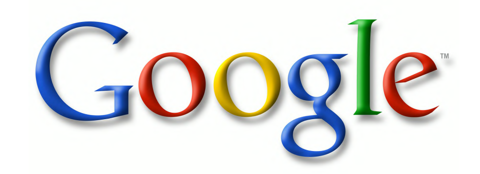
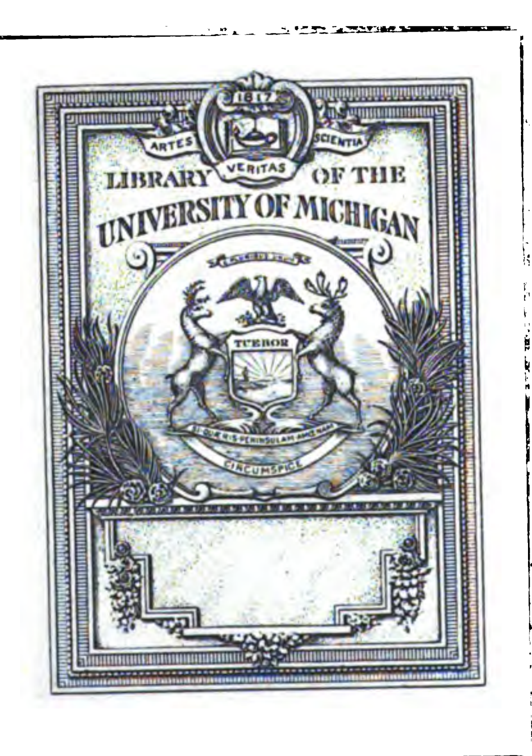

PUBLII VIRGILII MARONIS

INDICES

QUATUOR ABSOLUTISSIMI

INTER QUOS FLORA VIRGILIANA.

EXCUDEBAT PETRUS DIDOT
NATU MAJOR, REGIS TYPOGRAPHUS.

P. VIRGILIUS MARO

QUATUOR INDICES

NOMINUM VERBORUM RERUM ET PLANTARUM

IN OMNIBUS VIRGILII OPERIBUS

OCCURRENTIUM

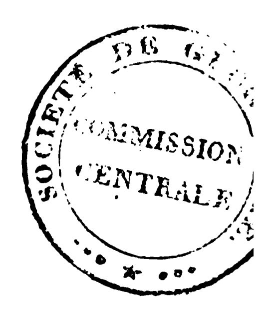
DISPOSUIT RECENSUIT EMENDAVIT

N. E. LEMAIRE

VOLUMEN OCTAVUM ET ULTIMUM

V. 8.

PARISIIS

COLLIGEBAT NICOLAUS ELIGIUS LEMAIRE

POESEOS LATINÆ PROFESSOR

MDCCCXXII

TABULA

RERUM QUÆ IN HOC OCTAVO ET ULTIMO VOLUMINE CONTINENTUR.

LECTORI STUDIOSO

S. P. D.

N. E. LEMAIRE.

DE QUATUOR INDICIBUS VIRGILIANIS

PRÆMONITIO.

In præfatione hujus Virgilianæ Editionis, (vol. I, p. xiij) promiseram locupletissimos nominum, rerum, verborum et notarum indices: atque ad meam fidem penitus solvendam cuncta præsto mihi adfore ex communi eruditorum virorum opinione conjectaveram. Omnes enim clamabant indicem Virgilianum ab Heynio confectum, ex omni parte absolutum prodiisse; et ipse profitebatur huic operi curam adhibitam fuisse et diligentiam, quanta ab hominibus doctis et industriis præstari potuerit, etsi tamen modeste fatebatur in hoc labore *nonnulla* desiderari aut reprehendi posse: adjiciebat indicem verborum eo consilio tractatum, ut orationis poeticæ Romanorum, vel saltem Maronianæ tanquam penus esset, auctore Aug. Guill. *Schlegel,* Academiæ Ienensis professore, curatum fuisse; deinde emendatum passimque suppletum a viro doctissimo, Raphaele Fiorillo Bibliothecæ Academicæ a Commentariis: præterea Indicem in varias lectiones et notas, olim a viro clar. Car. Goth. Lenzio diligenter confectum, etiam industria juve-

nis modesti et docti, Frid. Peuceri, Wimariensis, enitere; quum ejus opera in eo fuisset versata, ut insigniora quæque et disertiora, sive ad verborum explicandos sensus, sive ad res criticas, mythicasque, historiamve illustrandam, apposita notaret, neglectis tamen iis quæ ad poetæ interpretationem spectarent, aut in excursibus ipsis cognosci melius atque certius possent.

His igitur pronunciatis confisus, existimabam post tot Virgilii editiones in iis tandem indicibus acquiescendum, eosque quamprimum typis simpliciter mandandos. Verumenim vero fucum mihi res fecerat: ubi enim hanc opimam segetem attentis oculis perlustravi, nonnulla statim offenderunt, et in quibusdam locis dominari visum est *infelix lolium:* neque is erat, licet immensus, labor, qui animo in Virgilii gloriam admodum intento satisfaceret. Omissa non pauca; in librorum aut versuum indicationem, in ipsa verba et sententias multoties peccatum; unde lectoris ingenio molestia, jacturaque temporis multiplex oriatur.

Quare ad alios recurrendum fuit: sed, ut cæteros taceam, qui hinc inde aliquot membra Virgilii temere arripientes, ubi viginti aut triginta paginas confecerant, indicem locupletissimum explevisse sibi videbantur, duo in primis ante oculos versati sunt, quos forsan unum et eumdem esse melius dixerim, Erythræus scilicet (a Burmanno editus), et inter omnes laudabilis Car. Ruæus.

Index Nicolai Erythræi, cujus verum nomen fuit Joh. *Vittorio Rossi*, ab Emmenessio primum, deinde a Maasvicio prolatus, tandem ab Antonio Maria Bassa ita emendatus et concinnatus fuit, ut eum in sua volumina pro solita sagacitate Burmannus vocare non dubitaverit.

Car. Ruæus autem, qui laborem cæteris emendatiorem dare voluerat, pollicebaturque se nihil pro virili parte prætermissurum, quod cuique studioso facere satis posset, Erythræi Indicem a primo fere verbo ad ultimum, ut ipse

prædicat, recensuit et contulit: menda quamplurima quæ in alias editiones irrepserant, multa quoque in iisdem omissa, de integro et quasi quodam postliminii jure, loco atque ordini suo restituit.

Hæ fuerunt in manibus opes, quibus frui paratis res nullius negotii videbatur. Ecce Tantali supplicium! positis ad manum uti non licuit. Burmanni enim et Ruæi Indices unam solum modo vocem cuique articulo præferebant, omissis omnibus iis quæ rem intelligendam aperte designarent. Itaque quoties vox eadem in Virgilio frequens occurreret, hanc indicabat continenti serie longa numerorum columna, quos inter figura similes tam diu errandum et sudandum erat, ut vix posses Ariadnæo filo has ambages dolosque inextricabiles resolvere.

Alio igitur me converti, totumque hoc opus ex integro statui retexendum. Dux ille fuit, qui debuerat, clar. Heynius, cujus in augendo opere, vel castigando nullam recusavi laboris difficultatem, nec vigiliæ parcus, nec patientiæ. Collatis inter se Heynio, Ruæo, Burmannoque, notas numerales et verba ad unum recognovi, ita ut numeri cum numeris, verba cum verbis poetæ quam aptissime nunc convenirent. Heynii ex imitatione, diversos vocabulorum intellectus, sensusque phrasium quam brevissime expositos, explanavimus; et, quod apud eum solum occurrit, in indice memorantur parva illa poemata, quæ Maroni vulgo tribuuntur. Illud quoque non minimi momenti judico, quod hoc opus nostrum omnibus Virgilii editionibus æque inservire possit: quamquam enim in ipso contextu vulgarem scribendi rationem non secuti fuerimus, hanc in indice voluimus revocatam, ut voces facilius illic invenirentur ab illis, qui diverso orthographiæ genere utuntur. Itaque hic pro *adnuo* est *annuo;* pro *gnatus* est *natus;* pro *volnus* est *vulnus*, aliaque similia.

Notandum est quoque indices Virgilianos sæpe in desi-

gnandis primi Æneidos libri versibus numero discrepare; quippe quod alii hujus principio adjungunt quatuor istos versus, *Ille ego*, etc., etc., alii vero rejiciunt, quod et nos cum Heynio fecimus.

His animadversis, nostrum hunc laborem distribuimus in quatuor partes, quæ sunt,

1° Catalogus nominum;

2° Index latinitatis;

3° Index in Notas et Commentarios;

4° Flora Virgiliana, seu Index Gallicus plantarum in Virgilii operibus occurrentium, nunc primum editus.

Docti jampridem desiderabant librum, qui plantas in Virgilio memoratas quasi in fasciculum colligens, omnium oculis cognoscendas proponeret. Nullus enim poeta fusius quam Noster, immo amantius, ruris opes descripsit; ita ut Flora Virgiliana, si absolute confecta sit, cunctis latinæ poeseos fetibus intelligendis sufficiat.

Ecce proferimus laborem non solum forma, sed etiam re novum, sedula mentis attentione, multorumque annorum lucubrationibus compositum ab A. L. A. Fée, cujus neque summam eruditionem, neque exquisitam in scribendo elegantiam, nec constantem in scrutandis scientiarum latebris patientiam a me laudandas esse arbitror, quum supra hanc laudem clamet ipsum opus, in quo tale virium suarum specimen edidit. Multa hic nova sunt; quædam ab aliis jam prolata, aut emendantur, aut in melius vertuntur. Quoties fieri potuit, orationem ille eximiis floribus adspersit (vid. Lotos, Narcissus, Quercus); at certe claram semper facilemque perpolivit. Neque tempori parcendum ratus, plus ducentorum scriptorum evolvit libros, optimarumque edd. textus cum locis citatis comparavit; denique nullam admisit opinionem nisi trutina examinatam : in grammaticam quoque et verborum etymon omnem ingenii solertiam intendit. Quod brevem excursum de *Sandyce* tentaverit, etsi

extra ordinem videri queat, illud tamen corrigendæ multorum hallucinationes reposcebant.

Præcipuam in opere partem obtinet *Lotos*, cujus historia, sæpe controversiis obscurata, multos errores peperit. Huc etiam, etsi quædam in dubio reliquerit auctor, magnam tamen lucem intulit, doctrina pariter et sermonis suavi lepore commendandus. Solent quidem istarum rerum descriptores orationem suam, verbis inauditis et nescio quid horrificum sonantibus refertam, paucorum auribus accommodare: verum hic linguam suam omnes agnoscent, ita ut discere possint imperiti, neque sua pars eruditis defuerit: omnibus enim provisum est.

Scilicet, ne quid desiderent herbariæ artis amatores, vir doctiss. in fine laboris sui apposuit quamdam tabulam, ubi plantæ Virgilianæ, in familias secundum Cl. JUSSIEU divisæ, disponuntur per classes iis a Linnæo assignatas; earumque nomina, seu græce, seu latine variis modis expressa inter se conferuntur. Huic tabulæ titulus inscriptus est: *Concordance synonymique de la Flore de Virgile.* Ea pars est eruditis destinata, in qua præcipue desudavit auctor, quum multa inquirenda, et e librorum pulvere eruenda forent; quum, nullo oblectamento operosæ scrutationis fastidium intermittente, nihil patientiam adjuvaret, nisi verecundus ad lectorum judicium respectus; quæ religio rarior in dies invenitur.

Itaque diligentissimo viro gratiarum actionem voveo habeoque, quod tam studiose conatibus meis summæ doctrinæ auxilium præstiterit. Et hinc lætus prædico illum jam polliceri, fore ut mihi notas suas de Plinio majore impertiatur, quibus per *elogium* publici juris factum, et tanto naturalis historiæ scriptore dignum, feliciter prolusit.

Nunc ad Floram redeamus, cui ut manus extrema imponeretur, nihil neglectum fuit: accedit enim Auctorum Catalogus, quo adhibita quæque editio fideliter exprimitur;

accedunt tabulæ locupletes, quibus seu verba ex hebraico, vel arabico, græcove sermone desumpta, seu plantarum Virgilianarum nomina continentur.

Inde maximis sumptibus confectum esse hoc volumen nemo non videbit: namque nulli impensæ peperci, ut mea hæc editio publicæ exspectationi respondeat.

Nunc autem a studiosa juventute, a magistris omni doctrinarum luce refulgentibus, quorum plures amicitia mihi conjuncti sunt, ab æquis et candidis laborum meorum censoribus summopere expeto, ut si quid hic aut illic peccatum quod præsertim vereor, fuerit, humanæ incuriæ et infirmitati adscribere potius quam morosa et acerba nimis æstimatione omnia exigere, consiliumque magis ac summam operis laudibus adjuvare, quam partes aliquas præ cæteris minus placentes carpere velint.

Valete, æqui et benevoli literariæ rei fautores et judices.

Lutetiæ Parisiorum, mense octobri, 1822.

N. E. LEMAIRE.

INDICES
VIRGILIANI

EXPLICATIO

SIGNORUM ET COMPENDIORUM

QUÆ IN HIS QUATUOR INDICIBUS OCCURRUNT.

E.	Eclogæ.
G.	Georgica.
Æ.	Æneis.
Cu.	Culex.
Cir.	Ciris.
Cat.	Catalecta.
Cop.	Copa.
Mor.	Moretum.
N.	Notæ.
V. L.	Variantes Lectiones.
Exc.	Excursus.
V. D.	Vita Virgilii, autore Donato; Tom. VII, pag. 265.
V. V.	Vita Virgilii, per annos digesta; Tom. VII, p. 297.
Disq.	Disquisitiones ad Æneidem, Tom. II, p. 3 et 38.

PRIMUS INDEX.

CATALOGUS NOMINUM.

N. B. In præfatione præcedenti, varia signa et scripturæ compendia, quæ in hoc indice occurrunt, explicata inveniuntur.

ficiscitur, Æ. VIII, 585. — *accipit arma Vulcania, in his clipeum*, Æ. VIII, 620. — *revehitur ad suos*, Æ. X, 146 seqq. — *Rutulorum copias adoritur*, Æ. X, 256 seqq. — *interficit Lausum et Mezentium*, Æ. X, 810 seqq. — *Pallantis corpus Evandro remittit*, Æ. XI, init. — *cum exercitu ad Laurentum contendit*, Æ, XI, 445 seqq. — *vulneratur*, Æ. XII, 311 seqq. — *Turnum singulari certamine vincit*, Æ. XII, 697 sqq.

Æneas Silvius, Æ. VI, 769.

Æneius : Æneia nutrix, Æ. VII, 1. — puppis, Æ. X, 156. — hospitia, Æ. X, 494.

Æolia (insula) patria ventorum, Æ. I, 52; X, 38.

Æolides (Ulysses), Æ. VI, 529. Misenus, Æ. VI, 164. — Clytius, Æ. IX, 774.

Æolius : Æolia Lipare, Æ. VIII, 416. — Æoliæ procellæ, Æ. V, 791. — oræ, Æ. VIII, 454.

Æolus rex, Æ. I, 52. — *rogatu Junonis tempestatem excitat*, Æ. I, 50 seqq. — Æolus (Lyrnessius), Æ, XII, 542.

Æqui Falisci (oppidum), Æ. VII, 695.

Æquiculus : Æquicula (gens), Æ. VII, 747.

Æthiopes, E. X, 68; G. II, 120; Æ. IV, 481.

Æthon equus (Pallantis), Æ. XI, 89.

Ætna undans, G. I, 472. — Trinacria, Æ. III, 554. — ingens, Æ. III, 579. — *Ætnæ descriptio*, Æ. III, 570 seqq.

Ætnæus Cyclops, Cu. 331. — Ætnæi fratres, Æ. III, 678. — ignes, Æ. VII, 786. — Cyclopes, Æ, VIII, 440; XI, 263. — Ætnæa antra, Æ, VIII, 419.

Ætolus (Diomedes), Æ. XI, 428. — Ætola urbs (Argyrippa), Æ. XI, 239. — Ætoli Arpi, Æ. X, 28.

Afer (adj.) armentarius, G. III, 344. — turbo, Cir. 480.

Afer (subst.) : Afra genus, Mo. 32. — Afri sitientes, E. I, 65. — discincti, Æ. VIII, 724. — celeres, Cat. XI, 51.

Africa terra dives triumphis, Æ. IV, 37.

Africus (ventus) creber procellis, Æ. I, 85.

Agamemnonius Orestes, Æ. IV, 471. — Halæsus, Æ. VII, 723. — Agamemnoniæ res, Æ. III, 54. — phalanges, Æ. VI, 489. — Mycenæ, Æ. VI, 839.

Aganippe Aonia, E. X, 12.

Agathyrsi (Hyperborei) picti, Æ. IV, 146.

Agave Cadmeis, Cu. 110.

Agenor (Phœnicum rex), Æ. I, 338.

Agis Lycius, Æ. X, 751.

Aglaie, Cat. XI, 60.

Agrippa (Octavii socius), Æ. VIII, 682.

Agyllinus : Agyllina urbs, Æ. VII, 652; VIII, 479. — Agyllini, Æ. XII, 281.

Ajax, Oilei f., Æ. I, 41. — acerrimus, Æ. II, 414.

Alba Longa, Æ. I, 271; III, 393 et al.

Albanus mons, Æ. XII, 134. — Albanus (Metus Fufetius), Æ. VIII, 643. — Albani patres, Æ. I, 7. — lacus, Æ. IX, 388. — Reges, Æ. XII, 826.

Albula (vetus Thybridis nomen), Æ. VIII, 332.

Albunea alta (fons), Æ. VII, 83.

Alburnus (mons Lucaniæ) virens ilicibus, G. III, 147.

Albutius (grammaticus), Cat. VII, 3.

Alcander (Trojanus), Æ. IX, 767.

Alcanor (Pandari et Bitiæ pater) Idæus, Æ. IX, 672. — Alcanor (Rutulus), Æ. X, 338.

Alcathous (Pelopis filius), Cir. 106.

Alcestis, Cu. 261.

FAU FUR

GAL GAN

NEÆ NEP

obsequitur, Æ. V, 799. — vectus per mare, Æ. V, 817. — evertit Trojam, Æ. II, 610. — exstruxit, IX, 144. — Æneam nube tectum eripuit Achilli, V, 804.

Nereis, Cu. 299, 344. — Nereides, Æ. III, 74, etc.

Nereius : Nereia Doto, Æ. IX, 102.

Nereus grandævus, G. IV, 392. — spumeus, Æ. II, 419.

Nerine Galatea, E. VII, 37.

Neritos (insula), ardua saxis, Æ. III, 271.

Nersæ (Æquorum oppidum), montosæ, Æ. VII, 744.

Nesæe (Nereis), Æ. V, 826.

Nilus magnus, G. III, 29. — stagnans, G. IV, 288. — pingui flumine, Æ. IX, 31. — septem geminus, Æ. VI, 801. — mœrens, Æ. VIII, 711.

Niphæus (Rutulus), Æ. X, 570.

Niphates (mons Armen.), G. III, 30.

Nisa (Damonis amica), Æ. VIII, 18, 26.

Niseius : Niseia virgo, Cir. 390.

Nisus (Scyllæ pater), Æ. VI, 74; Cir. passim. — inimicus, atrox, G. I, 404, 407; Cir. 540. — stabilis, Cir. 378. — pollens quondam, Cir. 411.

Nisus (Trojanus) *cursu certat*, Æ. V, 286 seqq. — *in expeditione nocturna cum Eurialo a Volscente confoditur*, Æ. IX, 176 seqq.

Noctuinus, Cat. III et IV. — superbus, Cat. IV, 1.

Nœmon (Trojanus), Æneid. IX, 767.

Nomentum (oppidum Latin.), Æ. VI, 773; VII, 712.

Noricus : Norica castella, G. III, 474.

Notus vide *Indicem Latinitatis*.

Numa (Rutulus), Æ. IX, 454. — Numa (Rutulus), diversus ab illo, Æ. X, 562. — rex, VI, 810.

Numanus (Rutulus fortis), Æ. IX, 592, 653.

Numicus fons, Æ. VII, 150, 242, 797.

Numidæ infreni, Æ. IV, 41.

Numitor (rex Albanus), Æ. VI, 768. — Numitor (Rutulus), Æ. X, 342.

Nursia (oppid. Sabin.) frigida, Æ. VII, 716.

Nyctelius (susp. lect.), Cu. 110.

Nymphæ, G. IV, 334 seqq. vide *Indicem Latinitatis*.

Nysa (mons), Æ. VI, 806.

Oaxis (Cretæ fluvius), rapidus, E. I, 66.

Oceanitides, G. IV, 341.

Oceanus : vide *Ind. Lat.*

Ocnus filius Mantus et Tusci, Æ. X, 198.

Octavius, Cu. 1, 25; Cat. XIV, 1.

OEagrius Hebrus, G. IV, 524.

OEbalia (pro Tarento), G. IV, 125.

OEbalus (filius Telonis, Teleboum regis, Æ. VII, 734.

OEchalia, Æ. VIII, 291.

OEnides magnus, Cat. XI, 6.

OEnotri viri, Æ. , 532; III, 165.

OEnotria tellus, Æ. VII, 85.

OEta (mons), E. VIII, 30. — auratus, Cu. 202.

Ogygius Phœnix, Cir. 220.

Oileus, Æ. I, 41.

Olearos (insula), Æ. III, 126.

Olympiacus : Olympiaca palma, G. III, 49.

Olympus : vide *Ind. Lat.*

Onytes (Rutulus), Æ. XII, 514.

Opheltes (Euryali pater), Æ. IX, 201.

Opis (nympha), Æ. XI, 532 sqq.

Orcus, G. IV, 502; Æ. IV, 699; VIII, 296. — pallidus, G. I, 277. —

PAL

QUI

RHO ROM

SAL SAT

TAR

Æ. VI, 135. — nocte obsita, Cu. 273. — squalida, Cu. 332.

Tartareus Acheron, Æ. VI, 295. custos, Æ. VI, 395. — Phlegethon, Æ. VI, 551. — Tartarea vox, Æ. VII, 514. — Megæra, Æ. XII, 846. — Tartareæ sorores, Æ. VII, 328. — sedes, Æ. VIII, 667.

Tartarus, Æ. VI, 577.

Tatius senex (rex Sabinorum), Æ. VIII, 638.

Taurus (sidus), candidus, G. I, 217.

Taygete Plias, G. IV, 232.

Taygetus, G. III, 44. — *Taygeta* bacchata virginibus, G. II, 488.

Tegeæus Pan, G. I, 18.

Tegeæus ensis, Æ. VIII, 459.

Tegeæa gens, Æ. V, 299.

Telamonius heros, Cu. 314. — Telamonia virtus, Cu. 296.

Teleboæ, Æ. VII, 735.

Tellus, Æ. IV, 166.

Telon (Œbali pater), Æ. VII, 734.

Temillas, Æ. IX, 576.

Tempe frigida, G. II, 469. — Peneia, G. IV, 317. — gratissima, Cu. 93.

Tenedos, Æ. II, 21, 203, 255.

Tereus (rex), E. VI, 78. — Trojanus, Æ. XI, 675.

Terra parens, Æ. IV, 178. — omniparens, Æ. VI, 595.

Tethys (Τηθὺς Hesiod. Theog. 136), G. I, 31.

Tetrica horrens (mons), Æ. VII, 713.

Teucer seu *Teucrus* (heros Trojanus), a sanguine Teucri, Æ. I, 235; IV, 230; VI, 500. — genus Teucri, VI, 648. — maximus pater, Æ. III, 108. — Teucer (Telamonis filius), Æ. I, 619.

Teucri, Æ. I, 38 et alibi. — Penates, Æ. II, 747. — exsules, Æ. VII, 359. — profugi, Æ. X, 158.

Teucrius: Teucria, Æ. II, 26. — tellus, Cu. 305.

Teutonicus ritus, Æ. VII, 741.

Thalia (Musa), E. VI, 2. — gracilis, Cu. 1.

Thalia (Nympha), G. IV, 338; Æ. V, 826.

Thamyris (Trojanus), Æ. XII, 341

Thapsus (peninsula) jacens, Æ. III, 689.

Thasius: Thasiæ vites, G. II, 91.

Thaumantias, Æ. IX, 5.

Theano (mulier Trojana), Æ. X, 703.

Thebæ, Æ. IV, 470.

Thebanus: Thebana mater, Æ. IX, 697.

Themon (Lycius), Æ. X, 126.

Thermodon (fluvius), Æ. XI, 659.

Theron (Rutulus), Æ. X, 312.

Thersilochus (Trojanus), Æ. VI, 483. — Thersilochus (Trojanus, diversus ab illo), Æ. XII, 363.

Theseus, Æ. VI, 122, 393, 618; Cir. 102.

Thesidæ (Athenienses), G. II, 383.

Thessandrus (e ducibus Græcis), Æ. II, 261.

Thestylis, E. II, 10, 43.

Thetis nympha maris (Θέτις Hesiod. Theog. 244), E. IV, 32. — G. I, 399; Æ. V, 825. — candida, Cir. 392.

Theuthras (Trojanus), Æ. X, 402.

Thoas (e ducibus Græcis), Æ. II, 262. — Thoas (Trojanus), Æ. X, 415.

Thraca, Æ. XII, 335.

Thracius Orpheus, E. IV, 55. — Cisseus, Æ. V, 536. — equus, Æ. V, 565; IX, 49.

Thrax: Thraces, Æ. III, 14.

Threicius rex, Æ III, 51. — sacerdos, Æ. VI, 645. — Threicia cithara, Æ VI, 120. — Samus, Æ. VII, 208. — Threicii, Æ. X, 350. — Threiciæ sagittæ, Æ. V, 312. — Amazones, Æ. XI, 659. — Threicios tres, Æ. X, 350.

Threissa, Æ. XI, 858. — Harpalyce, Æ. I, 316.

Thucydides tyrannus Atticæ febris, Cat. II, 3.

ULY UMB

VEN VOL

XAN

ZAC

ZEP

SECUNDUS INDEX.

INDEX LATINITATIS.

inguine, G. III, 281. — integro, E. IV, 5. — ipso, Æ. XI, 358. — Istro, G. II, 497. — Jove, G. III, 35; Æ. I, 380 et alibi. — Jove principium, E. III, 60; Æ. VII, 219. — limine, Æ. VIII, 461. — limite, E. I, 54. — litore, Æ. III, 536; G. III, 33; Æ. III, 639; V, 43. — Lycia, Æ. X, 126. — malo, Æ. V, 489, 511. — mole adversa, Æ. IX, 35. — occasu, Æ. IX, 668. — Olympo, Æ. VIII, 319. — ordine omni, Æ. VII, 152; III, 447. — ore, Æ. IV, 79; VII, 118; XII, 101. — originæ, G. III, 48, 473; IV, 286 et alibi. — oris, G. III, 196; Æ. I, 1. — imo pectore, Æ. I, 485; VI, 55. — alto pulvere, G. IV, 96, 369 et alibi. — ovilibus, E. I, 8. — alta puppi, Æ. V, 12, 175; VIII, 115. — radice, G. I, 20, II, 17; Æ. XII, 787. — radicibus, G. I, 319. — rege, Æ. XI, 230. — rupe, Æ. III, 647. — sanguine, Æ. V, 299; VIII, 142. — saxo, Æ. XI, 721. — sede, Æ. I, 270; III, 687 et alibi. — sedibus, Æ. II, 611. — semine, Æ. VII, 281. — solio, Æ. XI, 301. — specula, Æ. VIII, 541; X, 454. — alta specula, Æ. III, 239. — stirpe, Æ. I, 626; VIII, 130; IX, 603. — imis stirpibus, G. II, 53. — trabe, Æ. XII, 603. — ubere, G. III, 187; Æ. VI, 428; VII, 484. — ulmo, E. I, 59. — umbris, Æ. VIII, 1. — unda, Æ. VI, 357; VI, 385. — undis, G. IV, 403; Æ. I, 596. — urbe, E. VIII, 68, 72, 84 et alibi, Æ. VI, 97. — vertice, Æ. VII, 674.

Abdo : abdunt vallibus, corpora, Cu. 47. — abdit natam montibus, Æ. VII, 387. — abdidit alte caput, G. III, 422. — abdidit speluncis, Æ. I, 60. — abdidit ensem lateri, Æ. II, 553. — abdidit sese in montes, Æ. XI, 810. — abdiderat sese, Æ. II, 574. — abde domo, G. III, 96. — abdita, intus spiramenta, Æ. IX, 579.

Abduco : abduxere retro capita, Æ. V, 428. — abducite me quascunque terras, Æ. III, 601. — abducere pecus, E. II, 43. — gremiis pactas, Æ. X, 79. — abducta virgine, Æ. VII, 362. — abductis colonis, G. I, 507.

Abeo : abis periturus, Æ. II, 675. — dexter tantum, Æ. V, 162. — diversus, Æ. V, 166; XI, 855. — abit victus, G. III, 225. — Paphum sublimis, Æ. I, 415. — primus, Æ. V, 318. — Nisus, Æ. IX, 386. — sub pectus cornus, Æ. IX, 700. — inde, Mo. 19. — abeunt inconsulti, Æ. III, 452. — abibat haud secus, Æ. II, 382. — bellis victor, Æ. X, 859. — abii unde, Æ. X, 670. — abiere in vanas vices honores, Cu. 225. — abibis injussus ripam, Æ. VI, 375. indictus carminibus, Æ. VII, 733. — abibit dilapsus in aquas, G. IV, 410. — nemo non donatus, Æ. V, 305. — rus puella, Cat. III, 4. — abi pulsus, Æ. XI, 366. — abito contentus, Æ. V, 314. — abeat montibus, E. VII, 56. — abiret genitor, Æ. X, 800. — abire fuga ardet, Æ. IV, 281. — abiisse nos rati, Æ. II, 25. — abeuntibus dederat vina, Æ. I, 196.

Abies pulcherrima in montibus, E. VII, 66. — visura casus, G. II, 68. — abies uncta, Æ. VIII, 91. — abiete secta intexunt costas, Æ. II, 16. — puppes, Æ. V, 663. — nigra cingunt nemus, Æ. VIII, 599. — longa transverberat pectus, Æ. XI, 657. — abietibus patriis æquos juvenes, Æ. IX, 674.

Abigo : abegit socios, Cu. 124. — abactæ noctis, Æ. VIII, 407.

Abjicio : abjicit contemta, Mo. 95. — abjectum super, Æ. X, 736.

Abitum pararet, Æ. VIII, 214. — omnem coronant, Æ. IX, 380.

Abjungo : abjungens juvencum, G. III, 518.

Abjuro : abjuratæ rapinæ, Æ. VIII, 263.

Abluo : abluam vulnera, Æ. IV, 684. — abluero me flumine, Æ. II, 720. — abluta cæde, Æ. IX, 818.

Abnego : abnegat adhibere manus, G. III, 456. — vitam producere, Æ. II, 637. — abnegat, Æ. II, 654. — conjugium, Æ. VII, 424.

Abnuo : abnuit omen, Æ. V, 531. — quis talia demens abnuat? Æ. IV, 108. — abnueram concurrere Italiam Teucris, Æ. X, 8.

Aboleo : abolere undis viscera, G. III, 560. — Sychæum, Æ. I, 720. — monumenta, Æ. IV, 497. — aboleri armis dedecus, Æ. XI, 789.

Abolesco : abolescet gratia facti, Æ. VII, 232.

Abripio : abreptum corpus, Æ. IV, 600. — abreptas naves, Æ. I, 108.

Abrumpo : abrumpit somnos, G. III, 530. — fas, Æ. III, 55. — sermonem, Æ. IV, 388. — abrumpunt vincula ripis, Æ. IX, 118. — abrumpere lucem, Æ. IV, 631. — vitam, Æ. VIII, 579; IX, 497. — in abruptum sorbet fluctus, Æ. III, 422. — fertur, Æ. XII, 687. — abrupto sidere, Æ. XII, 451. — abruptas arces, Cir. 465. — abruptis procellis, G. III, 259. — nubibus, Æ. III, 199. — vinclis, Æ. XI, 492.

Abscessu : Rutulûm stupet, Æ. X, 445.

Abscindo : abscidit latus Hesperium Siculo, Æ. III, 418. — abscindere humeris vestem, Æ. V, 685. — abscindens plantas de corpore, G. II, 23. — abscissa comas, Æ. IV, 590. — abscissa capita, Æ. XII, 511.

Abscondo : abscondimus protenus arces, Æ. III, 291. — abscondere foveis, G. III, 558. — furto fugam, Æ. IV, 337. — abscondantur Atlantides, G. I, 221.

Absisto : absistit prius, Æ. I, 192. — limine custos, Æ. VII, 610. — absistunt scintillæ ab ore, Æ. XII, 102. — absistam detexere munus, Cir. 9. — absistamus, ait, Æ. IX, 355. — absiste moveri, Æ. VI, 399; XI, 408. — absiste, Æ. VIII, 39. — absiste indubitare viribus, Æ. VIII, 403. — morari, Æ. XII, 666. — absistite luco, Æ. VI, 259. — absistere ferro, Æ. XI, 307.

Abstineo : abstinuit tamen, Æ. II, 534. — abstinuit tactu, Æ. VII, 618.

Abstraho : abstractæ boves, Æ. VIII, 263.

Abstrudo : abstrusum ignem, G. I, 135. — abstrusa in venis semina, Æ. VI, 7.

Absum : abest quot annos ab, etc., G. III, 48. — unus, Æ. I, 584. — Æneas ignarus, Æ. X, 25, 85. — illinc, Cu. 407. — absunt tigres, G. II, 151. — somni, G. II, 471. — inter se passibus longis, Æ. XI, 907. abfuit deus dextræ, Æ. VII, 498. — abero nusquam, Æ. II, 620. — aberit usquam Teucris, Æ. VI, 91. — abesto timor, Æ. XI, 14. — absit, ignarus, Æ. X, 85. — absint lappæ tribulique, G. III, 385. — absint a stabulis, G. IV, 13. — abessem crudelis te posita, Æ. IV, 681. — abesset luctamen remis, Æ. VIII, 89. — abesse defessum pulvere, Cop. 5. — afore nihil credunt, Æ. VIII, 147. — absens absentem audit, Æ. IV, 83. — sequar, Æ. IV, 384. — jungeret hospitio, Æ. IX, 361. — absenti Æneæ, Æ. VII, 280. — ferat inferias, Æ. IX, 215. — absentem amicum, Æ. IX, 389. — illum poscit, Æ. X, 661. — in absentes sævit, Æ. IX, 63.

Absumo : absumit leto animam, Æ. III, 654. — absumsere membra malis, G. III, 268. — absumite me ferro, Æ. IX, 494. — absumere malis mensas, Æ. III, 257. — ferro socios, Æ. IV, 601. — absumta salus, Æ. I, 555. — absumtæ in Teucros vires, Æ. VII, 301.

Abundo : abundabat liquor flui-

dus, G. III, 484. — abundet requie, Cu. 91. — abundare apibus, G. IV, 140. — abundans lactis, E. II, 20. — amnis, G. I, 115. — Amasenus, Æ. XI, 547.

Abunde est terrorum, Æ. VII, 552.

Acalanthida resonant dumi, G. III, 338.

Acanthus mollis, E. III, 45. — ridens, E. IV, 20. — hic crescit, Cu. 397. — acanthi semper frondentis baccas, G. II, 119. — flexi vimen, G. IV, 123. — acanthi mollis comam, G. IV, 137. — acantho croceo circumtextum velamen, Æ. I, 649. — croceo pictum velamen, Æ. I, 711.

Accedo : accedimus urbem, Æ. III, 293. — accessi, Æ. VIII, 165. — accestis (accessistis) Scyllæam rabiem, Æ. I, 201. — accessit Venus, Æ. XII, 787. — accesseris urbem, Æ. III, 441. — accesserit oras vento, Æ. I, 307. — æstas, G. III, 190. — accedet portus, Æ. V, 813. — accede domos Ditis, Æ. V, 732. — accedere naturæ partes, G. II, 483. — videt Anthea, Æ. I, 509. — propius, Æ. X, 712.

Accelero : accelerat simul Æneas, Æ. V, 675. — accelerant Volsci, Æ. IX, 505. — acceleremus, Æ. VI, 630, IX, 221. — accelera, Æ. XII, 157.

Accendo : accendit Vesper lumina, G. I, 251. — nulla gloria, Æ. IV, 232. — bello animos, Æ. VII, 482. — quos Mezentius, Æ. VIII, 501. — virtutem prece, Æ. X, 368. animos in hostem, Æ. XII, 426. — imago pugnæ, Æ. XII, 560. — quibus tædas, Cu. 245. — incendi victor acervos, Æ. VIII, 562. — accendam animos amore, Æ. VII, 550. — accendet pinus odores, Cir. 439. — accenderit sol æstus, G. IV, 401. — quæ caussa ignem, Æ. V, 4. — accendere cedrum stabulis, G. III, 414. — Martem cantu, Æ. VI, 165. — bellum, Æ. XII, 804. — accensa est spes duobus, Æ. V, 183. — accensus rumore, Æ. IV, 203. — furiis, Æ. XII, 946. — accensa super his (Juno) profatur, Æ. I, 29. — Æ. IV, 364. — furore, Æ. IV, 697. — comas, accensa coronam, Æ. VII, 75. — dolore, Æ. XI, 709. — luctu phalanx, Æ. XII, 277. — accenso Turno, Æ. XII, 9. — accensi talibus firmantur, Æ. IX, 788. — accensos monitu Arcadas, Æ. X, 397. — circum rogos, Æ. XI, 188. — accensas pectore matres, Æ. VII, 392.

Accessum omnem lustrans, Æ. VIII, 229. — ab accessu ventorum, Æ. III, 570.

Accido : accidit hæc fortuna Latinis, Æ. XII, 593.

Accido : accisam ferro ornum, Æ. II, 627. — accisis dapibus, Æ. VII, 125.

Accingo : accingunt se prædæ, Æ. I, 210. — omnes operi, Æ. II, 235. — accinxerat lateri ensem, Æ. XI, 489. — accinge te pugnæ, Æ. XI, 707. — accingor hinc rursus ferro, Æ. II, 671. — accingitur armis, Æ. VI, 184. — ense, Æ. VII, 640. — facibus, Æ. IX, 74. — accingar dicere pugnas, G. III, 46. — accingier invitam artes magicas, Æ. IV, 493. — accincta ferro vocat agmen, Æ. II, 614. — ultrix Tisiphone, Æ. VI, 570. — alios labores, Cir. 6.

Accipio te vectum per æquora, Æ. VI, 693. — te libens, Æ. VIII, 155. te pectore, Æ. IX, 277. — gemitum cadentum, Æ. X, 675. — deos, Æ. XII, 260. — accipis non, Cir. 415. — accipit ulmus formam, G. I, 170. — quietum animum, Æ. I, 304. — portu fessos, Æ. III, 79. — me portus, Æ. III, 708. — noctem oculis, Æ. IV, 531. — nunc hos nunc illos, Æ. VI, 315. — alveo Ænean, Æ. VI, 412. — illum regia solio, Æ. VII, 211. — Ænean toro, Æ. VIII,

178. — cui cervix crines, Æ. X, 138. — ensem, Æ. X, 907. — accipimus hunc genitum Fauno, Æ. VII, 48. accipiunt te sulci, G. I, 216. — formam tiliæ, G. II, 450. — onera, G. IV, 167. — auras follibus, G. IV, 172. — naves imbrem, Æ. I, 123. — onera venientum, Æ. I, 434. — portis socios, Æ. II, 267. — me litora, Æ. III, 210. — vim plumis, Æ. III, 243. — vocati galeam, Æ. V, 472. — auras follibus, Æ. VIII, 450 — accipiebat illos in porticibus, Æ. III, 353. — accepit illum unda sinu, G. IV, 362. — vulnera circum muros, Æ. II, 279. — prima ovantes, Æ. III, 544. — galea sortem, Æ. V, 491. — hinc Roma, Æ. V, 601. — paludem cymba, Æ. VI, 414. — flammam, Æ. VIII, 389. — trepidos Iulus, Æ. IX, 233. — venientem cum gurgite, suo, Æ. IX, 817. — vocem matris, Æ. XII, 64. — illam thalamus, Cir. 512. — accepere postquam cladem, Æ. XII, 604. — accipies hunc olim cælo, Æ. I, 290. — accipiet Deum vitam, E. IV, 15. — Consulis imperium, Æ. VI, 820. — te gremio, Æ. I, 685. — vos ubere, Æ. III, 96. — invisam ratibus, Æ. IV, 541. — accipient præmia primi, Æ. V, 309. — accipe nostram mentem, Æ. I, 676. — insidias Danaum, Æ. II, 65. — et hæc, Æ. III, 486. — quæ peragenda, Æ. VI, 136. — tuam, Æ. XI, 559. — dona, Cir. 46. — accipite ergo dicta, Æ. III, 250; X, 104. — hæc, Æ. IV, 611. — hanc animam, Æ. IV, 652. — hæc animis, Æ. V, 304. — Ænean, Æ. VIII, 73. — accipiat te orbis, G. I, 28. — me Musæ, G. II, 477. — acceperit regendam Albam, Æ. VI, 770. — ultro Ænean, Æ. XI, 471. — non ante Ænean, Æ. XII, 612. — accipere me possunt, Æ. II, 70. — falces, Æ. VII, 173. — Tarquinium jubebat, Æ. VIII, 647. — orantes mœnibus, Æ. XI, 885. — frenum, Æ. XII, 568. — accepisse lacu Alciden, Æ. VI, 393. — accipiens sonitum stupet, Æ. XII, 308. — accepta Dis et mensis (vitis), G. II, 101. — accepta munera, Cir. 219. — sæclis carmina, Cat. XI, 15.

Accipiter sacer ales, Æ. XI, 721.

Accio : acciri Ænean exposcunt, Æ. IX, 192. — accitos imperio primos, Æ. XI, 235.

Accitu genitoris ire parat, Æ. I, 677.

Acclinis trunco, Æ. X, 835.

Acclive tumulis solum, G. II, 276.

Accola Vulturni, Æ. VII, 729.

Accolo : accolit Nilum gens, G. IV, 288. — accolet saxum Capitoli, Æ. IX, 449.

Accommodo : accommodat ensem lateri, Æ. II, 393.

Accommodus : accommoda fraudi valles, Æ. XI, 522.

Accubo : accubat juxta, Æ. VI, 606. — accubet nemus umbra, G. III, 334.

Accumbo : accumbere epulis Divum, Æ. I, 79.

Accumulo : accumulem donis animam, Æ. VI, 886.

Accurro : accurrit Acestes, Æ. V, 451. — Halesus, Æ. X, 352.

Acer rusticus, G. II, 405. — equis, G. III, 8. — Romanus, G. III, 346. — Gelonus, G. III, 461. — metus, Æ. I, 362; III, 682. — puer, Æ. V, 254. — Eryx, Æ. V, 402. — Mnestheus, Æ. V, 507. — equo, Æ. V, 668. — Coras, Æ. VII, 672. — Romulus, Æ. VIII, 342. — Serestus, Æ. IX, 171, 779; XII, 549. — anhelitus, Æ. IX, 814. — rapit aciem, Æ. X, 308. — bellis Halæsus, Æ. X, 411. — Lucagus, Æ. X, 577. — Mezentius, Æ. X, 897. — Messapus, Æ. XI, 518. — Aconteus, Æ. XI, 612. — Atinas, Æ. XI, 869; XII, 661. — nititur, Æ. XII, 783. — et arduus hasta, Æ. XII, 789. — Æneas, Æ. XII, 938. — juvenis, Cu. 301. —

uterque, Cu. 316. — spiritus, Mo. 106. — *acre* genus virum, G. II, 167. — genus luporum, G. III, 264. — *acris* Oronti, Æ. I, 220. — equi, Æ. I, 444. — *acrem* Molossum, G. III, 405. — flammæ sonitum, G. IV, 409. — Turnum, Æ. VIII, 614. — *acri* fuga, G. III, 141. Lycurgo, Æ. III, 14. — equo, Æ. IV, 156. — remige, Æ. V, 116. — dolore, Æ. VII, 291; IX, 709. — viro, Æ. VIII, 441. — amore, Æ. XII, 392. — morsu, Mo. 84. — *acres* arcus, Æ. VII, 164; IX, 665. — apros, E. X, 56. — equos, Æ. VIII, 3. — stimulos, Æ. IX, 718. — viros, Æ. XI, 48. — animos, Æ. XI, 800. — *acribus* oculis, Æ. XII, 102. — *acrior* potentia, G. I, 93. — instat, G. III, 154. — Cu. 173. — cura, G. III, 538. — successu Mnestheus, Æ. V, 210. — idem hoc librabat telum, Æ. IX, 416. — redit, Æ. V, 454. — acrius incumbent, G. IV, 248. — hoc incumbere, Æ. IX, 791. — *acerrimus* Ajax, Æ. II, 414. — armis Nisus, Æ. IX, 176. — armis ipse, Æ. XII, 226.

Acerbo : acerbat formidine crimen, Æ. XI, 407.

Acerbus dolor, Cu. 243. — acerba pestis, G. III, 419. — acerbum vulnus, Æ. XI, 823. — acerbi quidquid est, Æ. XII, 678. — acerbum semper habebo (diem), Æ. V, 49. — acerbo casu, Æ. V, 700. — funere, Æ. VI, 429; XI, 28. — acerbas vices, Cu. 209. — acerba sonans, G. III, 149. — tuens, Æ. IX, 794. — fremens, Æ. XII, 398. — tot expediat, Æ. XII, 500. — fremunt, Cu. 324. — acerbis animis, Æ. V, 462. — fatis, Æ. XI, 587.

Acerno solio, Æ. VIII, 178. — acernis trabibus, Æ. II, 112; IX, 87.

Acerra plena veneratur Larem, Æ. V, 745.

Acervus pauper frumenti, Mo. 16. — acervum magnum spectabis, G. I, 158. — ingentem farris populat, G. I, 185; Æ. IV, 402. — stragis super, Æ. VI, 504. — ingentem cædis cremant, Æ. XI, 207. — acervo pascitur pineus ardor, Æ. XI, 786. acervos scutorum accendi, Æ VIII, 562. — ingentes cædis spectabit, Æ. X, 245. — ingentes Rutulorum linquis, Æ. X, 509. — tot stragis dedit, Æ. XI, 384. — acervis numeros impressit, G. I, 263.

Aceti exigui vires, Mo. 113.

Acidis sorbis, G. III, 380.

Acies obtusa stellis, G. I, 395. — ferri stricta, Æ. II, 333. — una juvenum, Æ. V, 563. — Etrusca, Æ. VIII, 504. — una horrida Vulcania, Æ. X, 408. — prima, Æ. X, 125. — *aciem* sanguineam volvens, Æ. IV, 643; VII, 399. — strictam offert, Æ. VI, 291. — primam stravi, Æ. VIII, 561. — struere, Æ. IX, 42. — opposuere, Æ. IX, 469. — tectam perrumpere, Æ. IX, 513. — ante primam, Æ. VII, 531, 673; Æ. IX, 595. — totam rapit, Æ. X, 309. — Iliacam petivit, Æ. X, 635. — movebat, Æ. XI, 446. — ferri tangeret, Æ. XI, 862. — sustentant, Æ. XII, 662. — sub ipsa, Æ. XII, 812. *acie* falcis tentanda, G. II, 365. — revocaveris ductores, G. IV, 88. — certare, Æ. II, 30. — servare quantum possent oculi, Æ. VI, 200. — densos, Æ. X, 178. — instructos Teucros, Æ. XI, 449. — Volscorum comitante, Æ. XI, 498. — prima ruentem, Æ. XII, 305. — ex media, Cir. 264. — ex acie pastorum, Æ. VII, 574. — *acies* directæ, G. II, 281. — Graiæ, Æ. II, 599. — Sacranæ, Æ. VII, 796. — Latinæ, aciesque Trojanæ, Æ. X, 360. — Tyrrhenæ, Æ. X, 691. — turbatæ, Æ. XI, 618. — quemque secutæ, Æ. VII, 643. — conversæ ruunt, Æ. XII, 369. — totæ conversæ, Æ. XII, 548. — amborum arrectæ, Æ. XII, 731. — acies Romanas concurrere,

G. I, 490. — per medias, G. IV, 82; Æ. VII, 296. — Eoas agnovit, Æ. I, 489. — dicam, Æ. VII, 42. — geminas huc flecte, Æ. VI, 789. — quantas ciebunt, Æ. VI, 830. — Tyrrhenas sterne, Æ. VII, 426. — direxere, Æ. VII, 523. — Fescenninas hi habent, Æ. VII, 695. — æratas misceri putet, Æ. VII, 703. — poscant, Æ. VIII, 540. — primas coercent, Æ. IX, 27. — æratas cogit, Æ. IX, 463. — Latinas adstare (vidit), Æ. IX, 550. — Ausonias videbat, Æ. IX, 639. — pedestres inferre, Æ. X, 364. — addensent, extremi, Æ. X, 432. — instaurant, Æ. X, 543. — ante primas, Æ. X, 643. — totas implicuere, Æ. XI, 632. — Volscorum deletas, Æ. XI, 898. — ambas Laurentum Troumque adspectabat, Æ. XII, 137. — in medias, Æ. XII, 224, 227. — huc atque huc circumtulit, Æ. XII, 558. — Rutulas prospicit, Æ. XII, 597. — Iliacas videt, Æ. XII, 861.

Aclides teretes, Æ. VII, 730.

Aconita fallunt legentes, G. II, 152.

Acquiro: acquirit vires eundo, Æ. IV, 175.

Acta: in acta sola flebant, Æ. V, 613.

Acta vitæ vindicat, Cu. 275.

Actu magno fertur, Æ. XII, 687.

Actutum reddet cetera, Æ. IX, 255.

Acumen: per acumina monet, Cu. 182.

Acuo: acuit quam his verbis, Æ. VII, 330. — Martem, Æ. XII, 108. — acuunt agni lupos, G. IV, 435. — rumoribus iras, Æ. IX, 464. — stridoribus iras, Æ. XII, 590. — metum mortalibus, Æ. XII, 850. — acuebat superis iras, Cir. 138. — acuant ferrum in me, Æ. VIII, 386. — acuisse furores satis, Æ. VII, 406. — acuens corda curis, G. I, 123.

Acutus: acuta silex, Æ. VIII, 233. — acuto ferro, G. I, 292; II, 450; Æ. X, 479. — robore, G. II, 25. — hinnitu, G. III, 94. — scopulo, Æ. I, 45, 144. — telo, Æ. III, 635. — in murice, Æ. V, 205. — jaculo, Æ. XI, 574. — acuta carice, G. III, 231. — cuspide, Æ. V, 208. — acutos, ungues, Cir. 507. — acutas voces, Cir. 107. — acutis spinis, E. V, 39. — jaculis, Æ. III, 46; X, 868.

Ad æquora, Æ. III, 662. — æthera, Æ. II, 338; III, 462 et alibi. — altaria, Æ. II, 550. — amnem, Æ. VI, 318; VIII, 236. — aquam, E. IX, 9. — aram, G. II, 395; III, 486 et al. — aras, G. II, 193; Æ. II, 202 et al. — aratra, G. III, 50. — arces, Æ. XI, 477. — Arctos, Æ. VI, 16. — Argos, Æ. II, 95. — arma, Æ. XII, 739. — astra, E. V, 51, 52, Æ. IX, 76, 641. — atria, Æ. IV, 665. — auras, E. I, 57; G. I, 408; II, 291 et alibi. — aurem, Æ. V, 547. — aures, E. III, 73; Æ. II, 731; VII, 166. — auxilium, Æ. VIII, 472. — bella, G. III, 179. — bellum, Æ. XI, 535. — cantus, Æ. VIII, 285. — capita, G. II, 355. — Capitolia, Æ. VI, 837. — caput adstitit, G. IV, 319. — caulas, Æ. IX, 60. — certamen, Æ. XII, 116. — cineres, Æ. V, 55. — classem, Æ. V, 607. — cælum, G. II, 81, 309; Æ. II, 405. — conspectum, Æ. VI, 108. — convexa, Æ. VI, 241. — corpora, Æ. IX, 454. — costas, Æ. XI, 817. — culmina, Æ. II, 478. — culpam, G. II, 455. — currum, Æ. XII, 372. — cursum hunc, Æ. V, 834. — delicias nostras, E. IX, 22. — delubra, G. III, 23; IV, 541. — delubra summa, Æ. II, 225. — diem medium, G. III, 303. — digitos, G. II, 250. — divortia, Æ. IX, 379. — donaria, G. III, 533. — Euphratem, G. IV, 560. — fagos, E. III, 12. — fastigia, Æ. II, 458; VIII, 491; IX, 408, 568. — fata, Æ. IV, 678. —

G. III, 257, 455. — vulnus, Æ. IX, 578. — Zephyrum, G. III, 134.

Adamante solido columnæ, Æ. VI, 552.

Ad. vide *Acc.*

Addenseo : addensent acies extremi, Æ. X, 432.

Addico : addixi me huic, Æ. III, 653. — patriam hostibus, Cir. 420.

Addo : addit se sociam, E. VI, 20. — equos additque duces, Æ. III, 470. — honores ductoribus, Æ. V, 249. — frena feris, Æ. V, 817. — hæc mirantibus, Æ. VI, 855. — illum altaribus numero divorum, Æ. VII, 211. — Tartareas sedes, Æ VIII, 666. — Halym comitem, Æ. IX, 765. — equos, Æ. IX, 80. — hæc insuper verbis, Æ. XI, 107. — his Amastrum, Æ. XI, 673. — hæc insuper, Æ. XII, 358. — addunt in spatia quadrigæ, G. I, 513. — fenestras, G. IV, 297. — decus ebori, Æ. I, 592. — se socios, Æ. II, 339. — mentibus ardorem, Æ. IX, 184. — addidit serpentibus virus, G. I, 129. — Jupiter naturas apibus, G. IV, 150. — hæc insuper ore, Æ. II, 593. — arcem jugis, Æ. III, 336. — timor alas pedibus, Æ. VIII, 224. — comitem Ascanio, Æ. IX, 649. — animum Latinis, Æ. IX, 718. — hæc gemitu, Æ. XI, 95. — alas, Æ. XII, 848. — addiderat sese socium, Æ. VI. 170. — Romam et Sabinas, Æ. VIII, 637. — addiderant radios, Æ. VIII, 430. — addam urbes Asiæ, G. III, 30. — te ductorem his, Æ. VIII, 496. — addet sese comitem avo, Æ. VI, 778. — addent Pometios, Æ. VI, 775. — adde tot urbes, G. II, 155. — addas te sidus mensibus, G. I, 32. — addant se socios Etrusci, Æ. IX, 149. — addere licia telæ, G. I, 286. — honorem rebus angustis, G. III, 290. — vim victis, Æ. II, 452. — Trojæ te tuosque, Æ. II, 660. — moras, Æ. VII, 315. — addens operi noctes, Æ. VIII, 411. — additur cui cognomen Iulo, Æ. I, 268. — sacerdos tumulo, Æ. V, 761. — Typho, Cir. 32. — additus labor, frumentis, G. I, 150. — furor, animis, Æ. II, 355. — comes, Æ. VI, 528. — addita Juno, Æ. VI, 90. — addite divis decus, salve, Æ. VIII, 301. — addita Lucrino claustra, G. II, 161.

Adduco : adduxerat sitis artus, G. III, 483. — adductus fatis, Æ. X, 380. — adducto arcu, Æ. V, 507. — lacerto, Æ. IX, 402. — adducta habena, Æ. IX, 587. — sagitta, Æ. IX, 632. — adductis habenis, Æ. XII, 622. — nodis, Cir. 450. — lacertis, Æ. V, 141.

Adedo : adedit favos stellio, G. IV, 242. — adeso sale, Mo. 97. — adesis postibus, Æ. IX, 537.

Adeo : usque adeo, E. I, 12. — nec sum adeo informis, E. II, 25. — teque adeo Consule, E. IV, 11. — multum adeo, G. I, 94. — tuque adeo, G. I, 24. — multa adeo melius se dedere, G. I, 287. — adeo multum est, G. II, 272. — ver adeo frondi utile, G. II, 323. — usque adeo obnixi, G. IV, 84. — adeo obtusa pectora, Æ. I, 567. — tres adeo soles erramus, Æ. III, 203. — nec me adeo fallit, Æ. IV, 96. — sic adeo insistat, Æ. IV, 533. — jamque adeo ibant, Æ. V, 268. — jamque adeo subibat, Æ. V, 864. — vix adeo agnovit, Æ. VI, 498. — hæc adeo me jussit, Æ. VII, 427. — quinque adeo urbes, Æ. VII, 629. — jamque adeo exierat, Æ. VIII, 585. — nunc adeo corpora procurate, Æ. IX, 156. — hæc adeo speranda fuerunt, Æ. XI, 275. — nunc adeo expediam, Æ. XI, 314. — adeo cordi est, Æ. XI, 369. — non adeo fugit victoria, Æ. XI, 436. — jamque adeo horrebat, Æ. XI, 487. — adeo totæ acies conversæ, Æ. XII, 548. — usque adeo miserum mori, Æ. XII, 646. — vosque adeo,

puellæ, Cir. 198. — adeo devinctus erat, Cir. 206. — has adeo voces volvebat, Cir. 400. — vos adeo testabor, Cir. 407. — jamque adeo cernit, Cir. 468.

Adeo : adit oppida pastor, G. III. 402. — oracula, Æ. VII, 82. — lætus penates, Æ. VIII, 644. — regem, Æ. X, 149. — adeunt delubra, Æ. IV, 56. — adibam fama sidera, Æ. IV, 322. — adisti advena mensas, Æ. X, 460. — adiit advena mensas, Æ. X, 517. — manes, G. IV, 469. — adeas vatem, Æ. III, 456. — adeat quisquam, Æ. XII, 761. — adirem limina, Æ. VI, 115. adires domos tristes, Æ. VI, 534. — adiret speculator castra, Æ. XII, 349. — adi dexter sacra, Æ. VIII, 302. — adire domus, G. IV, 446. — labores, Æ. I, 10. — virum, Æ. V, 379. — ipsum, Æ. XI, 636. — vices acerbas, Cu. 210. — lacus cogor, Cu. 372. — flumina, Cat. XI, 52. humili Camœna, Cat. XI, 61. — sales Graios carmine, Cat. XI, 62.

Adf. vide *Aff.*

Adg. vide *Agg.*

Adhæreo : adhæsit sudor ovibus, G. III, 443.

Adhibeo : adhibe socios castris, Æ. VIII, 56. — adhibite Penates epulis, Æ. V, 62. — animos Æ. XI, 315. — adhibere manus ad vulnera, G. III, 455.

Adhuc, E. IX, 35, etc. — neque adhuc, Æ. I, 547, etc.

Adigo : adegit præcipitem turbine Æ. VI, 594. — me tendere limina, Æ. VI, 696. — vertere morsus in Cererem, Æ. VII, 113. — vos Italiam deus, Æ. IX, 601. — adigat me fulmine ad umbras, Æ. IV, 25. — adactus viribus ensis, Æ. IX, 431. adacta turbine sagitta, Æ. XII, 320. — adactum alte vulnus, Æ. X, 850. — adacti ad litus, Æ. XI, 261.

. *Adjicio :* adjiciunt super omnia speluncam, Æ. VIII, 304. — ter centum, Æ. X, 182. — adjiciam ritus sacrorum, Æ. XII, 837. — adjicias unum donis, Æ. XI, 354. — adjicitur caseus, Mo. 98.

Adimo : adimit somnos, Æ. IV, 244. — adimunt fetus crescenti, G. II, 56. — ademit te mihi, Cir. 313. ademta est pars, Æ. IX, 131. — est conditio mortis, Æ. XII, 879. — ademtum cui lumen, Æ. III, 658. — ademtis regnis, Æ. VIII, 320.

Aditus sit ventis, G. IV, 9. — aditum occupat, Æ. VI, 424. — per avia quærit, Æ. IX, 58. — quærunt, Æ. IX, 507. — aditus centum quo ducunt, Æ. VI, 43. — maligni, Æ. XI, 525. — aditus angustos habeant alvearia, G. IV, 35. — rumpunt, Æ. II, 494. — sese tentaturum, Æ. IV, 293. — molles viri noras, Æ. IV, 423. — nunc hos nunc illos pererrat, Æ. V, 441. — tentet, Æ. IX, 67. — patentes videre, Æ. IX, 683. — urbis firment, Æ. XI, 466. — aditus hos, jamque hos aditus pererrat, Æ. XI, 766. — defendentum, Æ. XI, 886.

Adjungo : adjungit his, etc., E. VI, 43. — his aliud, Æ. XII, 244. — se sociam alumnæ, Cir. 381. — ulmis vites, G. I, 2. — adjungam tibi Pallanta, Æ. VIII, 515. — adjungere sibi nos voluere, Æ. VII, 238. — se gentes viro, Æ. VIII, 13. — me socium rebus, Æ. IX, 199. — adjungi generum quem properabat, Æ. VII, 57. — adjuncta lateri classis, Æ. IX, 69.

Adjuro caput fontis Stygii, Æ. XII, 816.

Adjuvo : adjuvat Diores, Æ. V, 345. — adjuvet fors ausum, Æ. X, 458.

Adl. vide *All.*

Admiror : admirantur illum, G. IV, 215. — admirans invenio affluxisse, Æ. II, 797. — donum virgæ, Æ. VI, 408. — admiranda spectacula, G. IV, 3.

Admisceo : admiscere saporem gallæ, G. IV, 267. — admisceri stirpem Phrygiam, Æ. VII, 579. — admistos fontes, Mo. 45.

Admitto : admittier confestim orant, Æ. IX, 231. — admissi revisunt stagna, Æ. VI, 330.

Admoneo : admonet me, IV, 353. — omnes Phlegyas, Æ. VI, 619. — quæ sit fiducia, Æ. X, 153. — ira Deûm, Æ. XI, 233. — admonuit, E. VI, 4. — vesper decedere campis, G. IV, 187. — comes, Æ. VI, 538. — matrem depellere tædas, Æ. IX, 109. — bijugos telo, Æ. X, 587. — admoneat comes, Æ. VI, 293.

Admordeo : admorso in stirpe, G. II, 379.

Admoveo : admovet his lucernam, Mo. 10. — necdum labra admovi, E. III, 43. — admovit pecus aris, Æ. XII, 171. — admorunt ubera tigres, Æ. IV, 367. — admoverit ventus te oræ, Æ. III, 410.

Adn. vide *Ann.*

Adoleo : adolet altaria tædis, Æ. VII, 71. — adolemus honores Junoni, Æ. III, 547. — adole verbenas, E. VIII, 65. — adolere flammis Penates, Æ. I, 704.

Adolesco : adolescit ætas frondibus, G. II, 362. — adolescunt aræ ignibus, G. IV, 379. — adoleverit ætas, Æ. XII, 438. — adultos fetus, G. IV, 162; Æ. I, 431.

Adoperio : adopertus amictu, Æ, III, 405.

Adorea liba, Æ. VII, 109.

Adorior : adorta nefas evolat, Æ. VII, 386. — adorti hi deducere dominam, Æ. VI, 397.

Adoro vos Turnus volens, Æ. X, X, 677. — adorat numen, Æ. II, 700. — adora numen prece, Æ. III, 437. — adoret Cererem pubes, G. I, 343. — quisquam numen, Æ. I, 48; III, 437.

Adp. vide *App.*

Adqu. vide *Acqu.*

Adr. vide *Arr.*

Adscendo : adscendebant collem, Æ. I, 419. — adscendere (adscenderunt) cubile, Æ. XII, 144. — adscendat Ciris honores, Cir. 205. — adscendisset in urbem, Æ. II, 192. — adscendere scalis muros, Æ. IX, 507. — collem ausa est, Cir. 8. — muros redit, Cir. 172.

Adscensu supero fastigia, Æ. II, 303.

Adscio : adscire socios, Æ. XII, 38.

Adsciseo : adsciverit generum Ænean, Æ. XI, 472; XII, 613. — adscitis in armis, Æ. XI, 308.

Adscribo nomen, Cat. V, 34.

Adsensu nemorum ingeminata vox, G. III, 45. — rauco conspirant cornua, Æ. VII, 615. — vario fremebant cœlicolæ, Æ. X, 97.

Adsentio : adsensere omnes, Æ. II, 130.

Adservo : adservabant prædam, Æ. II, 763.

Adsideo : adsidet muros, Æ. XI, 304. — hac juvenis, Cu. 300. — Atrides, Cu. 334. — mœnibus, Cir. 268.

Adsidue venire, E. II, 4. — illudunt, G. II, 374. — frangunt silvas, G. II, 441. — cinctum nubibus caput, Æ. IV, 248. — ducunt bellum, Æ. VIII, 55.

Adsiduus : adsiduum ver, G. II, 149. — adsiduæ curæ memor, Cu. 397. — adsiduo sale, Æ. V, 866. — cantu, Æ. VII, 12. — venatu, Æ. IX, 245. — tinnitu, Æ. IX, 808. — adsidua fuligine, E. VII, 50. — adsiduas luces, Cir. 417. — adsiduis rastris, G. I, 155. — vocibus, Æ. IV, 447. — gyris, Mo. 26.

Adsigno : adsignant numina, Cir. 304.

Adsimilis cadenti silex, Æ. VI, 603.

Adsimulo : adsimulat clipeum jubasque, Æ. X, 639. — adsimulata formam Camerti, Æ. XII, 224.

Adsisto : adsistit molæ, Mor. 19. — adsistunt contra certamina, Æ. XII, 790. — adsistens super quem Turnus, Æ. X, 490.

Adspargine salsa spumant cautes, Æ. III, 534.

Adspectus urbis detinet te Æ. IV, 348. — adspectu primo obstupuit, Æ. I, 613. — conterritus, Æ. III, 597. — amens, Æ. IV, 279. — nostro te subtrahe, Æ. VI, 465. — subito territus, Æ. XI, 699. — torvo micant lumina, Cu. 171. — adspectus mortales reliquit, Æ. IX, 657.

Adspecto : adspectat desuper arces, Æ. I, 420. — arduus castra, Æ. X, 4. — Rutulos, Æ. XII, 915. — adspectabat campum, Æ. XII, 136. — adspectabant flentes pontum, Æ. V, 615. — adspectans stabula, G. III, 228. — silvam, Æ. VI, 186. — supera convexa, Æ. X, 251.

Adspergo : adsperge huc sapores, G. IV, 62. — adsperge virus pecori, G. III, 419.

Adspernor : adspernabere curam lentis, G. I, 228. — adspernata (Luna) vocantem, G. III, 393. — haud adspernanda precantes, Æ. XI, 106.

Adspicio Daphnin, E. VII, 8. — Tyndarida, Æ. II, 569. — hunc ego te, Æ. IX, 481. — adspicis hæc, Æ. IV, 208. — adspicit hæc oculis æquis, Æ. IV, 372. — sol Oceanum, Æ. VII, 101. — hæc oculis, Æ. IX, 209. — cœlum, Æ. X, 782. — urbem, Æ. XII, 558. — adspicimus te defessi, Æ. II, 285. — adspiciunt monstrum subitum, G. IV, 555. — collapsam ferro, Æ. IV, 664. — quæ adspiciebat sol, Æ. VII, 218. — adspexit capulum, Æ. XII, 734. — procul residere luco, Cu. 108. — adspiciam ego sedes Myrmidonum, Æ. II, 786. — adspicies prius ubi liqueris, Æ. II, 596. — vatem, Æ. III, 443. — sic demum regna, Æ. VI, 155. — tu aquas Stygias, Æ. VI, 375. — vulneribus pulsum. Æ. Æ. XI, 56. — adspiciet hæc Spartam, Æ. II, 578. — adspice mundum terrasque, E. IV, 50. — ut lætentur, E. IV, 52; V, 6 — orbem, G. II, 114. — hanc partem, G. IV, 2. — cycnos, Æ. I, 393. — propius res, Æ. I, 526. — adspice, Æ. II, 604; X, 481. — Cat. XII, 1. — nos, Æ. II, 690. — quantas ostentant vires, Æ. VI, 771. — hanc gentem, Æ. VI, 789. — Decios Drusosque, Æ. VI, 826. — ut ingreditur, Æ. VI, 856. — primum rupem, Æ. VIII, 190. — qui coeant populi, Æ. VIII, 385. — illum contra, Æ. XI, 374. — oculis pugnam, Æ. XII, 151. — adspiceres illum similem indignanti, Æ. VIII, 650. — adspiceret dedecus, Æ. XII, 642. — adspiciens timor, Cu. 198. — Ephialten procul, Cu. 234.

Adspiro : adspirat labori fortuna, Æ. II, 385. — ventos eunti, Æ. V, 607. — dictis amorem, Æ. VIII, 373. — equis Achillis, Æ. XII, 352. adspirant auræ in noctem, Æ. VII, 8. — adspirate canenti, Æ. IX, 525. — labori, Cir. 99. — adspirem laudes, Cat. XI, 61. — adspirans complectitur illum amaracus, Æ. I, 694. — Auster, Æ. V, 764.

Adsto arrectis auribus, Æ. II, 303; I, 152. — adstat juxta genitorem, Æ. VII, 72. — adstant intus pro turribus, Æ. IX, 677. — portis alii, Æ. XII, 133. — adstabat donum pugnæ, Æ. V, 478. — ædibus, Æ. XII, 93. — adstabant vestibulo effigies, Æ. VII, 181. — adstitit ad caput, G. IV, 319. — oris Libyæ, Æ. I, 301. — mihi imber supra caput, Æ. III, 194. — supra caput, Æ. IV, 702; V, 10. — tandem super arce, Æ. VI, 17. — adstare ante oculos visi Penates, Æ. III, 150. — sedes relictas, Æ. III, 123. — acies hinc atque hinc vidit, Æ. IX, 550. —

adstans in mœnibus equus, Æ. II, 328. — circum adstantem equitavit, Æ. X, 885. — adstantes nequidquam fratres, Æ. III, 677. — adstantibus squamis, G. III, 545.

Adstringo: adstringit calor venas, G. I, 91. — adstricti anethi fascis, Mor. 59.

Adsuesco: adsuesce vocari votis, G. I, 42. — adsuescite animis bella, Æ. VI, 833. — mensis, Æ. VIII, 174. — adsuescat cernere tua facta, Æ. VIII, 517. — adsuescant contemnere ventos, G. II, 361. — adsuerint colla servitio, G. III, 168. — adsuetus tecto succedere coluber, G. III, 418. — mensæ, Æ. VII, 490. — bellis Opheltes, Æ. IX, 201. — perfundi flumine, Æ. XI, 495. — adsueta exiguo juventus, G. II, 472; Æ. IX, 607. — venatu gens, Æ. VII, 746. — colo manus virgo, Æ. VII, 806. — adsuetum malo, G. II, 168. — imperiis ornabat, Æ. VII, 487. — adsueti silvis, Æ. V, 301. — bello defendere muros, Æ. IX, 511. — adsuetæ ripis volucres, Æ. VII, 33. — adsuetis dat cantum tibia, Æ. IX, 618.

Adsultibus variis urguet, Æ. V, 442.

Adsum coram, quem quæritis, Æ. I, 595. — qua ducitis, Æ. II, 701. — ab sede sororum, Æ. VII, 454. — qui feci, Æ. IX, 427. — ades primus patribus, Æ. XI, 380. — adest ecce Boreas, Æ. III, 688. — jam dies, Æ. V, 49. — Turnus, Æ. VII, 577. — hostis, eia, Æ. IX, 38. — improvisus urbi, Æ. IX, 49. — quod optastis, Æ. X, 279. — tempus, Æ. XII, 96. — illi requies, Cu. 88. — victor, Cat. XI, 3. — adsumus ultro ad cineres, Æ. V, 57. — adsunt alii portis, Æ. II, 330. — de montibus Harpyiæ, Æ. III, 225. — improvisi, Æ. VII, 506. — Salii ad cantus, Æ. VIII, 286. — illi tura, Cu. 87. — strictis ensibus, Æ. XII, 288. — aderat dies, Æ. II, 132, V, 104; IX, 107. — Alcides, Æ. VIII, 203. — ecce Tirynthius, Æ. VIII, 228. — Venus inter nimbos, Æ. VIII, 609. — jam Iapyx, Æ. XII, 391. — quis myrtus, Cu. 143. — aderant per dumos Galli, Æ. VIII, 657. — ex urbe, Æ. XI, 100. — adfuit Mnestheus, Æ. X, 143. — illi deus, Cir. 106. — adero, Æ. IV, 125. — omnibus locis, Æ. IV, 386. — aderit tempus, E. IV, 48. — de sanguine Pyrrhus, Æ. II, 662. — vocatus Apollo, Æ. III, 395. — aderunt improvisi, Æ. II, 182. — adsim tibi lingua, Cat. V, 6. — adsis favens, G. I, 18. — o! Æ. IV, 578. — o tantum! Æ. VIII, 78. — Phrygibus pede secundo, Æ. X, 255. — cœptis, Æ. X, 461. — conscius, Cu. 377. — o Cytherea! Cat. VI, 11. — adsit huic pater, E. IV, 56. — Bacchus et Juno, Æ. I, 734. — modo Jupiter, Æ. III, 116. — adsit, Æ. V, 364. — invidus licet, Cu. 5. adsint stagna, G. IV, 19. — cuncti, Æ. V, 70. — mihi deus et telum, Æ. X, 774. — adesset parens spectator, Æ. X, 443. — quidquam virtutis, Æ. XI, 415. — adforet rex ipse, Æ. I, 576. — Hector ipse, Æ. II, 522. — Achates, Æ. VI, 35. — ades huc, E. VII, 9. — tuque ades, G. II, 39. — adeste nunc, adeste, Cat. IV, 7. — adesse Gallos canebat, Æ. VIII, 656. — visus sonitus, Æ. II, 732. — adfore generos ab oris externis, Æ. VII, 270. — Ænean cernetis, Æ. IX, 243. — vim verbis, Æ. X, 547.

Adsurgo: adsurgis sera querelis, Æ. X, 95. — adsurgit quibus Tmolus, G. II, 98. — terra in septem ulnas, G. III, 355. — adsurgunt turres, Æ. IV, 86. — iræ, Æ. XII, 494. — adsurgat quantus in clipeum, Æ. XI, 284. — adsurrexerit Phœbi chorus, E. VI, 66. — adsurgere in auras, G. III, 109. — adsur-

gens fluctibus et fremitu, G. II, 160. — fluctu Orion, Æ. I, 535. — verberat fluctus, Æ. X, 208. — adsurgentis Æneæ dextra, Æ. X, 797. — adsurgenti ensem condidit in pectore, Æ. IX, 348.

Adt. vide *Att.*

Adulter : Dardanius, Æ. X, 92. — devictam Asiam subsedit, Æ. XI, 268.

Adulterium : ob adulterium cæsi, Æ. VI, 612.

Aduro : ne penetrabile frigus adurat, G. I, 93.

Adusque columnas Protei, Æ. XI, 262.

Adveho : advehitur Teucros, Æ. VIII, 136. — advectus est ad oras, Æ. III, 108. — rate rex, Æ. X, 655. — advecta (classis), subibat scopulos, Æ. V, 864. — advectum classi Ænean, Æ. VIII, 11. — advecti huc, Æ. I, 558.

Advelo : advelat tempora lauro, Æ. V, 246.

Advena nostri agelli, E. IX, 2. — illuserit regnis, Æ. IV, 591. — exercitus, Æ. VII, 38. — quas (mensas) adisti, Æ. X, 460. — quas mensas adiit, Æ. X, 516. — improbus, Æ. XII, 261.

Advenio : advenit super hos Camilla, Æ. VII, 803. — Curibus Clausus, Æ. X, 346. — dies, Æ. XI, 687. — adveniet tempus, Æ. X, 11. — adveniat ipse, Æ. VII, 265. — adveneris urbem, Æ. I, 388. — advenisse diem, Æ. VII, 145. — viros, Æ. VII, 168.

Advento : adventat ad urbem per deserta, Æ. XI, 514. — adventabant fessi sub finem, Æ. V, 328. — adventare virum cernimus, Æ. VII, 69. — adventante dea, Æ. VI, 258. — adventantibus Euris, G. IV, 192.

Adventus virum ardescit, Æ. XI, 607. — adventum miratus, Æ. V, 36. — dei attulit ætas, Æ. VIII, 201. — pedum audivit, Æ. XI, 911. — in adventum hujus horrent, Æ. VI, 799. — super adventu Teucrum, Æ. VII, 344.

Adversor : adversatus uterque, Cu. 255. — non adversata adnuit, Æ. IV, 127.

Adversus : adversa porta, Æ. VI, 552. — Fortuna, Æ. IX, 283. — galea refulsit, Æ. IX, 374. — congreditur, Æ. XI, 719. — *adversum* pectus, Æ. XI, 370. — caput, Cu. 84. — *adversi* juvenci ora, Æ. V, 477. — mali arbore infigitur, Æ. V, 504. — Sulmonis, Æ. IX, 412. — tempora diffidit plumbo, Æ. IX, 588. — pectus transverberat, Æ. XI, 667. — frontem disjicit, Æ. XII, 307. — *adverso* obvius occurrit, Æ. X, 734. — in *adversum*, Æ. VIII, 237; IX, 211. — adversum Ænean, Æ. VI, 684. — amnem, Æ. VIII, 58. — se infert, Æ. XI, 742. — ducem, Cu. 173. — *adversam* faciem, Æ. X, 699. — *adverso* flumine, G. I, 201. — ex agmine, Æ. II, 727. — sole, Æ. IV, 701; Æ. V, 89. — in limine, Æ. VI, 279, 636. — in antro, Æ. VI, 418. — fornice, Æ. VI, 631. — in pectore, Æ. IX, 347. — in ore, Æ. IX, 443. — Marte, Æ. XII, 1. — equo, Æ. XII, 291. — ab aggere, Æ. XII, 446. — sub pectore, Æ. XII, 950. — monte, Cu. 242. — sidere, Cat. XI, 47. — *adversa* sub fronte, Æ. I, 166. — sub quercu, Æ. VIII, 616. — ab mole, Æ. IX, 35. — hasta, Æ. X, 577. — *adversi* venti, Æ. II, 416. — campo apparent, Æ. XI, 605. — *adversæ* arenæ, Æ. III, 38. — *adversa* si vocarent, Æ. IX, 172. — ora, Æ. XII, 651. — *adversos* inter hostes, E. X, 45. — omnes, Æ. VI, 755. — in adversos, Æ. IX, 761. — X, 412; XI, 389. — adversos in hostes, Æ. XII, 266, 456. — *adversas* arces, Æ. I, 420. — faces, Cu. 261. — *adversa* in pectora, Æ. X, 571. — *adver-*

— prospiciens genitor, Æ. I, 154. — per diversa vectos, Æ. I, 376. — tentanda fuga canit, Æ. II, 176. — ciet imo fundo, Æ. II, 419. — verrunt, Æ. III, 290. — per diversa vectæ, Æ. III, 325. — hospita lustres, Æ. III, 378. — trans æquora transmissæ classes, Æ. III, 403. — — ad æquora venit, Æ. III, 662. — æquora verrimus remis, Æ. III, 668. — supra æquora portant sublimem, Æ. IV, 240. — juxta æquora volat, Æ. IV, 255. — æquora tuta tenet, Æ. V, 171. — secat Pristis, Æ. V, 219. — quorum curro, Æ. V, 235. — straverunt venti, Æ. V, 763. — per summa volat, Æ. V, 819. — personat concha, Æ. VI, 171. — per ventosa, Æ. VI, 335. — per immensa, Æ. VI, 355. — per quanta, Æ. VI, 692. — per tot vasta, Æ. VII, 228. — juxta æquora Sidicina, Æ. VII, 728. — æquora rigat Sarnus, Æ. VII, 738. — ima petunt, Æ. IX, 119. — placida premit pontus, Æ. X, 103. — secat tigri, Æ. X, 166. — in æquora quos ducebat, Æ. X, 206. — æquora per revoluta, Æ. X, 660. — per æquora currunt, Æ. XII, 524. — æquora diversas petit, Æ. XII, 742.

Æquoreum genus, G. III, 243. — æquoreo in tractu, Cu. 356. — æquoreæ pestes, Cir. 451.

Æquus Acerris Clanius, G. II, 225. — uterque labor, G. III, 118. — aer avibus, G. III, 546. — Jupiter, Æ. VI, 129. — pater, Æ. X, 450. — æqua altrix, Cu. 311. — æquum est parere, E. V, 4. — est consulere me, Æ. XII, 20. — non æquæ Palladis, Æ. I, 479. — æqui servantissimus, Æ. II, 427. — æquam vinclo aut legibus gentem, Æ. VII, 203. — non æquo fœdere, Æ. IV, 520. — æquo discrimine, Æ. V, 154; Mor. 49. — Marte, Æ. VII, 540. — campo, Æ. IX, 56. — solo, Æ. XI, 706. — pede, Æ. XII, 465. — æqui non sumus numero, Æ. XII, 230. — æquos cestus, Æ. V, 424. — abjetibus et montibus juvenes, Æ. IX, 674. — æquas vires, G. II, 286. — leges, Æ. XI, 321. — æqua solo culmina ponam, Æ. XII, 569. — æquis passibus, Æ. II, 724. — oculis, Æ. IV, 372. — nec dis nec viribus, Æ. V, 809. — oculis, Æ. IX, 209. — mentibus, Æ. IX, 234. — partibus, Æ. IX, 754. — animis et viribus, Æ. X, 357. — ducibus et viribus, Æ. X, 431. — manibus, Æ. XI, 861. — viribus, Æ. XII, 218. — æquius fuerat, Æ. XI, 115.

Aer non æquus avibus, G. III, 546. — cogitur in nubem, Æ. V, 20. — *aeris* vitio, E. VII, 57. — in campis, Æ. VI, 888. — sonitus alit Echo, Cu. 150. — *aera* nigrum, G. II, 428. — summum arboris, G. II, 123. — per vacuum ferri, G. III, 109. — temperat vesper, G. III, 336. — tenuem carpunt, G. IV, 311. — captat auribus, Æ. III, 514. — tenebrosum dimovit, Æ. V, 839. — per liquidum lapsæ, Æ. VI, 202. — per tenerum volat, Æ. IX, 699. — tenuem captat, Cir. 211. — aera per magnum volat, Æ. I, 300. — aere in liquido, G. I, 404. — toto ningit, G. III, 367. — non densior grando, G. IV, 80. — obscuro sepsit gradientes, Æ. I, 411. — quieto lapsa, Æ. V, 216. — in aere sublimis, Cir. 49.

Æratus carduo, Cir. 222. — æratam securem, Æ. XI, 656. — ærato tegmine, Æ. X, 887. — ærata tigri, Æ. X, 166. — æratæ proræ, Æ. IX, 122; X, 223. — peltæ, Æ. VII, 743. æratos postes, Æ. II, 481. — æratas acies, Æ. VII, 703; IX, 463. — classes, Æ. VIII, 675.

Æreus temo, G. III, 173. — ensis, Æ. VII, 743. — ærea puppis, Æ. V, 198. — rota, Æ. V, 274. — galea, Æ. V, 490; X, 835. — ærei clipei mora, Æ. XII, 541. — ærei vectes,

Æ. VII, 609. — aerea limina, Æ. I, 448. — cornua, Æ. VII, 615. — per suta, Æ. X, 313.

Æripedem cervam, Æ. VI, 803.

Aerius: aeria ulmus, E. I, 59. — aerii montis specula, E. VIII, 59. — mellis dona, G. IV, 1. — aerium nubem, Æ. VII, 704. — Irim, Æ. IX, 803. — aerio sub monte, Æ. VI, 234. — sede, Æ. XII, 810. — aeriæ palumbes, E. III, 69. — grues, G. I, 375. — quercus, Æ. III, 680; IX, 679. — platanus, Cu. 123. — aerios tractus, Cu. 22. — aerias Alpes, G. III, 474. — arces, Æ. III, 291. — in auras, Æ. V, 520. — turres, Cir. 173. — aeriis montibus, Cu. 137. — de montibus, Cir. 302. — alis, Cir. 487.

Ærumnis vexasse rates, Cir. 58.

Æs fluit rivis, Æ. VIII, 445. — *æris* metalla, G. II, 165. — rauci canor, G. IV, 71. — tot terga, Æ. X, 482. — *ære* renidenti fluctuat tellus, G. II, 282. — navali columnas, G. III, 29. — ruebant salis spumas, Æ. I, 35. — nexæ trabes, Æ. I, 449. — rauco repulsum, Æ. II, 545. — cavo dat signum, Æ. III, 240. — cavo clipeum figo, Æ. III, 286. — ciere viros, Æ. VI, 165. — simularat fulmen, Æ. VI, 591. — florentes catervas, Æ. VII, 804. — fulgentes catervas, Æ. VIII, 593. — canoro increpuit tuba, Æ. IX, 503. — secabant campos salis, Æ. X, 214. — triplici cavum orbem, Æ. X, 784. — caput fulgens, Æ. X, 869. — florentes catervas, Æ. XI, 433. — decoro inclusit, Æ. XII, 210. — sonoro invadunt Martem, Æ. XII, 712. — gravis, Mor. 81. — ex ære lebetes, Æ. V, 266. — loricam, Æ. VIII, 621. — clipeum, Æ. XI, 10. — *æra* sudant, G. I, 480. — Ephyreia, G. II, 464. — dissiliunt, G. III, 363. — crepitantia Curetum, G. IV, 151. — Corybantia, Æ. III, 111. — lacessita sole fulgent, Æ. VII, 526. — solida fatiscunt, Æ. IX, 809. — æra stridentia tingunt, G. IV, 173; Æ. VIII, 451. — micantia cerno, Æ. II, 734. — spirantia excudent, Æ. VI, 848. — clipei transverberat, Æ. X, 336. — demus, Æ. XI, 329.

Æsculus frondet Jovi, G. II, 16. — tendit ad auras, G. II, 291. — immota manet, G. II, 294. — vincit nepotes durando, G. II, 295.

Æstas torrida, E. VII, 47. — pulverulenta, G. I, 66. — mollior, G. I, 312. — alienis mensibus, G. II, 149. — præterit, G. II, 322. — gravis incumbens scopulis, G. II, 377. — quarta accesserit, G. III, 190. — frondosa, G. III, 296. — læta, G. III, 322. — ducitur, G. IV, 207. — tertia viderit regnantem, Æ. I, 265. — septima portat te, Æ. I, 755. — prima inceperat, Æ. III, 8. — septima vertitur, Æ. V, 626. — per æstatem liquidam nare, G. IV, 59. — æstatem seram increpitans, G. IV, 138. — *æstate* non desit lac, E. II, 22. — experiuntur laborem, G. IV, 156. — nova, Æ. I, 430. — serena insidunt apes, Æ. VI, 707. — coortis ventis, Æ. X, 405.

Æstifer canis, G. II, 353.

Æstivus: æstivum ad solem, G. IV, 28. — æstivo pulvere, Cop. 5. — vitro, Cop. 29. — æstiva luce, G. IV, 52. — æstiva tota corripiunt morbi, G. III, 472. — æstivis nubibus, G. IV, 312.

Æstuo: æstuat ager, G. I, 107. — ignis fornacibus, G. IV, 263. — humor, G. IV, 309. — gurges, Æ. VI, 297. — specus nebula, Æ. VIII, 258. — in corde pudor, Æ. X, 870; XII, 666. — ætuantes puntices, Cat. V, 31.

Æstus rapidus, E. II, 10. — si lac præceperit, E. III, 98. — Tyrrhenus immittitur fretis, G. II, 164. — furit arenis, Æ. I, 107. — furit ad auras, Æ. II, 759. — per æstum, E. V, 46. — æstum secabant delphines, Æ.

jam, Æ. III, 462. — prorumpit nubem, Æ. III, 572. — evexit virtus, Æ. VI, 130. — consurgit, Æ. VII, 530. — magnum fatur, Æ. X, 459. — fatur, Æ. XI, 556. — it clamor, Æ. XII, 409. — trans æthera liquidum vectæ, Æ. VII, 65. — per æthera mugire clangor, Æ. VIII, 526. — *æthere* summo despiciens, Æ. I, 223. — toto sonuerunt nimbi, Æ. II, 113. toto ruit imber, Æ. V, 695. — vasto fugiunt nimbi, Æ. V, 821. — magno tollunt prœlia, Æ. X, 356. — cum æthere cassis nullum certamen, Æ. XI, 104. — in æthere pascentur cervi, E. I, 60. — alto fit sonitus, G. IV, 78. — alto perferre labores, Æ. VI, 436. — prævertite nubes, Cir. 203. — ab æthere alto missus, Æ. IV, 574. — alto fulgebat, Æ. VII, 25. — ostendit nubem, Æ. VII, 143. vibratus fulgor, Æ. VIII, 524. — alto se mittit, Æ. IX, 645. — labuntur pennæ, Æ. XI, 724. — venientis teli, Æ. XI, 802. — summo demisit unam, Æ. XII, 853. — ex æthere longo prospexit, Æ. VII, 288. — Diræ, Æ. VIII, 701.

Ætherius: ætheria plaga, Æ. I, 394. — aura, Æ. I, 547. — ætherii solis, Æ. VIII, 68. — montis, Æ. VIII, 221. — Olympi, Æ. X, 621. — ætherium ad Olympum, Æ. VI, 579; XI, 867. — sensum, Æ. VI, 747. — ætherio cursu, Æ. VI, 536. — ab semine, Æ. VII, 281. — ab Olympo, Æ. VIII, 319. — mundo, Cu. 101. — in munere, Cir. 533. — ætheria plaga, Æ. IX, 638. — ætherios haustus, G. IV, 221. — orbes, Æ. VIII, 137. — inter nimbos, Æ. VIII, 608. — ætherias auras, G. II, 291; Æ. V, 520; VI, 762; VII, 557. — in arces, Cu. 41. — ætheria ad sidera, Æ. VII, 768. — ætheriis in astris, Æ. IV, 446. — ab astris, Æ. V, 838.

Ævum omne teritur ferro, Æ. IX, 609. — ævi decus, E. IV, 11. — optuma quæque dies, G. III, 66. — inscius, G. III, 189. — angusti terminus, G. IV, 206. — integer sanguis, Æ. II, 638. — longinqua vetustas, Æ. III, 415. — maturus Acestes, Æ. V, 73. — venturi inscius, Æ. VIII, 627. — integer Ascanius, Æ. IX, 255. — dati ad metas, Æ. X, 472. — finis, Æ. X, 582. — varii labor, Æ. XI, 425. — rudimenta, Cir. 44. — ævum notabis, G. III, 100. — agitant sub legibus, G. IV, 154. — exigeret, Æ. VII, 776. — exigat hic, Æ. X, 53. — agitare sub undis, Æ. X, 235. — exegit montibus, Æ. XI, 569. — per perpetuum lucis, Cu. 37. — incultum exigit, Cir. 518. — *ævo* sequenti, E. VIII, 27. — consumerer tecum, E. X, 43. — jam gravior, Æ. II, 435. — trementibus humeris, Æ. II, 509. — æquali tecum pubesceret, Æ. III, 491. — obsitus rex, Æ. VIII, 307. — memori vos eximet, Æ. IX, 447. — confectus, Æ. XI, 85. — maxumus, Æ. XI, 237. — optato quis queat esse beatior, Cu. 78.

Affabilis dictu ulli, Æ. III, 621.

Affatus: affatu quo audeat ambire reginam, Æ. IV, 284.

Affecto: affectat viam Olympo, G. IV, 562. — affectare dextram, Æ. III, 670.

Affero: affers te mihi vera facies, Æ. III, 310. — te huc, Æ. VIII, 477. affert se a mœnibus, Æ. III, 346. — attulit odor auras notas, G. III, 251. — viris casus honorem, Æ. V, 201. — peditem alveo, Æ. VI, 516. — nobis auxilium, Æ. VIII, 200. — ultro dies volvenda, Æ. IX, 7. — bidentem, Æ. XII, 171. — illi clamorem aura, Æ. XII, 617. — lilia in calathis, Cop. 16. — attulerit Rutulis gloriam, Æ. XII, 322. — attulerint te casus, Æ. VI, 532. — afferimur urbem consilio, Æneid. VII, 217.

Afficio : affecit illum pretio, Æ. XII, 352.

Affigo : affixit flammam lateri, Æ. IX, 536. — affigere terræ radicem, G. II, 318. — affixus et hærens, Æ. V, 852. — lateri Pallas, Æ. X, 161. — affixa est lateri manus, Æ. IX, 579. — affixæ venis apes, G. IV, 238. — affixa foribus ora virum, Æ. VIII, 196.

Affligo : afflictus vitam trahebam, Æ. II, 92. — afflictis rebus confidere, Æ. I, 452.

Afflo : afflavit Oriens equis, G. I, 250; Æ. V, 739. — me ventis fulminis, Æ. II, 649. — afflarat oculis lætos honores, Æ. I, 591. — afflans leniter aura, Cu. 153. — afflata est numine, Æ. VI, 50.

Affluo : affluxisse numerum ingentem, Æ. II, 796.

Affor : affatur Amorem dictis, Æ. I, 663. — deos, Æ. II, 700. — Acheronta, Avernis, Æ. VII, 91. — Junonem voce, Æ. VII, 544. — regem, dictis, Æ. VIII, 126. — amicum his, Æ. IX, 198. — Iulum his, Æ. IX, 640. — Iulum his dictis, Æ. IX, 652. — Achaten, Æ. X, 332. — natum dictis, Æ. X, 466. — quem dictis, Æ. X, 591. — sic regem, Æ. XII, 10. — paucis Amatam, Æ. XII, 71. — affabar hos lacrimis obortis, Æ. III, 492. — affatus voce parentem, G. IV, 320. — est eam dulci amore, Æ. VI, 455. — affata Cyrene timentem, G. IV, 530. — breviter Barcen, Æ. IV, 632. — Ænean talibus, Æ. VI, 40. — est breviter, Æ. VI, 538. — est quos, Æ. VI, 666. — est dictis, Æ. VIII, 611. — Jovem genetrix, Æ. IX, 83. — est extemplo sororem, Æ. XII, 138. — affati positum corpus discedite, Æ. II, 644. — affare supplex hostem, Æ. IV, 424. — affari tum sic, Æ. II, 775; III, 153. — affari sic, Æ. VIII, 35.

Agellus : agelli possessor, E. IX, 3. — exigui cultor, Mor. 3. — agelle pauper, Cat. X, 1.

Ager parturit, E. III, 56. — aret, E. VII, 57. — lætus, G. I, 102. — exustus æstuat, G. I, 107. — floret, G. II, 6. — spissus, G. II, 236. — ille malus calcetur, G. II, 243. — almus parturit, G. II, 330. — omnis tacet, Æ. IV, 525. — antiquus, proximus amni, Æ. XI, 316. — ferreus horret, Æ. XI, 602. — *agri* ditissimus, Æ. I, 343; X, 563. — divitis opulentia, Æ. VII, 262. — *agro* positus limes, Æ. XII, 898. — *agri* strati baccis, G. II, 183. — vasti collucent, Æ. XI, 209. — *agros* conserere, E. I, 73. — Pales reliquit, E. V, 35. — lustrabimus, E. V, 75. — pater movit primus, G. I, 123. — in agros Cyclopum, G. I, 471. — effetos, G. I, 81. — steriles incendere, G. I, 84. — vacuos, G. II, 54: ferre cibum, G. II, 215. — campi metabere, G. II, 274. — per agros premes virgulta, G. II, 346. — latos sparsere, G. IV, 522. — agros sternit torrens, Æ. II, 306. — steriles exurere, Æ. III, 141. — per agros petiere tecta, Æ. IV, 163. — spargam arma, Æ. VII, 551. — agros latos vastant, Æ. VIII, 8. — in agros Rutulorum confugere, Æ. VIII, 492. — agros discriminat, Æ. XI, 144. — in finitimos tollunt corpora, Æ. XI, 206. — vastos desolavimus, Æ. XI, 367. — insignes tropæis, Æ. XI, 386. — Iliacos violavimus, Æ. XI, 255. — metire jacens, Æ. XII, 359. — per agros dant terga, Æ. XII, 463. — *agris* totis undique turbatur, E. I, 12. — avium in agris, G. I, 422. — in solis erratur, G. III, 249. — agris anguis sævit, G. III, 434. exercentur, G. IV, 159. — his ortus, Æ. VII, 206. — effusa juventus, Æ. VII, 812. — ex agris raptas pecudes, Æ. XI, 198. — agris Laurentibus delectos, Æ. XI, 431. — Laurentibus sunt aliæ, Æ. XII, 24.

— cedet, Æ. XII, 185. — Apollinis missos fratres, Æ. XII, 516.

Agger murorum distinet hostem, Æ. XI, 382. — *aggere* angit arenæ, Æ. I, 112. — ex aggere tumuli fatur, Æ. V, 44. — aggere medio canit tuba, Æ. V, 113. — in aggere viæ deprensus, Æ. V, 273. — aggere tumuli composito, Æ. VII, 6. — ab gramineo ripæ, Æ. VII, 106. — moliri tecta, Æ. VII, 127. — cingit sedem, Æ. VII, 159. — tutos muros, Æ. IX, 43. — complet fossas, Æ. IX, 567. — ab aggere occupat Lyncea, Æ. IX, 769. — aggere murorum pulsi Turni gloria, Æ. X, 144. — tepido terræ onerabant, Æ. XI, 212. — hostili septus, Æ. XI, 398. — ex terreno bustum, Æ. XI, 850. — ab adverso vidit, Æ. XII, 446. — celso stans, Æ. XII, 564. — multo crevit tumulus, Cu. 394. — *aggeribus* niveis informis terra, G. III, 354. — ruptis exiit amnis, Æ. II, 496. — Alpinis descendens, Æ. VI, 831. — septam classem, Æ. IX, 70. — vestris septus, Æ. IX, 784. — ipsis murorum prœlia miscent, Æ. X, 24.

Aggero, are : aggerat cadavera in stabulis, G. III, 556. — iras, Æ. IV, 197. — præmia, Æ. XI, 79. — iras, Æ. XI, 342. — ignes super, Mor. 51.

Aggero, ere : aggeritur tellus tumulo, Æ. III, 63.

Agglomero : agglomerant lateri nostro, Æ. II, 341. — se cuneis coactis, Æ. XII, 458.

Aggredior hastilia tertia, Æ. III, 38. — his dictis vatem, Æ. III, 358. — aggreditur Venerem dictis, Æ. IV, 92. — prior dictis, Æ. VI, 387. — Rhamnetem, Æ. IX, 325. — aggressa dictis sororem, Æ. IV, 476. — aggressi injiciunt vincula, E. VI, 18. — avellere Palladium Æ. II, 165. — ferro circum, Æ. II, 463. — rescindere cælum, Æ. VI, 584. — his ego Daphnin aggrediar, E. VIII, 103. — ut aggrediare jacentem, G. IV, 404.

Agitator aselli, G. I, 273. — equorum, Æ. II, 476.

Agito : agitat dies festos, G. II, 527. — mens molem, Æ. VI, 727. — mens mihi invadere pugnam, Æ. IX, 187. — agitant cervos pavidos, G. III, 372. — ævum, G. IV, 154. — agitabat choros, G. IV, 533. — feras insidiis cursuque, Æ. VII, 478. — quem gloria Turni invidia, Æ. XI, 337. — equum, Æ. XI, 770. — aves, Æ. XII, 248. — agitavimus quos urbe, Æ. II, 421. — agitaverat ignis honores, Cir. 146. — agitabo currus ad flumina, G. III, 18. — agitabis onagros cursu, G. III, 409. — agitate vos fugam, Æ. II, 640. — agitet deinde fortuna, Æ. III, 609. — agitare currus, G. III, 181. — greges, G. III, 287. — chelydros nidore, G. III, 415. — gentes quietas, Æ. X, 71. — ævum sub undis, Æ. X, 735. — silvis feras, Æ. XI, 686. — mutas artes, Æ. XII, 397. — terris vel undis Trojanos, Æ. XII, 803. — agitans discordia fratres, G. II, 496. — agitante aquilone, Cir. 145. — agitatus furiis Orestes, Æ. III, 331. — scenis Orestes, Æ. IV, 471. — furiis amor, Æ. X, 872; XII, 668. — agitata per orbem eludit Orsilochum, Æ. XI, 694. — animo ferarum meretrix, Cir. 86. — agitata ponti freta, G. I, 357. — numina, Æ. VI, 68.

Agmen aquarum, G. I, 322. — stetit campo, G. II, 280. — emissum caveis, G. IV, 59. — longum pascitur, Æ. I, 186. — nigrum it campis, Æ. IV, 404. — puerile habet paratum, Æ. V, 549. — Trojanum dicitur, Æ. V, 602. — tardum præcesserat, Æ. IX, 47. — totum fulgebat, Æ. X, 171. — *agminis* magni instar, Æ. VII, 707. — aligeri turbam, Æ. XII, 249. — *agmen* in

medium injecit sese, Æ. II, 408. — socium vocat, Æ. II, 613. — densum agebat, Æ. V, 834. — petere partes easdem cernimus, Æ. VII, 69. — magnum agens, Æ. VII, 707. — equitum agens, Æ. VII, 804; XI, 433. — agens Agrippa, Æ. VIII, 683. — ciet ab oris, Æ. X, 198. — medium secat, Æ. X, 440. — per agmen agit limitem, Æ. X, 513. — per agmen totum ardebat, Æ. XI, 781. — agmen atrum rapit, Æ. XII, 450. — agit, Æ. XII, 457. — ocius adverteret, Æ. XII, 555. — inter agmen ferarum, Cir. 308. — *agmine* magno exercitus, G. I, 381. — conferto torpent cervi, G. III, 369. — facto, G. IV, 167; Æ. I, 82, 434; VIII, 595. — lætantes cycni, Æ. I, 393. — certo Laocoonta petunt, Æ. II, 212. — denso servant has, Æ. II, 450. — ex adverso glomerati, Æ. II, 727. — leni fluit Thybris, Æ. II, 782. — longo serpens, Æ. V, 90. — celeri remorum petit maria, Æ. V, 221. — ex tanto quisquam, Æ. V, 378. — partito fulgent, Æ. V, 562. — tanto complerint ripas, Æ. VI, 712. — magno has evocat, Æ. VI, 749. — in medio conspectus Pallas, Æ. VIII, 587. — medio vertitur, Æ. IX, 28. — ab agmine conclamat Volscens, Æ. IX, 375. — agmine in medio viderit regem, Æ. IX, 728. — densò consistunt, Æ. IX, 788. — longo speculatus, Æ. X, 769. — ex toto lectos viros, Æ. XI, 60. — semel verso occidimus, Æ. XI, 412. — verso, Æ. XI, 684. — ex agmine portat prædam, Æ. XI, 757. — agmine medio se tulit, Æ. XI, 762. — mixto hos premit turba, Æ. XI, 880. — toto feruntur ad muros, Æ. XI, 907. — ex agmine cedentem, Æ. XII, 324. — agmine denso ruunt, Æ. XII, 442. — super alio densat turmas, Cu. 247. — infesto volitantes turmas, Cir. 117. — *agmina* caudæ solvuntur, G. III, 423. — Amazonidum lunatis peltis, Æ. I, 490. — Teucrum, Æ. V, 675. — concurrunt, Æ. X, 431. — feminea exsultant, Æ. XI, 663. — pilata plenis se fundunt portis, Æ. XII, 122. — Laurentum procurrunt, Æ. XII, 279. — cedunt, Æ. XII, 368. — agmina Phrygia circumspexit, Æ. II, 68. — conscia jungunt, Æ. II, 267. — socia credens, Æ. II, 371. — super agmina Danaum incidit, Æ. II, 466. — agmina jungit, Æ. IV, 142. — pulverulenta glomerant, Æ. IV, 154. — cogunt, Æ. IV, 406. — Eumenidum videt, Æ. IV, 469. — solvere diductis choris, Æ. V, 580. — Troja exanimata impingeret muris, Æ. V, 805. — sæva sororum vocat, Æ. VI, 572. — desueta triumphis movebit, Æ. VI, 816. — per Trojana diditur rumor, Æ. VII, 144. — vocat, Æ. VII, 508. — armat, Æ. VII, 648. — desueta bello vocat, Æ. VII, 694. — clipeata densent, Æ. VII, 794. — vocat sistro, Æ. VIII, 696. — Troum Rutulorumque, complet, Æ. IX, 113. — prima petit, Æ. IX, 478. — confusa vertit, Æ. IX, 800. — sternentes, Æ. X, 318. — perterrita non sinit, Æ. X, 427. — prima Turni persequitur, Æ. X, 561. — media miscentem, Æ. X, 721. — plangentia jungunt, Æ. XI, 146. — inter cedentia fertur, Æ. XI, 729. — hæc vertit, Æ. XI, 734. — Laurentia vidit, Æ. XI, 909. — per agmina serpit murmur, Æ. XII, 239. — agmina curru proterit, Æ. XII, 329. — per disjecta vocat virum, Æ. XII, 482. — per diversa vestigans Turnum, Æ. XII, 557. — nulla Turni prospicit, Æ. XII, 597. — media rumpit, Æ. XII, 683. — per disjecta ruit, Æ. XII, 689. — Turni videt, Æ. XII, 861. — agminibus totis dedere terga, Æ. IX, 686.

Agnosco Trojam parvam, Æ. III, 351. — vestigia, Æ. IV, 23. — te libens, Æ. VIII, 155. — deos, Æ.

XII, 260. — *agnoscit* lacrimans tentoria, Æ. I, 470. — amicum veterem, Æ. III, 82. — suos, Æ. III, 347. — aves maternas, Æ. VI, 193. — *agnoscunt* clipeos et tela, Æ. II, 423. — ora, Æ. V, 576. — mutatæ suos, Æ. V, 679. — spolia inter se, Æ. IX, 457. — Æneadæ faciem, Æ. IX, 734. — longe regem, Æ. X, 224. — *agnovi* dudum, Æ. XII, 632. — agnovit ubi matrem, Æ. I, 406. — se quoque, Æ. I, 488. — prolem et parentes, Æ. III, 180. — (quam) per umbram, Æ. VI, 452. — vix pavitantem, Æ. VI, 498. — sonitum, Æ. VIII, 531. — juvenis, Æ. IX, 16. — longe gemitum, Æ. X, 843. — Æneas, Æ. X, 874. — Ænean in armis, Æ. XI, 910. — sonum, Æ. XII, 449. — stridorem Diræ, Æ. XII, 869. — opes, Cu. 80. — agnovere deum divinaque tela, Æ. IX, 659. — agnoscas hunc ramum, Æ. VI, 407. — agnoscere vultus coram, Æ. III, 173.

Agnus tener, E. I, 7. — imbuet aram, E. I, 7. — agnum quæsitum matri rapuit, Æ. IX, 565. — agni a lacte depulsi, E. VII, 15. — pingues, G. I, 341. — acuunt lupos, G. IV, 435. — tuti balatum exercent, Æ. IX, 61. — agnis lac subducitur E. III, 6. — agnos teneros fascinat, E. III, 103. — pascentes E. IV, 45. — agnos pingues centum, Æ. I, 635. — agnam cædere jubet, Æ. V, 772. — atri velleris ferit, Æ. VI, 249. — agnæ in montibus errant, E. II, 21.

Ago id quidem, E. IX, 37. — capellas, E. I, 13. — quid? Æ. IV, 534; X, 675. — agit venena membris, G. II, 130. — se palmes ad auras, G. II, 364. — omnia secum, G. III, 344. — morbos ante, metumque, G. III, 552. — imber, montibus (aves), G. IV, 474. — metus præcipites quocunque, Æ. III, 682. — ventos, Æ. IV, 245. — Æneas furentem, Æ. IV, 465. — Pristin remige acri, Æ. V, 116. — Darem præcipitem æquore, Æ. V, 456. — matres ardor, Æ. VII, 393. — undique stimulis reginam, Æ. VII, 405. — qua fumus undam, Æ. VIII, 258. — flumen piceum sudor, Æ. IX, 814. — limitem ferro, Æ. X, 514. — quem campo, Æ. X, 540. — femina palantes, Æ. XI, 734. — deus, Æ. XII, 429. — agmen in hostes, Æ. XII, 457. — quos æquore, Æ. XII, 502. — curas, Cu. 98. — in segetes, Mo. 123. — agunt otia secura, G. III, 377. — Troes, Æ. XI, 620. — agebat ventus nubila, G. I, 421. — orbis, ver, G. II, 338. — vitam in terris, G. II, 538. — cursu Troas, Æ. V, 265. — ratem sine honore, Æ. V, 272. — princeps agmen, Æ. V, 833. — sese Palinurus, Æ. VI, 337. — hac tauros, Æ. VIII, 203. — se matutinus, Æ. VIII, 465. — is se primus, Æ. IX, 696. — qua se discrimen capitis, Cir. 499. — agebant hæc inter se, Æ. XI, 445. — egit sol hiemem sub terras, G. IV, 51. — fundam circum caput, Æ. IX, 587; XI, 579. — furor ardentem in adversos, Æ. IX, 761. — deus in fraudem, Æ. X, 73. — egere boves ad flumina, E. V, 24. — me imperiis, Æ. VI, 463. — nos fata imperiis, Æ. VII, 240. — profugos bello, Æ. VIII, 118. — volentem fatis, Æ. VIII, 133. — me matris monita, Æ. VIII, 335. — Rutulos ad mœnia, Æ. XI, 629. — choros, Cu. 115. — agam, rursus pelago, Æ. IV, 546. — aget spumas ore, G. III, 203. — Corintho ad Capitolia currum, Æ. VI, 838. — gemitus campus ille, Æ. VI, 874. — age potum capellas, E. IX, 24. — ergo, G. I, 63; Æ. II, 707. — en age, G. III, 42. — nunc age, expediam, G. IV, 149; Æ. VI, 756. — quin age, G. IV, 329. — age, duc ad nos, G. IV, 358. — diversos, Æ. I, 70. — immo age, Æ.

I, 753. — surge age, Æ. III, 169. — VIII, 59; X, 241. — fare age, Æ. III, 362; VI, 389. — vade age, Æ. III, 462; IV, 223; V, 548. — eia age, Æ. IV, 569; Cop. 31. — dic age, Æ. VI, 343; Cir. 234. — age fare vicissim, Æ. VI, 531. — jam age, Æ. VI, 629. — quare age, Æ. VII, 429. — verum age, Æ. XI, 587; XII, 832. — nunc age, Cir. 98. — agite o! G. II, 35. — quare agite, Æ. I, 627. — ergo agite, Æ. III, 114, V, 58; VII, 130; VIII, 273. — quin agite, Æ. V, 635. — agat ventus nubes, G. I, 462. — quid, Æ. IV, 283; XII, 486. — casus res, Æ. IX, 723. — Teucros in Rutulos, Æ. XII, 78. — agamus quod instat, E. IX, 66. — agerem Syrtibus hunc (diem), Æ. V, 51. — ageres capellas ad gramina, Cir. 300. — agerent cervum ardentes, Æ. VII, 481. — egerit hostes fuga versos, G. III, 120. — egerimus noctem inter gaudia, Æ. VI, 514. — egisse huc Alpheum vias, Æ. III, 695. — agens turbabis latratu apros, G. III, 412. — hiemen turbo, G. III, 470. — fluctus circum, Æ. I, 117. — telis miscet turbam, Æ. I, 191. — inter nemora pastor, Æ. IV, 71. — de vertice Nysæ tigres, Æ. VI, 806. — agmen, Æ. VII, 707, 804; VIII, 683; XI, 433. — Italos Augustus, Æ. VIII, 678. — hiemen per auras, Æ. X, 634. — agentem carmine quercus, G. IV, 510. — agentes frigora ventos, G. I, 352. — inter agendum, E. IX, 24. — agor præda Charontis, Cu. 215. — ad pariles eventus, Cu. 228. — delatus ad undam, Cu. 259. — agitur per lumbos spina, G. III, 87. — per urbes, Æ. VII, 384. — stipitibus, Æ. VII, 524. — furiis, Æ. XII, 101. — agimur auguriis quærere exsilia, Æ. III, 5. — aguntur circum Iræque Insidiæque, Æ. XII, 336. — agetur mihi nullo discrimine Tros Tyriusve, Æ. I, 574. — agi res tempus, Æ. V, 638. — actus labor, G. II, 401. — clamoribus rumpit vocem, Æ. II, 128. — tot tempestatibus, Æ. III, 708. — erroribus venis, Æ. VI, 532. — fatis orbis, Æ. VII, 223. — habena fertur, Æ. VII, 380. — de montibus aper, Æ. X, 708. — acta venis sitis, G. III, 483. — horis nox, Æ. III, 512. — sonitu arundo, Æ. VII, 498. — quoniam pars diei, Æ. IX, 156. — fulminis modo phalarica, Æ. IX, 706. — furore Juno, Æ. X, 63. — huic per armos hasta, Æ. XI, 645. — alte hasta, Æ. XI, 804. — super carinis pars, Cu. 345. — actum nihil impensis, Æ. XI, 227. — per reges genus, Æ. XII, 530. — acti tormento ponderis, Æ. XI, 616. — actum cœlo imbrem, G. II, 334. — actam in tutum classem, Æ. I, 391. — nubibus te detulit, Æ. IX, 18. — nubibus Irim, Æ. X, 38. — acta testudine, Æ. IX, 505. — acti huc ventis et fluctibus, Æ. I, 333. — fatis, Æ. I, 32. — prodigiis piabunt ossa, Æ. VI, 379. — tempestatibus intrastis ripas, Æ. VII, 199. — actæ furore conclamant, Æ. V, 659. — acta cum viris concinia, Cat. V, 13. — actos tot casibus viros, Æ. I, 240. — in funera reges, Æ. VII, 42. fluctibus subegit hiems, Æ. VII, 213. — actas ad sidera pinus, Æ. XI, 136. — actis imbribus, G. I, 413. — per scelus matribus, Æ. V, 793. — his, Æ. VI, 236; XII, 843.

Agrestis calamus, E. I, 10. — pubes, G. I, 343. — legio, Æ. VII, 681. — sparus, Æ. XI, 682. — agrestem Musam, E. VI, 8. — usum, G. III, 163. — agresti capitis honore, E. X, 24. — palæstra, G. II, 531. — gaza, Æ. V, 40. — certamine, Æ. VII, 523. — stramine, Æ. XI; 67. — voce, Mor. 30. — agrestes herbæ, Cu. 87. — agrestum numine, G. I, 10. — cura Cu. 21. — agrestes miseratus, G. I, 41. — deos, G. II, 493. — Nymphas, Æ. III, 34.

— animos, Æ. VII, 482. — duros conclamat, Æ. VII, 504. — pavidos terrebat, Æ. VIII, 349. — collectos armat, Æ. IX, 11. — turmas, Æ. X, 310. — agrestia pecora, Æ. VIII, 679. — agrestibus duris, G. I, 160. — pomis, Æ. VII, 111.

Agricola avarus, G. I, 48. — induceret messorem arvis, G. I, 316. — molitus terram aratro, G. I, 494. — dimovit terram, G. II, 513. — omnis diffugit, Æ. X, 805. — agricolam continet imber, G. I, 259. — agricolæ faciunt vota, E. V, 80. — stringunt frondes, E. IX, 61. — orate serenas hiemes, G. I, 100. — discite proprios cultus, G. II, 36. — fecere nomen, G. IV, 272. — armenta tenerent propius stabulis, G. I, 355. — fruuntur parto, G. I, 300. — trivere tympana plaustris, G. II, 445. — certatim instant, Æ. II, 628. — indomiti, Æ. VII, 521. — agricolis imber parabitur, G. I, 429. — redit labor, G. II, 401. — miseris horrescunt corda, Æ. XII, 453. — agricolas nimium fortunatos, G. II, 459.

Ah, silice in nuda reliquit, E. I, 15 et alibi.

Ahenus aheni trepidi undam, G. I, 296. — aheni undantis costis, Æ. VII, 463. — aheno cado, Æ. VI, 228. — ahena luce coruscus, Æ. II, 470. — *ahena* litore locant, Æ. I, 213. — locant ordine, Æ. V, 102. — undantia flammis expediunt, Æ. VI, 218. — *ahenos* thoracas, Æ. VII, 633. — crateras, Æ. IX, 165. — *ahenis* nodis, Æ. I, 295. — foribus, Æ. I, 449. — falcibus, Æ. IV, 513. — labris, Æ. VIII, 22.

Aio : ait sic, Æ. I, 142. — hæc, Æ. I, 297 et alibi. — aiunt quem portare penates, Æ. IV, 598.

Ala virginis Camillæ, Æ. XI, 604. — levis Camillæ, Æ. XI, 868. — alæ trepidant et cingunt saltus, Æ. IV, 121. — Arcades Evandri, Æ. XI, 835; XII, 551. — alarum remigio, Æ. I, 301. — remigium sacravit, Æ. VI, 19. — verbera, Æ. XII, 876. — *alas* pandere ad solem, G. IV, 28. — eripe regibus, G. IV, 106. — attrivere cotibus, G. IV, 203. — exuit amor, Æ. I, 689. — quatiunt, Æ. III, 226. — velorum pandimus, Æ. III, 520. — celeres commovet, Æ. V, 217. — sparsit coloribus, Æ. VII, 191. — stridentes anguibus attollit, Æ. VII, 561. — addidit timor, Æ. VIII, 224. — ventosas addidit, Æ. XII, 848. — Diræ agnovit, Æ. XII, 869. — *alis* supervolitaverit tecta, E. VI, 81. — densis increpuit, G. I, 382. — insignibus, G. IV, 82. — stridentibus ludunt, Æ. I, 397. — pernicibus celerem, Æ. IV, 180. — sublimem, Æ. IV, 240. — paribus nitens, Æ. IV, 252. — fulminis ocior, Æ. V, 319. — plaudentem, Æ. V, 515. — paribus se sustulit, Æ. V, 657. — fuscis hinc tollitur, Æ. VII, 408. — Stygiis se concitat, Æ. VII, 476. — fuscis amplectitur tellurem, Æ. VIII, 369. — paribus se sustulit, Æ. IX, 14. — allapsa sagitta, Æ. IX, 578; XII, 319. — verberat æthera, Æ. XI, 756. — everberat clipeum, Æ. XII, 866. — cæruleis supervolitaverit tecta, Cir. 51. — aeriis sublimem sustulit, Cir. 487. — stridentibus sese extulit, Cir. 515. — versicoloribus Amor, Cat. VI, 9.

Alacris voluptas, E. V, 58. — stetit, Æ. V, 380. — tetendit palmas, Æ. VI, 685. — alacer Mezentius, Æ. X, 730. — Turnus inter prælia, Æ. XII, 337. — alacres admittier orant, Æ. IX, 231.

Alatis plantis, Æ. IV, 259.

Albeo : albent ossibus campi, Æ. XII, 36.

Albesco : albescere tractus flammarum, G. I, 367. — cœpit fluctus, G. III, 237. — lucem vidit, Æ. IV, 586. — vento cœpit fluctus, Æ. VII, 528.

Albus aqua Nar, Æ. VII, 517. — alba edera, E. VII, 38. — lana, G. II, 465. — sus, Æ. III, 392; VIII, 45. — parma, Æ. IX, 548. — album olorem, Æ. XI, 580. — albam pecudem, Æ. III, 120. — frontem, Æ. V, 567. — albo flore, G. II, 71. — insignis, G. III, 56. — fetu, Æ. VIII, 82. — orichalco, Æ. XII, 87. — *albi* greges, G. II, 146. — nati, Æ. III, 392; VIII, 45. — albæ vites, G. II, 91. — alba ligustra, E. II, 18. — lilia, G. IV, 130; Æ. XII, 69. — vestigia, Æ. V, 567. — *albos* ossibus scopulos, Æ. V, 865. — crines, Æ. VII, 417; IX, 651. — *albis* color deterrimus, G. III, 82. — maculis, Æ. V, 565; IX, 49. — cum dentibus, Æ. VII, 667; XI, 681. — bijugis, Æ. X, 575. — bigis, Æ. XII, 164.

Alcione. litoraque alcionem resonant, G. III, 338. — dilectæ Thetidi alcyones, G. I, 399.

Ales Jovis lapsa, Æ. I, 394. — exterrita, Æ. V, 506. — se sustulit, Æ. V, 861. — sacer, accipiter, Æ. XI, 721. — fulvus Jovis, Æ. XII, 247. — projecit prædam, Æ. XII, 255. — haliæetus, Cir. 528. — excubitor, Mor. 2. — *alitis* Austri, Æ. VIII, 430. — parvæ in figuram, Æ. XII, 862. — esca, Cu. 237. — alituum genus, Æ. VIII, 27. — *alitibus* date præda jaces, Æ. IX, 486. — feris linqueris, Æ. X, 559.

Alga projecta, E. VII, 42. — illisa refunditur, Æ. VII, 590.

Alias non plura fulgura cecideruut, G. I, 487.

Alibi, E. I, 42. — virescunt fetus, G. I, 55.

Alienus: custos, E. III, 5. — alieno vulnere, Æ. X, 781. — aliena arbore, G. II, 76. — aliena pabula, G. IV, 244. — arva, Æ. IV, 31; X, 78. — jussa, Æ. X, 866. — alienis mensibu , G. II, 149.

Aligeri agminis turbam, Æ. XII, 249. — aligerum amorem, Æ. I, 663.

Alipes: alipedes instratos ostro duci jubet, Æ. VII, 277. — alipedum equorum fugam, Æ. XII, 484.

Aliquando attulit auxilium, Æ. VIII, 200. — habuere fines, Æ. VIII, 602.

Aliquis error, Æ. II, 48. — ultor, Æ. IV, 625. — de stirpe nepotum, Æ. VI, 865. — casus, Cir. 422. — aliquem mortalem, Æ. VII, 770. — casum, Æ. VIII, 578. — aliquid saltem paras, E. II, 71. — aliquod nomen, Æ. II, 81, 89. — aliquid magnum, Æ. IX, 186; X, 547. — nos juvisse Rutulos, Æ. X, 84. — tale meditans, Mor. 86. — aliquam partem, E. III, 73. — salutem, Æ. I, 463; Cir. 322. — spem, Æ. II, 676. — aliquæ vaccæ, E. VI, 60. — aliquos penates, Cir. 331. — aliquas animas, Æ. VI, 719.

Aliter non quam qui etc., G. I, 201. — haud aliter, Æ. I, 399, etc.

Alius verberat, G. I, 141. — trahit, 142. — condit opes, G. II, 527. — huic quæritur, Æ. V, 378. — color, G. IV, 254. — amnis, G. IV, 371. — Achilles, Æ. VI, 89. — *alia* imago, Æ. X, 456. — figura, Cir. 56. — *aliud* mercedis erit, E. VI, 26. — majus et magis tremendum, Æ. II, 199. — ullum malum, Æ. IV, 174. — nihil reliqui, Æ. IV, 315. — telum, Æ. IX, 417. — quid sit, Æ. X, 19. — super aliud (telum) figit, Æ. X, 883. — majus adjungit, Æ. XII, 244. — volutat genitor, Æ. XII, 843. — studium, Cir. 6. — *alium* sequuta est, E. X, 23. — circumspice, G. III, 390. — Alexim, E. II, 73. — odorem, G. II, 132. — tenorem, G. II, 337. — non aliam ob culpam, G. II, 380. — *aliam* ex alia prolem, G. III, 65. — gentem, Æ. XI, 324. — ex *alia* gentem, Cat. XI, 53. — opem, Mor. 54, 60. — *alio* sub sole, G. II, 512.

— non alio tempore, G. III, 246. — non alio cursu, Æ. V, 592. — alio funere, Æ. XI, 169. — pretio, Æ. XII, 351. — super agmine, Cu. 247. — supplicio, Cir. 418. — *alia* parte, Æ. I, 474; VIII, 433, 682; IX, 521; XII, 346. — de parte, Æ. IV, 153. — ex parte, Æ. X, 362. — ratione, Cir. 333. — *alii* hinc ibimus, pars veniemus, E. I, 65, 66. — exacuunt, G. I, 264. — sollicitant, G. II, 503. — auras accipiunt, G. IV, 172. — portas effodiunt, Æ. I, 427. — locant fundamenta, Æ. I, 428. — proceres, Æ. I, 740. — portis adsunt, Æ. II, 330. — obsedere angusta, Æ. II, 331. — rapiunt Pergama, Æ. II, 374. — diffugiunt, Æ. II, 399. — obsedere fores, Æ. II, 449. — subeunt, Æ. II, 467. — Cyclopes centum, Æ. III, 643. — ductores, Æ. IV, 37. — diripient rates, Æ. IV, 593. — locant ahena, Æ. V, 102. — teneant altum, Æ. V, 164. — jussi contendere, Æ. V, 834. — supponunt cultros, Æ. VI, 248. — volvunt saxum, Æ. VI, 616. — excudent æra, Æ. VI, 848. — reges, Æ. VII, 181. — thoracas ducunt, Æ. VII, 633. — auras accipiunt, Æ. VIII, 449. — tingunt æra, Æ. VIII, 450. — obstupuere, Æ. VIII, 530. — proceres, Æ. VIII, 586. — tædas jactant, Æ. IX, 568. — per remos, Æ. X, 290. — texunt crates, Æ. XI, 64. — ferunt hastam, Æ. XI, 91. — conjiciunt spolia, Æ. XI, 193. — præfodiunt portas, Æ. XI, 473. — ferebant fontem, Æ. XII, 119. — adstant portis, Æ. XII, 133. — Infrenant currus, Æ. XII, 287. — discurrunt, Æ. XII, 577. — torquent ferrum, Æ. XII, 578. — jubent reserare urbem, Æ. XII, 584. — ferunt arma, Æ. XII, 586. — sunt, Æ. XII, 625. — heroes, Cu. 357. finxere alias puellas, Cir. 64. — fugisse ferunt, Cir. 303. — dixere Lunam Dictynnam, Cir. 304. — aliæ arbores sponte veniunt, G. II, 10. — silvarum *aliæ*, G. II, 26, 28, 443. — volucres, G. IV, 14. — apes horrent, G. IV, 96. — elucent, 98. — suspendunt ceras, 163. — educunt fetus, 164. — centum, Æ. I, 705. — Harpyiæ, Æ. III, 212. — panduntur suspensæ, Æ. VI, 740. — complent æthera, Æ. VII, 395. — celerant cursus, Æ. X, 249. — innuptæ sunt, Æ. XII, 24. — *alia* arma, Æ. XI, 229. — *alios* ante omnes, Æ. I, 347; IV, 141; VII, 55. — Teucrorum, Æ. I, 511. — post petit, Æ. I, 612. — ante alios, Æ. V, 151; Cir. 110; Cat. XIII, 5. — alios cursus, Æ. V, 583. — recursus, ibid. — submotos arcet, Æ. VI, 316. — vescentes conspicit, Æ. VI, 656. — memores sui fecerunt, Æ. VI, 664. — decem annos, Æ. VIII, 399. — ante ignes, Æ. VIII, 590. — secum includit, Æ. IX, 727. — muros, Æ. IX, 782. — fines, Æ. XI, 324. — ante alios fortunatus, Æ. XI, 416. — ante alios dilectus, Æ. XII, 391. — alios labores, Cir. 4. — *alias* inter urbes, E. 25. — alias artes, G. III, 101. — oras, Æ. I, 512. — ante alias una, Æ. III, 321. — alias mittit sub Tartara, Æ. IV, 243. — vires, Æ. V, 466. — animas, Æ. VI, 411. — ad lacrymas, Æ. XI, 96. — ante alias amo, E. III, 78. — sorores, G. IV, 351. — fida, Æ. XI, 821. — alias turmas, Cu. 247. — inter alias, Cir. 444. — ante alias, Æ. XI, 537; Cir. 473; Cat. XI, 23. — alias partes, Cir. 505. — *aliis* immittere curas, Æ. IV, 488. — eluitur scelus, Æ. VI, 741. — forte consumtis, Æ. VII, 112. — ex aliis in alia fata, Æ. III, 494. — ex aliis disce fortunam, Æ. XII, 436. — alia ex aliis quærit, Cir. 364.

Allabor: allabitur tandem oris, Æ. VI, 2. — aures fama, Æ. IX, 474. — mare, Æ. X, 292. — allabimur oris Curetum, Æ. III, 131. — oris

Cyclopum, Æ. III, 569. — allapsa est alis sagitta, Æ. IX, 578; XII, 319. — allapsa Donysam, Cir. 476. — allabere cœptis, Cu. 25. — allabi inter nemus, Æ. VIII, 108. — æquor respiciunt, Æ. X, 269.

Allacrimo: allacrimans Juno, Æ. X, 628.

Alligo: alligat quos circum limus, G. IV, 480. — ancora naves, Æ. I, 169. — palus tristi unda, Æ. VI, 439.

Allium: allia contundere, E. II, 11. — quatuor educit, Mor. 88. — fragrantia mollit, Mor. 101.

Alloquor moriens Divos, E. VIII, 20; Cir. 406. — extremum te, Æ. VI, 466. — *alloquitur* illum Venus, Æ. I, 229. — sic reginam, Æ. I, 594. — sic sororem, Æ. IV, 8. — sic Mercurium, Æ. IV, 222. — interea Neptunum, Æ V, 780. — sic prior, Æ. VI, 341. — Vulcanum, Æ. VIII, 372. — sic ignarum, Æ. X, 228. — mœrentem, Æ. X, 860. — sic Accam, Æ. XI, 821. — Junonem, Æ. XII, 792. — *alloquere* ducem, Æ. IV, 226. — coram parentem, Æ. VIII, 123.

Alludo: nec plura alludens, Æ. VII, 117.

Alluo: alluit mare supra et infra, G. II, 158; Æ. VIII, 149.

Almus dies, E. VIII, 17. — ager, G. II, 330. — alma Ceres, G. I, 7. — lux, Æ. I, 306; III, 311; VIII, 455. — Venus, Æ. I, 618, X, 332. — parens, Æ. II, 591, 664; X, 252. — terra, Æ. VII, 644. — Trivia, Æ. VII, 774. — Phœbe, Æ. X, 215. — Cybebe, Æ. X, 220. — soror, Æ. X, 439. — Latonia virgo, Æ. XI, 557. — Xanthùs, Cu. 14. — virtus, Cu. 325. — almum diem, Æ. V, 64, Cir. 349. — almam lucem, Æ. XI, 182. — alma! Æ. VI, 74. — alma, miserere, Æ. VI, 117. — almis vitibus, G. II, 233.

Alnus floreat narcisso, E. VIII, 53. — viridis se subjicit, E. X, 74. — levis, G. II, 451. — missa Pado, G. II, 452. — nova, Cu. 54. — *alni* proceræ, Æ. VI, 63. — nascuntur paludibus, G. II, 110. — alnos cavatas sensere fluvii, G. I, 136.

Alo: alit ubere fetus, E. III, 30. — herbas tellus, G. II, 251. — æther fetus, G. II, 327. — venis vulnus, Æ. IV, 2. — quos Africa, Æ. IV, 38. — hos successus, Æ. V, 231. — spiritus intus, cœlum et terras, Æ. VI, 726. — tellus, Æ. XI, 71. — Echo sonitus, Cu. 150. — alitis fruges, G. I, 22. — alebat Parthenope Virgilium, G. IV, 563. — venatus, Æ. VIII, 318. — alendùm mandarat regi Polydorum, Æ. III, 50. — alitur vitium, G. III, 454.

Altare: altaria fumant, E. I, 44. — ardent fibris impositis, G. III, 490. — altaria statuam, E. V, 66. — cinge vitta, E. VIII, 64. — circum duco effigiem, E. VIII, 74. — circum sedebant, Æ. II, 515. — ad ipsa traxit, Æ. II, 550. — circum fremunt, Æ. IV, 145. — juxta, Æ. IV, 517. — corripuit flammis cinis, E. VIII, 105. — struerem donis, Æ. V, 54. — depasta liquit, Æ. V, 93. — adolet tædis, Æ. VII, 71. — incensa circum, Æ. VIII, 285. — cumulat donis, Æ. XI, 50. — libant, Æ. XII, 174. — quarum inficiunt postes, Cir. 94. — spargens thallo, Cir. 376. — altaribus addit illum numero divorum, Æ. VII, 211. — prensis, Cat. V, 22.

Alte resonare urbes, G. I, 485. — finditur via, G. II, 78. — demitti puteum, G. II, 230. — coquitur vindemia, G. II, 251. — subjectat arenam, G. III, 241. — abdidit caput, G. III, 422. — vincire suras cothurno, Æ. I, 337. — subnixa solio, Æ. I, 506. — consternunt terram frondes, Æ. IV, 443. — extulit, Æ. V, 443. — vestiga, Æ. VI, 145. — exuberat amnis, Æ. VII, 465. —

consurgit, Æ. IX, 749. — adactum vulnus, Æ. X, 850. — luxurians, Æ. XI, 496. — volans aquila, Æ. XI, 751. — acta hasta, Æ. XI, 804. — sublatum ensem, Æ. XII, 727. — moverat radicem, Cu. 279.

Alter erit tum Tiphys, E. IV, 34. — annus, E. VIII, 39. — labor, G. II, 397. — victus, G. III, 224. — eris ab illo, E. V, 49. — quo nec justior nec major fuit, Æ. I, 544. — dies, Æ. III, 356. — quorum Acarnan, alter ab Arcadio sanguine, Æ. V, 298, 299. — pharetram habeto, Æ. V, 311. — Atys, Æ. V, 568. — aureus non deficit, Æ. VI, 143. — quo non præstantior, Æ. VI, 164. — Paris, Æ. VII, 321. — quo pulchrior non fuit, Æ. VII, 649; IX, 179. — quo non felicior, Æ. IX, 772. — exercitus, Æ. X, 27. — quorum colligit habenas, alter subit, Æ. XI, 670, 671. — quo non carior superat, Æ. XII, 639. — in alterius corpus ferunt vulnera, Cu. 255. — lætatus erat hoc honore; alter quod, etc. Cu. 321, 322. — dixerit famam, Cat. XI, 24. — fuerit carior, Cat. XIII, 3. — quis dulcior esse potest, Cat. XIII, 4. — altera quarum (portarum) fertur cornea, Æ. VI, 894. — nitens (porta), Æ. VI, 896. — rerum pars, Æ. IX, 131. — spes, Æ. XII, 168. — proles, Æ. XII, 830. — alterius vimen, Æ. III, 31. — de cortice, Æ. III, 33. — fata, Cu. 227. — alteri beate socer, Cat. III, 1. — alterum in alterius sanguine mactatos, Æ. II, 667. — alteram tibi dari, Cat. IV, 6. — *altera* Pergama, Æ. III, 86. — corpora, Æ. VI, 713. — vestigia, Æ. VII, 690. — fœdera, Æ. XII, 582.

Alterno: alternat vices, Mor. 29. — alternanti hæc sententia potior visa est, Æ. IV, 287. — alternantes miscent prœlia, G. III, 220.

Alternus: alterna Fortuna, Æ. XI, 426. — caltha, Cir. 97. — alterno gurgite, Æ. XI, 624. — Euro, Cir. 25. — versu, Cat. XI, 19. — alterna morte, Æ. VI, 121. — alterni congrediamur, Æ. XII, 233. — alterna amant Camœnæ, E. III, 59. — volumina crurum, G. III, 192. — brachia, Æ. V, 376. — alternos Musæ volebant, E. VII, 19. — fluctus, Æ. III, 423. — mulcere, Æ. VIII, 634. — gressus, Æ. XII, 386. — alternas luces, Cir. 397. — alternis versibus, E. VII, 18. — dicetis, E. III, 59. — cessare novales, G. I, 71. — facilis labor, G. I, 79. — orbibus, Æ. V, 584. — quem fugitant optantque, Cir. 351. — fugit Oriona Scorpius, Cir. 535.

Altrix ipsa æqua præbebat faces, Cu. 311. — altricem Ulixi terram, Æ. III, 273.

Altus Enipeus, G. IV, 368. — Ganges, Æ. IX, 30. — Orodes, Æ. X, 737. — Apollo, Æ. VI, 9. — et pro magnus, X, 875. — sedet Olympo, Æ. XI, 726. — rex, Æ. XII, 140. — equo ferit orantem, Æ. XII, 295. — sopor, Æ. VIII, 27. — *alta* fagus, G. I, 173. — nix, G. I, 310. — silva, G. II, 431; Æ. III, 681. — domus, G. II, 461; Æ. X, 101, 526; XII, 546. — arx, Æ. II, 56. — spelunca, Æ. VI, 237. — terra, Æ. VI, 267. — quies, Æ. VI, 522. — galea, Æ. VII, 785. — Prochyta, Æ. IX, 715. — patria, Æ. X, 374; XI, 797. — Opis, Æ. XI, 837. — ripa, Æ. XII, 752. — terra, Æ. XII, 883. — *altum* iter, G. IV, 107. — æquor, G. IV, 528. — genus, Æ. V, 45. — caput, Æ. V, 375. — Præneste, Æ. VII, 682. — cœlum, Æ. X, 187. — *alti* fluminis, G. IV, 333. — maris, Æ. V, 799. — Sarpedonis, Æ. IX, 697. — saxi, Æ. X, 806. — ætheris, Æ. XII, 181. — *altæ* Romæ mœnia, Æ. I, 7. — Carthaginis, Æ. IV, 97, 265. — arboris, Æ. VII, 108. — *altum* Euphratem, G. IV, 560. — dolorem, Æ. I, 209. — cinerem, Æ.

XI, 211. — *altam* urbem, G. I, 364. — lunam, Æ. IX, 403. — puppim, Æ. X, 246. — *altum* petiere aves, G. II, 210. — nil inchoat, G. III, 42. — in altum vela dabant, Æ. I, 35. — in altum feror, Æ. III, 11. — in altum vocat Auster, Æ. III, 70; V, 764. — altum tenuere, Æ. III, 192. — per altum ire, G. I, 456; Æ. III, 374; IV, 310. — in altum vocet, Æ. III, 454. — altum teneant, Æ. V, 164. — sub pectus, Æ. IX, 699. — in altum ibat, Cu. 341. — altum suspicit, Cir. 217. — ex *alto* collectæ nubes, G. I, 324. — ab alto urget Notus, G. I, 443. — ex alto sinum trahit fluctus, G. III, 238. — alto gelu, G. III, 354. — ab alto attractus spiritus, G. III, 505. — alto a pulvere, G. IV, 96. — jactatus, Æ. I, 3. — ab alto urget, Æ. I, 110. — alto prospiciens, Æ. I, 126. — ab alto, Æ. I, 160, 297. — alto a solio, Æ. II, 2. — a culmine, Æ. II, 290. — de vertice, Æ. II, 307. — ex culmine, Æ. II, 410. — a sanguine, Æ. IV, 230; VI, 500. — ab æthere, Æ. IV, 574; VII, 25. — ab alto hauriat oculis, Æ. IV, 661. — alto cœlo, Æ. IV, 691; X, 633; XII, 244; Cu. 317. — in scopulo, Æ. V, 220. — portu, Æ. V, 243. — sub Ilio, Æ. V, 261. — a malo, Æ. V, 489, 511. — a cœlo, Æ. V, 542, 727; VII, 141. — ab gurgite, Æ. VI, 310; VII, 704. — in æthere, Æ. VI, 436. — sub pectore, Æ. VI, 599. — ex luco, Æ. VII, 95. — in mari, Æ. VII, 200. — ab vertice, Æ. VII, 674. — lacu, Æ. VIII, 66. — ex alto petis caussas, Æ. VIII, 395. — ab alto limine, Æ. VIII, 461. — alto a solio, Æ. VIII, 541; XI, 301. — ab alto revocat pedem, Æ. IX, 125. — alto ab æthere, Æ. IX, 644. — vulnere, Æ. X, 857; XI, 817. — gemitu, Æ. XI, 95. — in luco, Æ. XI, 456. — de limine, Æ. XI, 482. — in sanguine, Æ. XI, 633. — ab saxo, Æ. XI, 721. — sub monte, Æ. XI, 849. — ab tumulo, Æ. XI, 853. — gurgite, Æ. XII, 114; Cir. 60. — jugulo, Æ. XII, 357. — Ægæo, Æ. XII, 365. — fluvio, Æ. XII, 886. — humero, Æ. XII, 941. — veheretur, Cir. 75. — *alta* sub rupe, E. I, 57. — in ulmo, E. X, 67. — pinu, G. II, 389. — sub terra, G. III, 376. — sub nube, G. III, 547. — in herba, G. IV, 459. — mente, Æ. I, 26. — ab specula, Æ. III, 239; X, 454. — a puppi, Æ. V, 12, 175; VIII, 115. — in Creta, Æ. V, 588. — in puppi, Æ. V, 841. — sub Albunea, Æ. VII, 82. — ab Lycia, Æ. X, 126. — arce, Æ. XI, 490. — trabe, Æ. XII, 633. — ab radice, Æ. XII, 787. — *altæ* frondes, G. II, 55. — *altorum* nemorum, G. III, 520. — *altos* in lucos, Æ. I, 692; XI, 740. — in montes, Æ. II, 635; IV, 151; VIII, 692; XI, 810. — fluctus, Æ. III, 662. — rogos, Æ. IV, 645. — gradus, Æ. IV, 685. — pontes, Æ. X, 658; XII, 675. — ad muros, Æ. XI, 98. — *altas* frondes, G. II, 305. — cautes, Æ. III, 699. — *alta* petens, G. I, 142. — Æ. V, 508; VII, 362; IX, 564. — Ceraunia, G. I, 332. — cacumina, G. II, 307. — maria, G. II, 479. — stagna, G. III, 329. — nemora, G. III, 393. — Pangæa, G. IV, 462; Æ. VI, 323. — donaria, G. III, 533. — flumina, G. IV, 359. — ostia Ditis, G. IV, 467. — delubra, G. IV, 541. — capita, Æ. I, 189. — fundamenta Theatri, Æ. I, 427. — decora, Æ. I, 429; II, 448. — super Cythera, Æ. I, 680. — per alta tranquilla, Æ. II, 203. — alta sidera, Æ. III, 619. — capita, Æ. III, 678. — tecta, Æ. IV, 343. — ad atria, Æ. IV, 665. — per Averna, Æ. V, 732. — in templa, Æ. VI, 41. — stabula, Æ. VI, 179; X, 723. — supera, Æ. VI, 788. — ad Capitolia, Æ. VI, 837. — æquora, Æ. VII, 6. — ostia, Æ. VIII, 667. — petunt,

Æ. VIII, 691. — pelagi petere, Æ. IX, 81. — tenent, Æ. IX, 169. — tecta, Æ. IX, 557. — capita, Æ. IX, 678. — silentia, Æ. X, 63. — Cythera, Æ. X, 86. — maria, Æ. X, 197. — secans, Æ. X, 687. — intra limina, Æ. XI, 235. — crura, Æ. XI, 638. — atria, Æ. XII, 474. — mœnia, Æ. XII, 705. — nemora, Æ. XII, 929. — freta, Cat. V, 1. — *altis* de montibus, E. I, 84. — montibus, G. I, 358; Æ. III, 644, 675; VIII, 321. — in lucis, G. IV, 533. — cervicibus, Æ. II, 219. — sedibus, Æ. II, 464. — sub mœnibus, Æ. I, 95; III, 322; X, 469. — turribus, Æ. IV, 187; IX, 470; X, 121. — toris, Æ. VI, 603. — humeris, Æ. VI, 668. — in penetralibus, Æ. VII, 59. — in præsepibus, Æ. VII, 275. — in tectis, Æ. VII, 413. — sub montibus, Æ. VII, 563. — equis, Æ. VII, 624. — de collibus, Æ. VII, 726. — tapetibus, Æ. IX, 325. — pontibus, Æ. IX, 530. — mœnibus, Æ. IX, 805. — de puppibus, Æ. X, 287. — de montibus, Æ. X, 707. — foribus, Æ. XI, 36. — sub muris, Æ. XI, 256. — tectis, Æ. XI, 462. — sub portis, Æ. XI, 486. — de montibus, Æ. XII, 523. — ex sedibus, Cir. 175. — in turribus, Cir. 192. — nubibus, Cir. 195. — de navibus, Cir. 389. — *altior* cunctis ibat, Æ. VIII, 162. — venia, Æ. X, 625. — exsurgens, Æ. XI, 697. — insurgens, Æ. XII, 902. — *altius* cadant imbres, E. VI, 38. — terræ defigitur, arbos, G. II, 290. — ingreditur pullus, G. III, 76. — persedit imber, G. III, 442. — repetens, G. IV, 285. — exigit undas, Æ. VII, 529. — surgunt iræ, Æ. X, 813. — suspendit, Cir. 7. — cœli sedibus Cat. XII, 2. — altissima visu silex, Æ. VIII, 234.

Alumna illa communis omnibus, Cir. 441. — alumnæ pectus, Cir. 274. — insanæ luctum portavit, Cir. 289. — morientis ocellos, Cir. 347. — sociam se adjungit, Cir. 441. — alumnam dulcem te donat, Cir. 246. — alumna, caput nobis sacrum, Cir. 224. — mea! Cir. 311, 324, 338. — alumna! Cir. 331.

Alumnus parvulus humoris, Cu. 181. — alumno caro datus comes, Æ. XI, 33. — alumnum Terræ Tityon, Æ. VI, 595. — nec ullo alumno tantum se jactabit, Æ. VI, 878. — alumnis cupidis præbebat faces, Cu. 311. — immeritis donavit præmia, Cat. XI, 39.

Alveare : alvearia suta corticibus, G. IV, 33. — texta vimine, ibid. — habeant aditus angustos, G. IV, 35.

Alveus : præceps rapit, G. I, 203. — alveo ilicis, G. II, 453. — accipit Ænean, Æ. VI, 412. — fluminis adsuetæ volucres, Æ. VII, 33. — Thybridis optato conduntur, Æ. VII, 303. — Thybridis invectas classes, Æ. VII, 436. — jam se condidit, Æ. IX, 32.

Alvus brevis, G. III, 80. — desinit in pristin, Æ. X, 211. — *alvum* longam maculosus anguis, G. III, 427. — latam trahens, G. IV, 94. — in alvum feri curvam compagibus contorsit hastam, Æ. II, 51. — in alvo nota conduntur, Æ. II, 401. — — alvo attulit peditem, Æ. VI, 516. — in alvo cæca equi condemur, Æ. IX, 152. — alvo teritur balteus, Æ. XII, 273. — compressior, Mor. 34.

Amaracus mollis adspirans complectitur illum, Æ. I, 693.

Amaranthus hic est, Cu. 405.

Amaror torquebit ora, G. II, 247.

Amarus : amara baccha, G. II, 86. — Doris, E. IV, 34. — tellus, G. II, 238. — amarum rorem, G. IV, 431. — amaræ corticis musco, E. VI, 62. — amare hostis, Æ. X, 900. — amaro apio ornatus, E. VI, 68. — rumore, Æ. IV, 203. — fumo, Æ. XII,

588. — amara cortice, Cu. 281. — amaræ salices, E. I, 79. — amoros amores experiri, E. III, 110. — amaris fibris intuba, G. I, 120. — foliis, G. II, 314; Æ. XII, 766. — dictis, Æ. X, 368, 591. — stimulis, Æ. XI, 337. — amarior herbis Sardois, E, VII, 41.

Amator iste verborum, Cat. II, 1.

Ambages longæ, Æ. I, 342. — per ambages tenebo te, G. II, 46. — ambages tecti resolvit, Æ. VI, 29. — horrendas canit, Æ. VI, 99.

Ambesus: ambesas mensas, Æ. III, 257. — ambesa flammis robora, Æ. V, 752.

Ambiguus: ambiguum relinquat, Æ. V, 326. — ambiguam domum, Æ. I, 661. — prolem, Æ. III, 180. ambiguæ malignis oculis matres, Æ. V, 655. — curæ, Æ. VIII, 580. — ambiguas voces, Æ. II, 99.

Ambio: quæ ambit amnis flammis, Æ. VI, 550. — ambit crura ocreis, Mor. 121. — ambiit oras, auro, Æ. X, 243. — ambire adfatu reginam, Æ. IV, 283. — connubiis Latinum, Æ. VII, 333.

Ambo numerant, E. III, 34. — convenimus, E. V, 1. — cœpere contendere, E. VII, 19. — florentes ætatibus, E. VII, 6. — ductores, G. IV, 88. — fortunati, Æ. IX, 446. — germani Sarpedonis, Æ. X, 125. — animis, ambo armis insignes, Æ. XI, 291. — ad muros feruntur, Æ. XI, 906. — Æneasque Turnusque ruunt, Æ. XII, 526. — *ambæ* Oceanitides, ambæ auro, ambæ pellibus incinctæ, G. IV, 342. — una feruntur, Æ. V, 157. — gentes, Æ. XII, 190. — *amborum* pererratis finibus, E. I, 62. — palmas, Æ. V, 425. — regum, Æ. VII, 316. — genus, Æ. VIII, 142. — dextras humerosque, Æ. IX, 251. — pœnas, Æ. IX, 423. — iram, Æ. X, 759. — acies, Æ. XII, 731. — *ambobus* sævum Achillem, Æ. I, 458. — erit una salus, Æ. II, 710. — se satis venire, Æ. VII, 470. — ambo spe luserat, E. VI, 18. — Imbrasidas, Æ. XII, 342. — ambas tulisset dolor, Æ. IV, 679. — manus, Æ. VI, 496. — in partes, Æ. VI, 540. — palmas, Æ. X, 844. — manus, Æ. X, 868. — acies, Æ. XII, 136.

Ambrosia: ambrosiæ odorem diffundit, G. IV, 415. — succos, Æ. XII, 419. — ambrosiæ comæ, Æ. I, 403.

Ambustus: ambusta (barba) dedit nidorem, Æ. XII, 301. — ambustum torrem, Æ. XII, 298. — ambustos artus, Cu. 127. — ambustis classibus, Cu. 313.

Amellum: cui nomen fecere, G. IV, 271.

Amens arma capio, Æ. II, 314. ad litora tendit, Æ. II, 321. — quem non incusavi, Æ. II, 745. — arma vidit, Æ. III, 307. — animi, Æ. IV, 203. — adspectu obmutuit, Æ. IV, 279. — fremit arma, Æ. VII, 460. — conclamat Nisus, Æ. IX, 424. — petit muros, Æ. IX, 478. — mucrone sese induat, Æ. X, 681. — subsistit, Æ. XII, 622. — Turnus, Æ. XII, 742. — formidine Turnus, Æ. XII, 776. — ego, Cir. 294.

Amentum: amenta torquent, Æ. IX, 665.

Amicio: amicti nube speculantur, Æ. I, 516.

Amicitia: amicitiæ Teucrorum cedat regio, Æ. XI, 321. — in amicitiam coeant, Æ. VII, 546.

Amictus sordidus, Æ. VI, 301. — amictum duplicem rejecit, Æ. V, 421. — amictu multo nebulæ circumfudit, Æ. I, 412. — purpureo adopertus, Æ. III, 405. — Phrygio velamur capita, Æ. III, 545. — Herculeo innexus humeros, Æ. VII, 669. — glauco carbasus, Æ. VIII, 33. — obnubit comas, Æ. XI, 77. — retorto succinctus, Æ. XII, 401. — glauco contexit caput, Æ. XII, 885. — sub-

ter pampineo, Cu. 74. — purpureo maculatur, Cu. 170. — molli se velavit, Cir. 250. — amictus invisos tentarat, G. III, 563. — purpureos discindit, Æ. XII, 602.

Amicus: amici corpus, Æ. I, 486. — insontis casum, Æ. II, 93. — munere, Æ. V, 337. — insontis casus, Æ. V, 350. — senioris dictis, Æ. V, 719. — casu, Æ. V, 869. — corpus, Æ. VI, 149. — amicum Ilionea petit dextra, Æ. I, 610. — veterem Anchisen, Æ. III, 82. — æquævum attolit, Æ. V, 452. — ardentem adfatur his, Æ. IX, 198. — absentem respexit, Æ. IX, 389. — infelicem dilexit, Æ. IX, 430. — super exanimen se projecit, Æ. IX, 444. — Musis Crethea, Æ. IX, 774. — amice! Æ. VI, 507, 509. — amici huc venistis, Æ. VIII, 172. — amicos nos fugiatis, Æ. XI, 109. — regis timere, Cir. 359.

Amicum male numen, Æ. II, 735. — amico ore, Æ. III, 463. — amica silentia Lunæ, Æ. II, 255. — amicos imbres, G. IV, 115. — portus, Æ. V, 57. — vultus, Æ. VII, 265. — amicis dictis, Æ. II, 147; V, 770; VIII, 126; X, 466. — verbis, Æ. II, 372. — opibus, Æ. V, 41.

Amitto Anchisen, Æ. III, 710. — amittebat nusquam clavam, Æ. V, 853. — amisit Mantua campum, G. II, 198. — amores, G. III, 227. — nomen Albula, Æ. VIII, 332. — amittes dextra hac animam, Æ. XI, 409. — amissæ parentis, Æ. III, 341. — amissum Anchisen, Æ. V, 614. — gurgite quæret, Æ. V, 814. — amissam respexi, Æ. II, 741. — classem, Æ. IV, 375. — amisso rege, G. IV, 213. — magistro, Æ. V, 867. — amissa palma, Æ. V, 519. — classe, Æ. V, 795. — domina, Æ. XI, 868. — patria, Æ. XII, 236. — amissi socii, Æ. XI, 272. — amissa corpora, G. III, 70. — amissos fetus, G. IV, 512. — socios, Æ. I, 217. — Graios, Æ. II, 148. — amissis apibus, G. IV, 318. — navibus, Æ. I, 251; V, 713. — armis, Æ. I, 474. — quatuor (carinis), Æ. V, 699.

Amnis abundans, G. I, 115. — tenet omnia, G. I, 116. — per saxa volutus, G. III, 521. — purior electro, G. III, 522. — devexus, G. IV, 293. — violentior effluit, G. IV, 373. — spumeus exiit, Æ. II, 496. — rapidus quæ ambit, Æ. VI, 550. — plurimus Eridani, Æ. VI, 659. — fumidus aquai furit et exuberat, Æ. VII, 465. — albus aqua sulfurea Nar, Æ. VII, 516. — sonat, Æ. VII, 701. — cœlo gratissimus, Æ. VIII, 64. — exterritus refluit, Æ. VIII, 240. — rauca sonans cunctatur, Æ. IX, 124. *amnis* filius Mantus et Tusci, Æ. X, 199. — Aufidus, Æ. XI, 405. — *amnis* extremi caput, G. IV, 319. — vadosi accola, Æ. VII, 728. — ripis, Æ. X, 806. — *amni* Tusco proximus ager, Æ. XI, 316. — vix ultimus restat, Cu. 239. — *amnem* nulla libavit quadrupes, E. V, 25. — latum verberat funda, G. I, 141. — severum Cocyti metuet, G. III, 37. — sub amnem misit unda, G. IV, 362. — amnem Elidis, Alpheum, Æ. III, 694. — ad amnem concursus, Æ. VI, 318. — amnem severum Eumenidum adspicies, Æ. VI, 374. — Lethæum videt, Æ. VI, 705. — fundens, Æ. VII, 792. — adversum superes, Æ. VIII, 58. — tenebant boves, Æ. VIII, 204. — ad lævum incumbebat, Æ. VIII, 236. — prope gelidum Cæritis, Æ. VIII, 597. — totum cognovimus, Æ. IX, 245. — super rapidum fugit, Æ. XI, 562. labris fusum inficit hoc, Æ. XII, 417. — *amni* prono, G. I, 203. — secundo defluit, G. III, 447; Æ. VIII, 549. — Tusco claudimur, Æ. VII, 473. — cingitur, Æ. IX, 469, 790. — *amne* piscoso Padusæ dant sonitum, Æ. XI, 457. — ab virgineo libata lilia, Cop. 15. — *amnes* li-

quuntur rupibus, G. II, 187. — trahunt limum, G. II, 188. — rigui in vallibus, G. II, 485. — ulli rumpuntur fontibus, G. III, 428. — sonant mugitibus, G. III, 554. — ruunt de montibus, Æ. IV, 164. — repleti gemerent, Æ. V, 806. — spumosi, Æ. XII, 524. — steterant, Cu. 277, 280. — *amnibus* unde est genus, Æ. VIII, 71. — amnes sistunt, G. I, 479. — Oceani spretos repulit, G. IV, 233. — Hectoreos videbo, Æ. V, 634. — magnos Erebi tranavimus, Æ. VI, 671. — rapidos morantur saxa, Æ. XI, 298. — *amnibus* septem sedatis surgens, Æ. IX, 30.

Amo Phyllida ante alias; E. III, 78. — *amat* Phyllis corulos, E. VII, 63. — me Phœbus, E. III, 62. — Musam nostram, E. III, 84. — otia Daphnis, E. V, 61. — piscis fluvios, E. V, 76. — Bacchus colles, G. II, 113. — Polyhymnia verum, Cir. 55. — nil hic animus, Cir. 262. — qualia juvenis, Cat. XI, 20. — qui *amant*, E. VIII, 108. — amant alterna Camœnæ, E. III, 59. — fluvios magis, G. III, 396. — *amabat* castaneas nuces, E. II, 52. — amavi quos semper, Cat. X, 3. — *amavit* quos Jupiter, Æ. VI, 129. — illum Nereis, Cu. 299. — *ama* litus, Æ. V, 163. — *amem* flumina silvasque, G. II, 486. — *amans* Dido, Æ. IV, 101. — *amanti* miseræ det munus, Æ. IV, 429. — magnum munus id fore, Æ. VI, 526. — *amantem* incautum cepit dementia, G. IV, 488. — ægram lusit, Æ. I, 352. — fallere, Æ. IV, 296. — est miseratus, Æ. IV, 370. — me solvat, Æ. IV, 479. — *amantes* quid speremus? E. VIII, 26. — *amantes* superbos subigit, G. III, 218. — litora myrtos, G. IV, 124. — ardua dumos, G. III, 315. — ad amantes torsit oculos, Æ. IV, 221. — amantes habet curæ, Æ. IV, 520. — cupidos spoliaret, Cir. 78. — *amare* sonitum plausæ cervicis, G. III, 186. focos hortor, Æ. III, 134. — *amari* quod oportet, Cir. 262. — te permittes, Cat. XIII, 11. — *amati* Phaethontis, Æ. X, 189.

Amœnus: amœnum propter Athesim, Æ. XI, 680. — amœno fluvio, Æ. VII, 30; VIII, 31. — *amœna* concilia, Æ. V, 734. — vireta, Æ. VI, 638.

Amomum Assyrium, E. IV, 25. — feret rubus, E. III, 89. — amomo Tyrio fragrans thalamus, Cir. 512.

Amor urit me, E. II, 68. — exitium pecori, E. III, 101. — noster Nymphæ, E. VII, 21. — quid sit, E. VIII, 43. — sævus docuit, E. VIII, 47. — talis teneat Daphnin, E. VIII, 85, 89. — unde iste? E. X, 21. — non talia curat, E. X, 28. — crudelis, E. X, 29. — insanus, E. X, 44. — crescit in horas, E. X, 73. — tantus terræ, G. II, 301. — tantus laudum, G. III, 112. — omnibus idem, G. III, 244. — cui lactis, G. III, 394. — durus versat ignem, G. III, 259. — ducit illas, G. III, 269. — dulcis, G. III, 292. — habendi urget apes, G. IV, 177. — tantus florum, G. IV, 205. — nostri pulsus, G. IV, 325. — patrius, Æ. I, 644. — tantus cognoscere casus nostros, Æ. II, 10. — primus fefellit deceptam, Æ. IV, 17. — noster, Æ. IV, 307. — hic est, Æ. IV, 347. — præreptus matri, Æ IV, 516. — resurgens sævit, Æ. IV, 532. — nullus populis, Æ. IV, 624. — laudis non cessit, Æ. V, 394. — crudelis tauri, Æ. VI, 24. — tantus, Æ. VI, 133; XI, 323. — durus quos peredit, Æ. VI, 442. — patriæ vincet, Æ. VI, 824. — ferri sævi, Æ. VII, 461. — omnis aratri, Æ. VII, 636. — edendi compressus, Æ. VIII, 184. — habendi successit, Æ. VIII, 327. — hic unus erat, Æ. IX, 182. — crimen vestrum, Æ. X, 188. — agitatus Furiis,

Æ. X, 872; XII, 668. — iste neque novus venit, Æ. XI, 538. — hic, Æ. XI, 739. — verus patriæ monstrat, Æ. XI, 892. — turbat illum, Æ. XII, 70. — unus decernere ferro habet omnes, Æ. XII, 282. — concessus macerat te, Cir. 243. — portavit luctum, Cir. 289. — vincit omnia, Cir. 437. — mutuus, Cat. XIII, 12. — *amoris* cæci stimulos, G. III, 210. — sui monumentum, Æ. V, 538. — *amori* placito pugnabis, Æ. IV, 38. — submittere animos, Æ. IV, 441. — obstat, Cir. 180. — longo succurrere, Cir. 383. — *amorem* non possunt mutare labores, E. X, 64. — ægrum solans, G. IV, 464. — magnum genitoris implevit, Æ. I, 716. — longum bibebat, Æ. I, 749. — nati serva, Æ. II, 789. — longum Andromachæ testentur, Æ. III, 487. — infandum fallere, Æ. IV, 85. — furtivum meditatur, Æ. IV, 171. — inter miserum terræ, Æ. V, 655. — magnum reginæ miseratus, Æ. VI, 28. — æquat Sichæus, Æ. VI, 474. — divinum adspirat, Æ. VIII, 373. — mœstum solatur, Æ. X, 191. — æternum virginitatis colit, Æ. XI, 583. — speculatur, Cir. 175. — per amorem tuum expertum mihi, Cir. 325. — *amor* improbe! Æ. IV, 412. — *amore* indigno deceptus, E. VIII, 18. — indigno periret, E. X, 10. — ingenti percussus, G. II, 476. — capti, G. III, 285. — magno telluris, Æ. I, 171. — magno dilectus miseræ, Æ. I, 344. — auri cæcus, Æ. I, 349. — Æneæ magno teneatur, Æ. I, 675. — vivo prævertere animos, Æ. I, 721. — insano Cassandræ incensus, Æ. II, 343. — miro incensum pectus, Æ. III, 298. — magno conjugis inflammatus, Æ. III, 330. — inflammavit animum, Æ. IV, 54. — magno labefactus, Æ. IV, 395. — magno polluto, Æ. V, 5. — pio pueri insignis, Æ. V, 296. — dulci affatus est, Æ. VI, 455. — famæ incendit animum, Æ. VI, 890. — properabat adjungi generum, Æ. VII, 57. — laudis succensus, Æ. VII, 496. — Martis accendam animos, Æ. VII, 550. — Dianæ revocatum Hippolytum, Æ. VII, 769. — juvenali ardebat, Æ. VIII, 163. — æterno devinctus, Æ. VIII, 394. — magno laudum percussus, Æ. IX, 197. — in amore vis foret, Æ. X, 614. — amore genitoris ingemuit, Æ. X, 689. — infantis tardatur, Æ. XI, 549. — femineo prædæ ardebat, Æ. XI, 782. — tui victus, Æ. XII, 29. — acri captus, Æ. XII, 392. — vario laudis jactatum, Cir. 1. — consueto uror, Cir. 259. — *amorum* germanæ securus, Æ. I, 350. — non oblitus, Æ. V, 334. — securus, Æ. X, 326. — *amores* dulces metuet, E. III, 110. — experietur amaros, E. III, 110. — sollicitos dicamus, E. X, 6. — nostros in longum ducis, E. IX, 56. — incidere arboribus, E. X, 53. — amisit, G. III, 227. — Divum densos numerabat, G. IV, 347. — meos abstulit, Æ. IV, 28. — tantos rumpi, Æ. IV, 292. — per crebros Divum, Cir. 273. — Minois fugiens, Cir. 301.

Amplector limina portæ, Æ. III, 351. — *amplectitur* nox alis tellurem, Æ. VIII, 369. — terras Hellespontus, Cir. 413. — amplecti cuncta versibus, G. II, 42. — amplectens genua, Æ. X, 523. — *amplexus* ansas acantho, E. III, 45. — genua, Æ. III, 607. — tumulum anguis, Æ. V, 86. — Acesten, Æ. V, 531. — corpora serpens, Æ. II, 214. — dextram inhæsit, Æ. VIII, 124. — amplexa germanam, Æ. IV, 686. — te tenebo, Cir. 309. — amplexi medium bis, Æ. II, 218. — *amplexæ* ulmos frondes, Æ. II, 367. — tenent postes, Æ. II, 490. — simulacra sedebant, Æ. II, 517. — brachia truncis Heliades, Cu. 128.

Amplexus: amplexu nostro ne te

subtrahe, Æ. VI, 698. — molli cunctantem fovet, Æ. VIII, 388. — tuo dulci divellerer, Æ. VIII, 568. — *amplexus* dabit, Æ. I, 687. — optatos dedit, Æ. VIII, 405. — nati petivit, Æ. VIII, 615.

Amplius : non amplius noctem, Æ. I, 683. — nec amplius apparent, Æ. III, 192 et alibi.

Amplus Atrides, Cu. 333. — ampla domus, Æ. II, 310. — amplum per Elysium, Æ. VI, 743. — *ampla* per atria, Æ. I, 725. — spolia, Æ. IV, 93. — *amplis* in porticibus, Æ. III, 353. — prodigiis, Cir. 48.

Amurca nigra, G. I, 194. — nigra contingunt corpus, G. III, 448.

Anceps fuerat fortuna, Æ. IV, 603. — sustentata (puppis), Æ. X, 304. — pugna, Æ. X, 359. — ancipitem dolum, Æ. V, 489. — *ancipiti* formidine, Æ. III, 47. — ferro, Æ. VII, 525. — *ancipites* primo matres, Æ. V, 654. — pugnas, Cir. 368.

Ancile gerebat, Æ. VII, 188. — ancilia lapsa cælo extuderat, Æ. VIII, 664.

Ancilla : ancillarum catervas, Cir. 443.

Ancora alligat, Æ. I, 169. — de prora jacitur, Æ. III, 277 ; VI, 902. — fundabat naves, Æ. VI, 4.

Anethus : anethi bene olentis florem, E. II, 48. — adstricti fascis, Mor. 59.

Anfractus : anfractu curvo est valles, Æ. XI, 522.

Ango : angit tussis, G. III, 497. — oculos et guttur, Æ. VIII, 260.

Anguis latet in herba, E. III, 93. — frigidus rumpitur, E. VIII, 71. — lucidus, G. I, 205. — maximus elabitur, G. I, 244. — squameus colligit se, G. II, 154. — rapit orbes, G. III, 153. — malus, G. III, 425. — convolvens terga, G. III, 426. — maculosus alvum, G. III, 427. — lubricus traxit ingens gyros, Æ. V, 84. — Lernæus circumstetit te, Æ. VIII, 300. — *anguem* improvisum pressit, Æ. II, 379. — unum huic conjicit, Æ. VII, 346. — *angues* gemini incumbunt, Æ. II, 204. — tortos Ixionis, G. III, 38. — cæruleos implexæ, G. IV, 482. — tortos intentans, Æ. VI, 572. — geminos erexit, Æ. VII, 450. — centum gerit, Æ. VII, 658. — geminos eliserit, Æ. VIII, 289. — convexos polibant, Æ. VIII, 437. — geminos respicit, Æ. VIII, 697. — *anguibus* stridentes alas, Æ. VII, 561. — reflexis horrent colla, Cu. 220.

Angustus sinus, G. II, 75. — *angusti* terminus ævi, G. IV, 206. — tecti, G. IV, 296. — Pelori, Æ. III, 411. — tecti fastigia, Æ. VIII, 366. angustum iter, G. I, 380. — *angusto* in pectore, G. IV, 83. — æstu, Æ. III, 419. — calle, Æ. IV, 405. — ab sede, Æ. III, 687. — angustæ fauces, Æ. XI, 525. — quam angusta (sint), Æ. XI, 309 — *angustis* rebus addere honorem, G. III, 290. — faucibus, Cir. 463. — angustos aditus, G. IV, 35. — angusta viarum obsedere, Æ. II, 331.

Anhelitus creber quatit artus, Æ. V, 199. — æger quatit artus, Æ. V, 432. — acer quatit artus, Æ. IX, 814.

Anhelo : anhelat ignis fornacibus, Æ. VIII, 421. — anhelans colla fovet, Æ. X, 837. — anhelanti similis, Æ. V, 254.

Anhelus : anhela tussi, G. III, 497. — anhelum pectus, Æ. VI, 48. — anheli Martis, Æ. XII, 790. — anhelis equis, G. I, 250. — Æ. V, 739. — senibus, G. II, 135.

Anilis : anilem gradum, Æ. IV, 641. — anili questu, Cir. 285. — *aniles* in vultus, Æ. VII, 416. — curas, Æ. IX, 489.

Anima una dabit discrimina, Æ. X, 529. — *animæ* semina, E. VI, 32. — spiramenta, Æ. IX, 580. — latebras, Æ. X, 601. — *animam* ultro dedere, G. IV, 204. — effunde-

re, Æ. I, 98. — sepulcro condimus, Æ. III, 67. — hanc leto absumite, Æ. III, 654. — hanc accipite, Æ. IV, 652. — luctantem resolveret, Æ. IV, 695. — Anchisæ vocabat, Æ. V, 98. — hanc meliorem persolvo, Æ. V, 483. — superbam Bruti videre, Æ. VI, 817. — nepotis accumulem donis, Æ. VI, 885. — vipeream inspirans, Æ. VII, 351. — purpuream vomit ille, Æ. IX, 349. — abstulit hosti, Æ. IX, 443. — loquentis rapit, Æ. X, 348. — hanc serves, Æ. X, 525. — hanc sine, Æ. X, 598. — sontem dedissem, Æ. X, 854. — diffundit, Æ. X, 908. — ipse dedissem, Æ. XI, 162. — talem numquam amittes, Æ. XI, 409. — hanc devovi, Æ. XI, 440. — unam objectare, Æ. XII, 230. — generi hausit, Cat. XI, 31. — *anima* fugiente, G. IV, 526. — Argolica litandum, Æ. II, 118. — seduxerit mors artus, Æ. IV, 385. — *animæ* paternæ salvete, Æ. V, 81. — quid petunt, Æ. VI, 319. — flentes infantum, Æ. VI, 427. — frequentes circumstant, Æ. VI, 486. — felices, Æ. VI, 669. — potant oblivia, Æ. VI, 713. — illæ concordes nunc, Æ. VI, 828. — quantum valent, Æ. VIII, 403. — totidem nobis, Æ. X, 376. — viles nos, Æ. XI, 372. — *animarum* imperium, Æ. VI, 264. — *animas* excire sepulcris, E. VIII, 98. — inclusas, Æ. VI, 680. — fovent Medi, G. II, 134. — dulces reddunt, G. III, 495. — in vulnere ponunt, G. IV, 238. — dulces linquebant, Æ. III, 140. — pallentes evocat, Æ. IV, 242 — alias deturbat, Æ. VI, 411. — projecere, Æ. VI, 436. — aliquas sublimes hinc ire, Æ. VI, 720. — illustres expediam dictis, Æ. VI, 758. — tres cui dederat, Æ. VIII, 564. — omnes abstulit, Æ. VIII, 567. — mittunt in pericula, Æ. IX, 663. — egregias decorate, Æ. XI, 24. — exspirant, Æ. XI, 883.

Animadverto : his animadversis, G. II, 259; III, 123.

Animal : animalia trunca pedum visenda, G. IV, 309. — errent per montes, E. VI, 40. — cetera laxabant curas, Æ. IX, 224. — somnus habebat, Æ. III, 147. — fessa habebat sopor, Æ. VIII, 26.

Animans : animantis effigies, Cir. 491.

Animosus : animosa phalanx, Æ. XII, 277. — animosum pectus, G. III, 81. — animosi Euri, G. II, 441.

Animus idem omnibus, Æ. III, 60. — est perficere sacra, Æ. IV, 639. — in pectore præsens, Æ. V, 363. — diducitur, Æ. V, 720. — percepit flammam pectore, Æ. VII, 356. — hic est contemtor lucis, Æ. IX, 205. — sanguisque sequuntur, Æ. X, 487. — ferox patiensque pericli, Æ. X, 610. — concurrere non est ulli, Æ. X, 715. — est capessere fines, Æ. XI, 325. — iste est supra omnia, Æ. XI, 510. — est Latino, Æ. XII, 23. — hic nil amat, Cir. 262. — *animi* dubius, G. III, 289. — victus, G. IV, 491. — fidens, Æ. II, 61. — non digna ferentis miserere, Æ. II, 144. — amens, Æ. IV, 203. — inops, Æ. IV, 300. — infelix Phœnissa, Æ. IV, 529. — furens, Æ. V, 202. — maturus Aletes, Æ. IX, 246. — vires, Æ. IX, 611. — præceps Tmarus, Æ. XI, 685. — miserata, Æ. X, 686. — vis, Æ. X, 898. — egregius, Æ. XI, 417. — præstans juvenis, Æ. XII, 19. — æstus, Cir. 340. — *animum* fert ætas, E. IX, 51. — silvestrem exuerunt, G. II, 51. — inanem pascat prospectus, G. II, 285. — movere, G. III, 521. — firmans omine, G. IV, 386. — flexere hymenæi, G. IV, 516. — quietum in Teucros accipit, Æ. I, 304. — pascit pictura inani, Æ. I, 464. — his dictis arrecti, Æ. I, 579. — explesse flammæ, Æ. II, 586. — reflexi, Æ. II, 741. — veris implet Apollo, Æ.

III, 434. — pignore firmat, Æ. III, 611. — labantem impulit, Æ. IV, 22. — incensum inflammavit, Æ. IV, 54. — tentare precando, Æ. IV, 113. — incendit, Æ. IV, 197. — celerem dividit, Æ. IV, 285; VIII, 20. — labefactus amore, Æ. IV, 395. — versabat in partes omnes, Æ. IV, 630. — dementia cepit, Æ. V, 465. — ministrat deus, Æ. V, 640. — concussus, Æ. V, 869. — cui inspirat, Æ. VI, 11. — delusit Apollo, Æ. VI, 344. — lenibat, Æ. VI, 468. — incendit, Æ. VI, 890. — strinxit imago, Æ. IX, 294. — virilem gerens, Æ. IX, 311. — addidit Latinis, Æ. IX, 717. — ministrat Juno, Æ. IX, 764. — ferebat cælo, Æ. X, 548. — movit amor, Æ. XI, 538. — tangit honos, Æ. XII, 57. — vocant curæ in contraria, Æ. XII, 487. — avarum tangit, Cu. 63. — regis defigere, Cir. 377. — *animo* me spernis, E. III, 74. — deponere curas, G. IV, 531. — exciderant dolores, Æ. I, 26. — non ea vis, Æ. I, 529. — sententia surgit, Æ. I, 582. — exarsere ignes, Æ. II, 575. — sedet hoc, Æ. II, 660. — multa movens, Æ. III, 34; X, 890. — figite dicta mea, Æ. III, 250. — recursat virtus viri, Æ. IV, 3. — fixum si non sederet, Æ. IV, 15. — quæ sententia constet, Æ. V, 748. — peregi omnia, Æ. VI, 105. — secum volutat eventus, Æ. VI, 158. — miseratus sortem, Æ. VI, 332. — equidem ducebam, Æ. VI, 690. — exterrita, Æ. VIII, 370. — sententia surgat, Æ. IX, 191. — si qua virtus, Æ. IX, 741. — hausit spem, Æ. X, 648. — fluctuat, Æ. X, 680. — hoc hauri, Æ. XII, 26. — nostro gratissima, Æ. XII, 142. — referens parentem, Æ. XII, 348. — repetentem exempla, Æ. XII, 439. — ferarum agitata meretrix, Cir. 86. — *animi* juvenum faciles, G. III, 165. — conversi gemitu, Æ. II, 73. — ardent concurrere, Æ. II, 316. — instaurati succurrere tectis, Æ. II, 451. — cecidere, Æ. III, 260. — obstupuere, Æ. V, 404. — extemplo turbati, Æ. VIII, 4; XI, 451. — sunt nobis, Æ. VIII, 151. — obstupuere Rutulis, Æ. IX, 123. — concussi fletu, Æ. IX, 498. — ut primum placati, Æ. XI, 300. — *animorum* species vertuntur, G. I, 420. — motus quiescent, G. IV, 86. — *animos* tollent fata, G. II, 350. — ævumque notabis, G. III, 100. — bellantum videre, G. III, 182. — ingentes tollent, G. III, 207. — vulgi præscissere, G. IV, 69. — ingentes versant in pectore, G. IV, 83. — instabiles prohibebis ludo, G. IV, 105. — contusos miserabere, G. IV, 240. — mollit, Æ. I, 57. — regit dictis, Æ. I, 153. — revocate, Æ. I, 202. — turbat res, Æ. I, 515. — jam pridem desides prævertere, amore, Æ. I, 722. — sufficit Danais, Æ. II, 617. — silentia terrent, Æ. II, 755. — in viriles excitat, Æ. III, 342. — degeneres timor arguit, Æ. IV, 13. — terrificant ignes, Æ. IV, 210. — submittere amori, Æ. IV, 414. — promite, Æ. V, 192. — invitat, Æ. V, 292. — nil laudis egentes, Æ. V, 751. — æquabit Olympo, Æ. VI, 783. — dant plagæ, Æ. VII, 383. — agrestes accendit, Æ. VII, 482. — accendam, Æ. VII, 550. — tollit dictis, Æ. IX, 127. — dant moræ fossarum, Æ. IX, 144. — tales juvenum tulistis, Æ. IX, 249. — tollunt ad sidera, Æ. IX, 637. — incidit deus, Æ. IX, 721. — omine tollit, Æ. X, 250. — aptent armis, Æ. X, 259. — tollit dictis, Æ. X, 278. — adhibete, Æ. XI, 315. — pone, Æ. XI, 366. — acres convertere, Æ. XI, 800. — attollit, Æ. XII, 4. — adrexere, Æ. XII, 251. — accendit in hostem, Æ. XII, 426. — *animis* calidum, G. III, 119. — æquabat regum opes, G. IV, 132. — sævit vulgus, Æ. I, 149. — juvenum furor

additus, Æ. II, 355. — exsultans Corœbus, Æ. II, 386. — vestris advertite, Æ. II, 712. — parati, Æ. II, 799. — nostris illabere, Æ. III, 89. faciemus unam utramque Trojam, Æ. III, 505. — hæc accipite, Æ. V, 304. — acerbis sævire, Æ. V, 462. — superans, Æ. V, 473. — attonitis hæsere, Æ. V, 529. — nunc opus, Æ. VI, 261. — adsuescite bella, Æ. VI, 833. — actos in funera reges, Æ. VII, 42. — volentibus, afferimur, Æ. VII, 216. — piis manet gratia, Æ. VII, 401. — audacibus implet Rutulos, Æ. VII, 475. — attonitis inhians, Æ. VII, 814. — furens, Æ. VIII, 228. — non tulit, Æ. VIII, 256. obstupuere, Æ. VIII, 530. — discordibus, Æ. IX, 688. — frementem Bitian, Æ. IX, 703. — iniquis certatis, Æ. X, 7. — figite dicta, Æ. X, 104. — æquis tollunt prælia, Æ. X, 357. — præsumite bellum, Æ. IX, 18. — insignes, Æ. XI, 291. — ibo contra, Æ. XI, 438. — exsultat, Æ. XI, 491. — ingentem Herminium, Æ. XI, 641. — superbis frustra elate, Æ. XI, 715. — venit ignavia, Æ. XI, 733. — frementem, Æ. XII, 371. — immane frementi Hyllo, Æ. XII, 535. — certantibus dant cuneum, Æ. XII, 574. — refecti, Æ. XII, 788. — quidquid vales, Æ. XII, 892.

Annales nostrorum laborum audire, Æ. I, 373.

Annitor : annixus Triton, Æ. I, 144. — summis viribus, Æ. V, 226; IX, 744. — *annixa* cubito sese levavit, Æ. IV, 690. — columnæ (hasta) adstabat, Æ. XII, 92. — *annixi* nautæ, Æ. III, 208. — torquent spumas, Æ. IV, 583. — hastis stant, Æ. IX, 229.

Anno : annabam paullatim terræ, Æ. VI, 358. — annavimus huc vestris oris Æ. I, 538. — annare terræ, Æ. IV, 613.

Annosus : annosam ornum, Æ. X, 766. — annoso robore, Æ. IV, 441. — annosa brachia, Æ. VI, 282.

Annuo : annuis quibus cæli arcem, Æ. I, 250. — *annuit* Cytherea petenti, Æ. IV, 128. — id per flumina fratris, Æ. IX, 106. — per flumina fratris, Æ. X, 115. — oranti, Æ. XI, 797. — Juno his, Æ. XII, 841. — annue cœptis, G. I, 40; Æ. IX, 625. — annuerit nobis Victoria Martem, Æ. XII, 187. — annuerint vellere signa, Æ. XI, 20.

Annus nunc formosissimus, E. III, 57. — exuberet pomis, G. II, 516. — oneret proventu sulcos, G. II, 518. — lethifer, Æ. III, 139. — frigidus, Æ. VI, 311. — ille felix dicitur, Cir. 27. — *anni* spem, G. II, 124. — labor, G. II, 514. — extra vias, Æ. VI, 797. — *annum* ducitis labentem cælo, G. I, 6. — aperit Taurus, G. 217. — parem speculantur, G. I, 258. — venientem, G. II, 405. — magnum circumvolvitur sol, Æ. III, 284. — in decimum quos distulit, Æ. IX, 155. — in decimum retulit vestigia, Æ. XI, 290. — talem qui videre, Cir. 28. — *anno* extremo, G. III, 304. — toto longior, E. VII, 43. — *anni* decem quos non domuere, Æ. II, 198. — per *annos* durare, G. II, 100. — per annos multos, G. II, 208; IV, 208; Æ. I, 31; II, 363, 715; VII, 60; IX, 85. — per annos ferre nomen, G. III, 47. — annos omnes exigat, Æ. I, 74. — totos tercentum hic regnabitur, Æ. I, 272. — inutilis demoror, Æ. II, 647. — centum errant, Æ. VI, 329. — per annos mille volvere rotam, Æ. VI, 748. — per annos alios decem, Æ. VIII, 399. — annos multos florentem (urbem), Æ. VIII, 481. — præteritos referat, Æ. VIII, 560. — ante annos gerens animum, Æ. IX, 311. — annos longos promiserat tibi, Æ. X, 549. — multos quem defendit, Æ. X, 708. — per annos felices memoretur vita, Cu. 39. —

annos primos exegimus, Cir. 45. — *annis* segnior, G. III, 95. — volventibus, Æ. I, 234. — tot jam labentibus, Æ. II, 14. — a primis huc me misit, Æ. II, 87. — melioribus nati, Æ. VI, 649. — plenis nubilis filia, Æ. VII, 53. — est obscurior fama, Æ. VII, 205. — ter denis redeuntibus, Æ. VIII, 47. — cujus indulgent fata, Æ. VIII, 511. — ab annis primis, Æ. VIII, 517. — ab annis nostris hæc ne spectentur, Æ. IX, 235. — annis gravis Aletes, Æ. IX, 246. — ab annis robur si esset, Æ. XI, 174. — annis solvit vetustas saxum, Æ. XII, 686.

Annuus orbis, Æ. V, 46. — annua cura, G. I, 216. — *annua* sacra, G. I, 338; Æ. VIII, 173. — vota, Æ. V, 53.

Ansa poculi, E. III, 45. — attrita, E. VI, 17.

Anser inter olores argutos strepere, E. IX, 36. — improbus, G. I, 119. — argenteus canebat, Æ. VIII, 655. — Ansere Amyclæo Ledæ formosior, Cir. 489.

Ante (præp.) aciem, Æ. VII, 531; VII, 673; IX, 595. — acies, Æ. X, 643. — alias, E. III, 78; Æ. III, 321 et alibi. — alios, Æ. V, 151; VIII, 590 et alibi. — annos, Æ. IX, 311. — aram, Æ. VIII, 640. — aras, Æ. I, 334; III, 545 et alibi. — conspectum, Cir. 279. — corpora omnia, Æ. V, 318. — diem, Æ. IV, 328. — exspectatum stat hosti, G. III, 348. — fores, Æ. VI, 47. — fugam, Æ. IV, 328. — Latinos omnes, Æ. XII, 448. — Notos volant, Æ. XII, 334. — oculos, Æ. I, 114; II, 531, 773 et alibi. — omnes, G. III, 266; Æ. IV, 59 et alibi. — omnia, E. II, 62; G. II, 475. — ora, G. IV, 477; Æ. I, 95 et alibi. — pedes, G. IV, 458; Æ. V, 381, 673. — sceptrum Dictæi regis, G. II, 536. — tubam tremor occupat artus, Æ. XI, 424. — urbem, Æ. III, 302; VII, 162, VIII, 104; XI, 915. — vestibulum, Æ. II, 469; VI, 273.

Ante (adverb.) pascentur in æthere, E. I, 60. — ne colligat nox pluviam, E. IX, 63 et alibi.

Anteeo: anteirent nives candore, Æ. XII, 84.

Antefero: quæ quibus anteferam? Æ. IV, 371.

Antenna: antennarum velatarum cornua, Æ. III, 549.

Antes extremos canit vinitor effœtus, G. II, 417.

Antevenio: anteveni, G. III, 71.

Antiquus ager, Æ. XI, 316. — furor, Cat. V, 5. — *antiqua* urbs, Æ. I, 12. — Troja, Æ. I, 375, IV, 312. — terra, Æ. I, 531; III, 164. — urbs, Æ. II, 363. — cupressus, Æ. II, 714. — patria, Æ. IV, 633. Tyros, Æ. IV, 670. — pietas, Æ. V, 688. — cura, Æ. VII, 365. — *antiquum* hospitium, Æ. III, 15. — conjugium, Æ. IV, 431. — genus, Æ. VI, 580. — Teucri, Æ. VI, 648. — saxum, Æ. XII, 897. — *antiqui* conjugis, Æ. IV, 458. — regis Laurentis, Æ. XI, 851. — Dolonis proles, Æ. XII, 347. — *antiquæ* laudis et artis, G. II, 174. — gentis, Æ. I, 642. — Cereris, Æ. II, 742. — *antiquum* dolorem, Æ. V, 608. — cratera, Æ. IX, 266. — in Buten, Æ. IX, 647. — *antiquam* patriam, Æ. II, 137. — ornum, Æ. II, 626. — matrem, Æ. III, 96. — in virtutem, Æ. III, 342. — in silvam, Æ. VI, 179. — Calydona, Æ. VII, 306. — ad urbem, Æ. X, 688. — antiquo robore, G. III, 332. — Latio, Æ. VII, 38. — *antiqua* a stirpe, Æ. I, 626. — sub religione, Æ. II, 188. — e cedro, Æ. VII, 178. — urbe, Æ. XI, 540. — *antiqui* Ausonii, Æ. XI, 253. — *antiqua* nomina, Æ. XII, 529. — *antiquos* ortus, E. IX, 46. — muros, G. II, 157. — *antiquas* domos, G. II, 209; Æ. II, 635. — *antiquis* oris, Æ. III, 131. — de

finibus, Æ. X, 719. — heredibus, Cir. 15.

Antistita Cybeles icta buxo, Cir. 166.

Antrum viride, E. I, 76. — pendentibus scopulis, Æ. I, 166. — gemit, Æ. VIII, 451. — *antro* succedere, E. V, 6. — antro successimus, E. V, 19. — populus imminet, E. IX, 41. — antrum labrusca sparsit racemis, E. V, 7. — per antrum jacuit, Æ. III, 631. — antrum immane petit, Æ. VI, 11. — in antrum ingens excisum latus rupis, Æ. VI, 42. — antrum linquens, Æ. VI, 157. — in *antro*, E. VI, 13. — antro arboris, G. IV, 44. — sub Dictæo, G. IV, 152. — vasto, Æ. I, 52. — sub vasto, Æ. III, 431; VIII, 217. — seclusa (carmina) relinquit, Æ. III, 446. — in vasto Cyclopis, Æ. III, 617. — in medio, Æ. III, 624. — in cavo, Æ. III, 641. — in antro bacchatur, Æ. VI, 77. — antro remugit, Æ. VI, 99. — aperto sese immisit, Æ. VI, 262. — æternum latrans janitor, Æ. VI, 400. — in adverso, Æ. VI, 418. — toto extenditur, Æ. VI, 423. — sub antro glomerat noctem, Æ. VIII, 254. — antro cruento recubans, Æ. VIII, 297. — vasto exercebant ferrum, Æ. VIII, 424. — in viridi Mavortis, Æ. VIII, 630. — in antro requievit, Cu. 112. — sub antro Mænalio, Cop. 9. — *antra* consueta petens, G. IV, 429. — Ætnea, Æ. VIII, 419. — opaca manantia fontibus, Cu. 77. — *antris* sub gelidis, G. IV, 509.

Anus sacerdos fit, Æ. VII, 419. — simul sensit, Cir. 221.

Anxius timor, Æ. IX, 89. — insidiis, Cu. 157. — memor tuæ iræ, Cu. 236. — anxia copia, Cu. 352. — anxia vulnera, Cu. 249. — sunt omnia, Cu. 348.

Aper amabit juga montis, E. V, 76. — sævus, G. III, 248. — actus de montibus, Æ. X, 708. — *apri* setosi caput, E. VII, 29. — spumantis cursum, Æ. I, 324. — aprum spumantem dari optat, Æ. IV, 159. — *apros* immittere fontibus, E. II, 59. — sectari, E. III, 75. — acres venabor, E. X, 56. — pulsos volutabris turbabis latratu, G. III, 411.

Aperio: aperit annum Taurus, G. I, 217. — unda dehiscens terram, Æ. I, 107. — Neptunus syrtes, Æ. I, 146. — ora fatis, Æ. II, 246. — futura, Æ. VI, 12. — ramum, Æ. VI, 406. — se tanta facies, Æ. VII, 448. — fauces vorago, Æ. VII, 570. — viam vis, Æ. X, 864. — ferrum, Cir. 280. — aperiret Trojam Achivis, Æ. II, 60. — *aperire* montes procul visa terra, Æ. III, 206. — viam sociis, Æ. XI, 884. — hæc sine me, Æ. XII, 26. — *aperitur* Apollo nautis formidatus, Æ. III, 275. — vertice sidus, Æ. VIII, 681. — *apertum* in æthera, Æ. I, 587. — latus, Æ. X, 314. — pectus, Æ. XI, 666. — *aperto* campo, G. II, 280; Æ. XI, 493; Æ. XII, 353, 450. — cælo, Æ. I, 155, 394; VIII, 523. — pelago, Æ. V, 212. — antro, Æ. VI, 262. — æquore, Æ. XII, 333. — apertos colles, G. II, 112. — saltus, Æ. XI, 904. — *apertas* Alpes, Æ. X, 13. — partes, Æ. XI, 748. — nares, Mor. 106. — *aperta* serena prospicere, G. I, 393. — per æquora, G. III, 194. — in pericula, Æ. IX, 663. — pericula, Æ. XI, 360. — *apertis* castris, Æ. VII, 522. — portis, Æ. VIII, 585. — campis, Æ. IX, 25.

Apex lenis visus fundere lumen, Æ. II, 683. — ardet capiti, Æ. X, 270. — concussit cristam, Cir. 501. — *apicem* Atlantis cernit, Æ. IV, 246. — summum hujus obsedere apes, Æ. VII, 66. — summum tulit hasta, Æ. XII, 492. — apices lanigeros extuderat, Æ. VIII, 664.

Apis: *apes* Hyblææ, E. I, 55. — thymo pascentur, E. V, 77. — cyti-

so saturantur, E. X, 30. — condunt examina, G. II, 452. — *apes* Cecropias urget amor habendi, G. IV, 177. — tulerit insincerus cruor, G. IV, 285. — stridere utero, G. IV, 556. — exercet labor, Æ. I, 430. — insidunt floribus, Æ. VI, 707. — densæ, Æ. VII, 64. — inclusas investigavit, Æ. XII, 588. — *apibus* parcis, G. I, 4. — ministrat casias, G. II, 213. — petenda sedes, G. IV, 8. — metuenda vis, G. IV, 37. — fetis, G. IV, 139. — quas addidit naturas, G. IV, 149. — esse partem divinæ mentis, G. IV, 220. — vita tulit casus nostros, G. IV, 251. — exitium, misere, G. IV, 534. — apibus amissis, G. IV, 318.

Apium. apii comas, Mor. 89. — *apio* amaro ornatus, E. VI, 68. — ripæ gauderent, G. IV, 121.

Appareo : apparet Nisus, G. I, 404. — domus intus, Æ. II, 483. — medio fluctu, Æ. III, 270. — in arce templum, Æ. III, 531. — Camerina procul, Æ. III, 701. — imago major, Æ. VIII, 557. — *apparent* herbæ campo, G. III, 353. — rari nantes, Æ. I, 118. — etiam illi, Æ. II, 422. — penetralia, Æ. II, 484. — facies diræ, Æ. II, 622. — terræ, Æ. III, 193. — adversi campo, Æ. XI, 605 — hæ in solio, Æ. XII, 850. — *apparuit* specus, Æ. VIII, 241. — ingens, Æ. X, 579. — subitus ignis, Æ. XII, 576. — humero balteus, Æ. XII, 941. — *apparere* incipit sepulcrum, E. IX, 60. fibræ extis, G. I, 484. — manifestius ipsi quam Turno, Æ. VIII, 17.

Apparo : apparat scindere vallum, Æ. IX, 147. — ire comminus, Æ. X, 453. — pellere Teucros, Æ. XI, 117.

Appello : appulit tempestas oris Libycis, Æ. I, 377. — ignarus nostris oris, Æ. III, 338. — me oris deus, Æ. III, 715. — classem oris, Æ. VII, 39. — appulsæ rates, Cat. 14.

Appello : appellat Acesten victorem, Æ. V, 540. — appellabunt urbem Acestam, Æ. V, 718.

Appeto : appetit contingere astra, Cu. 137. — appetii ferro corpora, Æ. XI, 277.

Applico : applicat te immanibus oris, Æ. I, 616. — ensem tenus capulo, Æ. X, 536. — ipsum terræ, Æ. XII, 303.

Appono : apposuit illi odium parentis, Cir. 532. — appone pabula in foribus, G. IV, 280.

Apricus : aprici colles, E. IX, 49. — apricas curas, Cu. 97. — *apricis* saxis, G. II, 522 — mergis, Æ. V, 128. — terris, Æ. VI, 312.

Apte submittere rivos, Mor. 71. — aptius vitibus uber, G. II, 234.

Apto : aptat remigio biremes, Æ. VIII, 80. — postibus dona, Æ. VIII, 721. — hæc nequidquam humeris, Æ. IX, 364. — se pugnæ, Æ. X, 588. — cristas, Æ. XI, 8. — habendo ensem, Æ. XII, 88. — *aptant* lacertos apes, G. IV, 74. — remosque rudentesque, Æ. V, 753. — aptarat habilem vagina ensem, Æ. IX, 305. — aptemus nobis insignia Danaum, Æ. II, 390. — *aptent* classem taciti, Æ. IV, 289. — animos armis, Æ X, 259. — *aptare* sudes, hastilia, calamos, G. II, 359. — trabes, Æ. I, 552. — velis classem, Æ. III, 472. — hæc flagello mos est, Æ. VII, 731. — sagittas nervo, Æ. X, 131. — aptans clipeo sinistram insertabam, Æ. II, 672. — aptantur dentalia dorso, G. I, 172.

Aptus : aptum stellis axem, Æ. IV, 482; VI, 798. — stellis cælum, Æ. XI, 202. — locum, Mor. 50. — apta viribus suis ludere, Cu. 35. — aptos e torquibus junge, G. III, 168.

Apud Danaos, Æ. II, 71. — flumina Hebri, Æ. XII, 331. — me sunt munera, E. III, 62. — memores stat gratia, Æ. IV, 539. — mœnia, Æ.

38. — apparent arbore frondes, G. III, 353. — servabat ramos, Æ. IV, 485. — arbore mali infigitur, Æ. V, 504. — opaco latet ramus, Æ. VI, 136. — decerpserit fetus, Æ. VI, 141. — se ostendat ramus, Æ. VI, 187. — super arbore sidunt, Æ. VI, 203. — arbore centena verberat fluctus, Æ. X, 207. — (*arbores*) aliæ sponte veniunt, G. II, 11. — *arboribus* varia natura, G. II, 9. — triste venti, E. III, 81. — decori est vitis, E. X, 54. — sinister Notus, G. I, 444. — pendet vindemia, G. II, 89. — patriæ divisæ, G. II, 116. — seges paretur, G. II, 267. — super canebam, G. IV, 560. — circum clausam classem, Æ. I, 311. — obtecta domus, Æ. II, 300. — venit lues, Æ. III, 139. — clausi circum, Æ. III, 230. — congerere aram, Æ. VI, 178. — variis teguntur, Æ. VIII, 96. — dabit ille ruinas, Æ. XII, 454. — arboribus positis, G. II, 278.

Arboreum telum, Æ. XII, 888. — arborei fetus, G. I, 55. — arboreis cornibus, Æ. I, 190.

Arbustum: incidere, E. III, 10. — *arbusta* sonant, E. V, 64. — ipsa vocabant, E. I, 40. — resonant cicadis, E. II, 13. — juvant, E. IV, 2. — reponunt falcem, G. II, 416. — rumpent cicadæ, G. III, 328. — diruta ripis impulerat, Æ. X, 363. — rumpunt cantu, Cop. 27.

Arbuteus: arbuteæ crates, G. I, 166. — arbuteis virgis, Æ. XI, 65.

Arbutum: arbuta deficerent silvæ, G. I, 148. — dant silvæ, G. II, 520. — frondentia, G. III, 301. — pascuntur apes, G. IV, 181. — pendula ramis carpuntur, Cu. 51.

Arbutus viridis, E. VII, 46. — horrida inseritur, G. II, 69. — dulce depulsis hædis, E. III, 82.

Arcanus: arcanos sensus, Æ. IV, 422. — arcana fata, Æ. VI, 72. — arcana fatorum, Æ. I, 262; VII, 123.

Arceo: arcet te complexibus, Æ. V, 742. — alios arena, Æ. VI, 316. — *arcent* fontibus, G. III, 131. — fucos a præsepibus, G. IV, 168; Æ. I, 435. — arcebat Troas longe Latio, Æ. I, 31. — arcebant vincula palmas, Æ. II, 406; Cir. 403. — arcebis hunc pecori, G. III, 155. — arcete periclis Ænean, Æ. VIII, 73. — arceat urbe Trojanos, Æ. XI, 826. — arceret Dido finibus, Æ. I, 300. — arcentur equi templo, Æ. VII, 779.

Arcesso: arcessit extemplo socios, Æ. V, 746. — ne arcessite, Æ. X, 11. — *arcessere* sibi vitas, G. IV, 224. — manes conjugis, Æ. VI, 119.

Arcitenens pius, Æ. III, 75.

Arctus: arcta vincla, Æ. II, 146. — *arctis* parietibus, G. IV, 297. — compagibus, Æ. I, 293.

Arcus: ingens, G. I, 380. — jacit mille colores, Æ. V, 88. — fatifer sonat, Æ. IX, 631. — letifer, Æ. X, 169. — aureus sonat, Æ. XI, 652. — fregisti Daphnidis *arcum*, E. III, 12. — corripuit manu, Æ. I, 187. — suspenderat humeris, Æ. I, 318. — portus curvatus in arcum, Æ. III, 533. — sonantem ostentans, Æ. V, 521. — ingentem sub nubibus secuit, Æ. V, 658; IX, 15. — intendebat Apollo, Æ. VIII, 704. — suspendit ex humero, Æ. XI, 575. — ut intenderet, Æ. XII, 815. — *arcu* tremefecerat Lernam, Æ. VI, 804. — converso dirigit spiracula, Æ. XI, 654. — taxi torquentur in *arcus*, G. II, 448. — incurvant flexos, Æ. V, 500. — tendunt, Æ. VII, 164. — referunt laxos, Æ. XI, 874.

Ardea volat supra nubem, G. I, 364.

Ardeo: ardet proximus Ucalegon, Æ. II, 311. — amans Dido, Æ. IV, 101. — abire fuga, Æ. IV, 281. — Ausonia, Æ. VII, 623. — ossibus dolor, Æ. IX, 66. — apex capiti, Æ. X, 270. — ultro implacabilis, Æ. XII, 3. — in arma magis, Æ. XII,

71. — subita spe fervidus, Æ. XII, 325. — mente, Cv. 177. — ardemus scitari, Æ. II, 105. — *ardent* altaria fibris, G. III, 490. — animi concurrere, Æ. II, 316. — campi armis, Æ. XI, 602. — mori pro mœnibus, Æ. XI, 895. — *ardebat* Corydon Alexin, E. II, 1. — Sirius, G. IV, 426. — murice læna, Æ. IV, 262. — mens amore, Æ. VIII, 163. — amore prædæ per agmen, Æ. XI, 782. — *ardebant* furiis, G III, 512. — avidi conjungere dextras, Æ. I, 515. — erumpere nubem, Æ. I, 581. — arsit volans arundo, Æ. V, 525. — arsere cometæ, G. I, 488. — flammæ luminibus arrectis, Æ. II, 172. — arserit igni Troja, Æ. II, 581. — quibus armis, Æ. VII, 644. — arsisse ignem oribus, Æ. X, 567. — *ardens* scorpios, G. I, 34. — maculis, G. IV, 91. — mediis in millibus, Æ. I, 491. — Laocoon, Æ. II, 41. — Pyrrhus, Æ. II, 529. — oculis, Æ. V, 277. — agit Daren, Æ. V, 456. — juvenum manus, Æ. VI, 5. — virtus, Æ. VI, 130. — se immittere possit, Æ. IX, 421. — agit limitem, Æ. X, 514. — Mezentius, Æ. X, 689. — *ardentis* Coronæ stella, G. I, 222. — ab ore, Æ. XII, 101. — ardenti sese obtulit, Æ. X, 552. — *ardentem* Vestam, G. IV, 384. — lenibat, Æ. VI, 467. — radiis et auro nubem, Æ. VII, 142. — coquebant iræ, Æ. VII, 345. — amicum, Æ. IX, 198. — lampada, Æ. IX, 535. — Iulum, Æ. IX, 652. — oculis Bitian, Æ. IX, 703. — egit furor, Æ. IX, 760. — clipeum, Æ. X, 262. — generum, Æ. XII, 55. — deserit ensis, Æ. XII, 732. — *ardente* testa, G. I, 391. — ex Troja, Æ. VII, 244. — sole sub ardenti, E. II, 13. — *ardentes* pugnas, G. III, 46. — oculi, G. III, 505. — papulæ, G. III, 564. — corpora, G. IV, 99. — oculos, G. IV, 451; Æ. II, 210; V, 648. — Tyrii, Æ I, 423. — equos, Æ. I, 472; VII, 781. — clipeos, Æ. II, 734. — faces, Æ. V, 637. — agerent cervum, Æ. VII, 481. — tædas, Æ. IX, 568. — socios, Æ. XI, 200. — orbes oculorum, Æ. XII, 670. — *ardentia* lumina, Æ. II, 405; Cir. 402. — *ardentibus* stellis, Æ. IV, 482. — extis, Æ. VI, 254. — stellis, Æ. VI, 798. — undis, Cu. 271. — arsura ligna, Mor. 37. — arsuras comas, Æ. XI, 77.

Ardesco: ardescit tuendo Phœnissa, Æ. I, 713. — fremitus equorum, Æ. XI, 607. — ardescere solem optant, Cir. 352.

Ardor idem omnes habet, Æ. IV, 581. — idem omnes agit, Æ. VII, 393. — Sirius, Æ. X, 273. — pineus cui pascitur, Æ. XI, 786. — invectus Hyperionis tendit radios, Cu. 100. — *ardorem* hunc addunt di, Æ. IX, 184. — micant orbes sanguinei, Cu. 221. — passus, Cu. 364. — terræque ardore dehiscunt, G. III, 432. — ardore fremunt cuncta, Cu. 151.

Arduus mundus, G. I, 240. — æther, G. I, 324. — equus, G. II, 145; Æ. II, 328. — ad solem anguis, G. III, 439. — ad solem convolvit terga, Æ. II, 475. — ipse, Æ. III, 619. — Acragas, Æ. III, 703. — attollens, Æ. V, 278. — libravit cestus, Æ. V, 480. — ostentans frontem, Æ. V, 567. — equis furit, Æ. VII, 624. — Typhœus, Æ. VIII, 299. — Agrippa, Æ. VIII, 683. — sese infert, Æ. IX, 53. — terras adspectat, Æ. X, 3. — æther, Æ. X, 102. — minatur saxum, Æ. X, 197. — sonipes, Æ. XI, 638. — insurgens, Æ. XI, 755. — hasta hic, Æ. XII, 789. — *ardua* palma, G. II, 67. — tota, G. III, 58. — cervix, G. III, 79. — saxis Neritos, Æ III, 271. — saxis insula, Æ. VIII, 417. — ardua deserta, G III, 291. — amantes dumos, G. III, 315. — latera, Æ. III, 665; IV, 246. — capita, Æ. V, 428. — terrarum tremiscunt, Æ. V,

695. — cernua, Æ. V, 831. — Pergama, Æ. VI, 515. — lecta, Æ. VII, 161. — supera linquens, Æ. VII, 562. — montis petens, Æ. VIII, 221. — per deserta montis, Æ. XI, 513. — mœnia, Æ. XII, 745. — astra, Æ. XII, 892.

Area æquanda cylindro, G. I, 178. — pulvere victa fatiscat, G. I, 180. — teret culmos, G. I, 192. — terit fruges, G. I, 298. — gemit, G. III, 133. — porri domat famem, Mor. 83.

Arena bibula, G. I, 114. — sparsa ad pugnam, G. III, 234. — summa infulcatur sanie, G. III, 493. — nigra fecundat Ægyptum, G. IV, 291. — *arenæ* pinguis cumulos, G. I, 105. — fulvæ nimbus, G. III, 110. — aggere cingit, Æ. I, 112. — hospitio prohibemur, Æ. I, 540. — arenæ adversæ obluctor, Æ. III, 38. — notæ advertuntur, Æ. V, 34. — reliquit truncum, Æ. XII, 382. — *arenam* sterilem, G. I, 70. — nigram subjectat, G. III, 241. — omnem eructat, Æ. VI, 297. — spargat pedibus, E. III, 87; Æ. IX, 629. — extremam perfundit sinu, Æ. XI, 626. — *arena* in sicca, G. I, 389. — ponat vestigia, G. III, 195. — optata potiuntur, Æ. I, 172. — media cadat, Æ. IV, 620. — spissa revolutus, Æ. V, 336. — fulva extendit moribundum, Æ. V, 374. — media consistit, Æ. V, 423. — in ignota jacebis, Æ. V, 871. — alios arcet, Æ. VI, 316. — fulva luctantur, Æ. VI, 643. — multa flavus Tiberinus, Æ. VII, 31. — multa porrectum extendit, Æ. IX, 589. — sparsa proludit ad pugnam, Æ. XII, 106. — fulva effundit juvenem, Æ. XII, 276. — mixta calcatur cruor, Æ. XII, 340. — fulva resplendent fragmina, Æ. XII, 741. — sæva complexus timidam, Cir. 72. — injecta tumulabit tellus, Cir. 442. — *arenæ* turbentur Zephyro, G. II, 106. — deerunt, G. II, 233. — miscentur æstu, Æ. III, 557. — nigræ attolluntur, Æ. IX, 714. — *arenas* summas æquabis, G. II, 232. — flaventes torquens Hister, G. III, 350. — *arenis* furit æstus, Æ. I, 107. — Panchaia pinguis turiferis arenis, G. II, 139.

Arenosus: arenosum litus, Æ. IV, 257.

Areo: aret ager, E. VII, 57. — liber in ulmo, E. X, 67. — pellis, G. III, 501. — arebant herbæ, G. IV, 427; Æ. III, 142. — arenti sensu, Cu. 241. — *arentem* rivum, Æ. III, 350. — in silvam, Æ. XII, 522. — *arentes* ripæ, G. III, 555. — rosas, G. IV, 268. — arentia arva scatebris, G. I, 110. — arentibus scopulis, G. II, 377.

Argenteus anser, Æ. VIII, 655.

Argentum auro circumdatur, Æ. I, 593. — ingens mensis, Æ. I, 640. — ingens stipat carinis, Æ. III, 466. — *argenti* rivos, G. II, 165. — spumas miscent, G. III, 449. — pondus ignotum, Æ. I, 359. — talenta, Æ. V, 112; X, 531. — talentum, Æ. V, 248. — cælati talenta, Æ. X, 527. — *argento* perfecta cymbia, Æ. V, 267. — cælatam bipennem, Æ. V, 307. — lento ducunt thoracas, Æ. VII, 634. — clari delphines, Æ. VIII, 673. — perfecta pocula, Æ. IX, 263. — solido perfecta arma, Æ. IX, 357.

Argilla tenuis, G. II, 180.

Argitis minor, G. II, 99.

Argumentum ingens, Æ. VII, 791.

Arguo: arguit timor animos degeneres, Æ. IV, 13. — *arguet* quisquam pulsum, Æ. XI, 393. — nec vos arguerim, Æ. XI, 164. — arguerit dissimilem ausis nulla dies, Æ. IX, 282. — argue tu me timoris, Æ. XI, 384.

Argutus: arguta ilex, E. VII, 1. — fistula, E. VII, 24. — hirundo, G. I, 377. — *argutum* nemus, E. VIII, 22. — caput, G. III, 80. — argutæ serræ lamina, G. I, 143. — *arguto* pectine, G. I, 294; Æ. VII, 14. —

hosti, Cir. 186. — argutos inter olores, E. IX, 36. — arguta psalteria, Cir. 178.

Aridus fragor, G. I, 357. — viator, G. IV, 98. — arida febris, G. III, 458. — *arida* sola, G. I, 79. — prata, G. I, 289. — nubila, G. III, 197. — nutrimenta, Æ. I, 175. — ora, Æ. V, 200.

Aries vellera siccat, E. III, 95. — mutabit vellera luto, E. IV, 43. — candidus, G. III, 387. — udis villis mersatur, G. III, 446. — missus defluit, G. III, 447. — corniger, Cat. VI, 7. — *ariete* labat janua, Æ. II, 492. — cæso, Æ. VII, 175. — pulsabant muros, Æ. XII, 706.

Arieto : arietat in portas, Æ. XI, 890.

Arista mollis, E. IV, 28. — pinguis, G. I, 8. — aristæ densæ torrentur, Æ. VII, 720. — *aristas* aliquot mirabor, E. I, 70. — teneras læsisset, Æ. VII, 809. — *aristis* gravidis, G. I, 111. — solis instabis, G. I, 220. — vanis elusit seges, G. I, 226. — supponat falcem, G. I, 348. — primis, G. II, 253. — mutavit illas, Cu. 134.

Arma quæ sint agrestibus, G. I, 160. — agit secum Afer, G. III, 345. — Quirini, G. III, 27. — sonum dedere, G. III, 83. — videre, G. III, 182. — virumque cano, Æ. I, 1. — hic illius arma, Æ. I, 16. — virum, Æ. I, 119. — Caici, Æ. I, 183. — virginis, Æ. I, 315. — sunt, Æ. I, 550. — dedere sonitum, Æ. II, 243; X, 488. — Neoptolemi, Æ. III, 469. — in medio locantur, Æ. V, 111. — locum servant, Æ. VI, 507. — multa pendent, Æ. VII, 183. — non sonant illis, Æ. VII, 685. — facienda viro, Æ. VIII, 441. — sæva sonoribus, Æ. IX, 651. — sonitum dedere, Æ. X, 488. — horrendum sonuere, Æ. IX, 731. — Herculis, Æ. X, 319. — gravia quiescunt, Æ. X, 836. — sparguntur lacrimis, Æ. XI, 191. — alia quærenda Latinis, Æ. XI, 229. — concurrant armis, Æ. XI, 293. — volvuntur in sanguine, Æ. XI, 634. — Dianæ, Æ. XI, 652. — Teucrum quiescant, Æ. XII, 78. — *armorum* sonitum, G. I, 474. — horror ingruit, Æ. II, 301. — facie, Æ. II, 412. — quæ gratia fuit, Æ. VI, 654. — tegmina, Æ. IX, 517. — dolis, Æ. XI, 523. — *arma* ferunt urbes, G. I, 510. — ministrat furor, Æ. I, 150. — Cerealia expediunt, Æ. I, 177. — Troia fixit, Æ. I, 248. — vidit, Æ. III, 597. — super sæva sedens, Æ. I, 295. — Memnonis agnovit, Æ. I, 489. — mortalia temnitis, Æ. I, 542. — in arma me huc misit, Æ. II, 87. — arma quærere, conscius, Æ. II, 99. — parant, Æ. II, 181. — capio, Æ. II, 314. — in arma feror, Æ. II, 337, 655. — arma in media ruamus, Æ. II, 353. — dabunt ipsi, Æ. II, 391. — diu desueta circumdat, Æ. II, 509. — in Dardana suscitat deos, Æ. II, 618. — arma, ferte arma, viri, Æ. II, 668. — victricia secutus, Æ. III, 54. — tua secuti, Æ. III, 156. — capessant, Æ. III, 234. — hæc Æneas de Danais, Æ. III, 288. — Troia vidit, Æ. III, 307. — juventus non exercet, Æ. IV, 86. — parent, Æ. IV, 290. — viri super imponas, Æ. IV, 495. — expedient alii, Æ. IV, 592. — *armis* contraria imprecor, Æ. IV, 629. — colligere jubet, Æ. V, 15. — Herculis si vidisset, Æ. V, 410. — hæc gerebat, Æ. V, 412. — nostra recusat, Æ. V, 417. — sua imponit viro, Æ. VI, 233. — tenentem Idæum, Æ. VI, 485. — fulgentia ut videre, Æ. VI, 490. — omnia emovet, Æ. VI, 523. — impia qui secuti, Æ. VI, 612. — miratur, Æ. VI, 651. — in *arma* movebit viros, Æ. VI, 815. — arma tertia capta suspendet, Æ. VI, 859. — sub arma coactam Hesperiam, Æ. VII, 43. — arma velit poscatque, Æ. VII, 340.

— in arma moveri portis, Æ. VII, 430. — inter arma regum, Æ. VII, 441, 453. — arma fremit, Æ. VII, 460. — requirit, ibid. — parari jubet, Æ. VII, 468. — in arma sese exhortantur, Æ. VII, 472. — arma spargam per agros, Æ. VII, 551. — imbuit sanguis, Æ. VII, 554. — omnes requirunt, Æ. VII, 625. — in arma vocat, Æ. VII, 694. — arma tenens, Æ. VII, 784; VIII, 299; IX, 29. — impulit, Æ. VIII, 3. — huc fertis, Æ. VIII, 114. — socia rogantes, Æ. VIII, 120. — rapit manu, Æ. VIII, 220. — omnia advocat, Æ. VIII, 249. — Jovis fugiens, Æ. VIII, 320. — artis opisque tuæ rogavi, Æ. VIII, 376. — rogo, Æ. VIII, 383. — Palladis, ægida, Æ. VIII, 435. — rutilare vident, Æ. VIII, 528. — Vulcania laturam, Æ. VIII, 535. — terna movenda dederat, Æ. VIII, 565. — radiantia posuit, Æ. VIII, 616. — in arma vocas, Æ. IX, 22. — vertitur arma tenens, Æ. IX, 29. arma obvia ferre, Æ. IX, 57. — ferunt gentes, Æ. IX, 133. — capere, Æ. IX, 139. — Trojana induit, Æ. IX, 180. — sua omnibus dabit, Æ. IX, 273. — jacere vident, Æ. IX, 318. — multa virum argento perfecta relinquunt, Æ. IX, 357. — in arma suscitat viros, Æ. IX, 462. — inter arma tenet muros, Æ. IX, 557. — arma sinite viris, Æ. IX, 620. — cruenta cerebro sternit humi, Æ. IX, 753. — virum canebat, Æ. IX, 777. — sequi, Æ. X, 10. — mortalia demoror, Æ. X, 30. — puppibus præfigere, Æ. X, 80. — in arma consurgere, Æ. X, 90. — arma quæ sibi conciliet, Æ. X, 150. — in arma vocari, Æ. X, 242. — in arma sua se colligit, Æ. X, 412. — arma hæc habebit, Æ. X, 423. — cruenta rapere, Æ. X, 462. — lecta refert Æ. X, 541. — mea qui secuti, Æ. X, 672. — in arma Teucrum se reddat, Æ. X, 684. — arma donat Lauso, Æ. X, 700. — levia minacis transiit mucro, Æ. X, 817. — tua habe, Æ. X, 827. — super arma Lausum ferebant, Æ. X, 841. — in arma diffundit animam, Æ. X, 908. — arma fulgentia induit, Æ. XI, 6. — parate, Æ. XI, 18. — socia Troum secutum, Æ. XI, 161. — mihi minetur, Æ. XI, 348. — Latini premere, Æ. XI, 402. — Phrygia tremiscunt, Æ. XI, 403. — paria facta induat, Æ. XI, 439. — manu poscunt, Æ. XI, 453. — fremit juventus, ibid. inferat, Æ. XI, 467. — levia equitum præmisit, Æ. XI, 512. — inspoliata feram tumulo, Æ. XI, 593. — in arma patet tantus, Æ. XI, 644. — per arma congeminat securim, Æ. XI, 696. — arma virumque ferens, Æ. XI, 747. — Troja præfigeret templis, Æ. XI, 778. — relinquens, Æ. XI, 830. — in arma ruentum cades, Æ. XI, 886. — arma movet leo, Æ. XII, 6. — impia sumsi, Æ. XII, 31. — in arma ardet, Æ. XII, 71. — arma ulla referent, Æ. XII, 185. — habeto Latinus, Æ. XII, 192. — volunt, Æ. XII, 242. — rigat cruore, Æ. XII, 308. — poscit, Æ. XII, 326. — properate viro, Æ. XII, 425. — Metisci gerens, Æ. XII, 472. — in arma collegit se, Æ. XII, 491. — arma ferunt alii, Æ. XII, 586. — deposuere, Æ. XII, 707. — ad arma Vulcania postquam ventum, Æ. XII, 739. — arma naturæ comparat, Cu. 176. — victori sequi, Cat. V, 4. — *armis* in mediis errat, G. II, 283. — discordibus procul, G. II, 459. — sub armis, G. III, 116. — armis in patriis, G. III, 346. — imparibus, G. IV, 245. — amissis fugiens Troilus, Æ. I, 474. — sæpta, Æ. I, 506. — potens terra, Æ. I, 531. — et bello major, Æ. I, 545. — quibus venisset Auroræ filius, Æ. I, 751. — feta machina, Æ. II, 238. — in armis nec sat rationis, Æ. II, 314. — in armis mori, Æ. II, 317. — armis

maximus Epytus, Æ. II, 339. — densis circumfundimur, Æ. II, 383. — densis incurrimus, Æ. II, 409. — juvenalibus sumtis, Æ. II, 518. — in armis sumtis spem ponis, Æ. II, 676. — armis fulgentibus cingor, Æ. II, 749. — Dardaniæ quum diffideret, Æ. III, 51. — potens terra, Æ. III, 164. — exposcere pacem, Æ. III, 260. — instruit socios, Æ. III, 471; VIII, 80. — in patriis, Æ. III, 595. — et pectore forti, Æ. IV, 11. — Teucrum comitantibus, Æ. IV, 48. — Graium bis vindicat, Æ. IV, 228. — vexatus, Æ. IV, 615. — in armis decus et tutamen, Æ. V, 262. — armis paribus intexuit, Æ. V, 425. — sub armis sedet, Æ. V, 440. — in armis sese ostendat, Æ. V, 550. — sub armis cient simulacra pugnæ, Æ. V, 585. — armis paribus accingitur, Æ. VI, 184. — fulgentibus decorant, Æ. VI, 217. — spoliata navis, Æ. VI, 353. — insignis, Æ. VI, 403. — inclutus Parthenopæus, Æ. VI, 479. — egregius, Æ. VI, 769. — in paribus fulgere, Æ. VI, 827. — fulgentibus egregium juvenem, Æ. VI, 862. — est expertus, Æ. VII, 235. — in armis experiatur Turnum, Æ. VII, 434 — pugnatur comminus, Æ. VII, 553. — quibus arserit terra, Æ. VI, 644. — felicibus insignem, Æ. VII, 745. — circumsonat murum, Æ. VIII, 474. — sævis hanc (urbem) tenuit, Æ. VIII, 482. — Turni defendier, Æ. VIII, 493. — totidem exuit, Æ. VIII, 567. — in armis pictis conspectus, Æ. VIII, 588. — armis variæ gentes, Æ. VIII, 723. — discedens, Æ. IX, 40. — Vulcani non est opus, Æ. IX, 148. — tenent alta, Æ. IX, 168. — acerrimus, Æ. IX, 176. — in quibus ibat, Æ. IX, 269. — in armis qui estis, Æ. IX, 376. — armis quibus audeat eripere juvenem, Æ. IX, 399. circumdatus, Æ. IX, 462. — vetitis quem miserat, Æ. IX, 547. — in armis egregiis stabat, Æ. IV, 581. — armis paribus non invidet, Æ. IX, 655. — freti adstant, Æ. IX, 676. — pulcher Aquicolus, Æ. IX, 684. — omnibus sese in fluvium dedit, Æ. IX, 815. — ab armis dimittere Ascanium, Æ. X, 46. — armis positis exigat ævum, Æ. X, 52. — insignibus fulgebat agmen, Æ. X, 170. — versicoloribus fidens, Æ. X, 181. — aptent animos, Æ. X, 259. — insignibus collucens, Æ. X, 539. — fulgentibus Tarquitus exsultans, Æ. X, 550. — fortibus melior, Æ. X, 735. — vastis se infert, Æ. X, 768. — sese immiscuit, Æ. X, 796. — hostilibus indutos truncos, Æ. XI, 83. — versis Arcades, Æ. XI, 93. — Turni se credidit, Æ. XI, 114. — ingentior, Æ. XI, 124. — in armis gloria, Æ. XI, 154. — in armis stares truncus, Æ. XI, 83. — armis quid demoror Teucros, Æ. XI, 175. — fulgentibus cincti, Æ. XI, 188. — decernere, Æ. XI, 218. — præstantibus insignes, Æ. XI, 291. — in armis adscitis Ætolum, Æ. XI, 308. — armis territat cœlum, Æ. XI, 351. — exutos Arcadas, Æ. XI, 395. — in nostris spem ponis, Æ. XI, 411. — in tecta ruant, Æ. XI, 461. — in armis equitem, Æ. XI. 464. — armis nostris cingitur, Æ. XI, 536. — sublimibus ardent campi, Æ. XI, 602. — tegentes terga respectant, Æ. XI, 630. — ingentem Herminium, Æ. XI, 641. — pictis bellantur, Æ. XI, 660. — ignotis Ornytus, Æ. XI, 677. — muliebribus redarguerit verba, Æ. XI, 687. — in armis paribus resistit, Æ. XI, 710. — in armis Phrygiis fulgebat, Æ. XI, 769. — armis nostris aboleri dedecus, Æ. XI, 789. — mediis se immiscuit, Æ. XI, 815. — fulgentem, Æ. XI, 854. — defendentum aditus cædes, Æ. XI, 886. — in armis agnovit Ænean, Æ. XI, 910. — in armis maternis, Æ. XII, 107. — armis variis exercitus,

Æ. XII, 123. — cælestibus flagrans, Æ. XII, 167. — acerrimus ipse, Æ. XII, 226. — fulgentibus egregium juvenem, Æ. XII, 275. — pictis Arcades, Æ. XII, 281. — paribus ornaverat, Æ. XII, 344. — circumfusis complectitur Ascanium, Æ. XII, 433. — potiuntur Teucri, Æ. XII, 642. — fulminat, Æ. XII, 654. — intonat, Æ. XII, 700. — refecti, Æ. XII, 788. — ab armis fratris dimittere Juturnam, Æ. XII, 844. — armis sævis est certandum, Æ. XII, 890. — in armis stetit, Æ. XII, 938. — in armis florebat, Cir. 110.

Armentalis equæ mammis, Æ. XI, 571.

Armentarius Afer, G. III, 344.

Armentum: armento sortire subolem, G. III, 71. — *armenta* metuent leones, E. IV, 22. — Amphion vocabat, E. II, 24. — si nunquam fuissent, E. VI, 45. — sequutum, E. VI, 59. — propius stabulis tenerent, G. I, 355. — tulit cum stabulis, G. I, 483. — læta tenent oleæ, G. II, 144. — tueri, G. II, 195. — quantum carpent, G. II, 201. — repetent Venerem, G. II, 329. — boum, G. II, 515. — tenuant volentes, G. III, 129. — exterrita diffugiunt, G. III, 150. — pasces, G. II, 155. — pascuntur per herbas, G. III, 162. — clausa tenent, G. III, 352. — immania Neptuni pascit, G. IV, 395. — tota sequuntur, Æ. I, 185. — cum stabulis trahit, Æ. II, 499. — læta boum videmus, Æ. III, 220. — hæc bellum minantur, Æ. III, 540. — regia cui parent, Æ. VII, 486. — quina redibant illi, Æ. VII, 539. — saturata moveret stabulis, Æ. VIII, 214. — foro mugire videbant, Æ. VIII, 360. — in armenta equarum tendit, Æ XI, 494. — armenta involvens secum, Æ. XII, 688. — tota quem sequantur, Æ. XII, 719. — hoc satis armentis, G. III, 286.

Armiger Achillis Automedon, Æ. II, 477. — Jovis præpes, Æ. V, 255. — Jovis alta petens, Æ. IX, 564. — fuit Anchisæ Dardanio, Æ. IX, 648. — fuit Evandro, Æ. XI, 32. armigerum Remi premit, Æ. IX, 330.

Armipotens Mars, Æ. IX, 717. — *armipotentis* Achilli genus, Æ. VI, 840. — divæ, Æ. II, 425. — armipotens Deiphobe, Æ. VI, 500. — armipotens! Æ. XI, 483.

Armisonus: armisonæ Palladis, Æ. III, 544.

Armo: armat se quisque spoliis, Æ. II, 395. — Mezentius agmina, Æ. VII, 648. — agrestes, Æ. IX, 11. — in se quingentos Mezentius, Æ. X, 204. — Arcadas in hostes, Æ. X, 398. — sparus manus, Æ. XI, 682. — ne armate manus, Æ. IX, 115. — armet rates, Æ. X, 165. — *armare* in prœlia fratres, Æ. VII, 335. — Teucros, Æ. VIII, 397. — venenum ferro, Æ. IX, 773. — calamos veneno, Æ. X, 140. — armantur bello equi, Æ. III, 540. — *armari* classem detulit fama, Æ. IV, 299. — pubem para, Æ. VII, 429. — edice maniplis, Æ. XI, 463. — *armatus* ad flumina tendis, Æ. VI, 388. — hic torre, Æ. VII, 506. — falce custos, Cop. 23. — *armata* flammis Chimæra, Æ. VI, 288. — ferro, Cir. 213. — *armatum* auro Oriona, Æ. III, 517. — peditem, Æ. VI, 516. — *armatam* facibus et serpentibus matrem, Æ. IV, 472. — felle veneni sagittam, Æ. XII, 857. — *armato* milite, Æ. II, 20; XI, 516. — illi se obvius tulisset, Æ. VI, 881. — *armati* exercent terram, Æ. VII, 748. — circumsistunt cives, Æ. VIII, 490. — tendunt per dumos, Æ. VIII, 595. — reges, Æ. VIII, 640. — exspectant hostem, Æ. IX, 46. — incedunt, Æ. IX, 308. — ferro adstant, Æ. IX, 678 — *armatos* fundit equos, Æ. II, 328. — vident stantes, Æ. II, 485. — armatas classes, G. I, 255.

Armus: armo in dextro recumbit,

G. III, 86. — ejecto incumbit, Æ. X, 894. — *armos* equi foderet calcaribus, Æ. VI, 882. — per armos ludunt jubæ, Æ. XI, 497. — per armos latos acta hasta, Æ. XI, 644. — armos lavant sanguine, Æ. XII, 722.

Aro: arat Capua tales (agros), G II, 224. — frontem rugis, Æ. VII, 417. — *arant* Thraces, Æ. III, 14. — litus, Æ. VII, 798. — ara nudus, G. I, 299. — *arandum* tibi maris æquor, Æ. II, 780. — æquor nullum, Æ. III, 495. — cuilitus, Æ. IV, 212. — *arando* imitamur hoc, G. II, 204. — mansuescit tellus, G. II, 239.

Arrigo: arrexit comas, Æ. X, 726. — arrexere animos Itali, Æ. XII, 251. — arrectus in digitos constitit, Æ. V, 426. — arrecta cupido, Æ. V, 138. — arrectum se tollit, Æ. X, 892. — arrecto pectore, Æ. XI, 639. — arrecti animum his dictis, Æ. I, 579. — *arrectæ* juvenum spes, G. III, 105. — horrore comæ, Æ. IV, 280; XII, 868. — mentes, Æ. V, 643. — stimulis iræ, Æ. XI, 452. — acies amborum, Æ. XII, 731. — arrecta inter fluctus pectora, Æ. II, 206. — arrectos currus, Æ. IX, 317. — arrectas aures, Æ. XII, 618. — *arrectis* auribus, Æ. I, 152; II, 303; Cir. 210. — luminibus, Æ. II, 173. — in hastis, Æ. IX, 465. — cervicibus, Æ. XI, 496. — squamis, Æ. XI, 754.

Arripio: arripit simul ipsum, Æ. IX, 561. — *arripuit* bijugos, Æ. X, 595. — locum, Æ. XI, 531. — *arripe* hanc velis, Æ. III, 477. — castra turbata, Æ. IX, 13. — arripiens obvia infringere, Cu. 175. — arrepto tempore, Æ. XI, 459. — arrepta tellure, Æ. X, 298.

Ars cui fuerat circum flumina, Æ. XII, 519. — *artis* antiquæ res, G. II, 174. — suæ non immemor, G. IV, 440. — Pelasgæ ignari, Æ. II, 106. — talis repertorem, Æ. VII, 772. — tuæ arma, Æ. VIII, 377. — per artem movit agros, G. I, 122. — *artem* extudit deus, G. IV, 315. — repono, Æ. V, 484. — ostentans, Æ. V, 521. — per artem tentamenta tui pepigi, Æ. VIII, 143. — per artem inclusum buxo ebur, Æ. X, 135. — per artem turbasti fœdera, Æ. XII, 632. — *arte* recentes ceras excudunt, G. IV, 56. — in hac jacit salutem, G. IV, 294. — laboratæ vestes, Æ. I, 639. — divina Palladis equum ædificant, Æ. II, 15. — Pelasga instructus, Æ. II, 152. — Sinonis credita res, Æ. II, 195. — multa revulsus, Æ. V, 270. — pererrat locum, Æ. V, 442. — multa insignem reddidit, Æ. V, 705. — nova (speculata) locum, Æ. VII, 477. — levabat morsus, Æ. VII, 755. — novercæ occiderit, Æ. VII, 765. — paterna quod pendebat, Æ. VIII, 226. — in arte mea, Æ. VIII, 401. — arte omni magistra usus, Æ. VIII, 442. — promissa conjugis perfecta munera, Æ. VIII, 612. — mira quem fecerat, Æ. IX, 304. — multa circuit Camillam, Æ. XI, 760. — magistra, Æ. XII, 427. — qua morer lucem, Æ. XII, 874. — quidquid vales, Æ. XII, 892. — politus deus, Cu. 85. — canora compacta arundine, Cu. 98. — *artes* extunderet usus, G. I, 133. — variæ venere, G. I, 145. — in quascumque voces, G. II, 52. — quæsitæ nocent, G. III, 549. — novas pectore versat, Æ. I, 657. — magicas accingier, Æ. IV, 493. — Didymaonis efferri jussit, Æ. V, 359. — per artes inventas excoluere vitam, Æ. VI, 663. — artes hæ tibi erunt, Æ. VI, 853. — nocendi mille tibi, Æ. VII, 338. — patrias tentasti, Æ. XI, 716. — suas cui dabat, Æ. XII, 393. — mutas agitare, Æ. XII, 397. — ad artes tantas nascimur, Cir. 42.

Artifex: artificis scelus, Æ. II, 125; XI, 407. — manus, Æ. XII, 210. — artificum manus, Æ. I, 455.

Artus mutatos Terei, E. VI, 78. — tremit, G. III, 84. — depascitur fe-

bris, G. III, 458. — miseros adduxerat sitis, G. III, 483. — discissos laniabant, G. III, 514. — contactos ignis edebat, G. III, 566. — fessos occupat sopor, G. IV, 190. — tabentes sale, Æ. I, 173. — per artus sudor iit, Æ. II, 173. — artus miseros depascitur, Æ. II, 215. — fessos complectitur sopor, Æ. II, 253. — fessos irrigat sopor, Æ. III, 511. — tepidi tremerent, Æ. III, 627. — hos regit spiritus, Æ. IV, 336. — seduxerit anima mors, Æ. IV, 385. — nexos resolveret, Æ. IV, 695. — quatit anhelitus, Æ. V, 199, 432. — magnos membrorum exuit, Æ. V, 422. — primos laxaverat quies, Æ. V, 857. — per artus infusa mens, Æ. VI, 726. — artus terreni hebetant, Æ. VI, 732. — subitos occupat tremor, Æ. VII, 446. — perfundit sudor, Æ. VII, 458. — inducitur tunica, Æ. VIII, 457. — per artus pulchros it cruor, Æ. IX, 433. — artus habet tellus, Æ. IX, 490. — collapsos sternit humi, Æ. IX, 753. — fessos quatit anhelitus, Æ. IX, 814. — occupat tremor, Æ. XI, 424. — ambustos mutaverat, Cu. 127. — per artus hirsuta pinus, Cu. 136. — artus pressos mandaverat somno, Cu. 158. — occæcaverat timor, Cu. 198. — in artus fessos dare requiem, Cu. 204. — in artus proprios exarsit, Cu. 408. — artus novos mirata, Cir. 81. — corporis mutatæ puellæ, Cir. 198. — tuos invaserit furor, Cir. 237. — niveos virginis mirantur, Cir. 399. — miseros virginis mutavit, Cir. 482. — semiferi mutabant corpus, Cir. 494.

Arundineus: arundinea silva, Æ. X, 710. — arundineis canalibus, G. IV, 265.

Arundo: tenuis, E. VI, 8. — fluvialis cæditur, G. II, 414. — deformis Cocyti, G. IV, 478. — letalis hæret lateri, Æ. IV, 73. — volans arsit, Æ. V, 525. — acta venit, Æ. VII, 499. — umbrosa tegebat crines, Æ. VIII, 34. — recidiva, Mor. 62. — *arundine* tenerat prætexit ripas, E. VII, 12; G. III, 15. — volucri fixit malum, Æ. V, 544. — glauca velatus Mincius, Æ. X, 205. — infracta telum luctatur eripere, Æ. XII, 387. — non arte compacta modulatur carmen, Cu. 99. — arundinibus umbriferis frigida trichila, Cop. 8.

Arvina pingui tergunt spicula, Æ. VII, 627.

Arvum: arvo obruit stirpes, G. II, 24. — genitali, G. III, 136. — Cilici editus crocus, Cu. 400. — *arva* dulcia, E. I, 3. — pinguia, E. V, 33. — requiescunt, G. I, 82. — squalent, G. I, 507. — optima solo putri, G. II, 263. — laxant sinus, G. II, 331. — Timavi, G. III, 475. — viduata pruinis, G. IV, 518. — Ausoniæ quærenda, Æ. III, 496. — Neptunia rubescunt, Æ. VIII, 695. — *arvorum* cultus, G. II, 1. — ingeniis, G. II, 177. — super cultu, G. IV, 559. — deo, Æ. VIII, 601. — *arva* tueri, G. I, 21. — multum juvat, G. I, 95. — insequitur, G. I, 104. — arentia temperat scatebris, G. I, 110. — subigebant coloni, G. I, 125. — siti hiulca findit Canis, G. II, 353. — non rastris obnoxia videre, G. II, 438. — verrens, G. III, 201. — premit, Æ. I, 246. — Saturnia optatis, Æ. I, 569. — tenebant, Æ. II, 209. — in arva fertur cumulo, Æ. II, 498. — arva inter opima virum, Æ. II, 781. — Dictæa negat tibi Jupiter, Æ. III, 171. — interluit æstu, Æ. III, 418. — vicina Thybridis intrato, Æ. III, 500. — suspecta linquimus, Æ. III, 550. — Lavinia respicit, Æ. IV, 236. — aliena peteres, Æ. IV, 311. — fatalia quærere, Æ. V, 82. — in arva fertur, Æ. V, 215. — arva prætenta Syrtibus intravi, Æ. VI, 60. — ultima tenebant, Æ. VI, 477. — læta tenemus, Æ. VI, 744. — per arva quondam reg-

nata Saturno, Æ. VI, 794. — arva in pace regebat, Æ. VII, 45. — Laurentia attigit, Æ. VII, 662. — Gabinæ Junonis colunt, Æ. VII, 682. — Flavinia hi habent, Æ. VII, 696. — Celennæ qui tenent, Æ. VII, 739. — Tyrrhena petentibus, Æ. VIII, 551. — Laurentia vexerit ducem, Æ. IX, 100. — Ausoniæ tetigere, Æ. IX, 135. — aliena premere jugo, Æ. X, 78. — Rutulorum cædit calcibus, Æ. X, 404. — eadem tenebis, Æ. X, 741. — distincta coloribus notat, Cu. 400. — Minoia respicit, Cir. 470. — *arvis* imperat, G. I, 99. — flavis induceret messorem, G. I, 316. — dumosis, G. II, 180. — duris, G. II, 341. — Geticis præsidet, Æ. III, 35. — novis operata juventus, Æ. III, 136. — quorum consederis, Æ. IV, 39. — fatalibus quem fraudo, Æ. IV, 355. — Siculis resideret, Æ. V, 702. — Ausoniis ditissimus, Æ. VII, 537. — flaventibus Lyciæ torrentur aristæ, Æ. VII, 721. — patriis non contentus, Æ. VII, 736. — quis præsidet, Æ. VII, 799. — Latinis exspectate! Æ. VIII, 38. — in latis tendebat, Æ. VIII, 605. — in arvis Minionis, Æ. X, 183. — arvis Latinis inferre rates, Æ. X, 300. — in Rutulis cecidistis, Æ. X, 390. — Rutulorum rejicit oculos, Æ. X, 473. — volvitur, Æ. X, 590. — Gargani condebat Argyripam, Æ. XI, 247. — in arvis Pœnorum, Æ. XII, 4. — arvis consedimus lenti, Æ. XII, 237. — dedit saltum, Æ. XII, 681. — discerneret, Æ. XII, 898.

Arx Priami alta, Æ. II, 56. — *arcis* summæ custodibus, Æ. II, 166; IX, 151. — sacerdos, Æ. II, 319. — Romanæ conditor, Æ. VIII, 313. — Tarpeiæ in summo, Æ. VIII, 652. — Erichthoniæ præda, Cu. 343. — *arcem* cæli quibus adnuis, Æ. I, 250. — moliri, Æ. I, 424. — Tritonidis petunt, Æ. II, 226. — in arcem concurrere, Æ. II, 315. — arcem quam prendibus, Æ. II, 322. — Priami reviso, Æ. II, 760. — attollere tectis, Æ III, 134. — hanc Iliacam addidit jugis, Æ. III, 336. — procul vident, Æ. VIII, 98. — hanc condidit, Æ. VIII, 357. — tenebant, Æ. VIII, 657. — *arce* celsa sedet, Æ. I, 56. — locari, Æ. II, 33. — a summa decurrit, Æ. II, 41. — sacrata sistimus monstrum, Æ. II, 245. — in arce apparet templum, Æ. III, 531. — ex arce summa prospiceres, Æ. IV, 410. — arce Chalcidica super adstitit, Æ. VI, 17. — e summa vocavit, Æ. VI, 519. — Monœci descendens, Æ. VI, 831. — summa dominarier, Æ. VII, 70. — ab arce Laurenti extulit, Æ. VIII, 1. — in arce summa fuit lucus, Æ. IX, 86. — arce tuta latet, Æ. X, 805. — alta decurrens, Æ. XI, 490. — summa pangeret me, Cir. 14. — *arces* Rhipæas, G. I, 240. — septem circumdedit muro, G. II, 535. — Rhodopeiæ flerunt, G. IV, 461. — Tyrias verteret, Æ. I, 20. — Carthaginis pateant, Æ. I, 298. — adversas adspectat, Æ. I, 420. — summas insedit, Æ. II, 516. — Pergameæ nondum steterant, Æ. III, 109. — aerias Phæacum abscondimus, Æ. III, 291. — Caulonis, Æ. III, 553. — Romanas invidet Ascanio, Æ. IV, 234. — fundantem Ænean, Æ. IV, 260. — Carthaginis, Æ. IV, 347. — petit, Æ. VI, 9. — Collatinas imponent montibus, Æ. VI, 774. — septem circumdabit muro, Æ. VI, 784. — primas quum conderet, Æ. VII, 61. — Soractis hi habent, Æ. VII, 696. — casuras ignibus vastabant, Æ. VIII, 375. — ad summas Palladis subvehitur, Æ. XI, 477. — summas Italum dejecturum, Æ. XII, 655. — summas deserit, Æ. XII, 698. — Erichthonias urit, Cu. 29. — in ætherias penetrarat, Cu. 41. — Erichthonias postravit, Cu. 335. — abruptas Scironis præterit, Cir. 465. — *arci-*

bus Romanis avertis Indum, G. II, 172. — Romanis immittet exitium, Æ. X, 12.

Asellus jam sudat, Cop. 25. — aselli tardi, G. I, 273.

Asilus : asilo quoi nomen, G. III, 147.

Asinus est delicium vestrum, Cop. 26.

Asper rubus, E. III, 89. — asilus, G. III, 149. — siti anguis, G. III, 434. — crabro, G. IV, 245. — sapor, G. IV, 277. — contemtor divum, Æ. VII, 647. — Saticulus, Æ. VII, 729. — victu venatus, Æ. VIII, 318. — Thybris, Æ. VIII, 330. — non asper rebus egenis veni, Æ. VIII, 365. — asper ille sævit, Æ. IX, 62. — ille redit, Æ. IX, 794. — *aspera* glacies, E. X, 49. — cornu (bos), G. III, 57. — silva, G. I, 152; III, 384. — lingua, G. III, 508. — Juno, Æ. I, 279. — hiems, Æ. II, 110. — cultu gens, Æ. V, 730. — facies maris, Æ. V, 767. — pestis, Æ. VII, 505. — pugna, Æ. IX, 667; XI, 635; XII, 124. — natura loci, Æ. X, 366. — virgo, Æ. XI, 664. — *aspera* rusci vimina, G. II, 413. — sæcula, Æ. I, 291. — odia, Æ. II, 96. — dumis rura, Æ. IV, 526. — signis cymbia, Æ. V, 267. — maria, Æ. VI, 351. — capita montis, Æ. VI, 360. — fata, Æ. VI, 883. — signis pocula, Æ. IX, 263. — corda, Æ. X, 87. — tela, Æ. XI, 282. — nemora, Æ. XI, 902. — aspris sentibus, Æ. II, 379. — *asperrima* studiis belli, Æ. I, 14. — horum pascunt, Æ. XI, 319.

Aspero : asperat undas hiems, Æ. III, 285.

Asporto : asportare hinc Creusam, Æ. II, 778.

Ast ego, Æ. I, 46. — alii subeunt, Æ. II, 467 et al.

Astrum Cæsaris processit, E. IX, 47. — astro averso, G. I, 218. — astra crudelia vocat, E. V, 23. — ad astra tollemus, E. V, 51; Æ. III, 158. — ad astra feremus, E. V, 52. — astra duodena, G. I, 232. — turrim eductam sub astra, Æ. II, 460. — rorantia vidimus, Æ. III, 567. — ignea surgunt, Æ. IV, 352. — rite servata remetior, Æ. V, 25. — sub astra, Æ. V, 853. — astra Titania alit spiritus, Æ. VI, 725. — in astra ferent nomen, Æ VII, 99. — in astra ferunt nomen, Æ. VII, 272. — ad astra fert Vulcanus favillam, Æ. IX, 76. — ad astra sic itur, Æ. IX, 641. — astra ardua sequi, Æ. XII, 893. — inter astra et saltus feror, Cu. 23. — astra contingere appetit, Cu. 137. — *astrorum* ignes, Æ. III, 585; VIII, 590. — decus, Æ. IX, 405. — *astris* surgentibus, G. I, 440. — noctem ducentibus, G. III, 156. — famam terminet, Æ. I, 287. — in ætheriis reliquit vitam, Æ. V, 517. — vicina sedes, Æ. V, 759. — ab ætheriis delapsus, Æ. V, 838. — primis cadentibus, Æ. VIII, 59.

Astus : astu ille subit, Æ. X, 522. — versare dolos, Æ. XI, 704.

Asylum quem (lucum) retulit, Æ. VIII, 342. — asylo Junonis, porticibus vacuis, Æ. II, 761.

Atavus : atavi reges, Æ. VII, 474. atavos sonantem Murrhanum, Æ. XII, 529. — atavis potens Turnus, Æ. VII, 56.

Ater sanguis, G. III, 221, 507. — turbo, Æ. I, 511. — pulvere, Æ. II, 272. — sanguis, Æ. III, 33. — cinis, Æ. IV, 633. — vapor, Æ. VII, 466. — fumus, Æ. IX, 239. — cruor, Æ. XI, 646. — odor, Æ. XII, 591. — *atra* Styx, G. I, 243. — tigris, G. IV, 407. — nox, Æ. I, 89; II, 360; V, 721; VI, 272, 867. — tempestas, Æ. V, 693. — janua, Æ. VI, 127. — dies, Æ. VI, 429; XI, 28. — silex, Æ. VI, 602. — hiems, Æ. VII, 214. — pullulat colubris, Æ. VII, 329. — seges, Æ. VII, 526. — palus, Æ. VII, 801. — nebula, Æ. VIII, 258. —

domus, Æ. VIII, 262. — *atrum* nemus, Æ. I, 165. — frondibus latus, Æ. XI, 523. — agmen, Æ. XII, 450. — *atri* velleris, Æ. VI, 249. — vulneris, Æ. IX, 700. — turbinis, Æ. X, 603; XII, 923. — *atræ* picis, G. I, 275. — formidinis ora, Æ. XII, 335. — atræ nocti, Æ. IV, 570. — nubi, Æ. X, 664. — *atrum* frondibus (locum), Æ. VII, 565. — timorem, Æ. IX, 719. — *atram* nubem, G. II, 308; Æ. III, 572. — ingluviem, G. III, 430. — favillam, Æ. V, 666. — humum, Æ. X, 731. — *atro* veneno, Æ. II, 221. — sanguine, Æ. III, 28, 622. — tabo, Æ. III, 626; IX, 472. — ab vespere, Æ. V, 19. — sinu, Æ. VI, 132. — lumine, Æ. VII, 456. — felle, Æ. VIII, 219. — cruore, Æ. IX, 333. — *atra* in nebula, Æ. II, 356. — tempestate, Æ. II, 516. — cupresso, Æ. III, 64. — caligine, Æ. IX, 36; XI, 876. — voragine, Æ. IX, 105; X, 114. — face, Æ. X, 77. — *atra* venena, G. II, 130. — in nubila, Æ. V, 512. — *atros* cruores, Æ. IV, 687. — fluctus, Æ. V, 2. — ignes, Æ. VIII, 198. — Læstrigonas, Cu. 329. — *atris* serpentibus, G. I, 129; Æ. IV, 472. — imbribus, G. I, 236, 323. — speluncis, Æ. I, 60. — nubibus, Æ. IV, 248. — ignibus, Æ. IV, 384. — frondibus, Æ. VI, 215. — faucibus, Æ. VI, 240. — hiatibus, Æ. VI, 576. — facibus, Æ. IX, 74. — sub nubibus, Æ. X, 264. — ignibus, Æ. XI, 186.

Atqui non nocuere illis, G. III, 526.

Atrium : atria per ampla, Æ. I, 726. — longa patescunt, Æ. II, 483. — vacua lustrat, Æ. II, 528. — ad alta, Æ. IV, 666. — vacua circum, Æ. VII, 379. — alta lustrat, Æ. XII, 474.

Atrox Nisus, G. I, 407; Cir. 539. — Juno, Æ. I, 662. — Volscens, Æ. IX, 420.

Attactus : attactu nullo volvitur, Æ. VII, 350.

Attamen exegit pœnas, Cir. 74.

Attero : attrivere alas, G. IV, 204. — atterat herbas bucula, G. IV, 12. — attritus sulco vomer, G. I, 46. — attrita ansa, E. VI, 17.

Attingo : attigit herbam, E. V, 26. — tenus ore summo, Æ. I, 737. — victor arva, Æ. VII, 662. — attigerat vix proram, Æ. X, 659. — attigerit Aurora morantem, Æ. IV, 568. — attigerint si lumina, Æ. VI, 830. — *attingere* telas putres, G. III, 562. — Thybrim, Æ. V, 797. — dextras certat, Æ. IX, 558. — laudes, Cat. XI, 55.

Attollo : attollit se Lacinia contra, Æ. III, 552. — globos flammarum, Æ. III, 574. — sese in auras, Æ. IV, 176. — amicum ab humo, Æ. V, 452. — stridentes anguibus alas, Æ. VII, 561. — se in femur, Æ. X, 856. — animos, Æ. XII, 4. — pectus, Cu. 168. — *attollunt* humeris regem, G. IV, 217. — capita cælo, Æ. IX, 682. — attollet se gloria, Æ. IV, 49. — attollat brachia, Æ. V, 364. — *attollens* ora modis miris, Æ. I, 354. — sese ter levavit, Æ. IV, 690. — arduus colla, Æ. V, 278. — vix lumina, Æ. V, 847. — facem exsurgit, Æ. VI, 607. — humero fata nepotum, Æ. VIII, 731. — se vertice gaudet, Æ. XII, 703. — attollentem iras anguem, Æ. II, 381. — *attollere* molem roboribus, Æ. II, 185. — arcem tectis, Æ. III, 134. — se visa terra, Æ. III, 205. — oculos conata, Æ. IV, 688. — fasces, Æ. VII, 173. — se inter frondes, Æ. VIII, 32. — se nobis ne possit, Æ. IX, 321. — moles murorum, Æ. XI, 130. — attollitur unda immota campis, Æ. V, 127. — attolluntur arenæ, Æ. IX, 714. — attolli malos jubes, Æ. V, 829.

Attondeo : attondent virgulta capellæ, E. X, 7. — attondens vitem, G. II, 407. — attondisse colla forfice, Cat. VIII, 9.

Attonitus stupet rostris, G. II, 508. — visis et voce deorum, Æ. III, 172. — monita imperioque deorum, Æ. IV, 282. — fatis conjugis, Æ. XII, 610. — *attoniti* hydri, G. III, 545. — *attonitæ* monstris conclamant, Æ. V, 659. — domus dehiscent ora, Æ. VI, 53. — Baccho matres, Æ. VII, 580. — *attonitis* animis, Æ. V, 529; VII, 814.

Attorqueo: attorquens emittit jaculum, Æ. IX, 52.

Attraho: attraxerit quæ caussa Arpos, Æ. XI, 250. — attractus ab alto spiritus, Æ. III, 505.

Attrecto: attrectare sacra, Æ. II, 719.

Auctor: certissimus, G. I, 432. — tam prudens, G. II, 315. — Trojæ, G. III, 36. — quis? Æ. II, 150. — quibus Dardanus, Æ. III, 503. — generis Dardanus, Æ. IV, 365. — Jupiter mihi spondeat, Æ. V, 17. — Acestes probat, Æ. V, 418. — Trojæ Dardanus, Æ. VI, 650. — ultimus sanguinis, Æ. VII, 49. — urbis, Æ. VIII, 134. — primus Potitius, Æ. VIII, 269. — Apollo, Æ. VIII, 336; XII, 405. — teli is, Æ. IX, 748. — certior advolat, Æ. X, 510. — non futilis consiliis habitus, Æ. XI, 339. — audendi ego, Æ. XII, 159. — carminis erit Phœbus, Cu. 12. — malus istorum, Cir. 63. — *auctorem* frugum tempestatumque potentem, G. I, 27. — teli conspicit, Æ. IX, 421. — *auctoribus* fatis petiit Italiam, Æ. X, 67. — extis suaderent, Cir. 367.

Auctumnalis: auctumnali die, Cop. 18.

Auctumnus ponit fetus, G. II, 521. — *auctumni* tempestates, G. I, 311. — æstu incanduit tempestas, G. III, 479. — frigore, Æ. VI, 309. — *auctumno* carpere poma, G. IV, 134. — totidem (poma) tenebat arbos, G. IV, 143.

Audax juventa, G. IV, 565. — viribus, Æ. V, 67. — Pallas, Æ. VIII, 110. — ille, Cu. 269. — *audacis* populi, Æ. IV, 615. — Rutuli, Æ. VII, 409. — facti conscius, Æ. XI, 812. — *audaci* Turno, Æ. IX, 126; X, 276. — Nymphæ, Æ. XII, 786. — *audacem* ad Turnum, Æ. IX, 3. — fecerat Orphea, Cu. 276. — audaces Rutuli, Æ. IX, 519. — *audacibus* cœptis, G. I, 40; Æ. IX, 625. — malis, Æ. VII, 114. — animis, Æ. VII, 475.

Audeo, Æ. XI, 503. — *audes* majora viribus, Æ. X, 811. — quid pro germano, Æ. XII, 152. — *audet* tentare, G. III, 78. — viris concurrere, Æ. I, 493. — nec quisquam adire, Æ. V, 379. — nemo se credere pugnæ, Æ. V, 383. — sufficere contra vires, Æ. IX, 802. — nec amplius occurrere, Æ. XI, 808. — *audetis* cœlum terramque miscere, Æ. I, 134. — *audent* se credere, G. II, 332. — conferre manum, Æ. IX, 690. — accipere orantes, Æ. XI, 884. — audebit non quisquam ire, G. IV, 108. — aude contemnere opes, Æ. VIII, 364. — aude, Æ. XI, 370. — *audeat* quis dicere, G. I, 464. — hæc, G. III, 188. — ambire reginam, Æ. IV, 284. — eripere juvenem, Æ. IX, 399. — auderet Cocles vellere pontem, Æ. VIII, 650. — quod nemo promittere, Æ. IX, 7. — *auderent* struere aciem, Æ. IX, 42. — *ausim* deponere, E. III, 32. — committere vitem, G. II, 289. — dicere, Cat. XI, 56. — *audere* in prœlia, Æ. II, 347. — majora pro vita, Æ. XII, 814. — audentem extrema sequi, Æ. II, 349. — audentes Fortuna juvat, Æ. X, 284. — *audentior* ibo in casus, Æ. IX, 291. — ito quam (qua) Fortuna sinet, Æ. VI, 95. — *ausus* recludere fontes, G. II, 175. — jungere equos, G. III, 113. — Æneas sperare salutem, Æ. I, 452. — jactare voces, Æ. II, 768. — et ipse tentare, Æ. V, 499. — se credere cœlo, Æ. VI, 15. — iste nihil, Æ. IX, 428. —

poscere pretium, Æ. XII, 350. — *ausa* hoc in regnis tuis, Æ. V, 792. — sequi infesta, Æ. VII, 300. — sola e matribus, Æ. IX, 217. — est adscendere collem, Cir. 8. — est fraudare numen, Cir. 83. — est corrumpere vates, Cir. 365. — *ausum* incestare thalamos Anchemolum, Æ. X, 389. — *ausi* contingere vittas divæ, Æ. II, 168. — omnes nefas, Æ. VI, 624. — me tentare ferro, Æ. XII, 361. — audendum dextra, Æ. IX, 320. — audendi ego auctor, Æ. XII, 159. — audendo vincere mare, Cat. XI, 48.

Audio: audis spirare Zephyros, Æ. IV, 562. — quem sæpius tibi promitti, Æ. VI, 792. — hæc immemor, Cu. 378. — tamen hæc, Cir. 415. — *audit* pastorum amores, E. VIII, 23. — currus habenas, G. I, 514. — vocatus Apollo, G. IV, 7. — absentem absens, Æ. IV, 83. — ullas voces, Æ. IV, 439. — dolos, Æ. VI, 567. — varias voces, Æ. VII, 90. — monumenta virûm, Æ. VIII, 312. — equos, audit strepitus, Æ. IX, 394. — audimus longe gemitum, Æ. III, 556. — audisti simul quæ sint responsa, Æ. XI, 295. — *audiit* armorum sonitum, G. I, 475. — omnipotens orantem, Æ. IV, 220. — exanimis soror, Æ. IV, 672. — audiit, Æ. VII, 225. — audiit longe lacus, audiit amnis, Æ. VII, 516. — genitor, Æ. IX, 630. — illa deus, Æ. X, 424. — Alcides juvenem, Æ. X, 464. — Phœbus, Æ. XI, 794. — una stridorem et auras, Æ. XI, 864. — audivit flatus equorum, Æ. XI, 911. — audiit agnovitque sonum, Æ. XII, 449. — audierat duci progeniem, Æ. I, 20. — audierant inflari classica, G. II, 539. — audiam, Æ. IV, 387. — *audite* o proceres, Æ. III, 103. — preces, Æ. IV, 612; VIII, 574. — mentibus æquis, Æ. IX, 234. — audiat hæc genitor, Æ. XII, 200. — audiero tristius quid, Cat. X, 4. — audierit sponsæ præcepta, Æ. II, 346. — *audire* frenos sonantes, G. III, 184. — Trojæ laborem, Æ. II, 11. — id sat est, Æ. II, 103. — labores iterum, Æ. IV, 78. — voces notas, Æ. VI, 689. — sonitus tubarum juvat, Æ. VII, 628. — auditura lyram, Cu. 284. — *auditur* vox, G. IV, 72. — sonus gravior, G. IV, 260. — clarior ignis per mœnia, Æ. II, 706. — imo tumulo gemitus, Æ. III, 40. — audiri fragor montibus, G. I, 358. — auditus ter fragor stagnis Avernis, G. IV, 493. — audita mihi nulla sororum, Æ. I, 326. — ea vox, Æ. VII, 117. — *audito* Baccho, Æ. IV, 302. — signo, Æ. V, 316. — nomine, Æ. XII, 697. — audita cæde, Æ. IX, 778. — *auditi* advertitis cursum, Æ. VII, 196. — ictus referunt gemitum, Æ. VIII, 420. — auditæ continuo voces, Æ. VI, 426. — *audita* si rite recordor, Æ. III, 107. — loqui, Æ. VI, 266. — *auditis* balatibus, G. IV, 435. — ille sic reddidit, Æ. XI, 251.

Aufero: aufert se ex oculis, Æ. IV, 389. — caput domino, Æ. IX, 332. — te hæc eadem (dies), Æ. XI, 28. — hostem ante gremium suum, Æ. XI, 744. — *abstulit* me error, E. VIII, 41; Cir. 430. — cælum nox humida, Æ. III, 199. — ille amores meos, Æ. IV, 29. — nox colorem rebus, Æ. VI, 272. — quos atra dies, Æ. VI, 429. — cui animas dextra, Æ. VIII, 567. — animam hosti, Æ. IX, 443. — tibi caput ensis, Æ. X, 394. — quem atra dies, Æ. XI, 28. — se ex oculis, Æ. XI, 814. — ense caput, Æ. XII, 382. — te nobis deus, Cat. XIV, 1. — abstulerat illi crinem vertice, Æ. IV, 699. — *auferte* cœptos labores, Æ. VIII, 439. — metus, Æ. XII, 316. — auferor ultra in diversa, Cu. 257. — *auferlur* conversis habenis, Æ. XI, 713. — pennis ad Olympum, Æ. XI, 867. — ablata pennis refugit, Æ. III, 258.

Augeo: augent solum pomis, Æ. VII, 111. — auxi dona venatibus, Æ. IX, 407. — augens numerum, Cir. 201. — auctura Italos progenies, Æ. V, 565.

Augur Apollo, Æ. IV, 376. — gratissimus Turno, Æ. IX, 327. — Tolumnius, Æ. XII, 258, 460.

Augurium docuere parentes, Æ. I, 392. — hoc vestrum est, Æ. II, 703. — da, pater, Æ. III, 89. — per triste dolores ducunt pectora, Æ. V, 7. — suum secundent, Æ. VII, 260. — rite propinques, Æ. X, 255. — clamore salutant, Æ. XII, 257. — cui dabat Apollo, Æ. XII, 394. — *augurio* magno futurum monstrum, Æ. V, 523. — depellere pestem, Æ. IX, 328. — auguriis divum agimur, Æ. III, 5.

Auguro: auguratai veri quid mens, Æ. VII, 273.

Augustus: augustum tectum, Æ. VII, 170. — augustam sedem, G. IV, 228. — augusta ad mœnia, Æ. VII, 153.

Aula: aulai in medio, Æ. III, 354. — *aula* in vacua regnet, G. IV, 90. — in illa jactet se, Æ. I, 140. — si luderet Æneas, Æ. IV, 328. — *aulas* penetrant, G. II, 504. — refingunt, G. IV, 202.

Aulæum: aulæa purpurea tollant, G. III, 25. — aulæis superbis composuit se, Æ. I, 697.

Aura dulcis spiravit crinibus, G. IV, 417. — discolor auri unde refulsit, Æ. VI, 204. — tenuis famæ, Æ. VII, 646. — quatit cristam, Æ. XII, 370. — attulit clamorem, Æ. XII, 617. — venti leniter afflans, Cu. 154. — secunda comes erat, Cu. 343. — aurai simplicis ignem, Æ. VI, 747. — auræ memor, Æ. XI, 801. — *auram* in tenuem evanuit, Æ. IV, 278; IX, 658. — cunctis patentem rogamus, Æ. VII, 230. — *aura* ætheria vescitur, Æ. I, 546. — vescitur, Æ. III, 339. — ab aura defendit lumen, Mor. 14. — *auræ* omnes eeciderunt, E. IX, 58. — omnes terrent, Æ. II, 728. — vocant vela, Æ. III, 356. — optatæ crebrescunt, Æ. III, 530. — æquatæ spirant, Æ. V, 844. — adspirant, Æ. VII, 8. — discerpunt mandata, Æ. IX, 312. — excepere vulnus, Æ. IX, 745. — stridunt hastilibus, Æ. XII, 691. — tollebant, Cu. 166. — auræ! Cir. 407. — ad *auras* canet, E. I, 57. — auras captavit, G. I, 376. — per auras insequitur, G. I, 407. — ad auras fert se, G. I, 408. — in auras luminis tollunt se, G. II, 47. — ad auras ætherias tendit, G. II, 291. — ad auras palmes se agit, G. II, 363. — auras tulerunt oleæ, G. II, 422. — in auras adsurgere, G. III, 109. — auras vocet cursibus, G. III, 193. — notas attulit odor, G. III, 251. — leves exceptant, G. III, 274. — accipiunt redduntque follibus, G. IV, 171; Æ. VIII, 449. — ad superas veniebat, G. IV, 486. — in tenues commixtus fumus, G. IV, 499. — per auras verrant, Æ. I, 59. — auras vitales carpis, Æ. I, 387. — sub auras ferre omnia, Æ. II, 158. — ad auras illos reddit equus, Æ. II, 259. — ad auras tollit se, Æ. II, 699. — ad auras furit æstus, Æ. II, 759. — in auras tenues recessit, Æ. II, 791. — sub auras erigit fluctus, Æ. III, 422. — sub auras glomerat saxa, Æ. III, 576. — in auras attollit sese, Æ. IV, 176. — per auras celeres, Æ. IV, 226, 270, 357. — per auras fert jussa, Æ. IV, 378. — auras ægra fugit, Æ. IV, 388. — vocat carbasus, Æ. IV, 417. — ad ætherias tendit, Æ. IV, 445. — sub auras erige pyram, Æ. IV, 494. — sub auras erecta pyra, Æ. IV, 504. — in auras sævit latratus, Æ. V, 257. — auras verberat ictibus, Æ. V, 377. — ad superas extulit brachia, Æ. V, 427. — volucres diverberat, Æ. V, 503. — in auras aerias contendit, Æ. V, 520. — in auras tenues fugit, Æ. V, 740. — ad auras tenues se sustulit, Æ. V, 861. — per auras ferri et responsa, Æ. VI, 82. — ad auras superas evadere, Æ. VI, 128. — per auras dirigite cursum, Æ. VI, 194. — per auras te oro, Æ. VI, 363. — ad auras stat turris, Æ. VI, 554. — ad auras plangor tantus, Æ. VI, 561. — auras despiciunt, Æ. VI, 733. — ad

ætherias surget, Æ. VI, 761. — tenebat, Æ. VII, 287. — ad auras volat vapor, Æ. VII, 466. — per auras, cæli convexa, adfatur Junonem, Æ. VII, 543. — auras super ætherias errare, Æ. VII, 557. — inanes testatur, Æ. VII, 593. — sub superas cæli venisse, Æ. VII, 768. — sub auras erigitur, Æ. VIII, 24. — per auras laturam arma, Æ. VIII, 535. — in auras emittit jaculum, Æ. IX, 52. — per auras excidit vox, Æ. IX, 112. — per auras rege tela, Æ. IX, 409. — auras spirantes dimovet, Æ. IX, 645. — per auras agens hiemem, Æ. X, 634. — per auras concessit vita, Æ. X, 819. — auras verberat calcibus, Æ. X, 892. — hausit, Æ. X, 898. — in auras se tollit, Æ. XI, 455. — per auras fugit, Æ. XI, 558. — per auras leves cæli delapsa, Æ. XI, 595. — in auras dispersit vitam, Æ. XI, 617. — in auras volucres dispersit partem, Æ. XI, 795. — per auras dedit sonitum, Æ. XI, 799. — auras sonantes audiit, Æ. XI, 863. — anteirent cursibus, Æ. XII, 84. — per auras facta nube, Æ. XII, 253. — auras secat, Æ. XII, 267. — ad vacuas it fumus, Æ. XII, 592. — ad auras attollens se, Æ. XII, 703. — in auras volucres evectus, Cu. 252. — per auras diffusas rapiantur, Cu. 382. — auras suaves exspirans hortulus, Cir. 3. — per auras volvebat lamenta, Cir. 400. — per auras insequitur, Cir. 539. — ad auras fert se, Cir. 540. — *auris* Zephyri tepentibus, G. II, 330. — popularibus gaudens, Æ. VI, 817. — dubiis quæ committitur, Æ. XI, 560.

Auratus cornua, G. IV, 371. — *aurata* cithara, Æ. I, 741. — pharetra, Æ. XI, 858. — auratum ensem Æ. IX, 304. — auratam chlamydem, Æ. V, 250. — *aurato* Apolline, Æ. X, 171. — curru, Cu. 42. — ab OEta, Cu. 202. — *aurata* fronte, Æ. IX, 627. — cuspide, Cir. 32. — aurati radii, Æ. XII, 163. — aurata ad tempora, Æ. XII, 536. — auratas trabes, Æ. II, 448. — *auratis* cornibus Taurus, G. I, 217. — porticibus, Æ. VIII, 655.

Aureolus: aureolos corymbos, Cs. 142.

Aureus esto, E. VII, 36. — sol, G. I, 232; IV, 51. — Saturnus, G. II, 538. — ramus, Æ. VI, 137, 187. — alter non deficit, Æ. VI, 144. — ibat in armis, Æ. IX, 270. — umbo, Æ. X, 271. — fulgebat, Æ. XI, 490. — arcus, Æ. XI, 652, 774. — *aurea* gens, E, IV, 9. — Phœbe, G. I, 431. — sponda, Æ. I, 698. — fibula, Æ. IV, 139. — virga, Æ. VII, 190. — regia, Æ. VII, 210. — cæsaries, Æ. VIII, 659. — vestis, Æ. VIII, 659. — imago, Æ. VIII, 672. — galea, Æ. IX, 50. — Venus, Æ. X, 16. — cassida, Æ. XI, 774. — proles, Cu. 11. — fibula, Cir. 127. — *aureo* thalamo, Æ. VIII, 372. — solio, Æ. X, 116. — *aurea* mala, E. III, 71; VIII, 52. — cingula, Æ. I, 492. — sidera, Æ. II, 488; XI, 832. — talaria, Æ. IV, 240. — tecta, Æ. VI, 13. — fulcra, Æ. VI, 604. — sæcula, Æ. VI, 793. — monilia, Æ. VII, 278. — frena, Æ. VIII, 168. — quæ perhibent, Æ. VIII, 324. — nunc (Capitolia), Æ. VIII, 348. — bullis cingula, Æ. IX, 359. — corpora, Cir. 151. — tela, Cir. 160. — flumina, Cat. XI, 52. — *aureis* laquearibus, Æ. I, 726. — unguibus, Æ. V, 352; VIII, 553.

Auricomus: auricomos fetus, Æ. VI, 141.

Auriga fertur equis, G. I, 514. — *aurigæ* Metisci in faciem, Æ. XII, 624, 784. — Metisci ferrum, Æ. XII, 737. — *aurigam* premit, Æ. IX, 330. — Turni Metiscum, Æ. XII, 469. — sororem videt, Æ. XII, 918. — *aurigæ* concussere lora, Æ. V, 146. — properi circumstant, Æ. XII, 85.

Auris: aurem Cynthius vellit, E. VI, 3. — ad aurem fidam fatur, Æ. V, 547. — aurem vellens, Cop. 38. — sub aure reliquit ferrum, Æ. XI, 637. — *aures* binæ, G. I, 172. — hirtæ, G.

III, 55. — demissæ, G. III, 500. — referatis ad *aures*, E. III, 73. — impulit luctus, G. IV, 349. — per vestras Trojæ nomen iit, Æ. I, 375. — ad tuas pervenit, Æ. II, 81. — ad aures vulgi venit vox, Æ. II, 119. — ad aures adesse visus sonitus, Æ. II, 732. — ad aures fertur vox, Æ. III, 40, 93. — aures occupat fama, Æ. III, 294. — tot subrigit, Æ. IV, 183. — in aures demittere dicta, Æ. IV, 428. — aures viri placidas obstruit, Æ. IV, 440. — circumerrat manus, Æ. V, 435. — ad aures regis reportat, Æ. VII, 166. — aures meas effugit nuntius, Æ. VII, 437. — vulneret nuntius, Æ. VIII, 582. — ad aures pervenit clamor, Æ. IX, 375. — aures matris allabitur, Æ. IX, 474. — arrectas impulit sonus, Æ. XII, 618. — geminas obstrepit, Cu. 148. — meas violaverat, Cir. 312. — patriæ tentantur, Cir. 355. — *auribus* micat, G. III, 84. — arrectis adstant, Æ. I, 152. — adste, Æ. II, 303. — his hausi auribus, Æ. IV, 359. — captat aera, Æ. III, 514. — raptis populata tempora, Æ. VI, 497. — arrectis tentat silentia, Cir. 210.

Auritus : auritos lepores, G. I, 308.

Aurum fulvum, Æ. VII, 279; X, 134. — tortile, Æ. VII, 352. — nil valuisse, Æ. XI, 228. — est Latino, Æ. XII, 23. — carum, Cir. 177. — *auri* amore cæcus, Æ. I, 349. — ignotum pondus, Æ. I, 359. — cum pondere, Æ. III, 49. — fames, Æ. III, 57. — subtemine, Æ. III, 483. — talenta, Æ. V, 112; IX, 265; X, 531; XI, 333. — obtorti circulus, Æ. V, 559. — aura, Æ. VI, 204. — frondentis ilice species, Æ. VI, 208. — metallum, Æ. VIII, 445. — dives, Æ. IX, 26. — facti infectique pondera, Æ. X, 527. — nitor, Cu. 62. — in aurum nodantur crines, Æ. IV, 138. — *auro* turbidus Hermus, G. II, 137. — plurima fluxit, G. II, 166. — libamus, G. II, 192. — illusas vestes, G. II, 464. — defosso incubat, G. II, 507. — ex auro faciam pugnam, G. III, 26. — auro squalentibus maculis ardens, G. IV, 91. — ardentes, G. IV, 99. — onerant naves, Æ. I, 363. — vendebat exanimum corpus, Æ. I, 484. — flavo argentum circumdatur, Æ. I, 593. — in auro cælata facta, Æ. I, 640. — auro rigentem pallam, Æ. I, 648. — gemmisque duplicem coronam, Æ. I, 655. — gravem pateram, Æ. I, 728. — pleno se proluit, Æ. I, 739. — barbarico superbi postes, Æ. II, 504. — solidi crateres, Æ. II, 765. — vi potitur, Æ. III, 55. — impositis dapibus, Æ. III, 355. — gravia dona, Æ. III, 464. — trilicem loricam, Æ. III, 467; V, 259; VII, 639. — armatum Oriona, Æ. III, 517. — insignis, Æ. IV, 134. — ex auro pharetra, Æ. IV, 138. — auro implicat crinem, Æ. IV, 148. — tenui discreverat telas, Æ. IV, 264; XI, 75. — maculosus fulgor, Æ. V, 87. — decori effulgent ductores, Æ. V, 132. — lato circumplectitur, Æ. V, 312. — velatum juvencum, Æ. V, 366. — jungit equos, Æ. V, 817. — in auro effingere, Æ. VI, 32. — auro vendidit patriam, Æ. VI, 621. — ardentem nubem, Æ. VII, 142. — hoc libabat, Æ. VII, 245. — tecti, Æ. VII, 279. — insignibat Io clipeum, Æ. VII, 790. — internectat fibula crinem, Æ. VII, 816. — intertextam chlamydem, Æ. VIII, 167. — polibant ægida, Æ. VIII, 436. — recocto leves ocreas, Æ. VIII, 624. — innectuntur colla, Æ. VIII, 661. — effulgere fluctus videres, Æ. VIII, 677. — corusci juvenes, Æ. IX, 163. — fidelis lorica, Æ. IX, 707. — molli circulus, Æ. X, 138. — irrigat Pactolus culta, Æ. X, 142. — squalentem tunicam, Æ. X, 314. — multo quæ cælaverat, Æ. X, 499. — ambiit oras, Æ. X, 243. — molli quam neverat, Æ. X, 818. — rigentes vestes, Æ. XI, 72. — incluserat suras, Æ. XI, 488; XII, 430. — crinali pendent exuviæ, Æ. XI, 576. — conserta pellis, Æ. XI, 771. — fulvo collegerat sinus, Æ.

XI, 776. — in auro captivo se ferret, Æ. XI, 779. — auro squalentem loricam, Æ XII, 87. — decori ductores, Æ. XII, 126.

Auspex: auspicibus operum divis, Æ. III, 20. — dis, Æ. IV, 45.

Auspicium ob cujus infaustum, Æ. XI, 347. — *auspiciis* majoribus ire, Æ. III, 375. — melioribus quam fecere, Æ. III, 499. — paribus regamus, Æ. IV, 103. — meis ducere vitam, Æ. IV, 341. — talibus ducere honorem, Æ. V, 534. — hujus Roma æquabit imperium terris, Æ. VI, 782. — paribus vocari, Æ. VII, 257. — non æque felicibus datus comes, Æ. XI, 33.

Auster humidus, G. I, 462. — nigerrimus nascitur, G. III, 278. — contristat cælum, G. III, 279. — frigidus immurmurat silvis, G. IV, 261. — terruit euntes, Æ. II, 111. — lenis crepitans vocat, Æ. III, 70. — creber adspirans vocat, Æ. V, 764. — quos obruit, Æ. VI, 336. — *austri* venientis sibilus, E. V, 82. — alitis radios, Æ. VIII, 430. — austrum immittere, E. II, 58. — *austro* editus campus, G. II, 188. — tumido inflatur carbasus, Æ. III, 357. — *austri* ingeminant, G. I, 333. — caderent, G. I, 354. — *austros* surgentes metuit pampinus, G. II, 333. — dare classibus, Æ. III, 61. — surgentes demoror, Æ. III, 481. — *austris* pluvialibus madent terræ, G. III, 429. — furentibus feta loca, Æ. I, 51. — procacibus dispulit (nos) Orion, Æ. I, 536. — furentibus incidit flamma, Æ II, 304. — densis nigerrimus imber, Æ. V, 696. — fallacibus credam Ænean, Æ. V, 850. — horridus Jupiter, Æ. IX, 670.

Ausum fors adjuvet, Æ. X, 458 — auso potiti, Æ. VI, 624. — *ausis* pro talibus, Æ. II, 535; XII, 351. — tam fortibus dissimilem, Æ. IX, 282.

Autem: quid ego hæc autem? Æ. II, 101 et alibi.

Autumnus, vide *Auctumnus.*

Auxilium præsentius venit, G. II, 130. — viæ, veteres thesauros, Æ. I, 358. — Priamo ferebat, Æ. II, 344. — deinde da, Æ. II, 691. — laborum tentare, Æ. III, 146. — imploret, Æ. IV, 617. — vocat, Æ. VII, 504. — effundit Ascanio, Æ. VII, 522. — petat, Æ. VIII, 10. — attulit nobis, Æ. VIII, 201. — non ullum rogavi, Æ. VIII, 376. — ad *auxilium* belli exiguæ vires, Æ. VIII, 472. — auxilium solitum his eripuit, Æ. IX, 129. — petebat, Æ. XII, 378. — *auxilio* tutos dimittam, Æ. I, 571. — Beli regna petentem, Æ. I, 621. — subeuntem, Æ. II, 216. — levare viros, Æ. II, 452. — tali eget tempus, Æ. II, 521. — levatos, Æ. IV, 538. — vocare deos, Æ. V, 686. — veniant, Æ. VII, 551. — lætos dimittam, Æ. VIII, 171. — laturam arma, Æ. VIII, 536. — juveris illos, Æ. X, 33. — urbes Italæ supersunt, Æ. XI, 420. — nobis non erit, Æ. XI, 428. — viam poscit, Æ. XII, 388. — auxilia vocantem, Æ. V, 222. — auxiliis Palladis stetit, Æ II, 163.

Avarus: avari agricolæ, G. I, 47. — Acherontis, G. II, 492. — Pygmalionis, Æ. I, 363. — *avarum* litus, Æ. III, 44. — animum, Cu. 63.

Aveho: avexere secum pelago, Æ. II, 179. — avexerat quos turbo alias oras, Æ. I, 512. — avecta tam longe, Cir. 290. — avectos creditis hostes, Æ. II, 43. — avecta corpora tollunt, Æ. XI, 205.

Avello: avellere templo Palladium, Æ. II, 165. — avelli possunt, Æ. XI, 201. — avulsus Iuli complexu, Æ. IV, 616. — *avulsum* humeris caput, Æ. II, 558. — vento saxum, Æ. XII, 685. — avulsa jugis traxit ruinam, Æ. II, 631. — *avulsam* (silicem) solvit radicibus, Æ. VIII, 238. — navem, Æ. X, 660. — avulso primo, Æ. VI, 143. — *avulsa* saxis saxa, Æ. II, 608. — viscera, Æ. III, 575. — membra, Æ. IX, 490.

Avena tenuis, E. I, 2. — avenæ seges, G. I, 77. — avena modulabor

carmina, E. X, 51. — avenæ steriles, E. V, 37; G. I, 154.

Averto : avertis Indum arcibus, G. II, 172. — *avertit* equos in castra, Æ. I, 472. — prora, Æ. I, 104. — se ex oculis, Æ. IV, 389. — a stabulis tauros, Æ. VIII, 208. — Teucris incendia, Æ. IX, 78. — avertes glaciem ventosque, G. III, 320. — nec avertet me vis, Æ. XII, 204. — averte ferro dolorem, Æ. IV, 547. — *avertite* talem casum, Æ. III, 265. — pestem terris, Æ. III, 620. — averteret regnum Libycas oras, Æ. IV, 106. — *avertere* sanos sensus, E. VIII, 66. — Venerem et stimulos amoris, G. III, 210. — æstus incensos, G. III, 459. — regem Teucrorum Italia, Æ. I, 38. — curas dictis, Æ. IV, 394. — prædas, Æ. X, 78. — instantem reginam, Æ. XI, 703. — avertens cervice refulsit, Æ. I, 402. — avertitur equus fontes, G. III, 499. — *aversus* ab urbe sol, Æ. I, 568. — refugit ministeria, Æ. VII, 618. — *aversa* diva, Æ. I, 482. — deæ mens, Æ. II, 170. — tuetur dicentem, Æ. IV, 362. — illa tenebat oculos, Æ. VI, 469. — voluntas, Æ. XII, 647. — *aversum* a lumine collocat, G. IV, 423. — Ænean, Æ. X, 647. — Buten, Æ. XI, 691. — averso astro, G. I, 218. — *aversi* tenuere facem, Æ. VI, 224. — ad mœnia tendunt, Æ. XI, 871. — *aversos* sternere, Æ. II, 464. — currus, Æ. XII, 485. — huic vultus, Cu. 326.

Aviarium : aviaria inculta rubent baccis, G. II, 430.

Avide petuntur labrusca, Cu. 52.

Avidus molior muros, Æ. III, 132. refringit, Æ. VI, 210. — confundere fœdus, Æ. XII, 290. — pugnæ, Æ. XII, 430. — *avidum* caput, G. III, 553. — pecus, Cir 486. — pugnæ Ascanium, Æ. IX, 661. — avidi conjungere dextras ardebant, Æ. I, 514. — avidæ juvencæ, G. II, 375. — avidos cursus, Æ. XII, 909. — avidas mentes, Cu. 60. — opes, Cu. 80. — avidis medullis, G. III, 271.

Avis candida, G. II, 320. — moriere, Cir. 194. — avi similis, Æ. IV, 254. — *avem* ipsam contingere, Æ. V, 509. — dejecit a cælo, Æ. V, 542. — fecit Picum Circe, Æ. VII, 191. — *aves* terrebis sonitu, G I, 156. — petiere altum, G. II, 210. — præcipites vitam relinquunt, G. III, 547. — maternas agnoscit, Æ. VI, 193. — quam multæ glomerantur, Æ. VI, 311. — vagantur fluminibus, Æ. XI, 273. — litoreas agitabat, Æ. XII, 248. — ut aves invalidas quos territat, Æ. XII, 262. — *avium* concentus, G. I, 422. — domos, G. II, 209. — multa millia, G. IV, 473. — custos Priapus, G. IV, 110. — caterva, Æ. XI, 457. — vox, Cu. 148. — cœtus, Cir. 49. — *avibus* canoris resonant virgulta, G. II, 328. — insidias moliri, G. I, 271. — fert prædam, G. II, 60.

Avitus : avitæ virtutis, Æ. X, 752. *avito* solio, Æ. VII, 169. — hospitio, Cir. 112. — avitis regnis, G. III, 228.

Avius sese abdidit, Æ. XI, 810. — *avia* longe volat, Æ. XII, 480. — non avia cura, Cu. 402. — avia virgulta, G. II, 328. — sequor cursu, Æ. II, 736. — nemora, Æ. VII, 580. — per avia quærit aditum, Æ. IX, 58. — avia carpens feror, Cu. 230. — distantia inter lucos, Cu. 231.

Avolo : avolat ipse, Æ. XI, 712.

Avunculus Hector, Æ. III, 343; XII, 440.

Avus cui Pilumnus, Æ. X, 76. — idem atque pater, Cir. 134. — *avi* nomen, Æ. V, 564. — solis specimen, Æ. XII, 164. — avum referens nomine, Æ. XII, 348. — *avo* trahebat puerum, Æ. II, 457. — ab materno veniens, Æ. IV, 258. — ducat turmas, Æ. V, 550. — sese addet comitem, Æ. VI, 778. — Jove gaudet, Æ. VII, 220. — avi numerantur avorum, G. IV, 209. — *avorum* veterum effigies, Æ. VII, 177. — nomina, Æ. XII, 529. — magnorum haud indignus, Æ. XII, 649. — *avos* Trojæ ultus, Æ. VI, 841. —

Latinos tollet spe, Æ. VI, 877. — *avis* potens Turnus, Æ. VII, 56. — dictus Ardea locus, Æ. VII, 412. — dives Mantua, Æ. X, 201.

Axis fervidus volat, G. III, 107. — faginus nitens sub pondere, G. III, 172. — instrepat, G. III, 173. — concitus procursu impulit præcipitem, Æ. XII, 379. — axi obverterit terga, G. II, 271. — *axem* sub medium redit Rhodope, G. III, 351. — torquet humero, Æ. IV, 482. — medium trajecerat, Æ. VI, 536. — sub magnum cæli ventura, Æ. VI, 791. — stellis aptum torquet, Æ. VI, 798. — sub *axe* nudo ætheris, Æ. II, 512. — sub axe tonanti, Æ. V, 820. — sub axe ætheris, Æ. VIII, 28.

Bacca amara, G. II, 86. — Sicyonia, G. II, 519. — conchea maris est pretio, Cu. 67. — *baccas* lauri stringere, G. I, 306. — acanthi referam, G. II, 119. — dant rami, Æ. III, 649. — *baccis* sanguineis ebuli rubentem, E. X, 27. — silvestribus strati agri, G. II, 183. — sanguineis rubent aviaria, G. II, 519.

Baccar: cum baccare, E. IV, 19. — baccare frontem cingite, E. VII, 27.

Baccatus: baccatum monile, Æ. I, 655. — baccata monilia, Cir. 170.

Bacchor: bacchatur incensa per urbem, Æ. IV, 301. — fama per urbem, Æ. IV, 666. — vates in antro, Æ. VI, 78. — in urbe virgo, Cir. 167. — in æquore turbo, Cir. 480. — *bacchata* per urbes Alecto, Æ. X, 41. — jugis, Cu. 112. — bacchatam jugis Naxon, Æ. III, 125. — bacchata virginibus Taygeta, G. II, 487.

Bacchus pro vino: Bacchus amat colles, G. II, 113. — non segnior, G. II, 275. — *Bacchi* Massicus humor, G. II, 143. — munera Massica, G. III, 526. — saporem durum, G. IV, 102. — Mæonii carchesia, G. IV, 380. — veteris implentur, Æ. I, 215. — pocula, Æ. III, 354. — dulcis pocula, Cir. 229. — Bacchum ministrant, Æ. VIII, 181. — *Baccho* multo hilarans convivia, E. V, 69. — miti dilue favos, G. I, 344. — conserere Ismara, G. II, 37. — multo fluentes vites, G. II, 191. — favet terra, G. II, 228. — genus servat, G. II, 240. — commoda seges, G. IV, 129. — odorato incoque radices, G. IV, 279. — mero carchesia, Æ. V, 77. — felicia Massica, Æ. VII, 725.

Baculum: baculo nixus, Cu. 97.

Balatus: balatum exercent, Æ. IX, 62. — balatu pecorum sonant ripæ, G. III, 554. — *balatibus* auditis, G. IV, 435. — multis quæsitum agnum, Æ. IX, 565.

Balo: balantum gregem, G. I, 272. — dolor, G. III, 457. — greges, Æ. VII, 538.

Balsamum: balsama sudantia ligno, G. II, 119.

Balteus quam circumplectitur, Æ. V, 313. — qua teritur alvo, Æ. XII, 274. — infelix apparuit, Æ. XII, 942. — baltei pondera, Æ. X, 496.

Barathrum immane cernatur, Æ. VIII, 245. — barathri imo gurgite, Æ. III, 421.

Barba candidior cadebat, E. I, 29. — promissa, E. VIII, 34. — immissa, Æ. III, 593. — horrida riget, Æ. IV, 251. — ingens reluxit, Æ. XII, 300. — *barbam* squalentem gerens, Æ. II, 277. — propexam fusus in pectore, Æ. X, 838. — barbas tondent hirci, G. III, 311. — barbis impexis induruit stiria, G. III, 366.

Barbaricus: barbaricæ pugnæ insignia, Cat. XI, 5. — *barbarico* auro, Æ. II, 504. — buxo, Cir. 166. — ope, Æ. VIII, 685.

Barbarus miles, E. I, 72. — *barbara* patria, Æ. I, 539. — tegmina, Æ. XI, 777.

Beatus : Eurotas, E. VI, 82. — beatæ conjugis, Cir. 445. — *beatæ* nec tibi nec alteri socer, Cat. III, 1. — o terque quaterque beati, Æ. I, 94. — beatos ad portus, Cat. VII, 8. — beatas sedes, Æ. VI, 639. — beatior magis quis esse queat, Cu. 78.

Bellator equus, G. II, 145; Æ. XI, 89 — deus, Æ. IX, 721. — quod gerebat (telum) Æ. XI, 553. — filius Auni, Æ. XI, 700. — Turnus, Æ. XII, 614. — bellatoris equi, Æ. X, 891.

Bellatrix subnectens cingula mammæ, Æ. I, 493. — Camilla, Æ. VII, 805.

Bellipotens magne, Æ. XI, 8.

Bello : bellare si paras, Æ. VIII, 400. — bellantis mos, G. III, 224. — bellantes Pergama circum Graii, Æ. I, 466. — *bellantum* animos videre, G. III, 183. — juvenum clamor, Æ. XII, 410. — *bellando* sub muris (quæ) exhausta, Æ. XI, 256. — quærere gentem, Cat. XI, 53. — bellantur armis pictis, Æ. XI, 660.

Bellua Lernæ stridens, Æ. VI, 287.

Bellum movet, G. I, 509. — ingens geret, Æ. I, 263. — gerendum cum gente dira, Æ. III, 235. — etiam, bellumne inferre paratis, Æ. III, 247, 248. — portas, Æ. III, 539. — minantur hæc armenta, Æ. III, 540. — mortiferum, Æ. VI, 279. — quantum ciebunt, Æ. VI, 829. — magnum portendere, Æ. VII, 80. — sanguine imbuit, Æ. VII, 541. — infandum poscunt, Æ. VII, 583. — lacrimabile inferre, Æ. VII, 604. — init, Æ. VII, 647. — ducunt assidue, Æ. VIII, 55. — ingrueret, Æ. VIII, 535. — novum consurgere, Æ. VIII, 637. — totum moveri mutarique, Æ. X, 627. — præsumite animis, Æ. XI, 18. — gero cum gente, Æ. XI, 113. — finire, Æ. XI, 116. — dirum exsecrantur, Æ. XI, 217. — intulerint, Æ. XI, 250. — nec ullum mihi cum Teucris, Æ. XI, 279. — importunum gerimus, Æ. XI, 305. — ad crudele graditur, Æ. XI, 535. — dirimamus sanguine, Æ. XII, 79. — componi gaudens, Æ. XII, 109. — infandum accendere, Æ. XII, 804. — non canit, Cu. 80. — *belli* studiis asperrima, Æ. I, 14. — veteris memor, Æ. I, 23. — portæ claudentur, Æ I, 294. — tanti incendia, Æ. I, 566. — machina, Æ. II, 151. — cœpti fiducia, Æ. II, 162. — simulacra, Æ. V, 674. — duo fulmina, Æ. VI, 843. — crimina sere, Æ. VII, 339. — insania, Æ. VII, 461. — caussæ stant, Æ. VII, 553. — portæ, Æ. VII, 607. — postes, Æ. VII, 622. — signum, Æ. VIII, 1. — minis, Æ. VIII, 40. — rabies, Æ. VIII, 327. — ad auxilium, Æ. VIII, 472. — insigne, Æ. VIII, 683. — oras, Æ. IX, 528. — pestem, Æ. X, 55. — summam credere puero, Æ. X, 70. — duri certamina, Æ. X, 146. — eventus, Æ. X, 160. — expertos juvenes, Æ. X, 173. — pars ingens, Æ. X, 427. — commercia, Æ. X, 532. — finis, Æ. X, 582. — pars, Æ. X, 737. — nubem, Æ. X, 809. — fata, Æ. XI, 96. — laborum prius mirer, Æ. XI, 126. — propinqui rudimenta, Æ. XI, 156. — præses, Æ. XI, 483. — pericula, Æ. XI, 505. — furta, Æ. XI, 515. — inter prœlia, Æ. XI, 541. — ministras, Æ. XI, 658. — tanti immunem urbem, Æ. XII, 559. — caussam, Æ. XII, 567. — nefandi hæc summa, Æ. XII, 572. — talis divortia, Cu. 303. — instantis certamina, Cir. 358. — lege, Cir. 447. — deum, Cat. XI, 50. — *bello* ingenti, G. II, 279. — bona bello cornus, G. II, 447. — undantem Nilum, G. III, 28. — trepidantia corda, G. IV, 69. — objectant corpora, G. IV, 217. — fulminat Cæsar, G. IV, 561. — passus multa, Æ. I, 5. — superbum populum, Æ. I, 21. — intractabile genus, Æ. I, 339. — egregiam gentem, Æ. I, 444. — major et armis, Æ. I, 545. —

XI, 776. — in auro captivo se ferret, Æ. XI, 779. — auro squalentem loricam, Æ XII, 87. — decori ductores, Æ. XII, 126.

Auspex : auspicibus operum divis, Æ. III, 20. — dis, Æ. IV, 45.

Auspicium ob cujus infaustum, Æ. XI, 347. — *auspiciis* majoribus ire, Æ. III, 375. — melioribus quam fecere, Æ. III, 499. — paribus regamus, Æ. IV, 103. — meis ducere vitam, Æ. IV, 341. — talibus ducere honorem, Æ. V, 534. — hujus Roma æquabit imperium terris, Æ. VI, 782. — paribus vocari, Æ. VII, 257. — non æque felicibus datus comes, Æ. XI, 33.

Auster humidus, G. I, 462. — nigerrimus nascitur, G. III, 278. — contristat cælum, G. III, 279. — frigidus immurmurat silvis, G. IV, 261. — terruit euntes, Æ. II, 111. — lenis crepitans vocat, Æ. III, 70. — creber adspirans vocat, Æ. V, 764. — quos obruit, Æ. VI, 336. — *austri* venientis sibilus, E. V, 82. — alitis radios, Æ. VIII, 430. — austrum immittere, E. II, 58. — *austro* editus campus, G. II, 188. — tumido inflatur carbasus, Æ. III, 357. — *austri* ingeminant, G. I, 333. — caderent, G. I, 354. — *austros* surgentes metuit pampinus, G. II, 333 — dare classibus, Æ. III, 61. — surgentes demoror, Æ. III, 481. — *austris* pluvialibus madent terræ, G. III, 429. — furentibus feta loca, Æ. I, 51. — procacibus dispulit (nos) Orion, Æ. I, 536. — furentibus incidit flamma, Æ II, 304. — densis nigerrimus imber, Æ. V, 696. — fallacibus credam Ænean, Æ. V, 850. — horridus Jupiter, Æ. IX, 670.

Ausum fors adjuvet, Æ. X, 458. — auso potiti, Æ. VI, 624. — *ausis* pro talibus, Æ. II, 535; XII, 351. — tam fortibus dissimilem, Æ. IX, 282.

Autem : quid ego hæc autem ? Æ. II, 101 et alibi.

Autumnus, vide *Auctumnus*.

Auxilium præsentius venit, G. II, 130. — viæ, veteres thesauros, Æ. I, 358. — Priamo ferebat, Æ. II, 344. — deinde da, Æ. II, 691. — laborum tentare, Æ. III, 146. — imploret, Æ. IV, 617. — vocat, Æ. VII, 504. — effundit Ascanio, Æ. VII, 522. — petat, Æ. VIII, 10. — attulit nobis, Æ. VIII, 201. — non ullum rogavi, Æ. VIII, 376. — ad *auxilium* belli exiguæ vires, Æ. VIII, 472. — auxilium solitum his eripuit, Æ. IX, 129. — petebat, Æ. XII, 378. — *auxilio* tutos dimittam, Æ. I, 571. — Beli regna petentem, Æ. I, 621. — subeuntem, Æ. II, 216. — levare viros, Æ. II, 452. — tali eget tempus, Æ. II, 521. — levatos, Æ. IV, 538. — vocare deos, Æ. V, 686. — veniant, Æ. VII, 551. — lætos dimittam, Æ. VIII, 171. — laturam arma, Æ. VIII, 536. — juveris illos, Æ. X, 33. — urbes Italæ supersunt, Æ. XI, 420. — nobis non erit, Æ. XI, 428. — viam poscit, Æ. XII, 388. — auxilia vocantem, Æ. V, 222. — auxiliis Palladis stetit, Æ II, 163.

Avarus : avari agricolæ, G. I, 47. — Acherontis, G. II, 492. — Pygmalionis, Æ. I, 363. — *avarum* litus, Æ. III, 44. — animum, Cu. 63.

Aveho : avexere secum pelago, Æ. II, 179. — avexerat quos turbo alias oras, Æ. I, 512. — avecta tam longe, Cir. 290. — avectos creditis hostes, Æ. II, 43. — avecta corpora tollunt, Æ. XI, 205.

Avello : avellere templo Palladium, Æ. II, 165. — avelli possunt, Æ. XI, 201. — avulsus Iuli complexu, Æ. IV, 616. — *avulsum* humeris caput, Æ. II, 558. — vento saxum, Æ. XII, 685. — avulsa jugis traxit ruinam, Æ. II, 631. — *avulsam* (silicem) solvit radicibus, Æ. VIII, 238. — navem, Æ. X, 660. — avulso primo, Æ. VI, 143. — *avulsa* saxis saxa, Æ. II, 608. — viscera, Æ. III, 575. — membra, Æ. IX, 490.

Avena tenuis, E. I, 2. — avenæ seges, G. I, 77. — avena modulabor

carmina, E. X, 51. — avenæ steriles, E. V, 37; G. I, 154.

Averto: avertis Indum arcibus, G. II, 172. — *avertit* equos in castra, Æ. I, 472. — prora, Æ. I, 104. — se ex oculis, Æ. IV, 389. — a stabulis tauros, Æ. VIII, 208. — Teucris incendia, Æ. IX, 78. — avertes glaciem ventosque, G. III, 320. — nec avertet me vis, Æ. XII, 204. — averte ferro dolorem, Æ. IV, 547. — *avertite* talem casum, Æ. III, 265. — pestem terris, Æ. III, 620. — averteret regnum Libycas oras, Æ. IV, 106. — *avertere* sanos sensus, E. VIII, 66. — Venerem et stimulos amoris, G. III, 210. — æstus incensos, G. III, 459. — regem Teucrorum Italia, Æ. I, 38. — curas dictis, Æ. IV, 394. — prædas, Æ. X, 78. — instantem reginam, Æ. XI, 703. — avertens cervice refulsit, Æ. I, 402. — avertitur equus fontes, G. III, 499. — *aversus* ab urbe sol, Æ. I, 568. — refugit ministeria, Æ. VII, 618. — *aversa* diva, Æ. I, 482. — deæ mens, Æ. II, 170. — tuetur dicentem, Æ. IV, 362. — illa tenebat oculos, Æ. VI, 469. — voluntas, Æ. XII, 647. — *aversum* a lumine collocat, G. IV, 423. — Ænean, Æ. X, 647. — Buten, Æ. XI, 691. — averso astro, G. I, 218. — *aversi* tenuere facem, Æ. VI, 224. — ad mœnia tendunt, Æ. XI, 871. — *aversos* sternere, Æ. II, 464. — currus, Æ. XII, 485. — huic vultus, Cu. 326.

Aviarium: aviaria inculta rubent baccis, G. II, 430.

Avide petuntur labrusca, Cu. 52.

Avidus molior muros, Æ. III, 132. refringit, Æ. VI, 210. — confundere fœdus, Æ. XII, 290. — pugnæ, Æ. XII, 430. — *avidum* caput, G. III, 553. — pecus, Cir. 486. — pugnæ Ascanium, Æ. IX, 661. — avidi conjungere dextras ardebant, Æ. I, 514. — avidæ juvencæ, G. II, 375. — avidos cursus, Æ. XII, 909. — avidas mentes, Cu. 60. — opes, Cu. 80. — avidis medullis, G. III, 271.

Avis candida, G. II, 320. — moriere, Cir. 194. — avi similis, Æ. IV, 254. — *avem* ipsam contingere, Æ. V, 509. — dejecit a cælo, Æ. V, 542. — fecit Picum Circe, Æ. VII, 191. — *aves* terrebis sonitu, G I, 156. — petiere altum, G. II, 210. — præcipites vitam relinquunt, G. III, 547. — maternas agnoscit, Æ. VI, 193. — quam multæ glomerantur, Æ. VI, 311. — vagantur fluminibus, Æ. XI, 273. — litoreas agitabat, Æ. XII, 248. — ut aves invalidas quos territat, Æ. XII, 262. — *avium* concentus, G. I, 422. — domos, G. II, 209. — multa millia, G. IV, 473. — custos Priapus, G. IV, 110. — caterva, Æ. XI, 457. — vox, Cu. 148. — cœtus, Cir. 49. — *avibus* canoris resonant virgulta, G. II, 328. — insidias moliri, G. I, 271. — fert prædam, G. II, 60.

Avitus: avitæ virtutis, Æ. X, 752. *avito* solio, Æ. VII, 169. — hospitio, Cir. 112. — avitis regnis, G. III, 228.

Avius sese abdidit, Æ. XI, 810. — *avia* longe volat, Æ. XII, 480. — non avia cura, Cu. 402. — avia virgulta, G. II, 328. — sequor cursu, Æ. II, 736. — nemora, Æ. VII, 580. — per avia quærit aditum, Æ. IX, 58. — avia carpens feror, Cu. 230. — distantia inter lucos, Cu. 231.

Avolo: avolat ipse, Æ. XI, 712.

Avunculus Hector, Æ. III, 343; XII, 440.

Avus cui Pilumnus, Æ. X, 76. — idem atque pater, Cir. 134. — *avi* nomen, Æ. V, 564. — solis specimen, Æ. XII, 164. — avum referens nomine, Æ. XII, 348. — *avo* trahebat puerum, Æ. II, 457. — ab materno veniens, Æ. IV, 258. — ducat turmas, Æ. V, 550. — sese addet comitem, Æ. VI, 778. — Jove gaudet, Æ. VII, 220. — avi numerantur avorum, G. IV, 209. — *avorum* veterum effigies, Æ. VII, 177. — nomina, Æ. XII, 529. — magnorum haud indignus, Æ. XII, 649. — *avos* Trojæ ultus, Æ. VI, 841. —

Latinos tollet spe, Æ. VI, 877. — *avis* potens Turnus, Æ. VII, 56. — dictus Ardea locus, Æ. VII, 412. — dives Mantua, Æ. X, 201.

Axis fervidus volat, G. III, 107. — faginus nitens sub pondere, G. III, 172. — instrepat, G. III, 173. — concitus procursu impulit præcipitem, Æ. XII, 379. — axi obverterit terga, G. II, 271. — *axem* sub medium redit Rhodope, G. III, 351. — torquet humero, Æ. IV, 482. — medium trajecerat, Æ. VI, 536. — sub magnum cæli ventura, Æ. VI, 791. — stellis aptum torquet, Æ. VI, 798. — sub *axe* nudo ætheris, Æ. II, 512. — sub axe tonanti, Æ. V, 820. — sub axe ætheris, Æ. VIII, 28.

Bacca amara, G. II, 86. — Sicyonia, G. II, 519. — conchea maris est pretio, Cu. 67. — *baccas* lauri stringere, G. I, 306. — acanthi referam, G. II, 119. — dant rami, Æ. III, 649. — *baccis* sanguineis ebuli rubentem, E. X, 27. — silvestribus strati agri, G. II, 183. — sanguineis rubent aviaria, G. II, 519.

Baccar: cum baccare, E. IV, 19. — baccare frontem cingite, E. VII, 27.

Baccatus: baccatum monile, Æ. I, 655. — baccata monilia, Cir. 170.

Bacchor: bacchatur incensa per urbem, Æ. IV, 301. — fama per urbem, Æ. IV, 666. — vates in antro, Æ. VI, 78. — in urbe virgo, Cir. 167. — in æquore turbo, Cir. 480. — *bacchata* per urbes Alecto, Æ. X, 41. — jugis, Cu. 112. — bacchatam jugis Naxon, Æ. III, 125. — bacchata virginibus Taygeta, G. II, 487.

Bacchus pro vino: Bacchus amat colles, G. II, 113. — non segnior, G. II, 275. — *Bacchi* Massicus humor, G. II, 143. — munera Massica, G. III, 526. — saporem durum, G. IV, 102. — Mæonii carchesia, G. IV, 380. — veteris implentur, Æ. I, 215. — pocula, Æ. III, 354. — dulcis pocula, Cir. 229. — Bacchum ministrant, Æ. VIII, 181. — *Baccho* multo hilarans convivia, E. V, 69. — miti dilue favos, G. I, 344. — conserere Ismara, G. II, 37. — multo fluentes vites, G. II, 191. — favet terra, G. II, 228. — genus servat, G. II, 240. — commoda seges, G. IV, 129. — odorato incoque radices, G. IV, 279. — mero carchesia, Æ. V, 77. — felicia Massica, Æ. VII, 725.

Baculum: baculo nixus, Cu. 97.

Balatus: balatum exercent, Æ. IX, 62. — balatu pecorum sonant ripæ, G. III, 554. — *balatibus* auditis, G. IV, 435. — multis quæsitum agnum, Æ. IX, 565.

Balo: balantum gregem, G. I, 272. — dolor, G. III, 457. — greges, Æ. VII, 538.

Balsamum: balsama sudantia ligno, G. II, 119.

Balteus quam circumplectitur, Æ. V, 313. — qua teritur alvo, Æ. XII, 274. — infelix apparuit, Æ. XII, 942. — baltei pondera, Æ. X, 496.

Barathrum immane cernatur, Æ. VIII, 245. — barathri imo gurgite, Æ. III, 421.

Barba candidior cadebat, E. I, 29. — promissa, E. VIII, 34. — immissa, Æ. III, 593. — horrida riget, Æ. IV, 251. — ingens reluxit, Æ. XII, 300. — *barbam* squalentem gerens, Æ. II, 277. — propexam fusus in pectore, Æ. X, 838. — barbas tondent hirci, G. III, 311. — barbis impexis induruit stiria, G. III, 366.

Barbaricus: barbaricæ pugnæ insignia, Cat. XI, 5. — *barbarico* auro, Æ. II, 504. — buxo, Cir. 166. — ope, Æ. VIII, 685.

Barbarus miles, E. I, 72. — *barbara* patria, Æ. I, 539. — tegmina, Æ. XI, 777.

Beatus : Eurotas, E. VI, 82. — beatæ conjugis, Cir. 445. — *beatæ* nec tibi nec alteri socer, Cat. III, 1. — o terque quaterque beati, Æ. I, 94. — beatos ad portus, Cat. VII, 8. — *beatas* sedes, Æ. VI, 639. — beatior magis quis esse queat, Cu. 78.

Bellator equus, G. II, 145; Æ. XI, 89 — deus, Æ. IX, 721. — quod gerebat (telum) Æ. XI, 553. — filius Auni, Æ. XI, 700. — Turnus, Æ. XII, 614. — bellatoris equi, Æ. X, 891.

Bellatrix subnectens cingula mammæ, Æ. I, 493. — Camilla, Æ. VII, 805.

Bellipotens magne, Æ. XI, 8.

Bello: bellare si paras, Æ. VIII, 400. — bellantis mos, G. III, 224. — bellantes Pergama circum Graii, Æ. I, 466. — *bellantum* animos videre, G. III, 183. — juvenum clamor, Æ. XII, 410. — *bellando* sub muris (quæ) exhausta, Æ. XI, 256. — quærere gentem, Cat. XI, 53. — bellantur armis pictis, Æ. XI, 660.

Bellua Lernæ stridens, Æ. VI, 287.

Bellum movet, G. I, 509. — ingens geret, Æ. I, 263. — gerendum cum gente dira, Æ. III, 235. — etiam, bellumne inferre paratis, Æ. III, 247, 248. — portas, Æ. III, 539. — minantur hæc armenta, Æ. III, 540. — mortiferum, Æ. VI, 279. — quantum ciebunt, Æ. VI, 829. — magnum portendere, Æ. VII, 80. — sanguine imbuit, Æ. VII, 541. — infandum poscunt, Æ. VII, 583. — lacrimabile inferre, Æ. VII, 604. — init, Æ. VII, 647. — ducunt assidue, Æ. VIII, 55. — ingrueret, Æ. VIII, 535. — novum consurgere, Æ. VIII, 637. — totum moveri mutarique, Æ. X, 627. — præsumite animis, Æ. XI, 18. — gero cum gente, Æ. XI, 113. — finire, Æ. XI, 116. — dirum exsecrantur, Æ. XI, 217. — intulerint, Æ. XI, 250. — nec ullum mihi cum Teucris, Æ. XI, 279. — importunum gerimus, Æ. XI, 305. — ad crudele graditur, Æ. XI, 535. — dirimamus sanguine, Æ. XII, 79. — componi gaudens, Æ. XII, 109. — infandum accendere, Æ. XII, 804. — non canit, Cu. 80. — *belli* studiis asperrima, Æ. I, 14. — veteris memor, Æ. I, 23. — portæ claudentur, Æ I, 294. — tanti incendia, Æ. I, 566. — machina, Æ. II, 151. — cœpti fiducia, Æ. II, 162. — simulacra, Æ. V, 674. — duo fulmina, Æ. VI, 843. — crimina sere, Æ. VII, 339. — insania, Æ. VII, 461. — caussæ stant, Æ. VII, 553. — portæ, Æ. VII, 607. — postes, Æ. VII, 622. — signum, Æ. VIII, 1. — minis, Æ. VIII, 40. — rabies, Æ. VIII, 327. — ad auxilium, Æ. VIII, 472. — insigne, Æ. VIII, 683. — oras, Æ. IX, 528. — pestem, Æ. X, 55. — summam credere puero, Æ. X, 70. — duri certamina, Æ. X, 146. — eventus, Æ. X, 160. — expertos juvenes, Æ. X, 173. — pars ingens, Æ. X, 427. — commercia, Æ. X, 532. — finis, Æ. X, 582. — pars, Æ. X, 737. — nubem, Æ. X, 809. — fata, Æ. XI, 96. — laborum prius mirer, Æ. XI, 126. — propinqui rudimenta, Æ. XI, 156. — præses, Æ. XI, 483. — pericula, Æ. XI, 505. — furta, Æ. XI, 515. — inter prœlia, Æ. XI, 541. — ministras, Æ. XI, 658. — tanti immunem urbem, Æ. XII, 559. — caussam, Æ. XII, 567. — nefandi hæc summa, Æ. XII, 572. — talis divortia, Cu. 303. — instantis certamina, Cir. 358. — lege, Cir. 447. — deum, Cat. XI, 50. — *bello* ingenti, G. II, 279. — bona bello cornus, G. II, 447. — undantem Nilum, G. III, 28. — trepidantia corda, G. IV, 69. — objectant corpora, G. IV, 217. — fulminat Cæsar, G. IV, 561. — passus multa, Æ. I, 5. — superbum populum, Æ. I, 21. — intractabile genus, Æ. I, 339. — egregiam gentem, Æ. I, 444. — major et armis, Æ. I, 545. —

bitumine incende lauros, E. VIII, 82.

Bivium : in bivio portæ, Æ. IX, 238.

Bivius : bivias fauces, Æ. XI, 516.

Blandus : blando labori, G. III, 127. — blandum morem, Cir. 11. — *blanda* voce, Cu. 278. — spe, Cir. 341. — blandæ volucres, Cir. 197. — blanda gaudia, Æ. V, 827. — *blandis* laudibus, G. III, 185. — canibus, G. III, 496. — vocibus, Æ. I, 670. — blandos flores, E. IV, 23.

Blatta : blattis lucifugis congesta cubilia, G. IV, 243.

Bocchus memor regis, Cu. 405.

Bonum : bona sua norint, G. II, 458. — o bona pastoris! Cu. 57. — bona pacis laudantur, Cir. 356. — cuncta cui dedere, Cat. XIII, 6.

Bonus Daphnis, E. V, 61. — Acestes, Æ. I, 195. — Eurytion, Æ. V, 541. Æneas, Æ. V, 770; XI, 106. — hic jaculo, hic sagitta, Æ. IX, 572. — quis bonus non malit, Cir. 188. — *bona* bello cornus, G. II, 447. — Juno, Æ. I, 734. — cura, Cu. 21. — bonæ pacis, Cir. 356. — bonum sit, E. VIII, 106. — o bone rex! Æ. XI, 344. — *boni* convenimus ambo, E. V, 1. — este mihi, Æ. XII, 647. — bonas ministras, Æ. XI, 658. — bonis grata lucens, Cu. 40. — *melior* fugæ nona, G. I, 286. — regnet, G. IV, 90. — sententia, Æ. II, 35. — jaculo incedit, Æ. V, 68. — remis Cloanthus, Æ. V, 153. sanguis, Æ. V, 415. — ille motu, Æ. V, 430. — pars, Æ. IX, 156. — longe pedibus Lycus, Æ IX, 556. — haud furto sed armis, Æ. X, 735. — lingua Drances, Æ. XI, 338. — jam melior, Æ. XII, 179. — melior hæc victima, Æ. XII, 296. — melioris famæ, Æ. IV, 221. — meliorem animam, Æ. V, 483. — in *melius* referet consilia, Æ. I, 281. — in melius tua orsa reflectas, Æ. X, 632. — melius fuerat, Æ. XI, 303. — in melius multa rettulit, Æ XI, 426. — *meliora* omina, G. III, 456. — piis Di, G. III, 513. — sequamur, Æ. III, 188. — sequentur miseros, Æ. XII, 153. — *melioribus* auspiciis, Æ. III, 498. — fatis, Æ. VI, 546. — annis, Æ. VI, 649. — *optimus* pater, Æ. V, 358. — Æneas, Æ. IX, 40. — *optima* frumentis terra, G. II, 205. — vinetis satio, G. II, 319. — quæque dies, G. III, 66. — Dido, Æ. IV, 291. — vates, Æ. VI, 669. — mater, Æ. X, 557. — terra, Æ. XII, 777. — Carme, Cir. 278. — *optime* pater Teucrum, Æ. I, 555. — pater, Æ. III, 710. — Grajugenum, Æ. VIII, 127. — Teuthra, Æ. X, 402. — rex, Æ. XI, 294. — regum, Æ. XI, 353. — optime! Æ. XII, 48; Cat. XI, 9.

Boreas missus adest, Æ. III, 687. — *Boreæ* curamus frigora, E. VII, 51. — penetrabile frigus, G. I, 93. — trucis de parte, G. I, 370. — de gente, Æ. X, 350. — Edoni spiritus, Æ. XII, 365. — Borean Caurumque diffugiunt, G. III, 278. — Borea spirante, G. II, 316. — Boreæ Alpini certant, Æ. IV, 442.

Bos maculis insignis et albo, G. III, 56. — exanimis tremens procumbit, Æ. V, 481. — jam bos, Æ. VII, 790. *bovis* vestigia, E. VI, 58. — torvæ forma, G. III, 52. — perpetui tergo, Æ. VIII, 183. — *boves* permisit errare, E. I, 9. — pascite, E. I, 46. — prensos domitare, G. I, 285. — quæsitas ad sacra, G. III, 532. — Iberas lavit, Æ. VII, 663. — tenebant amnem, Æ. VIII, 204. — mugire discessu, Æ. VIII, 215. — abstractæ ostenduntur, Æ. VIII, 263. — *boum* quæ cura, G. I, 3. — labores, G. I, 118, 325. — usus, G. III, 211. — mugitus, G. II, 470. — armenta, G. II, 515. — pestis acerba, G. III, 419. — corpora, G. III, 368; IV, 543. — liquefacta viscera, G. IV, 555. — labores, Æ. II, 306. — armenta læta, Æ. III, 220. — pro cæde, Æ. III, 247. — capita bina, Æ. V, 61. — tantorum terga, Æ. V, 405. — una reddidit vocem, Æ. VIII, 217. — corpora, Æ. XI, 197.

Brachium : brachia contrahit scorpios, G. I, 34. — forte remisit, G. I,

202. — late tendens, G. II, 296. — tonde, G. II, 368. — tollunt vi, G. IV, 174. — circumdare collo, Æ. II, 792; VI, 700. — demittunt muro, Æ. III, 535. — intenta remis, Æ. V, 136. — attollat, Æ. V, 364. — alterna jactat, Æ. V, 377. — intendere tergo, Æ. V, 403. — extulit, Æ. V, 427. — intendere velis, Æ. V, 829. — annosa pandit ulmus, Æ. VI, 282. — tollunt in numerum, Æ. VIII, 452. — inter brachia versat, Æ. VIII, 619. — brachia diversa ducens, Æ. IX, 623. — centum cui dicunt, Æ. X, 565. — posuit ferro, Æ. XII, 209. — amplexæ Heliades, Cu. 128. — ligantes ederæ, Cu. 140 — marmorea labascunt, Cir. 450. — fundentes betæ, Mor. 72.

Bractea crepitabat vento, Æ. VI, 209.

Brevia : in brevia urget, Æ. I, 111. — brevibus se credere saltu, Æ. X, 289.

Brevis alvus, G. III, 80. — breve tempus, Æ. X, 467. — breves excursus, G. IV, 194. — brevibus vadis, Æ. V, 221. — brevior dies, G. I, 312. — brevissimus cursus, Æ. III, 507.

Breviter profatur, Æ. I, 561. — audire, Æ. II, 11 et alibi.

Bruma horrida gelu, G. III, 443. — tenebat tumidum sub terra, Æ. II, 472. — brumæ intractabilis imbrem, G. I, 211. — bruma tota claudes fœnilia, G. III, 321.

Brumalis : brumali frigore, Æ. VI, 205.

Bubo sola quæri, Æ. IV, 462.

Bubulcus : bubulci tardi venere, E. X, 19.

Buccina dira dedit signum, Æ. VII, 519. — rauca dat signum, Æ. XI, 475.

Bucula fessa, E. VIII, 86. — captavit auras, G. I, 376. — errans campo decutiat rorem, G. IV, 11.

Bufo cavis inventus, G. I, 184.

Bulbus : bulbum gramine servatum tingit, Mor. 95.

Bulla : bullis aurea cingula, Æ. IX, 359. — notis cingula fulserunt, Æ. XII, 942.

Bumastus : Bumaste tumidis racemis, G. II, 102.

Buphthalmus virens, Cu. 406.

Buris : in burim flexa ulmus, G. I, 170.

Bustum ingens Dercenni, Æ. XI, 850. — busta semiusta servant, Æ. XI, 201. — in bustis sedens, Æ. XII, 863.

Buxum seu *Buxus* : buxum torno rasile, G. II, 449. — volubile mirata manus, Æ. VII, 382. — matris Idææ, Æ. IX, 619. — *buxo* undantem Cytorum, G. II, 437. — inclusum ebur, Æ. X, 136. — barbarico icta antistita, Cir. 166.

Cacumen : terræ, G. II, 29. — *cacumina* umbrosa, E. II, 3. — motare, E. VI, 28. — fracta, E. IX, 9. — alta, G. II, 307. — nimbosa, Æ. III, 274. — summa linquunt, Æ. VI, 678. — suspensa salicis rapit, Cu. 53. — ad summa excedunt, Cu. 141.

Cadaver informe, Æ. VIII, 264. — cadavera dilapsa tabo aggerat, G. III, 557.

Cado : cadis dextra Æneæ, Æ. X, 830. — *cadit* in quemquam scelus, E. IX, 17. — Aquarius, G. III, 304. — et Ripheus, Æ. II, 426. — pila in litore, Æ. IX, 711. — vomens sanguinis rivos, Æ. XI, 668. — ipse Tolumnius, Æ. XII, 460. — *cadunt* umbræ de montibus, E. I, 84. — altius imbres, E. VI, 38. — alba ligustra, E. II, 18. — præcipites, G. IV, 80. — victores Danai, Æ. II, 368. — vela, Æ. III, 207. — in silvis folia, Æ. VI, 310. — virgulta fragore, Æ. VII, 677. — spicula castris, Æ. XII, 409. — cadebat barba, E. I, 29. — *cecidit* hostia moribunda, G. III, 488. — sorti custodia, G. IV,

165. — fragor pelagi, Æ. I, 154. — Ilium, Æ. III, 2. — cecidistis in arvis, Æ. X, 390. — *ceciderunt* murmuris auræ, E. IX, 58. — fulgura cælo, G. I, 487. — animi, Æ III, 260. — manus bis, Æ VI, 33. — gnati deum, Æ. X, 470. — tot viri, Æ. XI, 677. — cadet hostia nostra dextra, Æ. I, 334. — cadent quocumque res, Æ. II, 709. — *cadat* ante diem, Æ. IV, 620. — fortuna secunda tantum, Æ. IX, 283. — hæc pestis, Æ. XI, 793. — ut caderem, Æ. II, 434. — caderent Austri, G. I, 354. — cecidisset victima, Cir. 366. — cadere incipit cura, G. III, 138. — *cecidisse* Teucros ducentem juvabit, Æ. XI, 168. — tot lumina videmus, Æ. XI, 349. — telo Camillæ, Æ. XI, 689. — Camillam, Æ. XI, 898. — cadens Bootes, G. I, 229. — cadenti adsimilis silex, Æ. VI, 602. — *cadentem* solem, G. II, 298; Æ. IV, 480. — patriam, Æ. II, 575. — cadente sole, G. III, 401. — cadentia sidera, Æ. II, 9; IV, 81. — *cadentum* gemitum accipio, Æ. X, 674. — sub Marte juvenum clamor, Æ. XII, 410. — cadentibus astris, Æ. VIII, 59. — casuras arces, Æ. VIII, 375.

Caducus : caduco juveni, Æ. X, 622. — caduci bello Dardanidæ, Æ. VI, 481. — caducas frondes volitare, G. I, 368.

Cadus : cado aheno texit ossa, Æ. VI, 228. — picato diffusa vappa, Cop. 11. — cadis vina onerarat, Æ. I, 195.

Cæcus auri amore, Æ. I, 349. — pars, Æ. XI, 889. — cæca sequebatur, Æ. XI, 789. — cæcum scelus, Æ. I, 356. — cæci amoris stimulos, G. III, 210. — cæco lateri, Æ. II, 19. — cæcam per noctem, Æ. II, 397. — *cæco* Marte, Æ. II, 335; IX, 518. — carpitur igni, Æ. IV, 2. — carcere, Æ. VI, 734. — pulvere, Æ. XII, 444. — murmure, Æ. XII, 591. — *cæca* nocte, G. III, 260. — caligine, Æ. III, 203; VIII, 253. — in alvo, Æ. IX, 152. — *cæci* furore instamus, Æ. II, 244. — in nubibus ignes, Æ. IV, 209. — cæcæ fores, Æ. II, 453. *cæca* spiramenta, G. I, 89. — freta, G. II, 503. — spicula, G. IV, 237. — in vada, Æ. I, 536. — saxa, Æ. V, 164. — vestigia, Æ. VI, 30. — murmura, Æ. X, 98. — *cæcos* tumultus, G. I, 464. — exegit rabies ventris. Æ. II, 357. — *cæcis* in undis, Æ III, 200. — latebris, Æ. III, 232, 424. — saxis, Æ. III, 706. — parietibus, Æ. V, 589. — umbris se condidit, Æ. VII, 619. — terroribus, Æ. XII, 617.

Cædes miserrima oritur, Æ. II, 411; XI, 885. — Euryali nec minor, Æ. IX, 342. — *cædis* nostræ injuria, Æ. III, 256. — terrorem, Æ. VII, 577. — cupido, Æ. IX, 760. — Rutula acervos, Æ. X, 245. — confusæ acervum, Æ. XI, 207. — cædem sævam suscitat, Æ. XII, 498. — *cæde* multa cruentus, Æ. I, 471. — furentem Neoptolemum, Æ. II, 500. — de cæde Pyrrhi elapsus, Æ. II, 526. — e cæde recenti digressum, Æ. II, 718. — pro cæde boum, Æ. III, 247. — cæde fraterna sparsos Penates, Æ. IV, 21. — vasta fessum, Æ. VI, 503. — tepebat humus, Æ. VIII, 196. — nova rubescunt arva, Æ. VIII, 695. — ingenti peracta, Æ. IX, 242. — nimia ferri, Æ. IX, 354. — una peremptis tot primis, Æ. IX, 453. — tepida recentem locum, Æ. IX, 456. — nova fervere, Æ. IX, 693. — suorum audita, Æ. IX, 778. — abluta remisit lætum, Æ. IX, 818. — sterne viros, Æ. X, 119. — tanta viri perterrita agmina, Æ. X, 426. — nova superbum, Æ. X, 515. — in cæde nullum nefas, Æ. X, 901. — cæde virorum permixti equi, Æ. XI, 634. — e cæde cruenta scelerata, Cu. 111. — *cædes* infandas quid memorem? Æ. VIII, 483. — inter cædes elapsus, Æ. VIII, 492. — cædes quantæ instant! Æ. VIII, 537. — inter cædes pallentem, Æ. VIII, 709. — inter cædes medias, exsultat, Æ. XI, 648. — inter cædes

fertur, Æ. XI, 729. — cædes diversas qui mihi expediat, Æ. XII, 500.

Cædo : cædit de more bidentes, Æ. V, 96. — calcibus arva, Æ. X, 404. — *cædunt* securibus vina, G. III, 364. — graviter rudentes, G. III, 375. — — cædebant pariter victores victique, Æ. X, 756. — *cædere* tempestatibus agnam, Æ. V, 773. — cæditur tilia, G. I, 173. — caper Baccho, G. II, 381. — arundo ripis, G. II, 415. — cæduntur vigiles, Æ. II, 266. — *cæsa* vitula, G. IV, 546. — porca, Æ. VIII, 641. — fœde manus juvenum, Æ. X, 498. — ferro victima, Cir. 366. — *cæsum* languescere vidit, Cu. 200. — *cæso* ariete, Æ. VII, 175. — sanguine, Æ. XI, 82. — cæsa virgine, Æ. II, 116. — cæsi ob adulterium, Æ. VI, 612. — juvenci, Æ. VIII, 719. — cæsæ vites reverti possunt, G. II, 312. — cæsarum ovium pellibus, Æ. VII, 87. — cæsos juvencos, G. III, 23. — *cæsis* juvencis, G. II, 537; IV, 284; Æ. III, 369; V, 329. — custodibus, Æ. II, 166; IX, 151. — Achivis, Æ. VI, 838. — ante millibus, Æ. XI, 167. — hostibus, Æ. XII, 338. — cæsosque reportant, Æ. VII, 574.

Cælestis origo, Æ. VI, 730. — cælesti fato, Cu. 346. — *cœlestia* mellis dona, G. IV, 1. — corpora, Æ. XI, 276. — cælestum vis, Æ VII, 432. — *cælestibus* animis, Æ. I, 11. — invisus, Æ. I, 387. — prodigiis, Æ. VI, 379. — ullis nil debentem, Æ. XI, 51. — armis, Æ. XII, 167.

Cælicola : cælicolæ si voluissent, Æ. II, 641. — ipsi, Æ. VI, 554. — magni, Æ. X, 6. — cuncti fremebant, Æ. X, 97. — quem ad limina ducunt, Æ. X, 117. — cælicolum regi mactabam taurum, Æ. III, 21. — cælicolas omnes complexa, Æ. VI, 788. — cælicolis qualis videri solet, Æ. II, 592.

Cælifer Atlas, Æ. VI, 797.

Cælo : cælaverat quæ Clonus auro, Æ. X, 499. — cælatus ferro Mavors, Æ. VIII, 701. — cælata urna, Æ. VII, 792. — cælatum opus, E. III, 37. — cælati argenti talenta, Æ. X, 527. — cælatam argento bipennem, Æ. V, 307. — cælata in auro facta patrum, Æ. I, 640.

Cælum : ad cælum ruit, G. II, 309. — cælum fugit vipera, G. III, 417. — reclusit sol, G. IV, 52. — profundum, G. IV, 222; Æ. I, 58. — sperare, G. IV, 325. — eripiunt nubes, Æ. I, 88. — terramque miscere, Æ. I, 133. — serenat, Æ. I, 255. — in cælum minantur scopuli, Æ. I, 163. — cælum metu fatigat, Æ. I, 280. — vertitur interea, Æ. II, 250. — ad cælum tendens lumina, Æ. II, 405. — ad cælum tendo manus, Æ. III, 177. — cælum undique, Æ. III, 193; V; 9. — abstulit nox, Æ. III, 198. — in cælum tollimur, Æ. III, 564. — cælum subtexere fumo, Æ. III, 582. — non tractabile, Æ. IV, 53. — omne ciebo tonitru, Æ. IV, 122. — incipit misceri, Æ. IV, 160. — qui fulcit, Æ. IV, 247. — inter terrasque, Æ. IV, 256. — numine torquet, Æ. IV, 269. — per cælum devolat, Æ. IV, 700. — per cælum stridente nervo, Æ. V, 502. — per cælum se sustulit, Æ. V, 657. — cælum condidit Jupiter, Æ. VI, 271. — magnum rescindere, Æ. VI, 583. — ad cælum ire, Æ. VI, 719. — cælum alit spiritus, Æ. VI, 724. — ad cælum mittunt insomnia, Æ. VI, 897. — cælum levabat, Æ. VII, 571. — in cælum se sustulit, Æ. IX, 14. — cælum medium video discedere, Æ. IX, 20. — transcurrere, Æ. IX, 111. — hoc testor, Æ. IX, 429. — questibus implet, Æ. IX, 480. — remugit, Æ. IX, 504. — omne tonat, Æ. IX, 541. — contristat lumine, Æ. X, 275. — adspicit, Æ. X, 781. — ad cælum tendit palmas, Æ. X, 845. — cælum incendit clamore, Æ. X, 895. — suspiciens, Æ. X, 899; XII, 196. — altum conditur, Æ. XI, 187.

conditur cœlum, Æ. XI, 187. — atra turbidus pulvis, Æ. XI, 876. — in densa vestigat Turnum, Æ. XII, 466.

Calix : calices sunt, Cop. 7. — novos ferre, Cop. 30.

Callis : calle angusto convectant prædam, Æ. IV, 405. — *calles*, secreti celant eos, Æ. VI, 443.

Calor relaxat vias, G. I, 89. — redit ossibus, G. III, 272. — ossa reliquit, Æ. III, 308. — omnis dilapsus, Æ. IV, 705. — notus intravit medullas, Æ. VIII, 390. — subitus reliquit ossa, Æ. IX, 475. — *calori* decedere, G. IV, 23. — remittit mella, G. IV, 36. — *calore* veniet tritura, G. I, 190. — novo concreta internodia, Cir. 492. — *calores* austrinos tulerit, G. II, 270. — pati, Cat. XI, 45.

Caltha : caltha luteola pingit vaccinia, E. II, 50. — alterna conjungens lilia, Cir. 97.

Calx : calcem terit calce, Æ. V, 324. — calce ferrata fatigat quadrupedem, Æ. XI, 714. — *calcibus* semianimis cædit, Æ. X, 404. — tundit humum, Æ. X, 730. — verberat auras, Æ. X, 892.

Caminus : caminis ruptis flammam exspirare Ætnam, Æ. III, 580. — Cyclopum educta mœnia, Æ. VI, 630. — Cyclopum exesa antra tonant, Æ. VIII, 418.

Camœna : Camœna humili adire, Cat. XI, 61. — *Camœnæ* amant alterna, E. III, 59 — ite hinc, Cat. VII, 11. — dulces, Cat. VII, 12.

Campus flavescet, E. IV, 28. — frequens herbis, G. II, 185. — rudis enituit, G. II, 211. — attollitur unda immota, Æ. V, 128. — omnis strepit, Æ. VI, 709. — ille, Æ. VI, 874. — miscetur pulvere, Æ. XII, 444. — *campi* pinguis agros, G. II, 274. — ad campi Elei metas, G. III, 202. — tantum jacet, G. III, 343. — custodia, Æ. VII, 486. — æquore, Æ. VII, 781. — et castrorum medio, Æ. IX, 230. — quod habet Latinus, Æ. IX, 274. — *campum* segnem durescere, G. I, 72. — partiri limite, G. I, 126. — pascentem cycnos, G. II, 199. — corripuere certamine, G. III, 103. — horrentem invertere, G. III, 161. — tondentes late, Æ. III, 538. — corripuere, Æ. V, 144. — in gramineum tendit, Æ. V, 287. — putrem quatit, Æ. VIII, 596; XI, 875. — tenebat, Æ. XI, 903. — ad certamen parabant, Æ. XII, 116. — adspectabat, Æ. XII, 136. — *campo* recumbunt nebulæ, G. I, 401. — infert se equus, G. II, 145. — aperto, G. II, 280; Æ. XII, 353, 450. — in viridi, G. III, 13. — pleno, G. III, 390. — medio procumbere, G. III, 466. — Hermi torrentur aristæ, Æ. VII, 721. — hoc resedit acies, Æ. VIII, 504. — credere, Æ. IX, 42. — sese arduus infert, Æ. IX, 53. — æquo se dare, Æ. IX, 56. — quem agit, Æ. X, 540. — ingreditur, Æ. X, 763. — aperto potitus, Æ. XI, 493. — illo quæratur conjux, Æ. XII, 80. — puro concurrere, Æ. XII, 771. — quod forte jacebat, XII, 897. — *Campi* natantes horrescunt, G. III, 198. — Geloi, Æ. III, 701. — tremiscunt, Æ. V, 695. — lugentes monstrantur, Æ. VI, 441. — ardent armis, Æ. XI, 602. — ingentes albent, Æ. XII, 36. — Laurentes, Æ. XII, 542. — vacuo æquore patuerunt, Æ. XII, 710. — camporum in pulvere, Æ. XI, 866. — *campos* Elysios miretur, G. I, 38. — Hæmi pinguescere, G. I, 492. — tenent arbores, G. II, 11. — per omnes, Æ. II, 498. — ubi Troja fuit, relinquo, Æ. III, 11. — Chaonios cognomine dixit, Æ. III, 334. — Sallentinos obsedit, Æ. III, 400. — patentes transmittunt cursu, Æ. IV, 154. — patentes esse, Æ. V, 552. — vestit æther, Æ. VI, 640. — per campos pascuntur, Æ. VI, 653. — campos nitentes ostentat, Æ. VI, 677. — liquentes alit spiritus, Æ. VI, 724. — per Idæos ierit tempestas, Æ. VII, 223. — per campos ea aguntur, Æ.

VII, 540. — campos complerint acies, Æ. VIII, 504. — salis secabant, Æ. X, 214. — per latos extenditur, Æ. X, 408. — Phrygiæ cernis, Æ. X, 582. — per campos edebat funera, Æ. X, 602. — per campos jacebant, Æ. XI, 102. — campos fumantes pulvere prospexit, Æ. XII, 353. — *campis* serite hordea, G. I, 210. — inhorruit messis, G. I, 314. — erravit, G. III, 246. — vastis colitur terra, Æ. III, 13. — passim videmus armenta, Æ. III, 220. — it agmen nigrum, Æ. IV, 404. — in latis aeris vagantur, Æ. VI, 888. — Sigeis occumbere, Æ. VII, 294. — ire parat, Æ. VII, 624. — totis densentur agmina, Æ. VII, 794. — apertis ibat, Æ. IX, 25. — quum refluit, Æ. IX, 32. — insurgere tenebras, Æ. IX, 34. — Iliacis, Æ. X, 335. — stare taurum vidit, Æ. X, 455. — diffugit arator, Æ. X, 804. — nos sternamur, Æ. XI, 373. — totis descendere, Æ. XI, 450. — latis diffundite equitem, Æ. XI, 464. — dat funera, Æ. XII, 383. — crebrescit horror, Æ. XII, 406. — fuso sanguine, Cu. 322.

Camurus: camuris sub cornibus, G. III, 55.

Canalis: canalibus ilignis currentem undam, G. III, 330. — arundineis inferre mella, G. IV, 265.

Cancer: cancri sub sidere, E. X, 68. — cancros rubentes ure foco, G. IV, 48.

Candeo: candentis vaccæ, Æ. IV, 61. — Phœbi, Æ. VIII, 720. — *candentem* taurum, Æ. V, 236. — juvencum, Æ. IX, 628. — (ensem) tinxerat unda, Æ. XII, 91. — *candente* favilla, Æ. III, 573. — elephanto, Æ. VI, 896. — corpore, Æ. IX, 563. — candentes canos prætexat, Cir. 320.

Candidus: Daphnis, E. V, 56. — Taurus, G. I, 217. — aries, G. III, 387. — *candida* Nais, E. II, 46. — populus, E. IX, 41. — avis, G. II, 320. — Dido, Æ. V, 571. — Luna, Æ. VII, 8. — sus, Æ. VIII, 82. — Maia, Æ. VIII, 138. — dea, Æ. VIII, 608. — cæsaries, Cir. 121. — Ciris, Cir. 205. — Thetis, Cir. 392. — Tyndaris, Cat. XI, 27. — Clio, Cat. XIII, 10. — *candida* inguina, E. VI, 75. — colla, G. IV, 337. — lilia, Æ. VI, 708. — pectora, Æ. IX, 432. — lumina, Cu. 42. — velamina, Cu. 129. — sidera, Cir. 37. — inguina, Cir. 59. — litora, Cir. 102. — ora, Cop. 33. — *candidior* barba, E. I, 29. — cygnis, E. VII, 38.

Candor: candore nivali equos, Æ. III, 538. — qui nives anteirent, Æ. XII, 84.

Caneo: canent gramina, G. III, 325. — necdum canebat senectus, Æ. V, 416. — canentem pluma senectam, Æ. X, 192. — canentia salicta, G. II, 13. — nemora lana, G. II, 120. — lumina, Æ. X, 418.

Canis cedens occidit, G. I, 218. — æstifer scindit arva, G. II, 353. — instat latratibus, Æ. XII, 751. — canem Amyclæum, G. III, 345. — *canes* marini, E. VI, 77. — obsceni, G. I, 470. — Taygeti, G. III, 44. — visæ ululare, Æ. VI, 257. — rabidæ Iuli, Æ. VII, 494. — comitantur gressum, Æ. VIII, 462. — *canum* cura postrema fuerit, G. III, 404. — vis odora, Æ. IV, 132. — latratus, Æ. V, 257. — *canibus* catulos similes, E. I, 23. — non notior, Delia nostris, E. III, 67. — cum canibus venient damæ, E. VIII, 28. — circumdare saltus, E. X, 57; G. I, 140. — immissis agitant cervos, G. III, 371. — venabere damas, G. III, 410. — blandis rabies venit, G. III, 496. — cæruleis resonantia saxa, Æ. III, 432. — objicit rabiem, Æ. VII, 479. — data Latinis præda, Æ. IX, 485. — rabidis vallata repente, Cir. 79.

Canistrum: canistris plenis, G. IV, 280. — expediunt Cererem, Æ. I, 701. — onerant dona Cereris, Æ. VIII, 180.

Canities inculta jacet plurima, Æ. VI, 300. — canitiem premimus galea, Æ. IX, 612. — promiserat sibi, Æ. X, 549. — deformat pulvere immundo Æ. X, 844. — perfusam immundo pulvere turpans, Æ. XII, 611.

Cano non injussa, E. VI, 9. — munera vestra, G. I, 12. — haud incerta, Æ. VIII, 49. — canit tuba commissos ludos, Æ. V, 113. — ambages talibus dictis, Æ. VI, 99. — hymenæos, Æ. VII, 398. — signum de culmine, Æ. VII, 513. — inter frondes, Æ. X, 191. — serum per umbras, Æ. XII, 864. — non tibi bellum pagina, Cu. 26. — non canimus surdis, E. X, 8. — canimus silvas, E. IV, 3. — *canunt* hoc restare, Æ. VII, 271. — signa, Æ. X, 310. — *canebat* necdum perfecta, E. IX, 26. — scopulos hos, Æ. III, 559. — bella exhausta, Æ. IV, 14. — pariter facta atque infecta, Æ. IV, 190. — te venturum, Æ. VI, 345. — adesse Gallos, Æ. VIII, 656. — equos atque arma, Æ. IX, 777. — *canebant* ipsam fore illustrem, Æ. VII, 79. — regem, Æ. VII, 698. — in homines divique, Æ. XII, 28. — *cecinit* futuros Æneadas, Æ. VIII, 340. — creatrix missuram signum, Æ. VIII, 534. — convicia, Cu. 208. — *cecinere* ranæ querelam, G. I, 378. — omina vates, Æ. V, 524. — canam carmina nulla, E. I, 78. — *canet* frondator ad auras, E. I, 57. — te nemus, E. VI, 11. — *cane* vota Junoni, Æ. III, 438. — talia capiti Dardanio, Æ. XI, 399. — canam te, Bacche! G. II, 2. — canas ipsa oro, Æ. VI, 76. — *canamus* majora, E. IV, 1. — hic, E. IX, 61. — canerem reges et prœlia, E. VI, 3. — quis caneret nymphas, E. IX, 19. — *canens* fata haruspex, Æ. VIII, 499. — fata genitor, Æ. X, 417. — canenti adspirate, Æ. IX, 525. — canentem dira non tulit, Æ. IX, 621. — canentes choro Pæana, Æ. VI, 657. — canendo tenuit silvas, Cu. 117.

Canor Martius æris, G. IV, 71.

Canorus: canoro ære, Æ. IX, 503. — canora arte, Cu. 98. — *canoros* Curetum sonitus, G. IV, 150. — modos, Æ. VII, 700. — *canoris* avibus, G. II, 328. — fidibus, Æ. VI, 120.

Cantharus pendebat, E. VI, 17.

Canto: cantat carmina, Mor. 29. — cantabitis Arcades, E. X, 31. — cantabunt mihi, E. V, 72. — cantaret Amyntas, E. X, 41. — *cantare* pares, E. VII, 5. — soli periti Arcades, E. X, 32. — *cantando* victus, E. III, 21. — tu illum? E. III, 25. — deducere ornos, E. VI, 71. — rumpitur anguis, E. VIII, 71. — condere soles, E. IX, 52. — fuit puer dignus cantari, E. V, 54.

Cantus: cantum biforem dat tibia, Æ. IX, 618. — *cantu* rumpent cicadæ arbusta, G. III, 328. — commotæ umbræ, G. IV, 471. — accendere Martem, Æ. VI, 165. — vocat, Æ. VI, 172. — assiduo resonat lucus, Æ. VII, 12. — mulcebant æthera, Æ. VII, 34. — cantuque manuque spargere somnos, Æ. VII, 754. — *cantu* rauco strepuerunt cornua, Æ. VIII, 2. — crebro rumpunt arbusta, Cop. 27. — prædixerat diem, Mor. 2. — *cantus* seros exercet, G. I, 403. — dedere, Æ. I, 398. — movete, Æ. VII, 641; X, 163. — somniferi eum juvere, Æ. VII, 757. — ad cantus adsunt Salii, Æ. VIII, 285. — cantus matutini volucrum, Æ. VIII, 456. — per varios resonantia carmina, Cu. 145. — rapiebant, Cu. 281. — certos mittere meditanti, Cir. 92. — nostros expromere, Cat. XI, 7.

Canus: cana pruina, G. II, 376. — fides, Æ. I, 292. — canæ Vestæ, Æ. V, 744; IX, 259. — *cano* gelu, G. III, 442. — fluctu, Æ. VIII, 672. — de gurgite, Cir. 514. — cana mala, E. II, 51. — canos candentes prætexat purpura, Cir. 320. — canis montibus, G. I, 43.

Capella lasciva, E. II, 64. — *capellæ* ite, E. I, 75, 78; X, 77. — refe-

rent ubera distenta, E. IV, 21. — attondent virgulta, E. X, 7. — saturantur fronde, E. X, 30. — gratæ rorantes lacte, Cu. 75. — vagæ repetebant ad vada, Cu. 103. — fessæ, Cu. 152. — *capellas* ago, E. I, 12. — pasce, E. IX, 23. — pascentes, E. III, 96. — lacte distentas, E. VII, 3. — urentes culta, G. II, 196. — hirtas agitare, G. III, 287. — propulit pastor, Cu. 44. — Dictæas ageres, Cir. 300.

Caper meus ille fuit, E. III, 23. — deerraverat, E. VII, 7. — tibi salvus, E. VII, 9. — cæditur Baccho, G. II, 380. — capro occursare, E. IX, 25. — *caprum* excipere insidiis, E. III, 17. — quem meruisset, E. III, 22.

Capesso: capessunt tuta, Æ. IX, 366. — capessam regna, Æ. VIII, 507. — capessant arma, Æ. III, 234. — turres, Æ. XI, 466. — capesseret Italas oras, Æ. V, 703. — *capessere* jussa, Æ. I, 77. — Italiam, Æ. IV, 346. — alios fines, Æ. XI, 324.

Capillus: capillum purpureum tondere, Cir. 382. — *capillo* purpureo, G. I, 405. — pro purpureo solvens pœnam, Cir. 52. — caro residebat cura, Cir. 126. — tenui sit suspensa spes, Cir. 321. — *capillos* comtos turpantem, Æ. X, 832. — flagrantes picta, Cir. 168. — circum formosos parentis morerere, Cir. 236.

Capio amens arma, Æ. II, 314. — capit virgam, Æ. IV, 242. — ante Sergestus locum, Æ. V, 185. — tumulum, Æ. VI, 754; XII, 562. — nec capit se unda, Æ. VII, 466. — nec capit te Troja, Æ. IX, 644. — *capit* finem discordia, Æ. X, 106. — locum conformare, Cu. 390. — capiunt locum, Æ. V, 315. — capiebat corde quietem, Cu. 159. — *cepit* te dementia, E. II, 69. — experientia ingressus, G. IV, 316. — amantem dementia, G. IV, 488. — animum dementia, Æ. V, 465. — eum hæc regia, Æ. VIII, 363. — furor ocellos Myrrhæ, Cir. 238. — quæ cepit devicta Arisba, Æ. IX, 264. — ceperunt te laudis tædia, G. IV, 332. — ceperat me annus, E. VIII, 39. — capies locum oculis, G. II, 230. — *cape* saxa manu, cape robora, G. III, 420. — Carchesia, G. IV, 380. — hos comites, Æ. II, 294. — sacra manu, Æ II, 717. — dona tuorum, Æ. III, 488. — socium consiliis, Æ. V, 712. — dicta memor, Æ. VI, 377. — clipeum, Æ. X, 242. — hæc, Æ. XI, 590. — capite mecum orgia, Æ. VII, 403. — capias ut præmia, Æ. XI, 856. — cepissent fors præmia, Æ. V, 232. — *capere* videntur terras, Æ. I, 396. — dolis reginam, Æ. I, 673. — arma, Æ. IX, 139. — Italiam, Æ. IX, 267. — cepisse non ullum timorem juro, Æ. VI, 352. — *capitur* locis Æneas, Æ. VIII, 311. — Megara, Cir. 388. — capiere insidiis noctis, G. I, 426. — capi num potuere capti? Æ. VII, 295. — *captus* amore, E. VI, 10. — multum spe, Æ. XI, 49. — amore Apollo, Æ. XII, 392. — *capta* non omnino viderer, Æ. IV, 330. — cupidine conjux, Æ. VII, 189. — atque avecta, Cir. 290. — sopore tuo negavi, Cir. 315. — fuisset munere, Cat. XI, 25. — captum caput, Æ. XI, 830. — captæ urbis, Æ. II, 507. — *capto* illudere certant, Æ. II, 64. — quæ sit fiducia, Æ. II, 75. — captæ urbi, Æ. II, 643. — captum herba viridi, E. VI, 59. — *captam* te, Luna, fefellit, G. III, 392. — ducat Iarbas, Æ. IV, 326. — capto tempore, Æ. XI, 783. — capta imagine genitoris, Æ. IV, 84. — *capti* oculis talpæ, G. I, 183. — amore, G. III, 285. — dolis lacrymisque, Æ. II, 196. — bis Phryges, Æ. IX, 599. — captæ carmine (Nymphæ), G. IV, 348. — *capta* arma, Æ. VI, 860. — manu oppida, Æ. XII, 22. — *captos* formidine sterni, Æ. II, 384. — cupidine, Æ. IV, 194. — dulcedine tenuit, Cu. 125. — captas despectare, Æ. I, 396. — capiendus vinclis Proteus, G. IV, 396.

Capistrum : capistris mollibus det ora, G. III, 188. — ferratis præfigunt ora, G. III, 399.

Capra : capræ villosæ tergora, Mor. 22. — capræ feræ dejectæ saxi vertice, Æ. IV, 152. — *capris* sufficere arbuta, G. III, 300. — feris non incognita gramina, Æ. XII, 414.

Caprea : capream fugacem conspexit, Æ. X, 725. — capreæ sequaces, G. II, 374.

Capreolus : capreoli duo siccant, ubera, E. II, 41.

Caprigenus : caprigenum pecus, Æ. III, 221.

Captivus : captiva vestis, Æ. II, 765. — tetigit cubile heri, Æ. III, 324. — videbo Ænean, Æ. XII, 63. — captivam necasses, Cir. 447. — *captivo* sanguine, Æ. X, 520. — in auro, Æ. XI, 779. — captivi currus, Æ. VII, 184. — captivos dabit, Æ. IX, 273.

Capto : captat auribus aera, Æ. III, 514. — aera singultibus pressis, Cir. 211. — succurrere amori, Cir. 383. — captavit naribus auras, G. I, 376. — captabis frigus, E. I, 53. — *captare* feras laqueis, G. I, 139. — quietem tenebris, Cir. 343.

Capulus : capulum ignotum adspexit, Æ. XII, 734. — ferri repetivit, Cu. 391. — capulo tenus, Æ. II, 553; X, 536.

Caput efferre, E. I, 25. — sætosi apri, E. VII, 29. — objectare fretis, G. I, 386. — nitidum texit, G. I, 467. — extulit, G. II, 341. — circumegit deus, G. II, 392. — honestum ornatus, G. III, 21. — turpe, G. III, 52. — argutum, G. III, 80. — timidum abdidit, G. III, 422. — avidum effert, G. III, 553. — amnis sacrum, G. IV, 319. — flavum extulit, G. IV, 352. — unde erumpit Enipeus, G. IV, 368. — revulsum a cervice, G. IV, 523. — in caput pronus volvitur, Æ. I, 116. — caput placidum, Æ. I, 127. — equi, Æ. I, 444. — avulsum humeris jacet, Æ. II, 558. — objectare periclis, Æ. II, 751. — supra caput adstitit, Æ. III, 194; IV, 702; V, 10. — caput inter nubila condit, Æ. IV, 177. — piniferum cui cinctum nubibus, Æ. IV, 249. — utrumque testor, Æ. IV, 357. — tuum dulce testor, Æ. IV, 493. — infandum tangere portus, Æ. IV, 613. — damnaverat Orco, Æ. IV, 699. — nectentur oliva, Æ. V, 309. — altum tollit, Æ. V, 375. — jactantem utroque, Æ. V, 469. — evinctus foliis, Æ. V, 774. — unum dabitur, Æ. V, 815. — pone, Æ. V, 845. — circumvolat Nox, Æ. VI, 867. — quassans, Æ. VII, 292; XII, 894. — celsis urbibus, Æ. VIII, 65. — meum objeci, Æ. VIII, 145. — per caput hoc juro, Æ. IX, 300. — caput aufert domino, Æ. IX, 332. — demisere papavera, Æ. IX, 437. — hoc invisum detrude, Æ. IX, 496. — circum caput egit fundam, Æ. IX, 587; XI, 579. — caput pariter cum matre ferentem, Æ. IX, 628. — per caput Remuli venit sagitta, Æ. IX, 633. — caput huc atque illuc pependit, Æ. IX, 755. — dejectum jacuit longe, Æ. IX, 771. — honestum detectus, Æ. X, 133. — populis ipsa, Æ. X, 203. — abstulit ensis, Æ. X, 394. — orantis deturbat, Æ. X, 554. — condit, Æ. X, 767. — Æneæ referes, Æ. X, 863. — fulgens aere, Æ. X, 869. — fultum Pallantis ut vidit, Æ. XI, 39. — et caussa malorum, Æ. XI, 361. — captum posuit leto, Æ. XI, 830. — in caput involvitur aris, Æ. XII, 293. — *caput* abstulit, Æ. XII, 382. — hoc belli, Æ. XII, 572. — malorum se clamat, Æ. XII, 600. — implacabile fontis adjuro, Æ. XII, 816. — contexit, Æ. XII, 885. — adversum offert, Cu. 84. — exornarat foliis, Cir. 148. — o caput nobis sacrum, Cir. 224. — caput lentum recumbit, Cir. 449. — putidum, Cat. III, 2; IV, 1. — redimita, Cop. 1. — gravidum necte, Cop. 32. — *capitis*

agresti honore, E. X, 24. — sacrati vittas resolvit, Æ. III, 371. — cari injuria, Æ. IV, 354. — Dardanii flammæ permittere rogum, Æ. IV, 640. — divini jubas, Æ. X, 639. — discrimen, Cir. 499. — *capiti* delapsa serta jacebant, E. VI, 16. — subduxerat ensem, Æ. VI, 524. — indutus cum dentibus, Æ. VII, 668. — tegmen habent galeros, Æ. VII, 689. — ipsius reservent, Æ. VIII, 484. — finitimo huic insultans, Æ. VIII, 570. — discussæ jubæ, Æ. IX, 810. — decus, Æ. X, 135. — ardet apex, Æ. X, 270. — Dardanio, Æ. XI, 399. — paterno est inimica, Cir. 386. — debentia nomen porra, Mor. 74. — nocuum papaver, Mor. 75. — *capite* superant, Æ. II, 219. — nudato, Æ. XII, 312. — a summo regis, Cir. 120. — ad capita deducere terram, G. II, 355. — *capita* alta cornibus ferentes, Æ. I, 189. — velamur amictu, Æ. III, 545. — alta ferentes cælo, Æ. III, 678. — boum bina dat, Æ. V, 62. — ardua abduxere retro, Æ. V, 428. — aspera montis prensantem, Æ. VI, 360. — præfigunt, Æ. IX, 466. — alta corusci, Æ. IX, 678. — intonsa attollunt, Æ. IX, 682. — curvata coirent, Æ. XI, 861. — abscisa duorum suspendit, Æ. XII, 512. — *capitum* triginta fetus, Æ. III, 391; VIII, 44. — cristæ, Æ. VII, 185. — tegmina, Æ. VII, 632, 742. — turba, Æ. VIII, 300. — singula, Mor. 93.

Carbaseus : carbaseos sinus collegerat, Æ. XI, 776.

Carbasus inflatur Austro, Æ. III, 357. — vocat auras, Æ. IV, 417. — tenuis eum velabat, Æ. VIII, 34.

Carcer : carcere effusi currus, G. III, 104. — et vinclis frenat, Æ. I, 54. — ventorum clauso regnet Æolus, Æ. I, 141. — effusi ruunt, Æ. V, 145. — cæco clausæ, Æ. VI, 734. — carceribus effudere se quadrigæ, G. I, 512.

Carchesium : carchesia Bacchi cape, G. IV, 380. — duo fundit Baccho, Æ. V, 77.

Cardo stridebat foribus ahenis, Æ. I, 449. — æratus stridens in limine, Cir. 222. — cardine tanto rerum haud cessabit, Æ. I, 672. — a cardine vellit postes, Æ. II, 480. — *cardine* emoti postes, Æ. II, 493. — verso, Æ. III, 448; VII, 621. — horrisono stridentes portæ, Æ. VI, 573. — converso torquet portam, Æ. IX, 724.

Carduus surgit, E. V, 39. — segnis horreret in arvis, G. I, 151.

Carectum : post carecta latebas, E. III, 20.

Careo : caret peste, Æ. IX, 540. — matre in silvis, Æ. XII, 209. — caruere genæ lacrimis, Æ. V, 173. — carebunt pluvia ventisque, G. I, 435. — careat Latio, Æ. IV, 432. — careret munere sola, Æ. V, 651. — carere dolis, Æ. II, 44. — *carentes* honore mortis cernit, Æ VI, 333. — humore stupas, Mor. 11. — *carentum* luce corpora, G. IV, 255. — luce simulacra, G. IV, 472.

Carex : frondibus et carice acuta pastus, G. III, 231.

Carina uncta natat, Æ. IV, 398. — ipsa premat sibi sulcum, Æ. X, 296. — carina longa sulcant vada, Æ. V, 158. — tota præeunte prior, Æ. V, 186. — Stygia vectare corpora, Æ. VI, 391. — longa sulcat maria, Æ. X, 197. — *carinæ* pressæ tetigere portum, G. I, 303. — mille, Æ. II, 198. — Dardaniæ, Æ. IV, 658. — quatuor pares ineunt certamina, Æ. V, 115. — omnes servatæ, Æ. V, 699. — factæ manu, Æ. IX, 95. — omnes innocuæ sederunt, Æ. X, 301. — *carinas* pandas posuere ratibus, G. II, 445. — Iliacas cursum huc tenuisse, Æ. IV, 46. — est vapor, Æ. V, 682. — pictas exure, Æ. VII, 431. — pictas innare fluvio, Æ. VIII, 93. — *carinis* curvis temperat sibi unda, G. I, 360. — male fida statio, Æ. II, 23. — curvis quos secum avexere, Æ. II,

179. — stipat argentum, Æ. III, 465. — erepta rostra, Æ. VII, 186. — mille non est opus, Æ. IX, 148. — præcipiant numerum, Æ. XI, 328. — super inflexis, Cu. 345.

Carmen miserum disperdere stipula stridenti, E. III, 27. — tale tuum, E. V, 45. — superaddite tumulo, E. V, 42. — deductum dicere, E. VI, 5. — concedite mihi, E. VII, 21. — ignobile, E. IX, 38. — Ascræum cano, G. II, 176. — miserabile integrat, G. IV, 514. — solidum modulatur, Cu. 99. — dignum eo quærere, Cir. 5. — carminis nostri auctor, Cu. 12. — *carmine* ficto, G. II, 45. — dicam te, G. II, 95. — tenuissent mentes, G. III, 3. — captæ (nymphæ), G. IV, 348. — agentem quercus, G. IV, 510. — signo rem, Æ. III, 287. — ferali queri, Æ. IV, 462. — ferant laudes, Æ. VIII, 287. — quis expediat cædes, Æ. XII, 500. — Sophiæ conjunctum nomen, Cir. 40. — in hoc toto, Cir. 68. — digno vectus, Cat. VI, 4. — patrio adire sales, Cat. XI, 62. — *carmina* nulla canam, E. I, 78. — descripsi, E. V, 14. — sonant rupes, E. V, 63. — cognoscite, E. VI, 25. — tua sola digna Cothurno, E. VIII, 10. — nil nisi carmina desunt, E. VIII, 67. — carmina possunt deducere Lunam, E. VIII, 69. — mea carmina, ducite Daphnin, E. VIII, 72, 76, 84, etc. — carmina valent, E. IX, 11. — oblita mihi, E. IX, 54. — condita versus Chalcidico, E. X, 50. — nihil curare, E. II, 6. — illi curæ, E. III, 61. — nova facit, E. III, 86. — dicat, G. I, 350. — læta, G. II, 388. — pastorum lusi, G. IV, 565. — quæcumque descripsit, Æ. III, 445. — jungere curat, Æ. III, 451. — foliis manda, Æ. VI, 74. — dicunt, Æ. VI, 644. — mea si quid possunt, Æ. IX, 446. — semper cui cordi, Æ. IX, 775. — culicis sint dicta, Cu. 3. — digna tuo sensu poliantur, Cu. 10. — mollia currere, Cu. 34. — fatalia, Cu. 132. — dulcia edunt, Cu. 145. — tua pauca venerunt in chartas, Cat. XI, 13. — tum lingua, tum sale Cecropio, Cat. XI, 14. — quæ digna vincere, Cat. XI, 15, 16. — dulcia jactantes, Cat. XI, 19. — finxerunt, Cat. IX, 59. — rustica cantat, Mor. 29. — *carminibus* vincet, E. IV, 55. — Circe mutavit socios Ulixi, E. VIII, 70. — patriis, G. II, 394. — solvere mentes, Æ. IV, 487. — nostris indictus, Æ. VII, 733. — celebrant talia, Æ. VIII, 303.

Carnarium : carnaria juxta focum suspensa, Mor. 56.

Carpo : carpis auras vitales, Æ. I, 388. — *carpit* vindemiam, G. II, 90. — vires paullatim, G. III, 215. — viam Romanus, G. III, 347. — Dictamnum, Æ. XII, 412. — carpunt æra animalia, G. IV, 311. — *carpebat* somnos in puppi, Æ. IV, 555. — in lectis quietem, Æ. VII, 414. — *carpebant* vellera Nymphæ, G. IV, 335. — corpora soporem, Æ. IV, 522. — carpsit fructus, G. II, 501. — carpam vos, o lauri! E. II, 54. — carpes frumenta manu, G. III, 176. — carpetis salices, E. I, 79. — *carpent* poma nepotes, E. IX, 50. — armenta quantum, G. II, 201. — *carpe* manu repertum (ramum), Æ. VI, 146. — viam, Æ. VI, 629. — carpamus rura, G. III, 325. — carpere prata fuga, G. III, 142. — gyrum, G. III, 191. — herbam, G. III, 296. — somnos sub dio, G. III, 435. — poma, G. IV, 134. — gramen equos videbat, Æ. IX, 353. *carpens* summa papavera, E. II, 47. — sætas, Æ. VI, 245. — gravis æra vibranti lingua, Cu. 164. — carpentem ignavius herbas, G. III, 465. — carpente morsu, Cu. 53. — carpentes pensa puellæ, G. I, 390. — carpitur igni cæco, Æ. IV, 2. — carpuntur arbuta, Cu. 51. — carpere (carperis) sola mœrens perpetua juventa, Æ. IV, 32. — carpendæ frondes manibus, G. II, 366.

Carus : cara deum soboles, E. IV, 49. — conjux, Æ. IV, 91. — germana, Æ. IV, 492. — mihi nutrix, Æ. IV, 634. — parens, Æ. IX, 84. — mihi ante alias, Æ. XI, 537. — mihi foret, Æ. XI, 586. — soboles, Cir. 398. — carum aurum, Cir. 177. — *cari* parentis cura, Æ. I, 646. — genitoris, Æ I, 677; II, 560; VI, 108; X, 789. — capitis, Æ. IV, 354. — parentis, Æ. V, 747. — *caræ* genitricis, Æ. I, 689. — Amphitrites, Cir. 73. — caro alumno, Æ. XI, 33. — oneri, Æ. XI, 550. — capillo, Cir. 126. — care pater, Æ. II, 707. — mihi magis vita nate! Æ. V, 725. — puer, Æ. VIII, 581. — *cara* pignora, E. VII, 92. — pectora, Æ. XI, 215. — oscula, Cu. 292. — *caros* nepotes, Æ. VI, 682. — Penates, Cir. 419. — caris Argis, Æ. I, 24. — quo carior mihi alter non superat, Æ. XII, 639. — *carior* vita tua vita ipsa mihi fuit, Cu. 210. — si te mihi fuerit alter, Cat. XIII, 3. — carissima venit vobis Ciris, Cir. 200. — carissime conjux, Æ. VIII, 377.

Casa : casas humiles habitare, E. II, 29.

Caseolus : caseoli sunt, Cop. 17.

Caseus premitur, E. I, 35. — trajectus sparto, Mor. 58. — durus adjicitur, Mor. 98.

Casia : casiam pascuntur apes, G. IV, 182. — incendit, Cir. 370. — casia intexens, E. II, 49. — corrumpitur usus olivi, G. II, 466. — casiæ virides, G. IV, 30. — *casias* humiles ministrat glarea, G. II, 213. — recentes subjiciunt, G. IV, 304.

Cassida aurea vati, Æ. XI, 775.

Cassis : casses laxos suspendit aranea, G. IV, 247. — cassibus non ullis agitant cervos, G. III, 371.

Cassus : cassum lumine lugent, Æ II, 85. — cum cassis æthere nullum certamen, Æ. XI, 104. — non cassa vota, Æ. XII, 780.

Castaneus : castaneæ flore incanuit fagus, G. II, 71. — molles, E. I, 82. — nuces, E. II, 52; Cop. 19. — hirsutæ, E. VII, 53. — altæ, G. II, 15. — v. Macrob. II, 14.

Castellum : castella Norica, G. III, 475. — montana circum, Æ. V, 440.

Castigo : castigat dictis Entellum, Æ. V, 387. — dolos, Æ. VI, 567. — castigant moras, Æ. IV, 407.

Castoreum : castorea virosa Ponti, G. I, 59.

Castrum Inui, Æ. VI, 776. — *castra* per horrida, E. X, 23. — in castra avertit equos, Æ. I, 472. — castra Dorica videre, Æ. II, 27. — Achaia, Æ. II, 462. — movemus, Æ. III, 519. — in castra tulissem faces, Æ. IV, 604. — castra turbata petivit, Æ. V, 669. — inimica Argivum uritis, Æ. V, 671. — Dorica tibi defuerint, Æ. VI, 88. — opulenta regnis jungere tibi, Æ. VIII, 476. — tuta locis tenebant, Æ. VIII, 604. — turbata arripe, Æ. IX, 13. — modo servarent, Æ. IX, 43. — fovere, Æ. IX, 57. — tuenti Rutulo, Æ. IX, 65. — trepidantia invadit, Æ. IX, 147. — — inimica petunt, Æ. IX, 315. — in castra ferebant Volscentem, Æ. IX, 451. — castra Dardanidum adspectat, Æ. X, 4. — linquere, Æ. X, 68. — Italum tenentur obsidione, Æ. X, 109. — sua habet in conspectu, Æ. X, 260. — relinquunt, Æ. X, 604. — Laurentia petivit, Æ. X, 635. — iterum videbo, Æ. X, 671. — in castra ferebat gressum, Æ. XI, 99. — castra Argiva vidimus, Æ. XI, 243. — Troia tentat, Æ. XI, 351. — Æneas movebat, Æ. XI, 446. — Danaum adiret, Æ. XII, 349. — per cerea discurrunt, Æ. XII, 589. — lucentia flammis prospectat, Cir. 176. — foro, castra urbi præponere Cat. XI, 43. — *castrorum* in usum, G. III, 313. — in morem, Æ. VII, 159. — lateri, Æ. IX, 69. — medio, Æ. IX, 230. — *castris* positis, G. III, 348. — vellere signa, G. IV, 108. — positum simu-

lacrum, Æ. II, 172. — apertis effundit auxilium, Æ. VII, 522. — adhibe socios, Æ. VIII, 56. — succedam, Æ. VIII, 507. — excedunt, Æ. IX, 366. — propinquabant, Æ. IX, 371. — in castris, Æ. IX, 452. — e castris manus, Æ. IX, 801. — *castris* Etruscis ingressus, Æ. X, 148. — ne jungant, Æ. X, 240. — educere pubem, Æ. XI, 20. — considunt, Æ. XI, 915. — procedunt, Æ. XII, 169. — statuerunt Ænean, Æ. XII, 385. — mediis cadunt spicula, Æ. XII, 408. — relictis fluit turba, Æ. XII, 444.

Castus: casta domus, G. II, 524. — Sibylla, Æ. V, 735. — Proserpina, Æ. VI, 402. — castum cubile, Æ. VIII, 412. — casto nulli fas, Æ. VI, 563. — castæ Minervæ, Cir. 23. — *casti* nepotes, Æ. III, 409. — sacerdotes, Æ. VI, 661. — *castos* postes, Cir. 94. — honores, Cir. 146. — vates, Cir. 365. — odores, Cir. 439. — castis adolet altaria tædis, Æ. VII, 71.

Casula: casulæ junctus erat hortus, Mor. 61. — casula tenebant vacuum, Mor. 67.

Casus quis te insequitur? Æ. I, 615. — urbis mihi cognitus, Æ. I, 623. — quis te excipit? Æ. III, 317. — idem quibus, Æ. III, 504. — ipse attulit, Æ. V, 201. — si quis rapiat, Æ. IX, 211. — qui casus agat res, Æ. IX, 723. — casusne deusne attulerit laudem, Æ. XII, 321. — *casus* sociaret opem, Cu. 191. — dederit viam, Cu. 192. — casusve deusve malus, Cir. 279. — casus aliquis nudasset fœdera, Cir. 422. — casus omnis levamen, Æ. III, 709. — duri solatia, Æ. VI, 377. — sub casum hiemis, G. I, 340. *casum* Amyci gemit, Æ. I, 221. — amici indignabar, Æ. II, 93. — captæ urbis vidit, Æ. II, 507. — talem avertite, Æ. III, 265. — quem casum portenta ferant, Æ. VIII, 533. — casum aliquem infandum minaris, Æ. VIII, 578. — mortis non silebo, Æ. X, 791. — *casu* tanto viri (obstupuit), Æ. I, 614. — sub hoc ducere somnos, Æ. IV, 560. — non tardatus heros, Æ. V, 453. — acerbo concussus, Æ. V, 700. — amici concussus, Æ. V, 869. — iniquo percussus, Æ. VI, 475. — incepto, Cir. 457. — *casus* marinos visura abies, G. II, 68. — nostros tulit vita, G. IV, 251. — omnes evaserat, G. IV, 485. — tot volvere, Æ. I, 9. — per varios tendimus in Latium, Æ. I, 204. — tuorum dic nobis, Æ. I, 754. — nostros cognoscere, Æ. II, 10. — Iuli subiit, Æ. II, 563. — omnes renovare, Æ. II, 750. — tales Cassandra canebat, Æ. III, 183. — tantos cognoscere, Æ. III, 299. — amici miserari, Æ. V, 350. — effingere in auro, Æ. VI, 32. — qui te attulerint, Æ. VI, 531. — in omnes complector te comitem, Æ. IX, 277. — in omnes ibo, Æ. IX, 292. — quicumque sequuntur, Æ. IX, 299. — omnes ferre, Æ. IX, 514. — Iliacos revolvere, Æ. X, 61. — ferri evadere, Æ. X, 316. — per varios sternit tres, Æ. X, 352. — omnes superavimus, Æ. XI, 244. — omnes expendere, Æ. XII, 21. — qui casus me sequantur, vides, Æ. XII, 32. — casus quicumque te manent, Æ. XII, 61. — incertos ducere, Cu. 160. — hominum respice, Cir. 454.

Catejas soliti torquere Teutonico ritu, Æ. VII, 741.

Catena: catenæ tractæ, Æ. VI, 558. — catenis tractis dejecit saxum, Æ. VIII, 225.

Caterva: extra catervam comitum, Cir. 143. — caterva magna juvenum stipante, Æ. I, 497. — magna comitante, Æ. II, 40, 370, V, 76. — magna stipante, Æ. IV, 136. — magna matrum subvehitur regina, Æ. XI, 478. — e sacra unam, Æ. XI, 533. — magna urguente, Æ. XI, 564. — multiplici juvenum septa, Cir. 85. — catervæ avium consedere, Æ. XI, 456. — *catervas* florentes ære agens, Æ. VII, 804. — ære fulgentes sequuntur,

Æ. VIII, 593. — æquales comitatus, Æ. X, 194. — inter catervas ancillarum, Cir. 443. — *catervis* in mediis, Æ. XI, 682. — densate unanimi, Æ. XII, 264.

Catervatim dat stragem, G. III, 556.

Catulus : catuli relicti exspectant, Æ. II, 357. — catulorum oblita leæna, G. III, 245. — *catulos* canibus similes, E. I, 23. — Spartæ veloces pasce sero, G. III, 405. — tectis relinquens anguis, G. III, 438.

Cauda : caudæ extremæ agmina, G. III, 423. — caudam pavitantem subjecit utero, Æ. XI, 812. — *cauda* ima verrit vestigia, G. III, 59. — in speluncam tractos, Æ. VIII, 210. — præverrit silices, Mor. 23. — caudarum verbere, Cir. 453. — caudas Delphinum utero commissa luporum, Æ. III, 428. — caudis verrebant æquora, Æ. VIII, 674.

Caudex : caudicibus sectis oleæ, G. II, 38.

Caula : ad caulas fremit, Æ. IX, 60.

Caulis : caulem comantem foliis carpit, Æ. XII, 413.

Caurus : in Caurum diffugiunt, G. III, 278. — Cauri spirantes frigora, G. III, 356.

Caussa quæ fuit Romam videndi, E. I, 27. — indigna fœdavit vultus, Æ. II, 285. — quæ caussa det sonitum, Æ. III, 584. — caussa malorum fuit ille dies, Æ. IV, 170. — quæ sit rebus novandis, Æ. IV, 290. — quæ accenderit ignem, Æ. V, 5. — mali Teucris conjux, Æ. VI, 93. — funeris tibi fui, Æ. VI, 458. — quæ caussa rates vexit, Æ. VII, 197. — quæ caussa prima laborum fuit, Æ. VII, 482. — quæ caussa subegit, Æ. VIII, 112. — caussa doloris ne sim matri, Æ. IX, 216. — quæ caussa viæ? Æ. IX, 376. — quæ caussa fuit consurgere? Æ. X, 90. — caussa est dextera tua, Æ. XI, 178. — quæ caussa attraxerit, Æ. XI, 250. — caussa malorum Latio, Æ. XI, 361. — mali, Æ. XI, 480; Cu. 377. — est pia, Cir. 157. — maxima hortandi, Cat. XI, 12. — *caussam* morbi expediat, G. IV, 397. — lacrimis, geminas aras, Æ. III, 305. — belli, urbem eruam, Æ. XII, 567. — malorum se clamat, Æ. XII, 600. — mortis dicere, Cu. 375. — facit, Cir. 173. — facti habebis, Cir. 336. — o caussa sola vivendi, Cir. 314. — qua caussa, Cir. 229, 231. — *caussæ* irarum exciderant, Æ. I, 25. — belli stant, Æ. VII, 553. — *caussas* dedit ad culpam, G. II, 455. — rerum cognoscere, G. II, 490. — morborum docebo, G. III, 440. — memora, Æ. I, 8. — veniendi poscere, Æ. I, 414. — quærere ardemus, Æ. II, 105. — latentes tentare, Æ. III, 32. — morandi innecte, Æ. IV, 51. — furoris sciat illa, Æ. V, 788. — veniendi discere, Æ. VI, 488. — requirit, Æ. VI, 710. — orabunt, Æ. VI, 850. — quid petis? Æ. VIII, 395. — inanes nectis, Æ. IX, 218. — tales exquirere, Cir. 254. — omnes nubendi conquirit, Cir. 354.

Caussor : caussando in longum ducis, E. IX, 56.

Cautes Marpesia stet, Æ. VI, 471. — cautes objectæ spumant, Æ. III, 534. — altas radimus, Æ. III, 699. — lævas stringat, Æ. V, 163. — concussæ crepuere, Æ. V, 205. — Euboicæ, Æ. XI, 260. — per Euboicas, Cu. 354. — cruentas hospite exit, Cir. 467. — cautibus duris horrens Caucasus, Æ. IV, 367.

Cautius te credere Marti, Æ. XI, 153.

Cavea : caveæ ingentis confessum, Æ. V, 340. — confessu, Æ. VIII, 636. — caveis emissum agmen, G. IV, 58.

Caveo : caveto occursare capro, E. IX, 25. — cavete concurrent arma, Æ. XI, 293. — cavendi tanta est fiducia, Cir. 380.

Caverna : cavernæ cavæ gemitum dedere, Æ. II, 53. — umbrosæ patuere, Æ. VIII, 242. — cavernas in-

lebrabere honore meo, Æ. VIII, 76. — celebratus ex illo honos, Æ. VIII, 268.—celebrata certamina, Æ.V,603.

Celer evadit ripam, Æ. VI, 425.— *celerem* pedibus et alis illam progenuit, Æ. IV, 180. —animum, Æ. IV, 285; VIII, 20. — jaculo et sagittis quem misit, Æ. IX, 178. — sagittam, Æ. IX, 590. — demisit harum unam, Æ. XII, 853. — *celeri* fuga, Æ. III, 243. — agmine remorum, Æ. V, 211. — corpore, Æ. V, 445. — sagitta, Æ. V, 485. — turbine, Æ. XII, 855. — celeres mergi, G. I, 361. — sagittas, Æ. I, 187; XII, 394. — per auras, Æ. IV, 226, 270, 357. — alas, Æ. V, 217. se tollunt, Æ. VI, 202. — ad vocem concurrunt, Æ. VII, 519. — plantas, Æ. VII, 811. — Latini, Æ. XI, 603. — habenas, Æ. XI, 765. — umbras, Æ. XII, 859. — vagantes perrepunt, Cu. 48. — Afros, Cat. XI, 51. — o celeres, gaudete, Cir. 195. — celerrimus mulio, Cat. VIII, 2. — celerrima fata, Æ. XII, 507.

Celero: celerant iter rumore secundo, Æ. VIII, 90. — aliæ cursus, Æ. X, 249. — celerabat illa studio gradum, Æ. IV, 641. — *celerans* hæc Achates, Æ. I, 656. — illa viam, Æ. V, 609. — celerare fugam, Æ. I, 357; III, 666; IX, 378.

Cella: cellas distendunt nectare, G. IV, 164; Æ. I, 433. — cellis Falernis contende, G. II, 96.

Celo: celant (eos) calles, Æ. VI, 443. — celabat cinis lumina prunæ, Mor. 9. — celavit diu factum, Æ. I, 351. — celarat silvis Halesum, Æ. X, 417. — celare se tenebris potuit, Æ. IX, 425.

Celsus: celsa Paphus, Æ. X, 51. — celsi saxi, Æ. X, 653. — montis, Æ. XI, 320. — celsum Olympum, Cir. 34. — celsam urbem, Æ. III, 293; V, 439. — *celso* vertice, Æ. III, 679; VI, 806. — de colle, Æ. VIII, 604. — aggere, Æ. XII, 564. — *celsa* arce, Æ. I, 56.—Gyaro, Æ. III, 76. — in puppi, Æ. III, 527; IV, 554; VIII, 680; X, 261. — celsa tecta, Æ. VII, 343. — Capitolia, Æ. VIII, 653. — *celsas* naves, Æ. IV, 397. — rates, Æ. VIII, 107. — *celsis* in puppibus, Æ. I, 183. — a navibus, Æ. II, 375. — urbibus, Æ. VIII, 65.

Centaureum: centaurea grave olentia, G. IV, 270.

Centenus: centena arbore, Æ. X, 207. — centeni juvenes, Æ. IX, 162. — centenas manus, Æ. X, 566.

Centum linguæ, oraque centum, G. II, 43. — ter centum, Æ. I, 272.

Centumgeminus Briareus, Æ. VI, 287.

Cepa rubens, Mor. 83.

Cera liquescit, E. VIII, 80. — cera conjungere calamos, E. II, 32. — fistula juncta, E. III, 25. — linunt spiramenta, G. IV, 38. — *ceras* unguine pingues, G. III, 450. — recentes arte excudunt, G. IV, 57. — tenaces suspendunt, G. IV, 162. — inanes recidere, G. IV, 241.

Cerasus: cerasis pullulat ab radice silva, G. XII, 18.

Cerea pruna, E. II, 53; Cop. 18. — regna, G. IV, 202. — per castra, Æ. XII, 589.

Cerebrum: cerebro fracto infecta, Æ. V, 413. — effracto, Æ. V, 480. — trajecto hæsit hasta, Æ. IX, 419. — cruenta arma, Æ. IX, 753. — cruento permixta ossa, Æ. X, 416.— calido rigat ora, Æ. XI, 698. — fixo, Æ. XII, 537.

Cerintha: Cerinthæ ignobile gramen, G. IV, 63.

Cerno hæc vulnera, Æ. II, 286. — clipeos et æra, Æ. II, 734. — te tendere contra, Æ. V, 27. — Thybrim spumantem, Æ. VI, 87. — numina distantia, Cu 258. — *cernis* quæ circum te stent pericula, Æ. IV, 561. — infecta sanguine (arma), Æ. V, 413. — turba, quam cernis, Æ. VI, 325. — cernis qualis custodia sedeat, Æ. VI, 574. — quas fulgere in armis, Æ.

VI, 826. — stringentem ripas, Æ. VIII, 62. — ut insultent, Æ. X, 20. — currus Achilli, Æ. X, 581. — *cernit* volans apicem Atlantis, Æ. IV, 246. — mœstos, Æ. VI, 333. — Phædram, Æ. VI, 446. — germanum fuso corpore, Æ. IX, 722. — se evadere posse, Æ. XI, 703. — longe Piræea, Cir. 468. — *cernimus* Martem Danaosque, Æ. II, 441. — illam se condere, Æ. II, 696. — adstantes fratres, Æ. III, 677. — adventare virum, Æ. VII, 68. — cernitis, Cir. 409. — *cernunt* quando ultima, Æ. II, 446. — hos procul, Æ. IX, 372. — propius non viribus æquis, Æ. XII, 218. cernebant juvenes turres, Æ. VII, 161. — cernam mœnia data genti, Æ. III, 501. — *cernes* moveri silvas, G. I, 460. — decedere plaustra, G. II, 205. — urbem, Æ. I, 258. — mœnia, Æ. I, 365. — tu hanc urbem, Æ. IV, 47. — cernetis affore Ænean, Æ. IX, 243. — ut cernam hostem, Æ. II, 667. — cernas migrantes. Æ. IV, 401. — cernat sibi me rapere arma, Æ. X, 462. — *cernere* ne quis eos posset, Æ. I, 413. — coram letum nati, Æ. II, 538. — erat Tityon, Æ. VI, 596. — tua facta adsuescat, Æ. VIII, 516. — erat in medio classes, Æ. VIII, 676. — ferro, Æ. XII, 709. — *cernens* quos ingemuit, Æ. VI, 482. — hæc Apollo, Æ. VIII, 704. — *cernenti* tibi talia quis sensus? Æ. IV, 408. — neque cernitur ulli, Æ. I, 440. — *cernitur* hinc sinus, Æ. III, 552. — Ætna procul, Æ. III, 554. — cernatur immane barathrum super, Æ. VIII, 246.

Cernuus ejecto incumbit armo, Æ. X, 894.

Certamen erat magnum, E. VII, 16. — nullum cum victis, Æ. XI, 104. — ad certamen parabant campum, Æ. XII, 116. — *certamine* præcipiti corripuere campum, G. III, 103. — vario exoritur clamor, Æ. III, 128. — tanto quo nunc, Æ. IV, 98. — bijugo corripuere campum, Æ. V, 144. — summo procumbunt, Æ V, 197. — hoc misso, Æ. V, 286. — nullo tolli dona, Æ. V, 390. — navali victor, Æ. V, 493. — nondum misso, Æ. V, 545. — agresti agitur, Æ. VII, 523. — inter se posito, Æ. VIII, 639. — in medio sævit, Æ. VIII, 700. — in duro multos linquit, Æ. IX, 726. — primo, Æ. XI, 155. — ex omni pugnæ unum sequebatur, Æ. XI, 780. — summo jaciunt tela, Æ. XI, 891. — isto manent te casus, Æ. XII, 61. — vasto tendunt, Æ. XII, 553. — in certamine pugnæ, Æ. XII, 598. — *certamina* equorum defensa, Cat. XI, 29. — in medio rerum, Cat. XII, 7. — certamina jaculi ponit, G. II, 530. — compressa quiescent, G. IV, 86. — prima classis ponam, Æ. V, 66. — prima ineunt, Æ. V, 114. — hæc retulit, Æ. V, 596. — celebrata patri, Æ. V, 603. — in certamina vocat, Æ. VI, 172. — in certamina succedunt, Æ. IX, 662. — certamina belli contulerant illi, Æ. X, 146. — in certamina posci, Æ. XI, 221. — in certamina me poscunt, Æ XI, 434. — certamina cur non tollo? Æ. XII, 39. — in certamina Martis euntem, Æ. XII, 73. — in certamina poscit Turnum, Æ. XII, 467. — contra certamina Martis adsistunt, Æ. XII, 790. — certamina funesta classis timet, Cu. 81. — dabat, Cu. 315. — belli tremere, Cir. 358.

Certatim infundere rores, G. I, 385 et alibi.

Certe equidem, E. IX, 7. — pollicitus es, Æ. I, 234 et alibi.

Certo : nec certo vincere, Æ. V, 194. — *certat* prendere tecta, Æ. IX, 557. — consurgere sideribus, Cu. 349. — certatis tantum animis iniquis, Æ. X, 7. — *certant* illudere capto, Æ. II, 64. — inter se eruere quercum, Æ. IV, 443. — educere cœlo, Æ. VI, 178. — pellere vallo, Æ. IX, 520. — defendere saxis, Æ. X,

130. — de vita Turni, Æ. XII, 765. — certabant summa vi evertere, Æ. IX, 533. — *certet* tibi Amyntas, E. V, 8. — Phœbum superare, E. V, 9. — tibi gloria mansura, Cu. 36. — *certent* cycnis ululæ, E. VIII, 55. — Italiæ laudibus, G. II, 138. — cui non certaverit, G. II, 99. — *certare* muneribus, E. II, 57. — pignore, E. III, 31. — acie hic solebant, Æ. II, 30. — parati, Æ. V, 108. — sagitta invitat, Æ. V, 485. — odiis licebit, Æ. X, 14. — certasse priorem officio, Æ. I, 548. — *certantes* de rebus agebant hæc, Æ. XI, 446. — ferro dant funera, Æ. XI, 647. — *certantibus* remis, Æ. III, 668. — pariter animis, Æ. XII, 574. — certatur in limine, Æ. X, 355. — certatum est toto corpore, Æ. XI, 313. — certandum est cominus armis, Æ. XII, 890.

Certus eundi, Æ. IV, 554. — Æneas, Æ. V, 2; IX, 96. — *certa* cupido, Æ. II, 350. — requies, Æ. III, 393; VIII, 46. — mihi tua voluntas, Æ. IV, 125; VII, 548. — mori, Æ. IV, 564. — domus, Æ. VI, 673. — sententia, Æ. VII, 611; X, 240. — domus, Æ. VIII, 39. — cornus secat auras, Æ. XII, 268. — *certum* est, E. X, 52; Æ. III, 686; IX, 153. — facio Anchisen, Æ. III, 179. — certæ morti occumbere, Æ. II, 62. — *certam* salutem, G. IV, 294. — hastam, Æ. XI, 767. — *certo* tempore, G. IV, 100. — fœdere, Æ. I, 62. — agmine, Æ. II, 212. — ictu, Æ. XII, 490. — certi Penates, Æ. VIII, 39. — *certa* manent munera, Æ. V, 349. — reportent, Æ. IX, 193. — pectora, Æ. IX, 249. — responsa, Æ. XII, 112. — *certos* Penates novere, G. IV, 155. — per litora dimittam, Æ. I, 576. — cantus, Cir. 92. — *certis* locis, G. I, 60. — signis, G. I, 351. — diebus, G. II, 329. — certior auctor, Æ. X, 510. — certissimus auctor, G. I, 431. — certissima proles, Æ. VI, 322. — certissima signa, G. I, 439.

Cerva qualis vagatur, Æ. IV, 69. — cervam æripedem licet fixerit, Æ. VI, 802.

Cervix plurima, G. III, 52. — ardua illi, G. III, 79. — fluit ad terram, G. III, 524. — comæque trahuntur, Æ. I, 477. — collapsa recumbit, Æ. IX, 434. — lactea accipit crines, Æ. X, 137. — cervicis plausæ sonitum, G. III, 186. — *cervici* subvecte circulos, G. III, 167. — nostræ imponere, Æ. II, 707. — tereti reflexam, Æ. VIII, 633. — cervicem inflexam posuit, Æ. III, 631. — *cervice* equina, G. III, 92. — contenta trahunt plaustra, G. III, 536. — fulva leæna, G. IV, 408. — a marmorea, G. IV, 523. — intacta juvencas, G. IV, 540. — rosea refulsit, Æ. I, 402. — excussit securim, Æ. II, 224. — orantis applicat ensem, Æ. X, 536. — excutiens toros, Æ. XII, 7. — equis lapsum Thymœten, Æ. XII, 364. — illud subirent, Æ. XII, 899. — sublimi se rapit, Cu. 169. — inflexa recumbit caput, Cir. 449. — levis, Mor. 81. — *cervicibus* altis superant, Æ. II, 219. — arrectis fremit, Æ. XI, 496.

Cervus vivax, E. VII, 30. — erat forma præstanti, Æ. VII, 483. — *cervum* ingentem premes ad retia, G. III, 413. — ut agerent, Æ. VII, 481. — surgentem in cornua conspexit, Æ. X, 725. — inclusum flumine nactus, Æ. XII, 750. — *cervi* leves, E. I, 60. — imbelles, G. III, 265. — torpent conferto agmine, G. III, 369. — fugaces, G. III, 539. — transmittunt campos, Æ. IV, 154. — *cervos* pavidos agitant, G. III, 372. — tres errantes prospicit, Æ. I, 184. — veloces fatigat, Æ. V, 253. — cervis ponere retia, G. I, 307.

Cespes: cespite congestum culmen, E. I, 69. — de uno tollit silvam, G. IV, 273. — viridi sacraverat, tumulum, Æ. III, 304. — de gramineo vellit hastam, Æ. XI, 566. — de viridi foderet terram, Cu. 392.

Cesso : cessas in vota precesque, Æ. VI, 51. — cessas? Æ. VI, 52. — quid cessas? Æ. XI, 389. — *cessat* ullum genus telorum, Æ. II, 468. — in hora vacua, Mor. 53. — cessant vectare ornos, Æ. XI, 138. — cessabat labor aratro, Mor. 68. — cessavit cruor manare, G. I, 485. — cessabit gemere turtur, E. I, 59. — haud cessabit, Æ. I, 672. — ne cessa turbare omnia, Æ. XI, 401. — *cessare* si potes, E. VII, 10. — patiere novales, G. I, 71. — cessantem lustrare metas Pachyni, Æ. III, 430. — cessatum est quicquid, Æ. XI, 288. .

Cestus vide *Cæstus.*

Ceterus : cetera ætas, G. III, 62. — pars, Æ. II, 207; VIII, 548. — pubes, Æ. V, 74, 573. — juventus, Æ. V, 134. — manus, Æ. XI, 467. — Italia, Æ. XII, 40. — legio, Æ. XII, 562. — turba, Æ. XII, 606. — *cetera* respondent dictis, Æ. I, 585. — bella, Æ. II, 438. — scire prohibent, Æ III, 379. — Graius, Æ. III, 594. — animalia, Æ. IX, 224. — (præmia) reddet, Æ. IX, 254. — parce bello, Æ. IX, 656. — Turnus habet, Æ. IX, 91. — cremant, Æ. XI, 207. — perculsa jaceant, Æ. XI, 310. — facta, Æ. XI, 791. — conciderant, Cat. XII, 6.

Cetos : cete immania, Æ. V, 822.

Ceu pro sicut, G. I, 303; G. III, 194, 542; IV, 499; Æ. II, 355, 416, 516; V, 527, 740; Æ. VI, 492; VII, 378, 674, 699; IX, 30, 339, 792; X, 97, 357, 723; XI, 297; XII, 740. — ceu quum, G. IV, 96. — ceu, ac si, Æ. II, 438. — ceu, ut quum, Æ. V, 88.

Chalybs vulnificus liquescit, Æ. VIII, 446.

Charta : chartæ Mæoniæ patiuntur, Cir. 62. — chartas meas revisitote, Cat. VII, 13. — in chartas venerunt carmina, Cat. XI, 13.

Chelæ : Chelas inter sequentes, G. I, 33.

Chelydrus : chelydros graves agitare, G. III, 415. — chelydris nigris exesa creta, G. II, 214.

Chimæra (navis nomen) : Chimæram ingentem agit, Æ. V, 118. — ipsam consequitur, Æ. V, 223.

Chlamys : chlamydem Phrygiam fert, Æ. III, 484. — Sidoniam circumdata, Æ. IV, 137. — auratam victori, Æ. V, 250. — auro intertextam dedit, Æ. VIII, 167. — acu pictus, Æ. IX, 582. — croceam collegerat, Æ. XI, 775. — in chlamyde conspectus, Æ. VIII, 588.

Chorda : chorda tenui sonant psalteria, Cir. 178. — chordæ sunt, Cop. 7.

Chorea dia te tenuit, Cu. 118. — plaudente, Cu. 19. — choreas plaudunt pedibus, Æ. VI, 644. — *choreis* indulgere, Æ. IX, 615. — lustrant regem, Æ. X, 224.

Chorus Phœbi, E. VI, 66. — omnis comitetur hostiam, G. I, 346. — æqualis Dryadum, G. IV, 460. — omnis Nereidum, Æ. V, 240. — senior Glauci, Æ. V, 823. — hic juvenum, ille senum, Æ. VIII, 287. — matrum in templis, Æ. VIII, 718. — comitum occurrit, Æ. X, 219. ipse Phœbi, Cu. 115. — chorum simulans, Æ. VI, 517. — choro Pæana canentes, Æ. VI, 657. — chori Idæi, Æ. IX, 112. — *choros* agitabat in lucis, G. IV, 533. — exercet qualis Diana, Æ. I, 499. — instaurat, Æ. IV, 145. — lustrare, Æ. VII, 391. — indixit tibia, Æ. XI, 737. — egere, Cu. 115. — sanctos inire, Cat. XI, 8. — choris diductis solvere agmina, Æ. V, 581.

Chrysantus, Cu. 404.

Cibus : cibum dulcem ferre, G. II, 216. — ciborum nobilium requies, Mor. 76.

Cicada : cicadæ dente, Cir. 128. *cicadæ* rore pascentur, E. V, 77. — querulæ, G. III, 328. — rumpunt arbusta, Cop. 27. — *cicadis* resonant arbusta, E. II, 13. — argutis fremunt cuncta, Cu. 151.

Cicatrix signata in stirpe, G. II, 379.

Cicuta : cicuta fragili te donabimus, E. V, 85. — cicutis disparibus compacta fistula, E. II, 36.

Cieo seu Cio : ciet unda murmur, G. I, 210. — taurus gemitus, G. III, 517. — æquora imo fundo, Æ. II, 419. — manes nocturnos, Æ. IV, 490. — Alecto ab sede sororum, Æ. VII, 325. — agmen ab oris, Æ. X, 198. — mugitus in prœlia, Æ. XII, 104. — cit ab Erebo equos, Cu. 201. — ciemus magna voce supremum, Æ. III, 68. — *cient* bella, Æ. I, 541. — pugnæ simulacra, Æ. V, 585. — *ciebat* incassum fletus, Æ. III, 344. — simulacra belli, Æ. V, 674. — lacrimas, Æ. VI, 468. — *ciebo* cælum tonitru, Æ. IV, 122. — aciem stragemque ciebunt, Æ. VI, 829. — cie tinnitus, G. IV, 64. — bella, Æ. XII, 158. — cieret nimbos, Æ. VIII, 354. — ciere ære viros, Æ. VI, 165. — cientes in muris Martem, Æ. IX, 766.

Cinædus : cinæde Luci, Cat. V, 35.

Cinctus : cinctu Gabino insignis, Æ. VII, 612.

Cingo : cingit aggere, Æ. I, 112. — tempora lauro, Æ. V, 539. — sedem pinnis, Æ. VII, 159. — *cingunt* hinc urbes Gætulæ, Æ. IV, 41. — alæ saltus indagine, Æ. IV, 121. — nemus abjete, Æ. VIII, 599. — cui tempora radii, Æ. XII, 163. — hinc mœnia, Æ. XII, 745. — tempora cristam, Cu. 196. — cingebant quem undique silvæ, Æ. V, 288. — *cinxere* polum cœtu, Æ. I, 398. — æthera nimbi, Æ. V, 13. — muros corona, Æ. X, 122; XI, 475. — cingetis mœnibus urbem, Æ. III, 255. — *cingite* oppida muris, E. IV, 32. — frontem baccare, E. VII, 27. — altaria vitta, E. VIII, 64. — tempora ramis, Æ. V, 71. — fronde comas, Æ. VIII, 274. — cingeret muris Albam, Æ. V, 597. — *cingere* flamma reginam, Æ. I, 673. — mœnia flammis, Æ. IX, 160; X, 119. — cingens tempora myrto, G. I, 28. — cingor armis, Æ. II, 749. — *cingitur* ferrum Priamus, Æ. II, 511. — amni, Æ. IX, 469, 790. — Turnus in prælia, Æ. XI, 486. — nequidquam armis, Æ. XI, 536. — cinguntur his tempora vitta, Æ. VI, 665. — *cingi* telis, Æ. II, 520. — obsidione urbem, Æ. III, 52. — cinctus tergore capræ, Mor. 22. — cincta flammis starem, Æ. XII, 811. — cinctum nubibus caput, Æ. IV, 248. — cinctam serpentibus Hydram, Æ. VII, 658. — *cincti* pellibus in morem, Æ. VIII, 282. — armis fulgentibus decurrerunt, Æ. XI, 188.

Cingulum : cingula aurea subnectens mammæ, Æ. I, 492. — aurea bullis rapit, Æ. IX, 360. — Pallantis fulserunt bullis, Æ. XII, 942.

Cinis corripuit altaria flammis, E. VIII, 105. — ater suam habebat, Æ. IV, 633. — celabat lumina, Mor. 9. — *cineri* libabat dapes, Æ. III, 303. — Sichæi promissa fides, Æ. IV, 552. — mittite munera, Æ. IV, 623. — ingrato suprema ferebant, Æ. VI, 213. — parentum te remitto, Æ. X, 828. — sepulto est jucunda patria, Cir. 385. — ingrato servas serta, Cop. 35. — *cinerem* immundum, G. I, 81. — id. curare credis, Æ. IV, 34. — suscitat, Æ. V, 743. — altum ruebant, Æ. XI, 211. — *cineres* fer foras, E. VIII, 101. — Iliaci, Æ. II, 431. — meorum satiasse, Æ. II, 587. — Anchisæ revelli, Æ. IV, 427. — ad cineres parentis adsumus, Æ. V, 55. — cineres nequidquam recepti, salvete, Æ. V, 81. — Trojæ insequitur, Æ. V, 787. — postquam collapsi, Æ. VI, 226. — suscitat, Æ. VIII, 410. — supremos patriæ insedisse, Æ. X, 59. — in cineres daretur ora, Cu. 312.

Circa (adverb.) qui strepitus! Æ. VI, 866. — sternuntur corpora, Æ. VII, 535. — mactantur corpora, Æ. XI, 197. — responsant ripæ, Æ. XII, 757. — cubuere capellæ, Cu. 152.

Circa (præpos.) regem, G. IV, 75. — quem densentur pœnæ, Cu. 232.

Circensis : circensibus magnis actis, Æ. VIII, 636.

Circueo : circuit Camillam, Æ. XI, 761. — mortaria digitis, Mor. 116.

Circuitus : circuitum omnem pererrat, Æ. XI, 767. — circuitu longo petantur æquora, Æ. III, 413.

Circulus flexilis auri, Æ. V, 559. — accipit crines molli auro subnectens, Æ. X, 138. — tenui de vimine circlos, G. III, 166.

Circum (adverb.) est amplexus ansas, E. III, 45 et alibi.

Circum (præpos.) adstantem, Æ. X, 885. — altaria, Æ. II, 515; IV, 145; VIII, 285. — atria, Æ. VII, 379. — aures et tempora errat, Æ. V, 435. — capillos morerere, Cir. 236. — caput, Æ. IX, 587; XI, 579. — castella sedet, Æ. V, 440. — eum, G. IV, 430. — flumina, Æ. IX, 584, 679; XII, 518. — fruges, G. I, 345. — hæc, G. IV, 30; 400. — Hectora, Æ. VI, 166. — Hippolyten, Æ. XI, 661. — hunc volabant, Æ. VI, 706. — litora, Æ. I, 667 et alibi. — loca, Cu. 172. — me quæ sit copia, Æ. II, 564. — omnia fert oculos, Æ. VIII, 310. — oras et limina, G. IV, 188. — orgia evantes, Æ. VI, 517. — secula pendent, G. II, 523. — ovilia, G. III, 537. — pagos et compita, G. II, 382. — Pergama, Æ. I, 466. — præcordia, G. II, 484. — prata, G. I, 383. — quam, G. I, 235; Æ. V, 250. — quem, Æ. IX, 440; Cu. 396. — quos, Æ. II, 599. — rogos, Æ. XI, 188. — stagna, Æ. XII, 476. — tecta, G. III, 540. — tempora, Æ. II, 133; 684; IX, 808. — ubera, Æ. III, 392; VIII, 45, 631.

Circumago : circumagit quocunque caput, G. II, 392. — circumagens torquet illam fluctus, Æ. I, 117.

Circumdo licia, E. VIII, 74. — *circumdat* Phaetontiadas musco, E. VI, 62. — nequidquam arma humeris, Æ. II, 510. — vincula palmis, Æ. VIII, 458. — loricam humeris, Æ. XII, 88. — veste puellam, Cir. 251. — circumdedit muro arces, G. II, 535. — circumdabit sibi muro arces, Æ. VI, 784. — *circumdare* saltus canibus, E. X, 57; G. I, 140. — tergo taurino quantum possent, Æ. I, 368. — brachia collo, Æ. II, 792; VI, 700. fetu trunces, Æ. VI, 207. — igni muros, Æ. IX, 153. — flammis Trojam, Æ. X, 74. — *circumdatur* infula vitta, G. III, 487. — auro argentum, Æ. I, 593. — miseris fatis, Cu. 352. — circumdatus ipse armis, Æ. IX, 462. — *circumdata* nocte, G. IV, 497. — chlamydem limbo, Æ. IV, 137. — peltis, Æ. X, 483. — turbine corpus, Æ. XI, 596. — faciem nimbo, Æ. XII, 416. — circumdati terga bis collo, Æ. II, 218. — circumdata muro mœnia, Æ. VI, 549.

Circumduco effigiem, E. VIII, 75.

Circumfero : circumfert secum silvam tegmine, Æ. X, 887. — *circumtulit* socios, Æ. VI, 229. — huc atque huc acies, Æ. XII, 558.

Circumflecto : circumflectere cursus, Æ. III, 430; V, 131.

Circumfundo : circumfudit gradientes amictu nebulæ, Æ. I, 412. — *circumfundimur* armis, Æ. II, 383. — undique, Æ. III, 634. — circumfusum æquore corpus, Cir. 493. — *circumfusa* nubes, Æ. I, 586. — Trojana juventus undique, Æ. II, 64. — circumfuso milite, Æ. XI, 546. — circumfusa pruinis corpora, G. III, 368. — circumfusos affata est Sibylla, Æ. VI, 666.

Circumligo : circumligat natam hastæ, Æ. XI, 555.

Circumplector : quam circumplectitur auro balteus, Æ. V, 312.

Circumsæpio : circumseptam aggeribus classem, Æ. IX, 70.

Circumsisto : circumsistunt ipsumque domumque, Æ. VIII, 490. — circumsistere sibi formas vidit, Cir. 80.

Circumsono : circumsonat murum armis, Æ. VIII, 474.

Circumspicio : circumspicit Oriona, Æ. III, 517. — saxum, Æ. XII, 896. — circumspiciunt diversi, Æ. IX, 416. — circumspexit oculis agmina, Æ. II, 68. — circumspice alium, G. III, 390.

Circumsto : circumstant omnes fremitu, G. IV, 216. — animæ, Æ. VI, 486. — certatim tecta, Æ. VII, 585. — undique muros, Æ. XI, 388. — properi aurigæ, Æ. XII, 85. — hos phalanges, Æ. XII, 662. — *circumstetit* unda illum, G. IV, 361. — me horror, Æ. II, 559. — te anguis turba capitum, Æ. VIII, 300. — circumstent te pericula, Æ. IV, 561. — circumstare odia seio, Æ. X, 905.

Circumtexo : circumtextum acantho velamen, Æ. I, 649.

Cirumvecto : circumvectamur singula, G. III, 285.

Circumvehor frustra omnia verbis, Cir. 271.

Circumvenio : circumvenit Cocytus, Æ. VI, 132.

Circumvolito : circumvolitavit lacus hirundo, G. I, 377. — circumvolitans late fama, Æ. VII, 104.

Circumvolo : circumvolat vox umbra cava, Æ. II, 360. — turba prædam, Æ. III, 233. — nox caput umbra, Æ. VI, 867.

Circumvolvo : circumvolvitur sol magnum annum, Æ. III, 284.

Circus theatri, Æ. V, 289. — *circo* in medio locantur, Æ. V, 109. — longo decedere populum, Æ. V, 551.

Ciris carissima vobis venit, Cir. 202. — candida, Cir. 205. — esset in terris, Cir. 488. — formosior ansere Ledæ, Cir. 489. — et Haliæetus servant iras, Cir. 537. — liceat notescere, Cir. 90.

Cisium : cisi volantis impetum prætterire, Cat. VIII, 3.

Cithara : citharæ voces, Cir. 107. — citharam cui dabat Apollo, Æ. XII, 394. — *cithara* aurata personat Iopas, Æ. I, 740. — Threicia fretus, Æ. VI, 120. — citharæ cui cordi, Æ. IX, 776.

Citius dicto, Æ. I, 142. — noto et sagitta, Æ. V, 242.

Citus adstitit, Æ. I, 301. — sese extulit, Æ. XI, 462. — cita classis, Æ. V, 33. — citæ classis, Æ. V, 66. — citum quadrupedem, Æ. XI, 714. — cito tramite, Æ. V, 610. — *citi* solvite vela, Æ. IV, 574. — ferte flammas, Æ. IV, 594. — Tritones, Æ. V, 824. — ferte ferrum, Æ. IX, 37. — properate arma, Æ. XII, 425. — citæ quadrigæ, Æ. VIII, 642.

Civilis : civili quercu, Æ. VI, 772.

Civis : cives miseros, E. I, 72. — o cives miseri, Æ. II, 42. — *cives*, hoc vincite, Æ. V, 196. — miseræ, Æ. V, 671. — fessi circumsistunt, Æ. VIII, 489. — o cives, Æ. IX, 36, 783; XI, 242, 306, 459; XII, 572. — cives miseros projicis, Æ. XI, 360. — inter trepidos, Æ. XII, 583. — verentur, Cir. 116. — terret formidine, Cir. 363. — *civibus* dare urbem, Æ. V, 631. — multis viduasset urbem, Æ. VIII, 571. — miseris supponite ignem, Æ. XI, 119.

Clades : cladem noctis explicet, Æ. II, 361. — Libyæ, Scipiadas, Æ. VI, 844. — accepere, Æ. XII, 604. — clade subita turbaret Latinos, Æ. XII, 556. — de tali locutus, Cir. 89. — tristi exterrita, Cir. 283. — cladibus e tetris ereptus, Cu. 213.

Clam ferro superat, Æ. I, 350.

Clamo : clamat morientem nomine, Æ. IV, 674. — repente torvum, Æ. VII, 400. — se caussam malorum, Æ. XII, 600. — Cybalen, Mor. 31. — et quum clamarem, E. III, 19. — clamassent nautæ, E. VI, 44. — clamantis Rutuli in ore, Æ. IX, 442. — clamanti in ore jaculum sistit, Æ. X, 323. — clamatum repente super inscio, Cat. V, 15.

Clamor virum insequitur, Æ. I, 87. virum exoritur, Æ. II, 313. — sublatus ad æthera, Æ. II, 338. — ferit

sidera, Æ. II, 488. — nauticus, Æ. III, 128; V, 140. — it ad atria, Æ. IV, 665. — ingeminat, Æ. V, 227. — it cœlo, Æ. V, 451. — inceptus frustratur hiantes, Æ. VI, 493. — it, Æ. VIII, 595. — ad aures pervenit, Æ. IX, 395. — sequitur, Æ. IX, 504. — undique tollitur, Æ. IX, 566. — it muris, Æ. IX, 664. — virum it cœlo, Æ. XI, 192. — magnus se tollit, Æ. XI, 454. — tollitur, Æ. XI, 745; XII, 462. — immensus surgens ferit sidera, Æ. XI, 832. — ingens, Æ. XII, 268. — tristis juvenum, Æ. XII, 409. — quis tantus ruit, Æ. XII, 621. — exoritur, Æ. XII, 756. — *clamorem* ferunt ad litora, G. I, 362. — dedere scopuli, Æ. III, 566. — immensum tollit, Æ. III, 672. — tollunt, Æ. X, 262; XI, 622. — femineum tollunt, Æ. XI, 878. — hunc commixtum attulit aura, Æ. XII, 618. — *clamore* vocent Cererem, G. I, 347. — ingenti vocat, G. III, 43. — magno læti reportant, G. III, 375. — premes cervum, G. III, 413. — cum magno ruit, G. IV, 439. — implerunt montes, G. IV, 460. — prementem cursum apri, Æ. I, 324. — templum petebant, Æ. I, 519. — magno trahebant juvenem, Æ. II, 58. — vocati, Æ. II, 437. — implevi vias, Æ. II, 769. — læto salutant Italiam, Æ. III, 524. — vocat Cithæron, Æ. IV, 303. — resultant colles, Æ. V, 150. — cum clamore revocabat, Æ. V, 167. — clamore magno morantur, Æ. V, 207. — secundo exit, Æ. V, 491. — dedit signum, Æ. V, 578. — magno fremebant, Æ. VI, 175. — relinqui colles, Æ. VIII, 216. — ingenti se condunt, Æ. XI, 38. — excipiunt socii, Æ. IX, 54. — multo sequuntur, Æ. IX, 466. — sese ferebat, Æ. IX, 597. — sequuntur, Æ. IX, 636. — magno incumbere, Æ. IX, 791. — secundo fugiunt, Æ. X, 266. — vasto clamore, Æ. X, 716. — magno sequuntur, Æ. X, 799. — incendunt cælum, Æ. X, 895. — subito erumpunt, Æ. XI, 609. — in medio juvenum, Æ. XI, 838. — convertunt fugam, Æ. XII, 252. — salutant augurium, Æ. XII, 257. — vocabat suos, Æ. XII, 312. — clamores horrendos tollit, Æ. II, 222. — *clamoribus* magnis vocant hostem, G. IV, 76. — magnis Ithaci actus, Æ. II, 128. — tantis misceri æquor, Æ. IV, 411. — magnis implet consessum, Æ. V, 341. — tutis instant, Æ. X, 713. — incendunt urbem, Æ. XI, 147.

Clangor tubarum, Æ. II, 313; XI, 192. — Tyrrhenus tubæ mugire, Æ. VIII, 526. — clangoribus magnis quatiunt alas, Æ. III, 226.

Claresco: clarescunt sonitus magis atque magis, Æ. II, 301.

Clarus squamis rutilis, G. IV, 93. — Acestes, Æ. I, 550. — intonuit pater, Æ. VII, 141. — ferrugine, Æ. IX, 582. — ferrugine et ostro, Æ. XI, 772. — tam clara oculis, Æ. II, 589. — *clara* dies, Æ. V, 43. — tuba, Æ. V, 139. — progenies, Æ. V, 564. — tempestas, Æ. IX, 19. — *clarum* signum, Æ. III, 519. — nomen, Æ. XII, 225. — clari Acestæ, Æ. V, 106. — cognominis, Æ. VIII, 48. — claræ virtutis socius, Cu. 366. — clarum Oriona, Cir. 535. — *claram* Lycaonis Arcton, G. I, 138. — se condere cernimus, Æ. II, 696. — *claro* aquilone, G. I, 460. — Olympo, Æ. IV, 268. — clara in luce, Æ. I, 588. — voce, Mor. 92. — *clari* bello, Æ. VI, 478. — argento delphines, Æ. VIII, 673. — clara incendia, Æ. II, 569. — claras Mycenas, Æ. I, 284. — claris factis, Æ. VII, 474. — clarior ignis, Æ. II, 705. — clarissime Pandare, Æ. V, 495. — clarissima mundi lumina, G. I, 5.

Classicum: classica inflari, G. II, 539. — jam sonant, Æ. VII, 637.

Classis cita fertur, Æ. V, 33. — currit iter, Æ. V, 862. — tua, nunc Nymphæ, Æ. X, 231. — revoluta labitur,

Cir. 459. — *classis* citæ certamina, Æ. V, 66. — Lyciæ ductorem, Æ. VI, 334. — quum egeret, Æ. IX, 88. — validæ certamina, Cu. 81. — *classi* da evadere flammam, Æ. V, 689. — immittit habenas, Æ. VI, 1. — *classem* Argivum exurere, Æ. I, 39. — disjectam æquore, Æ. I, 128. — clausam arboribus occulit, Æ. I, 310. — relatam tibi nuntio, Æ. I, 390. — quo litore linquant, Æ. I, 517. — quassatam subducere, Æ. I, 551. — vides, Æ. I, 583. — molimur, Æ. III, 5. — sistet in oris, Æ. III, 117. — aptare velis, Æ. III, 472. — hanc venientem conspexi, Æ. III, 651. — aptent taciti, Æ IV, 289. — armari, Æ. IV, 299. — moliris, Æ. IV, 309. — amissam reduxi, Æ. IV, 375. — revisit, Æ. IV, 396. — ad Pergama misi, Æ. IV, 426. — procedere vidit, Æ. IV, 587. — ad classem misit Irin, Æ. V, 607. — classem relictam vidit, Æ. V, 612. — ferunt flamina, Æ. V, 832. — ferunt æquora, Æ. V, 843. — totam incestat, Æ. VI, 150. — appulit, Æ. VII, 38. — religavit, Æ. VII, 106. — Dardaniam prospexit, Æ. VII, 288. — invadit, Æ. IX, 69. — formabat, Æ. IX, 81. — convertere in Nymphas, Æ. X, 83. — conscendit, Æ. X, 15?. — *classe* veho penates, Æ. I, 379. — tenebat iter, Æ. V, 1. — ex omni delectæ, Æ V, 115. — amissa, Æ. V, 794. — advectum Ænean, Æ. VIII, 11. — de classe legit biremes, Æ. VIII, 79. — classe relicta, Æ. IX, 8. — comitatus catervas, Æ. X, 194. — *classes* armatas deducere, G. I, 255. — linquens, Æ. III, 300. — transmissæ trans æquora, Æ. III, 403. — Iliacas sequar, Æ. IV, 537. — stant sale, Æ. VI, 697. — invectas alveo, Æ. VII, 436. — Hortinæ, Æ. VII, 716. — æratas cernere, Æ. VIII, 675. — exustas quid repetam, Æ. X, 36. — in Pelasgas inferre ignes, Cu. 308. — magnas sequitur, Cir. 479. — *classibus* hic locus, Æ. II, 30. — dare austros, Æ. III, 61. — permensi æquor, Æ. III, 157. — e Danais, Æ. III, 602. — peteretur Troja, Æ. IV, 313. — sub classibus latet æquor, Æ. IV, 582. — classibus depulit ignem, Æ. V, 726. — ambustis, Cu. 313. — eripiat reditus, Cu. 318.

Claudo : claudit hiems rura, G. II, 317. — in antro pecudes, Æ. III, 642. — Teucros, Æ. IX, 67. — nos pontus objice maris, Æ. X, 377. — *claudunt* umbræ hunc convallibus, Æ. VI, 139. — centum vectes, Æ. VII, 609. — claudes fœnilia, G. III, 321. — *claudite* rivos, E. III, 111. — saltus, E. VI, 56. — *claudere* agnos domi, E. VII, 15. — portas pars, Æ. XI, 883. — versum molli pede, Cir. 20. — clauditur quibus terrarum orbis, Æ. I, 233. — claudimur hinc amni, Æ. VIII, 473. — clauduntur lumina in noctem, Æ. X, 746; XII, 310. — claudentur portæ belli, Æ. I, 294. — *clausa* domus, Æ. III, 213. — limine occulitur, Cat. I, 2. — clausum terra te condere, Æ. XII, 893. — *clausam* circum arboribus classem, Æ. I, 311. — libro et subere natam, Æ. XI, 554. — in clauso positum linquunt, G. IV, 303. — *clauso* carcere ventorum, Æ. I, 141. — Olympo, Æ. I, 374. — gurgite, Æ. XI, 298. — clausa clavi (susp. lect.) Mor. 15. — clausi circum arboribus, Æ. III, 230. — clausæ tenebris et carcere, Æ. VI, 734. — *clausa* armenta stabulis, G. III, 352. — mœnia, Æ. X, 22. — *clausos* servant tauros, G. III, 214. — speluncis lacus, G. IV, 364. — Teucros, Æ. IX, 67. — *clausis* in ædibus, G. IV, 258. — fornacibus ignis æstuat, G. IV, 263. — portis, Æ. VIII, 385.

Claudus : clauda vulnere pars retentat, Æ. V, 278.

Claustrum : claustra Lucrino addita, G. II, 161. — circum claustra fremunt venti, Æ. I, 56. — *claustra* pinea laxat, Æ. II, 259. — sufferre va-

lent, Æ. II, 491. — Pelori rarescent, Æ. III, 411. — ingentia portarum pendent, Æ. VII, 185. — rumpere manu, Æ. IX, 758.

Clava: clava sternentes agmina, Æ. X, 318.

Clavis: clavi clausa referat ostia, Mor. 15.

Clavus: clavum torquet, Æ. V, 177. — nusquam amittebat, Æ. V, 852. — regit, Æ. X, 218.

Cliens: clienti innexa fraus, Æ. VI, 609.

Clipeatus: clipeata densantur agmina, Æ. VII, 793.

Clipeum: ingens intonat, IX, 709.

Clipeus est habilis lateri, Æ. XII, 432. — clipei sub orbe, Æ. II, 227. — insigne decorum, Æ. II, 392. — umbone pependit, Æ. II, 546. — Argolici instar, Æ. III, 637. — textum, Æ. VIII, 625. — Mæonis æra, Æ. X, 336. — per oras, Æ. X, 477. — orbem, Æ. X, 546. — onus, Æ. X, 553. — fulgentis per oras, Æ. X, 589. — ærei mora, Æ. XII, 541. — septemplicis orbes, Æ. XII, 925. — clipeo sinistram insertabam, Æ. II, 671. — *clipeum* ære cavo figo, Æ III, 286. — efferre jussit, Æ. V, 359. — induitur, Æ. VII, 639. — lævem insignibat Io, Æ. VII, 789. — ingentem informant, Æ. VIII, 447. — per clipeum Vulcani, Æ. VIII, 729. — clipeum excipiam, Æ. IX, 270. — cape, Æ. X, 242. — ardentem extulit, Æ. X, 261. — medium transverberat, Æ. X, 482. — assimulat, Æ. X, 638. — ex ære subligat sinistræ, Æ. XI, 10. — in clipeum assurgat, Æ. XI, 284. — clipeum aptat habendo, Æ. XII, 89. — everberat alis, Æ. XII, 866. — clipeo gerit insigne, Æ. VII, 657. — fulmina mittunt, Æ. IX, 733. — subsistere, Æ. IX, 806. — resultant tela, Æ. X, 330. — excussa est hasta, Æ. X, 777. — hastile trahebat, Æ. X, 795. — sidereo flagrans, Æ. XII, 167. — increpat, Æ. XII, 332. — objecto, Æ. XII, 377; Cu. 315. — clipei pendent, Æ. VII, 186. — *clipeos* mutemus, Æ. II, 389. — agnoscunt, Æ. II, 422. — objiciunt sinistris, Æ. II, 443. — ardentes cerno, Æ. II, 734. — leves tergunt, Æ. VII, 626. — ipsorum conjiciunt, Æ. XI, 196. — clipeis tot paribus streperet, Æ. X, 51, 68. — invadunt Martem, Æ. XII, 712. — concurrunt, Æ. XII, 724.

Clivosus: clivosi tramitis, G. I, 108. — ruris, G. II, 212.

Clivus: clivo molli demittere jugum, E. IX, 8. — molli devertitur orbita, G. III, 293.

Clypeus vide *Clipeus.*

Coccum: cocco sanguineo pinguntur prœlia, Cir. 31.

Cœlestis vide *Cælestis.*

Cœlicola vide *Cælicola.*

Cœlifer vide *Cælifer.*

Cœlum vide *Cælum.*

Cœnum: cœni odor gravis, G. IV, 49. — *cœno* turbidus gurges, Æ. VI, 296. — sordido retentæ rates, Cat. V, 25.

Coeo: coit sanguis formidine, Æ. III, 30. — manus et castris, Æ. IX, 801. — in unum virtus socium, Æ. X, 410. — in præcordia sanguis, Æ. X, 452. — *coeunt* inter se, G. IV, 73. — collecti undique, Æ. VII, 582. — *coeant* mercede suorum, Æ. VII, 317. — in amicitiam, Æ. VII, 546. — populi, Æ. VIII, 385. — in fœdera dextræ, Æ. XI, 292. — coirent inter se capita, Æ. XI, 860. — coisse inter se viros, Æ. XII, 709.

Cœpi: cœpit albescere fluctus, G. III, 237; Æ. VII, 528. — crudescere morbus, G. III, 504. — sic Ilioneus, Æ. I, 521. — talia vates, Æ. VI, 372. — *cœpere* contendere, E. VII, 19. — multi, G. I, 225. — concrescere, Cir. 498. — *cœperat* flectere sermo, Æ. XII, 941. — utrumque, Cat. VIII, 19. — cœperit discindere Nerea ponto, E. VI, 35. — cœptum munus, Cir. 9. — cœpti belli fiducia, Æ. II, 162. —

cœpta carmina, E. VIII, 12. — moveri juga silvarum, Æ. VI, 256. — cœptæ turres, Æ. IV, 86. — cœptorum operum, Æ. III, 20.

Cœptum : ad cœpta feramur, Cu. 40. — *cœptis* audacibus adnue, G. I, 40. — immanibus effera Dido, Æ. IV, 642. — his quid struat, Æ. VIII, 15. — tuis ingentibus digna spondeo, Æ. IX, 296. — ingentibus adsis, Æ. X, 461. — meis allabere, Cu. 25.

Coerceo : coercet quos Styx, G. IV, 480; Æ. VI, 439. — coercent postrema juvenes, Æ. IX, 27.

Cœtus : cœtum celebrate faventes, Æ. I, 735. — in cœtum advocat socios, Æ. V, 43. — *cœtu* cinxere polum, Æ. I, 398. — læto, Æ. V, 107. — Naiadum egere choros puellæ Dryades, Cu. 116. — cœtus avium novos viderit, Cir. 49.

Cogito : quid cogitet humidus Auster, G. I, 462.

Cognatus : cognato sanguine, Æ. XII, 29; Cir. 409. — cognati patres, Æ. VIII, 132. — cognatas olim urbes, Æ. III, 502. — cognatos augens reges, Cir. 201.

Cognomen cui additur Iulo, Æ. I, 267. — cui erat Remulo, Æ. IX, 593. — cognominis clari urbem, Æ. VIII, 48. — *cognomine* Graii Hesperiam dicunt, Æ. I, 530; III, 163. — lætam gentem, Æ. III, 133. — dixit campos Chaonios, Æ. III, 334. — Xanti rivum, Æ. III, 350. — fluvii dicta Gela, Æ. III, 702. — gaudet terra, Æ. VI, 383. — Tiburti dictam gentem, Æ. VII, 671. — fluvium diximus Thybrim, Æ. VIII, 331. — gentis condebat Argyripam, Æ. XI, 246. — dicuntur Diræ, Æ. XII, 845.

Cognosco : cognoscis facta tua, Cat. V, 18. — cognoscit se neque currentem, nec euntem, Æ. XII, 903. — *cognovit* fletus gnati, G. IV, 375. — hunc, Æ. VI, 340. — cognovimus amnem venatu, Æ. IX, 245. — cognoscite carmina, E. VI, 25. — hæc, Æ. V, 474. — *cognoscere* divos præsentes, E. I, 42. — quæ sit virtus, E. IV, 27. — risu matrem, E. IV, 60. — curas, G. I, 177. — certis signis, G. I, 394. — quamque terram, G. II, 226. — rerum causas, G. II, 490. — signis non dubiis, G. IV, 253. — casus nostros, Æ. II, 10. — casus tantos, Æ. III, 299. — nullo signo possim, Cir. 243. — *cognitus* mihi casus, Æ. I, 623. — in utilitate fulgor, Cu. 65. — *cognita* Sicyonia, Cir. 243. — Graiis sacra, Cir. 375. — cognitissima hæc tibi fuisse et esse, Cat. VIII, 13.

Cogo : quid non cogis pectora, Æ. III, 56; IV, 412. — cogis me rumpere silentia, Æ. X, 63. — *cogit* hiems mella, G. IV, 36. — ad juga equos, Æ. VII, 639. — in prœlia acies, Æ. IX, 463. — concilium intra limina, Æ. XI, 235. — sub juga juvencos, Mor. 122. — *cogunt* fetus gravidos, G. IV, 231. — me talia moliri, Æ. I, 563. — pars agmina, Æ. IV, 406. — me ira nec exsaturabile pectus, Æ. V, 782. — ire per umbras, Æ. VI, 462. — undique auxilia, Æ. VIII, 7. — manes mea viscera transnare, Cu. 214. — cogebat pecudes in umbras, Cu. 107. — coges me mori, E. II, 7. — coget te fames consumere mensas, Æ. VII, 125. — *coge* pecus, E. III, 20. — gradum conferre, G. III, 169. — *cogite* oves, E. III, 98. — concilium, Æ. XI, 460. — cogant socios ad litora, Æ. IV, 289. — *cogere* oves stabulis, E. VI, 85. — mella pressis favis, G. IV, 140. — concilium, Æ. XI, 460. — cogentibus nullis hominum, G. II, 10. — *cogor* adire vices acerbas, Cu. 210. — adire lacus, Cu. 372. — *cogitur* unda vento, G. IV, 420. — iterum ire, Æ. IV, 414. — aer in nubem, Æ. V, 20. — cogemur parere dominis, Æ. XII, 237. — *cogi* ad prœlium, Æ. XII, 581. — coactam sub arma Hesperiam, Æ. VIII, 43. — coacto sale,

Mor. 46. — coacti lacrimis, Æ. II, 196. — coacta semina terrarum, E. VI, 31. — coactis cuneis, Æ. VII, 509; XII, 457.

Cohibeo: cohibet spelunca latebris Scyllam, Æ. III, 424. — Ardea muris Turnum, Æ. IX, 738. — o cohibete iras, Æ. XII, 314.

Cohors cuncta, Æ. III, 563. — una ingens Amiterna, Æ. VII, 710. — stipata fratrum, Æ. X, 328. — tota defluxit in terram, Æ. XI, 500. — cohortes explicuit legio, G. II, 279.

Collabor: collapsa cervix, Æ. IX, 434. — collapsum ferebant famuli, Æ. VIII, 584. — collapsam ferro adspiciunt, Æ. IV, 664. — collapsi cineres, Æ. VI, 226. — *collapsa* morbo ossa, G. III, 485. — membra, Æ. IV, 391; IX, 708. — collapsos artus, Æ. IX, 753.

Colligo: colligit luna ignes, G. I, 427. — se anguis in spiram, G. II, 154. — se in arma, Æ. X, 412. — habenas, Æ. XI, 671. — *collegit* se in arma, Æ. XII, 491. — ubi hæc, Mor. 91. — collegerat sinus in nodum, Æ. XI, 776. — colligat nox pluviam, E. IX, 63. — collegerit hora sitim, G. III, 327. — colligere arma, Æ. V, 15. — *collecta* ex longo rabies edendi, Æ. IX, 63. — in figuram alitis, Æ. XII, 862. — *collectum* robur, G. III, 235. — gluten, G. IV, 40. — *collectum* paludis humorem, G. I, 114. — ignem premens, G. III, 85. — collectam exsilio pubem, Æ. II, 798. — *collecti* undique Danai, Æ. II, 414. — undique coeunt, Æ. VII, 582. — Troes, Æ. IX, 689. — collectæ ex alto nubes, G. I, 323. — collectos agrestes, Æ. IX, 11. — collectas nubes fugat, Æ. I, 143. — *collectis* navibus septem, Æ. I, 170. — omnibus defuit una, Æ. II, 743.

Collis: collis Aventini silva, Æ. VII, 659. — *collem* ascendebant, Æ. I, 419. — hunc frondoso vertice habitat, Æ. VIII, 351. — placitum paucis ascendere, Cir. 8. — de colle celso, Æ. VIII, 604. — *colles* subducere se incipiunt, E. IX, 7. — aprici, E. IX, 49. — apertos amat Bacchus, G. II, 113. — maligni, G. II, 179. — supinos metabere, G. II, 276. — supini sonant, G. III, 555. — obscuros videmus, Æ. III, 522. — pulsati resultant, Æ. V, 150. — Rutulos exercent, Æ. VII, 798. — relinqui clamore, Æ. VIII, 216. — resultant, Æ. VIII, 305. — cavi inclusere, Æ. VIII, 598. — duros exercent, Æ. XI, 319. — obsessos ille deserit, Æ. XI, 902. — patûlos velabant gramina, Cu. 46. — inter Actæos, Cir. 106. — *collibus* invidit umbras, E. VII, 58. — apricis in collibus, E. IX, 49. — ponere vitem, G. II, 273. — curvis quem cingebant silvæ, Æ. V, 287. — de altis, Æ. VII, 726.

Colloco: collocat hic aversum, G. IV, 424.

Colloquium: colloquio deorum fruitur, Æ. VII, 91.

Colluceo: collucent mœnia flammis, Æ. V, 4. — ignes, Æ. IX, 166. — ignibus agri, Æ. XI, 209. — templis lumina, Cu. 216. — collucere faces videbis, Æ. IV, 567. — collucens totus veste, Æ. X, 539.

Colludo: colludere plumas in aqua, G. I, 369.

Collum: per collum obtorti auri, Æ. V, 559. — *collo* timuisset aratrum, E. VI, 50. — molli feret esseda, G. III, 204. — monile, Æ. I, 654. — Æneæ pependit, Æ. I, 715. — circumdati tergo, Æ. II, 218. — intendunt vincula, Æ. II, 236. — circumdare brachia, Æ. II, 792; VI, 700. — aurum tortile fit coluber, Æ. VII, 351. — desecto, Æ. VIII, 438. — lactea innectuntur auro, Æ. VIII, 660. — pendentia secat, Æ. IX, 331. — lasso demisere caput, Æ. IX, 436. — decus, Æ. X, 135. — suspendit ensem, Æ. XI, 11. — impresso pede, Æ. XII, 356. — niveo retinens mo-

nilia, Cir. 170. — *colla* equum fumantia solvere, G. II, 542. — libera adfuerint servitio, G. III, 167. — sibila tumentem colubrum, G. III, 421. — candida, G. IV, 337. — cærula tumentem anguem, Æ. II, 721. — subjecta insternor veste, Æ II, 381. — sibila attollens, Æ. V, 277. — horrere colubris, Æ. VI, 419. — dant ventis, Æ. VII, 394. — per longa dant modos, Æ. VII, 701. — fovet, Æ. X, 838. — per colla ludunt jubæ, Æ. XI, 497. — colla mollia reflectunt, Æ. XI, 622. — sedentis qua lucent, Æ. XI, 692. — lenta posuit leto, Æ. XI, 829. — comentia pectunt, Æ. XII, 86. — lavant sanguine, Æ. XII, 722. — horrent anguibus, Cu. 220. — comata attondisse, Cat. VIII, 10.

Collustro : collustrans omnia, Æ. III, 651.

Colo : colis quæ Paphon, Cat. VI, 2. — *colit* Jupiter terras, E. III, 61. — stagna anguis, G. III, 430. — quos penates, Æ. V, 63. — nunc Roma (morem), Æ. VII, 603. — amorem virginitatis, Æ. XI, 584. — lucos, Cu. 86. — *colunt* quas Harpyiæ, Æ. III, 212. — saxa Hernica, Æ. VII, 684. — Casperiam, etc. Æ. VII, 714. — colebat templum miro honore, Æ. IV, 458. — colui honores vestros, Æ. XII, 778. — *coluere* vitam, G. II, 532. — viri Œnotri, Æ. I, 532; III, 165. — morem urbes, Æ. VII, 602. — cole lætus fontes, Cu. 380. — colito exiguum rus, G. II, 413. — colat Pallas arces, E. II, 62. — colant numina tua, G. I, 30. — colerem urbem Trojanam, Æ. IV, 343. — colere te perfidus, Æ. IV, 422. — *coluisse* fertur Carthaginem, Æ. I, 16. — Dianam nec profuit, Æ. XI, 843. — *colitur* procul terra, Æ. III, 13. — mari medio tellus, Æ. III, 73. — ille deus, Cu. 85. — coli immotam dedit, Æ. III, 77. — culti mundi sidera, Cir. 218. — *culta* novalia, E. I, 71. — urentes capellas, G. II, 196. — flaventia humectat Galæsus, G. IV, 126. — pinguia, G. IV, 372. — colendi hortos cura, G. IV, 118. — *colendo* mollite fructus, G. II, 36. — experiere terram, G. II, 222.

Colocasium : colocasia mixta acantho, E. IV, 20.

Colonus : colono hiems ignava, G. I, 299. — *coloni* subigebant arva, G. I, 125. — Ausonii, G. II, 385. — fortes, G. III, 288. — Tyrii tenuere, Æ. I, 12. — colonos Dardanios sequare, Æ. IV, 626. — coloni, migrate, E. IX, 4. — *colonis* abductis, G. I, 507. — posuisse nomen, Æ. VII, 63. — fundasse urbem, Æ. VII, 410. — Dardanii transcribi sceptra, Æ. VII, 422.

Color quis cuique, G. II, 178. — quis cui, G. II, 256. — deterrimus, G. III, 82. — alius est ægris, G. IV, 254. non unus mansit, Æ. VI, 47. — purpureus reliquit ora, Æ. XI, 819. — est unus, Mor. 103. — *colorem* una duceret, E. IX, 49. — similis Mercurio, Æ. IV, 558. — rebus nox abstulit, Æ. VI, 272. — similis longævo, Æ. IX, 650. — *colore* hyali saturo fucata vellera, G. IV, 335. — Assyrio lauta vellera, Cu. 61. — purpureo rubicunda rosa, Cu. 398. — triplici diversa licia, E. VIII, 73. — fila, Cir. 371. — *colores* mentiri, E. IV, 42. — ternos, E. VIII, 77. — varios errare, G. I, 452. — mille varios trahens, Æ. IV, 701. — mille varios trahit, Æ. V, 89. — tales dabat virgo, Æ. XII, 69. — varios intexens pluma, Cir. 502. — *coloribus* novis rubeant prata, G. IV, 306. — mille arcum, Æ. V, 609. — sparsit alas Æ. VII, 191. — distincta arva, Cu. 70.

Coloratus : coloratis ab Indis, G. IV, 293.

Coluber tecto adsuetus succedere, G. III, 418. — qualis mala gramina pastus, Æ. II, 471. — ingens fit aurum, Æ. VII, 352. — colubrum tumentem colla, G. III, 421. — *colubris* longis invisa avis, G. II, 320. — horrere colla, Æ. VI, 419. — tot pullulat, Æ. VII, 329.

864. — hunc late legio, Æ. VII, 681. — comitamur juvenem vano honore, Æ. XI, 52. — *comitantur* oves, Æ. III, 660. — gressum canes, Æ. VIII, 462. — hos germani, Æ. X, 126. — comitabantur quam quercus, Cu. 132. — comitabor nautas fuga, Æ. IV, 543. — comitetur Ænean ab oris Tuscis, Æ. X, 164. — *comitentur* hostiam socii, G. I, 346. — honorem supremum, Æ. XI, 61. — *comitante* magna caterva, Æ. II, 40, 370; V, 76. — acie, Æ. XI, 498. — *comitantibus* multis, Æ. III, 346. — armis, Æ. IV, 48. — *comitatus* Achate ipse graditur, Æ. I, 312. — ille iter meum, Æ. VI, 112. — lectis equitum, Æ. IX, 48. — classe catervas, Æ. X, 194. — merce macelli, Mor. 82. — comitata ministris, Æ. II, 580. — comitate paucis Cupavo, Æ. X, 186.

Commaculo: commaculare manus, E. VIII, 48.

Commendo sociis Ascanium, Æ. II, 748. — me tibi, Cat. X, 5. — *commendat* tibi sacra, Æ. II, 293. — quos Acestæ, Æ. V, 771.

Commercium: commercia ista belli sustulit, Æ. X, 532.

Comminus arva insequitur, G. I, 104. — obtruncant, G. III, 374. — pugnatur armis, Æ. VII, 553. — enses falcati, Æ. VII, 732. — ensem condidit, Æ. IX, 347. — proturbant, Æ. IX, 440. — dejectum ictu caput, Æ. IX, 770. — pedes apparat ire, Æ. X, 454. — te mecum crede solo, Æ. XI, 706. — est certandum sævis armis, Æ. XII, 890. — respexit serpentem, Cu. 188.

Commisceo: commiscet opus, Mor. 114. — *commixtus* magno corpore, G. II, 327. — in auras sumus, G. IV, 500. — sanguine surget, Æ. VI, 762. — commixtum clamorem, Æ. XII, 618. — commixtam favillam, Æ. IX, 76. — commixta grandine, Æ. IV, 120, 161. — commixti corpore Teucri, Æ. XII, 835. — commixta frusta mero, Æ. III, 631. — commixtis igne tenebris, Æ. VIII, 255.

Commissum: commissa magna luis, G. IV, 454. — luetis, Æ. I, 136.

Committo: commisit primæ pugnæ funera, Æ. VII, 542. — commiserat quid illa, Cir. 71. — committas sulcis semina, G. I, 223. — *committere* vitem sulco, G. II, 289. — sese ponti, G. III, 78. — quid tantum potuere, Æ. I, 231. — pugnam cæstu, Æ. V, 69. — vitam ventis, Æ. X, 69. — manum Teucris, Æ. XII, 60. — teneram inter pisces, Cir. 485. — semina terræ, Mor. 70. — *committitur* quæ auris, Æ. XI, 560. — infausto omine pugna, Æ. XI, 589. — commissa utero caudas delphinum luporum, Æ. III, 428. — imperio ducis (porta), Æ. IX, 675. — externo duci gens Lydia, Æ. X, 156. — commissa apud superos piacula, Æ. VI, 569. — commissos ludos tuba canit, Æ. V, 113.

Commodus: commoda sege Baccho, G. IV, 129.

Commoveo: commovet alas, Æ. V, 217. — commovit me regia deliciis, Cir. 433. — commoverunt hunc canes, Æ. VII, 494. — *commotus* graviter, Æ. I, 126. — volitare ad superos puellam, Cir. 522. — *commota* his Dido, Æ. I, 360. — spelunca columba, Æ. V, 213. — commotæ cantu umbræ, G. IV, 471. — commotis sacris, Æ. IV, 301.

Communis Trojæ et patriæ Erinnys, Æ. II, 573. — alumna, Cir. 441. — *commune* periculum ambobus erit, Æ. II, 709. — crimen, Æ. XII, 16. — communis nati, Æ. II, 789. — *communem* populum, Æ. IV, 102. — deum, Æ. VIII, 275; Cir. 359; Cat. XI, 50. — communi statione, Æ. IX, 183. — *communes* gnatos habent, G. IV, 153. — cum Jove nepotes, Cir. 361. — communibus dis, Æ. XII, 118.

Como: comantem Narcissum, G. IV, 122. — galeam, Æ. II, 391. — foliis et flore caulem, Æ. XII, 413. —

comantes sætas hirci, G. III, 312. — cristas, Æ. III, 468. — toros, Æ. XII, 6. — comantia colla, Æ. XII, 86. — comata colla, CAT. VIII, 10.

Como : comtus fronde et oliva, Æ. VII, 751. — comta serpentibus Tisiphone, CU. 217. — comtum crinem, CIR. 127. — comtæ comæ, Æ. VI, 48. — *comtos* vitta ramos, Æ. VIII, 128. — de more capillos, Æ. X, 832.

Compages : compagibus laxis laterum, Æ. I, 122. — arctis, Æ. I, 293. — curvam alvum, Æ. II, 51.

Comparo : comparat dare requiem, CU. 204. — escas, MOR. 55.

Compello : compellit Lapithas in enses, CU. 28. — compulerant greges in unum, E. VII, 2. — compellere gregem hibisco, E. II, 30. — compellente pastore, CU. 103. — compulsus eodem Æneas, Æ. I, 575. — compulso grege, CU. 203.

Compello : compellat prior Ænean, Æ. I, 581. — ultro verbis amicis, Æ. II, 372. — quem multo honore, Æ. III, 474. — ultro his vocibus Ænean, Æ. IV, 304. — voce Menœten, Æ. V, 161. — ultro notis vocibus, Æ. VI, 499. — ultro Junonem, Æ. X, 606. — compellabat Opim, Æ. XI, 534. — compellare virum, Æ. II, 280; III, 299; VIII, 164.

Compesco : compesce culpam ferro, G. III, 468. — compescere ramos fluentes, G. II, 370.

Compingo : compacta cicutis fistula, E. II, 36. — arundine, CU. 99. — compactis trabibus, Æ. XII, 674.

Compitalia : in compitalia uncta ducis, CAT. V, 27.

Compitum : circum compita posuere præmia, G. II, 382.

Complector te comitem in casus, Æ. IX, 277. — *complectitur* illum amaracus, Æ. I, 694. — sopor artus, Æ. II, 253. — gremio ossa, Æ. V, 31. — hostem dextra, Æ. XI, 743. — Ascanium, Æ. XII, 433. — me hortulus, umbra, CIR. 4. — *complexus* in nodum Cacum, Æ. VIII, 260. — dextram hæret, Æ. VIII, 558. — euntem, Æ. XI, 46. — pater timidam, CIR. 72. — *complexa* corpus gnati, E. V, 22. — penates umbra laurus, Æ. II, 514. — pedes conjux, Æ. II, 673. — nepotes Berecynthia, Æ. VI, 787. — complexi inter se morantur, Æ. V, 766.

Compleo : complet agmina vox, Æ. IX, 113. — Evandrum fama, Æ. XI, 140. — æthera fragor, Æ. XII, 724. — *complent* cavernas penitus milite, Æ. II, 20. — loca milite, Æ. II, 495. — litora, Æ. III, 71; 676. — se lumine cornua Lunæ, Æ. III, 645. — ululatibus æthera, Æ. VII, 395. — mœnia Teucri, Æ. IX, 39. — fossas aggere, Æ. IX, 567. — *compleran*t cœtu litora, Æ. V, 107. — tempora Parcæ, Æ. IX, 108. — quam undique sentes, Æ. IX, 382. — complebunt foros apes, G. IV, 250. — *complerint* agmine ripas, Æ. VI, 712. — campos, Æ. VII, 643. — complere plures (naves) valent, Æ. XI, 327. — completur annuus orbis, Æ. V, 46. — complentur valles cavæ, G. II, 391.

Complexus : complexu Æneæ pependit, Æ. I, 715. — Iuli avulsus, Æ. IV, 616. — in misero necabat, Æ. VIII, 488. — te teneo, Æ. VIII, 582. — complexibus nostris te arcet, Æ. V, 742.

Comploro : comploro questu Carme, CIR. 285.

Complures poetæ, CIR. 54. — nymphæ, CIR. 391.

Compono : componit illam (Cererem) tabula, MOR. 43, 44. — *composuit* se regina sponda, Æ. I, 698. — genus indocile, Æ. VIII, 322. — composuere se thalamis, G. IV, 189. — componet vesper diem, Æ. I, 374. — component pacem connubiis, Æ. XII, 822. — componite læti fœdus, Æ. X, 15. — *componere* magna parvis, E. I, 24. — tantas lites, E. III, 108. — membra, G. IV, 438. — magnis parva, G. IV, 176. — fluctus, Æ. I, 135. — urbem tuta terra, Æ. III, 387. — curas

sponte mea, Æ. IV, 341. — opes, Æ. VIII, 317. — *componens* manibus manus, Æ. VIII, 486. — sulfura testa nutrix, Cir. 369. — *componi* fœdere bellum gaudens, Æ. XII, 109. — *compostus* placida pace quiescit, Æ. I, 249. — *compositam* pacem, Æ. VII, 339. — composito rumpit vocem, Æ. II, 129. — aggere tumuli, Æ. VII, 6. — compositi numero in turmas, Æ. XI, 599. — compositæ leges, Æ. XII, 315. — compositis gradibus sonare, G. III, 191. — crinibus, G. IV, 417.

Comporto : comportare prædas juvat, Æ. IX, 613.

Compos vix mente refugit, Cu. 189.

Comprehendo seu *Comprendo :* comprendit ignis robora, G. II, 305. — comprenderit luna aera, G. I, 428. — *comprehendere* numero refert, G. II, 104. — omnes formas, Æ. VI, 626. — crinibus ignem, Æ. VII, 73. — comprensa frustra imago, Æ. II, 793; VI, 701. — comprensam columbam tenet, Æ. XI, 723.

Comprimo : compressi furores, Æ. V, 802. — comprime istinc gressum, Æ. VI, 389. — compressus impetus, Æ. II, 73. — amor, Æ. VIII, 184. — compressa certamina quiescent, G. IV, 87.

Compressior alvo, Mor. 34.

Conatum : conata tua atque incepta referto, Cir. 337.

Conatus : in conatibus mediis, Æ. XII, 910.

Concavus : concava saxa, G. IV, 49; Æ. V, 677.

Concedo : concedit tibi laudem Apollo, Æ. IX, 655. — *concessit* superis ab oris, Æ. II, 91. — genitor Dianæ Calydona, Æ. VII, 305. — vita ad manes, Æ. X, 820. — concessere iræ deûm, Æ. VIII, 41. — concesserat dies cælo, Æ. X, 215. — *concede* mihi laborem, E. X, 1. — tandem huc, Æ. II, 523. — me consortem sepulcro, Æ. X, 906. — *concedite* carmen, E. VII, 22. — silvæ, E. X, 63. — concedere vivis pacem, Æ. XI, 111. — ulli fama, Cir. 104. — concessus amor, Cir. 244. — concessa fatis moveri Camerina, Æ. III, 700. — concessæ mortalibus zonæ, G. I, 238. — concessa peto, Æ. V, 798. — concessos honores, Cir. 205.

Concentus avium, G. I, 422.

Concha : concha cava personat æquora, Æ. VI, 171. — cærula exterrens freta Triton, Æ. X, 209. — conchas squalentes infode, G. II, 348. — conchis purpureis ridentia litora, Cir. 103.

Concheus : conchea baccha, Cu. 67.

Concido : concidere montes scrobibus, G. II, 260.

Concido : concidit taurus, G. III, 516. — concidit, Æ. II, 532. — concidit pronus in fimo, Æ. V, 333. — ultro ad terram, Æ. V, 448. — quondam pinus, ibid. — Ilia tellus, Æ. XI, 245. — virtus, Cu. 325. — conciderant cætera, Cat. XII, 6.

Concilio : concilias mihi sceptra Jovemque, Æ. I, 79. — conciliet sibi arma, Æ. X, 151.

Concilium horrendum, Æ. III, 679. — silentum vocat, Æ. VI, 433. — vocat, Æ. X, 2. — magnum cogit, Æ. XI, 304. — cogite, Æ. XI, 460. — deserit, Æ. XI, 469. — e concilio ibat, Æ. V, 75. — *concilia* deorum, G. I, 25. — amœna piorum, Æ. V, 735. — conciliis regum vigebat, Æ. II, 89.

Concipio : concipis pectore robur, Æ. XI, 369. — concipit mente furores, Æ. IV, 502. — concipiunt terræ pabula, G. I, 87. — pectora motus, G. I, 422. — *concepit* Furias evicta, Æ. IV, 474. — soporem, Cu. 156. — in ossa furorem, Cir. 164. — *concipe* tu curam ducis, Æ. XI, 519. — fœdus, Æ. XII, 13. — concepta furore Scylla, Cir. 130. — *conceptum* Criniso quem genuit, Æ. V, 38. — Cyllenæ vertice quem fudit, Æ. VIII, 139. — fœdus, Æ. XII, 158. — concepto fulgore, Mor. 13.

comantes sætas hirci, G. III, 312. — cristas, Æ. III, 468. — toros, Æ. XII, 6. — comantia colla, Æ. XII, 86. — comata colla, Cat. VIII, 10.

Como : comtus fronde et oliva, Æ. VII, 751. — comta serpentibus Tisiphone, Cu. 217. — comtum crinem, Cir. 127. — comtæ comæ, Æ. VI, 48. — *comtos* vitta ramos, Æ. VIII, 128. — de more capillos, Æ. X, 832.

Compages : compagibus laxis laterum, Æ. I, 122. — arctis, Æ. I, 293. — curvam alvum, Æ. II, 51.

Comparo : comparat dare requiem, Cu. 204. — escas, Mor. 55.

Compello : compellit Lapithas in enses, Cu. 28. — compulerant greges in unum, E. VII, 2. — compellere gregem hibisco, E. II, 30. — compellente pastore, Cu. 103. — compulsus eodem Æneas, Æ. I, 575. — compulso grege, Cu. 203.

Compello : compellat prior Ænean, Æ. I, 581. — ultro verbis amicis, Æ. II, 372. — quem multo honore, Æ. III, 474. — ultro his vocibus Ænean, Æ. IV, 304. — voce Menœteu, Æ. V, 161. — ultro notis vocibus, Æ. VI, 499. — ultro Junonem, Æ. X, 606. — compellabat Opim, Æ. XI, 534. — compellare virum, Æ. II, 280; III, 299; VIII, 164.

Compesco : compesce culpam ferro, G. III, 468. — compescere ramos fluentes, G. II, 370.

Compingo : compacta cicutis fistula, E. II, 36. — arundine, Cu. 99. — compactis trabibus, Æ. XII, 674.

Compitalia : in compitalia uncta ducis, Cat. V, 27.

Compitum : circum compita posuere præmia, G. II, 382.

Complector te comitem in casus, Æ. IX, 277. — *complectitur* illum amaracus, Æ. I, 694. — sopor artus, Æ. II, 253. — gremio ossa, Æ. V, 31. — hostem dextra, Æ. XI, 743. — Ascanium, Æ. XII, 433. — me hortulus, umbra, Cir. 4. — *complexus* in nodum Cacum, Æ. VIII, 260. — dextram hæret, Æ. VIII, 558. — euntem, Æ. XI, 46. — pater timidam, Cir. 72. — *complexa* corpus gnati, E. V, 22. — penates umbra laurus, Æ. II, 514. — pedes conjux, Æ. II, 673. — nepotes Berecynthia, Æ. VI, 787. — complexi inter se morantur, Æ. V, 766.

Compleo : complet agmina vox, Æ. IX, 113. — Evandrum fama, Æ. XI, 140. — æthera fragor, Æ. XII, 724. — *complent* cavernas penitus milite, Æ. II, 20. — loca milite, Æ. II, 495. — litora, Æ. III, 71; 676. — se lumine cornua Lunæ, Æ. III, 645. — ululatibus æthera, Æ. VII, 395. — mœnia Teucri, Æ. IX, 39. — fossas aggere, Æ. IX, 567. — *complerant* cœtu litora, Æ. V, 107. — tempora Parcæ, Æ. IX, 108. — quam undique sentes, Æ. IX, 382. — complebunt foros apes, G. IV, 250. — *complerint* agmine ripas, Æ. VI, 712. — campos, Æ. VII, 643. — complere plures (naves) valent, Æ. XI, 327. — completur annuus orbis, Æ. V, 46. — complentur valles cavæ, G. II, 391.

Complexus : complexu Æneæ pependit, Æ. I, 715. — Iuli avulsus, Æ. IV, 616. — in misero necabat, Æ. VIII, 488. — te teneo, Æ. VIII, 582. — complexibus nostris te arcet, Æ. V, 742.

Comploro : comploro questu Carme, Cir. 285.

Complures poetæ, Cir. 54. — nymphæ, Cir. 391.

Compono : componit illam (Cererem) tabula, Mor. 43, 44. — *composuit* se regina sponda, Æ. I, 698. — genus indocile, Æ. VIII, 322. — composuere se thalamis, G. IV, 189. — componet vesper diem, Æ. I, 374. — component pacem connubiis, Æ. XII, 822. — componite læti fœdus, Æ. X, 15. — *componere* magna parvis, E. I, 24. — tantas lites, E. III, 108. — membra, G. IV, 438. — magnis parva, G. IV, 176. — fluctus, Æ. I, 135. — urbem tuta terra, Æ. III, 387. — curas

sponte mea, Æ. IV, 341. — opes, Æ. VIII, 317. — *componens* manibus manus, Æ. VIII, 486. — sulfura testa nutrix, Cir. 369. — *componi* fœdere bellum gaudens, Æ. XII, 109. — *compostus* placida pace quiescit, Æ. I, 249. — *compositam* pacem, Æ. VII, 339. — composito rumpit vocem, Æ. II, 129. — aggere tumuli, Æ. VII, 6. — compositi numero in turmas, Æ. XI, 599. — compositæ leges, Æ. XII, 315. — compositis gradibus sonare, G. III, 191. — crinibus, G. IV, 417.

Comporto: comportare prædas juvat, Æ. IX, 613.

Compos vix mente refugit, Cu. 189.

Comprehendo seu *Comprendo* : comprendit ignis robora, G. II, 305. — comprenderit luna aera, G. I, 428. — *comprehendere* numero refert, G. II, 104. — omnes formas, Æ. VI, 626. — crinibus ignem, Æ. VII, 73. — comprensa frustra imago, Æ. II, 793; VI, 701. — comprensam columbam tenet, Æ. XI, 723.

Comprimo: compressi furores, Æ. V, 802. — comprime istinc gressum, Æ. VI, 389. — compressus impetus, Æ. II, 73. — amor, Æ. VIII, 184. — compressa certamina quiescent, G. IV, 87.

Compressior alvo, Mor. 34.

Conatum: conata tua atque incepta referto, Cir. 337.

Conatus: in conatibus mediis, Æ. XII, 910.

Concavus: concava saxa, G. IV, 49; Æ. V, 677.

Concedo : concedit tibi laudem Apollo, Æ. IX, 655. — *concessit* superis ab oris, Æ. II, 91. — genitor Dianæ Calydona, Æ. VII, 305. — vita ad manes, Æ. X, 820. — concessere iræ deûm, Æ. VIII, 41. — concesserat dies cælo, Æ. X, 215. — *concede* mihi laborem, E. X, 1. — tandem huc, Æ. II, 523. — me consortem sepulcro, Æ. X, 906. — *concedite* carmen, E. VII, 22. — silvæ, E. X, 63. — concedere vivis pacem, Æ. XI, 111. — ulli fama, Cir. 104. — concessus amor, Cir. 244. — concessa fatis moveri Camerina, Æ. III, 700. — concessæ mortalibus zonæ, G. I, 238. — concessa peto, Æ. V, 798. — concessos honores, Cir. 205.

Concentus avium, G. I, 422.

Concha : concha cava personat æquora, Æ. VI, 171. — cærula exterrens freta Triton, Æ. X, 209. — conchas squalentes infode, G. II, 348. — conchis purpureis ridentia litora, Cir. 103.

Concheus: conchea baccha, Cu. 67.

Concido : concidere montes scrobibus, G. II, 260.

Concido : concidit taurus, G. III, 516. — concidit, Æ. II, 532. — concidit pronus in fimo, Æ. V, 333. — ultro ad terram, Æ. V, 448. — quondam pinus, ibid. — Ilia tellus, Æ. XI, 245. — virtus, Cu. 325. — conciderant cætera, Cat. XII, 6.

Concilio : concilias mihi sceptra Jovemque, Æ. I, 79. — conciliet sibi arma, Æ. X, 151.

Concilium horrendum, Æ. III, 679. — silentum vocat, Æ. VI, 433. — vocat, Æ. X, 2. — magnum cogit, Æ. XI, 304. — cogite, Æ. XI, 460. — deserit, Æ. XI, 469. — e concilio ibat, Æ. V, 75. — *concilia* deorum, G. I, 25. — amœna piorum, Æ. V, 735. — conciliis regum vigebat, Æ. II, 89.

Concipio : concipis pectore robur, Æ. XI, 369. — concipit mente furores, Æ. IV, 502. — concipiunt terræ pabula, G. I, 87. — pectora motus, G. I, 422. — *concepit* Furias evicta, Æ. IV, 474. — soporem, Cu. 156. — in ossa furorem, Cir. 164. — *concipe* tu curam ducis, Æ. XI, 519. — fœdus, Æ. XII, 13. — concepta furore Scylla, Cir. 130. — *conceptum* Criniso quem genuit, Æ. V, 38. — Cyllenæ vertice quem fudit, Æ. VIII, 139. — fœdus, Æ. XII, 158. — concepto fulgore, Mor. 13.

Confodio : confossus quievit morte, Æ. IX, 445.

Conformo : conformare locum capit, Cu. 390.

Confugio : ad te, Æ. I, 666. — confugere in agros, Æ. VIII, 493.

Confundo : confundere fædus, Æ. V, 496; XII, 290. — quos possit aura, Cu. 154. — confunditur undis, Æ. III, 696. — confusus imagine varia Turnus, Æ. XII, 665. — *confusæ* stragis acervum, Æ. VI, 504. — cædis acervum, Æ. XI, 207. — urbis sonus, Æ. XII, 619. — confusam mentem, Æ. II, 736. — confusa agmina, Æ. IX, 800. — ossa, Æ. XI, 211.

Congemino : congeminat securim, Æ. XI, 698. — congeminant ictus ensibus, Æ. XII, 714.

Congemo : congemuit supremum, Æ. II, 631.

Congero : congessere quo palumbes, E. III, 69. — congerere aram arboribus, Æ. VI, 178. — congeritur huc undique gaza, Æ. II, 766. — *congestum* cespite culmen, E. I, 69. — opus, Cu. 394. — *congesta* manu oppida, G. II, 156. — robora, G. III, 377. — cubilia blattis, G. IV, 243. — dona cremantur, Æ. VI, 224.

Congredior : Æ. XII, 13. — congreditur adversa, Æ. XI, 720. — congrediamur alterni, Æ. XII, 233. — *congressus* impar Achilli, Æ. I, 475. — campo quem agit, Æ. X, 540. — pugna iniqua urgetur, Æ. X, 889. — hunc et hunc dedit neci, Æ. XII, 342. — pedes, Æ. XII, 510. — congressum Pelidæ Ænean, Æ. V, 809. — *congressi* prælia conserimus, Æ. II, 397. — jungunt dextras, Æ. VIII, 467. — in prælia tertia, Æ. XI, 631. — congressos æquo pede insequitur, Æ. XII, 465.

Congressus : tres uno congressu, Æ. XII, 514.

Conifer : coniferæ cyparissi, Æ. III, 680.

Conjicio : conjicit sese inter medias, Æ. V, 619. — huic dea anguem, Æ. VII, 347. — ferrum, Æ. IX, 411. — hastam eminus, Æ. X, 646. — sese in latebras, Æ. X, 657. — hastam inter tempora, Æ. X, 891. — *conjiciunt* frondes, Æ. V, 662. — super vestes, Æ. VI, 222. — tela, Æ. X, 330, 801. — igni spolia, Æ. XI, 194. — *conjecit* telum sine ictu, Æ. II, 545. facem juveni, Æ. VII, 456. — princeps lampada, Æ. IX, 535. — oculos in hostem, Æ. XII, 483. — conjice saxa in medium, G. IV, 26. — conjicite in me tela, Æ. IX, 494. — conjecta sagitta, Æ. IV, 69. — conjecto jaculo, Æ. IX, 698. — conjecta cuspide, Æ. XII, 362. — conjectis eminus hastis, Æ. XII, 711.

Conjugium videbit, Æ. II, 579. — vocat, Æ. IV, 172. — antiquum oro, Æ. IV, 431. — tibi abnegat, Æ. VII, 423. — dare, Æ. VII, 433. — optatum viderem, Æ. XI, 270. — Amphitrites violaverat, Cir. 73. — *conjugio* Pyrrhi potitum, Æ. III, 296. — superbo Veneris dignate, Æ. III, 475. — tali regna surgere cernes, Æ. IV, 48. — conjugiis sine ullis, G. III, 275.

Conjungo : conjunxere me tibi oracula, Æ. VIII, 133. — conjunge volentem, Æ. V, 712. — *conjungere* calamos cera, E. II, 32. — dextras, Æ. I, 514. — dextram dextræ, Æ. VIII. 164. — conjungens lilia caltha crocus, Cir. 97. — conjungi fœdere Teucris, Æ. X, 105. — conjunctus Atridis ab stirpe, Æ. VIII, 130. — *conjuncta* digno viro, E. VIII, 32. — ratis, Æ. X, 653. — conjunctum carmine nomen, Cir. 40.

Conjunx, vide *Conjux*.

Conjuro : conjurat Latium tumultu, Æ. VIII, 5. — conjurato ab Histro, G. II, 497. — conjuratos cælum rescindere fratres, G. I, 280.

Conjux percurrit telas. G. I, 294. — dulcis, G. IV, 465. — Sychæus huic erat, Æ. I, 343. — miserrime, Æ. II, 519. — Creusa, Æ. II, 597, 651,

VII, 530. — senior, Æ. VIII, 457. — in ensem, Æ. IX, 749; XII, 729. — *consurgunt* a vespere venti, Æ. V, 20. — remi ordine terno, Æ. V, 120. — nautæ, Æ. V, 207. — studiis Teucri, Æ. V, 450. — relictis mensis, Æ. VIII, 110. — quercus circum flumina, Æ. IX, 681. — gemitu Rutuli, Æ. XII, 928. — *consurgere* bellum Romulidis, Æ. VIII, 637. — in arma Europam, Æ. X, 90. — socii tonsis, Æ. X, 299. — sideribus certat unda, Cu. 349.

Contactus: contactu immundo omnia fœdant, Æ. III, 227.

Contagium: contagia mala pecoris, E. I, 51. — dira serpant per vulgus, G. III, 469.

Contego : contexit caput amictu, Æ. XII, 885.

Contemno: comtemnunt favos examina, G. IV, 104. — *contemnere* ventos, G. II, 360; Æ. III, 77. — opes aude, Æ. VIII, 364. — curas, Cir. 17. — contemsisse numina, Cu. 243. — contemta spargit, Mor. 94.

Contemplor : contemplator item, quum nux se induet in florem, G. I, 187. — contemplator, G. IV, 61.

Contemtor asper divum, Æ. VII, 648. — deum, Mezentius, Æ VIII, 7. lucis est animus, Æ. IX, 205.

Contendo: contendit telum in auras, Æ. X, 520. — *contendunt* petere litora, Æ. I, 153. — ludo, Æ. VI, 643. — contenderat Mago hastam, Æ. X, 521. — *contende* cellis Falernis, G. II, 96. — tenacia vincula, G. IV, 412. — contenderet arcum, Æ. XII, 815. — *contendere* alternis versibus, E. VII, 18. — frustra, E. VII, 69. — bello tecum, Æ. IV, 108. — cursu qui velint, Æ. V, 291. — contra Paridem solitus, Æ. V, 370. — cursum ad Palinurum, Æ. V, 834. — Marte, Æ. IX, 518. — cum dis, Cir. 329. — possum me dignam alio supplicio, Cir. 418. — contendens spicula cornu, Cir. 299. — contenta cervice trahunt plaustra, G. III, 536. — contenta arcu tela, Æ. V, 513.

Contentus vide *Contineo*.

Conterreo : conterret hunc prior, Cu. 181. — *conterritus* adspectu hæsit, Æ. III, 597. — ipse Messapus, Æ. IX, 123. — conterrita pugnæ sorte regina, Æ. XII, 54.

Contexo: contextus trabibus acernis equus, Æ. II, 112.

Conticeo : conticuit tandem, Æ. III, 718. — talia fata, Æ. VI, 54. — *conticuere* omnes, Æ. II, 1. — Teucri, Æ. II, 253.

Contiguus: contiguum hastæ hunc fore credidit, Æ. X, 457.

Contineo : continet imber agricolam, G. I, 259. — *continuit* prehensum dextra, Æ. II, 593. — gradum, Æ. III, 598. — ter Juno, Æ. X, 686. — *contentus* galea abito, Æ. V, 314. — arvis filius, Æ. VII, 737. — fuga se immiscuit armis, Æ. XI, 815. — victu quolibet, Cu. 91. — *contenta* est mens quiete, Æ. IX, 187. — Diana (Camilla), Æ. XI, 582.

Contingo: contingit sol equis hiemem, G. II, 322. — nares odore, Æ VII, 480. — *contingunt* corpus amurca, G. III, 448. — parco sale, G. III, 403. — *contigit* me igni, Æ. II, 649. — oppetere, Æ. I, 96. — contigimus manum, Æ. XI, 245. — contigerat metam nox, Æ. V, 836. — *contingat* ire ad conspectum, Æ. VI, 109. — Turno conjux, Æ. XI, 371. — contigerit victori capere Italiam, Æ. IX, 268. — *contingere* ramos a terra, E VIII, 40. — ne qui posset, Æ. I, 413. — vittas manibus, Æ. II, 168. — funem manu, Æ. II, 239. — Italiam hoc cælo, Æ. V, 18. — ferro avem, Æ. V, 509. — mensas manibus, Æ. VI, 606 — astra, Cu. 137. — fetus Cereris, Cir. 230. — contactos artus, G. III, 566.

Continuo imposuit leges, G. I, 60 — domatur, G. I, 169.

Continuus : continuis rimis rigebant, Mor. 36.

Contorqueo : contorquent spicula lacertis, Æ. VII, 165. — *contorsit* hastam in latus, Æ. II, 52. — proram ad undas, Æ. III, 562. — telum inter nubila, Æ. VI, 593. — spicula emissa manu, Æ. XI, 676. — telum in hostes, Æ. XII, 266. — *contorquens* silvas Eridanus, G. I, 481. — certo ictu dirigit (hastile), Æ. XII, 490. — contorta phalarica, Æ. IX, 705. — contortum lacerto hastile, Æ. XI, 561.

Contra (adverb.) ubi me videt, E. VII, 8. — ille non immemor artis, G. IV, 440 et alibi.

Contra (præp.) Alciden stetit, Æ. V, 414. — fata, Æ. VII, 584. — hæc Æolus, Æ. I, 76. — Italiam, Æ. I, 13. — litora est saxum, Æ. V, 124. — omina, Æ. VII, 583. — ora stetit, Æ. V, 477. — Paridem contendere, Æ. V, 370. — quæ fata est, Æ. VI, 398. — quos procurrunt agmina, Æ. XII, 279.

Contraho : contrahit scorpios brachia, G. I, 34. — fontes atque farinas, Mor. 45. — distantia in globum, Mor. 115. — contrahimus viros, Æ. III, 8. — contrahe, quidquid vales, Æ. XII, 891. — contractus locus, G. IV, 295. — contracto frigore, G. IV, 259. — contractior quis illo, Mor. 78.

Contrarius: contraria furtis nona, G. I, 286. — *contraria* fata, Æ. I, 239. — in studia, Æ. II, 39. — litoribus litora, Æ. IV, 628. — fatis fata, Æ. VII, 293. — in contraria vocant animum curæ, Æ. XII, 487.

Contremo : contremuit nemus voce, Æ. VII, 515.

Contristo : contristat auster cælum frigore, G. III, 279. — lumine cælum Æ. X, 275.

Contubernium turpe sororis prostitutæ, Cat. V, 7.

Contundo : contundit herbas olentes, E. II, 11. — contundet populos feroces, Æ. I, 264. — contusos animos miserabere, IV, 240.

Contus : conto subigit ratem, Æ. VI, 302. — contos acuta cuspide expediunt, Æ. V, 208. — contis duris detrudere, Æ. IX, 510.

Conus : conum insignis galeæ addit, Æ. III, 468.

Convallis: convalle cava montis, G. II, 186. — virenti inclusas animas, Æ. VI, 679. — *convalles* per depressas diffugiunt, G. III, 276. — convallibus obscuris claudunt, Æ. VI, 139.

Convecto : convectant prædam per herbas, Æ. IV, 405. — convectare prædas juvat, Æ. VII, 749.

Convello : convellimus turrim altis sedibus, Æ. II, 464. — *convellunt* hiemes arborem, G. II, 294. — turres et culmina, Æ. II, 446. — *convellere* funem a terra, G. I, 457. — silvam ab humo, Æ. III, 24. — vimen, Æ. III, 31. — ferro poteris Æ. VI, 148. — ferrum manu, Æ. XII, 774. — convulsum rostris æquor, Æ. V, 143; VIII, 690. — convulsæ fluctibus (naves) supersunt, Æ. I, 383. — convulsa vasta ruina loca, Æ. III, 414.

Convenio : convenit victos discedere, Æ. XII, 184. — convenimus ambo, E. V, 1. — conveniunt, Æ. I, 361. — *conveniunt* Æneas et juventus, Æ. I, 700. — undique, Æ. V, 293; IX, 720; Cir. 452. — ductores tandem, Æ. IX, 779. — *convenere* Tyrii per limina, Æ. I, 708. — undique, Æ. II, 799; IV, 417. — viri, Æ. V, 490. — olli, Æ. XI, 236. — *conveniat* quo sidere vertere terram, G. I, 3. — quando impellere marmor, G. I, 255.

Conventus : in conventus medios trahit natum, Æ. VI, 753.

Converto : convertunt clamore fugam, Æ. XII, 252. — *converterunt* vias vocati, Æ. V, 582. — oculos Latini, Æ. XI, 746. — animos acres, Æ. XI, 800. — oculos, Æ. XII, 705. — convertite ferrum in me, Æ. IX, 427. — convertant di omen in ipsum, Æ. II, 191. — convertere classem in Nymphas, Æ. X, 83. — conversus in hostem, Æ. XII, 377. — conversa in faciem Metisci soror, Æ. XII, 623. —

converso cardine, Æ. IX, 724. — arcu, Æ. XI, 654. — conversa cuspide, Æ. I, 81. — *conversi* gemitu animi, Æ. II, 73. — tenebant oculos, Æ. XI, 121. — lumina ad solem, Æ. XII, 172. — conversæ acies, Æ. XII, 369, 548. — *conversa* ad diem medium stabula, G. III, 303. — tulere in exitium unius, Æ. II, 131. — numina, Æ. V, 466. — in saxum monstra, Cir. 57. — *conversis* habenis, Æ. XI, 713. — frontibus, Æ. XII, 716.

Convexum pondus. E. IV, 50. — in convexo nemorum, Æ. I, 310. — in convexo tramite, Æ. XI, 515. — *convexa* montibus lustrabunt umbræ, Æ. I, 608. — cœli tueri, E. IV, 451. — ad supera, Æ. VI, 241 — supera revisant, Æ. VI, 750. — cæli, Æ. VII, 543. — supera adspectans, Æ. X, 251.

Convicium : convicia mortis cecinit, Cu. 208. — dicit fumo, Mor. 109.

Convivium : convivia hilarans Baccho, E. V, 69. — mutua curant, G. I, 301. — parant mediis tectis, Æ. I, 638. — eadem quærit, Æ. IV, 77. — acta puero, Cat. V, 13.

Convolvo : convolvit terga ad solem, Æ. II, 474. — convolvens terga anguis, G. III, 426.

Coorior : coorta est tempestas, G. III, 478. — est seditio, Æ. I, 148. — coortis æstate ventis, Æ. X, 405.

Copia lactis, E. I, 82 ; G. III, 308. — thymbræ, G. IV, 31. — fandi data, Æ. I, 520 ; XI, 248. — quæ sit circum me, Æ. II, 564. — quæ cuique est, Æ. V, 100. — affari te data matri, Æ. IX, 484. — pugnæ data, Æ. IX, 720. — larga fandi, Æ. XI, 378. — omnis Teucrum, Æ XI, 834. — illa testata est, Cu. 338. — læta nunc anxia circumdatur, Cu. 352.

Coquo : coquebant radii flumina, G. IV, 428. — ardentem iræ, Æ. VII, 345. — coquat glebas, G. I, 66. — coquitur vindemia, G. II, 522. — cocto robore, Æ. XI, 553.

Cor : cordi cui (sunt) bella, Æ. VII, 326. — desidiæ, Æ. IX, 615. — cui carmina et citharæ, Æ. IX, 776. — cui Dindyma, Æ. X, 252. — est regia, Æ. XI, 369. — est subdita cura, Cu. 90. — est genitor, Cir. 261. — *corde* flammato, Æ. I, 50. — premit dolorem, Æ. I, 209. — metum solvite, Æ. I, 562. — sub corde premebat curam, Æ. IV, 332. — corde secum volutat, Æ. IV, 533. — cum suo tristi hæc volutat, Æ. VI, 185. — tristi pulsus dolor, Æ. VI, 383. — si fert voluntas, Æ. VI, 675. — cum suo tristi multa putabant, Æ. VIII, 522. — sub imo premit gemitum, Æ. X, 465. — in uno æstuat pudor, Æ. X, 871 ; XII, 667. — sedato respondit, Æ. XII, 18. — capiebat quietem, Cu. 159. — *corda* mortalia acuens, G. I, 123. — stravit pavor, G. I, 330. — exsultantia haurit pavor, G. III, 106; Æ. V, 138. — trepidantia bello præsciscere, G. IV, 70. — nescia precibus mansuescere, G. IV, 470. — ferocia ponunt, Æ. I, 303. — desueta prævertere amore, Æ. I, 722. — oblita laborum lenibant, Æ. IV, 528. — stupefacta Iliadum, Æ. V, 644. — fortissima, juvenes, Æ. V, 729. — fera tument, Æ. VI, 49. — fera domans, Æ. VI, 80. — tumida residunt, Æ. VI, 407. — nequeunt expleri, Æ. VIII, 265. — inertia Teucrum mirantur, Æ. IX, 55. — oblita laborum laxabant, Æ. IX, 225. — aspera tentas, Æ. X, 87. — labantia vulgi variare vidit, Æ. XII, 223. — calefacta tumultu, Æ. XII, 269. — præscia horrescunt, Æ. XII, 453.

Coralium : coralio fragili dives regia, Cir. 434.

Coram fandi data copia, Æ. I, 520; XI, 248. — adsum, Æ. I, 595. — cernere letum nati, Æ. II, 538. — agnoscere vultus, Æ. III, 173. — ostendere, Æ. VI, 716. — alloquere parentem, Æ. VIII, 122.

Coriandrum : coriandra trementia exiguo filo, Mor. 90.

Corium: coriis neque usus erat, G. III, 559. — summis spoliat, Mor. 94.

Corneus: (a cornu) cornea fertur altera portarum, Æ. VI, 895.

Corneus: (a cornus) cornea virgulta, Æ. III, 22. — hastilia, Æ. V, 557.

Corniger fluvius, Æ. VIII, 77. — aries, Cat. VI, 7.

Cornipes : cornipedes arcentur equi, Æ. VII, 779. — cornipedum equorum cursu, Æ. VI, 591.

Cornix sinistra, E. IX, 15. — improbat vocat pluviam, G. I, 388.

Cornu : cornu petit taurus, E. III, 87. — ferit ille, E. IX, 25. — Partho torquere spicula, E. X, 59. — obscuro luna, G. I, 428. — ductus hircus, G. II, 395. — aspera, G. III, 57. — solido sonat ungula, G. III, 88. — inserto infundere latices, G. III, 509. — tenet taurum, Æ. V, 382. — curvo direxit spicula, Æ. VII, 497. — recurvo intendit vocem, Æ. VII, 513. — tendere spicula, Æ. IX, 606. — jam petat juvencus, Æ. IX, 629. — Lycio torquebat spicula, Æ. XI, 773. — tetendit, Æ. XI, 859. — Partho contendens spicula, Cir. 299. — *cornua* ramosa cervi, E. VII, 30. — versa in obnixos urgentur, G. III, 222. — in cornua irasci, G. III, 232; Æ. XII, 104. — cornua bina curvans, G. IV, 299. — gemina auratus, G. IV, 371. — antennarum obvertimus, Æ. III, 549. — tertia lunæ complent se, Æ. III, 645. — inter media, Æ. IV, 61; V, 479; VI, 245. — ardua torquent detorquentque, Æ. V, 832. — conspirant adsensu, Æ. VII, 615. — rauco cantu strepuerunt, Æ. VIII, 2. — in cornua surgentem cervum, Æ. X, 725. — cornua cristæ aptat, Æ. XII, 89. — infigunt obnixi, Æ. XII, 721. — præpandit patula fronde, Cu. 16. — *cornibus* auratis, G. I, 217. — obtusis, G. I, 433. — adversis luctantur hœdi, G. II, 526. — sub camuris, G. III, 55. — decernere, G. III, 218. — summis extant, G. III, 370. — arboreis alta capita, Æ. I, 190. — ingens cervus, Æ. VII, 483. — sublatis, Æ. VII, 789.

Cornum : corna rubescere prunis, G. II, 34. — lapidosa dant rami, Æ. III, 649.

Cornus bona bello, G. II, 448. — Itala volat, Æ. IX, 698. — stridula dat sonitum, Æ. XII, 267.

Corolla : corollæ de flore violæ, Cop. 13.

Corona spissa viris, Æ. IX, 508. — *coronæ* ardentis stella, G. I, 222. — Herculeæ arbos, G. II, 66. — coronam duplicem gemmis auroque, Æ. I, 655. — primam merui, Æ. V, 355. — insignem accensa, Æ. VII, 75. — regni ad me misit, Æ. VIII, 505. — *corona* induit cratera, Æ. III, 525. — tonsa pressa coma, Æ. V, 556. — navali fulgent tempora, Æ. VIII, 684. — densa venantum sæpta fera, Æ. IX, 551. rara cinxere muros, Æ. X, 122. — varia cinxere muros, Æ. XI, 475. — densa inclusere Teucri, Æ. XII, 744. — succincta, Cir. 252. — coronæ virides, Æ. V, 110. — *coronas* imposuere puppibus læti nautæ, G. I, 304; Æ. IV, 418.

Corono : coronat fronde locum, Æ. IV, 506. — *coronant* cratera, G. II, 528. — vina, Æ. I, 724. — crateras, Æ. VII, 147. — custode abitum, Æ. IX, 380. — coronato lapide, Cop. 36.

Corporeus: corporeæ excedunt pestes, Æ. VI, 737.

Corpus : corpus magnum crescere sinito, G. III, 205. — tonsum contingunt amurca, G. III, 448. — nati, G. IV, 416. — exanimum vendebat, Æ. I, 484. — ipsum amici conspexit, Æ. I, 486. — exsangue Hectoreum reddidit, Æ. II, 542. — sine nomine jacet, Æ. II, 558. — sic positum affati, Æ. II, 644. — corripio e stratis, Æ. III, 176. — Enceladi semiustum, Æ. III, 578. — corpus corripit e somno, Æ. IV, 572. — abreptum divellere, Æ. IV, 600. — spargere lympha, Æ. IV,

635. — in corpus Æacidæ, Æ. VI, 58. — corpus amici exanimum, Æ. VI, 149. — humandum diceret, Æ. VI, 161. — frigentis lavant, Æ. VI, 219. — porrigitur per novem jugera, Æ. VI, 596. — spargit aqua, Æ. VI, 635. — totum lustrabat, Æ. VIII, 153. — stringentia tela, Æ. X, 331. — per ingens volvit lumina, Æ. X, 446. — reliquit vita, Æ. X, 820. — levabat, Æ. X, 834. — tegi humo patiare, Æ. X, 904. — Pallantis servabat, Æ. XI, 30. — miserabile tolli imperat, Æ. XI, 59. — sacrum violarit, Æ. XI, 591. — miserandæ feram tumulo, Æ. XI, 593. — circumdata turbine, Æ. XI, 596. — tuum violavit, Æ. XI, 848. — sternere, Æ. XII, 97. — summum degustat, Æ. XII, 376. — Metisci gerens, Æ. XII, 472. — spoliatum lumine, Æ. XII, 935. — prosternit, Cu. 68. — revolubile volvens, Cu. 167. — in corpus alterius, Cu. 254. — corpus Scyllæ circumfusum æquore, Cir. 493. — marmoreum vestivit pluma, Cir. 503. — immittere in hostes, Cat. XI, 49. — *corporis* orbis, Cu. 178. — humani artus, Cir. 198. — de *corpore* matrum abscindens plantas, G. II, 23. — corpore magno, G. II, 327. — mutato, G. IV, 413; Cir. 527. — præstanti, G. IV, 538; Æ. I, 71; VII, 783; VIII, 207. — toto manabat sudor, Æ. III, 175. — immani pistrix, Æ. III, 427. — quot sunt plumæ, Æ. IV, 181. — toto se præceps misit, Æ. IV, 253. — isto te solvo, Æ. IV, 703. — dat tortus, Æ. V, 276. — in pulchro, Æ. V, 344. — immani Buten, Æ. V, 372. — in corpore frigent vires, Æ. V, 396. — corpore tela exit, Æ. V, 438. — celeri elapsus, Æ. V, 445. — in corpore juvenali, Æ. V, 475. — corpore toto descendit pestis, Æ. V, 683. — sine corpore, Æ. VI, 292. — corpore toto laniatum Deiphobum, Æ. VI, 494. — magno se miscet, Æ. VI, 727. — proruptus sudor, Æ. VII, 459. — Turni excepto, Æ. VII, 783. — immani Thybris, Æ. VIII, 330. — magno Nilum, Æ. VIII, 711. — toto connixus, Æ. IX, 410; X, 127. — candenti cycnum, Æ. IX, 563. — fuso, Æ. IX, 722. — toto liquitur sudor, Æ. IX, 812. — in corpore Graium, Æ. X, 334. — de corpore fratris, Æ. X, 342. — corpore primævo fidens, Æ. X, 345. — de corpore magno Turni, Æ. X, 478. — corpore eduxit telum, Æ. X, 744. — prædonis raptis spoliis, Æ. X, 774. — inhæret, Æ. X, 845. — toto projectus, Æ. XI, 87. — toto regni certatum est, Æ. XI, 313. — ingentem Herminium, Æ. XI, 641. — toto exsolvit se, Æ. XI, 829. — in corpore hausit ferrum, Æ. XI, 864. — in corpore juvenali pallor, Æ. XII, 221. — de corpore fugit dolor, Æ. XII, 421. — corpore potiuntur Teucri, Æ. XII, 642. — toto consurgit, Æ. XII, 728. — tanto commixti, Æ. XII, 835. — non sufficiunt vires, Æ. XII, 911. — toto intorquet, Æ. XII, 920. — vario maculatus serpens, Cu. 162. — Hectoreo lustravit Trojam, Cu. 323. — passus ardorem, Cu. 364. — in corpore ludere, Cir. 144. — ex corpore isto nasci, Cir. 431. — corpore æquali florentes Nymphæ, Cir. 435. — de corpore fugiunt vires, Cir. 448. — *corpora* prædura nudant, G. II, 531. — matrum legat, G. III, 51. — mutari, G. III, 69. — pertentet tremor, G. III, 251. — magna boum, G. III, 369. — secuerunt vepres hirsuti, G. III, 444. — singula corripiunt morbi, G. III, 472. — naufraga, G. III, 542. — plebis, G. IV, 95. — lita guttis paribus, G. IV, 99. — curant, G. IV, 187. — solvunt, G. IV, 198. — languebunt morbo, G. IV, 252. — heroum defuncta, G. IV, 475. — boum, G. IV, 543. — disjice ponto, Æ. I, 70. — fortia virum, Æ. I, 101. — ingentia fundat, Æ. I, 193. — delecta virum, Æ. II, 18. — parva natorum amplexus, Æ. II, 214. — plurima inertia sternuntur, Æ. II, 365. — ægra miserunt

ad terram, Æ. II, 565. — ægra trahebant, Æ. III, 141. — curamus, Æ. III, 511. — duo frangeret, Æ. III, 623. — fessa carpebant soporem, Æ. IV, 523. — ante omnia emicat, Æ. V, 318. — natorum septena, Æ. VI, 22. — subvectat, Æ. VI, 303. — heroum defuncta vita, Æ. VI, 306. — viva vectare, Æ. VI, 391. — immania, Aloidas, Æ. VI, 583. — altera quibus debentur, Æ. VI, 714. — tarda, Æ. VI, 721. — noxia, Æ. VI, 731. — in tarda reverti, Æ. VI, 751. — deponunt, Æ. VII, 108. — multa virum, Æ. VII, 535; XI, 204. — mortua vivis jungebat, Æ. VIII, 485. — fortia virum, Æ. VIII, 539. — curant, Æ. VIII, 607. — fingere lingua, Æ. VIII, 634. — protecti scutis, Æ. VIII, 662. — procurate, Æ. IX, 157. — matrum lectissima, Æ. IX, 273. — fusa vident Æ. IX, 317. — ad ipsa concursus, Æ. IX, 455. — o corpora imperdita Graiis, Æ. X, 430. — corpora virum multa obvia demittit, Æ. X, 662. — inhumata terræ mandemus, Æ. XI, 22. — redderet, Æ. XI, 102. — suorum huc tulere, Æ. XI, 185. — multa boum, Æ. XI, 197. — cælestia appetii, Æ. XI, 276. — volvuntur in sanguine, Æ. XI, 634. — morientia fundis, Æ. XI, 665. — duo maxima Teucrum, Æ. XI, 691. — pulcherrima fratrum, Æ. XII, 271. — subjiciunt in equos, Æ. XII, 287. — multa fortia virum, Æ. XII, 328. — qualia hominum producit tellus, Æ. XII, 900. — abdunt vallibus, Cu. 48. — languentia locet somno, Cu. 92. — nantia limo fovet, Cu. 150. — per corpora intravit somnus, Cu. 205. — corpora devota dedit flammæ, Cu. 367. — aurea solvisset, Cir. 151. — o corpora pulcherrima quondam! Cir. 203. — corpora immania ponti, Cir. 451.

Corripio corpus e stratis, Æ. III, 176. — *corripit* e somno corpus, Æ. IV, 572. — ignem prima vi, Æ. V, 641. — extemplo, Æ. VI, 210. — ferrum, Æ. VI, 290. — objectam offam, Æ. VI, 422. — Cacum, Æ. VIII, 260. — hastam, Æ. X, 335. — vi hastam, Æ. XII, 93. — ab ara torrem, Æ. XII, 299. — cæsariem, Æ. XII, 302. — puellam, Cir. 223. — *corripiunt* morbi corpora, G. III, 472. — naves, Æ. I, 363. — ipsum, Æ. II, 217. — spatia repente, Æ. V, 316. — spatium pariter, Æ. VI, 634. — illam, Æ. IX, 502. — ferrum, Æ. XII, 279. — *corripuit* altaria flammis, E. VIII, 105. — hiantem plausus, G. II, 510. — illum turbine, Æ. I, 45. — manu arcum, Æ. I, 188. — sese, Æ. VI, 472; XI, 462. — tabulas, Æ. IX, 537. — *corripuere* campum certamine, G. III, 104. — viam, Æ. I, 418. — effigiem, Æ. II, 167. — campum præcipites, Æ. V, 145. — *corripite* me duce ferrum, Æ. XII, 261. — corripuisse omnia Marte secundo, Æ. XI, 900. — correpta militia tali, Æ. XI, 584. — correptum tenebis, G. IV, 405. — correpta bipenni, Æ. II, 479. — correpta scuta, Æ. I, 100. — correptos unde montes, G. III, 254. — correptis mediis acies extenditur, Æ. X, 407.

Corrumpo: corrupit lacus tempestas, G. III, 481. — munere lingua, Cu. 290. — corrumpere vates ausa est, Cir. 365. — corrumpitur usus olivi, G. II, 466. — corruptam undis Cererem, Æ. I, 177. — corrupto cæli tractu, Æ. III, 138.

Corruo: corruit in vulnus, Æ. X, 488. — præceps in medio rerum certamine, Cat. XII, 8.

Cortex fagi viridis, E. V, 13. — raptus de subere, Æ. VII, 742. — corticis amaræ musco, E. VI, 63. — de cortice trudunt se gemmæ, G. II, 74. — in cortice signant, G. II, 269. — sub cortice pingui, G. II, 304. — de cortice gluten, G. IV, 160. — de cortice alterius, Æ. III, 33. — *cortice* crudo rudem hastam, Æ. IX, 743. — numeroso nudat singula, Mor. 93. — *corticibus* sudent electra myricæ, E.

VIII, 54. — cavatis horrenda ora sumunt, G. II, 387. — cavis apes examina condunt, G. II, 452. — cavatis suta alvearia, G. IV, 33.

Cortina mugire adytis, Æ. III, 92. — Phœbi te fefellit Æ. VI, 347.

Corulus : corulum fere, G. II, 299. — coruli duræ nascuntur plantis, G. II, 65. — *corulos* amat Phyllis, E. VII, 63. — inter densas, E. I, 14. — corulis mixtas ulmos, E. V, 3.

Corus : coro repentino sinuantur lintea, Cir. 460. — cori hiberni condunt sidera, Æ. V, 126.

Corusco : coruscat connixa, Æ. IV, 642. — mucronem, Æ. X, 651. — hastam, Æ. XII, 431. — telum, Æ. XII, 887. — cunctanti telum, Æ. XII, 919. — *coruscant* apes pennis, G. IV, 73. — fulgore, G. IV, 98. — quisque duo gæsa, Æ. VIII, 661.

Coruscus telis et luce, Æ. II, 470. — Deus, Cir. 529. — corusca dextra, G. I, 328. — coruscum ensem, Æ. II, 552. — *corusco* sole rubens, G. I, 233. — mucrone, Æ. II, 333. — tonitru, Æ. VIII, 391. — corusci auro juvenes, Æ. IX, 163. — capita cristis, Æ. IX, 678. — coruscæ flammæ, Æ. II, 172. — *coruscis* silvis, Æ. I, 164. ilicibus, Æ. XII, 701.

Corvus : corvi ingeminant voces, G. I, 410. — gutture ovantes, G. I, 423. — corvorum exercitus, G. I, 382.

Corymbus : corymbo pallente, Cu. 404. — corymbi diffusi, E. III, 39. corymbos aureolos pingunt, Cu. 142.

Corytus : coryti leves humeris quis tela, Æ. X, 169.

Cos : in cote subigunt secures, Æ. VII, 627. — in cotibus duris, E. VIII, 43.

Costa : costas aselli onerat, G. I, 273. — fricat arbore sus, G. III, 256. — intexunt abiete, Æ. II, 16. — Transabiit ensis, Æ. IX, 432. — per costas, Æ. X, 682. — ad costas stat mucro, Æ. XI, 817. — costas transadigit, Æ. XII, 276, 508. — costis subjiciunt fragmenta, G. IV, 303. — ruptis effervere apes, G. IV, 556. — deripiunt tergora, Æ. I, 211. — aheni suggeritur flamma, Æ. VII, 463. — dedit discrimina spina, Æ. X, 382.

Cothurnus : cothurno puniceo evincta suras, E. VII, 32. — Sophocleo digna carmina, E. VIII, 10. — purpureo suras vincire, Æ. I, 337. — cothurnis dereptis, G. II, 8.

Crabro asper, G. IV, 245.

Cras altera mittam, E. III, 71.

Crassus ignis, G. II, 309. — crassum cruorem, Æ. V, 469; X, 349. — crassa farragine, G. III, 205 — crassa terga, G. II, 236. — crassis paludibus, G. II, 110.

Crastinus Titan, Æ. IV, 118. — *crastina* hora, G. I, 425. — lux, Æ. VIII, 170; X, 244. — Aurora, Æ. XII, 76. — crastina curant, Cop. 37.

Crater : cratera coronant socii, G. II, 528. — magnum corona induit, Æ. III, 525. — impressum signis habebis, Æ. V, 536. — antiquum dabo, Æ. IX, 266. — post magnum se tegebat, Æ. IX, 346. — magno minantem, G. II, 457. — *crateres* auro solidi, Æ. II, 765. — fuso olivo cremantur, Æ. VI, 225. — *crateras* statuam olivi, E. V, 68. — magnos statuunt, Æ. I, 724. — statuunt, Æ. VII, 147. — ahenos vertunt, Æ. IX, 165. — relinquunt, Æ. IX, 358. — ferunt, Æ. XII, 285.

Crates : crates vimineas trahit, G. I, 95. — arbuteæ, G. I, 166. — favorum solvere, G. IV, 214. — salignas flectunt, Æ. VII, 633. — texunt alii, Æ. XI, 64. — pectoris transadigit ensem, Æ. XII, 508.

Creatrix diva, Æ. VI, 367.

Creber turbo, G. III, 470. — procellis Africus, Æ. I, 85. — sonitus, Æ. II, 731. — anhelitus, Æ. V, 199. — pulsat Dareta, Æ. V, 460. — adspirans Auster, Æ. V, 764. — *crebra* ferit terram, G. III, 500. — manus, Æ. V, 436. — *crebro* pulsu, Æ. XII, 533. — cantu, Cop. 27. — crebra tela, Æ. XI.

611. — *crebros* ictus, Æ. XII, 713; Cir. 345. — per amores, Cir. 273. — *crebris* vulneribus, G. III, 221. — ilicibus, G. III, 334. — mugitibus, G. III, 554. — pontibus, G. IV, 27. — ignibus, Æ. I, 90; XI, 209. — bipennibus, Æ. II, 627. — terris, Æ. III, 127. — ictibus, Cu. 195. — flammis, Cir. 176. — flatibus, Mor. 12.

Crebresco : crebrescit campis horror, Æ. XII, 407. — crebrescunt auræ, Æ. III, 530. — crebrescere sermonem vidit, Æ. XII, 222.

Crebro ariete labat janua, Æ. II, 492.

Credo, E. III, 10; Æ. I, 387; VI, 368; VII, 297; X, 29, 865. — haud equidem, G. I, 415. — equidem, Æ. IV, 12; VI, 849. — credis id curare manes, Æ. IV, 34. — *credit* funera prætexere sacris germanam, Æ. IV, 501. — juvenem exstinctum, Æ. XII, 598. — credimus quidquam auditis, Æ. VIII, 140. — creditis avectos hostes, Æ. II, 43. — *credunt* cælo apes, G. IV, 192. — nihil afore, Æ. VIII, 147. — se vidisse Jovem, Æ. VIII, 353. *credidit* omnis ætas, Æ. VII, 680. — hunc fore contiguum, Æ. X, 457. — cedere Ænean, Æ. X, 648. — Cerberon mitem, Cu. 270. — *crediderat* vim affore verbo, Æ. X, 548. — ne crede nimium colori, E. II, 17. — crede paludi, G. IV, 48. — ne crede thalamis, Æ. VII, 97. — crede te mecum solo, Æ. XI, 707 — ne credite equo, Æ. II, 48. — credite experto, Æ. XI, 283. — credam Ænean austris, Æ. V, 850. — credas innare pelago Cycladas, Æ. VIII, 691. — *credat* bene emi vita honorem, Æ. IX, 206. — nocuisse perjuria, Cir 156. — credant vivere socios, Æ I, 218. — crederet venturos Teucros, Æ III, 187. — crediderim dies alios illuxisse, G. II, 338. — *credere* nec sit mihi, E. X, 46. — terræ anni spem, G. I, 224. — se audent in soles, G. II, 333. — ille tibi sensus, Æ. IV, 422. — se pugnæ, Æ. V, 383. — se cælo pennis, Æ. VI, 15. — si dignum est, Æ. VI, 173. — nec quivi, Æ. VI, 463. — campo, Æ. IX, 42. — muros puero, Æ. X, 70. — se brevibus, Æ. X, 289. — te Marti velles, Æ. XI, 153. — hastæ, Æ. XI, 808. — hæc patiuntur chartæ, Cir. 62. — omnia malit, Cir. 189. — credens inscius agmina, Æ. II, 371. — creditur non bene ripæ, E. III, 95. — *credita* res, Æ. II, 196. — non unquam Teucris Cassandra, Æ. II, 247. — cui campi custodia, Æ. VII, 486.

Credulus illis, E. IX, 34.

Cremo : cremant cetera nec numero nec honore, Æ. XI, 208. — cremavit Troja viros, Æ. VII, 295. — cremato sarmenta devecta, G. II, 408. — cremantur dona, Æ. VI, 224. — cremari ornatum flamma, Æ. VII, 74.

Creo : creat Terra Iapetum, G. I, 279. — regina Parin, Æ. X, 705. — creavit nothos de matre supposita, Æ. VII, 283. — *crearat* quem nympha, Æ. X, 551. — quos conjux Gysippo, Æ. XII, 271. — creatus Vulcani stirpe Cæculus, Æ. X, 543. — creatos Sulmone juvenes, Æ. X, 517.

Crepido : crepidine saxi stabat ratis, Æ. X, 653.

Crepito : crepitant malæ, Æ. V, 436. — culminibus nimbi grandine, Æ. V, 459. — crepitabat bractea vento, Æ. VI, 209. — crepitare enses, G. II, 540. — *crepitans* in tectis grando, G. I, 449. — lenis crepitans auster, Æ. III, 70. — crepitante flamma, Æ. VII, 74. — crepitantia æra Curetum, G. IV, 151. — *crepitantibus* flammis, G. I, 85. — undis, Æ. XI, 299.

Crepitus fulmine tanti dissultant, Æ. XII, 923.

Crepo : crepant genuini fame, Cat. V, 36. — crepuere cautes et remi, Æ. V, 206. — crepantes sinus, Æ. XI, 775.

Cresco : crescit hic rosa, Cu. 398. — crescunt flumina, G. I, 326. — *crevit* Etruria fortis, G. II, 533. — in orbem tumulus, Cu. 395. — crescent illæ (arbores) crescetis amores, E. X,

54. — crescant mœnia, Cir. 384. — cresceret in ventrem cucumis, G. IV, 122. — *crescere* corpus sinito, G. III, 206. — Thybrim videbit, Æ. XI, 393. — vim victis decuit, Æ. XII, 799. — *crescentis* tarde olivæ, G. II, 3. — mundi origine, G. II, 336. — crescentem poetam, E. VII, 25. — *crescenti* adimunt fetus, G. II, 56. — æstu, Æ. X, 292. — cretus quo sanguine, Æ. II, 74; III, 608. — Electra Dardanus, Æ. VIII, 135. — cretum Trojano a sanguine Ænean, Æ. IV, 191. — creti Alcanore, Idæo Æ. IX, 672.

Creta exesa chelydris, G. II, 215. — tenaci, G. I, 179.

Cribra : in cribra fusas farinas, Mor. 40.

Crimen vestrum amor, Æ. X, 188. — acerbat formidine, Æ. XI, 407. — commune refellam, Æ. XII, 16. — malorum se clamat, Æ. XII, 600. — habent cyathi, Cat. XIV, 4. — *crimine* ab uno disce omnes, Æ. II, 65. — sine crimine, Æ. IV, 550. — crimine falso mortis damnati, Æ. VI, 430. — in medio ingeminat terrorem, Æ. VII, 577. — tanto dignum, Æ. X, 668. — maculavi nomen, Æ. X, 851. — infensus Turno, Æ. XI, 122. — *crimina* silentum discit, Æ. VI, 433. — noxia cui cordi, Æ. VII, 326. — belli sere, Æ. VII, 339. — criminibus novis terrere, Æ. II, 98.

Crinalis : crinali auro, Æ. XI, 576. — crinales vittas, Æ. VII, 403.

Crinis roseus, Cir. 122. — *crinem* flagrantem excutere, Æ. II, 685. — solutæ Iliades, Æ. III, 65. — fluentem premit fronde, Æ. IV, 148. — madentem subnixus mitra, Æ. IV, 216. — flavum abstulerat, Æ. IV, 698. — secat, Æ. IV, 704. — ducunt sidera, Æ. V, 528. — vipereum innexa vittis, Æ. VI, 281. — sacrum pascere, Æ. VII, 391. — internectat fibula, Æ. VII, 815. — mœstum solutæ Iliades, Æ. XI, 35. patris ferret, Cir. 185. — purpureum demsissem, Cir. 281. — crine in parvo est fiducia, Cir. 380. — *crines* ornatus floribus, E. VI, 68. — concretos sanguine gerens, Æ. II, 277. — nodantur in aurum, Æ. IV, 138. — effusa sacerdos, Æ. IV, 509. — flavos similis Mercurio, Æ. IV, 559. — regis nosco, Æ. VI, 810. — albos induit, Æ. VII, 418. — tegebat arundo, Æ. VIII, 34. — albos similis longævo, Æ. IX, 651. — fusos accipit cervix, Æ. X, 137. — ferro vibratos fœdare, Æ. XII, 99. — flavos laniata, Æ. XII, 605. — solutos scindit, Æ. XII, 870. — intonsos deturpat, Cir. 284. — *crinibus* compositis spiravit aura, G. IV, 417. — implexæ angues Eumenides, G. IV, 482. — passis ibant, Æ. I, 480. — virgo, Æ. II, 404. — longis comprendere ignem, Æ. VII, 73. — de cæruleis anguem conjicit, Æ. VII, 346. — erexit angues geminos, Æ. VII, 450. — roseis Aurora, Cu. 43.

Crinitus Iopas, Æ. I, 740. — Apollo, Æ. IX, 638. — crinita triplici juba galea, Æ. VII, 785.

Crispo : crispans hastilia manu, Æ. I, 313; XII, 165.

Crispus : crispum latus, Cop. 2.

Crista rubra, Æ. IX, 50. — edita lucens superne, Cu. 169. — cristæ rubræ cornua, Æ. XII, 89. — *cristam* volantem quatit, Æ. XII, 493. — cingunt tempora, Cu. 196. — purpuream concussit, Cir. 501. — crista equina hirsutus, Æ. X, 869. — *cristæ* geminæ stant vertice, Æ. VI, 780. — capitum pendent, Æ. VII, 185. — sanguineæ tremunt, Æ. IX, 732 — *cristas* comantes, Æ. III, 468. — rubentes excipiam, Æ. IX, 270. — figere vertice, Æ. X, 701. — rorantes sanguine aptat, Æ. XI, 8. — summas excussit, Æ. XII, 493. — *cristis* terribilem galeam, Æ. VIII, 620. — purpurei juvenes, Æ. IX, 163. — decoram galeam, Æ. IX, 365. — corusci capita, Æ. IX, 678. — funditur flamma, Æ. X, 270.

Cristatus Achilles, Æ. I, 468.

Croceus : croceum cubile, G. I, 447;

Æ. IV, 585; IX, 460. — croceam chlamydem, Æ. XI, 775. — *croceo* luto, E. IV, 44. — acantho, Æ. I, 649, 711. — fetu, Æ. VI, 207. — de flore, Cop. 13. — croceos odores, G. I, 56. — *croceis* floribus, G. IV, 109. — pennis, Æ. IV, 700.

Crocotula : in crocotulam movere lumbos, Cat. V, 21.

Crocus editus Cilici arvo, Cu. 400. — conjungens lilia caltha, Cir. 97. — crocum rubentem pascuntur, G. IV, 182. — croco picta vestis, Æ. IX, 614.

Crotalon : sub crotalo movere latus, Cop. 2.

Crudelis amor, E. X, 29. — tu quoque, Æ. I, 407. — luctus, Æ. II, 368. — Dardanus, Æ. IV, 661. — ut abessem, Æ. IV, 681. — tauri amor, Æ. VI, 24. — gens, Æ. VI, 359. — nati vulnera, Æ. VI, 446. — tu magis, Cu. 291. — Fortuna, Cir. 313. — *crudele* odium, Æ. I, 361; Cir. 532. — scelus, Æ. II, 124. — funus, Æ. XI, 53. — bellum, Æ. XI, 535. — nimium supplicium, Æ. XI, 841. — letum, Æ. XII, 636. — crudele! Cir. 200. — exitium, Cir. 292. — *crudelem* dicit te, G. IV, 356. — vitam, Æ. VIII, 579; IX, 497. — crudelis Alexi, E. II, 6. — *crudelis!* Æ. IV, 311; IX, 483. — reddite Minos, Cir. 286. — o crudelis ego, Cir. 424. — *crudeli* funere, E. V, 20; G. III, 263; Æ. IV, 308. — vulnere, Æ. II, 561. — tabe, Æ. VI, 442. — bello, Æ. VIII, 146. — morte, Æ. X, 386. — lege, Cir. 199. — *crudeles* aras, Æ. I, 355. — terras, Æ. III, 44. — pœnas, Æ. VI, 501, 585. — *crudelia* fata, G. IV, 495; Æ. I, 221. — limina, Æ. III, 616. — crudelibus umbris, Æ. I, 547. — crudelius quid vidi, Æ. II, 746.

Crudeliter lacerum Deiphobum, Æ. VI, 495. — direpta urbe, Cir. 191.

Crudesco : crudescit pugna, Æ. XI, 833. — crudescunt sanguine effuso pugnæ, Æ. VII, 788. — crudescere cœpit morbus, G. III, 504.

Crudus pero, Æ. VII, 690. — cruda senectus, Æ. VI, 304. — crudum ensem, Æ. X, 682. — XII, 507. — *crudo* cestu, G. III, 20. — Æ. V, 69. — cortice, Æ. IX, 743.

Cruento : cruentat tela, Æ. X, 731.

Cruentus cæde Tydides, Æ. I, 471. — replebat tectum questu, Æ. VII, 501. — cruenta palla, Æ. VI, 555. — (hasta) servat tenorem, Æ. X, 340. — cruentum signum, Æ. XI, 474. — Ænean, Æ. XII, 385. — cruentam humum, Æ. XI, 668. — *cruento* ore, Æ. I, 296; IX, 341; X, 489; XII, 8. — pulvere, Æ. II, 272. — mero, Æ. III, 632. — antro, Æ. VIII, 297. — cerebro, Æ. X, 416. — cruenta e cæde, Cu. 111. — nocte, Cu. 273. — cruenti thalami, Æ. X, 498. — *cruenta* myrta, G. I, 306. — cerebro arma, Æ. IX, 753. — arma, Æ. X, 462. — spolia, Æ. X, 862. — mora, Cop. 21. — *cruentas* spumas, G. III, 203. — hospite multo cautes, Cir. 467. — *cruentis* manibus, G. IV, 15; Æ. II, 167. — dapibus, Æ. III, 618. — vittis, Æ. VI, 281.

Cruor cessavit manare, G. I, 485. — insincerus, G. IV, 285. — hic de stipite manat, Æ. III, 43. — tepidus fumabat, Æ. VIII, 106. — it per artus, Æ. IX, 434. — teter, Æ. X, 728. — ater, Æ. XI, 646. — et pennæ labuntur ab æthere, Æ. XI, 724. — calcatur, Æ. XII, 340. — *cruorem* vomit spumis mixtum, G. III, 516. — sacrum demitte jugulis, G. IV, 542. — fluidum luminis lavit, Æ. III, 663. — in obscenum se vertere vina, Æ. IV, 455. — crassum ejectantem, Æ. V, 469. — tepidum suscipiunt, Æ. VI, 248. — crassum vomit, Æ. X, 349. — virgineum bibit, Æ. XI, 804. — *cruore* pecudum pingue solum, Æ. IV, 21. — spumantem ensem, Æ. IV, 664. — in sacro concidit, Æ. V, 333. — atro tepefactus, Æ. IX, 333. — undanti diffundit animam, Æ. X, 908. — sparso rigat arma, Æ. XII, 308. — cruores atros siccabat, Æ. IV, 687.

Crus: crura nudata tinge, G. II, 8. mollia reponit, G. III, 76. — thymo plenæ, G. IV, 181. — alta jactat, Æ. XI, 639. — infecta minio, Cir. 506. — ambit ocreis, Mor. 121. — *crurum* tenus, G. III, 53. — alterna volumina, G. III, 192. — tegmina, Æ. XI, 777. — cruribus exilis, Mor. 35.

Crusta: crustæ subitæ concrescunt, G. III, 360.

Crustum: crusti fatalis orbem, Æ. VII, 115.

Crystallum: crystallo ferre novos calices, Cop. 30.

Cubile: cubile croceum Tithoni, G. I, 447; Æ. IV, 585; IX, 460. — heri tetigit, Æ. III, 324. — notum conspexit, Æ. IV, 648. — conjugis castum servare, Æ. VIII, 412. — durum tremit, Æ. IX, 715. — Jovis adscenderunt, Æ. XII, 144. — ad patriam vigilare, Cir. 231. — *cubili* hunc dignata, E. IV, 63. — instrato jacet, G. III, 230. — tacito descendens, Cir. 209. — *cubilia* foderunt talpæ, G. I, 183. — rimosa unge, G. IV, 45. — congesta blattis, G. IV, 243. — posuere ultrices Curæ, Æ. VI, 274. — *cubilibus* altis, G. I, 411.

Cubitus: cubito adnixa, Æ. IV, 690. — subnixa, Cir. 348. — ad cubitos excutiens calamos, Cop. 4.

Cubo: cubuere circa fessæ capellæ, Cu. 152.

Cucumis tortus cresceret per herbam, G. IV, 121. — cæruleus pendens junco, Cop. 22.

Cucurbita gravis, Mor. 77.

Cujus: cujum pecus, E. III, 1.

Culex: culicis carmina sint dicta, Cu. 3. — pondere lenior, Cu. 7. — effigies, Cu. 207. — de morte, Cu. 386. — culex parve, Cu. 412.

Culina: in culinam et uncta compitalia duces, Cat. V, 27.

Culmen congestum cespite, E. I, 69. — culminis summis fastigia, Æ. II, 458. — *culmine* de summo servans, G. I, 402. — ab alto ruit, Æ. II, 290. — ex alto delubri, Æ. II, 410. — a culmine sternit Trojam, Æ. II, 603. — culmine tecti sedet, Æ. IV, 186. — de summo, Æ. VII, 512. — sub culmine, Æ. VIII, 456. — *culmina* villarum, E. I, 83. — tecta domorum convellunt, Æ. II, 446. — ad culmina jactant flammas, Æ. II, 478. — culmina super summa tecti, Æ. II, 695. — per culmina hominum perque deorum, Æ. IV, 671. — culmina fumantia æqua solo ponam, Æ. XII, 569. — *culminibus* queri bubo, Æ. IV, 462. — crepitant nimbi, Æ. V, 459. — in desertis, Æ. XII, 863.

Culmus ne procumbat, G. I, 111. — culmi Cerealis mergite, G. II, 517. — culmum levem ferret hiems, G. I, 321. — *culmo* fragili hordea, G. I, 317. — Romuleo horrebat regia, Æ. VIII, 654. — culmos pingues palea, G. I, 192.

Culpa merita, Cir. 457. — est vobis bilis, Cat. XIV, 3. — culpæ istius inscia anima, Æ. XII, 648. — culpæ huic uni potui succumbere, Æ. IV, 19. — culpam ob aliam, G. II, 380. — ad culpam caussas dedit, G. II, 455. — culpam ferro compesce, G. III, 468. — hanc piabunt, Æ. II, 140. — prætexit nomine, Æ. IV, 172.

Culpo: culpare jocos Musamque, Cu. 6. — culpatus Paris, Æ. II, 602.

Culter: cultri suppositi tinguntur sanguine, G. III, 492. — cultros supponunt alii, Æ. VI, 248.

Cultor nemorum, G. I, 14. — rusticus agelli, Mor. 3. — cultores freti pietate, Æ. XI, 788. — *cultoribus* extremis domitum orbem, G. II, 114 — vastant agros, Æ. VIII, 8.

Cultrix mater Cybele, Æ. III, 112. — nemorum, Æ. XI, 557. — cultrice te vagus feror, Cu. 23.

Cultum: culta nitentia, G. I, 153. — pinguia, Æ. VIII, 63; X, 141.

Cultura non ulla oleis, G. II, 420

Cultus qui sit pecori, G. I, 3. — neque cultus neque mos quis erat, Æ.

VIII, 316. — *culto* nullo fundet munuscula tellus, E. IV, 18. — nullo se jactat Mysia, G. I, 102. — frequenti, G. II, 51. — super cultu arvorum canebam, G. IV, 559. — *cultu* miseranda forma viri, Æ. III, 591. — aspera gens, Æ. V, 730. — non divite traducit vitam, Cu. 94.

Cumulo: cumulat muneribus Acesten, Æ. V, 532. — altaria donis, Æ. XI, 50. — cumulant lancibus aras, Æ. VIII, 284; XII, 215. — cumulavit cura opus, Cu. 394. — cumulatam (veniam) remittam, Æ. IV, 436.

Cumulus: cumulo insequitur aquæ mons, Æ. I, 105. — fertur in arva, Æ. II, 498. — cumulos male pinguis arenæ ruit, G. I, 105.

Cunabulum: cunabula fundent flores, E. IV, 23. — in intima se condent, G. IV, 66. — ubi gentis nostræ, Æ. III, 105.

Cunctor: cunctatur amnis, Æ. IX, 124. — partes in omnes, Æ. X, 717. — metu, Æ. XII, 916. — *cunctanti* solvit lumina, Æ. V, 856. — coruscat telum, Æ. XII, 919. — *cunctantem* thalamo reginam, Æ. IV, 133. — multa metu, Æ. IV, 390. — refringit, Æ. VI, 211. — repulit, Æ. VII, 449. — amplexu fovet, Æ. VIII, 388. — flectere, Æ. XII, 940. — *cunctantes* glebas, G. II, 236. — inter ministros, G. III, 488. — socios increpat, Æ. X, 831. — cunctando restituis rem, Æ. VI, 846.

Cunctus fragor, Æ. I, 154. — orbis terrarum, Æ. I, 233. — *cuncta* pubes, G. I, 343. — Græcia, G. III, 19. — cohors, Æ. III, 563. — *cunctam* gentem, G. III, 473. — vim, Æ. X, 695. — *cuncti* Dardanidæ, Æ. I, 559; V, 385. — consequimur, Æ. II, 409. — quærunt, Æ. III, 100. — dicto paremus, Æ. III, 189. — divi, Æ. III, 363. — celebremus honorem, Æ. V, 58. — adsint, Æ. V, 70. — sequentem instigant, Æ. V, 227. — poscunt bellum, Æ. VII, 583. — consurgunt, Æ. VIII, 109. — se referunt, Æ. VIII, 306. — cœlicolæ, Æ. X, 96. — fatentur, Æ. XI, 344. — Latini, Æ. XI, 745. — Volsci, Æ. XI, 801. — *cunctæ* adspectabant pontum, Æ. V, 614. — volucres, Æ. XII, 251. — *cuncta* amplecti versibus, G. II, 42. — tibi vera fatebor, Æ. II, 77. — per cuncta ferenti oculos, Æ. II, 570. — cuncta secum vertere, Æ. II, 653. — mœnia, Æ. III, 398. — sidera, Æ. III, 515; Cu. 350. — constare cœlo videt, Æ. III, 518. — monumenta, Æ. IV, 498. — videns, Æ. VIII, 19. — tollite, Æ. VIII, 439. — videntem, Æ. IX, 345. — responsa, Æ. XI, 241. — Metisci gerens, Æ. XII, 472. — fremunt cicadis, Cu. 151. — paranti, Cu. 180. — bona, Cat. XIII, 6. — cunctos excedere, Æ. V, 380.

Cuneus: cuneum dant, Æ. XII, 575. — cunei omnes turbati, Æ. XII, 269. — per cuneos, G. II, 509. — ad cuneos theatri perfert, Æ. V, 664. — *cuneis* scindebant lignum, G. I, 144. — scinditur via, G. II, 79. — fissile robur scinditur, Æ. VI, 181. — coactis scindebat quercum, Æ. VII, 509. — scindere robora, Æ. XI, 137. — coactis se agglomerant, Æ. XII, 457.

Cupido dira regnandi, G. I, 37. — certa sequi audentem, Æ. II, 349. — arrecta laudum, Æ. V, 138. — tanta est, Æ. VI, 133. — hæc tam dira, Æ. VI, 373. — immensa laudum, Æ. VI, 824. — nostri si tanta est, Æ. VII, 263. — dira sua cuique fit deus, Æ. IX, 185. — insana cædis, Æ. IX, 760. — *cupidine* turpi captos, Æ. IV, 194. — capta conjux, Æ. VII, 189. — nimia ferri, Æ. IX, 354.

Cupidus sub mœnia duxi, Æ. VIII, 165. — cupido mihi tribuistis præmia, Cir. 93. — cupidos amantes, Cir. 78. — *cupidis* alumnis, Cu. 311. — ocellis, Cir. 132.

Cupio equidem jampridem, Æ. VI, 717. — *cupit* se ante videri, E. III, 65. — lenire dolorem, Æ. IV, 394. — cupiunt metuuntque, Æ. VI, 733. —

cupiere Danai fugam moliri, Æ. II, 108. — quem cupiat eventum, Æ. VIII, 16. — cupiant dicere laudes, E. VI, 7. — *cuperem* vertere mœnia, Æ. V, 810. — parens adesset, Æ. X, 443. — ille hoc cupiens, Æ. IX, 796.

Cuppa : cuppæ sunt, Cop. 7.

Cupressus antiqua, Æ. II, 714. — læta, Cu. 138. — cupressum teneram ferens, G. I, 20. — cupresso atra mœstæ aræ, Æ. III, 64. — *cupressi* caput efferunt, E. I, 26. — dant utile lignum, G. II, 442. — cupressos ferales constituunt, Æ. VI, 216.

Cur non consedimus, E. V, 1 et al.

Cura peculi, E. I, 33. — tua', palumbes, E. I, 58. — habet te, E. VII, 40. — tua, Lycoris, Æ. X, 22. — boum, G. I, 3. — sit prædiscere ventos, G. I, 52. — annua, G. I, 216. — salicti, G. II, 415. — patrum cadere incipit, G. III, 138. — traducitur in vitulos, G. III, 157. — tua maxima, G. IV, 354. — canum postrema, G. III, 404. — abrumpit somnos, G. III, 530. — acrior illum domat, G. III, 539. — colendi ornaret hortos, G. IV, 118. — hæc te remordet, Æ. I, 261. — omnis parentis stat in Ascanio, Æ. I, 646. — sub noctem recursat, Æ. I, 662. — mea maxima, Æ. I, 678. — quibus struere penum, Æ. I, 704. — nostri recessit, Æ. II, 595. — mea ni resistat, Æ. II, 599. — parentis ecqua est? Æ. III, 341. — deum, Æ. III, 476. — ea maneat nepotes, Æ. III, 505. — nec dat quietem, Æ. IV, 5; X, 217. — hæc quietos sollicitat, Æ. IV, 379. — nec minor Æneæ mihi. Æ. V, 804. — fuit pascere equos, Æ. VI, 654. — mea me fefellit, Æ. VI, 691. — antiqua tuorum, Æ. VII, 365. — juris remordet, Æ. VII, 402. — tibi tueri templa, Æ. VII, 443. — similis si fuisset, Æ. VIII, 396. — datur Messapo, Æ. IX, 160. — ea subisset victorem, Æ. IX, 757. — justissima Veneris, Æ. X, 132. — ea si qua est, Æ. X, 828. — parentis tangere te potest, Æ. XII, 933. — bona ventura agrestum, Cu. 21. — sit sequi, Cu. 21. — hæc est subdita cordi, Cu. 90. — memor cumulavit opus, Cu. 393. — non avia roris, Cu. 402. — conjugis, Cir. 75. — omnis residebat capillo, Cir. 126. — non levis, Cir. 227. — mearum curarum, Cat. VII, 6. — *curæ* mortalis egestas, G. III, 319. — omnis levamen, Æ. III, 709. — quidquid possum promittere, Æ. VIII, 401. — assiduæ memor, Cu. 397. — curæ illi mea carmina, E. III, 61. — tibi Mænala, G. I, 17. — hominum obnoxia arva, G. II, 439. — tantæ est victoria, G. III, 112. — cui talia, G. IV, 113. — grandævis oppida, G. IV, 178. — cui vincula jugalia, Æ. IV, 59. — habet amantes, Æ. IV, 521. — *curam* velis terrarum, G. I, 26. — aspernabere lentis, G. I, 228. — impenderunt, G. II, 433. — inanem Vulcani, G. IV, 345. — sub corde premebat, Æ. IV, 332. — hanc mitte, Æ. VI, 85. — virilem gerens, Æ. IX, 311. — ducis concipe, Æ. XI, 519. — pro me geris, Æ. XII, 48. — *cura* omni exercet vires, G. III, 229. — leviore, G. III, 305. — gravi saucia, Æ. IV, 1. — omni ornabat, Æ. VII, 487. — ab omni vacat, Cu. 262. — ab omni vindicabimus vitam, Cat. VII, 10. — submittere rivos, Mor. 71. — *curæ* ingeminant, Æ. IV, 531. — ultrices, Æ. VI, 274. — emotæ bis dictis, Æ. VI, 382. — non relinquunt, Æ. VI, 444. — femineæ coquebant ardentem, Æ. VII, 345. — dum ambiguæ, Æ. VIII, 580. — præcipitant, Æ. XI, 3. — diversæ vocant animum, Æ. XII, 487. — tristes mihi recursent, Æ. XII, 801. — *curarum* harum interpres, Æ. IV, 608. — æstu fluctuat, Æ. VIII, 19. — *curas* tenues cognoscere, G. I, 177. — resolvit hiems, G. I, 302. — extendit in annum, G. II, 405. — omnes impendunt, G. III, 123. — tristes deponere, G, IV, 531. — tales jactantem, Æ. I, 227. — secludite, Æ. I, 562. — demere dictis,

proterit agmina, Æ. XII, 329. — desilit, Æ. XII, 355. — adverso aura quatit cristam, Æ. XII, 370. — rapido volans, Æ. XII, 478. — suspendit capita, Æ. XII, 511. — e curru dedit saltum, Æ. XII, 681. — curru aurato quatiebat lumina, Cu. 42. — insigni equorum projectus, Cu. 126. — glauco equorum metitur æquor, Cir. 395.

Cursus huc fuit, Æ. I, 534. — vocet vela in altum, Æ. III, 454. — brevissimus undis, Æ. III, 507. — *cursum* da facilem, G. I, 40. — apri prementem (aliquam sororum), Æ. I, 324. — qua ventus vocabat, Æ. III, 269. — dedere tibi venti, Æ. III, 337. — omnem mihi dixit, Æ. III, 362. — huc tenuisse carinas, Æ. IV, 46. — parari, Æ. IV, 299. — peregi, Æ. IV, 653. — contendere, Æ. V, 834. — dirigite, Æ. VI, 194. — transmittere, Æ. VI, 313. — advertitis æquore, Æ. VII, 196. — dedit in medios, Æ. X, 870. — recusant genua, Æ. XII, 747. — gravidum provexit, Cir. 26. — morari, Cir. 152. — *cursu* quo deserta petiverit, E. VI, 80. — quatiunt, G. III, 132. — agitabis onagros, G. III, 409. — exercita flumina, G. III, 529. — contendunt petere litora, Æ. I, 157. — ad litora tendit, Æ. II, 321. — petunt litora, Æ. II, 399. — sequor avia, Æ. II, 736. — longo distant, Æ. III, 116. — excutimur, Æ. III, 200. — petitis Italiam, Æ. III, 253. — transmittunt campos, Æ. IV, 154. — hos præterit, Æ. IV, 157. — trepido ruit, Æ. IV, 672. — pedum qui valet, Æ. V, 67. — fatigat cervos, Æ. V, 253. — agebat Troas, Æ. V, 265. — rapido contendere, Æ. V, 291. — haud alio impediunt vestigia, Æ. V, 592. — Libyco exciderat puppis, Æ. VI, 338. — ætherio trajecerat axem, Æ. VI, 536. — lacessunt, Æ. VII, 165. — non segnior illo, Æ. VII, 383. — agitabat feras, Æ. VII, 478. — rapido linquentes Homolen, Æ. VII, 676. — pedum prævertere ventos, Æ. VII, 807. — læsisset aristas, Æ. VII, 809. — petit ardua, Æ. VIII, 221. — ullo quassatæ trabes, Æ. IX, 91. — petit muros, Æ. IX, 478. — secutus, Æ. IX, 559. — nullo evadere se posse, Æ. XI, 702. — transit equum, Æ. XI, 719. — quatit ungula campum, Æ. XI, 875. — irrupere portas, Æ. XI, 879. — tentavit fugam equorum, Æ. XII, 484. — levis, Æ. XII, 489. — rapido rumpit agmina, Æ. XII, 683. — instat venator, Æ. XII, 751. — explent orbes, Æ. XII, 763. — prendere quem poterat, Æ. XII, 775. — non est certandum, Æ. XII, 890. — concitus, Æ. XII, 902. — comes erat aura, Cu. 344. — incerto trepidant vestigia, Cir. 171. — in longo moritur querimonia, Cir. 462. — vicerat Hippomenem, Cat. XI, 26. — *cursus* mutata flumina, E. VIII, 4. — aquarum frenaret, G. IV, 136. — longos circumflectere, Æ. III, 430; V, 131. — dabit secundos, Æ. III, 460. — teneant inter Scyllam atque Charybdim, Æ. III, 686. — docebat, Æ. III, 717. — detorquet, Æ. IV, 196. — ubi confecti, Æ. V, 362. — equorum instruxit, Æ. V, 549. — alios ineunt, Æ. V, 583. — hos retulit, Æ. V, 596. — equestres ducebat, Æ. V, 667. — medios torquet nox, Æ. V, 738. — regebam, Æ. VI, 350. — negat Luna, Æ. VII, 8. — celerant aliæ, Æ. X, 249. — aversos retorsit. Æ. XII, 485. — avidos extendere, Æ. XII, 909. — rapidos requiescunt flumina, Cir. 233. — suos mutatura sidera, Cir. 425. — *cursibus* decernet Græcia, G. III, 20. — acrem, G. III. 119. — vocet auras, G. III, 193. — auras qui anteirent, Æ. XII, 84.

Curvo: curvatus in arcum portus, Æ. III, 533. — curvato gurgite, Æ. III, 564. — curvata capita, Æ. XI, 860. — curvatis spatiis, Æ. VII, 381.

Curvus arator, E. III, 42. — Hellespontus, Cir. 413. — curva tibia Æ. XI, 737. — *curvam* alvum, Æ. II, 51. —

falcem, Æ. VII, 179. — *curvo* dente Saturni, G. II, 406. — litore, Æ. III, 16, 223; XI, 184. — cornu, Æ. VII, 497. — anfractu, Æ. XI, 522. — curva valle, Æ. II, 748. — *curvæ* falces, G. I, 508. — puppes, Æ. VI, 4. — secures, Æ VII, 184. — *curva* flumina, G. II, 12; IV, 278. — litora, Æ. III, 238, 643; X, 684. — *curvis* carinis, G. I, 360; Æ. II, 179. — aratris, G. II, 189. — latebris frustra defensa, G. III, 544. — cavernis immugiit Ætna, Æ. III, 674. — collibus cingebant silvæ, Æ. V. 287.

Cuspis transverberat clipeum, Æ. X, 484. — *cuspidis* Dardaniæ ictum, Æ. VII, 756. — Ausoniæ vulnus, Æ. XI, 41. — *cuspide* conversa montem impulit, Æ. I, 81. — læserit robur, Æ. II, 230. — acuta contos, Æ. V, 208. — præfixa, Æ. VII, 817. — jacta dare vulnus, Æ. X, 733. — fixit Buten, Æ. XI, 691. — conjecta, Æ. XII, 362. — longa nitentem gressus, Æ. XII, 386. — longa hunc ferit, Æ. XII, 510. — aurata dejectus, Cir. 32. — viri conciderant, Cat. XII, 6.

Custodia ad portas, G. IV, 165. — sollers pecudum, G. IV, 327. — qualis sedeat vestibulo, Æ. VI, 574. — campi cui credita, Æ. VII, 486. — ducit noctem ludo, Æ. IX, 166. — custodia hæc fuisset vana, Cir. 129. — vigilum jactabat excubias, Cir. 207.

Custodio: custodi tu, ne possit, etc., Æ. IX, 322. — custodita fefellit spem, Æ. VIII, 218.

Custos alienus, E. III, 5. — pecoris, E. V, 44. — horti, E. VII, 34. — gregis, E. X, 36. — ovium, G. I, 17. — furum atque avium, G. IV, 110. — operum G. IV, 215. — stabuli, G. IV, 433. — sedet, Æ. IV, 186. — templi, Æ. IV, 484. — cui datus hærebam, Æ. VI, 350. — Janus absistit limine, Æ. VII, 610. — virginis, Æ. VII, 791. — sacri Pinaria domus, Æ. VIII, 270. — Manlius stabat, Æ. VIII, 652. — portæ erat Nisus, Æ. IX, 176. — Latonia nemorum, Æ. IX, 405. — sidus ad limina fuit, Æ. IX, 648. — Soractis Apollo, Æ. XI, 785. — Triviæ, Opis, Æ. XI, 836. — pecudum, Cu. 412. — tuguri armatus falce, Cop. 23. — unica, Mor. 31. — *custodem* Iuli vocat, Æ. V, 546. — Tartareum manu petivit, Æ. VI, 395. — *custode* tueri fines, Æ. I, 564. — nullo, Æ. III, 221. — sepulto, Æ. VI, 424. — coronant abitum, Æ. IX, 380. — *custodes* ipsi sufferre valent, Æ. II, 492. — lecti asservabant prædam, Æ. II, 762. — longævi, Æ. V, 257. — gemini procedunt, Æ. VIII, 461. — *custodibus* illis, G. III, 406. — arcis cæsis, Æ. II, 166; IX, 151.

Cyathus: cyathi immeriti habent crimen, Cat. XIV, 4. — sunt, Cop. 7.

Cycneus: cycneo ovo, Cat. XI. 27.

Cycnus: cycnum candenti corpore sustulit, Æ. IX, 563. — excellentem rapit, Æ. XII, 250. — *cycni* cantantes, E. IX, 29. — nivei liquida inter nubila, Æ. VII, 699 — rauci dant sonitum, Æ. XI, 458. — *cycnos* niveos pascentem flumine, G. II, 199. — bis senos lætantes agmine, Æ. I, 393. — *cycnis* candidior, E. VII, 38.

Cylindrus: cylindro ingenti æquanda area, G. I, 178.

Cymba sutilis gemuit, Æ. VI, 413. — velut, Cir. 479. — *cymba* Stygia nabat illa, G. IV, 506. — ferruginea subvectat corpora, Æ. VI, 303. — *cymbæ* instabiles, G. IV, 195.

Cymbalon juventutis, Cat. VII, 5. cymbala matris quate, G. IV, 64.

Cymbium: cymbia lacte spumantia inferimus, Æ. III, 66. — perfecta argento, Æ. V, 267.

Cyparissus: cyparissi coniferæ, Æ. III, 680. — cyparissis Idæis genus haud unum, G. II, 84.

Cytisus: cytisum florentem carpetis, E. I, 79. — florentem sequitur, E. II, 64. — ferat præsepibus, G. III, 394. — *cytiso* pastæ vaccæ, E. IX, 31. — saturantur apes, E. X, 30. — *cytisi* tondentur, G. II, 431.

Dædalus (adject.): dædala Circe, Æ. VII, 282. — tecta, G. IV, 179.

Dama: damæ timidi, E. VIII, 28. G. III, 539. — *damas* figere, G. I, 308. — canibus venabere, G. III, 410.

Damno: damnat prandia, Mor. 107. — damnaverat Orco caput, Æ. IV, 699. — damnabis tu votis, E. V, 80. — damnet quem labor, Æ. XII, 727. — damnare tanto scelere puellam, Cir. 189. — damnata deorum gnatique judicio, Cir. 530. — damnati crimine mortis, Æ. VI, 430.

Daps: dapes quas pararit, E. VI, 79. — diripiunt, Æ. III, 227. — polluit ore, Æ. III, 234. — sollennes libabat, Æ. III, 301. — libavit, Æ. V, 92. — cremantur, Æ. VI, 225. — instituunt, Æ. VII, 109. — jubet reponi, Æ. VIII, 175. — has imposuit nobis superstitio, Æ. VIII, 186. — exspectare, Æ. XI, 738. — in sordidas ducis, Cat. V, 28. — *dapibus* inemtis onerabat mensas, G. IV, 133. — futuris se accingunt, Æ. I, 210. — onerent mensas, Æ. I, 706. — opimis epulamur, Æ. III, 224. — auro impositis, Æ. III, 355. — cruentis, Æ. III. 618. — expletus, Æ. III, 630. — accisis consumere mensas, Æ. VII, 125.

Dator lætitiæ Bacchus, Æ. I, 734.

De cæde, Æ. II, 526. — cespite, G. IV, 273; Æ. XI, 566. — classe, Æ. VIII, 79. — cælo, E. I, 17; Æ. II, 693; V, 606; IX, 2. — colle, Æ. VIII, 604. — collibus, Æ VII, 726. — conjuge, Æ. IV, 324. — corpore, G. II, 23; Æ. X, 342, 478; XII, 421. — cortice, G. II, 74; IV, 160, Æ. III, 33. — crinibus, Æ. VII, 346. — culmine, G. I, 402; Æ. VII, 512. — Danais, Æ. III, 288. — finibus, Æ. X, 719. — flumine, Æ. VIII, 69. — fronte, Æ. IV, 515. — gente, Æ. II, 78; V, 373 et alibi. — glande, E. X, 20. — grege, E. III, 32; Æ. VI, 38. — gurgite, Æ. IX, 23. — ilice, G. IV, 81. — limine, Æ. XI, 482. — litore, Æ. III, 263; VI, 460. — marmore, E. VII, 31; G. III, 13; Æ. VI, 69, 849. — matre, Æ. VII, 283; IX, 697. — me, Æ. X, 743. — montibus, E. I, 84; G. IV, 112 et alibi. — more, Æ. I, 318; III, 65 et alibi. — muris, Æ. XI, 891. — nomine, Æ. I, 277, 367 et alibi. — nube, Æ. XII, 792. — numero, Æ. III, 623; VIII, 547. — palmite, G. II, 90. — parte Boreæ, G. I. 370. — parte alia, Æ. IV, 153. — parte cæli, Æ. IX, 630. — patre, Æ. XI, 341. — pectore, Æ. II, 288; VI, 85; IX, 414. — pelle, Æ. VII, 688. — poste, Æ. V, 360. — prora, Æ. III, 277; VI, 902. — puppibus, Æ. X, 287. — rebus, Æ. IX, 227; XI, 445. — rege, Æ. XI, 15. — robore solido, G. II, 64. — rupe, E. I, 77. — sanguine, Æ. II, 662; VII, 706; X, 203. — sedibus, G. IV, 471. — semine, G. II, 14. — specula, E. VIII, 59. — stipite, Æ. III, 43. — stirpe, Æ. V, 297; XII, 208. — subere, Æ. VII, 742. — te, Æ. IV, 317, 327 et alibi. — vertice, Æ. II, 308, 682. — vimine, G. III, 166. — vita, Æ. XII, 765. — vite, G. IV, 269. — vulnere, Æ. X, 486; XII, 51.

Dea dignata cubili est, E. IV, 63. — tendit fovetque, Æ. I, 18. — talia volutans, Æ. I, 50. — dea vera patuit, Æ. I, 405. — circumfudit amictu nebulæ, Æ. I, 412. — fotum gremio tollit, Æ. I, 692. — fœda, Æ. IV, 195. — se sustulit, Æ. V, 657. — sæva Circe, Æ. VII, 19. — tristis, Æ. VII, 408. — sæva, Æ. VII, 511. — facta potens promissi, Æ. VII, 541. — candida, Venus, Æ. VIII, 608. — ornat nubem, Æ. X, 636. — pulcherrima, Æ. XI, 852. — mater, Æ. XII, 52. — Daunia reddit ensem, Æ. XII, 785. — Saturnia, Æ. XII, 807. — se condidit fluvio, Æ. XII, 886. — dira negat successum, Æ. XII, 914. — dea! Cat. VI, 9. — *deæ* mens aversa, Æ. II, 170. — sub pedibus, Æ. II, 227. — faciem reponit, Æ. V, 619. — donis lætus, Æ. VIII, 617. — o dea certe! Æ. I, 328. — o dea! Æ. I, 372. — succurre labori, Æ. IX, 404. — nequidquam fallis,

Æ. XII, 634. — sacris operata, Cir. 142. — numen, Cat. XII, 9. — deæ portant velum, Cir. 35. — deam confessa, Æ. II, 591. — affata est diva, Æ. XII, 139. — demittat ad Manes, Æ. XII, 884. — *dea* matre monstrante viam, Æ. I, 382. — nate, Æ. I, 582, 615 et alibi. — natus, Æ. VI, 90. — adventante, Æ. VI, 258. — cum matre, Cir. 396. — *deæ* sive sint, Æ. III, 262. — omnes, Æ. VI, 64. — pandite Helicona, Æ. VII, 641. — pelagi, ite, Æ. IX, 117. — deæ! Æ. X, 163. — *dearum* delubra, G. IV, 541. — *deas* omnes supereminet, Æ. I, 501. — esse dedit, Æ. X, 235.

Debellator ferarum, Æ. VII, 651.

Debello : debellare superbos, Æ. VI, 854. — debellanda est gens Latio, Æ. V, 731.

Debeo : debent mihi Turnum hæc sacra, Æ. XII, 317. — debuit quæ deterrendi caussa esse, Cat. XI, 12. — debueram patriæ pœnas, Æ. X, 853. — deberem plurima natis, Æ. VIII, 379. — debere dextram patri, Æ. XI, 179. — debentem nil cælestibus juvenem, Æ. XI, 52. — debentia nomen capiti porra, Mor. 74. — debetur mihi soli Pallas, Æ. X, 443. — *debentur* cui regnum et tellus, Æ. IV, 276. — quibus fato corpora, Æ. VI, 714. — deberi cælo Ænean, Æ. XII, 795. — debitus fatis Arruns, Æ. XI, 759. — *debita* mihi fatis tellus, Æ. VII, 120. — sors senectæ, Æ. XI, 166. — vita, Co. 39. — nobis pestis, Cir. 456. — debita semina, G. I, 223. — præmia, Æ. II, 538. — generi portendere, Æ. III, 184. — Pergama, Æ. VIII, 375. — tempora, Æ. IX, 108. — patri solatia, Æ. XI, 63. — vota, Cir. 23.

Debilis uno ordine remorum, Æ. V, 271. — debile ferrum, Æ. XII, 50.

Debilito : debilitat vires animi senectus, IX, 611.

Decedo : decesserat umbra cælo, E. VIII, 14. — decedet Aurora, G. I, 450. — decedat stella, G. I, 222. — *decedere* nocti seræ, E. VIII, 88; G. III, 467. — plaustra domum, G. II, 206. — calori, G. IV, 23. — campis e pastu, G. IV, 186. — terra, Æ. IV, 306. — circo populum jubet, Æ. V, 551. — solo, Æ. XI, 325. — *decedens* sol, E. II, 67. — e pastu, G. I, 381. — terra te ponere, Æ. VI, 508. — decedente die, G. IV, 466.

Decem anni, Æ. II, 198. — annos, Æ. VIII, 399.

Deceo : decet quo usque me teneri? Æ. V, 384. — perge, decet, Æ. XII, 153. — ut decet, Cat. IV, 7. — decebat quam (vim) esse, Æ. X, 613. — *decuit* tunc, Æ. IV, 597. — tunc metuisse, Æ. X, 94. — concurrere mecum, Æ. XI, 117. — divum violari, Æ. XII, 797.

Decerno : decernunt ferro, Æ, VII, 525. — decrevit mori, Æ. IV, 475. — decernet Græcia cursibus, cestu, G. III, 20. — *decernere* inter se cornibus, G. III, 218. — ferro, Æ. XI, 218; XII, 282, 695.

Decerpo : decerpes ora puellæ, Cop. 33. — decerpserit arbore fetus auricomos, Æ. VI, 141.

Decĭdo : decidit exanimis columba, Æ. V, 517.

Decīdo : decisa dextera, Æ. X, 395. — decisis undique ramis, Æ. XI, 5.

Decimus : decimum in annum, Æ. IX, 155; XI, 290. — post decimam, G. I, 284.

Decipio : deceptus amore, E. VIII, 18. — fraude cœli, Æ. V, 851. — decepta vultu puella, Cir. 429. — deceptum se errore locorum, Æ. III, 181. — deceptam fefellit amor, Æ. IV, 17.

Declaro : declarat præconis voce victorem Cloanthum, Æ. V, 246.

Declino : declinat lumina dulci somno, Æ. IV, 185.

Decolor ætas, Æ. VIII, 326.

Decoquo : decoquit humorem musti, G. I, 295.

Decor : decoris divini notate signa, Æ. V, 647.

Decoro: decorat pinus silvas, Cu. 136. — decorant armis super, Æ. VI, 217. — decorarat munere deum sedes, Cir. 526. — decorate animas muneribus, Æ. XI, 25. — decoret sepulcro, Æ. IX, 215.

Decorus: decorum insigne clipei, Æ. II, 392. — pectus, Æ. IV, 589. — *decoram* cæsariem, Æ. I, 589. — cristis galeam, Æ. IX, 365. — decoro ære, Æ. XII, 210. — *decori* auro ostroque ductores, Æ. V, 133; XII, 126. — decoræ lacrimæ, Æ. V, 343. — decora membra, Æ. IV, 559. — *decoros* enses conjiciunt igni, Æ. XI, 194. — oculos dejecta, Æ. XI, 480.

Decumbo: decubuisse toro, Cop. 6.

Decumus vide *Decimus.*

Decurro: decurrit ab arce, Æ. II, 41. — pelago, Æ. V, 212. — cito tramite, Æ. V, 610. — ab ictu silicum Ceres, Mor. 27. — decurrunt flumina inter valles, E. V, 84. — *decurrere,* jugis capræ, Æ. IV, 153. — ter circum rogos, Æ. XI, 189. — decurre una laborem, G. II, 39. — decurrere munus, Cat. VI, 1. — decurrens arce fulgebat, Æ. XI, 490.

Decursus: decursu rapido dant sonitum, Æ. XII, 523.

Decus hoc ævi, E. IV, 11. — omne tuis, E. V, 34. — o decus, Mæcenas! G. II, 40. — *decus* quale addunt ebori, Æ. I, 592. — aliquod gessimus, Æ. II, 89. — tantum enitet ore, Æ. IV, 150. — proprium ni teneant, Æ. V, 229. — in armis, Æ. V, 262. — nostrum, Æ. VI, 546. — egregium formæ, Æ. VII, 473. — addite divis, Æ. VIII, 301. — cæli, Æ. IX, 18. — astrorum, Æ. IX, 405. — aut collo aut capiti, Æ. X, 135. — rediture parenti, Æ. X, 507. — hoc illi erat, Æ. X, 858. — prædulce, Æ. XI, 155. — o decus Italiæ, Æ. XI, 508. — *decus* sibi quas delegit, Æ. XI, 657. — Latini penes te, Æ. XII, 58. — Pilumno quos dedit Orithyia, Æ. XII, 83. — fluviorum, Æ. XII, 142. — Latonæ, Phœbus, Cu. 11. — Pierii laticis, Cu. 18. — picturæ, Cu. 64. — magnum navi. Cu. 135. — femineum manet conjux, Cu. 264, 265. — summum Troiæ, Cu. 316. — generis Tantalei, Cu. 333. — frangitur, Cu. 341. — orbis, Roma, Cu. 359. Phœbi, laurus, Cu. 401. — tale formæ vexavit, Cir. 481. — magnum triumphi, Cat. XI, 3. — egregium sibi parient, Cat. XI, 58. — *decoris* sui oblitus, Æ. V, 174. — *decori* vitis arboribus, E. V, 32. — *decora* alta scenis futuris, Æ. I, 429. — alta parentum, Æ. II, 448.

Decutio: decutit tergo hastas, Æ. X, 715. — *decussit* mella foliis, G. I, 131. — honorem silvis, G. II, 404. — rorem campo, G. IV, 12.

Dedecus ob tantum, Æ. X, 681. — hoc aboleri da, Æ. XI, 789. — nostrum adspiceret, Æ. XII, 641.

Dedico: dedicat se tibi, Cat. VIII, 24.

Dedignor: dedignata sim quos maritos, Æ. IV, 536.

Dedo: dede eum neci, G. IV, 90.

Deduco: deducit humorem arena. G. I, 114. — nomen origine nostra, Æ. X, 618. *deducunt* socii naves, Æ. III, 71. — naves litore, Æ. IV, 398. — deducam Musas in patriam, G. III, 11. — deducat gentem, G. III, 122. *deducere* cælo Lunam, E. VIII, 69. — ornos montibus, E. VI, 71. — classes, G. I, 255. — rivos, G. I, 269. — terram ad capita, G. II, 354. — pelago in terras quascumque, Æ. II, 800. — thalamo dominam, Æ. VI, 397.

Deerrare: deerraverat caper vir gregis, E. VII, 7.

Defectus: defectus varios solis monstrent, G. II, 478.

Defendo: myrtos a frigore, E. VII, 6. — *defendit* quem multos annos, Æ. X, 709. — lumen ab aura, Mor. 14. — defendet pampinus uvas, G. I, 448 — defende hunc furorem, Æ. X, 905 — *defendite* solstitium pecori, E. VII, 47. — regem pugna, Æ. XII, 265. — *defendere* se his telis, Æ. II, 447. — naves, Æ. IX, 114. — muros, Æ. IX.

511; XII, 586. — saxis (turrim), Æ. IX, 533. — saxis certant, Æ. X, 130. — tecta manu, Æ. XII, 627. – defendentum aditus cædes, Æ. XI, 886. — *defendi* possent Pergama dextra, Æ. II, 292. — defendier armis hospitis, Æ. VIII, 493. — defensus fatis Sinon, Æ. II, 257. — *defensa* latebris vipera, G. III, 544. — certamine equorum, Cat. XI, 29. — defensum te dabit bello dextera, Æ. XII, 437. — defensi tenebris Galli, Æ. VIII, 658. — defensa fuissent hac, Æ. II, 292.

Defensor: defensoribus istis eget, Æ. II, 521.

Defero: deferimus natos ad flumina, Æ. IX, 604. — *detulit* furenti armari classem, Æ. IV, 299. — mandata per auras, Æ. IV, 358. — te in terras, Æ. IX, 19. — hoc Venus, Æ. XII, 417. — detulerat illam impetus huc, Æ. XII, 773. — defer mea dicta per auras, Æ. IV, 226. — in Italiam juvenes, Æ. V, 730. — *defertur* ad urbem, Æ. X, 688. — deferar in undas, E. VIII, 60. — *delatus* huc, Æ. III, 441. — ad quæ, Cu. 209. — ad undam agor, Cu. 259. — delata Noto Danae, Æ. VII, 411. — delato Ortygiam tibi, Æ. III, 154. *delati* huc, Æ. III, 219. — intramus portus, Æ. V, 57. — in portus, Æ. VII, 22.

Defessus sperare domos memento, Æ. VII, 126. — defessum pulvere abesse, Cop. 5. — *defessi* Æneadæ, Æ. I, 157. — post labores, Æ. II, 285. — omnes deseruere, Æ. II, 565. — defessa componere membra, G. IV, 438.

Deficio: deficit humor noctis, G. I, 290. — segnior annis, G. III, 96. — qua ignis, Æ. II, 505. — illa rursus, Æ. IV, 689. — non *deficit* alter, Æ. VI, 143. — ingenti luctu, Æ. XI, 231. — deficimus in limine, Æ. XI, 424. — ne defice rebus dubiis, Æ. VI, 196. — deficeret navis surgentibus undis, Æ. VI, 354. — deficerent silvæ glandes, G. I, 149. — defecerit si quem proles, G. IV, 281. — deficere ignem videbat, Æ. IX, 352. — defecisse Latinos videt, Æ. XII, 2.

Defigo: defigunt tellure hastas, Æ. XII, 130. — defixit lumina regnis, Æ. I, 226. — defixerat omnia in mente, Cir. 162. — defigere animum votis, Cir. 377. — defigitur terræ arbos, G. II, 290. — *defixus* obtutu in uno hæret, Æ. I, 495. — lumina, Æ. VI, 156. — defixi ora tenebant, Æ. VIII, 520. — defixæ terra hastæ, Æ. VI. 652. — *defixa* aratra, G. III, 519. — obtutu ora, Æ. VII, 249.

Defio: defit lac mihi, E. II, 22.

Deflecto: deflectunt lumina, Cir. 260. — deflexit Venus stringentia (tela), Æ. X, 331.

Defleo: deflevit hæc, Æ. XI, 59. — defleta membra, Æ. VI, 220.

Defluo: defluit missus amni secundo, G. III, 447. — amni segnis, Æ. VIII, 549. — *defluxit* vestis ad pedes imos, Æ. I, 404. — ad terram tota cohors, Æ. XI, 501. — deflueret fluvio secundo, Æ. VII, 495.

Defodio: defosso auro incubat, G. II, 507. — defossa penitus talenta, Æ. X, 526. — defossas domos, Cu. 273. — defossis in specubus, G. III, 376.

Deformis arundo, G. IV, 478.

Deformo: deformat vultum macies, G. IV, 255. — canitiem pulvere immundo, Æ. X, 844. — deformare domum, Æ. XII, 805.

Defringo: defringit ferrum ab hasta, Æ. XI, 748.

Defrutum: defruta pinguia igni, G. IV, 269.

Defungor: o defuncte periculis! Æ. VI, 83. — *defunctæ* (carinæ) tenebunt finem, Æ. IX, 98. — defuncta vita corpora, G. IV, 475; Æ. VI, 306.

Degener: degenerem Neoptolemum, Æ. II, 549. — degeneres animos, Æ. IV, 13.

Degenero: degenerant poma, G. II, 59. — degenerare semina, G. I, 198.

Dego: degere vitam more feræ, Æ. IV, 551. — degentem otium, Cu. 772.

Degusto : degustat vulnere corpus, Æ. XII, 376.

Dehinc junge pares juvencos, G. III, 167, et alibi.

Dehisco : dehiscit totum æquor, Æ. V, 142. — *dehiscunt* terræ, G. I, 479. — terræ ardore, G. III, 432. — dehiscent ora domus, Æ. VI, 52. — *dehiscat* mihi tellus, Æ. IV, 24. — mihi terra, Æ. X, 675; XII, 883. — *dehiscens* unda, Æ. I, 106. — penitus vi terra, Æ. VIII, 243.

Dejicio : dejicis quem telo, Æ. XI, 665. — *dejicit* Ceraunia telo, G. I, 333. — in terras fulmina, Æ. VIII, 428. — quem Valerus, Æ. X, 753. — Herminiam, Æ. XI, 642. — *dejecit* vultum, Æ. III, 320. — a cælo avem, Æ. V, 542. — saxum, Æ. VIII, 226. — leto Cissea, Æ. X, 319. — olorem, Æ. XI, 580. — dejecerat ferro orbem clipei, Æ. X, 546. — dejice tollentem minas, G. III, 422. — haud dejectus, Æ. X, 858. — dejectus cuspide Typho, Cir. 32. — *dejecta* oculos Lavinia, Æ. XI, 480. — Camilla, Æ. XI, 833. — *dejectum* ictu caput, Æ. IX, 770. — equo Amycum, Æ. XII, 509. — *dejectam* te conjuge, Æ. III, 317. — sortem, Æ. V, 490. — dejecto vultu, Æ. VI, 863. — *dejecti* fulmine, Æ. VI, 581. — *dejectæ* saxi vertice capræ, Æ. IV, 152. — dejecturum arces minatur, Æ. XII, 655.

Dein videbo, Cat. V. 21.

Deinde jubeto certet Amyntas, E. V, 15, et alibi.

Delabor : delapsus in hostes, Æ. II, 377. — ab astris somnus, Æ. 838. — curru, Æ. X, 596. — *delapsa* refert sagittam, Æ. V, 518. — facies cælo, Æ. V, 722. — cælo regina, Æ. VII, 620. — per auras, Æ. XI, 595. — delapsæ sonitum dedere, Æ. III, 238. — delapsa capiti serta, E. VI, 16.

Deleo : delere Teucros, Æ. IX, 248. — deletas acies, Æ. XI, 898

Delibo : delibans oscula per galeam, Æ. XII, 434.

Deliciæ : delicias domini, Alexim, E. II, 2. — deliciis me commovit regia dives, Cir. 433.

Delicium vestrum est asinus, Cop. 26. *Vide notam ibi.*

Deligo : delegi quos comites, Æ. V, 191. — delegit quas sibi decus, Æ. XI, 658. — delegere his oris locum, Æ. VIII, 53. — *delige* tauros, G. IV, 540. — senes et matres, Æ. V, 717. — *delecta* juventus, Æ. IV, 130; VIII, 499; IX, 226. — delecti bis septem, Æ. IX, 162. — delectæ ex classe carinæ, Æ. V, 115. — delecta corpora virum, Æ. II, 18. — *delectos* heroas quæ vehat Argo, E. IV, 35. — ad proceres, Æ. III. 58. — ordine ab omni oratores, Æ. VII, 152. — Latio sequetur gloria, Æ. XI, 431.

Delitesco : delitui per noctem lacu, Æ. II, 136. — delituit vipera sub præsepibus, G. III, 417.

Delphin : delphines clari argento, Æ. VIII, 673. — *delphinum* caudas, Æ. III, 428. — similes, Æ. V, 594. — modo, Æ. IX, 119. — inter delphinas Arion, E. VIII, 56.

Delubrum delubri ex culmine, Æ. II, 410. — ad *delubra* ducere pompas, G. III, 23. — venit, G. IV, 549. — delubra ad alta dearum, G. IV, 541. — ad summa, Æ. II, 225. — deum velamus, Æ. II, 248. — adeunt, Æ. IV, 56. — quid juvant furentem, Æ. IV, 66. — tercentum maxima, Æ. VIII, 716. — petivi flamma, Cir. 424. — cf. Macrob. IV, 4.

Deludo : deludunt somnia sensus, Æ. X, 642. — delusit mihi animum responso, Æ. VI, 344.

Demens nec tacui, Æ. II, 94. — exposcit audire, Æ. IV, 78. — quis talia abnuat, Æ. IV, 107. — locavi in parte regni, Æ. IV, 374. — Pentheus, Æ. IV, 469. — demens, Æ. IV, 562; VI, 172; IX, 560. — demens qui, Æ. VI, 590; IX, 728. — discordia, Æ. VI, 280. — ille, Æ. IX, 577. — exsultat, Æ. X, 813. — appetii corpora cælestia, Æ. XI, 276. — cane talis, Æ. XI,

Troes, Æ. XII, 280. — se agglomerant, Æ. XII, 457. — nec scuta deponunt, Æ. XII, 563. — *densæ* coruli, E. I, 14. — fagi, E. II, 3. — umbræ, G. I, 342. — apes, G. IV, 75; Æ. VII, 64. — aristæ, Æ. VII, 720. — phalanges, Æ. XII, 663. — *densa* relaxat, G. I, 419. — nubila, G. I. 445; Æ. VI, 592. — sere, G. II, 275. — tecta, Æ. VI, 7. — spicula, Æ. XII, 409. — *densos* amores, G. IV, 347. — in hostes, Æ. II, 511. — acie et hastis, Æ. X, 178. — in hostes, Æ. X, 379, 729; Cat. XI, 49. — densas in umbras, Cu. 107. — *densis* alis, G. I, 382. — hastis, G. II, 141. — sentibus, G. II, 311. — armis, Æ. II, 383, 409. — hastilibus, Æ. III, 23. — ictibus, Æ. V, 459. — austris, Æ. V, 696. — frondibus, Æ. VII, 565; XI, 523. — *densior* suboles, G. III, 308. — grando, G. IV, 80. — densissimus imber, G. I, 333. — globus, Æ. X, 373. — densissima silva, G. II, 17. — tela, Æ. X, 555.

Dentale: dentalia aratri, G. I, 172.

Denuntio: denuntiat pluviam, G. I, 453. — iras, Æ. III, 366.

Denus: bis denas naves, Æ. XI, 326. — bis denis navibus, Æ. I, 381. — ter denis annis, Æ. VIII, 47. — ter denis navibus, Æ. X, 213.

Depasco: depascit luxuriem segetum, G. I, 112. — depascunt summa Lycæi, G. IV, 539. — *depascitur* artus febris, G. III, 458. — artus morsu, Æ. II, 215. — *depasta* florem salicti sæpes, E. I, 55. — altaria, Æ. V, 93.

Depecto: depectant vellera foliis, G. II, 121.

Depello: depulit ignem classibus, Æ. V, 727. — ignes ratibus, Æ. IX, 78. — *depellere* fetus, E. I, 22. — tædas ratibus, Æ. IX, 109. — pestem augurio, Æ. IX, 328. navibus vulnera, Cu. 320. — *depulsus* ab ubere, G. III, 187. — depulsis hædis, E. III, 83. — depulsos a lacte agnos, E. VII, 15.

Dependeo: dependet nodo amictus, Æ. VI, 301. — ramis galea, Æ. X, 836. — parma lacerto, Æ. XI, 693. — dependent lychni laquearibus, Æ. I, 726.

Deperdo: deperdunt singula vires, Mor. 103.

Depono vitulam, E. III, 31. — *deponunt* populum, Æ. V, 751. — corpora sub ramis, Æ. VII, 108. — densi scuta, Æ. XII, 564. — foribus flores, Cir. 96. — deposuit sulcis plantas, G. II, 24. — deposuere arma humeris, Æ. XII, 707. — depone hædos, E. IX, 62. — deponas hanc curam, Æ. XII, 49. — *deponere* quidquam de grege, E. III, 32. — curas animo, G. IV, 531. — morem, Cir. 11. — plantas, Mor. 69. — deposuisse sarcinas in palude. Cat. VII, 16. — *depositi* parentis fata, Æ. XII, 395. — deposita formidine, Æ. II, 76; Æ. III, 612.

Deprecor, Æ. XII, 931.

Deprehendo seu *Deprendo:* deprensus mari et urbe, Æ. V, 52. — in aggere serpens, Æ. V, 273. — deprensum in luce premit, Æ. VIII, 247. — deprensa silvis flamina, Æ. X, 98. — deprensos in gurgite nautas, Cir. 61. — deprensis nautis statio tutissima, G. IV, 421.

Deprimo: depresso aratro, G. I, 45. — depressas convalles, G. III, 276.

Depromo: depromit hinc sibi, Mor. 17. — depromunt tela pharetris, Æ. V, 501. — depromsit pharetra sagittam, Æ. XI, 859. — deprome pharetra sagittam, Æ. XI, 590. — depromens tela pharetra, Cir. 150.

Derigeo seu *Derigesco:* deriguit sanguis sociis, Æ. III, 260. — visu in medio, Æ. III, 308. — deriguere oculi, Æ. VII, 447.

Deripio: deripit ense dextram, Æ. X, 414. — ensem vagina, Æ. X, 475. deripiunt tergora costis, Æ. I, 211. — deripe cola tectis, G. II, 242. — deripere funem litore, Æ. III, 267. — dereptum ab equo hostem, Æ. XI. 743. — derepta Latinis spolia, Æ. XI.

193. — dereptis cothurnis, G. II, 8.

Desævio: desævit hiems pelago, Æ. IV, 52. — in æquore, Æ. X, 569.

Descendo, Æ. II, 632. — descendit æther imbribus, G. II, 326. — Plias in undas, G. IV, 235. — corpore pestis, Æ. V, 683. — ad umbras, Æ. VI, 404. — huc a cælo, Æ. VIII, 423. — descendunt ab vertice montis, Æ. VII, 675. — descendam ad vos, Æ. XII, 649. — descendet Jupiter imbri, E. VII, 60. — *descendere* monte leonem optat, Æ. IV, 159. — montibus ornos, Æ. IV, 491. — in preces, Æ. V, 782. — campis, Æ. XI, 450. — *descendens* ab Istro Dacus, G. II, 497. — aggeribus et arce Monæci socer, Æ. VI, 832. — cubili Scylla, Cir. 209.

Descensus Averno facilis, Æ. VI, 126. *Quidam legunt*, Averni.

Describo: descripsit in foliis carmina, Æ. III, 445. — describent radio meatus cæli, Æ. VI, 851. — *describere* orbem radio, E. III, 40. — *descripsi* carmina in cortice, E. V, 14. — descripta est in carmine libido, Cir. 69.

Deseco: desecto collo, Æ. VIII, 438.

Desero: deseris me fessum, Æ. III, 711. — cui me deseris? Æ IV, 323. — deseris ipse juga, Æ. X, 594. — *deserit* Hesperus Œtam, E. VIII, 30. — ardea paludes, G. I, 364. — Lyciam Xanthique fluenta, Æ. IV, 144. — Sergestum, Æ. V, 220. — Hesperiam, Æ. VII, 543. — inceptum, Æ. IX, 694. — incepta, Æ. XI, 470. — ille colles, Æ. XI, 902. — sororem, Æ. XII, 683. — et muros et arces, Æ. XII, 698. — ensis ardentem, Æ. XII, 732. — Isthmon, Cir. 463. — deserimus hanc sedem, Æ. III, 190. — *deseruit* lacrimantem, Æ. II, 791. — deseruere omnes defessi, Æ. II, 565. — me in antro, Æ. III, 618. — litora, Æ. IV, 582. — domos, Æ. VII, 394. — desere corpora boum luco, G. IV, 543. — ne desere fratrem, Æ. X, 600. — ne desere thalamos, Æ. X, 649. — deserat humor arenam, G. I, 70. — deseruisse rates, Æ. VII, 291. — *deserta* Creusa, Æ. II, 562. — siti regio, Æ. IV, 42. — non omnino viderer, Æ. IV, 330. — terra, Æ. IV, 468. — quid querar Æ. IV, 677. — domus, Æ. VIII, 191. — deserti conjugis, Æ. II, 562. — *desertæ* Cereris, Æ. II, 714. — rupis, Cir. 49. — tibi nec profuit, Æ. XI, 843. — *deserto* in litore, Æ. II, 24. — in gramine, Æ. XII, 664. — deserti jam sumus, Æ. XI, 412. — *deserta* petiverit, E. VI, 80. — ardua Parnasi, G. III, 291. — it pecus in longa, G. III, 342. — Getarum, G. III, 462. — regna pastorum, G. III, 476. — Lybiæ peragro, Æ. I, 384. — litora, Æ. III, 122. — inter lustra, Æ. III, 646. — inter ferarum, Æ. VII, 404. — per ardua montis, Æ. XI, 514. — *desertos* locos, Æ. II, 28. — portus, Æ. V, 612. — desertas terras, Æ. III, 4. — *desertis* in culminibus, Æ. XII, 863. — in litoribus, Cir. 519.

Desertor: desertorem Asiæ mittam, Æ. XII, 15.

Desidia horridus, G. IV, 94. — desidiæ cordi, Æ. IX, 615.

Desido: desidimus ad manes imos, Æ. III, 505.

Designo: designat urbem aratro, Æ. V, 753. — mœnia fossa, Æ. VII, 157.

Desilio: desilit curru, Æ. XII, 355. — *desiluit* bijugis, Æ. X, 453. — equo regina, Æ. XI, 500.

Desino: desinit pati Lucinam, G. III, 61. — in pristin alvus, — Æ. X, 211. — *desinet* tibi, E. VIII, 11. — ferrea gens, E. IV, 8. — *desine* plura, E. V, 19. — velle, G. IV, 448. — incendere querelis, Æ. IV, 360. — sperare, Æ. VI, 376. — desine, Æ. X, 881. — desine jam tandem (me terrere), Æ. XII, 800.

Desisto: desiste manum committere, Æ. XII, 60. — *desistere* incepto, Æ. I, 37. — pugnæ tempus, Æ. X, 441.

Desolo: desolavimus agros, Æ. XI, 367. — desolati manipli, Æ. XI, 870.

Despecto: despectat ille flammas, Æ. X, 409. — despectant quos mœnia Abellæ, Æ. VII, 740. — despectare terras, Æ. I, 396.

Despicio: despicis omnes, E. VIII, 32. — despicere errores hominum, Cir. 17. — despiciens mare ab æthere, Æ. I, 224. — *despectus* tibi sum, E. II, 19. — Iarbas, Æ. IV, 36.

Despumo: despumat foliis undam aheni, G. I, 296.

Despuo: despue mecum in gremium, Cir. 372. — ter, Cir. 373.

Destillo: destillat lentum virus ab inguine, G. III, 281.

Destino: destinat me (Sinonem) aræ, Æ. II, 129. — hunc (locum) in orbem, Cu. 391.

Destituo: destituent freta nudos in litore pisces, E. I, 61.

Destringo: destringe plantas summas ex arbore, G. II, 300.

Destruo: destruat mœnia Pygmalion, Æ. IV, 326.

Desuesco: desueta corda, Æ. I, 722. — diu arma, Æ. II, 509. — triumphis agmina, Æ. IV, 815. — bello agmina, Æ. VII, 693.

Desum: deest terra fugæ, Æ. X, 378. — desunt omnia, Cir. 364. — deerat illi quod exigit usus, Mor. 64. — *defuit* una, Æ. II, 744. — fundator urbis, Æ. VII, 678. — id unum rebus, Æ. XII, 643. — defuerit nomen solum, Æ. IX, 298. — defuerint tibi castra, Æ. VI, 89. — deerit non opulentia vobis, Æ VII, 262. — *deerunt* fontes gregibus, G. II, 200. — arenæ, G. II, 233.

Desuper imminet nemus, Æ. I, 165. — adspectat, Æ. I, 424, et alibi.

Detego: detectus caput puer honestum, Æ. X, 133. — detecta Caci regia, Æ. VIII, 241.

Deterior qui visus, G. IV, 89. — ætas, Æ. VIII, 326. — deterrimus color albis equis, G. III, 82.

Deterreo: deterrendi caussa maxima, Cat. XI, 11.

Detexo: detexere quid junco, E. II, 72. — munus non absistam, Cir. 9.

Detineo: detinet me amor, E. X, 45. — gremio Ascanium Dido, Æ. IV, 85. — me his oris, Æ. II, 788. — te adspectus urbis, Æ. IV, 348.

Detondeo: detonsum crinem mitteret hosti, Cir. 186.

Detono: dum detonet (nubes belli), Æ. X, 809.

Detorqueo: detorquet cursus ad Iarban, Æ. IV, 196. — proram ad undas, Æ. V, 165. — hac celeres habenas, Æ. XI, 765. — detorquent ardua cornua, Æ. V, 832. — *detorsit* veniens (vulnus), Æ. IX, 746. — dextra ora equorum, Æ. XII, 373.

Detraho: detraxit nido fetus, G. IV, 513. — dextra truncum, Cu. 190. — detraxerat quam Demoleo, Æ. V, 260.

Detrecto: detrectans juga (vacca), G. III, 57.

Detrudunt: detrudunt naves scopulo, Æ. I, 145. — detrusit artis repertorem in undas, Æ. VII, 773. — detrude caput sub Tartara, Æ. IX, 496. — *detrudere* Jovem superis regnis, Æ. VI, 584. — finibus hostem, Æ. VII, 469. — contis, Æ. IX, 510.

Deturbo: deturbat a puppi Menœten, Æ. V, 175. — inde animas, Æ. VI, 412. — caput terræ, Æ. X, 555.

Deturpo: deturpat pulvere crines, Cir. 284.

Deus mitescere discat, E. X, 61. — otia nobis fecit, E. I, 6. — ille semper erit, E. I, 7. — iste qui sit, E. I, 19. — numero gaudet, E. VIII, 75; Cir. 373. — maris venias, G. I, 29. — circum caput egit, G. II, 392. — quis extudit artem, G. IV, 315. — finem dabit, Æ. I, 199. — quantus insidat, Æ. I, 719. — quisnam appulit oris, Æ. III, 338. — me appulit oris, Æ. III, 715. — obstruit aures, Æ. IV, 440. — stimulat, Æ. IV, 574. — et fata sinebant, Æ. IV, 651. — ille ubi nunc, Æ. V, 391. — ipse faces ministrat, Æ. V, 640. — consedit, Æ. V, 841. —

quassat ramum, Æ. V, 854. — ecce deus, Æ.VI, 46. — me mersit, Æ. VI, 348. — has evocat, Æ. VI, 749. — abfuit dextræ, Æ. VII, 498.—ipse loci, Tiberinus, Æ. VIII, 31. — auctor Apollo, Æ. VIII, 336. — quis, incertum est, Æ. VIII, 352. — habitat nemus, ibid. — quis avertit incendia, Æ. IX, 77. — fit cuique cupido, Æ, IX, 185. — si quis rapiat, Æ. IX, 211. — quis vos adegit, Æ. IX, 601. — bellator incidit animos, Æ. IX, 721. — quis egit, Æ. X, 72. — audiit illa, Æ. X, 424. — et telum mihi adsint, Æ. X, 773. — dedisset vitam, Æ. XI, 118. — ignipotens, Æ. XII, 90. — attulerit laudem, Æ. XII, 321. — major agit, Æ. XII, 429. — quis expediat cædes, Æ. XII, 500. — quo vocat, Æ. XII, 677. — falce politus, Cu. 85. — dederit vitam, Cu. 192. — adfuit illi, Cir. 106. — ille levis, Cir. 158. — deusve casusve, Cir. 279.—ille coruscus, Cir. 529. — quis te abstulit, Cat. XIII, 1. — *dei* lætitiam, Æ. I, 636. — vultus et verba, Æ. I, 710. — jussu, Æ. II, 247. — templa, Æ. III. 84. — liminaque laurusque, Æ. III, 91.—redeuntis forma, Æ. IV, 556. — numine, Æ. VI, 51. — veteris more, Æ. VII, 204. — adventum, Æ. VIII, 201. — comitatus, Æ. XII, 336. — ad arma, Æ. XII, 739. — opem, Æ. XII, 780. — *deum* ire per terras, G. IV, 221.—vidi intrantem, Æ. IV, 358. — excussisse, Æ. VI, 79. — communem vocate, Æ. VIII, 275. — magnum, Jovem, Æ. IX, 82. — agnovere, Æ. IX, 659. — celebrate, Cu. 19. — communem timere, Cir. 359. — communem belli timuisse, Cat. XI, 50. — *deo* volente, Æ. I, 303. — similis, Æ. I, 589. — ducente, Æ. II, 632. — cede, Æ. V, 467. — cruda senectus, Æ. VI, 304. — mixta mulier, Æ. VII, 661. — dignum te finge, Æ. VIII, 365. arvorum pecorumque, Æ. VIII, 601. cui potestas tanta? Æ. IX, 97. — multo victus membra, Æ. IX, 337. — *dii* (di) habitarunt silvas, E. II, 60. — patrii, Indigetes, G. I, 498. — meliora piis, G. III, 513. — præmia ferant, Æ. I, 603. — convertant omen, Æ. II, 190. — excessere relictis adytis, Æ. II, 352. — persolvant grates, Æ. II, 536. — patrii, Æ. II, 702. — prohibete minas, Æ. III, 265. — potentes maris et terræ, Æ. III, 528.—pestem avertite, Æ III, 620. — morientis Elissæ, Æ. IV, 610. — voluistis, Æ. V, 50. — quibus est imperium, Æ. V, 235; VI, 264. — deæque omnes, Æ. VI, 64. — timent, Æ. VI, 324. — di! Æ. VI, 529. — incepta secundent, Æ. VII, 259. — reservent capiti ipsius, Æ. VIII, 484. — hunc ardorem addunt, Æ. IX, 184. — patrii, Æ. IX, 247. — dabunt præmia, Æ. IX, 254. — miserantur iram, Æ. X, 758. — firment potius, Æ. XII, 188. — sui texere Cupencum, Æ. XII, 539. — me terrent, Æ. XII, 895. — *deorum* (deum) vitam accipiet, E. IV, 15. — templa, G II, 148. — sacra, G. II, 473. — in honore stans hostia, G. III, 486. — aræ, G. IV, 276. — stirpe præclara, G. IV, 322. — præcepta, G. IV, 448, — regina, Æ. I, 9; VII, 620. — hominumque res, Æ. I, 229. — atque hominum sator, Æ. I, 254. — fata, Æ. II, 54. — vittæ, Æ. II, 156. — delubra, Æ. II, 248. — fatis defensus, Æ. II, 257. — limina, Æ. II, 365. — numina magna, Æ. II, 623. — quem non incusavi, Æ. II, 745. — mensæ, Æ. II, 764. — magna genetrix, Æ. II, 788. — monstra refero, Æ. III, 59. — voce, Æ. III, 172. — ira, Æ. III, 215. — rex, Æ. III, 375; XII, 851; Cir. 520. — in honore, Æ. III, 406.—cura, Æ. III, 476. — esse genus, Æ. IV, 12. — ante ora, Æ. IV, 62. — ira, Æ. IV, 178; V, 707; XI, 233, 443. — ipse regnator, Æ. IV, 268. — monitu imperioque, Æ. IV, 282. — sancte, Æ. IV, 576. — per culmina, Æ. IV, 671. — proles, Æ. VI, 322. — quis eripuit te, Æ. VI, 341. — fata, Æ. VI,

376; VII, 239, 584. — jussa, Æ. VI, 461; Cu. 292. — pœnas docuit, Æ. VI, 565. — partu læta, Æ. VI, 787. — portenta, Æ, VII, 58. — colloquio, Æ. VII, 90. — primam Tellurem, Æ. VII, 136. — contemtor, Æ. VIII, 7. — gente sate, Æ. VIII, 36. — iræ concessere, Æ. VIII, 41. — veterum ignara superstitio, Æ. VIII, 187. — omnigenum monstra, Æ. VIII, 698. — responsa, Æ. IX, 134. — veterum non pudet, Æ. IX, 786. — alta domus, Æ. X, 101. — gens, Æ. X, 228. — parens, Æ. X, 252. — gnati, Æ. X. 470. — pater, Æ. X, 875. — vota, Æ. XI, 4. — nulli exaudita vota, Æ. XI, 157. — cum gente, Æ. XI, 306. — sator, Æ. XI, 725. — summe, Æ. XI, 785. — templa, Cu. 82. — numen, Cu. 191; Cir. 83. — responsum, Cir. 119. — prima, Cir. 246. — pater, Cir. 269. — metus, Cir. 436. — sedes, Cir. 526. — judicio, Cir. 530. — *deos* venerare, G. I, 338. — agrestes novit, G. II, 493. — poscens omina, G. III, 456. — inferret Latio, Æ. I, 6. — memores fandi atque nefandi, Æ. I, 543. — comites parant, Æ. II, 181. — victos manu trahit, Æ. II, 320. — suscitat in arma, Æ. II, 618. — affatur, Æ. II, 700. — posce veniam, Æ. IV, 50. — testor, Æ. IV, 492. — tercentum tonat ore, Æ. IV, 510. — testatur, Æ. IV, 519; XII, 581. — patrios vocavi, Æ. IV, 681. — auxilio vocare, Æ. V, 686. — errantes considere da, Æ. VI, 68. — implorant, Æ. VII, 576. — testatus, Æ. VII, 593. — venerabere votis, Æ. VII, 597. — multa orans, Æ. IX, 24. — geniture, Æ. IX, 642. — invidisse, Æ. XI, 269. — dabo, Æ. XII, 192. — accipio agnoscoque, Æ. XII, 260. — supra deos ire pietate, Æ. XII, 839. — deos futuros tibi comites, Cir. 338. — *deis* (dis) accepta (vitis), G. II, 101. — aliter visum, Æ. II, 428. — cum magnis feror, Æ. III, 12. — auspicibus, Æ. IV, 45. — geniti, Æ. VI, 131, 394. — patriis sedem rogamus, Æ. VII, 229. — invisa regna, Æ. VIII, 245. — cum magnis, Æ. VIII, 679. — et ventis secundis, Æ. VIII, 682. — Italis sacrabat votum, Æ. VIII, 715. — geniti, Æ. IX, 642. — communibus parabant aras, Æ. XII, 118. — cum dis contendere, Cir. 329. — deis semitalibus facta vota, Cat. VIII, 20.

Deveho: devexit iratus silvam arator, G. II, 207. — devecta sarmenta cremato, G. II, 408.

Devenio: devenit ad eum effigies, Cu. 207. — deveniunt speluncam eamdem, Æ. IV, 166. — devenere locos, Æ. I, 365; VI, 638. — devenient speluncam eamdem, Æ. IV, 125.

Deverto: devertitur orbita molli clivo Castaliam, G. III, 293.

Devexus mundus, G. I, 241. — amnis, G. IV, 293. — *devexo* pondere, G. III, 524. — Olympo, Æ. VIII, 280.

Devincio: devinctus amore pater, Æ. VIII, 394. — erat lumina somno, Cir. 206.

Devinco: devicerat pugnans hostem, Cu. 388. — devicta Arisba, Æ. IX, 264. — devictum Ephialten, Cu. 234. — devictam Asiam, Æ. XI, 268. — devicta per bella, Æ. X, 370.

Devolo: devolat Iris croceis pennis per cælum, Æ. IV, 702.

Devolvo: devolvunt pensa fusis, G. IV, 349. — trabes, Æ. II, 449. — devolvere fusos, Cir. 446.

Devoveo: devovet se aris, Æ. XII, 234. — devovi vobis animam hanc, Æ. XI, 442. — devota pesti Phœnissa, Æ. I, 712. — devotum bellis quem consumsit, Cu. 363. — *devota* corpora flammæ dedit, Cu. 367. — triumphis mœnia, Cu. 369.

Dexter modus, Æ. IV, 294. — quo mihi abis, Æ. V, 162. — in adversum nitens, Æ. VIII, 237. — adi sacra, Æ. VIII, 302. — ab aggere Lyncea occupat, Æ. IX, 769. — dextra se ostendit fortuna, Æ. II, 388. — *dextera* via, Æ. VI, 541. — (pars) cingitur amni, Æ. IV, 469. — *dextrum* litus, Æ. III, 413.

—latus obsidet Scylla, Æ. III, 420.— dextra sidera, Æ. IV, 579.

Dextra seu *Dextera*: gravis ære, E. I, 36. — quondam data, Æ. IV, 307. — en dextra fidesque, Æ. IV, 597. — *dextera* invicta bello, Æ. VI, 880. — toties data, Æ. VII, 366. — claris factis hunc movet, Æ. VII, 474. — juncta est fœdere, Æ. VIII, 169. — hæc abstulit animas, Æ. VIII, 567. — tua testis, Æ. IX, 289. — mea versat telum, Æ. IX, 747. — torserit telum, Æ. X, 333. — moribunda pependit, Æ. X, 341. — decisa te quærit, Æ. X, 395. — non vivida bello, Æ. X, 610. — Æneæ, Æ. X, 797. — sua dedisset vitam, Æ. XI, 118. — tua quos dat leto, Æ. XI, 172. — tua est caussa, Æ. XI, 178. — frigida bello, Æ. XI, 339. — tua, Æ. XI, 385. — *dextra* mihi et telum adsint deus, Æ. X, 773. — Turni te gerit, Æ. XII, 97. — mea, Æ. XII, 428, 436. — tua te eripuit, Æ. XII, 538. — impia manat sanguine, Cu. 256. — intenta est labori, Mor. 25. — mollit allia, Mor. 100. — *dextræ* jungere dextram, Æ. I, 408. — se implicuit, Æ. II, 723. — tuæ permittere Tyrios, Æ. IV, 104. — erranti abfuit deus, Æ. VII, 498. — hostili succedere, Æ. X, 847. — extorquet mucronem, Æ. XII, 357. — *dextram* dat, Æ. III, 610. — affectare, Æ. III, 670. — per tuam te oro, Æ. IV, 314. — ostendit Entellus, Æ. V, 443. — da jungere, Æ. VI, 697. — per potentem juro, Æ. VII, 234. — tyranni tetigisse, Æ. VII, 266. — amplexus inhæsit, Æ. VIII, 124. — conjungere dextræ, Æ. VIII, 164. — implevit scyphus, Æ. VIII, 278. — euntis complexus, Æ. VIII, 558. — confero, Æ. IX, 741. — elatam in jugulum deripit, Æ. X, 414. — tetendit, Æ. X, 823. — Veneris violavi, Æ XI, 277. — inermem tendit, Æ. XI, 672. — sustinet a jugulo, Æ. XI, 750. — ad sidera tendit, Æ. XII, 196. — inermem tendebat, Æ. XII, 311. — tendit sub mœnia, Æ. XII, 579. — inermem adspexit, Æ. XII, 634. — repressit, Æ. XII, 939. — *dextra* corusca molitur fulmina, G. I, 329. — effundere animam, Æ. I, 98. — nostra cadet hostia, Æ. I, 334. — petit amicum, Æ. I, 611. — defendi possent Pergama, Æ. II, 291. — Penelei procumbit, Æ. II, 425. — extulit ensem, Æ. II, 552. — prehensum continuit, Æ. II, 592. — tenens pateram, Æ. IV, 60. — secat crinem, Æ. IV, 704. — ingeminans ictus, Æ. V, 457. — sublata coruscat, Æ. V, 642. — tua obrue, Æ. V, 692. — lævaque, Æ. VI, 486, 656; IX, 677 et alibi. — cieret nimbos, Æ. VIII, 354. — hac regem misi, Æ. VIII, 563. — audendum, Æ. IX, 320. — subsistere, Æ. IX, 807. — tenet puppim, Æ. X, 226. — impulit, Æ. X, 246. — perfringere, Æ. X, 279. — Dardania stratus, Æ. X, 326. — sustentat fratrem, Æ. X, 339. — hac dabitur tellus, Æ. X, 650. — Æneæ cadis, Æ. X, 830. — conjugis oppetiit, Æ. XI, 267. — hac amittes animam, Æ. XI, 408. — ingenti librans hastam, Æ. XI, 556. — rapit bipennem, Æ. XI, 651. — complectitur hostem, Æ. XI, 743. — tangeret papillam, Æ. XI, 862. — hac mittam Dardanium sub Tartara, Æ. XII, 14. — gerebat sceptrum, Æ. XII, 206. — detorsit ora equorum, Æ. XII, 373. — sollicitat spicula, Æ. XII, 403. — refellam dicta, Æ. XII, 644. — sua occidit ipsa, Æ. XII, 659. — detraxit truncum, Cu. 190. — sive læva, Cat. VIII, 18. — *dextræ* datæ sunt in oculis, Æ. X, 517. — coeant, Æ. XI, 292. — *dextras* conjungere, Æ. I, 514. — jungimus hospitio, Æ. III, 83. — dominorum fallere, Æ. VI, 613. — jungunt, Æ. VIII, 467. — amborum tenebat, Æ. IX, 250. — socium attingere, Æ. IX, 558. — quas junximus, nec arguerim, Æ. XI, 165. — inertes tendamus, Æ. XI, 414. — dextris prensant fastigia, Æ. II, 444. — por-

gite (porrigite) pocula, Æ. VIII, 274. — longe reductis, Æ. XI, 606. — gerimus tela, Æ. XI, 735.

Dico : dicabo propriam, Æ. I, 73; IV, 126. — dicatis templis, Æ V, 60.

Dico : dicit te crudelem nomine, G. IV, 356. — tremere certamine, Cir. 358. — attondisse colla, Cat. VIII, 9. — stetisse in voragine, Cat. VIII, 15. — convicia fumo, Mor. 109. — *dicunt* quam urbem Romam, E. I, 20. — me vatem, E. IX, 33. — quæsitas boves, G. III, 531. — Graii cognomine Hesperiam, Æ. I, 530; III, 163. — sic illos nomine, Æ. VI, 441. — carmina, Æ. VI, 644. — sic nomine, Æ. VII, 607. — cui brachia centum, Æ. X, 565. — quæ, Cat. XIV, 2. — dixit, Æ. I, 402, 736 et alibi. — *dixit* Chaoniam a Chaone, Æ. III, 335. — mihi religio cursum, Æ. III, 362. — novissima verba, Æ. IV, 650; VI, 231. — diximus a quo fluvium Thybrim, Æ. VIII, 332. — *dixere* maritum pecori, G. III, 125. — priores nomen Ortygiam, Æ. III, 693. — locum nomine Aornon, Æ. VI, 242. — Lunam Dictynnam, Cir. 305. — *dixerat*, Æ. II, 152, 621, 705 et alibi. — hæc, Æ. V, 84; XI, 132. — ille aliquid, Æ. X, 547. — mala, Cir. 86. — dicam tempestates, G. I, 311. — te carmine, G. II, 95. — prælia, G. IV, 5. — quæ, advertite, Æ. II, 712. — tibi signa, Æ. III, 388. — quid bella, Æ. IV, 43. — equidem, Æ. VI, 722; XI, 348; Cir. 266. — bella, dicam acies, Æ. VII, 41, 42. — qua caussa te contingere fetus, Cir. 230. — quid? Cir. 265. — hoc sine fraude, Cat. IX, 1. — non dicam, Cat. IX, 4. — *dicet* Romanos suo de nomine, Æ. I, 277. — quid Italia, Æ. XII, 40. — *dicemus* vicissim, E. V, 51. — Musam Damonis, E. VIII, 5. — Baccho honorem, G. II, 393. — dicetis alternis, E. III, 59. — dicent sidera surgentia, Æ. VI, 851. — *dic* nobis insidias, Æ. I, 753. — properet, Æ. IV, 635. — Ascanio ducat turmas, Æ. V, 551. — o virgo, Æ. VI, 318. — age, Æ. VI, 343. — fœdera jungant, Æ. VII, 546. — age miseræ, Cir. 234. — dicito illi, Cat. I, 6. — *dicite*, E. III, 55; Æ. IX, 79; Cat. XIV, 7. — hæc regi, Æ. I, 137. — felices animæ, Æ. VI, 669. — Dardanidæ, Æ. VII, 195. — venisse duces, Æ. VIII, 119. — mihi pauca, Cat. XI, 2. — se victum, E. IV, 59. — carmina, G. I, 350. — *dicamus* amores, E. X, 6. — leges fœderis, Æ. XI, 322. — diceret quem socium, Æ. VI, 162. — dixerit alter famam, Cat. XI, 24. — *dicere* versus, E. V, 2. — carmen, E. VI, 5. — laudes, E. VI, 6. — tua facta, E. VIII, 8. — falsum solem, G. I, 463. — pugnas, G. III, 46. — multa volentem, G. IV, 502; Æ. II, 791. — multa parantem, Æ. IV, 391. — sic divos reor, Æ. VII, 370. — plura quærentem, Æ. VII, 449. — se posci, Æ. VIII, 12. — jussit Nisum, Æ. IX, 233. — multa, Æ. X, 555. — mussant, Æ. XI, 345. — grates parem, Æ. XI, 508. — leges pacis, Æ. X, 112. — caussam me cogunt, Cu. 375. — si fas est, Cir. 21. — magnum est, Cir. 137. — tibi quod non sinis, Cir. 266. — quod liceat, Cir. 410. — me vetant, Cat. IX, 3. — ausim hoc, Cat. XI, 56. — dixisse minores Italiam, Æ. I, 533; III, 166. *dicens* hoc, trâxit, etc.; Æ. II, 550. — hoc eduxit telum, Æ. X, 744. — hæc attollit se, Æ. X, 856. — hoc condit ferrum, Æ. XII, 950. — talia tuetur, Æ. IV, 362. — dicente eo silescit domus, Æ. X, 101. — dicturus quod tibi Apollo est, Æ. III, 154. — *dicendum* et quæ sint, etc., G. I, 160. — est, Cir. 271. — *dictu* mirabile, G. II, 30; III, 275, etc. — mirabile monstrum, G. IV, 554, etc. — nefas, Æ. III, 365. — affabilis, Æ. III, 621. — horrendum, Æ. IV, 454; VIII, 565. — *dicitur* is orasse Jovem, Æ. IV, 204. — agmen Trojanum, Æ. V, 602. — hic janua regis, Æ. VI, 107.

Æ. IX, 621. — his affatur Iulum, Æ. IX, 652. — Phœbi prohibent Ascanium, Æ. IX, 661. — tollit animum, Æ. X, 278. — amaris accendit virtutem, Æ. X, 368. — talibus it contra dicta tyranni, Æ. X, 448. — amicis affatur natum, Æ. X, 466. — amaris quem affatur, Æ. X, 591. — variis, Æ. XI, 202. — his onerat, Æ. XI, 342. — talibus exarsit, Æ. XI, 376. — paribus hortatur Messapum, Æ. XI, 520. — his simul linquebat habenas, Æ. XI, 827. — flectitur violentia, Æ. XII, 45. — talibus firmabant fœdera, Æ. XII, 212. — talibus incensa est sententia, Æ. XII, 238. — meis esto mora, Æ. XII, 565. — talibus huic occurrit, Æ. XII, 625.

Dido : diditur per agmina Trojana rumor, Æ. VII, 144. — didita tua terris fama, Æ. VIII, 132.

Diduco : diducitur animus in curas, Æ. V, 720. — diducta lumina pandebant, Cu. 183. — diductas litore urbes interluit, Æ. III, 419. — diductis solvere choris, Æ. V, 581.

Dies brevior, G. I, 312. — totus ille, G. I, 434. — prima ævi fugit, G. III, 66. — nefanda aderat, Æ. II, 132. — ille ultimus esset, Æ. II, 249. — summa venit, Æ. II, 324. — alterque dies processit, Æ. III, 356. — ille primus caussa fuit leti, Æ. IV, 169. — clara postera, Æ. V, 43. — jam adest, Æ. V, 49. — exspectata aderat, Æ. V, 104. — longa mitigat, Æ. V, 783. — atra quos abstulit, Æ. VI, 429. — longa exemit labem, Æ. VI, 745. — postera orta, Æ. VII, 149; XII, 114. — volvenda attulit, Æ. IX, 7. — promissa aderat, Æ. IX, 107. — nulla arguerit dissimilem ausis, Æ. IX, 282. — nulla vos eximet, Æ. IX, 447. — ille ultimus fuisset, Æ. IX, 759. — concesserat cælo, Æ. X, 215. — revoluta ruebat, Æ. X, 257. — sua cuique stat, Æ. X, 467. — hæc prima, Æ. X, 508. — atra quem abstulit, Æ. XI, 28. — retulit multa in melius, Æ. XI, 425. — advenit, Æ. XI, 687. — Parcarum propinquat, Æ. XII, 150. — nulla rumpet fœdera, Æ. XII, 202. — ille felix dicitur, Cu. 37. — dici pars, Æ. IX, 156. — diem reducit, G. I, 249. — messis prædiscere, G. I, 253. — referet, G. I, 458. — ad medium conversa stabula, G. III, 303. — noctemque, G. III, 341; Æ. III, 201; VIII, 94. — eripiunt nubes, Æ. I, 88. — componet vesper, Æ. I, 374. — hunc lætum esse velis, Æ. I, 732. — ducebat, Æ. II, 802. — involverunt nimbi, Æ. III, 198. — instaurat donis, Æ. IV, 63. — ante diem, Æ. IV, 620, 697. — diem almam extulerit Aurora, Æ. V, 64. — morantur, Æ. V, 766. — advenisse, Æ. VII, 145. — servavere minores, Æ. VIII, 269. — sacrasse Pelasgos, Æ. VIII, 601. — oderit, Æ. X, 504. — exercere, Æ. X, 808. — talem qui viderunt, Cu. 28. — vitæ producere, Cu. 296. — plenum quatiebat, Cu. 349. — prædixerat, Mor. 2. — in illam securus, Mor. 120. — die siccant bina ubera, E. II, 42. — bis, E. III, 34. — surgente, G. III, 400. — veniente, te decedente canebat, G. IV, 466. — quarto, Æ. III, 205. — labente, Æ. IV, 77; XI, 914. — ille ferebat honorem, Æ. VIII, 102. — quos sub Tartara misi, Æ. XI, 397. — autumnali sunt pruna, Cop. 18. — dies bis senos, E. I, 43; Æ. XI, 133. — servandi, G. I, 205. — alios felices dedit luna, G. I, 276. — alios illuxisse crediderim, G. II, 337. — festos agitat, G. II, 527. — in dies altius effert caput, G. III, 553. — dies bis quinos ille silet, Æ. II, 126. — novem epulata gens, Æ. V, 762. — festos instituam, Æ. VI, 70. — dies atque noctes, Æ. VI, 127, 556; IX, 488. — diebus festis, G. I, 268. — certis, G. II, 329. — primis, G. III, 503. — illis venerat, Æ. II, 342. — Nonis portabat faces, Mor. 79

Differo : differt hiemes et nubila, G. III, 197. — incepta turbatus, Æ.

XI, 470. — *distulit* ulmos in versum, G. IV, 144. — commissa piacula in mortem, Æ. VI, 569. — quos Hector in annum decimum, Æ. IX, 155. — distulerant quadrigæ Metium in diversa, Æ. VIII, 643. — differre annua (sacra) nefas, Æ. VIII, 173.

Difficilis: difficile est exquirere, G. II, 257. — *difficiles* terræ, G. II, 179. — obitus, Æ. IV, 694. — quondam scopulos subibat, Æ. V, 865.

Diffido: diffideret armis Dardaniæ, Æ. III, 51.

Diffindo: diffidit media liquefacto tempora plumbo, Æ. IX, 589.

Diffugio: diffugit campis arator, Æ. X, 804. — diffugimus visu exsangues, Æ. II, 212. — *diffugiunt* silvis armenta, G. III, 150. — per saxa et convalles, G. III, 277. — ad naves, Æ. II, 399. — metu passim, Æ. V, 677. — Troes versi, Æ. IX, 756. — diffugient comites, Æ. IV, 123.

Diffundo: diffundit odorem liquidum, G. IV, 415. — hæc in ora virum, Æ. IV, 195. — animam cruore, Æ. X, 908. — diffundite equitem campis, Æ. XI, 465. — diffundens intendere lumina instat, Cu. 174. — diffundere ventis comam, Æ. I, 319. — diffunditur a quo Claudia gens, Æ. VII, 708. — diffusa cade vappa, Cop. 11. — diffusos corymbos, E. III, 39. — diffusas per auras, Cu. 382.

Digero: digerit omina Calchas, Æ. II, 182. — in numerum carmina, Æ. III, 446. — *digesta* per agros (arbos), G. II, 54. — seges feratur, G. II, 267.

Digitus: digiti semianimes micant, Æ. X, 396. — ad digitos lentescit tellus, G. II, 250. — in digitos arrectus, Æ. V, 426. — *digitis* eadem pulsat, Æ. VI, 647. — primis levans vestigia, Cir. 212. — refossa tellure, Mor. 87. — duobus circuit mortaria, Mor. 115.

Dignor: me tali honore, Æ. I, 335. — dignatur neque sternere aversos, Æ. XII, 464. — dignatus est sternere, Oroden, Æ. X, 732. — dignata est ludere, E. VI, 1. — dignabere pati jussa, Æ. X, 866. — digner te funere, Æ. XI, 169. — dignetur cui se jungere Dido, Æ. IV, 192. — dignata nec Dea hunc cubili, E. IV, 63. — dignate conjugio Veneris, Æ. III, 475.

Dignus tu vitula, E. III, 109. — puer cantari, E. V, 54. — erat amari, E. V, 89. — honos aratro, G. I, 507. — qui lætior esset, Æ. VII, 653. — venia amor, Cu. 293. — inire choros, Cat. XI, 8. — *digna* te gloria, G. I, 168. — satis fortuna, Æ. III, 318. — non ulli concedere Megæra, Cir. 104. dignum est credere, G. III, 391; Æ. VI, 173. — te solum virgine, Æ. VII, 389. — deo te finge, Æ. VIII, 364. — crimine me duxisti, Æ. X, 668. — indole quid dabit, Æ. X, 826. — eo carmen, Cir. 5. — fuerat conjuge, Cir. 509. — dignam me supplicio, Cir. 418. — digno carmine, Cat. VI, 3. — dignæ consule silvæ, E. IV, 3. — *digna* præmia, Æ. I, 605; IX, 252. — non digna ferentis animi, Æ. II, 144. — digna munera, Æ. V, 355. — Phœbo locuti, Æ. VI, 662. — cœptis omnia spondeo, Æ. IX, 296. — atque indigna relatu, Æ. IX, 595. — Camillæ præmia, Æ. XI, 856. — indigna pati, Æ. XII, 811. — tuo sensu carmina, Cu. 10. — atque indigna me visuram, Cir. 247. — vincere senem carmina, Cat XI, 16. — *dignas* grates persolvere, Æ. I, 600; II, 537. — dignis hymenæis des, Æ. XI, 355. — *dignior* ætas vitæ, Æ. IX, 212.

Digredior nunquam rediturus, Cu. 380. — digressa est ab officio gratia, Cu. 222. — ubi digressi, Æ. IV, 80. — digrediens hos affabar, Æ. III, 492. — digressus hinc, G. III, 300. — digressa reliqui Beroen, Æ. V, 650. — *digressum* e bello et cæde, Æ. II, 718. — te ventus admoverit Siculæ oræ, Æ. III, 410. — me hinc, Æ. III, 715.

Digressus: digressu supremo Andromache mœsta, Æ. III, 482. — supremo fundebat dicta, Æ. VIII, 583.

Dilabor: dilapsus in aquas abibit, G. IV, 410. — una color, Æ. IV, 705. — dilapsa tabo cadavera, G. III, 557.

Dilato: dilatat palmis opus in orbem suum, Mor. 48.

Dilectus idem pecori, G. III, 72.

Diligo: diligit quem Venus, Æ. VIII, 590. — dilexi te plus regno, Cir. 428. — dilexit nimium amicum, Æ. IX, 430. — *dilectus* miseræ magno amore, Æ. I, 344. — Iulo puer, Æ. V, 569. — Phœbo Iapyx, Æ. XII, 391. — *dilecta* sorori magis luce, Æ. IV, 31. — silva, Æ. IX, 85. — *dilectæ* Thetidi Halcyones, G. I, 399. — Creusæ pelle lacrymas, Æ. II, 784.

Diluo: diluit æther sata, G. I, 325. — dilue favos Baccho, G. I, 344.

Diluvium: diluvio ex illo vecti, Æ. VII, 228. — diluvio miscens si tellurem in undas effundat, Æ. XII, 205.

Dimetior: dimensum partibus orbem, G. I, 231. — dimensi campum parabant Rutuli viri, Æ. XII, 117. — dimensa omnia sint, G. II, 284.

Dimitto: dimisit sollicitum inertia, Cu. 384. — *dimittam* tutos auxilio, Æ. I, 571. — per litora certos, Æ. I, 577. — lætos, Æ. VIII, 171. — dimitte fugam, Æ. XI, 706. — *dimittere* ab armis Ascanium, Æ. X, 46. — equos suasit natura loci, Æ. X, 366. — Juturnam ab armis parat, Æ. XII, 844. — dimittens omnia ventis, Cu. 379.

Dimoveo: dimovet auras, Æ. IX, 645. — *dimovit* terram aratro, G. II, 513. — aera somnus, Æ. V, 839. — *dimoverat* umbram polo, Æ. III, 589; IV, 7. — umbram cælo, Æ. XI, 210.

Dinumero: dinumerans tempora rebar futurum, Æ. VI, 691.

Dira: diræ stridorem agnovit et alas, Æ. XII, 869. — diræ ultrices, Æ. IV, 473; 610. — tristes ex æthere, Æ. VIII, 701. — dicuntur geminæ pestes, Æ. XII, 845. — dirarum sororum ab sede ciet Alecto, Æ. VII, 324.

Dirigo: dirigit spicula converso ...cu, Æ. XI, 654. — huic hastile, Æ. XII, 490. — huc sensus, Cu. 90. — direxti (direxisti) tela in corpus, Æ. VI, 57. — direxit spicula cornu, Æ. VII, 497. — direxere acies, Æ. VII, 523. — direxerat Ilo hastam, Æ. X, 401. — *dirige* gressum qua te ducit via, Æ. I, 401. — huc gressum, Æ. V, 162; XI, 855. — dirigite cursum per auras in lucos, Æ. VI, 195. — dirigere vulnera viderunt gentes, Æ. X, 140. — directæ acies, G. II, 281.

Diripio: diripiunt dapes, Æ. III, 227. — *diripuere* mella, G. IV, 214. — focos, Æ. XI, 75. — aras, Æ. XII, 283. — diripient rates navalibus, Æ. IV, 593. — *direpta* domus subiit, Æ. II, 563. — urbe crudeliter, Cir. 191. — direptis mœnibus, Cir. 423.

Dirus Ulixes, Æ. II, 261. — *dira* regnandi cupido, G. I, 37. — mens, Æ. II, 519. — Celæno, Æ. III, 211, 713. — vox, Æ. III, 228. — fames, Æ. III, 256. — illuvies, Æ. III, 593. — cupido, Æ. VI, 373, 721; IX, 185. — buccina, Æ. VII, 520. — facies Caci, Æ. VIII, 194. — religio, Æ. VIII, 350. — hæc pestis, Æ. XI, 792. — dea, Æ. XII, 914. — *dirum* genus, G. IV, 246. — nefas, Æ. IV, 563. — funus, Æ. XI, 56. — bellum, Æ. XI, 217. — exitium, Æ. XII, 924. — *diræ* pugnæ, Æ. X, 50. — testudinis, Cir. 466. — diro obtentu, Cir. 272. — *dira* cum gente, Æ. III, 235. — formidine, Cu. 199. — diri cometæ, G. I, 488. — *diræ* portæ belli, Æ. I, 293. — facies, Æ. II, 622. — volucres, Æ. III, 262. — *dira* contagia, G. III, 469. — supplicia, Æ. VI, 498; XI, 273. — litora subirent, Æ. VII, 22. — canentem non tulit, Æ. IX, 621. — frementem viderunt, Æ. X, 572. — diris latratibus flagrat, Cu. 219.

Discedo: discessere omnes medii, Æ. XII, 696. — discedam, Æ. VI, 545. — discedat scena versis frontibus, G. III, 24. — discedite affari corpus, Æ. II, 644. — *discedere* me flevit, E. III, 78. — flumina jubet, G.

IV, 359. — longo bello, Æ. II, 109. — cælum video, Æ. IX, 20. — victos ad urbem convenit, Æ. XII, 184. — *discedens* dedit chlamydem, Æ. VIII, 167. — Æneas ita præceperat, Æ. IX, 40. — impulit puppim, Æ. X, 246. — dederam promissa, Æ. XI, 46.

Discerno : discernit vincula sede pia, Cu. 374. — discreverat tenui auro telas, Æ. IV, 264; XI, 75. — discerneret litem arvis, Æ. XII, 898. — discernere cælo diem noctemque ipse negat, Æ. III, 201.

Discerpo : discerpunt auræ omnia, Æ. IX, 313. — discerptum juvenem sparsere per agros, G. IV, 522.

Discessus : discessu tibi tantum quivi ferre dolorem, Æ. VI, 464. — mugire boves, Æ. VIII, 215.

Discindo : discindit manu purpureos amictus, Æ. XII, 602. — discissos artus laniabant dentibus, G. III, 514.

Discingo: discinctos Afros Mulciber finxerat, Æ. VIII, 724.

Discludo : discludere Nerea ponto cœperit, E. VI, 35. — mersus roboris viribus ullis valuit, Æ. XII, 782.

Disco succurrere miseris, Æ. I, 630. *discit* irasci, G. III, 232. — vitas silentum, Æ. IV, 433. — discimus hoc pacto, G. II, 248. — discunt abscondere foveis, G. III, 558. — disces genus, Æ. V, 737. — discet mentiri, E. IV, 42. — *disce* accendere cedrum, G. III, 414. — omnes crimine ab uno, Æ. II, 66. — tuum dolorem, Æ. XII, 146. — virtutem ex me, Æ. XII, 434. — *discite* generatim cultus, G. II, 35. — spes vestras, Æ. III, 103. — justitiam moniti, Æ. VI, 620. — discat mitescere deus, E. X, 61. — discere certis signis, G. I, 351. — *discere*, quam multæ, etc., G. II, 106. — caussas veniendi, Æ. VI, 488. — vultus venientum, Æ. VI, 755. — discentem currere Sergestum, Æ. V, 222.

Discolor aura auri, Æ. VI, 204.

Discordia quo perduxit cives, E. I, 71. — agitans fratres, G. II, 496. — incessit regibus, G. IV, 68. — demens, Æ. VI, 280. — perfecta tibi bello, Æ. VII, 545. — scissa palla gaudens, Æ. VIII, 702. — quæ (suasit), Æ. X, 9. — vestra capit finem, Æ. X, 106. — ista repens, Æ. XII, 313. — exoritur inter cives, Æ. XII, 583.

Discordo : discordantes Cadmeo sanguine fratres, Cu. 253.

Discors : discordes venti, Æ. X, 356. — discordia sono ora, Æ. II, 423. — discordibus armis, G. II, 459. — animis increscunt iræ, Æ. IX, 688.

Discrepo : discrepat nec multum ætas, Æ. X, 434.

Discrimen medium capitis, Cir. 499. — *discrimine* nullo mihi Tros Tyriusque agetur, Æ. I, 574. — tanto, Æ. III, 629. — parvo leti, Æ. III, 685. — æquo post hos, Æ. V, 154. — quo linquunt ripas, Æ. VI, 319. — tali quæ multa vides, Æ. IX, 210. — nullo habebo, Æ. X, 108. — tenui leti, Æ. X, 511. — nullo suscitat cædem, Æ. XII, 498. — nullo sustulerant stirpem, Æ. XII, 770. — æquo impressis quadris, Mor. 49. — *discrimina* per tot rerum, Æ. I, 204. — septem vocum obloquitur, Æ. VI, 646. — parva leti, Æ. IX, 143. — costis qua dedit spina, Æ. X, 382. — dura vobis dedit, Æ. X, 393. — tanta dabit, Æ. X, 529. — lucida ponit, Cu. 101.

Discrimino : discriminat late agros via, Æ. XI, 144.

Discumbo : discumbere jussi toris pictis Tyrii, Æ. I, 708. — discumbitur strato super ostro, Æ. I, 700.

Discurro : discurrit amnis in ora diversa, G. IV, 292. — *discurrunt*, Æ. IX, 164. — alii ad portas, Æ. XII, 577. — illæ (apes) intus per cerea castra, Æ. XII, 590. — discurrerunt olli pares, Æ. V, 580. — discurritur tota urbe in muros, Æ. XI, 468.

Discutio : discutit unquam pallentes umbras sol, G. III, 357. — *discussæ* capiti jubæ, Æ. IX, 810. — ut primum umbræ, Æ. XII, 669.

Disjicio : disjicit securi frontem adversi, Æ. XII, 308. — *disjecit* fulmine montes, G. I, 283. — rates, Æ. I, 43. — *disjice* corpora ponto, Æ. I, 70. — pacem, Æ. VII, 339. — disjecerit bello urbes, Æ. VIII, 290. — disjectam æquore classem, Æ. I, 128. — disjecti duces, Æ. XI, 870. — disjectæ procul moles, Æ. VIII, 191. — disjecta per agmina, Æ. XII, 482, 689. — disjectas moles ubi vides, Æ. II, 608. — disjectis muris, Æ. VIII, 355.

Disjungo : disjungimur longe oris Italis, Æ. I, 252.

Dispar : dispares cicutæ, E. II, 36.

Dispello : dispulit (nos) Orion austris, Æ. I, 538. — levis Somnus umbres, Æ. V, 839. — dispulerat quos ater turbo æquore, Æ. I, 512.

Dispendium : dispendia ne qua tibi fuerint moræ, Æ. III, 453.

Disperdo : disperdere stridenti stipula miserum carmen, E. III, 27.

Dispereo : disperam nisi me perdidit iste putus, Cat. IX, 2. — si fuerit te mihi carior alter, Cat. XIII, 3.

Dispergo : dispergit vitam in auras, Æ. XI, 617. — ossa permixta cerebro, Æ. X, 416. — *dispersit* late rorem, G. IV, 431. — in auras partem voti, Æ. XI, 795. — in æquore rorem, Cir. 516. — *dispersum* montibus genus, Æ. VIII, 321. — dispersi jactamur vasto gurgite, Æ. III, 197. — dispersa incendia, Æ. X, 406.

Dispicio : dispiciunt auras, Æ. VI, 734. — dispicere solemus, G. II, 187.

Displiceo : displiceat nec mihi insignis maculis, G. III, 56.

Dispono : disponunt tectos enses per herbam, Æ. III, 237.

Dissensus : dissensu vario undique se tollit clamor, Æ. XI, 455.

Dissero : (dissevi) dissitus spiritus omnis excessit, Cu. 186.

Dissideo : dissidet libera sceptris (terra), Æ. VII, 370.

Dissilio : dissiliunt æra vulgo, G. III, 363. — dissiluit mucro ictu, Æ. XII, 741. — dissiluisse hæc loca vi ferunt, Æ. III, 416.

Dissimilis : dissimilem me tam fortibus ausis arguerit, Æ. IX, 282.

Dissimulo quid? Æ. IV, 368. — dissimulant, et nube cava speculantur, Æ. I, 516. — dissimulent quæ sit caussa, Æ. IV, 291. — dissimulare nefas posse sperasti, Æ. IV, 305.

Dissitus vide *Dissero*.

Dissulto : dissultant ripæ refluitque amnis, Æ. VIII, 240. — nec tanti fulmine crepitus, Æ. XII, 923.

Distendo : distendunt cellas nectare, G. IV, 164; Æ. I, 433. — distendant ubera vaccæ, E. IX, 31. — distendere pingui, G. III, 124. — distenta referunt lacte ubera, E. IV, 21. — distentas lacte capellas, E. VII, 3.

Distineo : distinet hostem agger moerorum (murorum), Æ. XI, 381.

Distinguo : distincta coloribus arva notat vere dulci, Cu. 70.

Disto : distant longo cursu, Æ. III, 116. — *distantia* avia, Cu. 231. — numina, Cu. 258. — contrahit in globum, Mor. 118.

Distraho : distractus equis turbatis, Æ. VII, 767.

Distringo : districti radiis rotarum pendent, Æ. VI, 617.

Ditio : ditione omni qui mare, qui terras tenerent, Æ. I, 236. — tenebat (Cyprum), Æ. I, 622. — premebat populos Sarrastes, Æ. VII, 737. — magna premat Ausoniam, Æ. X, 53.

Ditissimus agri, Æ. I, 343; X, 563. — olim qui fuit Ausoniis arvis, Æ. VII, 537. — Cædicus, Æ. IX, 360. — ditissima terra, G. II, 136.

Dito : ditata præda vis Argea, Cu. 342. Vide notas.

Diu lecta semina, G. I, 197 et al.

Diurnus : diurnis horis, G. III, 400.

Dius : dia Camilla, Æ. XI, 657. — chorea remorantem, Cu. 118. — sub dio carpere somnos, G. III, 435.

Divello : divellere manibus nodos, Æ. II, 220. — corpus non potui, Æ.

IV, 600. — divellimur inde, Æ. II, 434. — divellerer non ego dulci usquam amplexu, Æ. VIII, 568.

Diverbero : diverberat sagitta auras, Æ. V, 503. — umbras noctis hasta, Æ. IX, 411. — diverberet umbras frustra ferro, Æ. VI, 294.

Diversus quo abis, Æ. V, 166; XI, 855. — diversa fugit, G. IV, 500. — diversum ad litus, Æ. XI, 261. — *diverso* hoste, G. III, 32. — luctu, Æ. II, 298. — ex diverso veniemus, Æ. II, 716. — ex diverso cœli, Æ. III, 232. — *diversa* penitus parte, Æ. IX, 1. — in parte, Æ. IX, 691; XI, 203. — ab urbe, Æ. XII, 621. — *diversi* radii, G. I, 446. — explorant urbem, Æ. VII, 150. — circumspiciunt, Æ. IX, 416. — *diversæ* phocæ sternunt se in litore, G. IV, 432. — curæ, Æ. XII, 487. — *diversa* colore licia, E. VIII, 73. — in ora, G. IV, 292. — locis flumina, G. IV, 367. — per æquora, Æ. I, 376; III, 325; XII, 742. — exsilia, Æ. III, 4. — tecta, Æ. IV, 163. — per litora, Æ. V, 676. — petamus, Æ. VII, 132. — in diversa distulerant Metium, Æ. VIII, 642. — diversa brachia ducens, Æ. IX, 623. — per agmina, Æ. XII, 557. — fata, Æ. XII, 726. — in diversa magis auferor, Cu. 258. — diversa colore fila, Cir. 371. — *diversos* referri equos sensit, Æ. XII, 495. — *diversas* age puppes, Æ. I, 70. — cædes carmine expediat, Æ. XII, 501. — diversis quatuor temporibus, G. I, 258. — diversis partibus, Æ. XII, 521, 708.

Dives pecoris, E. II, 20. — Capua, G. II, 224. — opum, G. II, 468. — opum Carthago, Æ. I, 14. — opum insula, Æ. II, 22. — triumphis terra, Æ. IV, 38. — Dido, Æ. IV, 263. — ramus, Æ. VI, 195. — filia solis, Æ. VII, 11. — Anagnia, Æ. VII, 684. — equum, vestis et auri exercitus, Æ. IX, 26. — avis Mantua, Æ. X, 201. — fortunæ munere, Cu. 339. — regia, Cir. 433. — *divitis* agri, Æ. VII, 262. — domini quum pervolat ædes, Æ. XII, 473. — divite cultu, Cu. 94.

Divido : dividit orbem, G. I, 209. — vina, Æ. I, 197. — Italiam longa via longis terris, Æ. III, 383. — animum nunc huc nunc illuc, Æ. IV, 285; VIII, 20. — ferro tempora, Æ. IX, 751. — aurum (gemma), Æ. X, 134. — quem Ardea longe, Æ. XII, 45. — dividimus muros, Æ. II, 234. — divisæ arboribus patriæ, G. II, 116. — divisos orbe Britannos, E. I, 67.

Divinitus illis ingenium, G. I, 415.

Divinus : divini Alcimedontis opus, E. III, 37. — ruris, G. I, 168. — parentis ossa, Æ. V, 47. — decoris, Æ. V, 647. — capitis, Æ. X, 639. — *divinæ* mentis partem, G. IV, 220. — stirpis, Æ. V, 711. — *divinum* odorem, Æ. I, 403. — amorem, Æ. VIII, 373. — divine poeta, E. V, 45; X, 17. — *divino* carmine, E. VI, 67. — ex ore, Æ. III, 373. — divina arte, Æ. II, 15. — divina tela, Æ. IX, 659. — divinos lacus, Æ. III, 442. — divinis rebus perfectis, Æ. VIII, 306.

Divitiæ te quoque domino, pauper agelle, Cat. X, 2. — divitiis repertis qui soli incubuere, Æ. VI, 610.

Divortium : divortia ad nota se objiciunt equites, Æ. IX, 379. — belli talia quis non referat, Cu. 303.

Divus : diva aversa, Æ. I, 482. — Lacinia, Æ. III, 552. — parens, Æ. IV, 365; VI, 197. — creatrix, Æ. VI, 367; VIII, 534. — mone vatem, Æ. VII, 41. — amplexu fovet, Æ. VIII, 387. — diva! Æ. VIII, 396; XII, 179. — Venilia, Æ. X, 76. — adsis Æ. X, 255. — accipe tuam, Æ. XI, 560. — affata est deam, Æ. XII, 139. — Delia, Cu. 109. — *divi* (Cæsaris) genus, Æ. VI, 793. — *divæ* numine, Æ. I, 447. — foribus resedit, Æ. I, 505. — vittas, Æ. II, 168. — numine, Æ. II, 232. — armipotentis ad aram, Æ. II, 425. — Veneris nurus, Æ. II, 787. — munere, Æ. VI, 637. — in pectore, Æ. VIII, 437. — parentis promissa,

Æ. VIII, 531. — numen, Cu. 287. — munera, Cu. 290. — perjuria, Cir. 139. — sacraria, Cir. 154. — *divo* Laurenti figere dona, Æ. XII, 769. — *divum* decuit violari, Æ. XII, 797. — *divi* cuncti suaserunt, Æ. III, 363. — hominesque id canebant, Æ. XII, 28. — possunt flectere, Cir. 379. — finxerunt tecum carmina, Cat. XI, 59. — divumque sorores, Cat. XIII, 5. — *divæ!* Æ. VII, 645. — Pierides, Cir. 93. — adspirate, Cir. 98. — omnes ornabant heroida, Cat. XI, 21. — *divum* (divom) referatis ad aures, E. III, 73. — munere, G. I. 238. — amores numerabat, G. IV, 347. — limina, G. IV, 358. — regina, Æ. I, 46. — pater, Æ. I, 65; II, 648; IX, 495; X, 2, 743. — epulis accumbere, Æ. I, 79. — templis indicit honorem, Æ. I, 632. — quæ sint ea numina, Æ. II, 123. — domus, Ilium, Æ. II, 241. — dono serpit quies, Æ. II, 269. — numine, Æ. II, 336. — simulacra, Æ. II, 517. — inclementia, Æ. II, 602. — sine numine, Æ. II, 777; VI, 368. — auguriis, Æ. III, 5. — jussa, Æ. III, 114; IV, 396. — effigies, Æ. III, 148. — interpres, Æ. III, 359; IV, 356, 378; X, 175. — pacem exorat, Æ. III, 370. — fata renarrabat, Æ. III, 717. — duorum dolo, Æ. IV, 95. — excubias, Æ. IV, 201. — inter numina, Æ. IV, 204. — a sanguine, Æ. V, 45. — haud sine mente, Æ. V, 56. — sanguine, Æ. VI, 125. — monitu, Æ. VI, 533. — honorem, Æ. VI, 589. — responsis, Æ. VI, 800. — fato, Æ. VII, 50. — templo, Æ. VII, 192. — divorum numero, Æ. VII, 211. — *divum* templa et effigies, Æ. VII, 443. — contemtor, Æ. VII, 648. — oracula, Æ. VIII, 131. — monitis, Æ. VIII, 504. — rector, Æ. VIII, 572. — nemo, Æ. IX, 6. — hominumque potestas, Æ. X, 18. — hominumque quisquam, Æ. X, 65. jussis, Æ. X, 155. — ulli parcimus, Æ. X, 880. — escas, Cu. 240. — per amores, Cir. 273. — formidine, Cir. 363. — responsa, Cir. 388. — *divos* præsentes cognoscere, E. I, 42. — vocamus in partem, Æ. III, 222. — vocavit, Æ. III, 526. — vocasset, Æ. V, 234. — vocat in certamina, Æ. VI, 172. — non temnere, Æ. VI, 620. — sic dicere reor, Æ. VII, 370. — in vota vocavit, Æ. VII, 471. — precantur, Æ. VIII, 279. — præfatus, Æ. XI, 301. — pulsatos referens, Æ. XII, 286. — mansuescere docuit, Cir. 137. alloquor, Cir. 405. — *divis* permixtos heroas, E. IV, 16. — invitis, Æ. II, 402. — invisus, Æ. II, 647. — operum auspicibus ferebam sacra, Æ. III, 19. — ferebat honorem, Æ. VIII, 103. — addite decus, Æ. VIII, 301. — magnis data victima, Æ. XII, 296. — superis reddita superstitio, Æ. XII, 817. — piis promittens munera, Cir. 219.

Do quod vis, Æ. XII, 833. — *das* accumbere epulis, Æ. I, 79. — finem laborum, Æ. I, 241. — *dat* pœnas Scylla, G. I, 405. — stragem, G. III, 556. — jura per populos, G. IV, 562. — undis latus, Æ. I, 105. — lora, Æ. I, 156. — Misenus signum ære, Æ. III, 239. — signum e puppi, Æ. III, 519. — juveni dextram, Æ. III, 611. — membris cura quietem, Æ. IV, 5. — somnos, Æ. IV, 244. — bina capita in naves, Æ. V, 62. — plausum pennis, Æ. V, 216. — ferre talentum, Æ. V, 248. — longos corpore tortus, Æ. V, 276. — Salio tergum leonis, Æ. V, 352. — consilia, Æ. V, 729. — jura patribus, Æ. V, 758. — tibi munera, Æ. VII, 243. — sonitum amnis, Æ. VII, 567. — euntibus silva locum, Æ. VII, 676. — quem Dido, Æ. IX, 266. — Niso pellem, Æ. IX, 306. — — habere nepoti, Æ. IX, 362. — tibia cantum, Æ. IX, 618. — tellus gemitum, Æ. IX, 709. — quietem membris, Æ. X, 217. — pectus telo, Æ. X, 425. — verba, Æ. X, 639. — sine mente sonum, Æ. X, 640. — *dat* quos dextera leto, Æ. XI, 172. — gemitum, Æ. XI, 377. — signum bello buccina,

Æ. XI, 474. — sese fluvio, Æ. XI, 565. — sese in acies, Æ. XI, 227. — cœlo signum, Æ. XII, 245. — sonitum cornus, Æ. XII, 267. — leto multa corpora, Æ. XII, 328. — funera campis, Æ. XII, 383. — gemitum tellus, Æ. XII, 713. — damus lacrimis vitam, Æ. II, 145. — vela, Æ. III, 191. — *dant* fetus silvæ, G. II, 442. — arbuta silvæ, G. II, 520. — lora, G. III, 107. — silvæ sonorem, G. III, 200. — prælia cervi, G. III, 265. — signa ante exitium, G. III, 503. — fontes manibus, G. IV, 376. — lymphas manibus, Æ. I, 701. — pœnas sanguine, Æ. II, 366. — incendia erranti lucem, Æ. II, 569. — tela locum, Æ. II, 633. — venti maria placata, Æ. III, 70. — rami victum, Æ. III, 650. — signum, Æ. IV, 167. — sonitus pectore, Æ. V, 435. — ea mœnia Parcæ, Æ. V, 798. — animos plagæ, Æ. VII, 383. — ventis colla comasque, Æ. VII, 394. — per colla modos, Æ. VII, 701. — animos fossarum moræ, Æ. IX, 144. — sonitum flectu galeæ, Æ. IX, 667. — signa grues, Æ. X, 265. — sonitum cycni, Æ. XI, 458. — ruinam sonitu ingenti, Æ. XI, 614. — funera ferro certantes, Æ. XI, 646. — manibus fruges, Æ. XII, 173. — fugam cœlo nubila, Æ. XII, 367. — terga fuga per agros, Æ. XII, 463. — sonitum omnes, Æ. XII, 524. — cuneum omnes, Æ. XII, 575. — dabam jura domosque, Æ. III, 137. — *dabas* gemitus, Æ. IV, 409. — sceptra, Æ. IV, 597. — dicta haud talia, Æ. X, 600. — *dabat* jura legesque viris, Æ. I, 507. — epulas draconi, Æ. IV, 485. — vires sanguis, Æ. V, 415. — responsa dabat, Æ. V, 706. — dicta talia, Æ. V, 852; IX, 431. — idem mandata, Æ. VI, 116. — mandata, Æ. IX, 312. — huic genus superbum nobilitas, Æ. XI, 341. — ore voces, Æ. XI, 535. — virgo ore colores, Æ. XII, 69. — cui citharam, Æ. XII, 394. — quibus domum, Cu. 121. — certamina, Cu. 315. — signa ad undas, Cu. 345. — *dabant* signa, G. I, 471. — vela in altum, Æ. I, 35. — tabulata, juncturas, Æ. II, 464. — responsa, Æ. X, 34. — terga Teucri, Æ. XII, 738. — *dedi* imperium, Æ. I, 279. — has læta juveni, Æ. IX, 89. — ego tela, Æ. X, 93. — *dedisti* quibus hoc, Æ. V, 195. — moriens famam litoribus, Æ. VII, 2. — te in hæc bella, Æ. XII, 633. — *dedit* dono, E. II, 37. — cælo sonitum, G. II, 306. — Bacchus caussas ad culpam, G. II, 455. — neci genus omne, G. III, 480. — se jactu in æquor, G. IV, 528. — regem, Æ. I, 62. — tibi mulcere fluctus, Æ. I, 66, — circum nutrimenta (igni), Æ. I, 176. — cui Jupiter condere urbem, Æ. I, 523. — Bitiæ increpitans, Æ. I, 738. — signa ea monstris, Æ. II, 171. — ruinam domus, Æ. II, 310. — fenestram lato ore, Æ. II, 482. — ubi hæc dicta, Æ. II, 790, etc. — coli immotam, Æ. III, 77. — menti spem, Æ. IV, 55. — lacrimas victus, Æ. IV, 370. — sonitum tuba, Æ. V, 139. — paratis signum clamore, Æ. V, 579. — finem loquendi, Æ. VI, 76. — fugam, Æ. VII, 24. — buccina signum, Æ. VII, 520. — quæ arma fors, Æ. VII, 554. — per membra quietem, Æ. VIII, 30. — mihi chlamydem discedens, Æ. VIII, 167. — leges, Æ. VIII, 322. amplexus, Æ. VIII, 405. — quos esse magistros, Æ. IX, 173. — sese præceps in fluvium, Æ. IX, 816. — tibi muros, Mantua, Æ. X, 200. — esse deas, Æ. X, 235. — quem ignipotens, Æ. X, 242. — qua spina discrimina costis, Æ. X, 383. — vobis discrimina, Æ. X, 393. — cursum in medios, Æ. X, 870. — dextra stragis acervos, Æ. XI, 385. — mente succedere partem voti, Æ. XI, 795. — ut videret patria reducem, Æ. XI, 798. — sonitum per auras, Æ. XI, 799. — imo pectore voces, Æ. XI, 840. — quos decus Pilumno Orithyia, Æ. XII, 83. — patribus gestare, Æ. XII, 211. — nidorem (barba), Æ. XII, 301. — neci

Sthenelum, Æ. XII, 341. — obvia ferro pectora, Æ. XII, 540. — saltum arvis, Æ. XII, 681. — quo vitam, Æ. XII, 879. — connubia Hymen, Cu. 246. — flammæ corpora, Cu. 367. — hora mortalia, Cat. XII, 10. — dedimus cui leges, Æ. IV, 213. — *dedere* se multa melius, G. I, 287. — sonum arma, G. III, 83. — frena gyrosque, G. III, 115. — funera stragemque, G. III, 247. — robora igni, G. III, 378. — animum sub fasce, G. IV, 204. — cantus, Æ. I, 398. — gemitum cavernæ, Æ. II, 53. — quater sonitum arma, Æ. II, 243. — corpora ignibus, Æ. II, 566. — sonitum per litora, Æ. III, 238. — cursum tibi venti, Æ. III, 337. — inter saxa clamorem, Æ. III, 566. — lacrimas percussa mente, Æ. IX, 292. — terga totis agminibus, Æ. IX, 686. — sonitum arma, Æ. X, 488. — ululatus ore, Æ. XI, 190. — spatium, Æ. XII, 696. — cui bona, Cat. XIII, 6. — dederam Evandro promissa, Æ. XI, 46. — dederas promissa parenti, Æ. XI, 152. — *dederat* Proserpina legem, G. IV, 487. — vina abeuntibus, Æ. I, 196. — comam diffundere, Æ. I, 319. — cui intactam pater, Æ. I, 345. — maxima præcepta, Æ. III, 546. — fortuna cursum, Æ. IV, 653. — quem olim ferre, Æ. V, 538. — quem esse monumentum, Æ. V, 572. — tales voces, Æ. VII, 560. — cui tres animas, Æ. VIII, 565. — illi juvenes, Æ. X, 172. — *dabo* equidem bis centum, Æ. VIII, 519. — bina pocula, Æ. X, 263. — ego hæc vasta, Æ. IX, 323. — sacra deosque, Æ. XII, 192. — terga, Æ. XII, 645. — *dabis* pœnas, Æ. IV, 386. — Niso munera, Æ. V, 355. — mihi pœnas, Æ. VIII, 538. — *dabit* signa, G. I, 439, 463. — specimen, G. II, 241. — vires terra, G. II, 286. — præcepta, G. IV, 398. — sonitum, G. IV, 409. — deus finem his, Æ. I, 199. — partu geminam prolem, Æ. I, 274. — amplexus, Æ. I, 687. — cursus secundos, Æ. III, 460. — captivos, Æ. IX, 273. — discrimina una anima, Æ. X, 529. — quid tibi pro laudibus, Æ. X, 826. — nomen urbi, Æ. XII, 194. — vela profundo, Æ. XII, 264. — te defensum mea dextera, Æ. XII, 437. — ruinas arboribus, Æ. XII, 453. — tibi filia pœnas, Cir. 194. — dabimus imperium urbi, Æ. III, 159. — *dabunt* veniam votis, G. IV, 536. — jura, Æ. I, 293. — ipsi arma, Æ. II, 391. — se vires quocumque tempore, Æ. IV, 627. — mores vestri præmia, Æ. IX, 254. — mihi tempora fructus, Cu. 9. — *da* nobis, E. I, 19. — facilem cursum, G. I, 40. — vela pelago, G. II, 41. — auxilium, Æ. II, 691. — propriam domum, Æ. III, 85. — fessis mœnia, ibid. — augurium, Æ. III, 89. — classi evadere flammam, Æ. V, 689. — Latio considere, Æ. VI, 66. — jungere dextram, Æ. VI, 697. — genitor! Æ. VI, 698. — mihi hunc laborem, Æ. VII, 331. fidem, Æ. VIII, 150. — petenti, Æ. IX, 83. — Teucris revolvere casus, Æ. X, 62. — ferro fortunam, Æ. X, 421. — aboleri hoc dedecus, Æ. XI, 789. — sternere corpus, Æ. XII, 97. — *date* vela, Æ. IV, 594. — vulnera lymphis, Æ. IV, 683. — lilia manibus plenis, Æ. VI, 884. — vina volentes, Æ. VIII, 275. — tela, Æ. IX, 37. — *des* dignis Hymenæis natam, Æ. XI, 356. — *det* Cereri motus, G. I, 350. — ora capistris, G. III, 188. — sonitum quæ caussa, Æ. III, 584. — hoc munus amanti, Æ. IV, 429. — Teucris regionem, Æ. X, 44. — Teucris sanguine pœnas, Æ. X, 617. — libertatem fandi, Æ. XI, 346. — mihi sanguine pœnas, Æ. XI, 592. — demus nos manus, aera, navalia, Æ. XI, 329. — si dares mente quod voce gravaris, Æ. X, 629. — *daret* leto agmina, Æ. V, 806. — jura populis, Æ. VII, 247. — darent vela, Æ. II, 136. — dederis veniam, Æ. IV, 436. — *dederit* quamcumque viam Fortuna, Æ. X, 49. — viam Fortuna, Æ. XI, 128. — dede-

ritne viam illi casusve deusve, Cu. 192. — *dedissem* memet super, Æ. IV, 606. — animam per mortes, Æ. X, 854. — ipse animam, Æ. XI, 162. — *dedisset* signum cælo, Æ. VIII, 523. — funera ferro, Æ. VIII, 570. — vitam jaculo, Æ. IX, 704. — cui deus vitam, Æ. XI, 118. — manus, Æ. XI, 568. — *dedissent* si forte, Æ. II, 136. fata locum, Æ. XI, 112. — *dare* responsum petenti, E. I, 45. — aquas tenues, G. III, 335. — terga fugæ, G. IV, 85. — habenas laxas, Æ. I, 63. — nomen genti, Æ. I, 248. — dare gemitum pectore ab imo, Æ. I, 485. — jura hospitibus, Æ. I, 731. — fatis vela, Æ. III, 9. — classibus austros, Æ. III, 61. — lintea retro, Æ. III, 686. — vela ventis, Æ. IV, 546. — civibus urbem, Æ. V, 631. — faces mihi visa, imago, Æ. V, 637. — vela tuta per undas, Æ. V, 796. — conjugium fatetur, Æ. VII, 433. — se æquo campo, Æ. IX, 56. — terga, Æ. IX, 795. — terga Latio, Æ. X, 365. — vulnus, Æ. X, 733. — tempus sociis humandis, Æ. XI, 2. — requiem in artus, Cu. 204. — *datur* Nisa Mopso, E. VIII, 26. — maturare, G. I, 261. — jungere dextram, Æ. I, 409. — Italiam tendere, Æ. I, 553. — ubi nulla potestas, Æ. III, 670. — olli serva, Æ. V, 284. — hora quieti, Æ. V, 844. — subire operta, Æ. VI, 140. — nec transportare ripas, Æ. VI, 327. — requies fibris, Æ. VI, 600. — ora tueri, Æ. VI, 688. — umbris exitus, Æ. VI, 895. — Lavinia Teucris, Æ. VII, 359. — Messapo cura, Æ. IX, 160. — qua datur, coeant dextræ, Æ. XI, 293. — datur tibi puella, Cat. IV, 2. — quam petis, Cat. IV, 3. — dantur equi Teucris, Æ. VIII, 551. — *dabatur* quod consilium, quæ fortuna? Æ. II, 656. — spes, Æ. II, 803. — dabantur responsa, Æ. II, 376. — *dabitur* unum caput pro multis, Æ. V, 815. — quod optas, Æ. VII, 260. — prohibere regnis, Æ. VII, 313. — Turno exurere maria, Æ. IX, 116. — dextra hac tellus, Æ. X, 650. — finis his terris, Æ. X, 583. — *detur* ubi sistere, Æ. III, 7. — dentur mœnia, Æ. V, 737. — *daretur* in cineres ora, Cu. 313. — *dari* aptum inter pecora optat, Æ. IV, 158. — tibi alteram, Cat. IV, 6. — *dantem* pœnas Salmonea, Æ. VI, 585. — his jura Catonem, Æ. VIII, 670. — *daturum* excidio arces minatur, Æ. XII, 655. — *datus* cui custos hærebam, Æ. VI, 350. — comes alumno, Æ. XI, 33. — *data* porta, Æ. I, 83. — lux alma, Æ. I, 306. — quondam dextera, Æ. IV, 307. — toties dextera Turno, Æ. VII, 366. — copia matri, Æ. IX, 484. — quoniam copia, Æ. IX, 720. — copia fandi, Æ. XI, 248. — divis victima, Æ. XII, 296. — consors heredibus, Cir. 15. — *datum* sorte imperium, Æ. I, 139. — sat patriæ, Æ. II, 291. — tempus, Æ. VI, 537. — satis fatis, Æ. IX, 135. — dati ævi metus, Æ. X, 472. — datam urbem, Æ. III, 255. — data canibus præda jaces, Æ. IX, 485. — *dato* tergo, Æ. X, 646. — signo, Æ. XII, 129. — *datæ* sine sorte hæ sedes, Æ. VI, 431. — dextræ, Æ. X, 517. — *data* fata, Æ. I, 382. — genti meæ mœnia, Æ. III, 501. — opibus Attalicis vellera, Cu. 62. — datos nocte silenti monitus, Æ. VII, 103. — datas fatis respicit urbes, Æ. IV, 225. — datis penitus referantur habenis, Æ. XI, 623.

Doceo : doces resonare silvas, E. I, 5. — *docet* Ænean populos Laurentes, Æ. VI, 892. — letum Argi, Æ. VIII, 346. — docemus nomen patriamque, Æ. XI, 249. — docent inolescere, G. II, 77. — docebat cursus, Æ. III, 717. — *docuit* quæ maximus Atlas, Æ. I, 741. — post exitus, Æ. V, 523. — Latinos celebrare, Æ. V, 598. — quem Pallas, Æ. V, 705. — pœnas deum, Æ. VI, 565. — mansuescere vires tigris, Cir. 136. — *docuere* frustra augurium parentes, Æ. I, 392. — Albani suos, Æ. V, 600. — *docebo* caussas

et signa morborum, G. III, 440. — paucis, Æ. IV, 116; VIII, 50; XI, 315. — te fata, Æ. VI, 759. — doceas quibus in oris jactemur, Æ. I, 332 — doceat me dolere fortuna, Æ. IV, 434. — docens fata, Æ. XII, 111. — doceri ne quære, Æ. VI, 614. — doctus juvenis, Cat. XI, 20. — *docta* comes, Æ. VI, 292. — papyrus, Cir. 88. — exitio monebo, Cir. 332. — movere latus, Cop. 2. — docta mente, Cu. 58. — doctæ Pegasides, Cat. XI, 2. — docta dicta Syronis petentes, Cat. VII, 9. — doctior te fuisse potest, Cat. XIII, 8. — doctisma fandi, Æ. X, 225. — doctissime juvenum, Cir. 36.

Docte solvis pantices, Cat. V, 31.

Doleo: dolent gaudentque, Æ. VI, 733. — joci, Cat. V, 17. — *doluisti* nostro dolore, Æ. I, 669. — neque doluit ille, G. II, 499. — dolere me victam doceat fortuna, Æ. IV, 434. — dolens quid, Æ. I, 9. — dolentem lenire cupit solando, Æ. IV, 393. — o dolituri numquam, Æ. XI, 732.

Dolo: dolones sævos in bella manu gerunt, Æ. VII, 664.

Dolor quis victo, G. III, 102. — balantum lapsus ad ossa, G. III, 457. — quis tantus excitat iras, Æ. II, 594. — idem tulisset ambas, Æ. IV, 679. — ingens exarsit, Æ. V, 172. — sineret, Æ. VI, 31. — pulsus corde, Æ. VI, 383. — atro felle exarserat, Æ. VIII, 220. — justus, Æ. VIII, 501. — ardet ossibus, Æ. IX, 66. — iste tangit Atridas, Æ. IX, 139. — armat Arcadas, Æ. X, 398. — o dolor rediture parenti, Æ. X, 507. — dolor omnis fugit, Æ. XII, 422. — nec tantus te edat, Æ. XII, 801. — acerbus quem vincit, Cu. 243. — quo vocat ire, Cir. 183. — *doloris* tanti caussa, Æ. IX, 216. — sævi monumenta, Æ. XII, 945. — tempus, Cir. 336. — dolori insano indulgere, Æ. II, 776. — *dolorem* altum corde premit, Æ. I, 209. — infandum renovare, Æ. II, 3. — hunc tantum sperare, Æ. IV, 419. — averte ferro, Æ. IV, 547. — longum miserata, Æ. IV, 693. — antiquum necdum saturata, Æ. V, 608. — hunc tantum me tibi ferre, Æ. VI, 464. — tantum perferre, Æ. IX, 426. — obductum vulgare, Æ. X, 64. — in hunc servata, Æ. XI, 159. — tuum disce, Æ. XII, 146. — de morte culicis non tulit, Cu. 386. — *dolore* medio sic interfata est, Æ. I, 386. — nostro doluisti, Æ. I, 669. — evicta, Æ. IV, 474. — acri fixa, Æ. VII, 291. — vix laxata est via voci, Æ. XI, 151. — duplicat virum, Æ. XI, 645. — acri accensa, Æ. XI, 709. — indigno nati concussa, Æ. XII, 411. — subito mentem turbata, Æ. XII, 599. — *dolores* sævi exciderant animo, Æ. I, 25. — duri ducunt pectora, Æ. V, 5. — tantos finire possem, Æ. XII, 880. — dolorum Lausi ultor eris mecum, Æ. X, 863.

Dolus an virtus, Æ. II, 390. — *doli* fabricator, Æ. II, 264. — ne quid inausum fuisset, Æ. VIII, 206. — *dolum* meditantur, E. V, 61. — ancipitem mille viis habuisse fertur, Æ. V, 590. — *dolo* falle faciem illius, Æ. I, 684. — dolo (hortatur), Æ. II, 34. — divum victa est, Æ. IV, 95. — ereptum honorem, Æ. V, 342. — ratus vicisse, Æ. XI, 712. — turpi conficta mendacia, Cir. 362. — *doli* inanes frangentur, G. IV, 400. — latuere, Æ. I, 130. — *dolos* Martis narrabat, G. IV, 346. — ne scire possit, Æ. I, 682. — versare, Æ. II, 62. — Myrmidonum involvens umbra, Æ. II, 251. — præsensit regina, Æ. IV, 296. — versat, Æ. IV, 563. — tecti resolvit, Æ. VI, 29. — castigatque auditque, Æ. VI, 567. — versare consilio et astu, Æ. XI, 704. — *dolis* capere reginam, Æ. I, 673. — carere dona putatis, Æ. II, 44. — instructus, Æ. II, 152. — capti, Æ. II, 196. — repertis risit, Æ. IV, 128. — læta conjux sensit, Æ. VIII, 393. — armorum accommoda vallis, Æ. XI, 523. — sublatis, Æ. XII, 26. — Ithaci icta virtus, Cu. 325.

Domina: dominæ currum subiere, Æ. III, 113. — *dominam* potentem supera donis, Æ. III, 438. — Ditis deducere thalamo, Æ. VI, 397. — ruentem suscipiunt, Æ. XI, 805. — domina amissa fugit ala, Æ. XI, 868.

Dominatus: dominatus superbos mutavit primum Roma, CAT. XI, 37.

Dominor: dominantur avenæ inter culta, G. I, 154. — in urbe, Æ. II, 327. — *dominabitur* victis Argis, Æ. I, 285. — domus Æneæ cunctis oris, Æ. III, 97. — genus nostrum Alba longa, Æ. VI, 766. — dominarier arce summa, Æ. VII, 70. — dominata multos per annos urbs, Æ. II, 363.

Dominus: domini delicias, E. II, 2. — divitis ædes, Æ. XII, 473. — memorum equorum, Æ. XII, 534. — *dominum* Æneam recepit, Æ. IV, 214. — potentem imposuit, Æ. VI, 621. — *domino* ipsi aufert caput, Æ. IX, 332. — illi tu quoque divitiæ, CAT. X, 2. — dominorum dextras fallere, Æ. VI, 613. — dominis superbis parere, Æ. XII, 236. — *dominos* rerum Romanos gentemque togatam, Æ. I, 282. — Teucros pati, Æ. X, 866.

Domito: domitant in pulvere currus, Æ. VII, 163. — *domitare* boves, G. I, 285. — leones, CIR. 135.

Domitor maris Saturnius, Æ. V, 799. — equum, Picus, Æ. VII, 189. — equum, Lausus, Æ. VII, 651. — equum, Messapus, Æ. VIII, 691, etc.

Domitrix equorum, G. III, 44.

Domo: acrior illum cura domat, G. III, 539. — terram rastris, Æ. IX, 608. — *domuit* letho Centauros, G. II, 456. — non anni domuere decem, Æ. II, 198. — domatur in burim ulmus, G. I, 169. — via domandi, G. III, 164. — ante domandum, G. III, 206. — fera corda domans, Æ. VI, 80. domandæ multa mercede, G. II, 62. — domitum adspice orbem, G. II, 114. — domito Olympo, Æ. IX, 84. — domitas urbes addam, G. III, 30.

Domus Zephyri tonat, G. I, 371. — alta vomit undam salutantum, G. II, 461. — casta, G. II, 524. — nympharum, Æ. I, 168. — Assaraci, Æ. I, 284. — interior splendida luxu instruitur, Æ. I, 637. — divum, Ilium, Æ. II, 241. — Anchisæ secreta recessit, Æ. II, 300. — ampla Deiphobi, Æ. II, 311. — intus apparet, Æ. II, 483. — interior miscetur gemitu, Æ. II, 486. — direpta subiit, Æ. II, 563. — omnis, Æ. II, 652. — Æneæ dominabitur, Æ. III, 97. — Phineia, Æ. III, 213. — intus opaca, ingens, Æ. III, 618. — Sergia, Æ. V, 121. — cui in pumice, Æ. V, 214. — est vobis hic, Æ. V, 638. — certa nulli, Æ. VI, 673. — est hic, Æ. VII, 122. — certa hic tibi, Æ. VIII, 39. — magna hic mihi exit, Æ. VIII, 65. — montis deserta stat, Æ. VIII, 192. — opportuna nidis volucrum, Æ. VIII, 235. — atra panditur, Æ. VIII, 262. — Pinaria, custos sacri, Æ. VIII, 270. — Vulcani, Æ. VIII, 422. — Æneæ accolet saxum, Æ. IX, 448. — Olympi panditur, Æ. X, 1. — Idaliæ est mihi, Æ. X, 52. — alta deum silescit, Æ. X, 101. — alta, Æ. X, 526. — omnis in te inclinata recumbit, Æ. XII, 59. — pauper cui fuerat, Æ. XII, 519. — alta sub Ida, Æ. XII, 546. — alta Lyrnessi, Æ. XII, 547. — Tryphonis negat, CAT. VIII, 6. — *domus* fortuna stat, G. IV, 209. — cæcum scelus, Æ. I, 356. — labentis miserere, Æ. IV, 318. — limina interiora, Æ. IV, 645. — labor ille, Æ. VI, 27. — attonitæ ora, Æ. VI, 53. — ostia, Æ. VI, 81. — origo, Æ. VII, 371. — sub laqueare, CU. 63. — *domum* decedere plaustra, G. II, 206. — ferre pabula, G. IV, 10. — revertens, G. IV, 133. — genetricis mirans, G. IV, 363. — ambiguam timet, Æ. I, 661. — videbit, Æ. II, 579. — hanc tutare, Æ. II, 677. — servate, Æ. II, 702. — inde me refero, Æ. II, 756. — propriam da, Æ. III, 85. — servabat filia, Æ. VII, 52. — omnem permisceat, Æ. VII, 348. — omnem La-

tini vertisse, Æ. VII, 407. — se ferebat, Æ. VII, 492. — involvit caligine, Æ. VIII, 253. — circumsistunt, Æ. VIII, 490. — me referret, Æ. XI, 163. — totam Evandri procubuisse, Æ. XI, 395. — deformare, Æ. XII, 805. — resonante susurro dabat, Cu. 120. — inde redibat, Mor. 81. — *domo* quæ nos socias, Æ. I, 600. — vacua mœret, Æ. IV, 82. — unde domo? Æ. VIII, 114. — domo Mæonia generose, Æ. X, 141. — Cærete qui sunt, Æ. X, 183. — domus ipsæ stupuere, G. IV, 481. — *domorum* septa, G. IV, 159. — culmina recta, Æ. II, 445. — tecta, Æ. VIII, 98; XII, 132. — inter tecta, Æ. XI, 882. — *domos* posuit, G. I, 182. — eruit antiquas, G. II, 209. — et limina mutant, G. II, 511. — vestras tenet, Æ. I, 140. — inspectura machina, Æ. II, 47. — per domos sternuntur corpora, Æ. II, 365. — domos antiquas, Æ. II, 635. — vacare hoste, Æ. III, 123. — dabam, Æ. III, 137. — Grajugenum linquimus, Æ. III, 550. — inter domos ferarum, Æ. III, 647. — domos Carthaginis suspectas te habuisse, Æ. IV, 97. — ignotas peteres, Æ. IV, 311. — Ditis infernas accede, Æ. V, 732. — sortitus, Æ. V, 756. — per vacuas Ditis ibant, Æ. VI, 269. — tristes adires, Æ. VI, 534. — placidas prænatat, Æ. VI, 705. — sperare, Æ. VII, 126. — versare odiis, Æ. VII, 336. — deseruere, Æ. VII, 394. — Evandri complet, Æ. XI, 140. — exscindi perpetiar, Æ. XII, 643. — defossas nec timuit, Cu. 273.

Donarium: donaria alta, G. IV, 533.

Donec jussit, E. VI, 85 et alibi.

Dono: donat loricam habere viro, Æ. V, 262. — munere Sergestum, Æ. V, 282. — munere juvenem, Æ. V, 361. — Lauso habere arma, Æ. X, 701. — te mihi alumnam, Cir. 246. — donant irrita (mandata) nubibus, Æ. IX, 13. — donavit quem honore, Cir. 269. — donabimus te cicuta fragili, E. V, 85. — donatus nemo non mihi ex hoc numero abibit, Æ. V, 305. — donati omnes ibant, Æ. V, 268.

Donum mirabile Ledæ, Æ. I, 652. — exitiale Minervæ stupet, Æ. II, 31. — pugnæ adstabat, Æ. V, 478. — venerabile virgæ admirans, Æ. VI, 408. — Triviæ, hastam vellit, Æ. XI, 566. — *dono* dare, E. II, 37. — divum serpit quies, Æ. II, 269. — noctis defensi Galli, Æ. VIII, 658. — *dona* reddam tibi, Æ. V, 81. — pararit, E. VI, 79. — Baccheia tulerunt, G. II, 454. — feram, G. III, 22. — cælestia mellis exsequar, G. IV, 1. — irrita Ditis, G. IV, 520. — ferens restantia pelago, Æ. I, 679. — regia portabat Tyriis, Æ. I, 695. — Æneæ mirantur, Æ. I, 709. — suspecta Danaum præcipitare, Æ. II, 36. — ulla Danaum, Æ. II, 44. — ferentes, Æ. II, 49. — Minervæ violasset, Æ. II, 189. — tristia libabat cineri, Æ. III, 301. — auro gravia ferri imperat, Æ. III, 464. — sua sunt parenti, Æ. III, 469. — extrema tuorum cape, Æ. III, 488. — quum imponeret aris, Æ. IV, 453. — ferunt, Æ. V, 101; VIII, 284. — tertia facit lebetas, Æ. V, 266. — peregit, Æ. V, 362. — ducere jube, Æ. V, 385. — tanta tolli sines, Æ. V, 391. — nec moror, Æ. V, 400. — turea congesta cremantur, Æ. VI, 225. — hæc deponere, Æ. VI, 632. — hæc si propria fuissent, Æ. VI, 872. — sacerdos huc tulit, Æ. VII, 86. — ferre viro, Æ. VII, 155. — Cereris onerant canistris, Æ. VIII, 181. — ferens Venus, Æ. VIII, 609. — populorum recognoscit, Æ. VIII, 721. — talia parentis miratur, Æ. VIII, 729. — super omnia unum te oro, Æ. IX, 283. — mittit, Æ. IX, 361. — si qua tulit, Æ. IX, 407. — sollennia tibi feram, Æ. IX, 626. — nil valuisse, Æ. XI, 228. — ferens, Æ. XI, 479. — figere divo, Æ. XII, 768. — hæc accipe, Cir. 46. — *donis* opulentum templum, Æ. I, 447. — incendat reginam, Æ. I, 659. — movetur, Æ. I, 714. — supplici-

bus supera dominam, Æ. III, 439. — textilibus onerat, Æ. III, 485. — instaurat diem, Æ. IV, 63. — suis struerem altaria, Æ. V, 54. — ingreditur proximus, Æ. V. 543. — his accumulem animam, Æ. VI, 886. — talibus sublimes, Æ. VII, 284. — celebrabere, Æ. VIII, 76. — dea lætus, Æ. VIII, 617. — multis oneravit limina, Æ. X, 620. — cumulat altaria, Æ. XI, 50. — istis adjicias unum, Æ. XI, 351.

Dorsum immane marj summo, Æ. I, 110. — exuviæ per dorsum a vertice pendent, Æ. XI, 577. — *dorso* duplici aptantur, G. I, 172. — impositi, G. III, 116. — nemoris jacuisse libeat, G. III, 436. — speluncæ insurgens silex, Æ. VIII, 234. — ipsa eminet, Æ. X, 226. — iniquo pendent, Æ. X, 303. — summo remanent purgamina, Mor. 41.

Dos : dotes quæsites sanguine abnegat, VII, 423.

Dotalis regia, Æ. IX, 737; XI, 369.

Doto : dotabere Trojano sanguine virgo, Æ. VII, 318.

Draco squamosus, G. IV, 408. — draconis squamosi membra, Cu. 194. draconi quæ dabat epulas, Æ. IV, 484. — draconem raptum fert, Æ. XI, 751. — dracones gemini effugiunt ad summa delubra, Æ. II, 225.

Dubito : quid dubitas, Æ. IX, 12. — dubitat mandare terræ, G. II, 29. — dubitamus adhuc extendere virtutem, Æ. VI, 807. — dubitant homines serere, G. II, 433. — ne dubita, Æ. III, 316. — dubitem haud equidem implorare, Æ. VII, 311. — quid dubitem, Æ. IX, 191. — ne dubites poscere Turnum, Æ. VIII, 614. — quis dubitet, G. IV, 242. — haud dubitanda dicta refer, Æ. III, 170.

Dubius Mars, G. II, 283. — sum animi, G. III, 289. — Turnus, Æ. IX, 797. — dubium sit prodere, Cu. 193. — dubiæ menti, Æ. IV, 55; XI, 314. — haud dubiam in mortem, Æ. II, 359. — dubio cælo, G. I, 252. — dubii inter spem metumque, Æ. I, 218. — *dubiis* monstris, Æ. II, 171. — rebus, Æ. VI, 196. — in dubiis petunt responsa, Æ. VII, 86. — dubiis de rebus, Æ. XI, 445. — auris, Æ. XI, 560. — erroribus, Cir. 63. — non dubiis signis cognoscere poteris, G. IV, 253.

Duco vix hanc, E. I, 13. — vitam extrema per omnia, Æ. III, 315. — *ducis* amores in longum, E. IX, 56. — genus Olympo, Æ. VI, 835. — in culinam, Cat. V, 28. — *ducit* quo via, E. IX, 1. — amor equas, G. III, 269. — qua te via, Æ. I, 401. — agmina, Æ. I, 490. — Ænean in tecta, Æ. I, 631. — lætus ad limina, Æ. III, 347. — me manu ad limina, Æ. III, 372. — secum Æneam per mœnia, Æ. IV, 74. — Priamus (aciem), Æ. V, 563. viros mille, Æ. VII, 652. — ad Capitolium, Æ. VIII, 347. — noctem ludo, Æ. IX, 166. — quo semita, Æ. XI, 524. — herneam, Cat. IV, 7. — ducimus nos flendo heres, Æ. VI, 539. — ducitis annum, G. I, 6. — *ducunt* ludo noctem, G. III, 379. — funera, G. IV, 256. — qua jussa divum, Æ. III, 114. — dolores pectora per triste augurium, Æ. V, 7. — ad naves illum, Æ. V, 471. — sidera crinem, Æ. V, 528. — quo aditus, Æ. VI, 43. — ocreas lento argento, Æ. VII, 634. — bellum assidue, Æ. VIII, 55. — exsortem (equum) Æneæ, Æ. VIII, 552. — quem ad limina, Æ. X, 117. — currus, Æ. XI, 88. — ducebam equidem animo, Æ. VI, 690. — *ducebat* diem Lucifer, Æ. II, 802. — lætus cursus, Æ. V, 668. — Phrygias, Æ. VI, 518. — quos in æquora Mincius, Æ. X, 206. — ducebant sacra per urbem, Æ. VIII, 665. — duxisti me dignum crimine, Æ. X, 669. — *duxit* me per omnia, Æ. VI, 565. — natum per singula, Æ. VI, 889. — Ænean subter fastigia, Æ. VIII, 367. — longe cornu, Æ. XI, 860. — *duxere* triumphos, G. II, 148. — unde genus Latini, Æ. V, 568. — *ducam* te in secreta, G. IV,

403. — te ripis et recto flumine, Æ. VIII, 57. — te limite, Æ. IX, 325. — voces, Cu. 5. — *ducet* te huc Sibylla, Æ. V, 736. — te inter præmia, Æ. XII, 437. — *ducent* examina reges, G. IV, 21. — vultus de marmore, Æ, VI, 849. — duc age, duc ad nos, G. IV, 358. — pecudes, Æ. VI, 153. — et Rutulos, Æ. XI, 464. — ducite Daphnin ab urbe domum, E. VIII, 68. — *ducat* ipsum ad mœnia, Æ. I, 645. — captam Iarbas, Æ. IV, 326. — secum pecudes et piacula, Æ. IV, 636. — avo turmas, Æ. V, 550. — duceret uva colorem, E. IX, 49. — *ducere* pompas ad delubra, G. III, 22. — juga plaustris, G. III, 140. — pars muros, Æ. I, 423. — vitam, Æ. II, 641; IV, 340. — in fletum voces, Æ. IV, 463. — somnos potes, Æ. IV, 560. — dona jube, Æ. V, 385. — te honores voluit, Æ. V, 534. — sortem prædæ, Æ. IX, 268. — contra quos possit, Æ. X, 285. — casus incertos, Cu. 160. — ad muros turmas, Cir. 118. — duxisse senectam Cycnum ferunt, Æ. X, 192. — *ducens* de pectore gemitus, Æ. II, 288. — facem stella, Æ. II, 694. — brachia diversa, Æ. IX, 623. — ducentem in Latium Teucros cecidisse, Æ. XI, 168. — ducente deo, Æ. II, 632. — ducentibus noctem astris, G. III, 156. — *ducitur* tibi uxor, E. VIII, 29. — æstas, G. IV, 207. — hinc nomen urbi, Æ. X, 145. — infelix Acœtes, Æ. XI, 85. — ducantur rotæ inanes, G. III, 170. — *duci* progeniem a sanguine, Æ. I, 19. — intra muros, Æ. II, 33. — in mœnia, Æ. II, 187. — Teucris alipedes jubet, Æ. VII, 276. — sub mœnia, Æ. VIII, 165. — equum jubet, Æ. X, 858. — ordine prædam jubet, Æ. XI, 79. — *ductus* cornu hircus, G. II, 395. — Neptuno sorte sacerdos, Æ. II, 201. — ducta ab origine gentis series, Æ. I, 642. — ducto mucrone, Æ. XII, 378. — ductos imparibus uris currus, G. III, 533. — ductis sortibus stat urna, Æ. VI, 22. — ducenda datur Lavinia Teucris, Æ. VII, 359. — ducendum ad sedes simulacrum, Æ. II, 232. — ducendam Eurydicem reddere, Cu. 286.

Ductor Danaum, Æ. VIII, 129. — maxime Teucrorum, Æ. VIII, 470. — fortissime Teucrum, Æ. VIII, 513. — fortissime Ligurum, Æ. X, 185. — Dardanius, Æ. X, 602. — Mycenæus Achivum, Æ. XI, 266. — Rhœteius, Æ. XII, 456. — *ductori* Turno, Æ. IX, 691. — Dardanio surgunt iræ, Æ. X, 814. — *ductorem* classis Orontem, Æ. VI, 334. — te addam his, Æ. VIII, 496. — *ductores* revocaveris acie, G, IV, 88. — ipsos sternit, Æ. I, 189. — fore hinc a sanguine Teucri, Æ. I, 235. — Danaum repulsi fatis, Æ. II, 14. — alii, Æ. IV, 37. — ipsi longe effulgent, Æ. V, 133. — terni vagantur, Æ. V, 561. — primi cogunt auxilia, Æ. VIII, 6. — Teucrum primi, Æ. IX, 226. — Teucri conveniunt, Æ. IX, 778. — decori auro volitant, Æ. XII, 126. — vocat, Æ. XII, 562. — *ductoribus* ipsis addit honores, Æ. V, 249.

Dudum non movebant tela, Æ. II, 726, et alibi.

Dulcedo : dulcedine læti, G. I, 412; IV, 55. — subita movit animum, Æ. XI, 538. — nimia captos, Cu. 125.

Dulcis aura, G. IV, 417. — conjux, G. IV, 465; Æ. II, 777. — Parthenope, G. IV, 563. — quies, Æ. VI, 522. — requies, Cu. 88. — *dulcis* musti humorem, G. I, 295. — Parnasi, G. III, 291. — vitæ exsortes, Æ. VI, 428. — Bacchi, Cir. 229. — *dulce* satis humor, E. III, 82. — fuit tibi quidquam, Æ. IV, 318: — caput, Æ. IV, 493. — mihi erit quidquam, Æ. XII, 882. — garrit, Cop. 9. — *dulcem* cibum, G. II, 216. — escam, G. IV, 17. — quietem, Cu. 159. — alumnam, Cir. 246. — *dulci* uligine, G. II, 184. — nectare, Æ. I, 433. — pro Ascanio, Æ. I, 659. — umbra, Æ. I, 694. — somno, Æ. IV, 185. — amore, Æ. VI, 455. — amplexu, Æ. VIII, 568.

— ex ore, Æ. XII, 802. — vere, Cu. 70. — in umbra, Cu. 121. — somno, Cir. 206. — sopore, Cir. 315. — *dulces* amores, E. III, 110. — somni, G. I, 342. — nidos, G. I, 414. — a fontibus undæ, G. II, 243. — Musæ, G. II, 475. — nati, G. II, 523. — natos, G. III, 178; Æ. II, 138; IV, 33. — animas, G. III, 495; Æ. III, 40. — aquas, G. IV, 61. — aquæ, Æ. I, 167. — terras, Æ. IV, 281. — reliquias, Æ. IV, 342. — exuviæ, Æ. IV, 651. — nidi, Æ. V, 214. — Argos, Æ. X, 782. — Camenæ, Cat. VII, 12. — tristis, Cat. VII, 13 (vide notam). — *dulcia* arva, E. I, 3. — limina, G. II, 511. — mella, G. IV, 101. — furta, G. IV, 346. — oscula, Æ. I, 687; Cir. 253. — carmina, Cu. 144; Cat. XI, 19. — *dulcibus* in stagnis, G. I, 384. — illecebris, G. III, 217. — fluviis perfundunt, G. III, 445. — *dulcior* alter, Cat. XIII, 4. — dulcissime Vari, Cat. IX, 1.

Dum thymo pascentur apes, E. V, 77 et alibi.

Dumetum : dumeta pinguia nivei ter centum tondent juvenci, G. I, 15.

Dumosus : dumosa rupes, E. I, 77. — dumosis calculus arvis, G. II, 180.

Dumus : dumi resonant acalanthida, G. III, 338. — dumos amantes ardua pascuntur, G. III, 315. — per dumos tendunt, Æ. VIII, 594. — per dumos aderant, Æ. VIII, 657. — in dumis rarum olus, G. IV, 130. — *dumis* aspera rura, Æ. IV, 526. — silvestribus horrida Capitolia, Æ. VIII, 348. — horrida silva, Æ. IX, 381. — silentibus errat, Æ. IX, 393. — in dumis nutribat natam, Æ. XI, 570. — in dumis coluisse Dianam, Æ. XI, 843. — dumis abdunt corpora, Cu. 47. — super excelsis, Cu. 153.

Duo capreoli, E. II, 40 et alibi.

Duodenus : per duodena astra sol regit orbem, G. I, 232.

Duplex genus, Æ. XII, 198. — *duplicem* gemmis auroque coronam, Æ. I, 655. — amictum, Æ. V, 421. — *duplici* dorso aptantur, G. I, 172. — Mæandro, Æ. V, 251. — squama, Æ. IX, 707. — sidere stellarum, Cir. 534. — *duplices* palmas tendens, Æ I, 93. — Thebas, Æ. IV, 470. — parentes invocat, Æ. VII, 140. — palmas, Æ. IX, 16. — manus, Æ. X, 667.

Duplico : duplicat sol umbras, E. II, 67. — dolore virum, Æ. XI, 645. — duplicant matres vota metu, Æ. VIII, 556. — duplicabat Olympum Emathio vertice, Cir. 34. — duplicato poplite incidit ad terram, Æ. XII, 927.

Duresco : durescit ut hic limus, E. VIII, 80. — durescere situ segnem campum patiere, G. I, 72.

Duro : durat calor terram, G. I, 91. — humeros ad vulnera, G. III, 257. — duramus natos gelu, Æ. IX, 604. — durate, et vosmet servate, Æ. I, 207. — *durare* solum ut cœperit, E. VI, 35. — totidem per annos, G. II, 100. — laborem patiar, Æ. VIII, 577. — durando vincit nepotes, G. II, 295. — durata transversat, Mor. 46.

Durus labor, G. II, 412. — amor, G. III, 259; Æ. VI, 442. — arator, G. IV, 512. — caseus, Mor. 97. — dura pellis, G. III, 502. — res, Æ. I, 563. — gens, Æ. V, 730. — silex, Æ. VI, 471. — conjux, Æ. X, 45. — potentia, Æ. X, 72. — quies, Æ. X, 745; XII, 309. — fortuna, Æ. XII, 677. — juba, Cat. VIII, 11. — *durum* genus, G. I, 63. — iter, Æ. VI, 688. — ab stirpe genus, Æ. IX, 603. — cubile, Æ. IX, 715. — frigus, Cat. V, 3. — *duri* dentis, G. II, 378. — Ulixi miles, Æ. II, 7. — Atlantis, Æ. IV, 247. — casus solatia, Æ. VI, 377. — belli, Æ. X, 146. — Halesi, Æ. X, 422. — Ditis sacraria, Æ. XII, 199. — *duræ* mortis, G. III, 68; Æ. X, 791. — Trojæ mœnia, Æ. XI, 288. — militiæ tempora, Cat. XI, 42. — duræ mihi quid superat, Æ. XII, 873. — *durum* vomeris dentem, G. I, 261. — Eurysthea, G. III, 4. — Bacchi saporem, G. IV, 102. — laborem, Æ. VIII, 380. — Cissea, Æ. X,

E

Æ. XII, 671. — scopulo, Æ. V, 270. — silvis, Æ. III, 590, 675. — somno, Æ. IV, 572. — speculis, Æ. IV, 586; XI, 877. — stratis, Æ. III, 176; VIII, 415. — torquibus, G. III, 168. — tumulo, Æ. VIII, 112. — tumulo summo, Æ. XII, 134. — vallo, Æ. IX, 168.

Ebenum nigrum fert sola India, G. II, 117.

Ebrius: ebria saltat Copa, Cop. 3.

Ebulum: ebuli baccis sanguineis rubentem, E. X, 27.

Ebur mœstum illacrimat, G. I, 480. — India mittit, G. I, 57. — inflavit Tyrrhenus, G. II, 193. — inclusum buxo lucet, Æ. X, 137. — violaverit sanguineo ostro, Æ. XII, 68. — eboris talenta, Æ. XI, 333. — ebori decus addunt manus, Æ. I, 592.

Eburneus: eburnea sede sedet, Cat. VIII, 23.

Eburnus: eburnum ensem, Æ. XI, 11. — *eburno* humero insignis, G. III, 7. — pectine pulsat, Æ. VI, 647. — *eburna* porta emittit, Æ. VI, 899. — vagina habilem aptarat, Æ. IX, 305.

Ecce duas tibi aras, E. V, 66. — autem, G. III, 515 et alibi.

Echo alit sonitus, Cu. 150.

Ecquis erit modus? E. X, 28. — erit mecum? Æ. IX, 51. — ecqua cura est? Æ. III, 341. — ecquid excitat Æneas? Æ. III, 342.

Edax ignis volvitur, Æ. II, 758.

Edera: ederæ nitor, Cu. 404. — ederam serpere sine, E. VIII, 13. — *edera* pallente vestit, E. III, 39. — formosior alba, E. VII, 38. — *ederæ* nigræ pandunt vestigia, G. II, 258. ligantes brachia manent, Cu. 139. — *ederas* errantes tibi fundet, E. IV, 19. — pallentes tacuissem, G. IV, 124.

Edico carpere herbam oves, G. III, 295. — sociis capessant arma, Æ. III, 235. — edixit principio sociis sequantur signa, Æ. X, 258. — edice manipulis Volscorum armari, Æ. XI, 463.

Edisco: ediscere jussit lauros beatus Eurotas, E. VI, 83.

Edissero: edissere vera hæc mihi roganti, Æ. II, 149.

Edo: edunt puerum, E. VIII, 45. fetus nixibus, G. IV, 199. — carmina, Cu. 145. — edebat funera, Æ X, 602. *edidit* hæc domitor maris, Æ. V, 799. — hæc ore, Æ. VII, 194. — quem partu sub luminis oras. Æ. VII, 660. — Electram Atlas, Æ. VIII, 137. — ediderat vix hæc, Æ. V, 693; Cir. 283. ederet juba vulnus, Cat. VIII, 11. — *ediderit* funera ferro, Æ. IX, 527. — strages tantas per urbem, Æ. IX, 785. — *editus* austro campus, G. II, 188. — fulminibus fragor, Cu. 317. — arvo crocus, Cu. 400. — *edita* pinus silvas decorat, Cu. 135. — crista, Cu. 170. — de vertice purpura, Cir. 320. — de ovo Tyndaris, Cat. XI, 27.

Edo: est flamma medullas, Æ. IV, 66. — vapor carinas, Æ. V, 683. — *edebat* ignis artus, G. III, 566. — esset robigo culmos, G. II, 151. — *edendi* penuria, Æ. VII, 113. — amor, Æ. VIII, 184. — rabies, Æ. IX, 63.

Edoceo: edocet præcepta cari parentis, Æ. V, 748. — quidve petat, quidve ferat, Æ. X, 152. — edoceat consistere Latio Teucros, Æ. VIII, 13.

Educo: educit allia cum fibris, Mor. 88. — educunt fetus adultos, G. IV, 163; Æ. I, 432. — *eduxit* quos luco Hiera, Æ. IX, 673. — telum corpore, Æ. X, 744. — eduxerat turrim trabibus, Æ. XII, 674. — *educet* silvis tibi regem, Æ. VI, 765. — quem Ilia mater, Æ. VI, 780. — *educere* cælo molem, Æ. II, 186. — cælo aram, Æ. VI, 178. — natos possit, Æ. VIII, 413. — castris pubem annuerint Superi, Æ. XI, 20. — *eductum* lucis quem misit, Æ. VII, 763. — luco quem miserat, Æ. IX, 584. — eductam tectis sub astra turrim, Æ. II, 461. — educta caminis mœnia, Æ. VI, 630.

Educo: educat quos Ufens, Æ. X, 518. — illum Xanthus, Cu 13.

Edurus: eduram pirum, G. IV, 145.

Efferro: effert altius in dies caput,

G. III, 553. — manibus ignem adytis, Æ. II, 297. — continuo ora, Æ. V, 368. — *extulit* caput, E. I, 25. — formica ova, G. I, 379. — caput unda, G. IV, 352; Æ. I, 127. — dextra ensem, Æ. II, 553. — cælo palmas, Æ. II, 668. — sese monstrum undis, Æ. III, 215. — cestus æquos, Æ. V, 424. brachia ad auras, Æ. V, 427. — alte, Æ. V, 444. — signum ab arce, Æ. VIII, 2. — cælo Lucifer os, Æ. VIII, 591. — undis venientem, Æ. IX, 817. — sinistra clipeum, Æ. X, 262. — Æneas vestes, Æ. XI, 73. — sese tectis, Æ. XI, 462. — sese portis, Æ. XII, 441. — sese alis, Cir. 515. — *extuleram* qua gressum, Æ. II, 753. — quos mecum a Troja, Æ. III, 150. — *extulerat* quos illa Mycenis, Æ. I, 652. — flammam puppis, Æ. II, 257. — lucem mortalibus, Æ. XI, 183. — quem gloria, Cat. XII, 2. — effer aquam, E. VIII, 64. — *extulerit* Titan ortus, Æ. IV, 119. — Aurora mortalibus diem, Æ. V, 65. — efferre me pedem posse, Æ. II, 657. — efferri clipeum jussit, Æ. V, 359. — elatam in jugulum dextram, Æ. X, 415. — elate frustra animis, Æ. XI, 715. — elati videntur sublime ferri, G. III, 108. — elatis naribus, Æ. XII, 115.

Efferus: effera cœptis Dido, Æ. IV, 642. — flammis, Æ. VII, 787. — juventus, Æ. VIII, 6. — mens furiis, Æ. VIII, 205. — vis animi, Æ. X, 898. — effera facta, Æ. VIII, 484.

Efferveo seu *Effervo:* effervere in agros Ætnam undantem, G. I, 471. — ruptis costis apes, G. IV, 556.

Effetus vinitor, G. II, 417. — *effeta* veri senectus, Æ. VII, 440. — sæclis senectus invidet imperium, Æ. VIII, 508. — effetæ vires frigent, Æ. V, 396. — effetos per agros, G. I, 81.

Efficio: efficit insula portum, Æ. I, 160. — efficiam posthac, ne quemquam lacessas, E. III, 51. — effecta res maxima, Æ. XI, 14. — effecti moreti species, Mor. 117.

Effigies culicis, Cu. 207. — effigiem circum duco altaria, E. VIII, 75. — sacram corripuere, Æ. II, 167. — hanc statuerunt, Æ. II, 184. — Xanthi videtis, Æ. III, 497. — locat super toro, Æ. IV, 508. — *effigies* sacræ divum, Æ. III, 148. — avorum adstabant, Æ. VII, 177. — divum et templa tueri, Æ. VII, 443. — teneræ animantis fluitant, Cir. 491.

Effingo: effingit gressus euntis, Æ. X, 640. — effingere casus in auro bis erat conatus, Æ. VI, 32.

Efflagito: efflagitat ensem notum, Æ. XII, 759.

Efflo: efflant lucem naribus elatis, Æ. XII, 115. — efflantem faucibus ignes Chimæram, Æ. VII, 786.

Effluo: effluit amnis violentior in mare, G. IV, 373.

Effodio: effodiunt alii hic portus, Æ. I, 427. — effodere (effoderunt) quo loco signum, Æ. I, 443. — effossi luminis cruorem lavit, Æ. III, 663. — *effossis* sepulcris ossa mirabitur, G. I, 497. — latebris, G. IV, 42.

Effœtus vide *Effetus.*

Effor: effatur fervidus ira, Æ. IX, 737. — talia supplex, Æ. X, 523. — sic, Æ. IX, 295. — effare, o virgo, Æ. VI, 560. — effari incipit, Æ. IV, 76. — *effatus* tantum, G. IV, 450; Æ. VI, 547; X, 256, 877. — quæ ore est, Æ. III, 463. — sic, Æ. VI, 197; VII, 135; IX, 22. — hæc, Æ. VII, 274; IX, 644; XI, 741. — talia Tarchon, Æ. X, 299. — nec plura, Æ. VIII, 443, XI, 98; XII, 896. — *effata* sic ore, Æ. II, 524. — sic, Æ. IV, 30; VII, 456. — nulli hoc visum, non ipsi sorori, Æ. IV, 456. — hæc, Æ. IV, 499; V, 653. — tantum, Æ. VI, 262. — multa demens, Æ. XII, 601.

Effrango: effracto illisit in ossa cerebro, Æ. V, 480.

Effrenus: effrena virum gens Riphæo tunditur Euro, G. III, 382.

Effugio: effugit manus imago, Æ. II, 793; VI, 701. — ante alios Gyas,

Æ. V, 151. — nuntius aures, Æ. VII, 437. — stridens sagitta, Æ. IX, 632. — effugimus scopulos Ithacæ, Æ. III, 272. — *effugiunt* lapsu dracones ad delubra, Æ. II, 226. — mortem, Æ. XI, 881. — *effugies* hodie numquam, E. III, 49. — non hoc telum, Æ. IX, 748. — effuge has terras, Æ. III, 398. — effuge Acca soror, Æ. XI, 825. — effugere te nequivi, Cir. 292. — effugisse gentem nefandam, Æ. III, 653.

Effugium : effugia ob nostra ad pœnas reposcent, Æ. II, 140.

Effulcio : effultus harum tergo jacebat velleribus, Æ. VII, 94. — effultum foliis Ænean, Æ. VIII, 368.

Effulgeo : effulgent auro ostroque longe ductores, Æ. IV, 133. — *effulsit* nova lux oculis, Æ. IX, 110; 731.

Effulgo : effulgere fluctus auro, Æ. VIII, 677. — effulgens nimbo et Gorgone, Æ. II, 616.

Effundo : effundit jubam cervice equina, G. III, 92. — super voces pectore, Æ. V, 482. — pectore questus, Æ. V, 780. — habenas manibus, Æ. V, 818. — pectore dicta, Æ. VII, 292. — pubes castris auxilium, Æ. VII, 522. — juvenem arena, Æ. XII, 276. — solo præcipitem, Æ. XII, 380. — habenas irarum, Æ. XII, 499. — solo Murrhanum, Æ. XII, 532. — effundunt ducem, Æ. X, 574. — *effudit* lacrimas Æ. III, 312; X, 465. — vires in ventum, Æ. V, 446. — *effudere* se quadrigæ carceribus, G. I, 512. — equi litore currum, Æ. VII, 780. — effundat in æquor Teucros, Æ. IX, 68. — effunde ipsum sub portis, Æ. XI, 485. — *effundere* animam, Æ. I, 98. — largos fletus, Æ. II, 271. — voces visa facies, Æ. V, 723. — contra omne genus telorum, Æ. IX, 509. — effundens sese faucibus halitus, Æ. V, 818. — *effusus* nubibus imber, G. IV, 312. — labor omnis, G. IV, 492. — in un, dis, Æ. VI, 339. — *effusa* crines sacerdos, Æ. IV, 509. — ad ripas turba, Æ. VI, 305. — Mycenis tempestas, Æ. VII, 222. — tectis agrisque juventus, Æ. VII, 812. — effusum soporem, Æ. X, 893. — *effuso* flumine, G. IV, 288. — sanguine, Æ VII, 788. sopore, Cu. 206. — effusa grandine, Æ. X, 803. — *effusi* carcere currus, G. III, 104; Æ. V, 145. — nos lacrymis, Æ. II, 651. — nimbo similes, Æ. V, 317. — *effusæ* cæsariem per colla, G. IV, 337. — genis lacrymæ, Æ. VI, 686. — studio matres, Æ. XII, 131. — effusos imbres, G. II, 352. — effusis imbribus, Æ. V, 693.

Egelidus: egelido flumine ut natum secretum vidit, Æ. VIII, 610.

Egenus : egenos omnium, omnibus casibus exhaustos, Æ. I, 599. — egenis rebus, Æ. VI, 91, VIII, 365; X, 367.

Egeo : eget tempus auxilio, Æ. II, 522. — egent nil radicis, G. II, 28. — egeret classis, Æ. IX, 88. — egens deserta peragro, Æ. I, 384. — *egentem* excepi, Æ. IV, 373. — rationis circumstetit te anguis, Æ. VIII, 299. — virtutis quem abstulit, Æ. XI, 27. — nec vocis rem, Æ. XI, 343. — *egentes* nil magnæ laudis animos, Æ. V, 751. — cujus, Æ. VII, 197.

Egestas urguens, G. I, 146. — curæ, G. III, 318. — turpis, Æ. VI, 276.

Ego : stultus, E. I, 21 et alibi.

Egredior: egreditur levans vestigia, Cir. 213. — *egressi* Troes optata potiuntur arena, Æ. I, 172. — veneramur Apollinis urbem, Æ. III, 79. — superant fossam, Æ. IX, 314. — *egressis* urbe est tumulus, Æ. II, 713. — labant vestigia, Æ. X, 283. — egredere o, quicumque es, Æ. VIII, 122.

Egregius pariter pietate vel armis, Æ. VI, 770. — animi ille mihi, Æ. XI, 417. — egregia conjux, Æ. VI, 523. — *egregium* juvenem, Æ. V, 361. forma et armis juvenem, Æ. VI, 862; XII, 275. — genus, Æ. VII, 213, 556. — decus, Æ. VII, 473; Cat. XI, 58. — Antorem, Æ. X, 778. — quid tam egregium? Æ. XI, 705. — *egregiam* bello gentem, Æ. I, 445. — laudem,

IV, 93. — virtute progeniem, Æ. VII, 258. — *egregio* ore, Æ. IV, 150. — genero, Æ. XI, 355. — *egregia* de stirpe, Æ. V, 297. — de gente, Æ. XI, 432. — egregii formæ, Æ. X, 435. — *egregias* urbes, G. II, 155; Æ. VIII, 290. — animas decorate, Æ. XI, 24.

Eheu! mutandus nunquam labor, Cu. 257.

Eia age, Æ. IV, 569; Cop. 31. — eia, hostis adest, Æ. IX, 38.

Ejecto : ejectantem ore cruorem crassum, Æ. V, 470.

Ejicio : ejectus silvis aut urbibus errat, Æ. I, 578. — *ejectum* litore excepi, Æ. IV, 373. — Tarquinium, Æ. VIII, 646. — ejecto armo, Æ. X, 894.

Elabor : elabitur anguis, G. I, 244. — undis primis, Æ. V, 151. — *elapsus* ignis in frondes, G. II, 305. — mediis Achivis, Æ I, 242. — telis Panthus, Æ. II, 318. — de cæde Polites, Æ. II, 526. — celeri corpore cessit, Æ. V, 445. — transeat prior, Æ. V, 326. — in agros ille inter cædes, Æ. VIII, 492. — elapsi vix unus Helenor et Lycus, Æ. IX, 545.

Electrum : electro purior amnis, G. III, 522. — liquido quod potest fieri, Æ. VIII, 402. — auroque recocto læves ocreas, Æ. VIII, 624. — lacrymoso dives regia, Cir. 434. — electra pinguia sudent, E. VIII, 54.

Elephantus : elephanto ex solido pugnam faciam, G. III, 26. — secto dona gravia, Æ. III, 464. — candenti perfecta porta, Æ. VI, 896.

Elicio : elicit undam, G. I, 109.

Elido : eliserit manu premens angues, Æ. VIII, 289. — elisam spumam et rorantia astra vidimus, Æ. III, 567. — elisos oculos angit, Æ. VIII, 261.

Eligo : eligit equos numero, Æ. VII, 274. — eligitur locus, G. IV, 296.

Elleborus : elleboros graves miscent, G. III, 451.

Elogium locatur fronte, Cu. 411.

Eloquium : eloquio proinde tona, Drance, Æ. XI, 383.

Eloquor : eloquar an sileam? gemitus auditur iu tumulo, Æ. III, 39.

Eluceo : elucent aliæ, G. IV, 98.

Eluctor : eluctabitur aqua omnis, G. II, 244.

Eludo : eludit Orsilochum gyro interior, Æ. XI, 695. — elusit illos seges, G. I, 226. — eludent species variæ, G. IV, 406. — elusus est morsu inani, Æ. XII, 755.

Eluo : eluitur aliis scelus sub gurgite, Æ. VI, 742.

Emetior : emensus oculis spatium, Æ. X, 772. — emenso jam decedet Olympo, G. I, 450. — emensi iter, Æ. VII, 160; XI, 244. — emensæ terras saxa sideraque ferimur, Æ. V, 628.

Emico : emicat longe Nisus, Æ. V, 319. — Euryalus, Æ. V, 337. — juvenum manus in litus, Æ. VI, 5. — Pandarus ingens, Æ. IX, 736. — adsuetus flumine perfundi, Æ. XI, 496. — in currum saltu superbus, Æ. XII, 327. — hic Turnus, Æ. XII, 728. — emicuit solo ter, Æ. II, 175.

Eminus ferit, Æ. X, 346. — conjicit hastam, Æ. X, 645, etc.

Emitto : emittit natum porta, Æ. VI, 899. — jaculum in auras, Æ. IX, 52. — hastam viribus magnis, Æ. X, 474. — emissa in lucem Tisiphone, G. III, 551. — favis juventus, G. IV, 22. — emissum caveis agmen, G. IV, 58. — emissam hiemem sensit Neptunus, Æ. I, 125. — emissa manu spicula, Æ. XI, 676.

Emo : emat sibi generum, G. I, 31. — emi honorem bene vita credat, Æ. IX, 206. — emtum magno intactum Pallanta, Æ. X, 503.

Emoveo : emovet arma tectis, Æ. VI, 524. — emoti cardine postes, Æ. II, 493. — emotæ dictis curæ, Æ. VI, 382. — emota tridenti fundamenta, Æ. II, 610.

Emundo : emundata Ceres foraminibus liquatur, Mor. 43.

Emunio : emuniit postes fultos objice, Æ. VIII, 227.

mus Arabum, G. II, 115. — acies, Æ. I, 489. — *eois* equis, Æ. II, 417. — adversis instructus, Æ. VI, 832.

Epulæ repostæ nocuere, G. III, 527. — paratæ lucent, Æ. VI, 604. — *epulas* dabat draconi, Æ. IV, 484. — instaurant, Æ. VIII, 283; VII, 146. — *epulis* onerant mensas, G. IV, 378. — divum accumbere, Æ. I, 79. — exemta fames, Æ. I, 216. — postquam prima quies, Æ. I, 723. — adhibete penates patrios, Æ. V, 63. — rimatur sub pectore, Æ. VI, 599. — subjiciunt liba adorea per herbam, Æ. VII, 110. — sacris sedes hæc, Æ. VII, 175.

Epulor: epulamur dapibus opimis, Æ. III, 224. — *epulata* est gens juvencis, G. II, 537. — pictis toris gens, Æ. IV, 207. — novem dies gens, Æ. V, 762. — epulandum ponere patriis mensis Ascanium, Æ. IV, 602.

Equa: equæ armentalis mammis, Æ. XI, 571. — vento gravidæ diffugiunt per saxa, G. III, 275. — *equarum* Eliadum palmas mittit Epirus, G. I, 59. — furor est insignis, G. III, 266. — armenta, Æ. XI, 494.

Eques sternet Pœnum, Æ. VI, 859. — Arcas permixtus Etrusco, Æ. X, 239. — *equitem* insultare solo, G. III, 116. — effusum implicat, Æ. X, 893. — in armis diffundite campis, Æ. XI, 464. — Tyrrhenum excipe, Æ. XI, 517. — *equites* Massyli ruunt, Æ. IV, 132. — Arcadas dabo, Æ. VIII, 518. — ire ad limina, Æ. VIII, 555. — præmissi ibant, Æ. IX, 367. — objiciunt sese, Æ. IX, 379. — contra Tyrrhenos ire, Æ. XI, 504. — subeunt, Æ. XII, 408. — *equitum* tres numero turmæ, Æ. V, 560. — agmen, Æ. VII, 804; XI, 433. — lectis comitatus, Æ. IX, 48. — arma, Æ. XI, 512. — exercitus propinquat, Æ. XI, 598.

Equestris: equestres cursus lætus ducebat, Æ. V, 667.

Equidem solabar occasum Trojæ, Æ. I, 238, et alibi.

Equinus: equino pecori, G. III, 72. — cum sanguine, G. III, 463. — nervo, Æ. IX, 622. — *equina* cervice, G. III, 92. — crista, Æ. X, 869.

Equitatus exierat, Æ. VIII, 585.

Equito: equitavit in orbes lævos circum adstantem, Æ. X, 885.

Equus arduus bellator, G. II, 145. — victor, immemor studiorum, G. III, 499. — trabibus contextus, Æ. II, 113. — patefactus reddit illos, Æ. II, 260. — arduus in mœnibus adstans, Æ. II, 329. — Thracius, bicolor maculis, Æ. V, 566. — fatalis, Æ. VI, 515. — Thracius, Æ. IX, 50. — bellator Æthon, Æ. XI, 89. — liber campoque potitus, Æ. XI, 493. — *equi* labor est, G. III, 182. — acris caput, Æ. I, 444. — molem mirantur, Æ. II, 32. — immanis molem, Æ. II, 150. — nascentis de fronte, Æ. IV, 515. — spumantis armos, Æ. VI, 882. — in alvo, Æ. IX, 152. — infrenis lapsu, Æ. X, 750. — bellatoris tempora, Æ. X, 891. — sternacis cervice, Æ. XII, 364. — *equum* frementem fudit tellus, G. I, 13. — instar montis ædificant, Æ. II, 15. — ingentem scandunt, Æ. II, 401. — phaleris insignem habeto, Æ. V, 310. — duci jubet, Æ. X, 858. — tradit comiti, Æ. XI, 710. — transit cursu, Æ. XI, 719. — in medios concitat, Æ. XI, 741. — spumantem agitabat, Æ. XI, 770. — *equo* ne credite, Æ. II, 48. — acri gaudet, Æ. IV, 157. — Sidonio est invectus, Æ. V, 571. — acer petivit castra, Æ. V, 668. — prævectus nuntius, Æ. VII, 166. — lustrat muros, Æ. IX, 58. — ibat, Æ. IX, 269. — fidens, Æ. X, 181. — ab equo desiluit, Æ. XI, 499. — equo Remuli intorsit hastam, Æ. XI, 637. — suffosso revolutus, Æ. XI, 671. — Iapyge fertur, Æ. XI, 678. — forti fidis, Æ. XI, 706. — fertur Tarchon, Æ. XI, 730. — ab equo dereptum hostem, Æ. XI, 743. — equo adverso proterret Aulesten, Æ. XII, 291. — altus, Æ. XII, 295. — prævertere ventos, Æ. XII,

345. — dejectum Amycum, Æ. XII, 509. — spumante vectus, Æ. XII, 651. — *equi* bijuges, G. III, 91. — Diomedis quales, Æ. I, 752. — armantur bello, Æ. III, 540. — Phaethontis, Æ. V, 105. — soluti pascuntur, Æ. VI, 653. — cornipedes arcentur templo, Æ. VII, 779. — dantur Teucris, Æ. VIII, 551. — semanimes volvuntur, Æ. XI, 635. — solis tollunt se, Æ. XII, 115. — *equum* (equorum) colla solvere, G. II, 542. — domitrix, G. III, 44. — corpora, G. III, 250. — bipedum curru juncto, G. IV, 389. — agitator, Æ. II, 476. — magnanimum generator, Æ. III, 704. — cursus, Æ. V, 549. — cornipedum pulsu, Æ. VI, 591. — domitor, Æ. VII, 189 et alibi. — dives, Æ. IX, 26. — fuga, Æ. X, 592. — fremitus, Æ. XI, 607. — flatus, Æ. XI, 911. — citatorum ora, Æ. XII, 373. — alipedum fugam, Æ. XII, 484. — memorum domini ungula, Æ. XII, 534. — successu, Æ. XII, 616. — pedibus, Cu. 32. — curru, Cu. 126. — bipedum curru, Cir. 395. — volucrum certamine, Cat. XI, 29. — *equos* pascit, G. III, 50. — jungere, G. III, 114. — flectit, Æ, I, 156; X, 577. — fatigat, Æ. I, 316. — ardentes avertit, Æ. I, 472. — jungit sol, Æ. I, 568. — addit, Æ. III, 470. — jungit, Æ. V, 817; VII, 724. — nitentes pascere, Æ. VI, 655. — eligit, Æ. VII, 274. — frementes cogit, Æ. VII, 639. — victores ostentat, Æ. VII, 656, 691. — ardentes exercebat, Æ. VII, 782. — acres concussit, Æ. VIII, 3. — poscere, Æ. IX, 12. — religatos carpere gramen videbat, Æ. IX, 353. — audit, Æ. IX, 394. — flectere, Æ. IX, 606. — semper canebat, Æ. IX, 777. — dimittere, Æ. X, 367. — in quadrijuges Niphæi tendit, Æ. X, 571. — Diomedis cernis, Æ. X, 581. — addit, Æ. XI, 80. — frementes exhortantur, Æ. XI, 610. — ad mœnia vertunt, Æ. XI, 619. — fessos tingat gurgite, Æ. XI, 914. — poscit, Æ. XII, 82, 326. — in equos subjiciunt corpora, Æ. XII, 288. — equos furentes immittit, Æ. XII, 333. — fumantes sudore quatit, Æ. XII, 337. — bijuges sistit, Æ. XII, 355. — diversos referri sensit, Æ. XII, 495. — regebat, Æ. XII, 624. — junctos conscendebat, Æ. XII, 736. — bijuges cit Erebo, Cu. 201. — bijuges pressit, Cu. 283. — *equis* anhelis afflavit, G. I, 250; Æ. V, 739. — fertur Auriga, G. I, 514. — fertur Troilus, Æ. I, 476. — Eois lætus Eurus, Æ. II, 418. — in frenatis lucent, Æ. V, 554. — Trinacriis Acestæ fertur, Æ. V, 574. — quatuor invectus, Æ. VI, 587. — exercentur, Æ. VII, 163. — in equis redeunt, Æ. VII, 285. — equis altis arduus furit, Æ. VII, 625. — turbatis distractus, Æ. VII, 767. — turbatis conterritus, Æ. IX, 124. — sub ipsis nactus, Æ. IX, 331. — feratur per medios, Æ. X, 21. — insignis Messapus, Æ. X, 354. — in equis lustravere ignem, Æ. XI, 190. — equis relictis, Æ. XI, 501. — tendunt ad mœnia, Æ. XI, 871. — Achillis adspirat, Æ. XII, 352. — fertur, Æ. XII, 478.

Erebus: Erebi de sedibus imis, G. IV, 471. — umbras, Æ. IV, 26; VI, 404. — amnes, Æ. VI, 671. — *Erebo* potentem Hecaten, Æ. VI, 247. — cæloEreboque parentes duplices, Æ. VII, 140. — cit equos Nox, Cu. 201.

Ergo tua rura manebunt, E. I, 47 et alibi.

Erigo: erigit alnos solo, E. VI, 63. — sub auras fluctus, Æ. III, 423. — scopulos eructans, Æ. III, 576. — manu malum, Æ. V, 488. — altius undas, Æ. VII, 530. — erexit crinibus angues, Æ. VII, 450. — *erige* secreta pyram, Æ. IV, 495. — erigitur sub auras, Æ. VIII, 25. — insula juxta Liparen, Æ. VIII, 417. — fumus ad sidera, Æ. IX, 240. — *erecta* ingenti pyra, Æ. IV, 505.

Eripio eripis me per tela, Æ. II,

665. — eripit vagina ensem, Æ. IV, 579; X, 896. — a femine ensem, Æ. X, 788. — *eripiunt* nubes diem ex oculis, Æ. I, 88. — viscera vivis, Æ. XII, 215. — *eripui* leto me, Æ. II, 134. — illum humeris, Æ. VI, 111. — promissam genero, XII, 31. — *eripuit* numen mihi mentem, Æ. II, 736. — Dareta, Æ. V, 464. — te nobis, Æ. VI, 342. — vocem ab ore, Æ. VII, 119. — his auxilium, Æ. IX, 129. — te Turno dextera, Æ. XII, 539. — *eripiam* nubem, Æ. II, 606. — formam, Æ. IX, 101. — *eripe* alas regibus, G. IV, 107. — te flammis, Æ. II, 289. — fugam, Æ. II, 619. — leto res Teucrum, Æ. V, 690. — ferrum vagina, Æ. VI, 260. — me his malis, Æ. VI, 365. — fatis Turnum, Æ. X, 624. — morti fratrem, Æ. XII, 157. — *eripite*, o socii, Æ. III, 560. — eripiat thalamum Teucris, Æ. VII, 388. — quo se, Æ. XII, 917. — reditus classibus, Cu. 319. — *eripere* juvenem vi, Æ. IX, 400. — telum, Æ. XII, 388. — *eripiens* oculis prospectum, Æ. VIII, 254. — eripiare tune hinc mihi? Æ. XII, 948. — *ereptus* ab undis Æneas, Æ. I, 596. — e cladibus, Cu. 213. — *erepta* fato Creusa, Æ. II, 738. — adytis gaza, Æ. II, 764. — prima juventa proles, Æ. VII, 51. — juvenco pellis, Æ. XI, 679. — *ereptæ* virginis, Æ. II, 413. — conjugis, Æ. III, 330. — *ereptum* dolo honorem, Æ. V, 342. — ensem, Æ. XII, 799. — *erepte* bis ruinis, Æ. III, 476. — nequidquam periclis, Æ. III, 711. — erepto nato, Æ. X, 878. — erepta pro virginitate, Æ. XII, 141. — te, ut quid potui diem producere, Cir. 295. — *erepta* ruinis munera, Æ. I, 647. — carinis rostra, Æ. VII, 186.

Errabundus : errabunda vestigia bovis si forte ferant, E. VI, 58.

Erro : errat in armis Mars, G. II, 283. — Mincius tardis flexibus, G. III, 14. — silvis aut urbibus, Æ. I, 578. — super halitus extremus, Æ. IV, 684. — manus circum aures, Æ. V, 435. — lubricus membris, Æ. VII, 353. — dumis, Æ. IX, 393. — sermo in ore, Cir. 357. — *erramus* ignari locorum, Æ. I, 333. — in undis, Æ. III, 200. — pelago, Æ. III, 204. — *errant* boves, E. I, 9. — in montibus agnæ, E. II, 21. — animalia per montes, E. VI, 40. — gravidæ, G. III, 139. — matres tectis, Æ. II, 489. — circum omnes acies, Æ. II, 599. — montibus, Æ. III, 644. — centum annos, Æ. VI, 329. — *errabat* inter quas Dido, Æ. VI, 451. — ille silvis, Æ. VII, 491. — *errabant* circum maria, Æ. I, 32. — *erravit* leæna campis, G. III, 246. — via Creusa, Æ. II, 739. — *errare* jugis per silvas, Æ. XI, 135. — *erret* Cyllenius in orbes, G. I, 337. — errare colores varios, G. I, 452. — fluitantem ratem sensit, Æ. V, 867. — super auras, Æ. VII, 557. — *errans* bucula campo, G. IV, 11. — quæ posuit urbem, Æ. IV, 211. — *erranti* dant incendia lucem, Æ. II, 570. — dextræ, Æ. VII, 498. — errantem hic vidistis, Æ. I, 322. — lunam canit, Æ. I, 742. — terris et fluctibus, Æ. I, 756. — circum oras, Æ. III, 76. — commoverunt canes, Æ. VII, 493. — *errantes* ederæ, E. IV, 19. — litore cervos, Æ. I, 185. — quo vocet Phœbus, Æ. III, 101. — deos, Æ. VI, 68. — *errantibus* oculis, Æ. IV, 691. — *erratur* male in agris, G. III, 249. errata litora relegens, Æ. III, 690.

Error malus abstulit me, E. VIII, 41; Cir. 430. — aliquis latet, Æ. II, 48. — indeprensus et irremeabilis, Æ. V, 591. — inextricabilis, Æ. VI, 27. — gratus parentibus, Æ. X, 392. — *errorem* illum hostibus, G. III, 513. errore jubarum Graiarum oritur cædes, Æ. II, 412. — novo locorum deceptum se, Æ. III, 181. — viæ intrastis ripas, Æ. VII, 199. — malo Trojæ tenentur castra, Æ. X, 110. — *errores* tuos dic nobis, Æ. I, 755. — hominum per orbem despicere, Cir. 16.

— *erroribus* pelagi actus, Æ. VI, 532. — dubiis credere patitur, Cir. 63.

Erubesco: erubuit silvas habitare Thalia, E. VI, 2. — Achilles jura fidemque supplicis, Æ. II, 542.

Eruca revocans Venerem, Mor. 85.

Eructo: eructat gurges Cocyto arenam, Æ. VI, 297. — *eructans* erigit scopulos et viscera montis, Æ. III, 576. — saniem et frusta, Æ. III, 632.

Erudio: erudiit me non ita sublatum inter labores, Æ. IX, 203.

Erumpo: erumpit se Enipeus, G. IV, 368. — jam tandem, Æ. X, 890. — *erumpunt* portis apes, G. IV, 78. — tandem, Æ. X, 604. — clamore subito, Æ. XI, 609. — *erupere* ut imber effusus nubibus, G. IV, 313. — erumpere nubem ardebant, Æ. I, 580.

Eruo: eruit domos cum stirpibus, G. II, 210. — urbem ab sedibus, Æ. II, 612. — panem, Mor. 118. — eruam urbem hodie, Æ. XII, 569. — *eruet* ille Argos, Æ. VI, 839. — *erue* manu silvas, G. IV, 329. — *eruerent* segetem, G. I, 320. — eruerint Danai opes Trojanas, Æ. II, 5. — eruere ornum instant, Æ. II, 628. — quercum certant, Æ. IV, 443. — eruta radicibus pinus concidit, Æ. V, 449. — post Pergama, Æ. XI, 279.

Ervum: in ervo pingui, E. III, 100.

Esca alitis jacet Tityos, Cu. 237. — *escam* dulcem ferunt, G. IV, 17. — escas legens nidis, Æ. XII, 475. — nectarea divum qui prodidit, Cir. 240. — comparat, Mor. 55.

Esseda Belgica feret, G. III, 204.

Etenim tibi sumere thyrsos, Æ. VIII, 390.

Etiam: hanc etiam vix duco, E. I, 13 et alibi.

Etiamnum rumperet saxa hiems, G. IV, 135.

Evado ad fastigia, Æ. II, 458. — evadit celer ripam, Æ. VI, 425. — silva opaca, Æ. XI, 905. — *evasit* ante oculos parentum, Æ. II, 531. — lapis spatium totum, Æ. XII, 907. — *evaserat* casus omnes, G. IV, 485. — gradus altos, Æ. IV, 685. — hostis imprudens, Æ. IX, 386. — *evaserit* quæcumque olim undis, Æ. IX, 99. — *evadere* flammam, Æ. V, 689. — ad auras, Æ. VI, 128. — manus nostras, Æ. IX, 560. — pestem quid juvit, Æ. X, 55. — casus licuit, Æ. X, 316. — pugnæ cursu, Æ. XI, 702. — *evasisse* omnem viam videbar, Æ. II, 731. — tot urbes juvat, Æ. III, 282.

Evalesco: non evaluit medicari ictum cuspidis, Æ. VII, 757.

Evanesco: evanuit ex oculis in auram tenuem, Æ. IV, 278; IX, 658.

Evans: evantes Phrygias ducebat, Æ. VI, 517.

Eveho: evexit quos ad æthera virtus, Æ. VI, 130. — evectus transcendat finem, Cu. 83. — erat medias partes, Cu. 106. — in auras, Cu. 252.

Evenio: eveniunt hæc non sine numine, Æ. II, 778.

Eventus: quem eventum pugnæ cupiat, Æ. VIII, 16. — *eventum* ducis secuti, Æ. XI, 758. — ab eventu tristis effigies, Cu. 208. — *eventus* secundet, G. IV, 397. — cæcos volutat, Æ. VI, 158. — varios belli volutat, Æ. X, 160. — ad pariles agor, Cu. 228.

Everbero: everberat clipeum alis, Æ. XII, 866.

Eversor regnorum Priami Achilles, Æ. XII, 545.

Everto: evertit nemora ignava, G. II, 208. — æquora ventis, Æ. I, 43. — opes, Æ. II, 603. — evertunt pinus, Æ. XI, 136. — *evertere* pinum silvis, G. I, 256. — res Asiæ, Æ. III 1. — turrim certabant, Æ. IX, 532. — eversæ Trojæ excidia, Æ. X, 45. — *everso* succurrere sæclo (sæculo), G. I, 500. — eversa in urbe, Æ. II, 746. — ob Pergama, Æ. II, 571. — eversis flexibus torquetur orbis, Cu. 178.

Evincio: evinctus oliva Mnestheus, Æ. V, 494. — foliis caput, Æ. V, 774. — evincta suras cothurno, E. VII, 32. *evincti* tempora tæniis, Æ. V, 269. —

temporaramis, Æ. VIII, 286. — *evinctis* palmis attollat brachia, Æ. V, 364.

Evinco: evicit gurgite moles, Æ. II, 497. — evicta paulatim vulneribus, Æ. II, 630. — dolore, Æ. IV, 474. — lacrymis germana, Æ. IV, 548.

Eviscero: eviscerat pedibus uncis columbam, Æ. XI, 723.

Evoco: evocat animas Orco, Æ. IV, 242. — has ad fluvium, Æ. VI, 749.

Evoe Bacche fremens, Æ. VII, 389.

Evolo: evolat in silvas, Æ. VII, 387. — infelix, Æ. IX, 477. — armata ferro, Cir. 214.

Evolvo: evolvite mecum oras belli, Æ. IX, 528. — *evolvere* se in mare posset Xantus, Æ. V, 807. — *evolvisse* hæc perhibent, G. IV, 509.

Evomo: evomit faucibus fumum ingentem, VIII, 253.

Ex acie, Æ. VII, 574. — adyto, Æ. VI, 98; VII, 269. — æqualibus, Æ. XI, 820. — æquore, G. I, 361; II, 205; Æ. VII, 29. — ære, Æ. V, 266; VIII, 621; XI, 10. — æthere, Æ. VII, 288; VIII, 701. — aggere, Æ. V, 44; XI, 850. — agmine, Æ. II, 727; V, 378; VII, 703; Æ. XI, 60, 757; XII, 324. — agris, Æ. XI, 198. — alia aliam prolem, G. III, 65. — aliis alia fata, Æ. III, 494. — aliis, Æ. XII, 436. — alto, G. I, 324; III, 238; Æ. VIII, 395. arbore, E. III, 70; G. II, 76, 300. — arce, Æ. IV, 410; VI, 519. — auro, G. III, 26; Æ. IV, 138. — certamine omni, Æ. XI, 780. — classe omni, Æ. V, 115. — culmine, Æ. II, 410. — diluvio illo, Æ. VII, 228. — diverso, Æ. II, 716; III, 232. — facie, Æ. VII, 19. — hoste, G. III, 32 et alibi. — hostibus, Æ. VIII, 36; X, 593. — humeris, Æ. IV, 263. — humero, Æ. IX, 755; XI, 575. — ignibus, Æ. III, 149. — ilice, Æ. V, 129. — illo, Æ. II, 169 et alibi. — imbri, G. I, 393. — imo, Æ. II, 625. — insidiis, Æ. XI, 783. — ira, Æ. VI, 407. — Ithaca, Æ. III, 613. — longo, Æ. IX, 64. — luco, Æ. VII, 95. — me, Æ. XII, 435. — militia illa, Æ. XI, 261. — more, Æ. V, 244; VIII, 186. — numero, Æ. I, 171; V, 305. — oculis, G. IV, 499; Æ. I, 89 et al. — ordine, G. III, 341; IV, 507 et al. — ore, Æ. III, 573; XII, 802. — ossibus, Æ. IV, 625. — parte, Æ. X, 362. partibus iisdem, Æ. VII, 70. — pinu, G. II, 389. — quo, Æ. II, 163, 648 et alibi. — sanguine, Æ. XI, 720; XII, 949. — se, G. II, 218. — sertis, E. VI, 19. — tecto, Æ. VIII, 455. — tempore illo, E. VII, 70; Æ. I, 623. — Troja ardente, Æ. VII, 244. — tumulo summo, Æ. XII, 134. — undis, Æ. XII, 768. — unguibus, Æ. XII, 255. — urbe, Æ. II, 659. — virginibus, Æ. XI, 533. — vobis unus, E. X, 35.

Exacuo: exacuit dentes sus, G. III, 255. — *exacuunt* vallos furcasque, G. I, 264. — spicula rostris, G. IV, 74.

Exæstuo: exæstuat ima unda verticibus, G. III, 240. — imo fundo, Æ. III, 577. — mens ira, Æ. IX, 798.

Examen subitum pependit ramo, Æ. VII, 67. — *examine* multo abundare, G. IV, 139. — æquato sustinet lances, Æ. XII, 725. — *examina* resonant e quercu, E. VII, 13. — tua fugiant taxos, E. IX, 30. — condunt apes corticibus cavis, G. II, 452. — prima ducent reges, G. IV, 21. — incerta volant, G. IV, 103.

Exanimis audiit soror, Æ. IV, 672. — bos, Æ. V, 481. — decidit, Æ. V, 517. — refugit, Cu. 189. — *exanimem* amicum, Æ. IX, 444. — socium, Æ. VI, 161. — pressit, Æ. X, 496. — Lausum socii ferebant, Æ. X, 841. — *exanimes* magistri, Æ. V, 669.

Exanimo: exanimata agmina impingeret muris, Æ. V, 805.

Exanimus: exanimum corpus, Æ. I, 484; VI, 149. — Volscentem, Æ. IX, 451. — juvenem, Æ. XI, 51. — *exanimi* Pallantis, Æ. XI, 30. — exanimis pacem oratis, Æ. XI, 110.

Exardeo: exarsit juveni dolor ossibus, Æ. V, 172. — in iras dictis, Æ. VII, 445. — violentia Turni dictis, Æ.

XI, 376. — gloria formæ in artus igne cupidineo, Cu. 408. — *exarsere* ignes animo, Æ. II, 575. — exaserat Alcidæ furiis dolor, Æ. VIII, 219.

Exaudio : exaudire vocatos, Æ. I, 219. — exaudiri hinc voces et verba visa, Æ. IV, 460. — hinc gemitus, Æ. VI, 557; VII, 15. — *exaudita* vulgo vox per lucos silentes, G. I, 476. — nulli deorum vota, Æ. XI, 157.

Excedo regione nota, Æ. II, 737. — excedit cælo, Æ. XII, 842. — *excedunt* funditus pestes, Æ. VI, 737. — castris, Æ. IX, 366. — ipsæ ad cacumina, Cu. 141. — *excessit* regnis, G. III, 228. — spiritus sensus, Cu. 187. — *excessere* di relictis adytis, Æ. II, 351. — excederet urbe, Æ. XI, 540. — *excedere* patria, Æ. I, 357. — terra scelerata, Æ. III, 60. — palma cunctos putans, Æ. V, 380. — pugna, Æ. IX, 789. — *excedens* terris justitia, G. II, 474. — excedentem mecum non tenuit tellus, Æ. IX, 286.

Excello : excellentem cycnum pedibus rapit, Æ. XII, 250.

Excelsus : excelsi montis, Cu. 45. — *excelso* vertice, Æ. V, 35. — excelsis super dumis, Cu. 153.

Excepto : exceptant leves auras (equæ), G. III, 274.

Excerno : excretos a matribus hædos prohibent, G. III, 398.

Excidium : post excidium Trojæ, Æ. V, 626. — in excidium meorum acuant ferrum, Æ. VIII, 386. — *excidio* Libyæ venturum populum, Æ. I, 22. — daturum arces, Æ. XII, 655. — *excidia* satis una superque vidimus, Æ. II, 643. — per fumantia Trojæ obtestor, Æ. X, 46. — *excidiis* petit urbem, G. II, 505.

Excido : excidit ignis pastoribus, G. II, 303. — ore nefas, Æ. II, 658. — ore vox, Æ. VI, 686. — vox per auras, Æ. IX, 113. — sagitta, Æ. XII, 424. — *exciderat* puppi, Æ. VI, 339. — *exciderant* animo dolores, Æ. I, 26. — *excidet* vinclis, G. IV, 410.

Excido : excidunt columnas rupibus, Æ. I, 429. — excisurum urbem minitans, Æ. XII, 762. — *excisa* Troja, Æ. II, 637. — excisum latus rupis in antrum, Æ. VI, 42. — *excisa* trabe, Æ. II, 481. — urbe funditus, Cir. 53.

Excio : excierat finitimos fama, Æ. V, 107. — exciverit molem subito, Æ. V, 790. — *excire* animas sepulcris, E. VIII, 98. — excita sacris Thyas, Æ. IV, 301. — monstris furit, Æ. VII, 376. — tellus, Æ. VII, 722; XII, 445. — *excitum* e silvis genus Cyclopum, Æ. III, 676. — exciti bello reges, Æ. VII, 642. — excitos Æolia ventos furentes quid repetam, Æ. X, 38.

Excipio : excipit te quis casus, Æ. III, 318. — illum Orestes, Æ. III, 332. — reduces gaza agresti, Æ. V, 41. — Ascanius, Æ. IX, 258. — Gygen succiso poplite, Æ. IX, 763. — ruentem, Æ. X, 387. — in latus Sucronem, Æ. XII, 507. — *excipiunt* pavidos plausu, Æ. V, 575. — socii clamore, Æ. IX, 54. — *excepi* ejectum, egentem, Æ. IV, 374. — *excepit* sic Juno, Æ. IV, 114. — prima motus futuros, Æ. IV, 297. — manu, Æ. VIII, 124. — excepere auræ vulnus, Æ. IX, 745. — illum urbes tectis, Æ. XI, 568. — excipiam sorti, Æ. IX, 271. — *excipiet* Romulus gentem, Æ. I, 276. — excipe equitem collatis signis, Æ. XI, 517. — *excipiat* ipsas terminus ævi, G. IV, 207. — *exciperet* cæli indulgentia terras, G. II, 345. — *excipere* insidiis caprum, E. III, 17. — excepisse gremio Trojam, Æ. VII, 233. — exceptus tergo locavit membra, Æ. X, 867. — *exceptum* virum, Æ. VI, 173. — hunc trajicit, Æ. XI, 684. — *excepto* corpore Turni, Æ. VII, 650.

Excito : excitat aras monstratas, G. IV, 549. — quis dolor iras, Æ. II, 594. — sonus suspensum, Æ. II, 728. — in virtutem, Æ. III, 343. — curribus urbes, Æ. VIII, 434. — aras sopitas, Æ. VIII, 543. — simul vigiles, Æ. IX, 221. — crebris flatibus languentem

ignem, Mor. 12. — excitet te avunculus Hector, Æ. XII, 440.

Exclamo : exclamat genitor, fuge nate, Æ. II, 733. — exclamant Troes trepidique Latini, Æ. XII, 730.

Excludo : exclusus spatiis iniquis, G. IV, 147. — exclusi ante ora parentum, Æ. XI, 887. — *exclusos* mœnibus multos linquit, Æ. IX, 726.

Excolo : excoluere vitam per artes inventas, Æ. VI, 663.

Excoquo : excoquere terram memento, G. II, 260. — *excoquitur* terris omne vitium, G. I, 88.

Excubiæ : excubias æternas divum sacraverat, Æ. IV, 201. — jactabat custodia, Cir. 208. — *excubiis* vigilum obsidere portas, Æ. IX, 159.

Excubitor ales, Mor. 2.

Excubo : excubat per muros legio sortita periclum, Æ. IX, 175.

Excudo : excudit scintillam silici, Æ. I, 174. — *excudunt* ceras, G. IV, 57. — excudent mollius æra, Æ. VI, 848. — *excuderet* ignem, G. I, 135.

Excurro : excurrit pondere in libras octonas, Mor. 18.

Excursus : excursus breves tentant, G. IV, 194.

Excutio : excutit aurigam inter lora, Æ. XII, 470. — scopulo Murrhanum, Æ. XII, 532. — *excussit* securim vertice, Æ. II, 224. — vertice cristas, Æ. XII, 493. — excute fœdus conceptum, Æ. XII, 158. — *excutiat* vallo Teucros, Æ. IX, 68. — excutere crinem flagrantem, Æ. II, 686. — *excussisse* deum pectore, Æ. VI, 79. — excutiens cervice toros gaudet, Æ. XII, 7. — calamos ad cubitos, Cop. 4. — *excutior* somno, Æ. II, 302. — *excutitur* magister, Æ. I, 115. — excutimur cursu, Æ. III, 200. — excussus curru volvitur, Æ. X, 590. — Aconteus, Æ. XI, 615. — volvitur humi, Æ. XI, 640. — *excussa* est Juno pectore, Æ. V, 679. — magistro navis, Æ. VI, 353. — est clipeo hasta, Æ. X, 777. — *excussi* manibus radii, Æ. IX, 476. — *excussos* rudentes jubet laxare, Æ. III, 267. — patria per undas sequi, Æ. VII, 299.

Exedo : exedisse odiis urbem, Æ. V, 785 — *exesa* chelydris creta, G. II, 214. — exesi montis, G. IV, 419. — *exesæ* arboris antro, G. IV, 44. — *exesa* robigine pila, G. I, 495. — caminis antra Ætna, Æ. VIII, 418.

Exemplum ducis secuti, Æ. XI, 758. — exempla tuorum repetentem, Æ. XII, 439. — hæc secuti, G. IV, 219.

Exeo : exis pulcherrimus solo, Æ. VIII, 75. — *exit* victima septis, E. I, 34. — amnis abundans, G. I, 116. — ab stirpibus, G. II, 53. — tela oculis atque corpore, Æ. V, 438. — primus locus Hippocoontis, Æ. V, 492. — hic mihi domus, Æ. VIII, 65. — vim viribus, Æ. XI, 750. — spelæum, Cir. 466. — *exiit* ad cælum arbos, G. II, 81. — amnis aggeribus ruptis, Æ. II, 497. — exierat portis equitatus, Æ. VIII, 585. — e conspectu, Æ. XI, 903. — *exierint* frondes, G. II, 368. — *exire* servitio, E. I, 41. — Æneas, locosque explorare novos, Æ. I, 306. — hinc nulla potestas, Æ. IX, 739.

Exerceo : exercet tellurem, G. I, 99. — cantus noctua, G. I, 403. — cura salicti, G. II, 415. — vires cura omni, G. III, 229. — labor apes, Æ. I, 431. — Diana choros, Æ. I, 499. — juventus arma, Æ. IV, 87. — pœnas malorum, Æ. VI, 543. — te curis senectus, Æ. VII, 441. — famulas penso, Æ. VIII, 412. — vices, Æ. IX, 175. — *exercemus* pacem et Hymenæos, Æ. IV, 100. — *exercent* te numinis iræ, G. IV, 453. — oleo labente palæstras, Æ. III, 281. — pars membra, Æ. VI, 642. — turbinem pueri, Æ. VII, 380. — terram armati, Æ. VII, 748. — vomere colles, Æ. VII, 798; XI, 319. — balatum agni, Æ. IX, 62. — viri culta, Æ. X, 142. — *exercebat* equos æquore campi, Æ. VII, 782. — exercebant ferrum in antro, Æ. VIII, 424. — *exercuit* iras, G. III, 152. — *exercebis*

humum, G. I, 220. — exerce imperia, G. II, 370. — *exercete* tauros, G. I, 210. — exercete odiis stirpem, Æ. IV, 623. — *exercere* quædam, G. I, 268. — solum, G. II, 356. — tuos labores volui, Æ. VIII, 378. — diem, Æ. X, 808. — *exercentur* agris aliæ, G. IV, 159. — pœnis, Æ. VI, 739. — equis, Æ. VII, 163. — *exercita* curis Venus, Æ. V, 779. — *exercite* fatis Iliacis nate, Æ. III, 182; V, 725. — *exercita* cursu flumina, G. III, 529.

Exercitus corvorum increpuit, G. I, 382. — omnis Dolopum, Æ. II, 415. — omnis Phorci, Æ. V, 824. — advena, Æ. VII, 39. — omnis ibat, Æ. IX, 25. — alter imminet, Æ. X, 27. — omnis Tyrrhenum, Æ. XI, 171. — omnis equitum, Æ. XI, 598. — Tyrrhenus Troiusque ruit, Æ. XII, 123.

Exhalo : exhalat terra nebulam tenuem, G. II, 217. — mephitim sævam, Æ. VII, 84. — *exhalantem* crudeli vulnere vitam, Æ. II, 562.

Exhaurio : exhaustum est satis pœnarum, Æ. IX, 356. — *exhausti* numquam est satis labori, G. II, 398. — exhausto ubere, G. III, 309. — exhaustæ fuerint apes, G. IV, 248. — exhaustos casibus, Æ. I, 599. — exhausta bella, Æ. IV, 14. — pericula terræ, Æ. X, 57. — quæ exhausta bellando, ea mitto, Æ. XI, 256.

Exhorresco : exhorrescatne vultus amicos, Æ. VII, 265.

Exhortor : exhortantur sese in arma, Æ. VII, 472. — equos, Æ. XI, 610. — exhortarer natum, Æ. VIII, 510. — exhortata sic reliquit incertam, Æ. XII, 159.

Exigo : exigit secum tempus modumque, Æ. IV, 476. — ensem per juvenem, Æ. X, 815. — in rupibus ævum, Cir. 518. — quod usus, Mor. 64. — *exigit* cæcos rabies ventris, Æ. II, 357. — montibus ævum, Æ. XI, 569. — pœnas, Cir. 74. — *exegimus* in quibus annos, Cir. 45. — *exigat* tecum annos, Æ. I, 75. — hic ævum inglorius, Æ. X, 53. — ensem per costas, Æ. X, 682. — *exigeret* ævum in silvis, Æ. VII, 777. — *exactum* ad mensem, G. I, 435. — exacta referre, Æ. I, 309. — *exactis* mensibus, G. III, 139; Æ. V, 46. — ætatibus, G. III, 190. — demum his, Æ. VI, 637. — venenis, Cir. 70.

Exiguus humor, G. I, 70. — mus, G. I, 181. — locus, G. IV, 295. — *exiguum* rus, G. II, 413. — exigui pulveris jactu, G. IV, 87. — agelli cultor, Mor. 3. — aceti, Mor. 113. — *exiguam* urbem, Æ. IV, 212. — vocem, Æ. VI, 493. — in Cererem, Æ. VII, 113. — sedem, Æ. VII, 229. — partem, Æ. X, 128. — *exiguo* igni, G. I, 196. — adsueta juventus, G. II, 472. — filo, Mor. 90. — *exigua* nocte, G. II, 202. — exigui numero, Æ. V, 754. — exiguæ vires, Æ. VIII, 473. — exigua solatia, Æ. XI, 62.

Exilis cruribus, Mor. 35.

Eximius : eximiæ laudis, Æ. VII, 496. — *eximios* præstanti corpore tauros, G. IV, 538.

Eximo : exemit longa dies labem, Æ. VI, 746. — eximet vos nulla dies memori ævo, Æ. IX, 447. — *exemta* epulis fames, Æ. I, 216. — postquam fames, Æ. VIII, 184.

Exin memorat bella, Æ. VI, 891. — infecta venenis, Æ. VII, 341, et al.

Exinde mittimur per amplum Elysium, Æ. VI, 743.

Existo : existat par officium! Cu. 230.

Exitialis : exitiale donum, Æ. II, 31. — scelus, Æ. VI, 511.

Exitium : pecori amor, E. III, 101. ante exitium, G. III, 503. — exitium miserabile miserunt apibus, G. IV, 534. — in exitium unius conversa, Æ. II, 131. — exitium magnum futurum imperio, Æ. II, 190. — magnum immittet, Æ. X, 13. — præsens minatur, Æ. XII, 761. — durum ferens hasta, Æ. XII, 924. — sit pœna, Cu. 229. — crudele meorum sistam, Cir.

292. — *exitio* hoc erat, G. III, 511. — cui te fortuna reservat, Æ. V, 625. — futuri multi, Æ. IX, 316. — docta monebo, Cir. 332. — *exitiis* positura modum, Æ. VII, 129.

Exitus hic illum sorte tulit, Æ. II, 554. — ingens, Æ. V, 523. — facilis datur umbris, Æ. VI, 895. — gravis manet insontem, Æ. X, 630.

Exopto: exoptatum parentem spes ulla videndi, Æ. II, 138. — exoptata stagna revisunt, Æ. VI, 330.

Exorabilis: exorabile numen in vitam, Cu. 287.

Exordior: exordiar ore hoc malum, Cir. 265. — *exorsa* longa tenebo, G. II, 46. — sua cuique laborem fortunamque ferent, Æ. X, 111.

Exordium: exordia concrescunt, E. VI, 33. — quæ prima sumat, Æ. IV, 284. — pugnæ revocabo, Æ. VII, 40. — non magna præmissa, Cir. 47.

Exorior: exoritur clamor clangorque, Æ. II, 313. — clamor, Æ. III, 128; XII, 756. — fletus, Æ. V, 765. — discordia inter cives, Æ. XII, 583. — *exoriare* aliquis ultor, Æ. IV, 625. — *exoriens* sol, G. I, 438. — exorta lætitia, mixto tumultu, Æ. III, 99. — exorto jubare it portis, Æ. IV, 130.

Exorno: exornarat caput foliis pallentis olivæ, Cir. 148.

Exoro: exorat Helenus pacem divum, Æ. III, 370.

Exosus ad unum Trojanos, Æ. V, 687. — exosa has manus victoria, Æ. XI, 436. — pugnas relinquo, Æ. XII, 818. — *exosum* bella Menœten, Æ. XII, 517.

Expalleo: expalluit quoties mirata novos artus! Cir. 81.

Expedio: expediunt fessi arma, Æ. 178. — famuli Cererem canistris, Æ. I, 702. — trudes et contos, Æ. V, 209. — ahena flammis, Æ. VI, 219. — manus Rutuli, Æ. XII, 258. — *expediam* naturas, G. IV, 150. — omnem famam, G. IV, 386. — pauca e multis dictis, Æ. III, 379. — dictis, Æ. VI, 759. — quis fuerit status, Æ. VII, 40. — quæ sit sententia, Æ. XI, 315. — *expediet* tibi populos et bella, Æ. III, 460. — expedient arma alii, Æ. IV, 592. — expedias victor, quod instat, Æ. VIII, 50. — *expediat* morbi caussam eventusque secundet, G. IV, 397. — mihi carmine cædes diversas, Æ. XII, 503. — *expedior* inter flammam et hostes, Æ. II, 633.

Expello: expulerat somnum, Æ. VIII, 408. — expellere tendunt nunc hi, nunc illi, Æ. X, 354. — *expulsum* finibus patriis, Æ. I, 620. — *expulsam* sublime segetem, G. I, 320.

Expendo: expendimus pœnas scelerum, Æ. XI, 258. — *expendere* pœnas tales voluisti, Æ. X, 669. — omnes casus, Æ. XII, 21. — *expendisse* scelus, Æ. II, 229.

Experientia quanta apibus parcis, G. I, 4. — nova hominum ingressus cepit, G. IV, 316.

Experior: experiuntur laborem, G. IV, 157. — *experiar* avertere sensus, E. VIII, 67. — carmina, E. V, 15. — irrisa procos priores, Æ. IV, 535. — *experiere* terram colendo, G. II, 222. — *experietur* amores amaros, E. III, 110. — experiare licet, Æ. XI, 387. — *experiatur* Turnum, Æ. VII, 434. — *experiamur* vicissim, E. III, 29. — expertus spem ponis in armis, Æ. II, 676. — dextram sive fide seu bello, Æ. VII, 255. — *experta* Lucinæ labores, G. IV, 340. — nequidquam dictis, Æ. VII, 373. — manes severos, Cu. 288. — exitio monebo, Cir. 332. — *experto* credite, Æ. XI, 283. — expertum præmia complectitur, Cir. 2. — mihi amorem, Cir. 325. — *experti* labores versando terram, G. I, 119. — Cyclopia saxa, Æ. I, 202. — me haud ita, Æ. XI, 396.

Expers virtutis, Æ. X, 752. — *expertem* thalami vitam, Æ. IV, 550.

Expleo: explet ingluviem piscibus, G. III, 431. — explent oras fuco, G. IV, 40. — cursu orbes, Æ. XII, 763.

Exsors : exsortem honorem, Æ. V, 534. — equum ducunt Æneæ, Æ. VIII, 552. — *exsortes* vitæ quos abstulit atra dies, Æ. VI, 428.

Exspecto : exspectat qui nunc Carthagine, Æ. IV, 225. — *exspectant* silvæ propaginis arcus, G. II, 27. — falcem oleæ, G. II, 421. — faucibus siccis catuli, Æ. II, 358. — reginam ad limina, Æ. IV, 134. — signum intenti, Æ. V, 137. — pœnas, Æ VI, 614. — ignes Rutulos, Æ. IX, 130. — turribus hostem, Æ. IX, 46. — immitti Jovem, Cat. XI, 31. — *exspecta* glebas cunctantes, G. II, 237. — exspectem dum libeat, Æ. XII, 570. — *exspectet* fugam facilem, Æ. IV, 430. — exspectent præmia palmæ, Æ. V, 70. — exspectare liba sat est, E. VII, 34. — dapes, Æ. XI, 738. — *exspectata* seges, G. I, 226. — dies, Æ. V, 104. — exspectate Hector, Æ. II, 283. — solo Laurenti, Æ. VIII, 38. — exspectati triumphi, Æ. XI, 54. — ante *exspectatum*, G. III, 348.

Exspergo : expersa sanie natarent limina, Æ. III, 625.

Exspiro : exspirant animas confixi, Æ. XI, 883. — *exspirare* flammam caminis, Æ. III, 580. — exspirans tundit humum, Æ. X, 731. — illa, Æ. X, 739. — alloquitur Accam, Æ. XI, 820. — auras hortulus, Cir. 3. — *exspirantem* flammas, Æ. I, 44. — illum linquunt, Æ. XI, 865.

Exstinguo : exstinxsti me teque, Æ. IV, 682. — *exstinxem* patremque natumque, Æ. IV, 606. — *exstinxisse* nefas laudabor, Æ. II, 585. — exstingui posse famam, Æ. VI, 527. — *exstinctus* funere, E. V, 20. — pudor, Æ. IV, 322. — pater, Cir. 523. — *exstinctum* in certamine juvenem, Æ. XII, 599. — *exstinctam* (te esse) venerat nuntius, Æ. VI, 457. — *exstincto* Cæsare, G. I, 466. — Geryone, Æ. VII, 662. — Teucro, Æ. XII, 38. — *exstinctos* ignes, Æ. VIII, 267.

Exsto : exstant cornibus summis, G. III, 370. — exstantem suspicit, Æ. VI, 668.

Exstruo : exstruis uxorius urbem, Æ. IV, 267. — *exstruimus* litore toros, Æ. III, 224. — exstructus tapetibus proflabat somnum, Æ. IX, 326. — *exstructo* consessu, Æ. V, 290. — nido, Cir. 193. — *exstructos* montes, G. I, 283. — toros, Æ. XI, 66.

Exsudo : exsudat humor, G. I, 88.

Exsul Parthus, E. I, 62. — in altum feror, Æ. III, 11. — si agerem Gætulis Syrtibus, Æ. V, 51. — regnis ademtis, Æ. VIII, 320. — *exsulibus* Teucris, Æ. VII, 359.

Exsulo : exsulat longe oris ignotis, G. III, 225. — adusque columnas Protei, Æ. XI, 263.

Exsulto : exsultat ante vestibulum, Æ. II, 470. — qua fidens ille, Æ. V, 398. — imago ante acies, Æ. X, 643. — ille demens, Æ. X, 813. — animis, Æ. XI, 491. — Amazon inter cædes, Æ. XI, 648. — solo, Æ. XII, 688. — *exsultant* vada, Æ. III, 557. — æstu latices, Æ. VII, 464. — feminea agmina, Æ. XI, 663. — *exsultans* gens ponti, G. IV, 431. — successu animisque, Æ. II, 386. — contra Tarquitus, Æ. X, 550. — lætitia, Æ. XII, 700. — *exsultantes* Salios, Æ. VIII, 663. — *exsultantia* corda, G. III, 105; Æ. V, 137.

Exsuperabilis : exsuperabile saxum, G. III, 39.

Exsupero solum Helori, Æ. III, 698. — exsuperas quantum virtute, Æ. XII, 20. — *exsuperat* moras, Æ. X, 658. — jugum, Æ. XI, 905. — magis violentia, Æ. XII, 46. — *exsuperant* jubæ undas, Æ. II, 207. — flammæ, Æ. II, 759. — exsuperare consilium datur potestas, Æ. VII, 591.

Exsurgo : exsurgit attollens facem, Æ. VI, 607. — exsurgens altior, Æ. XI, 697.

Exta fumantia reddimus, G. II, 194. — torrebimus pinguia, G. II, 396. — spirantia consulit, Æ. IV, 64.

— porriciam in fluctus, Æ. V, 237. — porricit in fluctus, Æ. V, 775. — *extis* tristibus, G. I, 484. — ardentibus infundens oleum, Æ. VI, 254. — lustralibus vescitur, Æ. VIII, 183. — auctoribus suaderent, Cir. 367.

Extemplo invertant solum, G. I, 64 et alibi.

Extendo: extendit curas in annum, G. II, 405. — moribundum arena, Æ. V, 374. — porrectum arena, Æ. IX, 589. — *extende* sementem, G. I, 230. — extendere se in vacuum, G. II, 287. — virtutem factis, Æ. VI, 807. — famam factis, Æ. X, 468. — cursus velle videmur, Æ. XII, 909. — *extenditur* ingens antro, Æ. VI, 423. — acies Vulcania per campos, Æ. X, 407. — *extenta* plagarum in medio plaga, Æ. VII, 226.

Externus heres, Æ. VII, 424. — externo duci, Æ. X, 156. — non *externum* tibi Troja me tulit, Æ. III, 43. — externum virum, Æ. VII, 68. — externam reor omnem terram, Æ. VII, 370. — puellam, Cir. 484. — *externa* ab sede, Æ. VII, 255. — ab gente, Æ. VII, 367. — *externi* thalami, Æ. VI, 94. — generi, Æ. VII, 98. — externis ab oris, Æ. VII, 270. — — externos duces, Æ. VIII, 505. —

Exterreo: exterruit prodigiis Scylla, Cir. 48. — *exterrens* freta concha Triton, Æ. X, 210. — *exterritus* æstu anguis, G. III, 434. — subitis umbris, Æ. IV, 571. — hausit strepitum, Æ. VI, 559. — amnis, Æ VIII, 240. — Nisus, Æ. IX, 424. — Arruns, Æ. XI, 806. — *exterrita* vipera, G. III, 417. — gemitu soror, G. IV, 353. — — monstris deriguit, Æ. III, 307. — tellus, Æ. III, 673. — fatis Dido, Æ. IV, 450. — soror, Æ. IV, 672. — dat plausum pennis, Æ. V, 215. — timuit exterrita pennis, Æ. V, 505. — animo Venus, Æ. VIII, 370. — monitis acies, Æ. VIII, 504. — fugit lucem, Æ. XII, 660. — *exterrita* armenta diffugiunt, G. III, 149.

Exterus: extera regna, Æ. IV, 350.

Extimescere : extimui non equidem, Æ. VIII, 129.

Extollo : extollere vires gentis, Æ. XI, 401.

Extorqueo : extorquet dextræ mucronem, Æ. XII, 357.

Extra catervam, Cir. 142. — tecta, Æ. II, 672. — sidera, Æ. VI, 796. — vias solis, Æ. VI, 797.

Extremus labor, Æ. III, 714. — halitus, Æ. IV, 684. — Acestes, Æ. V, 498. — ingreditur, Æ. V, 544. — Iulus, Æ. V, 570. — Ligurum, Æ. XI, 701. — *extrema* flamma, Æ. II, 431. — tellus, Æ. VII, 225. — hora, Cir. 406. — *extremum* munus, E. VIII, 60; Æ. IV, 429; Cir. 267. — quod te alloquor, hoc est, Æ. VI, 466. — affari te, Æ. IX, 484. — *extremi* orbis, G. II, 123. — *extremæ* hiemis, G. I, 340. — caudæ agmina, G. III, 423. — *extremum* laborem, E. X, 1. — brumæ imbrem, G. I, 211. — ignem, Æ. IX, 352. — *extremam* sequi, G. III, 466. — sororem, Æ. IV, 179. — veniam, Æ. IV, 435. — hanc vocem, Æ. IV, 621. — manum, Æ. VII, 572. — arenam, Æ. XI, 626. — *extremo* anno, G. III, 304. — in litore, G. III, 542. — sub fine, G. IV, 116. — spatio, Æ. V, 327. — Olympo, Æ. VII, 218. — in æquore, Æ. XII, 614. — *extrema* in morte, Æ. II, 447; XI, 846. — cum voce, Cu. 383. — *extremi* hominum Morini, Æ. VIII, 727. — addensent acies, Æ. X, 432. — *extrema* vestigia, G. II, 473. — audentem, Æ. II, 349. — per omnia, Æ. III, 315. — dona, Æ. III, 488. — secutam ferro, Æ. VI, 457. — pelagi sequentem, Æ. VIII, 333. — fata, Æ. IX, 204. — fila, Æ. X, 814. — gementem, Æ. XI, 865. — *extremos* antes, G. II, 417. — ciet gemitus, G. III, 517. — rediisse pudeat, Æ. V, 196. — orbes, Æ. XII, 925. — *extremas* ad urbes, Æ. IX, 10. — *extremis* cultoribus domitum orbem, G. II, 114. — in oris, G. II,

171. — duobus accensa est spes, Æ. V, 183.

Extundo : extudit deus artem, G. IV, 315. — extuderat custodia pecudum vitæ honorem, G. IV, 328. — hic Salios, Æ. VIII, 665. — *extunderet* usus artes, G. I, 133.

Exubero : exuberat umbra, G. I, 191. — annus pomis, G. II, 516. — amnis alte spumis, Æ. VII, 465.

Exuo : exuit alas Amor, Æ. I, 690. — artus ossa lacertosque, Æ. V, 423. — membra et faciem, Æ. VII, 416. — armis, Æ. VIII, 567. — humero ensem, Æ. IX, 303. — *exue* istam mentem, Æ. IV, 319. — tu cestus, Æ. V, 420. — *exuerint* silvestrem animum, G. II, 51. — *exuta* pedem vinclis, Æ. IV, 518. — *exutos* armis Arcadas, Æ. XI, 395. — *exutas* vinculis palmas, Æ. II, 153.

Exuro : exussit fœde puppes, Æ. V, 794. — exure pictas carinas, Æ. VII, 431. — *exurite* mecum puppes, Æ. V, 635. — *exurere* classem Argivum, Æ. I, 39. — agros Sirius, Æ. III, 141. — maria, Æ. IX, 115. — *exuritur* igni scelus, Æ. VI, 742. — *exustus* ager, G. I, 107. — exusta palus, G. III, 432. — exusto stipite, Mor. 8. — *exustas* classes, Æ. X, 36.

Exuviæ dulces, Æ. IV, 651. — tigridis, Æ. XI, 577. — *exuvias* reliquit, E. VIII, 91. — Achillis indutus, Æ. II, 275. — petet, Æ. II, 646. — omnes super imponas, Æ. IV, 496. — locat super toro, Æ. IV, 507. — leonis dat, Æ. IX, 307. — viri habebit, Æ. X, 423. — Mezenti induit, Æ. XI, 7. — peto, Æ. XI, 790. — hausit oculis, Æ. XII, 946. — *exuviis* positis, G. III, 437; Æ. II, 473.

FAC

Faba : vere fabis satio, G. I, 215.

Fabricator doli, Æ. II, 264.

Fabrico : fabricata est in muros machina, Æ. II, 46. — Neptuni mœnia, Æ. IX, 145.

Fabrilis : fabrilia ad opera e stratis surgit, Æ. VIII, 415.

Facesso : facessit matris præcepta, G. IV, 548. — facessunt jussa, Æ. IV, 295. — præcepta, Æ. IX, 45.

Facies simillima lauro, G. II, 131. — invisa Tyndaridis, Æ. II, 601. — vera te affers, Æ. III, 310. — hostilis occurrat, Æ. III, 407. — prima hominis, Æ. III, 426. — Anchisæ cælo delapsa, Æ. V, 722. — maris quibus visa aspera, Æ. V, 768. — laborum nova surgit, Æ. VI, 104. — quæ limina servet, Æ. VI, 575. — tanta se aperuit, Æ. VII, 448. — dira tenebat speluncam, Æ. VIII, 194. — *faciem* in unam, G. II, 85. — propior tauro, G. III, 58. — in montis, G. IV, 361. — mutatus Cupido, Æ. I, 658. — illius falle dolo, Æ. I, 683. — ostentabat, Æ. V, 357. — deæ reponit, Æ. V, 619. — torvam exuit, Æ. VII, 415. — invisam agnoscunt, Æ. IX, 734. — hanc refecit genetrix, Æ. X, 234. — in faciem Æneæ ornat umbram, Æ. X, 637. — faciem occupat, Æ. X, 699. — circumdata nimbo, Æ. XII, 416. — in faciem Metisci conversa, Æ. XII, 623. — in faciem hanc versa, Æ. XII, 865. — faciem hanc subegit cura, Cir. 227. — *facie* armorum oritur cædes, Æ. II, 412. — ex facie hominum, Æ. VII, 19. — facie insignis, Æ. IX, 336, 583. — *facies* multæ scelerum, G. I, 506. — regum binæ, G. IV, 95. — diræ apparent, Æ. II, 522. — variæ comitum, Æ. V, 822. — quæ facies scelerum, Æ. VI, 560. — facies sævæ, Æ. VII, 329. — ullæ, Æ. VIII, 298. — totidem virgineæ, Æ. IX, 121. — in facies omnes tete verte, Æ. XII, 891.

Facile aggrediare jacentem, G. IV, 404. — consequitur columbam, Æ. XI, 721.

Facilis labor, G. I, 79. — fiscina, G. I, 266. — quærentibus herba, G. IV, 272. — jactura, Æ. II, 646. — ulli visu, Æ. III, 621. — descensus, Æ. IV, 126. — sequetur, Æ. VI, 146. — exitus, Æ. VI, 895. — *facilem* cursum, G. I, 40. — viam colendi, G. I, 122. — pecori terram, G. II, 223. — victum, G. II, 460. — victu gentem, Æ. I, 445. — viam, Æ. III, 529. — fugam, Æ. IV, 430. — *facili* torno, E. III, 38. — tramite, Æ. VI, 676. — *faciles* Nymphæ, E. III, 9. — animi, G. III, 165. — Napæas, G. IV, 535. — oculos, Æ. VIII, 310. — sedes, Cu. 274. — *facillima* fortuna, Æ. XI, 761.

Facinus: in facinus molli mente sequaris, Cir. 327.

Facio certum Anchisen, Æ. III, 179. — *facis* nimborum potentem, Æ. I, 80. — *facit* carmina, E. III, 86. — jussa, Æ. I, 302. — hoc Ripheus, Æ. II, 395. — hoc Helymus, Æ. V, 73. — tertia dona lebetes, Æ. V, 266. — vela, Æ. V, 281. — ira telum quod cuique repertum, Æ. VII, 508. — vota ille, Æ. XI, 50. — caussam se visere turres, Cir. 173. — *facimus* honores, Æ. VIII, 189. — *faciunt* haud secus ac jussi, Æ. III, 236. — haud minus ac jussi, Æ. III, 561. — quid non faciebat? E. II, 35. — qui *feci*, adsum, Æ. IX, 427. — *fecisti* me cernere letum nati, Æ. II, 539. — *fecit* nobis otia, E. I, 6. — nomina stellis, G. I, 137. — horrea, G. I, 182. — justitia extrema vestigia, G. II, 474. — quem avem Circe, Æ. VII, 191. — ut esset ales, Cir. 528. — *fecimus* te marmoreum, E. VII, 35. — fecere moram vobis, E. X, 12. — nomen, G. IV, 272. — quem vestræ manus, Æ. III, 498. — una pedem, Æ. V, 830. — merendo alios sui memores, Æ. VI, 664. — bello profanos honores, Æ. XII, 779. — *fecerat* munera, Æ. IV, 264. — illic res Italas, Æ. VIII, 628. — lupam procubuisse, Æ. VIII, 630. — ignipotens illam ferri undis, Æ. VIII, 710. — quem arte Lycaon, Æ. IX, 304. — quas manibus suis, Æ. XI, 75. — quem ensem Dauno, Æ. XII, 91. — audacem Orphea, Cu. 276. — remige infestam urbem, Cir. 111. — sonitum cardo, Cir. 221. — *faciam* vitula pro frugibus, E. III, 77. — ex auro pugnam, G. III, 27. — omnes uno ore Latinos, Æ. XII, 837. — *faciet*, E. II, 44. — indicium sapor, G. II, 246. — Trojam utramque unam animis, Æ. III, 505. — saxo putent haud sibi cum Danais esse rem, Æ. IX, 154. — ego fœdera, Æ. XII, 316. — *fac* velle, Æ. V, 540. — facito tu, sis memor, Æ. XII, 438. — *facite* tumulum, E. V, 42. — *faciat* quid lætas segetes, G. I, 1. — ni faciat, Æ. I, 58. — faciat te parentem, Æ. I, 75. — quid faciat, Æ. IX, 399. — faciat sic pater deum, Æ. X, 875. — quid *facerem?* E. I, 41. — quid faceret? G. IV, 504. — quid facerent, Æ. IX, 228. — *fecerit* pares horas, G. I, 208. — *fecissent* utinam, Æ. II, 110. — *facere* qua id possis, Æ. I, 676. — *factura* umbram arbos, G. II, 58. — facturum te mihi talia, Cir. 427. — facturos illos scelerata putavi, 423. — *fit* strepitus tectis, Æ. I, 725. — sonitus, G. IV, 79, 188; Æ. II, 209. — via vi, Æ. II, 494. — Beroe, Æ. V, 620. — gemitus, Æ. VI, 220. — coluber aurum tortile, Æ. VII, 351. — Chalybe Junonis sacerdos, Æ. VII, 419. — propior vesper, Æ. VII, 280. — cuique deus sua cupido, Æ. IX, 185. — sonus, Æ. XI, 752. — haud fit mora, Æ. X, 153. — fit obvius huic Lagus, Æ. X, 381. — clauso gurgite murmur, Æ. XI, 298. — pœna merenti, fit pœna exitium, Cu. 228, 229. — *fiet* sus, G. IV, 407. — *fieret* ne qua mora vento, Æ. III, 473. — *fieri* ferro quod potest, Æ. VIII, 402. — Latinos jubeas Troas, Æ. XII, 824. — quod non pote, Cir. 328. — *factus* aris honos, Æ. V, 763. — facta potens promissi dea, Æ. VII, 541. —

viâ, Æ. IX, 356. — facti auri pondera, Æ. X, 527. — facto agmine, G. IV, 167; Æ. I, 82, 434; VIII, 595. — fine, Æ. III, 718. — facta pace, Æ. V, 587. — facta silentia tectis, Æ. I, 730. — canebat, Æ. IV, 190. — silentia linguis, Æ. XI, 241. — Vulcani manu arma, Æ. XI, 439. — esse sibi vota, CAT. VIII, 21. — *facienda* arma viro, Æ. VIII, 441.

Factum diu celavit, Æ. I, 351. — fortuna sequatur, Æ. IV, 109. — quicumque casus sequentur, Æ. IX, 299. — *facti* dux femina, Æ. I, 364. — de nomine, Æ. I, 367. — veteris gratia, Æ. IV, 539. — tanti gratia, Æ. VII, 232. — fama, Æ. IX, 194. — audacis conscius, Æ. XI, 812. — insignis gloria, Æ. XII, 322. — caussam, CIR. 336. — de nomine, CIR. 488. — *facto* fides prisca, Æ. IX, 79. — *facta* fortia patrum in auro cælata, Æ. I, 641. — mea tristia narrare, Æ. II, 548. — impia tangunt te, Æ. IV, 596. — ferant carmine, Æ. VIII, 288. — effera Tyranni quid memorem? Æ. VIII, 483. — tua cernere adsuescat, Æ. VIII, 516. — magna parentum referto, Æ. X, 282. — per fortia, Æ. X, 369. — præclara viri tuentes, Æ. X, 398. — optima tua non silebo, Æ X, 791. — cetera ferent laudem, Æ. XI, 792. — tua cognoscis, CAT. V, 18. — ipsa decus parient, CAT. XI, 58. — *factis* fer ad æthera Trojam, Æ. III, 462. — extendere virtutem, Æ. VI, 807. — claris dextera, Æ. VII, 474. — extendere famam, Æ. X, 468.

Facultas oblata, G. IV, 437.

Faginus axis, G. III, 172. — fagina pocula, E. III, 37.

Fagus alta, G. I, 173. — incanuit flore castaneæ, G. II, 71. — *fagi* patulæ sub tegmine, E. I, 1. — fagi veteris fracta cacumina, E. IX, 9. — *fagos* inter densas, E. II, 3. — fagus (plural. quart. declinat.) umbrosæ manent, CU. 139.

Falcatus : falcati enses, Æ. VII, 732.

Fallacia nulla movet stabilem Nisum, CIR. 378.

Fallax herba veneni, E. IV, 24. — haud ante repertus, Æ. VI, 343. — hora, CAT. XII, 10. — *fallacis* silvæ, Æ. IX, 392. — vulgi, CIR. 2. — *fallaci* Auno, Æ. XI, 717. — *fallacibus* siliquis, G. I, 195. — austris quid credam? Æ. V, 850.

Fallo : fallis nequidquam dea, Æ. XII, 633. — *fallit* imago, E. II, 27. — nec me, te habuisse, etc.; Æ. IV, 96. — furentem, inspirans animam, Æ. VII, 350. — nos via, Æ. IX, 243. — timor Euryalum regione viarum, Æ. IX, 385. — te sententia, Æ. X, 608. — te pietas, Æ. X, 812. — te Rhamnusia, CIR. 228. — *fallunt* aconita legentes, G. II, 152. — nec jussa Jovis, Æ. XII, 877. — *fefellit* te captam munere lanæ, G. III, 392. — comites, Æ. II, 744. — amor deceptam, Æ. IV, 17. — te cortina Phœbi, Æ. VI, 347. — me cura, Æ. VI, 691. — sidus litusve, Æ. VII, 215. — spem Caci, Æ. VIII, 218. — monstro mentes, Æ. XII, 246. — *fallet* te hora, G. I, 425. — falle dolo faciem illius, Æ. I, 684. — fallas veneno, Æ. I, 688. — falleret error signa, Æ. V, 591. — *fallere* visco feras, G. I, 139. — nescia vita, G. II, 467. — te quidquam, G. IV, 447. — possit amorem, Æ. IV, 85. — amantem quis possit, Æ. IV, 296. — numen, Æ. VI, 324. — sinebant fata, Æ. XI, 701. — *fallente* longe sagitta, Æ. IX, 572; X, 754. — ni *fallor*, Æ. V, 49. — haud fallor, CIR. 228. — fallor forma, CIR. 263.

Falsus : falsa imago, CIR. 432. — *falsi* genitoris, Æ. I, 716. — Simoentis, Æ. III, 302. — *falsum* solem dicere, G. I, 463. — falso crimine, Æ. VI, 430. — *falsa* sub proditione, Æ. II, 83. — formidine, Æ. VII, 442, 453; X, 631. — *falsa* gaudia, Æ. VI, 513. — insomnia, Æ. VI, 897. — *falsis* imaginibus, Æ. I, 407.

Falx : falcis acie, G. II, 365. — lo-

nos hæc cessit, Æ. VII, 635. — *falcem* vinea patitur, E. IV, 40. — supponat aristis, G. I, 348. — reponunt arbusta, G. II, 416. — procurvam exspectant, G. II, 421. — curvam servans, Æ. VII, 179. — *falce* mala incidere vites, E. III, 11. — premes umbras, G. I, 157. — cum saligna, G IV, 110. — potitus deus, Cu. 85. — saligna armatus, Cop. 23. — *falces* curvæ conflantur, G. I, 508. — falcibus ahenis messæ herbæ, Æ. IV, 513.

Fama fuit, E. IX, 11. — Scyllam secuta, E. VI, 74. — si vera est, G. IV, 42. — ut fama, G. IV, 318; Æ. VI, 14. — fama hæc feret salutem, Æ. I, 463. — hunc fama, Æ. I, 532; III, 165. — fama ea vagatur, Æ. II, 17. — volat cessisse Idomenea, Æ. III, 121. — incredibilis rerum, Æ. III, 294. — est, Æ. III, 578, 694; VIII, 600; X, 641; XII, 735. — it per urbes, Æ. IV, 173. — malum quo non aliud velocius, Æ. IV, 174. — eadem impia detulit furenti, Æ. IV, 298. — prior, Æ. IV, 323. — hæc veniet sub manes, Æ. IV, 387. — bacchatur per urbem, Æ. IV, 666. — finitimos exciverat, Æ V, 106. — obscura quos recondit, Æ. V, 302. — mihi tulit te procubuisse, Æ. VI, 502. — late circumvolitans, Æ. VII, 104. — est obscurior annis, Æ. VII, 205. — vestra levis feretur, Æ. VII, 232. — infracta ne cedat, Æ. VII, 333. — volat, Æ. VII, 392. — tua didita terris, Æ. VIII, 132. — subito vulgata volat, Æ. VIII, 554. — perennis facto, Æ. IX, 79. — facti mihi sat est, Æ. IX, 195. — pennata nuntia ruit, Æ. IX, 474. — mali advolat, Æ. X, 510. — conscia me sequatur, Æ. X, 679. — volans complet Evandrum, Æ. XI, 139. — multa sustentat virum, Æ. XI, 224. — si movet, Æ. XI, 368. — fidem reportat, Æ. XI, 511. — infelix vulgatur, Æ. XII, 608. — vetus numquam moritura, Cu. 361. — *famæ* pars maxima, G. II, 40. — melioris oblitos, Æ. IV, 221. — venientis amore, Æ. VI, 890. — aura tenuis, Æ. VII, 646. — *famam* omnem expediam, G. IV, 286. — terminet astris, Æ. I, 287. — obstare furori persensit, Æ. IV, 91. — inanem fovemus, Æ. IV, 218. — malorum posse exstingui, Æ. VI, 527. — æternam dedisti, Æ. VII, 2. — nepotum attollens humero, Æ. VIII, 731. — extendere factis, Æ. X, 468. — inultæ patieris, Æ. XI, 847. — quærent, Cu. 31. — dixerit, Cat. XI, 24. — *fama* ferre nomen, G. III, 47. — super æthera notus, Æ. I, 379. — vulgata bella, Æ. I, 457. — notissima insula, Æ. II, 21. — inclyta gloria, Æ. II, 82. — Dido movetur, Æ. IV, 170. — illustrem fore, Æ. VII, 79. — memoratus, Æ. VII, 564. — insignem, Æ. VII, 745. — ferunt, Æ. VII, 765. — ingens, Æ. XI, 124. — succedet ad Superos, Æ. XII, 235. — Culicis levior, Cu. 7. — concedere stat digna, Cir. 104.

Fames exemta epulis, Æ. I, 216. — sacra auri, Æ. III, 57. — dira vos subigat, Æ. III, 256. — malesuada, Æ. VI, 276. — te coget, Æ. VII, 124. — illa hæc erat, Æ. VII, 128. — postquam exemta, Æ. VIII, 184. — vesana suadet, Æ. IX, 340; Æ. X, 724. — famis timore pulso, Mor. 120. — *famem* solabere, G. I, 159. — obscenam denuntiat, Æ. III, 367. — domat cepa, Mor. 83. — *fame* ignavæ apes, G. IV, 259. — amissis apibus, G. IV, 318. — pallida ora, Æ. III, 218. — rabida guttura, Æ. VI, 421. — genuini crepant, Cat. V, 36.

Famosus: famosa taberna, Cop. 3.

Famula: famulam me Heleno transmisit, Æ. III, 329. — hanc tibi voveo, Æ. XI, 558. — poscit mortaria, Mor. 92. — *famulæ* quinquaginta intus, Æ. I, 703. — suscipiunt, Æ. IV, 391. — famularum munere, Cir. 444. — *famulas* exercet, Æ VIII, 411.

Famulus: me famulo misit Heleno, Æ. III, 329. — famulum parentis esse, Æ. V, 95. — *famuli* dant lymphas,

Æ. I, 701. — vos famuli, Æ. II, 712. — famuli illum ferebant, Æ. V, 263. — collapsum ferebant, Æ. VIII, 584. — famulum manus, Æ. XI, 34. — *famulos* tres jacentes premit, Æ. IX, 329.

Far : farris acervum, G. I, 185; Æ. IV, 402. — farre pio venerantur Larem, Æ. V, 745. — *farra* flava seres, G. I, 73. — lætissima hiberno pulvere, G. I, 101. — robusta, G. I, 219. — ministrant, G. III, 127.

Farina : farinas fusas in cribra transfert, Mor. 40. — atque fontes contrahit, Mor. 45.

Farrago : farragine crassa crescere corpus sinito, G. III, 205.

Fas erat partiri campum, G. I, 127. — et jura sinunt, G. I, 269. — atque nefas versum, G. I, 505. — illi tangere limina, G. IV, 358. — mihi est capessere jussa, Æ. I, 77. — regna resurgere, Æ. I, 206. — mihi resolvere, Æ. II, 157. — odisse viros, Æ. II, 158. — nihil fidere quemquam, Æ. II, 402. — te asportare Creusam, Æ. II, 779. — omne abrumpit, Æ. III, 55. — tibi animam tentare, Æ. IV, 113. — et nos quærere regna, Æ. IV, 350. — omne est te fidere, Æ. V, 800. — est parcere, Æ. VI, 63. — mihi sit loqui, Æ. VI, 266. — obstat, Æ. VI, 438. — nulli insistere limen, Æ. VI, 563. — cuiquam sternere igni, Æ. VII, 692. — nobis fuisset armare Teucros, Æ. VIII, 397. — Italo subjungere gentem, Æ. VIII, 502. — immortale habeant, Æ. IX, 96. — nec fas, Æ. IX, 208; XI, 181. — fas erat, Æ. XII, 28; Cu. 285. — si fas est dicere, Cir. 21.

Fascino : fascinat oculus teneros agnos, E. III, 103.

Fascinus : fascinos ad feriatos vocabis me! Cat. V, 20.

Fascis vetus anethi, Mor. 59. — *fasce* levabo te, E. IX, 65. — sub injusto carpit viam, G. III, 347. — sub fasce dedere animam, G. IV, 204. — *fasces* populi, G. II, 495. — receptos vis videre, Æ. VI, 819. — primos attollere, Æ. VII, 173. — venales olerum portabat, Mor. 80.

Faselus : faselum vilem seres, G. I, 227. — faselis pictis vehitur Canopi gens, G. IV, 289.

Fastidio : fastidit si te hic, E. II, 73. — fastidiat usum pauperis, Cu. 58.

Fastidium : superba pati fastidia, E. II, 15. — longa tulerunt, E. IV, 61.

Fastigium : fastigia quæ sint scrobibus, G. II, 288. — summa rerum sequar, Æ. I, 342. — urbis suspicit, Æ. I, 438. — tecti supero, Æ. II, 302. — prensant, Æ. II, 444. — ad fastigia culminis evado, Æ. II, 458. — ad fastigia summa, Æ. II, 758. — subter fastigia tecti duxit, Æ. VIII, 366. — ad fastigia, Æ. VIII, 491. — ad fastigia sacra, Æ. IX, 408.

Fastus stirpis Achilleæ tulimus, Æ. III, 326.

Fatalis machina, Æ. II, 237. — equus, Æ. VI, 515. — manus, Æ. XII, 232. — *fatale* Palladium, Æ. II, 165. — telum, Æ. XII, 919. — *fatalis* virgæ donum, Æ. VI, 409. — crusti, Æ. VII, 115. — fatalem Æneam, Æ. XI, 232. — *fatales* murorum attollere moles, Æ. XI, 130. — fatalia arva, Æ. V, 82. — responsa, Æ. IX, 133. — carmina, Cu. 132. — *fatalibus* arvis, Æ. IV, 355.

Fateor : eripui me leto, Æ. II, 134. — petiisse bello penates, Æ. III, 603. — suasi succurrere, Æ. XII, 813. — *fateris* scire, Æ. XII, 794. — *fatetur* dare conjugium, Æ. VII, 433. — fatentur cuncti se scire, Æ. XI, 344. — accipere frenum, Æ. XII, 568. — ipsa *fatebatur*, E. III, 24. — *fatebor* tibi cuncta vera, Æ. II, 77. — enim, E. I, 32; Æ. IV, 20; Cat. XI, 11. — nunquam victas Trojæ res, Æ. VIII, 471. — quod multo tute ipse *fatebere* majus, E. III, 35. — fatebimur verum, Cat. VII, 12. — *fateamur* verum, Cir. 55. — *fateri* hortamur quæ agitet fortuna, Æ. III, 609. — piacula subigit, Æ. VI, 567.

Fatidicus : fatidici genitoris, Æ. VII, 82. — fatidicæ vatis, Æ. VIII, 240. — Mantus filius, Æ. X, 199.

Fatifer : fatiferum ensem inter brachia versat, Æ. VIII, 621.

Fatigo : fatigat metu mare terrasque, Æ. I, 280. — equos, Æ. I, 316. — socios, Æ. IV, 572. — jaculo cursuque cervos, Æ. V, 253. — ille os, Æ. VI, 79. — te fortuna, Æ. VI, 533. — edendi rabies, Æ. IX, 63. — fluctus, Æ. X, 304. — quadrupedem calce, Æ. XI, 714. — *fatigamus* terga versa hasta, Æ. IX, 610. — *fatigant* sole armenta, G. III, 132. — Martem, Æ. VII, 581. — remigio noctemque diemque, Æ. VIII, 94. — silvas pueri, Æ. IX, 605. — quos prælia nulla, Æ. XI, 306.

Fatisco : fatiscit tellus, G. II, 249. — fatiscunt naves rimis, Æ. I, 123. — æra saxis, Æ. IX, 809. — *fatiscat* area, G. I, 180.

Fatum inexorabile subjecit pedibus, G. II, 491. — ineluctabile, Æ. VIII, 334 — *fati* nescia Dido, Æ, I, 299. — conscia sidera, Æ. IV, 519. — libera gens, Æ. X, 154. — nescia mens, Æ. X, 501. — lege tenetur, Æ. XII, 819. — veteris non nescia myrtus, Cu. 143. — *fato* prudentia major, G. I, 416. — profugus, Æ. I, 2. — urgenti incumbere, Æ. II, 653. — erepta conjux, Æ. II, 738. — peribat, Æ. IV, 696. — revoluta, Æ. VI, 449. — extremum te alloquor, Æ. VI, 466. — quibus corpora debentur, Æ. VI, 713. — divum, Æ. VII, 50. — cælesti mutatur nitor, Cu. 346. — fuerit debita pestis, Cir. 456. — memori servant iras, Cir. 537. — *fata* ni resistant, G. IV, 455. — crudelia vocant, G. IV, 496. — si qua sinant, Æ. I, 18. — ostendunt sedes quietas, Æ. I, 205. — crudelia Lyci gemit, Æ. I, 222. — contraria fatis rependens, Æ. I, 239. — tuorum manent immota, Æ. I, 258. — data secutus, Æ. I, 382. — servant virum, Æ. I, 546. — Trojæ ferebant sic, Æ. II, 34. — deum, Æ. II, 54. — cui parent, Æ. II, 121. — ea manere nepotes, Æ. II, 194. — si fuissent, Æ. II, 433. — obstant, Æ. IV, 440. — Priami, Æ. II, 506. — quo ferant, Æ. III, 7. — dedere cursum, Æ. III, 337. — sortitur deum rex, Æ. III, 375. — viam invenient, Æ. III, 395. — canit sub rupe, Æ. III, 444. — in alia ex aliis vocamur, Æ. III, 494. — divum renarrabat, Æ. III, 717. — post fata Sychæi, Æ. IV, 20. — fata si paterentur, Æ. IV, 340. — Jovis sic poscunt, Æ. IV, 614. — dum sinebant, Æ. IV, 651. — ad eadem me vocasses, Æ. IV, 678. — quo trahunt, Æ. V, 709. — poscere, Æ. VI, 45. — arcana dicta genti, Æ. VI, 72. — te vocant, Æ. VI, 147. — deum flecti, Æ. VI, 376. — mea me mersere malis, Æ. VI, 511. — virum recensebat, Æ. VI, 683. — tua te docebo, Æ. VI, 759. — ostendent hunc terris, Æ. VI, 870. — aspera rumpas, Æ. VI, 883. — per fata Æneæ juro, Æ. VII, 234. — fata deum nos egere, Æ. VII, 239. — hunc poscere reor, Æ. VII, 272. — Phrygum contraria fatis nostris, Æ VII, 293, 294. — contra fata deum, Æ. VII, 584. — fata vetabant Trojam stare, Æ. VIII, 398. — canens Æ. VIII, 499; X, 417. — indulgent generi, Æ. VIII, 512. — reservant Pallanta, Æ. VIII, 575. — nepotum attollens humero, Æ. VIII, 731. — quo vocas, Æ. IX, 94. — mea sunt mihi, Æ. IX, 137. — extrema secutus, Æ. IX, 204. — nova condere, Æ. X, 35. — viam invenient, Æ. X, 113. — sua illos manent, Æ. X, 438. — sua vocant Turnum, Æ. X, 472. — paria te prospectant, Æ X, 740. — eadem horrida belli, Æ. XI, 97. — nisi dedissent locum, Æ. XI, 112. — mea vici, Æ. XI, 160. — sinebant fallere, Æ. XI, 701. — docens, Æ. XII, 111. — parentis proferret, Æ. XII, 395. — qua celerrima, Æ. XII, 507. — superant, Æ. XII, 676. — diversa duo-

rum imponit, Æ. XII, 726. — mea relinquens, Cu. 227. — sæva Admeti morata est, Cu. 263. — quo tendere subigunt, Cir. 183. — sua quemque sequuntur, Cat. XIV, 4. — *fatorum* arcana movebo, Æ. I, 262. — comites, Æ. II, 294. — Priami hæc finis, Æ. II, 554. — oblitus, Æ. V, 703. — ordo, Æ. V, 707. — arcana talia, Æ. VII, 123. — lege, Cir. 199. — *fatis* omnia ruere, G. I, 199. — invisum me genuisti, G. IV, 324. — ora resolvit, G. IV, 452. — acti, Æ. I, 32. — vetor, Æ. I, 39. — repulsi, Æ. II, 13. — futuris aperit ora, Æ. II, 246. — iniquis deum defensus, Æ. II, 257. — iniquis ingressus, Æ. III, 17. — Iliacis exercite nate, Æ. III, 182; V, 725. — numquam concessa moveri Camarina, Æ. III, 700. — quibus jactatus, Æ. IV, 14. — incerta feror, Æ. IV, 110. — datas urbes, Æ. IV, 225. — exterrita Dido, Æ. IV, 450. — vocantia regna, Æ. V, 656. — infracta quiescit, Æ. V, 784. — meis non indebita regna, Æ. VI, 67. — melioribus utere, Æ. VI, 546. — illustrem fore, Æ. VII, 79. — debita tellus, Æ. VII, 120. — quibus actus orbis concurrit, Æ. VII, 224. — portendi hunc generum, Æ. VII, 255. — immota manet, Æ. VII, 314. — frangimur, Æ. VII, 594. — posci regem, Æ. VIII, 12. — iniquis Junonis, Æ. VIII, 292. — poscentibus te affers, Æ. VIII, 477. — sat datum, Æ. IX, 135. — auctoribus petiit Italiam, Æ. X, 67. — tenentur castra, Æ. X, 109. — iniquis adductus, Æ. X, 380. — instantibus eripe, Æ. X, 624. — versis lugeret Græcia, Æ. XI, 287. — acerbis urgetur, Æ. XI, 587. — debitus Arruns, Æ. XI, 759. — imparibus concurrere, Æ. XII, 149. — conjugis attonitus, Æ. XII, 610. — ad sidera tolli, Æ. XII, 795. — miseris circumdatur, Cu. 352.

Faux: fauces Abydi tentantur, G. I, 207. — siccæ sanguine, Æ. IX, 64. — angustæ quo ferunt, Æ. XI, 525. — obsessas premit lingua, G. III, 508. — Tænarias ingressus, G. IV, 467. — ad fauces Averni venere, Æ. VI, 201. — fauces pestiferas aperit vorago, Æ. VII, 570. — bivias, Æ. XI, 516. — rumpit spiritibus, Cu. 180. — *faucibus* obesis angit tussis, G. III, 497. — siccis flumina, G. IV, 428. — siccis exspectant, Æ. II, 358. — hæsit vox, Æ. II, 774; III, 48, IV, 280; XII, 868. — atris sese effundens halitus, Æ. VI, 241. — in primis Orci, Æ. VI, 273. — efflantem ignes, Æ. VII, 786. — evomit ingentem fumum, Æ. VIII, 252. — exstinctos ignes, Æ. VIII, 267. — angustis inclusum Isthmon, Cir. 463.

Faveo: favet terra frumentis, G. II, 228. — *fave,* Lucina, E. IV, 10. — favete ore omnes, Æ. V, 71. — *favens* adsis, G. I, 18. — faventes celebrate cœtum, Æ. I, 735. — celebrate sacra, Æ. VIII, 173. — *faventum* studiis consonat nemus, Æ. V, 148.

Favilla: favillam atram volitare respiciunt, Æ. V, 666. — bibulam lavere vino, Æ. VI, 227. — commixtam ad astra fert, Æ. IX, 76. — *favilla* candente fumantem, Æ. III, 573.

Favor tutatur Euryalum, Æ. V, 343.

Favus: favorum crates, G. IV, 214. — *favos* dilue lacte, G. I, 344. — contemnunt examina, G. IV, 104. — munire, G. IV, 179. — adedit stellio, G. IV, 242. — *favis* emissa juventus, G. IV, 22. — pressis, G. IV, 141. — ponunt fundamina, G. IV, 161.

Febris arida depascitur artus, G. III, 458. — Atticæ tyrannus, Cat. II, 3.

Fecundo: fecundat arena Ægyptum, G. IV, 291.

Fecundus rumex, Mor. 73. — *fecunda* tellus, G. I, 67. — Pales, Cu. 76. — fecundum pectus, Æ. VII, 338. — *fecundæ* viminibus salices, G. II, 446. — *fecunda* pœnis viscera, Æ. VI, 598. — *fecundis* imbribus descendit in gremium, G. II, 325.

Fel: felle atro dolor exarserat, Æ.

VIII, 220. — veneni armatam sagittam, Æ. XII, 857.

Felix quondam pecus, E. I, 75. — sis tuis, E. V, 65. — septima post decimam, G. I, 284. — hostia, G. I, 345. — qui potuit, etc.; G. II, 490. — sis, Æ. I, 330. — virgo, Æ. III, 321. — nati pietate, Æ. III, 480. — heu nimium felix, Æ. IV, 657. — prole, Æ. VI, 785. — si æquasset ludum, Æ. IX, 337. — morte, Æ. XI, 159. — Tolumnius, Æ. XI, 429. — dies, felix annus, Cir. 27. — *felicis* mali, G. II, 127. — olivæ, Æ. VI, 230. — *felicem* limum, G. II, 188. — puellam, Cat. XI, 23. — *felici* funere, Æ. VII, 599. — oliva, Æ. VII, 751. — *felices* operum dies, G. I, 277. — silvas, G. IV, 329. — vivite, Æ. III, 493. — animæ, Æ. VI, 669. — per annos, Cu. 39. — qui viderunt diem, Cir. 28. — *felicia* Baccho Massica, Æ. VII, 725. — tela, Æ. XI, 196. — *felicibus* ramis, G. II, 81. — Zephyris, Æ. III, 120. — armis, Æ. VIII, 745. — auspiciis, Æ. XI, 32. — connubiis, Æ. XII, 821. — *felicior* quo non alter, Æ. IX, 772.

Femen : a femine eripit ensem, Æ. X, 788.

Femina carpit vires, G. III, 216. — dux facti, Æ. I, 364. — una victa est, Æ. IV, 95. — reppulit connubia, Æ. IV, 211. — varium et mutabile, Æ. IV, 570. — furens quid possit, Æ. V, 6. — nunc, quondam juvenis, Æ. VI, 448. — suscitat cineres, Æ. VIII, 408. — fidis equo, Æ. XI, 705. — agit palantes, Æ. XI, 734. — quid palluisti, Cat. V, 17.

Femineus : femineum genus, Æ. IX, 142. — clamorem, Æ. XI, 878. — decus, Cu. 265. — *femineo* ululatu, Æ. IV, 667; IX, 477. — amore, Æ. XI, 782. — *feminea* in pœna, Æ. II, 584. — nube, Æ. XII, 53. — *femineæ* iræque curæque, Æ. VII, 345. — feminea agmina, Æ. XI, 663. — *femineas* manus, Æ. VII, 806. — *femineis* plangoribus, Æ. II, 488.

Femur Achatæ perstrinxit, Æ. X, 344. — in ægrum attollit se, Æ. X, 857. — per medium stridens transit, Æ. XII, 926.

Fenestra : fenestram ingentem dedit, Æ. II, 482. — *fenestras* addunt luce obliqua, G. IV, 298. — per insertas, Æ. III, 152. — per cavas, Æ. IX, 534.

Fera : ut fera irruit, Æ. IX, 551. — *feræ* more, Æ. IV, 551. — *feram* in horribilem se transformat, G. IV, 442. — *feræ* fugere, G. I, 330. — silvis immissæ, G. II, 342. — qui teneant, hominesne feræne, Æ. I, 308. — *ferarum* spelæa, E. X, 52. — lustra, G. II, 471. — omne genus, G. III, 242, 480. — species et ora, G. IV, 406. — inter lustra domosque, Æ. III, 646. — tecta, Æ. VI, 7. — stabula, Æ. VI, 179. — variarum monstra, Æ. VI, 285. — in vultus ac terga, Æ. VI, 20. — inter deserta, Æ. VII, 404. — debellator, Æ. VII, 651. — vastatorem, Æ. IX, 771. — turba, Cu. 277. — animo, Cir. 86. — agmen, Cir. 308. — *feras* captare laqueis, G. I, 139. — agitabat, Æ. VII, 478. — fugaces terrere solitus, Æ. IX, 591. — silvis agitare putasti, Æ. XI, 686.

Feralis : ferali carmine, Æ. IV, 462. — ferales cupressos, Æ. VI, 216.

Ferax oleo terra, G. II, 222. — *feraces* plantæ, G. II, 79; IV, 114.

Feretrum molle texunt, Æ. XI, 64. — *feretro* ingenti subiere, Æ. VI, 222. — reposto, Æ. XI, 149.

Feriatus : feriatos ad fascinos, Cat. V, 20.

Ferina : ferinæ pinguis implentur, Æ I, 215.

Ferinus : ferino lacte, Æ. XI, 571.

Ferio : ferit cornu, E. IX, 25. — pede terram, G. III, 500. — procella velum, Æ. I, 103. — pontus in puppim, Æ. I, 115. — sidera clamor, Æ. II, 488. — retinacula ferro, Æ. IV, 580. — æthera clamor, Æ. V, 140. — ense agnam, Æ. VI, 251. — tecti laquea-

ria, Æ. VIII, 25. — fœdus, Æ. X, 154. — Lichan, Æ. X, 315. — Dryopen hasta sub mentum, Æ. X, 346. — fronte terram, Æ. X, 349. — saxo ora, Æ. X, 415. — sidera clamor, Æ. XI, 832. — telo orantem, Æ. XII, 295. — ense latus, Æ. XII, 304. — ense Osirim, Æ. XII, 458. — hunc mucrone, Æ. XII, 511. — ictibus ossa, Cu. 196. — *feriunt* socii certatim mare, Æ. III, 290. — *feriant* fluctus litora, E. IX, 43. — *ferire* venam salientem sanguine, G. III, 460.

Feritas : feritatis potens Ida, Cu. 310. — *feritate* neque ipse manus dedisset, Æ. XI, 568. — torva repulsos ignes, Cu. 302.

Fermentum : fermento imitantur pocula vitea, G. III, 380.

Fero sacra Musarum, G. II, 476. — Diti hunc crinem, Æ. IV, 703. — *fert* ætas omnia, E. IX, 51. — se ad auras, G. I, 408. — prædam avibus, G. II, 60. — India ebenum, G. II, 117. — Media succos, G. II, 126. — pharetram humero, Æ. I, 501. — vestes, Æ. III, 483. — jussa per auras, Æ. IV, 378. — fletus soror, Æ. IV, 438. — illam impetus, Æ. V, 219. — vis ad undas, Æ. VI, 295. — ita corde voluntas, Æ. VI, 675. — monstra pontus, Æ. VI, 729. — se ad portum, Æ. VI, 901. — oculos circum omnia, Æ. VIII, 310. — quos dolor in hostem, Æ. VIII, 510. — lumen ad astra, Æ. XI, 75. — saxum connixus corpore, Æ. X, 127. — Turnum æquore turbo, Æ. X, 665. — draconem aquila, Æ. XI, 752. — Acca juveni tumultum, Æ. XI, 897. — impetus ipsum, Æ. XII, 369. — fertque refertque se ob ora Turni, Æ. XII, 866. — fert se ad auras, Cir. 540. — *ferimus* munera templis, Æ. IV, 218. — quæ ferimus, Æ. IX, 236. — fertis huc pacem, Æ. VIII, 114. — *ferunt* lilia Nymphæ, E. II, 46. — terræ monstra, G. I, 185. — clamorem ad litora, G. I, 362. — arma, G. I, 511. — Euri silvas, G. II, 441. — ore volantes ipsas, G. IV, 17. — mantelia, G. IV, 377; Æ. I, 702. — Laocoonta, Æ. II, 230. — alii Pergama, Æ. II, 374. — dissiluisse hæc loca, Æ. III, 416. — remos frondentes, Æ. IV, 399. — dona socii, Æ. V, 101. hastilia, Æ. V, 557. — sua flamina classem, Æ. V, 832. — æquora classem, Æ. V, 843. — per auras responsa, Æ. VI, 82. — somnia tenere sedem, Æ. VI, 284. — vim tela, Æ. VI, 400. — fama venisse Hippolytum, Æ. VII, 765. — viscera tosta certatim, Æ. VIII, 180. — dona, Æ. VIII, 284. — arma gentes, Æ. IX, 133. — Cycnum duxisse senectam, Æ. X, 189. — alii hastam, Æ. XI, 91. — tropæa, Æ. XI, 172. — quo fauces, Æ. XI, 525. — craterasque focosque, Æ. XII, 285. — sonitum ad litora, Æ. XII, 455. — alii arma, Æ. XII, 586. — vulnera in corpus, Cu. 254. — alii fugisse, Cir. 303. — nos tempora, Cat. XIII, 1. — *ferebam* me extra tecta, Æ. II, 672. — sacra matri et divis, Æ. III, 19. — *ferebat* se talem per medios, Æ. I, 503. — hostes laude, Æ. I, 625. — auxilium Priamo, Æ. II, 344. — sic oculos, Æ. III, 490. — se de gente Amyci, Æ. V, 373. — mecum minas, Æ. VI, 113. — sese halitus ad convexa, Æ. VI, 241. — se ipse domum, Æ. VII, 492. — honorem divis, Æ. VIII, 103. — se magna mole, Æ. VIII, 199. — ora huc et illuc, Æ. VIII, 229. — sese ingentem clamore, Æ. IX, 597. — animum cælo, Æ. X, 548. — gressum in castra, Æ. XI, 99. — fama Latio Pallanta, Æ. XI, 141. — incertum genus de patre, Æ. XI, 341. — tibi servitium, Cat. XII, 5. — *ferebant* peplum suppliciter, Æ. I, 480. — sic Trojæ fata, Æ. II, 34. — illam vix famuli, Æ. V, 263. — suprema cineri, Æ. VI, 213. — signa ad speluncam, Æ. VIII, 212. — flammas, Æ. VIII, 282. — famuli collapsum in tecta, Æ. VIII, 584. — quo sacra, Æ. IX, 86. — Turno responsa, Æ. IX, 369. — Vols-

centem flentes, Æ. IX, 451. — super arma Lausum, Æ. X, 841. — fontem ignemque, Æ. XII, 119. — *tulit* per campos armenta, G. I, 483. — vita casus, G. IV, 252. — cui sese obvia, Æ. I, 314. — nos Orion in vada, Æ. I, 536. — non tulit hanc speciem, Æ. II, 407. — tulit illum hic exitus sorte, Æ. II, 555. — me Troja non externum tibi, Æ. III, 43. — quæ tellus vos, Æ. III, 95. — sese præceps ad litora, Æ. III, 599. — quo se medium heros, Æ. V, 290. — mihi fama, Æ. VI, 503. — gressum ante, Æ. VI, 677. — huc dona, Æ. VII, 87. — finem laborum, Æ. VII, 118. — non tulit animis, Æ. VIII, 256. — tulit dona aris, Æ. IX, 407. — manum ad vulnus, Æ. IX, 578. — non tulit dira canentem, Æ. IX, 622. — haud tulit furentes, Æ. X, 578. — tulit se quacumque medio agmine, Æ. XI, 762. — non tulit instantem, Æ. XII, 371. — tulit hasta summum apicem, Æ. XII, 493. — quas uno partu, Æ. XII, 847. — nec ultra dolorem, Cu. 385. — non tulit ægros, Cir. 482. — *tulimus* fastus juvenemque superbum, Æ. III, 327. — tulistis tam certa pectora, Æ. IX, 249. — *tulerunt* fastidia matri, E. IV, 61. — te fata, E. V, 34. — auras oleæ, G. II, 422. — quid Baccheia dona, G. II, 454. — rura fructus, G. II, 501. — te secula, Æ. I, 605. — conversa in unius exitium, quæ, etc., Æ. II, 131. — tela infesta, Æ. V, 582. — huc quisque corpora, Æ. XI, 186. — oculos ad reginam, Æ. XI, 800. — *tulerat* fama responsa per urbes, Æ. VII, 105. — *feram* dona, G. III, 22. — si vera, Æ. II, 161. — in bella urbes, Æ. VII, 549. — tibi dona ad templa, Æ. IX, 626. — corpus tumulo, Æ. XI, 594. — serta manibus, Cat. VI, 6. — *feres* victum, G. III, 320. — sublimem ad sidera, Æ. I, 259. — *feret* tellus omnia, E. IV, 39. — esseda collo, G. III, 204. — tibi fama salutem, Æ. I, 463. — unda mersum, Æ. X, 560. — *feremus* Daphnin ad astra, E. V, 52. — lances et liba, G. II, 394. — *ferent* nomen ad sidera, E. IX, 29. — facta minores, Æ. VI, 823. — nomen in astra, Æ. VII, 99. — cuique exorsa sua fortunam, Æ. X, 112. — mihi facta laudem, Æ. XI, 792. — hæc per orbem, Cat. XI, 58. — *fer* stabulis ignem, G. IV, 330. — Trojam factis ad æthera, Æ. III, 462. — preces Junoni, Æ. VIII, 60. — pectus in hostem, Æ. XI, 370. — sacra, pater, Æ. XII, 13. — *ferte* pedem, Fauni, G. I, 11. — arma, Æ. II, 668. — facilem vento viam, Æ. III, 529. — citi flammas, Æ. IV, 594. — hæc, Æ. VIII, 119. — citi ferrum, Æ. IX, 37. — tollite rates, Æ. X, 295. — ratem in saxa, Æ. X, 678. — propere faces, Æ. XII, 573. — *feras* quo modo laborem, Æ. III, 459. — dextra sidera cælo, Æ. IV, 579. — *ferat* rubus amomum, E. III, 89. — quid regio, G. I, 53. — scabiem, G. III, 299. — manu herbas præsepibus, G. III, 395. — hæc Ascanio, Æ. I, 645. — quid, Æ. II, 75. — quam finem rebus, Æ. III, 145. — secum omina, Æ. IV, 662. — quo modo laborem, Æ. VI, 893. — absenti inferias, Æ. IX, 215. — quid ipse, Æ. X, 150. — quid fortuna populi, Æ. XI, 345. — cui laudem gloria, Æ. XI, 708. — qua vulnus, Æ. XI, 749. — *ferant* quercus mala, E. VIII, 53. — se obvia vestigia, E. VI, 57. — secum maria venti, Æ. I, 59. — tibi di præmia, Æ. I, 605. — quo fata incerti, Æ. III, 7. — quæ signa, Æ. VI, 198. — in astra nomen, Æ. VII, 272. — laudes et facta carmine, Æ. VIII, 288. — casum portenta, Æ. VIII, 533. — lumina victorem, Æ. X, 463. — mandata, Æ. X, 840. — qui dicta, Æ. XI, 330. — *ferres* te ad Amaryllida, E. IX, 22. — *ferret* hiems culmum, G. I, 321. — quo se, G. IV, 504. — iter per mare, Æ. VII, 811. — se in auro, Æ. XI, 779. — de vertice crinem, Cir. 186. — *tulerit* calores, G. II, 271. — cruor apes, G. IV, 285.

— tulerint jam flammæ, Æ. II, 600. — *tulissem* faces in castra, Æ. IV, 604. — *tulisset* si qua sors, Æ. II, 94. — si forte pedem, Æ. II, 756. — ambas idem dolor, Æ. IV, 679. — me fortuna, Æ. V, 356. — se obvius illi, Æ. VI, 880. — in lucem ludum, Æ. IX, 338. — si tulisset viros duo, Æ. XI, 285. — tulisset te nobis ante conspectum, Cir. 279. — *ferre* per orbem carmina, E. VIII, 9. — pirum mala, G. II, 34. — terræ omnia possunt, G. II, 109. — agros cibum, G. II, 216. — nomen fama, G. III, 47. — rotam, G. III, 184. — domum pabula, G. IV, 10. — jubet munera, Æ. I, 648. — omnia sub auras, Æ. II, 158. — qua se solebat, Æ. II, 456. — jugo frena, Æ. III, 542. — jubet mandata per auras, Æ. IV, 270. — ne sibi sacra velit, Æ. V, 60. — talentum dat, Æ. V, 248. — dabo spicula, Æ. V, 307. — manum in prælia, Æ. V, 403. — quem dederat, Æ. V, 538. — me dolorem tibi, Æ. VI, 464. — dona viro, Æ. VII, 155. — ita senes memini, Æ. VII, 206. — signa juvat, Æ. VII, 628. — signa jubent, Æ. VIII, 498. — obvia arma, Æ. IX, 56. — me spem fine, Æ. IX, 291. — libet casus omnes, Æ. IX, 514. — vim Latinis, Æ. X, 77. — videt sua gaudia ventos, Æ. X, 652. — duces truncos jubet, Æ. XI, 84. — *te* labores voluit, Æ. XII, 635. — manum ad ictus, Cir. 346. — frigus, Cat. V, 3. — calices, Cop. 30. — *tulisse* jugum, Cat. VIII, 18. — *ferens* cupressum, G. I, 20. — incendia ventus, G. II, 311. — pinos de montibus, G. IV, 112. — dona, Æ. I, 679. — parmam hastamque, Æ. II, 175. — noctem hiememque imber, Æ. III, 195; V, 11. — quem sese ferens ore, Æ. IV, 11. — ferens sacra, Æ. VI, 810; VIII, 85. — dona Venus, Æ. VIII, 609. — mortalibus sitim, Æ. X, 274. — dona, Æ. XI, 479. — arma virumque, Æ. XI, 747. — exitium hasta, Æ. XII, 924. — *ferentis* non digna animi, Æ. II, 144. — plagam Æneæ, Æ. X, 797. — *ferenti* oculos per cuncta, Æ. II, 570. — vento, Æ. III, 473. — ferenti plagam Ebuso, Æ. XII, 299. — *ferentem* urunt, G. II, 56. — tela corripiunt, Æ. II, 216. — ignes Lucetium, Æ. IX, 570. — caput pariter cum matre juvencum, Æ. IX, 628. — jussa germanæ Æ. IX, 804. — *ferentes* spinas pruna, G. IV, 145. — capita alta, Æ. I, 189. — dona Danaos, Æ. II, 49. — cælo capita, Æ. III, 678. — ventos, Æ. IV, 430. — letum Teucros, Æ. XI, 872. — tela insequitur, Æ. XII, 465. — *latura* est fidem operi vetustas, Æ. X, 792. — *laturam* arma auxilio, Æ. VIII, 536. — *ferendo* est superanda fortuna, Æ. V, 710. — *feror* circumdata nocte, G. IV, 497. — numine divum in flammas, Æ. II, 337. — in arma, Æ. II, 655. — exsul in altum, Æ. III, 11. — huc, Æ. III, 16, 78. — incerta fatis, Æ. IV, 110. — incensa Furiis, Æ. IV, 376. — in Pallanta, Æ. X, 442. — vana veri, Æ. X, 631. — quo feror, Æ. X, 671. — feror vagus inter saltus et astra, Cu. 23. — avia carpens, Cu. 230. — *fertur* equis auriga, G. I, 514. — præceps in hostem, G. III, 236. — Juno coluisse, Æ. I, 15. — equis Troilus, Æ. I, 476. — in arva cumulo, Æ. II, 498. — moriturus in hostes, Æ. II, 511. — ad aures vox, Æ. III, 40, 93. — classis gurgite, Æ. V, 33. — in arva columba, Æ. V, 215. — equis pubes, Æ. V, 574. — Labyrinthus habuisse dolum, Æ. V, 588. — interrita classis, Æ. V, 863. — portarum altera cornea, Æ. VI, 894. — quæ nunc Samothracia, Æ. VII, 208. — ille spatiis curvatis, Æ. VII, 381. — quem generasse Telon, Æ. VII, 735. — pars prona aqua, Æ. VIII, 549. — Berecynthia affata Jovem, Æ. IX, 82. — saltu supra venabula, Æ. IX, 553. — juvenis regione viarum, Æ. XI, 530. — equo, Æ. XI, 678, 730. — in prælia, Æ. XI, 346. — equis per hostes, Æ. XII, 478. —

mons in abruptum, Æ. XII, 687. — ad terram turbine, Æ. XII, 855. — fertur, Cir. 184. — et jactatur, Cir. 478. — *ferimur* per opaca locorum, Æ. II, 725. — undis, Æ. III, 268. — emensæ freta, Æ V, 628. — procella, Æ. VII, 594. — *feruntur* ambæ junctis frontibus, Æ. V, 157. — pariter facta pace, Æ. V, 587. — rapidis passibus, Æ. VII, 156. — ante aciem inter tela, Æ. VII, 673. — ponto, Æ. IX, 121. — ad muros toto agmine, Æ. XI, 906. — ad muros densa mole, Æ. XII, 575. — *ferebar* mente furiata, Æ. II, 588. — ferebatur Latinus sacrasse laurum, Æ. VII, 62. — *feretur* fama vestra levis, Æ. VII, 231. — vivus per ora, Æ. XII, 235. — levior pondere culicis, Cu. 7. — *feratur* seges, G. II, 267. — equis per medios, Æ. X, 20. — feramur nos ad cœpta, Cu. 40. — *ferri* per cœlum vellera lanæ, G. I, 397. — per aera, G. III, 109. — ad naves dona imperat, Æ. III, 465. — sibi manus instituit, Æ. VI, 142. — visu id mirabile, Æ. VII, 78. — undis et Iapyge, Æ. VIII, 710. — cupidine nimia, Æ. IX, 354. — Æneam fatalem manifesto numine, Æ. XI, 232. — metum ad mœnia, Æ. XI, 900. — *ferendis* rebus natura, G. II, 178.

Ferox : sonipes mandit frena, Æ. IV, 135. — serpens, Æ. V, 277. — animus, Æ. X, 610. — infremuit, Æ. X, 711. — tua dicta, ferox! Æ. XII, 895. — *feroci* virtute, Æ. XII, 19. — *feroces* turmas, G. III, 179. — populos, Æ. VII, 384, 724. — contundet, Æ. I, 263. — ferocia corda ponunt Pœni, Æ. I, 308.

Ferratus : ferrata calce, Æ. XI, 714. — *ferratos* orbes, G. III, 361. — postes, Æ. VII, 622. — *ferratas* trudes, Æ. V, 208. — *ferratis* capistris præfigunt ora, G. III, 399.

Ferreus somnus, Æ. X, 745; XII, 309. — ager, Æ. XI, 601. — mucro, Æ. XI, 817. — imber, Æ. XII, 284. — *ferrea* gens, E. IV, 8. — vox, G. II, 44; Æ. VI, 626. — progenies virum, G. II, 341. — seges, Æ. III, 45; XII, 664. — turris, Æ. VI, 554. — *ferrei* thalami, Æ. VI, 280. — *ferrea* jura insanumque forum, G. II, 501.

Ferrugineus: ferruginea cymba, Æ. VI, 303. — *ferrugineos* hyacinthos, G. IV, 183.

Ferrugo : ferrugine obscura texit caput, G. I, 467. — Hibera clarus, Æ. IX, 582. — peregrina clarus, Æ. XI, 772. — mœsta regna, Cu. 272.

Ferrum Chalybes mittunt, G. I, 58. — lædit robigine, G. II, 220. — reformidant, G. II, 369. — in ferrum ruunt, G. II, 504. — ferrum versant forcipe, G. IV, 175. — inutile cingitur, Æ. II, 510. — volatile liquit, Æ. IV, 71. — quo tendant, Æ V, 489. — eripe vagina, Æ. VI, 260. — corripit, Æ. VI, 290. — retractat, Æ. VII, 694; X, 396. — acuant in me, Æ. VIII, 386. — exercebant, Æ. VIII, 424. — in ferrum ruebant, Æ. VIII, 648. — ferrum volatile spargitur, Æ. VIII, 694. — ferte, Æ. IX, 37. — conjicit, Æ. IX, 410. — convertite in me, Æ. IX, 427. — tepescit in pulmone, Æ. IX, 701. — armare veneno, Æ. IX, 773. — lacessere, Æ. X, 10. — sub aure reliquit, Æ. XI, 637. — quo gerimus, Æ. XI, 735. — defringit ab hasta, Æ. XI, 748. — hæsit in corpore, Æ. XI, 864. — imitantur sudibus, Æ. XI, 894. — haud debile dextra spargimus, Æ. XII, 50. — corripite, Æ. XII, 260. — missile corripiunt, Æ. XII, 278. — prensat forcipe, Æ. XII, 404. — torquent alii, Æ. XII, 578. — Metisci rapuisse, Æ. XII, 737. — convellere, Æ. XII, 774. — tene, Æ. XII, 777. — sub pectore condit, Æ. XII, 950. — operit, Cir. 280. — *ferri* rigor, G. I, 143. — acies, Æ. II, 333. — stridor, Æ. VI, 558. — amor, Æ. VII, 461. — æterna robora, Æ. VII, 609. — casus, Æ. X, 316. — tot terga, Æ. X, 482. — aciem, Æ. XI, 862. — capulum repetivit, Cu. 391. — *ferro* scindimus

æquor, G. I, 50. — acuto inspicat faces, G. I, 292. — retuso, G. II, 301. — acuto cavantur, G. II, 450. — rescindere ulceris os, G. III, 453. — compesce culpam, G. III, 468. — mactaverat hostiam, G. III, 489. — claudentur portæ, Æ. I, 293. — lato hastilia, Æ. I, 313; XII, 165. — superat clam, Æ. I, 350. — trajecta pectora, Æ. I, 355. — penates populare, Æ. I, 527. — accincta, Æ. II, 614. — fœdare latebras, Æ. II, 55. — circum aggressi, Æ. II, 463. — occiderit Priamus, Æ. II, 581. — accisam ornum, Æ. II, 627. — accingor, Æ. II, 671. — irruimus, Æ. III, 222. — fœdare volucres, Æ. III, 241. — lato venabula, Æ. IV, 131. — averte dolorem, Æ. IV, 547. — stricto ferit retinacula, Æ. IV, 580. — absumere socios, Æ. IV, 601. — et face sequare colonos, Æ. IV, 626. — collapsam adspiciunt, Æ. IV, 663. — tulisset idem dolor ambas, Æ. IV, 679. — lævato lucida spicula, Æ. V, 306. — cælatus Mavors, Æ. VIII, 701. — exscindere gentem, Æ. IX, 137. — scindere vallum, Æ. IX, 146. — secat colla, Æ. IX, 331. — me absumite, Æ. IX, 494. — ediderit strages, Æ. IX, 526. — teritur ævum, Æ. IX, 609. — cedite, Æ. IX, 620. — trajicit tempora, Æ. IX, 633. — armati, Æ. IX, 678. — dividit frontem, Æ. IX, 750. — nos premebat, Æ. X, 232. — rumpenda est via, Æ. X, 372. — da fortunam, Æ. X, 421. — acuto præfixum robur, Æ. X, 479. — dejecerat orbem clipei, Æ. X, 546. — stricto concurrere, Æ. X, 717. — fusa corpora, Æ. XI, 102. — bipenni icta fraxinus, Æ. XI, 135. — decernere, Æ. XI, 218. — violavimus agros Æ. XI, 255. — appetii corpora, Æ. XI, 276. — absistere, Æ. XI, 307. — certantes, Æ. XI, 646. — refellam crimen, Æ. XII, 16. — calido vibratos crines, Æ. XII, 100. — instructi, Æ. XII, 124. — notant tempora, Æ. XII, 173. — lacessent regna, Æ. XII, 186. — posuit brachia, Æ. XII, 209. — decernere, Æ. XII, 282; XII, 695. — me tentare, Æ. XII, 361. — præfixa hastilia, Æ. XII, 489. — dedit pectora, Æ. XII, 540. — cernere, Æ. XII, 709. — protectus, Cu. 319. — bidenti armata, Cir. 213. — hoc demsissem crinem, Cir. 280. — pio cæsa victima, Cir. 366.

Fertilis ubere campus, G. II, 185. — uvæ, G. II, 191. — nimium tellus, G. II, 252. — juvencis seges, G. IV, 128. — arbos, G. IV, 142. — herbis hortus, Mor. 63. — *fertilis* Ausoniæ arva, Æ. IX, 136.

Ferula: quassans florentes ferulas, E. X, 25.

Ferus Jupiter, Æ. II, 326. — Æneas, Æ. IV, 466. — fera Carthago, Æ. X, 12. — *feri* in latus, Æ. II, 51. — ferum cervum pectebat, Æ. VII, 489. — fera impietate, Cu. 248. — *feræ* capræ, Æ. IV, 152. — fera corda, Æ. VI, 49. — *feros* fructus, G. II, 36. — feris addit frena, Æ. V, 818. — alitibus, Æ. X, 559. — capris, Æ. XII, 414.

Ferveo seu *Fervo:* fervet æquor, G. I, 327. — opus, G. IV, 169; Æ. I, 436. — semita opere, Æ. IV, 407. — *fervere* omnia vento, G. I, 455. — late litora prospiceres, Æ. IV, 409. — litora flammis videbis, Æ. IV, 567. — Leucaten videres, Æ. VIII, 677. — cæde hostem, Æ. IX, 693. — ferventes rotas, Æ. XI, 195.

Fervidus: axis, G. III, 107. — ira lustrat montem, Æ. VIII, 230. — implet manum pinu, Æ. IX, 72. — instat furto, Æ. IX, 350. — ira fraternæ cædis, Æ. IX, 736. — Æneas instat, Æ. X, 788. — Messapus advolat, Æ. XII, 293. — spe ardet, Æ. XII, 325. — urguet, Æ. XII, 951. — *fervida* sustinet pinum, Æ. VII, 397. — *fervida* vada, Æ. VII, 24. — tua dicta, Æ. XII, 894.

Fervor: fervore tanto furentes, Æ. X, 578. — *fervoribus* mediis instat, G. III, 154.

II, 353. — se via in partes, Æ. VI, 540. *findite* rostris terram, Æ. X, 295. — *finditur* via cuneis, G. II, 79. — *fisso* ligno, Æ. IX, 413.

Fingo nomen meo de nomine, Æ. III, 18. — fingis quem tu tibi invisum, Æ. XI, 364. — fingit vitem putando, G. II, 407. — premendo corda, Æ. VI, 80. — se pavidum, Æ. XI, 406. — fingunt sibi somnia, E. VIII, 108. — apes mella, G. IV, 57. — *finxit* miserum fortuna Sinonem, Æ. II, 80. — finxere vulgo alias puellas, Cir. 64. — finxerunt tecum carmina, Cat. XI, 59. — *finxerat* hic Afros, Lelegas, etc., Æ. VIII, 726. — *finget* vanum mendacemque, Æ. II, 80. — ne *finge*, Æ. IV, 338. — ne finge mihi metus, Æ. VII, 438. — finge te dignum deo, Æ. VIII, 365. — *fingere* tecta, G. IV, 179. — hæc vana, Æ. VIII, 42. — lingua corpora, Æ. VIII, 634. — *fingens* premit crinem fronde, Æ. IV, 148. — *ficti* tenax, Æ. IV, 188. — *ficto* carmine, G. II, 45. — pectore fatur, Æ. II, 107.

Finio: finire manu bellum, Æ. XI, 116. — possem dolores, Æ. XII, 880.

Finis jam erat, Æ. I, 223. — hæc fatorum, Æ. II, 554. — quæ standi? Æ. V, 384. — fandi hic, Æ. X, 116. — belli et ævi dabitur, Æ. X, 582. — quæ finis erit? Æ. XII, 793. — *finem* bis dabit deus, Æ. I, 199. — quem laborum das? Æ. I, 241. — impone labori, Æ. II, 619. — ferat rebus, Æ. III, 145. — Oceani juxta, Æ. IV, 480. — imponere curis, Æ. IV, 639. — sub ipsam adventabant, Æ. V, 328. — imposuit pugnæ, Æ. V, 463. — loquendi dedit, Æ. VI, 76. — laborum tulit, Æ. VII, 118. — tenebunt, Æ. IX, 98. — capit discordia, Æ. X, 106. — habendi transcendat, Cu. 83. — justum implevit, Mor. 39. — *fine* extremo laborum, G. IV, 116. — sine fine imperium, Æ. I, 279. — sine fine furenti, Æ. II, 771. — fine sic facto quievit, Æ. III, 718. — fine in ipso superest Cloanthus, Æ. V, 225. — *fines* patriæ linquere, E. I, 3. — patrios videns, E. I, 68. — Libyci, Æ. I, 339. — custode tueri, Æ. I, 564. — Erycis optatis, Æ. I, 570. — Italos mitteris, Æ. III, 440. — Italos quærere, Æ. V, 82. — fraterni Erycis, Æ. V, 630. — Ausonios venturum te, Æ. VI, 345. — explorant, Æ. VII, 149. — Italos obsidere, Æ. VII, 334. — gelidos Arcadiæ invisere, Æ. VIII, 159. Latinos habuere, Æ. VIII, 602. — super Sicanos, Æ. XI, 317. — alios capessere, Æ. XI, 324. — Latinos invise, Æ. XI, 588. — *finibus* pererratis, E. I, 62. — illis inveniet, G. I, 495. — arceret, Æ. I, 300. — patriis expulsum, Æ. I, 620. — extorris, Æ. IV, 516. suis prosiluere, Æ. V, 139. — detrudere hostem, Æ. VII, 469. — de antiquis Corythi venerat, Æ. X, 719. — Oceani ulterius, Cat. XI, 54.

Finitimus: finitimo capiti, Æ. VIII, 569. — *finitimi* piabunt ossa, Æ. VI, 378. — *finitimos* exciverat fama, Æ. V, 106. — in agros, Æ. XI, 206. — finitimas urbes, Æ. VII, 549.

Firmo: firmat vires industria, G. III, 209. — animum pignore, Æ. III, 611. — vestigia pinus, Æ. III, 659. — firmamus robore nervos, Cir. 43. — *firmabant* inter se fœdera, Æ. XII, 212. — firmarunt Parcæ stabili numine, Cir. 125. — *firma* hæc omina, Æ. II, 691. — *firmes* propius tua numina, Æ. VIII, 78. — firment fœdera, Æ. XI, 330. — aditus urbis, Æ. XI, 466. — potius di numine, Æ. XII, 188. — *firmans* animum omine, G. IV, 386. — *firmantur* talibus accensi, Æ. IX, 788. — *firmata* ætas, E. IV, 37.

Firmus: firmo pectore, Æ. VI, 261. — *firma* robora, Æ. II, 481. — fœdera, Æ. XII, 317. — *firmissima* vina, G. II, 97.

Fiscella: fiscellam gracili texit hibisco, E. X, 71.

Fiscina facilis texatur, G I, 266. — juncea, Cop. 17.

Fissilis: fissile lignum, G. I, 144. — robur, Æ. VI, 181.

Fistula septem compacta cicutis, E II, 36. — cera juncta, E. III, 25. — arguta, E. VII, 24. — mea tibi odio est, E. VIII, 33. — dicat amores, E. X, 34. — rustica, Cop. 10.

Flabrum : flabra convellunt, G. II, 293. — *flabris* lenibus horrescunt campi, G. III, 199.

Flagellum : flagello insonuit, Æ. V, 579. — quatit sontes, Æ. VI, 570. — lento aptare hæc, Æ. VII, 731. — cum sanguineo, Æ. VIII, 703. — *flagella* summa pete, G. II, 299.

Flagito : flagitat quæ sint ea numina, Æ. II, 124.

Flagro : flagrant latratibus ora, Cu. 219. — *flagrans* sidereo clipeo, Æ. XII, 167. — *flagrantem* crinem, Æ. II, 685. — pinum, Æ. VII, 397. — *flagranti* telo, G. I, 331. — pinu, Æ. IX, 72. — tumultu, Æ. XI, 225. — *flagrantes* dei vultus, Æ. I, 710. — genas perfusa, Æ. XII, 65. — capillos, Cir. 168. — flagrantia tædis lumina, Cu. 215. — *flagrantibus* aris, Æ. XII, 171.

Flamen : flamine cum rapido pariter, Æ. IV, 241. — *flamina* sua ferunt classem, Æ. V, 832. — prima fremunt, Æ. X, 97. — supprimite, Cir. 404.

Flamma subdita medullis, G. III, 271. — subjecta reluxit, G. IV, 385. — incidit in segetem, Æ. II, 304. — extrema meorum, Æ. II, 431. — innoxia visa lambere comas, Æ. II, 684. — mollis est medullas, Æ. IV, 66. — quievit, Æ. VI, 226. — virgea suggeritur, Æ. VII, 462. — stuppea spargitur, Æ. VIII, 694. — funditur a vertice, Æ. X, 270. — Doris prostravit arces, Cu. 334. — *flammæ* sonitum acrem, G. IV, 409. — ultricis explesse animum, Æ. II, 587. — veteris vestigia, Æ. IV, 23. — gemina, Æ. VI, 6. — *flammæ* permittere rogum, Æ. IV, 640. — dedit corpora, Cu. 367. — *flammam* rapuit in fomite, Æ. I, 176. — extulerat puppis, Æ. II, 256. — inter et hostes, Æ. II, 632. — exspirare Ætnam, Æ. III, 580. — evadere, Æ. V, 689. — ingentem tenebat, Æ. VI, 518. — percepit animus, Æ. VII, 356. — solitam accepit, Æ. VIII, 389. — affixit lateri, Æ. IX, 536. — sparsuros sanguine, Æ. XI, 82. — in flammam jugulant pecudes, Æ. XI, 199; XII, 214. — *flamma* vincere viscera, G. III, 560. — cingere reginam, Æ. I, 673. — stant lumina, Æ. VI, 300. — crepitante cremari ornatum, Æ. VII, 74. — nos premebat Rutulus, Æ. X, 232. — superante, Cu. 313. — delubra petivi, Cir. 424. — adolere liquores, Mor. 38. — *flammæ* coruscæ arsere, Æ. II, 600. — recedunt, Æ. II, 633. — exsuperant, Æ. II, 759. — furentes volvantur, Æ IV, 670. — non posuere vires, Æ. V, 680. — *flammarum* tractus, G. I, 367. — globos, G. I, 473; Æ. III, 574. — ordine lucet via, Æ. XI, 144. — *flammas* exspirantem, Æ. I, 44. — ministrant, Æ. I, 213. — in flammas feror, Æ. II, 337. — flammas ad culmina jactant, Æ. II, 478. — ferte, Æ. IV, 594. — per flammas eripui, Æ. VI, 110. — flammas Jovis imitatur, Æ. VI, 586. — ferebant, Æ. VIII, 282. — vomentem galeam, Æ. VIII, 620. — geminas vomunt tempora, Æ. VIII, 680. — ovantes despectat, Æ. X, 409. — rogi perfundat sanguine, Æ. X, 520. — rapaces jacit, Cu. 102. — quatit, Cu. 313. — *flammis* tremulis, E. VIII, 105. — crepitantibus urere, G. I, 85. — involvit nemus, G. II, 308. — parant torrere fruges, Æ. I, 179. — Trojæ restantia dona, Æ. I, 679. — adolere penates, Æ. I, 704. — vincunt funalia noctem, Æ. I, 727. — subjectis urere, Æ. II, 37. — his te eripe, Æ. II, 289. — fervere litora, Æ. IV, 567. — implessem foros, Æ. IV, 605. — terrarum opera lustras, Æ. IV, 607. — Elissæ collucent mœnia, Æ. V, 4. — signavit viam, Æ. V, 526. — ambesa robora, Æ. V, 752. — expediunt ahena, Æ. VI, 218. — imponit viscera, Æ. VI, 253. — torrentibus am-

bit amnis, Æ. VI, 550. — tristibus effera, Æ. VII, 787. — sequacibus iras miscebant operi, Æ. VIII, 432. — cingere mœnia, Æ. IX, 160; X, 119. — occupat os, Æ. XII, 300. — reposcite fœdus, Æ. XII, 573. — volutus vortex, Æ. XII, 672. — cincta starem, Æ. XII, 811. — crebris lucentia castra, Cir. 176.

Flammeum : flammea glomerarem luto, Cir. 317.

Flammeus : flammea torquens lumina, Æ. VII, 448.

Flammo : flammantia lumina, G. III, 433; Cu. 171. — *flammato* corde, Æ. I, 50.

Flatus : omnis resedit, Æ. VII, 28. — flatu sequentum humescunt, G. III, 111. — *flatus* remittat, Æ. XI, 346. — equorum audivit, Æ. XI, 911. — *flatibus* hibernis parcebant Euri, G. II, 339. — eruere quercum, Æ. IV, 442. — crebris exitat ignem, Mor. 12.

Flaveo : flaventem lanugine malas Clytium, Æ. X, 324. — *flaventes* arenas, G. III, 350. — comas, Æ. IV, 590. — *flaventia* culta, G. IV, 126. — flaventibus arvis, Æ. VII, 721.

Flavesco : flavescet campus arista, E. IV, 28.

Flavus arena Tiberinus, Æ. VII, 31. — *flava* Ceres, G. I, 96. — Lycorias, G. IV, 339. — oliva, Æ. V, 309. — *flavum* caput, G. IV, 352. — crinem, Æ. IV, 698. — Thybrim, Cat. V, 23. — *flavo* auro, Æ. I, 592. — cum gurgite, Æ. IX, 816. — vertice, Cir. 511. — *flava* sarra, G. I, 73. — flavos crines, Æ. IV, 559; XII, 605. — *flavis* arvis, G. I, 316.

Flecto : flectit equos, Æ. I, 156. — habenis juga, Æ. VI, 805. — equos habenis, Æ. X, 577. — manu habenas, Æ. XII, 471. — *flectunt* crates, Æ. VII, 632. — *flexit* illum purpura, G. II, 496. — lumina, Æ. IV, 369. — *flexere* animum hymenæi, G. IV, 516. — ægram nulli mariti, Æ. IV, 35. — *flectes* illum orando, G. IV, 399. — *flecte* viam velis, Æ. V, 28. — huc acies, Æ. VI, 789. — *flectat* sese ad fœdera, Æ. XII, 658. — *flectere* juvencos, G. II, 357. — cursus longos circum, Æ. VI, 430. — iter sociis imperat, Æ. VII, 35. — si nequeo Superos, Æ. VII, 312. — te potuit lacrimis, Æ. VIII, 384. — equos ludus, Æ. IX, 606. — cunctantem cœperat, Æ. XII, 940. — quem potuit mater, Cir. 133. — te incepto conor, Cir. 328. — parentem, Cir. 334. — possunt Divi, Cir. 379. — *flectentes* lævo limite cernunt, Æ. IX, 372. — *flecteris* precibus, Æ. II, 689. — flectitur dictis violentia, Æ. XII, 46. — in sale remus, Cir. 461. — *flecti* precando fata, Æ. VI, 376. — *flexa* in burim ulmus, G. I, 169. — flexi acanthi vimen, G. IV, 123. — flexos arcus, Æ. V, 500.

Fleo : flet noctem Philomela, G. IV, 514. — flent patres, Æ. XI, 454. — flebat regina, Æ. XII, 55. — *flebant* Nymphæ Daphnin, E. V, 20. — Anchisen Troades, Æ. V, 614. — Teucri Misenum, Æ. VI, 213. — *flevit* discedere me, E. III, 78. — flevere illum lauri, E. X, 13. — illum saxa, E. X, 15. — Rhodopeïæ arces, G. IV, 461. — te lacus, Æ. VII, 760. — *flebimus* historiam, Cat. XIV, 6. — *flevissem* sæpe laborem, Æ. VIII, 380. — *flevisse* septem menses perhibent, G. IV, 509. — *flens* videbar compellare virum, Æ. II, 279. — flentes adspectabant pontum, Æ. V, 615. — festinant, Æ. VI, 177. — animæ, Æ. VI, 427. — ferebant Volscentem, Æ. IX, 451. — socii, Æ. X, 842. — *flendo* ducimus horas, Æ. VI, 539. — *fleti* multum Dardanidæ, Æ. VI, 481.

Fletus ingens exoritur, Æ. V, 765. — in *fletum* ducere voces, Æ. IV, 463. — *fletu* moveret manes, G. IV, 505. — cum fletu sese tulit ad litora, Æ. III, 599. — fletu nostro ingemuit, Æ. IV, 369. — largo rigabat ora, Æ. VI, 699. — hoc concussi animi, Æ. IX, 498. — *fletus* inanes cognovit, G. IV, 375. —

largos effundere, Æ. II, 271. — longos ciebat, Æ. III, 345. — tales fertque refertque, Æ. IV, 437. — fletibus nullis movetur, Æ. IV, 439.

Flexilis circulus, Æ. V, 559.

Flexus: flexu sinuoso, G. I, 244. — *flexus* longos superant, Æ. VIII, 95. — *flexibus* tardis errat Mincius, G. III, 14. — eversis torquetur orbis, Cu. 178.

Flictus: flictu dant galeæ sonitum, Æ. IX, 667.

Floreo: floret ager, G. II, 6. — rosa, Cir. 98. — florebat ante alios in armis, Cir. 110. — florebant tempora lauro, Cir. 121. — *floreat* alnus narcisso, E. VIII, 53. — copia thymbræ, G. IV, 32. — floruerit quibus viris terra, Æ. VII, 644. — florens ostro coma, Cir. 387. — *florentis* Sophiæ, Cir. 4. — florentem cytisum, E. I, 79. — studiis otii, G. IV, 564. — multos annos tenuit, Æ. VIII, 481. — *florentes* ætatibus, E. VII, 4. — ære catervas, Æ. VII, 804; XI, 433. — æquali corpore pinus, Cir. 435. — Cyclades, Cir. 471. — *florentia* sertis limina, Æ. IV, 202. — regna, Cir. 464. — *florentibus* herbis, E. IX, 19.

Floreus: florea per rura, Æ. I, 430.

Floridus: florida tellus, Cu. 69. — pinus, Cu. 406.

Flos tenax, G. II, 134. — est in pratis, G. IV, 271. — veterum virûm, Æ. VIII, 500. — purpureus languescit moriens, Æ. IX, 435. — *florem* salicti depasta sæpes, E. I, 55. — anethi jungit, E. II, 48. — in florem se induet nux, G. I, 188. — florem qualem violæ, ponuntjuvenem, Æ. XI, 68. — *flore* albo piri incanuit ornus, G. II, 72. — in flore novo, G. IV, 142. — flore primævo juventus, Æ. VII, 162. — vestibat genas juventa, Æ. VIII, 160. — purpureo comantem caulem, Æ. XII, 413. — de croceo violæ. Cop. 13. — *flores* blandos fundent, E. V, 23. — purpureos metunt, G. IV, 54. — purpureos jacit, Æ. V. 79. — purpureos spargam, Æ. VI, 885. — quoscumque novant tempora, Cu. 409. — deponunt hyacinthi, Cir. 96. — *florem* amor, G. IV, 205. — *floribus* ornatus crines, E. VI, 68. — insultent hædi, G. IV, 11. — explent oras, G. IV, 39. — croceis halantes horti, G. IV, 109. — horrea texent, G. IV, 250. — illum complectitur amaracus, Æ. I, 694. — variis insidunt apes, Æ. VI, 708. — variantibus herbæ, Cu. 87.

Fluctuo: fluctuat late tellus ære, G. II, 281. — æstu irarum, Æ. IV, 532, 564. — æstu curarum, Æ. VIII, 19. — animo nunc huc nunc illuc, Æ. X, 680. — nequidquam æstu, Æ. XII, 486. — ira intus, Æ. XII, 527. — præda passim, Cu. 356.

Fluctus cœpit albescere, G. III, 237; VII, 528. — proluit corpora, G. III, 542. — latera tinxit, Æ. III, 665. — nunc me habet, Æ. VI, 362. — sequitur ad litora, Æ. XII, 366. — *fluctu* jactante, G. IV, 195. — in summo pendent, Æ. I, 106. — subito assurgens Orion, Æ. I, 535. — in medio submersum, Æ. I, 584. — medio apparet Zacynthos, Æ. III, 270. — ab Euroo curvatus portus, Æ. III, 533. — e fluctu cernitur Ætna, Æ. III, 554. — fluctu tumenti suspensa, Æ. VII, 810. — cano spumabant cærula, Æ. VIII, 672. — secundo labitur, Æ. X, 687. — e fluctu respicit arva, Cir. 470. — *fluctus* insani feriant litora, E. IX, 43. — Sicanos subter labere, E. X, 4. — Ionii, G. II, 108. — longi urgent ad litora, G. III, 200. — mulcere et tollere, Æ. I, 66. — vastos volvunt. Æ. I, 86. — ad sidera tollit, Æ. I, 103. — inter fluctus, Æ. I, 107; II, 206. — fluctus torquet, Æ. I, 116. — motos componere, Æ. I, 135. — vastos sorbet in abruptum, Æ. III, 422. — in fluctus me spargite, Æ. III, 605. — fluctus altos tetigit, Æ. III, 662. — Ionios æquare sequendo, Æ. III, 671. — atros secabat, Æ. V, 2. — salsos revomentem, Æ. V, 182. — in salsos

porriciam exta, Æ. V, 238; 776. — quietos ignorare, Æ. V, 848. — quam multi volvuntur, Æ. VII, 718. — effulgere auro videres, Æ. VIII, 677. — verberat arbore centena, Æ. X, 207. — secabant, Æ. X, 222. — fatigat puppis, Æ. X, 304. — tantos irarum volvis, Æ. XII, 831. — super fluctus, Cu. 353. — *fluctibus* assurgens, G. II, 160. — e fluctibus ibat Proteus, G. IV, 429. — fluctibus in mediis, Æ. I, 109; Cir. 401. — oppressos, Æ. I, 129. — vastis huc acti, Æ. I, 333. — omnibus errantem, Æ. I, 756. — undas contrarias imprecor, Æ. IV, 628. — tumidis tunditur, Æ. V, 126. — sub imis audiit, Æ. V, 239. — actos subegit, Æ. VII, 213. — mediis jaciat, Æ. X, 683.

Fluentum: fluenta Aniena, G. IV, 369. — Xanthi deserit, Æ. IV, 143. — rauca transportare, Æ. VI, 327. — Tiberina recalent nostro sanguine, Æ. XII, 35.

Fluidus liquor, G. III, 484. — fluidum cruorem, Æ. III, 663.

Fluito: fluitant in ovo effigies, Cir. 492. — *fluitantem* errare ratem, Æ. V, 867. — fluitantia transtra impediunt, Æ. X, 306.

Flumen Himellæ qui colunt, Æ. VII, 714. — calidum vomens, Æ. IX, 414. — piceum agit sudor, Æ. IX, 814. — *fluminis* alti sub thalamo, G. IV, 333. — secreti ad undam, Æ. III, 389. — Lethæi ad undam, Æ. VI, 714. — alveo adsuetæ volucres, Æ. VII, 33. — ripas intrastis, Æ. VII, 201. — Tyberini ad undam, Æ. X, 833. — *flumine* sacro fusi, G. II, 147. — herboso pascentem cycnos, G. II, 199. — in currenti concrescunt crustæ, G. III, 360. — effuso, G. IV, 288. — largo humectat vultum, Æ. I, 465. — montano torrens sternit agros, Æ. II, 305. — vivo me abluero, Æ. II, 719. — Crimiso conceptum, Æ. V, 38. — pulchro consedere, Æ. VII, 430. — in Tyrrheno lavit boves, Æ. VIII, 57. — pleno stringentem ripas, Æ. VIII, 62. — de flumine undam sustulit, Æ. VIII, 69. — flumine cum tuo sancto, Æ. VIII, 72. — egelido secretum natum, Æ. VIII, 610. — pingui Nilus, Æ. IX, 31. — a Tiberino, Æ. XI, 449. — noto aquæ perfundi, Æ. XI, 495. — inclusum cervum, Æ. XII, 749. — *flumina* inter nota, E. I, 52. — ad frigida, E. V, 25. — decurrunt inter valles, E. V, 84. — torrentia, E. VII, 52. — sicca videas, E. VII, 56. — trudunt glaciem, G. I, 310. — cava crescunt, G. I, 326. — curva, G. II, 11; IV, 278. — subter labentia muros, G. II, 157. — amem, G. II, 486. — secundum plena, G. III, 144. — lata, G. III, 213. — objecta retardant, G. III, 254. — læta manabunt, G. III, 310. — summa libant, G. IV, 54. — alta discedere jubet, G. IV, 460. — labentia spectabat, G. IV, 366. — locis diversa, G. IV, 367. — servant Nymphæ, G. IV, 383. — cava coquebant radii, G. IV, 427. — præcipitant mento, Æ. IV, 250. — infusa nec prosunt, Æ. V, 684. — inventa monstrat, Æ. VI, 8. — servat Charon, Æ. VI, 298. — tanta innare, Æ. VI, 369. — ad nostra tendis, Æ. VI, 388. — ea quæ sint, Æ. VI, 711. — ignota adhuc precatur, Æ. VII, 138. — in latebrosa vocantem victos, Æ. VIII, 713. — per flumina fratris adnuit, Æ. IX, 104; X, 113. — flumina circum Symæthia, Æ. IX, 585. — ad flumina deferimus natos, Æ. IX, 603. — flumina circum liquentia, Æ. IX, 679. — Thermodontis quum pulsant, Æ. XI, 659. — apud flumina Hebri concitus, Æ. XII, 331. — circum flumina Lernæ, Æ. XII, 518. — flumina Ceratea fugiens, Cir. 113. — requiescunt cursus, Cir. 233. — per sacra Ilithyiæ, Cir. 326. — aurea Tagi audire, Cat. XI, 52. — *fluminibus* vagantur, Æ. XI, 273. — sonoris quæ præsidet, Æ. XII, 139.

Fluo: fluit ad terram cervix, G. III, 524. — agmine leni Thybris, Æ. II,

782. — sudor undique rivis, Æ. V, 200. — æs rivis, Æ. VIII, 445. — turba relictis castris, Æ. XII, 444. — fluunt ad tecta plenis viis, Æ. XI, 236. — *fluxit* plurima auro Italia, G. II, 166. — sanguine humus, Cat. XI, 32. — *fluant* mella illi, E. III, 89. — *fluere* tantum, G. II, 100. — spes Danaûm, Æ. II, 169. — *fluens* madida in veste Menœtes, Æ. V, 179. — ad terram, Æ. XI, 828. — *fluentem* Nilum magnum, G. III, 28. — crinem, Æ. IV, 147. — *fluentes* Baccho vites, G. II, 190. — sinus, Æ. I, 320. — ramos compesce, G. III, 370. — sanie taboque necabat, Æ. VIII, 487. — *fluentia* tabo membra, Æ. III, 626. — tabo ora, Æ. IX, 472. — fluxas res, Æ. X, 88.

Fluvialis arundo, G. II, 414. — fluviali lympha, Æ. IV, 635. — fluvialibus undis, Æ. IX, 70.

Fluvius condidit se lacu, Æ. VIII, 66. — corniger, regnator aquarum, Æ. VIII, 77. — *fluvii* cognomine, Æ. III, 702. — *fluvium* inducit satis, G. I, 105. — in liquentem transformat se, G. IV, 442. — trans fluvium, Æ. VI, 415. — fluvium ad Lethæum has evocat, Æ. VI, 749. — Thybrim hunc, Æ. VII, 151. — tumentem leniit, Æ. VIII, 186. — Thybrim diximus, Æ. VIII, 331. — innaret Clœlia, Æ. VIII, 651. — petere, Æ. IX, 790. — in fluvium sese dedit saltu, Æ. IX, 816. — *fluvio* salubri mersare, G. I, 272. — propinquant, Æ. VI, 384. — amœno prorumpit Tiberinus, Æ. VII, 30. — opaco succedit, Æ. VII, 36. — secundo deflueret, Æ. VII, 494. — amœno Tiberinus, Æ. VIII, 31. — innare carinas miratur, Æ. VIII, 93. — sese dat, Æ. XI, 565. — projecit prædam, Æ. XII, 256. — alto se condidit, Æ. XII, 886. — *fluvii* sensere alnos, G. I, 136. — dum current in freta, Æ. I, 607. — *fluviorum* rex, G. I, 482. — decus, Æ. XII, 142. — *fluvios* minaces tentare, G. III, 77. — ministrant, G. III, 126. — rapaces innare, G. III, 143. — recentes præbere, G. III, 301. — amant magis, G. III, 396. — fluviis dulcibus perfundunt pecus, G. III, 445. — sistere aquam, Æ. IV, 489.

Focus: ante focum, E. V, 70. — focum vestigat, Mor. 7. — *foco* ure cancros, G. IV, 48. — infert, Mor. 50. — *focos* amare hortor, Æ. III, 134. — diripuere, Æ. IX, 75. — parabant in medio, Æ. XII, 118. — ferunt, Æ. XII, 285. — sacratos tinget, Cat. VI, 8. — *focis* suspensa robora, G. I, 175. — advolverunt ulmos, G. III, 376. — libo munera, Æ. III, 178. — penetralibus rapiunt ignem, Æ. V, 660. — inventum quem credidit, Æ. VII, 680. — ruebant cinerem, Æ. XI, 212. — imponere ligna, Mor. 37.

Fodio: foderunt cubilia talpæ, G. I, 183. — *fodito* primus humum, G. II, 408. — *foderet* armos equi calcaribus, Æ. VI, 882. — de cespite terram, Cu. 392.

Fœde exussit puppes, Æ. V, 794. — petentis ossa, Cu. 195.

Fœdo: fœdant omnia contactu, Æ. III, 227. — *fœdasti* vultus funere, Æ. II, 539. — *fœdavit* quæ caussa vultus, Æ. II, 286. — *fœdare* ferro latebras, Æ. II, 55. ferro volucres pelagi, Æ. III, 241. — in pulvere crines, Æ. XII, 99. — *fœdans* ora unguibus, Æ. IV, 673; XII, 871. — pectora pugnis, Æ. XI, 86. — *fœdantem* sanguine ignes, quos sacraverat, Æ. II, 502. — *fœdati* Galæsi ora, Æ. VII, 575.

Fœdus: fœda dea, Æ. IV, 195. — *fœdam* tempestatem, G. I, 323. — *fœda* vestigia, Æ. III, 244. — ministeria, Æ. VII, 619. — *fœdissima* proluvies, Æ. III, 216. — *fœdissime*, Æ. XI, 392.

Fœdus: confundere jussus, Æ. V, 496. — placidum componite, Æ. X, 15. — ferit, Æ. X, 154. — concipe, Æ. XII, 13. — conceptum excute, Æ. XII, 158. — infectum precantur, Æ. XII, 242. — confundere avidus, Æ. XII, 290. — reposcite flammis, Æ. XII,

caput, Æ. XII, 816. — Hamadryadum gratissima Tempe, Cu. 94. — *fontem* irriguum bibant violaria, G. IV, 32. — Timavi superare, Æ. I, 244. — ferebant alii, Æ. XII, 119. — ad fontem requievit, Cu. 155. — in *fonte* lavabo, E. III, 97. — fonte sacro quæ sonat, Æ. VII, 84. — in fonte puro lavabat, Æ. VII, 489. — fonte quocumque te tenet, Æ. VIII, 75. — *fontes* muscosi, E. VII, 45. — inducere umbra, E. IX, 20. — hic gelidi, E. X, 42. — vocabant te, E. I, 40. — sacri, E. I, 53. — liquidi, G. II, 200, III, 529, IV, 18. — sanctos recludere, G. II, 175. — liquidos dant manibus, G. IV, 376. — Velini, Æ. VII, 517. — admistos contrahit, Mor. 45. — *fontibus* arcent, G. III, 131. — restinguere ignes, Æ. II, 686. — manantia ántra, Cu. 77. — e gelidis manans unda, Cu. 146.

For: fatur dehinc talia, Æ. I, 131, 256. — ille hæc, Æ. II, 76; III, 612. — ficto pectore, Æ. II, 107. — ita dictis amicis, Æ. II, 147. — vix tandem longo tempore, Æ. III, 309. — talia, Æ. III, 485; V, 16 et al. — ex aggere tumuli, Æ. V, 44. — ita, Æ. V, 382; X, 80; XI, 822; XII, 295. — sic ad aurem, Æ. V, 547. — cui Palinurus, Æ. V, 847. — sic lacrymans, Æ. VI, 1. — talia regi, Æ. VI, 36. — sic a puppi, Æ. VIII, 115. — pater, Æ. VIII, 394. — contra quem talia, Æ. IX, 280. — ita ad æthera, Æ. X, 459; XI, 556. — hæc inimico pectore, Æ. X, 556. — ita lacrymis obortis, Æ. XI, 41. — hæc super, Æ. XI, 685. — hæc, Æ. XI, 718. — delibans oscula, Æ. XII, 434. — stans aggere, Æ. XII, 564. — sic sævo pectore, Æ. XII, 888. — *fatus* erat ea, Æ I, 586; II, 692 et al. — sic *fatus*, Æ. I, 610; II, 50 et al. — fatus eram ea, Æ. II, 323; III, 90. — hæc, Æ. II, 721; V, 421. — *fata* sic, Æ. IV, 685. — fata talia conticuit, Æ. VI, 53. — est olli breviter, Æ. VI, 321. — fatus erat talia, Æ. VI, 372. — fata est contra quæ, Æ. VI, 398. — fatus procedit in æquor, Æ. X, 451. — talia, Æ. X, 495. — hæc ita, Æ. X, 594. — *fabor* tibi, Æ. I, 261. — *fare* age, Æ. III, 462; VI, 389. — age fare vicissim, Æ. VI, 531. — *fari* hortamur, Æ. II, 74; III, 608. — vetat Helenum, Æ. III, 380. — Saturnia jussit, Æ. VII, 428. — legatos jubet, Æ. XI, 240. — farier ita infit, Æ. XI, 242. — fari ut potuit, Æ. XII, 47. — *fanti* talia non mansere comtæ comæ, Æ. VI, 46. — *fandi* memores deos, Æ. I, 543. — coram copia data, Æ. I, 520. — mollissima tempora, Æ. IV, 293. — fictor, Æ. IX, 602. — hic finis, Æ. X, 116. — doctissima, Æ. X, 225. — libertatem, Æ. X, 346. — copia, Æ. XI, 248, 378. — *fando* talia temperet a lacrymis, Æ. II, 6. — pervenit ad aures tuas, Æ. II, 81. — quis explicet funera, Æ. II, 361. — Austros demoror, Æ. III, 481. — quæ enumerare vales, Æ. VI, 333. — *fatu* haud mollia, Æ. XII, 25.

Foramen: foraminibus liquatur Ceres, Mor. 42.

Foras cineres fer, E. VIII, 101.

Forceps: forcipe tenaci versant ferrum, G. IV, 175. — tenaci versant massam, Æ. VIII, 453. — tenaci prensat ferrum, Æ. XII, 404. — bidente attondisse colla, Cat. VIII, 9.

Foris: fores imas obsedere, Æ. II, 450. — cæcæ, Æ. II, 453. — ante fores, Æ. VI, 47. — *foribus* superbis, G. II, 461. — in foribus pugnam faciam, G. III, 26. — in foribus suspendit aranea casses, G. IV, 247. — foribus ahenis stridebat cardo, Æ. I. 449. — divæ resedit, Æ. I, 505. — in foribus posuit, Æ. VI, 20. — in foribus stabulant Centauri, Æ. VI, 286. — foribus propinquant, Æ. VI, 634. — superbis affixa ora, Æ. VIII, 196. — revulsis panditur domus, Æ. VIII, 262. — altis sese intulit, Æ. XI, 36. — deponunt flores, Cir. 95. — primis excubias jactabat, Cir. 208.

Forma bovis optima, G. III, 52. —

nova viri procedit, Æ. III, 591. — dei se obtulit, Æ. IV, 556. — tricorporis umbræ, Æ. VI, 289. — quæ mersit viros, Æ. VI, 615. — sua cui recessit, — Æ. XI, 70. — *formæ* spretæ injuria, Æ. I, 27. — sub imagine, Æ. VI, 293. — decus, Æ. VII, 473; Cir. 481. — conscia conjux, Æ. VIII, 393. — paternæ insigne, Æ. X, 188. — gloria, Cu. 407. — *formam* accipit aratri, G. I, 170. — accipiunt tiliæ, G. II, 450. — mortalem eripiam, Æ. IX, 101. — oris vertitur in Buten, Æ. IX, 646. — assimulata Camerti, Æ. XII, 224. — forma pulcherrima, Æ. I, 72. — pulcherrima Dido, Æ. I, 496. — insignis Euryalus, Æ. V, 295. — pulcher ante omnes, Æ. V, 570. — egregium juvenem, Æ. VI, 862. — ambo egregii, Æ. X, 435; XII, 275. — præstanti cervus, Æ. VII, 483. — superante juvencos, Æ. VIII, 208. — vinceret omnes, Cir. 77. — fallor, Cir. 432. — *formæ* terribiles, Æ. VI, 277. — luporum ululare, Æ. VII, 18. — *formas* rerum sumere, E. VI, 36. — in omnes se vertet, G. IV, 411. — omnes scelerum comprendere, Æ. VI, 626. — horribiles circum sistere vidit, Cir. 80.

Formica metuens senectæ, G. I, 186. — terens angustum iter, G. I, 380. — formicæ populant acervum farris, Æ. IV, 402.

Formido: formidinis atræ ora, Æ. XII, 335. — *formidine* perpetua solvent terras, E. IV, 14. — pinnæ puniceæ agitant cervos, G III, 372. — nova percussa mater, G. IV, 357. — nigra caligantem lucum, G. IV, 468. — deposita, Æ. II, 76; III, 612. — captos, Æ. II, 384. turpi scandunt equum, Æ. II, 400. — coit sanguis, Æ. III, 30. — ancipiti pressus, Æ. III, 47. — subita deriguit sanguis, Æ. III, 259. — subita trepidus, Æ. VI, 290. — falsa ludit vatem, Æ. VII, 442. — falsa quam ludit Æ. VII, 453. — Martis sacræ portæ, Æ. VII, 608. — trepidi, Æ. IX, 169. — trepida versi Troës, Æ. IX, 756. — falsa ludar, Æ. X, 631. — crimen acerbat, Æ. XI, 407. — pennæ septum cervum, Æ. XII, 750. — amens Turnus, Æ. XII, 776. — solvit torpor membra, Æ. XII, 867. — dira implicuit mentem, Cu. 199. — in subita demtæ vires, Cir. 214. — divûm terret cives, Cir. 363.

Formido: formidatus nautis Apollo, Æ. III, 275.

Formo: format litera elogium, Cu. 411. — *formabat* classem in Ida, Æ. IX, 80. — *formavimus* tenuem orsum, Cu. 2. *formabis* vitulos ad studium, G. III, 163 — *formans* de marmore lapidem, Cu. 396. — *formatum* in orbem, Cu. 395.

Formosus Apollo, E. IV, 57. — formosa juvenca, G. III, 219. — *formosi* pecoris custos, E. V, 44. — formosæ puellæ ora, Cop. 33. — *formosum* pedem, E. V, 90. — *formose* puer, E. II, 17. — formosi, valete, Cat. VII, 7. — *formosior* ipse, E. V, 44. — formosior ansere Ledæ Ciris, Cir. 489. — *formosissimus* annus, E. III, 57. t. I. 4.

Fornax: fornace vasta liquescit chalybs, Æ. VIII, 446. — *fornacibus* ruptis, G. I, 472. — clausis æstuat ignis, G. IV, 263. — recoquunt enses, Æ. VII, 636. — ignis anhelat, Æ. VIII, 421.

Fornix: fornice adverso portas conspicio, Æ. VI, 631. — saxi latet, Æ. X, 806.

Fors omnia versat, E. IX, 5. — si qua tulisset, Æ. II, 94. — quæ prima dedit arma, Æ. VII, 554. — inopina ostentat salutem, Æ. VIII, 476. — si qua adjuvet, Æ. X, 458. — dicta refutet, Æ. XII, 41. — et virtus misceatur, Æ. XII, 714. — ni jussisset ducere casus, Cu. 160.

Fors absolute: fors reposcent, Æ. II, 139. — cepissent præmia, Æ. V, 232. — traherent tempus, Æ. VI, 537. — et vota facit, Æ. XI, 50. — si fors cesserit victoria Turno, Æ. XII, 183.

Forsan meminisse juvabit, Æ. I, 203.

Forsitan et quæras, G. II, 288.

Fortasse ferebat animum cœlo, Æ. X, 548.

Forte consederat, E. VII, 1 et alibi.

Fortis Etruria, G. II, 533. — aratris ætas, G. III, 62. — Achates, Æ. I, 579. — Asylas, Æ. XII, 550. — juvenis, Cu. 300. — *fortis* Achatæ, Æ. I, 120. — *fortem* Cloanthum, Æ. I, 510, 641; IV, 288. — Gyan, Æ. I, 510, 641. — manu Numanum, Æ. IX, 592. — Numam, Æ. X, 562. — Cethegum, Æ. XII, 513. — Serestum, Æ. XII, 561. — *forti* pectore, Æ. IV, 11. — Pelidæ, Æ. V, 808. — Etrusco, Æ. X, 238. — si qua est fiducia, Æ. XI, 502. — equo, Æ. XI, 705. — *fortes* tauri, G. I, 65. — ramos, G. II, 296. — ad aratra juvencos, G. III, 50. — Mycenas, G. III, 121. — coloni, G. III, 288. — Latinos, Æ. VII, 151. — *fortia* surgunt, G. II, 48. — corpora virum, Æ. I, 101. — bello pectora, Æ. VIII, 150. — ad fortia seræ vires, Æ. VIII, 509. — fortia corpora, Æ. VIII, 539; XII, 328. — per facta, Æ. X, 369. — *fortibus* ulmis, G. II, 83. — ausis, Æ. IX, 281. — humeris, Æ. IX, 364. — armis, Æ. X, 735. — *fortissimus* heros, Æ. VI, 169. — Umbro, Æ. VII, 752. — *fortissime* gentis, , Æ. I, 96. — heroum Entelle, Æ. V, 389. — Teucrûm, Æ. VIII, 154. — ductor, Æ. VIII, 513; X, 185. — Graiûm, Æ. XII, 538. — *fortissime*, Æ. X, 865. — *fortissima* frustra pectora, Æ. II, 348. — corda, Æ. V, 729.

Fortuna est præsens laborum, G. III, 452. — domus stat, G. IV, 209. — eadem insequitur, Æ. I, 240. — quæ sit urbi, Æ. I, 454. — quæ sit viris, Æ. I, 517. — similis voluit me consistere, Æ. I, 628. — miserum Simonem finxit, Æ. II, 79. — quæ sit rebus, Æ. II, 350. — adspirat labori, Æ. II, 385. — prima monstrat iter, Æ. II, 387. — quæ jam dabatur, Æ. II, 656. — dum fuit, Æ. III, 16. — recessit, Æ. III, 53. — satis digna te revisit, Æ. III, 318. — sua quibus est jam peracta, Æ. III, 493. — quæ deinde agitet, Æ. III, 609. — mansisset utinam, Æ. III, 615. — sequatur factum, Æ. IV, 109. — mea me doceat dolere, Æ. IV, 434. — pugnæ anceps fuerat, Æ. IV, 603. — dederat cursum, Æ. IV, 653. — quoniam superat, Æ. V, 22. — inimica ni me tulisset, Æ. V, 356. — mutata novavit fidem, Æ. V, 604. — exitio te reservat, Æ. V, 625. — omnis est superanda, Æ. V, 710. — Trojana secuta fuerit, Æ. VI, 62. — tua te sinet, Æ. VI, 96. — quæ te fatigat, Æ. VI, 533. — mersit viros, Æ. VI, 615. — si qua super laborum est, Æ. VII, 559. — si sequatur, Æ. VIII, 15. — voluit me precari, Æ. VIII, 127. — omnipotens, Æ. VIII, 334. — si qua fuisset, Æ. IX, 41. — si qua vetabit, Æ. IX, 214. — quæcumque est mihi, Æ. IX, 260. — secunda, aut adversa cadat, Æ. IX, 282. — quo sit loco, Æ. IX, 723. — dum fuit, Æ. X, 43. — quamcumque viam dederit, Æ. X, 49. — quæ est cuique, Æ. X, 107. — juvat audentes, Æ. X, 284. — queis negarat reditus, Æ. X, 435. — invidit te mihi, Æ. XI, 43. — quænam indigna implicuit vos? Æ. XI, 108. — dederit viam, Æ. XI, 128. — vos sollicitat, Æ. XI, 253. — populi quid ferat, Æ. XI, 345. — neque habet regressum, Æ. XI, 413. — multos locavit in solido, Æ. XI, 427. — quæ sit facillima, Æ. XI, 761. — qua visa est pati, Æ. XII, 147. nulla viam regit, Æ. XII, 405. — hæc accidit Latinis, Æ. XII, 593. — spondet salutem, Æ XII, 637. — dura quo vocat, Æ. XII, 677. — quæcumque est, Æ. XII, 694. — valens audacem fecerat, Cu. 276. — crudelis ademit te, Cir. 313. — *fortunæ* prioris munera, Æ. VII, 243. — vacat locus, Æ. XI, 180. — propriæ munere, Cu. 339. — *fortunam* da ferro, Æ. X, 422. — disce ex aliis, Æ. XII, 436.

Fortunatus ille qui novit, etc., G.

II, 493. — laborum ille mihi, Æ. XI, 416. —*fortunata* gens, G. IV, 287.— *fortunate* senex, E. I, 47, 52. — puer, E. V, 49. — o *fortunati*, Æ. I, 437. — fortunati ambo, Æ. IX, 446. — *fortunatæ* gentes, Æ. XI, 252. — *fortunatorum* nemorum amœna vireta, Æ. VI, 639.—*fortunatos* nimium agricolas, G. II, 458.

Forum insanum vidit, G. II, 502. — indicit, Æ. II, 758. — foro Romano mugire armenta videbant, Æ. VIII, 361. — præponere castra, Cat. XI, 43.

Forus: fores complebunt apes, G. IV, 250. — implessem flammis, Æ. IV, 605. — laxat, Æ. VI, 412.

Fossa: fossa humili designat mœnia, Æ. VII, 157. —*fossæ* implentur, G. I, 326. — inundant sanguine, Æ. XI, 382. —*fossarum* moræ, Æ. IX, 143. — *fossas* superant, Æ. IX, 314. fossas ingentes tenent, Æ. IX, 470. — implere, Æ. IX, 506. — complent aggere, Æ. IX, 567. — inundant sanguine, Æ. X, 24. — in præcipites volvitur, Æ. XI, 888. —*fossis* plenis, G. I, 372. — tenetur, Æ. X, 236.

Fossor robustus movens labefacta jugera, G. II, 264.

Fovea: foveis abscondere discunt, G. III, 558.

Foveo: fovet Neæram, E. III, 4. — dea hoc regnum gentibus esse, Æ. I, 18. — interdum gremio, Æ. I, 718. — cunctantem amplexu, Æ. VIII, 388. — colla æger, anhelans, Æ. X, 838. corpora lympha, Cu. 150. —*fovemus* famam, Æ. IV, 217. —*fovent* animas et ora, G. III, 135 — apes progeniem nidosque, G. IV, 56. —*fovebat* sinu germanam, Æ. IV, 686. —*fovi* Cupidine bella, Æ. X, 93. — fovit humum coluber, G. III, 420. — lympha vulnus, Æ. XII, 420. —*fovere* larem sub terra, G. IV, 43. —*fovebit* mecum Romanos, Æ. I, 281. —*fove* ora haustu aquarum, G. IV, 230. —*fovere* castra, Æ. IX, 57. —*fotum* gremio tollit dea, Æ. I, 692.

Fragilis: fragili culmo, G. I, 317. coralio, Cir. 434. —*fragiles* lauros, E. VIII, 82. — calamos, G. I, 76.

Fragmen: fragmine ingenti montis sternit Lucetium, Æ. IX, 569. — ingenti montis occupat Latagum, Æ. X, 698. —*fragmina* remorum quos impediunt, Æ. X, 306. — resplendent arena, Æ. XII, 741.

Fragmentum: fragmenta ramea subjiciunt costis, G. IV, 304.

Fragor aridus audiri, G. I, 358. — auditus stagnis Avernis, G. IV, 393. — cunctus pelagi cecidit, Æ. I, 154. — ingens intonat, Æ. VIII, 527. — præcipuus in tectis, Æ. XI, 214. — ingens æthera complet, Æ. XII, 724. — editus fulminibus, Cu. 317. — cœli venit in terras, Cu. 351. —*fragore* subito intonuit, Æ. II, 692. — magno cadunt virgulta, Æ. VII, 677. — tonat cælum, Æ. IX, 541. —*fragoribus* resonat æther, Æ. V, 228.

Fragosus saxis et vertice torrens, Æ. VII, 566.

Fragro: fragrans amomo thalamus, Cir. 512. —*fragrantia* thymo mella, G. IV, 169; Æ. I, 436. — allia mollit dextera, Mor. 100.

Fragum: fraga humi nascentia qui legitis, E. III, 92.

Frango: frangit rastris glebas, G. I, 94. — impavidus telum, Æ. XII, 8. —*frangunt* Euri silvas, G. II, 441.— *fregisti* calamos et arcum, E. III, 13. — fregere glandem sues, G. II, 72. — *fregerat* reges et populos, Cat. XII, 4. —*frange* manu telum, Æ. XI, 484. — *frangite* fruges saxo, G. I, 267. — *frangeret* ad saxum corpora, Æ. III, 625. — *frangere* fruges saxo, Æ. I, 179. — puppim, Æ. X, 297. —*frangitur* unda ab alto, Æ. I, 261. — ibi hasta, Æ. IX, 413 — ensis, Æ. XII, 732. — decus telo invidiæ, Cu. 341. — *frangimur* fatis, Æ. VII, 594. —*franguntur* remi, Æ. I, 104. —*frangentur* doli, G. IV, 400. —*fracta* unda, Æ. X, 291. — potentia, Cu. 365. —*fracto*

cerebro, Æ. V, 413. — *fracti* bello, Æ. II, 13. — fractæ vires, Æ. II, 170. — opes Teucrûm, Æ. III, 53. — fracta cacumina, E. IX, 9. — *fractos* sonitus tubarum, G. IV, 72. — remos, Æ. V, 209. — *fractas* res, G. IV, 240. — ad litora voces, Æ. III, 556. — *fractis* glebis, G. III, 261. — remis, Æ. V, 222. — *frangenda* bidentibus gleba, G. II, 400.

Frater tuus Æneas, Æ. I, 667. — Pygmalion, Æ. IV, 325. — tuus, Æ. V, 495. — Alcanor, Æ. X, 338. — Liger, Æ. X, 576. — flectit equos, Æ. X, 576. — infelix, Æ. X, 595. — ne desere fratrem, Æ. X, 600. — frater! Æ. XII, 883. — *fratris* radiis obnoxia Luna, G. I, 396. — Tiburti cognomine, Æ. VIII, 671. — Stygii per flumina, Æ. IX, 104; X, 113. — de corpore, Æ. X, 342. — miseri letum, Æ. XII, 636. — ab armis, Æ. XII, 844. — *fratri* reddit ensem, Æ. XII, 785. — misero succurrere, Æ. XII, 813. — ire comes, Æ. XII, 881. — te ostendere timuit, Cir. 167. — miscuit verba, Cat. II, 5. — *fratrem* latuere doli, Æ. I, 130. — in vota vocavit, Æ. V, 514. — morte redemit, Æ. VI, 121. — ruentem sustentat, Æ. X, 338. — Tyren fugiens, Æ. X, 403. — eripe morti, Æ. XII, 157. — Diorem, Æ. XII, 509. — cum *fratre* Remo, Æ. I, 292. — a fratre inimico recepi pœnas, Æ. IV, 656. — fratre Menestheo minor, Æ. X, 129. — cum fratre Coras, Æ. XI, 465, 604. — in fratre parsimonia, Cat. V, 12. — *fratres* conjuratos, G. I, 280. — infidos agitans discordia, G. II, 496. — Ætnæos adstantes cernimus, Æ. III, 678. — quibus invisi, Æ. VI, 608. — unanimos armare, Æ. VII, 335. — gemini linquunt mœnia, Æ. VII, 670. — ad superbos ruit, Æ. IX, 695. — animosa phalanx, Æ. XII, 277. — Lycia missos mittit neci, Æ. XII, 516. — discordantes Cadmeo sanguine, Cu. 253. — præter ignavos, Cat. V, 38. — *fratrum* sanguine perfusi, G. II, 510. — cohors foret obvia, Æ. X, 328. — novem corpora, Æ. XII, 270.

Fraternus: fraternæ mortis, Æ. IX, 736. — *fraterna* morte, G. III, 518. — cæde, Æ. V, 630. — *fraterna* Erycis litora, Æ. V, 24. — *fraternos* ictus, Cu. 140.

Fraudo quem regno, Æ. IV, 355. — *fraudare* numen, Cir. 83.

Fraus prisca, E. IV, 31. — innexa clienti, Æ. VI, 609. — omnis mea, Æ. IX, 428. — te incolumem perferet, Æ. XI, 717. — *fraudis* abunde est, Æ. VII, 552. — *fraudi* accommoda valles, Æ. XI, 522. — *fraudem* tumescere monet, G. I, 465. — in fraudem quis egit, Æ. X, 72. — *fraude* me petebas, Æ. IV, 675. — cœli deceptus, Æ. V, 851. — — loci et noctis oppressum, Æ. IX, 397. — remota, Cu. 72. — sine fraude dicam hoc, Cat. IX, 1.

Fraxineus: fraxineæ trabes, Æ. VI, 181. — *fraxineas* sudes, G. II, 359.

Fraxinus pulcherrima in silvis, E. VII, 65. — ingens, G. II, 66. — icta ferro sonat, Æ. XI, 136.

Fremitus quo vocat, Æ. II, 338. — equorum ardescit, Æ. XI, 607. — inter *fremitum* elabitur, Æ. V, 152. — *fremitu* marino assurgens, G. II, 160. — denso circumstant, G. IV, 216. — virûm consonat nemus, Æ. V, 148. — secundo volat, Æ. V, 338. — horrisono sequuntur, Æ. IX, 54.

Fremo: fremit juventus, Æ. V, 555. — amens arma, Æ. VII, 460. — ad caulas, Æ. IX, 60. — ore cruento, Æ. IX, 341. — arma juventus, Æ. XI, 453. — arrectis cervicibus, Æ. XI, 496. — æquore sonipes, Æ. XI, 599. — ore, Æ. XII, 8. — ilicibus Apenninus, Æ. XII, 703. — *fremunt* venti circum claustra, Æ. I, 56. — circum altaria, Æ. IV, 146. — tecta lamentis gemituque, Æ. IV, 668. — venti mutati transversa, Æ. V, 19. — nequidquam circum saxa, Æ. VII, 590. — litore puppes, Æ. VIII, 497. — lætitia, Æ.

IX, 637. — deprensa silvis flamina, Æ. X, 98. — ripæ crepitantibus undis, Æ. XI, 299. — numquam sic saxa, Æ. XII, 922. — cuncta cicadis, Cu. 151. — acerba, Cu. 324. — *fremebant* ore Dardanidæ, Æ. I, 559; V, 385. — omnes circum, Æ. VI, 175. — viæ lætitia, Æ. VIII, 717. — cœlicolæ assensu, Æ. X, 96. — eadem ore, Æ. XI, 132. — *fremet* horridus ore cruento, Æ. I, 296. — *fremens* evoe Bacche, Æ. VII, 389. — magis, Æ. VII, 787. — acerba Æneas, Æ. XII, 398. — *frementem* equum, G. I, 12. — bello Italiam, Æ. IV, 229. — animis Bitian, Æ. IX, 703. — dira viderunt, Æ. X, 572. — animis non tulit, Æ. XII, 371. — *frementi* immane animis Hyllo, Æ. XII, 535. — *frementes* equos, Æ. VII, 638; XI, 608; XII, 82.

Fremor varius cucurrit per ora turbata, Æ. XI, 297.

Frendeo: frendens graviter ora resolvit, G. IV, 452.

Freno: frenat ventos vinclis et carcere, Æ. I, 54. — *frenaret* hiems cursus aquarum glacie, G. IV, 36. — *frenare* gentes justitia, Æ. I, 523. — *frenatis* in equis, Æ. V, 554.

Frenum accipere, Æ. XII, 568. — *frena* dedere Lapithæ, G. III, 115. — virûm retardant, G. III, 252. — concordia ferre, Æ. III, 542. — spumantia mandit, Æ. IV, 135. — spumantia addit, Æ. V, 818. — ea concutit furenti, Æ. VI, 100. — bina aurea dedit, Æ. VIII, 168. — ad frena bijugi leones, Æ. X, 253. — frena conjiciunt, Æ. XI, 195. — *frenos* sonantes audire, G. III, 184. — *frenis* prehensis congreditur, Æ. XI, 719. — immissis arietat in portas, Æ. XI, 889. — spumantia ora, Æ. XII, 372.

Frequens exercet tellurem, G. I, 99. — herbis campus, G. II, 185. — *frequenti* cultu, G. II, 51. — *frequentes* lotos, G. III, 394. — stipant, G. IV, 216. — Tyrii convenere, Æ. I, 707. — animæ circumstant, Æ. VI, 486. — socii, Æ. X, 506. — *frequentibus* telis, Æ. X, 692.

Frequento: frequentant arva clari bello, Æ. VI, 478.

Fretum: freta destituent pisces, E. I, 61. — ponti agitata tumescere incipiunt, G. II, 503. — turbata procellis, G. III, 260. — Sicaniæ petamus, Æ. I, 557. — in freta dum current fluvii, Æ. I, 607. — freta Sigea relucent igni, Æ. II, 312. — legimus terris consita, Æ. III, 127. — versa spumant, Æ. V, 141. — emensæ, Æ. V, 627. — secabat, Æ. X, 147. — cærula exterrens, Æ. X, 210. — alta vectari, Cat. V, 2. — *fretis* spirantibus fervet æquor, G. I, 327. — objectare caput, G. I, 386. — Avernis immittitur æstus, G. II, 164.

Fretus illa agit ventos, Æ. IV, 245. — juventa, Æ. V, 430. — cithara et fidibus, Æ. VI, 120. — bis non legatos pepigi, Æ. VIII, 143. — *freta* nequidquam procellis, Æ. V, 791. — *freti* armis recludunt portas, Æ. IX, 676. — pietate cultores, Æ. XI, 787.

Frico: fricat arbore costas (sus Sabellicus), G. III, 256.

Frigeo: frigent vires in corpore, Æ. V, 396. — *frigentis* corpus lavant, Æ. VI, 219.

Frigidulus: frigidulam circumdat veste puellam, Cir. 251. — *frigidulos* ocellos, Cir. 348.

Frigidus anguis, E. VIII, 71; G. III, 441. — imber, G. I, 259. — aquilo, II, 404. — sanguis, G. II, 484. — in Venerem, G. III, 97. — Aquarius, G. III, 303. — vesper, G. III, 336. — sudor, G. III, 501. — auster, G. IV, 261. — horror, Æ. III, 29. — annus, Æ. VI, 311. — ille volvitur, Æ. IX, 415. — coit sanguis, Æ. X, 452. — *frigida* stella, G. I, 336. — glacies, G. III, 298. — nabat, G. IV, 506. — lingua, G. IV, 525. — mors, Æ. IV, 385. — Nursia, Æ. VIII, 715. — bello dextera, Æ. XI, 338. — exsolvit se, Æ. XI, 828. — Cremona, Cat. VIII, 12. — arundinibus

trichila, Cop. 8. — *frigida* sub terra, Æ. II, 472. — *frigida* Tempe, G. II, 469. — rura, G. III, 324. — tecta, G. IV, 104. — lecto lumina, Æ. XI, 818.

Frigus opacum captare, E. I, 53. — penetrabile adurat terram, G. I, 93. — sceleratum exquirere, G. II, 456. — durum ferre, Cat. V, 3. — *frigore* pluvio, G. III, 279. — rumperet saxa hiems, G. IV, 135. — non defit lac, E. III, 22. — hiems cogit mella, G. IV, 35. — contracto pigræ, G. IV, 259. — solvuntur membra, Æ. I, 92; XII, 951. — brumali solet virere, Æ. VI, 205. — primo autumni lapsa folia, Æ. VI, 309. — concrevit sanguis, Æ. XII, 905. — *frigora* curamus, E. VII, 51. — Rheni vides, E. X, 47. — ne lædant, E. X, 48. — vetabunt me, E. X, 56. — sensit seges, G. I, 46. — agentes ventos, G. I, 352. — amant taxi, G. II, 113. — prima autumni, G. II, 321. — concreta nocuere, G. II, 376. — spirantes Cauri, G. III, 456. — immoderata pati, Cat. XI, 45. — *frigoribus* agricolæ fruuntur parto, G. I, 300.

Frondator canet ad auras, E. I, 57.

Frondeo: frondet Jovi æsculus, G. II, 15. — *frondent* silvæ, E. III, 57. — *frondentis* semper acanthi, G. II, 119. — auri, Æ. VI, 208. — *frondenti* ex ilice, Æ. V, 129. — ramo, Æ. VII, 67, 135. — *frondentes* remos, Æ. IV, 399. — *frondentia* arbuta, G. III, 300. — *frondentibus* hospitiis, G. IV, 24. — ramis, Æ. III, 25.

Frondesco: frondescit virga metallo, Æ. VI, 154.

Frondeus: frondea tecta, G. IV, 61. — nemora, Æ. I, 191.

Frondosus: frondosa vitis, E. II, 70. — æstas, G. III, 296. — Ida, Æ. V, 252. — *frondosum* Olympum, G. I, 282. — *frondoso* luco, G. IV, 543. — vertice, Æ. VIII, 351. — *frondosis* montibus, Æ. VII, 387.

Frons: tenera imprudensque laborum, G. II, 372. — *frondis* obtentu, Æ. XI, 66. — *frondi* nemorum utile ver, G. II, 323. — *frondem* sufficiunt pecori, G. II, 436. — *fronde* saturantur capellæ, E. X, 30. — super viridi, E. I, 81. — glauca canentia salicta, G. II, 13. — levandum nemus, G. II, 401. — festa velamus delubra, Æ. II, 249. — premit crinem, Æ. IV, 148. — festa revinctum templum, Æ. IV, 459. — funerea coronat, Æ. IV, 506. — populea velatur, Æ. V, 134. — nova virere, Æ. VI, 206. — comtus, Æ. VII, 751. — cingite comas, Æ. VIII, 274. — levi virgulta fundet, Æ. XII, 207. — sub viridi latentem locum, Cu. 389. *frondes* densas stringunt agricolæ, E. IX, 61. — caducas volitare, G. I, 368. — altæ opacant, G. II, 55. — novas miratur, G. II, 82. — in altas elapsus ignis, G. V, 305 — explicat, G. II, 335. — carpendæ uncis manibus, G. II, 366. — seras posuit vinea, G. II, 403. — negant, G. III, 131. — vescas salicum carpes, G. III, 175. — apparent arbore, G. III, 352. — raras super injice, G. IV, 46. — teneras turbavit janua, Æ. III, 449. — consternunt terram, Æ. IV, 444. — conjiciunt, Æ. V, 661. — inter populeas, Æ VIII, 32; X, 190. — *fondibus* novis adolescit ætas, G. II, 362. — hirsutis pastus, G. III, 231. — pascuntur, G. III, 528. — atris intexunt latera, Æ. VI, 215. — densis atrum latus, Æ. XI, 523.

Frons parum læta, Æ. VI, 863. — hispida præfert hominem, Æ. X, 211. — *frontis* patulæ species, Cir. 497. — *fronti* invergit vina, Æ. VI, 244. — *frontem* cingite baccare, E. VII, 27. — albam ostentans, Æ. V, 567. — obscœnam arat rugis, Æ. VII, 417. — mediam dividit, Æ. IX, 750. — mediam adversi disjicit, Æ. XII, 307. — *fronte* in levi quæsisset cornua, E. VI, 51. — sub adversa, Æ. I, 166. — sub torva quod latebat, Æ. III, 636. — serenat spem, Æ. IV, 477. — de fronte equi revulsus amor, Æ. IV, 515. — fronte aurata juvencum, Æ. IX, 627. — ferit terram, Æ. X, 349. — haud læta sedet,

Æ. XI, 238. — patula præpandit cornua, Cu. 16. — locatur elogium, Cu. 410. — submissa, Mor. 10. — *frontibus* versis, G. III, 24. — junctis feruntur, Æ. V, 158. — conversis incurrunt, Æ. XII, 717.

Fructus: fructus feros mollite colendo, G. II, 36. — tulere rami, G. II, 500. — securos dabunt tempora, Cu. 9.

Fruges maturæ, E. III, 80. — novas alitis, G. I, 22. — torrete igni, G. I, 267. — tostas æstu terit area, G. I, 299. — circum novas, G. I, 345. — gravidæ implevere, G. II, 143. — gravidas sufficit tellus, G. II, 424. — infodiunt unguibus, G. III, 535. — receptas torrere parant, Æ. I, 178. — salsæ mihi parari, Æ. II, 133. — salsas dant, Æ. XII, 173. — *frugum* auctorem, G. I, 27. — custodia, G. IV, 327. — *frugibus* gaudent segetes, E. IX, 48. — nocent umbræ, E. X. 76. — lætis officiant herbæ, G. I, 69. — medicatis soporatam offam, Æ. VI, 420.

Frumentum : frumenti herbam quæreret, G. I, 134. — acervus, Mor. 16. — *frumenta* lactentia turgent, G. I, 315. — sata carpes, G. III, 176. — *frumentis* labor additus, G. I, 150. — optima terra, G. II, 205. — favet terra, G. II, 228.

Fruor: fruitur colloquio deorum, Æ. VII, 90. — *fruuntur* parto agricolæ, G. I, 300. — Teucri simul urbe, Æ. III, 352. — sermone, Æ. VIII, 468. — *fruatur* regno aut luce, Æ. IV, 619.

Frustra spectabis acervum, G. I, 158 et alibi.

Frustror: frustratur clamor inceptus hiantes, Æ. VI, 493. — *frustrata* nunquam conatus meos, Æ. XII, 95.

Frustum: in frusta secant, Æ. I, 212. — frusta commista mero eructans, Æ. III, 632. — lactea repugnant, Mor. 104.

Frutex: fruticum genus omne viret, G. II, 21. — sentes, Cu. 55.

Fuco: fucatur lana veneno, G. II, 465. — *fucata* vellera, G. IV, 335.

Fucus immunis sedens ad pabula, G. IV, 244. — fucos, ignavum pecus, arcent, G. IV, 168; Æ. I, 435.

Fucus: fuco explent oras, G IV, 39.

Fuga ulla pericli, Æ. VIII, 251. — segnis equorum, Æ. X, 592. — quæ reducet me? Æ. X, 670. — neque his nota, neque illis, Æ. X, 757. — subeat subsidio, Æ. XII, 733. — *fugæ* longum laborem, Æ. III, 160. — studio, Æ. IV, 400. — laborem perferre, Æ. V, 679. — spes, Æ. IX, 131; X, 121. medio, Æ. XI, 547. — *fugæ* deest terra, Æ. X, 378. — fidens, Æ. XI, 351. — *fugam* reperit pellacia, G. IV, 443. — maturate, Æ. I, 137. — celerare, Æ. I, 357; IX, 378. — parabat Dido, Æ. I, 360. — moliri, Æ. II, 108. — eripe, Æ. II, 619. — agitate, Æ. II, 640. — tenuisse per hostes, Æ. III, 283. — procul inde celerare, Æ. III, 666. — ante fugam, Æ. IV, 328. — fugam hanc abscondere speravi, Æ. IV, 338. — facilem exspectet, Æ. IV, 430. — festinare, Æ. IV, 575. — dedit, Æ. VII, 24. — malorum velle, Æ. IX, 539. — immisit Teucris, Æ. IX, 719. — quo tenditis, Æ. IX, 781. — dimitte, Æ. XI, 706. — convertunt clamore, Æ. XII, 252. — petet ille, Æ. Æ. XII, 463. — dant nubila, Æ. XII, 367. — equorum tentavit cursu, Æ. XII, 484. — *fuga* fidentem Parthum, G. III, 31. — versos hostes, G. III, 120. — acri carpere pràta, G. III, 142. — verrens arva, G. III, 201. — caput abdidit, G. III, 422. — dare terga versa, G. IV, 85. — Hebrum prævertitur, Æ. I, 317. — tentanda æquora, Æ. II, 176. — celeri sub sidera lapsæ, Æ. III, 243. — silvas peragrat, Æ. IV, 72. — glomerant agmina cervi, Æ. IV, 155. — abire ardet, Æ. IV, 281. — comitabor nautas, Æ. IV, 543. — secat æquora Pristis, Æ. V, 218. — nudant terga, Æ. V, 586. — secuit arcum, Æ. V, 658; IX, 15. — tenet muros, Æ. IX, 557. — sonantem pharetram sensere, Æ. IX, 660. — vertit agmina, Æ. IX, 800. —

tolle Turnum, Æ. X, 624. — contentus, Æ. XI, 815. — dant terga, Æ XII, 463. — petit æquora Turnus, Æ. XII, 742.

Fugax aufertur, Æ. XI, 713. — *fugacem* Palmum, Æ. X, 697. — capream, Æ. X, 724. — tegat nube, Æ. XII, 52. — *fugaces* cervi, G. III, 539. — feras, Æ. IX, 591. — *fugacibus* pedibus, Æ. XI, 390.

Fugio nec quemquam, E. III, 53. — *fugis* me, Æ. IV, 314. — hinc præceps, Æ. IV, 565. — quem fugis? Æ. V, 742; VI, 466. — fugis me adjungere socium, Æ. IX, 200. — quo fugis? Æ. X, 649. *fugit* vox Mœrim, E. IX, 54. — ad salices, E. III, 65. — vigilantia viros, G. II, 265. — dies ævi mortalibus, G. III, 284. — cælum vipera, G. III, 417. — in Rhodopen Gelonus, G. III, 462. — diversa ex oculis, G. IV, 500. — taurus aras, Æ. II, 223. — longis porticibus, Æ. II, 528. — ægra auras, Æ. IV, 389. — matrem, Æ. IV, 473. — ad terram, Æ. V, 243. — volans in nubila, Æ. V, 512. — in auras, Æ. V, 740. — ocior Euro, Æ. VIII, 223; XII, 733. — per undas, Æ. X, 247. — hasta, Æ. X, 340. — Aufidus retro undas, Æ. XI, 405. — victoria has manus, Æ. XI, 436. — præsepia, Æ. XI, 492. — hostem per auras, Æ. XI, 559. — super amnem, Æ. XI, 563. — rapidus retro, Æ. XI, 628. — ante omnes, Æ. XI, 806. — vita sub umbras, Æ. XI, 831; XII, 952. — prima ala Camillæ, Æ. XI, 868. Atinas, Æ. XI, 869. — penitus in nubila, Æ. XII, 256. — Latinus, Æ. XII, 285. — exterrita lucem, Æ. XII, 660. — refugitque mille vias, Æ. XII, 753. — e manibus pila, Cir. 149. — Scorpius Oriona, Cir. 535. — *fugimus* patriam, E. I, 4. — quo *fugitis*? Æ. X, 369. — *fugiunt* phocæ in flumina, G. III, 543. — æthere nimbi, Æ. V, 821. — notos, Æ. X, 266. — hi, Æ. XI, 623. — Rutuli, Æ. XI, 869. — de corpore vires, Cir. 448. — quos *fugi*, Æ. II, 156. — *fugere* (fugerunt), G. I, 330. — imbrem grues, G. I, 375. — *fuge* quintam lunam, G. I, 277. — pabula læta, G. III, 385. — nate dea, Æ. II, 289. — nate, Æ. II, 733. — terras, fuge litus, Æ. III, 44. — dextrum litus et undas, Æ. III, 413. — *fugite* hinc, o pueri, E. III, 93. — fugite o miseri, fugite, Æ. III, 639. — ne fugite hospitium, Æ. VII, 202. — *fugias* quo modo laborem, Æ. III, 459. — *fugiat* quo modo laborem, Æ. VI, 893. — *fugiatis* nos amicos, Æ. XI, 109. — *fugeret* te præceps, G. IV, 457. — fugerent Graii hac, Æ. I, 467. — *fugisse* medium per ignes, Æ. X, 56. — unde feruat, Cir. 303. — *fugiens* quacumque, G. I, 406. — per gramina rivus, G. IV, 19. — Aristæus Tempe, G. IV, 317. — sidus piscis, G. IV, 234. — germanum, Æ. I, 341. — Troilus, Æ. I, 474. — dat tortus, Æ. V, 276. — Dædalus, Æ. VI, 14. — arma Jovis, Æ. VIII, 320. — te, Teuthra, Æ. X, 403. — inter prælia, Æ. XI, 541. — eludit Orsilochum, Æ. XI, 694. — ille simul, Æ. XII, 758. — Nycteleum Agave, Cu. 110. — Carpathium, Cir. 113. — obnixe amores, Cir. 301. — secat æthera, Cir. 538, 541. — *fugientis* Italiæ, Æ. VI, 61. — Æneæ, Æ. X, 656. — *fugientem* voce secutus est, Æ. I, 406; IX, 17. — Italiam, Æ. V, 629. — bijugis Rhœtea, Æ. X, 399. — Oroden, Æ. X, 732. — Turnum, Æ. XII, 645. — *fugiente* anima, G. IV, 526. — *fugientia* spicula dirigit, Æ. XI, 654. — *fugientibus* ingerit hastas raptas, Æ. IX. 763; XII, 330.

Fugito: fugitant puellæ, Cir. 351.

Fugo: fugat aves trans pontum, Æ. VI, 312. — *fugarat* dies stellas, Æ. V, 42. — noctem dies, Æ. X, 257. — tenebras Aurora, Cu. 43. — *fugare* collectas nubes, Æ. I, 143. — *fugatis* stellis, Æ. III, 521.

Fulcio: fulcit vertice cælum, Æ. IV, 247. — vestem sub inguina, Mor. 99. — *fultus* hyacintho, E. VI, 53. — *fultum* caput, Æ. XI, 39.

Fulcrum : fulcra aurea lucent toris, Æ. VI, 604.

Fulgeo : fulgent pueri partito agmine, Æ. V, 562. — æra, Æ. VII, 526. — cui tempora corona, Æ. VIII, 684. — *fulgebat* Aurora in bigis, Æ. VII, 26. — puppis Apolline aurato, Æ. X, 171. — aureus decurrens aree, Æ. XI, 490. — longe in armis, Æ. XI, 769. — vertice crinis, Cir. 122. — *fulsere* ignes et æther, Æ. IV, 167. — cingula bullis, Æ. XII, 942. — *fulgere* paribus in armis, Æ. VI, 827. — *fulgens* ære caput, Æ. X, 869. — polo Cassiopea, Cat. XI, 28. — *fulgentis* clipei, Æ. X, 589. — *fulgentem* ensem, Æ. X, 475. — armis ut vidit, Æ. XI, 854. — mucronem, Æ. XII, 358. — *fulgenti* murice, Æ. IX, 614. — ense, Æ. X, 414. — pharetra, Cir. 160. — *fulgentes* ære catervas, Æ. VIII, 593. — *fulgentia* per umbras arma, Æ. VI, 490. — longe scuta, Æ. VIII, 92. — induit arma, Æ. XI, 6. — tempora, Æ. XII, 163. — *fulgentibus* armis, Æ. II, 749; VI, 217, 862; X, 550; XII, 275. — stellis, Æ. XI, 202. — spoliis, Cu. 82.

Fulgor maculosus auro squamam incendebat, Æ. V, 88. — vibratus venit, Æ. VIII, 524. — cui recessit, Æ. XI, 70. — lapidum manet cognitus, Cu. 64. — *fulgore* coruscant, G. IV, 98. — concepto recedunt tenebræ, Mor. 13. — *fulgores* horrificos miscebant, Æ. VIII, 431. — *fulgoribus* nitidis pectus, Cu. 168.

Fulgur : fulgura ceciderunt cælo, G. I, 488.

Fulica : fulicæ marinæ in sicco ludunt, G. I, 363.

Fuligo : fuligine assidua nigri postes, E. VII, 50.

Fulmen non imitabile, Æ. VI, 590. — informatum manibus erat, Æ. VIII, 427. — *fulminis* ventis me afflavit, Æ. II, 649. — alis, Æ. V, 319. — modo, Æ. IX, 706. — præsagi ignes, Æ. X, 177. — in morem, Æ. XI, 616. — *fulmine* disjecit montes, G. I, 283. — terres, Æ. I, 230. — semiustum corpus, Æ. III, 578. — me adigat, Æ. IV, 25. — infesto, Æ. V, 691. — dejecti, Æ. VI, 581. — detrusit repertorem medicinæ, Æ. VII, 773. — sancit fœdera, Æ. XII, 200. — dissultant crepitus, Æ. XII, 922. — immitti, Cat. XI, 34. — *fulmina* molitur, G. I, 329. — properant Cyclopes, G. IV, 170. — torques, Æ. IV, 208. — duo belli, Scipiadas, Æ. VI, 843. — clipeo micantia mittunt, Æ. IX, 733. — contra fulmina Jovis, Æ. X, 567. — *fulminibus* editus fragor, Cu. 317.

Fulmineus Mnestheus hastis ingeminat, Æ. IX, 812. — *fulmineum* ensem, Æ. IV, 580; IX, 442.

Fulmino : quum fulminat, G. I, 370. — fulminat Cæsar bello, G. IV, 561. — Æneas armis, Æ. XII, 654.

Fulvus Jovis ales, Æ. XII, 247. — *fulva* pellis, Æ. VIII, 552. — cæ. aries, Æ. XI, 642. — aquila, Æ. XI, 751. — *fulvum* aurum, Æ. VII, 279; X, 134. — *fulvi* leonis, Æ. II, 722. — *fulvum* leonem, Æ. IV, 159. — Camertem, Æ. X, 562. — *fulvo* tegmine lupæ, Æ. I, 275. — lumine, Æ. VII, 76. — auro, Æ. XI, 776. — *fulva* cervice, G. IV, 408. — iaspide, Æ. IV, 261. — arena, Æ. V, 374; VI, 643; XII, 276. 741. — de nube, Æ. XII, 792. — *fulvæ* arenæ, G. III, 110. — *fulvos* galeros, Æ. VII, 688. — *fulvis* sætis pecudum, G. III, 383.

Fumeus : fumea tædis lumina, Æ. VI, 593.

Fumidus amnis, Æ. VII, 465. — *fumida* involvi lumine visa, Æ. VII, 76. — tæda, Æ. IX, 75.

Fumifer : fumiferam noctem, Æ. VIII, 255. — *fumiferos* ignes, Æ. IX, 522.

Fumo : fumat humo Troja, Æ. III, 3. — *fumant* altaria, E. I, 44. — culmina villarum, E. I, 83. — loca sulfure, Æ. II, 698. — *fumabat* cruor ad aras, Æ. VIII, 106. — *fumans* sub vomere taurus, G. III, 515. — *fumantem* turbine et favilla nubem, Æ. III, 573.

—*fumantes* atro lumine tædas, Æ. VII, 457. — pulvere campos, Æ. XI, 908. — sudore equos, Æ. XII, 338. — *fumantia* exta, G. II, 194. — colla equûm, G. II, 542. — excidia Trojæ, Æ X, 45. — culmina, Æ. XII, 569. — *fumantibus* saxis, Æ. VIII, 417.

Fumosus: fumosis tectis, G. II, 242.

Fumus explorat robora, G. I, 175. — commixtus in auras, G. IV, 499. — fugit in auras, Æ. V, 740. — plurimus qua agit undam, Æ. VIII, 258. — ater erigitur, Æ. IX, 239. — it ad auras, Æ. XII, 592. — parvulus remanebat, Mor. 8. — *fumum* undantem mixto pulvere vides, Æ. II, 609. — volvere, Æ. III, 206. — tardum vomens stuppa, Æ. V, 682. — ingentem evomit, Æ. VIII, 252. — *fumo* subtexere cœlum, Æ. III, 582. — amaro implevit apes, Æ. XII, 588. — immerito dicit convicia, Mor. 109. — *fumos* volucres exhalat, G. II, 217. — sequaces prætende, G. IV, 230.

Funale : funalia vincunt noctem flammis, Æ. I, 727.

Funda verberat amnem, G. I, 141. — *fundæ* Balearis verbera, G. I, 309. — *fundam* stridentem circum caput egit, Æ. IX, 586; XI, 579.

Fundamen : fundamina prima ponunt favis, G. IV, 161.

Fundamentum : fundamenta alta theatri locant, Æ. I, 428. — emota tridenti quatit, Æ. II, 611. — Carthaginis locas, Æ. IV, 266.

Fundator urbis defuit, Æ. VII, 678.

Funditus excedunt pestes, Æ. VI, 736. — occidimus, Æ. XI, 413. — concussit urbem, Æ. XII, 594. — prostravit arces, Cu. 335. — excisa urbe, Cir. 53.

Fundo: fundabat ancora naves dente, Æ. VI, 4. — *fundabit* legibus urbem, Æ. VI, 812. — *fundasse* urbem colonis dicitur, Æ. VII, 410. — *fundantem* arces Ænean, Æ. IV, 260. — *fundatur* sedes Veneri, Æ. V, 760. — *fundata* saxo sedes, Æ. VIII, 478.

Fundo vocem cum sanguine, Æ. IV, 621. — *fundis* humi corpora, Æ. XI, 665. — *fundit* humus flores, E. IX, 41. — humo tellus victum, G. II, 460. — armatos equus, Æ. II, 329. — lacrimas inter verba, Æ. III, 348. — inter cornua pateram. Æ. IV, 61. — humi carchesia, Æ. V, 78. — vina, Æ. V, 776. — ore loquelas, Æ. V, 842. — rex preces. Æ. VI, 55. — *fundunt* lumina ignes, G. II, 432. — de limine voces, Æ. XI, 482. — undique tela, Æ. XI, 610. — se agmina portis, Æ. XII, 122. — *fundebat* se luna per fenestras, Æ. III, 152. — talia lacrymans, Æ. III, 344. — vina pateris, Æ. V, 98. — dicta digressu supremo, Æ. VIII, 584. — *fundebant* velamina ramis tentis, Cu. 129. — *fudit* tellus equum, G. I, 13. — vitam cum sanguine, Æ. II, 532. — quem Maia, Æ. VIII, 139. — *fudimus* si quos insidiis per umbram, Æ. II, 421. — *fuderunt* brachia pennas, Cir. 504. — *fundam* vina, E. V, 71; Æ. V, 238. — *fundet* tellus colocasia, E. IV, 20. — numquam virgulta, Æ. XII, 207. — *fundent* cunabula flores, E. IV, 23. — *fundat* humi corpora, Æ. I, 173. — *fudisset* preces, Æ. V, 234. — *fundere* lumen visus apex, Æ. II, 683. — *fudisse* Numanum dicitur, Æ. IX, 592. — *fundens* amnem urna Inachus, Æ, VII, 792. — *fundentes* gaudia tibi, Cu. 119. — brachia betæ, Mor. 72. — *funditur* flamma cristis a vertice, Æ. X, 271. — ubique cruor, Æ. XI, 646. — *fundimur* circum undique, Æ. III, 635. — *funduntur* circum plurima, G. IV, 275. — circum lilia, Æ. VI, 709. — *fusus* per herbam, G. II, 527. — forte sanguis, Æ. V, 330. — humi resolvit terga, Æ. VI, 423. — in pectore barbam, Æ. X, 838. — terra acervus, Mor. 16. — *fusum* labris splendentibus amnem, Æ. XII, 417. — *fuso* olivo, Æ. VI, 225. — corpore, Æ. IX, 722. — sanguine, Æ. XII, 690; Cu. 322. — *fusi* per herbas, Æ. I, 214; V, 102; IX, 164. — per mœnia Teucri, Æ. II, 252. — sub re-

mis nautæ, Æ. V, 837. — partem in omnem campi, Æ. VI, 440. — vidimus funera, Æ. XI, 366. — *fusa* vina, Æ. IV, 455.—somno vinoque corpora, Æ. IX, 317.—ferro corpora, Æ. XI, 102. — *fusos* incassum labores, Æ. VII, 421.—crines. Æ. X, 137.—*fusas* in cribra farinas, Mor. 40. — *fusis* circum armis, Æ. XII, 433.

Fundus : fundo imo ciet æquora, Æ. II, 419. — imo exæstuat, Æ. III, 577.—redditus est, Æ. V, 178.—in imo volvuntur, Æ. VI, 581.—imo consurgit, Æ. VII, 530.—vertere res Phrygiæ, Æ. X, 88.—*fundis* latis otia non absunt, G. II, 468.

Funera: tua te produxi, Æ. IX, 486.

Funereus : funerea fronde, Æ. IV, 507. — funereas faces, Æ. VII, 337; XI, 143.

Funestus : funestæ in recidiva Pergama tædæ, Æ. VII, 322. — funesta certamina, Cu. 81.

Fungor : fungar munere inani, Æ. VI, 886.—*fungi* munere famularum, Cir. 444.

Fungus : fungos putres concrescere, G. I, 392.

Funis: funem a terra convellere, G. I, 457. — contingere manu, Æ. II, 239. — per demissum lapsi, Æ. II, 262. — deripere litore, Æ. III, 266. — ab litore rumpite, Æ. III, 639. — incidere, Æ. III, 667. — rumpit, Æ, X, 659.—*fune* in trajecto suspendit columbam, Æ. V, 488. — *funes* tortos incidere, Æ. IV, 575.—solvi jubet, Æ. V, 773.—laxos immittere, Æ. VIII, 708.

Funus instauramus Polydoro, Æ. III, 62.—lacerum habet tellus, Æ. IX, 491.—crudele nati videbis, Æ. XI, 53.—dirum optabis, Æ. XI, 57. —*funeris* tibi causa fui, Æ. VI, 458. — umbris, Æ. VI, 510.—ignem, Æ. XI, 189.—officium, Cu. 413.—*funere* crudeli exstinctus, E. V, 20.—super crudeli moritura, G. III, 263.—fœdasti vultus, Æ. II, 539.—crudeli moritura, Æ. IV, 308.—incestat classem, Æ. VI, 150. — acerbo quos mersit, Æ. VI, 429; XI, 28. — felici spolior, Æ. VII, 599. — turbata est mens, Æ. XI, 3. — non alio te digner, Æ. XI, 169.—*funera* dedere ursi, G. III, 246. —tristia ducunt, G. IV, 256. — tot passis, Æ. I, 232. — post multa tuorum, Æ. II, 284. — explicet, Æ. II, 361.—prætexere sacris, Æ. IV, 500. —indigna suorum videat, Æ. IV, 618 —videbis, Æ. VI, 875. — in funera actos reges, Æ. VII, 42.—funera primæ pugnæ commisit, Æ. VII, 542.—tot sæva dedisset, Æ. VIII, 571.—ediderit, Æ. IX, 526.—talia edebat, Æ. X, 602.—mutua æquabat, Æ. X, 756. —sat vidimus, Æ. XI, 366.—sua sunt illis, Æ. XI, 422.—dant, Æ. XI, 646. —ea dat, Æ. XII, 383. — sæva mittamus Teucris, Æ. XII, 629.

Fur : furem nocturnum horrebis, G. III, 407. —*fures* audent talia, E, III, 16. —*furum* custos, G. IV, 110.

Furca : furcas bicornes, G. I, 264; II, 359.

Furia : in furias ignemque ruunt, G. III, 244. —furias Ajacis, Æ. I, 41. —*furiis* ardebant, G. III, 511.—scelerum agitatus, Æ. III, 331.—incensa feror, Æ. IV, 376.—accensas pectore matres, Æ. VII, 392.—Caci mens effera, Æ. VIII, 205.—exarserat dolor, Æ. VIII, 219. — justis surrexit Etruria, Æ. VIII, 494. — Cassandræ impulsus, Æ. X, 68.—ventorum obvia rupes, Æ. X, 694. — agitatus amor, Æ. X, 872.—his agitur, Æ. XII, 101. accensus, Æ XII, 946.

Furialis : furiale malum, Æ. VII, 375.—furialia membra, Æ. VII, 415.

Furiatus : furiata mente, Æ. II, 407, 588.

Furibundus prosiluit, Cu. 185.—*furibunda* conscendit rogos, Æ. IV, 646. — monstro permisceat domum, Æ. VII, 348.

Furo : quid furis, Æ. II, 595.—*furit* ignis incassum, G. III, 99.—æther,

Gemo : gemit area graviter, G. III, 133. — Ætna impositis incudibus, G. IV, 173. — secum casum Amyci, Æ. I, 221 — antrum impositis incudibus, Æ. VIII, 451. — Thraca pulsu pedum, Æ. XII, 334. — *gemuit* cymba, Æ. VI, 413. — *gemerent* amnes repleti, Æ. V, 806. — *gemere* cessabit turtur, E. I, 59. — *gemens* multa ignominiam, G. III, 226. — multa, Æ. I, 465; IV, 395; V, 869; XII, 886. — successit stabulis, Æ. VII, 501. — hæret, Æ. XI, 150. — *gementem* rotam tractu, G. III, 184 — extrema linquunt, Æ. XI, 865. — *gementibus* plaustris, Æ. XI, 138.

Gena : genæ caruere lacrimis, Æ. V, 173. — tabentes, Æ. XII, 221. — *genas* trementes interfusa maculis, Æ. IV, 644. — vestibat juventa flore, Æ. VIII, 160. — flagrantes perfusa lacrimis, Æ. XII, 65. — roseas laniata, Æ. XII, 606. — pandebant lumina, Cu. 183. — *genis* effusæ lacrimæ, Æ. VI, 686. — oscula figens, Cir. 253. — virginis obducere vestem, Cir. 342.

Gener ferebat auxilium, Æ. II, 344. instructus Eois, Æ. VI, 832. — atque socer coeant, Æ. VII, 317. — de gente externa petitur, Æ. VII, 367. — Noctuine, Cat. III, 2. — socerque, perdidistis omnia, Cat. III, 6. — *generi* animam, Cat. XI, 31. — *generum* sibi emat, G. I, 31. — adjungi properabat, Æ. VII, 57. — illum hunc portendi, Æ. VII, 256. — adsciverit Ænean, Æ. XI, 472; XII, 613. — ardentem tenebat, Æ. XII, 55. — Ænean videbo, Æ. XII, 63. — Minoa jungere, Cir. 367. — *genero* egregio des natam, Æ. XI, 355. — eripui promissam, Æ. XII, 31. — *generi* externi veniunt, Æ. VII, 98. — *generos* adfore, Æ. VII, 270. — quos vocet, Æ. XII, 658.

Generatim discite, G. II, 35.

Generator quondam equorum, Æ. III, 704.

Genero : generat Atlas Maiam, Æ. VIII, 141. — *generasse* quem Telon nympha fertur, Æ. VII, 734. — *generando* suffice prolem, G. III, 65. — *generatus* Troja Acestes, Æ V, 61. — *generate* Anchisa, Æ. VI, 322. — *generandi* mellis, G. IV, 205.

Generosus : generosa metallis insula, Æ. X, 174. — *generosi* pecoris, G. III, 75. — *generose* Mæonia domo Ismare, Æ. X, 141.

Genesta : genestæ lentæ, G. II, 12. — humiles, G. II, 434.

Genetrix ipsa, Æ. I, 590. — magna deum, Æ. II, 788. — pulcherrima, Æ. IV, 227; XII, 554. — nato arma rogo, Æ. VIII, 383. — Berecynthia, Æ. IX, 82. — o genetrix, Æ. IX, 94. — genetrix jubet, Æ. IX, 117. — Priami de gente est mihi, Æ. IX, 284. — ista mihi erit, Æ. IX, 297. — refecit hanc faciem, Æ. X, 234. — Venus, Æ. XII, 412. — *genetricis* domum mirans, G. IV, 363. — caræ dictis paret, Æ. I, 689.

Genialis hiems, G. I, 302. — *genialibus* toris, Æ. VI, 603.

Genitalis : genitali arvo, G. III, 136. — *genitalia* semina, G. II, 324.

Genitor prospiciens æquora, Æ. I, 155. — genitor! Æ. I, 237; II, 657 et alibi. — Belus, Æ. I, 621. — abnegat producere vitam, Æ. II, 635. — victus se tollit, Æ. II, 699. — prospiciens exclamat, Æ. II. 732. — ait, Æ. III, 102. — jungit equos, Æ. V, 817. — Anchises, Æ. VII, 122. — ipse deum, Æ. VII, 306. — o genitor! Æ. VII, 360. — o genitor Thybri, Æ. VIII, 72. — genitor quæ cælo dejicit, Æ. VIII, 427. — dicta fundebat, Æ. VIII, 583. — Opheltes, Æ. IX, 201. — quæ cepit, Æ. IX, 264. — dabit corpora matrum, Æ. IX, 272. — Arcens, Æ. IX, 583. — audiit, Æ. IX, 630. — Melampus, Æ. X, 320. — fata canens, Æ. X, 417. — affatur natum, Æ. X, 466. — omnipotens, Æ. X, 668. — protectus parma, Æ. X, 800. — siccabat vulnera, Æ. X, 833. — ut restarem superstes, Æ. XI, 161. — suscitat Tarchonem, Æ. XI, 727. — hæc audiat, Æ. XII, 200. — ipse, Æ. XII, 843. — talis tibi fuit, Æ. XII,

Volscorum, Æ. XI, 432. — de gente matutina veniris, Cir. 408. — *gentes:* per gentes stravit corda pavor, G. I, 331. — bis triumphatas, G. III, 33. — quæ Scythiæ, G. III, 349. — superbas frenare, Æ. I, 523. — Libycæ odere, Æ. IV, 320. — repostas Massylum intravi, Æ. VI, 60. — Italum oraveris, Æ. VI, 92 — innumeræ circum hunc volabant, Æ. VI, 706. — Italæ, Æ. VII, 85. — multæ nos petiere, Æ. VII, 238. — multas se adjungere viro, Æ. VIII, 13. — Sicanæ venere, Æ. VIII, 328. — victæ incedunt, Æ. VIII, 722. — Italæ ferunt arma, Æ. IX, 132. — quietas agitare, Æ. X, 71. — magnanimæ, Æ. X, 139. — fortunatæ, Æ. XI, 252. — per gentes, Æ. XI, 847. — gentes ambæ invictæ, Æ. XII, 191. — futuras in pace concurrere placuit, Æ. XII, 504. — *gentibus* orbem descripsit, E. III, 41. — regnum esse, Æ. I, 17.

Genu nuda, Æ. I, 320. — impresso nitens, Æ. XII, 303. — *genua* amplexus, Æ. III, 607. — tarda labant, Æ. V, 432. — ægra trahentem, Æ. V, 468. — amplectens, Æ. X, 523. — tardata sagitta impediunt, Æ. XII, 747. — labant, Æ. XII, 905. — *genibus* obluctor arenæ, Æ. III, 38. — volutans hærebat, Æ. III, 607.

Genuinus: genuini crepant fame, Cat. V, 36.

Genus durum, homines, G. I, 63. — omne silvarum viret, G. II, 20. — haud unum, G. II, 83. — acre virum, G. II, 167. — suum Baccho non servat, G. II, 240. — lætum vitis infodiat, G. II, 262. — omne hominum ferarumque, G. III, 242. — æquoreum, G. III, 243. — acre luporum, G. III, 264. — omne pecudum dedit neci, G. III, 480. — omne natantum, G. III, 541. — immortale manet, G. IV, 208. — omne ferarum, G. IV, 223. — dirum, G. IV, 246. — stirpis novæ revocetur, G. IV, 282. — Latinum, Æ I, 6. — invisum, Æ. I, 28. — intractabile, Æ. I, 339. — ab Jove summo, Æ. I, 380. — quod hoc hominum, Æ. I, 539. — humanum si temnitis, Æ. I, 542. — Æneadum quis nesciat, Æ. I, 565. — hominum unde, Æ. I, 743. — telorum ullum cessat, Æ. II, 468. — da, Æ. III, 86. — a quo principe nostrum, Æ. III, 168. — Cyclopum excitum e silvis, Æ. III, 675. — esse deorum, Æ. IV, 12. — insuperabile bello, Æ. IV, 40. — a sanguine Teucri proderet, Æ. IV, 230. — omne futurum exercete, Æ. IV, 622. — altum a sanguine divum, Æ. V, 45. — Memmi a quo nomine, Æ. V, 117. — unde tibi, Æ. V, 123. — Cressa, Æ. V, 285. — unde duxere, Æ. V, 568. — cui fuisset, Æ. V, 621. — omne tuum disces, Æ. V, 737. — unde ducis, Æ. V, 801. — mixtum, Æ. VI, 25. — mihi ab Jove, Æ. VI, 123. — a sanguine Teucri, Æ. VI, 500. — antiquum Terræ, Titania pubes, Æ. VI, 580. — antiquum Teucri, Æ. VI, 648. — hominum pecudumque inde, Æ. VI, 728. — nostrum dominabitur, Æ. VI, 766. — Divi, Augustus, Æ. VI, 793. — ducis Olympo, Æ. VI, 835. — armipotentis Achilli, Æ. VI, 840. — Gracchi quis relinquat, Æ. VI, 843. — nescimus, Æ VII, 196. — egregium Fauni, Æ. VII, 213. — egregium Veneris, Æ. VII, 556. — alituum pecudumque habebat sopor, Æ. VIII, 27. — a Pallante profectum, Æ. VIII, 51. — unde est amnibus, Æ. VIII, 71. — qui genus? Æ. VIII, 114. — genus amborum scindit sese, Æ. VIII, 142. — indocile ac dispersum composuit, Æ. VIII, 321. — tormenti, Æ. VIII, 487. — omne futuræ stirpis fecerat, Æ. VIII, 628. — Nomadum hic finxerat, Æ. VIII, 724. — femineum omne perosos, Æ. IX, 141. — omne telorum effundere, Æ. IX, 510. — durum ab stirpe, Æ. IX, 603. — memorat regi, Æ. X, 149. — non omnibus unum, Æ. X. 201. — superbum dabat huic nobilitas, Æ. XI, 340. — indecores, Æ. XII, 25. — Assaraci Mnestheus, Æ. XII, 127. — duplex Latonæ juro, Æ. XII, 198. — in-

gens cui erat, Æ. XII, 225. — matris Peridiæ, Onytes, Æ. XII, 515. — omne actum per reges, Æ. XII, 530. — hinc ire videbis, Æ. XII, 838. — omne violæ, Cu. 399. — mirificum sæculi proferre, Cir. 12. — Afra, Mor. 32. — *generis* nostri, nec sanguinis puerum, E. VIII, 45. — lapsi ruinas, G. IV, 249. — fiducia, Æ. I, 132. — auctor, Æ. IV, 365. — principium, Æ. VII, 219. Tantalei decus, Cu. 333. — *generi* pio parce, Æ. I, 526. — nostro portendere hæc debita, Æ. III, 184. — vipereo spargere somnos, Æ. VII, 753. — reservent dî, Æ. VIII, 484. — cujus indulgent fata, Æ. VIII, 512. — hæc manebunt, Æ. IX, 302. — cum *genere* exstinxsem patremque natumque, Æ. IV, 606. — *genera* duo sunt, G. IV, 92.

Germanus Pygmalion, Æ. I, 346. — tuus Eryx, Æ. V, 412. — *germana*, Æ. IV, 478. — cara, Æ. IV, 492. — lacrimis evicta, Æ. IV, 549. — hoc illud germana, fuit, Æ. IV, 675. — mihi, Æ. X, 607. — videbis, germana, Æ. XII, 679. — Jovis, Æ. XII, 830. — tua quid potest, Æ. XII, 872. — *germani* minas, Æ. IV, 44. — sanguine, Cu. 256. — *germanæ* amorum securus, Æ. I, 351. — ferentem jussa, Æ. IX, 804. — *germanum* fugiens, Æ. I, 341. — fuso corpore cernit, Æ. IX, 722. — ovantem ostentat, Æ. XII, 479. — *germanam* prætexere funera sacris credit, Æ. IV, 501. — exanimem sinu fovebat, Æ. IV, 686. — minorem Turni habebat, Æ. IX, 594. — pro *germano* si quid audes, Æ. XII, 152. — *germani* ambo Sarpedonis, Æ. X, 125. — *germanæ* dant ordine liquidos fontes, G. IV, 377.

Germen includunt, G. II, 76. — *germina* audent se credere tuto in novos soles, G. II, 332.

Gero bella cum gente, Æ. I, 48. — manu bella letumque, Æ. VII, 455. — bellum cum gente, Æ. XI, 113. — *gecuram* pro me, Æ. XII, 48. — *gerit* India lucos, G. II, 122. — clipeo insigne, Æ. VII, 658. — te dextra Turni, Æ. XII, 97. — aversos huic vultus, Cu. 326. — *gerimus* bellum cum gente deorum, Æ. XI, 306. — tela dextris, Æ. XI, 735. — *gerunt* tempora umbrata quercu, Æ. VI, 772. — hastas incinctæ pellibus, Æ. VII, 396. — in bella dolones, Æ. VII, 664. — tela, IX, 171. — *gerebat* tela, Æ. I, 188. — arma hæc Eryx, Æ. V, 412. — ancile læva, Æ. VII, 188. — manu telum, Æ. XI, 552. — sceptrum dextra, Æ. XII, 206. — læva duo hastilia, Æ. XII, 488. — humeris insigne, Æ. XII, 944. — *gessi* vittas hostia, Æ. II, 156. — tecum talia, Æ. IX, 203. — *gessimus* et nos nomenque decusque, Æ. II, 90. — *gessere* platani malos, G. II, 70. — *gesserat* bellum pro Argis, Æ. I, 24. — olim sceptrum, Æ. I, 653. — *geram* seu pacem, seu bella, Æ. IX, 279. — *geret* bellum, Æ. I, 263. — *gerent* bella pacemque, Æ. VII, 444. — *gerat* ipsa pharetram, Æ. VII, 816. — *gessisse* humero pharetras, Æ. XI, 844. — *gerens* virginis os, Æ. I, 315. — barbam squalentem, Æ. II, 278. — virilem animum, Æ. IX, 311. — cuncta Metisci, Æ. XII, 472. — *gerentem* insigne regis Aulesten, Æ. XII, 289. — *geritur* hoc, G. IV, 305. — *geruntur* ea per campos, Æ. VII, 540. — ea diversa parte, Æ. IX, 1. — *gestis* bene rebus, Æ. IX, 157. — *gerendum* cum gente dira bellum, Æ. III, 235. — *generenda* quæ deinde bella, Æ. VI, 891. — bella quibus, Æ. VII, 444.

Gestamen Abantis, Æ. III, 286. — Priami hoc erat, Æ. VII, 246.

Gestio : gestire studio lavandi, G. I, 387.

Gesto : gestat spicula manu, Æ. VII, 687. — *gestamus* non adeo obtusa pectora, Æ. I, 567. — *gestare* pharetram, Æ. I, 336. — sceptrum dedit patribus, Æ. XII, 211.

Gigno : quem genui, Æ. X, 848. — *genuisti* me invisum fatis, G. IV, 324.

— *genuit* quem Venus Anchisæ, Æ. I, 618. — te Caucasus, Æ. IV, 366. — quem mater Troia, Æ. V, 39. — illam Persea, Cir. 67. — *genuere* qui tanti parentes talem? Æ. I, 606. — qui te, Æ. X, 597. — *genitum* Maia demittit, Æ. I, 297. — Fauno et Marica hunc accipimus, Æ. VII, 47. — Vulcano regem, Æ. VII, 679. — *genite* dis et geniture deos, Æ. IX, 642. — *geniti* dis pauci potuere, Æ. VI, 131. — dis quamquam essent, Æ. VI, 394. — *genitos* diversis partibus viros, Æ. XII, 708.

Gilvus: gilvo (equo) color deterrimus, G. III, 83.

Glacialis hiems, Æ. III, 285.

Glacies aspera secet plantas, E. X, 49. — frigida lædat pecus, G. III, 298. — ceu futilis, dissiluit mucro, Æ. XII, 740. — *glaciem* trudunt flumina, G. I, 310. — avertes, G. III, 318. — in solidam verterunt lacunæ, G. III, 365. — *glacie* cærulea concretæ, G. I, 236. — frenaret cursus aquarum, G. IV, 136. — riget barba, Æ. IV, 251. — *glacies* Hyperboreas lustrabat, G. IV, 517.

Gladius: gladio vibranti connixus, Æ. IX, 769. — haurit latus, Æ. X, 313. — metit proxima, Æ. X, 513. — fidens, Æ. XII, 789. — *gladios* stringunt manibus, Æ. XII, 278.

Glans: glandis tantum pluit de ilice, G. IV, 81. — *glandem* Chaoniam mutavit arista, G. I, 8. — sues fregere, G. II, 72. — *glande* de hiberna venit, E. X, 20. — læti redeunt sues, G. II, 520. — *glandes* deficerent silvæ, G. I, 148. — quernas stringere, G. I, 305. — patris Chaonii, G. II, 67. — plumbi spargit, Æ. VII, 686.

Glarea jejuna ruris vix ministrat rorem, G. II, 212.

Glaucus: glauco lumine oculos, G. IV, 451. — amictu, Æ. VIII, 33; XII, 885. — curru, Cir. 395. — in gurgite, Cir. 452. — *glauca* fronde, G. II, 13. — in ulva, Æ. VI, 416. — arundine, Æ. X, 205. — *glauci* honesti, G. III, 82. — *glaucas* salices, G. IV, 182.

Gleba putris resolvit se, G. I, 44. — æternum frangenda, G. II, 399. — *glebæ* ubere potens terra, Æ. I, 531; III, 164. — *glebas* jacentes coquat æstas, G. I, 65. — inertes frangit, G. I, 94. — cunctantes exspecta, G. II, 236. — supinatas ostendere Aquiloni, G. II, 261. — *glebis* fractis, G. III, 161. — duris Æquicula, Æ. VII, 747.

Glisco: gliscit Turno violentia, Æ. XII, 9.

Globus caligine atra volvitur, Æ. IX, 36. — ingens qua imminet, Æ. IX, 515. — densissimus virum, Æ. X, 373. — *globum* lucentem Lunæ alit spiritus, Æ. VI, 725. — hunc turbare, Æ. IX, 409. — in unum contrahit distantia, Mor. 116. — *globos* flammarum volvere, G. I, 473. — attollit, Æ. III, 574.

Glomero: glomerat ventus incendia, G. II, 311. — saxa sub auras, Æ. III, 577. — sub antro noctem, Æ. VIII, 254. — *glomerant* nubes tempestatem, G. I, 323. — cervi agmina fuga, Æ. IV, 155. — se, Æ. IX, 539. — *glomerarem* tibi flammea luto, Cir. 317. — *glomerare* gressus, G. III, 117. — manum bello, Æ. II, 315. — manum, Æ. IX, 792. — *glomerantur* apes in orbem, G. IV, 79. — Oreades hinc atque hinc, Æ. I, 500. — a gurgite ad terram, Æ. VI, 311. — eodem Troes, Æ. IX, 689. — *glomerari* pulvere nubem prospiciunt, Æ. IX, 33. — *glomerati* Graii, Æ. II, 727. — circum quem hostes, Æ. IX, 440.

Gloria ruris manet, G. I, 168. — palmæ, G. III, 102. — non tenuis, G. IV, 6. — generandi mellis, G. IV, 205. — inclyta, Æ. II, 83. — ingens Teucrorum, Æ. II, 326. — Punica attollet se, Æ. IV, 49. — nulla tantarum rerum, Æ. IV, 232, 272. — pulsa metu cessit, Æ. V, 394. — ingens Dardaniæ, Æ. VI, 65. — sequatur prolem, Æ. VI, 757. — gentis, Procas, Æ. VI, 767. — ea si qua est, Æ. VII, 4. — nulla quæretur, Æ. IX, 278. — pris-

tina pulsi Turni, Æ. X, 144. — nova in armis, Æ. XI, 154. — Turni quem agitabat, Æ. XI, 336. — venit cum sanguine, Æ. XI, 421. — nec tarda sequetur, Æ. XI, 431. — et virtus est, Æ. XI, 444. — ventosa cui ferat laudem, Æ. XI, 708. — erat monti, Æ. XII, 135. — facti pressa est, Æ. XII, 322. — mansura per ævum, Cu. 37. — quem sociat, Cu. 300. — formæ igne exarsit, Cu. 407. — quem extulerat, Cat. XII, 1.

Gluten collectum servant lentius pice, G. IV, 40. — lentum de cortice, G. IV, 160.

Gnatus : gnati fletus cognovit, G. IV, 375. — miserere, Æ. VI, 116. — morte, Cu. 113. — judicio, Cir. 531. — *gnato* quam (dextram) Turnum debere vides, Æ. XI, 178. — *gnata! gnata*, Cir. 306. — *gnati* tot deum cecidere, Æ. X, 470. — *gnatorum* sanguine, E. VIII, 47. — *gnatos* communes habent, G. IV, 153. — *gnatis* tuis parce, Æ. X, 532. — sollicitis meditantem volnera, Cu. 249.

Grabatus : grabato vili demissa membra, Mor. 5.

Gracilis : gracilem versum, Cir. 20. — *gracili* hibisco, E. X, 71. — Thalia, Cu. 1. — palla, Cir. 151. — rostro, Cir. 498. — *graciles* comas, Mor. 89.

Gradior : graditur comitatus Achate, Æ. I, 312. — per æquor, Æ. III, 664. — ipse jugis, Æ. IV, 147. — hinc ad naves, Æ. VIII, 546. — comes Niso, Æ. IX, 223. — ad bellum, Æ. XI, 535. — *gradiens* verrit vestigia, G. III, 59. — supereminet deas omnes, Æ. I, 501. — *gradientem* longe ut viderunt, Æ. X, 572. — *gradientes* sepsit aere, Æ. I, 411. — *gressi* per opaca, Æ. VI, 633.

Gradus : gradum conferre coge, G. III, 169. — continuit, Æ. III, 598. — anili studio celerabat, Æ. IV, 641. — revocare, Æ. VI, 128. — siste, Æ. VI, 465. — conferre, Æ. VI, 488. — retinere, Cir. 152. — *gradus* altos evaserat, Æ. IV, 685. — *gradibus* compositis sonare, G. III, 191. — surgebant limina, Æ. I, 448. — nituntur postes sub ipsos, Æ. II, 443.

Gramen ignobile Cerinthæ, G. IV, 63. — carpere, Æ. IX, 353. — *graminis* herbam attigit, E. V, 26. — in *gramine* fessis qualis sopor, E. V, 46. — gramine viridi vestit, G. II, 219. — læto, G. II, 525. — viridissima ripa, G. III, 144. — in gramine vidi equos, Æ. III, 537. — in gramine deserto, Æ. XII, 664. — gramine super tenero prosternit corpus, Cu. 68. — servatum bulbum, Mor. 95. — *gramina* rivis saturantur, E. X, 29. — injussa virescunt, G. I, 56. — deerunt gregibus, G. II, 200. — carpes, G. III, 174. — canent, G. III, 325. — per gramina fugiens rivus, G. IV, 19. — gramina mala pastus, Æ. II, 471. — per gramina, Æ. VI, 684; VII, 655, 809. — gramina illa non incognita capris, Æ. XII, 415. — lucida velabant colles, Cu. 46. — viridantia tondentur, Cu. 50. — ad nota ageres capellas, Cir. 300.

Gramineus : gramineum in campum, Æ. V, 287. — *gramineam* terram, Cu. 392. — *gramineo* ab aggere, Æ. VII, 106. — sedili, Æ. VIII, 176. — de cespite, Æ. XI, 566. — *gramineas* aras, Æ. XII, 119. — *gramineis* in palæstris, Æ. VI, 642.

Grandævus : Nereus, G. IV, 392. — Aletes, Æ. I, 121. — grandævis apibus, G. IV, 178.

Grandis : grandes guttæ, G. II, 245. — *grandia* hordea, E. V, 36. — lilia, quassans, E. X, 25. — ossa, G. I, 497. — saxa, G. IV, 26; Æ. XI, 529. — frumenta, Æ. IV, 405. — *grandibus* notis maculosus, G. III, 427. — guttis, Æ. XI, 90. — *grandior* fetus, G. I, 195.

Grando horrida crepitans in tectis, G. I, 449. — densior aere pluit, G. IV, 80. — *grandine* commixta nim-

bum infundam, Æ. IV, 120. — commixta nimbus insequitur, Æ. IV, 161. — multa crepitant nimbi, Æ. V, 458. — multa, Æ. IX, 669. — effusa præcipitant nimbi, Æ. X, 803.

Grates dignas persolvere, Æ. I, 600. — dignas persolvant, Æ. II, 537. — quas dicere parem, Æ. XI, 508.

Gratia est terræ inaratæ, G. I, 83. — facti stat bene, Æ. IV, 539. — curruum armorumque, Æ. VI, 653. — facti abolescet, Æ. VII, 232. — Amatæ si qua manet, Æ. VII, 402. — parva, Æ. IX, 298. — digressa est ab officio, Cu. 222.

Grator: gratatur ille reduces, Æ. V, 40. — *gratare* sorori, Æ. IV, 478.

Gratus error, Æ. X, 392. — *grata* bonis lucens, Cu. 40. — voluntas, Cu. 229. — Dianæ, Cir. 297. — palato Ceres, Mor. 55. — lactuca, Mor. 76. — *gratum* referent pocula, Cu. 65. — *grati* referemus hæc, Æ. XI, 127. — *gratæ* capellæ, Cu. 75. — *grata* mensæ secundæ dona ferunt, Æ. VIII, 283. — *gratior* Phœbo pagina, E. VI, 11. — usus equorum, G. III, 211. — umbra pecori, G. IV, 402. — tellus, Æ. V, 28. — virtus, Æ. V, 344. — *gratissimus* pecori ros, E. VIII, 15; G. III, 326. — cælo amnis, Æ. VIII, 64. — Turno augur, Æ. IX, 327. — *gratissima* populus Alcidæ, vitis Iaccho, E. VII, 61. — serpit quies, Æ. II, 269. — Nereidum matri tellus, Æ. III, 73. — mergis statio, Æ. V, 128. — Teucris Ida, Æ. X, 158. — conjux, Æ. X, 607. — animo nostro Nympha, Æ. XII, 142. — Neptuno Delos, Cir. 473. — gratissima Tempe, Cu. 93.

Graveolens: graveolentis Averni, Æ. VI, 201. — *graveolentia* Centaurea, G. IV, 270.

Gravesco: gravescit nemus fetu, G. II, 429.

Gravidus ager auctumno, G. II, 5. — *gravidi* stipitis nodis armatus, Æ. VII, 507. — *gravido* pecori, G. III, 155. — *gravidum* currum, Cir. 26. — *gravidam* segetem, G. I, 319. — imperiis Italiam, Æ. IV, 229. — bellis urbem, Æ. X, 87. — *gravido* ubere, G. III, 317. — *gravidæ* fruges, G. II, 143. — pecudes, G. II, 150. — errant, G. III, 139. — vento equæ, G. III, 275. — *gravidos* fetus, G. IV, 231; Cir. 230. — penso fusos, Cir. 446. — *gravidas* fruges, G. II, 424. — *gravidis* aristis, G. I, 111.

Gravis ære dextra, E. I, 36. — cantharus, E. VI, 17. — cantantibus umbra, E. X, 75. — tellus, G. II, 254. — æstas, G. II, 377. — morbo, G. III, 95. — gemitu spiritus, G. III, 506 — odor, G. IV, 49. — victor, G. IV, 84. — Marte sacerdos, Æ. I, 274. — Menœtes, Æ. V, 178. — ictu viator, Æ. V, 274. — Acestes, Æ. V, 387. — stat Entellus, Æ. V, 437. — concidit, Æ. V, 447. — ira, Æ. V, 781. — attulit alvo peditem, Æ. VI, 516. — annis Aletes, Æ. IX, 246. — Aulestes, Æ. X, 207. — exitus manet insontem, Æ. X, 630. — Mavors, Æ. X, 755. — carpens aera, Cu. 164. — cucurbita, Mor. 77. — ære redibat, Mor. 81. — *grave* robur, G. I, 162. — opus, Æ. VIII, 516. — servitium, Cir. 291; Cat. XII, 5. — *gravem* pietate ac meritis virum, Æ. I, 151. — gemmis auroque pateram, Æ. I, 728. — Osirim, Æ. XII, 458. — *gravi* veterno, G. I, 124. — cura, Æ. IV, 1. — furore, Æ. X, 63. — vulnere, Æ. XII, 5. — *graves* fetas tentabunt pabula, E. I, 50. — chelydros, G. III, 415. — elleboros, G. III, 451. — terras, G III, 526. — oculos, Æ. IV, 688. — labores, Æ. VI, 56; X, 321. — *gravia* auro dona, Æ. III, 464. — arma, Æ. X, 836. — hæc nobis fuere, Cir. 310. — *gravibus* rastris, G. I, 496. — volemis, G. II, 88. — plaustris, G. III, 140. — remis, Æ. V, 114. — *gravior* sonus, G. IV, 260. — ævo Iphitus, Æ. II, 436. — nuntius, Æ. VIII, 582. — *graviore* sono, Cu. 8. — *graviora* passi, Æ. I,

199. — timet, Æ. IV, 502. — manent, Æ. VI, 84.

Graviter sonat ungula, G. III, 88; Æ. V, 437, 447 et alibi. — gravius reddidit pœnas, Cu. 336.

Gravo : gravabit me labor, Æ. II, 708. — *gravaris* quod voce, si mente dares, Æ. X, 628. — *gravantur* pluvia papavera, Æ. IX, 437. — *gravatum* veste quum invasisset, Æ. VI, 359. — somno habuit thalamus, Æ. VI, 520. — nodis robur, Æ. VIII, 220.

Gremium conjugis lætæ, G. II, 326. — in cæruleum vocans victos, Æ. VIII, 713. — ante suum aufert hostem, Æ. XI, 744. — in gremium despue, Cir. 372. — gremium molarum, Mor. 23. — *gremio* te accipiet, Æ. I, 685. — fotum Ascanium, Æ. I, 692. — interdum fovet, Æ. I, 718. — telluris, Æ. III, 509. — detinet Ascanium, Æ. IV, 84. — complectitur ossa Anchisæ, Æ. V, 31. — excepisse Trojam, Æ. VII, 233. — conjugis infusus, Æ. VIII, 406. — *gremiis* in vestris pono, Æ. IX, 261. — abducere pactas, Æ. X, 79.

Gressus qui sit eunti, Æ. V, 649. — *gressum* dirige, Æ. I, 401; XI, 855. — ad mœnia tendit, Æ. I, 410. — qua extuleram, Æ. II, 753. — huc dirige, Æ. V, 162. — comprime istinc, Æ. VI, 389. — tulit ante, Æ. VI, 677. — herilem comitantur, Æ. VIII, 462. — recipit, Æ. XI, 29. — in castra ferebat, Æ. XI, 99. — *gressu* Iuli gaudens incedit, Æ. I, 690. — *gressus* superbos glomerare, G. III, 117. — inferret juvenis, G. IV, 360. — euntis effingit, Æ. X, 640. — alternos nitentem cuspide, Æ. XII, 386.

Grex : gregis spem, E. I, 15. — vir, E. VII, 7. — vestri custos fuissem, E. X, 36. — ducem, Cu. 173. — *gregem* hædorum compellere, E. II, 30. — si fetura suppleverit, E. VII, 36. — balantum, G. I, 272. — utrumque in saltus mittes, G. III, 323. — spemque gregemque simul corripiunt, morbi, G. III, 473. — de *grege* quidquam deponere, E. III, 32. — intacto mactare juvencos, Æ. VI, 38. — cum grege sistit suem, Æ. VIII, 85. — cum grege compulso vadit, Cu. 203. — *greges* compulerant, E. VII, 2. — albi, G. II, 146. — perfusi flumine, G. II, 147. — nocuere, G. II, 378. — lanigeros agitare, G. III, 287. — jubeto potare, G. III, 329. — albos lege, G. III, 386. — quinque balantum, Æ. VII, 538. — *gregibus* tauri (decori sunt), E. V, 33. — deerunt fontes, G. II, 200. — superat læta juventas, G. III, 63. — circum obambulat lupus, G. III, 538.

Grumus : grumos spargit interdum sale, Mor. 47.

Grus : gruem strymoniam dejecit, Æ. XI, 580. — *grues* strymoniæ, G. I, 120; Æ. X, 265. — grues aeriæ fugerunt imbrem, G. I, 375. — *gruibus* pedicas imponere, G. I, 307.

Gryps : gryphes jungentur equis, E. VIII, 27.

Gubernaclum vi revulsum traxi, Æ. VI, 349. — *gubernaclo* subit, Æ. V, 176 — cum gubernaclo projecit, Æ. V, 859.

Gubernator ventusque qua cursum vocabant, Æ. III, 269. — Palinurus, Æ. V, 12; VI, 337.

Gurges turbidus cœno æstuat, Æ. VI, 296. — *gurgitis* ima tenes, G. IV, 321. — tam magni undas, Cir. 416. — *gurgite* in alto, E. VI, 76; Cir. 60. — in gurgite mersatur aries, G. III, 446. — gurgite Carpathio Neptuni, G. IV, 387. — sub gurgite pascit phocas, G. IV, 395. — gurgite medio volveret, G. IV, 524. — in vasto, Æ. I, 118. — evicit moles oppositas, Æ. II, 497. — vasto jactamur, Æ. III, 197. — imo barathri sorbet fluctus, Æ. III, 421. — curvato tollimur, Æ. III, 564. — fertur classis, Æ. V, 33. — in medio, Æ. V, 160. — in gurgite legunt remos, Æ. V, 209. — gurgite amissum quæret, Æ. V, 814. — ab alto glomerantur, Æ. VI, 310. — sub

vasto eluitur scelus, Æ. VI, 741. — — ab alto, Æ. VII, 704. — de summo, Æ. IX, 23. — cum suo flavo accepit venientem, Æ. IX, 816. — mersum feret unda, Æ. X, 559. — clauso fit murmur, Æ. XI, 298. — alterno procurrens pontus, Æ. XI, 624. — Hibero tinguat equos, Æ. XI, 913. — alto se tollunt equi, Æ. XII, 114. — in glauco, Cir. 452. — de cano sese extulit velox, Cir. 514.

Gusto : gustassent pabula Trojæ (equi), Æ. I, 473.

Gutta : guttæ grandes ibunt per vimina, G. II, 245. — atro sanguine liquuntur, Æ. III, 28. — sanguineæ manant, Cu. 179. — *guttas* olivi instillat, Mor. 112. — *guttis* paribus lita corpora, G. IV, 99. — grandibus humectat ora, Æ. XI, 90.

Guttur siccum sanguine angit, Æ. VIII, 261. — *gutturis* sensu, Cu. 241. — haustus, Cu. 363. — *gutture* presso, G. 410. — ovantes corvi, G. I, 423. — sub gutture hæsit vulnus, Æ. VII, 533. — gutture trajecto, Æ. X, 348. — *guttura* tria rabida fame pandens, Æ. VI, 421.

Gyrus : gyrum carpere incipiat, G. III, 191. — *gyro* in magno quem exercent, Æ. VII, 379. — ingenti volutat telum, Æ. X, 884. — interior eludit Orsilochum, Æ. XI, 695. — *gyros* dedere, G. III, 115. — septem traxit, Æ. V, 85. — *gyris* assiduis rotat, Mor. 26.

Habena actus turbo, Æ. VII, 380. — adducta egit fundam, Æ. IX, 587. — tereti egit fundam, Æ. XI, 579. — *habenas* audit currus, G. I, 514. — premere et laxas dare, Æ. I, 63. — omnes effundit, Æ. V, 818. — immittit classi, Æ. VI, 1. — rerum reliquit, Æ. VII, 600. — colligit, Æ. XI, 670. — celeres hac detorquet, Æ. XI, 765. — linquebat, Æ. XI, 827. — molitur manibus, Æ. XII, 327. — undantes flectit, Æ. XII, 471. — omnes irarum effundit, 499. — *habenis* laxis immissus palmes, G. II, 364. — domitus, G. III, 89. — liber, G. III, 194. — immissis furit, Æ. V, 662. — pampineis flectit juga, Æ. VI, 804. — flectit equos, Æ. X, 576. — pressis pugnat, Æ. XI, 600. — penitus datis referuntur, Æ. XI, 623. — conversis aufertur, Æ. XI, 713. — adductis subsistit, Æ. XII, 622.

Habeo : si quid habes, incipe, E. IX, 32. — si quid habes, age, E. III, 52. — si habes laudes Alconis, E. V, 11. — habes quod petisti, Æ. IV, 100. — si quid Martis habes, Æ. XI, 374. — *habet* nos Amaryllis, E. I, 31. — te nunc ista secundum, E. II, 38. — te si qua cura, E. VII, 40. — nemus Mænalus, E. VIII, 23. — te pontus, Æ. I, 556. — hostis muros, Æ. II, 290. — victoria laudem, Æ. II, 584. — curæ numen amantes, Æ. IV, 521. — omnes simul ardor, Æ. IV, 581. — nunc Pristis, Æ. V, 156. — paratum agmen secum, Æ. V, 549. — me fluctus, Æ. VI, 362. — Rhadamanthus hæc regna, Æ. VI, 566. — Hydra intus sedem, Æ. VI, 577. — hunc medium turba, Æ. VI, 668. — quis locus Anchisen, Æ. VI, 670. — nunc frena Pallas, Æ. VIII, 168. — quod campi Latinus, Æ. IX, 274. — quæ tellus membra? Æ. IX, 491. — Teucros in conspectu, Æ. X, 260. — ora Laurens Mimanta, Æ. X, 706. — cætera Turnus, Æ. XI, 92. — terror pectora, Æ. XI, 357. — neque habet regressum fortuna, Æ. XI, 413. — habet omnes unus amor, Æ. XII, 282. — hoc, Æ. XII, 296. — *habemus* vix hostem, Æ. XII, 233. — *habetis* uno ordine Achivos, Æ. I, 102. — quæ mœnia ultra? Æ. IX, 782. — *habent* tecta consortia, G. IV, 154. — me Tartara, Æ. V, 734. — tegmen capiti galeros,

floribus, G. IV, 10. — *hædorum* gregem, E. II, 30. — dies servandi, G. I, 205. — *hædos* matribus similes, E. I, 23. — numerant, E. III, 34. — pascentes servabit, E. V, 12. — mittimus, E. IX, 6. — depone, E. IX, 62. — excretos a matribus prohibent, G. III, 398. — *hædis* depulsis arbutus dulce, E. III, 82. — pluvialibus, Æ. IX, 668.

Hæreo: hæres in nubibus, Æ. XII, 796. — *hæret* resupinus curru, Æ. I, 476. — defixus obtutu in uno, Æ. I, 495. — oculis et pectore, Æ. I, 718. — sedibus in isdem, Æ. II, 654. — lateri arundo, Æ. IV, 73. — ipsa scopulis, Æ. IV, 445. — hic terminus, Æ. IV, 614. — immobilis solo, Æ. VII, 250. — complexus dextram, Æ. VIII, 559. pede pes, Æ. X, 361. — incumbens visceribus, Æ. X, 726. — lacrymansque gemensque, Æ. XI, 150. — hians Umber, Æ. XII, 754. — *hærent* vix ossibus, E. III, 102. — parietibus scalæ, Æ. II, 442. — vultus infixi pectore, Æ. IV, 4. — sub foliis, Æ. VI, 284. — *hærebam* cui custos datus, Æ. VI, 350. — *hærebat* in limine conjux, Æ. II, 674. — genibus volutans, Æ. III, 608. — *hæsit* vox faucibus, Æ. II, 774; III, 48; IV, 280; XII, 868. — paullum conterritus, Æ. III, 597. — in saxis, Æ. V, 204. — sub gutture vulnus, Æ. VII, 533. — cerebro hasta tepefacta, Æ. IX, 419. — postibus flamma, Æ. IX, 537. — victoria manu Æneæ, Æ. XI, 290. — territus, Æ. XI, 699. — unguibus, Æ. XI, 752. — hasta, Æ. XI, 804. — in corpore ferrum, Æ. XI, 864. — *hæserunt* arvis oleæ, G. II, 422. — *hæsere* attonitis animis, Æ. V, 529. — tergo sagittæ volucres, Æ. XII, 415. — *hæserat* Evandro, Æ. X, 780. — *hærens* et affixus, Æ. V, 852. — *hærentem* ossibus hastam receptat, Æ. X, 384.

Hæres, vide *Heres*.

Halcyone, vide *Alcyone*.

Halitus tenuis subibit, G. II, 350. — extremus si quis super errat, Æ. IV, 684. — talis sese effundens, Æ. VI, 240.

Halo: halant aræ sertis, Æ. I, 417. — *halantes* floribus horti, G. IV, 109.

Hamus: hamis consertam loricam, Æ. III, 467. — lævibus, Æ. V, 259.

Haruspex longævus retinet, fata canens, Æ. VIII, 498. — secundus nuntiet sacra, Æ. XI, 739.

Hasta volans diverberat umbras, Æ. IX, 411. — stridens iit per tempus, Æ. IX, 418. — levis Themillæ, Æ. IX, 576. — infigitur portæ, Æ. IX, 746. — missa protinus fugit, Æ. X, 340. — tremebunda supervolat, Æ. X, 522. — subit, Æ. X, 588. — acta per armos tremit, Æ. XI, 644. — missa manu, Æ. XI, 799. — perlata sub papillam hæsit, Æ. XI, 803. — numquam frustrata vocatus meos, Æ. XII, 96. — volans transadigit costas, Æ. XII, 270. — incita tulit apicem, Æ. XII, 493. — per galeam stetit, Æ. XII, 537. — Æneæ stabat, Æ. XII, 772. — ferens exitium, Æ. XII, 924. — *hastæ* missæ hunc fore contiguum, Æ. X, 457. — quantum spatium satis, Æ. X, 772. — mediæ circumligat natam, Æ. XI, 555. — credere, Æ. XI, 897. — *hastam* ingentem contorsit, Æ. II, 50. — trementem ferens, Æ. II, 175. — sceleratam intorserit tergo, Æ. II, 231. — miratur, Æ. VIII, 625. — rudem nodis intorquet, Æ. IX, 744. — magnam corripit, Æ. X, 335. — receptat, Æ. X, 383. — validam direxerat Ilo, Æ. X, 401. — amittit, Æ. X, 474. — infensam contenderat, Æ. X, 521. — stridentem conjicit, Æ. X, 645. — ingentem quatiens, Æ. X, 762. — stridentem injicit, Æ. X, 776. — jacit, Æ. X, 783. — conjicit, Æ. X, 891. — alii ferunt, Æ. XI, 91. — quo turbine torqueat, Æ. XI, 284. — vellit de cespite, Æ. XI, 565. — intorsit equo, Æ. XI, 637. — certam quatit, Æ. XI, 767. — validam corripit, Æ. XII, 93. — in ingentem nixus, Æ. XII, 398. — corus-

cat, Æ. XII, 431. — *hasta* versa pulvis inscribitur, Æ. I, 478. — premit, Æ. II, 530. — insignis, Æ. VI, 167. — pura nititur juvenis, Æ. VI, 760. — adversa fatigamus terga juvencum, Æ. IX, 610. — rigida ferit Dryopen, Æ. X, 346. — reducta impedit loricam, Æ. X, 553. — adversa apparuit, Æ. X, 579. — nixus, Æ. X, 736. — infesta subit obvius, Æ. X, 877. — incumbens eminus sequitur, Æ. XI, 674. — ab summa, Æ. XI, 747. — advolat Messapus, Æ. XII, 293. — acer et arduus hasta, Æ. XII, 789. — *hastæ* defixæ stant, Æ. VI, 652. — *hastas* lentas intexere foliis, E. V, 31. — pampineas gerunt, Æ. VII, 396. — raptas ingerit, Æ. IX, 763; XII, 330. — decutit tergo, Æ. X, 718. — prætendunt, Æ. XI, 605. — defigunt tellure, Æ. XII, 130. — *hastis* densis virûm horruit seges, G. II, 142. — longis stant adnixi, Æ. IX, 229. — in arrectis præfigunt capita, Æ. IX, 465. — positis, Æ. IX, 586. — ingeminant Troes, Æ. IX, 811. — horrentibus densos, Æ. X, 178. — ferreus horret ager, Æ. XI, 601. — adversis connixi incurrunt, Æ. XI, 613. — eminus conjectis, Æ. XII, 711.

Hastile torquens, Æ. IX, 402. — inimicum trahebat, Æ. X, 795. — contortum immittit, Æ. XI, 561. — *hastilia* virgæ rasæ aptare, G. II, 358. — bina lato ferro, Æ. I, 313; XII, 165. — tertia aggredior, Æ. III, 37. — bina cornea ferunt, Æ. V, 557. — lenta manu spargens densat, Æ. XI, 650. — lenta, præfixa ferro, Æ. XII, 489. — *hastilibus* validis fecunda myrtus, G. II, 447. — densis horrida myrtus, Æ. III, 23. — stridunt auræ, Æ. XII, 691.

Haud equidem credo, G. I, 415 et alibi.

Haudquaquam suscitat pœnas, G. IV, 455. — flectitur violentia Turni, Æ. XII, 45.

Haurio: haurit pavor corda, G. III, 105; Æ. V, 137. — latus gladio, Æ. X, 314. — *hausi* vocem auribus, Æ. IV, 359. — *hausit* impiger pateram, Æ. I, 738. — exterritus strepitum, Æ. VI, 559. — de gurgite lymphas, Æ. IX, 23. — spem animo, Æ. X, 648. — auras, Æ. X, 899. — exuvias oculis, Æ. XII, 946. — ignem venis, Cir. 163. — *hausere* pecudes lucem, G. II, 340. — *hauserat* sol orbem medium, G. IV, 427. — *hauri* simul hoc animo, Æ. XII, 26. — *hauriat* oculis hunc ignem, Æ. IV, 661. — *hauserit* ensis, Æ. II, 600. — *hausurum* supplicia scopulis spero, Æ. IV, 383. — haustum mihi pectus, Cir. 274.

Haustus gurgitis quem consumsit, Cu. 363. — *haustu* aquarum ora fove, G. IV, 229. — *haustus* ætherios esse apibus, G. IV, 220.

Hebeo: hebet sanguis tardante senecta, Æ. V, 396.

Hebeto: hebetat nubes visus, Æ. II, 605. — hebetant artus terreni, Æ. VI, 732.

Hedera pallens, E. III, 39. — hederas errantes fundet, E. IV, 19. Vide *Edera*.

Hei mihi! Æ. II, 274 et alibi.

Heluor: heluato patrimonio, Cat. V, 11.

Herba fallax veneni, E. IV, 24. — somno mollior, E. VII, 45. — moriens sitit, E. VII, 57. — tenera, E. VIII, 15; G. I, 112; III, 326. — facilis quærentibus, G. IV, 272. — Sabina imitata opes thuris, Cu. 403. — *herbæ* meminisse patitur, G. III, 216. — immemor equus, G. III, 498. — simplicis victu pascuntur, G. III, 528. — toro consederat, Æ. V, 388. — *herbam* graminis attigit, E. V, 26. — frumenti quæreret, G. I, 134. — per herbam fusus, G. II, 527; Æ. IX, 164. — fusi, Æ. I, 214; V, 102. — herbam carpere, G. III, 295. — per herbam tortus cucumis, G. IV, 121. — per herbam disponunt enses, Æ.

III, 236. — per herbam vescentes conspicit, Æ. VI, 656. — per herbam subjiciunt epulis liba, Æ. VII, 109. — per herbam fusa corpora, Æ. IX, 316. — *herba* molli consedimus, E. III, 55. — in herba latet anguis, E. III, 93. — herba viridi captum, E. VI, 59. — in alta, G. IV, 459. — in viridi, Cu. 114. — *herbæ* officiant frugibus, G. I, 69. — subeant, G. I, 180. — obducunt segetem sentibus, G. II, 411. — campo apparent, G. III, 353. — sitiunt, G. IV, 402. — arebant, G. IV, 427; Æ. III, 142. — pascunt radicibus, Æ. III, 650. — pubentes, ad Lunam messæ, Æ. IV, 514. — quæsitæ montibus, Æ. VII, 758. — agrestes floribus variantibus, Cu. 87. — *herbarum* immemor juvenca, E. VIII, 2. — potestates, Æ. XII, 396. — *herbas* olentes contundit, E. II, 11. — pallentes ruminat, E. VI, 54. — has herbas dedit Mœris, E. VIII, 95. — succus veniat in herbas, G. I, 90. — miscuerunt, G. II, 129; III, 283. — alit tellus, G. II, 251. — pubentes secant, G. III, 126. — per virides, G. III, 162. — salsas ferat præsepibus, G. III, 395. — per herbas, G. III, 436; III, 221; IV, 404. — herbas carpentem ignavius, G. III, 465. — surgentes atterat bucula, G. IV, 12. — virides madefecerat, Æ. V, 330. — per gemmantes, Cu. 69. — olentes incendit, Cir. 370. — dictas super ingerit, Mor. 98. — *herbis* suavibus, E. II, 49. — Sardois, E. VII, 41. — florentibus, E. IX, 19. — morientibus, G. I, 107. — in lætis, G. I, 339; III, 494. — frequens herbis campus, G. II, 185. — e suavibus, G. IV, 200. — potentibus, Æ. VII, 19; XII, 402. — Pæoniis revocatum et amore Dianæ, Æ. VII, 769. — in herbis, Cu. 157. — variis fertilis hortus, Mor. 63. — ab herbis tot variatur, Mor. 105.

Herbosus : herboso flumine pascentem cycnos, G. II, 199.

Heres externus in regnum, Æ. VII, 424. — *heredis* Iuli spes, Æ. IV, 274. — *heredibus* antiquis data est consors, Cir. 15.

Herilis : herili mensæ adsuetus, Æ. VII, 490. — herilem gressum canes comitantur, Æ. VIII, 462.

Hernea : herneam ecce ducit, Cat. IV, 8.

Herniosus : herniosi patrui pedes, Cat. V, 39.

Herois : heroida ornabant, Cat. XI, 21. — heroidas comites urguet, Cu. 260.

Heros dederat vina abeuntibus, Æ. I, 196. — Priamides, Æ. III, 345. — tunditur vocibus, Æ. IV, 447. — quo se tulit, Æ. V, 289. — non tardatus, Æ. V, 453. — creber pulsat Dareta, Æ. V, 459. — Æneas, Æ. VI, 103. — fortissimus, Æ. VI, 169. — maximus, Æ. VI, 192. — Troius, Æ. VI, 451, VIII, 530, etc. — responsum reddidit, Æ. VI, 672. — Laomedontius, Æ. VIII, 18. — memor sermonum, Æ. VIII, 464. — Daunius, Æ. XII, 723. — altior insurgens, Æ. XII, 902. — Telamonius, Cu. 314. — Gortynius repetens hunc, Cir. 114. — providus, Mor. 60. — *heroes* magnanimi, Æ. VI, 649. — *heroum* laudes legere, E. IV, 26. — magnanimum corpora, G. IV, 476; Æ. VI, 307. — fortissime, Æ. V, 389. — vires prosunt, Æ. V, 684. — *heroas* permixtos divis, E. IV, 16. — delectos, E. IV, 35.

Herus : heri victoris tetigit cubile, Æ. III, 324.

Hesternus : hesternum Larem, Æ. VIII, 543. — *hesterno* Iaccho venas inflatum, E. VI, 15.

Heu! quid volui, E. II, 58 et alibi.

Heus, juvenes! Æ. I, 321. — mensas consumimus, Æ. VII, 116.

Hiatus ingens oris, Æ. XI, 680. — *hiatu* vasto immanis spelunca, Æ. VI, 237. — oris minitantur, Cir. 453. *hiatibus* quinquaginta atris immanis Hydra, Æ. VI, 576.

Hibernus imber, G. IV, 474. —

hiberni luminis ignes, G. I, 291. — *hiberno* soli, G. III, 302. — *hibernam* Lyciam, Æ. IV, 143. — *hiberno* pulvere, G. I, 101. — sidere, Æ. IV, 309. — in æquore, Cir. 480. — *hiberna* de glande, E. X, 20. — *hiberni* soles, G. II, 482; Æ. I, 746. — Cori, Æ. V, 126. — *hiberna* terna dum transierint, Æ. I, 266. — *hibernas* undas, G. IV, 235. — noctes, Æ. VI, 355. — horas, Mor. 1. — *hibernis* flatibus, G. II, 339. — undis, Æ. VII, 719.

Hibiscus: hibisco viridi, E. II, 30. — gracili texit fiscellam, E. X, 71.

Hic illum vidi, E. I, 43 et alibi.

Hiems ignava colono, G. I, 299. — genialis invitat, G. I, 302. — ferret culmum stipulasque, G. I, 321. — claudit rura gelu, G. II, 317. — patitur radicem affigere terræ, G. II, 318. — venit, G. II, 519. — semper, G. III, 356. — cogit mella frigore, G. IV, 36. — tristis, G. IV, 135. — vicit naves, Æ. I, 122. — aspera ponti, Æ II, 111. — glacialis asperat undas, Æ. III, 285. — desævit pelago, Æ. IV, 52. — atra subegit, Æ. VII, 214. — *hiemis* aquosæ nives, E. X, 66. — extremæ casum, G. I, 340. — venturæ memores, G. IV, 156. — memores, Æ. IV, 403. — *hiemi* reponunt, G. III, 403. — nigram pecudem mactavit, Æ. III, 120. — *hiemem* nescivere, G. I, 391. — contingit sol equis, G. II, 322. — agens turbo, G. III, 470. — pulsam egit sol sub terras, G. IV, 51. — duram metues, G. IV, 239. — emissam sensit Neptunus, Æ. I, 125. — ferens, Æ. III, 195; V, 11. — luxu fovere, Æ. IV, 193. — aquosam torquet, Æ. IX, 671. — agens, Æ. X, 634. — vincere audendo, Cat. XI, 48. — *hiemes* orate serenas, G. I, 100. — convellunt (æsculum), G. II, 293. — indignas solemque potentem, G. II, 373. — Scythiæ differt, G. III, 197.

Hilaro: hilarans convivia Baccho, F. V, 69.

Hinc aberat, E. I, 39 et alibi.

Hinnitus: hinnitu acuto implevit, G. III, 94.

Hio: hians immane gaudet, Æ. X, 726. — hæret, Æ. XII, 754. — *hiantem* corripuit plausus, G. II, 508. — *hiantes* venas, G. I, 91. — frustratur clamor, Æ. VI, 493.

Hippomanes quod dicunt pastores, G. III, 280. — legerunt novercæ, G. III, 282.

Hircus sacer ductus cornu, G. II, 395. — *hirci* Cinyphii menta incana, G. III, 312. — *hircos* mulgeat, E. III, 91. — *hircis* tuentibus, E. III, 8.

Hirsutus crista equina, Æ. X, 869. — *hirsuta* per artus pinus, Cu. 136. — *hirsutum* supercilium, E. VIII, 34. — *hirsuti* vepres, G. III, 444. — *hirsutæ* castaneæ, E. VII, 53. — *hirsutis* frondibus, G. III, 231.

Hirtus: hirtæ aures, G. III, 55. — *hirtas* capellas, G. III, 287.

Hirundo arguta, G. I, 377. — garrula, G. IV, 307. — nigra, Æ. XII, 474.

Hisco turbatus vocibus raris, Æ. III, 314.

Hispidus: hispida frons hominem præfert, Æ. X, 210.

Historia: historiæ notitiæ ordo, Cu. 4. — historiam Romanam flebimus, Cat. XIV, 6.

Hiulcus: hiulca siti arva findit, G. II, 353.

Hodie moriemur, Æ. II, 670, etc.

Hœdus vide *Hædus*.

Homo unus ediderit strages, Æ. IX, 783. — Graius, Æ. X, 720. — *hominis* ore locutus, G. IV, 444. — facies prima, Æ. III, 426. — *hominem* vox sonat, Æ. I, 328. — præfert frons, Æ. X, 211. — *homines*, durum genus, G. I, 63. — dubitant serere, G. II, 433. — qui teneant, Æ. I, 308. — qui habeant, Æ. VII, 131. — relinquo, Æ. X, 855. — divique id canebant, Æ. XII, 28. — supra homines ire pietate, Æ. XII, 839. — homines mansuescere docuit, Cir. 137. — possunt

flectere, Cir. 379. — videre, Cat. XIII, 2. — *hominum* malis mitescere, E. X, 61. — triumphos curare, G. I, 504. — nullis cogentibus, G. II, 10. — curæ, G. II, 439. — omne genus, G. III, 242. — experientia, G. IV, 316. — rex, Æ. I, 65; II, 648; III, 80; X, 2, 743. — deumque res, Æ. I, 229. — sator atque deorum, Æ. I, 254; XI, 725. — ignari, Æ. I, 332. — quod genus hoc? Æ. I, 539. — genus, Æ. I, 743; VI, 728. — post varios labores, Æ. II, 284. — quem non incusavi? Æ. II, 745. — manibus periisse, Æ. III, 606. — per culmina, Æ. IV, 671. — ex facie, Æ. VII, 19. — extremi Morini, Æ. VIII, 727. — divumque potestas, Æ. X, 18. — divumque quisquam, Æ. X, 65. — interpres, Æ. X, 175. — mens, Æ. X, 501. — repertor, Æ. XII, 829. — corpora, Æ. XII, 900. — vices, Cu. 338. — errores, Cir. 16. — casus, Cir. 454. — vix est, Cat. XI, 56.

Honestus : honestum caput, G. II, 392; Æ. X, 133. — os, G. IV, 232. pectus, Æ. XII, 155. — *honesti* spadices, G. III, 81.

Honoro : honorat tales jure, Cu. 368. — *honoratum* diem semper habebo, Æ. V, 50.

Honos erit pomo, E. II, 53. — nomenque manebunt, E. V, 78, Æ. I, 609. — dignus aratro, G. I, 506. — hic pietatis? Æ. I, 253. — gentis multus recursat, Æ. IV, 4. — hic unus erit omnibus, Æ. V, 308. — factus aris, Æ. V, 763. — tuus servat sedem, Æ. VII, 3. — noster ne cedat, Æ. VII, 332. — falcis et vomeris huc cessit, Æ. VII, 635. — regius ostro velet humeros, Æ. VII, 815. — ex illo celebratus, Æ. VIII, 268. — tumuli, Æ. X, 493. — qui solus sub Acheronte est, Æ. XI, 23. — Amatæ tangit animum, Æ. XII, 57. — erat monti, Æ. XII, 135. — oris, Cir. 496. — *honori* nec cedit, Æ. III, 484. — prælato invidit, Æ. V, 541. — *honorem* suum Baccho dicemus, G. II, 393. — decussit silvis, G. II, 404. — addere rebus angustis, G. III, 290. — vitæ relinquo, G. IV, 326. — imponat aris, Æ. I, 49. — indicit templis, Æ. I, 632. — laticum in mensam libavit, Æ. I, 736. — Lenæum libat, Æ. IV, 207. — lætum celebremus, Æ. V, 58. — optatum attulit, Æ. V, 201. — partum ni teneant, Æ. V, 229. — ereptum reddi sibi, Æ. V, 342. — geminum proponit, Æ. V, 365. — exsortem ducere, Æ. V, 534. — patrium servavit, Æ. V, 601. — divum poscebat, Æ. VI, 589. — mihi persolves, Æ. VIII, 61. — solemnem ferebat divis, Æ. VIII, 102. — priscum Nymphæ, Æ. VIII, 339. — istum emi vita, Æ. IX, 206. — supremum comitentur, Æ. XI, 61. — supremum induit juveni, Æ. XI, 76. — hunc illi sacravit, Æ. XII, 140. — injunxit connubiis, Cu. 298. — veterem Phœbi testatur, Cir. 109. — *honore* agresti capitis, E. X, 24. — in medio deum? G. III, 486. — tali haud me dignor, Æ. I, 335. — perfecto certum facio Anchisen, Æ. III, 178. — in honore deorum, Æ. III, 406. — honore multo quem compellat, Æ. III, 474. — miro quod colebat, Æ. IV, 458. — sine honore, Æ. V, 272. — honore mortis carentes, Æ. VI, 333. — suo signat Juppiter, Æ. VI, 780. — meo celebrabere, Æ. VIII, 76. — tanto lætus, Æ. VIII, 617. — vano comitamur juvenem, Æ. XI, 52. — nec honore nec numero cremant cætera, Æ. XI, 208. — honore pugnæ inferior, Æ. XII, 630. — hoc lætatus erat, Cu. 321. — virtutis pariles, Cu. 357. — æterno prætexite volumen, Cir. 100. — sceptri quem donavit, Cir. 269. — tinguet focos, Cat. VI, 8. — *honores* magnos adgredere, E. IV, 48. — Ganymedis, Æ. I, 28. — lætos oculis afflarat, Æ. I, 591. — meritos mactavit aris, Æ. III, 118. — meritos indicit, Æ. III, 264. — jussos adolemus, Æ. III, 547. — inceptos

instaurat, Æ. V, 94. — præcipuos addit, Æ. V, 249. — primi si redduntur, Æ. V, 347. — meritos inferret Anchisæ, Æ. V, 652. — meritos novamus, Æ. VIII, 189. — primos poscat, Æ. XI, 219. — vestros colui, Æ. XII, 778. — tuos celebrabit, XII, 840. — pietatis abiere, Cu. 224. — castos agitaverat, Cir. 146. — candidos ascendat, Cir. 205. — patrios imitatus, Cir. 500.

Hora extrema, E. VIII, 20. — crastina fallet te, G. I, 426. — cæli quarta, G. III, 327. — eadem tulisset ambas, Æ. IV, 679. — quieti datur, Æ. V, 844. — fallax dedit mortalia, Cat. XII, 10. — *hora* extrema alloquor divos, Cir. 406. — in vacua cessat, Mor. 53. — oves mulget bis in hora, E. III, 5. — in *horas* crescit amor, E. X, 73. horas pares fecerit, G. I, 208. — ducimus flendo, Æ. VI, 539. — bis quinque hibernas peregerat, Mor. 1. — *horis* diurnis mulsere, G. III, 400. acta nox, Æ. III, 512.

Hordeum : hordea mandavimus sulcis, E. V, 36. — serite campis, G. I, 210. — fragili culmo stringeret, G. I, 317.

Horreo : horret strepitus, G. III; 79. — animus meminisse, Æ. II, 12. — hastis ager, Æ. XI, 602. — squamis arrectis, Æ. XI, 754. — ferrea seges, Æ. XII, 663. — Læstrygonas, Cu. 329. — *horremus* ante nequidquam, Æ. IV, 209. — mortem, Æ. X, 880. — *horrent* turpes, G. IV, 96. — responsis divum regna, Æ. VI, 800. — cui anguibus colla, Cu. 220. — quos horrent mœnia, Cu. 370. — *horrebat* regia culmo Romuleo, Æ. VIII, 654. — squamis, Æ. XI, 488. — ipsum adire, Æ. XI, 636. — *horruit* seges virûm hastis, G. II, 142. — *horrebis* Hiberos a tergo, G. III, 408. — *horreret* in arvis carduus, G. I, 151. — *horrere* colubris colla vides, Æ. VI, 419. — *horrens* cautibus Caucasus, Æ. IV, 366. — *horrentis* Tetricæ rupes, Æ. VII, 713. — leonis, Æ. IX, 306. — *horrentem* campum, G. III, 161. — *horrenti* umbra, Æ. I, 165. — *horrentes* rubos, G. III, 315. — Marte Latinos, Æ. X, 237. — *horrentia* terga suum, Æ. I, 634. — inter lustra, Æ. XI, 570. — *horrentibus* umbris, Æ. I, 310; III, 230. — hastis, Æ. X, 178. — *horrendus* squalore Charon, Æ. VI, 298. — visu Mezentius, Æ. IX, 521. — *horrenda* petivit terras, Æ. VII, 323. — vox, Æ. IX, 112. — *horrendum* monstrum, Æ. III, 26, 658; IV, 181. — concilium, Æ. III, 679. — dictu, Æ. IV, 454; VIII, 565. — stridens bellua, Æ. VI, 288. — id vero, Æ. VII, 78. — silvis et religione tectum, Æ. VII, 172. — specus, Æ. VII, 568. — stridens sagitta, Æ. IX, 632. — sonuere arma, Æ. IX, 732. — intonat, Æ. XII, 700. — *horrendæ* Sibyllæ secreta, Æ. VI, 10. — *horrenda* in virgine, Æ. XI, 507. — *horrenda* ora sumunt, G. II, 387. — saxa, Æ. III, 559. — multa quum moneret, Æ. III, 712. — *horrendos clamores*, Æ. II, 222. — horrendas ambages, Æ. VI, 99. — ripas, Æ. VI, 327.

Horresco referens, Æ. II, 204. — *horrescit* visu, Æ. VI, 710. — strictis ensibus seges, Æ. VII, 526. — *horrescunt* campi flabris, G. III, 199. — corda agricolis, Æ. XII, 453. — nec *horresce* morsus mensarum, Æ. III, 394.

Horreum : horrea ruperunt messes, G. I, 49. — fecit mus, G. I, 182. — vincat annus, G. II, 518. — floribus texent, G. IV, 250.

Horribilis horribilem feram, G. IV, 442. — *horribili* visu, Æ. XI, 271. — œstro, Cir. 184. — *horribiles* iras, G. III, 152. — formas, Cir. 80.

Horridus desidia, G. IV, 93. — sus fiet, G. IV, 407. — furor fremet, Æ. I, 296. — in jaculis et pelle, Æ. V, 37. — subibat tecta, Æ. VII, 669. — austris Jupiter, Æ. IX, 670. — *horrida* grando, G. I, 449. — arbutus, G. II, 69. — stiria induruit,

G. III, 366. — bruma, G. III, 442. — macies, G. IV, 254. — hastilibus myrtus, Æ. III, 23. — barba, Æ. IV, 251. — præcipue gens, Æ. VII, 746. — dumis silva, Æ. IX, 382. — acies Vulcania, Æ. X, 408. — per *horrida* castra, E. X, 23. — horrida prælia, G. II, 282; Cir. 31. — jussa, Æ. IV, 378. — bella, Æ. VI, 86; VII, 41. — dumis Capitolia, Æ. VIII, 348. — fata, Æ. XI, 96. — membra, Cu. 194. — insignia, Cat. XI, 5. — tempora, Cat. XI, 42. — *horridior* rusco, E. VIII, 42.

Horrifico: horrificant prædicta terribili monitu, Æ. IV, 465.

Horrificus: horrificum letum, Æ. XII, 851. — *horrifico* lapsu, Æ. III 225. — *horrificos* fulgores miscebant, Æ. VIII, 430. — *horrificis* ruinis tonat, Æ. III, 571.

Horrifer: horriferam ægida, Æ. VII, 435.

Horrisonus: horrisono cardine, Æ. VI, 573. — fremitu, Æ. IX, 55.

Horror armorum ingruit, Æ. II, 301. — sævus me circumstetit, Æ. II, 559. — ubique animos terret, Æ. II, 755. — frigidus membra quatit, Æ. III, 29. — sævus crebrescit, Æ. XII, 406. — *horrore* arrectæ comæ, Æ. IV, 280; XII, 868.

Hortator scelerum Æolides, Æ. VI, 529.

Hortor gentem amare focos, Æ. III, 134. — *hortatur* intra muros duci equum, Æ. II, 33. — ire, Æ. III, 144. — viros, Æ. V, 177. — Mnestheus, Æ. V, 189. — socios, Æ. VI, 184; XI, 13. — Messapum in prælia, Æ. XI, 521. — *hortamur* fari, Æ. II, 74; III, 609. — *hortantur* socii petamus Cretam, Æ. III, 129. — *hortare* vitulos, G. III, 164. — *hortantem* ultro, G. IV, 266. — *hortandi* caussas, Cat. XI, 12. — *hortati* sumus linquere castra, Æ. X, 69.

Hortulus Cecropius exspirans suaves auras, Cir. 3.

Hortus erat junctus casulæ, Mor. 61. — *horti* pauperis custos, E. VII, 34. — opus, Mor. 69. — *hortum* intraverat, Mor. 86. — *horti* halantes floribus, G. IV, 109. — *hortos* pingues cura ornaret, G. IV, 118. — in *hortis* pinus cedat tibi, E. VII, 68.

Hospes novus, Æ. IV, 10. — cui me deseris, Æ. IV, 323. — Acestes, Æ. V, 63, 630. — succede nostris penatibus, Æ. VIII, 123. — *hospitis* Argi letum, Æ. VIII, 346. — Æneæ sedem, Æ. VIII, 463. — Turni, Æ. VIII, 493. — *hospes!* Æ. I, 753; VIII, 364, 552. — Trojane, Æ. VIII, 188. — *hospitibus* dare jura, Æ. I, 731. — parceret, Æ. XI, 105.

Hospitium antiquum Trojæ, Æ. III, 35. — pollutum linqui, Æ. III, 61. — ne fugite, Æ. VII, 202. — per hospitium patris te precor, Æ. X, 460. — *hospitio* pateant arces Teucris, Æ. I, 299. — arenæ prohibemur, Æ. I, 540. — jungimus dextras, Æ. III, 83; Æ. XI, 165. — indulge, Æ. IV, 51. — jungi, Æ. VII, 264. — jungeret absens, Æ. IX, 361. — avito Nisi se texerat, Cir. 112. — *hospitia* Junonia quo se vertant, Æ. I, 672. — Æneia, Æ. X, 495. — nostra reliquit, Æ. XI, 114. — *hospitiis* sine ullis deserta longa, G. III, 343. — frondentibus teneat arbos, G. IV, 24.

Hospita unda plaustris, G. III, 362. — terra, Æ. III, 539. — Teucris, Æ. VI, 93. — tenuit captos, Cu. 125. — *hospita* æquora, Æ. III, 377.

Hostia felix, G. I, 345. — ad aram stans, G. 3, 486. — cecidit moribunda, G. III, 488. — multa cadet, Æ. I, 334. — gessi vittas, Æ. II, 156. — pinguis, Æ. XI, 740.

Hostilis facies, Æ. III, 407. — *hostili* dextræ Æ. X, 847. — *hostilem* ad tumulum, Æ. III, 322. — terram, Æ. X, 489. — *hostili* aggere, Æ. XI, 398. — *hostilibus* armis, Æ. XI, 83.

Hostis Teucros laude ferebat, Æ. I, 625. — habet muros, Æ. II, 290. —

miserebitur, Æ. II, 645. — Trojani nominis, Æ. VII, 723. — adest, Æ. IX, 38. — imminet iterum, Æ. X, 26. — amare! Æ. X, 900. — assidet muros, Æ. XI, 304. — Jupiter, Æ. XII, 895. — ille qui assidet, Cir. 268. — *hostis* turbati cæsariem, Æ. XII, 302. — *hosti* objicis, Æ. IV, 549. — abstulit animam, Æ. IX, 443. — arguto mitteret, Cir. 186. — *hostem* in oblitum fertur, G. III, 236. — vocant, G. IV, 76. — medium in penetralibus vidit, Æ. II, 508. — in penetralibus cernam, Æ. II, 665. — superbum affare, Æ. IV, 424. — uritis, Æ. V, 671. — in hostem, Æ. VI, 881; VIII, 500 et alibi. — hostem detrudere finibus, Æ. VII, 469. — exspectant, Æ. IX, 46. — invitant mœnibus, Æ. IX, 676. — fervere cæde, Æ. IX, 692. — receptum vident, Æ. IX, 780. — se inferre, Æ. X, 66. — magnanimum opperiens, Æ. X, 771. — proturbant, Æ. X, 801. — quibus spoliaverat, Æ. XI, 80. — distinet agger murorum, Æ. XI, 381. — jam præcipit spe, Æ. XI, 491. — fugit per auras supplex, Æ. XI, 559. — dereptum complectitur, Æ. XI, 743. — vix habemus, Æ. XII, 233. — premunt, Æ. XII, 253. — venientem prospicit, Æ XII, 595. — infestum devicerat, Cu. 388. — ex *hoste* diverso rapta tropæa, G. III, 32. — ex hoste raptos penates, Æ. I, 378; V, 632. — in hoste quis requirat, Æ. II, 390. — in hoste Priamo, Æ. II, 541. — hoste vacare domos, Æ. III, 123. — ex medio recepi, Æ. VI, 111. — ab mortali urguemur, Æ. X, 375. — sub majore manent illos fata, Æ. X, 438. — ex hoste reportat pedem, Æ. XI, 764. — *hostes* inter adversos, E. X, 45. — fuga versos egerit, G. III, 120. — avectos creditis, Æ. II, 43. — per hostes, Æ. II, 358, 527; IX, 356; X, 372; X, 682. — hostes in medios, Æ. II, 377; IX, 554. — in densos, Æ. II, 511; X, 379, 729; Cat. 49. — inter hostes et flammam expedior, Æ. II, 632. — per hostes medios, Æ. III, 283; XII, 477, 650. — hostes evaserat, Æ. IX, 386. — glomerati circum, Æ. IX, 440. — inter hostes, Æ. IX, 556. — hostes medios invaserat, Æ. IX, 799. — in hostes armat Arcadas, Æ. X, 398. — hostes nec longe quærendi, Æ. XI, 387. — infensos ingruere, Æ. XI, 899. — in adversos, Æ. XII, 266, 456, 461. — bis jam Italos, Æ. XII, 582. — *hostibus* errorem di! G. III, 513. — immissis, Æ. IV, 669. — ex hostibus revehis urbem, Æ. VIII, 36. — ex hostibus verterunt umbræ, Æ. X, 593. — hostibus victis est venia, Æ. X, 903. — cæsis insultans, Æ. XII, 339. — sævis offert caput, Cu. 84. — addixi patriam, Cir. 420.

Huc ades, E. II, 45 et alibi.

Humanus: humana vis, G. I, 198. — *humanum* genus, Æ. I, 542. — *humani* corporis, Cir. 100. — *humanos* labores, Æ. V, 689. — *humanis* precibus, G. IV, 470. — rebus, Æ. X, 152. — opibus, Æ. XII, 427.

Humecto: humectat Galesus culta, G. IV, 126. — largo flumine vultum, Æ. I, 465. — guttis ora, Æ. XI, 90.

Humeo: humentem umbram, Æ. III, 589; IV, 7. — *humentia* circum litora, Æ. VII, 763. — *humentibus* umbris, Æ. IV, 351.

Humerus: humeri tegmina, Æ. X, 476. — *humero* eburno Pelops, G. III, 7. — pharetram fert, Æ. I, 501. — torquet axem, Æ. IV, 482. — incumbens, Æ. V, 325. — pharetras ferunt, Æ. V, 558. — torquet axem, Æ. VI, 798. — sustinet orbes, Æ. VIII, 137. — attollens fata nepotum, Æ. VIII, 731. — exuit ensem, Æ. IX, 303. — ex utroque pependit caput, Æ. IX, 755. — ex humero, Æ. X, 341; XI, 575, 652. — humero supereminet undas, Æ. X, 765. — gessisse pharetras, Æ. XI, 844. — alto apparuit balteus, Æ. XII, 941. — *humeri* cui nudi, Æ. XI, 643. — *humeros* du-

rat ad vulnera, G. III, 257. — deo similis, Æ. I, 589. — latos super insternor veste, Æ. II, 721. — tegit nix, Æ. IV, 250. — nudatos perfusa oleo, Æ. V, 135. — latos ostendit, Æ. V, 376. — innexus amictu, Æ. VII, 669. — leves velet, Æ. VII, 815. — amborum tenebat, Æ. IX, 250. — in humeros recumbit cervix, Æ. IX, 434. — humeros latos operit pellis, Æ. XI, 679. — in humeros involvitur aris, Æ. XII, 293. — *humeris* infundere rores, G. I, 385. — attollunt regem, G. IV, 217. — suspenderat arcum, Æ. I, 318. — trementibus circumdat arma, Æ. II, 510. — avulsum caput, Æ. II, 558. — ipse subibo, Æ. II, 708. — sonant tela, Æ. IV, 149. — ex humeris, Æ. IV, 263; V, 421; VI, 301; XI, 774. — humeris obnixæ, Æ. IV, 406. — subiisse parentem, Æ. IV, 599. — connixi, Æ. V, 264. — abscindere vestem, Æ. V, 685. — his eripui, Æ. VI, 111. — altis exstantem, Æ. VI, 668. — subligat ensem, Æ. VIII, 459. — fortibus hæc aptat, Æ. IX, 364. — latis obnixus, Æ. IX, 725. — leves Coryti, Æ. X, 169. — refert arma, Æ. X, 542. — habere arma, Æ. X, 701. — subvectare saxa, Æ. XI, 131. — languentibus referunt arcus, Æ. XI, 874. — circumdat loricam, Æ. XII, 88. — deposuere arma, Æ. XII, 707. — gerebat insigne, Æ. XII, 944.

Humesco: humescunt spuma flatuque, G. III, 111.

Humidus auster, G. I, 462. — *humida* terra, G. II, 251. — gens ponti, G. IV, 430. — nox, Æ. II, 8; III, 198; V, 738, 836; XI, 201. — nubes caligat circum, Æ. II, 605. — *humida* solstitia, G. I, 100. — lina, G. I, 142. — vela legit, G. I, 373. — vina, G. III, 364. — regna, G. IV, 363. — mella, Æ. IV, 486. — maria, Æ. V, 594. — stagna, Æ. XII, 476.

Humilis saliunca, E. V, 17. — pavor, G. I, 331. — volat, Æ. IV, 255. — ille protendens dextram, Æ. XII, 930. — *humilem* Italiam, Æ. III, 522. — *humili* fossa, Æ. VII, 157. — ex tecto, Æ. VIII, 455. — Camœna, Cat. XI, 61. — humiles casas, E. II, 29. — myricæ, E. IV, 2. — casias, G. II, 213. — genestæ, G. II, 434. — jamque humiles, jamque elati videntur, G. III, 108. — focos, Cat. VI, 7.

Humo: humandi solamen, Æ. X, 493. — *humandum* corpus, Æ. VI, 161. — *humandis* sociis, Æ. XI, 2.

Humor: satis dulce, E. III, 82. — gelidus liquitur, G. I, 43. — exiguus deserat arenam, G. I, 70. — inutilis exsudat, G. I, 88. — non deficit noctes, G. I, 290. — cæli mobilis, G. I, 417. — Massicus Bacchi, G. II, 143. — tener superat, G. II, 331. — seu stabit iners, seu profluet, G. IV, 25. — tepefactus æstuat, G. IV, 308. — *humoris* alumnus, Cu. 181. — *humorem* collectum paludis, G. I, 114. — musti decoquit, G. I, 295. — bibit et remittit terra, G. II, 218. — sufficit tellus, G. II, 424. — *humore* tepido sudant, G. I, 117. — carentes stupas, Mor. 11.

Humus non rastros patietur, E. IV, 40. — fundit flores, E. IX, 41. — pinguis læta uligine, G. II, 184. — tepebat cæde, Æ. VIII, 196. — Eleis fluxit sanguine, Cat. XI, 32. — *humi* nascentia fraga, E. III, 92. — fundat corpora, Æ. I, 193; XI, 665. — nitens, Æ. II, 380. — fundit carchesia, Æ. V, 78. — procumbit bos, Æ. V, 481. — fusus, Æ. VI, 423. — sternit artus, Æ. IX, 754. — te condet, Æ. X, 558. — sternit Hebrum, Æ. X, 697. — volvitur, Æ. XI, 640. — stratus, Cu. 159. — spargit, Mor. 95. — *humum* spargite foliis, E. V, 40. — spargeret herbis, E. IX, 19. — exercebis, G. I, 220. — per humum rapit anguis orbes, G. II, 153. — humum omnem repones, G. II, 232. — fodito, G. II, 408. — duram sternere, G. III, 298. — fovit coluber, G. III, 420. — madefecerat, Æ. V, 330. — pinguem

opacat ramus, Æ. VI, 196. — verberat imber, Æ. IX, 669. — atram tundit, Æ. X, 731. — ore momordit, Æ. XI, 418. — cruentam mandit, Æ. XI, 669. — *humo* tegere, G. I, 213; III, 558. — fundit victum tellus, G. II, 460. — tollere me, G. III, 9. — figat plantas, G. IV, 115. — fumat Troja, Æ. III, 3. — ab humo convellere silvam, Æ. III, 24. — ab humo attollit amicum, Æ. V, 452. — humo solita me mandet, Æ. IX, 214. — tegi, Æ. X, 904. — viridi moverat radicem, Cu. 280.

Hyacinthus suave rubens, E. III, 63. — hic est, Cu. 400. — *hyacinthi* languentis florem, Æ. XI, 69. — *hyacintho* molli fultus, E. VI, 53. — *hyacinthi* deponunt flores, Cir. 95. — *hyacinthos* ferrugineos pascuntur, G. IV, 183.

Hyalus: hyali colore fucata vellera, G. IV, 335.

Hydra: hydra immanis, Æ. VI, 576. — *hydram* cinctam serpentibus gerit, Æ. VII, 658.

Hydrus : hydrum immanem non vidit, G. IV, 458. — *hydri* immanes, G. II, 141. — attoniti squamis adstantibus, G. III, 545. — *hydris* tot sibilat Erinnys, Æ. VII, 447. — graviter spirantibus spargere somnos, Æ. VII, 753.

Hymenæus hic erit, Æ. IV, 127. — *hymenæi* non ulli flexere animum, G. IV, 516. — *hymenæis* dignis des natam, Æ. X, 355. — *hymenæos* justos pati, G. III, 60. — inconcessos peteret, Æ. I, 651. — Lacedæmonios secutus, Æ. III, 328. — pactos exercemus, Æ. IV, 99. — per hymenæos inceptos oro te, Æ. IV, 316. — hymenæos vetitos invasit, Æ. VI, 623. — Turni natæque canit, Æ. VII, 398. — tales celebrent, Æ. VII, 555. — infectos linquens, Æ. X, 720. — Turni exsecrantur et dirum bellum, Æ. XI, 217. — miscere luctu, Æ. XII, 805. — super *hymenæis* Turni curæ iræque coquebant, Æ. VII, 344. — super hymenæis Phrygiis lacrimans, Æ. VII, 358.

Iaspis : iaspide fulva stellatus ensis, Æ. IV, 261.

Ibi solus jactabat, E. II, 4 et alibi.

Ibidem incertus sudor, G. III, 500. — torquet fluctus, Æ. I, 116.

Ico : ictus Turnus, Æ. XII, 926. — *icta* securibus ilex, Æ. VI, 180. — bipenni fraxinus, Æ. XI, 135. — pupula telo, Cu. 185. — buxo antistita, Cir. 166. — *ictum* fœdus, Æ. XII, 314.

Ictus : ictum venientem prævidit, Æ. V, 444. — cuspidis medicari, Æ. VII, 756. — pertulit, Æ. XII, 908. — sine *ictu*, Æ. II, 544. — ictu gravis viator, Æ. V, 274. — ab ictu abduxere capita, Æ. V, 428. — ictu lacessunt, Æ. VII, 165. — uno dejectum caput, Æ. IX, 770. — vibranti transverberat clipeum, Æ. X, 484. — fu-rit sonipes, Æ. XI, 638. — certo contorquens, Æ. XII, 490. — in medio, Æ. XII, 732. — dissiluit mucro, Æ. XII, 740. — ab ictu silicum decurrit, Mor. 27. — *ictus* ingeminans, Æ. V, 457. — validi auditi incudibus, Æ. VIII, 419. — crebros congeminant, Æ. XII, 713. — fraternos plangat, Cu. 140. — ad crebros pectoris ferre manum, Cir. 345. — *ictibus* non sufficit umbo, Æ. IX, 811. — lacessit ventos, G. III, 234; Æ. XII, 106. — vastis tremit, Æ. V, 198. — verberat auras, Æ. V, 377. — densis pulsat Dareta, Æ. V, 459. — crebris ferit ossa, Cu. 196.

Idcirco regit sol mundum, G. I, 231 et alibi.

Idem Alcimedon duo fecit pocula, E. III, 44 et alibi.

rebant, Æ. XII, 119. — hausit venis, Cir. 163. — languentem excitat, Mor. 12. — ad lætum consedit, Mor. 91. — *igni* uno cera liquescit, E. VIII, 81. — exiguo maderent, G. I, 196. — ab igni semper torrida (zona), G. I, 234. — igni torrete fruges, G. I, 267. — rutilo immisceri incipient maculæ, G. I, 454. — dedere ulmos, G. III, 378. — multo pinguia defruta, G. IV, 268. — suffecti oculos, Æ. II, 210. — lata relucent freta, Æ. II, 312. — arserit Troja, Æ. II, 581. — et fulmine me contigit, Æ. II, 649. — cæco carpitur, Æ. IV, 2. — exuritur scelus, Æ. VI, 742. — sternere, Æ. VII, 692. — circumdare muros, Æ. IX, 153. — conjiciunt spolia, Æ. XI, 194. — *igne* commixtis tenebris, Æ. VIII, 255. — Cupidineo exarsit, Cu. 408. — macerat te, Cir. 244. — *ignes* Phyllidis, E. V, 10. — ad seros luminis pervigilat, G. I, 291. — revertentes colligit luna, G. I, 427. — nocturni pascuntur, G. II, 432. — infandos prohibe a navibus, Æ. I, 525. — unde imber et ignes, Æ. I, 743. — ignes æterni, Æ. II, 154. — Phrygios jaculatus, Æ. II, 276. — fœdantem sanguine, Æ. II, 502. — exarsere animo, Æ. II, 575. — in ignes considere, Æ. II, 624; IX, 145. — per ignes eripis, Æ. II, 664. — ignes sanctos restinguere, Æ. II, 686. — ingeminant nubibus abruptis, Æ. III, 199. — inter sanctos, Æ. III, 406. — astrorum erant, Æ. III, 585. — fulsere, Æ. IV, 167. — cæci in nubibus, Æ. IV, 209. — mihi hoc parabant, Æ. IV, 676. — sopitos suscitat, Æ. V, 743; VIII, 410. — per medios, Æ. VII, 296. — jugales enixa est, Æ. VII, 320. — Ætnæos efflantem, Æ. VII, 786. — atros illius vomens, Æ. VIII, 199. — exstinctos, Æ. VIII, 267. — quantum valent, Æ. VIII, 403. — ante alios astrorum, Æ. VIII, 590. — tantos depulit, Æ. IX, 78. — exspectant Rutulos, Æ. IX, 129. — collucent, Æ. IX, 166. — interrupti, Æ. IX, 239. — fumiferos infert, Æ. IX, 522. — ferentem Lucetium, Æ. IX, 570 — per Argolicos Æ. X, 56. — fulminis cui parent, Æ. X, 177. — vastos vomit, Æ. X, 271. — medios testor, Æ. XII, 201. — immissi in silvam, Æ. XII, 521. — ad tecta volare prospicit, Æ. XII, 596. — Phrygios repulsos referens, Cu. 301. — inferre, Cu. 309. — *ignibus* Panchæis adolescunt aræ, G. IV, 379. — micat æther, Æ. I, 90. — dedere corpora, Æ. II, 566. — ex mediis, Æ. III, 149. — atris sequar, Æ. IV, 384. — sacris imponit, Æ. VI, 246. — spirantem Cacum, Æ. VIII, 304. — inimicis vastabant arces, Æ. VIII, 375. — Herculeis sopitas aras, Æ. VIII, 542. — atris subjectis, Æ. XI, 186. — lucent agri, Æ. XI, 209. — non urit arces, Cu. 29.

Ignobilis exigeret ævum, Æ. VII, 776. — *ignobile* carmen, E. IX, 38. — gramen, G. IV, 63. — vulgus, Æ. I, 149. — *ignobilis* otii studiis, G. IV, 564.

Ignominia : ignominiam gemens, G. III, 226.

Ignoro : ne ignorate Latinos, Æ. VII, 202. — *ignorent* semina matrem, G. II, 268. — *ignorare* me fluctus jubes, Æ. V, 849. — *ignorans* Iapyx, Æ. XII, 421. — illa, Cir. 188.

Ignosco : ignosce turpi senectæ, G. III, 96. — *ignoscere* si scirent manes, G. IV, 489. — *ignovisse* peccatum si nossent, Cu. 294. — *ignoscenda* dementia, G. IV, 489.

Ignotus stellio, G. IV, 242. — deserta peragro, Æ. I, 384. — *ignota* planities, Æ. XI, 527. — *ignoti* viri forma, Æ. III, 591. — *ignoto* ponti, G. III, 78. — *ignotæ* terræ linquere socios, Æ. V, 795. — *ignotum* argenti pondus, Æ. I, 359. — se obtulerat, Æ. II, 59. — capulum, Æ. XII, 734. — *ignotum* æquor scindimus, G. I, 50. — *ignoto* in pulvere, Æ. XI, 866. — *ignota* in arena, Æ. V, 871. — in veste, Æ. VII, 167. — terra jaces, Æ.

IX, 485. — *ignotos* per montes, E. VI, 40. — *ignotas* domos, Æ. IV, 312. — vias, Æ. VIII, 113. — haud *ignota* loquor, Æ. II, 91. — ignota ad litora, Æ. VII, 124. — flumina, Æ. VII, 137. — bella, Æ. XI, 254. — *ignotis* oris exsulat, G. III, 225. — in undis, Æ. X, 48. — armis, Æ. XI, 678.

Ile : ilia rumpantur Codro, E. VII, 26. — ima tendunt longo singultu, G. III, 507. — per ilia, Æ. VII, 499. — ilia pulsat singultibus, Æ. IX, 415. — inter ilia et latus, Æ. X, 778.

Ilex icta sonat, Æ. VI, 180. — *ilicis* vitiosæ alveo, G. II, 453. — nigræ species, Cu. 138. — *ilice* ab cava prædixit cornix, E. I, 18. — sub nigra, E. VI, 54. — sub arguta, E. VII, 1. — ab cava monuisset cornix, E. IX, 15. — de concussa, G. IV, 81. — secta erecta pyra, Æ. IV, 505. — ex frondenti, Æ. V, 129. — opaca frondentis auri, Æ. VI, 209. — nigra horrida silva, Æ. IX, 381. — opaca tectum bustum, Æ. XI, 851. — *ilicibus* virentem Alburnum, G. III, 146. — crebris nigrum nemus, G. III, 334. — sub litoreis, Æ. III, 390; VIII, 43. — coruscis fremit, Æ. XII, 702.

Ilicet obruimur, Æ. II, 424. — ignis volvitur, Æ. II, 758. — infandum bellum cuncti poscunt, Æ. VII, 583. — in muros discurritur, Æ. XI, 468.

Ilignus : ilignis canalibus undam currentem, G. III, 330.

Illabor : illabitur urbi mediæ, Æ. II, 240. — *illabere* animis nostris, Æ. III, 89.

Illacrimo : illacrimat ebur templis, G. I, 480. — *illacrimans* sic ait, Æ. IX, 303; XI, 29.

Illætabilis ora, Æ. III, 707. — *illætabile* murmur, Æ. XII, 619.

Illaudatus : illaudati Busiridis aras, G. III, 5.

Ille erit mihi deus, E. I, 7 et alibi.

Illecebra : illecebris dulcibus subigit, G. III, 217.

Illic saltus, G. II, 471 et alibi.

Illido : illidit Eurus naves vadis, Æ. I, 112. — *illisit* in ossa cestus, Æ. V, 480. — spinæ Tau Gallicum, Cat. II, 4. — *illisa* prora, Æ. V, 206. — lateri alga, Æ. VII, 590. — vadis pila recumbit, Æ. IX, 713. — *illisa* scopulis æquora, C. III, 261.

Illigo : inutilis inque ligatus cedebat, Æ. X, 794.

Illinc movet Germania bellum, G. I, 509. — hinc atque illinc humeros durat, G. III, 257. — nunc hinc, nunc illinc eruere certant, Æ. IV, 442.

Illotus sudor, G. III, 443.

Illuc : huc illuc tendens ramos, G. II, 297 et alibi.

Illuceo : illuxisse dies, G. II, 337.

Illudo : illudunt frondi capreæ, G. II, 375. — *illudant* pestes, G. I, 181. — *illuserit* advena regnis, Æ. IV, 591. — *illude* virtutem verbis, Æ. IX, 634. — *illudere* capto certant, Æ. II, 64. — *illusas* auro vestes, G. II, 464.

Illustris : illustrem fama fatisque fore, Æ. VII, 79. — *illustres* animas, Æ. VI, 758.

Illuvies dira, Æ. III, 593. — *illuvie* peresa viscera, G. III, 561.

Imago fallat, E. II, 27. — vocis offensa resultat, G. IV, 50. — conjugis venit, Æ. I, 353. — plurima mortis, Æ. II, 369. — genitoris subiit, Æ. II, 560. — major, Æ. II, 773. — frustra comprensa, Æ. II, 793; VI, 701. — Astyanactis sola, Æ. III, 489. — turbida patris, Æ. IV, 353. — magna mei ibit sub terras, Æ. IV, 654. — Cassandræ, Æ. V, 636. — nulla pietatis, Æ. VI, 405. — Adrasti, Æ. VI, 480. — tristis tua sæpius occurrens, Æ. VI, 695. — Jani, Æ. VII, 180. — aurea maris late ibat, Æ. VIII, 671. — major Martis, Æ. VIII, 557. — pietatis strinxit animum, Æ. IX, 294; X, 824. — Turni, Æ. X, 456. — læta exsultat, Æ. X, 643. — trepida Æneæ, Æ. X, 656. — levis latebras quærit, Æ. X, 663. — pugnæ accendit, Æ. XII, 560. — falsa pietatis, Cir. 263.

— *imaginis* præstantis in undam, Cu. 56. — *imagine* genitoris capta, Æ. IV, 84. — sub cava formæ volitare, Æ. VI, 293. — sub imagine servans falcem, Æ. VII, 179. — imagine Lunæ repercussum lumen, Æ. VIII, 23. — rerum gaudet ignarus, Æ. VIII, 730. — varia rerum confusus, Æ. XII, 665. — *imaginibus* falsis ludis natum, Æ. I, 408.

Imbellis: imbelle telum, Æ. II, 544. — *imbellem* Indum, G. II, 172. — *imbelles* cervi, G. III, 265.

Imber frigidus, G. I, 259; III, 441. — densissimus ingeminat, G. I, 333. — obfuit imprudentibus, G. I, 373. — maximus parabitur pelago, G. I, 429. — effusus nubibus, G. IV, 312. — hibernus, G. IV, 474. — et ignes unde, Æ. I, 743. — cæruleus adstitit, Æ. III, 194; V, 10. — turbidus et nigerrimus ruit, Æ. V, 696. — ab occasu veniens, Æ. IX, 669. — tantus se ruperat, Æ. XI, 548. — ferreus ingruit, Æ. XII, 284. — turbidus proluit, Æ. XII, 685. — *imbris* torti radios, Æ. VIII, 429. — *imbrem* largum demittitis cælo, G. I, 23. — vocaveris, G. I, 157. — sub extremum brumæ, G. I, 211. — cælo actum, G. II, 334. — inimicum accipiunt naves, Æ. I, 123. — *imbri* læto descendet, E. VII, 60. — ex imbri soles prospicere, G. I, 394. — imbri pulsatur, Æ. IV, 249. — immitti, Cat. XI, 34. — *imbres* maturis frugibus triste, E. III, 80. — altius cadant, E. VI, 38. — suspecti tibi sint, G. I, 443. — convellunt (æsculum), G. II, 293. — ad effusos munimen, G. II, 352. — amicos irriget, G. IV, 115. — perpessus, Æ. IX, 60. — *imbribus* atris, G. I, 236, 323. — actis, G. I, 413. — fecundis, G. II, 325. — effusis furit tempestas, Æ. V, 693.

Imbrex: imbrice angusti tecti premunt locum, G. IV, 296.

Imbrifer : imbriferum ver quum ruit, G. I, 313.

Imbuo: imbuit sanguine bellum, Æ. VII, 542. — sanguis arma, Æ. VII, 554. — *imbuet* aram, E. I, 8.

Imitabilis : non imitabile fulmen, Æ. VI, 590.

Imitor : imitatur flammas Jovis, Æ. VI, 586. — *imitamur* hoc arando, G. II, 204. — *imitantur* pocula vitea fermento, G. III, 380. — ferrum stipitibus, Æ. XI, 894. — *imitabere* Pana canendo, E. II, 31. — *imitatus* citharæ voces acutas, Cir. 107. — honores patrios, Cir. 500. — *imitata* sonitus tubarum vox, G. IV, 72. — quam cohors, Æ. XI, 500. — opes thuris herba, Cu. 403.

Immane sonat, G. III, 239. — spirans, Æ. VII, 510. — hians, Æ. X, 726. — frementi, Æ. XII, 535.

Immanis Gela, Æ. III, 702. — vates, Æ. VI, 77. — vasto hiatu spelunca, Æ. VI, 237. — recubans in antro, Æ. VI, 418. — hiatibus hydra, Æ. VI, 576. — vultur, Æ. VI, 597. — Triton, Æ. X, 209. — truncus, Æ. XI, 173. — serpens, Cu. 162. — Otos, Cu. 233. — *immane* dorsum, Æ. I, 110. — tergum, Æ. V, 351. — antrum, Æ. VI, 11. — nefas, Æ. VI, 624. — tegmen leonis, Æ. VII, 666. — saxum, Æ. VIII, 225; X, 196; XII, 904. — super barathrum, VIII, 245. — telum, Æ. XI, 552; XII, 442. — *immanis* equi molem, Æ. II, 150. — *immanem* rotam, G. III, 39. — hydrum, G. IV, 458. — gentem, Æ. VII, 305. — molem, Æ. IX, 516. — tigrim, Æ. IX, 730. — Gyan, Æ. X, 318. — silvam, Æ. X, 887. — *immani* corpore, Æ. III, 427; V, 372; VIII, 330. — pondere, Æ. V, 401. — turbine, Æ. VI, 594. — mole, Æ. IX, 542. — ira, Æ. IX, 694. — vulnere, Æ. IX, 751. — *immanes* hydri, G. II, 141. — columnas, Æ. I, 428. — *immania* armenta, G. IV, 394. — saxa, Æ. I, 139. — monstra, Æ. III, 583. — templa, Æ. IV, 199; VI, 19. — cete, Æ. V, 822. — terga, Æ. VI, 422. — corpora, Æ. VI, 582; Cir. 451. — membra, Æ. IX,

708, 834. — pondera, Æ. X, 496. — *immanibus* oris, Æ. I, 616. — cœptis effera, Æ. IV, 642. — *immanior* scelere ante alios, Æ. I, 347.

Immaturus : immatura mors, Æ. XI, 166.

Immedicabilis : immedicabile telum, Æ. XII, 858.

Immemor herbarum juvenca, E. VIII, 2. — studiorum equus, G. III, 498. — artis suæ, G. IV, 440. — respexit, G. IV, 491. — parentum, Æ. V, 39. — nostri est, Æ. VII, 439. — meriti, Æ. IX, 256. — hæc audis, Cu. 378. — *immemorem* Euryalum, Æ. IX, 374. — *immemores* instamus, Æ. II, 244. — socii, Æ. III, 617. — regnorum, Æ. IV, 194. — revisant convexa supera, Æ. VI, 750.

Immensus jacuit per antrum, Æ. III, 632. — clamor, Æ. XI, 832. — *immensa* cupido, Æ. VI, 824. — *immensum* agmen aquarum, G. I, 322. — spatiis æquor, G. II, 541. — *immensi* maris, G. I, 29; III, 541. — laboris, Cat. XI, 41. — *immensum* clamorem, Æ. III, 672. — *immensam* molem, Æ. II, 185. — silvam, Æ. VI, 186. — per urbem, Æ. VII, 377. — *immensæ* messes, G. I, 49. — *immensa* terga, Æ. II, 208. — volumina, Æ. V, 408. — per æquora, Æ. VI. 355. — *immensos* orbes, G. II, 153. — *immensas* nubes, G. IV, 557. — *immensis* orbibus, Æ. II, 204.

Immergo : immerserat virum unda, Æ. VI, 174. — *immergite* me ponto, Æ. III, 605. — *immerserit* Eurus Neptuno, G. IV, 29.

Immeritus: immeritam gentem Priami, Æ. III, 2. — *immerito* fumo, Mor. 109. — *immeriti* cyathi, Cat. XIV, 4. — *Immeritis* alumnis Cat. XI, 39.

Immineo : imminet populus antro, E. IX, 42. — nemus desuper, Æ. I, 165. — plurimus collis urbi, Æ. I, 420. — super quos silex, Æ. VI, 603. — globus, Æ. IX, 515. — muris hostis, Æ. X, 26. — Ida super, Æ. X, 158. — in undam, Cu. 56. — huc, Cu. 89.

Immisceo : immiscet preces, Æ. X, 153. — *immiscent* manus manibus, Æ. V, 429. — *immiscuit* se armis, G. IV, 245; Æ. X, 796; Æ. XI, 815. — se nocti, Æ. IV, 570. — se nubi, Æ. X, 664. — *immiscerier* igni maculæ incipient, G. I, 454. — *immixti* Danais vadimus, Æ. II, 396.

Immitis : immitis tyranni fœdera, G. IV, 492. — Achilli, Æ. I, 30; III, 87. — *immitibus* nidis, G. IV, 17.

Immitto : immittit classi habenas, Æ. VI, 1. — aves terris, Æ. VI, 312. — silvis incendia, Æ. X, 406. — hastile, Æ. XI, 562. — equos, Æ. XII, 333. — *immisi* fontibus apros, E. II, 59. — *immisit* fugam Teucris, Æ. IX, 719. — sese antro, Æ. VI, 262. — *immittet* Carthago Romanis arcibus Alpes, Æ. X, 13. — *immitte* velis rudentes, Æ. X, 229. — *immittite* ratem vadis, Æ. X, 678. — *immittere* curas aliis, Æ. IV, 488. — funes, Æ. VIII, 708. — quo se possit, Æ. IX, 421. — socios portis, Æ. IX, 758. — corpus in hostes, Cat. XI, 49. — *immittitur* æstus fretis, G. II, 164. — *immittuntur* plantæ, G. II, 80. — *immitti* Jovem fulmine exspectant, Cat. XI, 34. — *immissus* laxis habenis palmes, G. II, 364. — *immissa* barba, Æ. III, 593. — superis Alecto, Æ. X, 40. — *immisso* lumine, Æ. VIII, 246. — *immissi* Danai, Æ. II, 495. — in silvam ignes, Æ. XII, 521. — *immissæ* silvis feræ, G. II, 342. — *immissis* canibus, G. III, 371. — hostibus, Æ. IV, 669. — jugis, Æ. V, 146. — habenis, Æ. V, 662. — frenis, Æ. XI, 889.

Immo vide *Imo*.

Immobilis hæret solo, Æ. VII, 250. — ante Ausonia, Æ. VII, 623. — lacrimis stabat, Æ. XII, 400. — *immobile* saxum Capitoli, Æ. IX, 448.

Immoderatus : immoderata frigora, Cat. XI, 45.

Immolo : immolat lapsum superstans, Æ. X, 541. — te hoc vulnere,

Æ. XII, 994. — quos *immolet* inferias umbris, Æ. X, 519.

Immorior : immoritur super fluctus, Cu. 353.

Immortalis ego? Æ. XII, 882. — *immortale* genus, G. IV, 208. — jecur, Æ. VI, 598. — votum, Æ. VIII, 715. — fas, Æ. IX, 95.

Immotus ab accessu ventorum portus, Æ. III, 570. — nisu eodem stat, Æ. V, 437. — *immota* manet æsculus, G. II, 294. — manet mens, Æ. IV, 449. — unda, Æ. V, 127. — fatis Lavinia, Æ. VII, 314. — rupes, Æ. VII, 586. — manens ipsa, Æ. X, 696. — *immotum* animo, Æ. IV, 15. — *immotam* coli dedit, Æ. III, 77. — *immota* fata, Æ. I, 257. — locis manent illa, Æ. III, 447. — lumina tenebat, Æ. IV, 331. — *immotis* sub præsepibus, G. III, 416.

Immugio : immugit regia luctu, Æ. XI, 38. — *immugiit* Ætna cavernis, Æ. III, 674.

Immulgeo : immulgens ubera labris, Æ. XI, 572.

Immundus sudor, G. III, 564. — *immundum* cinerem, G. I, 81. — *immundo* contactu, Æ. III, 228. — in fimo concidit, Æ. V, 333. — pulvere, Æ. X, 844, XII, 611. — *immundi* sues, G. I, 400.

Immunis fucus, G. IV, 244. — *immunem* belli urbem, Æ. XII, 559.

Immurmuro : immurmurat Auster silvis, G. IV, 261.

Imo hæc experiar, Æ. V, 13 et alibi.

Impacatus : impacatos Hiberos, G. III, 408.

Impar congressus Achilli, Æ. I, 475. — pugna, Æ. XII, 216. — *impare* numero, E. VIII, 75; Cir. 373. — *imparibus* uris, G. III, 532. — armis, G. IV, 245. — viribus, Æ. X, 459. — fatis, Æ. XII, 149.

Impastus leo, Æ. IX, 339; X, 723. — impasti pisces, Æ. X, 560.

Impatiens vulneris jactat crura, Æ. XI, 639.

Impavidus cunctatur, Æ. X, 717. frangit telum, Æ. XII, 8. — *impavidos* pueros, Æ. VIII, 633.

Impedio : impedit loricam hasta reducta, Æ. X, 553. — *impediunt* orbes orbibus, Æ. V, 585; VIII, 449. — cursu vestigia, Æ. V, 593. — tenebræ Euryalum, Æ. IX, 385. — quos fragmina remorum, Æ. X, 307. — genua tardata, Æ. XII, 747. — *impediat* ignaros mora, Æ. XI, 21.

Impello : impellunt Chimæram triplici versu, Æ. V, 120. — *impulit* aures luctus, G. IV, 349. — montem cuspide in latus, Æ. I, 82. — quæ mens cingi telis, Æ. II, 520. — folia ventus, Æ. III, 449. — animum labantem, Æ. IV, 23. — manu euntem, Æ. V, 242. — manu portas, Æ. VII, 621. — arma, Æ. VIII, 3. — inde silicem, Æ. VIII, 239. — dextra puppim, Æ. X, 246. — rota præcipitem, XII, 380. — aures sonus, Æ. XII, 618. — *impulimus* turrim, Æ. II, 465. — *impulerat* fœdare ferro, Æ. II, 55. — late saxa, Æ. X, 363. — *impellite* remos, IV, 594. — me ad pugnas, Æ. XI, 278. — *impulerit* virum adire labores, Æ. I, 11. — *impellere* remis, G. I, 254. — *impellentibus* undas Zephyris, G. IV, 305. — *impellitur* præceps œstro, Cir. 184. — *impulsa* nervo sagitta, Æ. XII, 856. — *impulso* vomere enituit campus, G. II, 211.

Impendeo : impendente vento, G. I, 365. — pluvia, G. IV, 191.

Impendo : impendunt curas omnes, G. III, 124. — *impende* laborem, G. III, 74. — *impendere* curam, G. II, 433. — *impendendus* labor omnibus, G. II, 61.

Impensa : impensis omnibus operum nihil actum, Æ. XI, 228.

Impensius me consulere æquum est, Æ. XII, 20.

Imperditus : imperdita Graiis corpora, Æ. X, 430.

Imperfectus : imperfecta manebat

23. — dextram scyphus, Æ. VIII, 278. — sinum sanguis, Æ. X, 819. — fumo apes, Æ. XII, 588. — finem opus, Mor. 39. — *implevere* (hæc loca) Bacchi fruges, G. II, 144. — *implerunt* agros mugitibus, E. VI, 48. — montes clamore, G. IV, 461. — *implessem* foros flammis, Æ. IV, 605. — *implere* possis sinus secundos, Æ. III, 455. — fossas parant, Æ. IX, 506. — *implentur* fossæ, G. I, 326. — veteris Bacchi, Æ. I, 215. — super puppes, Æ. V, 697. — *impleri* nemus querelis, Æ. VIII, 216.

Implexus : implexæ crinibus angues Eumenides, G. IV, 482.

Implico : implicat serpens corpora, Æ. II, 215. — auro crinem, Æ. IV, 148. — tempora ramo, Æ. VII, 136. — lues ignem ossibus, Æ. VII, 355. — equitem, Æ. X, 894. — telo natam, Æ. XI, 555. — orbes nunc huc inde huc, Æ. XII, 743. — *implicuit* comam læva, Æ. II, 552. — se dextræ Iulus, Æ. II, 724. — fortuna vos bello, Æ. XI, 109. — pedes, Æ. XI, 752 — formidine mentem, Cu. 199. — *implicuere* inter se acies, Æ. XI, 632. — *implicet* ignem ossibus, Æ. I, 660.

Imploro : implorant deos, Æ. VII, 576. — *imploret* auxilium, Æ. IV, 617. — *implorare* quod usquam est, Æ. VII, 311. — quod jam queamus, Æ. X, 19. — *implorans* nomine Turnum, Æ. XII, 652. — *imploranti* similis, Æ. VII, 502.

Implumis : implumes fetus detraxit, G. IV, 513.

Impono : imponit viro arma sua, Æ. VI, 233. — ignibus sætas, Æ. VI, 246. — viscera flammis, Æ. VI, 253. — bello manum extremam, Æ. VII, 573. — fata duorum, Æ. XII, 726. — *imposuit* natura locis leges, G. I, 61. — molem et montes, Æ. I, 62. — finem pugnæ, Æ. V, 463. — dominum, Æ. VI, 622. — superstitio solennia, Æ. VIII, 188. — *imposuere* coronas puppibus, G. I, 304; Æ. IV, 418. — *imponent* montibus arces, Æ. VI, 774. — *impone* finem labori, Æ. II, 619. — *imponat* aris honorem, Æ. I, 49. — *imponeret* dona aris, Æ. IV, 453. — *imponere* Pelio Ossam, G. I, 281. — oculos, G. II, 73. — finem curis, Æ. IV, 639. — morem pacis, Æ. VI, 853. — focis ligna, Mor. 37. — *imponere* (imperat. pass.) cervici nostræ, Æ. II, 707. — *imposta* Typhœo Inarime, Æ. IX, 716. — *impositum* cui vitam tolerare colo, Æ. VIII, 410. — scuto Pallanta, Æ. X, 506. — impositam insuper Ætnam, Æ. III, 580. — *impositi* dorso Lapithæ, G. III, 116. — rogis juvenes, G. IV, 477; Æ. VI, 308. — *impositos* incudibus enses crepitare, G. II, 540. — *impositis* fibris ardent altaria, G. III, 490. — incudibus gemit Ætna, G. IV, 173; Æ. VIII, 451. — auro dapibus, Æ. III, 355.

Importunus : importuna canit, Æ. XII, 864. — *importunum* bellum, Æ. XI, 305. — *importunæ* volucres, G. I, 470.

Imprecor contrarias fluctibus undas, Æ. IV, 629.

Imprimo : impressit signum pecori, G. I, 263. — *impressa* os toro, Æ. IV, 659. — *impressum* signis cratera, Æ. V, 536. — nefas, Æ. X, 497. — *impresso* genu, Æ. XII, 303. — collo pede, Æ. XII, 357. — *impressis* quadris Mor. 49.

Improbo : improbande Cæsari ? Cat. V, 9.

Improbus puer, E. VIII, 49. — anser, G. I, 119. — labor, G. I, 146. — anguis, G. III, 431. — exsultat, Æ. V, 397. — ille ira sævit, Æ. IX, 62. — Æneas, Æ. XI, 512. — quatit hastam, Æ. XI, 767. — rapit cycnum, Æ. XII, 250. — advena, Æ. XII, 261. — mons, Æ. XII, 687. — *improba* cornix, G. I, 388. — fortuna vanum finget, Æ. II, 80. — rabies ventris, Æ. II, 356. — *improbe!* Æ. IV, 386. —

amor! Æ. IV, 412. — *improba* ora, Æ. X, 727.

Improperatus : improperata vestigia, Æ. IX, 798.

Improvidus: improvida pectora turbat, Æ. II, 200.

Improviso scalæ apparuerunt, Æ. XII, 576.

Improvisus cunctis repente ait, Æ. I, 595. — adest, Æ. IX, 49. — *improvisum* anguem, Æ. II, 379. — *improviso* ab æthere, Æ. VIII, 524. — *improvisi* aderunt, Æ. II, 182. — olli adsunt, Æ. VII, 506.

Imprudens laborum, G. II, 372. — evaserat hostes, Æ. IX, 386. — *imprudentibus* obfuit imber, G. I, 373.

Imprudentia quid enim prodest? Cir. 190.

Impubis : impubis Iuli, Æ. V, 546. — *impubes* manus, Æ. VII, 382. — malas, Æ. IX, 751.

Impudicus : impudice! Cat. V, 9.

Impulsus : impulsu insonat æther, Æ. VIII, 239.

Impune vertere ramos, G. II, 32. — haud impune quidem, Æ. III, 628. — impune tendere iter, Æ. VI, 239. — se obvius tulisset, Æ. VI, 880. — oppetiisse telis Numanum, Æ. IX, 653. — ediderit strages, Æ. IX, 784. — erravere, Æ. XI, 134. — quietam urbem, Æ. XII, 559. — putans emicat, Æ. XII, 728.

Imus : ima unda, G. III, 240. — tellus, Æ. IV, 24. — satis terra, Æ. X, 675. — sedit (hasta) inguine, Æ. X, 785. — *imam* inter galeam, Æ. XII, 381. — radicem, Cu. 279. — *imo* a pectore, Æ. I, 371, 485; II, 288; VI, 55; XI, 377, 840. — fundo, Æ. II, 419; III, 577; V, 178; VI, 581; VII, 530. — ex imo verti, Æ. II, 625. — imo tumulo, Æ. III, 39; V, 92. — gurgite, Æ. III, 421. — ab imo vertere mœnia, Æ. V, 810. — imo sub corde, Æ. X, 464. — sub Acheronte, Æ. XI, 23. — de stirpe, Æ. XII, 208. — vulnere, XII, 422. — *ima* cauda verrit vestigia, G. III, 59. — sub rupe, Æ. III, 443. — galea, Æ. IV, 498. — sub tellure, Æ. VI, 459. — *ima* petunt nebulæ, G. I, 401. — ad ossa, G. III, 457. — inter ima pedis, G. III, 460. — ilia, G. III, 506. — latera solvuntur, G. III, 523. — gurgitis, G. IV, 322. — per ossa, Æ. II, 120; XII, 447. — petens, Æ. VIII, 67. — æquora, Æ. IX, 120. — ad vada, Cu. 104. — *imos* currus, G. I, 174. — ad pedes, Æ. I, 404. — ad manes, Æ. III, 565; XII, 884. — sub manes, Æ. IV, 387; XI, 181. — muros, Æ. XII, 706. — *imas* fores, Æ. II, 449. — ad umbras, Æ. VI, 404. — per valles, Æ. VII, 801. — per oras, Æ. X, 588. — *imis* sensibus hæc reponas, E. III, 54. — sepulcris excire, E. VIII, 98. — ab radicibus, G. I, 319; Æ. VIII, 237. — vallibus, G. I, 374; Æ. III, 110; Cu. 76. — stirpibus, G. II, 53, 209. — sedibus, G. IV, 471. — Æ. I, 84. — vadis, Æ. I, 125. — ab adytis, Æ. V, 84. — sub fluctibus, Æ. V, 239. — Avernis, Æ. VII, 91.

In (cum casu ablat.) acta, Æ. V, 613. — ædibus, G. IV, 258; Æ. II, 512. — æquore, Æ. X, 569; XII, 614. — aere, G. I, 404. — æthere, E. I, 60, etc. — æthra, Æ. XII, 247. — aggere, Æ. V, 273. — agmine, G. III, 348, etc. — agris, G. I, 422; III, 249. — alvo, Æ. II, 401; IX, 152. — amore, Æ. X, 614. — antro, E. I, 76 et al. aqua, G. I, 369. — Aracyntho, E. II, 24. — arbore, E. I, 38; Æ. IV, 485. — arce, Æ. III, 531; IX, 86. — arena, G. I, 389; Æ. V, 871. — armis, E. X, 44; G. II, 283, etc. — armo, G. III, 86. — arte, G. IV, 294; Æ. VIII, 401. — arvis, G. I, 151, etc. — Ascanio, Æ. I, 646. — astris, Æ. V, 517. — aula, G. IV, 90; Æ. I, 40. — auro, Æ. I, 640, etc. — bigis, Æ. VII, 26; XII, 164. — bivio, Æ. IX, 238. — bustis, Æ. XII, 863. — caligine, Æ. XII, 466. — campis, Æ. VI, 888. — campo, G. III, 13. — castris, Æ. IX, 452. — certamine, Æ. VIII, 700, etc. — clamore, Æ. XI, 838.

Æ. VII, 593. — caussas, Æ. IX, 219. — lacrimas, Æ. X, 465. — spes, Æ. X, 627. — *inania* nubila, G. IV, 196. — murmura, Æ. IV, 210. — regna, Æ. VI, 269. — dat verba, Æ. X, 639. — per inania rapior, Cu. 211.

Inaratus: inaratæ terræ gratia, G. I, 83.

Inardesco: inardescit nubes radiis, Æ. VIII, 623.

Inausus: inausum nil linquere, Æ. VII, 308. — aut intentatum ne quid fuisset, Æ. VIII, 205.

Incandesco: incanduit tempestas æstu auctumni, G. III, 479.

Incanesco: incanuit ornus flore piri, G. II, 71.

Incanus: incana menta, G. III, 311; Æ. VI, 810.

Incassum gestire, G. I, 387. — furit ignis, G. III, 99. — ciebat fletus, Æ. III, 345. — fusos labores, Æ. VII, 421. — exercere labores, Æ. VIII 378.

Incautus: incauta ardebat per agmen, Æ. XI, 781. — *incautum* vulgus, G. III, 469. — amantem, G. IV, 488. — superat, Æ. I, 350. — illum excipit, Æ. III, 332. — morte sodalis excipit, Æ. X, 386. — te fallit, Æ. X, 812. — *incautam* fixit, Æ. IV, 70. — *incautis* pastoribus, G. II, 303.

Incedo regina divûm, Æ. I, 46. — *incedit* gaudens gressu Iuli, Æ. I, 690. — melior jaculo aut sagittis, Æ. V, 68. — pedes, Æ. X, 764. — *incedunt* comites et Iulus, Æ. IV, 141 — pueri, Æ. V, 553. — ordine gentes, Æ. VIII, 722. — protenus armati, Æ. IX, 308. — *incessit* discordia regibus, G. IV, 68. — ad templum, Æ. I, 497. — *incedens* nave Mnestheus, Æ. V, 188.

Incendium: incendia ferens glomerat ventus, G. II, 311. — belli quis nesciat? Æ. I, 566. — miscet Sinon, Æ. II, 329. — clara dant lucem, Æ. II, 569. — volvunt æstus propius, Æ. II, 706. — non posuere vires, Æ. V, 680. — vana vomentem, Æ. VIII, 259. — poscit socios, Æ. IX, 71. — sæva avertit, Æ. IX, 77. — dispersa immittit, Æ. X, 406.

Incendo: incendit animum dictis, Æ. IV, 197. — pudor vires, Æ. V, 455. — animum amore famæ, Æ. VI, 890. — herbas, Cir. 370. — *incendimus* votis aras, Æ. III, 279. — *incendunt* cælum clamore, Æ. X, 895. — clamoribus urbem, Æ. XI, 147. — *incendebat* cui squamam fulgor, Æ. V, 88. *incende* bitumine lauros, Æ. VIII, 82. — *incendat* reginam donis, Æ. I, 660. — *incendere* agros, G. I, 84. — vepres, G. I, 271. — odores, G. IV, 264. — me querelis desine, Æ. IV, 360. — *incendentem* luctus corripiunt, Æ. IX, 500. — *incensus* amore, Æ. II, 343. — dictis amici, Æ. V, 719. — et ipse perfurit, Æ. IX, 342. — *incensa* bacchatur per urbem, Æ. IV, 300. — Furiis feror, Æ. IV, 376. — Troja, Æ. VII, 295. — est sententia, Æ. XII, 238. *incensum* amore pectus, Æ. III, 298. — *incensæ* urbi, Æ. II, 353. — *incensum* animum, Æ. IV, 54. — *incensam* Trojam, Æ. II, 555. — retinere potuit, Cir. 436. — *incensa* in urbe, Æ. II, 327. — Dardania, Æ. III, 156. — patria, Æ. III, 325. — *incensi* lychni, Æ. I, 727. — *incensa* Pergama, Æ. II, 374. — altaria, Æ. VIII, 285. — *incensos* æstus avertere, G. III, 459. — *incensas* naves, Æ. V, 665. — *incensis* adytis, Æ. II, 764.

Inceptum quo magis peragat Æ. IV, 452. — deserit, Æ. IX, 694. — ob subitum, Æ. XII, 566. — ad inceptum se adjungit, Cir. 381. — *incepti* piget, Æ. V, 678. — magni pertæsum est, Æ. V, 714. — *incepto* desistere, Æ. I, 37. — et sedibus in iisdem hæret, Æ. II, 654. — te flectere conor, Cir. 328. — *incepta* nostra secundent, Æ. VII, 259. — magna deserit, Æ. XI, 469. — tunc referto, Cir. 337.

Incertus sudor, G. III, 500. — putet esse genium famulumne, Æ. V, 95. — *incerta* feror, Æ. IV, 110. — spes, Æ. VIII, 580. — *incertum* est,

G. I, 25. — Æ. VIII, 352. — vulgus, Æ. II, 39. — substitit erravitne, Æ. II, 740. — ferebat genus, Æ. XI, 341. — qua manu pulsa sagitta, Æ. XII, 320. — *incertam* securim, Æ. II, 224. — per Lunam, Æ. VI, 270. — reliquit, Æ. XII, 160. — *incerto* cursu, Cir. 171. — *incerti* quo fata ferant, Æ. III, 7. — *incerta* volant examina, G. IV, 103. — haud incerta cano, Æ. VIII, 49. — incerta pericula, Æ. IX, 96. — *incertos* caligine soles, Æ. III, 203. — orbes, Æ. XII, 743. — casus, Cu. 160. — *incertas* sub umbras, E. V, 5. — *incertis* mensibus exit amnis, G. I, 115. — ventis, Cir. 478. — partibus, Cir. 494.

Incesso : incessi muros prospicit, Æ. XII, 596.

Incessus : incessu patuit dea, Æ. I, 405. — tacito progressus, Æ. XII, 219.

Incesto : incestat funere classem, Æ. VI, 150. — *incestare* thalamos novercæ, Æ. X, 389.

Inchoo : inchoat nil altum mens, G. III, 42. — aras regi, Æ. VI, 252.

Incido : incide faces, E. VIII, 29. — *incidere* vites falce, E. III, 11. — lites, E. IX, 14. — amores arboribus, E. X, 53. — funem nos taciti, Æ. III, 667. — funes tortos, Æ. IV, 575. — *incisa* est spes, Cir. 276.

Incido : incidit Eurus navigiis, G. II, 107. — in segetem flamma, Æ. II, 305. — late super agmina, Æ. II, 467. — deus animos, Æ. IX, 721. — volans hasta, Æ. X, 477. — huic filius Anni, Æ. XI, 699. — ictus Turnus ad terram, Æ. XII, 926.

Incinctus : incinctam litore Cythnon, Cir. 475. — *incinctæ* pellibus, G. IV, 342; Æ. VII, 396.

Incipio super his, Æ. II, 348. — *incipit* simul ipse, E. VI, 26. — sepulcrum adparere, E. IX, 60. — Post quatuor annos, G. III, 61. — succedere matrum cura, G. III, 139. — sic ipsa (loqui), G. IV, 386. — abolere Sychæum, Æ. I, 721. — quies mortalibus, Æ. II, 269. — effari, Æ. IV, 76. — cælum misceri, Æ. IV, 161. — heros, Æ. VI, 103. — hæc thalamo, Æ. VIII, 373. — ipse, Æ. X, 5. — hæc, Æ. XI, 705. — simul magno ore, Æ. XII, 692. — ferre manum, Cir. 345. — *incipiunt* qua se subducere colles, E. IX, 8. — freta tumescere, G. I, 357. *inceperat* vix æstas, Æ. III, 8. — *incipiam*, Æ. II, 13. — canere, G. I, 5. — *incipient* menses procedere, E. IV, 12. — maculæ immiscerier igni, G. I, 454. — *incipe* Damœta (dicere), E. III, 58. — versus, E. VIII, 21. — si quid habes, E. IX, 32. — risu cognoscere matrem, E. IV, 60. — prior, E. V, 10. *incipe*, Æ. IX, 741. — *incipias* conferre manum, Æ. X, 876. — *incipiat* taurus ingemere aratro, G. I, 45. — carpere gyrum, G. III, 191. — *incipiant* sylvæ surgere, E. VI, 39. — rursus velle, Æ. VI, 751. — *incipiens* odio, G. III, 295. — sic, Æ. XI, 13. — *inceptus* clamor, Æ. VI, 493. — *inceptum* laborem, G. II, 39; Cu. 393. — iter, Æ. VI, 384; VIII, 90. — frustra furorem, Æ. XII, 832. — *incepto* somno, G. IV, 414. — sermone, Æ. VI, 470. — casu, Cir. 457. — *incepta* rite sacra, Æ. IV, 638. — *inceptos* per Hymenæos, Æ. IV, 316. — honores, Æ. V, 94.

Incito : quid incitas me? Cat. V, 6.

Incitus : incita hasta, Æ. XII, 492. — ungula, Æ. XII, 534.

Inclementia mortis rapit, G. III, 68. — divûm evertit opes, Æ. II, 602.

Inclino : inclinata in te domus, Æ. XII, 59.

Includo : includit secum alios, Æ. IX, 727. — *includunt* germen, G. II, 77. — corpora virûm lateri, Æ. II, 19. — *inclusit* vulnus vitam sanguine, Æ. VII, 534. — sese, Æ. VIII, 225. — ære manus artificis, Æ. XII, 211. — *incluсere* colles undique, Æ. VIII, 599. — Teucri undique corona, Æ. XII, 744. — *incluserat* suras auro, Æ. XI, 488; XII, 430. — *incluserit* urbi regem, Æ.

IX, 729.—*inclusus* muris, Æ. XI, 398. —*inclusum* saxo premit, Æ. VIII, 248. — buxo ebur, Æ. X, 136. — flumine cervum, Æ. XII, 749.—faucibus Isthmon, Cir. 463. — *inclusi* ligno Achivi, Æ. II, 45. — exspectant pœnam, Æ. VI, 614. — *inclusa* litora, Æ. V, 149. — *inclusos* utero Danaos, Æ. II, 258. — *inclusas* convalle animas, Æ. VI, 680. — in pumice apes vestigavit, Æ. XII, 587.

Inclytus sive *inclutus* armis Parthenopæus, Æ. VI, 479. — *inclyta* fama gloria, Æ. II, 82. — Roma, Æ. VI, 782. — *inclyte* dux, Æ. VI, 562. — Mavors, Æ. XII, 179. — *inclyta* bello mœnia, Æ. II, 241.

Incognitus : incognita res, Æ. I, 515. — transilit umbras sagitta, Æ. XII, 859.—*incognita* capris gramina, Æ. XII, 414. — illis omnia curis, Cu. 59. — Phœbo, Cat. XI, 1.

Incolo : incolimus toros riparum, Æ. VI, 675.—*incolitis* mare, Cir. 197. — *incolitur* haud procul hinc urbis sedes, Æ. VIII, 478.

Incolumis stabat regno, Æ. II, 88. — adspiciet Spartam, Æ. II, 577. — cymba exponit virum, Æ. VI, 415. — *incolumem* ponto te fore, Æ. VI, 345. — Pallanta mihi reservant numina, Æ. VIII, 575. — Ascanium dimittere ab armis, Æ. X, 47. — servare Turnum, Æ. X, 616. — te perferet Anno, Æ. XI, 716. — patriam, Cir. 124. — *incolumi* rege, G. IV, 212. — Turno tolle certamina, Æ. XII, 39. — regno, Cir. 330.

Incomitatus : incomitata se ferre volebat, Æ. II, 456. — ire sibi videtur, Æ. IV, 467.

Incommodum: incommoda nostra, Æ. VIII, 74.

Incompositus : incompositos motus det, G. I, 350.

Incomtus : incomtis versibus ludunt, G. II, 386.

Inconcessus : inconcessos Hymenæos, Æ. I, 651.

Inconditus : incondita studio jactabat inani, E. II, 4.

Inconsultus : inconsulti abeunt, Æ. III, 452.

Incoquo : incoque radices Baccho, G. IV, 279. — *incocta* rubores Tyrios vellera, G. III, 307.

Incorrupta manet decus, Cu. 265.

Increbresco : increbrescere murmur, G. I, 359. — nomen Latio, Æ. VIII, 14.

Incredibilis fama rerum, Æ. III, 294.

Incrementum Jovis magnum, E. IV, 49; Cir. 398.

Increpito : quid increpitas? Æ. X, 900. — *increpitat* Lausum, Æ. X, 810. — *increpitent* quamvis socii, Æ. III, 454.—*increpitans* æstatem seram, G. IV, 138. — dedit Bitiæ, Æ. I, 738.

Increpo : increpat canor æris morantes, G. IV, 71. — ultro, Æ. VI, 387 et al. — quem his, Æ. IX, 560. — socios, Æ. X, 830. — clipeo, Æ. XII, 332. — Rutulos, Æ. XII, 758. — *increpuit* corvorum exercitus, G. I, 382. — tuba sonitum terribilem, Æ. IX, 504. — malis, Æ. XII, 755.

Incresco : increscunt animis iræ, Æ. IX, 688. — *increvit* seges ferrea jaculis acutis, Æ. III, 46.

Incubo : incubat auro defosso, G. II, 507. — nox ponto, Æ. I, 89. — stratis, Æ. IV, 83.

Incultus: incultum ævum, Cir. 518. — *inculta* canities, Æ. VI, 300. — *inculti* salicti cura, G. II, 415. — *inculta* aviaria rubent, G. II, 430. — videt Æ. I, 308.

Incumbo : incumbit cernuus armo, Æ. X, 894. — *incumbunt* pelago angues, Æ. II, 205. — Teucri, Æ. IV, 397. — tum, Æ. IX, 73. — *incumbebat* ad amnem silex, Æ. VIII, 236. — *incubuit* tempestas silvis, G. II, 311. — densus Aquilo, G. III, 197. — toro, Æ. IV, 650. — pellibus ovium, Æ. VII, 88. — Dardanides, Æ. XII, 774. — *incubuere* venti mari, Æ. I, 84. — divitiis repertis, Æ. VI, 610. — ocius

Inexcitus: inexcita Ausonia ardet, Æ. VII, 623.

Inexcussus juvenis, Cu. 301.

Inexhaustus: inexhaustis metallis, Æ. X, 174.

Inexorabilis: inexorabile fatum, G. II, 491.

Inexpertus: inexpertum ne quid relinquat, Æ. IV, 415.

Inexpletus: inexpletum lacrimans, Æ. VIII, 559.

Inextricabilis error, Æ. VI, 27.

Infabricatus: infabricata robora, Æ. IV, 400.

Infamis: infamem tali rumore fuisse, Cir. 87.

Infandus: infanda dies, Æ. II, 132. *infandum!* G. I, 479; Æ. I, 251. — caput, Æ. IV, 613. — bellum, Æ. VII, 583; XII, 804. — *infandæ* conjugis, Æ. XI, 267. — *infandum* dolorem, Æ. II, 3. — amorem, Æ. IV, 85. — casum, Æ. VIII, 578. — *infando* indicio, Æ. II, 84. — scelere, Cir. 239. — *infanda* in morte, Æ. X, 673. — *infandi* Cyclopes, Æ. III, 644. — *infanda* furentem circumsistunt, Æ. VIII, 489. — supplicia, Æ. XI, 257. — *infandos* ignes, Æ. I, 525. — Trojæ labores, Æ. I, 597. — *infandas* cædes, Æ. VIII, 483. — manus, Cu. 111.

Infans institerat vestigia plantis, Æ. XI, 573. — *infantis* amore, Æ. XI, 549. — *infantem* sustulit comitem exsilio, Æ. XI, 541. — *infantum* animæ, Æ. VI, 427.

Infaustus: infaustum nomen, Æ. VII, 717. — auspicium, Æ. XI, 347. — *infausto* omine, Æ. XI, 589. — *infaustas* puppes, Æ. V, 635.

Infectus: infectum scelus, Æ. VI, 742. — fœdus, Æ. XII, 243. — *infecti* auri pondera, Æ. X, 528. — *infecto* fœdere, Æ. XII, 286. — *infecta* canebat, Æ. IV, 190. — *infectos* Hymenæos, Æ. X, 720.

Infecundus: infecunda surgunt, G. II, 48.

Infelix pecus, E. III, 3. — lolium, E. V, 37; G. I, 154. — (Tereus) quibus alis supervolitaverit tecta, E. VI, 81. — Mantua, G. II, 198. — frugibus tellus, G. II, 239. — oleaster, G. II, 314. — invidia, G. III, 37. — victor equus labitur, G. III, 498. — puer, Æ. I, 475. — Phœnissa, Æ. I, 712. — Dido, Æ. I, 749; IV, 68, 450. — monstrum, Æ. II, 245. — infelix! Æ. II, 345, etc. — Andromache, Æ. II, 455. — simulacrum, Æ. II, 772. — Priamus, Æ. III, 50. — vates, Æ. III, 246. — animi Phœnissa, Æ. IV, 529. — hæsit in saxis, Æ. V, 204. — Nisus, Æ. V, 329. — thalamus, Æ. VI, 521. — Theseus, Æ. VI, 618. — quæ potui nil linquere, Æ. VII, 309. — furit, Æ. VII, 376. — te reliqui, Æ. IX, 390. — evolat, Æ. IX, 477. — sequeris Clytium, Æ. X, 325. — dat pectus telo, Æ. X, 425. — frater, Æ. X, 596. — Acron, Æ. X, 730. — sternitur, Æ. X, 781. — solabere mortem, Æ. X, 829. — mihi exsilium, Æ. X, 850. — Acœtes, Æ. XI, 85. — quid demoror Teucros? Æ. XI, 175. — Camilla, Æ. XI, 563. — credit juvenem exstinctum, Æ. XII, 598. — fama, Æ. XII, 608. — Ufens, Æ. XII, 641. — Juturna, Æ. XII, 870. — balteus, Æ. XII, 941. — virgo, Cir. 71, 167, 517. — piasses jura, Cir. 155. — Nise pater, Cir. 190. — tollens lumina, Cir. 402. — *infelicis* Ulixi, Æ. III, 613, 691. — Elissæ, Æ. V, 3. — Amatæ, Æ. VII, 401. — patriæ, Æ. IX, 786. — *infelicem* victum, Æ. III, 649. — amicum, Æ. IX, 430.

Infensus odiis Turno Drances, Æ. XI, 123. — Drances, Æ. XI, 336. — *infensa* tetendit cornu, Æ. XI, 859. — Turno Etruria, Æ. XII, 232. — *infensum* ignem, Æ. V, 641. — *infensam* hastam, Æ. X, 521. — *infensi* Dardanidæ, Æ. II, 72. — Tyrii, Æ. IV, 321. — vertunt spicula, Æ. V, 587. — *infensos* hostes, Æ. XI, 899. — *infensis* telis, Æ. IX, 793.

Inferiæ: inferias Orphei mittes, G. IV, 545. — ferat absenti, Æ. IX, 215.

Informis adeo nec sum, E. II, 25. — aggeribus niveis terra, G. III, 353. — *informe* monstrum, Æ. III, 658. — cadaver, Æ. VIII, 264. — *informis* leti nodum, Æ. XII, 603. — *informem* Scyllam, Æ. III, 431. — *informi* limo glaucaque in ulva, Æ. VI, 416. — *informes* ursi, G. III, 247.

Informo: informant clipeum, Æ. VIII, 447.

Infra alluit mare, G. II, 158; Æ. VIII, 149.

Infremo: infremuit ferox, Æ. X, 711.

Infrendo: infrendens dentes gemitu, Æ. III, 664. — dentibus, Æ. VIII, 230; X, 718.

Infrenis: infrenis equi lapsu, Æ. X, 750.

Infreno: infrenant currus alii, Æ. XII, 287.

Infrenus: infreni Numidæ cingunt, Æ. IV, 41.

Infringo: infringere obvia, Cu. 175. — *infracta* fatis quiescit, Æ. V, 784. — fama, Æ. VII, 332. — arundine, Æ. XII, 387. — *infractæ* vires, Æ. IX, 499. — *infracta* tela, Æ. X, 731. — *infractos* Latinos, Æ. XII, 1.

Infula lanea circumdatur vitta, G. III, 487. — Apollinis texit te, Æ. II, 430. — redimibat tempora, Æ. X, 538.

Infundo: infundit super vires aceti, Mor. 113. — *infundam* his desuper nimbum, Æ. IV, 122. — *infundere* rores humeris, G. I, 385. — latices Lenæos, G. III, 509. — *infundens* oleum extis, Æ. VI, 254. — *infusus* gremio conjugis, Æ. VIII, 406. — *infusa* nix, Æ. IV, 250. — per artus mens, Æ. VI, 726. — *infusum* populum, Æ. V, 552. — sensibus dolorem, Cu. 386. — *infuso* sole, Æ. IX, 461. — *infusa* flumina, Æ. VI, 684.

Infusco: infuscet vellera maculis, G. III, 389. — *infuscatur* arena sanie, G. III, 493.

Ingemino: ingeminat clamor, Æ. V, 227. — terrorem, Æ. VII, 578. — *ingeminant* austri, G, I, 333. — voces quater, G. I, 411. — Tyrii plausu, Æ. I, 747. — ignes nubibus abruptis, Æ. III, 199. — curæ, Æ. IV, 531. — vulnera lateri, Æ. V, 434. — hastis, Æ. IX, 811. — *ingeminans* nequidquam vocavi, Æ. II, 770. — ictus, Æ. V, 457. — *ingeminata* vox, G. III, 45.

Ingemo: ingemit Æneas, Æ. I, 93. — *ingemuit* fletu nostro, Æ. IV, 369. — reperta luce, Æ. IV, 692. — *ingemuit*, Æ. VI, 483; XI, 840. — graviter amore, Æ. X, 789. — graviter miserans, Æ. X, 823. — *ingemere* aratro incipiat taurus, G. I, 46. — *ingemuisse* leones interitum, E. V, 27.

Ingenium illis divinitus, G. I, 415. — *ingeniis* arvorum nunc locus, G. II, 177. — posuere præmia, G. II, 382.

Ingens arcus, G. I, 380. — vox, G. I, 477. — fraxinus, G. II, 65. — arbos, G. II, 80, 131. — Mincius, G. III, 14. — porta tonat cæli, G. III, 260. — oleaster, G. IV, 20. — Lydia, G. IV, 210. — specus, G. IV, 418; Æ. VIII, 258. — Sarpedon, Æ. I, 99. — portus, Æ. I, 114. — bellum, Æ. I, 263. — templum, Æ. I, 446. — gloria, Æ. II, 325. — Periphas, Æ. II, 476. — ara, Æ. II, 513. — truncus, Æ. II, 557. — tellus, Æ. III, 62. — lætitia, Æ. III, 99. — sus, Æ. III, 390; VIII, 43. — argentum, Æ. I, 640; III, 466. — portus, Æ. III, 570. — domus, Æ. III, 619. — lumen, Æ. III, 636. — monstrum, Æ. III, 658; IV, 181. — anguis, Æ. V, 85. — Centaurus, Æ. V, 156. — dolor, Æ. V, 172. — consistit, Æ. V, 423. — exitus, Æ. V, 523. — fletus, Æ. V, 765. — antrum, Æ. VI, 42. — gloria, Æ. VI, 64. — ulmus, Æ. VI, 283. — janitor, Æ. VI, 400. — Cerberus, Æ. VI, 417. — antro extenditur, Æ. VI, 423. — vagitus, Æ. VI, 426. — porta, Æ. VI, 552. — saxum, Æ. VI, 616; X, 127; XII, 896. — tectum, Æ. VII, 170. — coluber, Æ. VII, 352. — pavor, Æ. VII, 458. — cornibus cervus, Æ. VII, 483. — vorago, Æ. VII, 569. — silva,

X, 249. — accipit ensem, Æ. X, 907. — *inscia* Dido quantus insidat deus, Æ. I, 718. — manus, Æ. VII, 381. — violaverat sedem, Cir. 141. — conata es scelus, Cir. 323. — super inscio clamatum, Cat. V, 15. — *inscia* culpæ anima, Æ. XII, 648.

Inscribo: inscribitur pulvis versa hasta, Æ. I, 478. — *inscripti* nomina regum flores, E. III, 106.

Insector: insectabere terram rastris, G. I, 155.

Insequor rursus convellere vimen, Æ. III, 32. — *insequitur* arva cominus, G. I, 105. — stridore Nisus, G. I, 408; Cir. 540. — clamor, Æ. I, 87. — cumulo aquæ mons, Æ. I, 105. — fortuna viros, Æ. I, 241. — te casus per tanta pericula, Æ. I, 616. — illum vulnere infesto, Æ. II, 530. — nimbus commixta grandine, Æ. IV, 160. — proximus huic Salius, Æ. V, 321. — cineres et ossa, Æ. V, 788. — nimbus peditum, Æ. VII, 793. — gens Daunia bello, Æ. VIII, 147. — quem ætas mea spatiis propioribus, Æ. IX, 276. — tela ferentes, Æ. XII, 466. — Æneas, Æ. XII, 748.

Insero: insere piros, E. I, 74; IX, 50. — oleæ truncos, G. II, 302. — *inserat* si quis hæc, G. II, 50. — *inserere* modus simplex, G. II, 73. — *inseritur* arbutus nucis fetu, G. II, 302. — insita mala, G. II, 33.

Insero: inseritur his super tumulus, Cu. 410. — *inserto* cornu, G. III, 509. — *insertas* fenestras, Æ. III, 152.

Inserto: insertabam sinistram clipeo, Æ. II, 672.

Insideo. Vid. *insido.*

Insidiæ Danaûm patescunt, Æ. II, 310. — tales nullæ hic, Æ. VI, 399. — cui cordi, Æ. VII, 326. — aguntur circum, Æ. XII, 336. — *insidias* moliri avibus, G. I, 271. — explorat lupus, G. III, 537. — Danaûm dic nobis, Æ. I, 754. — Danaûm pelago præcipitare, Æ II, 36. — Danaûm accipe, Æ. II, 65. — *insidiis* excipere caprum, E. III, 17. — noctis capiere, G. I, 426. — talibus credita res, Æ. II, 195. — si quos fudimus, Æ. II, 421. — agitabat, Æ. VII, 478. — locum conspeximus, Æ. IX, 237. — ex insidiis concitat telum, Æ. XI, 783. — insidiis subactus, Æ. XII, 494. — territus, Æ. XII, 752. — nullis anxius, Cu. 157.

Insidior: insidiatus ovili lupus, Æ. IX, 59.

Insido: insidunt apes floribus, Æ. VI, 708. — *insedit* Pallas arces, Æ. II, 616. — jugis Etruscis, Æ. VIII, 480. — silvis, Æ. XI, 531. — *insederat* regionem, Cu. 278. — *insidat* miseræ quantus deus, Æ. I, 719. — *insedisse* cineres patriæ, Æ. X, 59.

Insigne decorum clipei induitur, Æ. II, 392. — paternum gerit, Æ. VII, 657. — superbum belli, Æ. VIII, 683. — formæ paternæ, Æ. X, 188. — regis gerentem, Æ. XII, 289. — inimicum gerebat, Æ. XII, 944. — *insignia* Danaûm aptemus nobis, Æ. II, 389. — mandat Tarchon, Æ. VIII, 506. — regni portantes, Æ. XI, 334. — horrida pugnæ portans, Cat. XI, 5. — *insignibus* positis it, Æ. XI, 89.

Insignio: insignis agros tropæis, Æ. XI, 386. — *insignibat* Io clipeum auro, Æ. VII, 790.

Insignis humero, G. III, 7. — maculis et albo, G. III, 56. — furor, G. III, 266. — auro et ostro sonipes, Æ. IX, 134. — forma et juventa Euryalus, Æ. V, 295. — lituo et hasta, Æ. VI, 167. — pietate et armis, Æ. VI, 403. — ramis olivæ, Æ. VI, 809. — cæsis Achivis, Æ. VI, 838. — spoliis Marcellus, Æ. VI, 856. — trabea cinctuque Gabino, Æ. VII, 613. — facie, Æ. IX, 336, 583. — Turnus, Æ. X, 21. — equis Messapus, Æ. X, 354. — jaculo, Æ. X, 754. — fulgebat in armis, Æ. XI, 769. — *insignis* galeæ, Æ. III, 468. — facti gloria, Æ. XII, 322. — *insignem* pietate virum, Æ. I, 10. — phaleris equum, Æ. V, 310. — galeam, Æ. V, 367. — reddidit arte, Æ. V, 705.

— gemmis coronam, Æ. VII, 76. — palma currum, Æ. VII, 655. — fama et armis miserunt, Æ. VII, 745. — quem misit Aricia, Æ. VII, 762. — pharetram, Æ. VIII, 166. — *insigni* laude, Æ. I, 625. — leto, Æ. X, 450. — curru, Cu. 126. — *insignes* ambo armis, Æ. XI, 291. — *insignibus* alis, G. IV, 82. — armis, Æ. X, 170, 539.

Insincerus cruor, G. IV, 285.

Insinuo : insinuat cunctis pavor per pectora, Æ. II, 229.

Insisto : insistit sic, Æ. IV, 533. — *institit* sic ore, Æ. XII, 47. — *insiste* viam domandi, G. III, 164. — *insistere* rotis victor, G. III, 114. — limen nulli fas, Æ. VI, 563. — terreor ab umbris, Cu. 238.

Insolitus : insolito in ore, Cir. 357. *insolitæ* fugiunt phocæ, G. III, 543. — *insolitis* motibus tremuerunt, G. I, 475.

Insomnis : insomnem noctem, Æ. IX, 167.

Insomnium : insomnia me terrent, Æ. IV, 9. — falsa mittunt, Æ. VI, 897.

Insono : insonat æther impulsu, Æ. VIII, 239. — Ægæo spiritus, Æ. XII, 366. — *insonuit* flagello, Æ. V, 579. — verbera, Æ. VII, 451. — illa, Æ. XI, 596. — *insonuere* cavernæ utero recusso, Æ. II, 53.

Insons : insontis amici, Æ. II, 93; V, 350. — *insonti* tibi portans somnia, Æ. V, 841. — *insontem* demisere neci, Æ. II, 84. — manet exitus, Æ. X, 630. — *insontes* Harpyias, Æ. III, 249. — sibi peperere letum, Æ. VI, 435.

Insperata tellure, Æ. III, 278. — in luce, Æ. VIII, 247.

Inspergo : inspergit micas salis, Mor. 97.

Inspicio : inspectura domos machina, Æ. II, 47.

Inspico : inspicat faces ferro, G. I, 292.

Inspiro : inspirat cui animum vates, Æ. VI, 12. — *inspirant* morsibus venenum, G. IV, 237. — *inspires* ignem, Æ. I, 688. — *inspirans* animam, Æ. VII, 351.

Inspoliatus : inspoliata arma, Æ. XI, 594.

Instabilis : instabiles animos, G. IV, 105. — cymbæ, G. IV, 195.

Instar montis, Æ. II, 15. — clipei, Æ. III, 637. — quantum in ipso est, Æ. VI, 866. — agminis magni ipse, Æ. VII, 707. — turbinis volat hasta, Æ. XII, 923.

Instauro : instaurat diem donis, Æ. IV, 63. — choros Apollo, Æ. IV, 145. — genitori honores, Æ. V, 94. — *instauramus* Polydoro funus, Æ. III, 62. — *instaurant* epulas, Æ. VII, 146; VIII, 283. — acies, Æ. X, 543. — *instaurate* talia Graiis, Æ. VI, 530. — *instaurati* animi, Æ. II, 451. — *instaurata* prælia, Æ. II, 669.

Insterno : instraverat pontes, Æ. XII, 675. — *insternor* pelle leonis, Æ. II, 722. — *instrato* cubili, G. III, 230. — *instratos* ostro et tapetis alipedes, Æ. VII, 277.

Instigo : instigat vocibus alas, Æ. XI, 730. — *instigant* cuncti sequentem studiis, Æ. V, 228.

Instillo : instillat guttas olivi, Mor 112.

Instituo : instituit Pan conjungere calamos, E. II, 33. — subjungere tigres, E. V, 30. — vertere terram, G. I, 148. — Proserpina munus ferri, Æ. VI, 143. — *instituunt* dapes, Æ. VII, 109. — *instituere* nuda vestigia pedis, Æ. VII, 690. — *instituam* templum Phœbo et Triviæ, Æ. VI, 70.

Insto : quod instat, E. IX, 66; Æ. IV, 115; VIII, 49. — *instat* acrior, G. III, 154. — vi patria Pyrrhus, Æ. II, 491. — ramis et molaribus, Æ. VIII, 250. — fervidus furto, Æ. IX, 350. — non secius, Æ. IX, 441. — aquæ ille, Æ. X, 196. — hinc Pallas, Æ. X, 433. — cui Turnus, Æ. X, 645, 657. — trepidanti fervidus, Æ. X, 788. — cursu venator, Æ. XII, 751. — saucius, Æ. XII, 762. — Æneas, Æ. XII, 783, 887.

— acrior intendere lumina, Cu. 173. — *instamus* cæci furore, Æ. II, 244. — *instant* verbere torto, G. III, 106. —sub tempus, G. III, 123.—ardentes Tyrii, Æ. I, 423. — certatim eruere ornum, Æ. II, 627. — cædes Laurentibus, Æ. VIII, 537. — viri puppibus, Æ. VIII, 693. — Mnestheus et Serestus, Æ. IX, 171. — Rutuli sternere viros, Æ. X, 118. — viro odiisque telisque, Æ. X, 692. — procul jaculis, Æ. X, 713. — *instabant* Marti currum, Æ. —VIII, 434. — *institerat* vestigia plantis, Æ. XI, 574. — *instabis* aristis, G. I, 220. — *instet* depellere vulnera, Cu. 320. — *instaret* curru Achilles, Æ. I, 468. — *instare* tumultus monet, G. I, 464. — jugis, Æ. IX, 529. — telum tremiscit, Æ. XII, 916. — *instans* operi regnisque futuris, Æ. I, 504. — *instantis* belli, Cir. 358. — *instantem* tergo Cloanthum, Æ. V, 168. — reginam, Æ. XI, 703. — non tulit, Æ. XII, 371. — *instantes* Teucros sustentare, Æ. XI, 871. — *instantia* vidi fata alterius, Cu. 226. — *instantibus* fatis, Æ. X, 624.

Instrepo: instrepat axis, G. III, 173.

Instruo: instruit socios armis, Æ. III, 471; VIII, 80. — *instruimus* mensas, Æ. III, 231. — *instruxit* equorum cursus, Æ. V, 549. — *instruitur* domus luxu, Æ. I, 638. — *instructus* dolis et arte Pelasga, Æ. II, 152. — adversis Eois, Æ. VI, 832. — *instructa* legio, Æ. IX, 369. — *instructi* ferro, Æ. XII, 124. — *instructo* Marte, Æ. IX, 676. — *instructis* navibus phalanx ibat, Æ. II, 254. — Teucros acie *instructos*, Æ. XI, 449.

Insuetus: insuetum limen Olympi, E. V, 56. — iter, Æ. VI, 16. — nemus, Æ. VIII, 92. — *insueta* pabula, E. I, 50. — rudentem premit, Æ. VIII, 248. — *insuetos* Arcadas inferre acies, Æ. X, 364. — *insuetis* curis, Cat. XI, 9.

Insula portum efficit, Æ. I, 159. — notissima, Æ. II, 22. — Jovis Creta, Æ. III, 104. — Circæ, Æ. III, 386. — prætenta sinu jacet contra, Æ. III, 692. — erigitur juxta Liparen, Æ. VIII, 416. — Ilva, Æ. X, 174. — *insulam* cæruli, Cat. VIII, 7. — *insulæ* in Ionio, Strophades dictæ, Æ. III, 211.

Insulto: insultant thiasis nemora, Æ. VII, 581. — *insultent* hædi floribus, G. IV, 11. — Rutuli, Æ. X, 20. — *insultare* solo equitem, G. III, 117. — *insultans* Sinon, Æ. II, 330. — Tisiphone, Æ. VI, 571. — huic capiti Mezentius, Æ. VIII, 570. — sonipes æquore fremit, Æ. XI, 600. — miserabile hostibus, Æ. XII, 339.

Insum: inest Minotaurus, Æ. VI, 26.

Insuo: insuto plumbo, Æ. V, 405.

Insuper imposuit, Æ. I, 61, etc.

Insuperabilis: insuperabile bello genus, Æ. IV, 40.

Insurgo: insurgimus remis, Æ. III, 207. — *insurgite* remis, Æ. III, 560; V, 189. — *insurgere* tenebras campis, Æ. IX, 34. — *insurgens* Entellus, Æ. V, 443. — dorso speluncæ silex, Æ. VIII, 234. — arduus, Æ. XI, 755. — altior heros, Æ. XII, 902.

Intactus: intacta juventus, Æ. XI, 419. — *intactæ* segetis, Æ. VII, 808. *intactum* Pallanta, Æ. X, 504. — *intactam* cui dederat pater, Æ. I, 345. — *intacto* de grege, Æ. VI, 38. — *intacta* cervice juvencas, G. IV, 540, 551. — *intactos* saltus, G. III, 41.

Integer ævi sanguis, Æ. II, 638. — ævi Ascanius, Æ. IX, 255. — *integra* spes, Cir. 311. — *integram* pellem, G. IV, 302. — ab *integro* nascitur, E. IV, 15.

Integro: integrat carmen Philomela, G. IV, 515.

Intemeratus: intemerata fides, Æ. II, 143. — colit amorem virginitatis, Æ. XI, 584. — focis munera libo, Æ. III, 178.

Intempestus: intempesta nox, G. I, 247; Æ. III, 587; XII, 846. — *intempestæ* Graviscæ, Æ. X, 184.

Intendo: intendit locum sertis, Æ. IV, 506. — cornu vocem, VII, 514. —

telum nervo, Æ. IX, 623.—*intendunt* collo vincula, Æ. II, 237. — Zephyri vela, Æ. V, 33. — arcus, Æ. IX, 665. —*intendebat* arcum desuper, Æ. VIII, 704. — *intendere* vela ventis, Æ. III, 683. — brachia tergo, Æ. V, 403. — numeros nervis, Æ. IX, 776.—lumina, Cu. 174. — *intendisse* bello sagittam dicitur, Æ. IX, 590. — *intendi* brachia velis jubet, Æ. V, 829. — *intenta* labori dextra, Mor. 25. — *intenti* ora tenebant, Æ. II, 1.—exspectant, Æ. V, 137.—ludo pueri, Æ. VII, 380. — *intenta* remis brachia intenti exspectant, Æ. V, 136. — *intentos* volvens oculos, Æ. VII, 251.—*intentis* omnibus, Æ. III, 716.

Intentatus: intentata manebat sors, Æ. X, 39.

Intento : intentant omnia mortem, Æ. I, 91. —*intentans* angues sinistra, Æ. VI, 572.

Intepesco : intepuit semel mucro, Æ. X, 570.

Inter agendum, E. IX, 24. — alias urbes, E. I, 25. — alias, Cir. 444. — amorem, Æ. V, 655. — arma, Æ. VII, 442, 453.—artificum manus inter se miratur, Æ. I, 445.—arva, Æ. II, 782. — cædes, Æ. VIII, 492, 709; XI, 648, 729.—canes vagantur, G. III, 540.— Charybdim et Scyllam, Æ. III, 685.— cives, Æ. XII, 583. — cælum terrasque, Æ. IV, 256. — colles et litora, Cir. 102. — comites, Cir. 308, 443. — consedimus ulmos, E. V, 3.—cornua, Æ. IV, 61; V, 479; VI, 245. — corulos, E. I, 14. — culta nitentia, G. I, 153.—delphinas Arion, E. VIII, 56. — deserta, Æ. VII, 404.— Erigonem, G. I, 33.—fagos veniebat, E. II, 3.— flammam et hostes, Æ. II, 632.—fluctus, Æ. I, 107; II, 206. — flumina, E. I, 52.—frigus caloremque, G. II, 345. —frondes, Æ. VIII, 32; X, 190.—galeam et oras thoracis, Æ. XII, 381. — gaudia, Æ. VI, 513. — hæc, Æ. VIII, 671. — has mediamque, G. I, 237.— hostes, Æ. IX, 556. — ignes, Æ. III, 406. — ima pedis, G. III, 459. — latus et ilia, Æ. X, 778. — lauros, E. VIII, 13. — lora, Æ. IX, 318; XII, 469. — loricam galeamque, Æ. XI, 692. — lucos, Cu. 231. — lucum prorumpit Tiberinus, Æ. VII, 30. — lustra, Æ. III, 646; XI, 570. — manus, Æ. II, 681; VIII, 619; XI, 311. — media talia, Æ. IV, 663. — medias, Æ. V, 619; VII, 397. — medios, Æ. X, 132. — mensas, Æ. I, 686. — millia, Æ. IX, 549; X, 761.—ministros, G. III, 488. — motus hos, Æ. XI, 225. — navem et scopulos, Æ. V, 169. — nemora, Æ. I, 191; IV, 70. — nemus, Æ. VI, 657; VIII, 107. — nimbos, Æ. VIII, 608. — nos experiamur, E. III, 28.— nubem, Æ. VIII, 528.—nubila, G. I, 445; Æ. IV, 177; VI, 592; VII, 699; X, 767.—numina media, Æ. IV, 204. —odorem tetrum, Æ. III, 228.—opera, Æ. VI, 183. — ora parentum, Æ. II, 681. — ossa, Æ. XI, 816. — pateras, Æ. V, 91. — pecora, Æ. IV, 158; VII, 679; IX, 730. — pecudes, Æ. III, 656. — pisces, Cir. 485. — pocula saliere, G. II, 383. — prælia, Æ. XI, 541; XII, 337, 579.—præmia, Æ. XII, 437. — primos, Æ. II, 479; VII, 783; VIII, 586. — quas, G. IV, 345; Æ. VI, 450; Cu. 123. — quos, Æ. I, 348. — retia, Æ. X, 710. — sacra, G. IV, 521. — salices jaceret, E. X, 40. — saltus et retia, Cu. 23. — saxa, G. III, 229; Æ. III, 566; VI, 174. — se convivia curant, G. I, 301. — se foliis strepitant, G. I, 413.—sese occurrere. G. I, 489. — se arma ferunt, G. I, 510. — se luctantur, G. II, 526.—se cornibus decernere, G. III, 218.—se coeunt, G. IV, 73.—sese brachia tollunt, G. IV, 174.—se pervius usus tectorum, Æ. II, 454. — se fovere luxu hiemem, Æ. IV, 193. — se eruere certant, Æ. IV, 443. — se jactant vulnera, Æ. V, 433. —se complexi, Æ. V, 766.—sese multa sermone serebant, Æ. VI, 160. — se ciebant bellum, Æ. VI, 829. — se talibus dictis, Æ. VIII, 359.—sese bra-

— acrior intendere lumina, Cu. 173. — *instamus* cæci furore, Æ. II, 244. — *instant* verbere torto, G. III, 106. —sub tempus, G. III, 123.—ardentes Tyrii, Æ. I, 423. — certatim eruere ornum, Æ. II, 627. — cædes Laurentibus, Æ. VIII, 537. — viri puppibus, Æ. VIII, 693. — Mnestheus et Serestus, Æ. IX, 171. —Rutuli sternere viros, Æ. X, 118. —viro odiisque telisque, Æ. X, 692. — procul jaculis, Æ. X, 713.—*instabant* Marti currum, Æ. —VIII, 434.—*institerat* vestigia plantis, Æ. XI, 574. — *instabis* aristis, G. I, 220.—*instet* depellere vulnera, Cu. 320. — *instaret* curru Achilles, Æ. I, 468. — *instare* tumultus monet, G. I, 464. — jugis, Æ. IX, 529. — telum tremiscit, Æ. XII, 916.—*instans* operi regnisque futuris, Æ. I, 504. — *instantis* belli, Cir. 358. — *instantem* tergo Cloanthum, Æ. V, 168. — reginam, Æ. XI, 703. — non tulit, Æ. XII, 371. — *instantes* Teucros sustentare, Æ. XI, 871. — *instantia* vidi fata alterius, Cu. 226. — *instantibus* fatis, Æ. X, 624.

Instrepo: instrepat axis, G. III, 173.

Instruo : instruit socios armis, Æ. III, 471 ; VIII, 80. — *instruimus* mensas, Æ. III, 231. — *instruxit* equorum cursus, Æ. V, 549. — *instruitur* domus luxu, Æ. I, 638. — *instructus* dolis et arte Pelasga, Æ. II, 152. — adversis Eois, Æ. VI, 832. — *instructa* legio, Æ. IX, 369. — *instructi* ferro, Æ. XII, 124. — *instructo* Marte, Æ. IX, 676. — *instructis* navibus phalanx ibat, Æ. II, 254. — Teucros acie *instructos*, Æ. XI, 449.

Insuetus : insuetum limen Olympi, E. V, 56.—iter, Æ. VI, 16. — nemus, Æ. VIII, 92. — *insueta* pabula, E. I, 50.—rudentem premit, Æ. VIII, 248. — *insuetos* Arcadas inferre acies, Æ. X, 364. — *insuetis* curis, Cat. XI, 9.

Insula portum efficit, Æ. I, 159. — notissima, Æ. II, 22. — Jovis Creta, Æ. III, 104. — Circæ, Æ. III, 386. — prætenta sinu jacet contra, Æ. III, 692. — erigitur juxta Liparen, Æ. VIII, 416. —Ilva, Æ. X, 174. —*insulam* cæruli, Cat. VIII, 7. — *insulæ* in Ionio, Strophades dictæ, Æ. III, 211.

Insulto : insultant thiasis nemora, Æ. VII, 581. —*insultent* hædi floribus, G. IV, 11. — Rutuli, Æ. X, 20. —*insultare* solo equitem, G. III, 117. — *insultans* Sinon, Æ. II, 330. — Tisiphone, Æ. VI, 571. —huic capiti Mezentius, Æ. VIII, 570.—sonipes æquore fremit, Æ. XI, 600. — miserabile hostibus, Æ. XII, 339.

Insum: inest Minotaurus, Æ. VI, 26.

Insuo : insuto plumbo, Æ. V, 405.

Insuper imposuit, Æ. I, 61, etc.

Insuperabilis : insuperabile bello genus, Æ. IV, 40.

Insurgo : insurgimus remis, Æ. III, 207. — *insurgite* remis, Æ. III, 560; V, 189. —*insurgere* tenebras campis, Æ. IX, 34. — *insurgens* Entellus, Æ. V, 443. — dorso speluncæ silex, Æ. VIII, 234. — arduus, Æ. XI, 755. — altior heros, Æ. XII, 902.

Intactus : intacta juventus, Æ. XI, 419. — *intactæ* segetis, Æ. VII, 808. *intactum* Pallanta, Æ. X, 504. — *intactam* cui dederat pater, Æ. I, 345. — *intacto* de grege, Æ. VI, 38. — *intacta* cervice juvencas, G. IV, 540, 551. — *intactos* saltus, G. III, 41.

Integer ævi sanguis, Æ. II, 638. — ævi Ascanius, Æ. IX, 255. — *integra* spes, Cir. 311. — *integram* pellem. G. IV, 302. — ab *integro* nascitur, E. IV, 15.

Integro : integrat carmen Philomela, G. IV, 515.

Intemeratus : intemerata fides, Æ. II, 143. — colit amorem virginitatis. Æ. XI, 584. — focis munera libo, Æ. III, 178.

Intempestus : intempesta nox, G. I, 247; Æ. III, 587; XII, 846. — *intempestæ* Graviscæ, Æ. X, 184.

Intendo : intendit locum sertis, Æ. IV, 506. — cornu vocem, VII, 514. —

colores pluma, Cir. 502. — *intextus* puer, Æ. V, 252. — *intextum* tauris opus, Æ. X, 785. — *intexti* Britanni, G. III, 25.

Intimus: intima cunabula, G. IV, 66. — Tartara, G. IV, 481. — regna Liburnorum, Æ. I, 243. — ad præcordia, Æ. VII, 347.

Intono: intonat ore, Æ. VI, 607. — fragor iterum atque iterum, Æ. VIII, 527. — clipeum super, Æ. IX, 709. — horrendum armis, Æ. XII, 700. — ore, Cu. 177. — *intonuit* lævum subito fragore, Æ. II, 693. — ter a cælo, Æ. VII, 142. — lævum de parte cæli, Æ. IX, 631. — *intonuere* poli, Æ. I, 90. — sylvæ, Æ. VII, 515.

Intonsus: intonsam bidentem, Æ. XII, 170. — *intonsi* montes, E. V, 63. — *intonsa* ora signans juventa, Æ. IX, 181. — capita, Æ. IX, 681. — *intonsos* crines, Cir. 284.

Intorqueo: intorquet hastam adnixus, Æ. IX, 744. — eminus corpore toto, Æ. XII, 921. — *intorsit* oculos multa vi, G. IV, 451. — telum, Æ. X, 882. — hastam equo, Æ. XI, 637. — *intorserit* tergo hastam, Æ. II, 231. — *intorquere* tela per fenestras, Æ. IX, 534. — *intorquens* jaculum, Æ. X, 323.

Intra (præpos.) jactum teli, Æ. XI, 608. — limina, Æ. XI, 235. — muros, Æ. II, 33. — septa, G. IV, 159. — tecta, Æ. VI, 525, etc.

Intra (adverb.) retulit pedem, Cir. 256.

Intractabilis: intractabile bello genus, Æ. I, 339. — *intractabilis* brumæ, G. I, 211.

Intractatus: intractatum ne quid fuisset, Æ. VIII, 206.

Intremo: intremuit malus, Æ. V, 505. — *intremuere* pontus et undæ, Æ. III, 673. — *intremere* murmure Trinacriam, Æ. III, 581.

Intro: intramus portus, Æ. V, 57. — *intravi* tot maria, Æ. VI, 59. — *intravit* medullas calor, Æ. VIII, 390. — per corpora somnus, Cu. 205. — *intravimus* portus, Æ. III, 219. — *intrastis* ripas fluminis, Æ. VII, 201. — *intraverat* hortum, Mor. 86. — *intraro* si quando Thybrim, Æ. III, 501. — *intrare* portus, Æ. III, 254. — *intrantem* deum muros, Æ. IV, 359.

Introgredior: introgressi postquam, Æ. I, 520; XI, 248.

Intubum: intuba officiunt, G. I, 120. — gauderent potis rivis, G. IV, 120. — *intuba*, Mor. 85.

Intus clausos servant, G. III, 214 et alibi.

Inula: inulæ hic virebant, Mor. 73.

Inultus amisit amores, G. III, 227. — *inultæ* famam patieris, Æ. XI, 847. — *inulto* me non lætabere, Æ. X, 739. — *inulti* numquam moriemur, Æ. II, 670. — *inultæ* moriemur, Æ. IV, 659.

Inumbro: inumbrant toros obtentu frondis, Æ. XI, 66. — *inumbret* vestibulum oleaster, G. IV, 20.

Inundo: inundant sanguine fossæ, Æ. X, 24; XI, 382. — hinc rursus Troes, Æ. XII, 280.

Inuro: inurunt notas et nomina gentis, G. III, 158.

Inutilis humor, G. I, 88. — annos demoror, Æ. II, 647. — cedebat, Æ. X, 794. — *inutile* ferrum, Æ. II, 510.

Invado: invadit continuo, Æ. IV, 265. — classem, Æ. IX, 71. — mecum castra, Æ. IX, 147. — Teucros, Æ. X, 690. — medios, Æ. XII, 497. — *invadunt* urbem, Æ. II, 265. — gemitu et ira, Æ. II, 414. — invadunt et nova prælia tentant, Æ. III, 240. — et fossas aggere complent, Æ. IX, 567. — Martem clipeis, Æ. XII, 712. — *invasit* thalamum natæ, Æ. VI, 623. — Æneas turmas, Æ. X, 310. — *invaserat* bis hostes, Æ. IX, 799. — *invade* tu viam, Æ. VI, 260. — *invaserit* artus furor, Cir. 237. — *invasisset* ferro gravatum veste, Æ. VI, 361. — *invadere* Italiam, Æ. III, 382. — magnum aliquid, Æ. IX, 186.

Invalidus, G. III, 189. — ferebat

minas cæli, Æ. VI, 114. — *invalidum* quidquid tecum est, Æ. V, 716. — *invalidi* nati, G. III, 128. — senes, Æ. XII, 132. — *invalidas* palmas tendens, G. IV, 498. — aves, Æ. XII, 262.

Invehor: invehitur Centauro, Æ. V, 122. — curru per urbes, Æ. VI, 786. — *invectus* equis, G. III, 358; Æ. VI, 587. — cælo, Æ. I, 155. — est equo, Æ. V, 571. — mœnia triumpho, Æ. VIII, 714. — *invecta* tenebat auras, Æ. VII, 287. — cælo Aurora, Æ. XII, 77. — *invectas* alveo classes, Æ. VII, 436.

Invenio affluxisse numerum ingentem, Æ. II, 797. — *invenit* mendacia, Cir. 363. — *inveni* viam, Æ. IV, 478. — *invenere* viam per ignes, Æ. VII, 297. — *inveniam* manu mortem, Æ. II, 645. — *invenies* alium, E. II, 73. — *inveniet* pila, G. I, 495. — *invenient* viam fata, Æ. III, 395. — *inventus* cavis bufo, G. I, 184. — *inventa* sub ilicibus sus, Æ. III, 390; VIII, 43. — sepulcrum patris Scylla, Cir. 131. — *inventum* est fallere visco, G. I, 140. — focis quem credidit, Æ. VII, 680. — Achillem, Æ. IX, 742. — *inventam* laurum sacrasse, Æ. VII, 61. — *inventa* flumina, Æ. VI, 8. — *inventas* per artes, Æ. VI, 663.

Inventor scelerum Ulixes, Æ. II, 164.

Inventrix oleæ Minerva, G. I, 19.

Inventum : inventa memoranda pandere, G. IV, 283.

Invergo: invergit vina fronti, Æ. VI, 244.

Inverto : invertit cælum nox, Æ. XI, 202. — *inverterunt* tauri loca, G. II, 141. — *invertant* solum tauri, G. I, 65. — *invertere* campum, G. III, 161. — *invertisse* terras vomere, G. III, 526. — *inverso* olivo, Cir. 344.

Invictus invicta bello dextera, Æ. VI, 879. — *invictum* clipeum dedit Ignipotens, Æ. X, 243. — *invicte!* Æ. VI, 365; VIII, 293. — *invicti* viribus, Æ. VI, 394. — *invictæ* gentes, Æ. XII, 191. — *invictis* cum viris gerimus bellum, Æ. XI, 306.

Invideo : non invideo equidem, E. I, 11. — *invidet* te nobis regia cæli, G. I, 504. — pater Ascanio arces, Æ. IV, 234. — mihi senectus imperium, Æ. VIII, 509. — non invidet paribus armis, Æ. IX, 655. — *invidit* collibus umbras, E. VII, 58. — honori, Æ. V, 541. — te fortuna mihi, Æ. XI, 43. — *invideas* ne mihi mortem, Cir. 277. — *invidisse* deos, Æ. XI, 269.

Invidia infelix metuet furias, G. III, 37. — quæ tandem est? Æ. IV, 350. — quæ fuit? Cat. XIV, 8. — *invidiæ* telo, Cu. 341. — ob *invidiam* pulsus, Æ. X, 852; XI, 539. — *invidia* rumpantur ilia, E. VII, 26. — Ulixi concessit ab oris, Æ. II, 90. — obliqua quem agitabat gloria Turni, Æ. XI, 337. — remota, Cu. 72.

Invidus licet adsit, Cu. 5.

Invigilo : invigilant victu apes, G. IV, 158. — venatu pueri, Æ. IX, 605.

Inviolabilis : inviolabile pignus, Æ. XI, 363.

Inviolatus : inviolata Alcestis vacat, Cu. 262.

Inviso : invisit telum Apollo, Æ. IV, 144. — *invise* fines Latinos, Æ. XI, 588. — *invisere* urbis curam terrarumque, G. I, 25. — fines gelidos Arcadiæ, Æ. VIII, 159.

Invisus cælestibus, Æ. I, 387. — divis, Æ. II, 647. — *invisa* colubris avis, G. II, 320. — Minervæ aranea, G. IV, 246. — sedebat aris, Æ. II, 574. — facies, Æ. II, 601. — *invisum* fatis, G. IV, 324. — genus, Æ. I, 28. — numen, Æ VII, 571. — caput, Æ. IX, 496. — quem tu tibi fingis, Æ. XI, 364. — *invisam* aratris silicem, G. II, 189. — accipiet ratibus, Æ. IV, 541. — lucem, Æ. IV, 631. — stirpem, Æ. VII, 293. — faciem, Æ. IX, 734. — vitam, Æ. XI, 177. — *invisi* fratres quibus, Æ. VI, 608. — *invisa* dis regna, Æ. VIII, 245. — lumina,

Æ. XII, 62. — *invisos* amictus tentarat, G. III, 563.

Invito : invitat hiems, G. I, 302. — pretiis animos, Æ. V, 292. — protenus certare, Æ. V, 486. — solio Ænean, Æ. VIII, 178. — *invitant* ultro mœnibus hostem, Æ. IX, 676. — *invitet* ripa decedere calori, G. IV, 23. — *inviteut* horti, G. IV, 109.

Invitus cessi, Æ. VI, 460. — *invita* reliqui terras, Æ. XII, 809. — *invitam* accingier artes magicas, Æ. IV, 493. — *invito* Olympo, E. VI, 86. — numine, Æ. X, 31. — *invitæ* terræ, G. I, 224. — rupimus vincula, Æ. X, 233. — *invitis* divis, Æ. II, 402.

Invius : invia via, Æ. III, 383. — *invia* per saxa, Æ. I, 537. — in lustra ventum, Æ. IV, 151. — vivis regna adspicies, Æ. VI, 154. — maria Teucris, Æ. IX, 130.

Invoco : invocat ex ordine noctem, signa, etc., Æ. VII, 140.

Involvo : involvit flammis nemus, G. II, 308. — domum caligine, Æ. VIII, 253. — *involverunt* nimbi diem, Æ. III, 198. — *involvere* Olympum Ossæ, G. I, 282. — *involvens* terram umbra nox, Æ. II, 251. — vera obscuris, Æ. VI, 100. — navem aqua auster, Æ. VI, 336. — secum armenta virosque, Æ. XII, 689. — *involvitur* aris, Æ. XII, 292. — *involvi* lumine, Æ. VII, 77.

Io matres, audite, Æ. VII, 400.

Ipse ego legam, E. II, 51 et alibi.

Ira illis supra modum est, G. IV, 236. — præcipitat mentem, Æ. II, 317. — deûm, Æ. III, 215 etc. — suscitat vim, Æ. V, 454. — magna deûm, Æ. V, 706. — gravis Junonis, Æ. V, 781. — super sævit, Æ. VII, 462. — facit telum, Æ. VII, 508. — monstrat conferre manum, Æ. IX, 44. — neque terga dare patitur, Æ. IX, 795. — fluctuat intus, Æ. XII, 527. — implacabilis, Cu. 237. — Hectoris, Cu. 307. — valet mihi, Cat. V, 5. — *iræ* tuæ memor, Cu. 236. — iræ pepercit, Æ. II, 534. — justæ quibus est Mezentius, Æ. X, 714. — *iram* memorem Junonis, Æ. I, 4. — supera votis, Æ. VIII, 60. — inanem amborum miserantur, Æ. X, 758. — *ira* ereptæ virginis invadunt Danai, Æ. II, 413. — deorum irritata terra, Æ. IV, 178. — ex ira tumida corda, Æ. VI, 407. — *ira* fervidus, Æ. VIII, 230. — merita quos accendit, Æ. VIII, 501. — sævit ille, Æ. IX, 62. — immani concitus, Æ. IX, 694. — mortis fraternæ fervidus, Æ. IX, 736. — exæstuat mens, Æ. IX, 798. — mixta subridens, Æ. X, 742. — se suscitat Æneas, Æ. XII, 108. — terribilis, Æ. XII, 946. — *iræ* Amaryllidis, E. III, 81. — numinis te exercent, G. IV, 453. — tantæ animis, Æ. I, 11. — Junonis latuere fratrem, Æ. I, 130. — leonum exaudiri, Æ. VII, 15. — cui cordi, Æ. VII, 326. — femineæ quam coquebant, Æ. VII, 345. — deûm concessere, Æ. VIII, 40. — ignescunt Rutulo, Æ. IX, 66. — increscunt animis, Æ. IX, 688. — sævæ surgunt, Æ. X, 813. — arrectæ stimulis, Æ. XI, 452. — iræque insidiæque aguntur circum, Æ. XII, 336. — iræ assurgunt, Æ. XII, 494. — *irarum* caussæ, Æ. I, 25. — æstu, Æ. IV, 532. — habenas, Æ. XII, 499. — *iras* horribiles exercuit, G. III, 152. — remittent, G. IV, 536. — temperat Æolus, Æ. I, 57. — attollentem anguem, Æ. II, 381. — conjugis præmetuens, Æ. II, 572. — indomitas excitat, Æ. II, 594. — tristes canit, Æ. III, 366. — aggerat, Æ. IV, 197; XI, 342. — procedere longius, Æ. V. 461. — in iras concessit Calydona Dianæ, Æ. VII, 305. — in iras exarsit, Æ. VII, 445. — iras mulcebat, Æ. VII, 755. — miscebant operi, Æ. VIII, 432. — acuunt rumoribus, Æ. IX, 464. — suscitat spes, Æ. X, 263. — injicit, Æ. XI, 728. — cohibete, Æ. XII, 314. — acuunt stridoribus, Æ. XII, 590. — acuebat, Cir. 138. — tristes servant, Cir. 536.

Æ. XII, 62. — *invisos* amictus tentarat, G. III, 563.

Invito : invitat hiems, G. I, 302. — pretiis animos, Æ. V, 292. — protenus certare, Æ. V, 486. — solio Ænean, Æ. VIII, 178. — *invitant* ultro mœnibus hostem, Æ. IX, 676. — *invitet* ripa decedere calori, G. IV, 23. — *invitent* horti, G. IV, 109.

Invitus cessi, Æ. VI, 460. — *invita* reliqui terras, Æ. XII, 809. — *invitam* accingier artes magicas, Æ. IV, 493. — *invito* Olympo, E. VI, 86. — numine, Æ. X, 31. — *invitæ* terræ, G. I, 224. — rupimus vincula, Æ. X, 233. — *invitis* divis, Æ. II, 402.

Invius : invia via, Æ. III, 383. — *invia* per saxa, Æ. I, 537. — in lustra ventum, Æ. IV, 151. — vivis regna adspicies, Æ. VI, 154. — maria Teucris, Æ IX, 130.

Invoco : invocat ex ordine noctem, signa, etc., Æ. VII, 140.

Involvo : involvit flammis nemus, G. II, 308. — domum caligine, Æ. VIII, 253. — *involverunt* nimbi diem, Æ. III, 198. — *involvere* Olympum Ossæ, G. I, 282. — *involvens* terram umbra nox, Æ. II, 251. — vera obscuris, Æ. VI, 100. — navem aqua auster, Æ. VI, 336. — secum armenta virosque, Æ. XII, 689. — *involvitur* aris, Æ. XII, 292. — *involvi* lumine, Æ. VII, 77.

Io matres, audite, Æ. VII, 400.

Ipse ego legam, E. II, 51 et alibi.

Ira illis supra modum est, G. IV, 236. — præcipitat mentem, Æ. II, 317. — deûm, Æ. III, 215 etc. — suscitat vim, Æ. V, 454. — magna deûm, Æ. V, 706. — gravis Junonis, Æ. V, 781. — super sævit, Æ. VII, 462. — facit telum, Æ. VII, 508. — monstrat conferre manum, Æ. IX, 44. — neque terga dare patitur, Æ. IX, 795. — fluctuat intus, Æ. XII, 527. — implacabilis, Cu. 237. — Hectoris, Cu. 307. — valet mihi, Cat. V, 5. — *iræ* tuæ memor, Cu. 236. — iræ pepercit, Æ. II, 534. — justæ quibus est Mezentius, Æ. X, 714. — *iram* memorem Junonis, Æ. I, 4. — supera votis, Æ. VIII, 60. — inanem amborum miserantur, Æ. X, 758. — *ira* ereptæ virginis invadunt Danai, Æ. II, 413. — deorum irritata terra, Æ. IV, 178. — ex ira tumida corda, Æ. VI, 407. — *ira* fervidus, Æ. VIII, 230. — merita quos accendit, Æ. VIII, 501. — sævit ille, Æ. IX, 62. — immani concitus, Æ. IX, 694. — mortis fraternæ fervidus, Æ. IX, 736. — exæstuat mens, Æ IX, 798. — mixta subridens, Æ. X, 742. — se suscitat Æneas, Æ. XII, 108. — terribilis, Æ. XII, 946. — *iræ* Amaryllidis, E. III, 81. — numinis te exercent, G. IV, 453. — tantæ animis, Æ. I, 11. — Junonis latuere fratrem, Æ. I, 130. — leonum exaudiri, Æ. VII, 15. — cui cordi, Æ. VII, 326. — femineæ quam coquebant, Æ. VII, 345. — deûm concessere, Æ. VIII, 40. — ignescunt Rutulo, Æ. IX, 66. — increscunt animis, Æ. IX, 688. — sævæ surgunt, Æ. X, 813. — arrectæ stimulis, Æ. XI, 452. — iræque insidiæque aguntur circum, Æ. XII, 336. — iræ assurgunt, Æ. XII, 494. — *irarum* caussæ, Æ. I, 25. — æstu, Æ. IV, 532. — habenas, Æ. XII, 499. — *iras* horribiles exercuit, G. III, 152. — remittent, G. IV, 536. — temperat Æolus, Æ. I, 57. — attollentem anguem, Æ. II, 381. — conjugis præmetuens, Æ. II, 572. — indomitas excitat, Æ. II, 594. — tristes canit, Æ. III, 366. — aggerat, Æ. IV, 197; XI, 342. — procedere longius, Æ. V. 461. — in iras concessit Calydona Dianæ, Æ. VII, 305. — in iras exarsit, Æ. VII, 445. — iras mulcebat, Æ. VII, 755. — miscebant operi, Æ. VIII, 432. — acuunt rumoribus, Æ. IX, 464. — suscitat spes, Æ. X, 263. — injicit, Æ. XI, 728. — cohibete, Æ. XII, 314. — acuunt stridoribus, Æ. XII, 590. — acuebat, Cir. 138. — tristes servant, Cir. 536.

Irascor: irasci in cornua, G. III, 232; Æ. XII, 104. — nec cuiquam virtus irasci, Æ. X, 712. — *iratus* arator, G. II, 207. — *iratum* flectere, Cir. 134. — Jovem, Cat. V, 38.

Ire: it in deserta, G. III, 342. — sanguis naribus, G. III, 507. — tristis, G. III, 517. — mare per ora novem, Æ. I, 246. — portis, Æ. IV, 130. — fama per urbes, Æ. IV, 173. — campis agmen, Æ. IV, 404. — stridor, Æ. IV, 443. — clamor ad atria, Æ. IV, 665; XI, 192. — clamor cælo, Æ. IV, 451. — pectore circulus auri, Æ. V, 558. — itque reditque viam toties, Æ. VI, 122. — it cui comes Achates, Æ. VI, 159. — comes his Laodamia, Æ. VI, 448. — tessera bello signum, Æ. VII, 634. — timor propius periclo, Æ. VIII, 557. — clamor, Æ. VIII, 595. — cruor per artus, Æ. IX, 434. — gemitus per omnes, Æ. IX, 499. — clamor per propugnacula, Æ. IX, 664. — gravis Aulestes, Æ. X, 207. — dictis contra dicta, Æ. X, 448. — lacrimans, Æ. XI, 90. — in bigis, Æ. XII, 164. — cælo tempestas telorum, Æ. XII, 283. — clamor ad æthera, Æ. XII, 409. — nimbus per mare, Æ. XII, 451. — fumus ad auras, Æ. XII, 592. — scissa veste, Æ. XII, 609. — manus in gyrum, Mor. 102. — *imus* in adversos, Æ. XI, 389. — *itis* a navibus, Æ. II, 375. — *eunt* res nutu Junonis, Æ. VII, 592. — *ibat* e fluctibus, G. IV, 430. — dicto parens, Æ. I, 695. — phalanx a Tenedo, Æ. II, 254. — haud segnior, Æ. IV, 149. — ille e concilio, Æ. V, 75. — ovans per urbem, Æ. VI, 589. — Hippolyti proles bello, Æ. VII, 761. — altior cunctis, Æ. VIII, 162. — rex, Æ. VIII, 307. — illi comes Achates, Æ. VIII, 466. — Euphrates, Æ. VIII, 726. — campis exercitus, Æ. IX, 25. — aureus in armis, Æ. IX, 269. — tumidus præcordia, Æ. IX, 597. — longævo similis, Æ. IX, 649. — comes datus alumno, Æ. XI, 33. — ille in hostem, Æ. XII, 378. — in altum, Cu. 341. — in orbes, Mor. 111. — *ibant* umbræ de sedibus Erebi, G. IV, 472. — ad templum, Æ. I, 479. — lecti navibus, Æ. I, 518. — evincti tænis, Æ. V, 269. — obscuri per umbram, Æ. VI, 268. — æquati numero, Æ. VII, 698. — sacerdotes, Æ. VIII, 281. — proceres navibus, Æ. X, 213. — *iit* nomen per aures vestras, Æ. I, 376. — per artus sudor, Æ. II, 174. — hasta per tempus, Æ. IX, 418. — *ibo* servitum Æ. II, 786. — audentior in casus, Æ. IX, 291. — animis contra, Æ. XI, 438. — *ibis* nuntius genitori, Æ. II, 547. — *ibit* per cælum luna, G. I, 433. — regina parto triumpho, Æ. II, 578. — hic, Æ. IV, 590. — sub terras imago mei, Æ. IV, 654. — *ibimus* Afros, E. I, 65. — *ibitis* Italiam ventis vocatis, Æ. III, 254. — *ibunt* guttæ per vimina, G. II, 245. — *i*, sequere Italiam, Æ. IV, 381. — soror, Æ. IV, 424. — decus, i nostrum, Æ. VI, 546. — nunc, Æ. VII, 425. — sterne acies, Æ. VII, 426. — illude virtutem, Æ. IX, 634. — *ito* contra audentior, Æ. VI, 95. — ne quis segnior, Æ. XII, 566. — *ite* domum pasti, E. VII, 44. — capellæ, E. I, 75. — solutæ, Æ. IX, 116. — per Dindyma, Æ. IX, 617. — ait, Æ. XI, 24. — nunc, Æ. XI, 119. — sorores, Cu. 18. — puellæ, Cu. 244. — hinc, Cat. VII, 1. — *eat* hostia circum fruges, G. I, 345. — tecum vectus carmine, Cat. VI, 4. — *eamus* cunctantes usque, E. IX, 64. — *iret* quies inter frigus caloremque, G. II, 344. — pedes in hostem, Æ. VI, 881. — ad muros, Æ. XII, 555. — inevectus super cælum, Cu. 340. — *ierit* tempestas per campos, Æ. VII, 223. — *isses* præceps de montibus, Cir. 302. — *ire* per altum, G. I, 457; Æ. III, 374; IV, 310. — in loca sua, G. II, 235. — viam, G. III, 77. — jugis, G. III, 292. — iter, G. IV, 108. — parat puer ad urbem, Æ.

I, 678. — juvat, Æ. II, 27. — comes tibi recuso, Æ. II, 704. — quo jubes, Æ. III, 88. — ad oraclum, Æ. III, 144. — venatum in nemus, Æ. IV, 118. — in lacrimas, Æ. IV, 413. — longam viam, Æ. IV, 468. — sub umbras, Æ. IV, 660. — volunt ipsi, Æ. V, 769. — ad conspectum, Æ. VI, 108. — per nemus, Æ. VI, 386. — per umbras, Æ. VI, 461. — ad cælum sublimes animas, Æ. VI, 719. — una videbat juvenem, Æ. VI, 861. — ad mœnia, Æ. VII, 154. — pedes campis parat, Æ. VII, 624. — ocius ad limina, Æ. VIII, 555. — comminus pedes apparat, Æ. X, 453. — prior, Æ. X, 458. hic obvius parat, Æ. X, 770. — oratores placet, Æ. XI, 332. — obvia contra equites promitto, Æ. XI, 504. — supra deos pietate, Æ. XII, 839. comes fratri possem, Æ. XII, 881. — quo vocat dolor, Cir. 183. — quocumque nos ferunt, Cat. XIII, 1. — *euntis* dextram complexus, Æ. VIII, 558. — gressus, Æ. X, 640. — *eunti* adspirat ventos, Æ. V, 607. — qui gressus, Æ. V, 649. — *euntem* impulit, Æ. V, 241. — Alciden accepisse, Æ. VI, 392. — miseratur, Æ. VI, 476. — virum, Æ. VI, 864. — prospectat, Æ. VII, 813. — me complexus, Æ. XI, 46. — in certamina, Æ. XII, 73. — se cognoscit, Æ. XII, 903. — *euntes* terruit Auster, Æ. II, 111. — prosequitur ventus, Æ. III, 130; V, 777. — omnis mirata juventus, Æ. V, 554. — nos fallit via, Æ. IX, 243. — prosequitur, Æ. IX, 308. — *euntibus* silva dat locum, Æ. VII, 676. — *ituras* ad lumen animas, Æ. VI, 680. — in nomen nostrum animas, Æ. VI, 758. — *eundi* jam certus Æneas, Æ. IV, 554. — *eundo* adquirit vires, Æ. IV, 175. — *itur* in silvam antiquam, Æ. VI, 179. — sic ad astra, Æ. IX, 641. — totis viribus in vulnera, Æ. XII, 528.

Irremeabilis error, Æ. V, 591. — undæ ripam, Æ. VI, 425.

Irreparabilis: irreparabile tempus, G. III, 284; Æ. X, 467.

Irrideo: irridens vatem juvenis, Æ. VII, 435. — *irrisa* rursus experiar, Æ. IV, 534. — *irrisam* ratem, Æ. V, 272. *irrise!* Æ. VII, 425.

Irrigo: irrigat Venus Ascanio quietem, Æ. I, 692. — fessos artus sopor, Æ. III, 511. — Pactolos auro culta, Æ. X, 142. — *irriget* ipse imbres, G. IV, 115.

Irriguus: irriguum fontem violaria bibant, G. IV, 32.

Irrito: irritat virum telis, Æ. X, 644. — *irritata* ira, Æ. IV, 174.

Irritus urguet, Æ. V, 442. — *irrita* vestigia sceleris, E. IV, 14. — dona ditis, G. IV, 519. — tela, Æ. II, 459, etc. — mandata nubibus donant, Æ. IX, 313. — jurgia, Æ. X, 95. — dicta, Æ. X, 244. — præmia, Cir. 2.

Irroro: irrorat Eous terras, G. I, 288. — Aquarios, G. III, 304.

Irrumpo: irrumpit limina domus, Æ. IV, 645. — *irrumpunt* thalamo, Æ. VI, 528. — Rutuli, Æ. IX, 683. — *irrupere* cursu portas, Æ. XI, 879. — *irrumpentem* in agmina regem, Æ. IX, 729.

Irruo: irruit in hostes, Æ. IX, 555. — irruit, Æ. X, 579. — *irruimus*, Æ. II, 383. — ferro, Æ. III, 222. — *irruerant* Danai, Æ. II, 757. — *irruat*, Æ. VI, 294.

Istic nunc jace, Æ. X, 557.

Istinc jam comprime gressum, Æ. VI, 389.

Ita ferret hiems, G. I, 320 et alibi.

Itaque hoc magis jactor, Cat. XI, 9.

Item comtemplator, G. I, 187. — laurus hic est, Cu. 401.

Iter angustum terens, G, I, 380. — quo tenetis, Æ. I, 370. — altum ire, G. IV, 108. — ad naves tendebat, Æ. I, 656. — mediæ urbis tenemus, Æ. II, 360. — salutis monstrat, Æ. II, 388. — unde Italiam, Æ. III, 507. — medium tenebat, Æ. V, 2. — verta-

mus, Æ. V, 23. — lævum radit, Æ. V, 170. — liquidum radit, Æ. V, 217. — textum parietibus habuisse fertur, Æ. V, 589. — tutum currit, Æ. V, 862. — per insuetum enavit, Æ. VI, 16. — doceas, Æ. VI, 109. — meum comitatus, Æ. IV, 112. — tendere, Æ. VI, 240. — in silvis, Æ. VI, 271. inceptum peragunt, Æ. VI, 384. — datum molitur, Æ. VI, 477. — Elysium nobis hac, Æ. VI, 542. — durum vicit pietas, Æ. VI, 688. — tendit velis, Æ. VII, 7. — flectere, Æ. VII, 35. — emensi, Æ. VII, 160; XI, 244. — ad regem indicit, Æ. VII, 467. — vocis inclusit sanguine, Æ. VII, 534. — — per valles quærit, Æ. VII, 802. — ferret per mare, Æ. VII, 811. — inceptum celerant, Æ. VIII, 90. — est hac, Æ. IX, 321. — quo tenetis, Æ. IX, 377. — perplexum silvæ, Æ. IX, 391. — noctis, sidera quærit, Æ. X, 162. — nunc nobis ad regem murosque latinos, Æ. XI, 17. — suum quisque populatus, Æ. XII, 525. — præceptum signabat, Cu. 289.

Iterum impulit aures, G. IV, 349 et alibi.

JAC

Jaceo : jaces terra ignota, Æ. IX, 486. — *jacet* nix alta, G. I, 310. — pernox inter saxa, G. III, 230. — campi pecus, G. III, 343. — terra informis, G. III, 353. — ubi Hector, Æ. I, 99. — truncus litore, Æ. II, 557. — medio ponte Creta, Æ. III, 104. — insula contra, Æ. III, 692. — tibi exanimum corpus, Æ. VI, 149. — mento canities, Æ. VI, 300. — extra sidera tellus, Æ. VI, 796. — qua Saturæ palus, Æ. VII, 801. — Orodes, Æ. X, 737. — ad undam materies, Æ. XI, 327. — super hanc planities, Æ. XI, 527. — alitis esca, Cu. 237. — *jacent* strata sub arbore poma, E. VII, 54. — fessa numina, Æ. VII, 298. — talenta, Æ. X, 526. — *jacebat* effultus harum tergo, Æ. VII, 94. — victus, Æ. IX, 336. — quod forte campo, Æ. XII, 897. — *jacebant* serta procul, E. VI, 16. — fusa per campos corpora, Æ. XI, 102. — *jacuit* immensus per antrum, Æ. III, 631. — ille revolutus arena, Æ. V, 336. — caput longe, Æ. IX, 771. — *jacebis* nudus in arena, Æ. V, 871. — *jacebit* sus ad undam, Æ. III, 391. — tibi sus, etc., Æ. VIII, 44. — *jaceant* terræ segues, G. II, 37. — perculsa ruina, Æ. XI, 310. — *jaceres* nocte placida, Æ. VII, 427. — tu quoque, Æ. X, 327. — *jaceret* mecum sub vite, E. X, 40. — *jace* nunc istic, Æ. X, 557. — *jacere* arma vident, Æ. IX, 318. — me putas, Cat. V, 1. — *jacuisse* per herbas dorso nemoris, G. III, 436. — *jacens* metire Hesperiam, Æ. XII, 360. — mammis, Mor. 34. — *jacentis* in somnis ante oculos, Æ. III, 150. — *jacentem* sub rupe, E. X, 14. — somno Silenum, E. VI, 14. — sub alio sole patriam, G. II, 512. — somno aggrediare (Protea), G. IV, 404. — occupat manicis, G. IV, 439. — Thapsum, Æ. III, 689. — pressit quies, Æ. VI, 521. — tellure obtruncat, Æ. X, 750. — *jacentes* glebas coquat æstas, G. I, 65. — terras despiciens, Æ. I, 224. — temere famulos, Æ. IX, 329.

Jacio : jacit salutem in hac arte, G. IV, 294. — flores, Æ. V, 79. — jacit (ignem), Æ. V, 643. — hastam, Æ. X, 336, 783. — robur in Pallanta, Æ. X, 480. — flammas in Oceanum, Cu. 102. — *jaciunt* pilam ponto, Æ. IX, 712. — tela manu, Æ. X, 264; XI, 893. — *jaciat* fluctibus, Æ. X, 683. — *jace* trans caput cineres, E. VIII, 102. — *jacere* muros quis prohibet, Æ. V, 631. — *jaciens* tela manu, Æ. X, 886. — *jacitur* de prora ancora, Æ. III, 277; VI, 901. — *jacto* semine, G. I, 104. — *jacta* cuspide, Æ. X, 733. — *jacta* vincula ponto, Cu. 31. — *jactos* Pyr-

rhæ lapides, E. VI, 41. —*jactis* seminibus, G. II, 57.

Jacto : jactas jurgia irrita, Æ. X, 95. —*jactat* se cultu, G. I, 103.—brachia protendens, Æ. V, 376. —voces, Æ. X, 322. — crura arrecto pectore, Æ. XI, 638. —*jactant* voces ad sidera, E. V, 62. — flammas ad culmina, Æ. II, 478. — vulnera inter se, Æ. V, 433.—lucem sub nubila, Æ. VII, 527. — ignem ad fastigia, Æ. VIII, 491. — responsa præ se, Æ. IX, 134. — ad fastigia tædas, Æ. IX, 568. —*jactabam* talia, Æ. II, 588. —*jactabat* hæc incondita, E. II, 5. — excubias, Cir. 208. —*jactabant* tela manu, Æ. II, 459. —*jactavit* lapides in orbem, G. I, 62. — sese vulnere Æneæ, Æ. XII, 323. —*jactabit* se tellus alumno, Æ. VI, 878.—*jactet* se Apollo, E. VI, 73. — se in aula, Æ. I, 140. —*jactaret* late odorem, G. II, 132. —*jactare* cinerem per agros, G. I, 81. — ore maniplos, G. I, 400. — bidentes, G. II, 355.—voces per umbram, Æ. II, 768. —*jactanti* talia, Æ. I, 102. —*jactantem* pectore curas, Æ. I, 227.—caput utroque, Æ. V, 469. — talia dictis, Æ. IX, 621. —*jactante* fluctu, G. IV, 195. —*jactantes* carmina, Cat. XI, 19. — *jactor* curis, Cat. XI, 9.—*jactaris* amore, Cir. 241.—*jactatur* ad omnia ventis, Cir. 478.—*jactamur* dispersi gurgite, Æ. III, 197. —*jactantur* paleæ ad zephyrum, G. III, 134. —*jactetur* pelago circum omnia litora, Æ. I, 668. — in undis, Æ. X, 48. —*jactemur* quo sub cælo, Æ. I, 332. —*jactari* te cognoscere possim, Cir. 242. —*jactatus* terris et alto, Æ. I, 3. — ille fatis, Æ. IV, 14. —*jactata* manibus tellus, G. II, 249. — juba, G. III, 86. —*jactatum* vento Anthea, Æ. I, 182. — periclis, Æ. VI, 693. — laudis amore, Cir. 1. —*jactatam* per labores, Æ. I, 629. —*jactati* turbine et undis Pœni, Æ. I, 442. —*jactatos* æquore Troas, Æ. I, 29.

Jactura sepulcri facilis, Æ, II, 646.

Jactus : intra jactum teli progressus, Æ. XI, 608. —*jactu* sagittæ vincere, G. II, 124. — pulveris quiescunt certamina, G. IV, 87. — dedit se in æquor, G. IV, 528.

Jaculor : jaculatur spiritus nares, Mor. 106. —*jaculatus* ignes puppibus, Æ. II, 276. —*jaculata* Jovis ignem, Æ. I, 42.

Jaculum adtorquens emittit, Æ. IX, 52. — intorquens, sistit in ore, Æ. X, 323. — torquet, Æ. X, 585. —*jaculi* velocis certamina, G. II, 530. —*jaculo* incedit melior, Æ. V, 68. — fatigat cervos, Æ. V, 253. — celerem misit, Æ. IX, 178. — bonus, Æ. IX, 572. — conjecto sternit Antiphaten, Æ. IX, 698. — non sternit Bitian, Æ. IX, 704. —dedisset vitam, Æ. IX, 704.—ocior, Æ. X, 248. — rapto, Æ. X, 342. — insignis, Æ. X, 754. — in stridente, Æ. XI, 563.—acuto oneravit palmas, Æ. XI, 574. — circuit Camillam, Æ. XI, 760. — levi secutus, Æ. XII, 354. —*jaculis* acutis increvit seges ferrea, Æ. III, 46. — in jaculis horridus, Æ. V, 37.—defendere certant, Æ. X, 130. — procul instant, Æ. X, 713.—acutis oneravit manus, Æ. X, 868.

Jam fumant culmina, E. I, 83; G. III, 398 et alibi.

Jamdudum incumbere tempus, G. I, 213; Æ. I, 580; II, 103; IV, 1, 362; V, 27, 513; VIII, 153; IX, 186; XI, 836; XII, 217.

Jamjam, Æ. II, 701; IV, 371; VI, 602; XII, 676, 875.

Jamjamque, Æ. II, 530; VIII, 708; XII, 754, 940.

Jampridem orat, E. II, 43; V, 55; G. I, 501, 503; Æ. I, 722; II, 647; VI, 717; VII, 693.

Jamque, E. VI, 21, et sæpe.

Jam tum, G. II, 405; Æ. I, 18; VII, 643; VIII, 349.

Janitor ingens antro latrans, Æ. VI, 400. — Orci, Æ. VIII, 296.

Janua labat ariete, Æ. II, 493. — patet leto, Æ. II, 661. — turbavit

frondes, Æ. III, 449. — regis hic dicitur, Æ. VI, 106. — atra Ditis patet, Æ. VI, 127.

Jecur immortale tondens rostro, Æ. VI, 598.

Jejunium: jejunia patrum referant nati, G. III, 128. — tristia lucis metuens, Mor. 4.

Jejunus: jejuna glarea, G. II, 212. — sanie infuscatur arena, G. III, 493.

Jocus: joci dolent, Cat. V, 17. — *jocos* paratus culpare, Cu. 6.

Juba densa recumbit in armo, G. III, 86. — dura, Cat. VIII, 11. — *jubam* effundit cervice, G. III, 92. — *juba* triplici crinita galea, Æ. VII, 785. — *jubæ* sanguineæ exsuperant undas, Æ. II, 206. — discussæ capiti, Æ. IX, 810. — ludunt per colla, per armos, Æ. XI, 497. — *jubarum* Graiarum errore, Æ. II, 412. — *jubas* assimulat, Æ. X, 638.

Jubar: jubare exorto, Æ. IV, 130.

Jubeo sufficere, G. III, 300. — linquere portus, Æ. III, 289. — *jubes* renovare dolorem, Æ. II, 3. — quo jubes, Æ. III, 88. — me ignorare, Æ. V, 849. — plurima dona mitti, Æ. XI, 353. — *jubet* discedere flumina, G. IV, 359. — ferre munera, Æ. I, 648. — levari manicas, Æ. II, 147. — deripere funem, Æ. III, 267. — ipse ferre mandata, Æ. IV, 270. — colligere arma, Æ. V, 15. — campos esse patentes, Æ. V, 552. — hæc loca esse Trojam, Æ. V, 757. — cædere agnam, Æ. V, 773. — attolli malos, Æ. V, 828. — oratores ire, Æ. VII, 154. — duci alipedes, Æ. VII, 276. — vis cælestum, Æ. VII, 432. — arma parari, Æ. VI, 468. — reponi dapes, Æ. VIII, 175. — genetrix, Æ. IX, 117. — duci equum, Æ. X, 858. — duci prædam, Æ. XI, 79. — truncos ferre duces, Æ. XI, 83. — fari legatos, Æ. XI, 240. — viros referre responsa, Æ. XII, 111. — *jubent* præcipitare insidias pelago, Æ. II, 37. — exposcere pacem, Æ. III, 261. — nos præcepta, Æ. VI, 632. — ferre signa, Æ. VIII, 498. — Pisæ hos parere, Æ. X, 179. — ipsum decernere ferro, Æ. XI, 218. — alii reserare urbem, Æ. XII, 584. — *jubebas* sperare cælum, G. IV, 325. — *jubebat* vela dare, Æ. III, 9. — aptare classem, Æ. III, 472. — accipere Tarquinium, Æ. VIII, 646. — *jubebant* reddi promissa, Æ. V, 386. — *jussit* adire domos, G. IV, 446. — attollere molem, Æ. II, 186. — efferri clipeum, Æ. V, 359. — me hæc fari, Æ. VII, 428. — dicere Nisum, Æ. IX, 233. — occurrere Juturnæ, Æ. XII, 854. — *jussere* sortes Italiam capessere, Æ. IV, 346. — *jusserat* quas numen habere, Æ. X, 222. — *jubebo* extrema Libyæ lustrare, Æ. I, 577. — dare vela, Æ. IV, 546. — esse deas, Æ. IX, 101. — Italos parere Teucris, Æ. XII, 189. — *jubebis* demitti puteum, G. II, 230. — *jube* ducere dona, Æ. V, 385. — primus vocari socios, Æ. X, 242. — *jubeto* certet Amyntas, Æ. V, 15. — potare greges, G. III, 329. — Carthago premat Ausoniam, Æ. X, 53. — *jubeas* Latinos fieri Teucros, Æ. XII, 824. — *jubeat* quo reverti Phœbus, Æ. III, 101. — tentare auxilium, Æ. III, 146. — *jussisset* ni fors ducere casus, Cu. 160. — qua *jusso* (jussero) inferat arma, Æ. XI, 467. — *jubebatur* indicere bella, Æ. VII, 617. — *jussus* dare habenas, Æ. I, 63. — confundere fœdus, Æ. V, 496. — *jussa* mori, Æ. III, 323. — *jusso* æquore, Æ. X, 444. — *jussi* discumbere toris, Æ. I, 708. — haud secus ac jussi faciunt, Æ. III, 236, 561. — jussi veneramur numina, Æ. III, 697. — pendere pœnas, Æ. VI, 21. — festinant, Æ. VII, 156. *jussa* fero Diti, Æ. IV, 703. — sacra, Æ. VI, 41. — loca, Æ. X, 238. — *jussos* sapores, G. IV, 62. — honores, Æ. III, 547.

Jucundus: jucundum lumen, Æ. VI, 363. — *jucunda* patria, Cir. 385. — *jucundo* somno, Cu. 92. — *jucun-*

— quam viro, Æ. VII, 268. — tauros, Æ. VIII, 316. — tibi castra paro, Æ. VIII, 476. — generum Minoa, Cir. 368. — *jungentur* gryphes equis, E. VIII, 27. — *jungi* fœdera, Æ. IV, 112. — hospitio, Æ. VII, 264. — *junctus* casulæ hortus, Mor. 61. — *juncta* fistula cera, E. III, 26. — dextra fœdera, Æ. VIII, 169. — *juncto* curru equorum, G. IV, 389. — *juncti* leones, Æ. III, 113. — *junctos* equos, Æ. XII, 735. — *junctis* frontibus, Æ. V, 157. — piscibus, Cir. 394.

Juniperus: juniperi gravis umbra, E. X, 76. — *juniperi* stant, E. VII, 53.

Jurgium: jurgia Codri, E. V, 11. — irrita jactas, Æ. X, 95. — contra mea, Æ. XI, 406.

Juro maria, Æ. VI, 351. — per sidera, Æ. VI, 468. — per fata, Æ. VII, 234. — per caput, Æ. IX, 300. — terram, mare, sidera, Æ. XII, 197. — tibi per numina, Cir. 245. — *jurabas* quod esse nihil, Cir. 235. — *juravi* Aulide exscindere gentem, Æ. IV, 426. — *jurare* numen, Æ. VI, 324. — *jurando* piasses jura, Cir. 155.

Jus proprium regi cedat, Æ. XI, 359. — mihi soli concurrere, Æ. XII, 315. — *juris* materni cura, Æ. VII, 402. — *jure* resident bella, Æ. IX, 642. — tales honorat, Cu. 368. — requiescere liceat, Cir. 10. — pio licebit, Cir. 335. — *jura* sinunt, G. I, 269. — ferrea vidit, G. II, 501. — dat per populos, G. IV, 562. — dabunt, Æ. I, 293. — legunt, Æ. I, 426. — hospitibus dare, Æ. I, 731. — sacrata Graiorum resolvere, Æ. II, 157. — supplicis erubuit, Æ. II, 541. — dabam, Æ. III, 137. — tua resolvo, Æ. IV, 27. — dat patribus, Æ. V, 758. — daret populis, Æ. VII, 246. — dantem his Catonem, Æ. VIII, 670. — jurando piasses, Cir. 155.

Jussum: jussa haud mollia, G. III, 41. — capessere, Æ. I, 77. — jam facit, Æ. I, 302. — parentis ne time, Æ. II, 607. — divum qua ducunt, Æ. III, 114. — Heleni monent, Æ. III, 684. — facessunt, Æ. IV, 295. — horrida fert, Æ. IV, 378. — divum exsequitur, Æ. IV, 396. — parat, Æ. IV, 503. — ultima Teucrum sequar, Æ. IV, 538. — recusat, Æ. V, 749. — Sibyllæ festinant, Æ. VI, 176. — deum egere me, Æ. VI, 461. — Fauni te premunt, Æ. VII, 368. — haud mollia ferentem, Æ. IX, 804. — tua vertere, Æ. X, 35. — superba miratus, Æ. X, 445. — aliena pati, Æ. X, 866. — superba Jovis, Æ. XII, 877. — deorum rupisti, Cu. 292. — *jussis* tuis cœpta carmina, E. VIII, 11. — ingentibus urguet, Æ. VII, 241. — divum conscendit classem, Æ. X, 155.

Jussus: jussu dei, Æ. II, 247.

Justitia: terris excedens, G. II, 474. — *justitiæ* si quid usquam est, Æ. I, 604. — prius te mirer, Æ. XI, 126. — fides, Cu. 226. — *justitiam* discite, Æ. VI, 620. — *justitia* frenare gentes, Æ. I, 523.

Justus dolor, Æ. VIII, 500. — *justum* numen, Æ. IV, 521. — tempus, Æ. X, 11. — justæ iræ, Æ. X, 714. *justum* finem, Mor. 39. — *justo* lætior tellus, G. II, 251. — *justa* plus parte, G. I, 35. — *justos* hymenæos, G. III, 60. — *justis* partibus, Æ. I, 508. — furiis, Æ. VIII, 494. — querelis, Æ. X, 95. — *justior* pietate, Æ. I, 544. — *justissimus* unus qui fuit, Æ. II, 426; VII, 536. — *justissima* tellus, G. II, 460. — cura, Æ. X, 132.

Juvenalis: juvenali in corpore, Æ. V, 475; XII, 221. — amore, Æ. VIII, 163. — *juvenalibus* armis, Æ. II, 518.

Juvenca mirata certantes, E. VIII, 2. — formosa pascitur, G. III, 219. — *juvencæ* Inachiæ pestem meditata Juno, G. III, 153. — *juvencæ* avidæ pascuntur, G. II, 375. — mussant, Æ. XII, 718. — *juvencas* intacta cervice delige, G. IV, 540, 551. — forma superante avertit, Æ. VIII, 208.

Juvencus: juvenci nivei amore, E. VI, 47. — adversi ora, Æ. V, 477. —

juvenco erepta pellis, Æ. XI, 679. — *juvencum* mœrentem abjungens, G. III, 518. — velatum vittis, Æ. V, 366. — candentem aurata fronte statuam, Æ. IX, 627. — *juvenco* pulchro inductus, Æ. V, 399. — magno occiso, Æ. XI, 811. — *juvenci* potum venient, E. VII, 11. — tondent dumeta, G. I, 15. — cæsi, Æ. VIII, 719. — *juvencûm* terga, Æ. IX, 609. — *juvencos* luctantes flectere, G. II, 357. — meritos sustinet, G. II, 515. — cæsos videre, G. III, 23. — fortes, G. III, 50. — pares junge, G. III, 169. — nigrantes terga mactat, Æ. V, 97. — mactant, Æ. V, 101. — ternos optare dat, Æ. V, 247. — septem mactare, Æ. VI, 38. — nigrantes terga constituit, Æ. VI, 243. — parentes cogit, Mor. 122. — *juvencis* tardis decedere plaustra domum, G. II, 206. — validis terram proscinde, G. II, 237. — cæsis, G. II, 537, etc. — pro stratis, Æ. III, 247.

Juvenis inferret gressus, G. IV, 360. — Corœbus, Æ. II, 341. — jam victor, Æ. V, 331. — quondam, nunc femina, Æ. VI, 448. — ille, Æ. VI, 760. — vatem irridens, Æ. VII, 435. — Almo, Æ. VII, 531. — agnovit, Æ. IX, 16. — moriturus irruit, Æ. IX, 554. — valet subsistere, Æ. IX, 806. — miratus jussa stupet, Æ. X, 445. — memorande, Æ. X, 793. — prorupit, Æ. X, 796. — fertur regione viarum, Æ. XI, 530. — avolat ipse, Æ. XI, 712. — detorquet habenas, Æ. XI, 765. — præstans animi, Æ. XII, 19. — hac assidet, Cu. 300. — doctus Trinacriæ Cat. XI, 20. — *juvenis* Hyrtacidæ sagitta, Æ. V, 503. — primitiæ, Æ. XI, 156. — *juveni* dat dextram, Æ. III, 611. — exarsit dolor, Æ. V, 172. — se offert, Æ. VII, 420. — oranti occupat tremor artus, Æ. VII, 446. — conjecit facem, Æ. VII, 456. Dardanio dedi, Æ. IX, 88. — oratur tempus, Æ. X, 623. — unam harum induit, Æ. XI, 76. — Turno infensus, Æ. XI, 123. — fert Acca tumultum, Æ. XI, 897. — *juvenem* illum vidi, E. I, 43. — hunc succurrere, G. I, 500. — collocat nympha, G. IV, 423. — discerptum sparsere, G. IV, 522. — manus revinctum trahebant, Æ. II, 57. — superbum tulimus, Æ. III, 326. — egregium donat munere, Æ. V, 361. — egregium ire videbat, Æ. VI, 862. — effudere equi, Æ. VII, 780. — Sarranum, Æ. IX, 335. — eripere, Æ. IX, 399. — audiit, Æ. X, 464. — miserata, Æ. X, 686. — per medium exigit ensem, Æ. X, 816. — exanimum comitamur, Æ. XI, 51. — sublimem stramine ponunt, Æ. XI, 67. — concurrere video, Æ. XII, 149. — egregium forma transadigit, Æ. XII, 275. — Menœten, Æ. XII, 517. — exstinctum credit, Æ. XII, 598. — *juvenes* rogis impositi, G. IV, 477; Æ. VI, 308. — heus! Æ. I, 321. — o juvenes, agite, Æ. I, 627; VIII, 273. — juvenes, pectora fortissima! Æ. II, 348. — duo Trinacrii, Æ. V, 300. — lectos defer, Æ. V, 729. — ostentant vires, Æ. VI, 771. — iter emensi, Æ. VII, 161. — juvenes! Æ. VIII, 112; IX, 51. — lecti, Æ. VIII, 179; X, 837. — Tyrrhidæ, Æ. IX, 28. — purpurei cristis, Æ. IX, 163. — æquos abietibus eduxit, Æ. IX, 674. — belli expertos dederit, Æ. X, 173. — Sulmone creatos rapit, Æ. X, 518. — *juvenum* spes arrectæ, G. III, 105. — animi faciles, G. III, 165. — confidentissime, G. IV, 445. — caterva stipante, Æ. I, 497. — animis, Æ. II, 355; IX, 249. — laborem, Æ. V, 499. — una acies, Æ. V, 563. — manus, Æ. VI, 5; X, 498. — primis indicit iter, Æ. VII, 468. — primi, Æ. VIII, 105. — chorus, Æ. VIII, 287. — primorum manus, Æ. IX, 309. — tot primos, Æ. IX, 785. — mille manus, Æ. X, 167. — tibi erant amores, Æ. X, 327. — furentum in clamore, Æ. XI, 838. — sententia, Æ. XII, 238. — concursu, Æ. XII, 399. — bellan-

tum clamor, Æ. XII, 410. — procorum turba, Cu. 266. — doctissime, Cir. 36. — caterva, Cir. 85.

Juventa prima vestibat genas, Æ. VIII, 160. —*juventæ* lumen purpureum, Æ. I, 590. — membra, Æ. IV, 559. — decus, Æ. VII, 473. —*juventa* nitidus, G. III, 437; Æ. II, 473. — audax, G. IV, 565. — perpetua carpêre sola, Æ. IV, 32. — viridi insignis, Æ. V, 295. — fretus, Æ. V, 430. — prima erepta est proles, Æ. VII, 51. — prima signans ora, Æ. IX, 181.

Juventas læta superat gregibus, G. III, 63. — illa si nunc foret, Æ. V, 398.

Juventus exiguo assueta, G. II, 472. — emissa favis ludet, G. IV, 22. — Trojana, Æ. I, 467, etc. — læta hoc facit, Æ. II, 394. — operata connubiis arvisque, Æ. III, 136. — exercet arma, Æ. IV, 86. — delecta, Æ. IV, 130; IX, 226. — cætera velatur fronde, Æ. V, 134. — Trinacriæ Trojæque fremit, Æ. V, 555. — primævo flore, Æ. VII, 162. — velit arma, Æ. VII, 340. — Argiva, Æ. VII, 672. — omnis, Æ. VII, 812. — effera sævit, Æ. VIII, 5. — spectata rebus, Æ. VIII, 151. — delecta Mæoniæ, Æ. VIII, 499. — lecta bello, Æ. VIII, 606. — patiens operum, Æ. IX, 607. — nequidquam obsessa, Æ. X, 605. — intacta, Æ. XI, 419. — fremit arma, Æ. XI, 453. —*juventutis* cymbalon, Cat. VII, 5.

Juvo : juvat multum arva, qui, etc. G. I, 95. — revisere nidos, G. I, 413. — Ismara conserere Baccho, G. II, 37. — spectare Cytorum, G. II, 437. — ire, Æ. II, 27. — addere, Æ. II, 661. — quid indulgere dolori? Æ. II, 776. — evasisse urbes, Æ. III, 282. — sequi levatos, Æ. IV, 538. — sic ire, Æ. IV, 660. — labori indulgere, Æ. VI, 135. — usque morari, Æ. VI, 487. — ferre signa, Æ. VII, 628. — convectare prædas, Æ. VII, 749. — indulgere choreis, Æ. IX, 615. — Fortuna audentes, Æ. X, 284. — te Palla, Æ. X, 411. — quid, abesse? Cop. 5. —*juvant* non omnes arbusta, E. IV, 2. — litora, E. V, 83. — quid benefacta? G. III, 525. — quid delubra furentem? Æ. IV, 66. —*juvit* quid evadere pestem? Æ. X, 56. —*juvere* arma illos nihil, Æ. X, 320. — *juvabo* opibus, Æ. I, 571; VIII, 171. —*juvabit* olim hæc meminisse, Æ. I, 203. — animum explesse flammæ, Æ. II, 586. — periisse manibus hominum, Æ. III, 606. — subvectare saxa, Æ. XI, 131. — cecidisse ducentem Teucros, Æ. XI, 168. —*juves* placidus, Æ. IV, 578. — neque *juveris* illos auxilio, Æ. X, 33. —*juvare* te quid potest germana? Æ. XII, 872. —*juvisse* nos aliquid Rutulos nefandum est, Æ. X, 84.

Juxta (sine casus regimine) laurus, Æ. II, 513. — cernam Creusam, Æ. II, 666. — cupressus, Æ. II, 714. — fuit tumulus, Æ. III, 22. — tonat Ætna, Æ. III, 571. — stetit, Æ. VI, 452. — accubat, Æ. VI, 605. — sequitur quem, Æ. VI, 816. — filius, Æ. VII, 649. — tenebat Ænean, Æ. VIII, 308. — comes Euryalus, Æ. IX, 179. — premit famulos, Æ. IX, 329. — comes Lavinia virgo, Æ. XI, 479. — Æneas et juxta Ascanius procedunt, Æ. XII, 168.

Juxta (cum casu) Ceraunia provehimur, Æ. III, 506. — æquora volat, Æ. IV, 255. — finem Oceani, Æ. IV, 480. — altaria, Æ. IV, 517. — hos, Æ. VI, 430. — genitorem adstat, Æ. VII, 72. — æquora, Æ. VII, 727. — latus Sicanium, Æ. VIII, 416. — carnaria, Mor. 56.

Labasco : labascunt brachia adductis nodis, Cir. 450.

Labefacio : labefactus animum amore, Æ. IV, 395. — *labefacta* jugera movens, G. II, 264. — per ossa, Æ. VIII, 390.

Labellum calamo trivisse, E. II, 34. — labella optata multis, Cir. 496.

Labes prima mali, Æ. II, 97. — labem concretam exemit longa dies, Æ. VI, 746.

Labo : labat crebro ariete janua, Æ. II, 492. — *labant* genua trementi, Æ. V, 432; XII, 905. — egressis vestigia, Æ. X, 283. — *labantem* animum, Æ. IV, 22. — *labantes* juncturas, Æ. II, 463. — *labantia* corda vulgi variare, Æ. XII, 223.

Labor facilis, G. I, 79. — improbus omnia vincit, G. I, 145. — additus frumentis, G. I, 150. — impendendus, G. II, 61. — est curandis vitibus, G. II, 397. — actus in orbem, G. II, 401. — durus, G. II, 412. — anni, G. II, 514. — rapit, G. III, 68. — æquus uterque, G. III, 118. — primus equi, G. III, 182. — quid juvat? G. III, 525. — in tenui, G. IV, 6. — nec magnus prohibere, G. IV, 106. — omnibus unus, G. IV, 184. — omnis effusus, G. IV, 492. — tuus explorare, Æ. I, 77. — exercet apes, Æ. I, 431. — iste me gravabit, Æ. II, 708. — extremus, Æ. III, 714. — iste mecum erit, Æ. IV, 115. — is superis, Æ. IV, 379. — ille domus, Æ. VI, 27. — hic est, Æ. VI, 129. — Letumque Labosque, Æ. VI, 277. — labor Iliadum, vestes, Æ. VII, 248. — mutabilis ævi, Æ. XI, 425. — ultimus vocat omnes, Æ. XI, 476. — neque enim labor, trajicere hunc, Æ. XI, 684. — labor quem damnet, Æ. XII, 727. — nunquam mutandus, Cu. 257. — cessabat aratro, Mor. 68. — *laboris* nostri plena regio, Æ. I, 460. — immensi studia, Cat. XI, 41. — *labori* blando superesse, G. III, 127. — primo adspirat fortuna, Æ. II, 385. — impone finem, Æ. II, 619. — furare oculos, Æ. V, 845. — indulgere juvat, Æ. VI, 135. — nostro succurre, Æ. IX, 404. — nostro adspirate, Cir. 99. — intenta est dextra, Mor. 25. — *laborem* extremum mihi concede, E. X, 1. — longum solata cantu, G. I, 293. — inceptum decurre, G. II, 39. — operum adde, G. II, 155. — perferre, G. II, 343. — præcipuum impende, G. III, 74. — ingratum trahit, G. III, 97. — experiuntur apes, G. IV, 156. — nostrum leves, Æ. I, 330. — operum miratur, Æ. I, 455. — operum æquabat, Æ. I, 507. — supremum Trojæ audire, Æ. II, 11. — longum fugæ ne linque, Æ. III, 160. — quemque fugias, Æ. III, 459; VI, 893. — molitur, Æ. IV, 233. — moliris super laude, Æ. IV, 273. — juvenum tentare, Æ. V, 499. — pelagi perferre, Æ. V, 617, 769. — hunc proprium mihi da, Æ. VII, 331. — durum Æneæ flevissem, Æ. VIII, 380. — pariter sortiti, Æ. VIII, 444. — quemvis durare, Æ. VIII, 577. — ferent cuique, Æ. X, 111. — partire mecum, Æ. XI, 510. — verum disce ex me, Æ. XII, 435. — inceptum peragens cura, Cu. 393. — suum solatur, Mor. 30. — *labore* multo spectata semina, G. I, 197. — duro manum terat, G. IV, 114. — meo vigilata dona, Cir. 46. — Alcathoi munita Megara, Cir. 105. — *labores* boum experti, G. I, 118. — boum diluit, G. I, 325. — lunæ, G. II, 478. — primos Lucinæ experta, G. IV, 340. — tot adire, Æ. I, 10. — infandos Trojæ miserata, Æ. I, 597. — per multos jactatam, Æ. I, 628. — solis canit, Æ. I, 742. — post varios urbis hominumque, Æ. II, 284. — boum sternit, Æ. II, 306. — lacrimis æquare, Æ. II, 362. — tantos superare, Æ. III, 368. — Iliacos audire,

Æ. IV, 78. — humanos respicit, Æ. V, 688. — graves Trojæ miserate, Æ. VI, 56. — duros perferre, Æ. VI, 437. — tot incassum fusos patiere? Æ. VII, 421. — mille duros pertulerit, Æ. VIII, 291. — tuos exercere, Æ. VIII, 378. — cœptos auferte, Æ. VIII, 439. — inter labores Trojæ, Æ. IX, 202. — labores graves præbuit, Æ. X, 321. — tantos esse mortalibus, Æ. X, 759. — referens, Æ. XI, 183. — quantos patiare, Æ. XII, 33. — tantos perferre, Æ. XII, 177, 635. — alios accincta, Cir. 6. — tam duros passa, Cir. 291. — *laborum* imprudens frons, G. II, 372. — præsens fortuna, G. III, 452. — sub fine, G. IV, 116. — finem, Æ. I, 241; VII, 117. — nostrorum annales, Æ. I, 373. — tantorum miserere, Æ. II, 143. — auxilium, Æ. III, 145. — requies, Æ. III, 393; VIII, 46. — oblita corda, Æ. IV, 528; IX, 225. — facies, Æ. VI, 103. — fortuna si qua superest, Æ. VII, 559. — læta Dido, Æ. XI, 73. — belli te miser, Æ. XI, 126. — fortunatus, Æ. XI, 416. — millia, Cir. 247.

Labor: labitur equus, G. III, 498. — labitur, Æ. III, 309. — Nisus infelix, Æ. V, 329. — abies vadis, Æ. VIII, 91. — fluctu secundo, Æ. X, 687. — exsanguis, Æ. XI, 818. — unda liquido pede, Cu. 17. — classis, Cir. 459. — *labuntur* ab æthere plumæ, Æ. XI, 724. — lumina, Æ. XI, 818. — *labere* pennis, Æ. IV, 223. — polo, Æ. XI, 588. — *labatur* pectore vultus, E. I, 64. — *labi* cælo stellas, G. I, 366. — per viscera mortem, Cir. 182. — *labens* atro sinu Cocytus, Æ. VI, 132. — *labentis* domus, Æ. IV, 318. — *labenti* tendit dextram, Æ. XI, 672. — *labentem* cælo annum, G. I, 6. — te texit pietas, Æ. II, 430. — super culmina stellam, Æ. II, 695. — illum risere, Æ. V, 181. — *labente* oleo, Æ. III, 281. — die, Æ. IV, 77; XI, 914. — vado, Æ. XI, 628. — *labentes* per sidera equos, Cu. 282. — *labentia* ventis folia, G. II, 133. — flumina, G. IV, 366. — cælo sidera, Æ. III, 515. — *labentibus* lustris, Æ. I, 283. — tot annis, Æ. II, 14. — *lapsum* silex, Æ. VI, 602. — *lapsus* ad ossa dolor, G. III, 457. — per aras anguis, Æ. V, 86. — inter vestes anguis, Æ. VII, 349. — ad undas, Æ. XII, 249. — *lapsa* ales ætheria plaga, Æ. I, 394. — ruinam trahit, Æ. II, 465. — de cælo stella, Æ. II, 693. — aere, Æ. V, 216. — pila e manu, Cir. 149. — *lapsum* in viscera malum, Æ. VII, 374. — *lapsi* generis ruinas, G. IV, 249. — *lapso* supervenit, Æ. XII, 356. — *lapsum* superstans, Æ. X, 540. — cervice equi Thymœten, Æ. XII, 364. — longe temone relinquit, Æ. XII, 470. — *lapsi* per demissum funem, Æ. II, 262. — *lapsæ* fuga sub sidera, Æ. III, 243. — per aera sidunt, Æ. VI, 202. — *lapsa* cadunt folia, Æ. VI, 310. — cælo ancilia, Æ. VIII, 664. — *lapsorum* te miseret, Æ. V, 354. — *lapsis* rebus, G. IV, 449.

Laboro: laboranti sit similis, G. III, 193. — *laboratæ* Cereris dona, Æ. VIII, 181. — *laboratæ* arte vestes, Æ. I, 639.

Labrum: labro tumens, Mor. 33. — *labra* admovere poculis, E. III, 43. — *labris* plenis, G. II, 6. — ahenis aquæ lumen, Æ. VIII, 22. — teneris immulgens ubera, Æ. XI, 572. — splendentibus fusum amnem inficit, Æ. XII, 417.

Labrusca silvestris, E. V, 7.

Labruscum: labrusca densa petuntur, Cu. 52.

Labyrinthus fertur habuisse iter, Æ. V, 588.

Lac novum, E. II, 22. — subducitur agnis, E. III, 6. — concretum potat, G. III, 463. — *lactis* pressi copia, E. I, 82. — largi copia, G. III, 308. — cui amor, G. III, 394. — *lacte* novo spumantia pocula, E. V, 67. — distentas capellas, E. VII, 3. — a lacte depulsos agnos, E. VII, 15. — lacte

favos dilue, G. I, 344. — tepido spumantia cymbia, Æ. III, 66. — cum lacte veneni, Æ. IV, 514. — lacte novo carchesia duo, Æ. V, 78. — ferino nutribat natam, Æ. XI, 571. — rorantes capellæ, Cu. 75. — de lacte nitens, Mor. 105.

Lacer: lacerum liquit, Æ. V, 275. — ora Deiphobum, Æ. VI, 495. — funus, Æ. IX, 491.

Lacero: laceras quid miserum? Æ. III, 41. — *lacerant* mentes curæ, Cu. 60. — *lacerare* manu loricam, Æ. XII, 98. — *lacerasse* nautas canibus, E. VI, 77; Cir. 61.

Lacerta latet, Cop. 28.

Lacertus: lacerti picti squalentia terga, G. IV, 13. — *lacertos* virides, E. II, 9.

Lacertus: lacerto adducto torquens hastile, Æ. IX, 402. — trajecto fugit hasta, Æ. X, 339. — adducto contortum hastile, Æ. XI, 561. — lævo dependet parma, Æ. XI, 693. — *lacertos* aptant apes, G. IV, 74. — exuit, Æ. V, 422. — percussa palmis, Æ. VII, 503. — geminos liberat veste, Mor. 21. — *lacertis* adductis spumant freta, Æ. V, 141. — contorquent spicula, Æ. VII, 164. — niveis amplexu fovet, Æ. VIII, 387.

Lacesso: lacessit ventos ictibus, G. III, 233. — voce virum, Æ. X, 644. — ventos ictibus, Æ. XII, 105. — *lacessunt* pugnam, Æ. V, 429. — cursu ictuque, Æ. VII, 165. — longe missilibus, Æ. X, 718. — manibus plausa pectora, Æ. XII, 85. — *lacessent* ferro regna, Æ. XII, 186. — *lacesse* nunc, Cat. V, 33. — *lacessas* ne quemquam voce, E. III, 51. — *lacessere* ferrum, Æ. X, 10. — bella ignota, Æ. XI, 254. — Teucros bello, Æ. XI, 585. — *lacessita* sole æra, Æ. VII, 527.

Lacrima: lacrimam Narcissi, G. IV, 160. — *lacrimæ* rerum, Æ. I, 462. — inanes volvuntur, Æ. IV, 449. — decoræ tutantur Euryalum, Æ. V, 343. — effusæ genis, Æ. VI, 686. — per ora volutæ, Æ. X, 790. — *lacrimas* Creusæ pelle, Æ. II, 784. — effudit, Æ. III, 312. — multum fundit, Æ. III, 348. — per has oro te, Æ. IV, 314; XII, 56. — dedit, Æ. IV, 370. — in lacrimas ire, Æ. IV, 413. — lacrimas demisit, Æ. VI, 455. — ciebat, Æ. VI, 468. — parentis perferre, Æ. IX, 289. — dederunt, Æ. IX, 293. — inanes effudit, Æ. X, 465. — ad alias nos vocant fata, Æ. XI, 96. — profudit, Æ. XII, 154. — *lacrimis* suffusa oculos, Æ. I, 228. — a lacrimis quis temperet, Æ. II, 8. — lacrimis his vitam damus, Æ. II, 145. — coactis capti, Æ. II, 196. — æquare labores, Æ. II, 362. — effusi, Æ. II, 651. — caussam, Æ. III, 305. — obortis, Æ. III, 492; IV, 30; VI, 868. — meis evicta, Æ. IV, 548. — paullum morata, Æ. IV, 649. — caruere genæ, Æ. V, 173. — flectere te potuit, Æ. VIII, 384. — rigabat ora, Æ. IX, 251. — referunt Pallanta, Æ. X, 505. — obortis fatur, Æ. XI, 41. — patris intersint, Æ. XI, 62. — spargitur tellus, Æ XI, 191. — conjugis victus, Æ. XII, 30. — perfusa genas, Æ. XII, 64. — ne me prosequere, Æ. XII, 72. — immobilis, Æ. XII, 400.

Lacrimabilis gemitus, Æ. III, 39. — lacrimabile bellum, Æ. VII, 604.

Lacrimo: lacrimans stat, G. IV, 356. — inquit, Æ. I, 459. — agnoscit, Æ. I, 470. — relinquo litora, Æ. III, 10. — fundebat talia, Æ. III, 344. — commendat Acestæ, Æ. V, 771. — sic fatur, Æ. VI, 1. — prosequitur, Æ. VI, 476. — multa super nata, Æ. VII, 358. — inexpletum, Æ. VIII, 559. — it Æthon, Æ. XI, 90. — hæret, Æ. XI, 150. — *lacrimantis* multum Iuli, Æ. IX, 501. — *lacrimantem* deseruit, Æ. II, 790. — *lacrimantia* lumina, Mor. 108. — *lacrimantum* parentum ante ora, Æ. XI, 887.

Lacrimosus: lacrimoso electro, Cir. 434. — *lacrimosis* vocibus, Æ. XI, 274.

Lacteo. lactentia frumenta dum turguent, G. I, 315.

Lacteus · lactea cervix, Æ. X, 137. — ubera, G. II, 525. — colla, Æ. VIII, 660. — frusta, Mor. 104.

Lactuca grata, requies ciborum, Mor. 76.

Lacuna · lacunæ cavæ sudant, G. I, 117. — totæ verterunt in glaciem, G. III, 365.

Lacus, Lari maxime, G. II, 159. — Triviæ audiit, Æ. VII, 516. — quocumque fonte te tenet, Æ. VIII, 74. — *lacum* Cimini qui habent, Æ. VII, 697. — *lacu* tingunt æra, G. IV, 173; Æ. VIII, 451. — limoso delitui, Æ. II, 135. — nigro tuta spelunca, Æ. VI, 238. — euntem Alciden accepisse, Æ. VI, 393. — alto se condidit, Æ. VIII, 66. — *lacus* vivi, G. II, 469. — lacus circum volitavit hirundo, G. I, 377. — corrupit tempestas, G. III, 481. — clausos speluncis, G. IV, 364. — inferni, Æ. III, 386. — divinos, Æ. III, 442. — liquidos tepent, Æ. IV, 526. — Stygios innare, Æ. VI, 134. — liquidi te flevere, Æ. VII, 760. — Stygii te tremuere, Æ. VIII, 296. — evaserat, Æ. IX, 387. — responsant, Æ. XII, 756. — pallentes illum terrent, Cu. 332. — opaeos Ditis adire, Cu. 372.

Lædo : lædit ferrum robigine, G. II, 220. — *lædent* pecoris contagia fetas, E. I, 51. — *læde* semina ferro retuso, G. II, 301. — nunc, Cat. V, 33. — *lædat* minus via, E. IX, 64. — glacies pecus, G. III, 298. — *lædant* te frigora, E. X, 48. — *læserit* robur cuspide, Æ. II, 231. — *læsisset* cursu aristas, Æ. VII, 809. — *lædere* parentem errore, Cir. 240. — *læsisse* te, Cir. 458. — *lædi* vulnere, Cir. 270. — *læsus* quem sensit, Mor. 7. — *læsi* fœderis aras, Æ. XII, 496. — *læso* numine, Æ. I, 8; II, 183. — *læsæ* apes, G. IV, 236.

Læna ardebat murice, Æ. IV, 262.

Lætitia ingens exorta, Æ. III, 100. — *lætitiæ* dator, Æ. I, 734. — *lætitiam* dei mittit, Æ. I, 636. — *lætitia* percussus, Æ. I, 514. — fremebant viæ, Æ. VIII, 717. — fremunt, Æ. IX, 637. — mixtoque metu fugit, Æ. XI, 807. — exsultans, Æ. XII, 700.

Lætor : nec lætor veterum malorum, Æ. XI, 280. — *lætatur* ovans Pallade, Cu. 328. — *lætantur* per numina, Cu. 297. — *lætatus* sum me accepisse Alciden, Æ. VI, 392. — erat hoc honore, Cu. 321. — *lætabere* non me inulto, Æ. X, 740. — *lætere* mecum reperta Italia, Æ. VI, 718. — *lætentur* omnia, E. IV, 52. — *lætantes* agmine cycnos, Æ. I, 393. — *lætatus* furto, Æ. VI, 568. — armis, Æ. X, 827. — *lætata* retorsit mentem, Æ. XII, 841.

Lætus ager, G. I, 102. — palmes, G. II, 363. — feres pabula, G. III, 320. — tegmine Romulus, Æ. I, 275. — duce Achate Cupido, Æ. I, 696. — equis Eurus, Æ. II, 417. — Anchises, Æ. II, 687. — parenti dicta refer, Æ. III, 169. — certum facio Anchisen, Æ. III, 178. — ad limina ducit, Æ. III, 347. — Iulus, Æ. IV, 140. — excipit gaza, Æ. V, 40. — Mnestheus, Æ. V, 210. — constituam taurum, Æ. V, 236. — ob navem, Æ. V, 283. — ducebat cursus, Æ. V, 667. — precatur, Æ. VI, 193. — succedit fluvio, Æ. VII, 36. — ait, Æ. VII, 259. — para, Æ. VII, 430. — exquirit monumenta, Æ. VIII, 311. — adit penates, Æ. VIII, 544. — donis et honore, Æ. VIII, 617. — sanguine viso, Æ. X, 787. — precatur, Æ. X, 874. — Apollo, Æ. XII, 393. — successu equorum, Æ. XII, 616. — cole pascua, Cu. 381. — quem recipit, Mor. 119. — *læta* uligine humus, G. II, 184. — juventas, G. III, 63. — æstas, G. III, 322. — revisit sedes suas, Æ. I, 416. — talem se ferebat, Æ. I, 503. — juventus, Æ. II, 395. — spes, Æ. V, 183. — deum partu Berecyntia, Æ. VI, 787. — parum frons, Æ. VI, 863. —

dolis conjux, Æ. VIII, 393. — dedi has, Æ. IX, 88. — imago, Æ. X, 643. — veniret Fortuna, Æ. XI, 42. — laborum Dido, Æ. XI, 73. — cupressus, Cu. 138. — copia, Cu. 351. — lux, Cir. 349. — *lætum* legumen, G. I, 74. — vitis genus, G. II, 262. — *læto* imbri, E. VII, 60. — *lætum* Tyriis diem, Æ. I, 732. — honorem, Æ. V, 58. — Acesten, Æ. V, 531. — Pæana, Æ. VI, 657; X, 838. — Ænean, Æ. VII, 288. — sociis remisit, Æ. IX, 818. — recinente calamo, Cu. 71. — ad ignem, Mor. 91. — *lætam* cognomine gentem, Æ. III, 133. — speculatus, Æ. V, 515. — *læto* in palmite, E. VII, 48. — gramine, G. II, 525. — ubere, Æ. III, 95. — clamore, Æ. III, 524. — cœtu, Æ. V, 107. — vultu, Cu. 119. — *læta* fronte, Æ. XI, 238. — *læti* curant convivia, G. I, 301. — nautæ, G. I, 304; Æ. IV, 418. — dulcedine, G. I, 412. — saluere inter pocula, G. II, 384. — sues, G. II, 520. — reportant cervos, G. III, 375. — imitantur pocula, G. III, 379. — vela dabant, Æ. I, 35. — Italiam petamus, Æ. I, 554. — duces, Æ. II, 260. — ulciscimur umbras, Æ. III, 638. — parent, Æ. IV, 295. — advertuntur arenæ, Æ. V, 34. — socii, Æ. V, 100. — lustravere consessum, Æ. V, 577. — vestigemus, Æ. VII, 130. — omine, Æ. VII, 147. — minores servavere diem, Æ. VIII, 268. — omnes libant, Æ. VIII, 279. — procurate corpora, Æ. IX, 157. — componite fœdus, Æ. X, 15. — *lætæ* pecudes, G. I, 423. — dulcedine apes, G. IV, 55. — res, Æ. II, 783. — *læta* sata, G. I, 325. — surgunt, G. II, 48. — armenta, G. II, 144. — carmina, G. II, 388. — flumina, G. III, 310. — pabula, G. III, 385; Cu. 44. — sæcula, Æ. I, 605. — per limina, Æ. I, 607. — armenta, Æ. III, 220. — pectora, Æ. V, 816. — arva, Æ. VI, 744. — tempora, Æ. VIII, 681. — *lætos* honores, Æ. I, 591. — locos, Æ. VI, 638. — auxilio dimittam, Æ. VIII, 171. — *lætas* segetes, G. I, 1. — mentes, Æ. V, 304. — *lætis* frugibus, G. I, 69. — in herbis, G. I, 339; III, 494. — *lætior* justo tellus, G. II, 252. — esset imperiis, Æ. VII, 653. — *lætissimus* umbræ lucus, Æ. I, 441. — *lætissima* Dido, Æ. I, 685. — hiberno pulvere farra, G. I, 101. — myrtetis litora, G. II, 112.

Lævis: (λεῖος) lævem clipeum, Æ. VII, 789. — *lævi* fronte, E. VI, 51. — sanguine, Æ. V, 328. — in pectore, Æ. XI, 40. — de marmore, Cu. 396. — tabula, Mor. 43. — *læves* pharetras, Æ. V, 558. — ocreas, Æ. VII, 634. — electro ocreas, Æ. VIII, 624. — *lævia* saxa, G. I, 109. — pocula, Æ. V, 91. — pectora, Æ. VII, 349. — *lævibus* hamis, Æ. V, 259. (Vide notam infra, ad voc. *levis* in fine.)

Lævo: lævat opus, Mor. 48. — *lævato* ferro, Æ. V, 306.

Lævus læva mens, E. I, 16; Æ. II, 54. — tellus, Æ. III, 412. — via, Æ. VI, 542. — *lævum* intonuit, Æ. II, 693; IX, 631. — latus, Æ. III, 430. — iter, Æ. V, 170. — ad amnem, Æ. VIII, 236. — inguen, Æ. X, 589. — *lævam* petivit cohors, Æ. III, 563. — *lævo* limite, Æ. IX, 372. — lateri, Æ. IX, 579. — lumine, Æ. X, 275. — pede, Æ. X, 495, 587. — lacerto, Æ. XI, 693. — *læva* Serestum petit, Æ. I, 611. — implicuit comam, Æ. II, 552. — tenet taurum, Æ. V, 382. — dextra lævaque, Æ. VI, 486, etc. — læva gerebat ancile, Æ. VII, 188. — ab læva demissa terga, Æ. VIII, 460. — læva subremigat undis, Æ. X, 227. — tenet galeam, Æ. X, 535. — gerebat hastilia, Æ. XII, 488. — *læva* numina, G. IV, 7. — æquora, Æ. III, 412. — tenent, Æ. V, 825. — *lævos* equitavit in orbes, Æ. X, 885. — *lævas* ad undas contorsit proram, Æ. III, 562. — cautes stringat, Æ. V, 163. — tegit cætra, Æ. VII, 732.

Lageos tenuis, G. II, 93.

Lambo: lambis os saviis, Cat. V,

32. — *lambit* sidera, Æ. III, 574. — *lambebant* sibila linguis, Æ. II, 211. — *lambent* vulnera pisces, Æ. X, 560. — *lambere* visa flamma comas, Æ. II, 684. — matrem pueros fecerat, Æ. VIII, 632.

Lamentabilis : lamentabile regnum, Æ. II, 4.

Lamentor : lamentandi mala perfidiam, Cu. 131.

Lamentum : lamenta hæc volvebat, Cir. 400. — *lamentis* tecta fremunt, Æ. IV, 667.

Lamina serræ, G. I, 143.

Lampas : lampadis Phœbeæ instar, Æ. III, 637. — *lampada* quassans, Æ. VI, 587. — ardentem conjecit, Æ. IX, 535. — *lampade* Phœbea lustrabat terras, Æ. IV, 6. — prima lustrabat terras, Æ. VII, 148.

Lana discet mentiri colores, E. IV, 42. — alba fucatur, G. II, 465. — *lanæ* vellera, G. I, 397. — munere niveo, G. III, 391. — *lana* molli canentia, G. II, 120.

Lancea consequitur retectum late, Æ. XII, 375.

Laneus : lanea infula, G. III, 487.

Langueo : languebunt corpora morbo, G. IV, 252. — *languentis* pelagi, Æ. X, 289. — hyacinthi, Æ. XI, 69. — *languentem* ignem, Mor. 12. — *languentia* corpora, Cu. 92. — *languentibus* humeris, Æ. XI, 874.

Languesco : languescit flos moriens, Æ. IX, 436. — *languescere* cæsum vidit, Cu. 200.

Languidus : languida quies, Æ. XII, 908. — querimonia, Cir. 461. — membra, Cu. 206.

Languor : languore omni remoto, Cu. 197. — fessam puellam, Cir. 223.

Laniger : lanigeræ oves, Æ. III, 660. — *lanigeros* greges, G. III, 287. — apices, Æ. VIII, 664. — *lanigeras* pecudes, Æ. III, 642. — bidentes, Æ. VII, 93.

Lanio : laniabant artus dentibus, G. III, 514. — *laniatum* corpore Deiphobum, Æ. VI, 494. — *laniata* manu genas, Æ. XII, 606.

Lanitium si tibi curæ, G. III, 384.

Lanugo: lanugine tenera, E. II, 51. — prima flaventem malas, Æ. X, 324.

Lanx : lances et liba feremus, G. II, 394. — duas sustinet, Æ. XII, 725. — *lancibus* pandis reddimus exta, G. II, 194. — oneratis cumulant aras, Æ. VIII, 284; XII, 215.

Lapidosus : lapidosa corna, G. II, 34; Æ. III, 649.

Lapillus : lapillos tollunt apes, G. IV, 194.

Lapis nudus obducit pascua, E. I, 48. — Parius, Æ. I, 593. — ipse viri evasit, Æ. XII, 906. — pulsus recrepat, Cir. 108. — *lapidis* in orbem, Mor. 96. — *lapidem* incusum reportat, G. I, 274. — bibulum infode, G. II, 348. — de marmore formans conserit, Cu. 396. — *lapide* coronato tegi, Cop. 36. — *lapides* jactos Pyrrhæ refert, E. VI, 41. — vacuum jactavit in orbem, G. I, 62. — Parii stabunt, G. III, 34. — lapidum fulgor, Cu. 64.

Lappa : lappæ subeunt, G. I, 153. — tribulique absint, G. III, 385.

Lapso : lapsantem in sanguine traxit, Æ. II, 551.

Lapsus : lapsu effugiunt dracones, Æ. II, 225. — horrifico adsunt Harpyiæ, Æ. III, 225. — medio volvuntur sidera, Æ. IV, 524. — equi jacentem, Æ. X, 750.

Laquear : sub laqueare domus, Cu. 63. — *laquearia* tecti ferit, Æ. VIII, 25. — *laquearibus* aureis dependent lychni, Æ. I, 726.

Laqueus : laqueis captare feras, G. I, 139.

Lar : larem secum agit Afer, G. III, 344. — fovere sub terra, G. IV, 43. — Pergameum veneratur, Æ. V, 744. — hesternum excitat, Æ. VIII, 543. — per larem Assaraci, Æ. IX, 259.

Largior quisquis est honos tumuli, Æ. X, 494.

Largus opûm, Æ. XI, 338. — *larga* copia, Æ. XI, 378. — *largi* lactis copia, G. III, 308. — *largum* satis imbrem, G. I, 23. — *largo* fetu, G. II, 390. — flumine, Æ. I, 465. — fletu, Æ. VI, 699. — sanguine, Æ. XII, 721. — munere, Cir. 526. — *larga* manu, Æ. X, 619. — *largos* rotes, G. I, 385. — fletus, Æ. II, 271. — *largior* æther, Æ. VI, 640.

Lascivio : lascivit æeris operata, Cir. 142.

Lascivus : lasciva capella, E. II, 64. — puella, E. III, 64. — saltat, Cop. 3.

Lassus lassa resedit Creusa, Æ. II, 739. — *lasso* collo, Æ. IX, 436.

Late tenet omnia, G. I, 116 et alibi.

Latebra : latebram teli rescindunt, Æ. XII, 389. — *latebras* curvas præbere, G. II, 216. — cavas uteri terebrare, Æ. II, 38. — Argolicas fœdare ferro, Æ. II, 55. — animæ recludit, Æ. X, 601. — in latebras sese conjicit, Æ. X, 657. — latebras haud ultra quærit, Æ. X, 663. — *latebris* curvis defensa vipera, G. III, 544. — effossis fovere Larem, G. IV, 42. — in latebris collocat juvenem, G. IV, 423. — latebris excis, Æ. III, 232, 424.

Latebrosus : latebroso in pumice, Æ. V, 214; XII, 587. — *latebrosa* flumina, Æ. VIII, 713.

Lateo : latet anguis in herba, E. III, 93. — error, Æ. II, 48. — ipse, Æ. III, 535. — sub classibus æquor, Æ. IV, 582. — caussa, Æ. V, 5. — arbore ramus, Æ. VI, 136. — pestis silvis, Æ. VII, 505. — venia altior sub istis precibus, Æ. X, 626. — arce viator in sede gelida, Cop. 28. — *latebas* post carecta, E. III, 20. — *latebat* quod solum sub fronte, Æ. III, 636. veste ramus, Æ. VI, 406. — classis, Æ. IX, 69. — ferrum veste, Cir. 280. — *latuere* doli fratrem, Æ. I, 130. — *lateat* in quo imago, Cir. 263. — *latuisset* in oris, Æ. VIII, 323. — *latentem* in sede secreta, Æ. II, 568. — sub fronde locum, Cu. 389. — *latentes* caussas, Æ. III, 32. — *latentia* saxa, Æ. I, 108. — scuta, Æ. III, 237.

Latex : laticis fertilis campus, G. II, 192. — Pierii decus, Cu. 18. — *laticem* inter Lyæum, Æ. I, 686. — *latices* exultant æstu, Æ. VII, 464. — *latices* Lenæos infundere, G. III, 509. — sacros nigrescere vidit, Æ. IV, 454. — simulatos fontis Averni sparserat, Æ. IV, 512. — calidos expediunt flammis, Æ. VI, 218. — securos potant, Æ. VI, 715. — *laticum* honorem libavit, Æ. I, 736.

Latrator Anubis, Æ. VIII, 698.

Latratus canum sævit, Æ. V, 257. — *latratu* turbabis apros, G. III, 412. — trifauci personat hæc regna, Æ. VI, 417. — *latratus* suos pertimuit, Cir. 82. — *latratibus* instat canis, Æ. XII, 751. — diris flagrat ora, Cu. 219.

Latro : latrat Hylax in limine, E. VIII, 107. — *latrans* æternum antro janitor, Æ. VI, 401. — *latrante* multum Lycisca, E. III, 18. — *latrantibus* circum, Æ. VII, 588. — monstris, E. VI, 75; Cir. 59.

Latro : latronis frangit telum, Æ. XII, 7.

Latus : latus lancea, Æ. XII, 374. — pectore, Mor. 34. — *latum* amnem, G. I, 141. — per agmen, Æ. X, 513. — in ventrem, Mor. 77. — *latam* alvum, G. IV, 94. — *lato* ferro, Æ. I, 313; IV, 131; XII, 165. — ore, Æ. II, 482. — auro, Æ. V, 312. — limite, Æ. IX, 323. — ense, Æ. XII, 389. — *lati* aditus, Æ. VI, 43. — *lata* flumina, G. III, 213. — freta, Æ. III, 312. — mœnia, Æ. VI, 549. — *latos* campos, G. I, 492; Æ. X, 408. — per agros, G. IV, 522; Æ. VIII, 8. — populos, Æ. I, 225. — humeros, Æ. II, 721; V, 376; XI, 679. — per armos, Æ. XI, 644. — *latis* fundis, G. II, 468. — regnis, Æ. IV, 199. — campis, Æ. VI, 888; XI, 465. — in arvis, Æ. VIII, 605. — humeris, Æ. IX, 725.

Latus niveum, E. VI, 53. — dat un-

dis, Æ. I, 104. — in *latus* feri, Æ. II, 51. — latus Hesperium abscidit Siculo, Æ. III, 418. — dextrum obsidet, Æ. III, 420. — fessum mutet, Æ. III, 581. — rupis excisum, Æ. VI, 42. — nemoris utrimque urguet, Æ. VII, 566. — juxta Sicanium, Æ. VIII, 416. apertum haurit, Æ. X, 314. — inter et ilia, Æ. X, 778. — atrum frondibus urguet, Æ. XI, 524. — unum exserta, Æ. XI, 649. — ferit ense, Æ. XII, 304. — in latus excipit Sucronem, Æ. XII, 507. — latus crispum movere, Cop. 2. — *lateri* longo nullus modus, G. III, 54. — cæco includunt corpora, Æ. II, 19. — nostro agglomerant, Æ. II, 341. — ensem accommodat, Æ. II, 393. — abdidit ensem, Æ. II, 553. — hæret arundo, Æ. IV, 73. — cavo ingeminant vulnera, Æ. V, 434. — illisa alga, Æ. VII, 590. — subligat ensem, Æ. VIII, 459. — castrorum adjuncta classis, Æ. IX, 69. — affixit flammam, Æ. IX, 536. — lævo affixa est manus, Æ. IX, 579. — sinistro affixus Pallas, Æ. X, 161. — accinxerat ensem, Æ. XI, 489. — habilis est clipeus, Æ. XII, 432. — *latere* montis, G. IV, 419. — *latera* ima solvuntur, G. III, 523. — ardua tinxit fluctus, Æ. III, 665. — ardua cernit, Æ. IV, 246. — intexunt frondibus, Æ. VI, 216. — *laterum* compagibus laxis, Æ. I, 122. — objectu, Æ. I, 160. — tenus frons præfert hominem, Æ. X, 210. — juncturas, Æ. XII, 274.

Laudo: laudavit carmina nobis, E. V, 55. — *laudato* ingentia rura, G. II, 412. — *laudate* pacem sedentes, Æ. XI, 460. — *laudes* pocula, E. III, 48. — *laudantur* pacis bona, Cir. 356. — *laudabor* exstinxisse nefas, Æ. II, 586. — ego raptis spoliis, Æ. X, 449.

Laurus Parnasia, G. II, 18. — veterrima incumbens aræ, Æ. II, 513. — dei, Æ. III, 91. — erat medio tecti, Æ. VII, 59. — surgens, decus Phœbi, Cu. 401. — *lauri* baccas, G. I, 306. — nemus, Æ. VI, 658. — *lauro* simillima arbos, G. II, 131. — sacra redimitus, Æ. III, 81. — viridi advelat tempora, Æ. V, 246. — viridanti cingit tempora, Æ. V, 539. — virgulta, Æ. XII, 522. — florebant tempora, Cir. 121. — *lauri* sunt apud me Phœbo, E. III, 63. — *lauros* inter victrices, E. VIII, 13. — fragiles incende, E. VIII, 83. — ediscere jussit, E. VI, 83. — Clarii qui sentis, Æ. III, 360.

Laus: laudis antiquæ res, G. II, 174. — tædia ceperunt te, G. IV, 332. — amor, Æ. V, 394; VII, 496; Cir. 1. — magnæ nil egentes, Æ. V, 751. — *laudi* sunt sua præmia, Æ. I, 461. — patriæ subit æmula, Æ. X, 371. — *laudem* sperate, G. III, 288. — nec habet victoria, Æ. II, 584. — egregiam refertis, Æ. IV, 93. — hanc tibi concedit, Æ. IX, 655. — cui ferat gloria, Æ. XI, 708. — mihi ferent facta, Æ. XI, 791. — tantam attulerit, Æ. XII, 321. — *laude* insigni ferebat, Æ. I, 625. — super sua molitur laborem, Æ. IV, 233, 273. — pro laude pacisci vitam, Æ. V, 230. — laude merui coronam, Æ. V, 355. — pudicitiæ celebres, Æ. VI, 775. — pro laude pacisci letum, Æ. XII, 49. — laude sua vigeant, Cu. 371. — *laudes* semper manebunt, Æ. I, 609. — Herculeas carmine ferant, Æ. VIII, 287. — patrum referto, Æ. X, 282. — tantas attingere, Cat. XI, 55. — adspirem, Cat. XI, 61. — *laudum* tantus amor, G. III, 112. — cupido, Æ. V, 138; VI, 824. — tantarum in munere, Æ. VIII, 273. — amore, Æ. IX, 197. — *laudibus* certent, G. II, 138. — blandis gaudere, G. III, 186. — pro istis, Æ. X, 825. — quibus cælo te æquem? Æ. XI, 125.

Lautus: lautis Carinis, Æ. VIII, 361.

Lavo: lavant corpus, Æ. VI, 219. colla armosque, Æ. XII, 722. — *lavit* corpora sanguis, G III, 221. — sol currum æquore, G. III, 359. — cruorem luminis, Æ. III, 663. — ora cruor, Æ. X, 727. — *lavabat* in fonte cer-

vum, *Æ.* VII, 489. — *lavi* vulnera, *Æ.* IX, 487. — *lavere* vino reliquias et bibulam favillam, *Æ.* VI, 227. — *lavabo* capellas in fonte, E. III, 97. — *lavandi* studio gestire, G. I, 387. — *lauta* fuerint vellera colore, Cu. 61.

Laxo: laxat Danaos inclusos et claustra, *Æ.* II, 259. — foros, *Æ.* VI, 412. — *laxant* arva sinus, G. II, 331. — *laxabant* somno curas, *Æ.* IX, 225. — *laxaverat* quies artus, *Æ.* V, 857. *laxarant* membra quiete, *Æ.* V, 836. — *laxare* rudentes jubet, *Æ.* III, 267. — *laxata* est via voci, *Æ.* XI, 151.

Laxus: laxos circulos, G. III, 166. casses, G. IV, 247. — funes, *Æ.* VIII, 708. — arcus, *Æ.* XI, 874. — *laxas* habenas, *Æ.* I, 63. — *laxis* habenis, G. II, 364. — compagibus, *Æ.* I, 122.

Leæna torva lupum sequitur, E. II, 63. — oblita catulorum, G. III, 245. — fulva cervice, G. IV, 408.

Lebes: lebetas Dodonæos stipat carinis, *Æ.* III, 466. — geminos ex ære, *Æ.* V, 266.

Lector: vitulam lectori pascite vestro, E. III, 85.

Lectulus Libys sternetur ostro, Cir. 440.

Lectus: lectum jugalem superimponas, *Æ.* IV, 496.

Legatus: legati mœsti referunt responsa, *Æ.* XI, 227. — vix ea, *Æ.* XI, 296. — *legatos* non pepigi, *Æ.* VIII, 143. — remissos fari jubet, *Æ.* XI, 239.

Legifer: legiferæ Cereri, *Æ.* IV, 58.

Legio longa explicuit cohortes, G. II, 280. — agrestis, *Æ.* VII, 681. — omnis, *Æ.* VIII, 605; IX, 174. — Æneadum obsessa tenetur, *Æ.* X, 120. — Ausonidum, *Æ.* XII, 121. — cætera Teucrum, *Æ.* XII, 563.

Legitime cessit potentia, Cu. 365.

Lego vada Lilybeia, *Æ.* III, 706. — *legis* oram æquoris, E. VIII, 7. — *legit* vela navita, G. I, 373. — pars cætera pontum, *Æ.* II, 208. — biremes de classe, *Æ.* VIII, 79. — præstantes virtute, *Æ.* VIII, 548. — retro vestigia, *Æ.* IX, 393. — virum vir, *Æ.* XI, 632. — tortos orbes, *Æ.* XII, 481. — *legimus* freta, *Æ.* III, 127. — litora Epiri, *Æ.* III, 291. — *legitis* flores, E. III, 92. *legunt* ore natos e foliis, G. IV, 201. — jura magistratusque, *Æ.* I, 426. — vela socii, *Æ.* III, 532. — loca sorte, *Æ.* V, 132. — remos in gurgite, *Æ.* V, 209. — Parcæ fila, *Æ.* X, 815. — *legere* (*legerunt*) ducem, G. III, 125. — novercæ Hippomanes, G. III, 282. — *legam* ore halitum, *Æ.* IV, 685. — *lege* oram litoris, G. II, 44. — greges albos, G. III, 386. — *legat* corpora, G. III, 51. — *legamus* quam vexasse rates, Cir. 58. — *legeret* serta Phyllis, E. X, 41. — manu, G. I, 199. — *legere* adversos omnes possit, *Æ.* VI, 755. — soceros, *Æ.* X, 79. — *legens* pabula hirundo, *Æ.* XII, 475. — *legentem* mala te vidi, E. VIII, 38. — *legentes* miseros fallunt aconita, G. II, 152. — *leguntur* vaccinia, E. II, 18. — *lecta* bello juventus, *Æ.* VIII, 606. — munus, *Æ.* X, 294. — *lecti* cunctis navibus, *Æ.* I, 518. — custodes, *Æ.* II, 762. — juvenes, *Æ.* VIII, 179; X, 837. — o lecti! *Æ.* IX, 146. — lecti proceres, *Æ.* X, 213. — bis sex, *Æ.* XII, 899. — *lectæ* comites, *Æ.* XI, 655. — *lecta* Ponto venena, E. VIII, 95. — diu semina, G. I, 197. — ossa, *Æ.* VI, 228. — robora, *Æ.* VIII, 519. — arma, *Æ.* X, 542. — *lectos* juvenes, *Æ.* V, 729. — viros, *Æ.* VI, 73. — duces, *Æ.* VIII, 119. — ex agmine viros, *Æ.* XI, 60. — *lectas* bidentes, *Æ.* IV, 56; VI, 39; VIII, 544. — *lectis* viginti equitum comitatus, *Æ.* IX, 48. — *lectissima* corpora, *Æ.* IX, 272.

Legumen lætum, G. I, 74.

Lembus: lembum subigit remigiis, G. I, 201.

Lenio: lenibat dictis animum, *Æ.* VI, 468. — *lenibant* somno curas, *Æ.* IV, 528. — *leniit* res timorem, *Æ.* I, 451. — fluvium tumentem, *Æ.* VIII, 87. — *lenire* dolentem solando, *Æ.* IV, 393.

Lenis auster, Æ. III, 70. — *leni* agmine, Æ. II, 782. — vento, Æ. VI, 209. — *lenibus* flabris, G. III, 199.

Leniter afflans aura, Cu. 153.

Lens: lentis Pelusiacæ curam asperuari, G. I, 228.

Lentesco: lentescit tellus habendo, G. II, 250.

Lento: lentandus remus in unda, Æ. III, 384.

Lentus in umbra, E. I, 4. — humor, G. I, 290. — vapor, Æ. V, 682. — *lenta* vitis, E. III, 38; G. I, 265. — salix, E. III, 83; V, 16. — hasta, E. V, 31. — *lentum* virus, G. III, 281. — gluten, G. IV, 160. — vimen, Æ. III, 31. — *lento* vimine, G. IV, 34; Æ. VI, 137. — in marmore, Æ. VII, 28. — argento, Æ. VII, 634. — *lenta* radice, Æ. XII, 773. — *lenti* consedimus, Æ. XII, 237. — *lentæ* genestæ, G. II, 12. — *lenta* viburna, E. I, 26. — verbera, G. III, 208. — spicula, Æ. VII, 164. — hastilia, Æ. XI, 650; XII, 489. — colla, Æ. XI, 829. — *lentis* massis, G. IV, 170. — ramis, G. IV, 558. — gluten pice *lentius* Idæ, G. IV, 41.

Leo impastus, Æ. IX, 339. — advolat, Æ. X, 454. — impastus peragrans stabula, Æ. X, 723. — qualis movet arma, Æ. XII, 6. — *leonis* fulvi pelle insternor, Æ. II, 722. — Gætuli tergum, Æ. V, 351. — tegumen, Æ. VII, 666. — villosi pelle, Æ. VIII, 177. — pellis, Æ. VIII, 552. — horrentis exuvias, Æ. IX, 306. — *leonem* fulvum descendere monte, Æ. IV, 159. — vastum mactas, Æ. VIII, 295. — sævum premit turba, Æ. IX, 792. — *leones* juncti subiere currum, Æ. III, 113. — Phrygios subjuncta rostro puppis, Æ. X, 157. — bijugi cui cordi, Æ. X, 253. — Pœnos domitare, Cir. 135. — *leonum* sæva semina, G. II, 151. — vincla recusantum iræ, Æ. VII, 15.

Lepus: leporem canibus venabere, G. III, 410. — sustulit, Æ. IX, 563. — *lepores* auritos sequi, G. I, 308.

Letalis arundo, Æ. IV, 73. — *letale* vulnus, Æ. XI, 749. — *letalem* somnum, Æ. XII, 877. — *letali* vulnere, Æ. IX, 580.

Letifer annus, Æ. III, 139. — arcus, Æ. X, 169.

Leto: letat hunc Paris, Cu. 324.

Letum nati cernere, Æ. II, 538. — ad letum traxerit, Æ. V, 624. — letum Androgei, Æ. VI, 20. — Letumque, Labosque, Æ. VI, 277. — letum sibi peperere, Æ. VI, 434. — gero manu, Æ. VII, 455. — Argi, Æ. VIII, 346. — hoc sine nomine erit, Æ. XI, 846. — ferentes Teucros, Æ. XI, 872. — paciscì pro laude, Æ. XII, 49. — crudele fratris videres, Æ. XII, 636. — quo pondere vergat, Æ. XII, 727. — horrificum molitur, Æ. XII, 851. — mihi peperissem, Cir. 282. — *leti* Tartara intima, G. IV, 481. — discrimine, Æ. III, 685; X, 511. — causa, Æ. IV, 169. — consanguineus sopor, Æ. VI, 278. — discrimina parva, Æ. IX, 143. — præsentis mora, Æ. X, 622. — informis nodum, Æ. XII, 603. — in limine, Cu. 223. — *leto* domuit Centauros, G. II, 456. — eripui me, Æ. II, 134. — isti patet janua, Æ. II, 661. — quæcumque absumite animam, Æ. III, 654. — eripe res Teucrum, Æ. V, 690. — daret millia, Æ. V, 806. — ter sternendus erat, Æ. VIII, 566. — volvitur, Æ. IX, 433. — dejecit Cissea, Æ. X, 319. — solvit lumina, Æ. X, 418. — insigni laudabor, Æ. X, 450. — quos dat, Æ. XI, 172. — frigida lumina, Æ. XI, 818. — captum caput, Æ. XI, 830. — dat corpora multa, Æ. XII, 328.

Levamen omnis curæ, Æ. III, 709.

Levis tilia, G. I, 173. — tellus, G. II, 255. — alnus, G. II, 451. — apex, Æ. II, 682. — volat, Æ. V, 819. — somnus, Æ. V, 838. — adstitit, Æ. VI, 17. — feretur fama vestra, Æ. VII, 232. — ense nudo Helenor, Æ. IX, 548. — hasta, Æ. IX, 576. — imago, Æ. X, 663. — ala, Æ. XI, 868. — cursu,

Æ. XII, 489. — Zephyrus, Cir. 25. — deus, Cir. 158. — cura, Cir. 227. — cervice redibat, Mor. 81. — *leve* nomen, Æ. VII, 581; XI, 688. — *levem* stipulam, G. I, 85. — culmum, G. I, 321. — paleam, G. I, 368. — æthera, G. I, 406, 409; Cir. 538, 541. — *levi* susurro, E. I, 56. — limo, G. IV, 45. — rore, Æ. VI, 230. — fronde, Æ. XII, 307. — jaculo, Æ. XII, 354. — telo, Cu. 185. — calamo, Mor. 62. — *leves* cervi, E. I, 60. — stipulæ, G. I, 289. — calamos, E. V, 2; G. II, 358. — tiliæ, G. II, 449. — auras, G. III, 274. — apes, G. IV, 55. — Parthi, G. IV, 314. — clipeos, Æ. VII, 626. — humeros, Æ. VII, 815. — coryti, Æ. X, 169. — per auras, Æ. XI, 595. — *levia* arma, Æ. X, 817. — præmia, Æ. XII, 764. — *levium* rerum, G. IV, 3. — *levibus* rotis, Æ. I, 147. — ventis, Æ. II, 794; VI, 702. — sagittis, Æ. V, 68; IX, 178. — rivis, Cu. 147. — *levior* pondere culicis feretur, Cu. 7. — somnus, Cu. 205. — *leviore* cura, G. III, 305. — *levioribus* terris, G. II, 92.

Levis etiam pro *lævis*, ex scriptura librorum meo judicio non satis probata; ut promiscue sit et λεῖος et κοῦφος, utque priori sensu semper producta, posteriori brevis sit.

Leviter deponere morem, Cir. 11. tellure refossa, Mor. 87.

Levo: levat naves tridenti, Æ. I, 145. — membra, Mor. 5. — *levabat* terras cælumque, Æ. VII, 571. — arte morsus, Æ. VII, 755. — viam sermone, Æ. VIII, 309. — corpus acclinis trunco, Æ. X, 834. — *levavit* sese ter, Æ. IV, 690. — *levabo* te fasce, E. IX, 65. — *leves* laborem, Æ. I, 330. — *levaret* æstus ripa, Æ. VII, 495. — *levarent* omen, Æ. III, 36. — *levare* auxilio viros, Æ. II, 452. — *levans* vestigia digitis, Cir. 212. — *levari* viro manicas, Æ. II, 146. — obsidione, Æ. X, 25. — *levatos* auxilio sequi, Æ. IV, 538. — *levandum* fronde nemus, G. II, 400.

Lex: legem hanc dederat, G. IV, 487. — *lege* nulla fati tenetur, Æ. XII, 819. — crudeli fatorum, Cir. 199. — qua lege prætexat purpura canos, Cir. 319. — lege belli necasses captivam, Cir. 447. — *leges* imposuit natura locis, G. I, 60. — dabat, Æ. I, 507. — loci cui dedimus, Æ. IV, 213. — sub leges mitteret orbem, Æ. IV, 231. — sub leges pacis se tradiderit, Æ. IV, 618. — leges fixit atque refixit, Æ. VI, 622. — dedit, VIII, 322. — æquas fœderis dicamus, Æ. XI, 322. — pacis dicere, Æ. XII, 112. — omnes compositæ, Æ. XII, 315. — jungent, Æ. XII, 822. — *legibus* sub magnis agitant ævum, G. IV, 154. — ullis patriæ teneor, Æ. II, 159. — fundabit qui primus urbem, Æ. VI, 811. — vinclo nec legibus æquam gentem, Æ. VII, 203. — legibus paribus se in fœdera mittant gentes, Æ. XII, 190. — ruptis, G. I, 510.

Libamen: libamina prima imponit, Æ. VI, 246.

Liber moriens aret, E. X, 67. — libro udo inolescere, G. II, 77. — clausam natam, Æ. XI, 554.

Liber habenis, G. III, 194. — equus, Æ. XI, 493. — *libera* sceptris terra, Æ. VII, 369. — fati gens, Æ. X, 154. Turno mora, Æ. XII, 74. — voluptas, Cu. 89. — libera colla, G. III, 167.

Liberius omnia ferebat tellus, nullo poscente, G. I, 128.

Libero: liberat veste geminos lacertos, Mor. 22.

Libertas sera respexit inertem, E. I, 28. — *libertatis* spes, E. I, 33. — *libertatem* fandi dat, Æ. XI, 346. — pro *libertate* pulchra, Æ. VI, 822; VIII, 648.

Libet insanire, E. III, 36. — torquere spicula, E. X, 59. — ferre casus, Æ. IX, 514. — *libeat* tibi habitare mecum, E. II, 28. — jacuisse per herbas, G. III, 436. — Turno pati prælia, Æ. XII, 570. — *libens* cane vota, Æ. III, 438. — te accipio, Æ. VIII,

155. — te in cæli parte locarim, Æ. XII, 145.

Libido velle sit tibi, Cir. 13. — Veneris est descripta, Cir. 69.

Libo munera focis, Æ. III, 177. — *libat* cui honorem gens, Æ. IV, 207. — *libamus* pateris et auro, G. II, 192. — *libant* apes summa flumina, G. IV, 54. — in mensas, Æ. VIII, 279. — altaria pateris, Æ. XII, 174. — *libabat* dapes et dona cineri, Æ. III, 303. — auro ad aras, Æ. VII, 245. — *libabant* pocula Bacchi, Æ. III, 354. — *libavit* quadrupes amnem, E. V, 26. — oscula natæ, Æ. I, 256. — in mensam laticum honorem, Æ. I, 736. — dapes, Æ. V, 92. — *libate* pateras Jovi, Æ. VII, 133. — *libemus* Oceano, G. IV, 381. — *libans* te vocat, G. II, 529. — rite carchesia fundit, Æ. V, 77. — *libato*, Æ. I, 737. — *libata* ab amne lilia, Cop. 15.

Libra pares fecerit horas, G. I, 208. — *libras* in octonas excurrit, Mor. 18.

Libro missile ferrum, Æ. X, 421, 773. — *librant* se apes per nubila, G. IV, 196. — *librabat* telum ab aure, Æ. IX, 417. — *libravit* dextra cestus, Æ. V, 479. — *librans* diu jacit robur, Æ. X, 480. — hastam, Æ. XI, 556.

Libum: liba hæc, E. VII, 33. — feremus, G. II, 394. — adorea subjiciunt, Æ. VII, 109.

Licentius errare, Æ. VII, 557.

Licet eamus, E. IX, 64. — dum licet, G. I, 214. — licet longe præsciscere, G. IV, 70. — deponere curas, G. IV, 531. — janitor terreat umbras, Æ. VI, 400. — Proserpina servet limen, Æ. VI, 402. — fixerit cervam, Æ. VI, 803. — trahere, Æ. VII, 315. — exscindere populos, Æ. VII, 316. — Mycenis arma capere, Æ. IX, 139. — mihi arma minetur, Æ. XI, 348. — experiare, Æ. XI, 387. — ille induat arma, Æ. XI, 440. — invidus adsit, Cu. 5. — sæpe videre, Cat. I, 2. — *licebat* servitio me exire, E. I, 41. — *licuit* degere vitam, Æ. IV, 550. — quærere, Æ. V, 82. — cui tantum de te? Æ. VI, 502. — parvo evadere casus, Æ. X, 317. — me devolvere fusos, Cir. 446. — *licebit* intrare portus, Æ. III, 254. — res rapuisse, Æ. X, 14. — cum jure, Cir. 335. — haud *licitum* conjungi Ausonios Teucris, Æ. X, 106. — licitum non est figere, Æ. X, 344. — *licito* sermone, Æ. VIII, 468.

Licium: licia terna circumdo colore triplici, E. VIII, 74. — addere telæ, G. I, 285.

Lignum fissile, G. I, 144. — utile navigiis, G. II, 442. — venerabile olim nautis, Æ. XII, 767. — *ligno* e sicco truditur radix, G. II, 31. — odorato sudantia balsama, G. II, 118. — hoc inclusi Achivi, Æ. II, 45. — fisso transit præcordia, Æ. IX, 413. — duro transfossi, Æ. IX, 544. — *ligna* arsura imponere, Mor. 37.

Ligo: ligat fila, Cir. 371. — *ligant* spiris ingentibus, Æ. II, 217. — *liget* corpora somno, Cu. 92. — *ligantes* brachia ederæ, Cu. 139.

Ligustrum: ligustra alba cadunt, E. II, 18.

Lilium: lilia ferunt Nymphæ, E. II, 45. — alba premens, G. IV, 131. — candida funduntur circum, Æ. VI, 709. — date manibus plenis, Æ. VI, 884. — alba rubent mixta rosa, Æ. XII, 68. — *lilia*, Cu. 402. — conjungens caltha crocus, Cir. 97. — libata ab amne attulit, Cop. 16.

Limbus: limbo picto chlamydem circumdata, Æ. IV, 137.

Limen insuetum Olympi, E. V, 56. — vix superant, G. III, 317. — obsessum acta testudine, Æ. II, 441. — erat, Æ. II, 453. — relinquunt, Æ. V, 316. — ad limen erat ventum, Æ. VI, 45. — limen patrui servet, Æ. VI, 402. — sceleratum insistere, Æ. VI, 563. — tacitum Amatæ obsedit, Æ. VII, 343. — ad patrium tendebat se, Cir. 216. — *limine* in ipso, E. VIII, 92; Æ. II, 242; IX, 687; X, 355; XI, 881. — in limine latrat Hylax, E. VIII, 107. — in

limine primo, Æ. II, 469, 485; VI, 427; XI, 423. — limine patrio te sistam, Æ. II, 620. — in limine hærebat conjux, Æ. II, 673. — in limine sedent, Æ. IV, 473. — in limine nostro pendes, Æ. VI, 151. — in limine adverso, Æ. VI, 636. — limine se pelli, Æ. VII, 579. — in limine portus, Æ. VII, 598. — limine absistit custos, Æ. VII, 610. — ab alto procedunt, Æ. VIII, 461. — in limine adesse, Æ. VIII, 656. — limine niveo Phœbi sedens, Æ. VIII, 720. — de limine alto fundunt voces, Æ. XI, 482. — in limine regis, Æ. XII, 849. — in limine leti, Cu. 223. — in limine marmoreo stridens cardo, Cir. 222. — limine viri clausa, Cat. I, 2. — *limina* regum penetrant, G. II, 504. — dulcia mutant, G. II, 511. — circum mussant, G. IV, 188. — ad limina pendent, G. IV, 257. — limina divûm tangere, G. IV, 358. — ad limina reginæ, Æ. I, 389. — limina ærea surgebant gradibus, Æ. I, 448. — per læta convenere, Æ. I, 707. — per relligiosa deorum, Æ. II, 366. — perrumpit correpta bipenni, Æ. II, 480. — lectorum convulsa vidit, Æ. II, 508. — Vestæ servantem, Æ. II, 567. — ad limina patriæ sedis, Æ. II, 634. — limina obscura portæ repeto, Æ. II, 752. — portarum obsessa tenebant, Æ. II, 803. — dei, Æ. III, 91. — ad tua, Æ. III, 155, 371; VII, 221. — ad limina ducit, Æ. III, 347, 371. — limina Scææ portæ amplector, Æ. III, 351. — crudelia linquunt, Æ. III, 616. — exspersa natarent, Æ. III, 626. — ad limina exspectant reginam, Æ. IV, 133. — limina florentia sertis, Æ. IV, 202. — interiora domus irrumpit, Æ. IV, 645. — tua adirem, Æ. VI, 115. — pandit, Æ. VI, 525. — servet facies, Æ. VI, 575. — hæc tendere, Æ. VI, 696. — ad nota, Æ. VII, 491. — stridentia referat, Æ. VII, 613. — ad limina veni, Æ. VIII, 145. — limina saxea tentat, Æ. VIII, 232. — hæc subiit, Æ. VIII, 362. — ad limina regis, Æ. VIII, 555. — ad limina custos, Æ. IX, 648. — ad limina quem ducunt, Æ. X, 117. — limina tua oneravit donis, Æ. X, 620. — ad limina recipit gressum, Æ. XI, 29. — limina intra alta, Æ. XI, 235. — intra prima, Æ. XI, 267. — potentum nota fuerant, Æ. XII, 520. — *liminibus* sparsa rosa, Cir. 98.

Limes positus agro, Æ. XII, 898. — *limitem* agit per agmen, Æ. X, 514. — *limite* a vicino, E. I, 54. — partiri campum, G. I, 126. — secto, G. II, 278. — longo dat sulcus lucem, Æ. II, 697. — recto se fert, Æ. VI, 901. — lato te ducam, Æ. IX, 324. — lævo flectentes, Æ. IX, 372. — sævæ Camœnæ (corr. lect.), Cat. VII, 11.

Limosus: limoso junco, E. I, 49. — lacu, Æ. II, 135.

Limus durescit, E. VIII, 80. — niger Cocyti, G. IV, 478. — *limum* felicem trahunt amnes, G. II, 188. — ad limum tepefacta flumina, G. IV, 428. — *limo* obducto, G. I, 116. — in limo cecinere, G. I, 378. — e limo levi cubilia, G. IV, 45. — limo informi exponit virum, Æ. VI, 416. — nantia corpora, Cu. 149. — in limo mersus, Cu. 163.

Lineus: linea vincula, Æ. V, 510. — terga, Æ. X, 784.

Lingua mala noceat, E. VII, 28. — nigra subest palato, G. III, 388. — aspera premit fauces, G. III, 508. — frigida vocabat Eurydicen, G. IV, 525. — non valet, Æ. XII, 911. — qua adsim tibi, Cat. V, 6. — *linguam* vinctura, G. II, 94. — *lingua* melior Drances, Æ. XI, 338. — in ventosa erit tibi Mavors, Æ. XI, 390. — vibranti carpens aera, Cu. 164. — corrupit munera, Cu. 290. — Cecropia carmina, Cat. XI, 14. — *linguæ* centum, G. II, 43; Æ. VI, 625. — tot sonant, Æ. IV, 183. — volucrum cui parent, Æ. X, 177. — *linguas* volucrum sentis, Æ. III, 361. — *linguis* micat ora trisulcis, G. III, 439; Æ. II, 475. — vibrantibus

lambebant ora, Æ. II, 211. — variæ gentes, Æ. VIII, 723. — facta silentia, Æ. XI, 241.

Lino: linunt spiramenta cera, G. IV, 39. — *lita* guttis corpora, G. IV, 99.

Linquo te, Selinus, Æ. III, 705. — hanc ignaram, Æ. IX, 288. — acies, Æ. XII, 875. — *linquis* acervos Rutulorum, Æ. X, 509. — *linquit* multos in certamine, Æ. IX, 726. — nemora, Æ. XI, 902. — *linquimus* fines patriæ, E. I, 3. — Ortygiæ portus, Æ. III, 124. — domus et arva, Æ. III, 550. — *linquunt* positum in clauso, G. IV, 303. — limina, Æ. III, 616. — ripas, Æ. VI, 320. — cacumina, Æ. VI, 678. — mœnia, Æ. VII, 670. — qui Cales, Æ. VII, 728. — illum in pulvere, Æ. XI, 866. — *linquebat* habenas, Æ. XI, 827. — *linquebant* dulces animas, Æ. III, 140. — *liquit* ferrum nescius, Æ. IV, 71. — altaria, Æ. V, 93. — saxo seminecem, Æ. V, 275. — *liquere* metu mensas, Æ. III, 213. — urbem, Æ. X, 168. — penates, Cat. XI, 35. — sed *linquam*, Æ. X, 856. — ne *linque* laborem fugæ, Æ. III, 160. — *linquant* classem quo litore, Æ. I, 517. — *liqueris* ubi Anchisen, Æ. II, 597. — *linquere* portus, Æ. III, 289. — socios terræ ignotæ, Æ. V, 795. — nil inausum, Æ. VII, 308. — solam potuisti, Æ. IX, 482. — castra, Æ. X, 68. — *linquens* nemus patrium, G. I, 16. — cubile Aurora, G. I, 447; Æ. IV, 585; IX, 460. — Alpheum Græcia, G. III, 19. — classes et litora, Æ. III, 300. — cunctentem, Æ. IV, 390. — antrum, Æ. VI, 157. — supera ardua, Æ. VII, 562. — profugos Hymenæos, Æ. X, 720. — *linquentem* terras Cycnum, Æ. X, 193. — *linquentes* cursu Homolen Othrymque, Æ. VII, 676. — *linquĕre* alitibus feris, Æ. X, 559. — *linqui* pollutum hospitium, Æ. III, 61.

Linter: lintres arbore cavat agricola, G. I, 262.

Linteum: lintea dare retro, Æ. III, 686. — magna sinuantur, Cir. 460.

Linum: lini seges, G. I, 77, 212. — *lino* velati (al. *limo*), Æ. XII, 120. — *lina* humida trahit, G. I, 142.

Liquefacio: liquefacto plumbo, Æ. IX, 588. — *liquefacta* saxa, G. I, 473. — mella, G. IV, 36. — viscera boum, G. IV, 555.

Liquesco. liquescit cera, E. VIII, 80. — chalybs fornace, Æ. VIII, 446.

Liquidus: liquidum iter, Æ. V, 217. — *liquidi* ignis, E. VI, 33. — olivi, G. II, 466. — *liquidum* odorem ambrosiæ, G. IV, 415. — per aera, Æ. VI, 202. — trans æthera, Æ. VII, 65. — *liquidam* per æstatem, G. IV, 59. — *liquido* in aere, G. I, 404. — nectare, G. IV, 164, 384. — electro, Æ. VIII, 402. — pede, Cu. 17. — æquore, Cir. 493. — sale, Mor. 46. — *liquida* nocte, Æ. X, 272. — *liquidi* fontes, G. II, 200; III, 529; IV, 18. — lacus, Æ. VII, 760. — *liquidos* fontes, G. IV, 376. — lacus, G. IV, 526. — *liquidas* voces, G. I, 410. — in undas, Æ. V, 859. — *liquida* mella, G. IV, 102. — nubila cycni, Æ. VII, 699. — *liquidis* fontibus, E. II, 59. — in nubibus, Æ. V, 525.

Liquo: liquatur Ceres foraminibus, Mor. 42.

Liquor: liquitur humor vere novo, G. I, 44. — corpore sudor, Æ. IX, 813. — *liquuntur* amnes rupibus, G. II, 187. — huic guttæ, Æ. III, 28. — *liquentem* fluvium, G. IV, 442. — *liquentes* campos, Æ. VI, 724. — *liquentia* mella, Æ. I, 432. — vina, Æ. V, 238, 776. — flumina, Æ. IX, 679.

Liquor fluidus abundabat, G. III, 484. — Xanthi, Cu. 306. — *liquorem* placidum sonat, Cu. 147. — *liquore* Chimæreo perfusa, Cu. 14. — *liquores* gelidos adolere, Mor. 38.

Lis: litem ut discerneret, Æ. XII, 898. — *lites* tantas componere, E. III, 108. — novas incidere, E. IX, 14.

Litera voce tacita formæ elogium, Cu. 411.

Lito: litandum anima Argolica, Æ. II, 118. — *litatis* sacris, Æ. IV, 50.

Litoreus: litoreas aves, Æ. XII, 248. — *litoreis* sub ilicibus, Æ. III, 390; VIII, 43.

Litus omne sonaret, E. VI, 44. — relictum videre, Æ. II, 28. — Dardanium sudarit sanguine, Æ. II, 582. — avarum fuge, Æ. III, 44. — dextrum fuge, Æ. III, 413. — cui arandum, Æ. IV, 212. — arenosum Libyæ, Æ. IV, 257. — ama, Æ. V, 163. — in Hesperium emicat, Æ. VI, 6. — ad Ausonium, Æ. VII, 198. — fefellit, Æ. VII, 215. — innocuum rogamus, Æ. VII, 229. — sacrum Numici arant, Æ. VII, 798. — ad diversum adacti, Æ. XI, 261. — relinquit, Æ. XI, 627. — *litoris* primi oram, G. II, 44. — Itali oram, Æ. III, 396. — Rhœtei ora, Cu. 312. — Surrentini ora, Cat. VI, 12. — in *litore*, E. I, 61; II, 25, et alibi. — litore ab utroque gentes, G. III, 33. — in extremo, G. III, 542. — errantes cervos, Æ. I, 184. — Trinacrio, Æ. I, 196. — locant ahena, Æ. I, 213. — linquant classem, Æ. I, 517. — in deserto, Æ. II, 24. — jacet truncus, Æ. II, 557. — curvo loco mœnia, Æ. III, 16. — sicco subductæ puppes, Æ. III, 135. — curvo exstruimus toros, Æ. III, 223. — de litore, Æ. III, 263; VI, 460. — litore funem deripere, Æ. III, 266. — stant puppes, Æ. III, 277; VI, 902. — ab litore, Æ. III, 536, 639. — ejectum, Æ. IV, 373. — toto deducunt naves, Æ. IV, 397. — toto vides properari, Æ. IV, 416. — ab omni, Æ. V, 43. — in sicco, Æ. VI, 162. — agitabat feras, Æ. VII, 477. — currum effudere, Æ. VII, 779. — in viridi, Æ. VIII, 83. — toto fremunt puppes, Æ. VIII, 497. — ab rubro, Æ. VIII, 686. — in Euboico Baiarum, Æ. IX, 710. — in Erycino, Æ. X, 36. — in curvo, Æ. XI, 184. — toto ardentes socios, Æ. XI, 199. — Libyco habitantes Locros, Æ. XI, 265. — spumanti incinctam Cithnon, Cir. 475 — *litora* fluctu percussa, E. V, 83. — plangunt, G. I, 334. — resonantia misceri, G. I, 359. — ad litora, G. II, 108; III, 200 et alibi. — litora myrtetis lætissima, G. II, 112. — resonant Alcyonen, G. III, 338. — Lavinia, Æ. I, 3. — proxima contendunt petere, Æ. I, 157. — despiciens, Æ. I, 225. — per litora, Æ. I, 576. — litora circum omnia, Æ. I, 668. — nota petens, Æ. II, 256. — fida petunt, Æ. II, 399. — patriæ relinquo, Æ. III, 10. — complent, Æ. III, 71, 676. — circum errantem, Æ. III, 75. — deserta Cretæ, Æ. III, 122. — non hæc suasit Apollo, Æ. III, 161. — ad litora Hesperiæ, Æ. III, 186. — litora Strophadum, Æ. III, 209. — per curva, Æ. III, 239. — Actiaca celebramus ludis, Æ. III, 280. — Epiri legimus, Æ. III, 292. — linquens, Æ. III, 300. — ad curva, Æ. III, 643. — nota petentem, Æ. III, 657. — errata relegens, Æ. III, 691. — circum volat, Æ. IV, 254. — fervere, Æ. IV, 409, 567. — deseruere, Æ. IV, 582. — et portus vacuos sensit, Æ. IV, 588. — contraria litoribus imprecor, Æ. IV, 628. — nostra tetigissent, Æ. IV, 657. — fida fraterna Erycis, Æ. V, 23. — compleram cœtu, Æ. V, 107. — contra spumantia, Æ. V, 125. — inclusa volutant vocem, Æ. V, 150. — lustrat, Æ. V, 611. — per diversa, Æ. V, 676. — per procurva, Æ. V, 765. — prætexunt puppes, Æ. VI, 4. — circum hæc volitant, Æ. VI, 329. — Circææ terræ raduntur, Æ. VII, 10. — dira subirent, Æ. VII, 22. — ad ignota, Æ. VII, 124. — gentis explorant, Æ. VII, 149. — circum Hymettia, Æ. VII, 764. — præcipere, Æ. X, 277. — speculatus Tarchon, Æ. X, 290. — curva petat, Æ. X, 683. — vestra populat, Æ. XII, 262. — Sigea præter, Cu. 307. — per Heræa, Cu. 355. — candida Thesei, ridentia conchis, Cir. 103. — *litoribus* contraria litora imprecor, Æ. IV, 628. — nostris dedisti moriens æternam famam, Æ. VII, 1. — in desertis, Cir. 519.

Lituus: lituo insignis, Æ. VI, 167

— quirinali succinctus, Æ. VII, 187. — *lituos* pati, G. III, 183.

Liveo: liventis plumbi glandes, Æ. VII, 687.

Lividus: livida vada, Æ. VI, 320.

Loco litore mœnia, Æ. III, 17. — *locas* fundamenta Carthaginis, Æ. IV, 266. — *locat* super toro exuvias, Æ. IV, 508. — sedili viros, Æ. VIII, 176. — tabella lumina, Mor. 21. — *locant* ahena litore, Æ. I, 213. — fundamenta theatri, Æ. I, 428. — ahena ordine, Æ. V, 102. — *locavi* in parte regni, Æ. IV, 374. — *locavit* hic urbem, Æ. I, 247. — se mediam regina, Æ. I, 698. — longævum in sede sacra, Æ. II, 525. — stratis Ænean, Æ. VIII, 367. — membra tergo, Æ. X, 867. — multos in solido, Æ. XI, 427. — *locarim* te in parte cœli, Æ. XII, 145. — *locare* manu tecta, Æ. VII, 127. — *locatur* fronte elogium, Cu. 410. — *locantur* munera ante oculos, Æ. V, 109. — *locari* arce equum, Æ. II, 33.

Locuples plura petebat, Mor. 65.

Locus panditur, G. I, 33. — arvorum ingeniis, G. II, 177. — eligitur, G. IV, 296. — est in secessu, Æ. I, 159. — quis non plenus laboris? Æ. I, 459. — est, Æ. I, 530; III, 163. — hic classibus, Æ. II, 30. — cui nusquam apud Danaos, Æ. II, 71. — is urbis erit, Æ. III, 393; VIII, 46. — si quis precibus, Æ. IV, 319. — ultimus Æthiopum est, Æ. IV, 481. — Hippocoontis primus exit, Æ. V, 492. — habebit nomen Palinuri, Æ. VI, 381. — hic est umbrarum, Æ. VI, 390. — hic est ubi, etc., Æ. VI, 540. — quis habet Anchisen? Æ. VI, 670. — quondam dictus Ardea, Æ. VII, 411. — est nobilis, Æ. VII, 563. — hic solus vacat fortunæ, Æ. XI, 180. — sede pia maneat tibi, Cu. 38. — *loci* ignaros, Æ. II, 384. — numina, Æ. III, 697. — leges, Æ. IV, 213. — genium, Æ. V, 95; VII, 136. — deus, Æ. VIII, 31. — religio, Æ. VIII, 350. — fraude, Æ. IX, 397. — natura, Æ. X, 366; Cu. 120. — *locum* ipse notavi, E. III, 69. — capies oculis, G. II, 230. — similem exquirunt, G. II, 266. — esse morti, G. IV, 226. — optare tecto, Æ. I, 425. — dant tela, Æ. II, 633. — optavit regno, Æ. III, 109. — omnem implevit clamore, Æ. III, 313. — intendit sertis, Æ. IV, 506. — priorem superare, Æ. V, 165. — capit, Æ. V, 185. — secundum tenuit, Æ. V, 258. — capiunt, Æ. V, 315. — arte pererrat, Æ. V, 442. — dixerunt Aornon, Æ. VI, 242. — servant nomen et arma, Æ. VI, 507. — molitur, Æ. VII, 158. — speculata arte, Æ. VII, 477. — dat silva, Æ. VII, 677. — delegerunt, Æ. VIII, 53. — testatur, Æ. VIII, 346. — insidiis conspeximus, Æ. IX, 237. — cæde recentem, Æ. IX, 456. — dedissent fata, Æ. XI, 112. — arripuit, Æ. XI, 531. — latentem conformare, Cu. 390. — aptum mundaverat, Mor. 51. — *loco* stare, G. III, 84. — quo effoderunt signum, Æ. I, 443. — quo res summa, Æ. II, 322. — ne cedat fama, Æ. VII, 333. — cedit sententia, Æ. IX, 220. — opportuna, Æ. IX, 531. — quo sit fortuna, Æ. IX, 723. — statuit Teucros, Æ. XII, 506. — *loca* feta Austris, Æ. I, 51. — sulfure fumant, Æ. II, 698. — late tacentia Æ. VI, 265. — quæ sint, vestigemus, Æ. VII, 131. — silent late, Æ. IX, 190. — *locorum* habitus, G. I, 52. — ignari, Æ. I, 332. — per opaca ferimur, Æ. II, 725. — veterum errore deceptum, Æ. III, 181. — *loca* invertêre, G. II, 140. — in loca sua ire, G. II, 235. — loca implet questibus, G. IV, 515. — late milite complent, Æ. II, 495. — hæc vi dissiluisse ferunt, Æ. III, 414. — legunt sorte, Æ. V, 132. — hæc Trojam esse jubet, Æ. V, 756. — proxima tenent, Æ. VI, 434. — per loca senta situ ire, Æ. VI, 462. — loca turbida adires, Æ. VI, 534. — proxima lucis tenet, Æ. VI, 761. — pervolitat late, Æ. VIII, 24. — jussa tenent, Æ. X, 238. — circum late metabat, Cu. 172. — *locos*

novos explorare, Æ. I, 306. — devenere, Æ. I, 365. — desertos videre, Æ. II, 28. — lætos devenere, Æ. VI, 638. — qui dicti Albani, Æ. IX, 387. — *locis* leges imposuit natura, G. I, 61. —diversa labentia flumina, G. IV, 367. — illa immota manent, Æ. III, 447. — omnibus adero, Æ. IV, 386. —his cernit Phædram, Æ. VI, 445.— cede, Æ. VII, 559. — capitur, Æ. VIII, 311. —his me posuere, Æ. VIII, 335. — tuta castra, Æ. VIII, 604. —bis sex petitum thoraca, Æ. XI, 10.

Lolium infelix, E. V, 37; G. I, 154.

Longævus haruspex, Æ. VIII, 498. —Iapyx, Æ. XII, 420.—*longæva* conjux, Æ. V, 620. — sacerdos, Æ. VI, 321, 628. — *longævi* Anchisæ, Æ. V, 535. — regis, Æ. VII, 166. — parentis, Æ. XII, 44. — *longævo* parenti, Æ. III, 169. — tibi quem educet, Æ. VI, 764. — similis omnia, Æ. IX, 650. — *longævum* in sede locavit, Æ. II, 525. — *longævi* custodes, Æ. V, 256. — *longævos* senes, Æ. V, 715.

Longe resonantia litora, G. I, 358 et alibi. — *longius* albescere fluctus, G. III, 238 et alibi.

Longinquus: longinqua vetustas, Æ. III, 415. — *longinqua* Tarenti petito, G. II, 197.

Longum vale, E. III, 79. — nec longum lætabere, Æ. X, 740.

Longus in occasum ager, Æ. XI, 317. — *longa* legio, G. II, 279. — injuria, Æ. I, 341. — via, Æ. III, 383. — hiemem, quam longa, fovere, Æ. IV, 193. — dies, Æ. V, 783; VI, 745. — quam longa est nox, Æ. VIII, 86. — *longum* agmen, Æ. I, 186. — tempus, G. II, 80; Æ. IX, 395. — *longi* luctus pars, Æ. XI, 214. — *longæ* vittæ tænia, Æ. VII, 352. —pallæ tegmine, Æ. IX, 576. — *longum* laborem, G. I, 293; Æ. III, 160.—amorem, Æ. I, 749; III, 487.—dolorem, Æ. IV, 693. — per inane, Æ. XII, 354. — quod texas ordine, Cir. 339. — *longam* alvum, G. III, 427. — Albam, Æ. I, 271; V, 597. — viam, Æ. IV, 467. — *longo* post tempore, E. I, 30, 68; Cir. 74. — in secessu, Æ. I, 159. — sermone, Æ. I, 217. — ordine, Æ. I, 395, 703, etc.— luctu, Æ. II, 26.—bello, Æ. II, 109; IX, 511. — limite, Æ. II, 697. — cursu, Æ. III, 116; Cir. 462. — tempore, Æ. III, 309. — circuitu, Æ. III, 412. — agmine, Æ. V, 90; X, 769. — intervallo, Æ. V, 320. — circo. Æ. V, 551. — ex æthere, Æ. VII, 288. — penso, Æ. VIII, 411. — ex longo collecta rabies, Æ. IX, 64. — longo amori, Cir. 383. — *longa* carina, Æ. V, 158; X, 197.—cum veste, Æ. VI, 645. — in pace, Æ. VII, 46. — morte, Æ. VIII, 488. — abiete, Æ. XI, 667. — cuspide, Æ. XII, 386, 510. — *longi* fluctus, G. III, 200. — *longæ* ambages, Æ. I, 341. — *longa* fastidia, E. IV, 61. — exorsa, G. II, 46. — deserta, G III, 342. — atria, Æ. II, 483. — exsilia, Æ. II, 780. — juga, Æ VI, 411; XI, 544.—oblivia, Æ. VI, 715.—per colla, Æ. VII, 700. — *longarum* viarum Æ. III, 714. — *longos* tractus flammarum, G. I, 367. — fletus, Æ. III, 344. — cursus, Æ. III, 430. — tortus, Æ. V, 276. — flexus, Æ. VIII, 95. — annos, Æ. X, 549. — *longas* voces, Æ. IV, 463. — *longis* diebus, G. II, 201. — colubris, G. II, 320. — porticibus, Æ. II, 528. — terris, Æ. III, 383. — scutis, Æ. VIII, 662. — hastis, Æ. IX, 229. — singultibus, Æ. IX, 415. — passibus, Æ. XI, 907. — *longior* anno mihi hæc lux, E. VII, 43. — *longissima* series, Æ. I, 641.

Loquax: loquacia per stagna, Æ. XI, 458. — *loquacibus* ranis, G. III, 431. — nidis, Æ. XII, 475.

Loquela: loquelas has fundit, Æ. V, 842.

Loquor haud ignota, Æ. II, 91. — quid loquor? Æ. IV, 595. — *loquitur* hæc, Æ. X, 907; Cir. 250. — te jucundior, Cat. XIII, 9. — Clio, Cat. XIII, 10. — *loquuntur* montes silvæque, E. V, 28. — te dare jura hospiti-

bus, Æ. I, 731. — *loquuta est* sic ore, Æ. I, 614. — est voce demissa, Æ. III, 320. — est vere omnia de te, Æ. VI, 189. — est mollius, Æ. VII, 357. — est ore ad quem, Æ. IX, 5. — *loquar* pauca pro re, Æ. IV, 337. — *loquetur* tibi graviore sono, Cu. 8. — *loqueretur* pagina nomen tuum, Cir. 41. — *loqui* orsa vates, Æ. VI, 125, 562. — audita, Æ. VI, 266. — *loquentis* ab ore, Æ. VII, 118. — os oculosque, Æ. VIII, 152. — vocem animamque, Æ. X, 347. — *loquentes* pinos, E. VIII, 22. — *loquutus* ore hominis, G. IV, 444. — tali ore Cyllenius, Æ. IV, 276. — sic deinde jubet, Æ. V, 14. — sic in mediis, Æ. V, 303. — nec plura, Æ. VII, 599. — ea verba, Æ. VIII, 404. — ore Hyrtacides, Æ. IX, 319. — quisquis de clade, Cir. 89. — *loquutam* mente simulata sensit, Æ. IV, 105. — *loquuti* digna Phœbo vates, Æ. VI, 662. — *loquutæ* pecudes, G. I, 478. — *loquendi* ore dedit finem, Æ. VI, 76.

Loratus: lorata sub juga, Mor. 122.

Lorica fidelis, Æ. IX, 707. — habilis est tergo, Æ. XII, 432. — *loricæ* moras, Æ. X, 485. — oras recludit, Æ. XII, 925. — *loricam* consertam hamis auroque trilicem, Æ. III, 467. — induitur, Æ. VII, 640. — ex ære rigentem miratur, Æ. VIII, 621. — impedit hasta, Æ. X, 553. — inter galeamque, Æ. XI, 692. — squalentem auro circumdat humeris, Æ. XII, 88. — revulsam Phrygis lacerare manu, Æ. XII, 98. — bilicem rumpit, Æ. XII, 376.

Lorum subter, Æ. XII, 532. — *lora* dant proni, G. III, 107. — dat, Æ. I, 156. — tenens, Æ. I, 477. — trajectus per pedes, Æ. II, 273. — undantia concussere, Æ. V, 146. — inter lora jacere, Æ. IX, 318. — inter lora media excutit aurigam, Æ. XII, 469. — lora regebat, Æ. XII, 624. — paterna, Cat. VIII, 22.

Lotos impia, Cu. 123. — *loto* genus haud unum, G. II, 84. — *lotos* frequentes ferat præsepibus, G. III, 394.

Lubens, vide *Libens*.

Lubricus anguis, Æ. V, 84; VII, 353. — tentasti artes patrias, Æ. XI, 716. — *lubrica* terga, Æ. II, 474. — per lubrica surgens, Æ. V, 335.

Luceo: lucet qualе ebur, Æ. X, 137. — via ordine flammarum, Æ. XI, 143. — *lucent* in equis pariter, Æ. V, 554. — fulcra toris, Æ. VI, 603. — qua colla, Æ. XI, 693. — *lucebat* semita per calles, Æ. IX, 383. — *lucens* grata bonis, Cu. 40. — superne crista, Cu. 170. — *lucentem* globum lunæ, Æ. VI, 725.

Lucerna: lucernam pronam his admovet, Mor. 10.

Lucesco: lucescere solem, E. VI, 37.

Lucidus anguis, G. I, 205. — orbis, G. I, 459. — polus, Æ. III, 585. — *lucida* ferro spicula, Æ. V, 306; VII, 626. — gramina, Cu. 46. — discrimina, Cu. 101.

Lucifugus: lucifugis congesta cubilia blattis, G. IV, 243.

Luctamen abesset remo per fluvium, Æ. VIII, 89.

Luctificus: luctificam Alecto, Æ. VII, 324.

Luctor: luctatur telum eripere, Æ. XII, 387. — *luctantur* hædi cornibus adversis, G. II, 525. — arena, Æ. VI, 643. — in marmore tonsæ, Æ. VII, 28. — *luctans* diu, Æ. XII, 781. — *luctantem* animam, Æ. IV, 695. — in scopulo Sergestum, Æ. V, 220. — urguet rostro, Æ. XI, 756. — *luctantes* juvencos, G. II, 357. — ventos, Æ. I, 53. — aqua rates, Cat. V, 26.

Luctus Aristæi, G. IV, 350. — crudelis, Æ. II, 369. — in faucibus Orci posuit cubilia, Æ. VI, 274. — minor in castris, Æ. IX, 452. — *luctus* ingentis solatia, Æ. XI, 62. — tanti prænuntia fama, Æ. XI, 139. — longi pars, Æ. XI, 214. — *luctum* ingentem tuorum ne quære, Æ. VI, 869. — portavit amor, Cir. 289. — *luctu* refugit animus, Æ. II, 12. — longo solvit se Teucria, Æ. II, 26. — in luctu trahe-

bam vitam, Æ. II, 92. — luctu diverso miscentur mœnia, Æ. II, 298. — Phaethontis Cycnum duxisse senectam, Æ. X, 189. — mixta insania, Æ. X, 871; XII, 667. — mœsto immugit regia, Æ. XI, 38. — ingenti deficit, Æ. XI, 231. — consedisse urbem, Æ. XI, 350. — accensa phalanx, Æ. XII, 277. — concussit urbem, Æ. XII, 594. — tanto turbantur mœnia, Æ. XII, 620. — miscere hymenæos, Æ. XII, 805. — mutaverat artus, Cu. 127. — *luctus* hos mihi prædixit, Æ. III, 713. — incendentem illam corripiunt, Æ. IX, 500. — æquabat Mavors, Æ. X, 755.

Lucus ne quis sit, E. VI, 73. — lætissimus umbræ, Æ. I, 441. — Dianæ, Æ. III, 681. — late sacer additur, Æ. V, 761. — omnis hunc tegit, Æ. VI, 139. — ingens, Æ. VIII, 597. — fuit in arce, Æ. IX, 86. — *lucum* caligantem nigra formidine, G. IV, 468. — revises, G. IV, 547. — ingentem prospicit, Æ. VII, 29. — ingentem monstrat, Æ. VIII, 342. — diemque sacrasse Pelasgos, Æ. VIII, 601. — in *luco* Jovis, G. III, 181. — luco frondoso desere corpora, G. IV, 543. — in hoc, Æ. I, 450. — in luco ante urbem, Æ. III, 302; VIII, 104. — luco toto absistite, Æ. VI, 259. — volabant volucres, Æ. VII, 34. — ex alto, Æ. VII, 95. — viridi gaudens, Æ. VII, 800. — subeunt, Æ. VIII, 125. — statuit aram, Æ. VIII, 271. — Pilumni sedebat, Æ. IX, 3. — Martis eductum, Æ. IX, 584. — Jovis quos eduxit, Æ. IX, 673. — in alto, Æ. XI, 456. — virenti residere, Cu. 108. — *lucos* per altos, E. VIII, 86. — per sonantes, E. X, 58. — per silentes, G. I, 476. — gerit India, G. II, 122. — picis Narycíæ, G. II, 438. — Molorchi linquens, G. III, 19. — circa lucos Silari, G. III, 146. — lucos sonantes mirans, G. IV, 364. — in altos Italiæ, Æ. I, 693. — Triviæ subeunt, Æ. VI, 13. — Stygios adspicies, Æ. VI, 154. — in lucos dirigite cursum. Æ. VI. 105. — lucos inaccessos resonat cantu, Æ. VII, 11. — sub Albunea consulit, Æ. VII, 82. — Capenos qui habent, Æ. VII, 697. — in altos, Æ. XI, 740. — colit, Cu. 86. — inter Cimmerios, Cu. 231. — sonantes incolitis, Cir. 196. — *lucis* in altis, G. IV, 533. — Avernis præfecit te, Æ. VI, 118, 564. — opacis habitamus, Æ. VI, 673. — Egeriæ eductum, Æ. VII, 763. — sacratis arceantur equi, Æ. VII, 778.

Ludibrium : ludibria ventis ne volent (folia), Æ. VI, 75.

Ludicrus : ludicra præmia petuntur, Æ. XII, 764.

Ludo : ludis natum imaginibus, Æ. I, 408. — *ludit* senectus vatem formidine, Æ. VII, 442, 453. — *ludunt* in sicco fulicæ, G. I, 363. — versibus, G. II, 386. — examina cælo, G. IV, 103. — reduces, Æ. I, 397. — per undas, Æ. V, 595. — jubæ per colla, Æ. XI, 497. — *lusi* carmina pastorum, G. IV, 565. — *lusit* amantem vana spe, Æ. I, 352. — multos fortuna, Æ. XI, 427. — *lusimus*, Cu. 1, 3. — *luserat* ambo spe, E. VI, 18. — plurima illa nocte, Æ. IX, 336. — *ludet* juventus, G. IV, 22. — *luderet* mihi Æneas parvulus aula, Æ. IV, 329. — *ludere* calamo quæ vellem, E. I, 10. — versu, E. VI, 1. — in numerum, E. VI, 27. — huic circum ubera, Æ. VIII, 631. — apta viribus, Cu. 35. — interdum liceat, Cir. 19. — vestem in corpore gaudens, Cir. 144. — *ludens* coma, Cu. 73. — *ludentes* in herba Panes, Cu. 114. — *ludar* potius formidine, Æ. X, 632.

Ludus in undis, E. IX, 39. — est flectere equos, Æ. IX, 606. — *ludum* illum si æquasset nocti, Æ. IX, 338. — per ludum consonet, Cu. 4. — *ludo* mea seria posthabui, E. VII, 17. — ducunt noctem, G. III, 379. — inani prohibebis, G. IV, 105. — texunt fugas, Æ. V, 593. — indutus galea, Æ. V, 674. — contendunt, Æ. VI, 643. — intenti pueri, Æ. VII, 380. — ducit noctem, Æ. IX, 167. — prodita, Cir. 150.

— *ludi* veteres ineunt proscenia, G. II, 381. — *ludos* commissos canit tuba, Æ. V, 113. — *ludis* Iliacis celebramus litora, Æ. III, 280. — variis referunt sollennia, Æ. V, 605. — fremebant viæ, Æ. VIII, 717.

Lues tabida venit membris, Æ. III, 139. — prima sublapsa pertentat sensus, Æ. VII, 354.

Lugeo: lugent cassum lumine, Æ. II, 85. — *lugeret* Græcia versis fatis, Æ. XI, 287. — *lugentes* campi monstrantur, Æ. VI, 441.

Lugubris: lugubre rubent cometæ, Æ. X, 273.

Lumbus: per lumbos agitur spina, G. III, 87. — *lumbos* in crocotulam movere, Cat. V, 21.

Lumen purpureum juventæ afflarat genetrix, Æ. I, 590. — fundere, Æ. II, 683. — hoc spirabile cæli, Æ. III, 600. — ingens terebramus, Æ. III, 635. — cui ademtum, Æ. III, 658. — premit luna, Æ. IV, 80. — per jucundum cæli te oro, Æ. VI, 363. — ad superum, Æ. VI, 680. — tremulum aquæ, Æ. VIII, 22. — piceum fert tæda, Æ. IX, 75. — bibulum restinguens, Cir. 344. — defendit, Mor. 14. — *luminis* hiberni ignes, G. I, 291. — auras, G. II, 47. — effossi cruorem, Æ. III, 663. — sub oras quem edidit, Æ. VII, 660. — orbes, Cu. 221. — a *lumine* aversum, G. IV, 423. — lumine glauco ardentes oculos, G. IV, 451. — cassum lugent, Æ. II, 85. — lustro vestigia, Æ. II, 754. — multo manifesti, Æ. III, 151. — se complent cornua lunæ, Æ. III, 645. — torvo adstantes fratres, Æ. III, 677. — in manifesto, Æ. IV, 358. — novo spargebat terras, Æ. IV, 584. — quarto prospexi, Æ. VI, 356. — purpureo æther campos vestit, Æ. VI, 640. — supremo reliquit vita, Æ. VI, 735. — sub tremulo, Æ. VII, 9. — fulvo involvi, Æ. VII, 76. — cum primo solis, Æ. VII, 130. — atro fumantes tædas, Æ. VII, 457. — lustrabat corpus, Æ. VIII, 153. — immisso trepident Manes, Æ. VIII, 246. — percurrit rima ignea nimbos, Æ. VIII, 392. — novo spargebat terras, Æ. IX, 459. — lævo contristat cælum, Æ. X, 275. — demisso venerans aram, Æ. XII, 220. — spoliatum corpus, Æ. XII, 935. — a lumine Phœbi viduos lacus, Cu. 372. — *lumina* clarissima mundi, G. I, 6. — sera accendit, G. I, 251. — fundunt, G. II, 432. — flammantia torquens anguis, G. III, 433. — tegeret somno, G. IV, 414. — natantia condit somnus, G. IV, 496. — Libyæ regnis defixit, Æ. I, 226. — ardentia tendens, Æ. II, 405. — declinat somno, Æ. IV, 185. — morte resignat, Æ. IV, 244. — tenebat immota, Æ. IV, 332. — flexit, Æ. IV, 369. — attollens, Æ. V, 847. — natantia solvit, Æ. V, 856. — defixus, Æ. VI, 156. — sub lumina solis, Æ. VI, 255. — lumina stant flamma, Æ. VI, 300. — fumea tædis, Æ. VI, 594. — vitæ attigerint, Æ. VI, 829. — parum læta, Æ. VI, 863. — in nocturna urit cedrum, Æ. VII, 13. — flammea torquens, Æ. VII, 449. — ad lumina vitæ surgere, Æ. VII, 771. — lumina solis orientia spectans, Æ. VIII, 69. — ad lumina famulas exercet, Æ. VIII, 411. — lumina vertentem Gorgona, Æ. VIII, 438. — rara micant, Æ. IX, 189. — canentia solvit leto, Æ. X, 418. — volvit, Æ. X, 447. — morientia Turni, Æ. X, 463. — clauduntur in noctem æternam, Æ. X, 746. — tot ducum cecidisse, Æ. XI, 349. — frigida leto labuntur, Æ. XI, 819. — hæc invisa relinquam, Æ. II, 63. — conversi ad solem, Æ. XII, 172. — clauduntur, Æ. XII, 310. — candida quatiebat, Cu. 42. — flammantia micant, Cu. 171. — intendere, Cu. 174. — diducta pandebant genas, Cu. 183. — torva tenentem serpentem, Cu. 188. — flagrantia tædis collucent, Cu. 216. — retulit intus, Cu. 290. — devinctus erat somno, Cir. 206. — mihi deflectunt, Cir. 260. — ardentia tollens,

CIR. 402. — fida locat tabella, MOR. 21. — lacrimantia tergit, MOR. 108. — *luminibus* arrectis arsere flammæ, Æ. II, 173. — tacitis totum pererrat, Æ. IV, 364.

Luna alios dies dedit, G. I, 276. — menstrua, G. I, 353. — obnoxia radiis fratris, G. I, 396. — colligit ignes, G. I, 427. — roscida reficit saltus, G. III, 337. — plena, Æ. III, 152. — obscura premit lumen, Æ. IV, 81. — candida negat cursus, Æ. VII, 9. — *lunæ* labores, G. II, 478. — tacitæ silentia, Æ. II, 255. — cornua, Æ. III, 645. — globum, Æ. VI, 725. — radiantis imagine, Æ. IX, 403. — sidera, CIR. 37. — *lunam* deducere cælo, E. VIII, 69. — errantem canit, Æ. I, 742. — per lunam oblati, Æ. II, 340. — lunam in nimbo tenebat nox, Æ. III, 587. — ad lunam messæ herbæ, Æ. IV, 513. — lunam per incertam est iter, Æ. VI, 270. — qualem surgere videt, Æ. VI, 454. — aliam suspiciens, Æ. IX, 403. — *luna!* Pan te fefellit, G. III, 392. — *lunas* sequentes ordine, G. I, 424.

Lunatus: lunatis peltis, Æ. I, 490; XI, 663.

Luo: luis commissa, G. IV, 454. — *luimus* sanguine perjuria, G. I, 502. — *luisti* nimium crudele supplicium, Æ. XI, 841. — *luet* morte, Æ. XI, 849. — *luetis* commissa non simili pœna, Æ. I, 136. — *luat* morte, Æ. XI, 444. — *luant* peccata, Æ. X, 32. — *luere* pro vobis fœdus, Æ. XII, 695.

Lupa: lupæ nutricis tegmine, Æ. I, 275. — *lupam* fetam procubuisse, Æ. VIII, 631.

Lupatus: lupatis duris parere, G. III, 208.

Lupinus: lupini tristis fragiles calamos, G. I, 75.

Lupus capellam sequitur, E. II, 63. — triste stabulis, E. III, 80. — pecori insidias meditatur, E. V, 60. — quantum numerum, tantum curamus frigora, E. VII, 52. — fugiat oves, E. VIII, 52. — explorat insidias, G. III, 557. — insidiatus ovili, Æ. IX, 59. — Martius, Æ. IX, 566. — ille sese abdidit, Æ. XI, 811. — *lupi* de pelle, Æ. VII, 688. — malæ texere caput, Æ. XI, 681. — *lupum* leæna sequitur, E. II, 63. — fieri sæpe vidi, E. VIII, 97. — *lupi* Mœrim videre priores, E. IX, 54. — raptores, Æ. II, 355. — *luporum* genus acre, G. III, 264. — incursus horrebis, G. III, 407. — caudas, Æ. III, 428. — magnorum formæ, Æ. VII, 18. — *lupos* acuunt agni, G. IV, 435. — *lupis* ululantibus, G. I, 486.

Lustralis: lustralibus extis vescitur, Æ. VIII, 183.

Lustro vestigia tua, E. II, 12. — quæ sit copia circum me, Æ. II, 564. — lumine vestigia, Æ. II, 754. — *lustras* flammis opera terrarum, Æ. IV, 607. — *lustrat* singula sub templo, Æ. I, 453. — atria, Æ. II, 528. — litora, Æ. V, 611. — ter montem, Æ. VIII, 231. — equo muros, Æ. IX, 58. — tacitus vestigia, Æ. XI, 763. — hirundo atria pennis, Æ. XII, 474. — lustrant omnia, Æ. VI, 888. — regem choreis, Æ. X, 224. — *lustrabat* solus arva, G. IV, 519. — terras lampade, Æ. IV, 6; VII, 148. — animas, Æ. VI, 681. — ille lumine corpus, Æ. VIII, 153. — *lustravit* viros, Æ. VI, 231. — corpore Trojam, CU. 323. — *lustravere* consessum et oculos suorum, Æ. V, 578. — in equis ignem, Æ. XI, 190. — *lustrabo* Mænala, E. X, 55. — *lustrabimus* agros, E. V, 75. — *lustrabunt* umbræ montibus convexa, Æ. I, 608. — *lustres* quo tutius æquora, Æ. III, 377. — *lustret* pericula, Æ. IX, 96. — *lustrare* extrema Libyæ, Æ. I, 577. — metas Pachyni, Æ. III, 429. — choro, Æ. VII, 391. — *lustrans* omnem accessum, Æ. VIII, 229. — vestigat Turnum, Æ. XII, 467. — *lustramur* Jovi, Æ. III, 279. — *lustrandum* navibus æquor, Æ. III, 385.

Lustrum: lustro confecto redeunt

quinquatria, CIR. 24. — *lustra* ferarum, G. II, 471. — inter deserta ferarum, Æ. III, 647. — in invia ventum est, Æ. IV, 151. — inter horrentia, Æ. XI, 570. — *lustris* labentibus, Æ. I, 283.

Luteolus: luteola caltha, E. II, 50.

Luteus: lutea Aurora, Æ. VII, 26. — serta, COP. 14.

Lutosus: lutosa Gallia, CAT. VIII, 12.

Lutum: luto croceo mutabit vellera, E. IV, 44. — Corycio glomerarem flammea, CIR. 317.

Lux longior anno, E. VII, 43. — alma est data, Æ. I, 306. — Dardaniæ, Æ. II, 281. — ultima, Æ. II, 668. — tertia, Æ. III, 117; XI, 210. — alma recessit, Æ. III, 311. — crastina reddet se terris, Æ. VIII, 170. — alma suscitat Evandrum, Æ. VIII, 455. — nova offulsit, Æ. IX, 110, 731. — inimica propinquat, Æ. IX, 355. — crastina spectabit cædis acervos, Æ. X, 244. — reddita menti, Æ. XII, 669. — læta postera, CIR. 349. — festa, MOR. 68. — *lucis* piget, Æ. V, 678. — cupido, Æ. VI, 721. — proxima loca, Æ. VI, 761. — radiis ardentem nubem, Æ. VII, 142. — contemtor, Æ. IX, 205. — per ævum, CU. 37. — venturæ jejunia, MOR. 4. — sub *lucem*, G. I, 445. — lucem hausere pecudes, G. II, 340. — in lucem, G. III, 551; Æ. II, 471; IX, 338; X, 704. — lucem dant incendia, Æ. II, 569. — dat sulcus longo limite, Æ. II, 698. — relinquat, Æ. IV, 452; X, 855. — albescere vidit, Æ. IV, 586. — invisam abrumpere, Æ. IV, 631. — quæsivit cælo, Æ. IV, 692. — perosi, Æ. VI, 435. — jactant æra, Æ. VII, 527. — almam extulerat Aurora, Æ. XI, 183. — efflant naribus, Æ. XII, 115. — fugit, Æ. XII, 660. — tibi morer, Æ. XII, 873. — *luce* æstiva reclusit sol cælum, G. IV, 52. — carentum corpora, G. IV, 255. — obliqua fenestras, G. IV, 298. — carentum simulacra, G. IV, 472. — sub ipsa, G. IV, 490. — in clara, Æ. I, 588. — ahena coruscus, Æ. II, 470. — in pura, Æ. II, 590. — cum multa cucurrit stella, Æ. II, 694. — magis dilecta, Æ. IV, 31. — sedet custos, Æ. IV, 186. — optata fruatur, Æ. IV, 619. — serena Auroram vehebant equi, Æ. V, 105. — sub maligna, Æ. VI, 270. — in insperata deprensum, Æ. VIII, 247. — palam circumdare muros, Æ. IX, 153. — retectis rebus, Æ. IX, 461. — jam matura ruebat dies, Æ. X, 257. — *luces* alternas vivere, CIR. 397. — tot assiduas pendebo, CIR. 417.

Luxuria foliorum exuberat, G. I, 191. — *luxuriæ* pretiis, CU. 59.

Luxuries: luxuriem segetum depascit, G. I, 112.

Luxurio: luxuriat toris pectus, G. III, 81. — *luxurians* alto fremit, Æ. XI, 497.

Luxus: luxu nimio, G. III, 135. — regali splendida, Æ. I, 637. — fovere hiemem, Æ. IV, 193. — regifico paratæ epulæ, Æ. VI, 605.

Lychnus: lychni incensi dependent laquearibus, Æ. I, 726.

Lympha: lymphæ susurrantis ad vada, CU. 104. — *lympha* fluviali spargere corpus, Æ. IV, 635. — fovit vulnus, Æ. XII, 420. — fovet corpora, CU. 150. — solenni perfusa, CIR. 147. — *lymphas* dant famuli, Æ. I, 701. — hausit, Æ. IX, 23. — *lymphis* date vulnera, Æ. IV, 683. — siccabat vulnera, Æ. X, 834.

Lymphatus: lymphata furit sine more, Æ. VII, 377.

Lynx: lyncis maculosæ tegmine, Æ. I, 323. — *lynces* stupefactæ, E. VIII, 3. — variæ Bacchi, G. III, 264.

Lyra: lyram auditura, CU. 284. — *lyra* recinente, CU. 13.

Macellum : macelli urbani merce, Mor. 82.

Macer taurus, E. III, 100. — *macra* aqua, Cat. V, 26.

Macero : macerat te amor igne, Cir. 244.

Machina hæc fabricata est, Æ. II, 46. — belli, Æ. II, 151. — fatalis scandit muros, Æ. II, 237. — æquata cælo, Æ. IV, 89.

Macies horrida, G. IV, 255. — squalida, Cir. 506. — *macie* tenuant armenta, G. III, 129. — suprema confecta forma viri, Æ. III, 590.

Macto : mactas manu prodigia, Æ. VIII, 294. — *mactat* quam tibi Æneas, Æ. VIII, 85. — hic Ladona, Æ. X, 413. — *mactant* bidentes Cereri, Æ. IV, 57. — lectas de more bidentes, Æ. VIII, 544. — juvencos, Æ. V, 101. — *mactabam* taurum regi cælicolum, Æ. III, 21. — *mactabat* taurum ad aras, Æ. II, 202. — rite bidentes, Æ. VII, 93. — *mactavit* aris debitos honores, Æ. III, 118. — *mactaverat* sacerdos hostiam, G. III, 489. — *mactabis* ovem, G. IV, 547. — *mactare* septem juvencos, Æ. VI, 38. — *mactantur* corpora boum Morti, Æ. XI, 197. — *mactatos* alterum in alterius sanguine, Æ. II, 667.

Mactus : macte virtute, puer, Æ. IX, 641.

Macula : maculæ immiscerier igni, G. I, 454. — *maculis* variaverit sol ortum, G. I, 441. — insignis, G. III, 56. — pullis infuscet vellera, G. III, 389. — auro squalentibus ardens, G. IV, 91. — interfusa genas, Æ. IV, 643. — albis bicolor equus, Æ. V, 566; IX, 49.

Maculo : maculant guttæ terram tabo, Æ. III, 29. — *maculavi* crimine nomen, Æ. X, 851. — *maculatur* amictu crista, Cu. 170. — *maculatus* corpore serpens, Cu. 162.

Maculosus alvum notis anguis, G. III, 427. — auro fulgor, Æ. V, 87. — *maculosæ* lyncis, Æ. I, 323.

Madefacio : madefecerat humum et herbas super, Æ. V, 330.

Madeo : madet terra sanguine, Æ. XII, 691. — *madent* terræ vere udo, G. III, 429. — terra torique, Æ. IX, 334. — *maderent* semina igni, G. I, 196. — *madens* pingui natio, Cat. VII, 4. — *madentem* crinem, Æ. IV, 216. — rore ramum, Æ. V, 854. — *madentes* myrrha crines, Æ. XII, 100.

Madesco : madescunt robora, Æ. V, 697.

Madidus : madida veste, Æ. V, 179; VI, 359.

Mæreo, *Mæstus*, vide *Mœreo*, *Mœstus*.

Magalia quondam, Æ. I, 421. — tetigit plantis, Æ. IV, 259.

Mage penetrabile telum, Æ. X, 481.

Magicus : magicas artes, Æ. IV, 493. — *magicis* sacris, E. VIII, 66.

Magis, E. I, 11 et alibi.

Magis atque magis, G. III, 185; Æ. II, 299; XII, 239.

Magister excutitur pronusque volvitur, Æ. I, 115. — ipse subit, Æ. V, 176. — Eryx, Æ. V, 391. — *magistri* laudibus gaudere, G. III, 185. — Arcadii inventa, G. IV, 283. — *magistrum* æquiparas, E. V, 48. — *magistro* pecoris, E. III, 101. — est spoliata, Æ. V, 224. — amisso, Æ. V, 867. — excussa navis, Æ. VI, 353. — sub te, Æ. VIII, 515. — Volscente, Æ. IX, 370. — *magistri* ovium, E. II, 33. — exquirunt juvenem, G. III, 118. — perfundunt pecus fluviis, G. III, 445. — cessere, G. III, 549. — exanimes, Æ. V, 669. — pavidi cessere, Æ. XII, 717. — *magistros* rerum quos dedit esse, Æ. IX, 173. — *magistris* paribus fulgent, Æ. V, 562.

Magistra : magistra arte, Æ. VIII, 442; XII, 427.

Magistratus legunt, Æ. I, 426.

Magnanimus Anchisiades, Æ. V, 407. — *magnanimi* Jovis, Æ. XII, 144, 878. — *magnanimum* Ænean, Æ. I, 260; IX, 204. — hostem, Æ. X, 771. — *magnanime* Ænea, Æ. V, 17. — *magnanimo* Volscente, Æ. X, 563. — *magnanimi* heroes, Æ. VI, 649. — *magnanimæ* gentes, Æ. X, 139. — *magnanimûm* heroum, G. IV, 476; Æ. VI, 307. — equorum, Æ. III, 704. — *magnanimos* duces, G. IV, 4.

Magnus ordo sæclorum, E. IV, 5. — orbis, G. II, 338. — Cæsar, G. IV, 560. — rex, Æ. V, 533. — Jupiter, Æ. IX, 208. — Apollo, Æ. IX, 654. — Æneas, Æ. X, 159. — Orion, Æ. X, 763. — clamor, Æ. XI, 455. — OEnides, Cat. XI, 6. — *magna* parens frugum, G. II, 173. — Pales, G. III, 1. — terra, G. IV, 366. — potentia, Æ. I, 664 — pars, Æ. II, 6. — umbra, Æ. II, 251. — deûm genetrix, Æ. II, 788. — imago, Æ. IV, 654. — ira, Æ. V, 707. — sacerdos, Æ. VI, 544. — conjux Jovis, Æ. VII, 308. — vis, Æ. VII, 432. — domus, Æ. VIII, 65. — fides, Æ. XI, 55. — *magnum* incrementum, E. IV, 49; Cir. 398. — quam mganum sit vincere, G. III, 289. — magnum exitium, Æ. II, 190; X, 13. — numen, Æ. IV, 94. — munus, Æ. VI, 526. — cælum, Æ. VI, 583. — bellum, Æ. VII, 80. — nomen, Æ. VII, 412; XI, 223. — agmen, Æ. VII, 706. — aliquid, Æ. IX, 186; X, 547. — concilium, Æ. XI, 234. — decus, Cu. 135. — est dicere, Cir. 137. — æquor, Cir. 394. — *magni* Jovis, Æ. III, 104; Cu. 11. — Abantis, Æ. III, 286. — patris, Æ. IV, 238. — Anchisæ, Æ. V, 99; VIII, 156. — incepti, Æ. V, 714. — Hectoris, Æ. VI, 166. — Ditis, Æ. VI, 541. — agminis, Æ. VII, 707. — Diomedis, Æ. VIII, 9. — æquoris, Æ. IX, 101. — Acestæ, Æ. IX, 218. — Æneæ, Æ. IX, 787; X, 830. — Achatæ, Æ. X, 344. — Olympi, Æ. X, 437. — orbis, Cu. 359. — mundi sidera, Cir. 7. — gurgitis, Cir 416. — Cypselidæ regnum, Cir. 464 — Scironis, Cat. VII, 9. — triumph decus, Cat. XI, 3. — *magnæ* Junonis Æ. III, 437; Cir. 139. — laudis ni egentes animæ, Æ. V, 751. — urbis Æ. XII, 116. — Romæ, Æ. XII, 168 — *magno* Amphitryoniadæ, Æ. VIII 103. — Jovi, Cir. 374. — *magnæ* sorori, Æ. VI, 250. — *magnum* Taburnum, G. II, 38. — Nilum, G. III, 28 — per aera, Æ. I, 300. — per orbem Æ. I, 602; XI, 694; XII, 3. — amorem, Æ. I, 716; VII, 28. — annum Æ. III, 284. — cratera, Æ. III, 525 — talentum, Æ. V, 248. — Alciden Æ. V, 414; VI, 122. — per mare, Æ V, 628. — deum, Æ. VI, 78; IX, 82 — sub axem, Æ. VI, 791. — in imperium, Æ. VI, 813; XI, 47. — pos cratera, Æ. IX, 346. — stridens phalarica, Æ. IX, 705. — ad æthera, Æ X, 459. — gemitum, Æ. X, 464. — Achillem, Æ. XI, 438. — *magnan* Hesperiam, Æ. I, 569. — Italiam, Æ IV, 345. — mentem, Æ. VI, 11. — partem, Æ. VI, 30. — ad urbem, Æ. VI 872; XII, 671. — rem, Æ. IX, 232. — hastam, Æ. X, 335. — *magne* rex, Æ I, 241. — Cato, Æ. VI, 842. — pater, Æ. IX, 495. — belli potens, Æ XI, 7. — Jupiter, Æ. XII, 808. — *magno* mutentur vellera, G. III, 306 — murmure, Æ. I, 55, 124, etc. — i populo, Æ. I, 148. — amore, Æ. I 171, 344, etc. — ab Iulo, Æ. I, 288 — concursu, Æ. I, 509. — clamore Æ. II, 58, etc. — mercentur Atridæ Æ. II, 104. — tumultu, Æ. II, 122 VI, 858; XI, 662. — bello, Æ. II, 193 XI, 295. — tridenti, Æ. II, 610. — cum pondere, Æ. III, 49; X, 381. — in Ionio, Æ. III, 211. — pectore, Æ IV, 448. — æstu, Æ. IV, 532; VIII 19; Cu. 163. — Centauro, Æ. V, 122 — augurio, Æ. V, 522. — in munere Æ. V, 537. — corpore, Æ. VI, 727 VIII, 711; X, 478. — agmine, Æ. VI 749. — e Latio, Æ. VII, 54. — omi

ne, Æ. VII, 146. — in gyro, Æ. VII, 739. — sonore, Æ. VII, 462. — fragore, Æ. VII, 587, 677. — æthere, Æ. X, 356. — emtum Pallanta, Æ. X, 503. — metu, Æ. XI, 400. — juvenco, Æ. XI, 811. — concursu, Æ. XII, 399. — actu, Æ. XII, 687. — ore, Æ. XII, 692. — ponto, Cu. 30. — sanguine, Cu. 305. — peplo, Cir. 21. — stridore, Cir. 539. — *magna* caterva, Æ. I, 497, etc. — voce, Æ. III, 68, etc. — manu, Æ. III, 624; V, 241. — in Ida, Æ. V, 449. — in silva, Æ. VI, 451. — de stirpe, Æ. VI, 865. — in Hesperia, Æ. VII, 4. — mole, Æ. VIII, 199. — cum parte, Æ. IX, 562. — ditione, Æ. X, 53. — objice, Æ. X, 377. — ab urbe, Æ. XI, 226. — pugna victi, Æ. XII, 34. — *magni* menses, E. IV, 12. — leones, E. IV, 22. — Dardanidæ, Æ. V, 45. — Cælicolæ, Æ. X, 6. — Phryges, Æ. XI, 170. — poetæ, Cir. 54. — *magnæ* urbes, Æ. VII, 629. — *magna* componere parvis, E. I, 24. — satis rura, E. I, 48. — commissa, G. IV, 454. — si rependam, Æ. II, 161. — mœnia, Æ. II, 295. — numina, Æ. II, 623, etc. — æquora, Æ. III, 196. — ossa, Æ. V, 422. — ora, Æ. VI, 53. — penetralia, Æ. VI, 71. — talenta, Æ. IX, 265. — facta, Æ. X, 281. — tropæa, Æ. XI, 172. — verba tibi volant, Æ. XI, 381. — tua consulta, Æ. XI, 410. — incepta, Æ. XI, 469. — præmia, Æ. XII, 437; Cir. 93. — pepla, Cir. 30. — exordia, Cir. 47. — queror, Cir. 441. — lintea, Cir. 460. — *magnorum* suum terga, Æ. I, 634. — luporum, Æ. VII, 18. — Achivûm, Æ. XI, 266. — avorum, Æ. XII, 650. — *magnos* orbes, Æ. I, 269. — crateras, Æ. I, 724. — artus, Æ. V, 422. — Æneadas, Æ. VIII, 341. — Penates, Æ. IX, 258. — *magnas* urbes, Æ. III, 106; IV, 187. — terras, Æ. VI, 58. — preces, Æ. XI, 229. — ædes, Æ. XII, 473. — classes, Cir. 479. — *magnis* sub legibus, G. IV, 54. — componere, G. IV, 176. — clamoribus, Æ. II, 128. — Mycenis, Æ. II, 331. — clangoribus, Æ. III, 226. — monstris, Æ. III, 307. — simulata Pergama, Æ. III, 349. — plangoribus, Æ. IV, 668. — clamoribus, Æ. V, 341. — muneribus, Æ. V, 532. — periclis, Æ. VI, 83. — Circensibus, Æ. VIII, 636. — dîs, Æ. VIII, 679. — divis, Æ. XII, 296. — molibus, Æ. IX, 711. — viribus, Æ. X, 474. — stridoribus, Æ. XII, 590. — chartis, Cir. 39.

Majestas : pro majestate tuorum, Æ. XII, 820.

Major tu, E. V, 4. — bello et armis, Æ. I, 545. — imago, Æ. II, 773; VIII, 557. — videri, Æ. VI, 49. — ordo, Æ. VII, 44. — deus, Æ. XII, 429. — *majus* aliud objicitur, Æ. II, 199. — opus, Æ. VII, 45. — nefas, Æ. VII, 386. — aliud adjungit, Æ. XII, 244. — *majoris* pugnæ imago, Æ. XII, 560. — *majorem* furorem, Æ. VII, 386. — *majore* sub hoste, Æ. X, 438. — *majora* sequar, G. II, 434. — ad majora me reservo, Æ. IV, 368. — majora viribus audes, Æ. X, 811. — ad opera, Æ. XII, 429. — audere, Æ. XII, 814. — *majoribus* auspiciis, Æ. III, 374.

Mala : malæ crepitant, Æ. V, 436. — lupi cum dentibus, Æ. XI, 681. — *malas* impubes dividit vulnere, Æ. IX, 751. — flaventem Clytium, Æ. X, 324. — *malis* absumsere membra, G. III, 268. — absumere mensas, Æ. III, 257. — audacibus violare, Æ. VII, 114. — increpuit, Æ. XII, 755.

Male pinguis arena, G. I, 105 et al.

Malesuadus : malesuada fames, Æ. VI, 276.

Malifer : maliferæ Abellæ mœnia, Æ. VII, 740.

Malignus : maligna luce, Æ. VI, 270. — *maligni* colles, G. II, 179. — aditus, Æ. XI, 525. — *malignis* oculis, Æ. V, 654.

Malo : mavis quos vincere, Æ. X, 43. — corpus reddere, Æ. XII, 935.

— *maluit* vocari Latium, Æ. VIII, 323. — scire usum medendo, Æ. XII, 397. — *malis* mutari corpora, G. III, 69. — *malit* contendere bello, Æ. IV, 108. — *malint* submittere, G. III, 159. — *malle* pati, E. X, 53.

Malum prædicere, E. I, 16. — quo non ullum velocius, Æ. IV, 174. — omne miseris excedit, Æ. VI, 736. — furiale serpentis, Æ. VII, 375. — est propius, Æ. XII, 407. — hoc exordiar, Cir. 265. — tale nasci posse, Cir. 432. — *mali* non ignara, Æ. I, 630. — prima labes, Æ. II, 97. — solamen, Æ. III, 661. — tanti caussa, Æ. VI, 93; XI, 480; Cu. 377. — tanti fama, Æ. X, 510. — præsaga mens, Æ. X, 843. — *malo* adsuetum, G. II, 168. — *mala* æterna, Cu. 131. — dixerat, Cir. 85. — *malorum* ignari, Æ. I, 198. — caussa, Æ. IV, 169. — veterum famam, Æ. VI, 527. — veterum supplicia, Æ. VI, 739. — fugam, Æ. IX, 538. — memini, Æ. XI, 280. — horum caput, Æ. XI, 361; XII, 600. — tantum, Cir. 455. — *malis* mitescere, E. X, 61. — his oneras, Æ. IV, 549. — advertite numen, Æ. IV, 611. — ne cede, Æ. VI, 95. — his eripe me, Æ. VI, 365. — his me mersere fata, Æ. VI, 511. — tantis reperit solatia, Cir. 181.

Malum : mali felicis saporem, G. II, 127. — *malo* me petit, E. III, 64. — *mala* cana, E. II, 51. — aurea misi, E. III, 71. — Hesperidum, E. VI, 61. — roscida, E. VIII, 37. — insita ferre, G. II, 33. — suave rubentia, Cop. 19.

Malus ager, G. II, 243. — anguis, G. III, 425. — multa simulans, Æ. I, 352. — auctor, Cir. 63. — puer, Cir. 133. — casusve deusve, Cir. 278. — error, Cir. 430. — *mala* robigo, G. I, 150. — tactu vipera, G. III, 416. — *malum* virus, G. I, 129. — *malo* errore, Æ. X, 110. — *malæ* novercæ, G. III, 282. — *mala* contagia pecoris, E. I, 51. — gramina, Æ. II, 471. — gaudia, Æ. VI, 278. — *malorum* pœnas, Æ. VI, 542. — *malis* Graiis, Æ. III, 398. — in *pejus*, G. I, 200. — *pessima* tigris, G. III, 248.

Malus (arbor) : malos valentes gessere platani, G. II, 70.

Malus intremuit, Æ. V, 505. — *mali* adversi arbore, Æ. V, 504. — *malum* de nave erigit, Æ. V, 487. — fixit arundine, Æ. V, 544. — *malo* ab alto, Æ. V, 489, 511. — omnes attolli, Æ. V, 829.

Malva : malvæ virebant, Mor. 73.

Mamma : mammæ exsertæ subnectens cingula, Æ. I, 492. — *mammis* pressis manabunt flumina, G. III, 310. — equæ nutribat natam, Æ. XI, 571. — jacens, Mor. 34.

Mandatum : mandata hæc ferre jubet, Æ. IV, 270. — detulit per auras, Æ. IV, 357. — dabat, Æ. VI, 116. — mea referte regi, Æ. VII, 267. — multa portanda patri dabat, Æ. IX, 312. — parentis ferant, Æ. X, 840. — hæc referte, Æ. XI, 176. — hæc novissima perfer, Æ. XI, 825.

Mando tibi pignora, E. VIII, 93. — *mandat* sibi talia fieri, E. V, 41. — foliis notas, Æ. III, 444. — talia, Æ. IV, 222. — insignia Tarchon, Æ. VIII, 506. — *mandavimus* hordea sulcis, E. V, 36. — *mandarat* Polydorum alendum regi, Æ. III, 50. — somno artus, Cu. 158. — ne *manda* foliis carmina, Æ. VI, 74. — *mandet* scrobibus, G. II, 50. — *mandemus* terræ corpora, Æ. XI, 23. — *mandare* cacumen terræ, G. II, 29.

Mando : mandit frena, Æ. IV, 135. — trahitque pecus, Æ. IX, 340. — humum Æ. XI, 669. — *mandunt* sub dentibus aurum, Æ. VII, 279. — *manderet* membra tabo fluentia, Æ. III, 627.

Mane refert, G. I, 440. — salutantum unda, G. II, 462. — dum novum, G. III, 325. — ruunt portis, G. IV, 185. — *mani* gelido, Cir. 350.

Maneo : manet gloria ruris, G. I,

168. — immota sæculus, G. II, 294. — genus immortale, G. IV, 208. — alta mente repostum, Æ. I, 26. — *immota* mens, Æ. IV, 449. — immota fatis Lavinia, Æ. VII, 314. — te Bellona pronuba, Æ. VII, 319. — animis gratia Amatæ, Æ. VII, 401. — Ardea nomen magnum, Æ. VII, 412. — gratia partum, Æ. IX, 299. — insontem exitus, Æ. X, 630. — imperterritus, Æ. X, 770. — cognitus fulgor, Cu. 65. — Icariotis semper decus, Cu. 265. — in te pœna, Cu. 268. — vos heroum manus, Cu. 295. — *manent* vestigia, E. IV, 13. — tibi immota fata, Æ. I, 257. — illa immota locis, Æ. III, 447. — certa vobis munera, Æ. V, 349. — te penetralia, Æ. VI, 71. — graviora terra, Æ. VI, 84. illos fata, Æ. X, 438. — te quicumque casus, Æ. XII, 61. — fagus, Cu. 139. — *manebat* fixus, Æ. II, 660. — vita, Æ. V, 824; VI, 608, 661. — fames nos, Æ. VII, 128. — pars imperfecta, Æ. VIII, 428. — intentata hæc sors, Æ. X, 39. — mors natum, Æ. XI, 166. — *manebant* regna, Æ. II, 22, 455. — non *mansere* cui comæ comtæ, Æ. VI, 48. — *manebit* te supplicium, Æ. VII, 596. — *manebunt* rura tua, E. I, 47. — honos nomenque laudesque, E. V, 78; Æ. I, 609. — hæc matri, Æ. IX, 302. — *maneas* tu modo promissis, Æ. II, 160. — *maneat* vitæ pars mihi, E. IV, 53. — ea cura nepotes, Æ. III, 505. — tibi locus, Cu. 38. — *maneant* nepotes hac in religione, Æ. III, 409. — nepotes Itala de gente, Æ. VI, 757. — *maneres*, arx Priami, Æ. II, 56. — tu dictis, Æ. VIII, 643. — *maneret* Troja, Æ. IV, 312. — Turno vita, Æ. X, 629. — integra spes, Cir. 311. — *manerent* tecta Priami, Æ IV, 343. — *manere* ea fata nepotes nostros, Æ. II, 194. — *mansura* per ævum gloria, Cu. 37. — *mansuram* urbem da fessis, Æ. III, 86.

Manes profundi, G. I, 243. — adiit G. IV, 469. — si scirent ignoscere, G. IV, 489. — moveret fletu, G. IV, 505. — vocabat, Æ. III, 303. — ad imos, Æ. III, 565; XII, 884. — sepultos id curare credis, Æ. IV, 34. — sub imos, Æ. IV, 387; XI, 181. — Anchisæ revelli, Æ. IV, 427. — nocturnos ciet, Æ. IV, 490. — Acheronte remissos vocabat, Æ. V, 99. — conjugis arcessere, Æ. VI, 119. — ter vocavi, Æ. VI, 506. — suos patimur quisque, Æ. VI, 743. — mittunt insomnia, Æ. VI, 897. — trepidant immisso lumine, Æ. VIII, 246. — Superique, Æ. X, 34. — per patrios te precor, Æ. X, 524. — Anchisæ, Æ. X, 534. — ad manes concessit vita, Æ. X, 820. — manes este mihi boni, Æ. XII, 646. — cogunt mea viscera transnare, Cu. 213. — severos experta, Cu. 288. — perversi dicite, Cat. XIV, 7. — *manibus* stant aræ, Æ. III, 63. — parentum te remitto, Æ. X, 828. — patrum referes nomen, Æ. XI, 689.

Manica : manicas levari viro jubet, Æ. II, 146. — tunicæ habeant, Æ. IX, 616. — *manicis* occupat jacentem, G. IV, 439.

Manifestius ipsi apparere quam Turno, Æ. VIII, 16.

Manifestus sapor, G. II, 246. — *manifesta* fides, Æ. II, 309; III, 375. — *manifesto* in lumine, Æ. IV, 358. — numine, Æ. XI, 232.

Manipulus seu *maniplus :* manipli desolati tuta petunt, Æ. XI, 870. — inanes rhetorum, Cat. VII, 1. — *maniplos* solutos jactare, G. I, 400. — *maniplis* filicum sternere humum, G. III, 297. — Volscorum edice armari, Æ. XI, 463.

Mano : manat cruor de stipite, Æ. III, 43. — sanguine dextra, Cu. 256. — *manant* per tractus guttæ, Cu. 179. — *manabat* corpore toto sudor, Æ. III, 175. — *manabunt* flumina, G. III, 310. — *manaret* sanguine tellus, Cu. 305. — *manare* cessavit cruor, G. I, 485. — *manans* e fontibus gelidis un-

da, Cu. 146. — *manantia* fontibus antra, Cu. 77.

Mansuesco : nec mansuescit tellus ea arando, G. II, 239. — *mansuescere* corda precibus, G. IV, 470. — vires tigris docuit, Cir. 136.

Mantele : mantelia tonsis villis ferunt, G. IV, 377; Æ. I, 702.

Manus Dolopum hic, Æ. II, 29. — vestra violasset dona, Æ. II, 189. — crebra errat circum aures, Æ. V, 436. — Achaica, Æ. V, 623. — juvenum ardens emicat, Æ. VI, 5. — inscia impubesque stupet, Æ. VII, 382. — omnis Ereti, Æ. VII, 711. — Oscorum, Æ. VII, 730. — Ausonia, Æ. VIII, 328. — juvenumque senumque, Æ. IX, 309. — ne attollere se possit, Æ. IX, 321. — omnis, Æ. IX, 396, 801. — affixa est lateri, Æ. IX, 579. — comitetur Ænean, Æ. X, 164. — juvenum mille, Æ. X, 167. — lecta, Æ. X, 294. — juvenum cæsa, Æ. X, 498. — illa virum, Æ. X, 672. — famulûm omnis, Æ. XI, 34. — miseranda, Æ. XI, 259. — cetera inferat arma, Æ. XI, 467. — Tiburni, Æ. XI, 519. — Trojana, Æ. XI, 597. — artificis, Æ. XII, 210. — fatalis, Æ. XII, 232. — heroum manet vos, Cu. 295. — it in gyrum, Mor. 102. — *manum* terat labore, G. IV, 114. — glomerare, Æ. II, 315; IX, 792. — regit pinus, Æ. III, 659. — ferre in prælia, Æ. V, 403. — Tyrrhenam dicam, Æ. VII, 43. — patiens, Æ. VII, 490. — extremam imponit bello, Æ. VII, 573. — Lydorum armat, Æ. IX, 11. — conferre, Æ. IX, 44 et alibi. — implet pinu, Æ. IX, 72. — ad vulnus tulit, Æ. IX, 577. — injecere Parcæ, Æ. X, 419. — contigimus, Æ. XI, 245. — Tyrrhenam descendere campis, Æ. XI, 450. — committere Teucris, Æ. XII, 60. — secuta sagitta, Æ. XII, 423. — ferre ad ictus, Cir. 346. — *manu* congesta oppida, G. II, 156. — rapta tropæa, G. III, 32. — carpes frumenta, G. III, 176. — ferat herbas, G. III, 395. — ipsa erue silvas, G. IV, 329. — crispans hastilia, Æ. I, 313; XII, 165. — contingere funem, Æ. II, 239. — trahit sacra, Æ. II, 320. — meruisse, Æ. II, 434. — jactabant tela, Æ. II, 459. — tenet, Æ. II, 530. — inveniam mortem, Æ. II, 745. — cape sacra, Æ. II, 717. — me ducit ad limina, Æ. III, 372. — magna prensa corpora, Æ. III, 624. — posuissem Pergama, Æ. IV, 344. — omni meorum stipata, Æ. IV, 544. — percussa pectus, Æ. IV, 589. — magna impulit, Æ. V, 241. — utraque pulsat, Æ. V, 460. — ingenti erigit malum, Æ. V, 487. — carpe, Æ. VI, 146. — petivit custodem, Æ. VI, 395. — projice tela, Æ. VI, 836. — violare, Æ. VII, 114. — locare tecta, Æ. VII, 127. — quatiens, Æ. VII, 143. — gero bella letumque, Æ. VII, 455. — inferre bellum, Æ. VII, 604. — impulit portas, Æ. VII, 621. — gerunt pila, Æ. VII, 664. — gestat spicula, Æ. VII, 688. — spargere somnos, Æ. VII, 754. — prætendit ramum, Æ. VIII, 116. — excepit, Æ. VIII, 124. — rapit arma, Æ. VIII, 220. — premens, Æ. VIII, 289. — mactas nubigenas, Æ. VIII, 294. — coruscant gæsa, Æ. VIII, 662. — spargitur flamma, Æ. VIII, 694. — mortali factæ carinæ, Æ. IX, 95. — Neptuni fabricata mœnia, Æ. IX, 145. — prendere tecta, Æ. IX, 558. — fortem Numanum, Æ. IX, 592. — sternit Meropen, Æ. IX, 702. — rumpere claustra, Æ. IX, 758. — ungere tela, Æ. IX, 773. — orare pacem, Æ. X, 80. — jaciunt tela, Æ. X, 264. — larga oneravit limina, Æ. X, 620. — jaciens tela, Æ. X, 886. — finire bellum, Æ. XI, 116. — Hectoris Æneæque hæsit victoria, Æ. XI, 289. — prætendere ramos, Æ. XI, 332. — poscunt arma, Æ. XI, 453. — frange telum, Æ. XI, 484. — tentare pericula, Æ. XI, 505. — valida gerebat telum, Æ. XI, 552. — tenera torsit tela, Æ. XI, 578. — spargens

Mater percussa formidine, G. IV, 357. — tulit sese obvia, Æ. I, 314. — cultrix Cybelæ, Æ. III, 111. — Troja, Æ. V, 38. — Ilia, Æ. VI, 779. — Berecyntia, Æ. VI, 785. — o mater, Æ. VII, 441; XII, 74. — mater Aricia, Æ. VII, 762. — Venus, Æ. VIII, 370. — Feronia, Æ. VIII, 564. — tua te produxi, Æ. IX, 486. — cui Venilia, Æ. X, 76. — Populonia, Æ. X, 172. — optima, Æ. X, 557. — neverat tunicam, Æ. X, 818. — tellus alit, Æ. XI, 71. — dea, Æ. XII, 52. — sit ipsi Lamie, Cir. 66. — sua quem flectere potuit, Cir. 133. — *matris* sub umbra, G. II, 19. — rami, G. II, 55. — præcepta, G. IV, 548. — dictis cetera respondent, Æ. I, 585. — Ledæ donum, Æ. I, 652. — Acidaliæ memor, Æ. I, 720. — miseret, Æ. VII, 361. — ab ubere, Æ. VII, 484. — Nymphæ Carmentis monita, Æ. VIII, 335. — Euryali aures, Æ. IX, 474. — Idææ tympana, Æ. IX, 619. — nomen, Æ. X, 200. — Casmillæ nomine, Æ. XI, 542. — vocem, Æ. XII, 64. — Peridiæ genus, Æ. XII, 515. — *matri* Dionææ ferebam sacra, Æ. III, 19. — Nereidum gratissima tellus, Æ. III, 74. — præreptus amor, Æ. IV, 516. — Eumenidum ferit agnam, Æ. VI, 250. — miseræ sim caussa doloris, Æ. IX, 216. — tuæ hæc manebunt, Æ. IX, 302. — miseræ nec copia data, Æ. IX, 484. — quæsitum agnum, Æ. IX, 565. — Nereidum gratissima Delos, Cir. 474. — *matrem* mutatam ignorent semina; G. II, 268. — agnovit, Æ. I, 405. — antiquam exquirite, Æ. III, 96. — armatam fugit, Æ. IV, 472. — Phrygiam invocat, Æ. VII, 139. — lambere, Æ. VIII, 632. — admonuit Turni injuria, Æ. IX, 108. — vecordem Colchida, Cu. 248. — *matre* dea monstrante viam, Æ. I, 382. — de supposita quos creavit, Æ. VII, 283. — Sabella mixtus, Æ. VIII, 510. — cum matre pariter ferentem caput, Æ. IX, 628. — de matre Thebana nothum, Æ. IX, 697. — matre jam perempta exsectum, Æ. X, 315. — in silvis caret, Æ. XII, 209. — cum matre dea, Cir. 396. — *matres* atque viri, G. IV, 475; Æ. VI, 306. — Ciconum, G. IV, 520. — pavidæ, Æ. II, 489, 766; VIII, 592. — ancipites et ambiguæ, Æ. V, 654. — fessas delige, Æ. V, 715. — transcribunt urbi, Æ. V, 750. — ipsæ ire volunt, Æ. V, 767. — accensas Furiis agit ardor, Æ. VII, 392. — Latinæ, Æ. VII, 400. — trepidæ pressere natos, Æ. VII, 518. — attonitæ insultant nemora, Æ. VII, 580. — duplicant vota, Æ. VIII, 556. — castæ, Æ. VIII, 666. — agmina succedere viderunt, Æ. XI, 146. — exsecrantur bellum, Æ. XI, 215. — succedunt, Æ. XI, 481. — multæ optavere, Æ. XI, 581. — percussæ pectora, Æ. XI, 877. — ipsæ jaciunt tela, Æ. XI, 891. — effusæ obsedere tecta, Æ. XII, 131. — *matrum* de corpore, G. II, 23. — corpora, G. III, 51; Æ. IX, 272. — de more, Æ. VII, 357. — turba, Æ. VII, 813. — chorus, Æ. VIII, 718. — caterva, Æ. XI, 478; Cir. 143. — cum *matribus* agnos, Æ. I, 635. — matribus Graiis servitum ibo, Æ. II, 786. — Dardanidum se infert, Æ. V, 622. — Trojanis actis, Æ. V, 793. — sub matribus agni, Æ. IX, 61. — matribus e multis, Æ. IX, 217.

Materies omnis jacet, Æ. XI, 328.

Maternus : materna nobilitas, Æ. XI, 340. — *materni* juris, Æ. VII, 402. — *maternam* Delum, Æ. IV, 144. — *materno* ab avo, Æ. IV, 258. — *materna* myrto, G. I, 28; Æ. V, 72. — *maternas* aures, G. IV, 349. — aves, Æ. VI, 193. — *maternis* in armis, Æ. XII, 107.

Matrona : matronæ cinxere muros, Æ. XI, 476.

Maturo : maturate fugam, Æ. I, 137. — *maturare* multa datur, G. I, 261.

Maturus ævi Acestes, Æ. V, 73. — animi Aletes, Æ. IX, 246. — *matu-*

ra viro filia, Æ. VII, 53. — ætas, Æ. XII, 438. — *matura* luce, Æ. X, 257. — *maturæ* fruges, E. III, 80. — *matura* poma tenebat arbos, G. IV, 143. — *maturis* solibus, G. I, 66. — aristis, G. I, 348. — uvis, G. II, 419.

Matutinus sé agebat, Æ. VIII, 465. — *matutina* de gente, Cir. 408. — *matutini* cantus, Æ. VIII, 456.

Maximus orbis, G. I, 26. — Ilioneus, Æ. I, 521. — Atlas, Æ. I, 741; IV, 481; VIII, 136. — armis Epytus, Æ. II, 339. — pater Teucrus, Æ. III, 107. — Hector, Æ. V, 371. — Æneas, Æ. V, 530. — heros, Æ. VI, 192. — natorum, Æ. VII, 532. — ultor, Æ. VIII, 201. — æther, Æ. VIII, 239. — virum, Æ. X, 312. — ævo Latinus, Æ. XI, 237. — Actor, Æ. XII, 96. — expromere cantus, Cat. XI, 8. — *maxima* terra, G. I, 329. — natarum, Æ. I, 654. — mea cura, Æ. I, 678. — Furiarum, Æ. III, 252; VI, 605. — Juno, Æ. IV, 371; VIII, 84; X, 685. — Roma, Æ. V, 600. — natu, Æ. V, 644. — turba, Æ. VI, 611. — nemorum Albunea, Æ. VII, 83. — rerum Roma, Æ. VII, 602. — pars, Æ. VII, 686. — semper dicetur ara, Æ. VIII, 271. — erit semper, Æ. VIII, 272. — fides, Æ. IX, 279 — victima, Cat. VI, 7. — deterrendi caussa, Cat. XI, 11. — hortandi caussa, Cat. XI, 12. — *maxime* ductor, Æ. VIII, 470. — rector, Æ. VIII, 572. — Palla, Æ. XI, 97. — *maxima* hæc facietis Gallo, E. X, 72. — dederat præcepta, Æ. III, 546 — mœnia, Æ. III, 703. — regna, Æ. VII, 217. — delubra, Æ. VIII, 716. — per stagna, Æ. X, 764. — corpora, Æ. XI, 690. — vincula, Cu. 373. — præmia, Cat. XI, 40.

Meatus cæli describent, Æ. VI, 850.

Mecum erit iste labor, Æ. IV, 115. — teneatur amore, Æ. I, 675. — resonant arbusta, E. II, 12. — miseratus agrestes, G. I, 41. — tingue pedes, G. II, 8. — indignabar, Æ. II, 93 et alibi.

Medeor: cura mederi, E. VIII, 89. — *medendi* usum scire, Æ. XII, 396. — *medendo* ægrescit, Æ. XII, 46.

Medica, te accipiunt putres sulci, G. I, 215.

Medicina furoris, E. X, 60. — *medicinæ* repertorem, Æ. VII, 772.

Medico seu *Medicor*: medicare semina, G. I, 193. — *medicans* occulte Venus, Æ. XII, 418. — *medicantur* senibus anhelis, G. II, 135. — *medicari* ictum cuspidis, Æ. VII, 756. — *medicatis* sedibus, G. IV, 65. — frugibus, Æ. VI, 420.

Medicus: medica manu, Æ. XII, 402. — *medicas* manus, G. III, 455.

Meditor reginam cingere flamma, Æ. I, 674. — *meditaris* musam avena, E. I, 2. — *meditatur* Dido amorem, Æ. IV, 171. — *meditantur* retia dolum cervis, E. V, 61. — *meditabor* arundine musam, E. VI, 8. — *meditans* tale aliquid, Mor. 86. — *meditanti* mittere cantus tribuistis præmia, Cir. 92. — *meditantem* in prælia taurum, Æ. X, 455. — vulnera gnatis matrem, Cu. 249. — *meditante* quondam Phœbo, E. VI, 82. — *meditata* pestem Juno juvencæ, G. III, 153. — *meditando* usus extunderet artes, G. I, 133.

Medius considit scopulo, G. IV, 436. — furor, Æ. I, 348. — occurrere ne possit, Æ. I, 682. — ibat, Æ. V, 76. — consedit solio, Æ. VII, 169. — prorumpit in hostes, Æ. X, 379. — quam intercipit, Æ. X, 402. — stans fatur, Æ. XII, 564. — *media* ipsa sustinet umbram, G. II, 297. — silva, Æ. I, 314. — Ardea, Æ. IX, 738. — *medium* æquor, Æ. III, 665. — iter, Æ. V, 1. — spatium, Æ. VI, 634. — cælum, Æ. IX, 20. — agmen, Æ. X, 440. — discrimen, Cir. 499. — *medii* valli fiducia, Æ. IX, 142. — Nerei per stagna, Æ. X, 764. — *mediæ* urbis, Æ. II, 359. — Elidis, Æ. VI, 588. — *mediæ* urbi, Æ. II, 240. — hastæ circumligat, Æ. XI, 555. —

in *medium*, G. I, 127, etc. — medium orbem, G I, 209; IV, 426, etc. — ad diem, G. III, 303. — amplexi, Æ. II, 218. — in agmen, Æ. II, 408. — in penetralibus hostem, Æ. II, 508. — sermonem, Æ. IV, 388. — se tulit heros, Æ. V, 290. — axem, Æ. VI, 536. — hunc habet turba, Æ. VI, 667. — se offert paci, Æ. VII, 536. — per mare, Æ. VII, 810; XII, 452. — fugisse per ignes, Æ. X, 56. — quem ad limina ducunt, Æ. X, 117. — Olympum, Æ. X, 216. — per medium, Æ. X, 383. — medium in æquor, Æ. X, 451. — clipeum, Æ. X, 484. — per juvenem, Æ. X, 816. — per ignem, Æ. XI, 787. — ad medium, Æ. XII, 253. — medium per femur, Æ. XII, 926. — *mediam* se locavit, Æ. I, 698. — se infert, Æ. V, 622. — metam, Æ. V, 835. — quietem, Æ. VII, 414. — frontem, Æ. IX, 750, XII, 307. — in *medio*, E. III, 40, etc. — medio æstu, G. I, 297, 298. — æquore, G. I, 361; Æ. X, 665. — orbe, G. I, 442. — de cortice, G. II, 74. — in ponto, G. III, 237. — in opere, G. III, 519. — in honore deûm, G. III, 486. — gurgite, G. IV, 524. — dolore, Æ. I, 386. — in fluctu, Æ. I, 584. — in conspectu, Æ. II, 67. — mari, Æ. III, 73. — ponto, Æ. III, 104. — fluctu, Æ. III, 270. — venit pontus, Æ. III, 417. — in antro, Æ. III, 624. — cæli terræque, Æ. IV, 184. — sermone, Æ. IV, 277; IX, 657. — lapsu, Æ. IV, 524. — in circo, Æ. V, 110. — aggere, Æ. V, 113. — in gurgite, Æ. V, 160. — ex hoste, Æ. VI, 111. — sub æquore, Æ. VI, 342. — tecti erat laurus, Æ. VII, 59. — in medio plagarum, Æ. VII, 227 — medio Italiæ est locus, Æ. VII, 563. — dat sonitum torrens, Æ. VII, 566. — in crimine, Æ. VII, 577. — curriculo, Æ. VIII, 407. — in agmine, Æ. VIII, 588, etc. — in certamine, Æ. VIII, 700; Cat. XII, 7. — campi et castrorum, Æ. IX, 230. — in spatio, Æ. X, 219. — in tumultu, Æ. XI, 225. — fugæ, Æ. XI, 547. — in clamore, Æ. XI, 838. — in conspectu, Æ. XII, 213. — in ictu, Æ. XII, 732. — vertice, Cir. 122. — *media* nocte, G. I, 328; Æ. X, 147. — in urbe, Æ. I, 441. — testudine, Æ. I, 505. — in morte, Æ. II, 533. — in unda, Æ. III, 202. — in voce, Æ. IV, 76. — arena, Æ. IV, 620; V, 423. — nave, Æ. V, 188. — in valle, Æ. V, 288. — de gente, Æ. V, 785. — super nocte, Æ. IX, 61. — ex acie, Cir. 264. — *medii* nexus, G. III, 423. — omnes discessere, Æ. XII, 696. — *mediæ* Mycenæ, Æ. VII, 372. — *media* inter tela, E. X, 45; Æ. X, 237. — in arma, Æ. II, 353. — inter cornua, Æ. IV, 61; V, 479; VI, 245. — per mœnia, Æ. IV, 74. — inter numina, Æ. IV, 204. — inter talia, Æ. IV, 663. — omnia tenent, Æ. VI, 131. — inter millia, Æ. IX, 549; X, 761. — tempora, Æ. IX, 588. — agmina, Æ. X, 721; XII, 683. — inter prælia, Æ. XI, 541. — inter verba, Æ. XII, 318. — inter lora, Æ. XII, 469. — *medios* æstus, G. IV, 401. — per medios, Æ. I, 440, 504. — in medios, Æ. II, 123; IX, 438, etc. — medios in hostes, Æ. II, 377; IX, 554. — per hostes, Æ. III, 283. — in Achivos, Æ. V, 497. — cursus, Æ. V, 738. — in conventus, Æ. VI, 753. — per ignes, Æ. VII, 296. — in enses, Æ. IX, 400. — hostes, Æ. IX, 799; XII, 477, 650. — ignes, Æ. XII, 201. — invadit, Æ. XII, 497. — *medias* pruinas, G. I, 230. — inter medias, Æ. V, 618, VII, 397. — medias acies, Æ. VII, 296; XII, 224, 228. — per urbes, Æ. VII, 384; X, 41. — turmas, Æ. X, 239. — inter cædes, Æ. XI, 648. — *mediis* frigoribus, E. X, 65. — in armis, G. II, 283; Æ. XI, 815. — fervoribus, G. III, 154. — in fluctibus, Æ I, 109; X, 683; Cir. 401. — Achivis elapsus, Æ. I, 242. — in millibus, Æ. I, 491; XII, 125. — tectis, Æ. I, 638. — in mœnibus, Æ. II, 328. —

in ædibus, Æ. II, 512. — in penetralibus, Æ. II, 665. — ex ignibus, Æ. III, 149. — in vallibus, Æ. IV, 156. — Aquilonibus, Æ. IV, 310. — scopulis, Æ. IV, 383. — in mediis, Æ. V, 303; VIII, 696; XI, 237. — in undis, Æ. VI, 339; X, 305. — ædibus, Æ. VIII, 467; XII, 92. — subito correptis, Æ. X, 407. — in catervis, Æ. XI, 683. — castris, Æ. XII, 409. — in conatibus, Æ. XII, 910. — sedibus, Cu. 358. — ex hostibus, Cir. 264.

Medulla : medullas est flamma, Æ. IV, 66. — intravit calor, Æ. VIII, 389. — *medullis* avidis subdita flamma, G. III, 271.

Mel: mellis aerii dona, G. IV, 1. — generandi gloria, G. IV, 205. — *melli* sufficiunt pabula, G. II, 436. — *melle* soporatam offam, Æ. VI, 420. — *mella* fluant illi, E. III, 89. — roscida, E. IV, 30. — decussit foliis, G. I, 131. — cogit hiems, G. IV, 35. — tenacia fingunt apes, G. IV, 57. — dulcia premes, G. IV, 101. — spumantia cogere, G. IV, 141. — purissima stipant, G. IV, 163. — fragrantia, G. IV, 169; Æ. I, 436. — constructa diripuere, G. IV, 213. — servata thesauris relines, G. IV, 229. — inferre canalibus, G. IV, 265. — liquentia stipant, Æ. I, 432. — humida spargens, Æ. IV, 486.

Melisphyllum : melisphylla trita adsperge, G. IV, 63.

Membrum : membra absumsere quadrigæ, G. III, 268. — olentia sequebatur sudor, G. III, 565. — defessa componere, G. IV, 438. — solvuntur frigore, Æ. I, 92. — per *membra*, Æ. I, 691; VIII, 30, 406. — membra quatit horror, Æ. III, 30. — fluentia tabo, Æ. III, 626. — collapsa referunt thalamo, Æ. IV, 391. — decora juventæ, Æ. IV, 559. — in sua, Æ. V, 358. — laxarant quiete, Æ. V, 836. — defleta reponunt, Æ. VI, 220. — exercent, Æ. VI, 642. — moribunda hebetant, Æ. VI, 732. — furialia exuit, Æ. VII, 415. — nudus, Æ. VIII, 425. — victus deo, Æ. IX, 337. — avulsa, Æ. IX, 490. — immania collapsa ruunt, Æ. IX, 708. — immania agnoscunt, Æ. IX, 734. — onerabit sepulcro, Æ. X, 558. — consueta locavit tergo, Æ. X, 868. — calentia spoliant, Æ. XI, 297. — solvit torpor, Æ. XII, 867. — solvuntur illi, Æ. XII, 951. — projectus, Cu. 156. — horrida volvent draconis, Cu. 194. — languida requierunt, Cu. 206. — refoves quiet Cu. 212. — mutatam, Cir. 56. — l vat, Mor. 5. — *membrorum* artus, Æ. V, 422. — *membris* venit vigor, G. I 418. — venit lues, Æ. III, 626. — d quietem, Æ. IV, 5; X, 217. — valen Æ. V, 431. — errat lubricus, Æ. VI 353. — fluitant internodia, Cir. 49

Memini prædicere quercus, E. 17. — numeros, E. IX, 45. — me v disse, G. IV, 125. — Teucrum Sido venire, Æ. I, 619. — equidem, Æ. V 205. — Priamum invisere fines, VIII, 157. — malorum, Æ. XI, 28 — *meminit* decedere nocti, E. VI 88. — *meministis* enim, Æ. VII, 64 IX, 529. — *meminere* sues jactare m niplos, G. I, 400. — poetæ, G. III, — *memento* ista parcius objiciend E. III, 7. — excoquere terram, G. 259. — narrare facta, Æ. II, 549. regere populos, Æ. VI, 852. — spe re domos, Æ. VII, 126. — *memini* alternos volebant, E. VII, 19. — si leam, E. IX, 38. — hoc profuerit, I, 451. — nemorum patitur, G. I 216. — hæc juvabit, Æ. I, 203. — h jus minores, Æ. I, 733. — horret a mus, Æ. II, 12. — viæ in unda, Æ. I 202. — Elissæ pigebit, Æ. IV, 335. necesse est, Æ. VI, 514. — respo sum (quoniam satis est), Cir. 119. perjuria liceat, Cir. 140.

Memor repones, G. I, 167. — c cule terra, G. II, 347. — belli, Æ. 23. — matris, Æ. I, 719. — ipse m Æ. IV, 336. — numen precatur, IV, 521. — remetior astra, Æ. V, — cape dicta, Æ. VI, 377. — serm

num heros, Æ. VIII, 464. — telorum, Æ. IX, 480. — esto quisque conjugis, Æ. X, 281. — nihil auræ, Æ. XI, 802. — sis, Æ. XII, 439. — anxius tuæ iræ, Cu. 236. — cura, Cu. 393. — regis Bocchus, Cu. 405. — *memoris* alumnæ, Cir. 274. — *memorem* iram, Æ. I, 4. — *memori* ævo, Æ. IX, 447. — fato, Cir. 537. — *memores* redeunt, G. III, 316. — hiemis venturæ, G. IV, 156. — fandi atque nefandi deos, Æ. I, 543. — hiemis, Æ. IV, 403. — apud memores stat gratia, Æ. IV, 539. — memores sui fecere alios, Æ. VI, 664. — referte dicta, Æ. X, 491. — *memorum* domini equorum, Æ. II, 534.

Memorabilis: memorabile nomen, Æ. II, 583. — numen, Æ. IV, 94.

Memoro: memoras factum, Æ. IV, 109. — quæ talenta, Æ. X, 531. — *memorat* tum, Æ. III, 182; VIII, 532. — bella viro, Æ. VI, 891. — sic, Æ. VIII, 79; IV, 324. — regi nomen, Æ. X, 149. — *memorant* hanc portam honorem Carmentis, Æ. VIII, 339. — *memora* mihi caussas, Æ. I, 8. — *memorem* mare, G. II, 158. — portus, G. II, 161. — o, quam te memorem? Æ. I, 327. — quid memorem Alciden? Æ. VI, 123. — quid memorem Lapithas? Æ. VI, 601. — quid memorem cædes? Æ. VIII, 483. — quid memorem studia? Cat. XI, 41. — *memoret* quid ferat, Æ. II, 75. — *memorare* cupio, Æ. VI, 716. — potestis, Æ. VII, 645; IX, 529. — *memorans* hæc, Æ. V, 641; 743; X, 680. — sic, Æ. VI, 699; IX, 250. — *memoretur* vita per annos, Cu. 39. — *memoratus* nequidquam Eryx, Æ. V, 392. — fama locus, Æ. VII, 564. — *memorandum* quid tulerunt? G. II, 454. — *memorande* pastor, G. III, 1. — juvenis, Æ. X, 793. — *memoranda* hæc aliis relinquo, G. IV, 148. — inventa magistri, G. IV, 283.

Mendax: mendacis viri raptabat viscera, Æ. VIII, 644. — *mendacem* finget fortuna, Æ. II, 80.

Mens læva, E. I, 16. — inchoat nil altum, G. III, 42. — omnibus una, G. IV, 212. — sibi conscia recti, Æ. I, 604. — si quid veri augurat, Æ. VII, 273. — ardebat amore, Æ. VIII, 163. — effera Caci, Æ. VIII, 205. — hæc tibi est, Æ. VIII, 400. — agitat invadere pugnam, Æ. IX, 187. — exæstuat ira, Æ. IX, 798. — una sequendi omnibus, Æ. X, 182. — hominum nescia fati, Æ. X, 501. — præsaga mali, Æ. X, 843. — turbata est, Æ. XI, 3. — *mentis* divinæ partem, G. IV, 220. — vulnere, Æ. XII, 160. — *menti* quorum melior sententia, Æ. II, 35. — dubiæ quæ sit sententia, Æ. XI, 314. — reddita lux, Æ. XII, 669. — *mentem* dedit Venus, G. III, 267. — percussa, G. IV, 537. — benignam accipit, Æ. I, 304. — tangunt mortalia, Æ. I, 462. — consistere non passus, Æ. I, 643. — nostram nunc accipe, Æ. I, 676. — expleri nequit, Æ. I, 713. — huc advertite, Æ. VIII, 440. — strinxit imago, Æ. X, 824. — recepit, Æ. X, 899. — mutat insania, Æ. XII, 37. — concussa metu, Æ. XII, 468. — misit Æneæ, Æ. XII, 554. — turbata dolore, Æ. XII, 599. — retorsit, Æ. XII, 841. — implicuit formidine, Cu. 199. — graviter æger, Cu. 385. — *mente* alta repostum, Æ. I, 26. — percussa dederunt lacrimas, Æ. IX, 292. — si dares, Æ. X, 629. — sine mente sonum dat, Æ. X, 640. — mente dedit succedere partem voti, Æ. XI, 795. — prius docta, Cu. 58. — pura non agnovit opes, Cu. 79. — ardet, Cu. 177. — vix compos, Cu. 189. — inimica inferre ignes, Cu. 308. — in tenera virginis, Cir. 162. — molli sequaris, Cir. 327. — *mentes* vacuas tenuissent carmine, G. III, 3. — habet terror, Æ. XI, 357. — demittunt, Æ. XII, 609. — avidas lacerant, Cu. 60. — retundere, Cir. 118. — *mentibus* addunt ardorem, Æ. IX, 184. — æquis audite, Æ. IX, 234.

Mensa: mensæ secundæ dona, Æ.

VIII, 283. — plenæ pocula, Æ. XI, 738. — *mensæ* herili adsuetus, Æ. VII, 490. — in *mensam* libavit, Æ. I, 736; VIII, 279. — *mensa* dignari, E. IV, 63. — *mensæ* remotæ, Æ. I, 216, 723. — deorum, Æ. II, 764. — quas adiit, Æ. X, 516. — *mensarum* morsus, Æ. III, 394. — *mensas* onerabat dapibus, G. IV, 133. — onerant epulis, G. IV, 378; Æ. I, 706. — priores liquere, Æ. III, 213. — instruimus, Æ. III, 231. — ambesas malis absumere, Æ. III, 257. — contingere, Æ. VI, 606. — consumimus, Æ. VII, 116, 125. — per mensas, quas adisti, te precor, Æ. X, 460. — *mensis* secundis accepta vitis, G. II, 101. — ingens argentum, Æ. I, 640. — patriis ponere, Æ. IV, 602. — reponite vina, Æ. VII, 134. — perpetuis considere, Æ. VII, 176. — relictis consurgunt, Æ. VIII, 110. — sociorum adsuescite, Æ. VIII, 174.

Mensis: mensem ad exactum, G. I, 435. — totum ex ordine, G. III, 341. — *mense* primo surgere lunam, Æ. VI, 453. — *menses* incipient procedere, E. IV, 12. — tulerunt fastidia matri, E. IV, 61. — cæli serva, G. I, 335. — septem totos flevisse, G. IV, 507. — *mensibus* tardis, G. I, 32. — incertis, G. I, 115. — alienis, G. II, 149. — exactis, G. III, 139; Æ. V, 46. — volvendis, Æ. I, 269.

Menstruus: menstrua luna, G. I, 353. — virgo, Cu. 283.

Mentior: mentiris quo te satum, Æ. II, 540. — *mentiri* colores, E. IV, 42. — *mentita* tela, Æ. II, 422.

Mentum mitra subnixus, Æ. IV, 216. — sub mentum, Æ. X, 347. — mentum disjicit, Æ. XII, 307. — producere rostro, Cir. 498. — a *mento* tenus crurum, G. III, 53. — mento senis præcipitant flumina, Æ. IV, 250. — jacet canities, Æ. VI, 299. — *menta* incana hirci tondent, G. III, 311. — incana regis nosco, Æ. VI, 810.

Mephitis: mephitim sævam exhalat, Æ. VII, 84.

Merces: mercedis aliud huic erit, E. VI, 26. — *mercede* multa domandæ (arbores), G. II, 62. — pro qua, G. IV, 150. — hac suorum coeant gener atque socer, Æ. VII, 317.

Mercor: mercentur hoc magno Atridæ, Æ. II, 104. — *mercati* sunt solum, Æ. I, 367.

Mereo sive *mereor*: merui si quid bene de te, Æ. IV, 317. — laude coronam, Æ. V, 355. — quoque, Æ. V, 801. — equidem, Æ. XII, 931. — mortem, Cir. 277. — *meruit* qualem, remitto Pallanta, Æ. X, 492. — *meruisset* fistula caprum, E. III, 22. — *meruisse* manu ut caderem, Æ. II, 434. — *merenti* fit pœna, Cu. 228. — tibi reddit officium, Cu. 412. — *merentem* Laocoonta scelus expendisse, Æ. II, 229. — scelus Calydona, Æ. VII, 307. — *merentes* pœnas, Æ. II, 585. — *merendo* memores sui fecere, Æ. VI, 664. — si *mereor*, Æ. V, 692. — si *meremur* pietate, Æ. II, 690. — *merita* es, Æ. IV, 547. — *meritus* quid cogor? Cu. 209. — *merita* culpa, Cir. 457. — *meritum* numen, Æ. IV, 611. — *meritæ* palmæ præmia, Æ. V, 70. — *merito* sic supplice, Æ. III, 667. — *merita* morte, Æ. IV, 696; XI, 849. — ira, Æ. VIII, 501. — *meritos* juvencos, G. II, 515. — honores, Æ. III, 118, 264; VIII, 189. — *meritas* urbes, Æ. XII, 852. — *meritis* tropæis, Æ. XI, 224. — chartis, Cu. 24.

Meretrix jactata animo ferarum, Cir. 86.

Merges: mergite Cerealis culmi exuberet annus, G. II, 517.

Mergo: mersit te sub æquore, Æ. VI, 342, 348. — viros fortuna, Æ. VI, 615. — funere, Æ. VI, 429; XI, 28. — *mersere* me fata malis, Æ. VI, 512. — *mersus* in limo, Cu. 163. — *mersum* gurgite unda feret, Æ. X, 559. — *mersas* terra et caligine res, Æ. VI, 267.

Mergus: mergi celeres revolant, G. I, 361. — *mergis* apricis gratissima statio, Æ. V, 128.

Merito famæ nostræ pars, G. II, 40. — arguet pulsum, Æ. XI, 392. — est fiducia, Æ. XI, 502. — fuisse infamem, Cir. 87.

Meritum : meriti tanti non immemor, Æ. XI, 256. — ob *meritum* suscitat pœnas, G. IV, 455. — *meritis* pro talibus, Æ. I, 74. — gravem virum conspexere, Æ. I, 151. — vacat tibi locus, Æ. XI, 179.

Merops: meropes absint a stabulis, G. IV, 14.

Merso : mersare gregem fluvio, G. I, 272.—*mersatur* aries in gurgite, G. III, 447.

Merum pone, Cop. 37. — *mero* implevit pateram, Æ. I, 729; III, 526.— cruento commixta frusta, Æ. III, 633. — Baccho charchesia, Æ. V, 77. — nimio dura pocula, Cat. XIV, 2.

Merx: merce macelli comitatus, Mor. 82. — *merces* mutare, E. IV, 39.

Messis spicea inhorruit campis, G. I, 314. — *messis* duo tempora, G. IV, 231. — *messem* in triticeam exercebis humum, G. I, 219.— *messes* ruperunt horrea, G. I, 49. — satas alio vidi traducere, E. VIII, 99. — nec seri, nec surgere potuere, G. I, 161. — interfice, G. IV, 330.

Messor quæ tempora haberet, E. III, 42. — *messorem* induceret arvis, G. I, 316. — *messores* fessi, E. II, 10.

Meta hæc viarum, Æ. III, 714. — proxima viarum, Æ. VIII, 594. — *metam* viridem constituit, Æ. V, 129. — tenebant, Æ. V, 159. — mediam cæli contigerat, Æ. V, 835. — *metæ* mortis hic tibi erant, Æ. XII, 546. — ad *metas* Elei, G. III, 202. — metas rerum pono, Æ. I, 278. — Pachyni lustrare, Æ. III, 429. — ad metas ævi, Æ. X, 472. — *metis* relictis æquora tenet, Æ. V, 171.

Metallum auri fluit, Æ. VIII, 445. — *metallo* simile frondescit, Æ. VI, 144. — *metalla* æris, G. II, 165. — *metallis* inexhaustis generosa insula, Æ. X, 174.

Metior: metitur curru æquor, G. IV, 389; Cir. 395. — *metire* jacens Hesperiam, Æ. XII, 360.

Meto: metit proxima gladio, Æ. X, 513. — *metunt* flores, G. IV, 54. — *metito* postremus, G. II, 410.—*messæ* falcibus herbæ, Æ. IV, 513.

Meto: metabat loca, Cu. 172.

Metor: metabere agros, G. II, 274.

Metuo: quod metuo, Cir. 324. — *metuit* pampinus austros, G. II, 333. — *metuunt* cupiuntque, Æ VI, 733. — *metui* quem moritura? Æ. IV, 604. — quam metui! Æ. VI, 694. — metui te talia facturum, Cir. 427.—*metuam* Daphnin, E. II, 27.—*metues* hiemem, G. IV, 239. — *metuet* Cocyti amnem, G. III, 38.—*metuent* armenta leones, E. IV, 22.—*metuisse* tuis tunc decuit, Æ. X, 94. — *metuens* senectæ formica, G. I, 186. — hoc, Æ. I, 61. — pericli quidquid est, Æ. V, 716. — se tegebat, Æ. IX, 346. —jejunia, Mor. 4. — *metuentem* expendere casus, Æ. XII, 21. — *metuentes* æquore tingui Arctos, G. I, 246. — *metuendus* Jupiter uvis, G. II, 419.— *metuenda* Charybdis, Cu. 331. — *metuende*, nunc jace, Æ. X, 557.

Metus acer, Æ. I, 362; III, 682. — habitat, Æ. VI, 276. — prohibet, Æ. VI, 808. — suasit, Æ. X, 9. — quis venit? Æ. XI, 732. — deorum, Cir. 436. — *metum* agit ante, G. III, 552. — inter et spem, Æ. I, 218. — solvite corde, Æ. I, 562. — miscebant operi, Æ. VIII, 431. — ad mœnia ferri, Æ. XI, 900. — Iuli solatur, Æ. XII, 110. — acuunt, Æ. XII, 850.—*metu* parce, Æ. I, 257. — fatigat mare terrasque, Æ. I, 280.—percussus, Æ. I, 514. — trepidare, Æ. II, 685.— liquere mensas, Æ. III, 213.— petiere, Æ. IV, 164. — parva, Æ. IV, 174. — cunctantem, Æ. IV, 390; XII, 916. — pulsa gloria, Æ. V, 395. — diffugiunt, Æ. V, 656. — ingenti trepidare, Æ. VI, 491. — servata laurus, Æ. VII, 60. — duplicant vota, Æ. VIII, 556.— mutum pe-

cus, Æ. IX, 331; XII, 718. — versi, Æ. X, 573. — segnis sententia, Æ. XI, 21. — magno turbare omnia, Æ. XI, 401. — mixto lætitiaque fugit, Æ. XI, 807. — hoc concussa mentem, Æ. XII, 468. — inimica est capiti, Cir. 386. — *metus* omnes subjecit pedibus, G. II, 491. — solve, Æ. I, 463; IX, 90. — tantos ne finge, Æ. VII, 438. — auferte, Æ. XII, 316.

Mica: micas salis inspergit, Mor. 97.

Mico: micat auribus, G. III, 84. — ora linguis trisulcis, G. III, 439; Æ. II, 475. — ignibus æther, Æ. I, 90. — ipse qualis gemma, Æ, X, 135. — oculis ignis, Æ. XII, 102. — *micant* peltæ, Æ. VII, 743. — lumina rara, Æ. IX, 189. — digiti, Æ. X, 396. — lumina adspectu, Cu. 171. — orbes ardorem luminis, Cu. 221. — *micans* rima percurrit nimbos, Æ. VIII, 392. — *micantia* æra, Æ. II, 734.

Migro: migrate, coloni, E. IX, 4. — *migrantes* cernas, Æ. IV, 401.

Miles impius, E. I, 71. — Ulixi, Æ. II, 7. — *milite* armato complent cavernas, Æ. II, 20. — complent loca, Æ. II, 495. — obsedit campos, Æ. III, 400. — Rutulo servent muros, Æ. IX, 161. — armato obsidam fauces, Æ. XI, 516. — circumfuso volitabant Volsci, Æ. XI, 546.

Militia: militiæ duræ tempore, Cat. XI, 42. — *militiam* tolerare, Æ. VIII, 516. — *militia* ex illa, Æ. XI, 261. — tali correpta, Æ. XI, 585.

Milium: milio venit cura, G. I, 216.

Mille agnæ, E. II, 21 et alibi. — *millia* multa avium, G. IV, 473. — quot venere Mycenis, Æ. II, 331. — multa daret leto, Æ. V, 806. — tot arma ferunt, Æ. IX, 132. — inter media, Æ. IX, 549, 761. — omnia laborum, Cir. 248. — omnia terrarum, Cir. 521. — per tot orbitosa, Cat. VIII, 17. — peritura gentis adire, Cat. XI, 51. — *millibus* in mediis, Æ. I, 491; XII, 125. — cum multis, Æ. V, 75, 289. — his ductorem te addam, Æ. VIII, 496. — Volscorum cæsis, Æ. XI, 167.

Mina: minæ ingentes murorum, Æ. IV, 88. — *minas* tollentem colubrum, G. III, 421. — germani quid dicam, Æ. IV, 44. — omnes pelagique cælique ferebat, Æ. VI, 113. — supera votis, Æ. VIII, 60. — tolle, Æ. X, 451. — cælique marisque perfert, Æ. X, 695. — *minis* belli ne terrere, Æ. VIII, 40. — Laurentum mota et duro tumultu, Æ. VIII, 371.

Minax: minacis arma, Æ. X, 817. — *minaci* scopulo, Æ. VIII, 668. — *minaces* fibræ, G. I, 484. — fluvios, G. III, 77.

Minime quod reris, Æ. VI, 97.

Minister: ministro Calchante, Æ. II, 100. — *ministri* totidem pares ætate, Æ. I, 705. — *ministros* inter cunctantes, G. III, 488. — *ministras* bona pacis bellique delegit, Æ. XI, 658. — *ministris* Phrygiis comitata Helena, Æ. II, 580.

Ministerium triste, Æ. VI, 223. — *ministerio* intenta est, Mor. 25. — *ministeria* fœda refugit, Æ. VII, 619.

Ministro: ministrat apibus rorem, G. II, 213. — silva tædas, G. II, 431. — arma furor, Æ. I, 150. — faces animumque, Æ. V, 640. — velis, Æ. VI, 302; X, 218. — Juno vires, Æ. IX, 764. — terra vires, Æ. XI, 71. — *ministrant* fluvios, G. III, 126. — flammas, Æ. I, 213. — Bacchum, Æ. VIII, 181. — *ministrantem* umbras platanum, G. IV, 146.

Minitor: minitantur hiatu oris, Cir. 453. — *minitans* urbem excisurum, Æ. XII, 762.

Minium: minio rubenti infecit crura, Cir. 505.

Minor: minaris casum aliquem, Æ. VIII, 578. — *minatur* illa usque, Æ. II, 628. — arduus undis saxum, Æ. X, 196. — Lauso, Æ. X, 810. — dejecturum arces, Æ. XII, 654. — exitium, Æ. XII, 760. — *minantur* in ca

lum scopuli, Æ. I, 162.—bellum, Æ. III, 540.—iis corruere sidera, Cu. 350. — *minetur* mihi arma, Æ. XI, 348. — *minans* illabitur urbi, Æ. II, 240. — *minanti* similem adspiceres, Æ. VIII, 649. — *minantem* cratere, G. II, 457.

Minutatim collapsa ossa, G. III, 485.

Mirabilis: mirabile dictu, G. II, 30, etc. — donum, Æ. I, 652. — dictu monstrum, Æ. II, 680; III, 26.—visu ferri, Æ. VII, 78.—oculis monstrum, Æ. VIII, 81. —monstrum, Æ. IX, 121. — visu monstrum, Æ. X, 637. — visu, Æ. XII, 252.

Miraculum : miracula rerum, G. IV, 441.

Mirificus: mirificum genus, Cir. 12.

Miror magis, E. I, 11. — *miratur* limen Olympi, E. V, 56. — Rhodope Orphea, E. VI, 30. — arbos frondes, G. II, 82.—molem, Æ. I, 421.— portas, Æ. I, 422. — manus artificum, Æ. I, 456. —arma procul, Æ. VI, 651. — illam turba, Æ. VII, 813. —nemus innare carinas, Æ. VIII, 92.—Æneas, Æ. VIII, 310.—galeam, Æ. VIII, 619. — dona, Æ. VIII, 730. — Oceanus, Cir. 392.—*mirantur* Gargara messes suas, G. I, 103.—dona, Æ. I, 709.— Iulum, Æ. I, 709. — molem, Æ. II, 32.—inertia corda, Æ. IX, 55. —illam Nymphæ, Cir. 391. —artus, Cu. 399. — *mirabar* quid vocares, E. I, 37. — duces et Laomedontiaden, Æ. VIII, 161. — *mirabor* aliquot aristas, E. I, 70. — *mirabere* trahi vento nubem, G. IV, 60. — placuisse morem apibus, G. IV, 197. — *mirabitur* ossa grandia, G. I, 497. — *mirer* te prius justitiæ, Æ. XI, 126. —*miretur* Græcia campos Elysios, G. I, 38.— te, Æ. VIII, 517. —*miratus* præmia, G. III, 49. — adventum, Æ. V, 35. — enim, Æ. VI, 317. — jussa, Æ. X, 446. — *mirata* certantes juvenca, E. VIII, 2. —quos juventus, Æ. V, 555.— mirata buxum, Æ. VII, 382. — artus expalluit, Cir. 81. — *miratam* mala puellam, E. VI, 61.—*mirans* domum, G. IV, 363. — *mirantibus* addit hæc, Æ. VI, 855.—*miranda* videntur hæc, Æ. I, 494.

Mirus : nec mirum, Cir. 429. — *miro* amore, Æ. III, 298; VII, 57. — honore, Æ. IV, 458. — *mira* arte, Æ. IX, 304.—*mira* ea videri, Æ. X, 267. —*miris* modis, G. I, 477; IV, 309, etc.

Misceo: miscet omnem turbam, Æ. I, 191. —se viris, Æ. I, 440. —incendia, Æ. II, 329. — se corpore mens, Æ. VI, 727. —prælia, Æ. XII, 628.— *miscetis* odores, E. II, 55. — *miscent* prælia, G. II, 282. —spumas argenti, G. III, 449. — ignes murmura, Æ. IV, 210. — se maria, Æ. IV, 714. —prælia intra portas, Æ. X, 23. — vulnera inter sese, Æ. XII, 720. — *miscebant* operi fulgores, etc., Æ. VIII, 432. — *miscuit* pocula uvis, G. I, 9. — maria cælo, Æ. V, 791. — fratri verba, Cat. II, 5. — *miscuerunt* herbas et verba, G. II, 129; III, 283. — *misceret* pontum sanguine, Cir. 76. — *miscere* terram cælumque, Æ. I, 134. — luctu hymenæos, Æ. XII, 805. — *miscens* diluvio cælum et undas, Æ. XII, 205. — *miscentem* hunc agmina vidit, Æ. X, 721. —*miscetur* tumultu et gemitu domus, Æ. II, 487.—pulvere campus, Æ. XII, 445. — *miscentur* apes circa regem, G. IV, 76. — animalia, G. IV, 311. — mœnia luctu, Æ. II, 298. —æstu arenæ, Æ. III, 557. — in unum fors et virtus, Æ. XII, 714. — *misceri* litora incipiunt, G. I, 359. — murmure pontum sensit, Æ. I, 124. — populos probet, Æ. IV, 112. — murmure cælum, Æ. IV, 160. — clamoribus æquor, Æ. IV, 411. — acies putet, Æ. VII, 704. — pectora motu vario, Æ. XII, 217. — *mixtus* matre Sabella, Æ. VIII, 510. — dolor et pudor, Æ. X, 398. — *mixta* deo mulier, Æ. VII, 661. — *mixtum* genus, Æ. VI, 25. — sanguine Ausonio genus, Æ. XII, 838. — opus, Mor. 114. — *mixtum* spumis cruorem, G. III, 516. —

mixto pulvere, Æ. II, 609.—tumultu, Æ. III, 99. — luctu, Æ. X, 871; XII, 667.—metu, Æ. XI, 807.—agmine, Æ. XI, 880. — succo, Mor. 101. — *mixta* ira, Æ. X, 742. — arena, Æ. XII, 340. — rosa serta, Cop. 14. — *mixti* Cretes et Dryopes, Æ. IV, 145. — Sicani, Æ. V, 293. — *mixtæ* coruli ulmi, E. V, 3. — apes glomerantur, G. IV, 79.—*mixta* acantho colocasia, E. IV, 20. — cum sanguine vina, Æ. IX, 350. — rosa lilia rubent, Æ. XII, 68. — *mixtos* dentes, Æ. V, 470. — *mixtis* Nymphis, E. X, 55.

Miser involvitur aris, Æ. XII, 292. —*misera* peribat, Æ. IV, 697.—Eurydice, Cu. 267. — *miserum* carmen, E. III, 27. — miserum! Æ. VI, 21.— est mori, Æ. XII, 646.—*miseri* unius in exitium, Æ. II, 132. — Sichæi, Æ. IV, 20. — fratris, Æ. XII, 636. — parentis, Æ. XII, 932.—patris, Cir. 131. —*miseræ* ossa, Æ. IX, 475.—senectæ requies, Æ. XII, 58. — *misero* mihi, E. II, 58; Æ. II, 70; X, 849.—erepta conjux, Æ. II, 738. — patri, Æ. XI, 61.—nec profuit mora, Æ. XII, 541. — fratri, Æ. XII, 813. — *miseræ* dilectus, Æ. I, 344. — insidat deus, Æ. I, 719. — mihi, Æ. IV, 315, 420; Cir. 325. — amanti, Æ. IV, 429. — matri, Æ. IX, 216, 484. — proponitur conditio, Cir. 187. — dic, Cir. 234. — exquirere caussas, Cir. 254. — succurrere, Cir. 508. — huic apposuit odium, Cir. 530. — *miserum* laceras, Æ. III, 41. — amorem, Æ. V, 655. — *miseram* mortem, Æ. X, 829. — me perdidit, G. IV, 494. — Eurydicen, G. IV, 526. — non tenuit tellus, Æ. IX, 285. — mortem, Æ. XI, 881. — *misero* tumultu, Æ. II, 486.—in complexu, Æ. VIII, 488. — *miseri* cives, E. I, 73; Æ. II, 42. — nos velamus, etc., Æ. II, 248.—Teucri, Æ. II, 459. — o miseri! Æ. III, 639; XII, 261. — miseri stant turribus, Æ. X, 121. — Latini, Æ. XI, 203. — o *miseræ!* Æ. V, 623. — miseræ cives, Æ. V, 671. —primitiæ, Æ. XI, 156.—nurus, Æ. XI, 215. — Latinæ, Æ. XII, 604. — *miserorum* morte, Æ. II, 140. — visceribus, Æ. III, 622. — *miseros* fallunt, G. II, 152.—Penates, G. II, 505. — artus, G. III, 483; Æ. II, 215; Cir. 482. —Troas, Æ. X, 89. — cives, Æ. XI, 360. — sequentur meliora, Æ. XII, 153. — *miseris* mortalibus, G. III, 66. — succurrere, Æ. I, 630. — objicitur aliud, Æ. II, 199.—quæ cupido, Æ. VI, 721. — non omne malum excedit, Æ. VI, 736. — auxilium rogavi, Æ. VIII, 376. — Laurentibus, Æ. VIII, 537.—nota ora, Æ. IX, 472. redde Xanthum, Æ. X, 61. — civibus, Æ. XI, 119. — mortalibus, Æ. XI, 182. — agricolis, Æ. XII, 452. — *miserrimus* opto mortem, Æ. II, 655. — Phlegyas, Æ. VI, 618.—*miserrima* cædes, Æ. II, 411. — Dido, Æ. IV, 117. — soror, Æ. IV, 437. — *miserrime* conjux, Æ. II, 515. — *miserrima* quæ vidi, Æ. II, 5.

Miserabilis Orpheus, G. IV, 454.— *miserabile* corpus, E. V, 22; Æ. XI, 59.—carmen, G. IV, 514.—exitium, G. IV, 532. — visu, Æ. I, 111; IX, 465. — vulgus, Æ. II, 798. — insultans, Æ. XII, 338.

Misereo: miseret te lapsorum, Æ. V, 354. — te tui, Æ. VII, 360. — matris, Æ. VII, 361.—non segnis Æneæ, Æ. IX, 787.

Misereor: miserebitur hostis, Æ. II, 645. — *miserere* nil nostri, E. II, 7. — laborum, Æ. II, 143. — animi, Æ. II, 144. — domus labentis, Æ. IV, 318. — sororis, Æ. IV, 435. — gnatique patrisque precor, Æ. VI, 117.— precantis, Æ. X, 598. — tuorum, Æ. XI, 365; XII, 653.—parentis, Æ. XII, 43. — Faune! Æ. XII, 777. — senectæ Dauni, Æ. XII, 934.

Miseresco: miserescimus ultro, Æ. II, 145.—*miserescite* regis quæso, Æ. VIII, 573. — vos potius, Æ. X, 676.

Miseror: miseratur euntem, Æ. VI, 476. — *miserantur* iram amborum,

Æ. X, 758. — Turni sortem, Æ. XII, 243. — *miserabere* res fractas, G. IV, 240. — *miserari* casus amici, Æ. V, 350. — *miserans* inopem, G. II, 499. — attollit amicum, Æ. V, 452. — graviter ingemuit, Æ. X, 823. — *miserantem* incommoda nostra, Æ. VIII, 74. — *miseratus* agrestes, G. I, 41. — amantem, Æ. IV, 370. — amorem Dædalus, Æ. VI, 28. — animo sortem, Æ. VI, 332. — *miserata* sola labores, Æ. I, 597. — dolorem Juno, Æ. IV, 693. — genetrix, Æ. X, 233. — animi juvenem, Æ. X, 686. — *miserate* semper labores Phœbe, Æ. VI, 56. — *miserandus* non valuit contingere, Æ. V, 509. — *miseranda* tempestas, G. III, 478. — lues, Æ. III, 138. — cultu forma viri, Æ. III, 591. — vel Priamo manus, Æ. XI, 259. — *miserandæ* corpus, Æ. XI, 593. — *miserande!* Æ. X, 327. — puer! Æ. VI, 883; X, 85; XI, 42. — *miseranda* prole, Cu. 250.

Missilis: missile quod libro, Æ. X, 421, 773. — ferrum, Æ. XII, 278. — missilibus pellere vallo, Æ. IX, 520. — lacessunt, Æ. X, 716. — proturbant hostem, Æ. X, 802.

Missus: missu regis venit, Æ. VII, 752.

Mitella: mitella Graia redimita caput, Cop. 1.

Mitesco: mitescent sæcula positis bellis, Æ. I, 291. — *mitescere* malis, E. X, 61.

Mitigo: mitigat eam nec dies nec pietas, Æ. V, 783.

Mitis vindemia, G. II, 522. — stagni, Æ. VIII, 88. — *mitem* saporem, Cu. 156. — Cerberon credidit, Cu. 269. — *miti* Baccho, G. I, 344. — *mitia* poma, E. I, 81.

Mitra: mitra Mæonia subnixus mentum, Æ. IV, 216. — *mitræ* habent redimicula, Æ. IX, 616.

Mitto mala puero, E. III, 71. — ea quæ exhausta bellando, Æ. XI, 256. — *mittit* India ebur, G. I, 57. — sociis tauros, Æ. I, 633. — nos ultro ad limina, Æ. III, 155. — alias sub Tartara, Æ. IV, 243. — ad Tartara, Æ. VI, 543. — dona Remulo, Æ. IX, 361. — se ab æthere, Æ. IX, 645. — quos Idas, Æ. X, 351. — viros mille, Æ. XI, 60. — huic comitem Asbuten, Æ. XII, 362. — neci Onyten, Æ. XII, 514. — *mittimus* hœdos illi, E. IX, 6. — Eurypylum sciscitatum oracula, Æ. II, 115. — vela ad portus, Cat. VII, 8. — *mittunt* ad cælum insomnia, Æ. VI, 897. — animas in pericula, Æ. IX, 663. — clipeo fulmina micantia, Æ. IX, 733. — *misi* classem ad Pergama, Æ. IV, 426. — sub Tartara, Æ. VIII, 563; XI, 397. — *misit* sub amnem, G. IV, 362. — me huic comitem, Æ. II, 87. — se præceps ad undas, Æ. IV, 254. — nos ad limina, Æ. VII, 221. — quos Nursia, Æ. VII, 715. — insignem mater, Æ. VII, 762. — oratores ad me, Æ. VIII, 506. — Irim de cælo, Æ. V, 606; IX, 2. — se cælo, Æ. X, 634. — Æneæ mentem, Æ. XII, 554. — morti illum, Cu. 186. — *misere* apibus exitium, G. IV, 534. — corpora saltu ad terram, Æ. II, 566. — quos de collibus, Æ. VII, 726. — te in prælia Nersæ, Æ. VII, 744. — quos duces, Æ. XI, 430. — *miserat* quem Æneæ comitem, Æ. IX, 177. — quem ad Trojam, Æ. IX, 547. — quem genitor, Æ. IX, 583. — *mittam* te in pericula, Æ. IX, 200. — sub Tartara Dardanium, Æ. XII, 14. — *mittes* in pascua capras, G. III, 323. — inferias Orphei, G. IV, 545. — *mittet* signa Bootes, G. I, 229. — *mittent* sollennia tumulo, Æ. VI, 380. — *mitte* mihi Phyllida, E. III, 76. — in Venerem pecuaria, G. III, 64. — de pectore curam, Æ. VI, 85. — *mittite* timorem, Æ. I, 203. — munera cineri, Æ. IV, 623. — *mittamus* manu funera Teucris, Æ. XII, 629. — *mittant* sub juga Hesperiam, Æ. VIII, 148. — se in fœdera, Æ. XII, 191. — *mitteret* sub leges orbem, Æ. IV, 231. — me in imperium, Æ. XI, 47. — quos umbris inferias,

Æ. XI, 81. — detonsum hosti, Cir. 186. — *miserit* Orco tot juvenum, Æ. IX, 785.—*mittere* cantus, Cir. 92.— *missuram* se signum cecinit, Æ. VIII, 534. — *mittitur* ad urbem, Æ. VIII, 9. — *mittimur* per Elysium, Æ. VI, 744. — *mitteris* (τῷ e producto) fines victor, Æ. III, 440.—*mittatur* ad urbem, Æ. XI, 27.— *mitti* viros, Æ. IX, 193. — dona plurima jubes, Æ. XI, 352. — *missus* (aries) defluit amni, G. III, 447. — ad Trojam, Æ. III, 595.—ab sede Pelori Boreas, Æ. III, 688.—ab Jove interpres divûm, Æ. IV, 356, 377. — ab æthere deus, Æ. IV, 574. — Curibus in imperium, Æ. VI, 813. —ab Argis, Æ. X, 779. — *missa* gens Troja, G. II, 385. — alnus Pado, G. II, 452. — missa hasta, Æ. X, 339; XI, 799. — *missæ* hastæ (casu tert.), Æ. X, 457.— *missum* sub pericula affari, Æ. IX, 483. — misso certamine, Æ. V, 545. — *missi* exploratores, Æ. XI, 511. — *missos* Lycia fratres, Æ. XII, 516.

Mobilis cæli humor, G. I, 417. — ætas, G. III, 165.

Mobilitas: mobilitate viget, Æ. IV, 175.

Modo gemellos reliquit, E. I, 14, etc.

Modulor: modulatur arundine carmen, Co. 99. — *modulabor* carmen avena, E. X, 51. — *modulans* alterna notavi, E. V, 14. — *modulante* Thalia, Co. 1.

Modus quis adsit amori, E. II, 68. — simplex inserere, G. II, 73.—nullus lateri, G. III, 54.—orandi, G. IV, 537.—quis dexter rebus, Æ. IV, 294. — si quis, Æ. XII, 157. — *modi* haud ignara, Æ. X, 247. — supra *modum*, G. IV, 236. — modum secum exigit, Æ. IV, 475.—exitiis positura, Æ. VII, 129. — servare, Æ. X, 502. — numerumque modumque præcipiant, Æ. XI, 328. — quo *modo*, Æ. III, 459.— modo delphinum petunt æquora, Æ. IX, 119. — fulminis acta phalarica, Æ. IX, 706. — hoc modo, Cir. 351. — *modos* dedit natura, G. II, 20. — reperit usus, G. II, 22. — canoros dant per colla, Æ. VII, 701. — *modis* miris, G. I, 477; IV, 309, etc.

Mœnia Romæ, Æ. I, 7.—promissa Lavini cernes, Æ. I, 259. — viris ponet, Æ. I, 264. — Mavortia condet, Æ. I, 276. — ingentia, Æ. I, 366. — ad mœnia, Æ. I, 410, 645 et alibi. — mœnia quorum jam surgunt, Æ. I, 437. — in mœnia, Æ. II, 187. — mœnia Pelopea, Æ. II, 193.— urbis pandimus, Æ. II, 234.—Dardanidum inclyta bello, Æ. II, 242.— per mœnia, Æ. II, 252, 705. — mœnia his quære, Æ. II, 294. — luctu miscentur, Æ. II, 298. — prima litore loco, Æ. III, 17. —da fessis, Æ. III, 85. — ea quæ sint, Æ. III, 100. — magna para, Æ. III, 159. — cuncta habitantur Graiis, Æ. III, 398. — hic posuerunt Locri, Æ. III, 399.—data genti cernam, Æ. III, 501. — maxima ostentat, Æ. III, 704. — nostra veritam, Æ. IV, 96. — regia, Æ. IV, 220. — mea destruat, Æ. IV, 325. — mea vidi, Æ. IV, 655. — respiciens, Æ. V, 3. — nulla Trojæ dicentur, Æ. V, 633. — habeant, Æ. V, 717. — quæ dentur, Æ. V, 737.— hæc dant Parcæ, Æ. V, 798. — Trojæ structa meis manibus, Æ. V, 811. — sub mœnia Ditis, Æ. VI, 541.—mœnia lata videt circumdata muro, Æ. VI, 549. — educta caminis conspicio, Æ. VI, 631.—gentis, Æ. VII, 131. — debita condant, Æ. VII, 145. — augusta regis, Æ. VII, 153. — designat fossa, Æ. VII, 157.—Tiburtia linquunt, Æ. VII, 670. — Abellæ quos despectant, Æ. VII, 740. — sub mœnia Phenei duxi, Æ. VIII, 165. — mœnia acuant ferrum, Æ. VIII, 385. — Romana invectus, Æ. VIII, 715. — complent, Æ. IX, 39. — Trojæ fabricata manu, Æ. IX, 145. — cingere flammis, Æ. IX, 160.—Pallantea, Æ. IX, 196, 241. — Acestæ nec curat, Æ. IX, 218. — non tenuerunt, Æ. IX, 286. — quæ ultra habetis? Æ. IX, 782. — clausa,

Æ. X, 22. — cingere flammis, Æ. X, 19. — Clusi qui liquere, Æ. X, 167. —Evandri complet fama, Æ XI, 140. —apud mœnia, Æ. XI, 288. — mœnia condant, Æ. XI, 313.—serva, Æ. XI, 506. —vallant, Æ. XI, 915. —tua texi, Æ XII, 148.— constituent, Æ. XII, 193.—sic condunt, Æ XII, 361. — turbantur luctu, Æ. XII, 620. — alta tenebant, Æ. XII, 706. — ardua cingunt, Æ. XII, 745. — Carthaginis devota triumphis, Cir. 370. — quod crescant, Cir. 384. — sub *mœnibus*, G. IV, 193; Æ. XII, 116. — mœnibus sub altis, Æ. I, 95; III, 322; X, 469. — in mediis adstans, Æ. II, 328. — cingetis urbem, Æ. III, 255. — a mœnibus, Æ. III, 345. — sub mœnibus patriæ, Æ. V, 624. — mœnibus invitant hostem, Æ. IX, 676. — exclusos, Æ. IX, 726. — altis Teucrorum, Æ. X, 805. — illum excepere, Æ. XI, 567. — in patriis, Æ. XI, 882. — accipere orantes, Æ. XI, 884. — pro mœnibus mori, Æ. XI, 895. — mœnibus nostris assidet, Cir. 268.—urbis direptis, Cir. 423.

Mœreo: mœret sola domo, Æ. IV, 82. — epops, Cu. 252. — *mœrens* Philomela, G. IV, 511.—carperis juventa, Æ. IV, 32.—*mœrentis* Iuli, Æ. XII, 399. — Ithaci socios, Cu. 124. — *mœrentem* morte fraterna juvencum, G. III, 518. — Nilum, Æ. VIII, 711. — alloquitur, Æ. X, 860. — *mœrentes* ruebant cinerem focis, Æ. XI, 211. — *mœrentum* sororum pectora, Æ. XI, 216. — *mœrentia* pectora mulcet dictis, Æ. I, 197.

Mœror: mœrore recessit, Cu. 267.

Mœstus vocavi, Æ. II, 769. — gemitus, Æ. IX, 498. — induit unam, Æ. XI, 76. — adspiciens Ephialten, Cu. 234. — *mœsta* deos vocat, E. , 37. — digressu Andromache, Æ. III, 482. — vita, Æ. X, 820. — phalanx, Æ. XI, 92.—virgo, Cir. 235.—dependit, Cir. 347. — *mœstum* ebur, G. I, 480. — *mœsti* parentis, Æ. X, 840. — Iuli metum, Æ. XII, 110. — *mœstæ* conjugis, Æ. XII, 30. — *mœstum* timorem, Æ. I, 202. — hunc ubi cognovit, Æ. VI, 340. — amorem, Æ. X, 191.—crinem, Æ. XI, 35.—ignem, Æ. XI, 189. — quem dividit Ardea, Æ. XII, 44.—Onyten, Æ. XII, 514.—per furorem, Æ. XII, 601.—*mœstam* sororem, Æ. IV, 476; XII, 682.—Eriphylen, Æ. VI, 445. — ad urbem, Æ. XI, 26, 147. — *mœsto* vultu, Æ. VI, 156. — luctu, Æ. XI, 38. — *mœsti* tenent loca, Æ. VI, 434. — stant turribus, Æ. IX, 471. — comitantur, Æ. XI, 52. — legati, Æ. XI, 226. — patres, Æ. XI, 456. — *mœstæ* vittis et cupresso aræ, Æ. III, 64. — mœsta ferrugine regna, Cu. 272. — verita est, Cir. 360.—*mœstorum* parentum, Æ. II, 681. — *mœstos* cernit, Æ. VI, 333. — *mœstas* voces, Æ. II, 280; XI, 482.—aras, Æ. V, 48.—*mœstis* questibus, G. IV, 515.—*mœstissimus* Hector, Æ. II, 270.

Mola : molæ adstitit, Mor. 19. — *molam* sparge, E. VIII, 82. — *mola* manibusque testatur deos, Æ. IV, 517. — *molarum* gremium, Mor. 23.

Molaris : molaribus vastis instat, Æ. VIII, 250.

Moles: molis tantæ erat, Æ. I, 33. — *molem* imposuit, Æ. I, 61. — miratur, Æ. I, 421.—equi mirantur, Æ. II, 32.—hanc statuerunt, Æ. II, 150. —immensam attollere, Æ. II, 185.—quam excierit, Æ. V, 790. — totam agitat mens, Æ. VI, 727.—immanem volvuntque ruuntque, Æ. IX, 516.—*mole* nova torpent cervi, G. I, 370.—hac urgueri corpus, Æ. III, 579. — vasta se moventem, Æ. III, 656.— ingenti Chimæra, Æ. V, 118, 223.—valens, Æ. V, 431.—ingenti sepulcrum, Æ. VI, 232. — tenet sese rupes, Æ. VII, 589.—magna se ferebat, Æ. VIII, 199.—tanta viri instant, Æ. VIII, 693. — ab adversa, Æ. IX, 35. — immani secuta, Æ. IX, 542.—sua stat, Æ. X, 771. — ingenti vehitur Latinus, Æ.

XII, 161. — densa feruntur, Æ. XII, 575.—*moles* tantas tollere, Æ. I, 134. —oppositas evicit, Æ. II, 497.—disjectas vides, Æ. II, 608.—procul disjectæ, Æ. VIII, 191. — fatales murorum attollere, Æ. XI, 130. — *molibus* oppugnat urbem, Æ. V, 439.—magnis constructam pilam, Æ. IX, 711.

Molior muros, Æ. III, 132. — *moliris* laborem super laude, Æ. IV, 273. —classem hiberno sidere, Æ. IV, 309. — *molitur* fulmina dextra, G. I, 329. — iter, Æ. VI, 477. — locum, Æ. VII, 158. — manibus habenas, Æ. XII, 327. — letum morbosque, Æ. XII, 852. — sibi opem, Mor. 60. — *molimur* classem sub Antandro, Æ. III, 6. — *molire* bipennem in vites, G. IV, 331. — *moliri* avibus insidias, G. I, 271. — moram, Æ. I, 414. — arcem, Æ. I, 424. — talia, Æ. I, 564. — fugam, Æ. II, 109. — aggere tecta, Æ. VII, 127. — videt tecta jam, Æ. VII, 290. — ignem, Æ. X, 131. — *molitus* terram aratro, G. I, 494. — *molita* viam hasta, Æ. X, 477.

Mollio: mollit animos, Æ. I, 58.—allia pistillo, Mor. 100. — *mollite* fructus colendo, G. II, 36.

Mollis amaracus, Æ. I, 693.—flamma, Æ. IV, 66. — pluma, Cir. 502.—*molle* siler, G. II, 12.—pecus, G. III, 299; Æ. IX, 341.—feretrum, Æ. XI, 64.— *mollis* hyacinthi, G. IV, 137.—violæ, Æ. XI, 69. — *molli* umbræ, G. III, 464. — molli acantho, E. III, 45. —arista, E. IV, 28.—viola, E. V, 38. — vitta, E. VIII, 64. — clivo, G. III, 293.—tractu, Æ. II, 683.—amplexu, Æ. VIII, 388.—auro, Æ. X, 138, 818. — pluma, Æ. X, 192. — pede, Cir. 20.—amictu, Cir. 250.—*molles* castaneæ, E. I, 82. — Sabæi, G. I, 57.—somnos, G. III, 435. — aditus, Æ. IV, 423. — thyrsos, Æ. VII, 390. — telæ, Cir. 179. — *mollia* prata, E. X, 42; G. III, 520. — vaccinia, E. II, 50. — folia, E. V, 31.—oscilla, G. II, 389.—haud mollia jussa, G. III, 41; Æ. IX, 804.—mollia crura, G. III, 76.—pensa, G. IV, 348. — colla, Æ. XI, 622 — haud mollia fatu, Æ. XII, 25. — mollia carmina, Cu. 34. — *mollibus* in pratis, G. II, 384. — stabulis, G. III, 295.—sertis, Æ. VII, 488.— stratis, Æ. VIII, 415.—in pilentis, Æ. VIII 666. — undis, Æ. IX, 817. — haud mollibus stimulis, Æ. XI, 452, 728 — *mollior* æstas, G. I, 312. — undis Euphrates, Æ. VIII, 726. — *mollissima* vina, G. I, 341.—fandi tempora Æ. IV, 293.

Molliter ossa quiescant, E. X, 33 — hic erant, Cat. XI, 17.

Mollius excudent æra, Æ. VI, 848 — locuta est, Æ. VII, 357.

Momentum : momento temporis Cat. XII, 10.

Moneo : monet instare tumultus G. I, 465. —Turnum succurrere Lauso, Æ. X, 439. — vitare mortem, Cu. 182. — *monent* Heleni jussa contra Æ. III, 684. — *monebat* sic, Æ. VII, 110. — *monebo* repetens, Æ. III, 436. — hoc unum, Cir. 332. — *moneat* convellere funem, G. I, 457. — *moneret* luna, G. I, 353. — multa horrenda, Æ. III, 712.—viros esse acres, Æ. XI, 47. — *monuisset* me cornix, E. IX, 15. — mone tu vatem, Æ. VII, 41. — *monere* ita visa est, Æ. IV, 557. — *moneri* te nostra voce quæ liceat, Æ. III, 461. — *moniti* statuerunt effigiem, Æ. II, 183. — sequamur meliora, Æ. III, 188. — discite justitiam, Æ. VI, 620.

Monile baccatum collo, Æ. I, 654. —*monilia* aurea demissa pectoribus, Æ. VII, 278. — baccata retinens collo niveo, Cir. 170.

Monitum : monita matris me egere, Æ. VIII, 336. — *monitis* Jovis tenet lumina, Æ. IV, 331. — divûm exterrita acies, Æ. VIII, 504. — sinistris tenentur castra, Æ. X, 110. — Jovis succedit pugnæ, Æ. X, 689.

Monitus : monitu tanto deorum attonitus, Æ. IV, 282. — terribili hor-

rificant, Æ. IV, 465. — divûm venis, Æ. VI, 533. — Ilionei, Æ. IX, 501. — accensos Arcadas, Æ. X, 397. — *monitus* nocte datos premit ore, Æ. VII, 102.

Mons præruptus aquæ, Æ. I, 105. — totus circum moveri, Æ. III, 92. — Idæus, Æ. III, 105. — improbus, Æ. XII, 687. — *montis* in faciem, G. IV, 361. — exesi in latere, G. IV, 419. — cum murmure, Æ. I, 55, 245. — instar, Æ. II, 15. — Leucatæ cacumina, Æ. III, 274. — viscera, Æ. III, 575. — vertice, Æ. V, 35; VII, 674; XI, 526. — capita, Æ. VI, 360. — deserta domus, Æ. VIII, 191. — ætherii ardua, Æ. VIII, 221. — fragmine, Æ. IX, 569; X, 698. — partem, Æ. X, 128. — celsi plaga, Æ. XI, 320. — deserta, Æ. XI, 513. — saxum, Æ. XII, 684. — excelsi juga, Cu. 45. — in vertice, Cir. 307. — *monti* neque nomen neque honos erat, Æ. XII, 135. — montem post oppositum, G. II, 213. — oppositum trudentes, G. II, 373. — cavum impulit, Æ. I, 81. — petivi, Æ. II, 804. — Severum, Æ. VII, 713. — totum Aventini lustrat, Æ. VIII, 231. — *monte* minor procumbit, G. III, 240. — summo, Æ. II, 655. — descendere leonem, Æ. IV, 159. — sub aerio, Æ. VI, 234. — sub alto, Æ. XI, 849. — adverso revolvit saxum, Cu. 242. — *montes* feri loquuntur, E. V, 28. — intonsi jactant voces, E. V, 63. — exstructos disjecit, G. I, 283. — concidere scrobibus, G. II, 260. — correptos unda, G. III, 253. — per altos, G. III, 412, 535. — supremos implerunt clamore, G. IV, 461. — altos imposuit, Æ. I, 61. — in altos, Æ. II, 636; IV, 151; XI, 810. — aperire procul visa terra, Æ. III, 206. — opaci umbrantur, Æ. III, 508. — relinquunt, Æ. IV, 155. — altos concurrere montibus, Æ. VIII, 692. — summos lumine spargebat, Æ. XII, 113. — de *montibus* altis, E. I, 84, etc. — montibus canis, G. I, 43. — saxosis, G. II, 111. — lustrabant umbræ convexa, Æ. I, 607. — in summis, Æ. II, 626; X, 766; XI, 836. — sub montibus Idæ, Æ. III, 6. — de montibus, Æ. III, 225; IV, 164. — montibus altis errant, Æ. III, 644. — e montibus altis, Æ. III, 675. — montibus descendere ornos, Æ. IV, 491. — advolvunt ornos, Æ. VI, 182. imponunt arces, Æ. VI, 774. — frondosis abdit natam, Æ. VII, 387. — sub montibus altis, Æ. VII, 563. — montibus Marsis quæsitæ herbæ, Æ. VII, 758. — in montibus, Æ. VIII, 53. — montibus dispersum genus, Æ. VIII, 321. — in nostris, Æ. IX, 92. — æquos juvenes, Æ. IX, 674. — Marsorum veniens, Æ. X, 544. — solis pastorum, Æ. XI, 569. — aeriis contingere astra, Cu. 137. — de aeriis, Cir. 302.

Monstrator aratri, G. I, 19.

Monstro : monstrat qua semita viam, Æ. I, 418. — qua fortuna viam, Æ. II, 388. — sacerdos, Æ. IV, 498. — flumina, Æ. VI, 8. — aram, Æ. VIII, 337. — sub rupe Lupercal, Æ. VIII, 343. — nemus Argileti, Æ. VIII, 345. — pudor conferre manum, Æ. IX, 44. — amor patriæ matronas, Æ. XI, 892. — *monstrabat* talia, Æ. III, 690. — *monstrarat* signum, Æ. I, 444. — *monstrent* vias cæli, G. II, 477. — *monstrate* si quam vidistis sororum, Æ. I, 321. — *monstrantem* vulnera Eriphylen, Æ. VI, 446. — *monstrante* viam matre, Æ. I, 382. — *monstratur* hic specus, Æ. VII, 569. — *monstrantur* nec procul hinc campi, Æ. VI, 440. — *monstrata* mihi sacerdos, Æ. IV, 483. — *monstrata* piacula, Æ. IV, 636. — *monstratus* aras, G. IV, 549.

Monstrum subitum adspiciunt, G. IV, 554. — infelix sistimus, Æ. II, 245. — subitum, Æ. II, 680; VIII, 81. — mirabile, Æ. II, 680 et alibi. — horrendum video, Æ. III, 26. — haud tristius illis, Æ. III, 214. — hor-

rendum, ingens, Æ. III, 658; IV, 181. — subitum, magnoque futurum augurio objicitur, Æ. V, 523. — odere sorores, Æ. VII, 328. — *monstro* hoc exercuit iras, G. III, 152. — huic considere, Æ. V, 849. — furibunda, Æ. VII, 348. — fefellit mentes, Æ. XII, 246. — huic erat pater Vulcanus, Æ. VIII, 198. — tali me opponere, Æ. XII, 874. — biformi genuit illam, Cir. 67. — *monstra* plurima ferunt terræ, G. I, 185. — deûm refero, Æ. III, 59. — immania perferimus, Æ. III, 583. — multa variarum ferarum, Æ. VI, 285. — quæ fert pontus, Æ. VI, 729. — talia ne paterentur, Æ. VII, 21. — plurima cælo, Æ. VII, 270. — prima novercæ eliserit, Æ. VIII, 289. — deûm tela tenent, Æ. VIII, 697. — hæc petunt Trojanos, Æ. IX, 128. — conversa in saxum, Cir. 57. — *monstris* latrantibus, E. VI, 75; Cir. 59. — dubiis dedit signa, Æ. II, 171. — magnis exterrita, Æ. III, 307. — attonitæ, Æ. V, 659. — sollicitus rex, Æ. VII, 81. — ingentibus excita, Æ. VII, 376. — marinis pavidi, Æ. VII, 780.

Montanus: montano flumine, Æ. II, 305. — *montana* castella, Æ. V, 440.

Montosus: montosæ Nersæ, Æ. VII, 744.

Monumentum amoris, Æ. V, 538, 572. — *monumenta* virorum, Æ. III, 102, VIII, 356. — manuum, Æ. III, 486. — cuncta viri abolere, Æ. IV, 498. — Veneris, Æ. VI, 26. — hæc reliquit, Æ. VI, 512. — singula virûm exquirit, Æ. VIII, 312. — doloris hausit oculis, Æ. XII, 945. — ipsa rerum, Cat. XI, 57.

Mora non ulla erit in me, E. III, 52. — obstet noctibus, G. II, 482; Æ. I, 746. — nec mora, nec requies, G. III, 110; Æ. V, 458; XII, 553. — mora nusquam, G. IV, 185. — haud mora, G. IV, 548, etc. — mora fieret vento, Æ. III, 473. — nec mora prodigiis, Æ. V, 639. — haud mora co[nsiliis], Æ. V, 749. — haud fit mora, [Æ.] X, 153. — segnis retinet Turnum, [Æ.] X, 308. — leti oratur, Æ. X, 622. — impediat, Æ. XI, 19. — nulla in Tu[r]no, Æ. XII, 11. — mortis nec libe[r]... Æ. XII, 74. — clipei nec profuit, [Æ.] XII, 541. — ne qua esto, Æ. XII, 56[6]. — quæ est nunc? Æ. XII, 889. — *m[o]ræ* dispendia, Æ. III, 453. — pretiu[m] Æ. IX, 232. — tantum fuit Ilo, Æ. [X,] 400. — *moram* fecere juga, E. X, 1... — moliri, Æ. I, 414. — pugnæ, Aba[n]tem, Æ. X, 428. — *moræ* quæ tan[tæ] tenuere? Æ. II, 282. — fossarum, [Æ.] IX, 143. — *moras* segnes rumpe, [G.] III, 43. — rumpe, Æ. IV, 569; IX, 1... — addere rebus, Æ. VII, 315. — pr[æ]cipitate, Æ. VIII, 443. — loricæ pe[r]forat, Æ. X, 485. — tot traxisse, [Æ.] X, 888. — odit, Æ. XII, 431.

Morbus crudescere cœpit, G. II[I,] 504. — *morbi* caussam expediat, [G.] IV, 397. — *morbo* gravis, G. III, 9... — cæli coorta tempestas, G. III, 47[8]. — collapsa ossa, G. III, 485. — p[e]resa vellera, G. III, 561. — tristi la[n]guebunt corpora, G. IV, 252. — ami[s]sis apibus, G. IV, 318. — *morbi* su[b]eunt, G. III, 67. — corripiunt co[r]pora, G. III, 471. — pallentes hab[i]tant, Æ. VI, 275. — *morborum* cau[s]sas et signa, G. III, 440. — *morb[us]* agit ante, G. III, 552. — ferens na[s]citur, Æ. X, 274. — molitur, Æ. X[I,] 851.

Mordeo : mordet fibula junctura Æ. XII, 274. — *momordit* humum or[e] Æ. XI, 418.

Moretum : moreti effecti nome[n] Mor. 117.

Moribundus volvitur, Æ. X, 59... — *moribunda* hostia, G. III, 488. — dextera, Æ. X, 341. — *moribundu[m]* extendit, Æ. V, 374. — *moribunda[m]* me deseris, Æ. IV, 323. — *moribu[n]da* membra, Æ. VI, 732.

Morior : moritur in cursu que[r]monia, Cir. 462. — *moriuntur* vitu...

G. III, 494. — *moriere* simul, Æ. II, 524. — telis Dianæ, Æ. XI, 857. — tu quoque, Cir. 194. — *moriemur* inulti, Æ. II, 670. — inultæ, Æ. IV, 659. — *moriamur*, Æ. II, 353; IV, 660. — *morerere* circum capillos, Cir. 236. — *morerentur* nulli in urbe, Æ. II, 439. — *morere*, Æ. II, 550 et alibi. — *mori* me coges, E. II, 7. — in armis pulchrum succurrit, Æ. II, 317. — hostilem ad tumulum jussa Priameia virgo, Æ. III, 323. — decrevit, Æ. IV, 475. — certa, Æ. IV, 564. — pro mœnibus ardent, Æ. XI, 895. — est miserum, Æ. XII, 646. — me velle negavi, Cir. 316. — *moriens* herba, E. VII, 57. — sprevisti sororem, Æ. IV, 678. — dedisti famam litoribus, Æ. VII, 2. — refert vina, Æ. IX, 350. — dat nepoti, Æ. IX, 362. — languescit flos, Æ. IX, 436. — abstulit animam hosti, Æ. IX, 443. — sternit humi artus, Æ. IX, 754. — petit terram, Æ. X, 489. — reminiscitur Argos, Æ. X, 782. — procubuit, Æ. XI, 418. — versat se, Æ. XI, 669. — trahit telum, Æ. XI, 816. — alloquor Divos, Cir. 406. — *morientis* Elissæ, Æ. IV, 610. — vultum et ora, Æ. X, 821. — munus, Cir. 267. — alumnæ, Cir. 347. — *morientem* nomine clamat, Æ. IV, 674. — *morientia* lumina, Æ. X, 463. — corpora, Æ. XI, 665. — *morientum* gemitus, Æ. XI, 633. — *morientibus* herbis, G. I, 107. — ea visa salus, G. III, 509. — *mortuus* esses, E. III, 15. — *mortua* corpora, Æ. VIII, 485. — *moriturus* fertur in hostes, Æ. II, 511. — se inferat, Æ. IX, 400. — juvenis, Æ. IX, 554. — venio, Æ. X, 881. — et ipse, Æ. XI, 741. — *moritura* virgo, G. III, 263. — puella, G. IV, 458. — crudeli funere Dido, Æ. IV, 308. — frustra, Æ. IV, 415. — testatur deos, Æ. IV, 519. — quem metui? Æ. IV, 604. — tenebat generum, Æ. XII, 55. — discindit amictus, Æ. XII, 602. — nunquam fama, Cu. 361. — *morituре*, quo ruis? Æ. X, 811. — *morituris* sudor frigidus, G. III, 501.

Moror ferre, E. VIII, 106. — quid moror? Æ. II, 102, etc. — nec moror dona, Æ. V, 400. — moror vitam invisam, Æ. XI, 178. — nil, esse invisus, Æ. XI, 365. — *moratur* hunc vocibus, Æ. I, 670. — me vana quærentem, Æ. II, 287. — sera segnities, Æ. II, 373. — qua spe in gente? Æ. IV, 235. — in connubio, Æ. VII, 253. — in solo Volscente, Æ. IX, 439. — *morantur* clamore, Æ. V, 207. — noctem diemque amplexi, Æ. V, 766. — nec morantur sacra, Æ. VI, 40. — morantur saxa amnes, Æ. XI, 297. — *morer* tibi lucem arte, Æ. XII, 874. — *moretur* tædas, Æ. VII, 388. — *morari* usque juvat, Æ. VI, 487. — absiste, Æ. XII, 676. — cursum, Cir. 153. — *morandi* caussas, Æ. IV, 51. — *morando* ipsum sustinuit, Æ. X, 798. — *moranti* longo tempore, G. III, 565. — *morantem* attigerit, Æ. IV, 568. — Gyan, Æ. V, 184. — Venerem, Mor. 85. — *morantes* sparserit Eurus, G. IV, 28. — increpat canor æris, G. IV, 70. — Zephyros, G. IV, 138. — portas, Æ. VII, 620. — *moratus* haud multa, Æ. III, 610; XII, 506. — nec plura, Æ. V, 381. — in stirpe, Æ. XII, 781. — *morata* paullum lacrimis et mente, Æ. IV, 649. — morata est ipsa suis fatis sæva mariti fata, Cu. 263.

Mors frigida, Æ. IV, 385. — immatura, Æ. XI, 167. — aurem vellens ait, Cop. 38. — *mortis* duræ inclementia, G. III, 68. — via, G. III, 482. — plurima imago, Æ. II, 369. — nostræ omina, Æ. IV, 662. — honore carentes, Æ. VI, 333. — fraternæ ira, Æ. IX, 736. — duræ casum, Æ. X, 791. — mora, Æ. XII, 74. — metæ, Æ. XII, 546. — conditio, Æ. XII, 879. — convicia, Cu. 208. — præfata connubia, Cu. 246. — vinctæ caussam, Cu. 375. — *morti* locum esse, G. IV, 226. — certæ occumbere, Æ.

II, 62. — opponere quemquam, Æ. II, 127. — demitte me, Æ. V, 691. — — placidæ simillima quies, Æ. VI, 522. — se injicit, Æ. IX, 552. — demittit corpora, Æ. X, 662. — huic se opponere, Æ. XI, 115. — mactantur corpora, Æ. XI, 197. — eripe fratrem, Æ. XII, 157. — sternere aversos, Æ. XII, 464. — misit illum, Cu. 186. — *mortem* pulchram petunt, G. IV, 218. — præsentem intentant omnia, Æ. I, 91. — in haud dubiam, Æ. II, 359. — inveniam manu, Æ. II, 645. — opto, Æ. II, 655. — orat, Æ. IV, 451. — in seram, Æ. VI, 569. — post mortem, Æ. IX, 363; Cu. 275. — mortem pulchram properet, Æ. IX, 401. — miseram solabere, Æ. X, 829. — horremus, Æ. X, 880. — minaris, Æ. X, 900; XII, 760. — minetur mihi, Æ. XI, 348. — pulchram petunt, Æ. XI, 647. — miseram nec effugiunt, Æ. XI, 881. — ad mortem, Æ. XII, 41. — mortem vitare, Cu. 182. — tabidulam labi videt, Cir. 182. — ne mihi invideas, Cir. 277. — *morte* sub ægra, G. III, 512. — fraterna mœrentem, G. III, 518. — miserorum piabunt culpam, Æ. II, 140. — in extrema se defendere parant, Æ. II, 447. — jam in media, Æ. II, 533. — Neoptolemi cessit Heleno, Æ. III, 333. — fefellit amor, Æ. IV, 17. — resignat lumina, Æ. IV, 244. — a morte, Æ. IV, 375; V, 476. — morte remittam veniam, Æ. IV, 436. — Sychæi, Æ. IV, 502. — futura pallida Dido, Æ. IV, 644. — merita peribat, Æ. IV, 696. — pro morte Daretis, Æ. V, 483. — morte alterna redemit fratrem, Æ. VI, 121. — indigna peremtum, Æ. VI, 163. — in morte, Æ. VI, 371. — morte in ipsa, Æ. VI, 444. — longa necabat, Æ. VIII, 488. — futura pallentem, Æ. VIII, 709. — multa recepit ensem, Æ. IX, 348. — placida quievit, Æ. IX, 445. — crudeli sodalis incautum excipit, Æ. X, 386. — obita, Æ. X, 641. — in infanda, Æ. X, 673. — tua vivens, Æ. X, 849. — tua felix, Æ. XI, 159. — luat, Æ. XI, 444. — subita turbatam sterneret Camillam, Æ. XI, 796. — tristi multatam Camillam, Æ. XI, 839. — in extrema, Æ. XI, 846. — merita luet, Æ. XI, 849. — pati quidquid acerbi est, Æ. XII, 679. — gnati futuram se pœnam, Cu. 113. — de morte culicis, Cu. 386. — morte recepta virgo, Cir. 517. — *morte* per omnes, Æ. X, 854.

Morsus : morsu unco alligat ancora, Æ. I, 169. — depascit artus, Æ. II, 215. — canum actus aper, Æ. X, 707. — inani elusus est, Æ. XII, 754. — tenero tondentur gramina, Cu. 5[illegible] — carpente rapit cacumina, Cu. 53. — acri, Mor. 84. — *morsus* mensarum futuros horresce, Æ. III, 394. — vertere in Cererem, Æ. VII, 112. — artus levabat, Æ. VII, 755. — roboris discludere, Æ. XII, 782. — *morsibus* inspirant venenum, G. IV, 237.

Mortalis vultus, Æ. I, 328. — mucro, Æ. XII, 740. — *mortalis* cur[illegible] egestas, G. III, 319. — vitæ honorem, G. IV, 326. — *mortalem* aliquem subgere ab umbris, Æ. VII, 771. — formam, Æ. X, 101. — nec *mortale* sonans, Æ. VI, 50. — *mortali* manu, Æ. IX, 95. — ab hoste, Æ. X, 375. — vulnere, Æ. XII, 797. — *mortales* visus, Æ. II, 605; IV, 277. — adspectus, Æ. IX, 657. — urguemur ab hoste mortali, Æ. X, 376. — *mortalia* curare, Æ. VIII, 35. — corda, G. I, 33[illegible] — tangunt mentem, Æ. I, 462. — arma, Æ. I, 542; X, 30. — pectora, Æ. III, 56; IV, 412; Cir. 232. — ded[illegible] hora, Cat. XII, 9. — *mortalibus* miseris, G. III, 66. — restet usqua[illegible] fides, Æ. II, 142. — ægris incip[illegible] quies, Æ. II, 268. — extulerit Aur[illegible] ra diem, Æ. V, 64. — ægris ferens s[illegible] tim, Æ. X, 274. — esse labores, Æ. X, 759. — diu si qua res est, Æ. X[illegible] 861. — miseris extulerat lucem, Æ. XI, 182. — acuunt metum, Æ. XI[illegible]

850. — consueto amore, Cir. 259. — quatiebat diem, Cir. 349.

Mortarium : mortaria poscit, Mor. 92. — tota circuit, Mor. 115.

Mortifer : mortiferum bellum, Æ. VI, 279.

Morum : mora cruenta, Cop. 21. — *moris* sanguineis pingit, E. VI, 22.

Mos bellantis, G. III, 224. — virginibus gestare pharetram, Æ. I, 336. — in Latio, Æ. VII, 601. — mos est aptare hæc flagello, Æ. VII, 731. — neque mos, neque cultus quibus erat, Æ. VIII, 316. — *morem* varium cæli prædiscere, G. I, 51. — in morem fluminis, G. I, 245. — supra morem, G. II, 227. — in morem picis, G. II, 250. — morem illum placuisse apibus, G. IV, 197. — hunc permittit, Æ. I, 539. — hunc teneto, Æ. III, 408. — in morem pressa coma, Æ. V, 556. — hunc rettulit, Æ. V, 596. — pacis imponere, Æ. VI, 853. — in morem castrorum, Æ. VII, 159. — in morem stagni, Æ. VIII, 88. — in morem, Æ. VIII, 282; Cat. VI, 10. — in morem fulminis, Æ. XI, 616. — in morem Pæonium, Æ. XII, 401. — morem sacrorum adjiciam, Æ. XII, 836. — blandum deponere, Cir. 11. — *more* patrum, G. III, 177. — quo solent, G. III, 461. — suo se condent, G. IV, 66. — de more, Æ. I, 318; III, 65, etc. — more feræ degere vitam, Æ. IV, 551. — ex more, Æ. V, 244; VIII, 186. — sine more, Æ. V, 694; VIII, 635. — more parentum tenuere facem, Æ. VI, 223. — dei se tenentem gentem, Æ. VII, 204. — daret jura, Æ. VII, 247. — hoc indicere bellum, Æ. VII, 617. — aquæ vel turbinis furens, Æ. X, 604. — patrum, Æ. XI, 186. — pastoris sonans fistula, Cop. 10. — *mores* gentis, G. IV, 5. — viris ponet, Æ. I, 264. — virûm recensebat, Æ. VI, 683. — vestri dabunt præmia, Æ. IX, 254. — ob sinistros, Æ. XI, 347. — tenebunt, Æ. XII, 834.

Moto : motare cacumina quercus, E. VI, 28. — *motantibus* Zephyris, E. V, 5.

Motus : motu tremit terra, G. I, 329. — magno incessit discordia, G. IV, 68. — ingenti aquarum, G. IV, 365. — pedum melior, Æ. V, 430. — vario misceri pectora, Æ. XII, 217. — tanto concurrere, Æ. XII, 503. — *motus* incompositos det, G. I, 350. — concipiunt pectora, G. I, 420. — animorum quiescent, G. IV, 86. — futuros excepit, Æ. IV, 297. — *motibus* insolitis tremuerunt, G. I, 475. — torquebat orbes, Cu. 165.

Moveo opus majus, Æ. VII, 45. — *movet* bellum, G. I, 509. — signa, G. III, 236. — te nulla gloria, Æ. IV, 272. — nemo ordine palmam, Æ. V, 349. — te imago pietatis, Æ. VI, 405. — urnam Minos, Æ. VI, 432. — regem purpura, Æ. VII, 252. — hunc decus, Æ. VII, 473. — fama, Æ. XI, 368. — arma leo, Æ. XII, 6. — Nisum fallacia, Cir. 378. — *movemus* castra, Æ. III, 519. — *movent* regem sceptra, Æ. VII, 252. — in prælia Martem, Æ. VII, 603. — *movebat* se navis remigio, Æ. V, 280. — aciem et castra, Æ. XI, 446. — *movebant* quem tela, Æ. II, 726. — simul ora virûm, Æ. IX, 471. — *movi* verbis odia, Æ. II, 96. — *movit* agros per artem, G. I, 123. — amor animum dulcedine, Æ. XI, 538. — *moverat* radicem humo, Cu. 279. — *movebo* arcana fatorum, Æ. I, 262. — Acheronta, Æ. VII, 312. — *movebit* in arma viros, Æ. VI, 814. — *moveret* manes fletu, G. IV, 505. — quem Cassandra, Æ. III, 187. — stabulis armenta, Æ. VIII, 213. — *movete* cantus, Æ. VII, 641. — *movere* animum, G. III, 421. — lumbos, Cat. V, 21. — latus docta, Cop. 2. — *movens* jugera labefacta, G. II, 264. — multa animo, Æ. III, 34; X, 890. — multa, Æ. V, 608. — bella immittit equos, Æ. XII, 333. — *moventem* se vasta mole, Æ. III, 656. — saxum se cognoscit, Æ.

XII, 904. — *moventes* bella natos, Æ. VI, 821. — *moveor* nil super imperio, Æ. X, 42. — *movetur* pariter puero donisque, Æ. I, 714. — specie famave, Æ. IV, 170. — fletibus, Æ. IV, 438. — nec magis vultum, Æ. VI, 470. — *moveri* pontum, G. I, 130. — silvas aquilone, G. I, 460. — tellurem rigidam, G. II, 316. — fatis concessa, Æ. III, 700. — circum mons, Æ. III, 92. — cœpta juga silvarum, Æ. VI, 256. — portis pubem para, Æ. VII, 429. — tela nec turba sinit, Æ. X, 432. — mutarique bellum, Æ. X, 626. — absiste, Æ. XI, 408. — *mota* minis et tumultu Venus, Æ. VIII, 371. — *motos* fluctus, Æ. I, 135. — *movendus* pulvis, G. II, 418. — *movenda* arma terna, Æ. VIII, 565.

Mox aperitur, Æ. III, 274 et alibi.

Mucro intepuit, Æ. X, 570. — ferreus stat inter ossa, Æ. XI, 817. — mortalis dissiluit, Æ. XII, 740. — *mucronem* strictum coruscat, Æ. X, 652. — Æneæ subit, Æ. X, 798. — extorquet, Æ. XII, 357. — *mucrone* corusco stat ferri acies, Æ. II, 333. — tereti pugnant, Æ. VII, 665. — recludit pectus, Æ. X, 601. — sese induat, Æ. X, 681. — ducto petebat auxilium, Æ. XII, 378. — hunc ferit, Æ. XII, 511. — patrio relicto, Æ. XII, 736. — *mucronibus* strictis obsedere fores, Æ. II, 449. — strictis seges, Æ. XII, 663.

Mugio : mugiit sub antro, Æ. VIII, 218. — *mugire* cortina adytis, Æ. III, 92. — terram videbis, Æ. IV, 490. — solum, Æ. VI, 256. — discessu boves, Æ. VIII, 215. — armenta foro videbant, Æ. VIII, 361. — per æthera clangor, Æ. VIII, 526.

Mugitus : mugitus boum non absunt, G. II, 470. — quales tollit, Æ. II, 223. — terrificos ciet, Æ. XII, 103. — *mugitibus* implerunt agros, E. VI, 48. — concussus æther, G. III, 150. — crebris sonant amnes, G. III, 554.

Mula : mulas strigare, Cat. VIII, 19.

Mulceo : mulcet pectora dictis, Æ. I, 153, 197. — *mulcebat* iras, Æ. VII, 755. — *mulcebant* æthera volucres, Æ. VII, 34. — *mulcere* fluctus, Æ. I, 66. — illam alternos, Æ. VIII, 634. — *mulcens* dictis, Æ. V, 464. — præcordia palmis, Cir. 346. — *mulcentem* tigres carmine, G. IV, 510.

Mulctra spumaverit, G. III, 309. — ad *mulctram* venit, E. III, 30.

Mulctrarium : mulctraria nivea implebunt, G. III, 177.

Mulgeo : mulget bis in hora, E. III, 5. — *mulsere* horis diurnis, G. III, 400. — *mulgeat* hircos, E. III, 91.

Muliebris : muliebribus armis, Æ. XI, 687.

Mulier mixta deo, Æ. VII, 661. — ausa est, Cir. 83.

Mulio celerrimus, Cat. VIII, 2.

Multiplex : multiplicem illam ferebant, Æ. V, 264. — *multiplici* sermone, Æ. IV, 189. — caterva, Cir. 85.

Multo : multatam morte Camillam, Æ. XI, 839.

Multo majus, E. III, 35. — ante G. I, 167; II, 259. — tremendum magis, Æ. II, 199.

Multum latrante, E. III, 18. — juvat arva, G. I, 94. — jactatus, Æ. I, 3. — lacrimas fudit, Æ. III, 348. — fleti, Æ. VI, 481. — lacrimantis Iuli, Æ. IX, 501. — me discrepat ætas, Æ. X, 434. — remittit, Æ. X, 839. — spe captus inani, Æ. XI, 49.

Multus honos, Æ. IV, 3. — sermo, Cir. 356. — *multa* victima, E. I, 34. — grando, G. I, 449. — terra, G. II, 347. — stipula, G. III, 297. — hostia, Æ. I, 334. — virtus, Æ. IV, 3. — arena, Æ. VII, 31; IX, 589. — sententia, Æ. XI, 222. — fama, Æ. XI, 224. — pruna, Æ. XI, 788. — rosa, Æ. XII, 68. — *multum* rorem, Cir. 516. — *multam* paludem, Æ. VI, 414. — plebem, Æ. IX, 343. — consuescere

multum est, G. II, 272. — *multo* Baccho, E. V, 69; G. II, 190. — examine, G. IV, 139. — igni, G. IV, 268. — amictu, Æ. I, 412. — sanguine, Æ. II, 532, etc. — lumine, Æ. III, 151. — numine, Æ. III, 372. — honore, Æ. III, 474. — sonitu, Æ. VII, 498. — venatu, Æ. VII, 746. — deo, Æ. IX, 336. — sudore, Æ. IX, 458. — clamore, Æ. IX, 466. — auro, Æ. X, 499. — gemitu, Æ. X, 505. — pulvere, Æ. X, 844; Cir. 284. — hospite, Cir. 467. — *multa* mercede, G. II, 62. — nocte, G. IV, 180. — vi, G. IV, 450, etc. — luce, Æ. II, 694. — arte, Æ. V, 270, 705; XI, 760. — grandine, Æ. V, 458; IX, 669. — in umbra, Æ. VI, 340. — morte, Æ. IX, 348. — *multi* canebant scelus, Æ. II, 124. — præterea, Æ. V, 302. — illam petebant, Æ. VII, 54. — populi, Æ. VII, 236. — fluctus, Æ. VII, 718. — servare recursus pelagi, Æ. X, 288. *multæ* facies scelerum, G. I, 506. — aves, Æ. VI, 311. — gentes, Æ. VII, 236. — matres, Æ. XI, 581. — *multa* gemens, G. III, 226 et alibi. — reluctanti, G. IV, 301. — millia, G. IV, 473; Æ. V, 806. — querens, G. IV, 320. — passus, Æ. I, 5. — simulans, Æ. I, 352. — volentem dicere, G. IV, 501. — rogitans, Æ. I, 750. — post funera, Æ. II, 283. — prælia, Æ. II, 397. — dicere, Æ. II, 790; IV, 390. — haud multa moratus, Æ. III, 610. — multa horrenda, Æ. III, 712. — multa orasse, Æ. IV, 205. — cunctantem, Æ. IV, 390. — movens, Æ. III, 34 et alibi. — prædicta, Æ. IV, 464. — vulnera, Æ. V, 433. — sermone ferebant, Æ. VI, 160. — monstra, Æ. VI, 285. — folia, Æ. VI, 309. — putans, Æ. VI, 332. — diu concreta inolescere, Æ. VI, 738. — simulacra, Æ. VII, 89. — arma, Æ. VII, 183; IX, 357. — qualia patiuntur, Æ. VII, 200. — corpora, Æ. VII, 535. — testatus deos, Æ. VII, 593. — dura, Æ. VIII, 522. — scuta, Æ. VIII, 538. — deos orans, Æ. IX, 24. — quæ vides, Æ. IX, 210. — mandata, Æ. IX, 312. — dicere, Æ. X, 554. — corpora, Æ. X, 662, etc. — rogitat, Æ. X, 839. — præmia, Æ. XI, 78; Cat. XI, 39. — rettulit in melius, Æ. XI, 425. — se incusat, Æ. XI, 471; XII, 612. — precanti, Æ. XI, 697. — orantem ferit, Æ. XII, 294. — trepidat manu, Æ. XII, 402. — Jovem testatur, Æ. XII, 496. — haud moratus, Æ. XII, 506. — demens effata, Æ. XII, 601. — gaudia fundentes, Cu. 119. — *multorum* ossibus, Æ. V, 865. — *multos* per annos, Æ. II, 363, 715, etc. — Danaum demittimus, Æ. II, 398. — suorum linquit, Æ. IX, 725. — remittit, Æ. X, 839. — lusit fortuna, Æ. XI, 426. — semineces volvit, Æ. XII, 329. — *multas* gentes, Æ. VIII, 13. — *multis* comitantibus, Æ. III, 346. — e dictis, Æ. III, 377. — cum millibus, Æ. V, 75. — e multis, Æ. V, 644. — pro multis, Æ. V, 815. — multis in oris, Æ. VII, 564. — undis, Æ. VII, 558. — civibus, Æ. VIII, 571. — e matribus, Æ. IX, 217. — futuri exitio, Æ. IX, 315. — balatibus, Æ. IX, 565. — donis, Æ. X, 620. — perfida, Cu. 131. — ex puellis, Cir. 91. — rebus, Cir. 325. — optata labella, Cir. 496.

Mundo: Cybale mundaverat aptum locum, Mor. 50.

Mundus consurgit, G. I, 240. — devexus, G. I, 241. — *mundi* lumina, G. I, 5. — orbem, G. I, 231, 232. — crescentis origine, G. II, 336. — sidera, Æ. IX, 93. — magni ad sidera, Cir. 7. — culti ad sidera, Cir. 218. — *mundo* æthereo ponit discrimina, Cu. 101. — *mundum* nutantem pondere, E. IV, 50. — rescindere, Cu. 235.

Munimen ad imbres, G. II, 352.

Munio: munibat quem arundo, Mor. 62. — *muniet* multa vi Albam, Æ. I, 271. — *munire* favos, G. IV, 179. — *munita* labore Alcathoi Megara, Cir. 105.

Munus extremum habeto, E. VIII,

60.—hoc extremum det, Æ. IV, 429. — non hos in usus quæsitum, Æ. IV, 647. — hoc Anchisæ habebis, Æ. V, 535.—hoc suum ferri, Æ. VI, 142.— susceptum perfice, Æ. VI, 629 —cœptum detexere, Cir. 9. — extremum morientis habeto, Cir. 267.—susceptum decurrere, Cat. VI, 1.—*muneris* promissi memor, Æ. VIII, 464.—*munere* vestro, G. I, 7.—divûm concessæ, G. I, 238. — niveo lanæ, G. III, 391.—quo spreto, G. IV, 520.—promisso donat Sergestum, Æ. V, 282.— amici victor, Æ. V, 337. — præstanti donat juvenem, Æ. V, 361. — divæ perfecto, Æ. VI, 637.—inani fungar, Æ. VI, 887. — in munere tantarum laudum, Æ. VIII, 273.—munere fortunæ dives, Cu. 339. — pro munere vitæ, Cu. 413.—munere tali te venerarer, Cir. 18. — meo inficiunt postes, Cir. 95.—famularum fungi, Cir. 444. — largo decorarat sedes, Cir. 526.—in æthério signorum præstans, Cir. 533.—suo quæque, Cat. XI, 22. —Hesperidum capta, Cat. XI, 25.— *munera* curare, E. II, 56. — parta Veneri, E. III, 68. — vestra cano, G. I, 12. — Massica Bacchi, G. III, 527. — ad hæc collatum gluten, G. IV, 40.— tende supplex, G. IV, 534. — mittit sociis tauros, Æ. I, 636. — intemerata libo, Æ. III, 177. — ferimus templis, Æ. IV, 217. — fecerat Dido, Æ. IV, 263. — hæc mittite, Æ. IV, 624. —locantur, Æ. V, 109.—optare dat, Æ. V, 247.—vestra manent certa, Æ. V, 348.—digna dabis, Æ. V, 354.— tua inibo, Æ. V, 846. — parva Fortunæ, Æ. VII, 244. — nec sperno, Æ. VII, 261. — perfecta arte conjugis, Æ. VIII, 613. — nota conjiciunt, Æ. XI, 195. — præferimus, Æ. XI, 249. — vertite ad Ænean, Æ. XI, 281. — portantes talenta auri, Æ. XI, 333.— sua cui dabat, Æ. XII, 393. — Divæ corrupit, Cu. 290. — Cyllenia recrepat, Cir. 108.—non accepta promittens, Cir. 219. — *muneribus* certare, E. II, 57. — omnia plena, G. II, 5. — supremis decorate animas, Æ. XI, 26.

Munusculum: munuscula fundet tellus, E. IV, 18.

Muralis: murali tormento, Æ. XII, 921.

Murex: murice rubenti mutabit vellera, E. IV, 44. — Tyrio ardebat læna, Æ. IV, 262. — in acuto obnixi remi, Æ. V, 205.—fulgenti picta vestis, Æ. IX, 614.

Murmur fit, Æ. XI, 298. — serpit per agmina, Æ. XII, 239.—illætabile impulit aures, Æ. XII, 619. — *murmuris* ventosi auræ, E. IX, 58.—*murmure* cum magno montis, Æ. I, 55.— magno misceri, Æ. I, 124; IV, 160.— cum vasto, Æ. I, 245. — intremere Trinacriam, Æ. III, 582.—magno virûm, Æ. V, 369. — strepit campus, Æ. VI, 709. — cæco saxa sonant, Æ. XII, 591. — rauco strepitans rivus, Cop. 12. — *murmura* inania miscent, Æ. IV, 210. — cæca volutant, Æ. X, 99.

Murmuro: murmurat sub pectore unda, Æ. X, 212.

Murus: muri cum parte, Æ. IX, 562. — *murum* circumsonat armis, Æ. VIII, 474. — *muro* circumdedit arces, G. II, 535. — subnixa Petilia, Æ. III, 402.—gemino demittunt brachia, Æ. III, 535. — triplici circumdata mœnia, Æ. VI, 549. — sibi circumdabit arces, Æ. VI, 784. — subibant juvenes, Æ. VII, 161.—tenetur, Æ. X, 236. — *murorum* minæ, Æ. IV, 89. — in parte, Æ. IX, 468. — aggeribus, Æ. X, 24.— agger, Æ. X, 144; XI, 382.—moles, Æ. XI, 130.—*muros* antiquos, G. II, 157.—ducere, Æ. I, 423.—circum Iliacos, Æ. I, 483.— intra muros, Æ. II, 33. — in muros nostros, Æ. II, 46. — muros dividimus, Æ. II, 234. — scandit, Æ. II, 237. — circum patrios, Æ. II, 278.— habet hostis, Æ. II, 290.—quatit, Æ. II, 610.—repeto, Æ. II, 752.—urbis molior, Æ. III, 132. — intrantem

Myrtetum : myrtetis lætissima, G. II, 112.

Myrteus : myrtea silva, Æ. VI, 443.

Myrtum : myrta cruenta, G. I, 306.

Myrtus fecunda hastilibus, G. II, 447. — horrida hastilibus, Æ. III, 23. — non nescia fati, Cu. 143. — Spartica hic est, Cu. 399. — *myrtum* pastoralem præfixa cuspide, Æ. VIII, 817. — *myrto* materna cingens tempora, G. I, 28; Æ. V, 72. — *myrtus* (nom. plur.) Paphiæ, G. II, 64. — *myrtos* teneras defendere, E. VII, 6. — litora amantes, G. IV, 124.

Mysticus : mystica vannus Iacchi, G. I, 166.

NAS

Nam : nam quis est, E. IX, 39, et alibi. — *namque* mihi est pater, E. III, 33, et alibi.

Nanciscor : nactus sub equis aurigam, Æ. IX, 331. — cervum venator, Æ. XII, 749. — *nacta* tempus nocendi dea, Æ. VII, 511. — *nactæ* apes ver sudum camposque patentes, G. IV, 77.

Narcissus, E. II, 48. — purpureus, E. V, 38. — illinc non abest, Cu. 407. — suave rubens, Cir. 96. — *narcissi* lacrimam, G. IV, 160. — *narcissum* sera comantem, G. IV, 123. — incendit, Cir. 370. — *narcisso* floreat alnus, E. VIII, 53.

Nares geminæ, G. IV, 300. — truncas vulnere lacerum Deiphobum, Æ. VI, 497. — contingit odore, Æ. VII, 480. — viri apertas jaculatur spiritus, Mor. 106. — *naribus* patulis, G. I, 376. — ignem spirantem, G. II, 140. — sub naribus ignem volvit, G. III, 85. — naribus it sanguis, G. III, 507. — spirantes ignem, Æ. VII, 281. — elatis efflant lucem, Æ. XII, 115.

Narro : narrabat curam inanem, G. IV, 345. — *narrabis* Priamo hic inventum Achillem, Æ. IX, 742. — *narraverit* artus Terei, E. VI, 78. — *narrare* memento mea facta, Æ. II, 549. — *narrantis* ab ore pendet iterum Dido, Æ. IV, 79.

Nascor : nascitur sæclorum ordo, E. IV, 5. — palma, G. II, 68. — Auster, G. III, 279. — ordo rerum, Æ. VII, 44. — Sirius ardor, Æ. X, 274. — *nascimur* ad artes, Cir. 42. — *nascuntur* coruli plantis, G. II, 65. — olivæ, G. II, 85. — nascetur pulchra origine, Æ. I, 286. — *nascentur* ab illo, G. I, 434. — ab illis, Æ. III, 98. — *nascere* Lucifer, E. VIII, 18. — *nascantur* flores, E. III, 107. — *nasci* ex corpore malum, Cir. 432. — *nascentis* equi, Æ. IV, 515. — Trojæ, Æ. X, 27. — *nascenti* puero fave, E. IV, 8. — cui tres animas dederat, Æ. VIII, 564. — *nascentem* ortum, G. I, 441. — Trojam, Æ. X, 75. — *nascentia* humi, E. III, 92. — *nascentum* vellera infuscet, G. III, 390. — *natu* maxima, Æ. V, 644. — *natus* et ipse dea, Æ. VI, 90. — *nata* truncis et robore gens, Æ. VIII, 315. — olim portavit luctum, Cir. 288. — mihi est, Æ. VII, 268. — *nati* corpus perduxit, G. IV, 416. — amplexus, Æ. VIII, 615. — parma protectus genitor, Æ. X, 800. — sepulcro, Æ. X, 906. — funus, Æ. XI, 53. — letum, Æ. II, 538. — in sanguine lapsantem, Æ. II, 551. — communis amorem, Æ. II, 789. — pietate felix, Æ. III, 480. — crudelis vulnera, Æ. VI, 446. — *nata* oscula libavit, Æ. I, 256. — te miseret, Æ. VII, 360. — Turnique hymenæos, Æ. VII, 398. — thalamum invasit, Æ. VI, 623. — in connubio, Æ. VII, 253. — *natum* quid toties ludis imaginibus? Æ. I, 407. — ante ora patris, Æ. II, 663. — fefellit, Æ. II, 744. — patremque, Æ. IV, 605. — trahi in conventus, Æ. VI, 752. — per singula duxit, Æ. VI, 889. — prosequitur dictis, Æ. VI, 898. — tenebat, Æ. VIII, 308. — secretum flumine vidit, Æ. VIII, 609. — adfatur, Æ. X, 466

— manebat mors, Æ. XI, 167. — *natam* abdit montibus, Æ. VII, 387. — des genero, Æ. XI, 355. — clausam, Æ. XI, 554. — nutribat lacte, Æ. XI, 570. — sociare nulli, Æ. XII, 27. — et connubia petentem, Æ. XII, 42. — sociare connubiis, Æ. VII, 96. — *nate!* Æ. I, 665, et alibi. — meæ vires, mea potentia, Æ. I, 664. — exercite fatis, Æ. III, 182; Æ. V, 725. — dea! Æ. I, 582, et alibi. — *nato* afflarat ipsa genetrix decoram cæsariem, Æ. I, 590. — genetrix arma rogo, Æ. VIII, 383. — serves animam hanc, Æ. X, 525. — erepto quid me terres? Æ. X, 878. — sospite optabis funus, Æ. XI, 57. — hoc procul, Cat. XI, 44. — perferre, Æ. XI, 181. — cum nato feror in altum, Æ. III, 112. — super *nata* lacrimans, Æ. VII, 358. — *nati* dulces pendent circum oscula, G. II, 523. — invalidi, G. III, 128. — gemini sub ubere, Æ. V, 285. — Teucrûm impediunt vestigia, Æ. V, 592. — melioribus annis heroes, Æ. VI, 649. — albi circum ubera, Æ. III, 392; VIII, 45. — cui fuissent, Æ. V, 621. — *natæ* sedebant condensæ et amplexæ simulacra, Æ. II, 515. — *natorum* Tyrrhi maximus, Æ. VII, 532. — duorum corpora amplexus, Æ. II, 214. — natorum nati, Æ. III, 98. — Priami unus, Æ. II, 527. — tot Priami nutrix, Æ. V, 645. — corpora, Æ. VI, 22. — *natarum* Priami maxuma, Æ. I, 654. — *natos* dulces, G. III, 178. — legunt e foliis, G. IV, 200. — pressere ad pectora, Æ. VII, 518. — parvos educere, Æ. VIII, 413. — deferimus ad flumina, Æ. IX, 604. — dulces videndi spes, Æ. II, 138. — videbit, Æ. II, 579. — dulces noris, Æ. IV, 33. — bella moventes ad pœnam vocabit, Æ. VI, 821. — *natis* Priami deberem plurima, Æ. VIII, 379.

Nasturtium: nasturtia trahunt vultus, Mor. 84.

Nata, vide *Nascor*.

Natalis meus est, E. III, 76.

Natio scholasticorum madens pingui, Cat. VII, 4.

Natis: nates udæ per somnum, Cat. V, 14.

Nato: natat serus freta, G. III, 260. — uncta carina, Æ. IV, 398. — *natant* rura, G. I, 372. — *natarent* sanie limina, Æ. III, 625. — *natantem* illum risere, Æ. V, 181. — *natantes* campi, G. III, 198. — *natantia* lumina, G. IV, 496; Æ. V, 856. — *natantum* genus omne, G. III, 541.

Natura varia est arboribus, G. II, 9. — dedit modos, G. II, 20. — subest solo, G. II, 49. — arvorum, G. II, 178. — aspera loci suasit dimittere equos, Æ. X, 366. — ipsa loci, Cu. 120. — cujus fuisset servata, Cir. 123. — quum premeret, Cir. 316. — *naturæ* partes accedere, G. II, 483. — senioris pupula, Cu. 184. — rerum chartis intexere, Cir. 39. — comparat arma, Cu. 176. — *naturas* apibus addidit Jupiter, G. IV, 149.

Natus, vide *Nascor*.

Naufragus: naufraga præda fluctuat, Cu. 356. — *naufraga* corpora, G. III, 542.

Nauta: nautæ colant numina tua, G. I, 29. — læti, G. I, 304. — servati solvent vota, G. I, 436. — adnixi torquent spumas, Æ. III, 207. — læti imposuere coronas, Æ. IV, 418. — consurgunt, Æ. V, 207. — sub remis fusi, Æ. V, 837. — qualia patiuntur, Æ. VII, 200. — *nautas* timidos, E. VI, 77. — ovantes comitabor, Æ. IV, 543. — deprensos lacerasse, Cir. 61. — *nautis* miseris velamina, G. III, 313. — deprensis, G. IV, 421. — formidatus Apollo, Æ. III, 275. — constituit signum, Æ. V, 130. — prudentia ventos murmura, Æ. X, 99. — venerabile lignum, Æ. XII, 767.

Nauticus clamor, Æ. III, 128; V, 131. — *nautica* pinus, E. IV, 38. — *nauticum* vocare, Cat. V, 23.

Navalis: navali ære columnas, G. III, 29. — certamine, Æ. V, 493. —

corona, Æ. VIII, 684. — *navalibus* diripient rates, Æ. IV, 593.

Navifragus : navifragum Scylaceum, Æ. III, 553.

Navigium : navigiis invidit Eurus, G. II, 107. — utile lignum, G. II, 443. — reponunt robora, Æ. V, 753.

Navigo : navigat gens æquor, Æ. I, 67. — *naviget*, Æ. IV, 237.

Navis se tarda movebat, Æ. V, 280. — ne deficeret tantis surgentibus undis, Æ. VI, 354. — navis rectorem, Æ. V, 161. — *navi* Argoæ decus, Cu. 135. — *navem* validam, Æ. I, 120. — in conspectu nullam videt, Æ. I, 184. — *naves* detrudunt scopulo, Æ. I, 145. — fessas vincula tenent, Æ. I, 168. — corripiunt, quæ forte paratæ, Æ. I, 362. — subducite, Æ. I, 573. — ad naves præmittit Achaten, Æ. I, 644. — tendebat iter, Æ. I, 656. — *navibus* septem collectis, Æ. I, 170. — cum navibus numerum æquet, Æ. I, 193. — navibus amissis, Æ. I, 251. — bis denis conscendi æquor, Æ. I, 381. — cunctis lecti ibant, Æ. I, 518. — a navibus prohibe infandos ignes, Æ. I, 525. — navibus instructis ibat phalanx, Æ. II, 254. — a navibus celsis itis, Æ. II, 375. — Argolicis repulsos ignes, Cu. 301. — navibus depellere vulnera, Cu. 320. — de navibus altis suspensa puella, Cir. 389.

Navita stellis numeros fecit, G. I, 137. — legit vela, G. I, 372. — tristis, Æ. VI, 315. — quos prospexit, Æ. VI, 385.

Ne prohibete, G. I, 501 et alibi.

Nebula : nebulæ multo amictu, Æ. I, 412. — *nebulam* tenuem exhalat, G. II, 217. — obtendere pro viro, Æ. X, 82. — *nebula* septus, Æ. I, 439. — in atra vadimus, Æ. II, 356. — atra specus æstuat, Æ. VIII, 258. — *nebulæ* ima petunt, G. I, 401. — recumbunt campo ib. — *nebulis* obscura resistit, G. IV, 424.

Nec, Æ. II, 429, 430, et alibi. — nec dum canebat senectus, Æ. V, 415 et alibi. — neque enim, Æ. VI, 52 et alibi. — nec non et Tyrii convenere, Æ. I, 707 et alibi.

Necesse est hanc præterlabare, Æ. III, 478. — est infandum caput tangere portus, Æ. IV, 613. — est meminisse, Æ. VI, 514. — est penitus, Æ. VI, 737.

Neco : necabat fluentes tabo longa morte, Æ. VIII, 488. — *necasses* captivam belli lege, Cir. 447.

Nectar novum, E. V, 71. — *nectare* liquido distendunt cellas, G. IV, 164. — perfudit Vestam, G. IV, 384. — dulci distendunt cellas, Æ. I, 433.

Necto vincula, E. VIII, 78. — *nectis* nequidquam caussas, Æ. IX, 219. — *nectit* talaria pedibus, Æ. IV, 239. — ab trabe nodum, Æ. XII, 603. — *nectitis*, E. VI, 23. — *nectebat* fibula dente crinem, Cir. 128. — *necte* colores, E. VIII, 77. — caput strophio, Cop. 32. — *nectentur* caput oliva, Æ. V, 309. — *nexæ* ære trabes, Æ. I, 448. — *nexos* artus, Æ. IV, 695. — *nexis* torquibus, G. IV, 276. — pedibus, Æ. VII, 66.

Nefandus : nefandum est, nos juvisse Rutulos? Æ. X, 84. — scelus, Cir. 323. — *nefandi* atque fandi memores, Æ. I, 543. — belli, Æ. XII, 572. — *nefandæ* Veneris, Æ. VI, 26. — *nefandam* gentem, Æ. III, 653. — *nefando* partu creat, G. I, 278. — *nefandi* enses, Æ. II, 155. — viri, Æ. IV, 497. — *nefandis* odiis, Æ. V, 785.

Nefas ubi versum, G. I, 505. — triste piaret, Æ. II, 184. — exstinxisse, Æ. II, 585. — tantum excidit ore? Æ. II, 658. — me adtrectare, Æ. II, 719. — dictu prodigium, Æ. III, 365. — tantum dissimulare, Æ. IV, 306. — dirum versat, Æ. IV, 563. — prohibete, Æ. V, 197. — vectare corpora viva, Æ. VI, 391. — immane ausi, Æ. VI, 624. — majus adorta, Æ. VII, 386. — te manebit, Æ. VII, 596. — sacra differre, Æ. VIII, 173. — impressum rapiens, Æ. X, 497. — nullum in ca-

de, Æ. X, 901. — nefas! Æ. VII, 73 et alibi.

Nego: negat tibi Jupiter arva, Æ. III, 171.—Palinurus discernere diem noctemque, Æ. III, 201. — mea dicta demittere, Æ. IV, 428. — luna cursus, Æ. VII, 9. — successum Turno, Æ. XII, 914. — domus, Cat. VIII, 6. — *negant* ferre cibum, G. II, 215. — frondes, G. III, 131. — *negabat* victum seges, Æ. III, 142. — *negavi* me velle mori, Cir. 316. — *negarat* quis fortuna reditus, Æ. X, 435.—*negabo* me Argolica de gente, Æ. II, 78. — ego nunquam te promeritam, Æ. IV, 334.—*negabunt* ire posse, G. II, 234. — pati verbera, G. III, 207. — *neget* quis carmina Gallo? E. X, 3. — *negares* non hoc mihi, Æ. X, 614. — *negaret* victum Dodona, G. I, 149. — *negare* nobilem, Cat. VIII, 7.

Nemo non donatus abibit, Æ. V, 305. — movet palmam, Æ. V, 349. — si audet, Æ. V, 383. — divûm quod promittere auderet, Æ. IX, 6.

Nemorosus: nemorosa Zacynthos, Æ. III, 270.

Nempe abruptis procellis, etc. G. III, 259.

Nemus omne virebit, E. VII, 59. — argutum, E. VIII, 22. — te canet, E. VI, 11. — omne levandum fronde, G. II, 401. — gravescit fetu, G. II, 429. — atrum umbra, Æ. I, 165. — Idæum, Æ. III, 112. — omne consonat, Æ. V, 149; VIII, 305. — omne contremuit, Æ. VII, 515. — Anguitiæ te flevit, Æ. VII, 759. — omne remugit, Æ. XII, 722. — Asteriæ, Cu. 15. — nemus, Cu. 76. — *nemoris* dorso, G. III, 436. — latus urguet, Æ. VII, 566. — *nemori* relegat Hippolytum, Æ. VII, 775. — quis imperitet, Æ. XII, 719. — *nemus* patrium linquens, G. I, 16. — involvit flammis, G. II, 308. — nigrum umbra, G. III, 334. — in nemus ire venatum, Æ. IV, 118. — per nemus ire, Æ. VI, 386. — umbriferum refugit, Æ. VI, 473. — inter nemus odoratum lauri, Æ. VI, 658. — nemus seclusum videt, Æ. VI, 704. — insuetum miratur, Æ. VIII, 92. — inter nemus opacum adlabi, Æ. VIII, 108. — nemus omne impleri querelis, Æ. VIII, 216. — Argileti monstrat, Æ. VIII, 345. — hoc habitat Deus, Æ. VIII, 351. — abiete cingunt, Æ. VIII, 599. — *nemore* in tanto se ostendat, Æ. VI, 188. — *nemora* plangunt, G. I, 334. — canentia lana, G. II, 120. — alta remittunt vocem, Æ. XII, 929. — *nemorum* murmur, G. I, 359. — sacrorum, G. II, 21. — frondi, G. II, 323. — adsensu, G. III, 45. — patitur meminisse, G. III, 216. — altorum umbra, G. III, 520. — in nemorum convexo, Æ. I, 310. — nemorum tenebris, Æ. VI, 238. — fortunatorum vireta, Æ. VI, 639. — maxuma, Æ. VII, 83. — venatu adsueta, Æ. VII, 747. — custos, Æ. IX, 405. — solorum juga, Æ. XI, 545. — cultrix, Æ. XI, 557. — silvas, Cu. 381. — *nemora* ignava evertit, G. II, 208. — in alta te vocans, G. III, 393. — inter frondea agens, Æ. I, 191. — inter Cresia, Æ. IV, 70. — Erymanthi pacarit, Æ. VI, 804. — avia insultant thyasis, Æ. VII, 580. — hæc Fauni tenebant, Æ. VIII, 314. — aspera linquit, Æ. XI, 902.

Neo: neverat quam tunicam auro, Æ. X, 818.

Nepos Dardanius Veneris, Æ. IV, 163. — *nepotis* animam, Æ. VI, 885. — *nepoti* suo dat habere, Æ. IX, 362. — *nepotem* parvum manu trahit, Æ. II, 320. — servate, Æ. II, 702. — superesse liceat, Æ. X, 47. — *nepotes* casti maneant hac in religione, Æ. III, 409. — ipsique nepotesque pugnent, Æ. IV, 629. — nepotes qui maneant, Æ. VI, 757. — omnia verti videbunt, Æ. VII, 99. — *nepotum* spes tanta, Æ. II, 503. — de stirpe, Æ. VI, 865. — famam et fata, Æ. VIII, 731. — *nepotibus* seris, G. II, 58. —

corona, Æ. VIII, 684.—*navalibus* diripient rates, Æ. IV, 593.

Navifragus : navifragum Scylaceum, Æ. III, 553.

Navigium : navigiis invidit Eurus, G. II, 107.— utile lignum, G. II, 443. — reponunt robora, Æ. V, 753.

Navigo : navigat gens æquor, Æ. I, 67. — *naviget*, Æ. IV, 237.

Navis se tarda movebat, Æ. V, 280. —ne deficeret tantis surgentibus undis, Æ. VI, 354. — navis rectorem, Æ. V, 161. — *navi* Argoæ decus, Cu. 135. — *navem* validam, Æ. I, 120. — in conspectu nullam videt, Æ. I, 184. — *naves* detrudunt scopulo, Æ. I, 145. — fessas vincula tenent, Æ. I, 168. —corripiunt, quæ forte paratæ, Æ. I, 362.—subducite, Æ. I, 573. — ad naves præmittit Achaten, Æ. I, 644. — tendebat iter, Æ. I, 656. — *navibus* septem collectis, Æ. I, 170. — cum navibus numerum æquet, Æ. I, 193. — navibus amissis, Æ. I, 251. — bis denis conscendi æquor, Æ. I, 381. — cunctis lecti ibant, Æ. I, 518. — a navibus prohibe infandos ignes, Æ. I, 525. — navibus instructis ibat phalanx, Æ. II, 254. — a navibus celsis itis, Æ. II, 375.— Argolicis repulsos ignes, Cu. 301. — navibus depellere vulnera, Cu. 320. — de navibus altis suspensa puella, Cir. 389.

Navita stellis numeros fecit, G. I, 137. —legit vela, G. I, 372. — tristis, Æ. VI, 315. — quos prospexit, Æ. VI, 385.

Ne prohibete, G. I, 501 et alibi.

Nebula : nebulæ multo amictu, Æ. I, 412. — *nebulam* tenuem exhalat, G. II, 217. — obtendere pro viro, Æ. X, 82. — *nebula* septus, Æ. I, 439. — in atra vadimus, Æ. II, 356. — atra specus æstuat, Æ. VIII, 258. — *nebulæ* ima petunt, G. I, 401. — recumbunt campo ib.— *nebulis* obscura resistit, G. IV, 424.

Nec, Æ. II, 429, 430, et alibi. — nec dum canebat senectus, Æ. V, 415 et alibi. — neque enim, Æ. VI, 52 et alibi. — nec non et Tyrii convenere, Æ. I, 707 et alibi.

Necesse est hanc præterlabare, Æ. III, 478. — est infandum caput tangere portus, Æ. IV, 613. — est meminisse, Æ. VI, 514. — est penitus, Æ. VI, 737.

Neco : necabat fluentes tabo longa morte, Æ. VIII, 488. — *necasses* captivam belli lege, Cir. 447.

Nectar novum, E. V, 71. — *nectare* liquido distendunt cellas, G. IV, 164. — perfudit Vestam, G. IV, 384. — dulci distendunt cellas, Æ. I, 433.

Necto vincula, E. VIII, 78. — *nectis* nequidquam caussas, Æ. IX, 219. — *nectit* talaria pedibus, Æ. IV, 239. — ab trabe nodum, Æ. XII, 603. — *nectitis*, E. VI, 23. —*nectebat* fibula dente crinem, Cir. 128. — *necte* colores, E. VIII, 77. — caput strophio, Cop. 32. — *nectentur* caput oliva, Æ. V, 309. — *nexæ* ære trabes, Æ. I, 448. — *nexos* artus, Æ. IV, 695. — *nexis* torquibus, G. IV, 276. — pedibus, Æ. VII, 66.

Nefandus : nefandum est, nos juvisse Rutulos? Æ. X, 84. — scelus, Cir. 323. — *nefandi* atque fandi memores, Æ. I, 543. — belli, Æ. XII, 572. — *nefandæ* Veneris, Æ. VI, 26. — *nefandam* gentem, Æ. III, 653. — *nefando* partu creat, G. I, 278. — *nefandi* enses, Æ. II, 155.—viri, Æ. IV, 497. — *nefandis* odiis, Æ. V, 785.

Nefas ubi versum, G. I, 505. — triste piaret, Æ. II, 184. — exstinxisse, Æ. II, 585. — tantum excidit ore? Æ. II, 658. — me adtrectare, Æ. II, 719. — dictu prodigium, Æ. III, 365. — tantum dissimulare, Æ. IV, 306. — dirum versat, Æ. IV, 563. — prohibete, Æ. V, 197. — vectare corpora viva, Æ. VI, 391. — immane ausi, Æ. VI, 624.—majus adorta, Æ. VII, 386. — te manebit, Æ. VII, 596. — sacra differre, Æ. VIII, 173. — impressum rapiens, Æ. X, 497. — nullum in cæ-

de, Æ. X, 901. — nefas! Æ. VII, 73 et alibi.

Nego : negat tibi Jupiter arva, Æ. III, 171.—Palinurus discernere diem noctemque, Æ. III, 201. — mea dicta demittere, Æ. IV, 428. — luna cursus, Æ. VII, 9. — successum Turno, Æ. XII, 914. — domus, Cat. VIII, 6. — *negant* ferre cibum, G. II, 215. — frondes, G. III, 131. — *negabat* victum seges, Æ. III, 142. — *negavi* me velle mori, Cir. 316. — *negarat* quis fortuna reditus, Æ. X, 435.—*negabo* me Argolica de gente, Æ. II, 78. — ego nunquam te promeritam, Æ. IV, 334.—*negabunt* ire posse, G. II, 234. — pati verbera, G. III, 207. — *neget* quis carmina Gallo? E. X, 3. —*negares* non hoc mihi, Æ. X, 614. — *negaret* victum Dodona, G. I, 149. — *negare* nobilem, Cat. VIII, 7.

Nemo non donatus abibit, Æ. V, 305. — movet palmam, Æ. V, 349. — si audet, Æ. V, 383. — divûm quod promittere auderet, Æ. IX, 6.

Nemorosus : nemorosa Zacynthos, Æ. III, 270.

Nempe abruptis procellis, etc. G. III, 259.

Nemus omne virebit, E. VII, 59. — argutum, E. VIII, 22. — te canet, E. VI, 11. — omne levandum fronde, G. II, 401. — gravescit fetu, G. II, 429. — atrum umbra, Æ. I, 165. — Idæum, Æ. III, 112. — omne consonat, Æ. V, 149; VIII, 305. — omne contremuit, Æ. VII, 515. — Anguitiæ te flevit, Æ. VII, 759. — omne remugit, Æ. XII, 722. — Asteriæ, Cu. 15. — nemus, Cu. 76. — *nemoris* dorso, G. III, 436. — latus urguet, Æ. VII, 566. — *nemori* relegat Hippolytum, Æ. VII, 775. — quis imperitet, Æ. XII, 719. — *nemus* patrium linquens, G. I, 16. — involvit flammis, G. II, 308. — nigrum umbra, G. III, 334. — in nemus ire venatum, Æ. IV, 118. — per nemus ire, Æ. VI, 386. — umbriferum refugit, Æ. VI, 473. — inter nemus odoratum lauri, Æ. VI, 658. — nemus seclusum videt, Æ. VI, 704. — insuetum miratur, Æ. VIII, 92. — inter nemus opacum adlabi, Æ. VIII, 108. — nemus omne impleri querelis, Æ. VIII, 216. — Argileti monstrat, Æ. VIII, 345. — hoc habitat Deus, Æ. VIII, 351. — abiete cingunt, Æ. VIII, 599. — *nemore* in tanto se ostendat, Æ. VI, 188. — *nemora* plangunt, G. I, 334. — canentia luna, G. II, 120. — alta remittunt vocem, Æ. XII, 929. — *nemorum* murmur, G. I, 359. — sacrorum, G. II, 21. — frondi, G. II, 323. — adsensu, G. III, 45. — patitur meminisse, G. III, 216. — altorum umbra, G. III, 520. — in nemorum convexo, Æ. I, 310. — nemorum tenebris, Æ. VI, 238. — fortunatorum vireta, Æ. VI, 639. — maxuma, Æ. VII, 83. — venatu adsueta, Æ. VII, 747. — custos, Æ. IX, 405. — solorum juga, Æ. XI, 545. — cultrix, Æ. XI, 557. — silvas, Cu. 381. — *nemora* ignava evertit, G. II, 208. — in alta te vocans, G. III, 393. — inter frondea agens, Æ. I, 191. — inter Cresia, Æ. IV, 70. — Erymanthi pacarit, Æ. VI, 804. — avia insultant thyasis, Æ. VII, 580. — hæc Fauni tenebant, Æ. VIII, 314. — aspera linquit, Æ. XI, 902.

Neo : neverat quam tunicam auro, Æ. X, 818.

Nepos Dardanius Veneris, Æ. IV, 163. — *nepotis* animam, Æ. VI, 885. — *nepoti* suo dat habere, Æ. IX, 362. — *nepotem* parvum manu trahit, Æ. II, 320. — servate, Æ. II, 702. — superesse liceat, Æ. X, 47. — *nepotes* casti maneant hac in religione, Æ. III, 409. — ipsique nepotesque pugnent, Æ. IV, 629. — nepotes qui maneant, Æ. VI, 757. — omnia verti videbunt, Æ. VII, 99. — *nepotum* spes tanta, Æ. II, 503. — de stirpe, Æ. VI, 865. — famam et fata, Æ. VIII, 731. — *nepotibus* seris, G. II, 58. —

— juventa, Æ. II, 473. — *nitidum* caput, G. I, 467. — *nitidam* cæsariem, G. IV, 337. — *nitidi* equi stabant, Æ. VII, 275. — *nitidis* fulgoribus, Cu. 168.

Nitor : nititur hasta juvenis, Æ. VI, 760. — acer, Æ. XII, 783. — *nituntur* raptim ad sidera, G. II, 428. — gradibus sub postes, Æ. II, 443. — pro se summa vi, Æ. XII, 552. — *nitens* axis sub pondere, G. III, 172. — humi pressit anguem, Æ. II, 380. — paribus alis Cyllenius, Æ. IV, 252. — in adversum, Æ. VIII, 237. — impresso genu, Æ. XII, 303. — *nitentem* cuspide gressus Ænean, Æ. XII, 386. — *nixus* pede et hasta, Æ. X, 736. — in hastam stabat, Æ. XII, 398. — baculo pastor, Cu. 97.

Nitor auri tangit animum, Cu. 62. — cæli mutatur, Cu. 347. — ederæ pallente corymbo, Cu. 404.

Nitrum : nitro perfundere semina, G. I, 194.

Nivalis : nivalem Tanaim, G. IV, 517. — Othrym, Æ. VII, 675. — *nivali* candore, Æ. III, 538. — vertice, Æ. XII, 702. — *nivales* ventos, G. III, 318.

Niveus : nivea vitta, G. III, 487; Æ. VI, 665. — *nivei* juvenci, E. VI, 46. — Pallantis caput, Æ. XI, 39. — *niveam* Paron, Æ. III, 126. — *niveo* lanæ munere, G. III, 391. — limine Phœbi, Æ. VIII, 720. — collo, Cir. 170. — in ovo, Cir. 490. — Phœbo, Cat. XI, 1. — *nivei* cycni, Æ. VII, 699. — *niveos* cycnos, G. II, 199. — artus, Cir. 399. — *nivea* mulctraria, G. III, 177. — *niveis* aggeribus, G. III, 353. — velis, Æ. I, 469. — velleribus, Æ. IV, 459. — lacertis, Æ. VIII, 387.

Nix : nives Alpinas vides sola, E. X, 47.

Nixus : nixibus edunt fetus, G. IV, 199.

No : nabat cymba stygia, G. IV, 506. — *nare* per æstatem liquidam, G. IV, 59. — *nando* per maria secant Carpathium, Æ. V, 594. — litora petat, Æ. X, 683. — *nanti* frons præfert hominem, Æ. X, 210. — *nantes* adparent, Æ. I, 118. — plumas, G. I, 369. — *nantia* limo corpora, Cu. 149.

Nobilis locus, Æ. VII, 564. — *nobilem* negare, Cat. VIII, 7. — *nobile* Pallanteum, Æ. VIII, 341. — *nobilium* ciborum, Mor. 76.

Nobilitas materna dabat huic genus superbum, Æ. XI, 341.

Noceo : nocet umbra, G. I, 121. — *nocent* frugibus umbræ, E. X, 76. — artes quæsitæ, G. III, 549. — *nocuere* illi greges, G. II, 378. — illis epulæ, G. III, 527. — ne *noceat* vati lingua, E. VII, 28. — *nocerent* ne quid tibi, Æ. VI, 694. — *nocuisse* tibi perjuria, Cir. 156. — *nocendi* haud ignara, Æ. V, 618. — artes, Æ. VII, 338. — tempus, Æ. VII, 511. — *nocentes* taxi, G. II, 257.

Noctivagus : noctivago curru, Æ. X, 216.

Noctua cantus seros exercet, G. I, 403.

Nocturnus lupus obambulat, G. III, 538. — Cithæron, Æ. IV, 303. — *nocturni* Bacchi orgia, G. IV, 521. — *nocturnum* furem, G. III, 407. — *nocturni* ignes, G. II, 432. — *nocturnos* manes, Æ. IV, 490. — *nocturnas* aras, Æ. VI, 252. — *nocturna* pensa, G. I, 390. — in lumina, Æ. VII, 13. — in bella, Æ. XI, 736. — silentia, Cir. 210. — *nocturnis* triviis, Æ. IV, 609. — in undis, Æ. V, 868.

Nocuus : nocuum capiti papaver, Mor. 75.

Nodo : nodantur crines in aurum, Æ. IV, 138.

Nodus : in nodum complexus, Æ. VIII, 260. — nodum pugnæ Abantem, Æ. X, 428. — in nodum collegerat sinus, Æ. XI, 776. — nodum leti nectit ab trabe, Æ. XII, 603. — in *nodo* fit sinus, G. II, 76. — nodo collecta sinus fluentes, Æ. I, 320. — depen-

652. — Turni audito, Æ. XII, 697. — cum nomine occiderit Troja, Æ. XII, 828. — nomine de tuo dixere Lunam, Cir. 305. — de nomine facti esset Ciris, Cir. 488. — *nomina* quæ sint, G. II, 103. — gentis et Parii lapides stabunt, G. III, 36. — hæc tum erunt, Æ. VI, 777. — mille tibi, Æ. VII, 337. — fecit stellis, G. I, 137. — sua pomis servat, G. II, 240. — gentis inurunt, G. III, 158. — foliis mandat, Æ. III, 444. — omnia pœnarum percurrere, Æ. VI, 627. — inimica figi, Æ. XI, 84. — quæ sunt cæruleo ponto, Æ. XII, 182. — antiqua avorum sonantem Murrhanum, Æ. XII, 530.

Non ego vos posthac, E. I, 76 et alibi.

Nondum contingit hiemem, G. II, 322 et alibi.

Nonus : nona dies fugæ melior, G. I, 286. — Aurora, G. IV, 544: Æ. V, 64. — *nonam* Auroram vehebant equi, Æ. V, 104. — *nonis* diebus portabat fasces, Mor. 79.

Nosco crines et menta, Æ. VI, 810. — alarum verbera, Æ. XII, 876. — *nosti* ut egerimus noctem, Æ. VI, 514. — *novit* deos agrestes, G. II, 493. — omnia vates, G. IV, 392. — nulla colum, Cir. 177. — *novimus* et qui te, etc. E. III, 8. — *novêre* penates, G. IV, 155. — *norunt* sua sidera, Æ. VI, 641. — *noram* hædos matribus similes, E. I, 23. — *noras* sola aditus et tempora, Æ. V, 423. — *norat* deponere plantas, Mor. 70. — *norant* componere opes, Æ. VIII, 317. — *nosces* cui ferat gloria laudem, Æ. XI, 708. — *noris* natos, Æ. IV, 33. — *norint* bona sua, G. II, 458. — si *nossent* ignovisse tartara, Cu. 293. — *nosse* quot veniant, G. II, 108. — *novisse* furores, Cir. 258.

Noster : nostrum componere lites, E. III, 108 et alibi.

Nota : notæ cæruleæ incendebant terga, Æ. V, 87. — *notas* et nomina gentis inurunt, G. III, 158. — foliis mandat, Æ. III, 444. — *notis* grandibus maculosus, G. III, 427.

Notesco : notescere Cirin liceat Cir. 90.

Nothus : nothum Sarpedonis de matre Thebana sternit, Æ. IX, 697. — *nothos* creavit, Æ. VII, 283.

Notitia : notitiæ historiæ ordo Cu. 5.

Noto : notat cuncta sidera, Æ. III, 515. — tellus vere arva, Cu. 70. — opus, Mor. 49. — *notant* ferro tempora pecudum, Æ. XII, 174. — *notavi* ipse locum, E. III, 69. — alterna, E. V, 14. — *notabis* animos ævumque G. III, 100. — *notate* oculos ardentes, Æ. V, 648.

Notus ad sidera, E. V, 43. — fama super æthera, Æ. I, 379. — sic Ulixes, Æ. II, 44. — calor intravit medullas, Æ. VIII, 389. — *nota* neque his, neque illis fuga, Æ. X, 757. — *notum* cubile, Æ. IV, 648. — quid possit femina, Æ. V, 6. — ensem, Æ. XII, 759. — *noto* odore, Æ. VII, 480. — flumine, Æ. XI, 495. — igne, Cir. 244. — *nota* in alvo, Æ. II, 401. — regione, Æ. II, 737; Æ. XI, 530. — major imago, Æ. II, 773. — *notæ* arenæ, Æ. V, 34. — vires, Æ. XII, 911. — *nota* flumina, E. I, 52. — pabula, G. IV, 266. — tibi, Æ. I, 669. — litora, Æ. II, 256; III, 657. — velamina, Æ. VI, 221. — munera, Æ. XI, 530. — limina, Æ. XII, 519. — *notorum* vultus, Cir. 260. — *notos* vultus pueri, Æ. I, 684. — *notas* paludes, G. I, 363. — auras attulit odor, G. III, 251. — voces, Æ. VI, 689. — Athenas, Cir. 469. — *nota* ad limina, Æ. VII, 491. — intra tecta, Æ. VII, 500. — ad divortia, Æ. IX, 379. — nimis miseris ora virûm, Æ. IX, 472. — ad gramina, Cir. 300. — *notis* vocibus, Æ. VI, 499. — bullis, Æ. XII, 942. — *notior* canibus Delia, E. III, 67. — quo esses, Cir. 304. — *notissima* insula fama, Æ. II, 21.

Notus, Æ. II, 417. — pecori sinis-

ter, G. I, 444. — ruit, Æ. I, 85. — volvit ad litora fluctus, Æ. I, 86. — torquet naves in saxa, Æ. I, 108. — violentus, Æ. VI, 355. — *noto* compulsus eodem, Æ. I, 575. — citius, Æ. V, 242. — præcipiti delata, Æ. VII, 410. — *noti* tendunt vela, Æ. III, 268. — *notos* fugit, Æ. V, 512. — fugiunt, Æ. X, 266. — in notos vertere vocem, Æ. XI, 798. — ante notos volant, Æ. XII, 334.

Novalis : novales tonsas cessare, G. I, 71. — *novalia* culta, E. I, 71.

Novenus : ter novena fila, Cir. 371.

Novem per ora, Æ. I, 245. — dies, Æ. V, 762. — jugera, Æ. VI, 596. — fratrum corpora, Æ. XII, 270.

Novercâ injusta, E. III, 33. — *novercæ* arte, Æ. VII, 765. — monstra, Æ. VIII, 288. — thalamos, Æ. X, 389. — sævæ infecere pocula, G. II, 128. — malæ legere Hippomanes, G. III, 282. — miscuerunt herbas et non innoxia verba, G. III, 283.

Novies Styx interfusa, G. IV, 480; Æ. VI, 439.

Novitas regni et res dura cogunt me talia moliri, Æ. I, 563.

Novo : novamus honores, Æ. VIII, 189. — *novant* ipsi transtra, Æ. V, 752. — tela positis incudibus, Æ. VII, 630. — tempora flores, Cu. 409. — *novavit* fidem Fortuna, Æ. V, 604. — *novantem* tecta Æneam, Æ. IV, 260. — *novandis* rebus, Æ. IV, 290.

Novus anguis volvitur positis exuviis, G. III, 437. — pavor, Æ. II, 228. — exuviis positis, Æ. II, 473. — hospes, Æ. IV, 10. — furor, Æ. V, 670. — sanguis, Æ. VII, 554. — amor, Æ. XI, 537. — torpor, Æ. XII, 867. — Calcheius, Cir. 204. — sermo, Cir. 357. — *nova* progenies, E. IV, 7. — experientia, G. IV, 316. — res oblata, Æ. I, 450. — forma, Æ. III, 591. — facies, Æ. VI, 104. — lux, Æ. IX, 110; IX, 731. — gloria, Æ. XI, 154. — alnus, Co. 54. — *novum* nectar, E. V, 71. — sidus, G. I, 32. — mane, G. III, 325. — prodigium, Æ. III, 365. — bellum, Æ. VIII, 637. — volumen, Cir. 100. — *novum* solem lucescere, E. VI, 37. — *novam* urbem condere, Æ. I, 522. — *novo* lacte, E. V, 67; Æ. V, 78. — sole, G. I, 288; Æ. VII, 720. — musto, G. II, 8. — errore, Æ. III, 181. — lumine, Æ. IV, 584; IX, 459. — regno, Æ. IX, 596. — furore, Cir. 130. — ritu, Cir. 389. — calore, Cir. 492. — *nova* mole torpent, G. III, 370. — formidine, G. IV, 357. — æstate, Æ. I, 430. — fronde, Æ. VI, 206. — arte, Æ. VII, 477. — cæde, Æ. VIII, 695; IX, 693; X, 513. — virtute, Æ. IX, 641. — sorte, Æ. XII, 54. — pelli, Cir. 506. — *novæ* vires, Æ. XII, 424. — Carthaginis arces, Æ. I, 366. — *nova* prælia, Æ. III, 240. — bella, Æ. VI, 821. — tecta, Æ. VII, 393. fata, Æ. X, 35. — gaudia, Æ. X, 325. — *novorum* comitum, Æ. II, 796. — *novos* soles, G. II, 332. — locos, Æ. I, 307. — cœtus, Cir. 49. — artus, Cir. 81. — calices, Cop. 30. — *novas* fruges, G. I, 345. — frondes mirantur, G. II, 82. — artes, *nova* consilia, Æ. I, 657. — nova carmina facit, E. III, 86. — regna petentem, Æ. I, 620. — *novis* frondibus, G. II, 362. — coloribus, G. IV, 306. — criminibus, Æ. II, 98. — arvis, Æ. III, 136. — sacris, Æ. IV, 500. — fontibus, Cu. 77. — *novissimum* propter hoc, Cat. VIII, 21. — *novissima* verba, Æ. IV, 650; VI, 231. — mandata, Æ. XI, 825

Nox pluviam ne colligat, E. IX, 63. — intempesta silet, G. I, 247. — atra incubat ponto, Æ. I, 89. — humida cælo præcipitat, Æ. II, 8. — ruit Oceano, Æ. II, 250. — nox atra circumvolat umbra, Æ. II, 360. — erat, Æ. III, 147; VIII, 26. — humida abstulit cælum, Æ. III, 198. — horis acta subibat orbem medium, Æ. III, 512. — intempesta tenebat lunam, Æ. III, 587. — operit terras umbris, Æ. IV, 352. — obscura quum teneret terras,

Æ. IV, 461.—atra tenebat polum, Æ. V, 721.—humida torquet cursus, Æ. V, 738.—humida contigerat metam, Æ. V, 835. — atra abstulit colorem, Æ. VI, 272. — ruit, Æ. VI, 539; VIII, 369. — atra circumvolat caput, Æ. VI, 867. — Ænean reliquit, Æ. VIII, 67. — testis, Æ. IX, 288. —humida invertit cælum, Æ. XI, 201.—intempesta tulit Megæram, Æ. XII, 846.—oriens cit equos, Cu. 201. — peregerat horas, Mor. 1. — *noctis* umbram, G. I, 366. — umbra, E. VIII, 14. - serenæ insidiis, G. I, 426. — obscurum, G. I, 478.—illius cladem explicet, Æ. II, 361.—umbris se condidit, Æ. II, 621. — soporæ hic locus est, Æ. VI, 390. — signa, Æ. VII, 138. — abactæ medio curriculo, Æ. VIII, 407. — opacæ domo, Æ. VIII, 658. — per umbram, Æ. IX, 314. — in umbra, Æ. IX, 373.—fraude, Æ. IX, 397.—umbras, Æ. IX, 411. — opacæ iter, Æ. X, 162.—*nocti* seræ decedere, G. III, 467. — atræ se immiscuit, Æ. IV, 570. — si æquasset ludum, Æ. IX, 338. — fidere, Æ. IX, 378. — *noctem* requiescere, E. I, 80. — æternam timuerunt, G. I, 468.—ducentibus astris, G. III, 156. — ducunt ludo, G. III, 379. — in noctem siletur, G. IV, 190. — per noctem plurima volvens, Æ. I, 305.—sub noctem cura recursat, Æ. I, 662.—noctem non amplius unam, falle faciem illius, Æ. I, 683.—vincunt funalia flammis, Æ. I, 727. — trahebat sermone, Æ. I, 748. — per noctem delitui, Æ. II, 135.—cæcam congressi, Æ. II, 397.—refulsit, Æ. II, 590. — sequor vestigia, Æ. II, 754. — noctem ferens imber, Æ. III, 195. — diem noctemque discernere cælo, Æ. III, 201. — noctem illam monstra perferimus, Æ. III, 583. — ad noctem profundam, Æ. IV, 26.—noctem accipit oculis, aut pectore, Æ. IV, 530. — ferens, Æ. V, 11. — morantur, Æ. V, 766. — per profundam ire, Æ. VI, 462. — supremam ut ege-

rimus, Æ. VI, 513. — in noctem a
spirant auræ, Æ. VII, 8. — nocte
invocat, Æ. VII, 138. — diemque f
tigant, Æ. VIII, 94. — fumiferam gl
merat, Æ. VIII, 255. — addens op
ri, Æ. VIII, 411. — insomnem l
do ducit, Æ. IX, 166. — fugarat di
Æ. X, 257. — in æternam claudu
tur lumina, Æ. X, 746; XII, 310.
reducat, Æ. XI, 914. — illam pepe
dit, Cir. 347. — *nocte* pura, E. I
44. — obtenta, G. I, 248. — gelid
G. I, 287. — prata tondentur, G.
289.—in media nimborum, G. I, 3
— exigua, G. II, 202. — cæca, G. I
260. — premunt quod mulsere di
G. III, 401. — sera revertens, G. I
133. — multa referunt se, G. IV, 1
— ingenti circumdata, G. IV, 497.
obscura si quos fudimus, Æ. II, 4
— sic consumpta reviso socios, Æ.
795. — opaca tegentur, Æ. IV, 1
— volat, Æ. IV, 184. — sub sile
positæ, Æ. IV, 527. — tacentia lo
Æ. VI, 265. — sub sola ibant, Æ.
268. — suprema tulit fama, Æ.
503. — dum premuntur, Æ. VI, 8
—sub sera rudentum leonum iræ,
VII, 16. — sub silenti, Æ. VII, 87.
silenti datos monitus, Æ. VII, 103
sata virgo, Æ. VII, 331. — nigra
pebat quietem, Æ. VII, 414.—plac
quum jaceres, Æ. VII, 427. —
se domum ferebat, Æ. VII, 492. —
leniit fluvium, Æ. VIII, 86. — su
media, Æ. IX, 61. — illa plurima
serat, Æ. IX, 335. — media seca
freta, Æ. X, 147. — liquida rub
cometæ, Æ. X, 272. — sub una ju
li, Æ. X, 497. — una quem in lu
dedit, Æ. X, 703. — sata se tulit,
XII, 860. — sedens in bustis, Æ.
864. — pressit oculos quies, Æ.
909. — cruenta obsita Tartara,
273. — relicta, Cu. 284. — in n
volvens querelas, Cir. 174. —
nocte cæca lateret, Cir. 523.—n
non deficit humor, G. I, 290. —
tidem sine sidere erramus, Æ. III,

— atque dies patet, Æ. VI, 127. — tres hibernas vexit me, Æ. VI, 356. — diesque servat vestibulum, Æ. VI, 556. — diesque urguebam, Æ. IX, 488. — *noctibus* tardis obstet mora, G. II, 842. — tardis quæ mora obstet, Æ. I, 746.

Noxa: unius ob noxam, Æ. I, 41.

Noxius: noxia corpora, Æ. VI, 731. — crimina, Æ. VII, 326.

Nubes circumfusa scindit se repente, Æ. I, 587. — cærula inardescit, Æ. VIII, 622. — *nubis* aquosæ radios, Æ. VIII, 429. — *nubi* se immiscuit, Æ. X, 664. — *nubem* altam, G. I, 364. — in nubem conditus, G. I, 442. — nubem atram, G. II, 309. — obscuram trahi vento, G. IV, 60. — erumpere jamdudum ardebant, Æ. I, 580. — omnem eripiam, Æ. II, 606. — atram prorumpit, Æ. III, 572. — in nubem cogitur aer, Æ. V, 20. — nubem ardentem ostendit, Æ. VII, 143. — aeriam volucrum urgueri ad litora, Æ. VII, 705. — inter nubem arma rutilare vident, Æ. VIII, 528. — nubem pulveream sequuntur, Æ. VIII, 593. — subitam glomerari prospiciunt, Æ. IX, 33. — belli omnem sustinet, Æ. X, 809. — reliquit, Æ. XII, 842. — per nubem impulsa sagitta, Æ. XII, 856. — *nube* sub alta vitam relinquunt aves, G. III, 547. — cava amicti, Æ. I, 516. — sub nigra figit, Æ. V, 516. — cava eripui, Æ. V, 810. — sedens, Æ. IX, 640. — cava ornat umbram, Æ. X, 636. — cava feram corpus, Æ. XI, 593. — in nube sublimem columbam, Æ. XI, 722. — nube feminea tegat fugacem, Æ. XII, 52. — facta per auras, Æ. XII, 254. — de fulva tuentem pugnas Junonem, Æ. XII, 792. — *nubes* collectæ ex alto glomerant, G. I, 324. — eripiunt cælum diemque, Æ. I, 88. — *nubes* serenas agat ventus, G. I, 462. — immensas trahi, G. IV, 557. — collectas fugat, Æ. I, 143. — cæruleas prævertite, Cir. 203. — *nubibus* submotis, E. VI, 38. — æstivis effusus imber, G. IV, 312. — e nubibus jaculata ignem, Æ. I, 42. — nubibus abruptis ingeminant ignes, Æ. III, 199. — in nubibus ignes, Æ. IV, 209. — nubibus atris cinctum caput, Æ. IV, 248. — arcus trahit colores, Æ. V, 88. — in liquidis volans, Æ. V, 525. — sub nubibus secuit arcum, Æ. V, 658; IX, 15. — nubibus actam quis te detulit? Æ. IX, 18. — donant irrita, Æ. IX, 313. — actam Irim, Æ. X, 38. — demissa Iris, Æ. X, 73. — sub atris dant signa grues, Æ. X, 264. — se ruperat imber, Æ. XI, 548. — in gelidis hæres, Æ. XII, 796.

Nubigena: nubigenæ Centauri, Æ. VII, 674. — *nubigenas* bimembres mactas, Æ. VIII, 293.

Nubilis plenis annis filia, et matura viro, Æ. VII, 53.

Nubilum: nubila pendent, G. I, 214. — agebat ventus, G. I, 421. — inter densa, G. I, 445. — arida differt, G. III, 198. — cæli speculantur, G. IV, 166. — per inania librant se apes, G. IV, 196. — obscuro cælo, Æ. III, 586. — inter nubila condit caput, Æ. IV, 177. — nubila turbida tranat, Æ. IV, 246. — in atra fugit, Æ. V, 512. — per nubila vidisse putat, Æ. VI, 454. — nubila inter densa contorsit telum, Æ. VI, 592. — sub nubila jactant lucem, Æ. VII, 527. — inter nubila cycni se referunt, Æ. VII, 699. — nubila cava rumpit, Æ. IX, 671. — non cedunt, Æ. X, 358. — inter nubila condit caput, Æ. X, 767. — in nubila fugit, Æ. XII, 256. — nubila cælo dant fugam, Æ. XII, 367.

Nubo: nubere te velis, Cir. 330. — *nubendi* caussas, Cir. 354.

Nudo: nudat singula cortice, Mor. 93. — *nudant* corpora palæstra, G. II, 531. — viscera, Æ. I, 211. — terga fuga, Æ. V, 586. — *nudavit* crudeles aras, Æ. I, 356. — *nudasset* fœdera casus, Cir. 422. — *nudato* capite tendebat dextram, Æ. XII, 312. — *nudati* socii exercent palæstras, Æ. III, 282.

— *nudatos* humeros, Æ. V, 135. — *nudata* crura, G. II. 7.

Nudus lapis, E. I, 48. — ara, sere nudus, G. I, 299.—jacebis, Æ.V, 871. — membra Pyracmon, Æ. VIII, 425. —tempora, Æ. XI, 489.—*nuda* silex, E. I, 15.—genu, Æ. I, 320.—*nudo* sub ætheris axe, Æ. II, 512. — ense, Æ. IX, 548; XI, 711. — vertice, Æ. XI, 642. — *nudi* Chalybes, G. I, 58. — humeri, Æ. XI, 643. — *nudos* pisces, E. I, 61. — Lupercos, Æ. VIII, 663. — *nuda* vestigia, Æ. VII, 689. — *nudis* dentibus, G. III, 514.

Nullus modus, G. III, 54.— amor, Æ. IV, 624. — rubor, Cir. 180. — tu eris, Cat. XIV, 7. — *nulla* quadrupes, E. V, 25. — gratia, G. I, 83. — relligio, G. I, 269. — orbita, G. III, 293. — pellacia, G. IV, 443. — tuarum sororum, Æ. I, 326. — mora, Æ. II, 701. — potestas, Æ. III, 670; VII, 591; IX, 739. — gloria, Æ. IV, 232; IX, 278.—imago pietatis, Æ.VI, 405. —vis, Æ. VI, 553; Æ. X, 864. —proles, Æ. VII, 51. — dies, Æ. IX, 281; XII, 202. — regio, Æ. X, 44. — fuga, Æ. X, 592. — salus, Æ. XI, 362; XI, 399. — mora, Æ. XII, 11. — fortuna, Æ. XII, 405. — novit colum, Cir. 177. — fallacia, Cir. 378. — *nullum* nomen, Æ. II, 583. — æquor arandum, Æ. III, 495. — nefas, Æ. X, 901. — certamen, Æ. XI, 104. — *nullius* numinis, G. IV, 453. — *nulli* effata hoc visum, Æ. IV, 456. — visa virgo, Æ. V, 610. — casto fas, Æ. VI, 563. — certa domus, Æ. VI, 673. — Italo, Æ. VIII, 502. — deorum exaudita vota, Æ. XI, 157. — obscuram rem, Æ. XI, 343. — sociare natam, Æ. XII, 27. — *nullam* navem, Æ. I, 184. — sperare salutem, Æ. II, 354. — spem, Æ. XI, 411. — *nullo* poscente, G. I, 128. — discrimine, Æ. I, 574; X, 108; XII, 498, 770. — custode, Æ. III, 221. — certamine, Æ. V, 390. — attactu, Æ. VII, 350. — cursu, Æ. XI, 702. — cogente, Æ. XII, 423.—signo, Cir. 243. —*nulla* lege, Æ. XII, 819. — mente, Cir. 327. — *nulli* mariti, Æ. IV, 35. — morerentur in urbe, Æ. II, 439.— *nullæ* insidiæ, Æ. VI, 399. — sedes, Cir. 513. — *nulla* mœnia, Æ. V, 633. — signa, Æ. VIII, 212. — numina, Æ. X, 375. — prælia, Æ. XI, 306. — agmina, Æ. XII, 597.—solatia, Cir. 181. — *nullis* hominum, G. II, 10. — fletibus, Æ. IV, 438. — non nullis oculis hæc observans, Æ. XI, 725.—nullis insidiis, Cu. 157.

Numen nescio quod male amicum mentem eripuit, Æ. II, 735. — magnum et memorabile, Æ. IV, 94.—non tolerabile, Æ. V, 768. — invisum Erynnis, Æ. VII, 571. — divæ non erat exorabile, Cu. 287. — deæ tale, Cat. XII, 9. — *numinis* iræ, G. IV, 453. — tanti aram, Æ. VIII, 186. — *numen* Junonis adoret, Æ. I, 48.—reducant, Æ. II, 178. — Junonis adora, Æ. III, 437. — si quod curæ habet amantes, Æ. IV, 521. — meritum malis advertite, Æ. IV, 611. — jurare et fallere, Æ. VI, 324. — sanctum mihi rogo arma, Æ. VIII, 382.—maris habere, Æ. X, 221. — deorum, Cu. 191. — Ditis placabile credidit, Cu. 270.—deorum fraudare, Cir. 83. — *numine* stabili fatorum concordes, E. IV, 47. — quo læso, Æ. I, 8.—sine meo, Æ. I, 133.— divæ opulentum templum, Æ. I, 447. — pro numine læso hanc effigiem statuere, Æ. II, 183.—numine divûm feror, Æ. II, 336. — haud nostro, Æ. II, 396. — in vestro Troja est, Æ. II, 703. — sine numine divûm non hæc eveniunt, Æ. II, 777. — numine suasere divi, Æ. III, 363. — multo suspensum, Æ. III, 372. — qui torquet cœlum, Æ. IV, 269. — sine numine divûm, Æ. V, 56; VI, 368. — numine propiore dei adflata est, Æ. VI, 50. — vestro pandere res, Æ. VI, 266. — stupefactus, Æ. VII, 119. — Bacchi simulato, Æ. VII, 385. — perverso poscunt bellum, Æ. VII, 584. — sub numine quorum est Troja, Æ. IX

247. — numine Phœbi prohibent Ascanium, Æ. IX, 661. — invito, Æ. X, 31. — manifesto fatalem ferri, Æ. XI, 232. — sub numine tuo torques bella, Æ. XII, 180. — numine firment di, Æ. XII, 188. — stabili firmarunt Parcæ, Cir. 125. — *numina* læva sinunt, G. IV, 7. — divûm quæ sint ea, Æ. II, 123. — divæ oranda, Æ. II, 233. — magna deûm, inimica Trojæ, Æ. II, 623. — pia si quid possunt, Æ. IV, 382. — mea fessa jacent, Æ. VII, 297. — mea non sunt magna, Æ. VII, 310. — quem poscunt, Æ. VIII, 512. — vestra reservant Pallanta, Æ. VIII, 574. — nulla premunt, Æ. X, 375. — quæ sunt ponto, Æ. XII, 182. — secura patris lætantur, Cu. 297. — virginis adsignant, Cir. 303. — quæ me servant? Cir. 318. — *numina* præsentia agrestum, G. I, 10. — tua colant, G. I, 30. — moveret voce, G. IV, 505. — si qua pios respectant, Æ. I, 603. — tua supplex posco, Æ. I, 666. — per numina conscia veri oro, Æ. II, 141. — numina magna vocat, Æ. III, 264. — qui sentis Phœbi, Æ. III, 359. — sancta Palladis precamur, Æ. III, 543. — magna precati, Æ. III, 634. — magna loci veneramur, Æ. III, 697. — inter media divûm, Æ. IV, 204. — conversa sentis, Æ. V, 466. — agitata Trojæ da considere, Æ. VI, 68. — tua firmes, Æ. VIII, 78. — sæva Jovis sic poscunt, Æ. XI, 901. — testor, Æ. XII, 201. — contempsisse, Cu. 243. — distantia cerno, Cu. 258. — per præsentia Dictynnæ juro, Cir. 245.

Numero: numerant pecus, E. III, 34. — *numerabat* a Chao divûm amores, G. IV, 347. — *numerantur* avi, G. IV, 209.

Numerosus: numeroso cortice nudat, Mor. 93.

Numerus omnis pastorum ruit, Æ. VII, 574. — *numerum* lupus curat, E. VII, 52. — in numerum ludere, E. VI, 28. — numerum referre, E. VI, 85. — in numerum tollunt brachia, G. IV, 175; Æ. VIII, 453. — sideris volare, G. IV, 227. — numerum recenset, G. IV, 436. — cum navibus æquet, Æ. I, 193. — ingentem comitum adfluxisse, Æ. II, 797. — in numerum digerit, Æ. III, 446. — numerum explebo, Æ. VI, 545. — omnem suorum recensebat, Æ. VI, 682. — modumque præcipiant, Æ. XI, 328. — suorum augens, Cir. 201. — *numero* impare gaudet, E. VIII, 75; Cir. 373. — comprendere, G. II, 104. — ex omni collectis navibus, Æ. I, 171. — obruimur, Æ. II, 424. — de nostro corpore duo, Æ. III, 623. — bina capita dat, Æ. V, 62. — ex hoc abibit nemo, Æ. V, 305. — tres turmæ, Æ. V, 560. — exigui, Æ. V, 754. — divorum addit illum, Æ. VII, 211. — eligit equos, Æ. VII, 274. — æquati ibant, Æ. VII, 698. — septem, Æ. X, 329. — nec numero, nec honore cremant cætera, Æ. XI, 208. — numero compositi in turmas, Æ. XI, 599. — æqui non sumus, Æ. XII, 230. — inferior, Æ. XII, 630. — *numeros* memini, E. IX, 45. — fecit stellis, G. I, 137. — impressit acervis, G. I, 263. — intendere nervis, Æ. IX, 776. — *numeris* paribus dimensa, G. II, 284. — obloquitur septem discrimina vocum, Æ. VI, 646.

Numquam inulti hodie moriemur, Æ. II, 670, et alibi.

Nunc: nunc huc, nunc illuc, Æ. IV, 285; VIII, 20. — hinc, nunc illinc, Æ. IV, 442, et alibi.

Nuntia veri, Æ. IV, 188. — rerum ventura Ascanio, Æ. VIII, 550. — fama, Æ. IX, 474.

Nuntio tibi socios reduces, Æ. I, 391. — *nuntiet* haruspex sacra, Æ. XI, 740.

Nuntius ibis genitori, Æ. II, 547. — verus te mihi adfers, Æ. III, 310. — nostri hic esto, Æ. IV, 237. — Eumelus, Æ. V, 664. — verus venerat, Æ. VI, 456. — prævectus equo reportat advenisse viros, Æ. VII, 167. — effugit aures, Æ. VII, 437. — gravior

vulneret aures, Æ. VIII, 582. — quis esset Æneæ, Æ. IX, 228. — perfertur Turno, Æ. IX, 692. — per tecta ruit, Æ. XI, 447. — sævissimus implet Turnum, Æ. XI, 897. — Idmon refer dicta, Æ. XII, 75. — iste, quid prodest? Cat. I, 5.

Nuper exciderat puppi, Æ. VI, 338. — sociatus, Æ. IX, 594. — diffusa vappa, Cop. 11.

Nurus Veneris, Æ. II, 787. — *nurum* illam optavere, Æ. XI, 582. — *nurus* miseræ exsecrantur bellum, Æ. XI, 215. — centum vidi, Æ. II, 501.

Nusquam mora, G. IV, 185 et al.

Nuto: nutat comam concusso vertice, Æ. II, 629. — *nutant* sublimi vertice, Æ. IX, 682. — *nutantem* mundum pondere, E. IV, 50. — *nutantia* sidera, Cir. 218.

Nutricula, quid me torques? Cir. 257. — nutricula! Cir. 277.

Nutrimentum: nutrimenta arida dedit, Æ. I, 176.

Nutrio: nutribat natam lacte, Æ. XI, 572. — *nutribant* ab ubere raptum, Æ. VII, 485. — *nutrierat* quos Imbrasus, Æ. XII, 344.

Nutritor placitam olivam, G. II, 425.

Nutrix mihi cara, Æ. IV, 634. — regia natorum Priami, Æ. V, 645. — Æneia, Caieta, Æ. VII, 1. — nutrix! Cir. 262, 266. — componens sulfura, Cir. 369. — *nutricis* lupæ fulvo tegmine lætus, Æ. I, 275. — præceptis, Cir. 353. — *nutricem* Sychæi adfata, Æ. IV, 632.

Nutus: nutu Junonis eunt res, Æ. VII, 592. — tremefecit Olympum, Æ. IX, 106; X, 115. — tali dedit mortalia, Cat. XII, 9.

Nux plurima se induet in florem, G. I, 187. — *nucis* fetu inseritur arbutus, G. II, 69. — *nuces* castaneas, E. II, 52. — sparge, E. VIII, 30.

Nympha collocat juvenem, G. IV, 423. — resistit nebulis, G. IV, 424. — Dryope, Æ. X, 551. — gratissima, decus fluviorum, Æ. XII, 142. — nympha! Æ. XI, 588. — *nymphæ* Egeriæ relegat Hippolytum, Æ. VII, 775. — Carmentis monita, Æ. VIII, 336. — audaci quod licere indignata, Æ. XII, 786. — *nympha* Garamanthide rapta, Æ. IV, 198. — Laurente genitum, Æ. VII, 47. — Sebethide quem generasse fertur, Æ. VII, 734. — *nymphæ* ferunt lilia, E. II, 46. — faciles risere, E. III, 9. — flebant Daphnin, E. V, 20. — Dictææ claudite saltus, E. VI, 56. — carpebant vellera, G. IV, 334. — centum silvas servant, G. IV, 383. — veneramur Proteum, G. IV, 391. — misere exitium apibus, G. IV, 532. — bis septem præstanti corpore, Æ. I, 71. — ulularunt, Æ. IV, 168. — Laurentes! Æ. VIII, 71. — tenebant nemora, Æ. VIII, 314. — innabant pariter, Æ. X, 220. — pelagi, Æ. X, 231. — complures mirantur illam, Cir. 391. — florentes corpore, Cir. 435. — *nympharum* domus, Æ. I, 168. — sanguinis una, Æ. I, 329. — *nymphas* quis caneret, E. IX, 19. — sorores, G. II, 494. — sorores precatur, G. IV, 382. — agrestes venerabar, Æ. III, 34. — precatur, Æ. VII, 137. — in nymphas totidem convertere classem, Æ. X, 83. — nymphas e navibus esse quas jusserat, Æ. X, 221. — *nymphis* reddemus vota, E. V, 75. — mixtis lustrabo Mænala, E. X, 55.

OB

Ob culpam, G. II, 380. — meritum, G. IV, 455. — iram, Æ. I, 4. — noxam, Æ. I, 41. — Italiam, Æ. I, 233. — nostra effugia, Æ. II, 139. — Pergama, Æ. II, 571. — navem servatam lætus, Æ. V, 283. — adulterium, Æ. VI, 612. — patriam vulnera passi, Æ. VI, 660; VII, 182. — dedecus tantum, Æ. X, 681. — invidiam, Æ. X, 852; XI, 539. — auspicium infaustum moresque si-

nistros, Æ. XI, 347. — inceptum subitum, Æ. XII, 566.

Obambulo: obambulat lupus gregibus, G. III, 538.

Obduco: obducit pascua junco, E. I, 49. — *obducunt* herbæ segetem, G. II, 411. — *obduxit* macies crura pelli, Cir. 506. — *obducere* genis vestem, Cir. 342. — *obducta* tuenti nubes, Æ. II, 604. — *obductæ* prunæ lumina, Mor. 9. — *obductum* dolorem, Æ. X, 64. — *obducto* limo, G. I, 116.

Obeo: obit totum pellis, Æ. VIII, 553. — omnia visu, Æ. X, 447. — omnia curru, Æ. XII, 478. — *obibat* pugnas, Æ. VI, 167. — *obivit* tantum telluris, Æ. VI, 802. — *obeat* totiens pellis, Æ. X, 483. — *obeuntia* terras maria, Æ. VI, 58. — *obiturus* undis, Cu. 337. — *obita* morte, Æ. X, 641.

Obesus: obesam ad uxorem, Cat. V, 30. — *obesa* terga, G. III, 80. — *obesis* faucibus, G. III, 497.

Obex: objice saxi se tegit, G. IV, 422. — emuniit postes, Æ. VIII, 227. — magna maris claudit nos, Æ. X, 377. — duros postes, Æ. XI, 890. — *objicibus* ruptis, G. II, 480.

Obitus: obitum ducum quis expediat? Æ. XII, 501. — *obitus* signorum speculamur, G. I, 257. — difficiles miserata, Æ. IV, 694

Objecto: objectant corpora bello, G. IV, 217. — *objectare* caput fretis, G. I, 386. — rursus caput periclis, Æ. II, 751. — animam pro cunctis, Æ. XII, 230.

Objectus: objectu laterum insula portum efficit, Æ. I, 160.

Objicio: objicis hosti, Æ. IV, 549. — *objicit* cui offam, Æ. VI, 421. — rabiem canibus, Æ. VII, 480. — *objiciunt* clipeos sinistris, Æ. II, 444. — portas, Æ. IX, 45. — equites sese ad divortia, Æ. IX, 379. — *objeci* meum caput, Æ. VIII, 145. — *objecit* Troas Achivis, Æ. X, 90. — sese ad currum, Æ. XII, 372. — *objectam* paludem, G. IV, 503. — offam, Æ. VI, 422. — *objecto* clipeo, Æ. XII, 377; Cu. 315. — *objectæ* cautes, Æ. III, 534. — *objecta* flumina, G. III, 253. — *objicienda* parcius viris, E. III, 7.

Oblimo: oblimet sulcos, G. III, 136.

Obliquo: obliquat sinus in ventum, Æ. V, 16.

Obliquus ordo signorum, G. I, 239. — in *obliquum*, G. I, 98. — *obliquum* quem transiit rota, Æ. V, 274. — *obliqua* luce, G. IV, 298. — invidia, Æ. XI, 337.

Obliviscor: obliviscere jam Graios, Æ. II, 148. — *oblitus* sui discrimine tanto, Æ. III, 629. — decoris et salutis, Æ. V, 174. — amorum, Æ. V, 334. — fatorum, Æ. V, 703. — *oblita* catulorum leæna, G. III, 245. — *oblitum* in hostem fertur, G. III, 236. — *oblite* regni rerumque! Æ. IV, 267. — *obliti* socii, Æ. X, 866. — *oblita* mihi carmina, E. IX, 53. — succos priores poma, G. II, 59. — laborum corda, Æ. IV, 528; IX, 225.

Oblivium: oblivia longa potant, Æ. VI, 715.

Obloquor: obloquitur numeris discrimina vocum, Æ. VI, 646.

Obluctor arenæ genibus, Æ. III, 38.

Obmutesco: obmutuit Æneas adspectu, Æ. IV, 279. — presso ore, Æ. IV, 155.

Obnitor: obniti contra, Æ. V, 21. — *obnixus* trunco arboris, G. III, 233; Æ. XII, 105. — curam premebat, Æ. IV, 332. — humeris, Æ. IX, 725. — *obnixi* non cedere, G. IV, 84. — remi, Æ. V, 206. — contra stant, Æ. X, 359. — infigunt cornua, Æ. XII, 721. — *obnixæ* humeris, Æ. IV, 406. — in *obnixos*, G. III, 222.

Obnixe fugiens, Cir. 301.

Obnoxius: obnoxia fratris radiis Luna, G. I, 396. — *obnoxia* curæ hominum arva, G. II, 439.

Oborior: obortis lacrimis, Æ. III, 492, et alibi.

Obruo: obruit stirpes arvo, G. II, 24. — quos auster, Æ. VI, 336. —

obruerent telis secutum arma, Æ. XI, 162. — *obrue* puppes submersas, Æ. I, 69. — hic tua dextra, Æ. V, 692. — *obruitur* telis, Æ. IX, 808. — *obruimur* telis ex culmine, Æ. II, 411. — ilicet numero, Æ. II, 424. — *obrutus* télis Æneas, Æ. X, 808.

Obscenus: obscenum cruorem, Æ. IV, 455. — *obscenam* famem, Æ. III, 367. — frontem, Æ. VII, 417. — *obsceni* canes, G. I, 470. — *obscenæ* volucres, Æ. III, 262; XII, 876. — *obcenas* volucres, Æ. III, 241.

Obscuro: obscurant æthera pennis, Æ. XII, 253.

Obscurus delitui, Æ. II, 135. — picea lucus, Æ. IX, 87. — *obscura* nebulis Nympha, G. IV, 424. — Luna, Æ. IV, 80. — nox, Æ. IV, 461. — fama, Æ. V, 302. — sub *obscurum* noctis, G. I, 478. — *obscuram* nubem, G. IV, 60. — per umbram, Æ. VI, 453. — nulli rem, Æ. XI, 343. — *obscuro* aere, Æ. I, 411. — cælo, Æ. III, 586. — nimbo, Æ. XII, 416. — *obscura* ferrugine, G. I, 467. — nocte, Æ. II, 421. — *obscuri* ibant, Æ. VI, 268. — *obscura* signa, G. I, 229. — limina, Æ. II, 752. — *obscuros* colles, Æ. III, 522. — *obscuris* involvens vera, Æ. VI, 100. — convallibus, Æ. VI, 139. — sub vallibus, Æ. IX, 244. — *obscurior* annis est fama, Æ. VII, 205.

Obsero: obsitus ævo rex, Æ. VIII, 307. — *obsita* sætis Io, Æ. VII, 790. — nocte Tartara, Cu. 274.

Observo: observant regem, G. IV, 212. — *observans* implumes fetus, G. IV, 513. — quæ signa ferant, Æ. VI, 198. — hæc oculis, Æ. XI, 726. — *observata* vestigia, Æ. IX, 393.

Obsideo: obsidet latus Scylla, Æ. III, 421. — *obsedit* milite campos, Æ. III, 400. — limen, Æ. VII, 343. — *obsedere* angusta telis, Æ. II, 331. — fores mucronibus, Æ. II, 450. — apicem apes, Æ. VII, 66. — tecta, Æ. XII, 133. — excubiis portas, Æ. IX, 159. — *obsessa* tenetur legio, Æ. X, 120. — nequidquam juventus, Æ. X, 605. — *obsessum* acta testudine limen, Æ. II, 441. — *obsessos* muros, Æ. X, 286. — colles, Æ. XI, 902. — *obsessas* fauces, G. III, 508. — *obsess*[illegible] tenebant limina, Æ. II, 802.

Obsidio: obsidione cingi urbem, Æ. III, 52. — ingenti premebat urbem, Æ. VIII, 647. — iterum teneri, Æ. IX, 598. — levari, Æ. X, 26. — tenentur castra, Æ. X, 109.

Obsido: obsidam fauces milite, Æ. XI, 516. — *obsidere* fines Italos, Æ. VII, 334.

Obsto tantum bonis, Æ. XI, 43[illegible] — *obstat* fas, Æ. VI, 438. — amori, Cir. 180. — *obstant* fata, Æ. IV, 44[illegible] — portenta variis terroribus, Æ. VI[illegible] 58. — *obstitit* quibus Ilium, Æ. V[illegible] 64. — *obstabit* nihil inde urbibus, Æ. X, 55. — *obstet* mora noctibus, G. II, 482; Æ. I, 746. — *obstiterit* sanguis accedere, G. II, 484. — *obsta*[illegible] famam furori, Æ. IV, 91.

Obstrepo: obstrepit geminas aur[illegible] vox, Cu. 148.

Obstruo: obstruit deus aures vir[illegible] Æ. IV, 440.

Obstupesco: obstupui, Æ. II, 7[illegible] et alibi. — *obstupuit* ipse, Æ. I, 51[illegible] — Dido adspectu, Æ. I, 613. — obstupuit, Æ. II, 378, etc. — visu, Æ. Æ. V, 90. — *obstupuere* omnes sedilibus, G. IV, 351. — animis, Æ. I[illegible] 120; VIII, 530. — animi, Æ. V, 40[illegible] — animis Rutuli, Æ. IX, 123. — ob[illegible] silentes, Æ. XI, 120.

Obsum: obfuit imber imprudentibus, G. I, 374. — *obsit* prodigus, G. IV, 89.

Obsuo: obsuitur spiritus oris, G. IV, 301.

Obtego: obtecta arboribus domu[illegible] Æ. II, 300.

Obtendo: obtendere nebulam pro v[illegible]ro, Æ. X, 82. — *obtenta* nocte, G. I, 24[illegible]

Obtentus: obtentu frondis inumbrant toros, Æ. XI, 66. — diro mœ[illegible]ta regna, Cu. 272.

Obtero : obtritum illum misit morti, Cu. 186.

Obtestor : obtestor vos per Penates, Æ. IX, 260. — per excidia Trojæ, Æ. X, 46. — te illud pro Latio, Æ. XII, 820. — te per amores, Cir. 273. — *obtestantur* Latinum, Æ. VII, 576. — *obtestemur* ipsum, Æ. XI, 358.

Obtexo : obtexitur cælum umbra, Æ. XI, 611.

Obtorqueo : obtorti per collum auri, Æ. V, 559.

Obtrunco : obtruncat patrem ad aras, Æ. II, 663. — illum ad aras, Æ. III, 332. — Alcathoum, Æ. X, 747. — Epulonem, Æ. XII, 459. — *obtruncant* comminus ferro, G. III, 374. — socios, Æ. VIII, 491.

Obtundo : obtusa acies stellis, G. I, 395. — *obtusi* vomeris, G. I, 262. — *obtusa* pectora, Æ. I, 567. — *obtusis* cornibus luna, G. I, 433. — *obtusior* usus arvo, G. III, 135.

Obtutus : obtutu in uno hæret, Æ. I, 495. — defixa ora, Æ. VII, 250. — tacito stetit, Æ. XII, 666.

Obumbro : obumbrat nomen reginæ, Æ. XI, 223. — *obumbrant* æthera telis, Æ. XII, 578.

Obuncus : obunco rostro, Æ. VI, 597; XI, 755.

Oburo : obusto torre, Æ. VII, 506. — *obustis* sudibus, Æ. XI, 894.

Obverto : obvertimus cornua antennarum, Æ. III, 549. — *obvertunt* pelago proras, Æ. VI, 3. — *obverterit* terga axi, G. II, 271. — *obversus* contendit telum, Æ. IX, 622. — huc et huc sonipes, Æ. XI, 601.

Obvius se tulisset, Æ. VI, 881. — volat, Æ. VIII, 111. — huic fit, Æ. X, 380. — sese obtulit, Æ. X, 552. — adverso occurrit, Æ. X, 734. — ire parat, Æ. X, 770. — subit hasta, Æ. X, 877. — Corynæus, Æ. XII, 298. Æneas, Æ. XII, 481. — *obvia* arbor, G. IV, 24. — cui sese tulit, Æ. I, 314. — minus Graiis, Æ. III, 499. — foret cohors, Æ. X, 328. — ventorum furiis rupes, Æ. X, 694. — occurrit, Æ. XI, 498. — contra equites ire, Æ. XI, 504. — vibranti lingua, Cu. 164. — torvo, Cu. 174. — Tisiphone, Cu. 217. — Persephone, Cu. 260. — *obvia* oculis vestigia, E. VI, 57. — corpora, Æ. X, 662. — pectora, Æ. XII, 540.

Occæco : occæcaverat timor artus, Cu. 198.

Occasus Maiæ, G. I, 225. — *occasum* solis servans, G. I, 402. — ad occasum solis, G. III, 336. — occasum Trojæ solabar hoc, Æ. I, 238. — in occasum longus ager, Æ. XI, 317. — in *occasu* vestro, Æ. II, 432. — ab occasu, Æ. IX, 668.

Occido : (correpta med.) occidis, Æ. XII, 544. — *occidit* Canis, G. I, 218. — una Sarpedon, Æ. X, 470. — Ufens, Æ. XII, 641. — ipsa dextra sua, Æ. XII, 660. — *occideritque* Troja, Æ. XII, 828. — *occidimus* funditus, Æ. XI, 413. — *occidet* serpens, E. IV, 24. — *occiderit* ferro Priamus, Æ. II, 581. — arte novercæ, Æ. VII, 766.

Occido : (protracta med.) occiso Therone, Æ. X, 312. — pastore, Æ. XI, 811. — *occisis* Latinis, Æ. XI, 193.

Occubo : occubat umbris, Æ. I, 547. — Hector tumulo, Æ. V, 371. — urbe paterna, Æ. X, 706.

Occulo : occulit classem in convexo nemorum, Æ. I, 312. — *occulat* sese umbris, Æ. XII, 53. — *occule* virgulta terra, G. II, 347. — *occulitur*, Cat. I, 4. — limine clausa, Cat. I, 2. — *occultum* salis saporem, G. III, 397. — ignem, Æ. I, 688. — *occultos* per calles, Æ. IX, 383. — *occultas* vires, G. I, 86. — vias, Æ. III, 695.

Occulte medicans, Æ. XII, 418.

Occulto : occultant spineta lacertos, E. II, 9. — *occultabat* saxo tauros, Æ. VIII, 211. — *occultantur* ligno inclusi Achivi, Æ. II, 45.

Occumbo : occumbes pariter, Æ. X, 865. — *occumbere* campis, Æ. I, 97; VII, 294. — morti, Æ. II, 62.

Occupo : occupat sopor artus, G.

IV, 190. — manicis jacentem, G. IV, 440. — aures fama, Æ. III, 294. — ora pallor, Æ. IV, 499. — aditum, Æ. VI, 424, 635. — tremor artus, Æ. VII, 446; XI, 424. — Lyncea, Æ. IX, 770. — quem super, Æ. X, 384. — Latagum saxo os, Æ. X, 699. — Ebuso os flammis, Æ. XII, 300. — *occupet* orbem viribus, Æ. VII, 258.

Occurro : occurrit rex, Æ. III, 82. — nec amplius tellus, Æ. V, 9. — Acestes, Æ. V, 36. — illi Tydeus, Æ. VI, 479. — illi chorus, Æ. X, 220. — obvius adverso, Æ. X, 734. — cui obvia Camilla, Æ. XI, 499. — ille Hyllo, Æ. XII, 536. — huic dictis, Æ. XII, 625. — *occurrat* facies hostilis, Æ. III, 407. — *occurramus* ultro ad undam, Æ. X, 282. — *occurrere* ne medius possit, Æ. I, 682. — turmæ promitto, Æ. XI, 503. — pugnæ dextra lævaque, Æ. XI, 528. — Juturnæ in omen jussit, Æ. XII, 854. — *occurrens* sæpius imago, Æ. VI, 696.

Occurso : occursare capro caveto, E. IX, 25.

Oceanus : pater miratur, Cir. 392. — *oceani* æquore, G. I, 246. — rubro æquore, G. III, 359. — spretos amnes, G. IV, 233. — finem juxta, Æ. IV, 480. — unda perfusus Lucifer, Æ. VIII, 589. — finibus, Cat. XI, 54. — *oceanum* patrem rerum precatur, G. IV, 382. — reliquit surgens Aurora, Æ. IV, 129; XI, 1. — utrumque adspicit, Æ. VII, 101. — in utrumque jacit flammas, Cu. 102. — *oceano* propior India, G. II, 122. — tingere se, G. II, 481; Æ. I, 745. — libemus, G. IV, 381. — imperium terminet, Æ. I, 287. — ruit nox, Æ. II, 250. — refuso summovet tellus, Æ. VII, 226.

Ocellus. ocellos Myrrhæ cepit, Cir. 238. — super frigidulos pependit alumnæ, Cir. 348. — *ocellis* cupidis inhiasset, Cir. 132.

Ocior ventis, Æ. V, 319. — Euro fugit, Æ. VIII, 223; XII, 733. — jaculo et sagitta, Æ. X, 248.

Ocius huc ades, E. VII, 8, et alib

Ocrea : ocreas læves ducunt arge[n]to, Æ. VII, 634. — læves miratur, Æ. VIII, 624. — *ocreis* paribus ambit cr[u]ra, Mor. 121.

Octonus : octonas in libras excu[r]rit pondere, Mor. 18.

Oculus fascinat agnos, E. III, 10[3]. — *oculi* tot vigiles, Æ. IV, 182. — s[e]quentum, Æ. VI, 200. — deriguer[e], Æ. VII, 447. — suorum videre, Cu 510. — *oculorum* orbes, Æ. XII, 67[0]. — *oculos* imponere, G. II, 73. — i[n]ertes urget stupor, G. III, 523. — a[r]dentes lumine intorsit, G. IV, 45[1]. — ante oculos, Æ. I, 114; II, 270, et — oculos nitentes perfusa lacrimis Æ. I, 228. — solo fixos tenebat, Æ. I, 482. — ardentes suffecti sanguin[e], Æ. II, 210. — per cuncta ferenti, Æ. II, 570. — extulit ad sidera, Æ. II 687. — sic ferebat, Æ. III, 490. — torsit, Æ. IV, 220. — huc illuc vo[l]vens, Æ. IV, 363. — graves attoller[e], Æ. IV, 688. — tetendit, Æ. V, 50[8]. — suorum lustravere, Æ. V, 577. — ardentes notate, Æ. V, 648. — fess[os] furare labori, Æ. V, 845. — sub ast[ra] tenebat, Æ. V, 853. — solo fixos te[]nebat, Æ. VI, 469. — intentos vo[l]vens, Æ. VII, 251. — loquentis lustra[]bit, Æ. VIII, 152. — elisos angit, Æ. VIII, 261. — terribiles tuendo expl[e]ri nequeunt, Æ. VIII, 266. — facil[es] fert circum omnia, Æ. VIII, 310. — per singula volvit, Æ. VIII, 618. — pressi, Æ. IX, 487. — rejicit arvis Æ. X, 473. — urget sopor, Æ. X, 74[5]. — conversi tenebant, Æ. XI, 121. — decoros dejecta, Æ. XI, 480. — fix[i] in virgine, Æ. XI, 507. — convert[e]runt Latini, Æ. XI, 746. — tulere a[d] reginam, Æ. XI, 800. — urget quie[s], Æ. XII, 309. — conjecit in hostem Æ. XII, 483. — dextramque prote[n]dens, Æ. XII, 930. — *oculis* capi[t] locum, G. II, 230. — prædiscere, G. II, 255. — ex oculis, G. IV, 499, et — oculis afflarat lætos honores, Æ

I, 591. — hæret, Æ. I, 717. — agmina circumspexit, Æ. II, 68. — tam clara, Æ. II, 589. — nostris est reddita, Æ. II, 740. — æquis hæc adspicit, Æ. IV, 372. — accipit noctem, Æ. IV, 530. — hauriat hunc ignem, Æ. IV, 661. — errantibus quæsivit lucem, Æ. IV, 691. — ardens, Æ. V, 277. — vigilantibus exit, Æ. V, 438. — objicitur monstrum, Æ. V, 522. — malignis ambiguæ, Æ. V, 654. — perlegerent omnia, Æ. VI, 34. — alte vestiga, Æ. VI, 145. — mirabile monstrum, Æ. VIII, 81. — turbatum videre, Æ. VIII, 223. — eripiens prospectum, Æ. VIII, 254. — sequuntur nubem, Æ. VIII, 592. — effulsit lux, Æ. IX, 731. — in ipsis sunt omnia, Æ. X, 516. — emensus spatium, Æ. X, 772. — non nullis hæc observans, Æ. XI, 726. — se signari videt, Æ. XII, 3. — acribus micat ignis, Æ. XII, 102. — adspicere pugnam, Æ. XII, 151. — profudit lacrimas, Æ. XII, 154. — sortitus fortunam, Æ. XII, 920. — hausit monumenta doloris, Æ. XII, 945.

Odi: odit ipse Pluton, Æ. VII, 327. — moras, Æ. XII, 431. — *odimus* ultro omnes, Cir. 261. — *odere* sedem Sibyllæ, Æ. III, 452. — propter te, Æ. IV, 321. — sorores monstrum, Æ. VII, 327. — *oderit* spolia ista, Æ. X, 505. — *odisse* viros fas, Æ. II, 158.

Odium crudele tyranni, Æ. I, 361. — crudele parentis apposuit, Cir. 532. — *odio* tibi est fistula, E. VIII, 33. — *odia* aspera movi, Æ. II, 96. — acerba meorum circumstare, Æ. X, 905. — *odiis* Junonis, Æ. I, 668. — exercete stirpem, Æ. IV, 623. — nefandis exedisse urbem, Æ. V, 786. — exsaturata quievi, Æ. VII, 298. — versare domos, Æ. VII, 336. — certare, Æ. X, 14. — omnibus viro instant, Æ. X, 692. — meorum debueram pœnas, Æ. X, 853. — infensus Turno, Æ. XI, 122.

Odor attulit auras, G. III, 251. — gravis cœni, G. IV, 49. — ater volvitur, Æ. XII, 591. — *odorem* alium jactaret, G. II, 132. — liquidum ambrosiæ diffundit, G. IV, 415. — inter tetrum, Æ. III, 228. — *odore* noto contingit nares, Æ. VII, 480. — *odores* croceos, G. I, 56. — galbaneos incendere, G. IV, 264. — castos accendet pinus, Cir. 439.

Odoratus: odoratum nemus, Æ. VI, 658. — *odoratam* cedrum, G. III, 414, Æ. VII, 13. — *odorato* ligno, G. II, 118. — Baccho, G. IV, 279.

Odorifer: odoriferam panaceam, Æ. XII, 419.

Odorus: odora vis canum (ruit), Æ. IV, 132.

OEstrus: œstrum vocantes verterunt Graii, G. III, 148.

Offa: offam soporatam melle objicit, Æ. VI, 420.

Offendo: offensa vocis imago, G. IV, 50.

Offero: offert se mihi ultro, E. III, 66. — se nobis, Æ. II, 371. — aciem venientibus, Æ. VI, 291. — se juveni, Æ. VII, 420. — se medium paci, Æ. VII, 536. — ultro caput hostibus, Cu. 84. — *obtulit* mihi se videndam, Æ. II, 590. — se in somnis forma, Æ. IV, 557. — se ultro, Æ. VIII, 611. — sese ardenti obvius, Æ. X, 552. — *obtulerat* se venientibus, Æ. II, 61. — *offer* te periclis, Æ. VII, 425. — *oblata* Aristæo facultas, G. IV, 437. — nova res timorem leniit, Æ. I, 450. — *oblato* fœdere, Æ. XII, 109. — *oblati* per Lunam Hypanisque Dymasque, Æ. II, 340.

Officio: officiant herbæ frugibus, G. I, 69.

Officium par existat, Cu. 230. — tale funeris reddit, Cu. 413. — *officio* priorem certasse pœniteat, Æ. I, 548. — ab officio digressa est gratia, Cu. 222.

Offulgeo: offulsit oculis lux, Æ. IX, 110, 731.

Olea: oleæ silvestres truncos, G.

II, 302. — ramis velati, Æ. XI, 101. — *oleam* stringere, G. I, 306. — *olea* vestire Taburnum, G. II, 38. — *oleæ* truncis melius respondent, G. II, 63. — tenent armentaque, G. II, 144. — *oleis* non ulla cultura, G. II, 420.

Oleaginus: oleagina truditur radix, G. II, 31.

Oleaster plurimus surgens, G. II, 182. — infelix superat, G. II, 314. — ingens, G. IV, 20. — sacer Fauno steterat, Æ. XII, 766.

Oleo: olentis bene anethi, E. II, 48. — *olentem* cedrum, Æ. XI, 137. — *olentes* herbas, E. II, 11; Cir. 370. — ramos curvabit, G. I, 188. — vocare nauticum, Cat. V, 23. — *olentia* ora, G. II, 134. — membra, G. III, 564. — late serpilla, G. IV, 30. — grave centaurea, G. IV, 270. — bene serta, Cop. 35.

Oleum scintillare viderent, G. I, 392. — pingue infundens, Æ. VI, 254. — *oleo* ferax, G. II, 222. — labente exercent palæstras, Æ. III, 281. — perfusa humeros, Æ. V, 135.

Olim statio tutissima, G. IV, 421 et alibi.

Oliva pallens, E. V, 16. — *olivæ* tarde crescentis prolem, G. II, 3. — vivacis silva, G. II, 181. — tonsæ foliis ornatus, G. III, 21; Æ. V, 774. — felicis ramo, Æ. VI, 230. — ramis insignis, Æ. VI, 809. — ramum innectit, Æ. VII, 418. — paciferæ ramum, Æ. VIII, 116. — pallentis foliis, Cir. 148. — *olivæ* teneræ incumbens, E. VIII, 16. — *olivam* pinguem et placitam, G. II, 425. — *oliva* flava nectentur, Æ. V, 309. — viridi evinctus, Æ. V, 494. — felici comtus sacerdos, Æ. VII, 751. — *olivæ* pingues nascuntur, G. II, 85.

Olivifer: oliviferæ Mutuscæ manus, Æ. VII, 711.

Olivum: olivi pinguis crateras, E. V, 68. — liquidi usus, G. II, 466. — Palladii guttas, Mor. 112. — *olivo* fusi crateres cremantur, Æ. VI, 225. — inverso restinguens lumen bibulum, Cir. 344.

Olli subridens, Æ. I, 254 et alibi.

Olor: olorem album dejecit, Æ. XI, 580. — *olores* argutos, E. IX, 36.

Olorinus: olorinæ pennæ surgunt, Æ. X, 187.

Olus rarum, G. IV, 130. — *olerum* fasces, Mor. 80.

Olympus longus reboat, G. III, 223. — *olympi* limen, E. V, 56. — superi regnator, Æ. II, 779. — rex, Æ. V, 533. — sonitus imitatur, Æ. VI, 586. — summi regnator, Æ. VII, 588. — omnipotentis domus, Æ. X, 1. — magni regnator, Æ. X, 437. — ætherii rex, Æ. X, 621. — omnipotentis rex, Æ. XII, 791. — *olympum* quantus suspectus ad ætherium cæli, Æ. VI, 579. — totum nutu tremefecit, Æ. IX, 106; X, 115. — medium pulsabat curru, Æ. X, 216. — ad ætherium, Æ. XI, 867. — celsum duplicabat, Cir. 34. — *olympo* invito, E. VI, 86. — spectat Ceres, G. I, 96. — emenso, G. I, 450. — viam adfectat, G. IV, 562. — clauso, Æ. I, 374. — claro me demittit, Æ. IV, 268. — demisit Irim, Æ. IV, 694. — æquabit animos, Æ. VI, 783. — ducis genus, Æ. VI, 835. — extremo veniens sol, Æ. VII, 218. — devexo fit propior vesper, Æ. VIII, 280. — ab ætherio, Æ. VIII, 319. — ego poscor, Æ. VIII, 533. — domito, Æ. IX, 84. — summo sedet, Æ. XI, 726. — demissam, Æ. XII, 634. — te vocat, Cat. VI, 11.

Olympus, mons; Olympum frondosum involvere Ossæ, G. I, 282.

Omen quod di in ipsum convertant, Æ. II, 190. — levarent, Æ. III, 36. — abnuit, Æ. V, 530. — erat regibus hic accipere sceptrum, Æ. VII, 174. — pugnæ stravit Latinos, Æ. X, 311. — in omen occurrere, Æ. XII, 854. — *omine* firmans animum, G. IV, 386. — magno læti, Æ. VII, 146. — tollit animos, Æ. X, 250. — infausto committitur pugna, Æ. XI,

161. — *opaco* fluvio, Æ. VII, 36. — saxo, Æ. VIII, 211. — *opaca* nocte, Æ. IV, 123. — arbore, Æ. VI, 136. — ilice, Æ. VI, 208; XI, 851. — silva, Æ. XI, 905. — *opaci* montes, Æ. III, 508. — per *opaca* locorum, Æ. II, 725. — viarum, Æ. VI, 633. — opaca antra, Cu. 77. — *opacos* lacus, Cu. 371. — *opacis* lucis, Æ. VI, 673.

Opera : operam hanc mihi da, Æ. VII, 332.

Operio : operit nox terras umbris, Æ. IV, 352. — cui pellis humeros, Æ. XI, 680. — *operta* bella, G. I, 465. — telluris subire, Æ. VI, 140.

Operor : operatus in herbis, G. I, 339. — *operata* connubiis arvisque, Æ. III, 136. — sacris, Cir. 142.

Opes vide *Ops*.

Opimus : opimam Cyprum, Æ. I, 621. — *opima* inter arva, Æ. II, 782. — *opimis* dapibus, Æ. III, 224. — spoliis, Æ. VI, 856. — raptis laudabor, Æ. X, 449.

Oportet pascere oves, E. VI, 5. — quod amari, Cir. 262.

Opperio : opperiens reginam, Æ. I, 454. — hostem, Æ. X, 771.

Oppeto : oppetiit ductor dextra conjugis, Æ. XI, 268. — *oppetere* contigit, Æ. I, 96. — te viderunt campi, Æ. XII, 543. — Murrhanum vidi, Æ. XII, 640. — *oppetiisse* telis Numanum, Æ. IX, 654.

Oppidum : oppida muris cingere, E. IV, 33. — manu congesta, G. II, 156. — Romana, G. II, 176. — adit, G. III, 402. — curæ grandævis, G. IV, 178. — hæc duo vides, Æ. VIII, 355. — quatit bello, Æ. IX, 608. — per Tyrrhena, Æ. XI, 581. — capta manu sunt multa, Æ. XII, 22. — per Romana, Cat. VI, 3.

Oppono : opposuit sese Salio, Æ. V, 335. — *opposuere* aciem, Æ. IX, 469. — *opponere* stabula soli, G. III, 302. — morti quemquam, Æ. II, 127. — me profugis ausa, Æ. VII, 300. — illis turmas, Æ. X, 239. — se morti, Æ. XI, 115. — tali me monstro possum? Æ. XII, 874. — *oppositus* erat hinc heros, Cu. 314. — *oppositum* montem, G. III, 213, 373. — Abantem, Æ. X, 428. — *opposita* manu, Mor. 14. — oppositi obsedere angusta, Æ. II, 333. — *oppositas* moles, Æ. II, 497. *oppositis* a tergo aris, Æ. XII, 292.

Opportunus : opportuna pecori seges, G. IV, 129. — nidis domus, Æ. VIII, 235. — loco turris, Æ. IX, 531.

Opprimo : oppressum fraude loci rapit, Æ. IX, 398. — *oppressos* fluctibus Troas, Æ. I, 129.

Oppugno : oppugnat molibus urbem, Æ. V, 439. — præcordia Minos, Cir. 272.

Ops : opis haud indiga, G. II, 428. — nostræ non est, Æ. I, 601. — spes, Æ. II, 803. — tuæ arma, Æ. VIII, 377. — *opem* dei vocavit, Æ. XII, 780. — sociaret casus, Cu. 191. — aliam quærit, Mor. 54. — aliam molitur, Mor. 60. — *ope* barbarica, Æ. VIII, 685. — *opes* condit, G. II, 507. — Pygmalionis portantur pelago, Æ. I, 364. — Trojanas eruerint, Æ. II, 4. — has evertit, Æ. II, 603. — Teucrum fractæ, Æ. III, 53. — Sidonias ostentat, Æ. IV, 75. — componere, Æ. VIII, 317. — contemnere, Æ. VIII, 364. — jungit, Æ. X, 154. — Trojanas sustentat, Æ. X, 609. — nobis supersunt, Æ. XI, 419. — avidas non agnovit, Cu. 80. — thuris imitata herba, Cu. 403. — te reliquerunt, Cat. V, 35. — *opum* variarum dives, G. II, 468. — dives, Æ. I, 14; II, 22. — vi, Æ. IX, 532; XII, 552. — largus, Æ. XI, 338. — *opibus* juvabo, Æ. I, 571; VIII, 171. — parati, Æ. II, 799. — amicis solatur fessos, Æ. V, 41. — superbi, Æ. V, 268. — humanis non hæc proveniunt, Æ. XII, 427. — Attalicis data vellera, Cu. 62.

Optato coortis ventis, Æ. X, 405.

Opto amplecti, G. II, 42. — mortem miserrimus, Æ. II, 655. — melioribus, opto, auspiciis, Æ. III, 498.

— opto hunc posuere fata, *Æ.* VII, 273. — quos *optas*, portus accedet, *Æ.* V, 813. — quod optas, dabitur, *Æ.* VII, 260. — *optat* votis aprum dari, *Æ.* IV, 159. — *optatis* Hesperiam, *Æ.* I, 570. — *optant* quem puellæ, Cir. 352. — ardescere solem, Cir. 351. — *optabam* quem primum tollere, *Æ.* II, 636. — *optabant* quam sibi, Cat. XI, 30. — *optavit* locum regno, *Æ.* III, 109. — sumere pœnas, *Æ.* VI, 501. — *optastis* quod votis, *Æ.* X, 279. — *optavere* illam nurum, *Æ.* XI, 582. — *optabis* funus, *Æ.* XI, 57. — *optem* tellus dehiscat, *Æ.* IV, 24. — quo demittere naves, *Æ.* V, 29. — quid *optes* explorare? *Æ.* I, 76. — *optaverit* intactum Pallanta, *Æ.* X, 503. — *opta* astra sequi pennis, *Æ.* XII, 892. — *optate* duces externos, *Æ.* VIII, 503. — *optare* locum tecto, *Æ.* I, 425. — dat juvencos, *Æ.* V, 247. — *optanti* promittere, *Æ.* IX, 6. — *optantibus* nobis attulit auxilium, *Æ.* VIII, 200. — *optatum* conjugium, *Æ.* XI, 270. — *optatæ* urbis, *Æ.* III, 132. — telluris, *Æ.* III, 509. — salutis, Cir. 276. — *optatum* honorem, *Æ.* V, 201. — *optatam* vitam, Cir. 527. — *optato* alveo, *Æ.* VII, 303. — ævo, Cu. 78. — *optata* arena potiuntur, *Æ.* I, 172. — luce, *Æ.* IV, 619. — *optatæ* auræ, *Æ.* III, 530. — *optata* labella, Cir. 498. — *optatos* amplexus, *Æ.* VIII, 405. — *optatis* sedibus, *Æ.* VI, 203.

Opulentia Trojæ, *Æ.* VII, 262.

Opulentus : opulentum donis et numine templum, *Æ.* I, 447. — opulenta regnis castra, *Æ.* VIII, 475.

Opus nunc animis, *Æ.* VI, 261. — mihi armis, *Æ.* IX, 149. — foret volare Mantuam, Cat. VIII, 5.

Opus fervet, G. IV, 169; *Æ.* I, 436. — urbis, *Æ.* V, 119. — hoc opus, hic labor est, *Æ.* VI, 129. — opus majus moveo, *Æ.* VII, 45. — grave Martis tolerare, *Æ.* VIII, 516. — virtutis hoc, *Æ.* X, 469. — nunc animis, *Æ.* VI, 261. — per intextum tauris transiit, *Æ.* X, 785. — versatile implevit finem, Mor. 39. — subactum levat, Mor. 48. — sumtus erat illud, Mor. 66. — horti erat illud, Mor. 69. — iterum commiscet, Mor. 114. — *operi* instans, *Æ.* I, 504. — accingunt omnes, *Æ.* II, 235. — addens noctem, *Æ.* VIII, 411. — miscebant sonitumque metumque, *Æ.* VIII, 432. — tanto fidem est latura vetustas, *Æ.* X, 792. — advocat manus, Mor. 24. — *opere* in medio, G. III, 519. — fervet semita, *Æ.* IV, 407. — in tanto, *Æ.* VI, 31. — *opera* pendent interrupta, *Æ.* IV, 88. — omnia terrarum lustras, *Æ.* IV, 607. — inter talia, *Æ.* VI, 183. — ad fabrilia, *Æ.* VIII, 415. — referens, *Æ.* XI, 183. — ad majora, *Æ.* XII, 429. — omnia rumpit, *Æ.* XII, 699. — *operum* felices dies, G. I, 277. — laborem, G. II, 155; *Æ.* I, 455, 507. — patiens, G. II, 472. — custos, G. IV, 184, 215. — cœptorum auspicibus, *Æ.* III, 20. — Minervæ ignara, *Æ.* V, 284. — patiens juventus, *Æ.* IX, 607. — tantorum impensis, *Æ.* XI, 228. — partes medias, Cu. 106.

Ora vicina jugo, G. II, 225. — illætabilis Drepani, *Æ.* III, 707. — Laurens, *Æ.* X, 706. — litoris, Cu. 312; Cat. VI, 12. — *oræ* Siculæ te admoverit, *Æ.* III, 410. — *oram* æquoris legis, E. VIII, 7. — litoris lege, G. II, 44. — hanc litoris effuge, *Æ.* III, 396. — *oras* explent fuco, G. IV, 39. — circum oras, G. IV, 188; *Æ.* III, 75. — ad oras, *Æ.* I, 158. — oras quas vento accesserit, *Æ.* I, 307. — alias quos avexerat, *Æ.* I, 512. — ad Iliacas, *Æ.* II, 117. — ad Rhœteas, *Æ.* III, 108. — Libycas averteret regnum, *Æ.* IV, 106. — Italas capesseret, *Æ.* V, 703. — Italiæ prendimus, *Æ.* VI, 61. — sub oras luminis, *Æ.* VII, 660. — oras ingentes belli evolvite, *Æ.* IX, 528. — ambiit auro, *Æ.* X, 243. — per oras imas clipei, *Æ.* X, 477, 588. — inter oras thoracis, *Æ.*

clipei recludit, Æ. XII, 925. — squamosos torquebat, Cu. 165. — in lentos ibat, Mor. 111. — *orbibus* immensis, Æ. II, 204. — alternos orbibus orbes impediunt, Æ. V, 584. — septenos, Æ. VIII, 448.

Orbita devertitur Castaliam molli clivo, G. III, 293.

Orbitosus: orbitosa per millia, Cat. VIII, 17.

Orbo: orbari parente, Cir. 360.

Orbus epops, Cu. 252. — orbi parentibus pueri, Æ. XI, 216.

Orcus: orcus pallidus, G. I, 277. — *orci* portitor, G. IV, 502. — in faucibus, Æ. VI, 273. — janitor, Æ. VIII, 296. — *orco* demittimus multos, Æ. II, 398. — evocat animas, Æ. IV, 242 — damnaverat caput, Æ. IV, 699. — quem demiserit, Æ. IX, 527. — miserit primos, Æ. IX, 785.

Ordior: orsus sic contra, Æ. I, 325. — sic, Æ. II, 2; IX, 656; XII, 806. — *orsa* sic loqui vates, Æ VI, 125, 562. — majorem furorem, Æ. VII, 386. — *orsa* refert ore, Æ. VII, 435; XI, 124. — tua in melius reflectas, Æ. X, 632.

Ordo magnus sæclorum nascitur, E. IV, 5. — obliquus signorum, G. I, 239. — is vertitur, Æ. III, 376. — fatorum quæ posceret, Æ. V, 707. — major rerum, Æ. VII, 44. — omnis comitum processerat, Æ. XI, 94. — omnis notitiæ consonet, Cu. 4. — in *ordine*, E. VII, 20; Æ. VIII, 629; Cir. 28. — ordine vites ponere, E. I, 74. — alio, G. I, 276. — sequentes lunas, G. I, 425. — ex ordine, G. III, 341, etc. — ordine dicam, G. IV, 4; 537. — dant fontes, G. IV, 376. — perhibent menses, G. IV, 507. — funem, Æ. V, 773. — phrygiumque, Æ. VII, 139. — effigies avorum, Æ. VII, 177. — longo capere terras, Æ. I, 395. — uno habetis omnes, Æ. II, 102. — longo stant, Æ. II, 766. — rem pando, Æ. III, 179. — ab ordine cedunt, Æ. III, 447. — ordine perfectis votis, Æ. III, 548. — exsequerer pompas, Æ. V, 53. — locant ahena, Æ. V, 102. — terno consurgunt, Æ. V, 120. — uno debilis, Æ. V, 271. — movet palmam, Æ. V, 349. — longo omnes cernens, Æ. VI, 482. — singula pandit, Æ. VI, 723. — ab omni delectos, Æ. VII, 152. — duci jubet, Æ. VII, 276; XI, 79. — longo incedunt, Æ. VIII, 722. — longo flammarum lucet via, Æ. XI, 144. — suo reposcit responsa, Æ. XI, 241. — quod texas, Cir. 339. — indulge *ordinibus*, G. II, 277.

Orgia Bacchi, G. IV, 521. — trieterica stimulant, Æ. IV, 303. — circum evantes, Æ. VI, 517. — capite mecum, Æ. VII, 403.

Orichalcus: orichalco albo squalentem loricam, Æ. XII, 87.

Oriens afflavit equis, G. I, 250. — sævus, Æ. V, 739. — urit arces, Cu. 29. — *orientis* spoliis onustum, Æ. I, 289. — vires, Æ. VIII, 687. — *oriente* primo fugarat dies, Æ. V, 42.

Origo cælestis seminibus, Æ. VI, 730. — prima domus repetatur, Æ. VII, 371. — stirpis Romanæ, Æ. XII, 166. — dicatur, E. VI, 72. — repetatur, E. VII, 371. — *origine* prima mundi, G. II, 336. — Tithoni, G. III, 48. — Neptuni deducat gentem, G. III, 122, 473. — ab prima, G. IV, 286; Æ. I, 372. — pulchra nascetur Cæsar, Æ. I, 286. — ab origine gentis, Æ. I, 642. — ab origine Pisæ, Æ. X, 179. — origine nostra deducit nomen, Æ. X, 618. — ex ultima, Cat. VIII, 14. — nobis, Æ. I, 753.

Orior: oritur cædes, Æ. II, 411; XI, 885. — monstrum, Æ. II, 680. — cui fiducia, Cu. 24. — *oriens* proles, Æ. VII, 51. — nox, Cu. 201. — *orientia* signa noctis, Æ. VII, 138. — lumina solis, Æ. VIII, 68. — *ortus* hinc Dardanus, Æ. III, 167; VII, 240. — his agris Dardanus, Æ. VII, 206. — *orta* dies, Æ. VII, 149; XII, 114. — rivis levibus unda, Cu. 147. — *ortum* a stirpe Teucrorum se ferebat,

Æ. I, 626. — *orto* recens sole, G. III, 156. — *ortas* in montibus nostris prosit, Æ. IX, 92.

Ornatus Helenæ, Æ. I, 650. — *ornatum* omnem cremari, Æ. VII, 74.

Orno : ornat umbram telis in faciem Æneæ, Æ. X, 638. — spoliis templa, Cu. 82. — *ornabat* eum omni cura, Æ. VII, 488. — *ornabant* certatim heroida, Cat. XI, 21. — *ornaverat* quos armis, Æ. XII, 344. — *ornabo* templa tabellis, Cat. VI, 6. — *ornaret* cura hortos, G. IV, 119. — *ornate* poetam edera, E. VII, 25. — — *ornantur* pepla tropæis, Cir. 30. — *ornatus* caput foliis, G. III, 21. — *ornatæ* torquibus aræ, E. VI, 48; G. IV, 276.

Ornus incanuit flore piri, G. II, 71. — *ornum* antiquam accisam ferro, Æ. II, 626. — annosam referens, Æ. X, 766. — ab *orno*, Cu. 190. — *orni* steriles, G. II, 111. — *ornos* descendere, Æ. IV, 491. — advolvunt ingentes, Æ. VI, 182. — vectare plaustris, Æ. XI, 138. — rigidas, E. VI, 71.

Oro te per superos, Æ. II, 143. — te per lacrimas, Æ. IV, 319. — non conjugium, Æ. IV, 431. — veniam hanc, Æ. IV, 435. — liceat tibi, Æ. V, 796. — ipsa canas, Æ. VI, 76. — unum, Æ. VI, 106; X, 903. — quod oro te per genitorem, Æ. VI, 364. — oro vitam, Æ. VIII, 557. — te unum super omnia dona, Æ. IX, 284. — solare inopem, Æ. IX, 290. — redde inopem Xanthum, Æ. X, 61. — defende furorem, Æ. X, 905. — vocet, Æ. XI, 442. — te unum, Æ. XII, 60. — sine me furere, Æ. XII, 680. — miserere senectæ, Æ. XII, 933. — *orat* me Thestylis, E. II, 43. — mortem, Æ. IV, 451. — *oramus* te Troes miseri, Æ. I, 525. — *oratis* me pacem, Æ. XI, 111. — *orant* urbem, Æ. V, 617. — alacres admitti, Æ. IX, 231. — *orabat* talibus, Æ. IV, 437; VI, 124; X, 96. — *orabunt* causas melius, Æ. VI, 850. — *oremus* veniam ab ipso, Æ. XI, 358. — pacem, Æ. XI, 414. — *oraveris* urbes, Æ. VI, 92. — *orate* hiemes serenas, G. I, 100. — *orare* pacem manu, Æ. X, 80. — *orasse* multa Jovem dicitur, Æ. IV, 206. — *orandi* modus, G. IV, 537. — *orando* flectes illum, G. IV, 399. — *orans* mandata dabat, Æ. VI, 116. — multa deos, Æ. IX, 24. — *orantis* cervice reflexa, Æ. X, 536. — nequidquam caput, Æ. X, 554. — *oranti* juveni, Æ. VII, 446. — pluribus Æneas, Æ. X, 599. — congeminat securim, Æ. XI, 697. — adnuit, Æ. XI, 797. — *orantem* talibus dictis audiit, Æ. IV, 219. — multa ferit, Æ. XII, 294. — *orantes* veniam, Æ. I, 519. — transmittere cursum stabant, Æ. VI, 313. — accipere, Æ. XI, 885. — *oratur* tempus, Æ. X, 623. — *oranda* numina divæ, Æ. II, 232.

Orsus : orsum formavimus, Cu. 2.

Ortus : ortum nascentem, G. I, 441. — *ortu* quarto, G. I, 432. — sideris mutatur nitor, Cu. 346. — *ortus* antiquos signorum, E. IX, 46. — speculamur, G. I, 257. — ad ortus solis, G. III, 277. — ortus suos ostenderit Aurora, G. IV, 544. — induxerat Aurora, G. IV, 552. — primos extulerit Titan, Æ. IV, 118. — sub ortus Solis, Æ. VI, 255.

Os : ossa quiescant, E. X, 33. — grandia mirabitur, G. I, 497. — ad ima lapsus dolor, G. III, 457. — minutatim collapsa morbo, G. III, 485. — per ima, Æ. II, 121; XI, 696; XII, 848. — pavor reliquit, G. III, 57. — reliquit calor, Æ. III, 308; IX, 475. — per ossa, Æ. IV, 101. — ossa Anchisæ complectitur, Æ. V, 31. — parentis condidimus, Æ. V, 47. — ad ossa parentis adsumus, Æ. V, 55. — ossa magna exuit, Æ. V, 422. — in ossa, Æ. V, 480; Cir. 164. — ossa Trojæ insequitur, Æ. V, 787. — per dura, Æ. VI, 55. — lecta texit, Æ. VI, 228. — tua piabunt, Æ. VI, 379. — nomen signant, Æ. VII, 3. — perfun-

dit sudor, Æ. VII, 458. — super semesa recubans, Æ. VIII, 297. — per labefacta, Æ. VIII, 390. — permixta cerebro dispersit, Æ. X, 416. — confusa ruebant focis, Æ. XI, 212. — inter ossa, Æ. XI, 816. — ossa reluctantis ferit, Cu. 196. — *ossibus* vix hærent, E. III, 101. — in ossibus, G. III, 258. — ossibus redit calor, G. III, 272. — teneris, G, IV, 308. — implicet ignem, Æ. I, 660. — ex nostris, Æ. IV, 625. — exarsit dolor, Æ. V, 172. — multorum albos scopulos, Æ. V, 865. — implicat ignem, Æ. VII, 355. — duris ardet dolor, Æ. IX, 66. — hærentem hastam, Æ. X, 384. — albent campi, Æ. XII, 36.

Os summum ulceris rescindere, G. III, 454. — honestum ostendit, G. IV, 232. — virginis gerens, Æ. I, 315. — deo similis, Æ. I, 589. — impressa toro, Æ. IV, 659. — rabidum fatigat, Æ. VI, 80. — loquentis lustrabat, Æ. VIII, 152. — sacrum extulit, Æ. VIII, 591. — occupat saxo, Æ. X, 699; XII, 300. — lambis saviis, Cat. V, 32. — *oris* spiritus, G. IV, 300. — formam, Æ. IX, 646. — hiatus, Æ. XI, 680. — hiatu minitantur, Cir. 453. — honos, Cir. 496. — *ore* jactare maniplos, G. I, 399. — virgineum suffuderit ruborem, G. I, 430. — aget spumas, G. III, 203. — exceptant auras, G. III, 273. — magno sonandum, G. III, 294. — micat, G. III, 439. — vomit cruorem, G. III, 516. — ferunt volantes, G. IV, 17. — insignis, G. IV, 92. — sicco spuit terram, G. IV, 97. — legunt natos, G. IV, 201. — in ore, G. IV, 277. — ore hominis locutus, G. IV, 444. — cruento fremet, Æ. I, 296. — fremebant Dardanidæ, Æ. I, 559. — sic locuta est, Æ. I, 614. — summo tenus, Æ. I, 737. — micat, Æ. II, 475. — lato fenestram, Æ. II, 482. — sic effata, Æ. II, 524. — roseo addidit hæc, Æ. II, 593. — patrio excidit nefas, Æ. II, 658. — polluit dapes, Æ. III, 234. — ex divino, Æ. III, 373. — amico effatus est, Æ. III, 463. — tuo, Æ. III, 696. — ore quem sese ferens, Æ. IV, 11. — ab ore narrantis, Æ. IV, 79. — ore egregio enitet decus, Æ. IV, 150. — tali locutus Cyllenius, Æ. IV, 276. — qui te referret, Æ. IV, 329. — tonat deos ter centum, Æ. IV, 510. — legam halitum, Æ. IV, 685. — favete, Æ. V, 71. — ejectans cruorem, Æ. V, 470. — fundit loquelas, Æ. V, 842. — loquendi finem dedit, Æ. VI, 76. — presso obmutuit, Æ. VI, 155. — pio pœnas reposco, Æ. VI, 530. — intonat, Æ. VI, 607; Cu. 177. — excidit vox, Æ. VI, 686. — suo non premit responsa, Æ. VII, 103. — ab ore loquentis, Æ. VII, 118. — ore placido hæc edidit, Æ. VII, 194. — refert vicissim, Æ. VII, 436. — rabido hæc addidit, Æ. VII, 451. — vomens ignes, Æ. VIII, 199. — roseo locuta est, Æ. IX, 5. — sic locutus, Æ. IX, 319. — cruento fremit, Æ. IX, 341. — in adverso Rutuli, Æ. IX, 442. — in clamanti, Æ. X, 323. — vomit cruorem, Æ. X, 349. — cruento petit terram, Æ. X, 489. — refert ossa, Æ. XI, 123. — uno fremebant eadem, Æ. XI, 132. — dedere ululatus, Æ. XI, 190. — placido sic reddidit, Æ. XI, 251. — momordit humum, Æ. XI, 418. — tristi dabat voces, Æ. XI, 535. — sibilat, Æ. XI, 754. — cruento fremit, Æ. XII, 8. — sic instituit, Æ. XII, 47. — dabat colores, Æ. XII, 69. — ab toto ardentis, Æ. XII, 101. — magno incipit, Æ. XII, 692. — e tuo, Æ. XII, 802. — uno faciam Latinos, Æ. XII, 837. — nullus rubor, Cir. 180. — quo ore exordiar malum? Cir. 265. — ore in insolito virginis, Cir. 357. — *ora* olentia fovent Medi, G. II, 43, 135. — tristia torquebit amaror, G. II, 246. — horrenda sumunt, G. II, 387. — per ora virum, G. III, 9. — ora det capistris, G. III, 188. — prima præfigunt capistris, G. III, 399. — fove, G. IV, 230. — in diversa discurrit amnis, G. IV, 292. — ferarum eludent, G. IV,

406. — resolvit fatis, G. IV, 452. — ante ora parentum, G. IV, 477, etc. — ante ora patrum, Æ. I, 95; II, 663. — ora tria inhians Cerberus, G. IV, 483. — attollens, Æ. I, 354. — mutatus Cupido, Æ. I, 658. — tenebant intenti, Æ. II, 1. — vibrantibus linguis, Æ. II, 211. — fatis aperit, Æ. II, 247. — discordia sono signant, Æ. II, 423. — ante evasit, Æ. II, 531. — inter ora parentum, Æ. II, 681. — ora præsentia agnoscere, Æ. III, 174. — fame pallida, Æ. III, 218. — exsertantem Scyllam, Æ. III, 425. — resolvat, Æ. III, 457. — sic ferebat, Æ. III, 490. — ante ora deum, Æ. IV, 62. — in ora virum, Æ. IV, 195. — ora occupat pallor, Æ. IV, 499. — tria Dianæ, Æ. IV, 511. — fœdans unguibus, Æ. IV, 673. — arida quatit anhelitus, Æ. V, 200. — prima patrum, Æ. V, 340. — effert Dares, Æ. V, 369. — contra ora juvenci, Æ. V, 477. — ora parentum agnoscunt, Æ. V, 576. — magna domus dehiscent, Æ. VI, 53. — rabida quierunt, Æ. VI, 102. — ad ora genitoris ire, Æ. VI, 108. — sub ipsa ora viri venere, Æ. VI, 191. — parentum, Æ. VI, 308. — ora lacerum Deiphobum, Æ. VI, 495, 496. — ante ora, Æ. VI, 604; XI, 233; XII, 82. — ora centum si mihi sint, Æ. VI, 625. — tua tueri, Æ. VI, 688. — rigabat fletu, Æ. VI, 699. — defixa obtutu tenet, Æ. VII, 250. — in ora tot sese vertit, Æ. VII, 328. — ora Galæsi reportant, Æ. VII, 575. — virum affixa foribus, Æ. VIII, 197. — ferebat huc et illuc, Æ. VIII, 229. — componens oribus, Æ. VIII, 486. — defixi tenebant, Æ. VIII, 520. — furiarum trementem, Æ. VIII, 669. — intonsa signans juventa, Æ. IX, 181. — rigabat lacrimis, Æ. IX, 251. — virum præfixa, videbant, Æ. IX, 471. — Thoantis ferit, Æ. X, 415. — improba lavit cruor, Æ. X, 728. — per ora, Æ. X, 790; XII, 235. — vidit, Æ. X, 821, 822. — Pallantis ut vidit, Æ. XI,
- fœdans unguibus, Æ. XI, 86. — humectat guttis, Æ. XI, 90. — tenebant conversi, Æ. XI, 121. — per turbata Ausonidum, Æ. XI, 296. — et trepida, Æ. XI, 300. — rigat cerebro, Æ. XI, 698. — reliquit color, Æ. XI, 819. — lacrimantumque, Æ. XI, 887. — per calefacta, Æ. XII, 66. — formidinis aguntur circum, Æ. XII, 335. — spumantia equorum, Æ. XII, 373. — adversa saucius, Æ. XII, 652. — ob ora Turni, Æ. XII, 865. — ora fœdans unguibus, Æ. XII, 871. — flagrant latratibus, Cu. 219. — candida puellæ decerpes, Cop. 33 — *oribus* ora componens, Æ. VIII, 486. — quinquaginta pectoribusque arsisse ignem, Æ. X, 566.

Oscillum : oscilla mollia suspendunt, G. II, 389.

Osculum : oscula circum pendent nati, G. II, 523. — libavit natæ, Æ. I, 256. — dulcia figet, Æ. I, 687; Cir. 253. — figunt, Æ. II, 490. — summa delibans, Æ. XII, 434. — cara petens, Cu. 292.

Ostendo : ostendit metalla venis, G. II, 166. — terris os, G. IV, 232. — se dextra fortuna, Æ. II, 388. — humeros, Æ. V, 376. — dextram Entellus, Æ. V, 443. — tibi creatrix viam, Æ. VI, 368. — nubem, Æ. VII, 143. — *ostendunt* fata sedes, Æ. I, 206. — *ostendent* hunc fata terris, Æ. VI, 870. — *ostendat* tellus se prævalidam, G. II, 253. — sese in armis, Æ. V, 550. — se nobis ramus aureus, Æ. VI, 188. — *ostenderit* ortus Aurora, G. IV, 544. — *ostendere* Aquiloni glebas, G. II, 261. — se Thebas duplices videt, Æ. IV, 470. — coram has cupio, Æ. VI, 716. — te fratri timuit, Cir. 157. — *ostenduntur* cœlo rapinæ, Æ. VIII, 264.

Ostento : ostentat mœnia, Æ. III, 703. — opes et urbem, Æ. IV, 75. — desuper campos, Æ. VI, 678. — victores equos, Æ. VII, 656. — salutem fors, Æ. VIII, 477. — germanum, Æ. XII, 479. — *ostentant* vires, Æ. VI, 771. — *ostentabat* faciem et membra, Æ. V,

357. — *ostentans* artem pater, Æ. V, 521. — frontem equus, Æ. V, 567.

Ostium: ostia alta Ditis, G. IV, 467; Æ. VIII, 667. — Tiberina, Æ. I, 14. — subit, Æ. I, 400; V, 281. — Pantagiæ vivo saxo, Æ. III, 688. — centum quo ducunt, Æ. VI, 43. — ingentia patuere, Æ. VI, 81. — sacra pandas, Æ. VI, 109. — trepida Nili turbant, Æ. VI, 801. — reserat clavi, Mor. 15.

Ostrifer: ostriferi Abydi fauces, G. I, 207.

Ostrum: ostro Sarrano indormiat, G. II, 506. — in Tyrio conspectus, G. III, 17. — superbo laboratæ vestes, Æ. I, 639. — super strato, Æ. I, 700. — insignis, Æ. IV, 134. — perfusæ vestes, Æ. V, 111. — decori ductores, Æ. V, 133; XII, 126. — instratos alipedes, Æ. VII, 277. — honos regius, Æ. VII, 814. — conjugis purpureum, Æ. X, 722. — rigentes vestes, Æ. XI, 72. — clarus, Æ. XI, 772. — sanguineo violaverit ebur, Æ. XII, 67. — Sidonio florens coma, Cir. 387. — Assyrio sternetur lectulus, Cir. 440.

Otium: otî ignobilis studiis florentem, G. IV, 564. — *otia* degentem, Cu. 72. — hæc nobis fecit, E. I, 6. — amat Daphnis, E. V, 61. — latis fundis, G. II, 468. — secura agunt, G. III, 377. — patriæ rumpet, Æ. VI, 814. — quærentem frustra, Cu. 244.

Ovile: ovili pleno insidiatus, Æ. IX, 59. — *ovilia* circum, G. III, 537. — per plena turbans, Æ. IX, 339. — ab *ovilibus* nostris, E. I, 8.

Ovis: duo capreoli bina ovis siccant ubera, E. II, 42. — *ovem* nigram mactabis, G. IV, 547. — *oves* hædique, G. IV, 10. — oviumque magistros curat Pan, E. II, 33. — infelix pecus, E. III, 3. — mulget, E. III, 5. — cogite, E. III, 94, 98. — pascere, E. VI, 5. — cogere, E. VI, 85. — compulerant, E. VII, 3. — fugiat lupus, E. VIII, 52. — stant circum, E. X, 16. — pavit, E. X, 18, 68. — pascuntur, G. II, 375. — oves carpere herbam, G. III, 296. — tentat scabies, G. III, 441. — lanigeræ comitantur, Æ. III, 660. — *ovium* fetus, E. I, 22. — magistri, E. II, 33. — cæsarum pellibus, Æ. VII, 87.

Ovo: ovat spolio, Æ. X, 500. — *ovans* ibat per urbem, Æ. VI, 589. — victor, Æ. V, 331. — Tarchon, Æ. XI, 758. — lætatur Pallade, Cu. 328. — *ovantem* ducit aciem, Æ. V, 563. — me referat Jupiter, Æ. IX, 208. — germanum, Æ. XII, 479. — *ovantes* socii, G. I, 346. — gutture corvi, G. I, 423. — paremus dicto, Æ. III, 189; IV, 577. — prima accepit, Æ. III, 544 — nautas, Æ. IV, 543. — socios, Æ. IX, 71; XI, 13. — flammas, Æ. X, 409. — Teucros, Æ. X, 690.

Ovum: ovo in niveo fluitant effigies, Cir. 490. — cycneo edita Tyndaris, Cat. XI, 27. — *ova* extulit formica, G. I, 379. — relinquens tectis, G. III, 438.

PAB PAC

Pabulum: pabula insueta, E. I, 50. — pinguia terræ concipiunt, G. I, 86. — melli sufficiunt, G. II, 436. — lætus feres, G. III, 321. — læta fugæ, G. III, 385. — infecit tabo, G. III, 481. — mutari, G. III, 548. — ferre domum, G. IV, 9. — ad aliena sedens, G. IV, 244. — ad nota vocantem, G. IV, 266. — appone, G. IV, 280. — Trojæ priusquam gustassent, Æ. I, 473. — parva legens, Æ. XII, 475. — ut pastor stabulis ad læta propulit capellas, Cu. 44.

Pacifer: paciferæ olivæ ramum, Æ. VIII, 116.

Paciscor: pacisci vitam pro laude, Æ. V, 230. — letum pro laude, Æ. XII, 49. — *pactæ* conjugis ostro, Æ. X, 722. — *pacto* fœdere, G. IV, 158. — *pactos* Hymenæos, Æ. IV, 99. —

thalamos, Æ. X, 649. — *pactas* abducere gremiis, Æ. X, 79.

Paco : pacarit nemora licet, Æ. VI, 804. — *pacatum* reget virtutibus orbem, E. IV, 17.

Pactum : pacto hoc discimus, G. II, 248. — hoc succurrere, Cir. 508.

Pæan : pæana lætum canentes, Æ. VI, 657. — lætum conclamant secuti socii, Æ. X, 738.

Pagina nomen præscripsit, E. VI, 12. — non canit bellum, Cu. 26. — nostra loqueretur nomen, Cir. 41.

Pagus : pagos et compita circum, G. II, 382.

Palæstra : palæstra agresti, G. II, 531. — *palæstras* patrias exercent socii, Æ. III, 281. — *palæstris* in gramineis exercent membra, Æ. VI, 642.

Palam furi, Æ. VII, 428. — circumdare muros, Æ. IX, 153.

Palatium : palatia Romana servas, G. I, 499.

Palatus : palato udo subest lingua nigra, G. III, 388. — sit grata Ceres, Mor. 54.

Palea : paleam levem volitare, G. I, 368. — *palea* pingues culmos, G. I, 192. — *paleæ* inanes jactantur ad Zephyrum, G. III, 134.

Paleare : a mento palearia pendent, G. III, 53.

Palla : pallæ longæ pro tegmine, Æ. XI, 576. — *pallam* signis auroque rigentem, Æ. I, 648. — dei mirantur, Æ. I, 711. — *palla* cruenta succincta Tisiphone, Æ. VI, 555. — scissa gaudens, Æ. VIII, 702. — gracili solvisset corpora, Cir. 151.

Palleo : quid palluisti? Cat. V, 17. — *pallentis* Adrasti imago, Æ. VI, 480. — olivæ foliis, Cir. 148. — *pallenti* olivæ, E. V, 16. — *pallentem* morte ferri undis, Æ. VIII, 709. — *pallente* hedera, E. III, 39. — corymbo, Cu. 404. — *pallentes* Morbi habitant, Æ. VI, 275. — violas, E. II, 47. — herbas, E. VI, 54. — umbras, G. III, 357. — ederas, G. IV, 124. — umbras Erebi, Æ. IV, 26. — animas, Æ. IV, 243. — lacus, Cu. 332. — *pallentia* simulacra, G. I, 477. — ora, Æ. X, 822.

Pallidus orcus, G. I, 277. — *pallida* Aurora, G. I, 446. — Tisiphone, G. III, 552; Æ. X, 761. — morte futura Dido, Æ. IV, 644. — *pallida* fame ora, Æ. III, 217. — tabo ora, Æ. VIII, 197. — adtollens, Æ. I, 354.

Pallor occupat ora, Æ. IV, 499. — juvenali in corpore, Æ. XII, 221. — viridis suffudit venas, Cir. 225. — *pallore* viridi pingunt corymbos, Cu. 142.

Palma : palmas invalidas tendens, G. IV, 498. — duplices tendens, Æ. I, 93. — exutas vinclis sustulit, Æ. II, [illegible]. — teneras arcebant vincula, [illegible] — cum voce tetendit [illegible] II, 688. — [illegible] 233. — tendunt ad [illegible] — amborum innexuit [illegible] — utrasque tetendit, Æ. [illegible] tendere, Æ. V, 686; XII, 936. — [illegible] plices sustulit, Æ. IX, 16. — inermes tendebat, Æ. X, 596. — ambas tendit, Æ. X, 845. — oneravit jaculo, Æ. XI, 574. — teneras arcebant, Cir. 403. — *palmis* pressare ubera, E. III, 99. — tunsæ pectora, Æ. I, 481. — de litore passis, Æ. III, 263. — evinctis, Æ. V, 364. — percussa lacertos, Æ. VII, 503. — cavis sustulit undam, Æ. VIII, 69. — assiduis mulcens præcordia, Cir. 346. — dilatat opus, Mor. 48.

Palma (arbor) ardua nascitur, G. II, 67. — inumbret vestibulum, G. IV, 20. — tertia, Æ. V, 339. — amissa superabat Acestes, Æ. V, 519. — per gramina, Æ. VII, 655. — *palmæ* Olympiacæ præmia, G. III, 49. — quæ gloria? G. III, 102. — meritæ præmia, Æ. V, 70. — pretium, Æ. V, 111. — qui subiit, Æ. V, 346. — *palmam* nemo movet, Æ. V, 349. — Entello relinquunt, Æ. V, 472. — *palma* excedere cunctos, Æ. V, 380. — *palmas* idumæas, G. III, 12. — Eliadum equa-

rum, G. I, 59. — oneravit jaculo, Æ. XI, 574.

Palmes lætus ad auras se agit, G. II, 364. — immissus laxis habenis, G. II, 364. — in *palmite* turgent gemmæ, E. VII, 48. — de palmite Methymnæo, G. II, 90. — cum palmite viridi, Cu. 73.

Palmosus: ventis palmosa Selinus, Æ. III, 705.

Palmula stringat cautes læves, Æ. V, 163.

Palo: palantes Troas, Æ. V, 265. — polo stellas, Æ. IX, 21. — socios vident, Æ. IX, 780. — nunc video, Æ. X, 674. — agit femina, Æ. XI, 734. — in æquore paucos sequitur, Æ. XII, 615. — *palantia* terga, Æ. XII, 738.

Palumbes: palumbes raucæ, E. I, 58. — gemere cessabunt, E. I, 59. — aeriæ quo congessere, E. III, 69.

Palus obducit pascua junco, E. I, 49. — exusta, G. III, 432. — inamabilis unda tarda, G. IV, 479. — tenebrosa Acheronte refuso, Æ. VI, 107. — inamabilis alligat unda tristi, Æ. VI, 438. — Asia pulsa sonat, Æ. VII, 702. — atra Saturæ qua jacit, Æ. VII, 801. — Laurentia quem defendit, Æ. X, 709. — vasta, Æ. XII, 745. — *paludis* humorem, G. I, 113. — placidæ in morem, Æ. VIII, 88. — *paludi* altæ crede, G. IV, 48. — *paludem* objectam transire, G. IV, 503. — Stygiam vides, Æ. VI, 323. — Stygiam innare, Æ. VI, 369. — multam accepit cymba, Æ. VI, 414. — *palude* in tua deposuisse sarcinas, Cat. VIII, 16. — *paludes* notas deserit, G. I, 363. — *paludibus* crassis, G. II, 110.

Palustris: palustrem ulvam, G. III, 175. — *palustri* calamo, Cu. 71.

Pampineus: pampineo autumno, G. II, 5. — subter amictu, Cu. 74. — *pampinea* sub umbra, Cop. 31. — *pampineas* umbras, E. VII, 58. — hastas, Æ. VII, 396. — *pampineis* habenis, Æ. VI, 805.

Pampinus defendet uvas, G. I, 448. — metuit austros, G. II, 333. — trudit gemmas, G. II, 335. — explicat frondes, ibid.

Panacea: panaceam odoriferam, Æ. XII, 419.

Pando rem ordine, Æ. III, 179. — vobis ego quæ prædixit, Æ. III, 252. — *pandit* quam Apollo, Æ. III, 479. — ulmus ramos, Æ. VI, 282. — limina, Æ. VI, 525. — ordine singula, Æ. VI, 723. — victoria viam, Æ. XII, 626. — *pandimus* mœnia urbis, Æ. II, 234. — alas velorum, Æ. III, 520. — *pandunt* pennas in litore, G. I, 398. — vestigia hederæ, G. II, 258. — *pandebant* qua lumina genas, Cu. 183. — *pandas* ostia, Æ. VI, 109. — *pandite* nunc Helicona, Æ. VII, 641; X, 163. — *pandere* alas ad solem, G. IV, 28. — inventa, G. IV, 284. — res caligine mersas sit fas, Æ. VI, 267. — portas Dardanidis, Æ. XII, 584. — *pandens* tria guttura, Æ. VI, 421. — *pandentem* sinus Nilum, Æ. VIII, 712. — *panditur* domus revulsis foribus, Æ. VIII, 262. — locus, G. I, 34. — domus Olympi, Æ. X, 1. — *panduntur* portæ, Æ. II, 27; VI, 574. — suspensæ ad ventos, Æ. VI, 740. — *pandetur* ab urbe Graia via, Æ. VI, 97. — *passo* Psythia utilior, G. II, 93. — *passos* racemos, G. IV, 269. — *passis* crinibus, Æ. I, 480; II, 403. — de litore palmis, Æ. III, 263.

Pandus: pandas carinas, G. II, 445. — *pandis* lancibus, G. II, 194.

Pango: pepigi non legatos neque tentamenta, Æ. VIII, 144. — *pepigit* mihi fœdera tecum, Æ. X, 902. — *pepigere* dies bis senos, Æ. XI, 133. — nec quæ pepigere recusent, Æ. XII, 12. — *pangeret* me summa arce sapientia, Cir. 14.

Pantex: pantices æstuantes solvis, Cat. V, 31.

Papaver Cereale, G. I, 212. — vescum premens, G. IV, 131. — soporiferum spargens, Æ. IV, 486. — gelidum, Mor. 75. — *papavera* lasso collo demisere caput, Æ. IX, 436. — summa

carpens, E. II, 47. — perfusa somno, G. I, 78. — Lethæa inferias mittes, G. IV, 545.

Papilla : papillam sub exsertam perlata hasta, Æ. XI, 803. — tangeret dextra, Æ. XI, 862.

Papula : papulæ ardentes atque sudor, G. III, 564.

Papyrus docta testatur, Cir. 88.

Par levibus ventis imago, Æ. II, 794. — ætas, Æ. XI, 174. — tempestas, Æ. XI, 422. — officium, Cu. 230. — *parem* annum, G. I, 258. — *pares* cantare, E. VII, 5. — fecerit horas, G. I, 208. — junge juvencos, G. III, 169. — ætate ministri, Æ. I, 705. — carinæ, Æ. V, 114. — discurrere, Æ. V, 580. — *paria* fata, Æ. X, 741. — arma, Æ. XI, 439. — *paribus* nodis atque ære pedum, E. V, 90. — telis concurrere, G. I, 489. — numeris dimensa, G. II, 284. — guttis lita corpora, G. IV, 99. — auspiciis, Æ. IV, 102; VII, 256. — alis, Æ. IV, 252; V, 657; IX, 14. — armis, Æ. V, 425; VI, 184, 827; IX, 655; XII, 344. — magistris, Æ. V, 562. — curis, Æ. VI, 159. — clipeis, Æ. X, 568. — dictis, Æ. XI, 520. — in armis, Æ. XI, 710. — spiris, Æ. XII, 847. — se legibus, Æ. XII, 190. — ocreis, Mor. 121.

Parcius ista viris objicienda memento, E. III, 7.

Parco : nec parcimus ulli divum, Æ. X, 880. — *parcebant* Euri flatibus, G. II, 339. — *pepercit* voci iræque, Æ. II, 534. — *parces* futuro, G. IV, 239. — *parceret* hospitibus, Æ. XI, 105. — *parce* metu Cytherea, Æ. I, 257. — pio generi, Æ. I, 526. — jam sepulto, Æ. III, 41. — manus scelerare, Æ. III, 42. — tu prior, Æ. VI, 835. — cætera bello, Æ. IX, 656. — gnatis talenta, Æ. X, 532. — illi, Cop. 26. — *parcite* carmine, E. VIII, 109. — oves nimium procedere, E. III, 94. — jam, Æ. XII, 693. — *parcere* vos genti fas est, Æ. VI, 63. — subjectis, Æ. VI, 854. — quadris, Æ. VII, 115. — parto, Æ. VIII, 317. — *parcendum* teneris, G. II, 363.

Parcus : parco sale contingunt, G. III, 403.

Parens magna frugum, G. II, 173. — magna virum, G. II, 174. — Trosque, G. III, 36. — alma, confessa deam refulsit, Æ. II, 591. — alma! Æ. II, 664. — Terra, Æ. IV, 178. — nec tibi diva, Æ. IV, 365. — sancte, Æ. V, 80. — o diva! Æ. VI, 197. — quibus pulsatus, Æ. VI, 609. — tua cara quod te poscit, Æ. IX, 84. — alma Idæa deum, Æ. X, 252. — ipse spectator adesset, Æ. X, 443. — est neutra, Cir. 68. — *parentis* laudes et facta, E. IV, 26. — cari cura, Æ. I, 646. — Anchisæ domus, Æ. II, 299. — jussa ne time, Æ. II, 606. — amissæ cura, Æ. III, 341. — divini ossa, Æ. V, 47. — ipsius ad ossa, Æ. V, 55. — famulum, Æ. V, 95. — Anchisæ facies, Æ. V, 722. — cari præcepta, Æ. V, 747. — Fauni jussa, Æ. VII, 368. — verba, Æ. VIII, 155. — divæ promissa, Æ. VIII, 531. — dona, Æ. VIII, 729. — Pilumni loco, Æ. IX, 3. — lacrimas, Æ. IX, 289. — mæsti mandata, Æ. X, 840. — longævi miserere, Æ. XII, 43. — depositi fata, Æ. XII, 395. — miseri cura, Æ. XII, 932. — capillos, Cir. 235. — infesti odium, Cir. 532. — *parenti* longævo dicta refer, Æ. III, 169. — sunt sua dona, Æ. III, 469. — spectata pietas, Æ. VI, 687. — rediture dolor atque decus, Æ. X, 507. — Dauno servare incolumem, Æ. X, 616. — Evandro, Æ. XI, 45. — dederas promissa, Æ. XI, 152. — Dauno, Æ. XII, 90. — *parentem* adfatus voce, G. IV, 320. — faciat te, Æ. I, 75. — exoptatum, Æ. II, 138. — fessum ætate Anchisen, Æ. II, 596. — ad parentem primum refero monstra, Æ. III, 58. — parentem ætate confectum subiisse humeris, Æ. IV, 599. — regum educet, Æ. VI, 765. — te is refert, Æ. VII, 48. — coram adloquere, Æ. VIII, 122. — hoc posse

sine, Æ. IX, 90. — revocate, Æ. IX, 261. — animo manibusque referens, Æ. XII, 348. — utrumque tædere, Cir. 240. — flectere, Cir. 333. — ipso orbari, Cir. 360. — *parentes* risere, Æ. IV, 62. — vani augurium docuere, Æ. I, 392. — qui tanti talem genuere? Æ. I, 606. — *parentum* prolem, G. III, 101. — ante ora, G. IV, 477; Æ. V, 553, 577. — veterum decora, Æ. II, 448. — ante oculos et ora, Æ. II, 531. — mæstorum inter manus et ora, Æ. II, 681. — a stirpe, Æ. III, 94. — veterum non immemor, Æ. V, 39. — veterum ora, Æ. VI, 308. — more, Æ. VI, 223. — relligione, Æ. VII, 172. — Manibus, Æ. X, 827. — lacrimantum ante ora, Æ. XI, 887. — *parentes* geminos agnovit, Æ. III, 180. — duplices invocat, Æ. VII, 140. — per parentes qui te genuere, Æ. X, 597. — parentibus suis gratus error, Æ. X, 392. — revocare, G. III, 262.

Pareo: paret Amor dictis genetricis, Æ. I, 689. — præceptis, Cir. 353. — *paremus* cuncti ovantes dicto, Æ. III, 189; IV, 577. — *parent* ocius omnes imperio, Æ. IV, 295. — cui armenta, Æ. VII, 485. — cui sidera, Æ. X, 176. — *pare* consiliis, Æ. V, 728. — *parere* æquum est, E. V, 4. — lupatis, G. III, 208. — præceptis recusa, Æ. II, 607. — imperio parabat, Æ. IV, 238. — dicto fatetur, Æ. VII, 433. — hos jubent Pisæ, Æ. X, 179. — Teucris Italos jubebo, Æ. XII, 189. — dominis cogemur, Æ. XII, 236. — victi fatentur, Æ. XII, 568. — *parens* dicto Cupido, Æ. I, 695. — dicto Venulus, Æ. XI, 242. — *parentes* cogit juvencos, Mor. 122.

Pario: peperere sibi manu letum, Æ. VI, 435. — nobis sanguine patriam, Æ. XI, 25. — *peperissem* mihi vulnere letum, Cir. 282. — *parient* sibi decus, Cat. XI, 58. — *partus* jam Achilles Latio, Æ, VI, 89. — *parta* tibi regia conjux, Æ. II, 784. — vobis quies, Æ. III, 495. — mihi quies, Æ. VII, 598. — *partum* honorem, Æ. V, 229. — *parto* fruuntur agricolæ, G. I, 300. — triumpho, Æ. II, 578. — parcere, Æ. VIII, 317. — *parta* sunt Veneri munera, E. III, 68.

Paro fúrta in tramite, Æ. XI, 515. — tibi jungere populos, Æ. VIII, 476. — *paras* aliquid detexere junco, E. II, 72. — principio Italiam invadere, Æ. III, 382. — quid paras? Æ. V, 14. — paras sine numine divûm innare flumina, Æ. VI, 369. — bellare, Æ. VIII, 400. — *parat* ire ad urbem, Æ. I, 678. — ergo jussa, Æ. IV, 503. — ire pedes, Æ. VII, 624. — dicta contra, Æ. X, 585. — ire obvius, Æ. X, 770. — dimittere Juturnam, Æ. XII, 844. — tondere capillum, Cir. 382. — *paratis* inferre bellum, Æ. III, 248. — non omnino delere Teucros, Æ. IX, 248. — *parant* retinacula viti, G. I, 265. — fruges torrere, Æ. I, 179. — convivia mediis tectis, Æ. I, 638. — arma deosque comites, Æ. II, 181. — defendere se, Æ. II, 447. — portus aut propugnacula bello, Æ. IV, 88. — ire venatum, Æ. IV, 118. — inferre bellum Hyrcanis, Æ. VII, 605. — implere fossas, Æ. IX, 506. — *parabat* fugam sociosque Dido, Æ. I, 360. — ille parere imperio, Æ. IV, 238. — petere alta pelagi, Æ. IX, 81. — *parabant* hoc mihi ignes aræque, Æ. IV, 676. — campum ad certamen, Æ. XII, 117. — *paravi* rite incepta sacra, Æ. IV, 638. — *parem* quas grates referre, Æ. XI, 509. — *parent* cui fata? Æ. II, 121. — arma, Æ. IV, 290. — se pugnæ, Æ. X, 259. — *pararet* abitum, Æ. VIII, 214. — quas Philomela dapes, quæ dona *pararit*, E. VI, 79. — *para* magna mœnia magnis, Æ. III, 160. — lætus armari pubem, Æ. VII, 430. — *parate* arma, Æ. XI, 18. — *parans* innare, Æ. XI, 549. — *parantis* multa dicere caput, Æ. X, 554. — *paranti* cui cuncta, Cu. 180. — *parantem* multa dicere linquens, Æ. IV, 390. — *parabitur* imber pelago, G. I, 429. —

paretur arboribus seges, G. II, 266. — *parari* mihi sacra, Æ. II, 132. — cursum, Æ. IV, 299. — arma jubet, Æ. VII, 468. — *paratus* in utrumque, Æ. II, 61. — adscire socios, Æ. XII, 38. — culpare jocos quisquis erit, Cu. 6. — *parata* neci ferri acies, Æ. II, 334. — *paratum* habet agmen, Æ. V, 548. — *paratam* urbem, Æ. IV, 75. — *parato* arcu, Æ. V, 513. — ponte, Æ. X, 654. — *parati* respondere, E. VII, 5. — opibus animisque convenere, Æ. II, 799. — certare, Æ. V, 108. — sperate pugnam, Æ. IX, 158. — *paratæ* quæ forte sunt naves, Æ. I, 362. — ante ora epulæ, Æ. VI, 604. — *paratos* vos videre, Cu. 309. — *paratas* sedes, Æ. I, 557. — *paratis* rite rebus, Æ. IV, 555. — dedit signum, Æ. V, 578. — thalamis, Æ. VII, 97.

Paries quam servabat, Mor. 20. — *parietibus* premunt artis, G. IV, 297. — hærent scalæ, Æ. II, 442. — cæcis textum iter, Æ. V, 589.

Parilis: pariles ad eventus, Cu. 228. — honore heroes, Cu. 357.

Pariter sequentur, G. I, 189. — omnia fervere, G. I, 455. — metuenda vis, G. IV, 37. — mecum considere, Æ. I, 572. — puero movetur, Æ. I, 714. — ad litora tendunt, Æ. II, 205. — oneri comitique timentem, Æ. II, 729. — insurgite remis, Æ. III, 560. — facta et infecta canebat, Æ. IV, 190. — cum flamine, Æ. IV, 241. — infindunt sulcos, Æ. V, 142. — oculos telumque tetendit, Æ. V, 508. — lucent, Æ. V, 553. — feruntur, Æ. V, 587. — sinistros, nunc dextros sinus solvere, Æ. V, 830. — corripiunt spatium, Æ. VI, 633. — pietate vel armis egregius, Æ. VI, 769. — Saticulus, Æ. VII, 729. — sortitis laborem, Æ. VIII, 444. — Evandrus pariter, pariter juventus mactant bidentes, Æ. VIII, 545. — pariter in bella ruebant, Æ. IX, 182. — accelerant Volsci, Æ. IX, 505. — cursu teloque secutus, Æ. IX, 559. — cum matre ferentem caput, Æ. IX, 628. — incubabant, Æ. X, 222. — vocem animamque rapit, Æ. X, 347. — cædebant pariterque ruebant, Æ. X, 756. — occumbes, Æ. X, 865. — det pœnas, Æ. XI, 592. — ruunt, Æ. XI, 673. — certantibus animis, Æ. XII, 574. — terit omnia, Mor. 101.

Parma dependet lacerto, Æ. XI, 693. — *parmam* ferens, Æ. II, 175. — transiit mucro, Æ. X, 817. — *parma* alba inglorius, Æ. IX, 548. — confixa Phegea comitem addit, Æ. IX, 765. — nati protectus genitor, Æ. X, 800. — pura interrita resistit, Æ. XI, 711. — *parmas* rejiciunt, Æ. XI, 619.

Pars Scythiam veniemus, E. I, 66. — ultima vitæ, E. IV, 53. — surgunt, G. II, 14. — maxima famæ, G. II, 40. — altera superat, G. III, 286. — ponunt fundamina, G. IV, 159. — onerant mensas, G. IV, 378. — secant, Æ. I, 212. — ducere muros, Æ. I, 423. — optare locum tecto, Æ. I, 425. — magna quorum fui, Æ. II, 6. — stupet, Æ. II, 31. — cætera pontum legit, Æ. II, 207. — scandunt equum, Æ. II, 400. — regnorum reddita cessit Heleno, Æ. III, 334. — illa Ausoniæ procul, Æ. III, 479. — trudunt frumenta, Æ. IV, 405. — agmina cogunt, Æ. IV, 406. — et certare parati, Æ. V, 108. — clauda retentat nexantem, Æ. V, 278. — ferunt pharetras, Æ. V, 558. — spoliant aras, Æ. V, 661. — quærit semina flammæ, Æ. VI, 6. — rapit silvas, Æ. VI, 7. — latices expediunt, Æ. VI, 218. — subiere feretro, Æ. VI, 222. — vertere terga... pars tollere vocem, Æ. VI, 491, 92. — exercent membra, Æ. VI, 642. — plaudunt choreas, Æ. VI, 644. — pacis erit tetigisse dextram, Æ. VII, 266. — pedes ire parat, pars arduus altis pulverulentus equis furit, Æ. VII, 624. — clipeos tergunt, Æ. VII, 626. — maxima glandes spargit, Æ. VII, 686. — spicula gestat, Æ. VII, 687. — imperfecta manebat, Æ. VIII, 428. — cætera fertur aqua, Æ. VIII, 548.

— altera rerum adempta est, Æ. IX, 131. — melior diei quoniam acta, Æ. IX, 156. — quærunt aditum, Æ. IX, 507. — ingens belli, Lausus, Æ. X, 427. — belli haud temnenda, Orodes, Æ. X, 737. — munera nota conjiciunt, Æ. XI, 195. — maxima luctus, Æ. XI, 214. — firment aditus, Æ. XI, 466. — claudere portas, Æ. XI, 883. — volvitur in fossas, Æ. XI, 888. — cæca et concita arietat in portas, Æ. XI, 889. — stringunt gladios, pars ferrum corripiunt, Æ. XII, 278. — acta super carinis, Cu. 345. — *partem* referatis ad aures, E. III, 73. — hanc adspice, G. IV, 2. — divinæ mentis, G. IV, 220. — in partem vocamus divos, Æ. III, 223. — partem premit Pristis, Æ. V, 187. — magnam haberes in opere, Æ. VI, 31. — in omnem fusi campi, Æ. VI, 440. — posuere suis, Æ. VI, 611. — in partem data Roma Sabinis, Æ. VII, 709. — partem patriæ huic traheret, Æ. VIII, 511. — in partem residunt, Æ. IX, 540. — partem, quæ cingitur amni, petere, Æ. IX, 790. — haud exiguam montis fert, Æ. X, 128. — voti succedere dedit, Æ. XI, 794. — dispersit in auras, Æ. XI, 795. — *parte* justa reliquit, G. I, 35. — calores, G. II, 270. — Boreæ, G. I, 370. — parte alia, Æ. I, 474. — de alia, Æ. IV, 153. — prior, Æ. V, 187. — ferox, Æ. V, 277. — in parte regni locavi, Æ. IV, 374. — parte cum revolsa puppis, Æ. V, 858. — jam polita informatum fulmen, Æ. VIII, 426. — alia Marti currum instabant, Æ. VIII, 433. — alia Agrippa, Æ. VIII, 682. — penitus diversa ea geruntur, Æ. IX, 1. — in sinistra murorum opposuere aciem, Æ. IX, 468. — alia quassabat pinnam, Æ. IX, 521. — cum magna muri ipsam revellit, Æ. IX, 562. — de serena cæli intonuit, Æ. IX, 630. — in diversa furenti Turno, Æ. IX, 691. — ex alia ut vidit, Æ. X, 362. — in diversa struxere pyras, Æ. XI, 203. — mutata, Æ. XI, 543. — in parte cæli te locarim, Æ. XII, 145. — parte alia in prælia fertur, Æ. XII, 346. — ex omni vagantes, Cu. 48. — *partes* naturæ accedere, G. II, 483. — in varias rapit animum, Æ. IV, 286. — in omnes versabat animum, Æ. IV, 630. — in ambas findit se, Æ. VI, 540. — easdem petere ex partibus isdem, Æ. VII, 69. — in varias rapit, Æ. VIII, 21. — in omnes cunctatur, Æ. X, 714. — apertas rimatur, Æ. XI, 748. — medias operum evectus erat, Cu. 106. — alias obduxit pelli, Cir. 505. — suas peragit, Mor. 52. — *partibus* certis dimensum orbem, G. I, 231. — justis æquabat laborem, Æ. I, 508. — æquis huc atque illuc pependit caput, Æ. IX, 754. — diversis immissi ignes, Æ. XII, 521. — diversis orbis genitos viros, Æ. XII, 708. — ex iisdem, Æ. VII, 70. — etiam nunc incertis, Cir. 494.

Partim resultant tela, partim deflexit Venus, Æ. X, 330. — infodiunt corpora, partim tollunt, Æ. XI, 204, 5.

Partior: partitur in socios, Æ. I, 194. — *partire* mecum laborem, Æ. XI, 510. — *partiri* limite campum, G. I, 126. — quicum curas, Æ. XI, 822. — *partitus* utrinque, Mor. 24. — *partito* agmine, Æ. V, 562.

Parturio: parturit ager, arbor, E. III, 56. — almus ager, G. II, 330.

Partus suus idem, Veneri, Æ. VII, 321. — *partum* talem manet gratia, Æ. IX, 298. — post partum, G. III, 157. — *partu* nefando, G. I, 278. — dabit geminam prolem, Æ. I, 274. — deum læta, Æ. VI, 787; VI, 660. — uno eodemque, Æ. XII, 847.

Parum læta frons, Æ. VI, 863. — *minus*: nec minus interea mittit, Æ. I, 633, et alibi.

Parumper pulsusque corde dolor, Æ. VI, 382.

Parvulus Æneas, Æ. IV, 328. — alumnus, Cu. 181. — idem acuebat iras, Cir. 138. — fumus remanebat, Mor. 8. — *parvula* sequitur magnas classes, Cir. 479.

Parvus Mycon, E. VII, 29. — Iulus, Æ. II, 677, 710, 723. — Priamus, Æ. V, 563. — Atys, Æ. V, 569. — Palæmon, Cir. 396. — *parva* res non est, E. III, 54. — laurus, G. II, 19. — Petilia, Æ. III, 402. — metu, Æ. IV, 176. — gratia, Æ. IX, 299. — gloria, Æ. XI, 430. — tabella, Mor. 19. — *parvi* Iuli casus, Æ. II, 563. — *parvæ* ex humero, Æ. XI, 575. — alitis, Æ. XII, 862. — *parvæ* urbi succedimus, Æ. III, 276. — *parvum* nepotem, Æ. II, 320. — Iulum, Æ. II, 674. — peccatum, Cu. 293. — *parvam* legentem, E. VIII, 37. — progeniem, G. I, 414. — Trojam, Æ. III, 349. — per urbem, Æ. VIII, 554. — *parve* puer, E. VI, 60. — Culex, Cu. 412. — *parvo* adsueta juventus, G. II, 472. — discrimine, Æ. III, 685. — potentem Fabricium, Æ. VI, 844. — licuit evadere casus, Æ. X, 317. — haud parvo stabunt hospitia, Æ. X, 494. — parvo in crine, Cir. 380. — *parva* trabea succinctus, Æ. VII, 187. — *parva* munera, Æ. VII, 243. — discrimina, Æ. IX, 143. — pabula, Æ. XII, 475. — *parvos* nepotes, G. II, 514. — Quirites, G. IV, 201. — natos, Æ. VIII, 413. — Penates, Æ. VIII, 543. — *parva* componere magnis, G. IV, 176. — corpora natorum, Æ. II, 213. — *parvis* componere magna, E. I, 24. — Curibus, Æ. VI, 812. — *minor* Argitisque, G. II, 99; III, 240. — usus, G. III, 306. — nec minor cura, Æ. V, 803. — cædes, Æ. IX, 342. — luctus, Æ. IX, 452. — Clytio genitore, Æ. X, 129. — *minorem* germanam, Æ. IX, 593. — *minores* apes referunt se, G. IV, 180. — dixisse gentem Italiam, Æ. I, 532; III, 165. — nostros hujus meminisse, Æ. I, 733. — utcunque ferent facta, Æ. VI, 823. — læti servavere diem, Æ. VIII, 268.

Pasco: quos pascis, dives Anagnia, Æ. VII, 684. — pascis spes inanes, Æ. X, 627. — *pascit* campus filicem, G. II, 189. — equos, G. III, 50. — Phocas sub gurgite, G. IV, 395. — animum pictura inani, Æ. I, 464. — *pascunt* herbæ radicibus, Æ. III, 650. — asperrima horum, Æ. XI, 319. — *pavit* oves ad flumina, E. X, 18. — *pasces* armenta, G. III, 155. — *pascet* dum polus sidera, Æ. I, 608. — *pascat* prospectus animum, G. II, 285. — *pascant* in saltibus, G. III, 143, ubi v. Not. — *pasce* capellas, E. IX, 23. — catulos sero, G. III, 406. — *pascite* boves, E. I, 46. — vitulam, E. III, 85. — taurum, 86. — *pascere*, G. III, 335. — equos quæ cura fuit, Æ. VI, 655. — oves, E. VI, 5. — crinem, Æ. VII, 391. — *pascentem* campum cycnos, G. II, 199. — videris procumbere campo, G. III, 467. — me *pascente*, E. I, 78. — *pascentes* illæ prodire, Æ. VI, 199. — capellas, E. III, 96. — agnos, E. IV, 45. — hædos, E. V, 12. — *pascitur* in silva juvenca, G. III, 219. — cui ardor pineus acervo, Æ. XI, 787. — diem noctemque pecus, G. III, 342. — agmen per valles, Æ. I, 186. — *pascuntur* oves, G. II, 375. — ignes nocturni, G. II, 432. — armenta per herbas, G. III, 162. — silvas, G. III, 314. — frondibus et victu herbæ, G. III, 528. — arbuta, G. IV, 171. — per campos equi, Æ. VI, 653. — *pascentur* in æthere cervi, E. I, 60. — thymo apes, E. V, 77. — *pasci* flammas circum tempora, Æ. II, 684. — *pastus* carice, G. III, 231. — silva aper, Æ. X, 710. — mala gramina coluber, Æ. II, 471. — *pasti* tauri, E. VII, 39. — juvenci, 44. — *pastæ* cytiso vaccæ, E. IX, 31. — *pastos* boves egere, E. V, 24. — *pastas* capellas, E. IX, 24.

Pascuum: pascua, G. III, 339. — obducit palus junco, E. I, 49. — sola. G. III, 213. — in pascua mittes, G. III, 323. — pascua cole, Cu. 381.

Passim errantes, E. IV, 19, et alibi.

Passus: passibus non æquis sequitur, Æ. II, 724. — haud timidis vadentem ducem, Æ. VI, 263. — rapidi,

feruntur, Æ. VII, 157. — nec longis inter se absunt, Æ. XI, 907.

Pastor Corydon, E. II, 1. — divino carmine, E. VI, 67. — ab Amphryso, G. III, 2. — adit oppida, G. III, 402. — cape saxa, G. III, 420. — abnegat adhibere manus medicas, G. III, 455; IV, 317. — inscius stupet accipiens sonitum, Æ. II, 308. — agens inter nemora, Æ. IV, 71. — Phrygius penetrat, Æ. VII, 363. — immittit incendia, Æ. X, 406. — vestigavit apes, Æ. XII, 587. — propulit capellas, Cu. 45. — quisque æmulus Ascræo poetæ, Cu. 95. — baculo nixus agit curas, Cu. 98. — cogebat pecudes, Cu. 107. — soporem concepit, Cu. 155. — vadit cum grege, Cu. 203. — *pastoris* modulabor avena, E. X, 51. — bona, Cu. 57. — more, Cop. 10. — *pastorem* oportet pascere oves, E. VI, 4. — Polyphemum, Æ. III, 657. — Alfum, Æ. XII, 305. — *pastore* occiso, Æ. XI, 811. — compellente, Cu. 103. — *pastores* ovium, E. I, 22. — me dicunt vatem, E. IX, 34. — dicunt, G. III, 281. — illum legunt, G. IV, 278. — Dardanidæ trahebant juvenem, Æ. II, 58. — Melibœus et Mœris hic erant, Cat. XI, 18. — *pastorum* musam, E. VIII, 1. — audit amores, E. VIII, 23. — regna deserta, G. III, 477. — carmina, G. IV, 565. — numerus, Æ. VII, 574. — montibus, Æ. XI, 569. — *pastoribus* incautis, G. II, 303. — umbras sufficiunt, G. II, 435. — *pastores* tenet voluptas, E. V, 59. — Libyæ, G. III, 339. — spargite humum foliis, G. IV, 41.

Pastoralis: pastoralem myrtum, Æ. VII, 817. — *pastorale* signum canit de culmine, Æ. VII, 513.

Pastus: e pastu decedens, G. I, 381. — decedere campis, G. IV, 186. — reducit, G. IV, 434. — se referunt, Æ. VII, 700. — in *pastus* tendit, Æ. XI, 494.

Patefacio: patefactus equus, Æ. II, 259.

Pateo: patet leto janua, Æ. II, 661. — janua Ditis, Æ. VI, 127. — Tartarus in præceps, Æ. VI, 578. — locus in bivio, Æ. IX, 238. — tantus in arma, Æ. XI, 644. — contra statio, Cir. 472. — *patent* qua terræ, Cat. XI, 4. — *patebat* quantum sura, Mor. 17. — *patuit* incessu vera dea, Æ. I, 405. — *patuere* sponte ostia, Æ. VI, 81. — penitus cavernæ, Æ. VIII, 242. — *patuerunt* vacuo æquore campi, Æ. XII, 710. — *pateat* cæli spatium, E. III, 105. — *pateant* Carthaginis arces hospitio Teucris, Æ. I, 298. — *patens* in pectore vulnus, Æ. XI, 40. — *patenti* pelago, G. II, 41. — *patentem* cunctis undamque auramque, Æ. VII, 230. — *patentes* campos, G. IV, 77; Æ. IV, 153; V, 552. — aditus, Æ. IX, 683. — portas, Æ. IX, 693; XI, 879. — platanus, Cu. 122. — *patentibus* portis, Æ. II, 269.

Pater disjecit montes fulmine, G. I, 283. — molitur fulmina dextra, G. I, 328. — ipse statuit, G. I, 353. — o Lenæe! G. II, 4, 7. — omnipotens Æther, G. II, 325. — Tiberinus, G. IV, 369. — omnipotens, Æ. I, 60; XII, 178. — divûm, Æ. I, 65. — optume Teucrum! Æ. I. 555. — Æneas, Æ. I, 580, 699, et alibi. — pauper illi me misit comitem, Æ. II, 87. — ipse sufficit animos, Æ. II, 617. — divûm me adflavit, Æ. II, 648. — ne vellet cuncta vertere, Æ. II, 653. — cui et conjux relinquor? Æ. II, 678. — Anchises, Æ. II, 687; III, 9, et alibi. — da auxilium, Æ. II, 691. — care age, Æ. II, 707. — da augurium, Æ. III, 89. — maximus Teucrus, Æ. III, 107. — hortatur, Æ. III, 144. — Jasius hinc ortus, Æ. III, 168. — omnipotens prædixit Phœbo, Æ. III, 251. — optime, Æ. III, 710. — omnipotens adigat me fulmine, Æ. IV, 25. — invidet Ascanio arces, Æ. IV, 234. — Saturnius hæc adspicit, Æ. IV, 372. — Neptune, Æ. V, 14. — Portunus, Æ. V, 241. — optimus risit, Æ. V, 358. — pater satus Anchisa extulit cestus, Æ. V,

424. — ostentans artem, Æ. V, 521. — sume, Æ. V, 533. — da, Æ. V, 690; X, 62. — sensit, Æ. V, 867. — omnipotens contorsit telum, Æ. VI, 592. — o pater! Æ. VI, 719; X, 18. — ipse signat honore, Æ. VI, 781. — natos ad pœnam vocabit, Æ. VI, 821. — Fauno Picus, Æ. VII, 48. — Latinus, Æ. VII, 61; VII, 92; XI, 469. — eripuit vocem, Æ. VII, 119. — omnipotens clarus intonuit, Æ. VII, 141. — Sabinus, Æ. VII, 178. — eligit equos, Æ. VII, 274. — Pluton, Æ. VII, 327. — Tyrrheus, Æ. VII, 485. — ille haud velit, Æ. VII, 558. — testatus deos, Æ. VII, 593. — abstinuit, Æ. VII, 618. — cui haud Mezentius esset, Æ. VII, 654. — Amasene! Æ. VII, 685. — omnipotens, Æ. VII, 770; VIII, 398. — Inachus, Æ. VII, 792. — primus urbis, Æ. VIII, 134. — est vobis Mercurius, Æ. VIII, 138. — erat monstro Vulcanus, Æ. VIII, 198. — Janus, Æ. VIII, 357. — devinctus amore fatur, Æ. VIII, 394. — Lemnius, Æ. VIII, 454. — Thybri! Æ. VIII, 540; X, 421. — Evandrus, Æ. VIII, 558. — per quod solebat jurare, Æ. IX, 300. — Hyrtacus, Æ. IX, 406. — Romanus, Æ. IX, 449. — magne divûm! Æ. IX, 495. — Ascanio addidit, Æ. IX, 649. — divûm vocat concilium, Æ. X, 2. — omnipotens infit, Æ. X, 100. — Idas quos mittit, Æ. X, 351. — est æquus sorti, Æ. X, 450. — quartus illi Pilumnus, Æ. X, 619. — divûm atque hominum, Æ. X, 743. — optabis funus, Æ. XI, 57. — des natam genero, Æ. XI, 356. — ad te revertor, Æ. XI, 410. — ipse tibi famulam voveo, Æ. XI, 558. — omnipotens, da, Æ. XI, 789. — serebat conducta tellure, Æ. XII, 520. — Apenninus, Æ. XII, 703. — ipse complexus nudam, Cir. 72. — atque avus idem, Cir. 134. — Nise infelix! Cir. 191. — ipse deum, Cir. 269. — Oceanus, Cir. 392. — exstinctus lateret, Cir. 523. — impius hausit animam, Cat. XI, 31. — atque filius, Cat. XI, 36. — *patris* Chaonii, G. II, 67. — summi tela, Æ. I, 665. — ante ora, Æ. II, 663. — magni imperio, Æ. IV, 238. — Anchisæ imago, Æ. IV, 351. — Anchisæ cinerea, Æ. IV, 427. — Anchisæ ossa, Æ. V, 31. — Æneæ mentem, Æ. V, 827. — Neptuni, Æ. V, 863. — miserere, Æ. VI, 116. — Fauni responsa, Æ. VII, 102. — nuntia, Æ. VIII, 550. — hospitium, Æ. X, 460. — Anchisæ manes, Æ. X, 534. — Dauni ad urbem, Æ. X, 688. — lacrimis, Æ. XI, 62. — Dauni regna, Æ. XII, 22. — per numina, Cu. 297. — pro urbe, Cir. 53. — miseri sepulcrum, Cir. 131. — crinem, Cir. 185. — vertice, Cir. 281, 319. — incolumi regno, Cir. 330. — *patri* tendebat Iulum, Æ. II, 674. — Lyæo, Æ. IV, 58. — sancto celebrata certamina, Æ. V, 603. — Quirino, Æ. VI, 860. — furata, Æ. VII, 282. — portanda mandata, Æ. IX, 312. — serves animam hanc, Æ. X, 525. — misero debita solatia, Æ. XI, 63. — debere dextram, Æ. XI, 178. — superesse, Cat. XIV, 8. — *patrem* rerum Oceanum, G. IV, 382. — obtruncat ad aras, Æ. II, 663. — meum cernam, Æ. II, 666. — sequitur, Æ. II, 724. — Anchisen, Æ. II, 747. — Gradivum, Æ. III, 35. — cum genere exstinxissem, Æ. IV, 605. — inprimis commendo tibi, Cat. X, 5. — *patre* Benaco Mincius, Æ. X, 205. — de patre ferebat incertum genus, Æ. XI, 341. — patre Clytio, Æ. XI, 666. — *patres* sancti, G. II, 473. — soliti hic considere, Æ. VII, 176. — Turno Inachus Acrisiusque, Æ. VII, 372. — Aurunci, Æ. VII, 727. — cognati conjunxere me tibi, Æ. VIII. 132. — exposcunt acciri Ænean, Æ. IX, 192. — mæsti flent mussantque. Æ. XI, 454. — *patrum* plebisque plausus, G. II, 509; III, 128, 138, 177. — facta cælata in auro, Æ. I, 641. — religione, Æ. II, 715; VIII, 598. — ora, Æ. V, 341. — facta, Æ. X, 282. — more, Æ. XI, 186. — manibus, Æ. XI, 688.

— *patres* videbit, Æ. II, 579. — Sidonios exstinxisti, Æ. IV, 682. — *patribus* vocatis dat jura, Æ. V, 758. — sedet sententia, Æ. VII, 611. — cum patribus, Æ. VIII, 679. — Latinis dedit gestare, Æ. XII, 211.

Patera: pateram gravem auro poposcit, Æ. I, 729.—spumantem hausit, Æ. I, 739. — tenens dextra, Æ. IV, 60. — tenet, Æ. V, 775. — *pateras* sanguinis sacri inferimus, Æ. III, 67. — tenebant, Æ. III, 355. — inter pateras serpens, Æ. V, 91. — pateras libate, Æ. VII, 133.—tenentes, Æ. VIII, 640. — *pateris* libamus et auro, G. II, 192. — fundebat vina, Æ. V, 98. — suscipiunt cruorem, Æ. VI, 249. — altaria libant, Æ. XII, 174.

Paternus: paternum insigne gerit clipeo, Æ. VII, 657.—*paternæ* formæ insigne, Æ. X, 188.—virtutis nomen, Æ. XII, 225. — *paterno* capiti, Cir. 386. — *paterna* arte, Æ. VIII, 226. — urbe, Æ. X, 705.—*paternas* ad sedes, Æ. XI, 44. — *paterna* lora, Cat. VIII, 22. — *paternæ* umbræ, Æ. V, 81. — *paternis* regnis, Æ. III, 121. — sceptris, Æ. X, 852.

Patesco: patescit portus jam propior, Æ. III, 530. — *patescunt* insidiæ Danaum, Æ. II, 309. — et atria longa, Æ. II, 483.

Patior: patitur hiems adfigere radicem terræ, G. II, 318.—meminisse nemorum, G. III, 216. — neque patitur ira, aut virtus dare terga, Æ. IX, 795. — nec conferre manum, Æ. XII, 480. — nec ante reddere voces, Cir. 255. — *patimur* quisque suos manes, Æ. VI, 743. — *patiuntur* qualia nautæ, Æ VII, 200. — credere hæc, Cir. 62. — *patiar* quemvis durare laborem, Æ. VIII, 577. — te tabescere, Cir. 249. — *patiere* durescere campum, G. I, 72. — fusos incassum labores? Æ. VII, 421. — *patieris* famam inultæ, Æ. XI, 847. — *patietur* rastros humus, E. IV, 40. — *patiare* corpus tegi, Æ. X, 904. — quantos abores vides, Æ. XII, 33. — *paterer* succedere dextræ, quem genui, Æ. X, 847. — *patereris* cui pendere poma, E. I, 38. — *paterentur* si fata, Æ. IV, 340. — ne monstra Troes, Æ. VII, 21. — *pati* fastidia, iras, E. II, 14, 15. — in silvis, E. X, 53. — Lucinam et Hymenæos, G. III, 60. — lituos, G. III, 183. — verbera, G. III, 208. — extrema, Æ. I, 219.—exsilium, Æ. II, 638. —prælia adsueta, Æ. VII, 807.—jussa et dominos Teucros, Æ. X, 866. — qua visa est fortuna, Æ. XII, 147. — frigora, Cat. XI, 45. — prælia, Æ. XII, 571. — morte quidquid acerbi est, Æ. XII, 679.— digna indigna, Æ. XII, 811. — Phlegethonta, Cu. 373. — æstum, Cat. V, 3. — *patiens* operum juventus, G. II, 472. — tam patiens sines, Æ. V, 390. — nondum Phœbi, Æ. VI, 77. — manum, Æ. VII, 490. — operum juventus, Æ. IX, 607. — pericli animus, Æ. X, 610. — *patientem* vomeris unci, G. II, 223.—*passus* non calamos inertes, E. VIII, 24. — regna torpere, G. I, 124. — superare viam, G. III, 141. — vix componere membra, G. IV, 438. — transire paludem, G. IV, 503. — multa bello, Æ. I, 5. — Amor consistere mentem, Æ. I, 644. — nec talia Ulixes, Æ. III, 628. — haud sævire Entellum, Æ. V, 462. — quæ passus terraque marique, quærit, Æ. X, 162. — passus haud tamen ipsos concurrere, Æ. X, 436. — *passa* nec Venus plura querentem, Æ. I, 386. — *passi* graviora, Æ. I, 199. — vulnera, Æ. VI, 660. — vulnera pugnando, Æ. VII, 182.—*passis* tot funera, Æ. I, 232.

Patria quæ tam barbara hunc morem permittit, Æ. I, 540. — ex Ithaca, Æ. III, 613. — hæc est, Æ. IV, 347; VII, 122.—antiqua, Æ. IV, 633. — Ismara quos mittit, Æ. X, 351. — alta reposcit vos, Æ. X, 374. — alta ut videret reducem, Æ. XI, 797. — Ardea quem dividit, Æ. XII, 44. — est jucunda cineri, Cir. 385.—*patriæ*

fines linquere, E. I, 3. — patriæ legibus, Æ. II, 159. — et Trojæ Erinnys, Æ. II, 573. — litora, Æ. III, 10. — sub mœnibus, Æ. V, 624. — otia, Æ. VI, 814. — amor vincet, Æ. VI, 824. — vires vertite, Æ. VI, 834. — partem, Æ. VIII, 511. — infelicis non miseret? Æ. IX, 786. — cineres, Æ. X, 59. — amor, Æ. XI, 892. — sepulcrum, Cir. 131. — spes, 321. — *patriæ* sat datum, Æ. II, 291. — debueram pœnas, Æ. X, 853. — remittat, Æ. XI, 359. — reponam corpus, Æ. XI, 594. — *patriam* fugere, E. I, 4. — quam quibus, G. I, 201. — quærunt sub alio sole jacentem, G. II, 512. — sustinet, G. II, 514. — in patriam deducam Musas, G. III, 10. — referat, G. III, 121. — novere, G. IV, 155. — in patriam nimborum venit, Æ. I, 51. — patriam Italiam quæro, Æ. I, 380. — antiquam videndi spes, Æ. II, 137. — cadentem ulcisci, Æ. II, 576. — vendidit, Æ. VI, 621. — ob patriam vulnera passi, Æ. VI, 660. — ob patriam pugnando, Æ. VII, 182. — in patriam reditus, Æ. X, 436. — patriam hanc peperere nobis, Æ. XI, 25. — docemus, Æ. XI, 249. — petens, Cu. 342. — incolumem (futuram), Cir. 124. — addixi hostibus, Cir. 419. — testante figura, Mor. 32. — o *patria*, Æ. II, 241; V, 632. — procul a *patria*, E. X, 46. — incensa, Æ. III, 325. — excedere, Æ. I, 357. — pulsum me posuere his locis, Æ. VIII, 333. — excussos sequi, Æ. VII, 299. — amissa, Æ. XII, 236. — de patria audiero quid, Cat. X, 4. — hæc procul, Cat. XI, 44. — e patria pulsus, Cat. XII, 8. — *patriæ* arboribus divisæ, G. II, 116.

Patrimonium: patrimonio heluato sera parsimonia, Cat. V, 11.

Patrius amor, Æ. I, 643. — *patrii* Martis, Æ. XI, 374. — *patriæ* sedis, Æ. II, 634. — pietatis, Æ. IX, 294; X, 824. — gentis, Æ. XI, 246. — patriæ [illegible], Æ. X, 371. — *patrium* honorem, Æ. V, 601. — sermonem, Æ. XII, 834. — ad limen, Cir. 216. — ad cubile, Cir. 231. — *patriam* ad urbem, Æ. XI, 127. — *patrium* nemus linquens, G. I, 16. — sidus, Æ. VIII, 681. — *patrio* limine, Æ. II, 620. — ore, Æ. II, 658. — regno, Æ. III, 249; Cir. 428. — marito, Æ. III, 297. — ex adyto, Æ. VII, 269. — sistro, Æ. VIII, 696. — sepulcro, Æ. X, 558. — mucrone, Æ. XII, 736. — carmine, Cat. XI, 62. — *patria* vi, Æ. II, 491. — sede, Æ. VII, 192. — terra, Æ. VI, 508. — terra consistere, Æ. X, 75. — *patrii* dii, G. I, 498; Æ. II, 702; IX, 247. — *patriæ* manus, Æ. VI, 33. — aures, Cir. 355. — *patrios* fines, E. I, 68. — cultus, G. I, 52. — ad Argos, Æ. II, 95. — muros, Æ. II, 279. — vultus, Æ. II, 539. — penates, Æ. II, 717; IV, 598; V, 63; Cat. XI, 36. — deos, Æ. IV, 680. — enses, Æ. VII, 636. — per manes, Æ. X, 524. — muros, Cir. 172. — honores, Cir. 500. — *patrias* Mycenas, Æ. II, 180, 577. — palæstras, Æ. III, 281. — ad aras, Æ. III, 332. — pœnas, Æ. VII, 766. — preces, Æ. VIII, 574. — artes, Æ. XI, 716. — urbes, Æ. XI, 793. — *patriis* virtutibus, E. IV, 17. — carminibus, G. II, 394. — in armis, G. III, 346; Æ. III, 595. — finibus expulsus, Æ. I, 620. — mensis, Æ. IV, 602. — dis, Æ. VII, 229. — imperiis, Æ. VII, 653. — arvis, Æ. VII, 736. — abietibus, Æ. IX, 674. — patriis muris, Æ. IX, 738. — ab oris, Æ. X, 198; XI, 281. — in mœnibus, Æ. XI, 882.

Patruus: patrui limen, Æ. VI, 402. — herniosi pedes, Cat. V, 40.

Patulus: patulæ fagi, E. I, 1. — fagi sub tegmine, E. IV, 566. — frontis, Cir. 497. — quercus sub tegmine, Cat. XI, 17. — *patula* fronte, Cu. 16. — testa, Cir. 369. — *patulos* colles, Cu. 46. — *patulis* naribus, G. I, 376. — puppibus, G. III, 362. — quadris, Æ. VII, 115. — ramis, Cu. 144.

Paucus: pauci adnavimus huc ves-

tris oris, Æ. I, 538. — potuere, Æ. VI, 129. — tenemus arva, Æ. VI, 744. — *pauca* vestigia, E. IV, 31. — carmina, E. X, 2. — erant jugera, G. IV, 127. — carmina, CAT. XI, 13. — vimina, MOR. 61. — *paucos* palantes sequitur, Æ XII, 615. — *pauca* vix subjicio, Æ. III, 313. — tibi e multis dictis expediam, Æ. III, 377. — tandem refert, Æ. IV, 333; VIII, 154. — loquor, Æ. IV, 337. — non pauca refert, Æ. X, 17. — pauca mihi dicite, CAT. XI, 1, 2. — *paucis* relictis vela damus, Æ. III, 190. — docebo, Æ. IV, 116; VIII, 50; XI, 315. — responsum reddidit, Æ. VI, 672. — hæc Jupiter, Æ. X, 16. — comitate Cupavo, Æ. X, 186. — adfatur Amatam, Æ. XII, 71. — placitum collem, CIR. 8.

Paullatim flavescet campus, E. IV, 28. — sumere, E. VI, 36. — extunderet, G. I, 134. — carpit vires, G. III, 215. — evicta, Æ. II, 630. — adnabam, Æ. VI, 358. — sese tollit, Æ. VII, 529. — ætas, Æ. VIII, 326. — excedere, Æ. IX, 789. — exsolvit, Æ. XI, 829.

Paullisper inibo pro te tua munera, Æ. V, 846.

Paullo majora canamus, E. IV, 1.

Paullum hæsit, Æ. III, 597. — morata, Æ. IV, 649. — remoratur, CIR. 217. — supprimite flamina, CIR. 404.

Pauper pater, Æ. II, 87. — pauper senatus, Æ. VIII, 105. — acervus, MOR. 16. — domus, Æ. XII, 519. — *pauperis* tuguri, E. I, 69. — horti, E. VII, 34. — Evandri, Æ. VIII, 360. — usum, CU. 57. — usus, MOR. 64. — *pauper* agelle, CAT. X, 1. — *paupere* genitore, Æ. III, 615. — terra, Æ. VI, 812. — a paupere plura petebat, MOR. 65.

Pauperies: pauperiem perferre, Æ. VI, 437.

Pausia amara bacca, G. II, 86.

Pavere cœli Regem sub antro, G. IV, 152; a verbo *pasco*.

Pavidus: pavidum se fingit, Æ. XI, 406. — *pavidam* per urbem, Æ. IX, 473. — *pavidi* nos trepidare, Æ. II, 685. — monstris equi, Æ. VII, 780. — magistri, Æ. XII, 717. — *pavidæ* matres, Æ. II, 489, 766; VIII, 592. — puellæ, CIR. 351. — *pavidos* agitant cervos, G. III, 372. — excipiunt, Æ. V, 575. — agrestes, Æ. VIII, 349.

Pavito : pavitans prosequitur, Æ. II, 107. — *pavitantem* vix agnovit, Æ. VI, 498. — caudam, Æ. XI, 813.

Pavor humilis stravit corda, G. I, 331. — pulsans haurit corda, G. III, 106; Æ. V, 138. — novus insinuat cunctis, Æ. II, 229. — ubique, Æ. II, 369. — postquam ossa reliquit, Æ. III, 57. — ingens olli rumpit somnum, Æ. VII, 458.

Pax : pacis spes, Æ. III, 543. — iniquæ leges, Æ. IV, 618. — morem imponere, Æ. VI, 853. — pars erit, Æ. VII, 266. — ramos prætendere, Æ. XI, 332. — pignus, Æ. XI, 363. — ministras, Æ. XI, 658. — leges, Æ. XII, 112. — *paci* placitam olivam, G. II, 425. — se offert, Æ. VII, 536. — *pacem* petens, G. IV, 535. — exposcere votis precibusque, Æ. III, 261. — divum exorat Helenus, Æ. III, 370. — exquirunt, Æ. IV, 56. — æternam quin exercemus, Æ. IV, 99. — exposcere, Æ. VII, 155. — reportant, Æ. VII, 285. — disjice, Æ. VII, 339. — gerent, Æ. VII, 444. — fertis, Æ. VIII, 114. — geram, Æ. IX, 279. — orare manu, Æ. X, 80. — oratis, Æ. XI, 110. — petendam, Æ. XI, 230. — jungas, Æ. XI, 356. — poscimus, Æ. XI, 362. oremus, Æ. XI, 414. — laudate, Æ. XI, 460. — rumpet, Æ. XII, 202. — component, Æ. XII, 821. — *pace* placida quiescit, Æ. I, 249. — facta pariter feruntur, Æ. V, 587. — longa, Æ. VII, 46. — tege Latinos, Æ. VII, 426. — polluta, Æ. VII, 467. — placida, Æ. VIII, 325. — sine pace tua, Æ. X, 31. — pace sequestra, Æ. XI, 133. — in æterna, Æ. XII, 504.

Peccatum parvum ignovisse, CU. 294. — *peccata* luant, Æ. X, 32.

Pecco : peccare ante fuisset satis, Æ. IX, 140.

Pecten : pectinem proximum, CAT. VIII, 22. — *pectine* arguto percurrit telas, G. I, 294. — eburno pulsat eadem, Æ. VI, 647. — percurrens telas, Æ. VII, 14. — Libyco plauduntur telæ, CIR. 179.

Pecto : pectunt colla, Æ. XII, 86. — *pectebat* ferum, Æ. VII, 489.

Pectus : animosum luxuriat toris, G. III, 81. — signata Procne, G. IV, 15. — Latonæ tacitum pertentant gaudia, Æ. I, 502. — incensum amore, Æ. III, 298. — decorum percussa, Æ. IV, 589. — nec exsaturabile, Æ. V, 781. — anhelum, Æ. VI, 48. — fecundum concute, Æ. VII, 338. — sub altum abit cornus, Æ. IX, 700. — duri Halesi, Æ. X, 422. — inermum dat telo, Æ. X, 425. — ingens perforat, Æ. X, 485. — latebras animæ recludit, Æ. X, 601. — adversum fer in hostem, Æ. XI, 370. — apertum adversi transverberat, Æ. XI, 667. — vulnere saucius, Æ. XII, 5. — honestum percussit, Æ. XII, 155. — nitidis fulgoribus attollit, CU. 168. — per tuum haustum mihi, CIR. 274. ægrum vicerat spe, CIR. 341. — *pectoris* crates, Æ. XII, 508. — insani ad ictus, CIR. 345. — *pectore* labatur vultus, E. I, 64. — trudentes montem, G. III, 373. — sublato, G. III, 426. — in angusto versant animos ingentes, G. IV, 83. — sub pectore servans vulnus, Æ. I, 36. — pectore transfixo, Æ. I, 44. — curas jactantem, Æ. I, 227. — ab imo trahens vocem, Æ. I, 371. — ab imo gemitum dat, Æ. I, 485. — placido sic cœpit Ilioneus, Æ. I, 521. — versat nova consilia, Æ. I, 657. — toto hæc hæret, Æ. I, 717. — ficto fatur, Æ. II, 107. — ab imo ducens gemitus, Æ. II, 288. — sublato terga convolvit, Æ. II, 474. — rumpit hanc vo-[c]em, Æ. III, 246. — pulchro virgo, [Æ. I]II, 426. — hærent infixi vultus, Æ. IV, 4. — quam forti! Æ. IV, 11. — sub pectore vivit vulnus, Æ. IV, 67. — pectore magno persentit curas, Æ. IV, 448. — accipit noctem, Æ. IV, 530. — suo rumpebat questus, Æ. IV, 553. — in pectore versat dolos, Æ. IV, 563. — sub pectore stridit vulnus, Æ. IV, 689. — pectore revomentem fluctus, Æ. V, 182. — in pectore præsens virtus, Æ. V, 363. — pectore referebat voces, Æ. V, 409. — dant sonitus, Æ. V, 434. — effundit voces, Æ. V, 482. — summo it circulus, Æ. V, 558. — excussa est Juno, Æ. V, 679. — versans curas, Æ. V, 701. — effundit questus, Æ. V, 780. — ab imo fundit preces, Æ. VI, 55. — excussisse deum, Æ. VI, 78. — de pectore mitte curam, Æ. VI, 85. — sub pectore vertit stimulos, Æ. VI, 101. — pectore firmo nunc opus, Æ. VI, 261. — sub alto rimatur habitatque, Æ. VI, 600. — sub pectore volvit sortem, Æ. VII. 254. — pectore effundit dicta, Æ. VII, 292. — toto percepit flammam, Æ. VII, 356. — accensas matres, Æ VII, 392. — sub pectore fixit tædas, Æ. VII, 457. — in pectore divæ Gorgona polibant, Æ. VIII, 437. — pectore secant pontum, Æ. IX, 103. — toto te accipio, Æ. IX, 276. — toto proflabat somnum, Æ. IX, 326. — in adverso condidit ensem, Æ. IX. 347. — de pectore vomens flumen, Æ. IX, 414. — sub pectore vertit stimulos, Æ. IX, 718. — pectore sedato subridens Turnus, Æ. IX, 740. — sub semifero murmurat unda, Æ. X, 212. — cum pectore simul rumpit thoraca, Æ. X, 337. — pectore inimico fatur, Æ. X, 556. — in pectore fusus barbam, Æ. X, 838. — lævi patens vulnus, Æ. XI, 40. — pectore concipis robur, Æ. XI, 368. — imo rumpit voces, Æ. XI, 377. — in isto sit, Æ. XI, 409. — arrecto jactat crura, Æ. XI, 639. — inimico hæc fatur, Æ. XI, 685. — imo dedit has voces,

E. XI, 840. — sub pectore volvis fluctus, Æ. XII, 831. — pectore sævo fatur, Æ. XII, 888. — sensus vertuntur, Æ. XII, 914. — sub adverso condit ferrum, Æ. XII, 950. — inimico mentes lacerant, Cu. 60. — puro prosternit corpus, Cu. 67. — placido traducit vitam, Cu. 96. — lata, Mor. 34. — *pectora* concipiunt motus, G. I, 420. — mulcet, Æ. I, 153. — mœrentia mulcet, Æ. I, 197. — trajecta ferro, Æ. I, 355. — tunsæ palmis, Æ. I, 481. — non adeo obtusa gestamus Pœni, Æ. I, 567. — improvida turbat, Æ. II, 200. — inter fluctus arrecta, Æ. II, 206. — per tremefacta cunctis insinuat pavor, Æ. II, 228. — frustra fortissima, Æ. II, 349. — mortalia quid non cogis? Æ. III, 56; IV, 412. — fœdans pugnis, Æ. IV, 673. — Teucrorum ducunt dolores, Æ. V, 7. — læta deæ permulsit, Æ. V, 816. — inter lævia lapsus anguis, Æ. VII, 349. — ad pectora pressere, Æ. VII, 518. — pectora turbatus bello, Æ. VIII, 29. — fortia bello sunt nobis, Æ. VIII, 151. — villosa semiferi, Æ. VIII, 267. — tam certa tulistis, Æ. IX, 250. — candida rumpit, Æ. IX, 432. — transfossi ligno, Æ. IX, 543. — violenta Turni edocet, Æ. X, 151. — in adversa tendit, Æ. X, 571. — fœdans pugnis, Æ. X, 86. — cara sororum exsecrantur bellum, Æ. XI, 216. — et mentes habet terror, Æ. XI, 357. — vulgi concussa, Æ. XI, 452. — perfracta quadrupedantum rumpunt pectoribus, Æ. XI, 615. — percussæ matres, Æ. XI, 876. — plausa manibus lacessunt, Æ. XII, 86. — misceri vario motu, Æ. XII, 217. — vinci nescia rumpuntur, Æ. XII, 528. — obvia dedit ferro, Æ. XII, 541. — pugnis fœdans, Æ. XII, 871. — mortalia requiescunt curas, Cir. 232. — *pectoribus* reclusis pecudum inhians, Æ. IV, 64. — demissa monilia, Æ. VII, 278. — quinquaginta arsisse ignem, Æ. X, 567. — ingentem gemitum tunsis ad sidera tollunt, Æ. XI, 38. — rumpunt, Æ. XI, 615.

Pecuarium : pecuaria mitte in Venerem, G III, 64.

Peculium : nec peculi cura erat, E. I, 33.

Pecus, udis : pecudem nigram hiemi, Æ. III, 120. — *pecudes* captant umbras, E. II, 8. — lætæ, G. I, 423. — locutæ, G. I, 478. — bis gravidæ, G. II, 150. — primæ hausere lucem, G. II, 340. — in furias ignemque ruunt, G. III, 243. — intereunt, G. III, 368. — unde, Æ. I, 743. — lanigeras claudit, Æ. III, 642. — inter pecudes se moventem, Æ. III, 656. — pecudes lenibant somno curas, Æ. IV, 525. — secum ducat, Æ. IV, 636. — nigras duc, Æ. VI, 153. — raptas jugulant, Æ. XI, 199. — rite sacratas jugulant, Æ. XII, 214. — cogebat in umbras, Cu. 107. — o pecudes! Cu. 93. — *pecudum* concubitus, E. VI, 49. — velatur sætis, G. III, 383. — pestes, G. III, 471. — genus omne neci dedit tempestas, G. III, 480. — custodia, G. IV, 327. — pectoribus reclusis, Æ. IV, 63. — cruore, Æ. IV, 201. — nigrarum sanguine, Æ. V, 736. — genus, Æ. VI, 728; VIII, 27. — fibræ, Æ. X, 176. — tempora, Æ. XII, 174. — custos, Cu. 412.

Pecus, oris : felix quondam, E. I, 75. — dic, cujum pecus, E. III, 1; V, 87. — infelix, E. III, 3. — coge, E. III, 20. — numerant, E. III, 34. — omne tenendum, G. II, 371. — molle lædet glacies, G. III, 299. — it in deserta, G. III, 342. — omne perfundunt fluviis, G. III, 445. — ignavum, G. IV, 168. — ignavum fucos præsepibus arcent, Æ. I, 435. — caprigenum videmus, Æ. III, 221. — molle manditque trahitque, Æ. IX, 341. — admovit aris, Æ. XII, 171. — stat mutum metu, Æ. XII, 718. — Amphitrites est avidum, Cir. 486. — *pecoris* vicini contagia, E. I, 51. — dives, E. II, 20. — magistro, E. III,

101. — formosi custos, E. V, 44. — nec te pœniteat, E. X, 17. — magistris, G. II, 529. — generosi pullus, G. III, 75. — deo, Æ. VIII, 601. — *pecori* succus subducitur, E. III, 6. — feto dulce salix, E. III, 82. — insidias meditantur, E. V, 60. — defendite solstitium, E. VII, 47. — gratissimus ros, E. VIII, 15; G. III, 326. — habendo qui cultus, G. I, 4. — impressit signum, G. I, 263. — Notus sinister, G. I, 444. — aptius uber, G. II, 233. — frondem sufficiunt, G. II, 435. — equino, G. III, 72. — dixere maritum, G. III, 125. — gravido, G. III, 155. — habendo submittere, G. III, 159. — adspergere virus, G. III, 419. — opportuna seges, G. IV, 129. — gratior umbra, G. IV, 402. — *pecora* inter inertia, Æ. IV, 158; IX, 730. — inter agrestia, Æ. VII, 679. — *pecorum* fetu, G. II, 517. — balatu, G. III, 554. — cultu, G. IV, 559.

Pedes quum iret in hostem, Æ. VI, 881. — ire parat, Æ. VII, 624. — ipse subibat tecta, Æ. VII, 666. — apparat ire comminus, Æ. X, 453. — hunc peditem obtruncat, Æ. X, 751. — incedit, Æ. X, 764. — subsiste ad muros, Æ. XI, 506. — ense nudo, Æ. XI, 711. — congressus, Æ. XII, 510. — *peditem* armatum attulit, Æ. VI, 516; X, 751. — *peditum* nimbus, Æ. VII, 793.

Pedestris: pedestri pugnæ, Æ. XI, 707. — *pedestres* acies, Æ. X, 364.

Pedica: pedicas ponere gruibus, G. I, 307.

Pelagus: pelagi volucres, G. I, 383; Æ. III, 241. — imperium sorte datum, Æ. I, 138. — fragor, Æ. I, 154. — gemitum, Æ. III, 555. — tempestatibus, Æ. III, 708. — ad undas, Æ. V, 165. — imperium, Æ. V, 235. — laborem, Æ. V, 617. — periclis, Æ. VI, 83. — minas, Æ. VI, 113. — erroribus actus, Æ. VI, 532. — securi conduntur, Æ. VII, 304. — rupes, Æ. VII, 586; 587. — extrema, Æ. VIII, 333. — alta petere, Æ. IX, 81. — deæ, Æ. IX, 117. — nymphæ, Æ. X, 231. — languentis recursus, Æ. X, 289. — *pelagus* tenuere rates, Æ. V, 8. — petemus, Æ. X, 378. — per placidum, Cu. 344. — *pelago* trahit lina, G. I, 142. — parabitur imber, G. I, 429. — patenti vela da, G. II, 41. — late petit prospectum, Æ. I, 181. — sonanti premit arva, Æ. I, 246. — portantur opes Pygmalionis, Æ. I, 364. — jactetur, Æ. I, 667. — restantia dona, Æ. I, 679. — præcipitare insidias Danaum, Æ. II, 36. — quod secum avexere, Æ. II, 179. — remenso aderunt, Æ. II, 181. — incumbunt, Æ. II, 205. — deducere in terras quascunque, Æ. II, 800. — ubi prima fides, Æ. III, 69. — volamus, Æ. III, 124. — erramus tres soles, Æ. III, 204 — hanc prælerlabere, Æ. III, 478. — provehimur juxta Ceraunia, Æ. III, 506. — dum desævit hiems, Æ. IV, 52. — rursus agam, Æ. IV, 546. — in pelago est saxum, Æ. V, 124. — pelago aperto decurrit, Æ. V, 212. — sereno confise, Æ. V, 870. — obvertunt proras, Æ. VI, 3. — innare, Æ. VIII, 691. — vehatur, Æ. X, 165.

Pellacia nulla reperit fugam, G. IV, 443.

Pellax: pellacis Ulixi invidia, Æ. II, 90.

Pellis aret, G. III, 502. — dura resistit tractanti, G. III, 502. — fulva leonis quem obit, Æ. VIII, 553. — tauri circumdata obeat, Æ. X, 483. — erepta juvenco operit humeros, Æ. XI, 679. — conserta auro, Æ. XI, 770. — *pellem* integram, G. IV, 302. — dat Niso, Æ. IX, 306. — *pelle* leonis superinsternor humeros, Æ. II, 722. — in pelle ursæ horridus, Æ. V, 37. — de pelle lupi galeros, Æ. VII, 688. — pelle Leonis accipit Ænean, Æ. VIII, 177. — Libystidis ursæ effultum Ænean, Æ. VIII, 368. — nova obduxit crura, Cir. 506. — *pellibus*

albo sparsis, E. II, 41. — pictis incinctæ, G. IV, 342. — stratis ovium incubuit, Æ. VII, 88. — incinctæ, Æ. VII, 396. — sacerdotes in morem cincti, Æ. VIII, 282.

Pello: pelle lacrimas Creusæ, Æ. II, 784. — timorem, Æ. V, 812. — *pellere* Harpyias regno, Æ. III, 249. — vallo missilibus, Æ. IX, 519. — venientes terra, Æ. X, 277. — Teucros apparat, Æ. XI, 116. — *pelli* se limine, Æ. VII, 579. — *pulsus* amor nostri, G. IV, 325. — Europa atque Asia, Æ. I, 385. — corde dolor, Æ. VI, 382. — ob invidiam solio, Æ. X, 852. — abi, Æ. XI, 366. — ego? Æ. XI, 392. — ob invidiam regno, Æ. XI, 539. — lapis, Cir. 108. — in exsilium, Cat. XII, 8. — *pulsa* metu gloria, Æ. V, 395. — palus sonat, Æ. VII, 702. — si quando recessit, Æ. XI, 653. — meo vulnere pestis, Æ. XI, 793. — manu sagitta, Æ. XII, 320. — *pulsi* aggere Turni gloria, Æ. X, 143. — *pulsæ* virginis tropæum, Æ. XI, 790. — *pulsum* Niphaten, G. III, 30. — Idomenea, Æ. III, 121. — me patria posuere his locis, Æ. VIII, 333. — vulneribus adspicies, Æ. XI, 56. — arguet quisquam, Æ. XI, 392. — *pulsam* hiemem egit sol, G. IV, 51. — *pulso* timore, Mor. 119. — *pulsi* regnis adferimur, Æ. VII, 217. — Tarquinii, Cat. XI, 35. — *pulsæ* valles, E. VI, 84. — *pulsos* apros volutabris, G. III, 411. — reficit in prælia, Æ. XI, 731. — *pulsa* arma inter nubem tonare vident, Æ. VIII, 529.

Pelta : peltæ æratæ micant, Æ. VII, 743. — *peltis* lunatis, Æ. I, 490. — lunatis exsultant agmina feminea, Æ. XI, 663.

Penates socii, Æ. III, 15. — Phrygii visi adstare, Æ. III, 148. — nequidquam rapti, Æ. V, 632. — certi hic tibi, Æ. VIII, 39. — parvos adit, Æ. VIII, 543. — miseros petit excidiis, G. II, 505. — certos novere, G. IV, 155. — victos portans in Italiam, Æ. I, 68. — raptos qui veho mecum, Æ. I, 378. — Libycos ferro populare, Æ. I, 527. — flammis adolere, Æ. I, 704. — suos tibi commendat Troja, Æ. II, 293. — complexa umbra laurus, Æ. II, 514. — patrios cape manu, Æ. II, 717. — Teucros commendo sociis, Æ. II, 747. — Iliacos bello petiisse, Æ. III, 603. — post sparsos cæde, Æ. IV, 21. — patrios secum portare, Æ. IV, 598. — patrios adhibete epulis, Æ. V, 62. — victos inferre, Æ. VIII, 11. — per magnos obtestor, Æ. IX, 258. — versos Idomenei referam, Æ. XI, 264. — aliquos esse tibi velim, Cir. 331. — patrios liquere, Cat. XI, 35. — vos o fidi *penates* Trojæ salvete, Æ. VII, 121. — cum *penatibus* feror in altum, Æ. III, 12. — cum penatibus, Æ. VIII, 679. Vide Macrob. III, 4.

Pendeo : pendes in limine nostro, Æ. VI, 151. — *pendet* vindemia arboribus, G. II, 89. — iterum ab ore narrantis, Æ. IV, 79. — dorso puppis, Æ. X, 303. — jugis, Æ. XII, 374. — *pendent* nubila, G. I, 214. — nati circum oscula, G. II, 523. — palearia tenus crurum, G. III, 53. — apes connexæ pedibus, G. IV, 257. — summo in fluctu, Æ. I, 106. — opera interrupta, Æ. IV, 88. — proni in verbera, Æ. V, 147. — districti radiis rotarum, Æ. VI, 617. — in postibus arma, currus, Æ. VII, 184. — monilia demissa pectoribus, Æ. VII, 278. — exuviæ per dorsum, Æ. XI, 577. — *pendebat* cantharus gravis, E. VI, 17. — ab alto malo, Æ. V, 511. — quod ferro et arte, Æ. VIII, 227. — fascis anethi, Mor. 59. — *pendebant* ora virum adfixa foribus, Æ. VIII, 197. — *pependit* complexu colloque Æneæ, Æ. I, 715. — nequidquam umbone clipei, Æ. II, 546. — prora, Æ. V, 206. — examen ramo, Æ. VII, 67. — innexa foliis populus, Æ. VIII, 277. — illi caput huc atque illuc, Æ. IX, 755. — dextera nervis ex humero, Æ. X,

341. — super ocellos, Cir. 348. — *pendebo* vincta tot luces, Cir. 417. — *pendebit* uva sentibus, E. IV, 29. — fistula pinu, E. VII, 24. — *pendere* poma in arbore, E. I, 38. — de rupe, E. I, 77. — *pendens* pronus admonuit bijugos, Æ. X, 586. — junco cucumis, Cop. 22. — *pendentem* scopulo te, Catilina, addit, Æ. VIII, 669. — ipsum arripit, Æ. IX, 562. — *pendentes* pueros, Æ. VIII, 632. — *pendentia* pumice tecta, G. IV, 374. — spolia tectis, Æ. V, 393. — colla secat, Æ. IX, 331. — *pendentibus* scopulis, Æ. I, 166.

Pendo: pendetis sanguine, Æ. VII, 595. — *pendere* pœnas jussi Cecropidæ, Æ. VI, 20.

Pendulus: pendula arbuta, Cu. 51.

Penes te decus Latini, Æ XII, 59.

Penetrabilis : penetrabile frigus, G. I, 93. — telum, Æ. X, 481.

Penetrale: penetrali in sede, Æ. IV, 504. — *penetralia* Priami et veterum regum patescunt, Æ. II, 484. — Vestæ veneratur, Æ. V, 744. — magna te manent, Æ. VI, 71. — per penetralia Vestæ obtestor, Æ. IX, 259. — *penetralibus* tectis, G. I, 379. — in penetralibus hostem vidit, Æ. II, 508. — mediis cernam hostem, Æ. II, 665. — penetralibus focis, Æ. V, 660. — in altis erat laurus, Æ. VII, 59.

Penetro : penetrat Lacedæmona pastor, Æ. VII, 363. — *penetrant* aulas, G. II, 504. — *penetravit* ad urbes extremas, Æ. IX, 10. — *penetrarat* sol in arces æthereas, Cu. 41. — *penetrarit* ad urbes Phrygiæ, Æ. VII, 207. — *penetrare* potuit sinus Illyricos, Æ. I, 243.

Penitus defigitur terræ arbos, G. II, 290 et alibi.

Penna: pennæ præpetis omina, Æ. III, 361. — *penna* tenui conscendens sidera, Cir. 50. — *pennæ* olorinæ surgunt de vertice, Æ. X, 187. — puniceæ formidine, Æ. XII, 750. — *pennas* pandunt Alcyones, G. I, 398. — perpetuas foderunt, Cir. 504. — *pennis* secat æthera, G. I, 406, 409. — coruscant apes, G. IV, 73. — stridentia animalia, G. IV, 310. — ablata refugit, Æ. III, 258. — labere, Æ. IV, 223. — croceis devolat, Æ. IV, 700. — dat plausum, Æ V, 215. — timuit, Æ. V, 505. — præpetibus se credere cælo, Æ. VI, 15. — tendere iter, Æ. VI, 240. — purpureum, Æ. X, 722. — petierunt æthera, Æ. XI, 272. — sublimem columbam, Æ. XI, 722 — aufertur ad Olympum, Æ. XI, 867. — obscurat æthera, Æ. XII, 253. — lustrat atria hirundo, Æ. XII, 474. — sequi astra, Æ. XII, 892. — secat æthera, Cir. 538, 541.

Pennatus: pennata Fama nuntia ruit, Æ. IX, 473.

Pensum : penso longo exercet famulas, Æ. VIII, 412. — gravidos fusos, Cir. 446. — *pensa* nocturna carpentes, G. I, 390. — mollia devolvunt fusis, G. IV, 348. — revolutaque, Æ. IX, 476.

Penuria edendi adegit vertere morsus, Æ. VII, 113.

Penus : penum struere quibus cura, Æ. I, 704.

Peplum ferebant suppliciter tristes, Æ. I, 480. — *peplo* magno intexens, Cir. 21. — *pepla* magna ornantur, Cir. 30.

Per : per æstum, E. V, 46. — auras, G. I, 407. — altum ire, G. I, 456; Æ. IV, 310. — ambages, G. II, 46. — aras vidi Priamum, Æ. II, 501. — antrum jacuit, Æ. III, 631. — æquor graditur, Æ. III, 664. — aras pacem exquirunt, Æ. IV, 56. — agros petiere tecta, Æ. IV, 164. — auras, Æ. IV, 226; VI, 82 et alibi. — auras ferre. Æ. IV, 270. — æquor, Æ. IV, 313 — auras detulit, Æ. IV, 357. — auras fert jussa, Æ. IV, 378. — augurium ducunt, Æ. V, 7. — aras lapsus, Æ. V, 86. — arcum, Æ. V, 609. — Averna, Æ. V, 732. — æquora volat, Æ. V, 819. — aera, Æ. VI, 202; IX,

699. — æquora vectos, Æ. VI, 335. — æquora vexit me, Æ. VI, 355. — artes excoluere vitam, Æ. VI, 663. — artus infusa mens, Æ. VI, 726. — annos mille, Æ. VI, 748. — arva, Æ. VI, 794. — annos multos, Æ. VII, 60. — agmina diditur rumor, Æ. VII, 144. — æquora vecti, Æ. VII, 228. — artem, Æ. VIII, 143; X, 135; XII, 632. — annos decem superesse, Æ. VIII, 399. — æthera mugire, Æ. VIII, 526. — auras excidit vox, Æ. IX, 112. — artus it cruor, Æ. IX, 433. — æquor, Æ. X, 233. — agmen, Æ. X, 513; XI, 781. — æquora, Æ. X, 660. — armos, Æ. XI, 644. — arma perque ossa, Æ. XI, 696. — agmina, Æ. XII, 239, 482, 557 et alibi. agros, Æ. XII, 463. — ævum, Cu. 37. — annos, Cu. 39. — artus, Cu. 136. — acumina, Cu. 182. — amores, per pectus te obtestor, Cir. 273. — cælum ibit Luna, G. I, 433. — carmina vocant, G. II, 388. — campos trahit, Æ. II, 498. — cælum devolat, Æ. IV, 700. — cælum, Æ. V, 502. — collum, Æ. V, 559. — cælum se sustulit, Æ. V, 657. — campos ea geruntur, Æ. VII, 540. — caput juro, per quod solebat pater, Æ. IX, 300. — calles, Æ. IX, 383. — caput, Æ. IX, 633. — campos extenditur, Æ. X, 408. — corpus volvit lumina, Æ. X, 446. — campos, Æ. XI, 102. — colla, per armos ludunt jubæ, Æ. XI, 497. — domos ibant, Æ. VI, 269. — dumos tendunt, Æ. VIII, 594. — dumos aderant, Æ. VIII, 657. — Dindyma ite, Æ. IX, 617. — dorsum pendent exuviæ, Æ. XI, 577. — deserta montis, Æ. XI, 514. — Elysium mittimur, Æ. VI, 743. — excidia Trojæ obtestor, Æ. X, 45. — flammas, Æ. VI, 110. — fata juro, Æ. VII, 234; — fenestras, Æ. IX, 534. — flumina fratris, per pice torrentes ripas adnuit, Æ. X, 113, 114. — furorem, Æ. XII, 601. — flumina sacra, Cir. 326. — gentes stravit pavor, G. I, 331. — genitorem oro, Æ. VI, 364. — gramina tendentem, Æ. VI, 684. — gramina volaret, Æ. VII, 808. — gentes, Æ. XI, 847. — galeam, Æ. XII, 434, 537. — humum rapit, G. II, 153. — herbas pascuntur, G. III, 162. — herbas videmus pecus, Æ. III, 221. — has lacrimas, per connubia, per Hymenæos oro te, Æ. IV, 314, 316. — herbas convectant prædam, Æ. IV, 404. — hominum perque deorum culmina, Æ. IV, 671. — herbas fusi, Æ. V, 102; IX, 164. — herbam, Æ. VI, 656; VII, 109; IX, 316. — hostes, Æ. IX, 356; X, 372; XII, 650. — hostes fertur, Æ. XII, 477. — herbas, Cu. 69. — iter insuetum, Æ. VI, 16. — juga sedebant, Æ. VI, 411. — jugera porrigitur, Æ. VI, 596. — ignes, Æ. VII, 296. — ignem se injecit, Æ. VIII, 256. — ignes fugisse, Æ. X, 56. — juvenem exigit ensem, Æ. X, 816. — ignem, Æ. XI, 787. — inane volutus, Æ. XII, 906. — inania rapior, Cu. 211. — litora sonitum dedere, Æ. III, 238. — lubrica surgens, Æ. V, 335. — litora, Æ. V, 676, 765. — lunam est iter, Æ. VI, 270. — Latium diffunditur, Æ. VII, 709. — Latium, Æ. VIII, 18. — lacrimas oro, Æ. XII, 56. — medios hostes tenuisse fugam, Æ. III, 283. — mœnia ducit Ænean, Æ. IV, 74. — maria, Æ. V, 594. — mare, Æ. V, 628; VII, 810. — mutua, Æ. VII, 66. — membra dedit quietem, Æ. VIII, 30. — membra petivit soporem, Æ. VIII, 406. — muros excubat, Æ. IX, 174. — muros vertit agmina, Æ. IX, 800. — medium, Æ. X, 383. — manes, per spes te precor, Æ. X, 524. — mortes, Æ. X, 854. — me precor, Cir. 324. — mare, Cir. 390. — nives alium secuta est, E. X, 23. — noctem resonare, G. I, 486. — noctem, Æ. II, 754. — nemus ire, Æ. VI, 386. — nubila vidisse, Æ. VI, 454. — nomen Evandri, Æ. X, 370. — nubem, Æ. XII, 856. — numina, Cir. 245. — orbem, G. I, 505. — ossa traxit furo-

rem, Æ. IV, 101. — omnia versat animum, Æ. IV, 286. — ossa cucurrit, Æ. VI, 54. — omnia duxit, Æ. VI, 565. — opaca gressi, Æ. VI, 633. — ossa cucurrit, Æ. VIII, 390; XII, 447. — ovilia turbans, Æ. IX, 339. — omnes petit Volscentem, Æ. IX, 438. — omnes it gemitus, Æ. IX, 498. — opaca locorum, Æ. II, 725. — oras clipei, Æ. X, 477, 588. — orbem, per terga transiit, Æ. X, 783, 784. — ora, Æ. X, 790; XI, 296. — orbem expendimus supplicia, Æ. XI, 257. — omnes, Æ. XI, 422. — oppida, Æ. XI, 581. — orbem agitata, Æ. XI, 694. — ora cucurrit, Æ. XII, 66. — ora feretur, Æ. XII, 235. — oppida, Cat. VI, 3. — orbem, Cat. XI, 57. — prata venient juvenci, E. VII, 11. — pœnam traxisse, Æ. V, 786. — populos, per urbem ibat, Æ. VI, 588. — propugnacula, Æ. IX, 664. — pectus, Æ. X, 422. — reges actum genus, Æ. XII, 530. — ramos refulsit, Æ. VI, 204. — remos alii, Æ. X, 290. — superos, per, si qua fides est, oro, Æ. II, 141, 142. — sidera testor, Æ. III, 599. — socios incedens, Æ. V, 188. — somnum, Æ. V, 636. — scelus actis matribus, Æ. V, 793. — sæcula tenet nomen, Æ. VI, 235. — spes Iuli oro, Æ. VI, 364. — sidera, per superos juro, Æ. VI, 458, 459. — silvam volvitur, Æ. VI, 659. — singula duxit, Æ. VI, 889. — silvam procubuit, Æ. VIII, 82. — sudum, Æ. VIII, 529. — singula, Æ. VIII, 618. — silvam raptabat, Æ. VIII, 645. — suta, per tunicam haurit latus, Æ. X, 313, 314. — stagna, Æ. X, 764. — si qua est venia, oro, Æ. X, 903. — silvas erravere, Æ. XI, 134. — stagna dant sonitum, Æ. XI, 458. — sæcula, Æ. XII, 826. — sidera, Cu. 282. — terram ducantur rotæ, G. III, 171. — tela, per hostes fugit, Æ. II, 527. — tela, per ignes eripis, Æ. II, 664. — Trojam omnem reverti, Æ. II, 751. — [illegible]acriam fama, Æ. V, 392. — transtra furit, Æ. V, 663. — tacitum, Æ. IX, 31. — terras, Æ. IX, 224. — tempus, Æ. IX, 418. — te, per parentes, Æ. X, 597. — tecta ruit, Æ. XI, 447. — vulnera petunt mortem, G. IV, 218. — vias, perque domos, Æ. II, 364, 365. — umbram, Æ. II, 420. — urbes Graias regnare, Æ. III, 295. — urbes it Fama, Æ. IV, 173. — umbram stridens, Æ. IV, 184. — urbem bacchatur, Æ. IV, 300. — undas, Æ. I, 119; IV, 381. — urbem bacchatur fama, Æ. IV, 666. — undas ludunt, Æ. V, 595. — umbram, Æ. VI, 257; VI, 268. — urbes longe lateque, Æ. VI, 378. — umbram agnovit, Æ. VI, 452. — umbras, per loca senta ire, Æ. VI, 461, 462. — umbras, Æ. VI, 490; XII, 864. — umbras testatur, Æ. VI, 619. — urbes invehitur, Æ. VI, 786. — urbes tulerat, Æ. VII, 104. — undas, Æ. VII, 299 et alibi. — urbem furit, Æ. VII, 377. — urbes agitur, Æ. VII, 384. — uterum perque ilia venit arundo, Æ. VII, 499. — urbem volat, Æ. VIII, 554. — urbem, Æ. VIII, 665 et alibi. — umbram, Æ. IX, 314. — valles, Æ. VII, 801. — vulnera, Æ. IX, 401. — vota precatus, Æ. IX, 624. — varios casus, Æ. X, 352. — vos et facta, Æ. X, 369. — vulnera servor, Æ. X, 848. — viscera, Cir. 182, 225.

Perago: peragit partes suas, Mor. 52. — *peragunt* ergo iter, Æ. VI, 384. — *peregi* cursum, quem dederat fortuna, Æ. IV, 653. — mecum animo omnia, Æ. VI, 105. — *peregit* dona, Æ. V, 362. — *peregerat* horas, Mor. 1. — *peragat* quo magis inceptum, Æ. IV, 452. — *peragens* laborem cura, Cu. 393. — *peracta* quibus est fortuna sua, Æ. III, 393. — ingenti cæde, Æ. IX, 242. — quæ *peragenda* prius, accipe, Æ. VI, 136.

Peragro ipse ignotus, egens, Libyæ deserta, Æ. I, 384. — *peragrat* fuga silvas saltusque, Æ. IV, 72. — *peragrant* saltus silvasque, G. IV, 53.

— *peragrans* stabula leo, Æ. X, 723.

Percello: perculit idem Buten, Æ. V, 374. — *perculsa* ruina cetera, Æ. XI, 310.

Percipio: percepit flammam pectore, Æ. VII, 356. — *percipe* porro quid dubitem, Æ. IX, 190.

Percurro: percurrit pectine telas, G. I, 294. — rima ignea lumine nimbos, Æ. VIII, 392. — *percurrere* nomina pœnarum, Æ. VI, 627. — *percurrens* pectine telas, Æ. VII, 14.

Percutio: percussit manu pectus, Æ. XII, 155. — *percussus* amore ingenti, G. II, 476. — simul Achates lætitiaque metuque, Æ. I, 513. — casu Æneas, Æ. VI, 475. — nomine Pallas, Æ. VIII, 121. — amore laudum Euryalus, Æ. IX, 197. — *percussa* tellus tridenti, G. I, 13. — formidine mater, G. IV, 357. — manu pectus, Æ. IV, 589. — palmis lacertos, Æ. VII, 503. — quem *percussum* virga fecit avem, Æ. VII, 190. — *percussa* mente, Æ. IX, 392. — *percussæ* pectora matres, Æ. XI, 877. — *percussa* litora fluctu, E. V, 83.

Perdo: perdis tu quantum præsidium! Æ. XI, 58. — quis me miseram *perdidit?* G. IV, 494. — perdidit me, Cat. IX, 2, 4. — *perdidistis* omnia, Cat. III, 6. — *perdere* qualem valuit, Æ. VII, 304. — qua posses, Æ. X, 879. — me ne malis, Cir. 275. — *perditus* amore, E. II, 59. — *perdita*, bucula, E. VIII, 88. — heu nescis! Æ. IV, 541. — te dilexi, Cir. 428.

Perduco: perduxit nati corpus ambrosiæ odore, G. IV, 416. — *perducant* ad stabula, E. VI, 60.

Peredo: quos *peredit* amor tabe, Æ. VII, 442. — *peresa* vellera morbo illuvieque, G. III, 561.

Peregrinus: peregrina ferrugine, Æ. XI, 772.

Perennis fama, Æ. IX, 79.

Pereo: si pereo, Æ. III, 606. — *pereunt* confixi a sociis, Æ. II, 428. — *peribat* nec fato, nec merita morte, Æ. IV, 696. — ut *perii*, ut error abstulit, E. VIII, 41. — lectum quo perii, Æ. IV, 497. — ut perii, Cir. 430. — *periisti* mihi certe, Cir. 306. — *pereat* nunc, Æ. X, 617. — pereat, Cop. 34. — *pereant*, qui crastina curant, Cop. 37. — periret indigno amore, E. X, 10. — *periisse* hominum manibus juvabit, Æ. III, 606. — semel satis est, Æ. IX, 140. — *periturus* injecit sese in agmen, Æ. II, 408. — si abis, Æ. II, 675. — *periture* huc veni, Æ. XI, 853. — *perituræ* Trojæ, Æ. II, 660. — *peritura* regna, G. II, 498. — millia, Cat. XI, 51.

Pererro: pererrat totum luminibus, Æ. IV, 363. — arte locum, Æ. V, 441. — totam malum, Æ. VII, 375. — circuitum undique, Æ. XI, 766. — *pererrato* ponto, Æ. II, 295. — *pererratis* finibus, E. I, 62.

Perfero: perfert nuntius incensas naves, Æ. V, 665. — vim atque minas, Æ. X, 695. — *perferimus* monstra, Æ. III, 584. — *pertulit* non ullos sortitus, Æ. III, 323. — haud pertulit hasta vires, Æ. X, 786. — nec pertulit ictum, Æ. XII, 907. — *perferet* te fraus incolumem, Æ. XI, 717. — *perfer* te ad limina, Æ. I, 389. — Turno mandata, Æ. XI, 825. — *pertulerit* labores, Æ. VIII, 293. — *perferre* laborem, G. II, 343. — dolorem, Æ. IV, 420. — laborem pelagi, Æ. V, 617. — pauperiem et duros labores, Æ. VI, 437. — lacrimas parentis, Æ. IX, 289. — tantum dolorem, Æ. IX, 426. — nato, Æ. XI, 181. — labores, Æ. XII, 177. — *perfertur* nuntius, Æ. IX, 692. — *perlata* sub papillam hasta, Æ. XI, 803.

Perficio: perfice munus, Æ. VI, 629. — *perficere* sacra Jovi est animus, Æ. IV, 639. — *perfecto* honore, Æ. III, 178. — munere, Æ. VI, 637. — orbe temporis, Æ. VI, 745. — *perfecta* argento cymbia, Æ. V, 267. — elephanto altera, Æ. VI, 896. — tibi discordia, Æ. VII, 545. — *perfecta*

canebat, E. IX, 26. — munera, Æ. VIII, 612. — argento pocula, Æ. IX, 263. — argento arma, Æ. IX, 357. — *perfectis* ordine votis, Æ. III, 548. — rebus divinis, Æ. VIII, 307.

Perfidia : perfidiam lamentandi, Cu. 131.

Perfidus ille, Æ. VIII, 91; Æ. IV, 421. — prædo, Æ. VII, 362. — Rutulus, Æ. X, 231. — ensis, Æ. XII, 731. — *perfide!* Æ. IV, 305, 366. — *perfida* multis, Cu. 131.

Perflo : terras turbine perflant venti, Æ. I, 83.

Perfodio : perfossus Athos, Cu. 30. — *perfossum* bis sex locis thoraca, Æ. XI, 10.

Perforo : perforat pectus, Æ. X, 485. — hasta inguen, Æ. X, 589.

Perfringo : perfringere dextra, Æ. X, 279. — *perfracta* pectora rumpunt, Æ. XI, 614.

Perfundo : perfundit artus sudor, Æ. VII, 459. — sinu arenam, Æ. XI, 626. — *perfundunt* fluviis dulcibus pecus, G. III, 446. — *perfudit* nectare Vestam, G. IV, 384. — *perfundat* sanguine flammas, Æ. X, 520. — *perfundere* semina amurca, G. I, 194. — *perfunditur* æquoris æstu, Æ. III, 397. — *perfundi* flumine adsuetus, Æ. XI, 495. — *perfusus* vittas sanie et veneno, Æ. II, 221. — unda Lucifer, Æ. VIII, 589. — *perfusa* oleo humeros juventus, Æ. V, 135. — lacrimis genas, Æ. XII, 65. — liquore Xanthus, Cu. 14. — lympha sacerdos, Cir. 147. — *perfusam* pulvere canitiem, Æ. XII, 611. — *perfusi* flumine sacro, G. II, 147. — sanguine gaudent, G. II, 510. — *perfusæ* vestes, Æ. V, 112. — *perfusos* sanguine currus, Æ. XI, 88. — *perfusa* somno Lethæo papavera, G. I, 78.

Perfuro : perfurit et ipse incensus, Æ. IX, 343.

Pergo : pergit in hostem, Æ. XI, 521. — defigere animum votis, Cir. — *pergunt* defendere muros, Æ. XII, 586. — si *pergam* prima ab origine repetens, Æ. I, 372. — *pergant* quo tendere, Æ. VI, 198. — *perge* modo, Æ. I, 389, 401. — perge, sequar, Æ. IV, 114. — perge, decet, Æ. XII, 153. *pergite*, Pierides, E. VI, 13.

Perhibeo : quem perhibes, G. IV, 323. — ut *perhibent*, G. I, 247; Æ. IV, 179. — perhibent illum flevisse, G. IV, 507. — ut perhibent Graii, Æ. VIII, 135. — quæ perhibent aurea, Æ. VIII, 324. — perhibent illam mutatam membra, Cir. 56. — ut perhibent, Cir. 77. — *perhibetur* tellus amara, G. II, 238.

Periculum unum et commune ambobus erit, Æ. II, 709. — sortita legio, Æ. IX, 174. — *pericli* metuens, Æ. V, 716. — fuga, Æ. VIII, 251. — hujus ignaram linquo, Æ. IX, 287. — non illa memor, Æ. IX, 479. — patiens animus, Æ. X, 610. — *periclo* propius it timor, Æ. VIII, 556. — *pericula* per tanta, Æ. I, 615. — quæ prima vito, Æ. III, 367. — quæ circum te stent, Æ. IV, 561. — incerta lustret, Æ. IX, 96. — in tanta te mittam, Æ. IX, 200. — sub tanta missum, Æ. IX, 483. — in aperta mittunt animas, Æ. IX, 663. — tot maris et terræ exhausta, Æ. X, 57. — in aperta projicis cives, Æ. XI, 360. — prima belli tentare, Æ. X, 505. — *periclis* objectare caput, Æ. II, 751. — tantis erepte, Æ. III, 711. — magnis pelagi defuncte, Æ. VI, 83. — quantis jactatum, Æ. VI, 693. — ingratis offerte, Æ. VII, 425. — arcete Ænean, Æ. VIII, 73. — sævis servati facimus, Æ. VIII, 188.

Perimo : peremtæ Trojæ, Æ. V, 787. — Phrygiæ præda, Cu. 355. — *peremtum* morte Misenum, Æ. VI, 163. — *peremto* plagis vitulo, G. IV, 301. Pallante, Æ. X, 533; XI, 177. — *peremta* exsectum jam matre, Æ. X, 315. — *peremtis* et una cæde tot primis, Æ. IX, 453. — sorte oratis pacem, Æ. XI, 110.

Peritus: periti cantare Arcades, E. X, 32.

Perjurium: perjuria luimus, G. I, 502. — Laomedonteæ gentis, Æ. IV, 542. — cujus divæ meminisse, Cir. 139. — nocuisse credat, Cir. 156.

Perjurus: perjuri Sinonis, Æ. II, 195. — *perjuræ* Trojæ, Æ. V, 811.

Perlabor: perlabitur undas rotis, Æ. I, 147. — ad nos famæ aura, Æ. VII, 646. — *perlabi* Pontum adverso sidere, Cat. XI, 47.

Perlego: perlegerent omnia oculis, Æ. VI, 34.

Permetior: nos permensi sub te classibus æquor, Æ. III, 157.

Permisceo: permisceat domum furibunda monstro, Æ. VII, 348. — *permixtus* Etrusco Arcas eques, Æ. X, 238. — *permixtum* Achivis principibus se quoque agnovit, Æ. I, 488. — *permixtos* divis heroas, E. IV, 16. — cæde virorum equi, Æ. XI, 634. — *permixta* cerebro ossa, Æ. X, 416.

Permitto: permittis te amari, Cat. XIII, 11. — *permittit* patria hunc morem, Æ. I, 540. — *permittitis* uti Fortuna, Æ. IX, 240. — *permisit* ludere calamo, E. I, 10. — *permittere* dextræ tuæ Tyrios, Æ. IV, 104. — flammæ rogum, Æ. IV, 640. — *permissa* potestas, Æ. IX, 97. — *permisso* nomine, Æ. V, 718.

Permulceo: permulsit dictis pectora, Æ. V, 816.

Permuto: permutat galeam Aletes, Æ. IX, 307.

Pernix Saturnus, G. III, 93. — pernicibus alis, Æ. IV, 180. — plantis, Æ. XI, 718.

Pernox jacet, G. III, 230.

Pero tegit vestigia, Æ. VII, 690.

Perosus: perosi lucem projecere animas, Æ. VI, 435. — *perosos* penitus genus femineum, Æ. IX, 141.

Perpetior: perpetiar exscindi domos, Æ. XII, 644. — *perpessus* ventos et imbres lupus, Æ. IX, 60.

Perpetuus: perpetui bovis tergo, Æ. VIII, 183. — *perpetuum* per ævum, Cu. 37. — *perpetua* formidine, E. IV, 14. — juventa, Æ. IV, 32. — *perpetuas* pennas, Cir. 504. — *perpetuis* mensis, Æ. VII, 176.

Perplexus: perplexum iter silvæ, Æ. IX, 391.

Perrepo: perrepunt ad cava rupis, Cu. 49.

Perrumpo: perrumpit terram aratro, G. I, 98. — limina ipse, Æ. II, 480. — *perrumpere* aciem si qua possent, Æ. IX, 513.

Persentio: persentit pectore curas, Æ. IV, 448. — *persensit* teneri peste, Æ. IV, 90.

Persequor: persequitur vitem attondens, G. II, 407. — te sola, Æ. IX, 218. — protenus Antæum, Æ. X, 562. — exquirere caussas miseræ tabis, Cir. 254.

Persido vel *persideo*: persedit imber altius ad vivum, G. III, 442.

Persolvo animam pro morte Daretis, Æ. V, 484. — *persolves* mihi honorem, Æ. VIII, 62. — pœnas sanguine, Æ. IX, 423. — *persolvant* grates dignas tibi di, Æ. II, 537. — *persolvere* grates dignas, Æ. I, 600.

Persono: personat cithara Iopas quæ docuit Atlas, Æ. I, 741. — æquora concha, Æ. VI, 171. — Cerberus ingens hæc regna latratu trifauci, Æ. VI, 418.

Persto: perstat mihi mens, Æ. V, 812. — *perstabat* memorans talia, Æ. II, 650.

Perstringo: perstrinxit femur Achatæ, Æ. X, 344.

Persuadeo: persuadeat tibi auctor moveri, G. II, 315.

Pertæsus: pertæsum si non fuisset thalami, Æ. IV, 18. — incepti rerumque quos est, Æ. V, 714.

Pertento: pertentat lues sensus, Æ. VII, 355. — *pertentant* gaudia pectus, Æ. I, 502. — gaudia vicissim mentem, Æ. V, 828. — *pertentet* tremor corpora, G. III, 250.

Perterreo : perterrita cæde viri agmina, Æ. X, 426.

Pertimesco : pertimuit ipsa latratus suos, Cir. 82.

Pertineo : pertinet usquequaque, ille versus, Cat. III, 5.

Pervenio : pervenit ad aures tuas nomen, Æ. II, 81. — clamor ad aures, Æ. IX, 396. — ad metas ævi, Æ. X, 472. — *pervenimus* vivi, E. IX, 2. — *perventum* est in tecta, G. IV, 375. — ad limina, Æ. II, 634.

Perverto : perverse Menalca, E. III, 14. — *perverso* numine, Æ. VII, 584. — *perversi* Manes, Cat. XIV, 7.

Pervigilo : pervigilat ad ignes luminis hiberni, G. I, 292.

Pervius usus, Æ. II, 453.

Pervolito : pervolitat lumen loca, Æ. VIII, 24.

Pervolo : pervolat ædes hirundo, Æ. XII, 474.

Pes etiam, G. III, 55. — hæret pede, Æ. X, 361. — *pedis* ima, G. III, 460. — primi vestigia, Æ. V, 567. — sinistri vestigia, Æ. VII, 690. — *pedem* ferte, G. I, 11. — referens, G. IV, 485; Æ. X, 794. — retro repressit, Æ II, 378. — efferre, Æ. II, 657. — si forte tulisset, Æ. II, 756. — unum exuta vinclis, Æ. IV, 518. — innexa pendebat, Æ. V, 511. — una fecere, Æ. V, 830. — advertere ripæ, Æ. VI, 386. — revocat Tiberinus, Æ. IX, 125. — retrahit unda, Æ. X, 307. — reportat, Æ. XI, 764. — fervidus urguet, Æ. XII, 748. — marmoreum retulit, Cir. 256. — *pede* prosubigit terram, G. III, 256. — crebro ferit terram equus, G. III, 499. — reppulit amnes, G. IV, 233. — secundo adi sacra, Æ. VIII, 302. — secundo adsis, Æ. X, 255. — lævo pressit exanimem, Æ. X, 495. — lævo projecto, Æ. X, 587. — posito nixus, Æ. X, 736. — collo impresso, Æ. XII, 356. — æquo congressos, Æ. XII, 465. — pedem trepidi urguet, Æ. XII, 748. — liquido labitur unda, Cu. 17. — tenui currere carmina, Cu. 34. — molli claudere versum, Cir. 20. — quo te, Mœri, *pedes*, E. IX, 1. — in octo protentus, G. I, 171. — tentatura, G. II, 94. — ante, G. IV, 458. — ad imos defluxit vestis, Æ. I, 404. — per tumentes trajectus lora, Æ. II, 273. — complexa, Æ. II, 673. — ante pedes Æneæ stetit, Æ. V, 381. — projecit galeam, Æ. V, 673. — pedes implicuit, Æ. XI, 752. — patrui turgidos, Cat. V, 40. — *pedum* sonitus visus adesse, Æ. II, 732. — sonitum, Æ. III, 648. — cursu, Æ. V, 67. — motu melior, Æ. V, 430. — pulsu, Æ. VII, 722. — cursu, Æ. VII, 807. — plantis circumdat vincula, Æ. VIII, 458. — plantis, Æ. XI, 573. — adventum audivit, Æ. XI, 911. — pulsu, Æ. XII, 335, 445. — *pedibus* qui spargat arenam, E. III, 87. — sub, E. V, 57; G. I, 243. — æquabis arenas, G. II, 232. — connexæ, G. IV, 257. — subjecit fatum, G. II, 492. — sub pedibus deæ teguntur, Æ. II, 227. — pedibus subjiciunt lapsus rotarum, Æ. II, 235. — uncis circumvolat prædam, Æ. III, 233. — celerem, Æ. IV, 180. — nectit talaria, Æ. IV, 239. — sub pedibus terram mugire videbis, Æ. IV, 491. — pedibus uncis rapuit, Æ. V, 255. — sub pedibus mugire solum, Æ. VI, 256. — pedibus plaudunt choreas, Æ. VI, 644. — per mutua nexis, Æ. VII, 66. — sub pedibus verti omnia, Æ. VII, 100. — pedibus rectis ne forent vestigia, Æ. VIII, 209. — timor addidit alas, Æ. VIII, 224. — protrahitur cadaver, Æ. VIII, 264. — melior Lycus, Æ. IX, 556. — uncis sustulit leporem, Æ. IX, 564. — spargat arenam, Æ. IX, 629. — ne fidite, Æ. X, 372. — in fugacibus istis erit tibi Mavors, Æ. XI, 390. — uncis eviscerat, Æ. XI, 723. — uncis rapit cycnum, Æ. XII, 250. — equorum pulsatus, Cu. 32. — teneris servans Sicyonia, Cir. 169. — teneris confixit ungues, Cir. 507.

Pestifer: pestiferas aperit fauces, Æ. VII, 570.

Pestis acerba boum, coluber, G. III, 419. — nec ulla sævior sese extulit, Æ. III, 215. — descendit corpore, Æ. V, 683. — aspera latet, Æ. VII, 505. — hæc dira pulsa meo vulnere cadat, Æ. XI, 792. — sonans se fertque refertque, Æ. XII, 865. — hæc debita fuerit, Cir. 456. — *pesti* futuræ devota, Æ. I, 712. — *pestem* meditata Juno, G. III, 153. — avertite talem, Æ. III, 620. — depellere, Æ. IX, 328. — belli evadere, Æ. X, 55. — *peste* tali teneri, Æ. IV, 90. — a peste servatæ carinæ, Æ. V, 699. — peste quæ caret, Æ. IX, 540. — *pestes* variæ illudant, G. I, 181. — multæ pecudum, G. III, 471. — corporeæ omnes excedunt, Æ. VI, 737. — geminæ dicuntur Diræ, Æ. XII, 845. — æquoreæ conveniunt, Cir. 451.

Peto tempus inane, Æ. IV, 433. — non jam prima, Æ. V, 194. — si peto concessa, Æ. V, 798. — non peto exuvias, Æ. XI, 791. — peto mihi regna, Æ. XII, 190. — quidve *petis* hinc? G. IV, 446. — petis consulta, Æ. VI, 151. — quid petis ex alto caussas, Æ. VIII, 395. — quid petis istis? Æ. IX, 94. — quam petis puellam, Cat. IV, 2. — *petit* me malo, E. III, 64. — urbem excidiis, G. II, 505. — æthera altum sol, G. III, 358. — campum amnis, G. III, 522. — prospectum pelago, Æ. I, 181. — hinc portum, Æ. I, 194. — dextra amicum Ilionea, Æ. I, 611. — reginam ille, Æ. I, 717. — summa scopuli, Æ. V, 180. — maria prona, Æ. V, 212. — quem, Æ. V, 226. — secreta Sibyllæ, antrum, Æ. VI, 11. — illam Turnus, Æ. VII, 55. — tecta Tyranni, Æ. VII, 343. — tecta, Æ. VII, 512. — sedem Cocyti, Æ. VII, 562. — cursu ardua montis, Æ. VIII, 221. — speluncam, Æ. VIII, 224. — sedem Evandri, Æ. IX, 9. — Volscentem per omnes, Æ. IX, 439. — muros et agmina cursu, Æ. IX, 479. — Ascanium, Æ. IX, 646. — ultro Ænean, Æ. X, 313. — hinc Sthenelum, Æ. X, 388. — quem Pallas, Æ. X, 420. — terram ore, Æ. X, 489. — æquora Turnus, Æ. XII, 742. *petimus* terram submissi, Æ. III, 93. — hunc fessi, Æ. III, 276. — Evandrum, Æ. VIII, 119. — *petitis* Italiam cursu, Æ. III, 253. — quid petitis? Æ. VII, 197. — dextra quam petitis, Æ. VIII, 169. — *petunt* nebulæ magis ima, G. I, 402. — tecta frondea, G. IV, 62, 187. — mortem pulchram, G. IV, 218. — quid? Æ. II, 151. — Laocoonta agmine certo, Æ. II, 213. — Tritonidis arcem, Æ. II, 226. — litora cursu, Æ. II, 400. — portus, Æ. V, 32. — furtim sicubi saxa, Æ. V, 678. — quid animæ? Æ. VI, 319. — hinc responsa, Æ. VII, 86. — alta, Æ. VIII, 691. — ima æquora, Æ. IX, 120. — hæc monstra Trojanos, Æ. IX, 128. — castra per umbram, Æ. IX, 315. — mortem per vulnera, Æ. XI, 647. — tuta, Æ. XI, 871. — *petebam* primum, Æ. II, 636. — *petebas* me fraude, Æ. IV, 675. — *petebat* sedem et secreta Æneæ, Æ. VIII, 463. — juga nemorum, Æ. XI, 544. — auxilium ducto mucrone, Æ. XII, 378. — plura a paupere, Mor. 65. — *petebant* templum clamore, Æ. I, 519. — multi illam, Æ. VII, 54. — *petivi* montem sublato genitore, Æ. II, 804. — votis, Æ. XII, 259. — delubra flamma, Cir. 424. — quod mente tota *petisti*, Æ. IV, 100. — quam petisti bello, Æ. XII, 359. — *petivit* lævam remis ventisque cohors, Æ. III, 563. — sic castra, Æ. V, 668. — manu in vincla custodem, Æ. VI, 395. — somnos, Æ. VII, 88. — horrenda terras, Æ. VII, 323. — soporem per membra, Æ. VIII, 405. — amplexus nati, Æ. VIII, 615. — sceptra et sedem Evandri, Æ. IX, 9. — Italiam auctoribus fatis, Æ. X, 67. — Ænean, Æ. X, 343. — castra, Æ. X, 635. — silvas, Æ. XI, 813. — terras, Æ. XII,

860. — quacunque viam, Æ. XII, 913. — montis juga, Cu. 45. — quam certatim, Cir. 412. — *petiere* altum aves, G. II, 210. — vento Mycenas, Æ. II, 180. — per agros tecta metu, Æ. IV, 164. — quondam rates, Æ. VI, 492. — nos gentes, Æ. VII, 238. — Italiam numine invito, Æ. X, 32. — æthera pennis, Æ. XI, 272. — *petam* supplex connubia, Æ. IV, 535. — *petet* exuvias hastis, Æ. II, 646. — ille fugam, Æ. XII, 263. — *petemus* pelagus Trojamne? Æ. X, 378. — *pete* summa flagella, G. II, 300. — regna per undas, Æ. IV, 381. — saxa, Æ. V, 166. — congressus meos per Averna, Æ. V, 733. — sociare natam, Æ. VII, 96. — *petito* saltus, G. II, 197. — jam cornu *petat*, E. III, 87; Æ. IX, 629. — auxilium, Æ. VIII, 10. — quid petat, Æ. X, 150. — litora nando, Æ. X, 684. — *petamus* læti Italiam Latiumque, Æ. I, 554. — regem Acestem, Æ. I, 558. — regna Gnosia, Æ. III, 115. — Cretam proavosque, Æ. III, 129. — petamus diversa a portu, Æ. VII, 132. — *peterem* ut te, Æ. VI, 116. — quid si non *peteres* arva aliena, Æ. IV, 312. — *peteret* cum Pergama, Æ. I, 651. — quo cursu deserta *petiverit*, E. VI, 80. — *petere* cursu litora contendunt, Æ. I, 158. — Italiam, Æ. III, 364. — agmen partes easdem cernimus, Æ. VII, 69. — alta pelagi parabat, Æ. IX, 81. — fluvium, Æ. IX, 790. — *petiisse* vento Mycenas, Æ. II, 25. — bello Penates, Æ. III, 603. — *petens* alta, G. I, 142; Æ. V, 508. — antra, G. IV, 429. — pacem, G. IV, 535. — litora nota, Æ. II, 256. — te, Palinure, Æ. V, 840. — responsa Latinus, Æ. VII, 92. — alta prædo, Æ. VII, 362. — ima, Æ. VIII, 67. — alta armiger Jovis, Æ. IX, 564. — oscula, Cu. 292. — patriam, Cu. 342. — *petentis* fœde ossa, Cu. 195. *petenti* dedit responsum, E. I, - non adversata adnuit, Æ. IV, 127. — da, nate, Æ. IX, 83. — mihi jurabas, Cir. 234. — *petentem* nova regna auxilio Beli, Æ. I, 620. — litora Polyphemum, Æ. III, 657. — Salamina Priamum, Æ. VIII, 158. — natam et connubia nostra, Æ. XII, 42. — *petentes* dicta Scironis, Cat. VII, 9. — *petentibus* arva Teucris, Æ. VIII, 551. — *petitur* si gener, Æ. VII, 367. — *petuntur* præmia levia, Æ. XII, 764. — virgultis labrusca, Cu. 52. — *petuntur* tibi æquora læva, Æ. III, 412. — *peteretur* Troja classibus per æquora, Æ. IV, 313. — *petitum* bis sex locis thoraca, Æ. XI, 9. — *petenda* sedes apibus, G. IV, 8. — *petendam* pacem ab rege, Æ. XI, 230.

Petulcus: petulci hædi, G. IV, 10.

Phalanx Argiva ibat navibus instructis, Æ. II, 254. — mœsta Teucrique sequuntur, Æ. XI, 92. — animosa, fratres, Æ. XII, 277. — Tuscorum, Æ. XII, 551. — *phalanges* Agamemnoniæ trepidare, Æ. VI, 489. — Argivæ quem non potuere sternere, Æ. XII, 544. — densæ stant utrimque, Æ. XII, 662.

Phalarica contorta venit magnum stridens, Æ. IX, 705.

Phalera: phaleras Rhamnetis rapit, Æ. IX, 359. — sudore receptas adgnoscunt, Æ. IX, 458. — *phaleris* insignem equum, Æ. V, 310.

Pharetra cui ex auro, Æ. IV, 138. — *pharetram* Cressam, G. III, 345. — gestare mos est, Æ. I, 336. — illa fert humero, Æ. I, 500. — Amazoniam plenam habeto, Æ. V, 311. — Lyciam gerat, Æ. VII, 816. — insignem mihi dedit, Æ. VIII, 166. — sonantem sensere, Æ. IX, 660. — *pharetra* succinctam, Æ. I, 323. — depromе sagittam, Æ. XI, 590. — aurata depromsit sagittam, Æ. XI, 859. — fulgenti depromens tela, Cir. 160. — picta, Cat. VI, 10. — *pharetras* læves ferunt, Æ. V, 558. — nostras gessisse, Æ. XI, 844. — *pharetris*

sumtis, G. II, 125. — depromunt tela, Æ. V, 501.

Pharetratus: pharetrata Camilla, Æ. XI, 649. — *pharetratæ* Persidis vicinia, G. IV, 290.

Philomela pararit dapes, E. VI, 79. — mœrens queritur fetus amissos, G. IV, 511. — flet noctem, G. IV, 514. — implet loca questibus, G. IV, 515.

Phoca: phocæ insolitæ fugiunt in flumina, G. III, 543. — sternunt se somno diversæ, G. IV, 432. — *phocas* turpes pascit Proteus, G. IV, 395.

Piaculum: piacula monstrata secum ducat, Æ. IV, 636. — prima annto, Æ. VI, 153. — commissa quæ quis distulit, Æ. VI, 569.

Picea: picea nigranti obscurus lucus, Æ. IX, 87. — *piceæ* nocentes, G. II, 257. — procumbunt, Æ. VI, 180.

Piceus: piceum lumen, Æ. IX, 75. — flumen, Æ. IX, 813. — *piceo* turbine, Æ. III, 573. — *picea* caligine, G. II, 309.

Pico: picato cado, Cop. 11.

Pictura: picturæ decus manet, Cu. 64. — *pictura* inani animum pascit, Æ. I, 464.

Picturatus: picturâtas auri subtemine vestes, Æ. III, 483.

Pietas tua plurima texit te, Æ. II, 430. — si qua est, Æ. II, 536. — antiqua respicit labores, Æ. V, 688. — nec ulla mitigat, Æ. V, 783. — tua spectata vicit iter, Æ. VI, 688. — heu pietas! Æ. VI, 879. — pietas si qua est, Æ. IX, 493. — tua te fallit, Æ. X, 812. — *pietatis* honos hic? Æ. I, 253. — tantæ imago, Æ. VI, 405. — patriæ imago, Æ. IX, 294; X, 824. — præmia, Cu. 224. — honores, Cu. 224. — sedes, Cu. 368. — imago, Cir. 263. — *pietate* insignem virum, Æ. I, 10. — gravem virum, Æ. I, 151. — si meremur, Æ. II, 690. — nati felix, Æ. III, 480. — insignis, Æ. VI, 403. — egregius, Æ. VI, 769. — hic prior, Æ. XI, 292. — freti, Æ. XI, 787. — ire supra deos, Æ. XII, 839. — pro sua, Cir. 524.

Piger: pigræ apes contracto frigore, G. IV, 259.

Piget cognoscere, G. I, 177. — incepti, Æ. V, 678. — *pigebit* nec me meminisse, Æ. IV, 335. — nec Ausonios excepisse, Æ. VII, 233.

Pignus amoris quem dederat, Æ. V, 538. — sui amoris, Æ. V, 572. — solum inviolabile pacis poscimus, Æ. XI, 363. — *pignore* quo mecum certes, E. III, 31. — præsenti firmat animum, Æ. III, 611. — *pignora* cara sui, E. VIII, 92. — hæc debent Daphnin, E. VIII, 93.

Pila saxea qualis cadit, Æ. IX, 711. — lapsa fugit, Cir. 149.

Pilatus: pilata agmina, Æ. XII, 121.

Pilentum: pilentis in mollibus, Æ. VIII, 666.

Pilum: pila exesa robigine, G. I, 495. — manu gerunt, Æ. VII, 664.

Pineus ardor, Æ. XI, 786. — *pinea* silvâ, Æ. IX, 85. — plaga, Æ. XI, 320. — claustra, Æ. II, 258.

Pingo: pingit vaccinia caltha, E. II, 50. — tempora moris, E. VI, 22. — *pingunt* pallore corymbos, Cu. 142. — *pinguntur* prælia cocco, Cir. 31. — *pictus* acu chlamydem, Æ. IX, 582. — acu tunicas, Æ. XI, 777. — *picta* purpura, Æ. VII, 252. — croco et murice vestis, Æ. IX, 614. — tellus, Cu. 69. — capillos styrace, Cir. 168. — pharetra, Cat. VI, 10. — *pictai* (*pictæ*) vestis dives, Æ. IX, 26. — *pictum* acantho velamen, Æ. I, 711. — *picto* limbo, Æ. IV, 137. — *picta* tua templa tabella ornabo, Cat. VI, 5. — *picti* terga lacerti, G. IV, 13. — Agathyrsi, Æ. IV, 146. — scuta Labici, Æ. VII, 796. — *pictæ* volucres, G. III, 243; 525. — *pictos* Gelonos, G. II, 115. — Æ. IV, *pictas* puppes, Æ. V, 663. — carinas, Æ. VII, 431; VIII, 93. — *pictis* faselis vehitur, G. IV, 289. — pellibus, G. IV, 342. — toris, Æ. I, 708; IV, 206. — tapetis, Æ. VII, 277. — ipse Pallas conspectus in pictis armis, Æ. VIII, 588; XI, 660; XII, 281.

Pinguesco : pinguescere campos sanguine, G. I, 492.

Pinguis caseus, E. I, 35. — arenis turiferis Panchaia, G. II, 139. — humus, G. II, 184. — Tyrrhenus, G. II, 193. — terra, G. II, 203. — tellus, G. II, 248. — ara, Æ. VII, 764; IX, 585. — hostia, Æ. XI, 740. — *pinguis* arenæ, G. I, 105. — campi agros, G. II, 274. — ferinæ, Æ. I, 215. — olivi, E. V, 68. — *pinguem* olivam, G. II, 425. — tiliam, G. IV, 183. — humum, Æ. VI, 195. — pyram, Æ. VI, 214. — *pingue* solum, G. I, 64; Æ. IV, 202. — oleum, Æ. VI, 254. — *pingui* in ervo, E. III, 100. — arista, G. I, 8. — fimo, G. I, 80; G. II, 347. — sub cortice, G. II, 304. — denso distendere, G. III, 124. — sero pasce, G. III, 406. — arvina, Æ. VII, 627. — flumine, Æ. IX, 31. — myrrha, Cir. 438. — madens natio, Cat. VII, 4. — cum populo, Cat. XI, 64. — *pingues* oves, E. VI, 4. — tædæ, E. VII, 49. — verbenas, E. VII, 65. — palea culmos, G. I, 192. — agni, G. I, 341. — olivæ, G. II, 85. — hædi, G. II, 525. — unguine ceras, G. III, 450. — hortos, G. IV, 118. — agnos centum, Æ. I, 635. — ad aras, Æ. IV, 62. — *pinguia* electra, E. VIII, 54. — dumeta, G. I, 15. — pabula, G. I, 87. — exta, G. II, 396. — igni defruta, G. IV, 268. — culta, G. IV, 372; Æ. VIII, 63; X, 141. — *pinguibus* arvis, E. V, 33. — terris, G. II, 92. — stabulis, G. IV, 14.

Pinifer Mænalus, E. X, 14. — Vesulus, Æ. X, 708. — *piniferum* caput, Æ. IV, 249.

Pinna : pinnæ puniceæ formidine agitant cervos, G. III, 372. — *pinnis* cingit sedem, Æ. VII, 159.

Pinus nautica mutabit merces, E. IV, 38. — in hortis, E. VII, 65. — uberrima, G. IV, 141. — trunca regit manum, Æ. III, 659. — pondere tarda tenet, Æ. V, 153. — cava eruta concidit, Æ. V, 449. — edita decorat silvas, Cu. 135. — semper florida, Cu. 406. — pronuba accendet odores, Cir. 439. — *pinum* tempestivam evertere, G. I, 256. — flagrantem sustinet, Æ. VII, 397. — Etruscam quassabat, Æ. XI, 522. — *pinu* pendebit, E. VII, 24. — ex alta suspendunt, G. II, 389. — flagranti implet manum, Æ. IX, 72. — infesta quos ducebat, Æ. X, 206. — *pinus* te vocabant, E. I, 39. — Idææ sumus, Æ. X, 230. — *pinos* loquentes, E. VIII, 22. — utile lignum dant, G. II, 443. — ferens de montibus, G. IV, 112. — *pinus* sacras exurere, Æ. IX, 116. — actas ad sidera evertunt, Æ. XI, 136.

Pio : piabunt culpam morte miserorum, Æ. II, 140. — ossa, Æ. VI, 379. — *piaret* quæ nefas, Æ. II, 184. — *piasses* jura jurando, Cir. 155.

Pirus : piri flore incanuit ornus, G. II, 72. — *pirum* mutatam ferre mala, G. II, 34. — eduram, G. IV, 145. — *piros* insere, E. I, 741; IX, 50. — *piris* Crustumiis Syriisque, gravibusque volemis, G. II, 88.

Piscis dum amabit fluvios, E. V, 76. piscis aquosi sidus, G. IV, 234. — *pisces* impasti lambent vulnera, Æ. X, 560. — nudos destituent freta, E. I, 61. — inter infidos committere, Cir. 485. — *piscibus* explet ingluviem, G. III, 430. — et juncto equorum curru metitur æquor, G. IV, 388. — vallata repente, Cir. 79. — junctis metitur æquor, Cir. 394.

Piscosus : piscosæ Lernæ flumina, Æ. XII, 518. — *piscoso* amne, Æ. XI, 457. — *piscosos* circum scopulos, Æ. IV, 255.

Pistillus gravior ibat, Mor. 111. — *pistillo* mollit allia, Mor. 100.

Pistrix immani corpore postrema, Æ. III, 427.

Pius Æneas, Æ. I, 220 et alibi. — Æneas sum, Æ. I, 378. — Arcitenens, Æ. III, 75. — *pia* est caussa, Cir. 157. — *pio* generi parce, Æ. I, 526. — amore, Æ. V, 296. — Æneæ, Æ. V, 418. — farre, Æ. V, 745. — ore, Æ. VI, 530. — sanguine, Æ. X,

617. — jure, Cir. 335. — ferro, Cir. 366. —*pia* vitta, Æ. IV, 637. — sede, Cu. 38, 374: —*pii* vates, Æ. VI, 662. —Troes, Æ. VII, 21.—*piorum* vatum, Æ. IV, 464.—concilia, Æ. V, 734. — sede, Cu. 294.—*pios* si qua respectant numina, Æ. I, 603. — servate placidi, Æ. III, 266. — secretos addit, Æ. VIII, 670. — *pias* manus, Æ. III, 42. — *pia* numina, Æ. IV, 382. — *piis* dî meliora, G. III, 513. — manibus, Æ. IV, 517. — animis, Æ. VII, 401. — divis, Cir. 219.

Pix: picis atræ massam, G. I, 275. — in morem, G. II, 250. — Narycise lucos, G. II, 438. —*pice* Idæ lentius gluten, G. IV, 41. — per pice torrentes ripas, Æ. IX, 105; X, 114. — *pices* Idæas miscent, G III, 450.

Placabilis ara Dianæ, Æ. VII, 764. —ara Palici, Æ. IX, 585. —*placabile* ulli numen, Cu. 270.

Placeo: placet si superis nihil relinqui, Æ. II, 659. — ire oratores, Æ. XI, 332. — id. Æ. XI, 435. —*placent* nec carmina nobis, E. X, 62. — *placuit* concurrere gentes, Æ. XII, 503. — *placeant* silvæ nobis, E. II, 62. — mihi rura, G. II, 485. — *placuisse* apibus morem, G. IV, 197. — *placitura* haud tyranno dicta refer, Æ. XII, 76. — sic *placitum*, Æ. I, 283. — placitum fœdus, Æ. X, 15; paucis collem, Cir. 8. — *placito* amori, Æ. IV, 38.

Placide amplexus tumulum lubricus anguis, Æ. V, 86.

Placidus juves, Æ. IV, 578. —*placidum* caput, Æ. I, 127. — soporem, Æ. IV, 522; VIII, 405.—liquorem, Cu. 147.—per pelagus, Cu. 344.—*placidi* salis vultum, Æ. V, 848.—*placidæ* paludis, Æ. VIII, 88.—*placidæ* morti, Æ. VI, 522. — *placidam* quietem, Æ. I, 691; IV, 5; Cir. 343.—*placido* pectore, Æ. I, 521; Cu. 96. — ore, Æ. VII, 194; XI, 251. — æquore, Æ. VIII, 96. — *placida* pace, Æ. I, 249. — quiete, Æ. V, 836; IX, 187. — nocte, Æ. VII, 427. — in pace, Æ. VIII, 325. — morte, Æ. IX, 445. — conjuge, Cir. 509. — *placidi* servate pios, Æ. III, 266. — venti, Æ. V, 763. — *placidas* aures, Æ. IV, 440. — domos, Æ. VI, 705. — urbes et arva regebat, Æ. VII, 46. —*placida* æquora, Æ. X, 103. — *placidis* sedibus, Æ. VI, 370. — *placidissima* hæc fessos accipit portu, Æ. III, 78.

Placitum: si ultra placitum laudarit, E. VII, 27.

Placo: placat tumida æquora, Æ. I, 142. — *placastis* sanguine ventos, Æ. II, 116. — *placemus* ventos, Æ. III, 15. — *placarit* nemora, Æ. VI, 804. — *placatam* Eurydicen venerabere, G. IV, 546. — *placati* primum animi, Æ. XI, 300. — *placata* maria, Æ. III, 69.

Plăgă (regio) solis quem dirimit, Æ. VII, 227. — pinea montis cedat amicitiæ, Æ. XI, 320.—*plaga* ætheria lapsa Jovis ales, Æ. I, 394.—ætheria videbat Apollo acies, Æ. IX, 638.—*plagarum* quatuor in medio, Æ. VII, 226.—*plagæ* ruunt, Æ. IV, 131.

Plāgă (vulnus): *plagam* ferentis Æneæ, Æ. X, 797.—ferenti Ebuso, Æ. XII, 299.—*plagæ* dant animos, Æ. VII, 383. —*plagas* victoris, G. III, 221. — *plagis* perempto, G. IV, 301.

Plango: plangunt litora, G. I, 334. —*plangat* ictus fraternos, Cu. 140. — *plangentia* agmina, Æ. XI, 145.

Plangor qui tantus ad auras? Æ. VI, 561. — *plangoribus* femineis ululant ædes, Æ. II, 487. — magnis resonat æther, Æ. IV, 668. — resonant ædes, Æ. XII, 607.

Planities ignota jacet super hanc, Æ. XI, 527.

Planta spatiosa prodiga, Mor. 35. —*plantæ* feraces immittuntur, G. II, 80. — *plantas* teneras, E. X, 49. — abscindens, G. II, 23. — deposuit sulcis, G. II, 24. — destringe ex arbore, G. II, 300. — feraces figat humo, G. IV, 115. — celeres tingueret

æquore, *Æ*. VII, 811. — varias deponere, Mor. 69. — *plantis* nascuntur coruli G. II, 65. — alatis tetigit magalia, *Æ*. IV, 259. — pedum circumdat vincula, *Æ*. VIII, 458. — primis pedum institerat vestigia, *Æ*. XI, 573. — pernicibus transit equum, *Æ*. XI, 718.

Plantarium : plantaria viva exspectant, G. II, 27.

Planus : plano ponere vitem melius, G. II, 273.

Platanus : platanum umbras ministrantem, G. IV, 146. — *platani* steriles gessere malos, G. II, 70. — *platanus* aereæ patentes surgebant, Cu. 123.

Plaudo : plaudunt pedidus choreas, *Æ*. VI, 644. — *plaudentem* alis columbam, *Æ*. V, 516. — *plaudente* chorea, Cu. 19. — *plauduntur* telæ pectine, Cir. 179. — *plausæ* cervicis sonitum, G. III, 186. — *plausa* pectora, *Æ*. XII, 86.

Plaustrum : plaustra tarda volventia, matris Eleusinæ, G. I, 163. — decedere domum, G. II, 206. — stridentia trahant, G. III, 536. — *plaustris* tympana trivere, G. II, 444. — gravibus juga ducere, G. III, 140. — hospita unda, G. III, 362. — gementibus vectare ornos, *Æ*. XI, 138.

Plausus geminatus, G. II, 509. — *plausum* ingentem dat, *Æ*. V, 215. — *plausu* ingeminant Tyrii, *Æ*. I, 747. — nemus circumsonat, *Æ*. V, 148. — volat fremituque secundo, *Æ*. V, 338. — ingenti omnia sonuerunt, *Æ*. V, 506. — excipiunt pavidos, *Æ*. V, 575. — lætitia, ludisque viæ fremebant, *Æ*. VIII, 717.

Plebs : plebis patrumque plausus, G. II, 509. — corpora, G. IV, 95. — *plebem* multam sine nomine subit, *Æ*. IX, 343.

Plenus : quæ regio non *plena* nostri laboris, *Æ*. I, 460. — plena luna, *Æ*. III, 152. — *plenæ* mensæ pocula, *Æ*. XI, 738. — ad *plenum* calcentur ---æ, G. II, 244. — *plenam* sagittis pharetram, *Æ*. V, 311. — *pleno* campo, G. III, 390. — velo, *Æ*. I, 400. — auro, *Æ*. I, 739. — flumine, *Æ*. VIII, 62. — ovili, *Æ*. IX, 59. — *plena* voce, G. I, 388. — acerra, *Æ*. V, 745. — *plenæ* crura thymo, G. IV, 181. — *plenos* sanguine rivos, *Æ*. IX, 456. — *plena* omnia Jovis, E. III, 60. — omnia muneribus, G. II, 4. — flumina, G. III, 143. — præsepia, G. III, 495. — pocula, G. IV, 378. — per ovilia, *Æ*. IX, 339. — *plenis* calathis, E. II, 45. — fossis, G. I, 372. — labris, G. II, 6. — canistris, G. IV, 280. — velis, *Æ*. V, 281. — manibus, *Æ*. VI, 884. — annis, *Æ*. VII, 53. — viis, *Æ*. XI, 236. — portis, *Æ*. XII, 121.

Plico : plicantem se in membra sua retentat pars, *Æ*. V, 279.

Pluma mollis intexens varios colores, Cir. 502. — ahenis in *plumam* squamis, *Æ*. XI, 771. — *pluma* molli canentem senectam, *Æ*. X, 192. — *plumæ* quot sunt corpore, *Æ*. IV, 181. — *plumas* nantes colludere, G. I, 369. — *plumis* accipiunt vim, *Æ* III, 242.

Plumbus : plumbi liventis glandes, *Æ*. VII, 687. — *plumbo* insuto rigebant, *Æ*. V, 405. — liquefacto diffidit tempora, *Æ*. IX, 588.

Pluo : pluit tantum glandis de ilice, G. IV, 81. — in terris, *Æ*. X, 807.

Plurimus ignis, E. VII, 49. — Jupiter descendet imbri, E. VII, 60. — oleaster, G. II, 183. — volitans, G. III, 147. — urbi qui imminet, *Æ*. I, 419. — Eridani amnis, *Æ*. VI, 659. — fumus, *Æ*. VIII, 257. — rubor, *Æ*. XII, 65. — *plurima* nux, G. I, 187. — fluxit auro, G. II, 166. — cervix, G. III, 52. — unda, G. IV, 419. — mortis imago, *Æ*. II, 369. — tua pietas, *Æ*. II, 429. — purpura, *Æ*. V, 250. — canities, *Æ*. VI, 299. — turba, *Æ*. VI, 667. — vento corripuit tabulas, *Æ*. IX, 536. — virtus, *Æ*. XI, 312. — terra, *Æ*. XII, 690. — *plurima* nascuntur Ponto, E. VIII, 96. — quæ

monstra, G. I, 184. — funduntur folia, G. IV, 274. — accepit vulnera, Æ. II, 278. — corpora, Æ. II, 364. — quæ enumerare vales, Æ. IV, 333. — monstra, Æ. VII, 269. — debetem natis, Æ. VIII, 379. — quæ fulmina dejicit, Æ. VIII, 427. — luserat, Æ. IX, 335. — conantem, Æ. IX, 398. — quæ mitti jubes, Æ. XI, 351.

Plus: quo plus se jactet, E. VI, 73. — justa parte, G. I, 35. — plus (quàm) septima æstas, G. IV, 207. — *plures* calamos, E. II, 32. — vias, G. I, 89. — naves, Æ. XI, 327.

Pluvia: pluviam ne colligat nox, E. IX, 63. — vocat cornix, G. I, 388. — denuntiat, G. I, 453. — *pluvia* ingenti, G. I, 325. — carebunt dies, G. I, 435. — impendente, G. IV, 191. — gravantur papavera, Æ. IX, 437. — *pluviæ* tenues, G. I, 92. — tenebant vacuum casula, Mor. 67. — *pluvias* discere signis, G. I, 352.

Pluvialis: pluvialibus austris madent terræ, G. III, 429. — hædis, Æ. IX, 668.

Pluvius: pluvio frigore, G. III, 279. — *pluvias* Hyadas, Æ. I, 744; III, 516.

Poculum: pocula ponam fagina, E. III, 36. — fecit Alcimedon, E. III, 44. — bina, E. V, 67. — ad pocula venient damæ, E. VIII, 28. — Acheloia miscuit uvis, G. I, 9. — infecere novercæ, G. II, 128. — inter pocula saluere, G. II, 383. — pocula vitea imitantur fermento, G. III, 379. — sunt fontes liquidi, G. III, 529. — plena reponunt, G. IV, 379. qui ponant, Æ. I, 706. — Bacchi libabant, Æ. III, 354. — inter lævia serpens, Æ. V, 91. — sublata reponi jubet, Æ. VIII, 176. — porgite dextris, Æ. VIII, 274. — perfecta argento atque aspera signis dabo, Æ. IX, 264. — mensæ plenæ exspectare, Æ. XI, 738. — Alconis Boetique referent, Cu. 65. — dulcis pocula Bacchi contingere, Cir. 229. — dura nimio mero, Cat. XIV, 2.

Podagra: podagras turpes ferat, G. III, 299.

Pœna fit merenti, pœna fit exitium, Cu. 228, 229. — respectus manet, Cu. 268. — *pœnæ* verbera, Cu. 218. — *pœnam* per omnem traxe (traxisse) relliquias, Æ. V, 786. — inclusi exspectant, Æ. VI, 614. — quam ne quære doceri, Æ. VI, 615. — ad pœnam vocabit natos, Æ. VI, 822. — pœnam sumit, Æ. XII, 949. — se futuram gnati morte, Cu. 113. — pro capillo solvens, Cir. 52. — votorum dictam Veneri vertere, Cir. 84. — *pœna* non simili commissa luere, Æ. I, 136. — in feminea nullum est nomen, Æ. II, 584. — sine pœna, Cir. 520. — *pœnæ* tristes densentur, Cu. 232. — ab judice me cogunt, Cu. 376. — *pœnarum* nomina, Æ. VI, 627. — exhaustum satis est, Æ. IX, 356. — *pœnas* dat Scylla, G. I, 405. — suscitat tibi, G. IV, 455. — cum sanguine poscunt, Æ. II, 72. — jamdudum sumite, Æ. II, 103. — ad pœnas quos reposcent, Æ. II, 139. — pœnas dant sanguine, Æ. II, 366. — Danaum præmetuens, Æ. II, 572. — sceleratas sumere, Æ. II, 576. — merentes sumsisse, Æ. II, 586. — dabis, Æ. IV, 386. — recepi a fratre, Æ. IV, 656. — pendere, Æ. VI, 20. — tam crudeles sumere, Æ. VI, 501. — reposco, Æ. VI, 530. — malorum exercet, Æ. VI, 543. — ipsa deum docuit, Æ. VI, 565. — crudeles dantem Salmonea, Æ. VI, 585. — pendetis sanguine, Æ. VII, 595. — patrias explerit, Æ. VII, 766. — quas mihi dabis, Æ. VIII, 538. — scelerum addit, Æ. VIII, 668. — amborum persolves sanguine, Æ. IX, 422. — det Teucris, Æ. X, 617. — tales expendere, Æ. X, 669. — debueram patriæ, Æ. X, 853. — scelerum expendimus, Æ. XI, 258. — det pariter sanguine, Æ. XI, 592. — sumit, Æ. XI, 720. — reddidit, Cu. 336. — exegit, Cir. 74. — tibi dabit, Cir. 194.

— *pœnis* quibus urguentur? Æ. VI, 561. — viscera fecunda, Æ. VI, 598. — exercentur, Æ. VI, 739.

Pœnitet nec nostri illas, E. X, 16.— *pœniteat* nec te trivisse labellum, E. II, 34. — te pecoris, E. X, 17. — nec te certasse priorem officio, Æ. I, 549.

Poeta : poetæ Ascræo æmulus, Cu. 95. — *poetam* nascentem ornate, E. VII, 25. — me fecere, E. IX, 32. — vestrum cecinisse, E. X, 70. — divine *poeta*, E. V, 45; X, 17. — *poetæ* Graii meminere, G. III, 90. — magni perhibent, Cir. 54.

Polio : polibant ægida squamis auroque, Æ. VIII, 436. — *poliantur* tibi carmina, Cu. 10. — *politus* falce deus, Cu. 85. — *polita* jam parte, Æ. VIII, 426.

Polleo : pollens cæruleo regno conjux, Cir. 483. — *pollentis* quondam Nisi, Cir. 411. — *pollentem* sibi velat coma, Cu. 73.

Pollex : pollice virgineo demessum florem, Æ. XI, 68.

Polliceor : quæ tibi, Æ. IX, 301. — futuros comites deos, Cir. 339. — *pollicitus* certe es, Æ. I, 237.

Polluo : polluit ore dapes, Æ. III, 234. — *pollutum* hospitium, Æ. III, 61. — *polluto* amore, Æ. V, 6. — *polluta* pace, Æ. VII, 467.

Polus dum sidera pascet, Æ. I, 608. — lucidus æthra, Æ. III, 586. — *polum* cinxere cœtu, Æ. I, 398. — involvens umbra, Æ. II, 251. — tenebat nox, Æ. V, 721. — *polo* dimoverat umbram, Æ. III, 589; IV, 7. — palantes stellas, Æ. IX, 21. — labere, Æ. XI, 588. — supero fulgens, Cat. XI, 28. — *poli* intonuere, Æ. I, 90.

Pompa hæc referret me, Æ. XI, 163. — *pompas* sollennes ducere, G. III, 22. — sollennes ordine exsequerer, Æ. V, 53.

Pomum : poma in arbore pendent, E. I, 38. — mitia, E. I, 81. — jacent sub arbore, E. VII, 54. — carpent nepotes, E. IX, 50. — oblita succos degenerant, G. II, 59. — non miratur sua, G. II, 82. — nascuntur, G. II, 87. — senserunt truncos valentes, G. II, 426. — matura tenebat arbos, G. IV, 134. — *pomis* vilibus onerat, G. I, 274. — bis utilis arbos, G. II, 150. — sua nomina servat, G. II, 240. — exuberet annus, G. II, 516. — induerat se arbos, G. IV, 142. — agrestibus augent solum, Æ. VII, 111.

Pondus ignotum argenti et auri, Æ. I, 359. — versat, Æ. V, 407. — *ponderis* acti tormento in morem, Æ. XI, 616. — *pondere* convexo nutantem mundum, E. II, 50. — iniquo, G. I, 164. — se prodit, G. II, 254. — super pondere testæ, G. II, 351. — sub pondere valido, G. III, 172. — pondere devexo fluit cervix, G. III, 524. — cum magno pondere auri, Æ. III, 49. — pondere tarda pinus, Æ. V, 153. — immani cestus, Æ. V, 401. — vasto concidit, Æ. V, 447. — sub pondere gemuit, Æ. VI, 413. — pondere infesto volvebant saxa, Æ. IX, 512. — subito procubuit turris, Æ. IX, 540. — ingenti concussa est tellus, Æ. IX, 752. — magno saxum vellit, Æ. X, 381. — ipso defecit, Æ. XII, 255. — quo pondere vergat letum, Æ. XII, 727. — pondere culicis levior, Cu. 7. — prono provexit cursum, Cir. 26. — excurrit in libras octonas, Mor. 18. — *pondera* immania baltei rapiens, Æ. X, 496. — auri sunt mihi pondera, Æ. X, 527.

Pone sequens Eurydice, G. IV, 487. — legit pontum, Æ. II, 208. — subit conjux, Æ. II, 725. — sequens, Æ. X, 226.

Pono his nec metas rerum, nec tempora, Æ. I, 278. — in gremiis vestris, Æ. IX, 261. — *ponis* spem in armis, Æ. II, 676; XI, 411. — *ponit* auctumnus fetus, G. II, 521. — certamina pecoris magistris, G. II, 530. — præmia, Æ. V, 292, 486. — discrimina mundo, Cu. 101. — *ponunt* fundamina favis, G. IV, 161. — animas, G. IV, 238. — in

litore artus, Æ. I, 173. — Pœni ferocia corda, Æ. I, 302.—juvenem sublimem stramine, Æ. XI, 67. —*posuit* Orphea in medio, E. III, 46. — domos sub terris, G. I, 182. — vinea frondes, G. II, 403. — simul cervicem inflexam, Æ. III, 631. — Jovi centum templa, Æ. IV, 200. — errans urbem pretio, Æ. IV, 212. — templa, Æ. VI, 19. — nomen tellus, Æ. VIII, 329. — arma sub quercu, Æ. VIII, 616. — caput leto, Æ. XI, 830. — comas ferro, Æ. XII, 209. —*posuerunt* præmia ingeniis, G. II, 383. — carinas ratibus, G. II, 445. — hic mœnia Locri, Æ. III, 399. — non idcirco flammæ vires, Æ. V, 681. — cubilia in faucibus Orci, Æ. VI, 274. — partem suis, Æ. VI, 611. — venti, Æ. VII, 27. — urbem in montibus, Æ. VIII, 53. — me his locis, Æ. VIII, 335. — vitam in limine portæ, Æ. IX, 687. Zephyri, Æ. X, 103. —*ponet* mores et mœnia viris, Æ. I, 264. —*ponam* pocula, E. III, 36.—templum, G. III, 13. — classis certamina Teucris, Æ. V, 66. — ego hic sortes, Æ. VI, 73. — æqua solo culmina, Æ. XII, 569. — *ponat* vestigia, G. III, 195. — *ponant* qui pocula, Æ. I, 706. — *posuissem* victis manu Pergama, Æ. IV, 344. — *pone* ordine vites, E. I, 74. — caput, Æ. V, 845. — animos, Æ. XI, 366. — merum et talos, Cop. 37. — *ponite* spem, Æ. XI, 309. — *ponere* vitem, G. I, 284. — retia cervis, G. I, 307. — vitem plano, G. II, 273. — sedes ubi jubes? Æ. III, 88. — epulandum mensis, Æ. IV, 602. — te terra nequivi, Æ. VI, 508. — me hoc ita sentis, Æ. X, 623. — *posuisse* nomen colonis, Æ. VII, 63. — *positura* exitiis modum, Æ. VII, 129. — *positus* agro limes, Æ. XII, 898. — *positum* in clauso, G. IV, 303. — castris simulacrum, Æ. II, 172. — sic corpus, Æ. II, 644. — corpus, Æ. XI, 30. — *posito* de semine, G. II, 14. — certamine, Æ. VIII, 639. — super abjectum pede, Æ. X, 736. — *posita* te ut abessem, Æ. IV, 681. — urbe, Æ. V, 60. — *positæ* sic lauri, E. II, 55. — sub nocte volucres, Æ. IV, 527. — *positis* arboribus, G. II, 278. — seminibus, G. II, 354. — castris, G. III, 348. — exuviis, G. III, 437. — sagittis, G. IV, 344. — bellis, Æ. I, 291. — exuviis novus, Æ. II, 473. — aris, Æ. III, 404. — incudibus, Æ. VII, 629. — hastis, Æ. IX, 586. — armis, Æ. X, 52. — insignibus, Æ. XI, 89.

Pons : ponti ignoto sese committere, G. III, 78. — *pontem* vellere, Æ. VIII, 650. — indignatus Araxes, Æ. VIII, 728. — *ponte* parato stabat ratis, Æ. X, 654. — *pontes* jungunt, Æ. IX, 170. — altos transilit, Æ. X, 658. — altos instraverat, Æ. XII, 675. — *pontibus* crebris consistere, G. IV, 27. — altis turris, Æ. IX, 530. — exponit socios, Æ. X, 288.

Pontus et Abydi fauces tentantur, G. I, 207. — ingens ferit in puppim, Æ. I, 114. — Libyæ habet te, Æ. I, 556. — undique, Æ. III, 193. — medio venit, Æ. III, 417. — clamore intremuit, Æ. III, 672. — fert monstra sub æquore, Æ. VI, 729. — splendet sub lumine, Æ. VII, 9. — premit æquora, Æ. X, 103. — nos claudit, Æ. X, 377. — procurrens gurgite, qualis ruit, Æ. XI, 624. — *ponti* freta, G. I, 356. — æquora, G. I, 469. — gens humida, G. IV, 430. — hiems interclusit illos, Æ. II, 110. — *ponto* discludere, E. VI, 35. — humida vela, G. I, 372. — refuso, G. II, 163. — in medio fluctus, G. III, 237. — submergere, Æ. I, 40. — disjice corpora, Æ. I, 70. — nox incubat, Æ. I, 89. — pererrato denique statues mœnia, Æ. II, 295. — medio jacet insula, Æ. III, 104. — vasto me immergite, Æ. III, 605. — tendens palmas, Æ. V, 233. — incolumem te fore, Æ. VI, 345. — toto profugis me opponere ausa, Æ. VII, 300. — feruntur, Æ. IX, 122. — quæ proxi-

ma porta, Æ. IX, 238. — pilam jaciunt, Æ. IX, 712. — exposta rupes, Æ. X, 694. — cæruleo quæ sunt numina, Æ. XII, 182. — *pontum* moveri, G. I, 130. — magno murmure misceri, Æ. I, 124. — pars cetera legit, Æ. II, 207. — profundum adspectabant, Æ. V, 615. — trans pontum fugat, Æ. VI, 312. — spumantem secant, Æ. IX, 103. — trucem misceret, Cir. 76. — adverso sidere trucem perlabi, Cat. XI, 47.

Poples: poplite succiso, Æ. IX, 762; X, 699. — duplicato incidit ad terram, Æ. XII, 927.

Populator Minos, Cir. 111.

Populeus: populea sub umbra, G. IV, 511. — fronde, Æ. V, 134. — *populeas* inter frondes, Æ. VIII, 32; X, 190. — *populeis* ramis, Æ. VIII, 286.

Populo: populat curculio acervum, G. I, 185. — vi litora vestra, Æ. XII, 263. — *populant* formicæ acervum, Æ. IV, 403. — *populare* Libycos penates, Æ. I, 527. — *populatus* iter suum quisque, Æ. XII, 525. — *populata* tempora, Æ. VI, 496.

Populus Alcidæ gratissima, E. VII, 61. — in fluviis, E. VII, 66. — candida imminet antro, E. IX, 41. — et glauca, G. II, 13. — bicolor umbra velavit comas, Æ. VIII, 276. — ne plangat ictus, Cu. 140.

Populus que patresque exposcunt, Æ. IX, 192. — *populi* fasces, G. II, 495. — tabularia, G. II, 502. — ad proceres, Æ. III, 58. — audacis bello, Æ. IV, 615. — fortuna, Æ. XI, 345. — erat proventus, Mor. 79. — *populo* in magno, Æ. I, 152. — portendere bellum, Æ. VII, 80. — cum populo, Æ. VIII, 679. — cum populo pingui nil mihi, Cat. XI, 64. — *populum* late regem, belloque superbum venturum, Æ. I, 21. — tueri sub relligione, Æ. II, 188. — hunc communem regamus, Æ. IV, 102. — exstinxsti, Æ. IV, 682. — infusum omnem decedere jubet, Æ. V, 552. — volentem, Æ. V, 750. — *populi* circum hunc volabant, Æ. VI, 706. — multi nos petierunt, Æ. VII, 236. — Latini, Æ. VII, 716. — qui populi coeant, adspice, Æ. VIII, 385. — quaterni sub gente, Æ. X, 202. — auxilio supersunt, Æ. XI, 420. — tot, quos duces misere, Æ. XI, 430. — *populorum* dona, Æ. VIII, 721. — *populis* tot Asiæ regnatorem, Æ. II, 556. — nullus amor esto, Æ. IV, 624. — vocatis daret jura, Æ. VII, 247. — a populis Auroræ victor, Æ. VIII, 686. — ipsa caput, Æ. X, 203. — *populos* dicam, G. IV, 5. — per volentes dat jura, G. IV, 562. — latos despiciens, Æ. I, 225. — contundet feroces, Æ. I, 263. — Italiæ illa tibi expediet, Æ. III, 458. — propinquos, Æ. III, 502. — misceri, Æ. IV, 112. — replebat sermone, Æ. IV, 189. — per populos Graium ibat, Æ. VI, 588. — populos regere imperio, Æ. VI, 852. — Laurentes docet, Æ. VI, 892. — amborum regum exscindere, Æ. VII, 316. — per populos feroces agitur, Æ. VII, 384. — populos jam pridem resides vocat, Æ. VII, 693. — mille feroces rapit, Æ. VII, 725. — Sarrastes premebat, Æ. VII, 738. — regebat, Æ. VIII, 325. — ingentes tibi jungere, Æ. VIII, 475. — Latinos adspectat, Æ. X, 4. — fregerat, Cat. XII, 4.

Porca: porca cæsa jungebant fœdera, Æ. VIII, 641.

Porricio: porricit in fluctus exta, Æ. V, 776. — *porriciam* in fluctus exta, Æ. V, 238.

Porrigo: porgite dextris pocula, Æ. VIII, 274. — *porrigitur* cui corpus per novem jugera, Æ. VI, 597. — *porrecta* Rhodope redit sub axem, G. III, 351. — *porrectum* arena extendit, Æ. IX, 589.

Porro hinc accepit Roma, Æ. V, 600. — quæ sint ea flumina requirit, Æ. VI, 711. — percipe quid dubitem, Æ. IX, 190.

Porrum: porri secti area domat

famem, Mor. 83. — *porra* debentia nomen capiti, Mor. 74.

Porta ingens cæli tonat, G. III, 261. — qua data, Æ. I, 83. — adversa, ingens, Æ. VI, 552. — *portæ* in limine substitit, Æ. II, 242. — limina obscura, Æ. II, 752. — Scææ limina, Æ. III, 351. — custos, Æ. IX, 176. — in bivio, Æ. IV, 238. — in limine, Æ. IX, 687. — subeuntem Lucetium, Æ. IX, 570. — infigitur hasta, Æ. IX, 746. — *portam* Carmentalem Romano nomine monstrat, Æ. VIII, 338. — tenebant statione, Æ. IX, 183. — recludunt, Æ. IX, 675. — ad portam Dardaniam ruit, Æ. IX, 695. — portam converso cardine torquet, Æ. IX, 724. — *porta* eburna emittit natum, Æ. VI, 899. — *portæ* diræ Belli claudentur, Æ. I, 294. — panduntur, Æ. II, 27. — sacræ panduntur, Æ. VI, 574. — geminæ somni sunt, Æ. VI, 894. — geminæ Belli sunt, Æ. VII, 607. — *portarum* primi vigiles, Æ. II, 335. — limina, Æ. II, 803. — claustra, Æ. VII, 185. — *portis* erumpunt, G. IV, 78. — ruunt, G. IV, 185. — recipi, Æ. II, 187. — patentibus accipiunt socios, Æ. II, 266. — bipatentibus adsunt, Æ. II, 330. — propinquabam, Æ. II, 730. — it juventus, Æ. IV, 130. — moveri, Æ. VII, 429. — clausis acuant ferrum, Æ. VIII, 386. — apertis exierat, Æ. VIII, 585. — immittere socios, Æ. IX, 758. — omnibus circum instant Rutuli, Æ. X, 118. — sub altis effunde, Æ. XI, 485. — sub ipsis ab equo desiluit, Æ. XI, 499. — jam propinquabant, Æ. XI, 621. — plenis se fundunt, Æ. XII, 122. — sublimibus adstant, Æ. XII, 133. — sese extulit, Æ. XII, 441. — pro portis sustentant aciem, Æ. XII, 661. — ad *portas* cecidit custodia, G. IV, 165. — miratur, Æ. I, 422. — portas Scæas tenet Juno, Æ. II, 612. — adverso fornice conspicio, Æ. VI, 631. — tristes recludere, Æ. VII, 617. — morantes impulit, Æ. VII, 621. — per portas omnes se condunt, Æ. IX, 39. — portas objiciunt, Æ. IX, 45. — obsidere, Æ. IX, 159. — explorant, Æ. IX, 169. — ad portas prosequitur, Æ. IX, 309. — portas patentes præbere, Æ. IX, 693. — intra portas prælia miscent, Æ. X, 23. — ad portas ruere, Æ. XI, 142. — portas præfodiunt, Æ. XI, 473. — patentes irrupere, Æ. XI, 879. — claudere, Æ. XI, 883. — in portas arietat, Æ. XI, 890. — ad portas discurrunt alii, Æ. XII, 577. — portas pandere, Æ. XII, 584.

Portendo : portenderet ira deum, Æ. V, 706. — *portendere* debita hæc generi repeto, Æ. III, 184. — populo bellum, Æ. VII, 80. — *portendi* fatis hunc generum, Æ. VII, 256.

Portentum : portenta deum obstant, Æ. VII, 58. — quem casum ferant, Æ. VIII, 533. — horribili visu sequuntur, Æ. XI, 271.

Porticus : porticibus longis fugit, Æ. II, 528. — vacuis adservabant prædam, Æ. II, 761. — in amplis illos accipiebat, Æ. III, 353. — auratis volitans anser, Æ. VIII, 656. — vacuis sonat, Æ. XII, 476.

Portitor Orci, G. IV, 502. — horrendus squalore Charon, Æ. VI, 298. — ille Charon, Æ. VI, 326.

Porto tibi dona, Æ. X, 881. — *portas* bellum, Æ. III, 539. — *portat* te septima æstas omnibus terris, Æ. I, 755. — quem equus Thracius, Æ. V, 566; IX, 50. — sub tecta, Æ. VI, 211. — ovans prædam, Æ. IX, 758. — rorantia capita, Æ. XII, 512. — *portatis* quæ ad me munera, Æ. XI, 281. — *portant* sublimem pariter cum flamine, Æ. IV, 241. — velum deæ, Cir. 35. — *portabat* Cupido dona regia Tyriis, Æ. I, 696. — in urbem fasces, Mor. 80. — *portavit* amor luctum alumnæ, Cir. 289. — *portare* secum patrios penates, Æ. IV, 598. — *portans* Hebrus caput gurgite, G. IV, 524. — gens Ilium in Ita-

liam, Æ. I, 68. — tibi somnia, Æ. V, 840. — sinu præ se, Æ. XI, 544. — insignia, Cat. XI, 5. — *portantes* munera, Æ. XI, 333. — *portatur* qualis Athenis, Cir. 22. — *portantur* Pygmalionis opes pelago, Æ. I, 363. — *portanda* patri mandata, Æ. IX, 312.

Portus jam propior patescit, Æ. III, 530. — curvatus in arcum, Æ. III, 533. — immotus et ingens ipse, Æ. III, 570. — Drepani me accipit, Æ. III, 707. — in limine, Æ. VII, 598. — *portum* tetigere carinæ, G. I, 303. — efficit insula, Æ. I, 159. — hinc petit, Æ. I, 194. — tenet pubes tuorum, Æ. I, 400. — ad portum Caietæ se fert, Æ. VI, 901. — portum relinquit, Æ. VII, 7. — *portu* provehimur, Æ. III, 72. — tuto hæc fessos accipit, Æ. III, 78. — Chaonio subimus, Æ. III, 292. — progredior, Æ. III, 300. — Ausonio possis considere, Æ. III, 378. — alto se condidit, Æ. V, 243. — a portu diversa petamus, Æ. VII, 132. — portu sedetis, Æ. VII, 201. — *portus* memorem, G. II, 161. — revisit, G. IV, 390. — hic alii effodiunt, Æ. I, 427. — relinquo, Æ. III, 10. — Ortygiæ linquimus, Æ. III, 124. — intravimus, Æ. III, 219. — intrare licebit, Æ. III, 254. — linquere jubeo, Æ. III, 289. — vicinos paras invadere, Æ. III, 382. — ad portus ruit, Æ. III, 676. — portus parant, Æ. IV, 87. — vacuos sensit, Æ. IV, 588. — tangere, Æ. IV, 612. — Sicanos nec longe reor, Æ. V, 24. — petunt, Æ. V, 32. — amicos intramus, Æ. V, 57. — desertos vidit, Æ. V, 612. — Averni accedet, Æ. V, 813. — require Velinos, Æ. VI, 366. — in portus delati Troes, Æ. VII, 22. — portus tenebunt Ausonios, Æ. IX, 98. — ad portus beatos mittimus vela, Cat. VII, 8.

Posco supplex tua numina, Æ. I, 666. — quæ sit sententia, Æ. III, 59. — non indebita regna, Æ. VI, 66. — posco, Æ. IX, 194. — *poscit* sibi reddi honorem, Æ. V, 342. — sibi non hoc tempus spectacula, Æ. VI, 37. — socios incendia, Æ. IX, 71. — quod te parens, Æ. IX, 84. — scalas in mœnia, Æ. IX, 524. — illum in prælia, Æ. X, 661. — equos, Æ. XII, 82, 326. — viam auxilio, Æ. XII, 388. — solum in certamina, Æ. XII, 467. — famulam mortaria, Mor. 92. — *poscimus* te pacem, Æ. XI, 362. — *poscunt* terræ semina, G. II, 324. — Dardanidæ pœnas, Æ. II, 72. — sic fata, Æ. IV, 614. — bellum perverso numine, Æ. VII, 584. — quem numina, Æ. VIII, 512. — bello connubia, Æ. IX, 600. — bella manus, Æ. XI, 379. — me in certamina, Æ. XI, 434. — arma manu, Æ. XI, 453. — sic numina, Æ. XI, 901. — *poscebat* sibi honorem divum, Æ. VI, 589. — *poposcit* pateram regina, Æ. I, 728. — *poscas* oracula precibus, Æ. III, 456. — *poscat* quem Apollo, Æ. II, 121. — arma juventus, Æ. VII, 340. — sibi regnum, Æ. XI, 219. — *poscamus* ventos, Æ. V, 59. — *poscant* acies, Æ. VIII, 540. — quæ *posceret* ordo, Æ. V, 707. — *posce* tu modo deos veniam, Æ. IV, 50. — *poscere* caussas veniendi, Æ. I, 414. — te sic ventos jamdudum cerno, Æ. V, 26. — fata tempus, Æ. VI, 45. — fata hunc illum reor, Æ. VII, 272. — in prælia Turnum, Æ. VIII, 614. — currus nunc tempus, Æ. IX, 12. — sibi pretium, Æ. XII, 350. — *poscens* deos omina meliora, G. III, 456. — *poscente* nullo, G. I, 128. — *poscentibus* fatis, Æ. VIII, 477. — *posci* se fatis regem, Æ. VIII, 12. — in certamina Turnum testatur, Æ. XI, 221.

Possessor agelli, E. IX, 3.

Possum præcepta referre, G. I, 176. quidquid promittere, Æ. VIII, 401. — non fœdera possum, Æ. XII, 151. — me opponere, Æ. XII, 874. — sperare salutem, Cir. 322. — contendere, Cir. 418. — si quid cessare *potes*, E. VII, 10. — somnos ducere, Æ. IV,

560. — omnia, Æ. VI, 117. — namque potes, Æ. VI, 336. — armare fratres, Æ. VII, 335. — tu subducere Ænean, Æ. X, 81. — convertere classem, Æ. X, 83. — qui potes, reflectas tua orsa, Æ. X, 632. — potes servare, Cir. 275. — *potest* reddere responsa vates, G. III, 491. — abolere viscera undis, G. III, 560. — quod fieri ferro, Æ. VIII, 402. — quisquam vertere jussa, Æ. X, 35. — quid potest te juvare, Æ. XII, 872. — potest te tangere cura, Æ. XII, 933. — esse dulcior, Cat. XII, 4. — fuisse doctior, Cat. XIII, 8. — si non *possumus* omnes, E. VII, 23. — non omnia omnes, E. VIII, 63. — prædicere tempestates, G. I, 253. — possumus, Cir. 44; Cat. XI, 63. — *potestis* memorare, Æ. VII, 645; IX, 529. — *possunt* deducere Lunam, E. VIII, 69. — mutare labores, E. X, 64. — nec ferre omnia, G. II, 109. — non reverti, G. II, 313. — revocare parentes, G. III, 262. — movere animum, G. III, 520. — quæ æquora me accipere, Æ. II, 69. — possunt si quid numina, Æ. IV, 382. — quia posse videntur, Æ. V, 231. — nec retinere, Æ. V, 669. — si quid carmina, Æ. IX, 446. — neque avelli, Æ. XI, 201. — nec absistere ferro, Æ. XI, 307. — decedere solo, Æ. XI, 325. — nec possunt homines, nec possunt flectere divi, Cir. 379. — *poteram* contingere ramos a terra, E. VII, 40. — *poteras* requiescere, E. I, 80. — *poterat* videri legio, Æ. VIII, 605. — quem non perdere, Æ. XII, 776. — *poterant* haud impune tendere iter, Æ. VI, 239. — quod *potui*, E. III, 70. — forsan succumbere, Æ. IV, 19. — si sperare dolorem, Æ. IV, 419. — non divellere corpus, Æ. IV, 600. — quæ nil linquere, Æ. VII, 309. — hactenus, Æ. IX, 823. — perferre labores, Æ. XII, 177. — producere diem, Cir. 296. — *potuisti* linquere solam, Æ. IX, 482. — agitare Trojanos, Æ. XII, 804. — *potuit* rerum cognoscere causas, G. II, 490. — rescindere ferro, G. III, 453. — submergere ponto, Æ. I, 40. — Antenor penetrare Illyrios sinus, Æ. I, 242. — si arcessere, Æ. VI, 119. — te flectere, Æ. VIII, 384. — non depellere pestem, Æ. IX, 328. — nec perferre dolorem, Æ. IX, 426. — nec potuit, Æ. IX, 429. — potuit quæ virtus esse, fuit, Æ. XI, 312. — ut primum fari, Æ. XII, 47. — quem flectere mater, Cir. 134. — retinere incensam, Cir. 436. — *potuerunt* nec seri, G. I, 161. — haud ullæ sagittæ vincere, G. II, 124. — quid tandem committere, Æ. I, 232. — pauci, Æ. VI, 131. — capi capti, Æ. VII, 295. — quem non phalanges sternere, Æ. XII, 544. — *potero* perferre, Æ. IV, 420. — *poteris* cognoscere quæ sit virtus, E. IV, 27. — non dubiis cognoscere signis, G. IV, 253. — nec convellere, Æ. VI, 148. — flectere parentem, Cir. 333. — poteris, Cir. 334. — neque rami *poterunt* se extendere, G. II, 287. — *possim* ne adcedere partes, G. II, 483. — qua me tollere, G. III, 8. — superare labores, Æ. III, 368. — non omnia nomina percurrere, Æ. VI, 627. — cognoscere, Cir. 243. — vectari freta, Cat. V, 1. — scribere, Cat. XI, 10. — *possis* cognoscere, G. II, 226. — qua id facere, Æ. I, 676. — considere portu, Æ. III, 378. — urbem componere, Æ. III, 387. — sinus implere, Æ. III, 455. — ubi considere, Cir. 193. — quid non unica, Cir. 334. — *possit* quid uterque, E. III, 28. — ne qua scire dolos, Æ. I, 682. — duci in mœnia, Æ. II, 187. — lacrimis æquare labores, Æ. II, 362. — fallere amorem, Æ. IV, 85. — qua ratione confieri docebo, Æ. IV, 116. — quis fallere amantem, Æ. IV, 296. — quid femina, Æ. V, 6. — si excussisse deum, Æ. VI, 78. — adversos tegere, Æ. VI, 754. — educere natos, Æ. VIII, 413. — se attollere, Æ. IX, 322. — quo se immittere, Æ. IX, 421. — quibus concredere mu-

ros, Æ. X, 286. — quid virtus, Æ. XI, 386. — quos confundere aura, Cu. 154. — ut certis *possimus* discere signis, G. I, 351. — *possint* consistere, G. IV, 27. — ne Æneadæ ambire Latinum, Æ. VII, 334. — exercere diem, Æ. X, 807. — defendere tecta, Æ. XII, 627. — *possem* servare, Æ. X, 616. — finire dolores, Æ. XII, 880. — contemnere curas, Cir. 17. — *posses* perdere, Æ. X, 879. — *posset* ne quis cernere, neu contingere eos, Æ. I, 413. — nec reperire viam, Æ. V, 807. — quantum gloria, Æ. XI, 155. — *possent* perferre laborem, G. II, 443. — quantum circumdare, Æ. I, 368. — si defendi dextra Pergama, Æ. II, 292. — quantum servare, Æ. VI, 200. — si qua perrumpere aciem, Æ. IX, 513. — concurrere, Æ. XII, 771. — quæ morari cursum, Cir. 153. — *posse* reddere negabat, E. III, 241. — in sua ire loca, G. II, 234. — nec avertere regem, Æ. I, 38. — Pergama exscindi, Æ. II, 177. — me efferre pedem, Æ. II, 657. — dissimulare sperasti, Æ. IV, 306. — sic exstingui famam, Æ. VI, 527. — hoc precibus parentem sine, Æ. IX, 90. — reperire viam videor, Æ. IX, 196. — solvi præmia rear, Æ. IX, 253. — te manus evadere sperasti, Æ. IX, 561. — se evadere pugnæ cernit, Æ. XI, 703. — nasci malum, Cir. 431. — stertere super silice, Cat. XI, 46. — *potuisse* satis est videri, E. VI, 24. — me non occumbere, Æ. I, 98.

Post (adverb.): longo post tempore, E. I, 30, 68, 70 et alibi.

Post (præpos.) carecta latebas, E. III, 20. — alios petit dextra, Æ. I, 612. — hos, Æ. V, 154; VII, 655. — excidium Trojæ, Æ. V, 626. — longa tempora, Æ. VI, 409. — mortem, Æ. IX, 363; Cu. 275. — terga, Æ. XI, 81. — eruta Pergama, Æ. XI, 279.

Posterius loquetur graviore sono, Cu. 8. — pœnam futuram, Cu. 113. — posterius, Cu. 130.

Posterus. postera dies, Æ. III, 588; V, 42; VII, 148; XII, 113. — Aurora, Æ. IV, 6. — lux, Cir. 349.

Posthabeo: posthabui seria ludo, E. VII, 14. — *posthabita* Samo, Æ. I, 16.

Posthac efficiam, E. I, 76; E. III, 51. — illam nunquam videre, Cir. 510.

Postis: de poste sacro Neptuni refixum, Æ. V, 360. — *postes* nigri fuligine, E. VII, 50. — varios testudine pulchra, G. II, 463. — sub ipsos nituntur, Æ. II, 442. — relicti a tergo, Æ. II, 454. — æratos vellit, Æ. II, 480. — tenent amplexæ, Æ. II, 490. — cardine emoti procumbunt, Æ. II, 493. — superbi auro, spoliisque, procubuere, Æ. II, 504. — ferratos belli rupit, Æ. VII, 622. — fultos emuniit, Æ. VIII, 227. — in postes objice duros arietat, Æ. XI, 890. — castos inficiunt, Cir. 94. — *postibus* adversis figo clipeum, Æ. III, 287. — in sacris pendent arma, Æ. VII, 183. — superbis aptat dona, Æ. VIII, 722. — adesis hæsit, Æ. IX, 537.

Postquam introgressi, Æ. I, 520, et alibi.

Postremus merito, G. II, 410. — *postrema* fuerit canum cura, G. III, 404. — pistrix, Æ. III, 427. — *postremum* quem dejicis, Æ. XI, 664. — *postrema* coercent juvenes, Æ. IX, 27.

Postumus: postuma tua proles, Æ. VI, 763.

Potens armis atque ubere glebæ terra, Æ. I, 531; III, 164. — nimium visa Romana propago, Æ. VI, 872. — avis, atavisque, Æ. VII, 56. — facta promissi dea, Æ. VII, 541. — Atina, Æ. VII, 630. — seditione, Æ. XI, 340. — sit propago, Æ. XII, 827. — feritatis Ida, Cu. 310. — *potentem* auctorem accipiat, G. I, 27. — solem, G. II, 373. — nimborumque facis tempestatumque, Æ. I, 80. — Vestam, Æ. II, 296. — dominam, Æ. III, 438 — cæloque Ereboque Hecaten, Æ VI, 247. — dominum, Æ. VI, 621. — parvo Fabricium, Æ. VI, 844. — dex-

tram, Æ. VII, 234. — *potentes* maris et terræ tempestatumque, Æ. III, 528. — *potentum* limina, Æ. XII, 519. — *potentibus* herbis, Æ. VII, 19.

Potentia solis, G. I, 92. — mea magna, Æ. I, 664. — Romana, quæ æquavit cælo, Æ. VIII, 99. — quæ dura nostri egit in fraudem, Æ. X, 72. — fracta regis cessit, Cu. 365.

Potestas nulla datur affectare dextram, Æ. III, 670. — dum præcipitare potestas, Æ. IV, 565. — nulla datur exsuperare consilium, Æ. VII, 591. — tanta cui permissa? Æ. IX, 97. — nulla hinc exire, Æ. IX, 739. — nec respirare, Æ. IX, 813. — cui summa rerum, Æ. X, 100. — o *potestas* æterna hominum divûmque, Æ. X, 18. — *potestates* herbarum scire, Æ. XII, 396.

Potior: potitur vi auro, Æ. III, 56. — ille Paris rapto, Æ. IV, 217. — *potiuntur* Troes optata arena, Æ. I, 172. — Teucri armis, Æ. XII, 642. — *potiri* sceptro si contigerit, Æ. IX, 267. — *potitus* spolio gaudet, Æ. X, 500. — campo equus, Æ. XI, 493. — *potitum* conjugio Pyrrhi sceptrisque, Æ. III, 296. — *potiti* tellure insperata, Æ. III, 278. — auso, Æ. VI, 624. — bello pugnaque Rutuli, Æ. IX, 363. — præda et spoliis Rutuli, Æ. IX, 450.

Potior suboles, G. IV, 100. — hæc sententia visa est, Æ. IV, 287. . . .

Potis : nec potis fluctus æquare sequendo, Æ. III, 671, et alibi.

Potius ut reor et potius di firment, Æ. XII, 188, et alibi.

Poto: potat lac concretum, G. III, 463. — *potant* oblivia ad undam, Æ. VI, 715. — *potare* undam ad puteos, G. III, 330. — *potum* venient juvenci, E. VII, 11. — potum pastas age capellas, E. IX, 24. — *potis* rivis gauderent intuba, G. IV, 120.

Præ se jactant responsa, Æ. IX, 134. — se portans, Æ. XI, 544.

Præbeo: præbebat faces alumnis, Cu. 311. — *præbuit* usque terra labores, Æ. X, 322. — *præbere* latebras, G. II, 216. — fluvios, G. III, 301. — portas patentes, Æ. IX, 693.

Præcedo: præcesserat agmen ante volans, Æ. IX, 47.

Præcelsus: præcelsa in rupe consedit, Æ. III, 245.

Præceps deferar in undas, E. VIII, 59. — fertur in hostem, G. III, 236. — Eurus, G. IV, 29. — fugeret, G. IV, 457. — sese tulit ad litora, Æ. III, 598. — se misit ad undas, Æ. IV, 253. — hinc fugis, Æ. IV, 565. — animi Tmarus, Æ. IX, 685. — sese in fluvium dedit, Æ. IX, 815. — præceps ruit saxum, Æ. XII, 684. — impellitur, Cir. 184. — de montibus isses, Cir. 302. — corruit, Cat. XII, 7. — *præcipiti* noto, Æ. VII, 411. — *præcipitem* currum lavit sol, G. III, 359. — deturbat Menœten, Æ. V, 175. — Daren, Æ. V, 456. — projecit, Æ. V, 860. — adegit turbine, Æ. VI, 594. — Murranum, Æ. XII, 531. — impulit rota, Æ. XII, 579. — rapuisse ferrum est fama, Æ. XII, 735. — in *præceps* rapit alveus, G. I, 203. — patet Tartarus, Æ. VI, 578. — *præcipiti* certamine, G. III, 103. — saltu, Æ. VIII, 257. — in præcipiti stantem turrim, Æ. II, 460. — *præcipites* aves, G. III, 547. — cadunt, G. IV, 80. — trahit silvas, Æ. II, 307. — tempestate columbæ, Æ. II, 516. — metus agit, Æ. III, 682. — vigilate, Æ. IV, 573. — corripuere campum, Æ. V, 144. — nos premebat, Æ. X, 232. — ruunt, Æ. XI, 673. — in fossas, Æ. XI, 888. — imitantur ferrum sudibus, Æ. XI, 895.

Præceptum: præcepta veterum referre, G. I, 176. — dabit, G. IV, 398. — deum secuti, G. IV, 448. — matris facessit, G. IV, 548. — sponsæ audierit, Æ. II, 345. — parentis edocet, Æ. V, 747. — Sibyllæ exsequitur, Æ. VI, 236. — jubent nos deponere dona, Æ. VI, 632. — facessunt, Æ. IX, 45. — vetant, Cat. IX, 3. — *præceptis* parere, Æ. II, 607. — Heleni adolemus

honores, Æ. III, 546. — nutricis paret, Cir. 353.

Præcipio : præcipit spe hostem, Æ. XI, 491. — *præcepi* omnia, Æ. VI, 105. — *præceperat* Æneas discedens, Æ. IX, 40. — *præcipiant* numerumque modumque carinis, Æ. XI, 329. — *præceperit* si æstus lac, E. III, 98. — *præcipere* litora, Æ. X, 277. — *præceptum* iter, Cu. 289.

Præcipito : præcipitat nox cælo, Æ. II, 9. — longe excussus Aconteus, Æ. XI, 617. — moras, Æ. XII, 699. — *præcipitant* furor iraque mentem, Æ. II, 317. — flumina mento, Æ. IV, 251. — humum in vada nimbi, Æ. IX, 670. — nimbi effusa grandine, Æ. X, 804. — curæ dare tempus, Æ. XI, 3. — *præcipitate* moras, Æ. VIII, 443. — *præcipitare* pelago insidias Danaum, Æ. II, 37. — dum potestas, Æ. IV, 565. — *præcipitans* traxi mecum gubernaclum, Æ. VI, 351.

Præcipue dum frons tenera, G. II, 372. — legat matrum corpora, G. III, 51. — notabis, G. III, 101. — pius Æneas gemit, Æ. I, 220. — Phœnissa expleri nequit, Æ. I, 712. — cum jam, etc., Æ. II, 212. — Æneas, Æ. VI, 176. — horrida gens, Æ. VII, 746. — adspirate labori, Cir. 99.

Præcipuus fragor, Æ. XI, 214. — *præcipuum* laborem, G. III, 74. — Ænean, Æ. VIII, 177. — *præcipuos* honores, Æ. V, 249.

Præcido : præcisis undique saxis, Æ. VIII, 233.

Præclarus : præclara bello gens, Æ. VIII, 480. — bello proles, Æ. XII, 347. — *præclaram* urbem, Æ. IV, 655. — *præclara* stirpe, G. IV, 322. — *præclara* facta, Æ. X, 397.

Præco : præconis voce, Æ. V, 245.

Præcordia : præcordia circum, G. II, 484. — in præcordia redit virtus, Æ. II, 367. — ad intima subdit anguem, Æ. VII, 347. — transit hasta fisso ligno, Æ. IX, 413. — tumidus regno, Æ. IX, 596. — coit sanguis, Æ. X, 452. — mea oppugnat, Cir. 272. — mulcens, Cir. 346.

Præda onerosa Euryalum impedit, Æ. IX, 384. — date (voc. part.) canibus jaces, Æ. IX, 485. — Charontis agor, Cu. 215. — Phrygiæ vaga fluctuat, Cu. 355. — *prædæ* se accingunt, Æ. I, 210. — sortem ducere, Æ. IX, 268. — amore, Æ. XI, 782. — *prædam* fert avibus, G. II, 60. — adservabant, Æ. II, 763. — in prædamque vocamus divos, Æ. III, 223. — circumvolat turba, Æ. III, 233. — semesam relinquunt, Æ. III, 244. — convectant, Æ. IV, 404. — ni putasset, Æ. VI, 361. — duci jubet, Æ. XI, 79. — portat ovans, Æ. XI, 757. — projecit, Æ. XII, 255. — *præda* potiti Rutuli, Æ. IX, 450. — arcis ditata vis Argea, Cr. 342. — *prædas* raptas ad litora vertere, Æ. I, 528. — recentes convectare, Æ. VII, 749. — recentes comportare, Æ. IX, 613. — avertere, Æ. X, 78.

Prædico : prædixit malum sinistra cornix, E. I, 18. — quæ mihi Phœbus, Æ. III, 252. — mihi hos luctus, Æ. III, 713. — *prædixerat* cantu diem, Mor. 2. — *prædicam* tibi unum illud, Æ. III, 436. — *prædicere* malum, E. I, 17. — *prædicta* multa vatum horrificant, Æ. IV, 664.

Prædisco : prædiscere ventos cæli morem, G. I, 51. — tempestates, G. I, 252. — nigram tellurem, G. II, 255.

Prædives : prædivitis Latini, Æ. XII, 213.

Prædo perfidus quam relinquet, Æ. VII, 362. — *prædonis* Æneæ corpore, Æ. X, 774. — Phrygii telum, Æ. XI, 484.

Prædor : prædari lupos, G. I, 130.

Prædulcis : prædulce decus certamine posset, Æ. XI, 155.

Prædurus : prædurum viribus Orsen, Æ. X, 748. — *prædura* corpora, G. II, 531.

Præeo : præeunte carina, Æ. V, 186.

Præfero : præfert nanti frons hominem, Æ. X, 211. — *præferimus* ul-

tro manibus vittas, Æ. VII, 237. — munera, Æ. XI, 249. — ne *præferat* me sibi illa, E. II, 4. — *prætulerim* te cunctis, Æ. XII, 145. — *prælato* honori, Æ. V, 541.

Præficio : præfecit te lucis, Æ. VI, 118. — me lucis, Æ. VI, 564.

Præfigo : præfigunt ora prima capistris, G. III, 399. — capita, Æ. IX, 466. — *præfigeret* templis arma, Æ. XI, 778. — *præfigere* puppibus arma, Æ. X, 80. — *præfixum* ferro robur, Æ. X, 479. — *præfixo* ferro, Æ. V, 557. — *præfixa* cuspide, Æ. VII, 817. — *præfixa* ora, Æ. IX, 471. — ferro hastilia, Æ. XII, 489.

Præfodio : præfodiunt alii portas, Æ. XI, 473.

Præfor : præfatus divos rex, Æ. XI, 301. — *præfata* mortis connubia, Cu. 246.

Præfulgeo : præfulgens unguibus aureis pellis, Æ. VIII, 553.

Prælabor : prælabi rotis flumina Alphea, G. III, 180.

Prælium : prælia quum canerem, E. VI, 3. — ventorum concurrere, G. I, 317. — horrida miscent, G. II, 238. — ad prælia ventum est, G. III, 98. — prælia miscent vi, G. III, 220. — dant cervi, G. III, 265. — dicam, G. IV, 5. — prima ineunt, G. IV, 314. — tentant vigiles, Æ. II, 334. — in prælia audere, Æ. II, 347. — prælia multa conserimus, Æ. II, 397. — instaurata revisam, Æ. II, 670. — nova tentant, Æ. III, 240. — in prima tollit caput, Æ. V, 375. — in prælia ferre manum, Æ. V, 402 — prælia voce diremit, Æ. V, 467. — texunt ludo, Æ. V, 593. — in prælia armare fratres, Æ. VII, 335. — prima movent Martem, Æ. VII, 603. — te misere, Æ. VII, 744. — prælia dura pati, Æ. VII, 806. — in prælia poscere Turnum, Æ. VIII, 614. — in prælia agens Italos, Æ. VIII, 678. — in prælia cogit acies, Æ. IX, 463. — ad prælia torpent vires, Æ. IX, 499. — prælia miscent intra portas, Æ. X, 23. — tollunt, Æ. X, 357. — in prælia meditantem taurum, Æ. X, 455. — in prælia illum poscit, Æ. X, 661. — ad prælia veni, Æ. X, 901. — prælia cum gente dura esse, Æ. XI, 48. — nulla quos fatigant, Æ. XI, 307. — in prælia cingitur Turnus, Æ. XI, 486. — in prælia hortatur Messapum, Æ. XI, 520. — inter media prælia belli fugiens, Æ. XI, 541. — in prælia tertia congressi, Æ. XI, 631. — prælia sæva suscitat, Æ. XI, 727. — reficit pulsos, Æ. XI, 731. — tentent, Æ. XI, 912. — in prælia prima ciet mugitus, Æ. XII, 103. — inter prælia media quatit equos, Æ. XII, 337. — in prælia media fertur, Æ. XII, 346. — per prælia ruunt ambo, Æ. XII, 526. — prælia nostra pati, Æ. XII, 570. — ad prælia se cogi, Æ. XII, 581. — prælia miscet, Æ. XII, 628. — in prælia inimica incurrunt, Æ. XII, 716. — prælia prima conscendebat equos, Æ. XII, 735. — inimica traherem Teucros, Æ. XII, 812. — horrida pinguntur, Cir. 31.

Prælum : prælorum cola, G. II, 242.

Præmetuo : præmetuens illa sibi Teucros infestos, Æ. II, 573.

Præmitto : præmittit Æneas Achaten ad naves, Æ. I, 644. — *præmisit* equitum arma, Æ. XI, 513. — *præmissus* Achates, Æ. VI, 34. — *præmissi* ex urbe equites, Æ. IX, 367. — *præmissa* tuis rebus exordia, Cir. 47.

Præmium : præmia sua sunt laudi, Æ. I, 461. — tanta sunt victis, Æ. V, 353. — quæ digna posse solvi rear? Æ. IX, 253. — tua jam nunc, Æ. IX, 271. — digna Camillæ ut capias, Æ. XI, 857. — levia aut ludicra petuntur, Æ XII, 765. — pietatis ubi sunt? Cu. 224. — maxima, Cat. XI, 40. — posuere ingeniis, G. II, 382. — palmæ miratus, G. III, 49. — digna ferant tibi, Æ. I, 605. — debita reddant, Æ. II, 537. — Veneris noris, Æ. IV, 33. — palmæ exspectent, Æ. V, 70.

— cepissent, Æ. V, 232. — ponit, Æ. V, 292, 486. — ad præmia ultima venit, Æ. V, 346. — accipient primi, Æ. V, 308. — multa pugnæ aggerat, Æ. XI, 78. — hæc ferunt, Æ. XII, 360. — inter præmia magna ducet, Æ. XII, 437. — irrita vulgi expertum, Cir. 2. — magna tribuistis, Cir. 93. — multa donavit, Cat. XI, 39.

Prænato : qui prænatat domos (scil. amnis), Æ. VI, 705.

Prænuntius : prænuntia luctus fama, Æ. XI, 139.

Præpando : præpandit cornua patula fronte, Cu. 16.

Præpes armiger Jovis, Æ. V, 254. — *præpetis* pennæ, Æ. III, 361. — *præpetibus* pennis, Æ. VI, 15.

Præpinguis : præpingue solum Helori, Æ. III, 698.

Præpono : præponere urbi castra, Cat. XI, 43.

Præripio : præreptus matri amor, Æ. IV, 516. — *prærepta* conjuge, Æ. IX, 138.

Prærumpo : præruptus aquæ mons, Æ. I, 105. — *præruptis* saxis congesta oppida manu, G. II, 156.

Præsagus : præsaga mali mens, Æ. X, 843. — *præsagi* fulminis ignes, Æ. X, 177.

Præscisco : præsciscere longe vulgi animos, G. IV, 70.

Præscius : præscia venturi vates, Æ. VI, 66. — *præscia* longe corda, Æ. XII, 452.

Præscribere : præscripsit sibi pagina nomen, E. VI, 12.

Præsens fortuna laborum est, G. III, 452. — si cui in pectore virtus, Æ. V, 363. — succurre, Æ. IX, 404. — exitium, Æ. XII, 760. — *præsentis* terræ, Æ. V, 656. — leti mora, Æ. X, 622. — *præsentem* mortem, Æ. I, 91. — *præsenti* pignore, Æ. III, 611. — Marte, Æ. VIII, 495. — vulnere, Cir. 282. — *præsentes* divos cognoscere, E. I, 42. — *præsentia* numina, G. I, 16; Cir. 245. — ora, Æ. III, 174. — *præsentius* auxilium, G. II, 127. — quid si audes, Æ. XII, 152. — quo (signo) non præsentius ullum turbavit mentes, Æ. XII, 245.

Præsentia Turni urguet, Æ. IX, 73.

Præsentio : præsensit dolos regina, Æ. IV, 297.

Præsepe : præsepia repetent tauri, E. VII, 39. — satura, G. III, 214. — ad plena reddunt animas, G. III, 495. — ubi fugit, Æ. XI, 492. — *præsepibus* ferat herbas, G. III, 395. — sub immotis delituit vipera, G. III, 416. — arcent fucos, G. IV, 168; Æ. I, 435. — in præsepibus sævire ursi, Æ. VII, 17. — ter centum in altis stabant, Æ. VII, 275.

Præsertim, G. I, 115; II, 310.

Præses belli, Æ. XI, 483.

Præsideo : præsidet arvis Geticis, Æ. III, 35. — quibus præsidet Apollo, Æ. VI, 10. — arvis Jupiter, Æ. VII, 800. — stagnis fluminibusque, Æ. XII, 140.

Præstans animi juvenis, Æ. XII, 19. — in munere signorum scorpius, Cir. 533. — *præstantis* imaginis, Cu. 56. — *præstanti* corpore tauros, G. IV, 538, 550; Æ. VIII, 206. — corpore Nymphæ, Æ. I, 71. — munere, Æ. V, 361. — forma, Æ. VII, 483. — corpore Turnus, Æ. VII, 783. — *præstantes* virtute legit, Æ. VIII, 548. — *præstantibus* armis, Æ. XI, 291.

Præstantior : quo non præstantior alter ære ciere viros, Æ. VI, 164.

Præsto : præstat componere fluctus, Æ. I, 135. — lustrare metas, Æ. III, 429. — *præstet* magnum Achillem, Æ. XI, 438. — *præstiterit* mactare juvencos, Æ. VI, 39.

Præsumo : præsumite animis et spe bellum, Æ. XI, 18.

Prætendo : prætendit manu ramum, Æ. VIII, 116. — *prætendunt* hastas reductis dextris, Æ. XI, 606. — *prætende* manu fumos, G. IV, 230. — *prætendere* sæpem segeti, G. I, 270. — ramos, Æ. VIII, 128. — Marti

muros, Æ. IX, 599. — ramos manu, Æ. XI, 332. — nec *prætendi* unquam tædas, Æ. IV, 339. — *prætenta* Sicanio sinu insula, Æ. III, 692. — *prætenta* Syrtibus arva, Æ. VI, 60.

Præter vada vexit, Æ. VII, 24. — fugientem, Æ. X, 399. — litora, Cu. 306. — fratres, Cat. V, 37.

Præterea arma multa pendent, Æ. VII, 183, et alibi.

Prætereo hæc, G. IV, 148. — *præterit* æstas, G. II, 322. — cursu jam hos, jam illos, Æ. IV, 157. — Centaurus victam, Æ. V, 156. — subito priorem, Æ. V, 171. — arces abruptas Scironis Cir. 465. — *præterire* impetum cisi, Cat. VIII, 4. — *præteritos* annos, Æ. VIII, 560.

Præterlabor: præterlabere tumulum Tiberine, Æ. VI, 875. — *præterlabare* hanc pelago necesse est, Æ. III, 478.

Prætervehor ostia Pantagiæ et sinus, Æ. III, 688.

Prætexo: prætexit arundine ripas, E. VII, 12; G. III, 15. — hoc nomine culpam, Æ. IV, 172. — *prætexunt* puppes litora, Æ. VI, 5. — *prætexite* honore volumen novum, Cir. 100. — *prætexat* purpura canos, Cir. 320. — *prætexere* funera sacris germanam, Æ. IV, 500.

Prætorium: ad prætoria miscentur apes, G. IV, 75.

Præuro: præustis sudibus non agitur, Æ. VII, 524.

Prævalidus: prævalidam ostendat se, G. II, 253. — *prævalidas* vites, G. II, 190.

Prævehor: prævectus equo nuntius, Æ. VII, 166.

Prævenio: præveniens diem age, E. VIII, 17.

Præverro: præverrit cauda silices, Mor. 23.

Præverto: prævertite in æthere nubes, Cir. 203. — *prævertere* amore animos resides, Æ. I, 721. — cursu ventos, Æ. VII, 807. — equo ventos, Æ. XII, 345. — *prævertitur* fuga Hebrum, Æ. I, 317.

Prævideo: quæ prævidet, Mor. 15 — *prævidit* ictum velox, Æ. V, 445.

Prandium: prandia sua vultu damnat, Mor. 107.

Pratum: prato quiescunt arma, Æ. X, 836. — *prata* sat biberunt, E. III, 111. — per prata venient juvenci, E. VII, 2. — hic mollia, E. X, 42. — arida tondentur, G. I, 289. — Caystri rimantur, G. I, 384. — carpere, G. III, 142. — mollia movere animum possunt, G. III, 521. — rubeant coloribus, G. IV, 306. — recentia rivis incolimus, Æ. VI, 674. — in *pratis* aries mutabit vellera, E. IV, 43. — in pratis anguis, E. VII, 71. — in mollibus, G. II, 384. — in pratis flos, G. IV, 271. — veluti in pratis insidunt floribus apes, Æ. VI, 707.

Pravus: pravi tenax, Æ. IV, 188.

Precia: preciæ, G. II, 95.

Precor hæc, Æ. IV, 621. — miserere, Æ. VI, 117. — adspirate canenti, Æ. IX, 525. — te per hospitium, Æ. X, 460. — te per Manes, Æ. X, 525. — deponas curam, Æ. XII, 48. — jam melior, diva, Æ. XII, 179. — Faune, miserere, Æ. XII, 777. — *precatur* Oceanum, G. IV, 381. — justum memorque numen, Æ. IV, 521. — sic voce, Æ. VI, 186; IX, 403. — lætus, Æ. VI, 193. — Genium loci Tellurem, etc., Æ. VII, 137. — breviter, Æ. X, 251. — socios, Æ. X, 293. — lætus Æneas, Æ. X, 874. — sic voce superos, Æ. XI, 784. — sic stricto ense, Æ. XII, 175. — *precamur* numina Palladis, Æ. III, 543. — *precantur* divos, Æ. VIII, 279. — fœdus infectum, Æ. XII, 242. — *precari* veniam, Æ. III, 144. — cui me Fortuna voluit, Æ. VIII, 127. — *precando* tentare animum, Æ. IV, 113, 413. — flecti fata, Æ. VI, 376. — indubitare viribus tuis absiste, Æ. VIII, 403. — *precantis* miserere, Æ. X, 598. — *precanti* multa congeminat securim, Æ. XI, 697.

— *precantem* protendens dextram, Æ. XII, 930. — *precantes* haud aspernanda prosequitur venia, Æ. XI, 106. — *precantia* verba, Æ. VII, 237. — *precatus* supplex Jovem per vota, Æ. IX, 624. — sic ante Pallas, Æ. X, 420. — *precati* numina, Æ. III, 633. — superos viri, Æ. V, 529.

Prehendo : prendimus arcem, Æ. II, 322. — tandem oras, Æ. VI, 61. — *prendere* volitantia saxo folia, Æ. III, 450. — tecta manu, Æ. IX, 558. — cursu quem non poterat, Æ. XII, 775. — *prehensum* dextra continuit, Æ. II, 592. — *prensi* negabunt verbera pati, G. III, 207. — *prensos* boves domitare, G. I, 285. — *prensa* manu corpora, Æ. III, 624. — *prehensis* frenis, Æ. XI, 719. — *prensis* altaribus, Cat. V, 22.

Premo : premit lingua fauces, G. III, 508. — imperio ventos, Æ. I, 54. — corde dolorem, Æ. I, 209. — mare, arva pelago, Æ. I, 246. — hasta illum, Æ. II, 530. — Luna vicissim lumen, Æ. IV, 81. — fingens fronde crinem, Æ. IV, 148. — Pristis partem rostro, Æ. V, 187. — ore responsa, Æ. VII, 103. — lacum desuper telis, Æ. VIII, 249. — hinc Rutulus, Æ. VIII, 474. — vocem, Æ. IX, 324. — armigerum, Æ. IX, 330. — turba leonem telis, Æ. IX, 793. — æquora placida pontus, Æ. X, 103. — sub corde gemitum, Æ. X, 465. — hos turba super, Æ. XI, 880. — *premimus* canitiem galea, Æ. IX, 612. — vestigia per ignem, Æ. XI, 788. — *premunt* nocte, quod mulsere die, G. III, 401. — parietibus, G. IV, 297. — te jussa parentis, Æ. VII, 368. — nulla numina, Æ. X, 375. — hostem nube facta, Æ. XII, 254. — *premebat* obnixus curam sub corde, Æ. IV, 332. — ditione populos, Æ. VII, 737. — urbem obsidione, Æ. VIII, 647. — nos ferro flammaque, Æ. X, 232. — *premebant* undique tela, Æ. XI, 545. — nec *pressi* oculos, Æ. IX, 487. — *pressit* anguem sentibus, Æ. II, 380. — vestigia, Æ. VI, 197, 331. — jacentem quies, Æ. VI, 521. — stupefactus vocem, Æ. VII, 119. — exanimem pede, Æ. X, 495. — oculos quies, Æ. XII, 908. — equos, Cu. 283. — *pressere* ad pectora natos, Æ. VII, 518. — *premes* umbras falce, G. I, 157. — virgulta per agros, G. II, 346. — cervum ad retia, G. III, 413. — dulcia mella, G. IV, 101. — *premet* servitio domus Assaraci Phthiam, Æ. I, 284. — *premat* Carthago Ausoniam, Æ. X, 54. — sibi sulcum carina, Æ. X, 296. — quos viros Simois, Æ. XI, 257. — — quum *premeret* Trojana juventus Graios, Æ. I, 467. — natura, Cir. 316. — *premere* habenas, Æ. I, 63. — jugo arva, Æ. X, 78. — arma Latini, Æ. XI, 402. — *premendo* fingit, Æ. VI, 80. — *premens* ignem, G. III, 85. — verbenas, G. IV, 131. — eliserit angues, Æ. VIII, 289. — *prementem* (aliquam sororum) apri cursum, Æ. I, 324. — *premente* jugo, Cat. VIII, 11. — *premitur* mundus, G. I, 241. — dum *prementur* nocte, Æ. VI, 828. — *premeretur* caseus, E. I, 35. — *pressus* mentem formidine obstupui, Æ. III, 47. — *pressa* corona coma, Æ. V, 556. — est gloria, Æ. XII, 322. — stupore tuo puella, Cat. III, 4. — *pressi* copia lactis, E. I, 82. — *presso* gutture, G. I, 410. — sub vomere, G. II, 203, 356. — solo, Æ. V, 331. — ore, Æ. VI, 155. — *pressa* graviter hasta, Æ. X, 347. — *pressos* propaginis arcus, G. II, 26. — artus, Cu. 158. — *pressis* singultibus, Cir. 211. — *pressæ* carinæ, G. I, 303. — *pressis* mammis, G. III, 310. — favis, G. IV, 140. — pressis pugnat habenis, Æ. XI, 600.

Prenso : prensat forcipe ferrum, Æ. XII, 404. — *prensant* fastigia dextris, Æ. II, 444. — *prensantem* umbras nequidquam, G. IV, 501. — manibus capita montis ni invasisset, Æ. VI, 360.

Presso : pressat ubera, Æ. III, 642. — *pressabimus* frustra ubera palmis, Æ. III, 99.

Pretium victoribus, Æ. V, 111. — moræ fore, Æ. IX, 232. — Pelidæ currus poscere ausus, Æ. XII, 350. — *pretio* posuit urbem, Æ. IV, 212. — inductus, Æ. V, 399. — fixit leges, Æ. VI, 622. — redemtum me mandet humo, Æ. IX, 213. — alio illum adfecit, Æ. XII, 352. — est bacca, Cu. 67. — *pretiis* invitat animos, Æ. V, 292. — luxuriæ curis, Cu. 59.

Prex, *Preces* : prece adora numen Junonis, Æ. III, 437. — accendit virtutem, Æ. X, 368. — *preces* nostras audite, Æ. IV, 612. — ni fudisset, Æ. V, 234. — in preces omnes descendere, Æ. V, 782. — cessas, Æ. VI, 51. — preces fundit rex, Æ. VI, 55. — fer Junoni, Æ. VIII, 60. — patrius audite, Æ. VIII, 574. — immiscet, Æ. X, 153. — exauditæ, Æ. XI, 158. — nec magnas valuisse, Æ. XI, 229. — *precibus* humanis mansuescere, G. IV, 470. — si flecteris ullis, Æ. II, 689. — jubent exposcere pacem, Æ. III, 261. — poscas oracula, Æ. III, 456. — cum precibus sese tulit ad litora, Æ. III, 599. — precibus si quis locus, Æ. IV, 319. — vocate Anchisen, Æ. VII, 133. — hoc posce parentem, Æ. IX, 90. — sub precibus venia ulla latet, Æ. X, 626. — nostris inflectere, Æ. XII, 800.

Primævus quorum Helenor, Æ. IX, 545. — *primævo* flore, Æ. VII, 162. — corpore, Æ. X, 345.

Primitiæ de rege sunt hæc, Æ. XI, 16. — miseræ juvenis, Æ. XI, 156.

Primitus in ovo fluitant effigies, Cir. 490.

Primo (adverbial.), G. III, 187; IV, 310; V, 654; IX, 576.

Primores : primorum juvenumque senumque manus, Æ. IX, 309.

Primum (adverbial.) quo loco effodere signum, Æ. I, 442 et alibi.

Primus dedit responsum, E. I, 45. — Pan, E. II, 32. — audit pastorum amores, E. VIII, 24. — movit agros, G. I, 122. — Oriens, G. I, 250. — humum fodito, G. II, 408. — deducam Musas in patriam, G. III, 10. — mitte, G. III, 64. — ire audet, G. III, 77. — Erichthonius, G. III, 113. — equi labor, G. III, 182. — carpere rosam, G. IV, 134. — abundare apibus, G. IV, 140. — Italiam venit, Æ. I, 1. — Thymœtes hortatur, Æ. II, 32. — ante omnes Laocoon, Æ. II, 40. — jubet Priamus, Æ. II, 146. — Machaon, Æ. II, 263. — Androgeus, Æ. II, 370. — Corœbus procumbit, Æ. II, 424. - Achates, Æ. III, 523. — Palinurus, Æ. III, 561. — amor, Æ. IV, 17. — qui me sibi junxit, Æ. IV, 28. — leti primus et malorum ille dies caussa fuit, Æ. IV, 169. — victor, Æ. V, 310. — abit Nisus, Æ. V, 318. — Acestes, Æ. V, 451. — locus ante omnes, Æ. V, 491. — torsisti telum, Æ. V, 497. — Ascanius, Æ. V, 596, 667. — Æneas, Æ. VI, 183; X, 310. — surget Silvius, Æ. VI, 761. — fundabit urbem, Æ. VI, 811. — hic accipiet imperium, Æ. VI, 820. — init bellum Mezentius, Æ VII, 647. — pater, Æ. VIII, 134. — auctor, Æ. VIII, 269. — Potitius, Æ. VIII, 281. — Saturnus, Æ. VIII, 319. — Caicus, Æ. IX, 35. — in hostem? Æ. IX, 51. — Iulus, Æ. IX, 232. — se agebat, Æ. IX, 696. — jube vocari socios, Æ. X, 242. — Abantem interimit, Æ. X, 427. — Pallas, Æ. XI, 26. — sceptris Latinus, Æ. XI, 238. — ego supplex venio, Æ. XI, 364. — ades patribus, Æ. XI, 380. — patiare labores, Æ. XII, 33. — Tolumnius inquit, Æ. XII, 258. — accendit animos, Æ. XII, 426. — torserat telum, Æ. XII, 461. — *prima* Thalia, E. VI, 1. — tellus, G. I, 12. — Ceres, G. I, 147. — seges, G. II, 266. — fugit dies, G. III, 67. — gesserat bellum, Æ. I, 24. — quies epulis, Æ. I, 723. — attigit, Æ.

I, 737. — mali labes, Æ. II, 97. — quies, Æ. II, 268. — fortuna monstrat iter, Æ. II, 387. — Juno tenet portas, Æ. II, 613. — æstas, Æ. III, 8. — quæ vellitur arbor, Æ. III, 27. — fides, Æ. III, 69. — quæ vos tulit tellus, Æ. III, 5. — hominis facies, Æ. III, 426 — quæ accepit ovantes, Æ. III, 544. — Tellus dat signum, Æ. IV, 166. — excepit motus futuros, Æ. IV, 297. — tu oneras malis, Æ. IV, 548. — Aurora, Æ. IV, 584. — ora, Æ. V, 341. — sagitta, Æ. V, 502. — corripit, Æ. V, 641. — via, Æ. VI, 96. — tulit finem vox, Æ. VII, 118. — lues, Æ. VII, 354. — origo, Æ. VII, 371. — caussa, Æ. VII, 481. — Silvia vocat, Æ. VII, 503. — quæ dedit fors arma, Æ. VII, 554. — juventa, Æ. VIII, 160. — cecinit, Æ. VIII, 340. — quies, Æ. VIII, 407. — Aurora, Æ. IX, 459. — acies, Æ. X, 125. — tenet puppis, Æneia, Æ. X, 157. — dies, Æ. X, 508. — supplex fugit, Æ. XI, 558. — fugit ala Camillæ, Æ. XI, 868. — Juturna audiit, Æ. XII, 448. — pugna, Æ. XII, 505. — laniata genas Lavinia, Æ. XII, 605. — victoria, Æ. XII, 626. — turbasti fœdera, Æ. XII, 862. — deum te mihi donat, Cir. 246. — *primi* litoris oram, G. II, 44. — pedis, Æ. V, 566. — solis, Æ. VI, 255. — *primæ* pugnæ exordia, Æ. VII, 40. — pugnæ funera, Æ. VII, 542. — *primum* hoc, Æ. II, 79. — quem tollere optabam, Æ. II, 636. — quem petebam, Æ. II, 636. — parentem, Æ. III, 58. — victorem, Æ. V, 540. — Acesten, Æ. V, 746. — Antiphaten, Æ. IX, 696. — quem dejicis? Æ. XI, 664. — *primam* coronam, Æ. V, 355. — eripuit, Æ. VII, 118. — deorum Tellurem, Æ. VII, 136. — ante aciem, Æ. VII, 531, 673; IX, 595. — aciem, Æ. VIII, 561. — urbem, Æ. IX, 244. — me absumite, Æ. IX, 494. — laudem, Æ. IX, 654. — *primo* Luciferi cum sidere, G. III, 324. — somno, Æ. I, 470. — adspectu, Æ. I, 613. — labori, Æ. II, 385. — in limine, Æ. II, 469, 485. — Eoo, Æ. III, 588; XI, 4. — metu parva, Æ. IV, 176; XI, 423. — Oriente, Æ. V, 42. — avulso, Æ. VI, 143. — frigore, Æ. VI, 309. — in limine, Æ. VI, 427; XI, 423. — mense, Æ. VI, 453. — cum lumine, Æ. VII, 130. — aquilone, Æ. VII, 361. — vento, Æ. VII, 528. — certamine, Æ. XI, 155. — *prima* ab origine, G. II, 336; G. III, 48; Æ. I, 372, 753. — terra consistere vetant, Æ. I, 541. — juventa, Æ. VII, 51; IX, 181. — lampade, Æ. VII, 148. — lanugine, Æ. X, 324. — de gente, Æ. XI, 331. — acie, Æ. XII, 305. — *primi* cuneis scindebant lignum, G. I, 144. — vigiles, Æ. II, 334. — agnoscunt clipeos, Æ. II, 422. — Pœnorum exspectant reginam, Æ. IV, 133. — Nisus et Eurialus, Æ. V, 294. — tres accipient præmia, Æ. V, 308. — honores, Æ. V, 347. — transmittere cursum orantes, Æ. VI, 313. — duces, Æ. VII, 107. — ductores, Æ. VIII, 6; Æ. IX, 226. — omnes juvenum tura dabant, Æ. VIII, 105. — habuere fines Latinos, Æ. VIII, 602. — dant ruinam, Æ. XI, 613. — quem colimus, Æ. XI, 786. — irrupere portas, Æ. XI, 879. — *primæ* mori ardent, Æ. XI, 895. — *primos* concubitus, G. III, 130. — Lucinæ labores, G. IV, 340. — inter primos limina perrumpit, Æ. II, 479. — primos trucidant, Æ. II, 494. — ortus, Æ. IV, 118. — artus, Æ. V, 857. — fasces, Æ. VII, 173. — furores, Æ. VII, 406. — inter primos, Æ. VII, 783; Æ. VIII, 586. — primos juvenum tot miserit Orco, Æ. X, 785. — honores, Æ. XI, 219. — suorum accitos imperio cogit, Æ. XI, 234. — trucidant, Æ. XII, 577. — primos annos, Cir. 45. — *primas* arces, Æ. VII, 61. — sedes, Æ. VII, 158. — acies, Æ. IX, 27. — quas adiit (mensas), Æ. X, 516. — ante acies, Æ. X, 643. — *prima* munuscula, E. IV, 18. — ad prima, G. II, 134. — prima sub frigora,

G. II, 321. — ora præfigunt capistris, G. III, 399. — prælia, G. IV, 314. — mœnia, Æ. III, 17. — quæ vito pericula, Æ. III, 367. — exordia, Æ. IV, 284. — certamina, Æ. V, 66. — non jam peto, Æ. V, 194. — tenet victor, Æ. V, 338. — in prælia, Æ. V, 375; XII, 103, 735. — piacula, Æ. VI, 153. — libamina, Æ. VI, 246. — tecta, Æ. VII, 127. — agmina, Æ. IX, 479; X, 561. — flamina, Æ. X, 97. — vestigia, Æ. X, 283. — intra limina, Æ. XI, 267. — prima pericula, Æ. XI, 505. — rudimenta, Cir. 45. — *primis* ominibus, Æ. I, 345. — ab annis, Æ. II, 87. — undis, Æ. V, 151. — in faucibus, Æ. VI, 273. — tot peremtis una cæde, Æ. IX, 453. — plantis, Æ. XI, 573. — foribus, Cir. 207. — digitis, Cir. 212.

Princeps Gyas, Æ. V, 160. — ante omnes Palinurus, Æ. V, 833. — Turnus conjecit lampada, Æ. IX, 535. — Massicus, Æ. X, 166. — pugnæ tu mihi propinques augurium, Æ. X, 254. — Asylas inducit turmas, Æ. XI, 620. — carminis erit Phœbus, Cu. 12. — *principe* a quo genus nostrum, Æ. III, 168. — *principibus* Achivis permixtum se agnovit, Æ. I, 488.

Principium ab Jove, E. III, 60. — a te, E. VIII, 11. — generis ab Jove, Æ. VII, 219. — pugnæ, Æ. IX, 53. — *principio*, G. II, 9; IV, 8. — muros repeto, Æ. II, 752. — Italiam paras invadere, Æ. III, 381. — delubra adeunt, Æ. IV, 56. — munera locantur, Æ. V, 109. — pyram struxere, Æ. VI, 214. — cælum alit spiritus, Æ. VI, 724. — petit Latium, Æ. VII, 342. — excipit Phalerim, Æ. IX, 762. — edicit sociis, Æ. X, 258.

Prior incipe, Mopse, E. V, 10. — inquit, Æ. I, 321. — Æneam compellat Achates, Æ. I, 581. — fama, Æ. IV, 323. — nec tamen prior tota carina, Æ. V, 186. — prior parte, Æ. V, 187. — elapsus transeat, Æ. V, 326. — sic adloquitur, Æ. VI, 341. — adgreditur, Æ. VI, 387. — tuque prior, tu parce, Æ. VI, 835. — prior hæc edidit, Æ. VII, 194. — rex, Æ. VIII, 469. — Hyrtacides, Æ. IX, 319. — ire Pallas, Æ. X, 458. — Turnus sustulit, Æ. X, 533. — hic pietate, Æ. XI, 292. — circuit Camillam, Æ. XI, 760. — Æneas, Æ. XII, 195. — hunc conterret, Cu. 181. — illa fides, Cu. 226. — dixerit fama, Cat. XI, 24. — *prioris* fortunæ, Æ. VII, 243. — *priorem* certasse officio, Æ. I, 548. — locum, Æ. V, 155. — subito præterit, Æ. V, 170. — *priores* lupi videre Mœrin, E. IX, 54. — sub quos, G. II, 59. — mensas, Æ. III, 213. — dixere nomen, Æ. III, 693. — procos, Æ. IV, 534. — *priorum* orbita, G. III, 292. — virum monumenta, Æ. VIII, 312.

Priscus: prisca fides, Æ. VI, 879; IX, 79. — *priscæ* fraudis, E. IV, 31. — *priscum* honorem, Æ. VIII, 339. — *prisco* de sanguine, Æ. VII, 706. — *prisci* Quirites, Æ. VII, 710. — *prisca* supercilia, Cop. 34. — *priscos* Latinos, Æ. V, 598. — *priscis* imitata turis opes herba, Cu. 403.

Pristinus conjux, E. VI, 473. — *pristina* gloria, Æ. X, 143. — in *pristina* rediere vires, Æ. XII, 424.

Pristis Centaurusque tendunt superare, Æ. V, 154. — nunc habet, Æ. V, 156. — æmula premit partem, Æ. V, 187. — ultima ipsa secat æquora, Æ. V, 218. — *Pristin* velocem agit, Æ. V, 116. — in pristin desinit alvus, Æ. X, 211.

Prius hic tibi, nate, vinclis capiundus, G. IV, 396, et alibi.

Pro Argis caris, Æ. I, 24. — auro, pro tegmine pallæ, Æ. XI, 576. — carmine, E. V, 81. — capillo, G. I, 406. — cunctis, Æ. XII, 229. — capillo, Cir. 52. — frugibus, E. III, 77. — germano, Æ. XII, 152. — laude, Æ. V, 230. — libertate vocabit ad pœnam, Æ. VI, 822. — li-

bertate, Æ. VIII, 648. — laudibus, Æ. IX, 252. — laudibus quid dabit? Æ X, 825. — laude pacisci letum, Æ. XII, 49. — Latio, pro majestate obtestor, Æ. XII, 820. — morte Daretis, Æ. V, 483. — multis, Æ. V, 815. — me timorem cepisse, Æ. VI, 353. — me dona tulit, Æ. IX, 406. — me succedere, Æ. X, 847. — mœnibus, Æ. XI, 895. — me quam curam geris, hanc pro me deponas, Æ. XII, 48. — munere, Cu. 413. — numine læso, Æ. II, 183. — nomine tanto, Æ. VIII, 472. — portis, Æ. XII, 661. — pietate sua, Cir. 524. — quo spargite me in fluctus, Æ. III, 604. — re loquar, Æ. IV, 337. — se quisque, Æ. V, 501. — spe tanta, Æ. XI, 437. — se quisque nituntur, Æ. XII, 552. — tempore, E. VII, 35. — te munera inibo, Æ. V, 846. — turribus stantem, Æ. IX, 575. — turribus adstant, Æ. IX, 677. — Turno, Æ. XI, 223. — talibus ausis, Æ. XII, 351. — urbe, Cir. 53. — viola surgit carduus, E. V, 38. — viro nebulam obtendere, Æ. X, 82. — virginitate erepta, Æ. XII, 141. — vobis, Æ. XII, 695. — vita, Æ. XII, 814. — virginitate, Æ. XII, 878.

Proavus : proavi Pallantis de nomine, Æ. VIII, 54. — *proavos* petamus, Æ. III, 129. — a *proavis* ingens genus, Æ. XII, 225.

Probo : probat Acestes, Æ. V, 418. — *probavi* audere majora, Æ. XII, 814. — *probet* misceri populos, Æ. IV, 112. — omnia illis incognita curis, Cu. 58. — *probando* sensu non agnovit opes, Cu. 79. — *probantur* responsa divûm, Cir. 338.

Procax : procacibus austris dispulit per undas, Æ. I, 536.

Procedo, Æ. II, 760; III, 349. — *procedit* e silvis forma viri, Æ. III, 592. — in æquor, Æ. X, 451. — legio Ausonidum, Æ. XII, 121. — Vesper ab Œta, Cu. 202. — longe extra catervam, Cir. 143. — *procedimus* plus optatis, Cat. XI, 63. — *procedunt* ab limine custodes, Æ. VIII, 462. — castris, Æ. XII, 169. — *procedebat* opus, Mor. 110. — *processit* vesper, E. VI, 86. — Cæsaris astrum, E. IX, 47. — jam dies alterque dies, Æ. III, 356. — ad undam, Æ. IX, 23. — *processerat* Agis, Æ. X, 751. — longe ordo comitum, Æ. XI, 94. — *procedere* nimium, E. III, 94. — menses incipient, E. IV, 12. — classem velis æquatis, Æ. IV, 587. — longius iras haud passus, Æ. V, 461.

Procella stridens Aquilone, Æ. I, 102. — ferit velum adversa, Æ. I, 103. — fluctus ad sidera tollit, Æ. I, 103. — *procella* ferimur, Æ. VII, 594. — *procellæ* vertere vocem in notos, Æ. XI, 798. — *procellis* abruptis, G. III, 259. — creber Africus, Æ. I, 85. — Æoliis freta, Æ. V, 791.

Proceres alii post, Æ. I, 740. — Danaum trepidare, Æ. VI, 489. — alii Trojæ inde, Æ. VIII, 587. — Dardanidæ agnovere deum, Æ. IX, 659. tot lecti ibant, Æ. X, 213. — Myrmidonum tremiscunt arma, Æ. XI, 403. — ad *proceres* delectos populi refero monstra, Æ. III, 58. — o *proceres* audite! Æ. III, 103. — *procerum* in conspectu, Æ. XII, 213.

Procerus : proceras erigit alnos, E. VI, 63. — silvas, Cu. 136.

Processus : in processu sin morbus crudescere cœpit, G. III, 504.

Proclamo : proclamat magna voce, Æ. V, 345.

Procubo : ubi saxea procubet umbra, G. III, 145.

Procudo : procudit dentem vomeris, G. I, 261.

Procul : de rupe, E. I, 77. — fumant culmina, E. I, 83. — tantum, E. VI, 16. — a patria, E. X, 46. — nec procul hinc, Æ. I, 469; VI, 440; VIII, 478, 603, 635. — procul inde, Æ. III, 666; VIII, 642, 666. — procul, ô procul este profani, Æ. VI, 258, et alibi.

Proculco : proculcat ungula pulsu, Æ. XII, 534.

Procumbo : procumbit in ulva, E. VIII, 87. — fluctus, G. III, 240. — Corœbus dextra Penelei, Æ. II, 426. — humi bos, Æ. V, 481. — super Pallanta, Æ. XI, 150. — *procumbunt* postes, Æ. II, 493. — olli certamine summo, Æ. V, 198. — piceæ, Æ. VI, 180. — *procubuit* in ripa, Æ. VIII, 30. — per silvam sus, Æ. VIII, 83. — pondere turris, Æ. IX, 541. — super, Æ. XI, 150. — moriens, Æ. XI, 418. — *procubuere* thalami quinquaginta, Æ. II, 505. — somno vinoque sepulti, Æ. IX, 190. — *procumbat* ne arista, G. I, 111. — *procumbere* medio campo, G. III, 466. — *procubuisse* te super acervum stragis, Æ. VI, 504. — lupam, Æ. VIII, 631. — domum cum stirpe videbit, Æ. XI, 395.

Procuro : procurate corpora, Æ. IX, 158.

Procurro : procurrit rursus dea, Æ. XII, 785. — virgo, Cir. 150. — *procurrunt* contra quos agmina, Æ. XII, 280. — *procurrere* longius audent, Æ. IX, 690. — *procurrens* alterno gurgite pontus, Æ. XI, 624. — contorsit telum, Æ. XII, 267. — *procurrentibus* in saxis infelix hæsit, Æ. V, 204.

Procursus : procursu concitus axis, Æ. XII, 379. — rapido invadunt Martem, Æ. XII, 711.

Procurvus : procurvam falcem, G. II, 421. — *procurva* per litora fletus exoritur, Æ. V, 765.

Procus : procorum veterum nulli sociare natam, Æ. XII, 27. — juvenum turba, Cu. 266. — *procos* priores experiar, Æ. IV, 534.

Prodeo : prodit rupes in æquor, Æ. X, 693. — *prodire* illæ tantum rolando, Æ. VI, 199.

Prodigium novum dictuque nefas canit, Æ. III, 366. — *prodigia* Cresia mactas, Æ. VIII, 295. — *prodigiis* tantis nec mora, Æ. V, 639. — cælestibus acti, Æ. VI, 379. — amplis exterruit, Cir. 48.

Prodigus ne obsit, G. IV, 89. — *prodiga* planta spatiosa, Mor. 35.

Proditio : proditione sub falsa Pelasgi, Æ. II, 83.

Prodo : prodit se pondere, G. II, 254. — *prodidit* quod, conjugium, Æ. IV, 431. — galea Euryalum, Æ. IX, 374. — currus tuos fuga, Æ. X, 593. — escas divum, Cu. 240. — *proderet* qui a sanguine Teucri, Æ. IV, 231. — *prodiderim* te ad mortem, Æ. XII, 42. — *prodere* quemquam voce, Æ. II, 127. — sit dubium, Cu. 193. — *prodentia* nautis ventos murmura, Æ. X, 99. — *prodimur* nos ob iram unius, Æ. I, 252. — *prodita* primo somno, Æ. I, 470. — ludo virgo, Cir. 150. — redit, Cir. 172.

Produco : producit tellus corpora, Æ. XII, 900. — acu stupas, Mor. 11. — *produxi* nec te funera, Æ. IX, 487. — *produxit* quo discordia cives, E. I, 73. — *producere* vitam abnegat, Æ. II, 637. — diem potui, Cir. 296. — rostro mentum, Cir. 498.

Prælium, vid. *Prælium*.

Profanus : profani procul este, Æ. VI, 258. — *profanos* fecere honores, Æ. XII, 779.

Profecto ne quære, Æ. VIII, 532.

Profero : proferet imperium super Garamantas et Indos, Æ. VI, 796. — *proferret* fata parentis, Æ. XII, 395. — *proferre* genus valent, Cir. 12.

Proficio : nil profeci, E. VIII, 20; Cir. 406.

Proficiscor : profectus Trojam genitore Adamasto, Æ. III, 615. — *profecta* Dido urbe Tyria, Æ. I, 340. — *profectum* illum ab sede Tyrrhena accipit regia, Æ. VII, 209. — ab sede generum, Æ. VII, 255. — a Pallante genus, Æ. VIII, 51. — *profectis* Troja lætum diem, Æ. I, 732. — Troja, Æ. IV, 111.

Proflo : proflabat pectore somnum, Æ. IX, 326.

Profluo: profluet humor, G. IV, 25.

Profor: profatur breviter tum Dido, vultum demissa, Æ. I, 561. — sic accensa, Æ. IV, 364.

Profugus fato, Æ. I, 2. — linquens hymenæos, Æ. X, 720. — *profugos* egere, Æ. VIII, 118. — *profugis* ponto me opponere, Æ. VII, 300. — Teucris, Æ. X, 158.

Profundo: profudit lacrimas oculis, Æ. XII, 154.

Profundus: profundum cælum, E. IV, 51; G. IV, 222; Æ. I, 58. — pontum, Æ. V, 614. — *profundam* noctem, Æ. IV, 26; VI, 462. — *profundo* penitus vela dabit, Æ. XII, 263. — *profundi* Manes, G. I, 243. — saltus, G. II, 391. — *profundæ* silvæ intonuere, Æ. VII, 515.

Progenies nova, E. IV, 7. — virum ferrea extulit caput, G. II, 341. — nos tua prodimur, Æ. I, 250. — clara tua, Æ. V, 565. — omnis Iuli, Æ. VI, 791. — tua demoror arma mortalia, Æ. X, 30. — Phorci, Æ. X, 329. — mea, Sarpedon, Æ. X, 471. — o mea! Æ. VII, 97. — *progeniem* parvam revisere, G. I, 414. — foveat nidosque, G. IV, 56. — duci a Trojano sanguine, Æ. I, 19. — virtute egregiam futuram huic, Æ. VII, 257.

Progigno: progenuit Terra illam, Æ. IV, 180.

Progredior portu, Æ. III, 300. — *progreditur* tandem, Æ. IV, 136. — *progressus* monstrat aram, Æ. VIII, 337. — intra teli jactum uterque, Æ. XI, 608. — incessu tacito Turnus, Æ. XII, 219. — *progressi* subeunt luco, Æ. VIII, 125.

Prohibeo: quid *prohibet* jacere muros? Æ. V, 631. — contingere mensas, Æ. VI, 606. — metus consistere, Æ. VI, 808. — *prohibent* a matribus hædos, G. III, 398. — ferre pabula domum, G. IV, 10. — Parcæ scire cetera, Æ. III, 379. — Ascanium, Æ. IX, 662. — *prohibebis* animos ludo, G. IV, 105. — *prohibe* a navibus ignes, Æ. I, 525. — ne *prohibeta* succurrere, G. I, 501. — Dii minas, Æ. III, 265. — nefas, Æ. V, 197. — *prohibere* labor, G. IV, 106. — regnis non dabitur, Æ. VII, 313. — *prohibemur* hospitio arenæ, Æ. I, 540.

Proinde tona eloquio, Æ. XI, 383. — ne cessa, Æ. XI, 400.

Projicio: projicis in pericula cives, Æ. XI, 361. — *projecit* in medium cestus, Æ. V, 402. — galeam ante pedes, Æ. V, 673. — in undas præcipitem, Æ. V, 859. — se super amicum, Æ. IX, 444. — fluvio prædam, Æ. XII, 256. — *projecere* animas perosi lucem, Æ. VI, 436. — *projice* tela manu, Æ. VI, 836. — *projectus* in antro, E. I, 76. — corpore sternitur, Æ. XI, 87. — curru Phaeton, Cu. 126. — membra, Cu. 156. — *projecta* vilior alga, E. VII, 42. — *projecto* tegmine, Æ. IX, 577. — pede, Æ. X, 587. — *projecta* saxa, Æ. III, 699. — *projectis* remis. Cu. 51.

Prolabor: prolapsa Pergama, Æ. II, 555.

Proles Assaraci, G. III, 35. — omnis defecerit, G. IV, 281. — Cyllenia veniens ab avo, Æ. IV, 258. — biformis inest, Æ. VI, 25. — certissima deum, Æ. VI, 322. — pulcherrima, Æ. VI, 648. — tua postuma, Æ. VI, 763. — virilis nulla huic fuit, Æ. VII, 50, 691. — pulcherrima Hippolyti, Virbius, Æ. VII, 761. — vera Jovis salve, Æ. VIII, 301. — Neptunia, Messapus, Æ. IX, 523; X, 353; XII, 128. — simillima Daucia, Æ. X, 391. — Arcadiæ sternitur, Æ. X, 429. — Dolonis præclara bello, Æ. XII, 347. — altera Saturni, Æ. XII, 830. — aurea Jovis, Phœbus, Cu. 11. — Laertia gerit vultus, Cu. 326. — *prolem* olivæ, G. II, 3. — suffice generando, G. III, 65. — parentum, G. III, 101. — maris proluit fluctus, G. III, 541. — dabit partu, Æ. I, 274. — ambiguam agnovit, Æ. III, 180. — Ausoniam respicit, Æ. IV, 236. — hanc meorum cupio enumerare, Æ. VI, 717. — Darda-

niam sequatur gloria, Æ. VI, 756. — Dolichaonis Hebrum sternit, Æ. X, 696. — *prole* pulchra parentem, Æ. I, 75. — virum felix, Æ. VI, 785. — miseranda, Cu. 250.

Proludo : proludit ad pugnam, G. III, 234; Æ. XII, 106.

Proluo : proluit Eridanus, G. I, 481. — fluctus prolem maris, G. III, 543. — se pleno auro, Æ. I, 739. — turbidus imber saxum, Æ. XII, 686. — *prolue* te vitro, Cop. 29.

Proluvies fœdissima ventris, Æ. III, 217.

Promereor : promeritam te quæ enumerare vales, Æ. IV, 335.

Promissum : promissi facta potens, Æ. VI, 541. — *promissa* reddi viro, Æ. V, 386. — parentis agnovit, Æ. VIII, 531. — hæc non dederam, Æ. XI, 45. — non dederas, Æ. XI, 152. — sua reposci videt, Æ. XII, 2.

Promitto occurrere turmæ, Æ. XI, 503. — *promittit* hæc se solvere mentes, Æ. IV, 487. — *promittunt* si tibi, Æ. IX, 194. — *promisi* me ultorem, Æ. II, 96. — *promisit* non talem nobis genetrix, Æ. IV, 228. — *promiserat* sibi canitiem, Æ. X, 549. — *promittere* quidquid possum, Æ. VIII, 401. — optanti quod nemo auderet, Æ. IX, 6. — *promittens* munera divis, Cir. 219. — *promitti* quem tibi audis, Æ. VI, 792. — *promissa* barba, E. VIII, 34. — cineri fides, Æ. IV, 552. — fides, Æ. VI, 346. — dies, Æ. IX, 107. *promissi* muneris memor, Æ. VIII, 464. — *promissam* eripui genero, Æ. XII, 31. — *promissa* arte, Æ. VIII, 612. *promisso* munere, Æ. V, 282. — nomine, Æ. V, 718. — *promissa* Lavini mœnia, Æ. I, 259. — *promissis* tu maneas, Æ. II, 160. — Neptuni interrita fertur, Æ. V, 863.

Promo : promunt se cavo robore duces, Æ. II, 260. — *promite* nunc vires, Æ. V, 191.

Promoveo : promovet Centaurum remis, Æ. X, 195.

Promtus : promtum est prædiscere, G. II, 255.

Pronuba : pronuba Juno, Æ. IV, 166. — Bellona te manet, Æ. VII, 319. pinus, Cir. 439.

Pronus concidit, Æ. V, 332. — pendens in verbera, Æ. X, 586. — volvitur magister, Æ. I, 115. — *prona* jugo silex incumbebat, Æ. VIII, 236. — illa ruinam trahit, Æ. IX, 713. — *pronum* ipsum solo sterne, Æ. XI, 485. — *pronam* lucernam, Mor. 10. — *prono* amni, G. I, 203. — *prona* aqua, Æ. VIII, 548. — valle, Cu. 122. — *prono* pondere, Cir. 26. — *proni* dant lora, G. III, 107. — verrimus æquora, Æ. III, 668. — pendent in verbera, Æ. V, 147. — *prona* maria, Æ. V, 212.

Propago Romana visa nimium potens, Æ. VI, 871. — Romana sit potens, Æ. XII, 827. — *propaginis* pressos arcus, G. II, 26. — *propagine* vites respondent, G. II, 63.

Prope flumina Mellæ, G. IV, 278 et alibi.

Propius stabulis armenta tenerent, G. I, 355 et alibi.

Propello : propulit ad pabula capellas, Cu. 44.

Propere exsequitur Sibyllæ præcepta, Æ. VI, 236. — coit manus e castris, Æ. IX, 801. — ferte faces, Æ. XII, 573.

Propero : properas ire per altum, Æ. IV, 310. — quid tantum? Cir. 258. — si *properat* jungi, Æ. VII, 264. — properat hæc pater, Æ. VIII, 454. — *properant* fulmina Cyclopes, G. IV, 171. — *properabat* adjungi generum, Æ. VII, 57. — *properes* credere, etc., G. I, 224. — *properet* spargere corpus lympha, Æ. IV, 635. — mortem per vulnera, Æ. IX, 401. — *properent* soles se tinguere, G. II, 481. — quid tantum tinguere se Oceano, etc., Æ. I, 745. — *properate* arma viro, Æ. XII, 425. — *properari* litore circum vides, Æ. IV, 416. — *properata* semina, G. I, 196. — *properanda* forent, G. I, 260.

Properus: properi aurigæ circumstant, Æ. XII, 85.

Propexus: propexam barbam, Æ. X, 838.

Propinquo: propinquat scopulo, Æ. V, 185.—ripæ, Æ. VI, 410.—lux, Æ. IX, 355.—muris manus Trojana, Æ. XI, 597. — Parcarum dies et vis inimica, Æ. XII, 150.—*propinquant*, Æ. II, 733. — fluvio, Æ. VI, 384. — foribus, Æ. VI, 634. — urbi, Æ. VIII, 101. — *propinquabam* portis, Æ. II, 730. —*propinquabant* scopulo, Æ. V, 159. — castris, Æ. IX, 371. — portis, Æ. XI, 621. — *propinques* rite augurium, Æ. X, 254.

Propinquus: propinqui belli, Æ. XI, 156. — *propinquam* tu jam rere, Æ. III, 381. — *propinquum* consanguinitate me misit, Æ. II, 86. — *propinquo* telo, Cu. 340. — *propinquos* populos, Æ. III, 502.

Propior India Oceano, G. II, 122. — tauro faciem, G. III, 58. — jam portus, Æ. III, 531. — sit vesper, Æ. VIII, 280. — *propiore* numine dei, Æ. VI, 51. — *propiora* tenentem, Æ. V, 168. — *propioribus* spatiis, Æ. IX, 275.

Propono: proponit pugnæ honorem, Æ. V, 365. — *proponitur* miseræ conditio, Cir. 187.

Proprius: proprium si hoc fuerit, E. VII, 31. — decus, Æ. V, 229. — jus, Æ. XI, 359. — *propriæ* fortunæ munere, Cu. 339. — *proprium* laborem, Æ. VII, 331. — *propriam* dicabo Deiopeiam, Æ. I, 73; IV, 186. — domum, Æ. III, 85. — *propria* vi nituntur, G. II, 428. — *propriæ* nobis sedes, Æ. III, 167. — *proprios* cultus, G. III, 35. — in artus, Cu. 408. — *proprias* vires, Mor. 103. — *propria* dona, Æ. VI, 872.

Propter aquæ rivum, E. VIII, 87. — aquam ponam templum, G. III, 14. — te propter odere gentes, Æ. IV, 320. — te eumdem, Æ. IV, 321; Cir. 288. — Athesim consurgunt quercus, Æ. IX, 680. — quam potui perferre labores, Æ. XII, 177. — propter aquæ rivum, Cu. 389. — hoc novissimum, Cat. VIII, 21.

Propugnaculum: propugnacula tuta parant, Æ. IV, 87. — jungunt, Æ. IX, 170. — per propugnacula it clamor, Æ. IX, 664.

Prora avertit, Æ. I, 104. — illisa pependit, Æ. V, 206. — *proram* advertere, G. IV, 117. — rudentem contorsit, Æ. III, 562. — detorquet, Æ. V, 165. — suburget ad saxa, Æ. V, 202. — vix attigerat, Æ. X, 659. — de *prora* jacitur ancora, Æ. III, 277; VI, 902. — in prora stans, Æ. V, 775. — *proræ* quot æratæ steterant, Æ. IX, 121; X, 223. — *proras* torquent ad litora, Æ. III, 532. — obvertunt pelago, Æ. VI, 3. — advertere terræ, Æ. VII, 35. — advertunt, Æ. VIII, 101. — subito advertit, Æ. X, 293.

Proripio: quo proripis? Æ. V, 741. — quo *proripit* se? E. III, 19.

Prorumpo: prorumpit (Ætna) nubem ad æthera, Æ. III, 572. — in mare Tiberinus, Æ. VII, 32. — in hostes, Æ. X, 379. — *prorupit* juvenis, Æ. X, 796. — *proruptus* corpore sudor, Æ. VII, 459. — *proruptum* it mare, Æ. I, 246.

Proscenium: proscenia ineunt ludi, G. II, 381.

Proscindo: proscinde terram juvencis, G. II, 237. — *proscisso* æquore, G. I, 97.

Prosequor: prosequitur pavitans, Æ. II, 107. — ventus euntes, Æ. III, 130; V, 777. — longe euntem, Æ. VI, 476. — dictis natum, Æ. VI, 899. — quos votis ad portas, Æ. IX, 310. — quos venia Æneas, Æ. XI, 107. — *prosequar* versu pascua, G. III, 340. — ne me *prosequere* lacrimis, Æ. XII, 73.

Prosilio: prosiluit furibundus, Cu. 185. — *prosiluere* omnes finibus suis, Æ. V, 140.

Prospecto: prospectat euntem, Æ. VII, 813. — castra, Cir. 176. — *prospectant* hæc e vallo Troes, Æ. IX,

168. — te quoque fata, Æ. X, 741.

Prospectus pascat animum, G. II, 285. — *prospectum* omnem petit pelago, Æ. I, 181. — eripiens oculis, Æ. VIII, 254.

Prospicio Cyclopes ab rupe, Æ. III, 648. — *prospicit* cervos errantes, Æ. I, 185. — lucum ex æquore, Æ. VII, 30. — tectis hostem, Æ. XII, 595. — Cythnon, Cir. 475. — *prospiciunt* Teucri glomerari nubem, Æ. IX, 34. — *prospexi* Italiam, Æ. VI, 357. — *prospexit* quos ab unda ire per nemus, Æ. VI, 385. — Æneam ab usque Pachyno, Æ. VII, 289. — procul Camillam, Æ. XI, 839. — longe campos, Æ. XI, 909. — hunc procul campo, Æ. XII, 353. — *prospiceres* cum ex arce fervere litora, Æ. IV, 410. — *prospicere* soles, serena, G. I, 394. — *prospiciens* extulit caput, G. IV, 352. — alto, Æ. I, 127. — per umbras genitor, Æ. I, 155; II, 733. — e tumulo Juno, Æ. XII, 136.

Prosper seu *Prosperus*: prospera religio, Æ. III, 362.

Prosterno: prosternit super gramine corpus, Cu. 68. — *prostravit* flamma arces, Cu. 335.

Prostituo: prostitutæ contubernium sororis, Cat. V, 7.

Prosubigo: prosubigit pede terram, G. III, 256.

Prosum: prodest quid imprudentia, Cir. 190. — quid mihi nuntius, Cat. I, 6. — *prosunt* nec vires, Æ. V, 684. — *profuit* incendere agros, G. I, 84. — avertere æstus, G. III, 459. — infundere latices, G. III, 509. — mihi quid, Syrtes aut Scylla? Æ. VII, 303. — nec tibi coluisse Dianam, Æ. XI, 844. — nec misero mora clipei, Æ. XII, 541. — *proderit* admiscere saporem, etc., G. IV, 267. — *prosit* nostris in montibus ortas, Æ. IX, 92. — *profuerit* meminisse, G. I, 451.

Protego: protegat me umbra, G. II, 489. — *protectus* parma genitor, Æ. X, 800. — ferro, Cu. 320. — *protecti* ad tela objiciunt clipeos, Æ. II, 444. — corpora scutis, Æ. VIII, 662.

Protendo: protendunt hastas, Æ. XI, 606. — *protendens* brachia jactat, Æ. V, 377. — oculos dextramque, Æ. XII, 931. — *protentus* temo, G. I, 171.

Protenus ago capellas, E. I, 13 et al.

Protero: proterit agmina curru, Æ. XII, 330.

Proterreo: proterret Aulesten adverso equo, Æ. XII, 291.

Protinus mellis dona exsequar, G. IV, 1 et alibi.

Protraho: protrahit in medios magno tumultu Calchanta, Æ. II, 123. — *protrahitur* pedibus cadaver, Æ. VIII, 265.

Proturbo: proturbant comminus hinc atque hinc, Æ. IX, 441. — missilibus hostem, Æ. X, 801.

Provehor quid ultra, Æ. III, 481. — *provehimur* portu, Æ. III, 72. — pelago juxta Ceraunia, Æ. III, 506. — *provexit* cursum pondere, Cir. 26. — *provecti* huc, Æ. II, 24.

Provenio: proveniunt non hæc opibus humanis, Æ. XII, 428.

Proventus erat populi, Mor. 79. — *proventu* oneret sulcos, G. II, 518.

Provideo: provisa omnia repones, G. I, 167.

Providus heros, Mor. 60.

Provolvo: provolvere rotæ subter jugum, Æ. XII, 533. — *provolvens* truncum fatur, Æ. X, 556.

Proximus ardet Ucalegon, Æ. II, 311. — proximus, sed longo intervallo proximus insequitur Salius, Æ. V, 320. — ut consederat, Æ. V, 388. — ingreditur, Æ. V, 543. — ille Procas, Æ. VI, 767. — amni ager, Æ. XI, 316. — *proxima* myrte, E. II, 54. — ora perfunditur æstu, Æ. III, 397. — meta, Æ. VIII, 594. — quæ ponto porta, Æ. IX, 238. — quæ via, Æ. XII, 388. — *proximum* pectinem, Cat. VIII, 22. — *proxima* Phœbi versibus facit, E. VII, 22. — litora, Æ. I, 157. — deinde loca, Æ. VI, 434. — lucis loca, Æ. VI,

761. — litòra, Æ. VII, 10. — quæque metit, Æ. X, 513.

Prudens tam auctor, G. II, 315. — Mucius, Cu. 364.

Prudentia rerum, G. I, 416. — si qua est Heleno, Æ. III, 433.

Pruina cana, G. II, 376. — *pruinæ* gelidæ curant, G. II, 263. — *pruinas* ad medias, G. I, 230. — *pruinis* circumfusa corpora, G. III, 368. — Rhipæis nunquam viduata pruinis arva, G. IV, 518.

Pruna multa premimus vestigia, Æ. XI, 788. — *prunæ* obductæ lumina, Mor. 9. — *prunas* subjiciunt veribus, Æ. V, 103.

Prunum : pruna cerea, E. II, 53; Cop. 18. — ferentes spinos, G. IV, 145. — *prunis* rubescere corna, G. II, 34.

Psalterium : psalteria arguta sonant, Cir. 178.

Psithius : psithia passo utilior, G. II, 93. — de vite passos racemos, G. IV, 269.

Pubeo : pubentes herbæ, Æ. IV, 514. — herbas pubentes, G. III, 126.

Puber : puberibus foliis comantem, Æ XII, 413.

Pubes agrestis adoret, G. I, 343. — tuorum aut portum tenet, aut ostia subit, Æ. I, 399. — Scyria succedunt tecto, Æ. II, 477. — cetera sequitur, Æ. V, 74. — Dardana impellunt, Æ. V, 119. — Trinacria consurgit, Æ. V, 450. — cetera fertur equis, Æ. V, 573. — Troia secum quomodo celebraverat, Æ. V, 599. — Titania, Æ. VI, 580. — Laomedontia religavit classem, Æ. VII, 105. — Dardana gaudet avo Jove, Æ. VII, 219. — Troia effundit auxilium, Æ. VII, 521. — cetera sequitur, Æ. VII, 614. — Argiva, Æ. VII, 794. — omnis accingitur facibus, Æ. IX, 74. — *pubis* robora, Æ. VIII, 518. — *pubi* indomitæ, G. III, 174. — *pubem* Sabellam extudit, G. II, 167. — collectam exsilio, Æ. II, 798. — armari pera, Æ. VII, 429. — educere castris, Æ. XI, 20. — *pube* tenus, Æ. III, 427. — cum pube Pelasga sibi rem esse, Æ. IX, 154.

Pubesco : pubescit vinea fetu, G. II, 390. — *pubesceret* nunc æquali tecum ævo, Æ. III, 491.

Pudenter revisitote, Cat. VII, 14.

Pudeo : pudet non obsidione teneri? Æ. IX, 598. — non segnes Æneæ, Æ. IX, 787. — non objectare animam unam? Æ. XII, 229. — *pudeat* ne saturare sola fimo, G. I, 80. — extremos rediisse, Æ. V, 196. — *pudendis* vulneribus, Æ. XI, 55.

Pudicitia : pudicitiæ laude celebres, Æ. VI, 775. — *pudicitiam* servat casta domus, G. II, 524.

Pudor si quis, E. VII, 44. — Pudor! Æ. IV, 27. — exstinctus propter te, Æ. IV, 322. — incendit vires, Æ. V, 455. — monstrat conferre manum, Æ. IX, 44. — armat Arcadas, Æ. X, 398. — ingens æstuat, Æ. X, 871; XII, 667. — *pudorem* solvit, Æ. IV, 55.

Puella lasciva, E. III, 64. — moritura, G. IV, 458. — decepta vultu, Cir. 429. — talis, Cat. III, 3. — datur tibi, Cat. IV, 2. — *puellæ* non ulli liceat, Cir. 140. — *puellam* miratam mala Hesperidum, E. VI, 61. — damnare, Cir. 189. — fessam languore corripit, Cir. 223. — frigidulam circumdat, Cir. 251. — externam vesti re squamis, Cir. 484. — talem ad superos volitare, Cir. 522. — felicem tanto scriptore, Cat. XI, 23. — *puellæ* Naides, E. X, 9. — Dryades, G. I, 11. — carpentes pensa, G. I, 390. — innuptæ, G. IV, 476. — innuptæ sacra canunt, Æ. II, 238. — innuptæ (huc ruebant), Æ. VI, 307. — Dryades egere choros, Cu. 115. — vos puellæ, ite, Cu. 244. — puellæ Dauliades, Cir. 199. — pavidæ quem optant, Cir. 351. — formosæ ora, Cop. 33. — *puellas* Pandionias miseranda prole, Cu. 250. — alias finxere, Cir. 64. — ex *puellis* multis unam, Cir. 91.

Puer formose, E. II, 17, 45. — nas-

cens, E. IV, 18. — incipe, parve, E. IV, 60. — desine, E. V, 19. — fortunate, E. V, 49. — dignus cantari, E. V, 54. — improbus, E. VIII, 49, 50. — desine plura, E. IX, 66. — monstrator aratri, G. I, 19. — dictus Hylas, G. III, 6. — Ascanius, Æ. I, 267. — infelix, Æ. I, 475. — regius, Æ. I, 678. — indue vultus pueri, Æ. I, 684. — — Ascanius superet, Æ. II, 598. — Ascanius quid? Æ. III, 339. — accipe hæc, Æ. III, 487. — tuque puerque tuus refertis laudem, Æ. IV, 94. — puer Ascanius, Æ. IV, 156. — Ascanius, Æ. IV, 354; V, 74. — intextus regius fatigat cervos, Æ. V, 252. — Iulo dilectus, Æ. V, 569. — ipse quo modo celebraverat, Æ. V, 599. — nec quisquam tollet avos in tantum, Æ. VI, 876. — heu miserande! Æ VI, 883. — care! Æ. VIII, 581. — signans ora juventa, Æ. IX, 181. — puer! Æ. IX, 217. — venerande, Æ. IX, 276. — macte virtute! Æ. IX, 641. — parce bello, Æ. IX, 656. — Dardanius detectus caput, Æ. X, 133. — Ascanius, Æ. X, 236, 605. — miserande, Æ. X, 825; XI, 42. — disce, Æ. XII, 435. — puer sancte, Cu. 26, 36. — ille malus, Cir. 133. — iste me perdidit, Cat. IX, 4. — *pueri* indue vultus, Æ. I, 684. — amore, Æ. V, 296. — Pallantis cingula, Æ. XII, 943. — *puero* donata dolebas, E. III, 14. — mala misi, E. III, 70. — nascenti, E. IV, 8. — est cura parentis, Æ. III, 341. — *puerum* generis nostri, E. VIII, 45. — cantando, E. IX, 52. — Astyanacta trahebat, Æ. II, 457. — Almonem reportant, Æ. VII, 575. — *puero* pariter donisque movetur, Æ. I, 714. — dilectus Iulo, Æ, V, 669. — credere summam belli, Æ. X, 70. — acta convivia, Cat. V, 13. — *pueri* videre Silenum, E. VI, 14; G. IV, 476. — sacra canunt, Æ. II, 238. — stant circum, Æ. II, 766. — incedunt, Æ. V, 353. — bis seni quemque secuti, Æ. V, 561. — (huc ruebant), Æ. VI, 307. — exercentur, Æ. VII, 162. — intenti ludo (turbinem) exercent, Æ. VII, 379. — Tyrrhidæ quem nutribant, Æ. VII, 484. — invigilant venatu, Æ. IX, 605. — parentibus orbi exsecrantur bellum, Æ. XI, 216. — cinxere muros, Æ. XI, 476. — *pueros* pendentes ludere circum ubera, Æ. VIII, 632. — *pueri* pascite boves, E. I, 46. — fugite, E. III, 93. — cogite oves, E. III, 98. — claudite rivos, E. III, 111. — solvite me, E. VI, 24. — pueri! Æ. V, 349. — dicitur agmen Trojanum, Æ. V, 602. — ne bella adsuescite, Æ. VI, 833.

Puerilis: puerile agmen, Æ. V, 548. — *puerilia* tela, Æ. XI, 578.

Pugna aspera surgit, Æ. IX, 667. — diu anceps, Æ. X, 359. — tristis committitur, Æ. XI, 589. — aspera surgit, Æ. XI, 635. — crudescit, Æ. XI, 833. — aspera Martis si vocet, Æ. XII, 125. — ea impar videri, Æ. XII, 216. — ea prima statuit Teucros, Æ. XII, 506. — *pugnæ* fortuna, Æ. IV, 603. — donum, Æ. V, 478. — simulacra, Æ. V, 585. — primæ exordia, Æ. VII, 40. — primæ funera, Æ. VII, 542. — sententia sedet, Æ. VII, 611. eventum, Æ. VIII, 16. — principium, Æ. IX, 53. — avidum, Æ. IX, 661. — copia, Æ. IX, 720. — tempus, Æ. X, 11. — princeps, Æ. X, 254. — omen, Æ. X, 311. — nodumque, moramque, Æ. X, 428. — desistere tempus, Æ. X, 441. — Laurentis præmia, Æ. XI, 78. — exserta latus, Æ. XI, 649. — ex certamine, Æ. XI, 780. — sorte, Æ. XII, 54. — requiem sperabant, Æ. XII, 241. — avidus, Æ. XII, 430. — majoris imago, Æ. XII, 560. — in certamine, Æ. XII, 598. — honore, Æ. XII, 630. — barbaricæ insignia, Cat. XI, 5. — *pugnæ* proponit honorem, Æ. V, 365. — se credere, Æ. V, 383. — imposuit finem, Æ. V, 463. — diræ subducere hunc, Æ. X, 50. — parent se, Æ. X, 259. — se aptat, Æ. X, 588. — subducere Turnum, Æ. X, 615. — succedit, Æ. X, 690. — occurrere, Æ.

XI, 528. — evadere, Æ. XI, 702. — pedestri te accinge, Æ. XI, 707. — succedat, Æ. XI, 826.—*pugnam* Gangaridum faciam, G. III, 26. — ad pugnam proludit, G. III, 234. — ad pugnam exierint, G. IV, 67. — pugnam ingentem (cernimus), Æ. II, 438. — committere cestu, Æ. V, 69. — tristem vidisset, Æ. V, 411. —lacessunt, Æ. V, 429. — ad pugnam redit, Æ. V, 454. — pugnam sperate parati, Æ. IX, 151. — invadere, Æ. IX, 186. — ad pugnam proludit, Æ. XII, 106. — pugnam hanc adspicere, Æ. XII, 151. — *pugna* raptum me mandet humo, Æ. IX, 213. — potiti Rutuli, Æ. IX, 363. — excedere, Æ. IX, 789. — iniqua urguetur, Æ. X, 889. — magna victi, Æ. XII, 34. — defendite regem, Æ. XII, 265. — *pugnæ* crudescunt, Æ. XII, 788. — Palladiæ texuntur, Cir. 29. — *pugnas* Cæsaris ardentes dicere, G. III, 46. — Iliacas ex ordine videt, Æ. I, 456. — sequemus, Æ. V, 419. — obibat, Æ. VI, 167. — ipse vocat, Æ. VII, 614. — canebat, Æ. IX, 777. — ad pugnas tales me impellite, Æ. XI, 278. — pugnas ineant, Æ. XI, 837. — aspectat, Æ. XI, 912. — tuentem Junonem, Æ. XII, 792. — exosa relinquo, Æ. XII, 818. — ancipites tollere, Cir. 368.

Pugnator: pugnatori operit pellis humeros, Æ. XI, 680.

Pugno: pugnat habenis pressis, Æ. XI, 600. — *pugnant* mucrone, Æ. VII, 665. — *pugnabis* amori placito, Æ. IV, 38. — *pugnent* ipsique nepotesque, Æ. IV, 629. — *pugnando* vulnera passi, Æ. VI, 660; VII, 182. — *pugnans* deviceral hostem, Cu. 388. — *pugnatur* comminus armis, Æ. VII, 553. — *pugnata* in ordine bella, Æ. VIII, 629.

Pugnus: pugnis fœdans pectora, Æ. IV, 673; XI, 86; XII, 871.

Pulcher Ganges, G. II, 137. — Apollo, Æ. III, 119. — forma Iulus, Æ. V, 570. — Iulus, Æ. VII, 107, 477; Æ. IX, 293, 310. — Aventinus, Æ. VII, 657. — armis Aquicolus, Æ. IX, 684. — *pulchra* Dido, Æ. IV, 192. — Proserpina, Æ. VI, 142. — *pulchrum* succurrit mori, Æ. II, 317. — *pulchram* mortem, G. IV, 218; Æ. IX, 401; XI, 647. — urbem, Æ. IV, 266. — Calydona, Æ. XI, 270. — *pulchro* pectore, Æ. III, 426. — Latio, Æ. IV, 432. — in corpore, Æ. V, 344. — juvenco, Æ. V, 399. — flumine, Æ. VII, 430. — Hercule, Æ. VII, 656. — *pulchra* testudine, G. II, 463. — prole parentem, Æ. I, 75. — origine, Æ. I, 286. — pro libertate, Æ. VI, 822. — *pulchros* tapetas, Æ. IX, 358. — per artus, Æ. IX, 433. — *pulchra* per Cotyttia, Cat. V, 19. — *pulchrior* alter quo non fuit, Æ. VII, 649; Æ. IX, 179. — *pulcherrimus* ante omnes Æneas, Æ. IV, 141. — ante omnes Turnus, Æ. VII, 55. — exis solo, Æ. VIII, 75. — Astur sequitur, Æ. X, 180. — *pulcherrime* conjux, Æ. X, 611. — *pulcherrima* Naiadum, E. VI, 21. — fraxinus, E. VII, 65. — rerum facta est Roma, G. II, 534. — forma, Æ. I, 72. — forma Dido, Æ. I, 496. — Dido, Æ. IV, 60. — genitrix, Æ. IV, 227; XII, 554. — proles, Æ. VI, 648; VII, 761. — dea, Æ. XI, 852. — *pulcherrima* quæ dat consilia, Æ. V, 728. — (præmia) dabunt dî, Æ. IX, 253. — corpora, Æ. XII, 270; Cir. 202.

Pullulo: pullulat silva, G. II, 17. — atra colubris, Æ. XII, 329.

Pullus (subst.) pecoris ingreditur, G. III, 75.

Pullus (adj.): pullis maculis infuscet vellera, G. III, 389.

Pulmo: in pulmone fixo tepescit ferrum, Æ. IX, 701. — in pulmone tumido recondit ensem, Æ. X, 387.

Pulso: pulsat alta sidera, Æ. III, 619. — ictibus Dareta, Æ. V, 460. — eadem jam digitis, jam pectine, Æ. VI, 647. — ilia singultibus, Æ. IX, 415. — *pulsant* flumina Thermodontis, Æ. XI, 660. — *pulsabat* Phœbe curru Olympum, Æ. X, 216. — *pulsabant*

stant, Æ. VIII, 693. — præfigere arma, Æ. X, 80. — de puppibus altis exponit socios, Æ. X, 287.

Pupula senioris naturæ erat icta, Cu. 184.

Purgamen : purgamina summo dorso remanent, Mor. 41.

Purgo : purgat se nubes in æthera apertum, Æ. I, 587.

Purpura regum illum non flexit, G. II, 495. — violæ sublucet, G. IV, 275. — plurima Melibœa circum quam cucurrit, Æ. V, 251. — picta movet regem, Æ. VII, 251. — edita de vertice prætexat canos, Cir. 320.

Purpureus flos, Æ. IX, 435. — quondam color, Æ. XI, 819. — *purpureum* ver, E. IX, 40. — mare, G. IV, 373. — lumen juventæ, Æ. I, 591. — *purpureum* pennis hunc vidit, Æ. X. 722. — crinem, Cir. 281. — capillum, Cir. 382. — *purpuream* vestem, Æ. IV, 139. — animam, Æ. IX, 349. — cristam, Cir. 501. — *purpureo* narcisso, E. V, 38. — capillo, G. I, 405. — cothurno, Æ. I, 337. — amictu, Æ. III, 405; Cu. 170. — flore, Æ. XII, 414. — colore, Cu. 398. — pro capillo, Cir. 52. — *purpurea* rosa, Cop. 14. — *purpurei* cristis juvenes, Æ. IX, 163. — *purpureæ*, sc. uvæ, vites, G. II, 95. — *purpurea* aulæa, G. III, 25. — *purpureos* flores, G. IV, 54; Æ. V, 79; VI, 885. — amictus, Æ. XII, 602. — inter soles, Cir. 37. — *purpureas* vestes, Æ. VI, 221. — vittas, Cir. 511. — *purpureis* conchis, Cir. 103.

Purus : per *purum* aerem, G. II, 364. — purum sensum, Æ. VI, 746. — *puro* in fonte, Æ. VII, 489. — campo, Æ. XII, 771. — pectore, Cu. 67. — *pura* luna, G. I, 433. — voluptas, Cu. 88. — *pura* sub nocte, E. IX, 44. — in luce, Æ. II, 590. — unda, Æ. VI, 229. — hasta, Æ. VI, 760. — parma, Æ. XI, 711. — in veste, Æ. XII, 169. — mente, Cu. 79. — *puris* manibus, Cat. VI, 6. — *purior* electro amnis, G. III, 522. — *purissima* mella, G. IV, 163.

Putator, G. II, 28.

Puteus : puteum alte demitti, G. II, 231. — ad *puteos* greges potare, G. III, 329. — *puteis* manare cruor, G. I, 485.

Putidus : putidum caput, Cat. III, 2; IV, 1.

Puto : putas mutari bellum, Æ. X, 627. — me jacere, Cat. V, 1. — *putat* vidisse, Æ. VI, 454. — *putatis* dona carere dolis? Æ. II, 43. — *putabant* multa cum corde suo, Æ. VIII, 522. — *putavi* Romam similem nostræ, E. I, 20. — illos scelerata facturos, Cir. 421. — *putasti* te agitare feras, Æ. XI. 686. — *putabo* potius omnia, Cir. 458. *putesne* hæc fingere somnos, Æ. VIII, 42. — *putet* esse Geniumne famulumne incertus, Æ. V, 96. — nec quisquam misceri acies, Æ. VII, 704. — *putent* haud sibi rem esse cum Danais faxo, Æ. IX, 155. — ni *putasset* ignara gens (me) prædam, Æ. VI, 361. — *putandum* est animas ad cælum ire, Æ. VI, 719. — *putando* fingit vitem, G. II, 407. — *putans* cunctos excedere palma, Æ. V, 380. — multa, Æ. VI, 332. — impune, Æ. XII, 728. — *puteris* si non irrita mea dicta, Æ. X, 244.

Putris gleba, G. I, 44. — *putre* solum, G. II, 204. — *putri* solo optima arva, G. II, 262. — *putrem* campum, Æ. VIII, 596; XI, 875. — *putres* sulci, G. I, 215. — fungos, G. I, 392. — telas, G. III, 562.

Putus ille me perdidit, Cat. IX, 2.

Pyra : pyram erige sub auras, Æ. IV, 494. — ingentem, pinguem, Æ. VI, 215. — *pyra* ingenti erecta, Æ. IV, 504. — *pyras* constituere in litore, Æ. XI, 185. — innumeras struxere, Æ. XI, 204.

Qua se subducere colles incipiunt, E. IX, 7. — locus panditur, G. I, 33. — veniat succus in herbas, G. I, 90. — se verteret ordo signorum obliquus, G. I, 239. — se fert Nisus ad auras, G. I, 408 et alibi. — ne qua scire possit, Æ. I, 682. — qua datur, Æ. XI, 293. — qua jusso, Æ. XI, 467. — qua visa est fortuna pati, Æ. XII, 147.

Quacunque, E. IX, 14. — fugiens, G. I, 406. — qua se cunque tulit, Æ. XI, 762; XII, 913.

Quadra : quadris patulis parcere, Æ. VII, 115. — æquo discrimine impressis, Mor. 49.

Quadrifidus : quadrifidam quercum, Æ. VII, 509. — *quadrifidas* sudes, G. II, 25.

Quadriga : quadrigæ carceribus effudere se, G. I, 512. — Potniades absumsere membra Glauci, G. III, 268. — citæ Metium distulerant, Æ. VIII, 642. — *quadrigis* roseis trajecerat axem, Æ. VI, 535.

Quadrijugis : quadrijuges in equos, Æ. X, 571.

Quadrijugus : quadrijugo curru, Æ. XII, 162. — *quadrijugos* currus, G. III, 18.

Quadro : quadret via in unguem, G. II, 278.

Quadrupedans : quadrupedante sonitu, Æ. VIII, 596. — *quadrupedantum* pectora, Æ. XI, 614.

Quadrupes libavit amnem, E. V, 26. — saucius, Æ. VII, 500. — tollit se arrectum, Æ. X, 892. — *quadrupedem* citum fatigat, Æ. XI, 714. — *quadrupedes* iidem sueti succedere curru, Æ. III, 542. — *quadrupedum* ungula, Æ. XI, 875.

Quæro Italiam patriam, Æ. I, 380. — gaudia, Æ. XI, 180. — *quæris* qui sim, Alexi, E. II, 19. — *quærit* convivia, Æ. IV, 77. — semina flammæ, Æ. VI, 6. — iter per valles, Æ. VII, 802. — aditum per avia, Æ. IX, 58. — sidera, Æ. X, 161. — te decisa dextra, Æ. X, 395. — latebras imago, Æ. X, 663. — omina, Cir. 364. — sibi opem, Mor. 54. — *quærimus* te per æquor, Æ. X, 234. — quem *quæritis* adsum, Æ. I, 595. — *quærunt* patriam, G. II, 512. — quæ sint ea mœnia, Æ. III, 100. — aditum, Æ. IX, 507. — Latium, Æ. X, 58. — *quærebant* in medium, G. I, 127. — *quæsivit* cælo lucem, Æ. IV, 692. — *quæret* amissum gurgite, Æ. V, 814. — *quærent* volumine famam, Cu. 31. — *quære* prius, G. II, 274. — mœnia his, Æ. II, 294. — ne quære doceri, Æ. VI, 614. — ne quære luctum tuorum, Æ. VI, 869. — ne quære profecto, Æ. VIII, 532. — *quærite* hic Trojam, Æ V, 637. — *quæras*, quæ sint fastigia scrobibus, G. II, 288. — *quærat* sibi fœdera, Æ. XI, 129. — *quæreret* herbam frumenti, G. I, 134. — *quæsisset* cornua in fronte, E. VI, 51. — *quærere* constituit, qui teneant, Æ. I, 309. — conscius Ulixes arma, Æ. II, 99. — caussas ardemus, Æ. II, 105. — exsilia et terras desertas, Æ. III, 4. — regna extera, Æ. IV, 350. — Tyrios deserta terra, Æ. IV, 468. — fines Italos, Æ. V, 83. — nova tecta, Æ. VII, 393. — sibi quærere carmen, Cir. 5. — bellando gentem, Cat. XI, 53. — *quærens* abrumpere lucem, Æ. IV, 631. — te, Æ. X, 515. — *quærenti* ille talibus, Æ. I, 370. — mihi visa umbra, Æ. II, 771. — signa ad speluncam ferebant, Æ. VIII, 212. — *quærentem* vana me moratur, Æ. II, 287. — dicere plura repulit, Æ. VII, 449. — quærentem otia frustra, Cu. 244. — *quærentibus* facilis herba, G. IV, 272. — *quæsitum* oracula venimus, G. IV, 449. — *quærendo* bucula lucos, E VIII, 86. — *quæritur* vitulus, G. IV, 300. — equi amor, Æ. IV, 515. — huic alius, Æ. V, 378. — externus heres, Æ. VII, 424. — cui injuria, Cir. 159. — quæ-

runtur herbæ ad lunam messæ, Æ. IV, 513. — *quæretur* nulla gloria rebus meis, Æ. IX, 278. — *quæratur* campo illo conjux, Æ. XII, 80. — *quæsita* per undas tellus, Æ. X, 650. — *quæsitum* non hos in usus munus, Æ. IV, 647. — ad mœnia Ænean, Æ. IX, 241. — matri agnum, Æ. IX, 565. — *quæsitæ* artes nocent, G. III, 549. — montibus herbæ, Æ. VII, 758. — *quæsita* reponunt in medium, G. IV, 157. — *quæsitas* ad sacra boves, G. III, 532. — sanguine dotes, Æ. VII, 423. — *quærendi* sanguine reditus, Æ. II, 118. — nec longe nobis hostes, Æ. XI, 388. *quærenda* arva Ausoniæ, Æ. III, 497. — alia arma Latinis, Æ. XI, 230.

Quæsitor Minos, Æ. VI, 432.

Quæso talia, Æ. III, 358. — miserescite regis, Æ. VIII, 573. — ne me prosequere lacrimis, Æ. XII, 72.

Quæstus: quæstu spoliaret amantes, Cir. 78.

Qualis Aquilo, G. III, 196. — amor, E. VIII, 85. — philomela, G. IV, 511. — Harpalyce, Æ. I, 316. — labor, Æ. I, 430. — Diana, Æ. I, 498. — erat, Æ. II, 274. — coluber, Æ. II, 471. — videri solet, Æ. II, 591. — Polyphemus, Æ. III, 641. — cerva, Æ. IV, 69. — Apollo, Æ. IV, 143. — Thyas, Æ. IV, 301. — columba, Æ. V, 213. — serpens, Æ. V, 273. — custodia, Æ. VI, 574. — mater, Æ. VI, 785. — erum, Æ. VIII, 561. — Lucifer, Æ. VIII, 589. — quum nubes inardescit, Æ. VIII, 622. — Doto, Æ. IX, 102. — armiger Jovis, Æ. IX, 563. — pila cadit, Æ. IX, 710. — gemma, Æ. X, 134. — Ægæon, Æ. X, 565. — equus, Æ. XI, 492. — pontus, Æ. XI, 624. — leo, Æ. XII, 4. — Mavors, Æ. XII, 331. — ubi it nimbus, Æ. XII, 451. — portatur Athenis, Cir. 22. — *quale* sopor fessis, E. V, 46. — carmen, E. VII, 22. — decus, Æ. I, 592. — viscum, Æ. VI, 205. — est iter, Æ. VI, 270. — ebur lucet, Æ. X, 135. — *qualem* libamus laticem, G. II, 192. — campum, G. II, 198. — solemus dispicere, G. II, 186. — videris, G. IV, 413. — lunam, Æ. VI, 453. — meruit, Pallanta remitto, Æ. X, 492. — florem, Æ. XI, 68. — *quales* equi, Æ. I, 752. — mugitus, Æ. II, 223. — quum constiterunt quercus, Æ. III, 679. — quercus consurgunt, Æ. IX, 679. — grues, Æ. X, 264. — figuras, Æ. X, 641. — Amazones, Æ. XI, 659. — *qualia* multa patiuntur, Æ. VII, 200. — corpora, Æ. XII, 900. — amat juvenis, Cat. XI, 20.

Qualus: qualos spisso vimine deripe, G. II, 241.

Quam dives, E. II, 20, et alibi.

Quamprimum: abrumpere lucem, Æ. IV, 631.

Quamquam nil testibus illis profeci, E. VIII, 19. — signa dabant, G. I, 469. — animus horret, Æ. II, 12, et al.

Quamvis multa exiret victima, E. I, 34. — lapis omnia obducat, E. I, 48, et alibi. — miretur Græcia, G. I, 38, et alibi.

Quando hæc te cura remordet, Æ. I, 261. — ultima cernunt, Æ. I, 446, et alibi. — si quando vocabat, E. II, 23, et alibi.

Quandoquidem consedimus, E. III, 55, et alibi.

Quanto magis, G. IV, 411.

Quantum sat erit, E. IV, 54. — tantum, E. I, 26; V, 16, et alibi. — quantum mutatus! Æ. II, 274.

Quantumcumque tribuerunt vires, Cu. 387.

Quantus deus, Æ. I, 719. — Achilles, Æ. I, 752. — Polyphemus, Æ. III, 641. — suspectus ad Olympum, Æ. VI, 579. — imber, Æ. IX, 668. — assurgat, Æ. XI, 283. — Athos, aut quantus Eryx, aut quantus Apenninus, Æ. XII, 701, 702. — *quanta* experientia apibus habendis sit, requiratur, G. I, 4. — solet videri, Æ. II, 592. — tempestas, Æ. VII, 222. — *quantum* bellum, Æ. VI, 829. — instar, Æ. VI, 866. — spatium satis hastæ, Æ. X, 772. — præsidium, Æ. XI, 57. — *quantæ* cæ-

des, Æ. VIII, 537. — *quantos* gemitus, Æ. VI, 873. — labores, Æ. XII, 33. — *quantas* vires, Æ. VI, 771. — acies, Æ. VI, 830. — *quanta* per æquora, Æ. VI, 692. — *quantis* rebus, Æ. IV, 49. — periclis, Æ. VI, 693.

Quare age, Æ. VII, 429. — agite, G. II, 35; Æ. I, 627; VII, 130; VIII, 273.

Quartus pater, Æ. X, 619. — *quarta* adcesserit æstas, G. III, 190. — hora, G. III, 327. — *quarto* ortu, G. I, 432. die, Æ. III, 205. — lumine, Æ. VI, 356.

Quasso: quassat ramum super tempora, Æ. V, 855. — trementem, Æ. XII, 94. — *quassabat* pinum, Æ. IX, 521. — *quassans* grandia lilia, G. X, 25. — lampada, Æ. VI, 587. — caput, Æ. VII, 292; XII, 894. — *quassante* siliqua, G. I, 74. — *quassatam* ventis classem, Æ. I, 551. — *quassatæ* rates, Æ. IV, 53. — cursu trabes, Æ. IX, 91.

Quatenus totus Thucydides, Cat. II, 2.

Quater ingeminant voces, G. I, 411, et alibi.

Quaterni populi, Æ. X, 202.

Quatio: quatit tussis sues, G. III, 496. — Neptunus muros, Æ. II, 611. — mihi membra horror, Æ. III, 30. — anhelitus artus, Æ. V, 200, et alibi. — sontes flagello, Æ. VI, 571. — ungula campum sonitu, Æ. VIII, 596; XI, 875. — oppida bello, Æ. IX, 608. — hastam improbus, Æ. XI, 767. — Turnus equos, Æ. XII, 338. — cristam aura, Æ. XII, 370. — equos nox, Cu. 201. — mihi flammas, Cu. 218. — farinas, Mor. 41. — *quatiunt* cursu (armenta), G. III, 132. — magnis clangoribus alas, Æ. III, 226. — *quatiebat* lumina curru, Cu. 42. — lux diem, Cir. 350. — *quate* cymbala matris, G. IV, 64. — *quaterent* campos, Æ. XI, 513. — *quatiens* manu nubem, Æ. VII, 143. — hastam Mezentius, Æ. X, 762. — securim, Æ. XI, 656. — telum manu, Æ. XII, 442.

Quatuor equos, Æ. III, 537, et al.

Queo: nec quivi credere, Æ. VI, 463. — *queat* quis esse beatior? Cu. 78. — quod *queamus* implorare, Æ. X, 19.

Quercus magna Jovis robore antiquo, G. III, 332. — tua habebat exuvias, Æ. X, 423. — quam comitabantur carmina, Cu. 132. — moverat radicem, Cu. 280. — *quercus* patulæ sub tegmine, Cat. XI, 17. — *quercum* validam robore eruere, Æ. IV, 441. — quadrifidam scindebat, Æ. VII, 509. — ingentem constituit, Æ. XI, 5. — *quercu* e sacra, E. VII, 13. — concussa, G. I, 159. — torta redimitus, G. I, 349. — civili umbrata tempora, Æ. VI, 772. — sub adversa, Æ. VIII, 616. — *quercus* duræ ferant mala, E. VIII, 53. — de cælo tactæ, E. I, 17. — duræ sudabunt mella, E. IV, 30. — rigidas motare cacumina, E. VI, 28. — habitæ oracula, G. II, 16. — agentem carmine, G. IV, 510. — aeriæ quales constiterunt, Æ. III, 680. — geminæ quales consurgunt, Æ. IX, 681. — datæ vitæ, Cu. 133.

Querela: querelam veterem cecinere, G. I, 378. — *querelas* tristes volvens, Cir. 174. — *querelis* incendere, Æ. IV, 360. — impleri nemus, Æ. VIII, 215. — haud justis assurgis, Æ. X, 94.

Querimonia languida virginis moritur, Cir. 462.

Quernus: querno vimine, Æ. XI, 65. — *quernas* glandes, G. I, 305.

Queror: dum queror, E. VIII, 19; Cir. 405. — queror magna, Cir. 441. — *queritur* curare triumphos, G. I, 504. — fetus amissos, G. IV, 512. — *querar* quid primum? Æ. IV, 677. — *queri* sæpe bubo, Æ. IV, 463. — *querens* multa, G. IV, 320. — dona irrita Ditis, G. IV, 520. — nec plura *querentem* passa Venus, Æ. I, 385.

Querulus: querulæ cicadæ, G. III, 328. — voces, Cu. 149.

Questus: questu replebat tectum, Æ. VII, 501. — anili complorat, Cir. 285. — inani volvebat voces, Cir. 401.

— *questus* tantos rumpebat, Æ. IV, 553. — tales effundit, Æ. V, 780. — *questibus* mœstis implet loca, G. IV, 315. — implet cælum, Æ. IX, 480.

Qui sit iste deus, E. I, 19, et alibi. — o qui me sistat, G. II, 488. — *quicum* partiri curas, Æ. XI, 822.

Quia peribat, Æ. IV, 696, et alibi. — *quiane*, Æ. IV, 538. — *quianam* cinxerunt æthera nimbi, Æ. V, 13; X, 6.

Quicumque furor, E. X, 38, et al. —*quæcumque* premes virgulta, G. II, 346, et alibi. — quæ me cumque, Æ. I, 610, et alibi.

Quidam pervigilat, G. I, 291. — his quidam signis, G. IV, 219.—*quædam* exercere festis, G. I, 268.

Quidem : ille quidem cupiens hoc, Æ. IX, 796, et alibi.

Quies tanta iret, G. II, 244. — secura, G. II, 467. — operum, G. IV, 184. — prima epulis, Æ. I, 723. — prima incipit mortalibus, Æ. II, 268. — vobis parta, Æ. III, 495; VII, 598. — inopina laxaverat artus, Æ. V, 857. — dulcis et alta, Æ. VI, 522. — prima explerat somnum, Æ. VIII, 407. dura urget oculos, Æ. X, 745; XII, 309. — languida pressit oculos, Æ. XII, 909. — *quieti* datur hora, Æ. V, 844. — *quietem* placidam irrigat Ascanio, Æ. I, 691. — placidam dat, Æ. IV, 5. — mediam carpebat, Æ. VII, 414. — seram dedit, Æ. VIII, 30. — dat membris, Æ. X, 217. — dulcem capiebat, Cu. 159. — placidam captare, Cir. 343. — *quiete* placida laxarant membra, Æ. V, 836. — placida contenta mens, Æ. IX, 187. —jucunda refoves membra, Cu. 212.

Quiesco : placida compostus pace quiescit, Æ. I, 249. — infracta fatis, Æ. V, 784. — *quiescunt* prato gravia arma, Æ. X, 836. —*quievi* exsaturata odiis, Æ. VII, 298. — *quievit* facto fine, Æ. III, 718. — flamma, Æ. VI, 226. — placida morte, Æ. IX, 445. — *quierunt* rabida ora, Æ. VI, 102. — ossa sedibus, Æ. VI, 328. — æquora, Æ. VII, 6. — trepida ora, Æ. XI, 300. — *quierant* silvæ et æquora, Æ. IV, 523. — *quiescent* certamina, G. IV, 87. — *quiescam* sedibus placidis, Æ. VI, 371. — *quiescant* molliter mihi ossa, E. X, 33.

Quietus : quietum animum, Æ. I, 303. — *quietam* impune urbem, Æ. XII, 559. — *quieto* aere, Æ. V, 216. — *quietos* hæc cura sollicitat, Æ. IV, 379. — fluctus, Æ. V, 848. — vos sollicitat, Æ. XI, 253. — *quietas* sedes, Æ. I, 205. — gentes, Æ. X, 71.

Quilibet : quolibet cultu contentus, Cu. 91.

Quin age, E. III, 52. — quin aut exuberet, G. II, 516; IV, 329; Æ. V, 635. — etiam, G. III, 457, et alibi. quin potius, E. II, 71; Æ. IV, 99.

Quingenti : quingentos armat Mezentius, Æ. X, 204.

Quinquaginta famulæ, Æ. I, 703. — thalami, Æ. II, 503. — hiatibus, Æ. VI, 576. — oribus, Æ. X, 566.

Quinquatrium : quinquatria tarda redeunt, Cir. 24.

Quinque greges, Æ. VII, 538, et al.

Quinus : quina armenta, Æ. VII, 538. — bis *quinos* dies, Æ. II, 126. —*quinas* bidentes, Æ. V, 96.

Quippe etiam sinunt, G. I, 268, 505; II, 49; IV, 394; Æ. I, 39, 59, 661; IV, 218; XII, 422.

Quis : si quid cessare potes, E. VII, 10, et alibi. — *quæ* tanta insania? Æ. II, 42, et alibi. — *quis* consevimus agros! E. I, 73. — sine, G. I, 161. — ante ora patrum, Æ. I, 95; V, 511; VII, 444, 570, 742, 799; VIII, 316; X, 168, 366, 435. —*quod* te per cæli, Æ. VI, 363. — *quod* nisi, E. IX, 14; G. I, 155. —*quod* si, Æ. VI, 133; VII, 310; IX, 166, 357, 433.

Quisquam supponat falcem, G. I, 348, et alibi.

Quisque sibi timebat, Æ. II, 130, et alibi.

Quisquis amores metuet dulces, E.

III, 109, et alibi. — *quidquid* eris, G. I, 36, et alibi.

Quivis: quemvis laborem, Æ. VIII, 577. — *quovis* amore, Cir. 241.

Quo, E. I, 21, 72; III, 19, 88. — te pedes (ducunt), E. IX, 1, et alibi.

Quocirca meditor capere reginam dolis, Æ. I, 673.

Quocunque, E. III, 49. — circumegit caput, G. II, 392; Æ. III, 654, 682; IV, 627; VIII, 75; — nos ferunt, Cat. XIII, 1. — *quocunque* modo, E. V, 50. — quo me cunque vocant terræ, Æ. I, 610. — quo res cunque cadent, Æ. II, 709; XII, 203.

Quomodo: quo puer ipse modo, Æ. V, 599. — quo quamque modo, G. II, 226. — quo quæque modo, G. II, 270. — quoque modo, G. IV, 120, 284; Æ. III, 459; VI, 893.

Quondam felix pecus, E. I, 75, et al.

Quoniam sordent munera, E. II, 44, 55; III, 36; V, 1; IX, 5, et alibi; Æ. IV, 324.

Quoque: huic quoque pomo honos erit, E. II, 53, et alibi.

Quot millia venere Mycenis, Æ. II, 331, et alibi; G. II, 108; III, 48; IV, 142; Æ. I, 327, et alibi.

Quotannis, E. I, 43; V, 67, 79. — liba hæc, E. VII, 33, et alibi.

Quoties locuta est, E. III, 72; Æ. III, 581; IV, 351; XII, 483: et alibi.

Quum: usus et junctura in poeta sæpe recedit a vulgari: ut cum indicativo, cum præsenti, pro futuro, ac pro præterito, et sic porro. Poterit junior aliquis hæc enotare, quæ a vulgari usu recedunt, et in capita redigere.

Rabidus: rabidum os, Æ. VI, 80. — *rabido* ore, Æ. VII, 451. — *rabida* fame, Æ. VI, 421. — *rabidæ* tigres, G. II, 151. — canes, Æ. VII, 493. — *rabida* ora, Æ. VI, 102. — *rabidis* canibus, Cir. 79.

Rabies venit canibus, G. III, 496. — improba ventris, Æ. II, 357. — belli successit, Æ. VIII, 327. — edendi ex longo collecta, Æ. IX, 64. — *rabiem* Scyllæam accessistis, Æ. I, 200. — tantam cælique marisque conpressi, Æ. V, 802. — subitam canibus objicit, Æ. VII, 479. — *rabie* corda tument, Æ. VI, 49.

Racemus: racemos turpes fert uva, G. II, 60. — passos admiscere, G. IV, 269. — *racemis* sparsit antrum, E. V, 7. — tumidis, G. II, 102. — lentis uva, Cop. 21.

Radio: radiantis lunæ imagine, Æ. VIII, 23. — *radiantia* arma, Æ. VIII, 616.

Radius: radio descripsit orbem, E. III, 41. — describent meatus cæli, Æ. VI, 851. — *radii* (genus olivæ), G. II, 86. — diversi rumpent se, G. I, 446. — coquebant flumina, G. IV, 428. — excussi manibus, Æ. IX, 476. — aurati bis sex, Æ. XII, 163. — *radios* trivere rotis, G. II, 444. — tres imbris addiderant, Æ. VIII, 429. — tendit ardor Hyperionis, Cu. 100. — *radiis* fratris obnoxia luna, G. I, 396. — retexerit orbem, Æ. IV, 119; V, 65. — rotarum districti pendent, Æ. VI, 616. — rubescebat mare, Æ. VII, 25. — lucis ardentem nubem, Æ. VII, 142. — solis inaccessam speluncam, Æ. VIII, 195. — solis inardescit nubes, Æ. VIII, 623. — refulsit adversa galea, Æ. IX, 374.

Radix oleagina truditur, G. II, 31. — *radicis* egent, G. II, 28. — *radicem* concretam affigere terræ, G. II, 318. imam moverat, Cu. 279. — ab *radice* cupressum ferens, G. I, 20. — ab radice pullulat silva, G. II, 17. — radice in Tartara tendit, G. II, 292; Æ. IV, 446. — in lenta tenebat illam, Æ. XII, 773. — ab alta revellit telum, Æ. XII, 787. — *radices* adpone, G. IV, 279.

—*radicibus* ab imis, G. I, 319.—ruptis, Æ. III, 27. — vulsis, Æ. III, 650. — eruta pinus, Æ. V, 449. — imis avulsam, Æ. VIII, 238.

Rado : radit iter, Æ. V, 170, 217. — *radimus* hinc cautes, Æ. III, 700. — *raduntur* litora Circææ terræ, Æ. VII, 10. — *rasæ* virgæ hastilia aptare, G. II, 358.

Rameus : et subjiciunt ramea fragmenta, G. IV, 303.

Ramosus : ramosa cervi cornua, E. VII, 30.

Ramus aureus latet, Æ. VI, 137. — aureus se ostendat, Æ. VI, 187. — dives opacat humum, Æ. VI, 196.—*ramum* rore madentem quassat, Æ. V, 854.—hunc agnoscas, Æ. VI, 406. — aperit, ibid. — figit in limine, Æ. VI, 636. — olivæ innectit, Æ. VII, 418.— olivæ prætendit, Æ. VIII, 116.—*ramo* sedens Philomela, G. IV, 514.—olivæ spargens, Æ. VI, 230. — frondente pependit examen, Æ. VII, 67.—frondenti implicat tempora, Æ. VII, 135. —*rami* matris opacant, G. II, 55. — in vacuum se extendere, G. II, 287.— tulere fructus, G. II, 500. — dant, Æ. III, 650. — alebant, Æ. VIII, 318. — *ramorum* umbra, G. II, 489. — tenebræ, Æ. IX, 384. — *ramos* fragiles, E. VIII, 40. — olentes curvabit, G. I, 188. — vertere, G. II, 32. — fortes tendens, G. II, 296. — fluentes compesce, G. II, 370. — ingentes tendat quercus, G. III, 333. — sacros servabat, Æ. IV, 485. — per ramos, Æ. VI, 204. — ramos pandit ulmus, Æ. VI, 282. — comtos vitta prætendere, Æ. VIII, 128. — pacis prætendere, Æ. XI, 332. — *ramis* felicibus, G. II, 81. — lentis uvam demittere, G. IV, 558. — frondentibus tegerem aras, Æ. III, 25. — cingite tempora, Æ. V, 71. — olivæ insignis, Æ. VI, 808. — sub ramis arboris, Æ. VII, 108. — ramis Palladis velatos, Æ. VII, 154. — instat, Æ. VIII, 250. — populeis evincti tempora, Æ. VIII, 286. — dependet galea, Æ. X, 835. — decisis, Æ. XI, 5. — oleæ velati, Æ. XI, 101. — projectis pendula arbuta, Cu. 51. — tentis fundebant velamina, Cu. 129. — patulis residentes, Cu. 144.

Rana : ranæ cecinere, G. I, 378. — *ranis* loquacibus explet ingluviem, G. III, 431.

Rapax Scylla, Cu. 330. — *rapaces* fluvios, G. III, 142.—flammas, Cu. 102.

Rapidus sol, G. II, 321. — victor, G. III, 114. — ignis, G. IV, 263. — Sirius, G. IV, 425. — vortex, Æ. I, 117. — torrens, Æ. II, 305. — Eurytion, Æ. V, 513. — amnis, Æ. VI, 550. — dedit cursum, Æ. X, 870. — retro fugit, Æ. XI, 627. — recessit, Æ. XII, 81. — *rapida* ungula, Æ. XII, 339. — *rapidi* solis, G. I, 92. — Tagi flumina, Cat. XI, 52.—*rapidum* Oaxem, E. I, 66. — solem, G. I, 424. — ignem, Æ. I, 42. — Achaten, Æ. I, 644. — Simoenta, Æ. V, 261.—super amnem, Æ. XI, 562. — *rapido* æstu, E. II, 10. — cum flamine, Æ. IV, 241. — cursu, Æ. V, 291; VII, 676; XII, 683. — nisu, Æ. XI, 852.—curru, Æ. XII, 478. — decursu, Æ. XII, 523.—procursu, Æ. XII, 711. — ab ictu, Mor. 27. — *rapidi* venti, Æ. I, 59. — feruntur ad muros, Æ. XI, 906. — amnes, Cu. 277. — *rapidos* amnes, Æ. XI, 298. — quos horrent, Cu. 370. — cursus, Cir. 233. — *rapidis* ventis, Æ. VI, 75. vorticibus, Æ. VII, 31. — passibus, Æ. VII, 156. — manibus, Æ. VIII, 442.

Rapina : rapinæ abjuratæ ostenduntur, Æ. VIII, 263.

Rapio : rapit in præceps alveus, G. I, 203. — anguis orbes immensos, G. II, 153. — inclementia mortis, G. III, 68. — animum in varias partes, Æ. IV, 286; VIII, 21. — tecta ferarum, silvas, Æ. VI, 8. — galeam tectis, Æ. VII, 638. — Turno populos, Æ. VII, 725. — arma manu, Æ. VIII, 220. — — hæc, Æ. IX, 364. — oppressum manus omnis, Æ. IX, 398. — mille densos acie, Æ. X, 178. — aciem in

Teucros, Æ. X, 308.—pariter vocem animamque, Æ. X, 348.—de vulnere telum, Æ. X, 486.—totidem viventes, Æ. X, 519.—navem per æquora, Æ. X, 660. — bipennem dextra, Æ. XI, 651.—pedibus Cycnum, Æ. XII, 250. — agmen campo, Æ. XII, 450.—cacumina morsu, Cu. 53. — se cervice sublimi, Cu. 169. — quo *rapitis* fessum? Æ. VI, 846.—*rapiunt* Pergama, Æ. II, 374. — ruuntque, Æ. IV, 581. — ignem, Æ. V, 660.—ad litora currus, Æ. X, 574. — *rapiebant* cantus cortice silvæ, Cu. 281.—*rapui* Ænean nube, Æ. V, 810. — *rapuit* in fomite flammam, Æ. I, 176. — pedibus uncis sublimem, Æ. V, 255. — a stabulis agnum, Æ. IX, 566.—hunc serva, Cu. 299.—*rapuere* faces de more, Æ. XI, 143.—*rape* nos tecum in omnia, Æ. II, 675.—*rapiat* Venerem, G. III, 137. — arma juventus, Æ. VII, 340. — deus in adversum, Æ. IX, 211. — *rapere* me sibi arma cernat, Æ. X, 462. — *rapuisse* res licebit, Æ. X, 14. — ferrum Metisci, Æ. XII, 737.—*rapiens* pondera baltei, Æ. X, 496. — secum sorores, Cir. 393. —'*rapior* ventis per inania, Cu. 211. — *raptus* de subere cortex, Æ. VII, 742.—*rapti* Ganymedis honores, Æ. I, 28.—*raptum* ab ubere nutribant, Æ. VII, 484. — pugna me mandet humo, Æ. IX, 213. — draconem, Æ. XI, 751. — vobis regem, Æ. XII, 265. — manu saxum, Æ. XII, 901. — te flebimus, Cat. XIV, 6.—*raptam* Eurydicen, G. IV, 519. — *rapto* telo, Æ. VIII, 111. — jaculo, Æ. X, 342. — *rapta* conjuge, G. IV, 456, 504.—Nympha, Æ. IV, 198.—securi, Æ. VII, 510.—*rapti* ex hoste Penates, Æ. V, 632.—*rapta* nobis solatia, E. IX, 18.—manu tropæa, G. III, 32.—*raptos* ex hoste Penates, Æ. I, 378. — ab ubere, Æ. VI, 428.—versis indiciis tauros, Æ. VIII, 211. — *raptas* prædas, Æ. I, 528. — sine more Sabinas, Æ. VIII, 635. — hastas, Æ. IX, 763; XII, 330. — ex agris pecudes, Æ. XI, 198. — *raptis* auribus, Æ. VI, 496. — telis, Æ. VII, 520. — spoliis, Æ. X, 449, 774.

Raptim fugiens, G. I, 409.—nituntur ad sidera, G. II, 427. — secat æthera, Cir. 541.

Rapto: raptat me amor per deserta, G. III, 292. — *raptabat* viscera per silvam, Æ. VIII, 644. — *raptaverat* Hectora circum muros, Æ. I, 483. — *raptatus* bigis, Æ. II, 272.

Raptor: raptores lupi, Æ. II, 356.

Raptum: rapto potitur, Æ. IV, 217. —rapto vivere, Æ. VII, 749; IX, 613.

Raptus: ob raptum cujus liquere penates, Cat. XI, 35.

Raresco: rarescent claustra Pelori, Æ. III, 411.

Raro revisitote, Cat. VII, 14.

Rarus: rara si terra, G. II, 227. — semita, Æ. IX, 383. — qua est acies, Æ. IX, 508.—corona, Æ. X, 122.—*rarum* uber, G. II, 233.—olus, G. IV, 130.—nantes, Æ. I, 118.—*rara* animalia, E. VI, 40. — denset, G. I, 419. — retia, Æ. IV, 131. — domorum tecta, Æ. VIII, 98. — lumina, Æ. IX, 189. — *raras* frondes, G. IV, 46. — *raris* racemis, E. V, 7. — tectis, G. III, 340.— vocibus, Æ. III, 314.—*rarissima* terra favet Lyæo, G. II, 229.

Rasilis: rasile torno buxum formam non adcipit, G. II, 449.

Rastrus seu *rastrum*: rastri iniquo pondere, G. I, 164. — *rastros* patitur humus, E. IV, 40. — tenaces, G. II, 421. — *rastris* frangit glebas, G. I, 94. — assiduis insectabere terram, G. I, 155.—gravibus pulsabit galeas, G. I, 496.—obnoxia arva, G. II, 439. — rimantur terram, G. III, 534. — vertunt Massica, Æ. VII, 726. — domat terram, Æ. IX, 608.

Ratio: rationis nec sat in armis, Æ. II, 314. — egentem, Æ. VIII, 299. — *ratione* qua confieri possit, Æ. IV, 115. — qua expedias quod instat, Æ. VIII, 49. — qua tentet aditus, Æ. IX, 67. — alia flectere parentem, Cir. 333.

Ratis conjuncta stabat crepidine, Æ. X, 653. — *ratem* irrisam agebat, Æ. V, 272. — rexit, Æ. V, 868. — conto subigit, Æ. VI, 302. — ferte in saxa, Æ. X, 678. — *rates* vexasse, E. VI, 76. — disjecit, Æ. I, 43. — tenuere altum, Æ. III, 192. — quassatæ, Æ. IV, 53. — diripient, Æ. IV, 593. — tenuere pelagus, Æ. V, 8. — socias miratus, Æ. V, 36. — spectare, Æ. V, 655. — petiere, Æ. VI, 492. — vexit ad litus, Æ. VII, 197. — deseruisse, Æ. VII, 291. — celsas viderunt, Æ. VIII, 107. — armet, Æ. X, 165. — tollite, ferte, Æ. X, 295. — spumantes inferre arvis, Æ. X, 300. — Dulichias Ulixi vexasse, Cir. 60. — appulsæ stant, Cat. V, 24. — *ratibus* Thetim tentare, E. IV, 32. — posuere carinas, G. II, 445. — superbis, Æ. IV, 540. — depulit ignem, Æ. IX, 78. — sacris depellere tædas, Æ. IX, 109.

Ratus: ratum id adnuit, Æ. IX, 104.

Raucus: rauca buccina, Æ. XI, 474. — *raucum* murmur, G. I, 109. — *rauci* æris canor, G. IV, 71. — *rauco* ære, Æ. II, 545. — assensu, Æ. VII, 615. — cantu, Æ. VIII, 2. — murmure, Cop. 12. — *rauci* cycni, Æ. IX, 458. *raucæ* palumbes, E. I, 58. — *rauca* saxa, Æ. V, 866. — fluenta, Æ. VI, 327. — sonans amnis, Æ. IX, 125. — *raucarum* volucrum, Æ. VII, 705. — *raucos* calamos, Cop. 4. — *raucis* cicadis, E. II, 12.

Rebellis: rebellem Gallum, Æ. VI, 859. — *rebelles* Æneadæ, Æ. XII, 185.

Reboo: reboant silvæ, G. III, 223.

Recaleo: recalent adhuc fluenta sanguine, Æ. XII, 35.

Recedo: recedunt a stabulis, G. IV, 191. — flammæ, Æ. II, 633. — terræque urbesque, Æ. III, 72. — tenebræ, Mor. 13. — *recessit* domus Anchisæ secreta, Æ. II, 300. — quonam tibi cura, Æ. II, 595. — in auras, Æ. II, 791. — fortuna, Æ. III, 53. — lux alma, Æ. III, 311. — in ventos vita, Æ. IV, 705. — consumta in ventos, Æ. V, 526. — cui fulgor, Æ. XI, 70. — in tergum, Æ. XI, 653. — rapidus in tecta, Æ. XII, 81. — in sua spatia, Æ. XII, 129. — rure fides, Cu. 225. — cum voce extrema, Cu. 383. — *recedes* inferior numero, Æ. XII, 630. — *recedens* ille ruit, Æ. XII, 291.

Recens orto sole, G. III, 156. — a vulnere Dido, Æ. VI, 450. — regia, Æ. VIII, 654. — *recentem* tumulum, Æ. VI, 875. — cæde locum, Æ. IX, 455. — *recenti* cæde, Æ. II, 718; VIII, 195. — aqua, Æ. VI, 635. — *recentes* fluvios, G. III, 301. — ceras excudunt, G. IV, 56. — casias, G. IV, 304. — prædas, Æ. VII, 748; IX, 612. — tumuli, Æ. XI, 233. — *recentia* rivis prata, Æ. VI, 674. — *recentibus* sertis, Æ. I, 417. — spoliis, Æ. II, 395.

Recenseo: recenset numerum, G. IV, 436. — *recensebat* forte numerum, Æ. VI, 682.

Recepto: receptat hastam, Æ. X, 383. — *receptet* quo sese stella Saturni, G. I, 336.

Receptus: receptus tuti jacent super hanc, Æ. XI, 527.

Recessus: recessu vasto submota spelunca, Æ. VIII, 193.

Recidivus: recidiva Pergama, Æ. IV, 344; VII, 322; X, 58. — arundo, Mor. 62.

Recido: recidere ceras inanes, G. IV, 241. — *recisum* de stirpe sceptrum, Æ. XII, 208.

Recingo: recincta veste, Æ. IV, 518.

Recino: recinente lyra, Cu. 13. — lætum calamo, Cu. 71.

Recipio: recipit quo se fessus, G. IV, 404. — alios ruentes, Æ. IX, 727. ad limina gressum, Æ. XI, 29. — quem manibus, Mor. 119. — *recepi* pœnas a fratre, Æ. IV, 656. — illum ex hoste, Æ. VI, 111. — *recepit* ad sese, Æ. II, 524. — Ænean in regna, Æ. IV, 214. — multa morte ensem, Æ. IX, 348. — mentem, Æ. X, 899. — *recipi* portis, Æ. II, 187. — *receptum* hostem, Æ. IX, 780. — *recepto* rege, Æ. I, 553. —

supplice, Æ. III, 666.—illo nil triste, Æ. IX, 262. — *recepta* morte, Cir. 517. — *recepti* nequidquam cineres, Æ. V, 80.—*receptos* socios, Æ. I, 583. — fasces, Æ. VI, 819 —*receptas* fruges, Æ. I, 178 — relliquias, Æ. VII, 244.—sudore phaleras, Æ. IX, 458.

Reclamo : reclamant æquora scopulis illisa, G. III, 261.

Reclino : et reclinant scuta, Æ. XII, 130.

Recludo : recludit tellure thesauros, Æ. I, 358. — ensem, Æ. IV, 646. —mucrone pectus, Æ. X, 601.—oras loricæ, Æ. XII, 924.—*recludunt* portam, Æ. IX, 675. — *reclusit* sol cœlum, G. IV, 52.—*recludat* regna, Æ. VIII, 244. — *recludere* fontes, G. II, 175. — portas, Æ. VII, 617.—*recluditur* tellus dente unco, G. II, 423.— *recluso* ense, Æ. IX, 423. — *reclusis* adytis, Æ. III, 92. — pectoribus, Æ. IV, 63.

Recognosco : recognoscit dona populorum, Æ. VIII, 721.

Recolo : recolens studio lustrabat animas, Æ. VI, 681.

Recondo valle Ascanium, Æ. II, 748. — *recondit* quos fama obscura, Æ. V, 302. — Hippolytum secretis sedibus, Æ. VII, 774. — ensem in pulmone, Æ. X, 387.—totum ensem, Æ. X, 816.—*recondam* hunc sacrata valle, Æ. I, 681. — *recondat* Venerem interius, G. III, 137.

Recoquo : recoquunt fornacibus enses, Æ. VII, 636. — *recocto* aufo, Æ. VIII, 624.

Recordor audita rite, Æ. III, 107. — vocem Anchisæ, Æ. VIII, 156.

Recrepo : recrepat lapis munera Cyllenia, Cir. 108.

Rector ipse subit, Æ. V, 176.—maxime divûm, Æ. VIII, 572.—*rectorem* navis compellat, Æ. V, 161.— *rectores* juvenum quos dedit esse, Æ. IX, 173.

Rectus : recti sibi conscia mens, Æ. I, 604. — *recto* limite se fert ad portum, Æ. VI, 901. — flumine, Æ VIII, 57. — *rectis* pedibus ne qua forent vestigia, Æ. VIII, 209.

Recubo : recubare ducem videt, Cu. 173. — *recubans* sub tegmine fagi, E. I, 1. — solo sus, Æ. III, 392 ; VIII, 45. — immanis in antro, Æ. VI, 418. — antro super ossa, Æ. VIII, 297. — te prolue, Cop. 29.

Recumbo : recumbit juba in armo, G. III, 86. — cervix in humeros, Æ. IX, 434. — penitus vadis illisa pila, Æ. IX, 713. — in te inclinata domus, Æ. XII, 59.—caput cervice inflexa, Cir. 449.—*recumbunt* campo nebulæ, G. I, 401.

Recurro : recurrit ad quam cura, Ca. 20. — *recurrens* sol, Æ. VII, 100.

Recurso : recursat cura sub noctem, Æ. I, 662. — animo virtus, Æ. IV, 3. — *recursent* mihi curæ ex ore tuo, Æ. XII, 802.

Recursus : recursus alios ineunt, Æ. V, 583. — pelagi multi servare, Æ. X, 288.

Recurvus : recurvo cornu intendit vocem, Æ. VII, 513.

Recuso comes ire, Æ. II, 704. — frangere puppim, Æ. X, 297.—*recusat* tectus prodere quemquam, Æ. II, 126.—longe, Æ. V, 406.—arma, Æ. V, 417. — jussa, Æ. V, 749. — *recusant* genua cursum, Æ. XII, 747. — *recusa* parere præceptis, Æ. II, 607.— *recusem* tentare quidquam, Æ. XI, 437. — ne *recuses* forte, E. III, 29. — *recuset* regio, G. I, 53.—*recusent*, quæ pepigere, Æ. XII, 12. — *recusantum* vincla leonum iræ, Æ. VII, 16.

Recutio : recusso utero, Æ. II, 52.

Redarguo : redarguerit vestra verba armis, Æ. XI, 688.

Reddo : reddit illos ad auras, Æ. II, 260. — talia gemitu, Æ. II, 323. — specus vulneris undam, Æ. IX, 700. — cui talia, Æ. X, 530.—ensem fratri, Æ. XII, 785.—*reddimus* exta lancibus, G. II, 194. — *reddunt* animas, G. III, 495. — auras follibus, G. IV, 172; Æ. VIII, 450.— se totidem facies,

Æ. IX, 122. — *reddidit* sepulcro corpus, Æ. II, 543. — insignem arte, Æ. V, 705. — huic ita responsum, Æ. VI, 672. — vocem, Æ. VIII, 217. — sic ore, Æ. XI, 251. — tibi pœnas, Cu. 336, 337. — illi vitam, Cir. 527. — *reddam* dona, E. V, 81. — *reddet* qui te nomine, Æ. VI, 768. — se terris lux, Æ. VIII, 170. — cetera Æneas, Æ. IX, 254. — *reddemus* vota Nymphis, E. V, 75. — *redde* Simoenta miseris, Æ. X, 61. — me meis, Æ. XII, 936. — *reddite* me Danais, Æ. II, 669. — conspectum, Æ. IX, 262. — *reddat* mihi eum, Æ. IV, 479. — se in arma, Æ. X, 684. — *reddant* præmia debita, Æ. II, 537. — *redderet* mihi caprum, E. III, 21. — corpora, Æ. XI, 103. — *reddere* caprum, E. III, 24. — responsa vates, G. III, 491. — voces, Æ. I, 409; VI, 689. — ducendam Eurydicen, Cu. 286. — sibi voces, Cir. 255. — *redduntur* Salio honores, Æ. V, 347. — *reddar* tenebris, Æ. VI, 545. — *reddi* huc omnia, G. IV, 225. — sibi honorem, Æ. V, 342. — viro promissa, Æ. V, 386. — *redditus* fundo, Æ. V, 178. — primum terris, Æ. VI, 18. — oris viderem conjugium, Æ. XI, 269. — Turno ensem, Æ. XII, 799. — *reddita* Eurydice, G. IV, 486. — est oculis, Æ. II, 740. — vox, Æ. III, 40. — pars regnorum, Æ. III, 333. — est vox e luco, Æ. VII, 95. — menti lux, Æ. XII, 669. — divis superstitio, Æ. XII, 817. — o *reddite* crudelis Minos, Cir. 286.

Redeo : dum redeo, E. IX, 23. — *redis* ad uxorem, Cat. V, 30. — *redit* virgo, E. IV, 6. — Aurora, G. I, 249. — labor agricolis, G. II, 401. — calor ossibus, G. III, 272. — Rhodope porrecta sub axem, G. III, 351. — in sese, G. IV, 444. — exuvias indutus, Æ. II, 275. — victis virtus, Æ. II, 367. — acrior ad pugnam, Æ. V, 454. — viam, Æ. VI, 122. — ille retro, Æ. IX, 794. — qua victrix illa, Æ. XI, 764. — sæpe adscendere muros, Cir. 172. — *redeunt* Saturnia regna, E. IV, 6. — sues glande, G. II, 520. — capræ in tecta, G. III, 316. — in equis, Æ. VII, 285. — quinquennia lustro confecto, Cir. 24. — *redibat* gravis aere domum dextra, E. I, 36. — inde domum, Mor. 81. — *redibant* illi quina armenta, Æ. VII, 538. — quæ *rediit*, Cat. I, 6. — *rediere* in pristina vires, Æ. XII, 424. — *rediisse* extremos pudeat, Æ. V, 196. — *rediens* vertice Aonio, G. III, 11. — *redeuntis* eodem vultu dei, Æ. IV, 556. — *redeuntem* te tenebo, Cir. 309. — *redeuntibus* annis, Æ. VIII, 47. — *rediturus* nunquam, Cu. 380. — *rediture* parenti dolor, Æ. X, 507.

Redimiculum : redimicula habent mitræ, Æ. IX, 616.

Redimio : redimibat cui tempora infula, Æ. X, 538. — *redimitus* tempora quercu, G. I, 349. — tempora vittis, Æ. III, 81. — *redimita* caput mitella Copa, Cop. 1.

Redimo : redemit fratrem Pollux, Æ. VI, 121. — *redemtum* pretio me mandet humo, Æ. IX, 213.

Reditus : pro reditu votum simulant, Æ. II, 17. — *reditus* sanguine quærendi, Æ. II, 118. — in patriam negarat, Æ. X, 436. — nostri hi, Æ. XI, 54. — eripiat classibus, Cu. 319.

Redoleo : redolent mella, G. IV, 169; Æ. I, 436.

Reduco : reducit diem, G. I, 249. — vitulos ad tecta, G. IV, 434. — solem, Æ. I, 143. — *reduxi* socios a morte, Æ. IV, 375. — *reducet* me fuga, Æ. X, 670. — *reducat* noctem, Æ. XI, 914. — *reducant* numen, Æ. II, 178. — *reducitur* æstas, G. III, 296. — *reducto* genitore, Æ. IX, 257. — sole, Æ. X, 807. — *reducta* dextra, Æ. V, 478. — in valle, Æ. VI, 703. — natumque in valle, Æ. VIII, 609. — hasta, Æ. X, 552. — securi, Æ. XII, 307. — *reductos* sinus, G. IV, 420; Æ. I, 161. — socios, Æ. V, 283. — *reductis* remis, Æ. VIII, 689. — longe dextris, Æ. XI, 605.

Redux : reduci tibi quæ polliceor,

Æ. IX, 301. — *reducem* videret patria, Æ. XI, 797. — *reduces* socios, Æ. I, 390. — illi ludunt, Æ. I, 397. — vos eadem accipiet, Æ. III, 96. — ille gratatur, Æ. V, 40.

Refello dicta, Æ IV, 380. — *refellam* ferro crimen, Æ. XII, 16. — dextra dicta, Æ. XII, 644.

Refero me domum, Æ. II, 757. — monstra ad proceres, Æ. III, 59. — *refers* mihi hoc de te, Æ. IX, 492. — *refert* caucasiasque volucres, E. VI, 42. — signa, G. I, 440. — comprendere numero, G. II, 104. — pabula mutari, G. III, 548. — voce, Æ. I, 94. — voce talia, Æ. I, 208. — sorori Anna, Æ. IV, 31. — tandem pauca, Æ. IV, 333. — fletus soror, Æ. IV, 438. — sagittam delapsa, Æ. V, 518. — te parentem, Æ. VII, 49. — vicissim ore orsa, Æ. VII, 436; XI, 124. — sic pauca, Æ. VIII, 154. — moriens vina, Æ. IX, 350. — retro vestigia, Æ. IX, 798. — contra non pauca, Æ. X, 17. — humeris arma, Æ. X, 542. — se curru Penthesilea, Æ. XI, 662. — fertque *refertque* se ob ora, Æ. XII, 866. — *refertis* laudem et spolia, Æ. IV, 93. — *referunt* aratra juvenci, E. II, 66. — valles ad sidera cantum, E. VI, 84. — saporem salis, G. III, 397. — se nocte, G. IV, 180. — thalamo membra, Æ. IV, 392. — sollennia tumulo, Æ. V, 605. — sese e pastu, Æ. VII, 700. — se ad urbem, Æ. VIII, 307. — gemitum ictus, Æ. VIII, 420. — Pallanta multo gemitu, Æ. X, 506. — arcus humeris, Æ. XI, 874. — in te oculos, Æ. XII, 657. — hanc voces, Cu. 149. — *referebat* in ordine Thyrsis, E. VII, 20. — pectore voces, Æ. V, 409. — sese ab Argis, Æ. VII, 286. — *referebant* ripæ Eurydicen, G. IV, 527. — *retulit* hunc morem, Æ. V, 598. — quem lucum Asylum, Æ. VIII, 343. — victoria vestigia, Æ. XI, 290. — multa in melius, Æ. XI, 426. — intus lumina, Cu. 289. — intra pedem, Cir. 256. — *referam* quid tibi, etc. G. II, 118. — tibi palmas, G. III, 12. — Neoptolemi regna, Æ. XI, 264. *referes* ergo hæc, Æ. II, 547. — caput Æneæ, Æ. X, 863. — manibus patrum, Æ. XI, 689. — *referet* tibi ista, E. IX, 55. — diem, G. I, 458. — consilia in melius, Æ. I, 281. — *referemus* hæc ad urbem, Æ. XI, 127. — *referent* domum ubera, E. IV, 21. — arma, Æ. XII, 186. — Alconis pocula, Cu. 66. — *refer* sacra Cereri, G. I, 339. — hæc dicta parenti, Æ. III, 170. — sedibus suis hunc, Æ. VI, 152. — tyranno dicta, Æ. XII, 76. — *referto* vallos sub tecta, G. II, 409. — facta patrum, Æ. X, 281. — tunc incepta, Cir. 337. — *referte* regi mandata, Æ. VII, 267; XI, 176. — dicta Evandro, Æ. X, 491. — *referat* patriam, G. III, 121. — mihi annos, Æ. VIII, 560. — me ovantem Jupiter, Æ. IX, 208. — quis non divortia, Cu. 303. — *referatis* venti ad aures divûm, E. III, 73. — *referant* jejunia patrum, G. III, 128. — quæ referant, Æ. XI, 240. — *referret* te ore, Æ. IV, 329. — me hæc pompa domum, Æ. XI, 163. — *referre* numerum, E. VI, 85. — præcepta, G. I, 176. — sociis exacta constituit, Æ. I, 309. — grates parem, Æ. XI, 509. — responsa Latino, Æ. XII, 112. — *referens* putator, G. II, 29. — pedem, G. IV, 485. — horresco, Æ. II, 204. — nomen avi Priamus, Æ. V, 564. — ornum, Æ. X, 766. — pedem ille cedebat, Æ. X, 794. — opera atque labores, Æ. XI, 183. — divos pulsatos, Æ. XII, 286. — nomine avum, Æ. XII, 348. — ignes, Cu. 301. — *referentem* signa Camillum, Æ. VI, 826. — *referuntur* penitus datis habenis, Æ. XI, 623. — *referri* retro, G. I, 200. — huc omnia, G. IV, 225. — retro spes Danaum, Æ. II, 169. — equos diversos sensit, Æ. XII, 495. — *relatum* diem condet, G. I, 458. — *relatam* classem, Æ. I, 390.

Reficio : reficit saltus luna roscida, G. III, 337. — pulsos in prælia, Æ.

XI, 731. — *refecit* hanc faciem genetrix, Æ. X, 234. — *refice* semper, G. III, 70. — *refecti* ardebant furiis, G. III, 511. — armis animisque adsistunt, Æ. XII, 788. — *refectæ* vires, G. III, 235.

Refigo : refixit leges pretio, Æ. VI, 622. — *refixum* de poste clipeum, Æ. V, 360. — *refixa* cælo sidera volantia, Æ. V, 527.

Refingo : refingunt aulas et cerea regna, G. IV, 202.

Reflecto : reflectunt colla, Æ. XI, 622. — *reflexi* animum, Æ. II, 741. — *reflectas* in melius orsa, Æ. X, 632. — *reflexam* illam cervice, Æ. VIII, 633. — *reflexa* cervice, Æ. X, 535. — *reflexis* anguibus, Cu. 220.

Refluo : refluit amnis, Æ. VIII, 240. — campis, Æ. IX, 32. — *refluens* substitit, Æ. VIII, 87. — *refluentibus* undis, G. IV, 262.

Refodio : refossa digitis tellure, Mor. 87.

Reformido : reformidant ferrum, G. II, 369.

Refoveo : refoves membra quiete, Cu. 212. — *refovebat* fessas in umbra, Cu. 121.

Refringo : refringit cunctantem, Æ. VI, 210.

Refugio. ni refugis, G. I, 177. — *refugit* luctu animus, Æ. II, 12. — trepidus attollentem iras, Æ. II, 380. — in silvam, Æ. III, 258. — ab litore templum, Æ. III, 536. — inimica in nemus, Æ. VI, 472. — quadrupes intra tecta, Æ. VII, 500. — aversus ministeria, Æ. VII, 618. — tremefacta, Æ. XII, 449. — impiger, Cu. 189. — fugit *refugitque* mille vias, Æ. XII, 753. — *refugerit* sol orbe medio, G. I, 442.

Refulgeo : refulget longe, Æ. VIII, 623. — *refulsit* rosea cervice, Æ. I, 402. — Æneas clara in luce, Æ. I, 588. — in luce per noctem, Æ. II, 590. — auri aura per ramos, Æ. VI, 204. — radiis adversa galea, Æ. IX, 374.

Refundo : refunditur illisa lateri alga, Æ. VII, 590. — *refuso* ponto, G. II, 163. — Acheronte, Æ. VI, 107. — Oceano, Æ. VII, 225. — *refusa* imis vadis stagna, Æ. I, 126.

Refuto : refutet dicta Fors! Æ. XII, 41.

Regalis : regali luxu, Æ. I, 637. — *regales* inter mensas, Æ. I, 686. — comas, Æ. VII, 75.

Regia cæli invidet, G. I, 503. — Pici, Æ. VII, 171. — aurea cæli, Æ. VII, 210. — Caci ingens, Æ. VIII, 242. — hæc eum cepit, Æ. VIII, 363. — recens horrebat culmo, Æ. VIII, 654. — dotalis Amatæ, Æ. IX, 737. — immugit luctu, Æ. XI, 38. — dotalis est cordi, Æ. XI, 369. — dives me commovit, Cir. 433.

Regificus : regifico luxu, Æ. VI, 605.

Regina deum, Æ. I, 9, 46. — sacerdos, Æ. I, 273. — quietum animum accipit, Æ. I, 303. — Dido, pulcherrima forma, Æ. I, 496. — o regina! Æ. I, 522. — regina composuit se sponda, Æ. I, 697. — poposcit pateram, Æ. I, 728. — jubes renovare dolorem, Æ. II, 3. — ibit parto triumpho, Æ. II, 577. — saucia cura alit vulnus, Æ. IV, 1. — dolos præsensit, Æ. IV, 296. — regina! Æ. IV, 334; VI, 460. — intendit locum, Æ. IV, 504. — ut vidit, Æ. IV, 586. — Saturnia, Æ. VII, 573. — deum delapsa cælo, Æ. VII, 620. — vocat agmina, Æ. VIII, 696. — ipsa videbatur vela dare, Æ. VIII, 707. — Cisseis, Æ. X, 705. — subvehitur ad templum, Æ. XI, 478. — ab equo desiluit, Æ. XI, 499. — tua non te reliquit, Æ. XI, 845. — flebat, Æ. XII, 54. — prospicit hostem, Æ. XII, 595. — tua fidissima occidit, Æ. XII, 659. — *reginæ* ad limina, Æ. I, 389. — amorem, Æ. VI, 28. — nomen obumbrat, Æ. XI, 223. — *reginam* opperiens, Æ. I, 454. — sic alloquitur, Æ. I, 594. — furentem incendat, Æ. I, 660. — capere dolis, Æ. I, 674. — ille petit, Æ. I, 717. —

thalamo cunctantem exspectant, Æ. IV, 133. — furentem ambire, Æ. IV, 283.— talem agit Alecto, Æ. VII, 405. — instantem avertere, Æ. XI, 703.— ad reginam tulere oculos, Æ. XI, 801.

Regio quid ferat, G. I, 53.— omnis jacit salutem, G. IV, 294. — plena nostri laboris, Æ. I, 460. — deserta siti, Æ. IV, 42. — quæ regio habet Anchisen? Æ. VI, 670. — regio nulla si est, Æ. X, 44. — hæc omnis cedat amicitiæ, Æ. XI, 320. — *regionem* cæli signant, G. II, 269. — Orphei insederat, Cu. 278. — *regione* nota viarum excedo, Æ. II, 737. — tota vagantur, Æ. VI, 887. — viæ fefellit sidus, Æ. VII, 215. — in serena cæli, Æ. VIII, 528. — viarum fallit timor, Æ. IX, 385. — qua te reliqui, Æ. IX, 390. — nota viarum fertur, Æ. XI, 530. — *regionibus* illis, G. III, 531. — Siculis sunt urbes, Æ. I, 549.

Regius puer, Æ. I, 677; V, 252. — Diores, Æ. V, 297. — honos, Æ. VII, 814. — *regia* Juno, Æ. I, 443, et al. — puppis, Æ. II, 256. — conjux, Æ. II, 783; VII, 56; XI, 371. — nutrix, Æ. V, 645.— Semele, Cat. XI, 33.— *regia* tecta, Æ. I, 631; VII, 668; XI, 236, 447. — dona, Æ. I, 696. — ad mœnia, Æ. IV, 221. — armenta, Æ. VII, 485.

Regnator ille Olympi sinit, Æ. II, 779. — me demittit, Æ. IV, 269. — Olympi, Æ. VII, 558; X, 437.— aquarum, Æ. VIII, 77. — *regnatorem* superbum quondam tot populis terrisque, Æ. II, 557.

Regno: regnat Apollo, E. IV, 10. — ignis per cacumina, G. II, 307. — *regnavit* Amyclis, Æ. X, 564.— *regnet* melior in aula, G. IV, 90. — Æolus, Æ. I, 141. — *regnare* Helenum per urbes, Æ. III, 295. — *regnandi* cupido, G. I, 37. — *regnantem* Latio viderit tertia æstas, Æ. I, 265.— *regnabitur* hic sub gente Hectorea, Æ. I, 272.— *regnata* Lycurgo terra, Æ. III, 14. — Saturno arva, Æ. VI, 794. — *regnandam* Albam acceperit Æneas, Æ. VI, 770.

Regnum hoc gentibus esse, Æ. I, 17. — ab sede Lavini transferet, Æ. I, 270. — lamentabile eruerint Danai, Æ. II, 4. — illic partum tibi, Æ. II, 783. — Italiæ averteret Libycas oras, Æ. IV, 106. — Italiæ cui debetur, Æ. IV, 275. — relinquat, Æ. IV, 432. — in regnum, Æ. VII, 424.— Italiæ poscat, Æ. XI, 219.— futurum incolume, Cir. 124. — *regni* hoc quodcumque mihi concilias, Æ. I, 78. — novitas, Æ. I, 563.— oblite, Æ. IV, 267.— in parte locavi, Æ. IV, 374.— coronam, Æ. VIII, 505.— de rebus, Æ. IX, 227. — corpore, Æ. XI, 313. — nostri insignia portantes, Æ. XI, 334.— *regno* dum res Ilia stetit, Æ. I, 268. — dum stabat incolumis, Æ. II, 88.— optavit locum, Æ. III, 109. — patrio pellere Harpyias, Æ. III, 249. — Hesperio quem fraudo, Æ. IV, 355.— fruatur, Æ. IV, 619. — gaudet Acestes, Æ. V, 757.— non erimus indecores, Æ. VII, 231.— novo tumidus, Æ. IX, 596.— patris incolumi, Cir. 330.— ex omni, Cir. 412.— cæruleo pollens, Cir. 483. — *regna* mea, E. I, 70. — Saturnia, E. IV, 6; VI, 41. — torpere veterno passus, G. I, 124. — peritura, G. II, 498.— deserta pastorum, G. III, 476. cerea refingunt, G. IV, 202.— humida mirans, G. IV, 363. — Trojæ resurgere, Æ. I, 206. — intima Liburnorum penetrare, Æ. I, 244. — Punica vides, Æ. I, 338. — Tyri Pygmalion habebat, Æ. I, 346. — nova petentem, Æ. I, 620.— Priami dum manebant, Æ. II, 22, 455.— in mea me remisit, Æ. II, 543. — uberrima habitant, Æ. III, 106.— Gnosia petamus, Æ. III, 115. — Itala sæpe vocare, Æ. III, 185.— Laertia effugimus, Æ. III, 272. — quæ surgere cernes, Æ. IV, 47.— in regna recepit Ænean, Æ. IV, 214. — regna extera quærere, Æ. IV, 350. — pete per undas, Æ. IV, 381. — vocantia fatis, Æ. V, 656. — Mi-

noia fugiens, Æ. VI, 14. — non indebita posco, Æ. VI, 67. — in regna Lavini venient, Æ. VI, 84. — regna invia vivis adspicies, Æ. VI, 154. — per inania ibant, Æ. VI, 269. — hæc latratu personat, Æ. VI, 417. — hæc durissima habet Rhadamanthus, Æ. VI, 566. — Libyæ nocerent tibi, Æ. VI, 694. — Caspia horrent, Æ. VI, 799. — in regna vocari, Æ. VII, 256, 578. — regna Teleboum teneret, Æ. VII, 735. — Hesionæ visentem, Æ. VIII, 157. — pallentia recludat, Æ. VIII, 244. — Trojæ victa fatebor, Æ. VIII, 471. — Tyrrhena capessam, Æ. VIII, 507. — nostra ne videres, Æ. XI, 43. — Saturnia, Æ. XI, 252. — Neoptolemi referam, Æ. XI, 264. — in regna vocemus, Æ. XI, 322. — ruant, Æ. XI, 461. — regna patris sunt tibi, Æ. XII, 22. — hæc lacessent, Æ. XII, 186. — ipsa Latini eruam, Æ. XII, 567. — mœsta ferrugine, Cu. 272. — florentia Cypselidæ, Cir. 464. — *regnorum* pars, Æ. III, 333. — immemores, Æ. IV, 194. — Priami eversor, Æ. XII, 545. — *regnis* avitis excessit, G. III, 228. — Libyæ defixit lumina, Æ. I, 226. — futuris instans, Æ. I, 504. — his vultis considere, Æ. I, 572. — paternis cessisse Idomenea, Æ. III, 121. — latis posuit templa, Æ. IV, 199. — nostris illuserit, Æ. IV, 591. — in tuis hoc ausa, Æ. V, 792. — meis te fidere, Æ. V, 800. — nostris manent te penetralia, Æ. VI, 71. — superis detrudere Jovem, Æ. VI, 584. — pulsi, Æ. VII, 217. — Latinis prohibere, Æ. VII, 313. — ademtis exsul, Æ. VIII, 320. — opulenta castra, Æ. VIII, 475.

Rego : regis res hominumque deumque, Æ. I, 230. — *regit* sol orbem, G. I, 232. — animos dictis, Æ. I, 153. — imperium Dido, Æ. I, 340. — manum pinus, Æ. III, 659. — spiritus artus, Æ. IV, 336. — clavum, Æ. X, 218. — fortuna viam, Æ. XII, 405. — *regebam* cursus, Æ. VI, 350. — *regebat* arva et urbes, Æ. VII, 46. — populos in pace, Æ. VIII, 325. — currum et equos, Æ. XII, 624. — *rexit* ratem in undis, Æ. V, 868. — *regam* ipsa, Æ. VII, 560. — *reget* virtutibus orbem, E. IV, 17. — *rege* tela per auras, Æ. IX, 409. — *regamus* hunc populum communem, Æ. IV, 102. — *regeret* Italiam, Æ. IV, 230. — *regere* populos imperio, Æ. VI, 852. — *regens* filo vestigia, Æ. VI, 30. — quo regente prostravit arces, Cu. 334.

Regressus : regressum habet fortuna, Æ. XI, 413.

Regula curæ, Mor. 66.

Rejicio : rejicit oculos arvis, Æ. X, 473. — *rejiciunt* parmas, Æ. XI, 619. — *rejecit* amictum ex humeris, Æ. V, 421. — *rejice* a flumine capellas, E. III, 96. — arietem, G. III, 389. — *rejecti* bis respectant, Æ. XI, 630.

Relabor : retrahit pedem relabens unda, Æ. X, 307. — *relapsa* pila procurrit virgo, Cir. 149.

Relatus : relatu digna atque indigna, Æ. IX, 595.

Relaxo : relaxat calor spiramenta, G. I, 89. — densa, G. I, 419. — *relaxans* tumidos sinus, Cir. 145.

Relego : relegat Hippolytum nymphæ, Æ. VII, 775. — *relegant* tauros in pascua, G. III, 212.

Relego : relegens retrorsum litora, Æ. III, 690.

Relevo : rélevaverat æstus animi, Cir. 340.

Religio vetuit deducere, G. I, 270. — quæ religio? Æ. II, 151. — religio prospera dixit mihi cursum, Æ. III, 363. — dira loci, Æ. VIII, 349. — quæ religio ætheris est, Æ. XII, 182. — *religione* sub antiqua tueri populum, Æ. II, 188. — patrum servata cupressus, Æ. II, 715. — in hac maneant, Æ. III, 409. — parentum horrendum, Æ. VII, 172. — sacræ portæ, Æ. VII, 608. — patrum late sacer lucus, Æ. VIII, 598. (*Relligio*, metri causa.)

Religiosus : religiosa limina deorum, Æ. II, 365.

Religo : religavit ab aggere classem, Æ. VII, 106. — *religatos* rite equos, Æ. IX, 352.

Relino : relines mella servata thesauris, G. IV, 229.

Relinquo hæc aliis memoranda, G. IV, 148. — vitæ honorem, G. IV, 328. — lacrimans litora, Æ. III, 10. — homines lucemque, Æ. X, 855. — pugnas exosa, Æ. XII, 818. — *relinquit* plus justa parte, G. I, 35. — aratra defixa, G. III, 519. — seclusa antro carmina, Æ. III, 446. — portum, Æ. VII, 7. — truncum, Æ. IX, 332. — litus, Æ. XI, 628. — longe lapsum, Æ. XII, 470. — *relinquunt* vitam sub nube, G. III, 547. — tecta, G. IV, 104. — spicula, G. IV, 237. — semesam prædam, Æ. III, 244. — montes, Æ. IV, 155. — limen, Æ. V, 316. — Entello palmam taurumque, Æ. V, 472. — eos curæ in morte, Æ. VI, 444. — urbem, Æ. VIII, 125. — arma craterasque simul, Æ. IX, 357. — castra, Æ. X, 604. — *reliqui* nihil mihi, Æ. IV, 315. — egomet dudum Beroen, Æ. V, 650. — te qua regione? Æ. IX, 390. — quos in morte, Æ. X, 673. — invita Turnum, Æ. XII, 809. — *reliquit* connixa in silice, E. I, 15. — nos Galatea, E. I, 31. — agros Apollo, E. V, 35. — mihi exuvias, E. VIII, 91. — plus justa parte, G. I, 35. — pavor ossa; Æ. III, 57. — calor ossa, Æ. III, 308; IX, 475. — fessos ventus, Æ. III, 568. — Aurora Oceanum, Æ. IV, 129; XI, 1. — visus medio sermone, Æ. IV, 277. — impius arma, Æ. IV, 495. — vitum in astris, Æ. V, 517. — illa monumenta, Æ. VI, 512. — vita supremo lumine, Æ. VI, 735. — sensum ætherium purum, Æ. VI, 746. — mihi arcana, Æ. VII, 123. — rerum habenas, Æ. VII, 600. — Ænean nox somnusque, Æ. VIII, 67. — adspectus medio sermone, Æ. IX, 657. — vita corpus, Æ. X, 820. — rex hospitia, Æ. XI, 113. — ferrum sub aure, Æ. XI, 637. — ora color, Æ. XI, 819. — te non indecorem in morte, Æ XI, 845. — incertam sic exhortata, Æ. XII, 159. — truncum arenæ, Æ. XII, 382. — nubem, Æ. XII, 842. — cui mala, Cu. 130. — *reliquerunt* te opes, Cat. V, 35. — *relinquam* simul hæc lumina, Æ. XII, 62. — *relinquet* quam primo Aquilone, Æ. VII, 361. — *relinquat* ne quid inexpertum, Æ. IV, 415. — regnum, Æ. IV, 432. — lucem, Æ. IV, 452. — ambiguum, Æ. V, 326. — quis te tacitum, Æ. VI, 842. — *relinquere* dulces terras, Æ. IV, 281. — *relinquens* catulos tectis, G. III, 438. — arma, Æ. XI, 830. — mea fata, Cu. 227. — cui *relinquor* conjux tua? Æ. II, 678. — *relinqui* nihil ex urbe, Æ. II, 659. — sola videtur sibi, Æ. IV, 466. — clamore colles, Æ. VIII, 216. — *relicta* Troja, Æ. II, 108. — Trinacria, Æ. III, 440. — *relicti* ruris jugera, G. IV, 127. — *relictæ* succurre, Æ. IX, 290. — *relictum* Hylan, E. VI, 43. — litus, Æ. II, 28. — ensem, Æ. IV, 507. — nihil tibi, Æ. VI, 509. — *relictam* vitem persequitur, G. II, 406. — classem, Æ. V, 612. — *relicto* te, Æ. II, 657. — post spatio, Æ. V, 321. — patrio mucrone, Æ. XII, 736. — *relicta* classe, Æ. IX, 8. — statione, Æ. IX, 222. — nocte, Cu. 284. — *relicti* catuli, Æ. II, 357. — a tergo postes, Æ. II, 454. — *relictas* sedes, Æ. III, 123. — *relictis* nidis, G. II, 210. — aris adytisque, Æ. II, 351. — paucis vela damus, Æ. III, 190. — stratis, Æ. IV, 82. — metis, Æ. V, 171. — mensis, Æ. VIII, 109. — equis, Æ. XI, 500. — castris, Æ. XII, 443.

Relliquiæ : relliquias Danaum, Troas, Æ. I, 30. — Danaum, nos, socias urbe, Æ. I, 598. — Danaum et Achilli, Æ. III, 87. — dulces meorum colerem, Æ. IV, 343. — parentis condidimus, Æ. V, 47. — traxisse per pœnum, Æ. V, 787. — lavere vino, Æ. VI, 227. — e Troja receptas dat, Æ. VII, 244. — virorum vides, Æ. VIII, 356.

Reluceo : relucent igni lata freta,

Æ. II, 312. — *reluxit* flamma, G. IV, 385. — olli barba, Æ. XII, 300.

Reluctor: reluctantis ossa, Cu. 195. — *reluctanti* multa, G. IV, 301.

Remaneo: remanent purgamina, Mor. 41. — *remanebat* stipite fumus, Mor. 8.

Remeo: remeabo inglorius patrias urbes, Æ. XI, 793. — *remeassem* victor ad Argos, Æ. II, 95.

Remetior astra memor, Æ. V, 25. — *remenso* pelago, Æ. II, 181. — mari, Æ. III, 143.

Remex: sine remige, Æ. IV, 588. — *remige* aeri agit Pristin, Æ. V, 116. — infestam fecerat urbem, Cir. 111.

Remigium supplet, Æ. III, 471. — alarum sacravit, Æ. VI, 19. — *remigio* alarum volat, Æ. I, 301. — tali se mo vebat, Æ. V, 280. — aptat biremes, Æ. VIII, 80. — fatigant noctemque diemque, Æ. VIII, 94. — *remigiis* vix subigit lembum, G. I, 202.

Reminiscor: reminiscitur moriens Argos, Æ. X, 782.

Remitto tibi terga Erycis, Æ. V, 419. — Pallanta, Æ. X, 492. — te Manibus, Æ. X, 828. — me victus volensque, Æ. XII, 833. — *remittit* terra ex se humorem, G. II, 218. — calor liquefacta mella, G. IV, 36. — multos, Æ. X, 839. — ad opera, Æ. XII, 429. — *remittunt* responsa Rutulis, Æ. IX, 635. — urbi corpora, Æ. XI, 206. — late vocem nemora, Æ. XII, 929. — *remisit* brachia, G. I, 202. — me in regna, Æ. II, 543. — lætum sociis, Æ. IX, 818. — *remittam* morte veniam, Æ. IV, 536. — *remittent* iras, G. IV, 436. — *remittat* flatus, Æ. XI, 346. — jus proprium regi, Æ. XI, 359. — *remittant* sese in bella, Æ. XII, 390. — *remissos* Acheronte Manes, Æ. V, 99. — ex urbe legatos, Æ. XI, 239.

Remordeo: remordet te hæc cura, Æ. I, 261. — cura juris, Æ. VII, 402.

Remoror: remoratur paulum in vestibulo, Cir. 217. — *remorantem* te tenuit chorea, Cu. 118.

Removeo: removit ignem, G. I, 131. — *remoto* languore, Cu. 197. — *remota* fraude, Cu. 72. — *remotæ* postquam mensæ, Æ. I, 216, 723.

Remugio: remugit vox ingeminata, G. III, 45. — antro, Æ. VI, 99. — cælum, Æ. IX, 594. — gemitu nemus, Æ. XII, 722. — totus mons circum, Æ. XII, 928.

Remulceo: remulcens subjecit caudam utero, Æ. XI, 812.

Remurmuro: qua nec fracta remurmurat unda, Æ. X, 291.

Remus ante lentandus in unda, Æ. III, 384. — flectitur in sale, Cir. 461. — *remum* imponit, Æ. VI, 233. — *remo* abesset luctamen, Æ. VIII, 89. — *remi* franguntur, Æ. I, 104. — consurgunt ordine terno, Æ. V, 120. — obnixi crepuere, Æ. V, 205. — *remorum* agmine, Æ. V, 211. — fragmina, Æ. X, 306. — *remos* stringere, Æ. I, 552. — sortiti, Æ. III, 510. — frondentes ferunt, Æ. IV, 399. — impellite, Æ. IV, 594. — fractos legunt, Æ. V, 209. — per remos furit Vulcanus, Æ. V, 663. — remos aptant, Æ. V, 753. — per remos, Æ. X, 290. — *remis* impellere marmor, G. I, 254. — sollicitant freta, G. II, 503. — insurgimus, Æ. III, 207. — pariter insurgite, Æ. III, 560. — lævam petivit, Æ. III, 563. — certantibus verrimus æquora, Æ. III, 668. — validis incumbere, Æ. V, 15. — gravibus ineunt certamina, Æ. V, 114. — intenta brachia, Æ. V, 136. — convulsum æquor, Æ. V, 143. — melior, Æ. V, 153. — insurgite, Æ. V, 189. — fractis currere, Æ. V, 222 — amissis, Æ. V, 271. — sub remis fusi, Æ. V, 837. — remis verrunt vada, Æ. VI, 320. — superes amnem, Æ. VIII, 58. — tacitis incumbere, Æ. VIII, 108. — reductis convulsum æquor, Æ. VIII, 690. — promovet Centaurum, Æ. X, 195. — validis incumbite, Æ. X, 294.

Renarro: renarrabat sic fata Æneas, Æ. III, 717.

Renascor: renatis fibris, Æ. VI, 600.

Renideo: renidenti ære, G. II, 282.

Renovo: Regina, jubes renovare infandum dolorem, Æ. II, 3. — casus omnes, Æ. II, 750.

Reor equidem, Æ. IV, 45; V, 56. — nec longe litora, Æ. V, 24. — et reor et opto, Æ. VII, 273. — reor omnem terram externam, Æ. VII, 370. — potius, Æ. XII, 188. — *rere* quam tu propinquam, Æ. III, 381. — quod reris minime, Æ. VI, 97. — ut rere, Æ. VII, 437. — *rebar* futurum, Æ. VI, 690. — ut *rebare*, Æ. X, 608. — *rear* quæ præmia digna posse solvi, Æ. IX, 253. — *ratus* vicisse dolo, Æ. XI, 712. — *rata* vita, Æ. X, 629. — *rati* nos abiisse, Æ. II, 25.

Repello: reppulit pede amnes, G. IV, 233. — femina connubia, Æ. IV, 214. — cunctantem, Æ. VII, 450. — *repulsum* quod protinus ære rauco, Æ. II, 545. — *repulsi* fatis ductores Danaum, Æ. II, 13. — *repulsos* a navibus ignes, Cu. 302.

Rependo: rependam magna, Æ. II, 161. — *rependens* fata contraria fatis, Æ. I, 239.

Repens discordia, Æ. XII, 313.

Repente corpora corripiunt, G. III, 472, et alibi.

Repentinus: repentino Coro lintea sinuantur, Cir. 460.

Repercutio: repercussum ubi sole lumen, Æ. VIII, 23.

Reperio: repperit quos usus, G. II, 22. — pellacia fugam, G. IV, 443. — solatia malis, Cir. 181. — *reperire* viam, Æ. V, 807; IX, 195. — *repertus* haud ante fallax, Æ. VI, 343. — *repertum* ramum carpe, Æ. VI, 145. — quod cuique rimanti, Æ. VII, 507. — *reperto* exsangui Rhamnete, Æ. IX, 452. — *reperta* luce, Æ. IV, 692. — Italia, Æ. VI, 718. — *reperti* valle capreoli, E. II, 40. — qui urgerent saxo, G. II, 350. — *repertæ* penitus pumicibus apes, G. IV, 43. — *repertis* dolis, Æ. IV, 128. — divitiis, Æ. VI, 610.

Repertor hominum rerumque, Æ. XII, 829. — *repertorem* medicinæ Phœbigenam, Æ. VII, 773.

Repeto ipse urbem, Æ. II, 749. — muros et limina, Æ. II, 753. — nunc portendere eam hæc, Æ. III, 184. — nunc, Æ. VII, 123. — *repetit* huc, Æ. VII, 241. — *repetunt* Venerem armenta, G. II, 329. — *repetebant*, vel *repebant* capellæ ad vada, Cu. 104. — *repetivit* capulum in usum, Cu. 391. — *repetent* tauri præsepia, E. VII, 39. quid *repetam* classes exustas, Æ. X, 36. — *repetant* omina Argis, Æ. II, 178. — *repetens* altius ab origine, G. IV, 286. — iterum iterumque monebo, Æ. III, 436. — hunc bello heros, Cir. 114. — *repetentem* te exempla animo excitet, Æ. XII, 439. — *repetatur* origo domus, Æ. VII, 371. — *repetita* Proserpina, G. I, 39.

Repleo: replebat tectum gemitu, Æ. II, 679. — populos sermone, Æ. IV, 189. — questu tectum, Æ. VII, 502. — *repletus* quibus dapibus, Cat. V, 29. — *repleti* amnes, Æ. V, 806. — *repletis* scrobibus, G. II, 235. — non *replenda* est curia verbis, Æ. XI, 380.

Repono hic cestus artemque, Æ. V, 484. — *reponis* nos in sceptra, Æ. I, 253. — *reponit* mollia crura, G. III, 76. — deæ vestem, Æ. V, 619. — hæc pro virginitate, Æ. XII, 878. — *reponimus* ignem aris, Æ. III, 231. — *reponunt* arbusta falcem, G. II, 416. — hiemi, G. III, 403. — quæsita in medium, G. IV, 157. — pocula, G. IV, 378. — stratis membra, Æ. IV, 392. — tecto, Æ. IV, 403. — robora navigiis, Æ. V, 752. — toro membra, Æ. VI, 220. — illam sub tecta, Æ. IX, 502. — *reponam* tumulo corpus, Æ. XI, 594. — *repones* provisa, G. I, 167. — humum, G. II, 231. — *reponet* tantum ros, G. II, 202. — *reponite* vina mensis, Æ. VII, 134. — *reponas* hæc sensibus, E. III, 54. — *reponi* dapes et pocula jubet, Æ. VIII, 175. — *repostum* alta mente judicium, Æ. I, 26.

— *reposto* feretro, Æ. XI, 149. — *repostæ* epulæ, G. III, 527. — *repostos* tellure sequitur, Æ. VI, 655. — *repostas* terras, Æ. III, 364. — penitus gentes, Æ. VI, 59.

Reporto : reportat urbe picis massam, G. I, 275. — adytis dicta hæc, Æ. II, 115. — ad aures regis advenisse viros, Æ. VII, 167. — pedem ex hoste, Æ. XI, 764. — *reportant* læti cervos, G. III, 375. — pacem, Æ. VII, 285. — cæsos, Æ. VII, 574. — fidem exploratores, Æ. XI, 511. — *reportent* certa, Æ. IX, 193.

Reposco pœnas ore pio, Æ. VI, 530. — *reposcit* vos patria, Æ. X, 374. — responsa, Æ. XI, 240. — *reposcunt* regem ad supplicium, Æ. VIII, 495. — *reposcent* quos ad pœnas, Æ. II, 139. — *reposcite* fœdus flammis, Æ. XII, 573. — *reposcere* signa Parthos, Æ. VII, 606. — *reposci* promissa sua videt, Æ. XII, 2.

Reprimo : repressit vina currentia, G. I, 132. — pedem cum voce retro, Æ. II, 378. — juvenem, Æ. X, 686. — dextram, Æ. XII, 939.

Repugno : repugnant frusta lactea, Mor. 104. — *repugnans* ille sustinet dextram, Æ. XI, 749.

Requies : nec requies, quin, etc., G. II, 516. — nec mora, nec requies, G. III, 110; Æ. V, 458; XII, 553. — requies ea certa laborum, Æ. III, 393; VIII, 46. — nec requies ulla datur, Æ. VI, 600. — illa sera senectæ, Æ. IX, 482. — senectæ tu nunc, Æ. XII, 58. — dulcis adest, Cu. 88. — ciborum lactuca, Mor. 76. — *requiem* furori peto, Æ. IV, 433. — pugnæ sperabant, Æ. XII, 241. — dare, Cu. 204. — *requie* ut abundet, Cu. 91.

Requiesco : requiescunt arva fetibus mutatis, G. I, 82. — flumina rapidos cursus, Cir. 233. — nec *requievit* enim, donec, etc., Æ. II, 100. — requievit in antro, Cu. 112. — ad fontem, Cu. 155. — *requierunt* flumina cursus, E. VIII, 4. — membra effuso sopore, Cu. 206. — *requiesce* sub umbra, E. VII, 10; Cop. 31. — *requiescere* mecum poteras noctem, E. I, 80.

Requiro : requirit caussas, Æ. VI, 710. — arma toro tectisque, Æ. VII, 460. — *requirunt* sermone socios amissos, Æ. I, 217. — arma, Æ. VII, 625. — regem, Æ. IX, 223. — *require* portus, Æ. VI, 366. — *requiras* rara sit terra, G. II, 227. — amissa corpora, G. III, 70. — forsitan, Æ. II, 506. — quis *requirat* in hoste, dolus an virtus? Æ. II, 390. — requirat terras Ausonias, Æ. III, 170.

Res non parva, E. III, 54. — Ilia stetit, Æ. I, 268. — nova oblata, Æ. I, 450. — incognita animos turbat, Æ. I, 515. — dura, Æ. I, 563. — credita arte Sinonis, Æ. II, 196. — summa, Æ. II, 322. — ipsa vocat, Æ. IX, 320. — si qua ulla est diu, Æ. X, 861. — maxima effecta, Æ. XI, 14. — *rem* ordine pando, Æ. III, 179. — carmine signo, Æ. III, 287. — restituis nobis, Æ. VI, 847. — Romanam hic sistet, Æ. VI, 858. — sibi esse putent cum Danais, Æ. IX, 154. — magnam fore, Æ. IX, 232. — nulli obscuram consulis, Æ. XI, 343. — pro *re* loquar, Æ. IV, 337. — de re summa statuisse, Æ XI, 302. — *res* antiquæ laudis ingredior, G. II, 174. — tenere, G. II, 343. — Romanæ, G. II, 498. — fractas miserabere, G. IV, 240. — hominumque deumque, Æ. I, 229. — nostras adspice, Æ. I, 526. — quocumque cadent, Æ. II, 709; XII, 203. — lætæ, Æ. II, 783. — Asiæ evertere, Æ. III, 1. — Agamemnonias secutus, Æ. III, 54. — agi jam tempus, Æ. V, 638. — tenues Teucrum eripe leto, Æ. V, 690. — mersas caligine pandere, Æ. VI, 267. — eunt nutu Junonis, Æ. VII, 592. — inopes habebat, Æ. VIII, 100. — Trojæ victas fatebor, Æ. VIII, 471. — Italas illic fecerat, Æ. VIII, 626. — qui casus agat, Æ. IX, 723. — rapuisse, Æ. X, 14. — fluxas Phrygiæ vertere, Æ. X, 88. — varias bello re-

spice, Æ. XII, 43. — cedere Latio sinebant, Æ. XII, 148.— *rerum* formas, E. VI, 36. — caussas cognoscere, G. II, 490. — pulcherrima Roma, G. II, 534. — levium spectacula, G. IV, 3. — patrem, G. IV, 382. — miracula, G. IV, 441. — fessi, Æ. I, 178. — per tot discrimina, Æ. I, 204. — metas, Æ. I, 278. — dominos Romanos, Æ. I, 282. — summa fastigia, Æ. I, 342. — sunt lacrimæ, Æ. I, 462. — series, Æ. I, 641. — tanto cardine, Æ. I, 672. — fama incredibilis, Æ. III, 294. — tantarum gloria, Æ. IV, 232, 272. — tuarum oblite, Æ. IV, 267. — tuarum pertæsum est, Æ. V, 714. — tempora, Æ. VII, 37. — ordo, Æ. VII, 44. — habenas reliquit, Æ. VII, 600.—maxima Roma, Æ. VII, 602. — nuntia, Æ. VIII, 550. — imagine, Æ. VIII, 730; XII, 665. — pars altera, Æ. IX, 131. — magistros, Æ. IX, 173. — fiducia, Æ. IX, 188. — fides, Æ. IX, 279. — sors, Æ. X, 40. — summa potestas, Æ. X, 100. — ignarus, Æ. X, 666. — ruina, Æ. XI, 310. — haud nescia, Æ. XII, 227. — trepidæ apes, Æ. XII, 589. — repertor, Æ. XII, 829. — naturæ chartis, Cir. 39. — monumenta, Cat. XI, 57.— in certamine, Cat. XII, 7. — *rebus* in duris, G. I, 146. — ferendis quæ sit natura, G. II, 178. — angustis addere honorem, G. III, 290. — lapsis, G. IV, 449. — afflictis confidere, Æ. I, 452. — quæ sit fortuna, Æ. II, 350. — fessis ferat finem, Æ. III, 145. — quantis attollet se, Æ. IV, 49. — novandis quæ sit caussa, Æ. IV, 290. — quis modus dexter, Æ. IV, 294. — jam rite paratis, Æ. IV, 555. — in egenis, Æ. VI, 91. — dubiis ne defice, Æ. VI, 196. — colorem abstulit, Æ. VI, 272. — tantis addere moras, Æ. VII, 315. — spectata juventus, Æ. VIII, 151. — divinis perfectis, Æ. VIII, 306. — egenis non asper, Æ. VIII, 365. — bene gestis, Æ. IX, 157. — summis socium, Æ. IX, 199. — de summis regni, Æ. IX, 227. — meis quæretur gloria, Æ. IX, 278.— secundis quæ polliceor, Æ. IX, 301. — luce retectis, Æ. IX, 461. — humanis quæ sit fiducia, Æ. X, 152. — egenis quod restat, Æ. X, 367.—secundis sublata mens, Æ. X, 502.— fessis succurrite, Æ. XI, 335. — tuis cane talia, Æ. XI, 400. — de dubiis certantes, Æ. XI, 445. — salutem sperabant, Æ. XII, 241. — id defuit, Æ. XII, 643. — tuis præmissa exordia, Cir. 47. — multis expertum amorem, Cir. 325.

Rescindo : rescindit vallum, Æ. IX, 524. — *rescindant* penitus latebram teli, Æ. XII, 390. — *rescindere* cælum, G. I, 280; Æ. VI, 583.— ferro ulceris os, G. III, 453. — mundum, Cu. 235.

Reseco : resecantur trunci, G. II, 78.

Resero : reserat limina, Æ. VII, 613. — ostia clavi, Mor. 15.— *reseret* terra dehiscens infernas sedes, Æ. VIII, 244. — *reserare* urbem, Æ. XII, 584.

Reservo me ad majora, Æ. IV, 368. — *reservat* te exitio Fortuna, Æ. V, 625. — *reservant* incolumem Pallanta mihi, Æ. VIII, 475. — *reservent* di ipsius capiti facta, Æ. VIII, 484.

Reses : resides animos, Æ. I, 722. — viros, Æ. VI, 814. — populos, Æ. VII, 693.

Resido, Resideo: residunt corda, Æ. VI, 407.—mediis ædibus, Æ. VIII, 467. — retro in partem, Æ. IX, 539.— *residebat* cura capillo, Cir. 126.— *residebant* vada subter muscum, Cu. 105. — *resedit* foribus divæ, Æ. I, 506. — lassa, Æ. II, 739.— in rupe, Æ. V, 180. — consessu exstructo, Æ. V, 290. — repente flatus, Æ. VII, 27. — fessus valle, Æ. VIII, 232. — campo acies, Æ. VIII, 503. — *resident* jure bella, Æ. X, 643. — *residant* in se maria, G. II, 480. — *resideret* arvis Siculis, Æ. V, 702. — *residere* luco, Cu. 108. — *residentes* ramis volucres, Cu. 144.

Resigno : resignat lumina morte, Æ. IV, 244.

Resisto : resistit pellis dura tractanti, G. III, 502. — procul ipsa, G.

IV, 424. — media in voce, Æ. IV, 76. —ille velut rupes, Æ. VII, 586.— paribus in armis, Æ. XI, 710.—*resistunt* cæco Marte, Æ. II, 335. — *restitit* Orpheus, G. IV, 490. — Æneas, Æ. I, 588. — *resistat* ni mea cura, Æ. II, 599. — *resistant* ni fata, G. IV, 455.

Resolvo tua jura, Æ. IV, 27. — *resolvit* se gleba Zephyro, G. I, 44. — hiems curas, G. I, 302. — ora fatis, G. IV, 452. — vittas capitis, Æ. III, 370. — ipse dolos, Æ. VI, 29 — terga fusus humi, Æ. VI, 422. — tenebras, Æ. VIII, 591. — tegmina armorum, Æ. IX, 517. — *resolvat* volens vocem, Æ. III, 457. — *resolveret* animam et artus, Æ. IV, 695. — *resolvere* jura sacrata, Æ. II, 157. — *resoluta* omnia referri, G. IV, 225.

Resono : resonat æther plangoribus, Æ. IV, 668. — æther fragoribus, Æ. V, 228. — cantu lucos, Æ. VII, 12. — *resonant* arbusta cicadis, E. II, 13. — examina, E. VII, 13. — virgulta avibus, G. II, 328. — litora Alcyonem, G. III, 338. — ædes plangoribus, Æ. XII, 607. — *resonare* Amaryllida doces silvas, E. I, 5. — alte urbes, G. I, 486. — *resonante* susurro, Cu. 120. — *resonantia* longe litora, G. I, 358. — canibus saxa, Æ. III, 432. — per cantus carmina, Cu. 145.

Resorbeo : resorbens saxa revoluta pontus, Æ. IX, 627.

Respecto : respectat secum Athenas, Cir. 469. — *respectant* si qua numina pios, Æ. I, 603. — rejecti bis, Æ. XI, 630.

Respectus : respectus pœna, Cu. 268. — sine *respectu*, Cu. 227.

Respergo : respersi sanguine Teucros, Æ. VII, 547.

Respicio, Æ. II, 564. — *respicit* urbes datas, Æ. IV, 225. — nec prolem, Æ. IV, 236. — Cloanthum, Æ. V, 168. — si quid pietas labores, Æ. V, 689. — Æneas subito, Æ. VI, 548. — a tergo angues, Æ. VIII, 697. — ignarus rerum, Æ. X, 666. — aurum, Cir. 177. — e fluctibus arva, Cir. 470. — *respicimus*, Æ. III, 593. — *respiciunt* volitare favillam, Æ. V, 666. — puppes, Æ. X, 269. — *respexi* amissam, Æ. II, 741. — *respexit* libertas inertem, E. I, 28. — victus animi, G. IV, 491. — frustra amicum, Æ. IX, 389. — e rotis ad urbem, Æ. XII, 671. — serpentem, Cu. 188. — *respicies* ad lunas, G. I, 425. — ne *respexeris*, E. VIII, 102. — *respice*, Æ. II, 615. — Ascanium, Æ. IV, 275. — ad hæc, Æ. VII, 454. — res varias bello, Æ. XII, 43. — casus hominum, Cir. 454. — *respiciens* mœnia, Æ. V, 3.

Respiro : nec respirare potestas, Æ. IX, 813.

Resplendeo : resplendent fragmina arena, Æ. XII, 741.

Respondeo : respondet seges votis agricolæ, G. I, 47. — contra elata tellus, Æ. VI, 23. — illis curis, Æ. VI, 474. — *respondent* omnia silvæ, E. X, 8. — melius vites, G. II, 64. — cetera dictis matris, Æ. I, 585. — *respondit* olli Latinus, Æ. XII, 18. — quæ *responderit* Alphesibœus, E. VIII, 63. — — *respondere* parati, E. VII, 5.

Responso : responsant circa ripæque lacusque, Æ. XII, 757.

Responsum dedit petenti, E. I, 45. — paucis reddidit, Æ. VI, 672. — *responso* hoc uno delusit animum, Æ. VI, 344. — *responsa* reddere, G. III, 491. — satis fida dabantur, Æ. II, 376. — hæc dabat, Æ. V, 706. — Sibyllæ unde ruunt, Æ. VI, 44. — vatis ferunt, Æ. VI, 82. — petens, Æ. VII, 86, 92. — patris premit ore, Æ. VII, 102. — deorum si qua jactant, Æ. IX, 134. — regis ferebant, Æ. IX, 369. — hæc remittant, Æ. IX, 635. — tot secuti, Æ. X, 33. — ferunt, Æ. XI, 227. — reposcit ordine cuncta suo, Æ. XI, 240. — quæ sint regis, Æ. XI, 294. — referre, Æ. XII, 111. — *responsis* divûm horrent regna, Æ. VI, 800.

Restinguo : restinguere sitim, E. V, 47. — fontibus ignes, Æ. II, 686. —

restinguens lumen inverso olivo, Cir. 344. — *restinctus* donec omnis vapor, Æ. V, 698.

Restituo : restituis nobis cunctando rem, Æ. VI, 847. — *restitui* te superis, Cu. 223. — *restituant* arbores, G. II, 272.

Resto : restat spes Iuli, Æ. I, 556. — quid denique mihi? Æ. II, 70. — nomen de conjuge, Æ. IV, 324. — quod rebus egenis, Æ. X, 367. — quid denique, Æ. XII, 793. — vix ultimus amni; Cu. 240. — *restant* equidem mea vulnera, Æ. X, 29. — *restet* intemerata fides, Æ. II, 142. — *restârem* genitor superstes, Æ. XI, 161. — *restare* Latio hoc canunt, Æ. VII, 271. — *restantem* Hebrum, Cu. 117. — *restantia* pelago et flammis ferens dona, Æ. I, 679.

Resulto : resultat imago vocis, G. IV, 50. — *resultant* clamore colles, Æ. V, 150; Æ. VIII, 305. — clipeo irrita tela, Æ. X, 330.

Resupinus hæret curru, Æ. I, 476. — in antro, Æ. III, 624.

Resurgo : resurgere regna fas est, Æ. I, 206. — *resurgens* rursus amor, Æ. IV, 531.

Retardo : retardant flumina objecta, G. III, 253.

Rete : retia servo, E. III, 75. — meditantur dolum cervis, E. V, 60. — ponere cervis, G. I, 307. — ad retia premes cervum, G. III, 413. — retia rara ruunt, Æ. IV, 131. — inter retia, Æ. X, 710.

Retego : retexit scelus, Æ. I, 356. — ubi *retexerit* radiis orbem, Æ. IV, 119; V, 65. — *retectum* late hunc consequitur, Æ. XII, 374. — *retectis* luce rebus, Turnus viros in arma suscitat, Æ. IX, 461.

Retento : retentat pars clauda nexantem nodos, Æ. V, 278.

Retexo : retexunt huc illuc orbes, Æ. XII, 763.

Retinaculum : retinacula Amerina parant viti, G. I, 265. — frustra tendens auriga, G. I, 513. — ferit ferro, Æ. IV, 580.

Retineo : retinet haruspex fata canens, Æ. VIII, 498. — nec retinet Turnum mora, Æ. X, 308. — *retinere* nec possunt, Æ. V, 669. — gradum, Cir. 152. — incensam, Cir. 436. — *retinens* monilia collo, Cir. 170. — *retinentem* vertice vittas, Cir. 511. — *retentæ* cœno rates, Cat. V, 25.

Retorqueo : retorsit Juturna currus, Æ. XII, 485. — lætata mentem, Æ. XII, 841. — *retorquens* pantheræ terga, Æ. VIII, 460. — *retorto* amictu, Æ. XII, 440.

Retracto : quid retractas? Æ. XII, 889. — *retractat* ferrum, Æ. VII, 694. — mixtum, Mor. 114. — *retractant* ferrum digiti, Æ. X, 396. — *retractent* dicta, Æ. XII, 11.

Retraho : retrahit pedem unda, Æ. X, 307. — quo trahunt *retrahuntque* fata, Æ. V, 709.

Retro sublapsa referri, G. I, 200, et alibi.

Retrorsum relegens litora Achemenides, Æ. III, 690.

Retundo : retundere virtutem mentes, Cir. 118. — *retuso* ferro læde semina, G. II, 301.

Reus : reus voti, Æ. V, 237.

Reveho : revehis nobis urbem ex hostibus, Æ. VIII, 37. — *revehi* gaudeat, Cir. 384.

Revello : revellit ipsum cum parte muri, Æ. IX, 562. — telum ab radice, Æ. XII, 787. — *revelli* cinerem Manesve, Æ. IV, 427. — quos vix urbe, Æ. IV, 545. — *revulsus* de fronte equi amor, Æ. IV, 515. — vix e scopulo, Æ. V, 270. — *revulsum* a cervice caput, G. IV, 523. — vi gubernaclum, Æ. VI, 349. — *revulsam* loricam, Æ. XII, 98. — *revulsa* parte, Æ. V, 858. — *revulsas* Cycladas, Æ. VIII, 691. — *revulsis* foribus, Æ. VIII, 262.

Revertor ad consulta tua, Æ. XI, 410. — *reverti* possunt vites cæsæ, G. II, 312. — per omnem Trojam, Æ. II,

750. — quo jubeat Phœbus, Æ. III, 101. — unde scirent, Æ. V, 130. — in corpora, Æ. VI, 720, 751. — *revertens* reportat lapidem, G. I, 274. — domum nocte sera, G. IV, 132. — *revertentes* ignes quum Luna colligit, G. I, 427.

Revincio: revinxit quam (Delum) Gyaro Myconoque, Æ. III, 76. — quas spiris serpentum, Æ. XII, 847. — *revinctum* manus post terga juvenem, Æ. II, 57. — velleribus et fronde templum, Æ. IV, 459.

Reviresco: revirescere similes ima terra, G. II, 313.

Reviso sedes arcemque, Æ. II, 760. — socios, Æ. II, 795. — *revisit* Pallenen, G. IV, 490. — lucum, G. IV, 553. — læta sedes suas, Æ. I, 415. — te fortuna, Æ. III, 318. — classem, Æ. IV, 396. — socios, Æ. VI, 900; VIII, 546. — *revisunt* stagna, Æ. VI, 330. — *revises* lucum, G. IV, 547. — *revisitote* chartas meas, Cat. VII, 14. — *revisam* prælia sinite, Æ. II, 669. — *revisas* me sæpius, E. VII, 67. — *revisant* immemores supera convexa, Æ. VI, 750. — *revisere* nidos progeniemque, G. I, 414. — *revisens* multos lusit Fortuna, Æ. XI, 426.

Revoco: revocat pedem ab alto, Æ. IX, 125. — *revocant* victu vires, Æ. I, 214. — *revocabat* iterum cum clamore, Æ. V, 167. — *revocabo* exordia pugnæ, Æ. VII, 40. — *revocate* animos, Æ. I, 202. — parentem, Æ. IX, 261. — qui *revocent*, Æ. X, 840. — *revocaveris* acie ductores, G. IV, 88. — *revocare* possunt parentes, G. III, 262. — situs curat, Æ. III, 451. — gradum, Æ. VI, 128. — *revocans* Venerem eruca, Mor. 85. — *revocetur* genus, G. IV, 382. — *revocatus* ad aquas, Cu. 239. — *revocatum* Dareta, Æ. V, 476. — herbis et amore Dianæ Hippolytum, Æ. VII, 769. — *revocato* a sanguine Teucri, Æ. I, 235.

Revolo: revolant celeres ex æquore mergi, G. I, 361.

Revolubilis: revolubile corpus volvens, Cu. 167.

Revolvo hæc ingrata nequidquam, Æ. II, 101. — *revolvit* saxum adverso monte, Cu. 242. — *revolvere* iterum casus, Æ. X, 61. — *revolvens* iter legit vestigia, Æ. IX, 391. — *revolutus* arena jacuit, Æ. V, 336. — equo, Æ. XI, 671. — in omnia sensu arenti gutturis, Cu. 241. — *revoluta* toro, Æ. IV, 691. — fato in veterem figuram, Æ. VI, 449. — dies, Æ. X, 256. — ab litore classis, Cir. 459. — *revoluta* pensa, Æ. IX, 476. — per æquora, Æ. X, 660. — æstu saxa, Æ. XI, 627.

Revomo: revomentem pectore fluctus, Æ. V, 182.

Rex fluviorum Eridanus, G. I, 482. — Phanæus, G. II, 98. — hominum, Æ. I, 65, et alibi. — magne, Æ. I, 241. — erat nobis Æneas, Æ. I, 544. — rex, fatebor vera, Æ. II, 70. — Anius, Æ. III, 80. — accipiebat illos, Æ. III, 353. — deum fata sortitur, Æ. III, 375. — magnus Olympi voluit, Æ. V, 533. — fundit preces, Æ. VI, 55. — Latinus, Æ. VII, 45, 432, et alibi. — sollicitus adit oracula, Æ. VII, 81. — ipse Æneas, Æ. VII, 213. — genus Fauni, Æ. VII, 220. — tibi conjugium abnegat, Æ. VII, 423. — Arcas ferebat honorem, Æ. VIII, 102. — Evandrus, Æ. VIII, 185, 313. — obsitus ævo, Æ. VIII, 307. — prior hæc, Æ. VIII, 469. — Mezentius, Æ. VIII, 481. — idem et augur, Æ. IX, 327. — Jupiter omnibus idem, Æ. X, 112. — Gradive, Æ. X, 542. — Olympi, Æ. X, 621; XII, 791. — Osinius, Æ. X, 655. — reliquit hospitia, Æ. XI, 113. — optime, Æ. XI, 294. — præfatus divos infit, Æ. XI, 301. — bone, Æ. XI, 344. — altus ætheris Jupiter, Æ. XII, 140. — deum molitur morbos, Æ. XII, 851. — Bistonius, Cu. 251. — ipse veretur, Cir. 116. — *regis* Dictæi sceptrum, G. II, 536. — succurrere tectis, Æ. II, 451. — inferni janua, Æ. VI, 106. — ipsius a solio, Æ. VI, 396. — Romani crines,

VIII, 621. — rutam, Mor. 89. — *rigentes* ostro vestes, Æ. XI, 72.

Rigesco : rigescunt vestes indutæ, G. III, 363.

Rigidus : rigidum ensem, G. I, 508. — *rigidam* tellurem, G. II, 316. — *rigido* ense, Æ. XII, 304. — *rigida* hasta, Æ. X, 346. — *rigidas* quercus, E. VI, 28. — ornos, E. VI, 71.

Rigo : rigat æquora Sarnus, Æ. VII, 738. — vulnus ora cerebro, Æ. XI, 698. — arma cruore, Æ. XII, 308. — *rigabat* ora fletu, Æ. VI, 699. — vultum lacrimis, Æ. IX, 251.

Rigor ferri, G. I, 143.

Riguus : rigui amnes, G. II, 485.

Rima ignea percurrit nimbos, Æ. VIII, 392. — *rimis* fatiscunt naves, Æ. I, 123. — continuis scissa calcanea, Mor. 36.

Rimor : rimatur epulis sub pectore, Æ. VI, 599. — partes apertas, Æ. XI, 748. — sentes, Cu. 55. — *rimantur* prata, G. I, 384. — ægre terram rastris, G. III, 534. — *rimanti* cuique quod repertum, Æ. VII, 508.

Rimosus : rimosa cymba, Æ. VI, 314. — *rimosa* cubilia, G. IV, 45.

Ripa viridissima gramine, G. III, 144. — Tanagri, G. III, 151. — vicina invitet, G. IV, 23. — *ripæ* ulterioris amore, Æ. VI, 314. — ab aggere, Æ. VII, 106. — *ripæ* non bene creditur, E. III, 94. — advertere pedem, Æ. VI, 386. — propinquat, Æ. VI, 410. — *ripam* abibis, Æ. VI, 375. — undæ evadit, Æ. VI, 425. — in *ripa*, Æ. VIII, 28. — ripa alta territus, Æ. XII, 752. — *ripæ* arentes sonant, G. III, 555. — virides, G. IV, 121. — referebant Eurydicen, G. IV, 527. — dissultant, Æ. VIII, 240. — vicinæ fremunt, Æ. XI, 299. — responsant, Æ. XII, 756. — *riparum* toros, Æ. VI, 674. — *ripas* virides prætexit arundine, E. VII, 12; G. III, 15. — curant flumina, E. VII, 52. — servantem hydrum, G. IV, 459. — ad ripas, Æ. VI, 305. — ripas hæ linquunt, Æ. VI, 319. — transportare, Æ. VI, 327. — complerint, Æ. VI, 712. — fluminis intrastis, Æ. VII, 201. — stringentem flumine, Æ. VIII, 63. — per ripas pice torrentes, Æ. IX, 105; X, 114. — *ripis* arundo cæditur, G. II, 414. — habitans, G. III, 430. — in ripis Eurotæ, Æ. I, 498. — ripis assuetæ volucres, Æ. VII, 33. — te ducam, Æ. VIII, 57. — abrumpunt vincula, Æ. IX, 118. — Padi consurgunt quercus, Æ. IX, 680. — diruta arbusta, Æ. X, 363. — amnis latet viator, Æ. X, 806. — summis spumabat Amasenus, Æ. XI, 548. — tenuit Hebrum, Cu. 117.

Risus : risu incipe, puer, cognoscere matrem, E. IV, 60. — soluto ludunt, G. II, 386.

Rite dicemus Baccho honorem, G. II, 393, et alibi.

Ritus : ritu Teutonico torquere cateias, Æ. VII, 741. — nivis fundunt tela, Æ. XI, 611. — tali te intexere, Cir. 36. — sollenni Mopsopio, Cir. 127. — novo suspensa puella, Cir. 389. — ritus sacrorum adjiciam, Æ. XII, 836.

Rivus tenuis, fugiens per gramina, G. IV, 19. — aquæ strepitans, Cop. 12. — *rivi* in undam, Cu. 56. — propter *rivum* aquæ, E. VIII, 87; Cu. 389. — rivum arentem agnosco, Æ. III, 350. — *rivo* aquæ, E. V, 47. — fluenti, E. VIII, 101. — *rivos* claudite, E. III, 111. — fluvium rivosque inducit, G. I, 106. — deducere, G. I, 269. — argenti, G. II, 165. — ad plenos sanguine, Æ. IX, 456. — sanguinis vomens, Æ. XI, 668. — vicinos submittere, Mor. 71. — *rivis* nec saturantur gramina, E. X, 29. — currentia vina, G. I, 132. — potis gauderent, G. IV, 120. — fluit sudor, Æ. V, 200. — recentia prata, Æ. VI, 674. — roscida saxa, Æ. VII, 683. — fluit æs, Æ. VIII, 445. — levibus orta unda, Cu. 147.

Robigo : mala esset culmos, G. I, 151. — *robigine* scabra exesa, G. I, 495. — salsa lædit ferrum, G. II, 220.

Æ. X, 157.—obunco urget luctantem, Æ. XI, 756.—gracili producere mentum, Cir. 498. — *rostra* erepta carinis, Æ. VII, 186.—tenent siccum, Æ. X, 301. — *rostris* stupet attonitus, G. II, 508. — spicula exacuunt apes, G. IV, 74. — tridentibus convulsum æquor, Æ. V, 143; VIII, 690.—æquatis cepissent præmia, Æ. V, 232. — demersis æquora petunt, Æ. IX, 119. — findite terram, Æ. X, 295.

Rota ærea transiit, Æ. V, 274. — impulit præcipitem, Æ. XII, 379. — *rotam* immanem metuet, G. III, 39.—gementem ferre, G. III, 184. — volvere, Æ. VI, 748. — *rota* constitit orbis, G. IV, 484.—*rotæ* inanes ducantur, G. III, 170.—provolverunt hunc, Æ. XII, 533. — *rotarum* lapsus, Æ. II, 235.—radiis districti, Æ. VI, 616. — *rotas* volucres instabant Marti, Æ. VIII, 433. — inter rotas, Æ. IX, 318. — rotas ferventes conjiciunt, Æ. XI, 195. — subdiderat, Æ. XII, 675. — *rotis* trivere radios, G. II, 444.—insistere, G. III, 114.—prælabi flumina, G. III, 180. — levibus perlabitur undas, Æ. I, 147. —saliens, Æ. X, 594. — puniceis invecta Aurora, Æ. XII, 77. — e rotis respexit, Æ. XII, 671.

Roto : rotat ensem, Æ. IX, 441; X, 577. — gyris, Mor. 26. — *rotantia* saxa, Æ. X, 362.

Rubeo: rubet aurea Phœbe, G. I, 431. —*rubent* aviaria baccis, G. II, 430.—lugubre cometæ, Æ. X, 273. — ubi lilia, Æ. XII, 68.—*rubeant* prata coloribus, G. IV, 306. — *rubens* suave hyacinthus, E. III, 63. — uva, E. IV, 29. —sole Zona, G. I, 234. —Vesper, G. I, 251. —suave narcissus, Cir. 96. — cepa, Mor. 83. —*rubentem* minio vidimus, E. X, 27. — crocum, G. IV, 182. — *rubenti* murice, E. IV, 43. — vere, G. II, 319. — minio, Cir. 505. — *rubentes* cancros, G. IV, 47.— cristas, Æ. IX, 270. — *rubentia* mala, Cop. 19.

Ruber: rubræ cristæ cornua, Æ. XII, 89. — *rubro* Oceani æquore, G. III, 359. — ab litore, Æ. VIII, 686. — sanguine, Cat. XI, 32.—*rubra* crista, Æ. IX, 50. — in æthra, Æ. XII, 247.

Rubesco : rubescit cum primum Aurora, Æ. XII, 77. — *rubescunt* arva cæde, Æ. VIII, 695. —*rubescebat* Aurora, Æ. III, 521. — mare radiis, Æ. VII, 25.—*rubescere* corna prunis, G. II, 34.

Rubeus : rubea virga, G. I, 266.

Rubicundus : rubicunda Ceres, G. I, 297. — rosa, Cu. 398.

Rubor plurimus cui subjecit ignem, Æ. XII, 66.— nullus in ore, Cir. 180. — ubi, obstat amori, Cir. 181. — *ruborem* virgineum suffuderit ore, G. I, 430. — *rubores* Tyrios in cocta vellera, G. III, 307.

Rubus asper, E. III, 89. — *rubos* horrentes pascuntur, G. III, 315.

Rudens : rudentes excussos laxare, Æ. III, 267. — excutere, Æ. III, 682. — aptant, Æ. V, 753. — immitte velis, Æ. X, 229. — *rudentum* stridor, Æ. I, 87.

Rudimentum : rudimenta dura belli, Æ. XI, 157. — prima ævi exegimus, Cir. 45.

Rudis campus, G. II, 211. — nostri est Amathusia, Cir. 243. — *rudem* nodis et cortice hastam, Æ. IX, 743.

Rudo : rudentem proram contorsit, Æ. III, 561. —insueta Cacum premit, Æ. VIII, 248.— *rudentes* graviter cervos, G. III, 374 — *rudentum* sub nocte leonum, Æ. VII, 16.

Ruga : rugis arat frontem obscenam, Æ. VII, 417.

Ruina : ruinam dedit domus, Æ. II, 310. — trahit cum sonitu, Æ. II, 465. —traxit, Æ. II, 631; IX, 712. — ingentem traxere scopuli, Æ. VIII, 192. — dant, Æ. XI, 613. — *ruina* cæli oppressos, Æ. I, 129. — vasta convulsa loca, Æ. III, 414.— qua ruina rerum cetera perculsa jaceant, Æ. XI, 310.—ruina urgente, Æ. XI, 888. — urbis attonitus, Æ. XII, 610. —

ruinas generis lapsi sarcire, G. IV, 249. — tristes Trojæ solabar, Æ. I, 238. — dabit arboribus, Æ. XII, 453. — *ruinis* Iliacis erepta munera, Æ. I, 647. — Pergameis bis erepte, Æ. III, 476. — horrificis tonat Ætna, Æ. III, 571.

Rumex fecundus, Mor. 73.

Rumino: ruminat herbas, E. VI, 54.

Rumor subito diditur, Æ. VII, 144. — *rumore* amaro accensus, Æ. IV, 203. — secundo celerant iter, Æ. VIII, 90. — tali fuisse infamem, Cir. 87. — *rumores* varios serit, Æ. XII, 228. — *rumoribus* in bella feram urbes, Æ. VII, 549. — variis acuunt iras rumoribus, Æ. IX, 464.

Rumpo: rumpit composito vocem, Æ. II, 129. — pectore vocem, Æ. III, 246; XI, 377. — pavor somnum, Æ. VII, 458. — pectora ensis, Æ. IX, 432. — vulnere spiramenta, Æ. IX, 580. — cælo nubila, Æ. IX, 671. — thoraca simul cum pectore, Æ. X, 337. — Saturnia funem, Æ. X, 659. — loricam, Æ. XII, 375. — cursu agmina, Æ. XII, 683. — opera omnia, Æ. XII, 699. — fauces spiritus, Cu. 180. — *rumpunt* tunicas, G. II, 75. — aditus, Æ. II, 494. — pectora pectoribus, Æ. XI, 615. — arbusta cantu, Cop. 27. — *rumpebat* pectore questus, Æ. IV, 553. — *rupi* vincula, Æ. II, 134; XII, 30. — *rupisti* jussa deorum, Cu. 292. — *rupit* nodos et vincula, Æ. V, 510. — vincula, Æ. V, 543. — postes belli, Æ. VII, 622. — *rupimus* invitæ vincula, Æ. X, 233. — *ruperunt* horrea messes, G. I, 49. — fidem, G. IV, 213. — *ruperat* se nubibus imber, Æ. XI, 549. — *rumpet* otia, Æ. VI, 814. — Italis nulla dies pacem, Æ. XII, 202. — *rumpent* se radii, G. I, 446. — cicadæ cantu arbusta, G. III, 328. — *rumpe* moras, G. III, 43, et alibi. — *rumpite* ab litore funem, Æ. III, 640. — *rumpas* fata, Æ. VI, 853. — *rumpant* fœdera, Æ. VIII, 540. — *rumperet* hiems saxa, G. IV, 136. — *rumpere* sacra quos vetat, Æ. VIII, 110. — claustra manu, Æ. IX, 758. — silentia, Æ. X, 64. — *rumpitur* anguis cantando, E. VIII, 71. — *rumpuntur* amnes fontibus, G. III, 428. — pectora, Æ. XII, 527. — *rumpantur* ilia, E. VII, 26. — *rumpi* amores non speret, Æ. IV, 292. — hæc altera fœdera, Æ. XII, 582. — *rupta* tonitru rima, Æ. VIII, 391. — *rupto* turbine, Æ. II, 416. — Acheronte, Æ. VII, 569. — *rupta* tyranni fœdera, G. IV, 492. — *ruptis* fornacibus, G. I, 472. — legibus, G. I, 510. — objicibus, G. II, 480. — costis, G. IV, 556. — aggeribus, Æ. II, 496. — radicibus, Æ. III, 27. — caminis, Æ. III, 580. — catenis, Æ. VIII, 225. — vinclis, Æ. VIII, 651.

Ruo: quo ruis? Æ. II, 520; V, 741. — quo ruis moriture? Æ. X, 811. — *ruit* cumulos arenæ, G. I, 105. — ver imbriferum, G. I, 313. — æther, G. I, 324. — ignis nubem ad æthera, G. II, 308. — sus, G. III, 255. — turbo æquore, G. III, 470. — cum clamore, G. IV, 439. — Trojana juventus, Æ. II, 64. — Oceano nox, Æ. II, 250. — a culmine Troja, Æ. II, 290. — urbs antiqua, Æ. II, 363. — interea sol, Æ. III, 508. — ad portus gens Cyclopum, Æ. III, 676. — quo ruit? Æ. IV, 429. — ruit per medios, Æ. IV, 674. — æthere imber, Æ. V, 695. — nox, Æ. VI, 539; VIII, 369. — numerus pastorum in urbem, Æ. VII, 573. — in medios, Æ. IX, 438. — Fama nuntia, Æ. IX, 474. — ad portam, Æ. IX, 695. — in hostes, Æ. X, 729. — ecce nuntius per tecta, Æ. XI, 448. — ad terras pontus, Æ. XI, 625. — hinc exercitus, Æ. XII, 123. — ille recedens, Æ. XII, 291. — clamor ab urbe, Æ. XII, 621. — implorans Turnum, Æ. XII, 652. — per tela, Æ. XII, 682. — saxum, Æ. XII, 685. — ad muros, Æ. XII, 690. — quo *ruitis?* Æ. XII, 313. — *ruunt* in ferrum, G. II, 503. — currus effusi carcere, G. III, 104. — in furias ignemque, G. III, 244. — mane portis, G. IV, 185. — venti, Æ.

Saburra : saburram tollunt cymbæ, G. IV, 195.

Sacellum : quo sacello, E. III, 9.

Sacer hircus, G. II, 395.—ignis, G. III, 566. — lucus, Æ. V, 761. — dictus Junoni ramus, Æ. VI, 138. — tiaras, Æ. VII, 247. — scyphus implevit dextram, Æ. VIII, 278. — late relligione lucus, Æ. VIII, 598.—ales, Æ. XI, 721. — Cybelæ Chloreus, Æ. XI, 768. — Fauno oleaster, Æ. XII, 766. — *sacra* tellus, Æ. III, 73. — auri fames, Æ. VII, 57.—comam laurus, Æ. VII, 60.—*sacri* sanguinis, Æ. III, 67. — Argileti nemus, Æ. VIII, 345. — *sacræ* silvæ, G. I, 148. — *sacrum* caput amnis, G. IV, 319. — cruorem, G. IV, 542. — sacrum robur, Æ. II, 230.—crinem, Æ. IV, 703; VII, 391. —Cereri Polyphœten, Æ. VI, 484.— coluere morem, Æ. VII, 602.—litus, Æ. VII, 797. — os, Æ. VIII, 591. — tibi, Phœbe, Lichan, Æ. X, 316. — corpus, Æ. XI, 591. — stirpem, Æ. XII, 770. — nobis caput, Cir. 224. — *sacram* effigiem, Æ. II, 167. — *sacro* flumine, G. II, 147. — sanguine, Æ. V, 78. — fonte, Æ. V, 83. — cruore, Æ. V, 333. — de poste, Æ. V, 360. — de vertice, Æ. X, 230. — *sacra* quercu, E. VII, 13. — pinu, E. VII, 24.— umbra, G. III, 334. — in sede, Æ. II, 525. — lauro, Æ. III, 81. — vitta, Æ. X, 538. — ex caterva, Æ. XI, 533.— *sacri* tripodes, Æ. V, 110. — *sacræ* effigies, Æ. III, 148. — portæ, Æ. VI, 573. — relligione portæ, Æ. VII, 608. — *sacrorum* nemorum, G. II, 21. — *sacris* ignibus, Æ. VI, 246. — epulis, Æ. VII, 175.—*sacros* fontes, E. I, 53. — (vitulos) aris servare, G. III, 160. — latices, Æ. IV, 454. — ramos servabat, Æ. IV, 485.—*sacras* pinus, Æ. IX, 116. — *sacra* ostia pandas, Æ. VI, 109. — vada, Æ. VII, 242. — ad fastigia, Æ. IX, 408. — fer, pater, Æ. XII, 13. — per flumina, Cir. 326. — *sacris* in postibus, Æ. VII, 183. — ratibus, Æ. IX, 109.

Sacerdos mactaverat hostiam, G. III, 489. — regina Marte gravis, Æ. I, 273. — ductus sorte Neptuno, Æ. II, 201. — arcis Phœbique Panthus, Æ. II, 319. — Phœbi, Æ. III, 80. — hæc deinde canit, Æ. III, 373. — gentis Massylæ mihi monstrata, Æ. IV, 483. — monstrat, Æ. IV, 498. — crines effusa tonat ore, Æ. IV, 509.—additur tumulo, Æ. V, 760. — Phœbi Triviæque, Æ. VI, 35; X, 537. — vocat, Æ. VI, 41.—invergit vina fronti, Æ. VI, 244.—longæva sic fata est, Æ. VI, 321. — magna, ne sævi, Æ. VI, 544. — longæva Phœbi dedit dicta, Æ. VI, 628. — Threicius obloquitur discrimina vocum, Æ. VI, 645. — huc dona tulit, Æ. VII, 86. — anus Junonis fit, Æ. VII, 419. — Rhea, Æ. VII, 659. — venit de gente Marrubia, Æ. VII, 750. — aræ fert viscera, Æ. VIII, 179. — olim Chloreus, Æ. XI, 768. — pura in veste attulit fetum suis, Æ. XII, 169. — perfusa lympha, Cir. 147. — *sacerdotes*, qui casti (sc. fuerunt), Æ. VI, 661. — ibant pellibus cincti, Æ. VIII, 281.

Sacrarium : sacraria Ditis juro, Æ. XII, 199. — divæ violata, Cir. 154.

Sacrilegus : sacrilego sanguine, Æ. VII, 595.

Sacro : sacrabat votum dîs, Æ. VIII, 715. — *sacravit* tibi remigium, Æ. VI, 18. — illi hunc honorem pro virginitate, Æ. XII, 141.—*sacravimus* aras, Æ. V, 48. — *sacrarunt* telis Evandri, Æ. X, 419. — *sacraverat* quos ipse (ignes), Æ. II, 502. — geminas aras, Æ. III, 305.—ignem Jovi, Æ. IV, 200. — *sacrabo* viros, Æ. VI, 73. — *sacrasse* hanc laurum Phœbo ferebatur, Æ. VII, 62. — Pelasgos lucum Silvano fama est, Æ. VIII, 600. — *sacrati* capitis, Æ. III, 371. — *sacratam* sedem, Æ. II, 742. — *sacrato* templo, Æ. II,

165. — fœdere, Cir. 414. — *sacrata* sede, Æ. I, 681. — arce, Æ. II, 245. — valle, Æ. IX, 4. — *sacratos* focos, Cat. VI, 8. — *sacratas* rite pecudes, Æ. XII, 213. — *sacrata* jura, Æ. II, 157. — *sacratis* lucis, Æ. VII, 778.

Sacrum : sacri Herculei custos, Æ. VIII, 270. — *sacra* annua refer Cereri, G. I, 339. — deum, G. II, 473. — Musarum fero, G. II, 476. — ad sacra Junonis boves quæsitas, G. III, 532. — sacra mihi parari, Æ. II, 132. — canunt pueri, Æ. II, 239. — tibi commendat Troja, Æ. II, 293. — manu trahit, Æ. II, 320. — cape manu, Æ. II, 717. — matri et divis ferebam, Æ. III, 19. — Jovi perficere, Æ. IV, 638. — hæc quotannis ferre, Æ. V, 59. — nec jussa morantur, Æ. VI, 40. — ferens, Æ. VI, 810; VIII, 85. — rumpere quos vetat, Æ. VIII, 111. — hæc annua celebrat, Æ. VIII, 172. — tua adi, Æ. VIII, 302. — ducebant per urbem, Æ. VIII, 665. — quo ferebant, Æ. IX, 86. — nuntiet haruspex, Æ. XI, 739. — dabo, Æ. XII, 192. — hæc debent mihi Turnum, Æ. XII, 317. — Stygialia geminat, Cir. 374. — Graiis cognita, Cir. 375. — *sacrorum* hunc morem, Æ. III, 408; XII, 836. — *sacris* magicis avertere sensus, E. VIII, 66. — fida silentia hinc, Æ. III, 112. — litatis indulge hospitio, Æ. IV, 50. — commotis excita Thyas, Æ. IV, 301. — novis prætexere funera, Æ. IV, 500. — deæ operata lascivit, Cir. 142.

Sæculum, vel *sæclum :* sæcli genus, Cir. 13. — *sæclo* venturo, E. IV, 52. — everso succurrere, G. I, 500. — *sæcula* currite, E. IV, 46. — impia timuerunt noctem, G. I, 468. — multa virum volvens vincit, G. II, 295. — aspera tum mitescent, Æ. I, 291. — per sæcula facilem victu gentem, Æ. I, 445. — quæ tam læta te tulerunt, Æ. I, 606. — per sæcula tenet nomen, Æ. VI, 235. — aurea condet Latio, Æ. VI, — sub illo rege fuerunt, Æ. VIII, 325. — per sæcula sint reges, Æ. XII, 826. — ad sæcula servant iras, Cir. 537. — *sæclorum* ordo, E. IV, 5. — *sæclis* effeta senectus, Æ. VIII, 508. — senibus loqueretur pagina, Cir. 41. — futuris accepta carmina, Cat. XI, 15.

Sæpe, E. I, 8, 16, 56, et alibi. — cupiere Danai, Æ. II, 108, et alibi. — sæpius qua se ferre solebat, Æ. II, 456, et alibi.

Sæpes, vid. *sepes*.

Sæpio, vid. *sepio*.

Sæptum, vid. *septum*.

Sæta, vid. *seta*.

Sætiger, vid. *setiger*.

Sætosus, vid. *setosus*.

Sævio : sævit Mars toto orbe, G. I, 511. — anguis agris, G. III, 434. — Tisiphone, G. III, 551. — Orpheus conjuge rapta, G. IV, 456. — vulgus animis, Æ. I, 149. — tridenti Nereus, Æ. II, 418. — inops animi, Æ. IV, 300. — amor resurgens, Æ. IV, 532. — latratus canum in auras, Æ. V, 257. — amor ferri, Æ. VII, 461. — juventus, Æ. VIII, 5. — in certamine Mavors, Æ. VIII, 700. — ille ira in absentes, Æ. IX, 63. — atrox Volscens, Æ. IX, 420. — Tisiphone inter millia, Æ. X, 761. — sævit, Æ. XII, 387. — ne *sævi*, Æ. VI, 544. — *sævire* animis Entellum haud passus, Æ. V, 462. — ursi in præsepibus, Æ. VII, 18.

Sævus Amor, E. VIII, 47. — aper, G. III, 248. — Hector, Æ. I, 99. — Achilles, Æ. II, 29. — horror, Æ. II, 559; XII, 406. — Oriens, Æ. V, 739. — Orion, Æ. VII, 719. — Drances, Æ. XI, 220. — Æneas, Æ. XII, 107. — *sæva* Gorgone, Æ. II, 616. — dea, Æ. VII, 19, 511. — conjux, Æ. VII, 287. — arena, Cir. 72. — Bistonis, Cir. 165. — *sævi* Ulixi, Æ. III, 273. — Martis, Æ. VII, 608. — Ditis spiracula, Æ. VII, 568. — regis, Æ. XII, 849. — veneni, Æ. XII, 857. — doloris, Æ. XII, 945. — Hectoris, Cu. 307. — *sævæ* Junonis iram, Æ. I, 4. — Tritonidis, Æ. II, 226. — iræ, Æ. X, 813. —

Salivosus : salivosis repletus aquis, CAT. V, 29.

Salix lenta, E. III, 83. — cedit olivæ, E. V, 16. — *salicis* lentæ cacumina, CU. 54. — *salices* nascuntur fluminibus, G. II, 110. — humiles genestæ, G. II, 434. — fecundæ viminibus, G. II, 446. — *salicum* vescas frondes, G. III, 175. — *salices* amaras, E. I, 79. — ad salices fugit, E. III, 65. — inter salices jaceret, E. X, 40. — transversas conjice in medium, G. IV, 26. — glaucas pascuntur, G. IV, 182.

Salsus sudor, Æ. II, 173. — *salsa* tellus, G. II, 238. — *salsa* robigine, G. II, 220. — adspargine, Æ. III, 534. — *salsæ* fruges, Æ. II, 133. — *salsos* fluctus, Æ. V, 182, 237, 775. — *salsas* herbas, G. III, 395. — fruges, Æ. XII, 173. — *salsa* vada, Æ. V, 158.

Saltem : Quin tu aliquid saltem paras, E. II, 71. — freta Sicaniæ petamus, Æ. I, 557; IV, 327; VI, 371, 885.

Salto : saltat lasciva, COP. 3. — *saltantes* satyros, E. V, 73.

Saltus : saltum dedit e curru, Æ. XII, 681. — *saltu* superare viam, G. III, 141. — corpora ad terram misere, Æ. II, 565. — super Pergama venit, Æ. VI, 515. — præcipiti se injecit, Æ. VIII, 257. — supra venabula fertur, Æ. IX, 553. — sese in fluvium dedit, Æ. IX, 815. — se credere brevibus, Æ. X, 289. — subjiciunt corpora in equos, Æ. XII, 287. — emicat in currum, Æ. XII, 326.

Saltus qui vos habuere? E. X, 9. — Lycæi, G. I, 16. — profundi complentur, G. II, 391. — illic et lustra ferrarum, G. II, 471. — *saltus* nemorum claudite, E. VI, 56. — circumdare canibus, E. X, 57; G. I, 140. — saltus petito, G. II, 197. — silvas saltusque Dryadum intactos, G. III, 40. — in saltus mittes gregem, G. III, 323. — saltus reficit luna roscida, G. III, 337. — vacantes, G. III, 477. — silvasque peragrant, G. IV, 53. — Dictæos perrat illa, Æ. IV, 72. — cingunt, Æ. IV, 121. — tuos, Tiberine, qui arant, Æ. VII, 797. — ingressus apertos, Æ. XI, 904. — inter saltus et astra feror, CU. 23. — *saltibus* in vacuis, G. III, 143. — in Calabris, G. III, 425.

Saluber : salubri fluvio, G. I, 272. — *salubres* somnos, G. III, 530. — succos, Æ. XII, 419.

Salum : salo superante, Æ. I, 537. — spumante fit sonitus, Æ. II, 209.

Salus una visa morientibus, G. III, 510. — sin absumta, Æ. I, 555. — una victis, Æ. II, 354. — una ambobus erit, Æ. II, 710. — sola cui reducto parente, Æ. IX, 257. — nulla bello, Æ. XI, 362. — suprema in te, Æ. XII, 653. — *salutis* iter, Æ. II, 387. — socium oblitus, Æ. V, 174. — via, Æ. VI, 96. — ingratus, Æ. X, 666. — optatæ spes, CIR. 276. — meæ spes, CIR. 295. — *salutem* certam jacit in hac arte, G. IV, 294. — sperare, Æ. I, 451. — aliquam tibi fama feret, Æ. I, 463. — nullam sperare, Æ. II, 354. — quam salutem ostentat fors, Æ. VIII, 476. — salutem rebus sperabant, Æ. XII, 241. — spondet fortuna, Æ XII, 637. — aliquam sperare, CIR. 322.

Saluto : salutant clamore Italiam, Æ. III, 524. — clamore augurium, Æ. XII, 257. — *salutantum* mane undam vomit domus, G. II, 462.

Salveo : salve Saturnia tellus, G. II, 173. — iterum pater, Æ. V, 80. — Jovis proles, Æ. VIII, 301. — æternum mihi, Æ. XI, 97. — *salvete* cineres, Æ. V, 80. — Penates, Æ. VII, 120, 121.

Salvus : tibi caper, E. VII, 9. — *salva* Procne, CIR. 410.

Sancio : sancit fœdera fulmine, Æ. XII, 200.

Sanctus : sancta fides, Æ. VII, 365. — Pales, CU. 20. — *sancti* Soractis, Æ. XI, 785. — *sancto* patri, Æ. V, 603. — *sanctum* senatum, Æ. I, 426. — numen, Æ. II, 700. — mihi numen, Æ. VIII, 382. — *sancte* deorum, Æ. IV, 576. — pater, Æ. V, 80. — puer, CU. 36. — *sancto* cum flumine, Æ. VIII.

VIII, 142. — sanguine siccum guttur, Æ. VIII, 261. — sparsi, Æ. VIII, 645. — siccæ fauces, Æ. IX, 64. — singultantem truncum, Æ. IX, 333. — cum sanguine mixta vina, Æ. IX, 349. — sanguine calido tu persolves pœnas, Æ. IX, 422. — spumanti plenos rivos, Æ. IX, 456. — inundant fossæ, Æ. X, 24. — de sanguine Tusco vires, Æ. X, 203. — sanguine captivo perfundat flammas, Æ. X, 520. — pio det pœnas, Æ. X, 617. — Tyrrheni viso lætus, Æ. X, 787. — turpantem capillos, Æ. X, 832. — rorantes cristas, Æ. XI, 8. — nobis peperere patriam, Æ. XI, 24. — cæso sparsuros flammam, Æ. XI, 82. — Rutulo perfusos currus, Æ. XI, 88. — inundant fossæ, Æ. XI, 382. — Iliaco tumidum Thybrim, Æ. XI, 394. — cum multo venit gloria, Æ. XI, 422. — det pœnas, Æ. XI, 592. — in alto volvuntur arma, Æ. XI, 633. — ex sanguine inimico sumit pœnas, Æ. XI, 720. — sanguine cognato victus, Æ. XII, 29. — nostro recalent fluenta, Æ. XII, 36. — nostro dirimamus bellum, Æ. XII, 79. — rorantia capita, Æ. XII, 512. — fuso madet terra, Æ. XII, 691. — largo lavant colla, Æ. XII, 721. — de sanguine Turni certant, Æ. XII, 765. — sanguine Ausonio mixtum genus, Æ. XII, 838. — ex sanguine scelerato sumit pœnas, Æ. XII, 949. — quo sanguine Giganteo sparsa est tellus, Cu. 27. — sanguine Cadmeo fratres, Cu. 253. — germani manat dextra, Cu. 256. — magno manaret tellus, Cu. 305. — Dardaniæ fuso campis, Cu. 322. — multo misceret pontum, Cir. 76. — tenui suffudit venas, Cir. 226. vobis cognato sum, Cir. 409. — tepenti taurorum resperserat aras, Cir. 525. — sanguine rubro Eleis fluxit humus, Cat. XI, 32.

Sanies: saniem eructans, Æ. III, 632. — *sanie* jejuna infuscatur arena, G. III, 493. — perfusus vittas, Æ. II, 221. — dapibusque cruentis, Æ. III, 618. — natarent limina, Æ. III, 625. — fluentes, Æ. VIII, 487.

Sanus: male sana adloquitur sororem, Æ. IV, 8. — *sanos* avertere sensus, E. VIII, 66.

Sapientia pangeret me, Cir. 14.

Sapor manifestus faciet indicium, G. II, 246. — asper in ore, G. IV, 277. — *saporem* tardum, G. II, 126. — occultum salis in lacte referunt, G. III, 397. — durum Bacchi domitura mella, G. IV, 102. — gallæ tunsum admiscere, G. IV, 267. — *sapores* jussos adsperge, G. IV, 62.

Sarcina: sarcinas deposuisse, Cat VIII, 16.

Sarcio: sarcire ruinas, G. IV, 249.

Sarmentum: sarmenta devecta cremato, G. II, 409.

Sat est exspectare, E. VII, 34, et al.

Satio vere fabis, G. I, 215. — optima vinetis, G. II, 319.

Satis magna rura, E. I, 48, et al.

Satius nonne fuit pati? E. II, 14. — non satius insedisse cineres patriæ supremos? Æ. X, 59.

Sator hominum atque deorum, Æ. I, 254; XI, 725.

Satum: sata æquant sulcos, G. I, 113. — tollent animos, G. II, 350. — *sata* læta diluit æther, G I, 325. — frumenta carpes, G. III, 176. — ure, G. IV, 331. — læta sternit, Æ. II, 306 — *satis* dulce humor, E. III, 82. — demittitis imbrem, G. I, 23. — fluvium inducit, G. I, 106. — sinister Notus, G. I, 444. — sufficit humorem, G. II, 423. — sufficiunt sæpem salices, G. II, 436. — venit lues, Æ. III, 139. — dabit stragem, Æ. XII, 454.

Satur: saturi Tarenti, G. II, 197. — *saturo* colore, G. IV, 335. — *saturæ* capellæ, E. X, 77. — *satura* præsepia, G. III, 214.

Saturo: saturare sola fimo, G. I, 80. — *saturantur* cytiso apes, E. X, 30. — nec dum *saturata* dolorem, Æ. V, 608. — *saturata* armenta, Æ. VIII, 213.

Saucius taurus, Æ. II, 223. — lus-

trat atria, Æ. II, 529. — quadrupes, Æ. VII, 500. — serpens, Æ. XI, 753. — ille pectus vulnere, Æ. XII, 5. — ora sagitta, Æ. XII, 652. — instat, Æ. XII, 762. — *saucia* cura gravi regina, Æ. IV, 1.

Savium : os usque saviis lambis, Cat. V, 32.

Saxeus : saxea umbra, G. III, 145. — *saxea* limina, Æ. VIII, 231. — pila, Æ. IX, 711.

Saxosus : saxosum sonans Hypanis, G. IV, 370. — *saxosis* montibus, G. II, 111. — *saxosas* valles, E. V, 84.

Saxum non exsuperabile, G. III, 39. — ad saxum frangeret corpora, Æ. III, 625. — saxum est in pelago, Æ. V, 124. — ingens volvunt, Æ. VI, 616. — immane dejecit, Æ. VIII, 226. — tremebant, Æ. VIII, 350. — immobile Capitoli accolet, Æ. IX, 448. — ingens fert, Æ. X, 127. — immane arduus minatur, Æ. X, 196. — magno pondere vellit, Æ. X, 381. — montis cum ruit, Æ. XII, 684. — ingens circumspicit, Æ. XII, 896. — antiquum, ingens, Æ. XII, 897. — immane moventem, Æ. XII, 904. — revolvit, Cu. 242. — in saxum Scyllæum conversa monstra, Cir. 57. — *saxi* vasti objice se tegit, G. IV, 422. — alto de vertice, Æ. II, 308. — vertice, Æ. IV, 152. — celsi crepidine, Æ. X, 653. — alti fornice, Æ. X, 806. — ingentis turbine, Æ. XII, 531. — *saxo* frangite fruges, G. I, 267. — super urguerent, G. II, 351. — vivo sedilia, Æ. I, 167. — frangere fruges, Æ. I, 179. — vetusto structa templa, Æ. III, 84. — cavo volitantia (folia), Æ. III, 450. — vivo ostia, Æ. III, 688. — liquit lacerum, Æ. V, 275. — opaco occultabat, Æ. VIII, 211. — cavo inclusum premit, Æ. VIII, 248. — vetusto fundata sedes, Æ. VIII, 478. — sternit Lucetium, Æ. IX, 569. — ferit ora, Æ. X, 415. — occupat Latagum, Æ. X, 698. — ab alto consequitur columbam, Æ. XI, 721. — *saxa* superas Timavi, E. VIII, 6. — fleverunt Lycæi, E. X, 15. — levia, G. I, 110. — liquefacta volvere, G. I, 473. — inter dura, G. III, 230. — per saxa sonat fluctus, G. III, 239. — per saxa et scopulos, G. III, 276. — saxa cape manu, G. III, 420. — per saxa volutus amnis, G. III, 521. — saxa grandia conjice in medium, G. IV, 26. — concava pulsu sonant, G. IV, 50. — rumperet hiems, G. IV, 135. — latentia, Æ. I, 108. — mediis quæ in fluctibus, aras, Æ. I, 109. — immania tenet, Æ. I, 139. — volant, Æ. I, 150. — Cyclopia experti, Æ. I, 201. — manibus subvolvere, Æ. I, 424. — per invia dispulit, Æ. I, 537. — nec tela cessant, Æ. II, 467. — in saxa trahentem naves, Æ. III, 425. — canibus resonantia, Æ. III, 432. — pulsata audimus, Æ. III, 555. — hæc horrenda canebat, Æ. III, 559. — inter cava dedere sonitum. Æ. III, 566. — liquefacto glomerat, Æ. III, 576. — projecta Pachyni radimus, Æ. III, 699. — cæca timens, Æ. V, 165. — pete, Æ. V, 166. — ad saxa suburguet proram, Æ. V, 202. — inhospita tot emensæ, Æ. V, 627. — concava sicubi petunt, Æ. V, 678. — sonabant sale, Æ. V, 866. — inter saxa immerserat, Æ. VI, 174. — saxa sonantia torquet, Æ. VI, 551. — spumea fremunt, Æ. VII, 590. — Hernica roscida rivis qui colunt, Æ. VII, 684. — infesto pondere volvebant, Æ. IX, 512. — rotantia impulerat, Æ. X, 362. — in saxa ferte ratem, Æ. X, 677. — saxa Trojana subvectare, Æ. XI, 131. — cum rapidos amnes morantur, Æ. XI, 297. — subvectant, Æ. XI, 473. — grandia volvere, Æ. XI, 529. — æstu revoluta resorbens, Æ. XI, 628. — sonant murmure, Æ. XII, 592. — concita tormento fremunt, Æ. XII, 922. — Capharei, Cu. 353. — *saxis* præruptis, G. II, 156. — in apricis coquitur vindemia, G. II, 522. — avulsa saxa vides, Æ. II, 608. — ardua Neritos, Æ. III, 271. — cæcis dura vada, Æ. III, 706. — in saxis procurrentibus hæsit,

Æ.V, 204. — fragosus torrens, Æ. VII, 567. — suspensam rupem, Æ. VIII, 190. — præcisis undique silex, Æ. VIII, 233. — fumantibus ardua insula, Æ. VIII, 417. — defendere, Æ. IX, 533. — æra fatiscunt, Æ. IX, 809. — defendere certant, Æ. X, 130. — saxis Ossæis consternens æthera, Cir. 33.

Scaber tophus, G. II, 214. — *scabra* robigine, G. I, 495.

Scabies turpis tentat oves, G. III, 441. — *scabiem* ferat glacies, G. III, 299. — *scabie* lædit ferrum, G. II, 220.

Scala : scalæ hærent parietibus, Æ. II, 442. — improviso (apparuerunt), Æ. XII, 576. — *scalas* poscit, Æ. IX, 524. — *scalis* adscendere muros, Æ. IX, 507. — expositis stabat ratis, Æ. X, 654.

Scando : scandit machina muros, Æ. II, 237. — *scandunt* rursus equum formidine turpi, Æ. II, 401. — *scandite* muros, Æ. IX, 37.

Scatebra: scatebris arentia temperat arva, G. I, 110.

Sceleratus : scelerata insania, Æ. VII, 461. — (Agave) manus e cæde, Cu. 111. — solvens pœnam, Cir. 52. — facturos illos putavi, Cir. 421. — *sceleratam* hastam, Æ. II, 231. — gentem, Æ. IX, 137. — *sceleratum* frigus, G. II, 256. — limen, Æ. VI, 563. — *scelerato* ex sanguine, Æ. XII, 949. — *scelerata* terra, Æ. III, 60. — *sceleratas* pœnas, Æ. II, 576.

Scelero: scelerare pias manus parce, Æ. III, 42.

Scelus cadit in quemquam, E. IX, 17. — cæcum domus omne retexit, Æ. I, 356. — crudele artificis canebant mihi, Æ. II, 125. — expendisse, Æ. II, 229. — per scelus actis matribus, Æ. V, 793. — scelus exitiale Lacænæ, Æ. VI, 511. — infectum eluitur, Æ. VI, 742. — scelus artificis pavidum se fingit, Æ. XI, 407. — nefandum conata es, Cir. 323. — omnia vincit, Cir. 427. — *sceleris* vestigia, E. IV, 13. — nostri injuria, Æ. III, 604. — ne quid superesset inausum, Æ. VIII, 206. — *scelere* immanior ante omnes, Æ. I, 347. — pro scelere di persolvant grates, Æ. II, 535. — scelere tanto damnare puellam, Cir. 189. — infando lædere parentem, Cir. 239. — *scelerum* facies multæ, G. I, 506. — tantorum ignari, Æ. II, 106. — inventor Ulixes, Æ. II, 164. — furiis agitatus, Æ. III, 331. — hortator, Æ. VI, 529. — quæ facies? Æ. VI, 560. — formas, Æ. VI, 626. — pœnas, Æ. VIII, 668; XI, 258.

Scena discedat versis frontibus, G. III, 24. — silvis coruscis imminet, Æ. I, 164. — *scenis* decora alta futuris, Æ. I, 429. — agitatus Orestes Agamemnonius, Æ. IV, 471.

Sceptrum Dictæi regis, G. II, 536. — quod gesserat Ilione, Æ. I, 653. — sceptrum, Æ. VIII, 247. — hoc numquam fundet virgulta, Æ. XII, 206. — forte gerebat, Æ. XII, 206. — *sceptri* honore, Cir. 269. — cum *sceptro* coronam misit, Æ. VIII, 506. — *sceptra* tenens, Æ. I, 57. — mihi concilias, Æ. I, 78. — in sceptra sic nos reponis, Æ. I, 253. — sceptra dabas, Æ. IV, 597. — accipere, Æ. VII, 173. — Priameia movent regem, Æ. VII, 252. — tua transscribi colonis, Æ. VII, 422. — Evandri petit, Æ. IX, 9. — *sceptris* Pyrrhi potitum, Æ. III, 296. — nostris libera terra, Æ. VII, 369. — potiri, Æ. IX, 267. — paternis pulsus, Æ. X, 852. — primus Latinus, Æ. XI, 238.

Scholasticus: scholasticorum natio, Cat. VII, 4.

Scilicet tempus veniet, G. I, 493, et alibi.

Scillam miscent, G. III, 451.

Scindo : scindit se unda in sinus, G. IV, 420; Æ. I, 161. — se repente nubes circumfusa, Æ. I, 587. — se genus sanguine ab uno, Æ. VIII, 142. — crines Juturna, Æ. XII, 870. — *scindimus* ferro æquor, G. I, 50. — *scindebat* forte quercum, Æ. VII, 510. — *scindebant* lignum cuneis, G. I. 144.

— *scindere* terram, G. III, 160. — ferro vallum, Æ. IX, 146. — cuneis robora, Æ. XI, 137. — *scindens* viam per stagna, Æ. X, 765. — *scinditur* cuneis robur, Æ. VI, 182. — *scindendum* solum, G. II, 399. — *scissa* comam petit muros, Æ. IX, 478. — *scissa* palla gaudens, Æ. VIII, 702. — veste, Æ. XII, 609. — scissa calcanea, Mor. 36. — *scissum* ventrem, Cat. V, 39.

Scintilla : scintillam silici excudit, Æ. I, 174. — *scintillæ* absistunt ab ore, Æ. XII, 102.

Scintillo: quum viderent scintillare oleum, G. I, 392.

Scio quid sit amor, E. VIII, 43. — me unum e classibus Danais, Æ. III, 602. — circumstare odia, Æ. X, 904. — *scis*, Proteu, scis ipse, G. IV, 447. — ut te cunctis prætulerim, Æ. XII, 143. — ipsa indigetem Ænean, Æ. XII, 794. — *scit* Minervæ sidus, Æ. XI, 259. — tum *sciat*, G. III, 474. — sciat illa caussas furoris, Æ. V, 788. — *sciret* hæc eadem, E. II, 35. — dare habenas, Æ. I, 63. — *scirent* si Manes ignoscere, G. IV, 489. — unde reverti, Æ. V, 131. — *scire* qui velit, G. II, 105. — dolos ne qua possit, Æ. I, 682. cetera prohibent Parcæ, Æ. III, 380. — se fatentur, Æ. XI, 344. — potestates herbarum maluit, Æ. XII, 396. — fateris, Æ. XII, 794.

Scitor : scitari ardemus, Æ. II, 105. — *scitatum* oracula Phœbi mittimus, Æ. II, 114.

Scopulus : scopulum conscendit Æneas, Æ. I, 180. — *scopulo* considit, G. IV, 436. — acuto infixit, Æ. I, 45. — acuto detrudunt naves, Æ. I, 145. — jam propinquabant, Æ. V, 159. — propinquat, Æ. V, 185. — in scopulo alto luctantem, Æ. V, 220. — e scopulo sævo revulsus, Æ. V, 270. — scopulo minaci pendentem, Æ. VIII, 669. — excutit Murrhanum, Æ. XII, 532. — *scopuli* non retardant, G. III, 253. — gemini minantur in cælum, Æ. I, 163. — scopuli turriti demittunt brachia muro, Æ. III, 536. — clamorem dedere, Æ. III, 566. — fremunt circum, Æ. VII, 589. — traxere ruinam, Æ. VIII, 192. — per *scopulos*, G. III, 276. — scopulos penitus sonantes accessistis, Æ. I, 201. — Ithacæ, Laertia regna, effugimus, Æ. III, 272. — hos canebat, Æ. III, 559. — erigit eructans, Æ. III, 575. — circum scopulos piscosos volat, Æ. IV, 255. — inter scopulos sonantes et navem, Æ. V, 169. — scopulos Sirenum subibat, Æ. V, 864. — implent vocibus, Æ. XI, 274. — superjacit undam pontus, Æ. XI, 625. — *scopulis* arentibus, G. II, 377. — illisa æquora, G. III, 261. — pendentibus, Æ. I, 166. — mediis hausurum supplicia, Æ. IV, 383. — ipsa hæret, Æ. IV, 445. — in scopulis, Cir. 519.

Scoria tali tabescere, Cir. 249.

Scorpius ardens brachia contrahit, G. I, 35. — scorpius fugit Oriona, Cir. 535.

Scribo : scribere quid possim de te, quid tibi, Cat. XI, 10.

Scriptor : scriptore tanto felicem puellam, Cat. XI, 23.

Scriptum : scripta tua mirabimur, Cat. XIV, 5.

Scrobs : scrobibus subactis mandet, G. II, 50. — repletis, G. II, 235. — concidere montes, G. II, 260. — quæ sint fastigia, G. II, 288.

Scrupeus : scrupea spelunca, Æ. VI, 238. — scrupea ad cava, Cu. 49.

Scutatus : tercentum, scutati omnes, Æ. IX, 370.

Scutum : scuto impositum Pallanta, Æ. X, 506. — *scuta* correpta virum, Æ. I, 101. — latentia condunt, Æ. III, 237. — sonant, Æ. VII, 722. — picti, Æ. VII, 796. — fulgentia virum, Æ. VIII, 93. — quam multa virum volves, Æ. VIII, 539. — tenentes stant, Æ. IX, 229. — dant sonitum, Æ. IX, 666. — reclinant, Æ. XII, 130. — deponunt, Æ. XII, 563. — *scutorum* acervos, Æ. VIII, 562. — *scutis* longi protecti corpora, Æ. VIII, 662.

Scyphus sacer implevit dextram, Æ. VIII, 278.

Secerno : secreta domus Anchisæ recessit, Æ. III, 299. — erige pyram, Æ. IV, 494. — *secreti* fluminis ad undam, Æ. III, 389. — *secretum* flumine natum, Æ. VIII, 610. — *secreta* in sede, Æ. II, 568. — *secreti* calles, Æ. VI, 443. — *secretæ* Troades, Æ. V, 613. — quæ *secreta* (arva) bello clari frequentant, Æ. VI, 478. — *secretos* pios, Æ. VIII, 670. — *secretis* sedibus recondit, Æ. VII, 774.

Secessus : locus in secessu longo, Æ. I, 159. — in secessu longo instruimus mensas, Æ. III, 229.

Secius : non secius currit, Æ. V, 862, et alibi.

Secludo : secludite curas, Æ. I, 562. — *seclusum* nemus, Æ. VI, 704. — *seclusa* antro relinquit (carmina), Æ. III, 446.

Seco : secat æthera pennis, G. I, 406; Cir. 538. — raptim, G. I, 409. — dextra crinem, Æ. IV, 704. — Pristis æquora fuga, Æ. V, 18. — viam ad naves, Æ. VI, 900. — colla ferro, Æ. IX, 331. — quam quisque spem, Æ. X, 107. — secat æquora ærata tigri, Æ. X, 166. — agmen curru, Æ. X, 440. — cornus auras, Æ. XII, 268. — secat quacumque viam, Æ. XII, 368. — *secant* herbas, G. III, 126. — in frusta, Æ. I, 212. — Carpathium Libycumque, Æ. V, 595. — silvas æquore, Æ. VIII, 96. — pontum pectore, Æ. IX, 103. — *secabat* ventos, Æ. IV, 257. — fluctus Aquilone, Æ. V, 2. — Æneas freta, Æ. X, 147. — *secabant* æstum, Æ. VIII, 674. — ære salis campos, Æ. X, 214. — fluctus, Æ. X, 222. — *secuit* sub nubibus arcum, Æ. V, 658; IX, 15. — *secuerunt* vepres corpora, G. III, 444. — *secet* glacies plantas, E. X, 49. — *secent* ense vulnus, Æ. XII, 389. — *secans* quos interluit Allia, Æ. VII, 717. — alta labitur, Æ. X, 687. — *secantem* pinguia culta quem cernis, Æ. VIII, 63. — *secti* porri areo, Mor. 83. — *secto* limite, G. II, 278. — elephanto, Æ. III, 464. — robore, Æ. VI, 214. — *secta* via, G. I, 238. — abiete, Æ. II, 16. — ilice, Æ. IV, 505. — *sectis* caudicibus, G. II, 30.

Secretum : secreta in senis te ducam, G. IV, 403. — Sibyllæ petit, Æ. VI. 10. — hospitis Æneæ petebat, Æ. VIII, 463.

Sector : sectaris apros, E. III, 75. — *sectata* esses venatus, Cir. 298.

Seculum, vid. *Sæculum*

Secum spatiatur sola, G. I, 389. — te solo in litore secum canebat, G. IV, 465, et alibi.

Secundo : secundet eventus, G. IV, 397. — *secundent* di nostra incepta, Æ. VII, 259. — *secundarent* rite visus, Æ. III, 36.

Secundum flumina plena pascant, G. III, 143.

Secundus haud ulli virtute, Æ. XI, 441. — haruspex, Æ. XI, 739. — *secunda* fortuna, Æ. IX, 282. — aura, Cu. 343. — *secundæ* mensæ grata, Æ. VIII, 283. — *secundum* te habet fistula, E. II, 38. — locum, Æ. V, 258. — *secundo* defluit amni, G. III, 447. — curru volans, Æ. I, 156. — fremitu, Æ. V, 338. — clamore, Æ. V, 491; X, 266. — fluvio, Æ. VII, 497. — rumore, Æ. VIII, 90. — pede, Æ. VIII, 302; X, 255. — amni, Æ. VIII, 549. — Marte, Æ. X, 21; XI, 899. — fluctuque æstuque, Æ. X, 687. — *secunda* Junone, Æ. IV, 45. — *secundi* Zephiri, Æ. V, 32. — *secundos* sinus, Æ. III, 455. — cursus, Æ. III, 460. — Zephyros, Æ. IV, 562. — *secundas* vires, Æ. II, 617. — *secundi* spirate, Æ. III, 529. — *secundis* mensis, G. II, 101. — rebus, Æ. I, 207; IX, 301; X, 502. — ventis, Æ. III, 683; VII, 23; VIII, 682.

Securis : securim incertam excussit cervice, Æ. II, 224. — æratam quatiens, Æ. XI, 656. — validam congeminat, Æ. XI, 696. — *securi* sævum Torquatum, Æ. VI, 825. — rapta, Æ. VII, 510. — reducta disjicit frontem,

Æ. XII, 306. — *secures* sævas accipiet, Æ. VI, 820. — curvæ pendent, Æ. VII, 184. — subigunt in cote, Æ. VII, 627. — *securibus* cædunt vina, G. III, 364. — icta ilex, Æ. VI, 180.

Securus amorum germanæ, Æ. I, 350. — amorum jaceres, Æ. X, 326. — in diem Simulus, Mor. 120. — *secura* quies, G. II, 467. — hunc cælo accipies, Æ. I, 290. — *securi* pelagi atque mei condantur, Æ. VII, 304. — *securam* vitam, Cu. 96. — *securo* somno, Cu. 158. — *securos* latices, Æ. VI, 715. — fructus, Cu. 9. — *secura* otia agunt, G. III, 376. — per numina, Cu. 297.

Secus: haud secus abibat, Æ. II, 382, et alibi.

Sed tamen, E. I, 19, et alibi.

Sedeo: sedet, E. X, 71. — poscens omina meliora, G. III, 456. — Æolus arce celsa, Æ. I, 56. — hoc animo, Æ. II, 660. — luce custos culmine tecti, Æ. IV, 186. — id Æneæ, Æ. V, 418. — circum castella, Æ. V, 440. — æternumque sedebit Theseus, Æ. VI, 617. — patribus sententia pugnæ, Æ. VII, 611. — hic Æneas, Æ. X, 159. — in mediis Latinus, Æ. XI, 237. — Olympo observans hæc, Æ. XI, 726. — Opis in montibus, Æ. XI, 837. — vinctus serpentibus Otos, Cu. 233. — sede eburnea, Cat. VIII, 24. — *sedetis* portu, Æ. VII, 201. — *sedent* in limine diræ, Æ. IV, 473. — *sedebat* invisa aris, Æ. II, 574. — succinctus trabea, Æ. VII, 187. — valle, luco Pilumni, Æ. IX, 4. — *sedebant* circum altaria, Æ. II, 517. — per juga, Æ. VI, 411. — *sedit* inguine, Æ. X, 785. — hæc sententia versanti omnia, Æ. XI, 551. — sedit, Cu. 200. — *sedere* (sederunt) solo, Æ. VI, 192. — carinæ, Æ. X, 301. — *sedeat* vestibulo custodia, Æ. VI, 575. — *sedeant* Latini, Æ. XII, 15. — si non *sederet* animo, Æ. IV, 15. — *sedens* fucus ad pabula, G. IV, 244. — ramo Philomela, G. IV, 514. — intus impius furor, Æ. I, 295. — Tisiphone, Æ. VI, 555. — sede patria Latinus, Æ. VII, 193. — limine Phœbi, Æ. VII, 720. — nube, Æ. IX, 640. — ipse regit clavum, Æ. X, 218. — ille despectat flammas, Æ. X, 409. — nocte in bustis, Æ. XII, 864. — *sedentis* colla qua lucent, Æ. XI, 692. — *sedentes* laudate pacem, Æ. XI, 460.

Sedes petenda apibus, G. IV, 8. — vicina astris fundatur Veneri, Æ. V, 759. — hæc epulis, Æ. VII, 175. — urbis fundata saxo incolitur, Æ. VIII, 479. — una in turribus supererit, Cir. 192. — *sedis* patriæ ad limina, Æ. II, 634. — *sedem* augustam, G. IV, 228. — in hanc unam veniemus, Æ. II, 716. — sacratam Cereris venimus, Æ. II, 742. — hanc quoque deserimus, Æ. III, 190. — Sibyllæ oderunt, Æ. III, 452. — quam sedem Somnia tenere ferunt, Æ. VI, 283. — sedem habet intus Hydra, Æ. VI, 577. — servat honos, Æ. VII, 3. — exiguam rogamus, Æ. VII, 229. — Cocyti petit, Æ. VII, 562. — ad sedem Tarpeiam ducit, Æ. VIII, 347. — sedem Æneæ petebat, Æ. VIII, 463. — Evandri petit, Æ. IX, 9. — in sedem sideream vocat concilium, Æ. X, 3. — sedem dedissent fata, Æ. XI, 112. — ab *sede* Lavini transferet regnum, Æ. I, 270. — sede sacrata hunc recondam, Æ. I, 681. — in sede sacra locavit, Æ. II, 525. — in sede secreta latentem. Æ. II, 568. — ab sede angusta Pelori, Æ. III, 687. — in sede penetrali erecta pyra, Æ. IV, 504. — sede patria sedens, Æ. VII, 193. — ab sede Tyrrhena Corythi profectum, Æ. VII, 209. — ab sede externa profectum, Æ. VII, 255. — ab sede sororum ciet, Æ. VII, 324. — ab sede sororum adsum, Æ. VII, 454. — aeria me videres, Æ. XII, 810. — sede pia maneat tibi locus, Cu. 38. — piorum manet vos, Cu. 294. — pia discernit vincula, Cu. 374. — eburnea sedet, Cat. VIII, 24. — in sede gelida latet, Cop. 28. — *sedes* mutandæ, Æ. III, 161. — hæ propriæ nobis, Æ. III, 167. — hæ nec sine sorte datæ, Æ. VI, 431. —

nullæ illam (accepere), Cir. 513. — *sedes* quietas ostendunt fata, Æ. I, 205. — Teucrorum hic locavit, Æ. I, 248. — suas læta revisit, Æ. I, 415. — paratus unde huc advecti petamus, Æ. I, 557. — ad sedes ducendum simulacrum, Æ. II, 232. — ad sedes Priami vocati, Æ. II, 437. — sedes has mihi servassent, Æ. II, 642. — Priami reviso, Æ. II, 760. — Myrmidonum Dolopumve superbas adspiciam, Æ. II, 785. — ubi jubes ponere, Æ. III, 88. — relictas adstare, Æ. III, 123. — beatas devenere, Æ. VI, 639. — tantas servabat filia, Æ. VII, 52. — primas in litore cingit pinnis, Æ. VII, 158. — infernas reseret, Æ. VIII, 244. — ad sedes ut ventum, Æ. VIII, 362. — sedes Tartareas addit, Æ. VIII, 667. — ad sedes paternas veherere, Æ. XI, 44. — sedes Ditis nec faciles, Cu. 274. — pietatis honorat tales, Cu. 368. — ad sedes superum adscendat, Cir. 204. — sedes deum decorarat, Cir. 526. — Idalias quæ colis, Cat. VI, 2. — *sedibus* medicatis consident, G. IV, 65. — imis Erebi, G. IV, 471. — a sedibus imis (maris), Æ. I, 84. — sedibus altis convellimus turrim, Æ. II, 465. — ab sedibus eruit urbem, Æ. II, 611. — sedibus in isdem hæsit, Æ. II, 654. — nostris qui successit, Æ. IV, 10. — suis hunc refer, Æ. VI, 152. — optatis sidunt, Æ. VI, 203. — quierunt ossa, Æ. VI, 328. — placidis ut quiescam, Æ. VI, 371. — secretis recondit Hippolytum, Æ. VII, 775. — in sedibus superis compellabat Opim, Æ. XI, 532. — sedibus mediis siti sunt, Cu. 358. — mediis urbis quem consumsit, Cu. 362. — Pandioniis vicinæ urbes, Cir. 101. — ex altis speculatur, Cir. 175. — cum sedibus quid illi? Cir. 513. — sedibus cæli altius quem extulerat, Cat. XII, 2.

Sedile: sedili gramineo locat viros, Æ. VIII, 176. — *sedilia* saxo vivo, Æ. I, 167. — per dura fusi, Æ. V, 837. — *sedilibus* vitreis obstupuere, G. IV, 350.

Seditio coorta est, Æ. I, 149. — *seditione* potens, Æ. XI, 340.

Sedo: sedato pectore, Æ. IX, 740. — corde, Æ. XII, 18. — *sedatis* amnibus, Æ. IX, 30.

Seduco: quum seduxerit mors anima artus, Æ. IV, 385.

Sedulus: sedula conquirit caussas, Cir. 354. — Cybale, Mor. 118.

Seges respondet votis agricolæ, G. I, 47. — bis solem, bis frigora sensit, G. I, 48. — lini, avenæ, G. I, 77. — exspectata elusit, G. I, 226. — digesta feratur, G. II, 142 — prima paretur arboribus, G. II, 267. — opportuna pecori, G. IV, 129. — ferrea telorum texit confixum, Æ. III, 46. — ægra negabat victum, Æ. III, 142. — atra horrescit, Æ. VII, 526. — ferrea strictis mucronibus horret, Æ. XII, 663. — *segetis* intactæ per gramina, Æ. VII, 808. — *segeti* prætendere sæpem, G. I, 270. — *segetem* humo tegere, G. I, 212. — segetem gravidam eruerent, G. I, 319. — obducunt herbæ sentibus, G. II, 411. — in segetem incidit flamma, Æ. II, 304. — *segetes* ut arvis (sunt), E. V, 33. — gaudent frugibus, E. IX, 48. — hic veniunt, G. I, 54. — intereunt, G. I, 152. — alte horrescunt flabris, G. III, 198. — *segetum* luxuriem, G. I, 112. — *segetes* has Barbarus (habebit), E. I, 72. — lætas, G. I, 1. — in segetes agit, Mor. 123.

Segnis carduus, G. I, 151. — haud segnis Palinurus, Æ. III, 513. — segnis defluit amni, Æ. VIII, 549. — mora, Æ. X, 308. — fuga, Æ. X, 592. — metu sententia, Æ. XI, 21. — *segnem* campum, G. I, 72. — Menœten, Æ. V, 173. — Palmum volvi sinit, Æ. X, 700. — *segnes* terræ, G. II, 37. — in Venerem, G. IV, 198. — haud segnes alii texunt crates, Æ. XI, 64. — non segnes in Venerem, Æ. XI, 736. — *segnes* moras, G. III, 42. — non pudet miseretque? Æ. IX, 787. — *segnior* Bacchus, G. II, 275. — annis, G. III, 95. — haud segnior illo ibat Æneas,

Æ. IV, 149. — non segnior cursu illo agitur, Æ. VII, 383. — nec segnior surgit, Æ. VIII, 414. — nec segnior Turnus, Æ. X, 657. — segnior ne quis ito, Æ. XII, 566. — jam segnior, Æ. XII, 615. — non *segnius* ambo ruunt, Æ. XII, 525.

Segnities quæ tam sera moratur? Æ. II, 374.

Sella: sellam portantes, insignia nostri regni, Æ. XI, 334.

Semel vidisse Scyllam, Æ. III, 431, et alibi.

Semen: semine fruges alitis, G. I, 22. — jacto, G. I, 104; II, 317. — de semine posito surgunt, G. II, 14. — ab æthereo jugales, Æ. VII, 281. — *semina* terrarum coacta, E. VI, 32. — medicare, G. I, 193. — perfundere nitro, G. I, 194. — igni properata maderent, G. I, 196. — degenerare, G. I, 198. — debita sulcis committas, G. I, 223. — sæva leonum, G. II, 152. — — ignorent matrem mutatam, G. II, 268. — neu læde ferro, G. II, 302. — genitalia poscunt terræ, G. II, 324. — flammæ abstrusa quærit, Æ. VI, 6. — Cereris, Cu. 133. — committere terræ, Mor. 70. — *seminibus* jactis, G. II, 57. — positis, G. II, 354. — est cœlestis origo, Æ. VI, 731.

Sementifer: sementiferam Seriphum, Cir. 477.

Sementis: sementem ad pruinas extende, G. I, 230.

Semesus: semesam prædam, Æ. III, 244. — *semesa* ossa, Æ. VIII, 297.

Semianimis cædit arva, Æ. X, 404. — *semianimem* germanam, Æ. IV, 686. — *semianimi* supervenit, Æ. XII, 356. — *semianimes* digiti, Æ. X, 396. — equi, Æ. XI, 635.

Semiferus: semiferi pectora, Æ. VIII, 267. — *semifero* sub pectore, Æ. X, 212. — *semiferi* artus, Cir. 493.

Semihomo: semihominis Caci, Æ. VIII, 194.

Seminex: semineci sibi me rapere arma cernat, Æ. X, 462. — *seminecem* liquit, Æ. V, 275. — ad *semineces* viros ingens concursus, Æ. IX, 455. — ad terram veniunt, Æ. IX, 542. — multos volvit, Æ. XII, 329.

Semino: quod non sua seminat arbos, Æ. VI, 206.

Semiputatus: semiputata tibi vitis in ulmo est, E. II, 70.

Semita qua monstrat, Æ. I, 418. — omnis fervet opere, Æ. IV, 407. — rara lucebat per calles, Æ. IX, 383. — tenuis quo ducit, Æ. XI, 524. — qua se tendebat, Cir. 216.

Semitalis: semitalibus deis ulla vota, Cat. VIII, 20.

Semiustus: semiustum fulmine corpus, Æ. III, 578. — *semiusta* robora, Æ. V, 697. — semiusta busta servant, Æ. XI, 200.

Semivir: da sternere corpus semiviri Phrygis, Æ. XII, 99. — *semiviro* cum comitatu, Æ. IV, 215.

Semper erit mihi deus, E. I, 7, et alibi.

Senatus pauper (tura dabat), Æ. VIII, 105. — *senatum* sanctumque legunt, Æ. I, 426.

Senecta: senectæ ultra sortem, Æ. VI, 114. — meæ requies, Æ. IX, 481. — miseræ tu requies, Æ. XII, 57. — Dauni miserere, Æ. XII, 934. — meæ caussa vivendi, Cir. 314. — *senectæ* inopi metuens, G. I, 186. — turpi ignosce, G. III, 96. — nostræ debita erat sors, Æ. XI, 165. — nostræ inimice Minos, Cir. 287. — *senectam* canentem pluma duxisse, Æ. X, 192. — *senecta* tardante hebet gelidus sanguis, Æ. V, 395.

Senectus tristis subit, G. III, 67. — æmula nec dum canebat, Æ. V, 416. — tristis (habitat), Æ. VI, 275. — cruda viridisque deo, Æ. VI, 304. — effeta veri te curis exercet, Æ. VII, 440. — effeta veri quam ludit, Æ. VII, 452. — effeta seclis invidet imperium, Æ. VIII, 508. — nec senectus tarda debilitat vires, Æ. IX, 610.

Senex luserat, E. VI, 18. — Satur-

nus, *Æ*. VII, 180. — *senis* secreta, G. IV, 403. — mento, Æ. IV, 251. — *seni* Ascræo, E. VI, 70. — Tatio, Æ. VIII, 638. — *senem* Silvanum, G. II, 494. — Corycium, G. IV, 127. — passus componere membra, G. IV, 438. — Pylium vincere, Cat. XI, 16. — *senex* fortunate, E. I, 47, 52. — *senes* invalidi obsedere tecta, Æ. XII, 132. — *senum* chorus, Æ. VIII, 287. — primorum manus quos prosequitur, Æ. IX, 309. — *senes* longævos delige, Æ. V, 715. — Auruncos ferre memini, Æ. VII, 206. — *senibus* anhelis, G. II, 135. — sæclis, Cir. 41. — Idæis cognita sacra, Cir. 375. — *senior* frigidus in Venerem, G. III, 97. — circumdat arma humeris, Æ. II, 509. — sic fatus conjecit telum, Æ. II, 544. — vix ea fatus erat, Æ. II, 692. — jam senior Menœtes, Æ. V, 179. — senior referebat voces, Æ. V, 409. — Nautes, Æ. V, 704, 729. — chorus, Æ. V, 823. — jam senior, Æ. VI, 304. — jam senior Latinus, Æ. VII, 46. — senior Galæsus, Æ. VII, 535. — jam senior teneret regna, Æ. VII, 736. — senior visus se attollere, Æ. VIII, 32. — consurgit, Æ. VIII, 457. — Thybris, Æ. X, 124. — solvit lumina, Æ. X, 418. — Acœtes, Æ. XI, 31. — Drances, Æ. XI, 122. — ille succinctus amictu, Æ. XII, 401. — *senioris* Acestæ, Æ. V, 301. — amici, Æ. V, 719. — naturæ, Cu. 184. — *senioribus* quæ copia (sc. contingit), Cir. 293.

Seni : bis senos dies, E. I, 44, et al.

Senilis. seniles vires, Cu. 387.

Sensus solus hic inflexit, Æ. IV, 22. — quis sensus tibi tunc? Æ. IV, 408. — sensus excessit spiritus, Cu. 187. — *sensum* ætherium purum reliquit, Æ. VI, 747. — *sensu* torquebit ora amaror, G. II, 247. — tuo digna carmina, Cu. 10. — probando non agnovit opes, Cu. 79. — arenti gutturis revolutus in omnia, Cu. 241. — *sensus* varii vertuntur, Æ. XII, 914. — *sensus* sanos, E. VIII, 67. — arcanos tibi credere, Æ. IV, 422. — pertentat lues, Æ. VII, 355. — sopitos deludunt somnia, Æ. X, 642. — omnes huc dirigit, Cu. 90. — *sensibus* imis reponere, E. III, 54. — infusum dolorem, Cu. 386.

Sententia quæ te vertit? Æ. I, 237. — neque me sententia vertit, Æ. I, 260. — sententia quæ nunc animo surgit? Æ. I, 582. — melior quorum menti (sc. erat), Æ. II, 35. — quæ sit, posco, Æ. III, 59. — hæc potior visa est, Æ. IV, 287. — quæ sententia nunc constet, Æ. V, 748. — sententia pugnæ certa sedet, Æ. VII, 611. — quæ sententia surgat animo, Æ. IX, 191. — sententia mutata cedit, Æ. IX, 220. — quia nam versa vobis? Æ. X, 6. — certa est Turno, Æ. X, 240. — nec te fallit, Æ. X, 608. — metu segnis tardet, Æ. XI, 21. — multa variis dictis pro Turno, Æ. XI, 222. — quæ sit sententia bello, Æ. XI, 295. — quæ sit sententia menti, Æ. XI, 314. — sententia hæc sedit versanti omnia Æ. XI, 551. — juvenum incensa est, Æ. XII, 238.

Sentio : sentis sidera, Æ. III, 360. — numina conversa, Æ. V, 466. — me hoc ita ponere, Æ. X, 623. — *sentit* hoc Iulus, Æ. X, 534. — *sensit* sidera, G. I, 48. — sonitum, G. IV, 334. — hiemem emissam, Æ. I, 125. — medios delapsus in hostes, Æ. II, 377. — et torsit, Æ. III, 669. — loquutam mente simulata, Æ. IV, 105. — vacuos portus, Æ. IV, 588. — errare ratem, Æ. V, 868. — conjux, Æ. VIII, 393. — ferri, Æ. IX, 354. — equos referri, Æ. XII, 495. — *sensere* fluvii alnos, G. I, 136. — poma truncos valentes, G. II, 426. — pharetram sonantem, Æ. IX, 660. — *sentiat* rex Latinus ipse, Æ. VII, 434.

Sentis : sentes densi quam (silvam) complerant, Æ. IX, 382. — *sentes* teneras fruticum rimatus, Cu. 55. — *sentibus* incultis, E. IV, 29. — densis obducunt, G. II, 411. — aspris pressit anguem, Æ. II, 379.

Sentus: senta situ loca, Æ.VI, 462.

Sepes depasta apibus, E. I, 54. — *sepem* prætendere segeti, G. I, 270. — satis sufficiunt, G. II, 436. — *sepes* texendæ, G. II, 371. — *sepibus* in nostris, E. VIII, 37.

Sepio: sepsit Venus gradientes aere, Æ. I, 411. — se tectis, Æ. VII, 600. — *septus* nebula se infert, Æ. I, 439. — undique aggeribus homo, Æ. IX, 783. — aggere, Æ. XI, 399. — *septa* armis, Æ. I, 506. — venantum corona fera, Æ. IX, 551. — caterva juvenum meretrix, Cir. 85. — *septum* formidine pennæ cervum, Æ. XII, 750. *septam* aggeribus et undis classem, Æ. IX, 70.

Sepelio: sepultus vino, Æ. III, 630. — *sepultam* somno vinoque urbem, Æ. II, 265. — *sepulto* jam parce, Æ. III, 41. — cineri, Cir. 385. — *sepulto* custode, Æ. VI, 424. — *sepulti* (sunt) hi, Æ. VI, 326. — somno vinoque procubuere, Æ. IX, 189. — *sepultos* Manes, Æ. IV, 34.

Septem cicutis, E. II, 36, et alibi. — subjecta trioni, G. III, 381.

Septemgeminus: septemgemini Nili ostia, Æ. VI, 801.

Septemplex: septemplicis clipei orbes, Æ. XII, 925.

Septemtrio: septemtrioni Hyperboreo subjecta gens, G. III, 381.

Septenus: septenos orbes, Æ. VIII, 448. — *septena* volumina, Æ. V, 85. — corpora, Æ. VI, 21. — tela conjiciunt, Æ. X, 329.

Septimus: septima post decimam felix, G. I, 284. — æstas, G. IV, 207; Æ. I, 785; V, 626.

Septum: septa intra domorum, G. IV, 159. — *septis* meis exiret victima, E. I, 34.

Sepulcrum Bianoris, E. IX, 59. — (erat) solo Laurente, Æ. XII, 547. — patris inventa Scylla, Cir. 131. — *sepulcri* jactura facilis, Æ. II, 646. — aram congerere, Æ. VI, 177. — *sepulcro* reddidit corpus, Æ. II, 542. — *sepulcrum* ingenti mole imponit, Æ. VI, 232. — *sepulcro* condimus animam, Æ. III, 67. — servet (amores), Æ. IV, 29. — hunc conde, Æ. VI, 152. — decoret, Æ. IX, 215. — patrio onerabit membra, Æ. X, 558. — nati consortem, Æ. X, 906. — *sepulcris* excire animas, E. VIII, 98. — effossis mirabitur ossa, G. I, 497.

Sequax turba, Cu. 278. — *sequaci* Latio, Æ. X, 365. — *sequaces* capræ, G. II, 374. — fumos, G. IV, 230. — *sequacibus* undis, Æ. V, 193. — flammis, Æ. VIII, 432.

Sequester: sequestra pace, Teucri per silvas erravere, Æ. XI, 133.

Sequor, Æ. II, 701. — dum sequor avia cursu, Æ. II, 737. — sequor per noctem vestigia retro, Æ. II, 754. — non sponte Italiam, Æ. IV, 361. — *sequeris* Clytium, Æ. X, 325. — *sequitur* lupum leæna, E. II, 63. — lupus capellam 64. — vaccam, E. VI, 55. — patrem non æquis passibus, Æ. II, 724. — sanguis de cortice alterius, Æ. III, 33. — quos cetera pubes, Æ. V, 75. — Euryalum, Æ. V, 323. — eadem repostos tellure, Æ. VI, 655. — quem sequitur juxta Ancus, Æ. VI, 816. — sequitur cetera pubes, Æ. VII, 614. — conjux, Æ. VIII, 688. — quam Bellona, Æ. VIII, 703. — clamor, Æ. IX, 504. — Astur, Æ. X, 180. — vociferans, Æ. X, 651. — hasta eminus Terea, Æ. XI, 674. — sequentem, Æ. XI, 695. — de vulnere sanguis, Æ. XII, 51. — sic Latinus, Æ. XII, 195. — ad litora fluctus, Æ. XII, 366. — paucos, Æ. XII, 615. — classes cymba, Cir. 479. — quem *sequimur*? Æ. III, 88. — sequimur te, Æ. IV, 576. — sequimur Italiam per mare, Æ. V, 629. — *sequuntur* signa solem, G. I, 439. — tota armenta a tergo, Æ. I, 185. — Troes, Æ. I, 747. — oculis nubem, Æ. VIII, 592. — fremitu, Æ. IX, 54. — quemque juvenes, Æ. IX, 162. — multo clamore, Æ. IX, 466. — Teucri clamore, Æ. IX, 636. — ea-

dem via sanguis animusque, Æ. X, 487. — socii clamore, Æ. X, 799. — Teucri, Æ. XI, 92. — portenta horribili visu, Æ. XI, 271. — verba, Æ. XII, 912. — quemque sua fata, Cat. XIV, 3. — *sequebatur* sudor membra olentia, G. III, 565. — unum cæca, Æ. XI, 781. — *secutus* est fugientem voce, Æ. I, 406; IX, 17. — *secuta* concubitus, E. VI, 49. — fama Scyllam, E. VI, 74. — est Lycoris alium, E. X, 23. — manum sagitta, Æ. XII, 423. — *sequar* majora, G. II, 434. — summa fastigia rerum, Æ. I, 342. — sequar ignibus absens, Æ. IV, 384. — quo? Æ. IV, 490. — classes et jussa Teucrum, Æ. IV, 538. — qua sequar? Æ. IX, 391. — *sequetur* volens facilisque, Æ. VI, 146. — gloria, Æ. XI, 430. — *sequentur* frumenta, G. I, 189. — tarda, G. II, 52. — quicumque casus factum, Æ. II, 299. — tota ex urbe, Æ. IV, 592. — meliora miseros, Æ. XII, 153. — *sequere* tu, Menalca, E. III, 58. — Italiam ventis, Æ. IV, 381. — *sequare* face ferroque colonos, Æ. IV, 626. — sequaris facinus, Cir. 327. — si modo *sequatur* fortuna factum, Æ. IV, 109. — quæ sequatur deinde gloria prolem, Æ. VI, 756. — si sequatur Fortuna, Æ. VIII, 15. — sequatur, Æ. X, 49. — quo me sequatur, Æ. X, 679. — *sequamur* silvas saltusque, G. III, 40. — qua monstrat iter, Æ. II, 388. — quo ducunt jussa divûm, Æ. III, 114. — meliora, Æ. III, 188. — quoniam superat Fortuna, Æ. V, 22. — quo trahunt fata, Æ. V, 709. — hac Trojugenas, Æ. XII, 625 — quo vocat deus, Æ. XII, 677. — *sequantur* qui sese in bella, Æ. VIII, 547. — signa, Æ. X, 258. — prinsquam tela, Æ. XI, 809. — me casus, Æ. XII, 32. — quem sequantur armenta, Æ. XII, 719. — *secuta* fuerit hactenus Fortuna, Æ. VI, 62. — *sequi* Proserpina matrem, G. I, 39. — lepores, G. I, 308. — tabulata per ulmos, G. II, 361. — extremam videris, G. III, 466. — audentem extrema, Æ. II, 350. — patria excussos ausa, Æ. VII, 300. — Auroram, Æ. VII, 606. — arma, Æ. X, 10. — bella, Æ. X, 66. — telo, Æ. XII, 775. — pennis astra, Æ. XII, 893. — tenentes tractus nemorum, Cu. 21. — arma, Cat. V, 4. — *sequens* pone, G. IV, 487. — quid sequens possim superare labores, Æ. III, 368. — sequens agmina Achilles, Æ. V, 805. — pone Cymodocea, Æ. X, 226. — ense Alsum, Æ. XII, 306. — *sequentem* cuncti instigant, Æ. V, 227. — extrema pelagi, Æ. VIII, 333. — voce sidera Cycnum, Æ. X, 193. — *sequenti* ævo, E. VIII, 27. — *sequentum* flatu humescunt, G. III, 111. — oculi, Æ. VI, 200. — signa audit, Æ. IX, 394. — *sequentes* silvas, E. III, 46. — chelas, G. I, 33. — rivos, G. I, 106. — ordine lunas, G. I, 425. — *sequentia* tela, Æ. VI, 110. — *secutus* ignis per ramos, G. II, 307. — data fata, Æ. I, 383. — victricia arma abrumpit fas, Æ. III, 54. — Hermionen et Hymenæos, Æ. III, 327. — quos secutus deinde Diores, Æ. V, 296. — non inferiora, Æ. VI, 170. — dicta voce Ilioneus, Æ. VII, 212. — Ænean et fata, Æ. IX, 204. — pariter cursu teloque Turnus, Æ. IX, 559. — ipse super, Æ. X, 893; XII, 301. — secutus ante jaculo, Æ. XII, 354. — Turnus, Æ. XII, 380. — *secutam* armenta, E. VI, 59. — arma obruerent telis, Æ. XI, 161. — *secutam* (sc. te esse) extrema ferro, Æ. VI, 457. — *secuta* mole, Æ. IX, 542. — *secuti* hæc exempla, G. IV, 219. — deum præcepta, G. IV, 448. — nos, tuaque arma, Æ. III, 156. — quemque pueri, Æ. V, 561. — qui secuti arma impia, Æ. VI, 612. — qui secuti comites regem, Æ. VIII, 52. — secuti tot responsa, Æ. X, 33. — qui secuti me, Æ. X, 672. — Pæana socii, Æ. X, 738. — exemplum Mæonidæ, Æ. XI, 758. — *secutæ* apes sonitus Curetum, G. IV, 151. — quam Oreades, Æ. I, 499. — quemque acies, Æ. VII, 642. — *secu-*

tos nequidquam ex urbe viros, Æ. VII, 652. — *sequendi* signa, Æ. V, 509. — mens, Æ. X, 182. — *sequendo* æquare fluctus, Æ. III, 671.

Sereno : serenat vultu cælum tempestatesque, Æ. I, 255. — spem fronte, Æ. IV, 477.

Serenus : sereni cæli, Æ. V, 851. — *serenæ* noctis, G. I, 426. — *sereno* cælo, G. I, 260, 487; Æ. III, 518. — vere, G. I, 340. — et pelago, Æ. V, 870. — *serena* luce, Æ. V, 104. — æstate, Æ. VI, 707. — in regione, Æ. VIII, 528. — de parte, Æ. IX, 630. — *serenos* vultus, Æ. II, 285. — *serenas* hiemes, G. I, 100. — nubes, G. I, 461. — *serena* aperta prospicere, G. I, 393.

Series longissima rerum, Æ. I, 641.

Serius : seria posthabui illorum ludo, E. VII, 17.

Sermo cœperat flectere cunctantem, Æ. XII, 940. — multus novus errat in ore, Cir. 357. — *sermonem* medium abrumpit, Æ. IV, 388. — quem sermonem crebrescere vidi, Æ. XII, 223. — sermonem patrium tenebunt, Æ. XII, 834. — *sermone* longo socios requirunt. Æ. I, 217. — vario noctem trahebat, Æ. I, 748. — multiplici replebat populos, Æ. IV, 189. — medio reliquit visus, Æ. IV, 277; IX, 657. — vario multa ferebant, Æ. VI, 160. — incepto, Æ. VI, 470. — vario levabat viam, Æ. VIII, 309. — licito fruuntur, Æ. VIII, 468. — *sermonum* hac vice, Æ. VI, 535. — memor, Æ. VIII, 464.

Sero : serit rumores, Æ. XII, 228. — *serunt* Aurunci Rutulique, Æ. XI, 318. — *serebat* tellure conducta, Æ. XII, 520. — *serebant* multa inter sese, Æ. VI, 160. — *seres* flava farra, G. I, 73. — *sere* nudus, G. I, 299. — densa, G. II, 275. — corulum inter vites, G. II, 299. — crimina belli, Æ. VII, 339. — *serite* hordea campis, G. I, 209. — *serat* tecta late circum, G. IV, 113. — *serere* dubitant, G. II, 433. — te serentem sulco, Æ. VI, 843. — *serentes* multos, G. I, 193. — *seri* messes nec potuere, G. I, 161. — *satus* Hammone hic posuit templa, etc., Æ. IV, 198. — Anchisa, Æ. V, 424, et alibi. — Anchisa constitit, Æ. VI, 331. — Hercule Aventinus, Æ. VII, 656. — *sata* Nocte virgo, Æ. VII, 331. — Nocte se tulit, Æ. XII, 860. — *satum* quo te mentiris, Æ. II, 540. — Volscente Camertem, Æ. X, 563. — *sate* sanguine divûm, Æ. VI, 125. — o sate gente deum, Æ. VIII, 36. — *satas* alio traducere messes, E. VIII, 99. — *satis* dentibus hydri, G. II, 141.

Serpens occidit, E. IV, 24. — uterque amplexus corpora natorum implicat, Æ. II, 214. — qualis deprensus, Æ. V, 273. — versat saucius volumina, Æ. XI, 753. — immanis maculatus corpore, Cu. 162. — *serpentis* malum, Æ. VII, 375. — *serpentem* torva lumina tenentem respexit, Cu. 188. — *serpentum* squamis polibant ægida, Æ. VIII, 436. — spiris, Æ. XII, 848. — *serpentibus* atris addidit virus, G. I, 129. — atris armatam, Æ. IV, 472. — cinctam hydram, Æ. VII, 658. — undique comta Tisiphone, Cu. 217. — vinctus Otos, Cu. 233.

Serpillum contundit, E. II, 11. — *serpilla* late olentia, G. IV, 31.

Serpo : serpit quies gratissima, Æ. II, 269. — per agmina murmur, Æ. XII, 239. — *serpant* contagia per vulgus, G. III, 469. — *serpere* ederam circum tempora sine, E. VIII, 13. — *serpens* ille agmine longo, Æ. V, 91.

Serra : atque serræ argutæ lamina, G. I, 143.

Sertum : serta jacebant delapsa, E. VI, 16. — legeret Phyllis, E. X, 41. — serta feram, Cat. VI, 6. — lutea mista rosa, Cop. 14. — servas cineri, Cop. 35. — *sertis* ex ipsis injiciunt vincula, E. VI, 19. — recentibus halant aræ, Æ. I, 417. — variis florentia limina, Æ. IV, 202. — intendit locum, Æ. IV, 506. — mollibus intexens ornabat cornua, Æ. VII, 488.

Serum : sero pingui pasce catulos, G. III, 406.

Serus vesper, G. I, 462. — natat, G. III, 260. — *sera* libertas, E. I, 28. — moratur segnities, Æ. II, 373. — voluptas, Æ. VIII, 581. — requies, Æ. IX, 482. — nunc adsurgis querelis, Æ. X, 94. — parsimonia, Cat. V, 11. — *seræ* nocti decedere, E. VIII, 88; G. III, 467. — *serum* quem regem tibi educet, Æ. VI, 764. — canit, Æ. XII, 864. — *seram* æstatem, G. IV, 138. — in seram mortem, Æ. VI, 569. — seram quietem, Æ. VIII, 30. — *sera* nocte revertens, G. IV, 137. — sub nocte, Æ. VII, 16. — nocte, Æ. VII, 492. — *seræ* vires, Æ. VII, 509. — *seros* ignes, G. I, 291. — cantus, G. I, 403. — *seras* frondes, G. II, 403. — ulmos, G. IV, 144. — *sera* lumina, G. I, 251. — comantem Narcissum, G. IV, 122. — omina, Æ. V, 524. — jam sera quærent famam, Cu. 31. — *seris* nepotibus, G. II, 58. — votis, Æ. VII, 597.

Serva datur, Æ. V, 284. — Licymnia furtim sustulerat, Æ. IX, 546. — hunc rapuit, Cu. 299.

Servio : serviat tibi, Thule, G. I, 30. — *servire* marito liceat, Æ. IV, 103. — *servitum* matribus Graiis ibo, Æ. II, 786.

Servitium tam grave passa, Cir. 291. — grave tibi ferebat, Cat. XII, 5. — *servitio* exire licebat, E. I, 41. — adsuerint libera colla, G. III, 168. — enixæ, Æ. III, 327.

Servo tibi (oves), E. II, 42. — condita, E. III, 43, 47. — ego retia, E. III, 75. — *servas* palatia, G. I, 499. — Pyrrhi connubia, Æ. III, 319. — Pergama, Æ. VIII, 37. — serta cineri, Cop. 35. — *servat* nomina sua pomis, G. II, 240. — pudicitiam, G. II, 524. — servat tellus Acesten, Æ. V, 30. — has aquas Charon, Æ. VI, 298. — dum servat sidera, Æ. VI, 338. — vestibulum noctesque diesque, Æ. VI, 556. — sedem honos tuus, Æ. VII, 3. — cruenta (hasta) tenorem, Æ. X, 340. — te dextera mea, Æ. XII, 428. — *servant* clausos (tauros), G. III, 214. — gluten collectum, G. IV, 41. — flumina Nymphæ, G. IV, 383. — quem virum fata, Æ. I, 546. — has agmine, Æ. II, 450. — locum nomen et arma, Æ. VI, 507. — illi vires, Æ. IX, 222. — busta, Æ. XI, 200. — me numina, Cir. 318. — inter sese iras, Cir. 537. — *servabat* ramos in arbore, Æ. IV, 485. — domum et sedes filia, Æ. VII, 52. — corpus, Æ. XI, 31. — fixam (tabellam) paries, Mor. 20. — *servavit* honorem patrium, Æ. V, 601. — *servavere* minores diem, Æ. VIII, 269. — servare multi recursus pelagi, Æ. X, 288. — *servabit* hædos, E. V, 12. — *serva* cæli sidera, G. I, 335. — nati communis amorem, Æ. II, 789. — altera Pergama Trojæ, Æ. III, 86. — mœnia, Æ. XI, 506. — *servate* vos rebus secundis, Æ. I, 207. — domum, servate nepotem, Æ. II, 702. — pios placidi, Æ. III, 266. — *serves* fidem, Æ. II, 160. — animam natoque patrique, Æ. X, 525. — *servet* tutela Priapi, G. IV, 111. — longe vestigia conjux, Æ. II, 711. — sepulcro (amores), Æ. IV, 29. — limen licet, Æ. VI, 402. — quæ facies limina, Æ. VI, 575. — *servetis* a morte Dareta, Æ. V, 476. — qui *servent* muros milite, Æ. IX, 161. — *servarent* modo castra, Æ. IX, 43. — *servassent* mihi has sedes, Æ. II, 642. — *servare* sacros aris, G. III, 160. — quantum possent oculi, Æ. VI, 200. — castum cubile, Æ. VIII, 412. — modum nescia mens, Æ. X, 502. — incolumem parenti possem, Æ. X, 616. — me si potes, Cir. 275. — *servasse* omnia carminibus, E. IX, 10. — *servans* occasum solis, G. I, 402. — sub pectore vulnus, Æ. I, 36. — falcem, Æ. VII, 179. — Sicyonia pedibus, Cir. 169. — *servantem* ripas hydrum, G. IV, 459. — limina Vestæ Tyndarida, Æ. II, 568. — *servantissimus* æqui, Æ. II, 427. — *servor* per tua vulnera, Æ. X, 848. — *servata* fuisset natura,

Sido : sidunt sedibus optatis, Æ. VI, 203. — hic heroes, Cu. 357.

Sidus : novum, G. I, 32. — Piscis, G. IV, 234. — sanctum, Æ. II, 700. — lituave, Æ. VII, 215. — patrium, Æ. VIII, 681. — triste Minervæ, Æ. XI, 260. — in numerum *sideris*, G. IV, 227. — sub *sidere*, E. X, 68. — quo sidere, G. I, 1. — mutato, G. I, 73. — Luciferi primo cum sidere, G. III, 324. sine sidere, Æ. III, 204. — hiberno, Æ. IV, 309. — sidere abrupto, Æ. XII, 451. — *sidera*, hinc usque ad sidera, E. V, 43. — nubes et sidera, E. V, 57. — sidera pro *cælo*, E. V, 62; VI, 84; IX. 29; Æ. I, 93; II, 153, 222, 687; III, 243, 574, 620; IV, 322, 489, 524; V, 126, 256; VI, 338; IX, 16, 239, 637; X, 161, 193, 667; XI, 833; XII, 196, 795. — Arcturi, G. I, 204. — tempestates et sidera, G. I, 311. — sidera cæli, G. I, 335; II, 477; IV, 58; Æ. I, 259; VIII, 141; X, 176; XI, 878. — ad sidera, G. II, 427; Æ. I, 103; VII, 767; X, 262; XI, 37, 136. — dextra, G. IV, 578. — cadentia, Æ. II, 9; IV, 81. — aurea, Æ. II, 488. — qui sentis, Æ. III, 360. — immissa cælo, Æ. III, 515. — sidera testor, Æ. III, 599. — testatur, Æ. IV, 520. — volantia transcurrunt crinemque ducunt, Æ. V, 528. — emensæ, Æ. V, 628. — per sidera juro, Æ. VI, 458. — sua norunt, Æ. VI, 641. — extra, Æ. VI, 795. — surgentia, Æ. VI, 850. — mundi, Æ. IX, 93. — conscia testor, Æ. IX, 429. — sidera juro, Æ. XII, 197.

Significo: manu significat (Turnus), Æ. XII, 692.

Signo rem carmine, Æ. III, 287. — *signat* pater superum suo honore, Æ. VI, 781. — *signant* cæli regionem in cortice, G. II, 269. — ora discordia sono, Æ. II, 423. — simul ultima, Æ. V, 317. — ossa nomen in Hesperia, Æ. VII, 4. — *signabat* iter, Cu. 289. — *signavit* viam flammis, Æ. V, 526. — *signent* vestigia summo pulvere, G. III, 171. — *signare* campum, G. I, 226. *signans* ora puer juventa, Æ. IX, 181. — *signantem* vias (cernimus), Æ. II, 697. — *signari* se oculis videt, Æ. XII, 3. — *signata* cicatrix in stirpe, G. II, 379. — pectus manibus cruentis Procae, G. IV, 15.

Signum pecori impressit, G. I, 263. — quo loco primum effodere, Æ. I, 443. — dat Misenus ære, Æ. III, 239. — clarum dat, Æ. III, 519. — dant Tellus et Juno, Æ. IV, 167. — nautis constituit metam, Æ. V, 130. — exspectant intenti, Æ. V, 137. — dedit clamore, Æ. V, 578. — pastorale canit, Æ. VII, 513. — dedit buccina, Æ. VII, 519. — it bello tessera, Æ. VII, 637. — belli extulit, Æ. VIII, 1. — dedisset cælo, Æ. VIII, 523. — hoc missuram cecinit, Æ. VIII, 534. — cruentum bello dat buccina, Æ. XI, 474. — dat cælo, Æ. XII, 245. — *signo* quo caderent austri, G. I, 354. — audito corripiunt spatia, Æ. V, 315. — dato, Æ. XII, 129. — nullo cognoscere, Cir. 243. — *signorum* ortus suspicis, E. IX, 46. — ordo, G. I, 239. — obitus et ortus speculamur, G. I, 257. — in munere, Cir. 533. — *signa* duo in medio, E. III, 40. — mittet obscura, G. I, 229. — dabit, G. I, 439. — certissima sequuntur solem, G. I, 439. — refert, G. I, 440. — dabant, G. I, 471. — spirantia, G. III, 34. — movet, G. III, 236. — morborum docebo, G. III, 440. — dant ante exitium, G. III, 503. — vellere castris, G. IV, 108. — ea dedit monstris, Æ. II, 171. — tibi dicam, Æ. III, 388. — sequendi falleret error, Æ. V, 590. — decoris notate, Æ. V, 647. — quæ signa ferant, Æ. VI, 198. — signa referentem Camillum, Æ. VI, 826. — orientia noctis invocat, Æ. VII, 138. — reposcere Parthos, Æ. VII, 606. — ferre juvat, Æ. VII, 628. — qui secuti, Æ. VIII, 52. — nulla ad speluncam ferebant, Æ. VIII, 212. — ferre jubent, Æ. VIII, 498. — sequentum audit, Æ. IX, 394 — sequantur, Æ. X, 258. — dant

grues, Æ. X, 265. — canunt, Æ. X, 310. — vellere, Æ. XI, 19. — dabat, Cu. 345. — *signis* certis discere, G. I, 351. — cognoscere, G. I, 394. — his signis, G. IV, 219. — signis non dubiis cognoscere, G. IV, 253. — rigentem pallam, Æ. I, 648. — aspera Cymbia, Æ. V, 267. — impressum cratera, Æ. V, 536. — aspera pocula, Æ. IX, 263. — collatis equitem excipe, Æ. XI, 517.

Silentium : silentia tum facta tectis, Æ. I, 730. — per silentia amica lunæ, Æ. II, 255. — silentia ipsa terrent animos, Æ. II, 755. — fida sacris hinc, Æ. III, 112. — alta rumpere, Æ. X, 63. — facta linguis, Æ. XI, 241. — nocturna tentat, Cir. 210.

Sileo : silet æquor stratum, E. IX, 57. — nox semper, G. I, 247. — ille bis quinos dies, Æ. II, 126. — hæc effata, Æ. IV, 499. — tranquillo, Æ. V, 127. — æther, Æ. X, 102. — tum *silent,* Æ. I, 152. — late tuta æquora, Æ. I, 164. — late loca, Æ. IX, 190. — nec te *silebo*, Æ. X, 793. — eloquar an *sileam?* Æ. III, 39. — *silenti* sub nocte, Æ. IV, 527; Æ. VII, 87. — nocte, Æ. VII, 102. — *silentes* umbræ, Æ. VI, 264. — obstupuere olli, Æ. XI, 120. — *silentum* concilium, Æ. VI, 432. — *silentes* per lucos exaudita vox, G. I, 476. — dumisque *silentibus* errat (Nisus), Æ. IX, 393. — *siletur* in noctem, G. IV, 189.

Siler molle, G. II 12.

Silesco : deum domus alta silescit, Æ. X, 102.

Silex dura si stet, Æ. VI, 471. — atra jam jam lapsura imminet, Æ. VI, 602. — acuta stabat, Æ. VIII, 233. — in *silicis* venis, G. I, 135; Æ. VI, 7. — *silici* scintillam excudit, Æ. I, 174. — *silice* nuda, E. I, 15. — super dura stertere, Cat. XI, 46. — *silices* præverrit, Mor. 23. — *silicum* ab ictu, Mor. 27.

Siliqua quassante, G. I, 74. — *siliquis* fallacibus, G. I, 195.

Silva aspera subit, G. I, 152. — densissima pullulat, G. II, 17. — Palladia olivæ, G. II, 181. — alta ministrat tædas, G. II, 431. — magna, G. III, 219. — aspera, G. III, 384. — alta Jovis, Æ. III, 681. — myrtea tegit, Æ. VI, 444. — pinea mihi fuit, Æ. IX, 85. — *silvæ* glandes et arbuta, G. I, 149. — ditissima terra, G. II, 136. — fallacis iter, Æ. IX, 392. — in tramite, Æ. XI, 515. — *silvam* sonantem, G. I, 76. — devexit arator, G. II, 207. — ingentem tollit de cespite uno, G. IV, 273. — viridem convellere, Æ. III, 24. — in silvam refugit, Æ. III, 258. — in silvam antiquam itur, Æ. VI, 179. — silvam immensam adspectans, Æ. VI, 186. — per silvam volvitur amnis, Æ. VI, 659. — per silvam procubuit, Æ. VIII, 82. — silvam tremebant, Æ. VIII, 350. — per silvam raptabat, Æ. VIII, 645. — silvam immanem circumfert, Æ. X, 887. — in silvam arentem immissi ignes, Æ. XII, 522. — *silva* media obvia sese tulit mater, Æ. I, 314. — Idæa condere se, Æ. II, 696. — in magna errabat, Æ. VI, 451. — collis Aventini quem edidit Rhea, Æ. VII, 659. — arundinea pastus aper, Æ. X, 709. — opaca evadit, Æ. XI, 905. — *silvæ* nobis placeant, E. II, 62. — frondent, E. III, 57. — sint consule dignæ, E. IV, 3. — loquuntur, E. V, 28. — surgere incipiant, E. VI, 39. — vivite, E. VIII, 58. — respondent omnia, E. X, 8. — ipsæ rursum concedite, E. X, 63. — Alcinoi, G. II, 87. — steriles, G. II, 440. — dant aliæ alios fetus, G. II, 442. — dant lignum, G. II, 442. — dant arbuta, G. II, 520. — amnesque Lycæi, G. III, 2, 151. — summæ sonorem dant, G. III, 200. — reboant, G. III, 223. — stridunt, Æ. II, 418. — quierant, Æ. IV, 523. — quem cingebant, Æ. V, 288. — tenent media; Æ. VI, 131. — profundæ intonuere, Æ. VII, 515. — sonoræ rapiebant cantus, Cu. 280. — *silvarum* genus nemorumque, G. II, 21. — aliæ

exspectant, G. II, 26. — juga, Æ. VI, 257. — *silvis* decussit honorem, G. II, 404. — immurmurat Auster, G. IV, 261. — scena coruscis desuper imminet, Æ. I, 164. — adsueti, Æ. V, 301. — immittit incendia pastor, Æ. X, 406. — *silvas* resonare doces, E. I, 5. — dî habitarunt, E. II, 60. — canimus, E. IV, 3. — tenet voluptas, E. V, 58. — neque erubuit habitare, E. VI, 2. — moveri cernes, G. I, 460. — contorquens Eridanus, G. I, 481. — amem, G. II, 486. — saltusque Dryadum sequamur, G. III, 40. — felices erue, G. IV, 329. — servant Nymphæ, G. IV, 383. — trahit præcipites, Æ. II, 307. — peragrat illa, Æ. IV, 72. — petunt silvas, Æ. V, 677. — rapit, Æ. VI, 8. — inter silvas, Æ. VII, 404. — secant placido æquore, Æ. VIII, 96. — in silvas evolat, Æ. VIII, 385 — in silvas celerare fugam, Æ. IX, 378. — silvas fatigant, Æ. IX, 605. — per silvas erravere, Æ. XI, 134. — silvas petivit, Æ. XI, 813. — secum involvens, Æ. XII, 688. — virentes sit cura sequi, Cu. 22. — tenuit canendo, Cu. 117. — proceras decorat pinus, Cu. 136. — virides nemorum cole, Cu. 381. — virides incolitis, Cir. 196. — *silvis* solus jactabat, E. II, 5. — se condere, E. VIII, 97. — evertere pinum, G. I, 256. — aptare trabes, Æ. I, 552. — si quibus ejectus errat, Æ. I, 578. — sonantia Averna, Æ. III, 442. — tecti, Æ. III, 583. — e silvis procedit forma viri, Æ. III, 590. — in silvis traho vitam, Æ. III, 646. — e silvis excitum genus, Æ. III, 675. — infabricata robora ferunt, Æ. IV, 399. — silvis solet virere viscum, Æ. VI, 205. — in silvis quale est iter, Æ. VI, 271. — in silvis cadunt folia, Æ. VI, 309. — silvis sonantia virgulta videt, Æ. VI, 704. — educet regem, Æ. VI, 765. — horrendum, Æ. VII, 172. — errabat, Æ. VII, 491. — tacitis latet, Æ. VII, 505. — in silvis Italis exigeret ævum, Æ. VII, 776. — silvis deprensa (flamina), Æ. X, 98. — celarat Halesum, Æ. X, 417. — iniquis insedit, Æ. XI, 531. — agitare feras, Æ. XI. 686. — in silvis implet Turnum nuntius, Æ. XI, 896. — in silvis matre caret, Æ. XII, 208. — silvis abdunt corpora, Cu. 47.

Silvestris labrusca, E. V, 7. — Hiera. Æ. IX, 673. — *silvestris* oleæ, G. II. 302. — *silvestrem* musam, E. I, 2. — animum, G. II, 51. — *silvestri* ex arbore, Æ. III, 70. — subere, Æ. XI, 554. — *silvestres* truncos, G. II, 302. — uri, G. II, 374. — *silvestria* virgulta, G. II, 2. — *silvestribus* baccis, G. II, 183. — volutabris, G. III, 411. — dumis, Æ VIII, 348.

Silvicola : silvicolæ Fauno obvius sese obtulit, Æ. X, 551.

Similis fit laboranti, G. III, 193. — Deo os humerosque, Æ. I, 589. — fortuna, Æ. I, 628. — avi, Æ. IV, 254. — omnia Mercurio forma, Æ. IV, 558. — anhelanti puer, Æ. V, 254. — Phorbanti, Æ. V, 842. — imploranti replebat lectum questu, Æ. VII, 502. — cura, Æ. VIII, 396. — longævo ibat, Æ. IX, 650. — Juturna, Æ. XII, 477. — tenenti increpuit malis, Æ. XII, 754. — non *simili* pœna, Æ. I, 136. — simili metallo, Æ. VI, 144. — *similem* urbem, E. I, 21. — locum exquirunt, G. II, 266. — indignanti similemque minanti illum adspiceres, Æ. VIII, 649. — *similes* canibus catulos, E. I, 23. — revirescere, G. II, 313. — nimbo effusi, Æ. V, 317. — Delphinum, Æ. V, 594. — *simillima* faciem lauro, G. II, 131. — somno imago, Æ. II, 794: VI, 702. — morti quies, Æ. VI, 522 — proles, Æ. X, 391.

Simplex modus inserere, G. II, 73 — mortis via, G. III, 482. — *simplicis* herbæ victu, G III, 528. — aurai (auræ), Æ. VI, 747. — *simplicibus* curis voluptas, Cu. 89.

Simul poteris cognoscere, E. VI, 26 — incipit, E. VI, 26, 33, 34. — tecum. E. IX, 18. — ferte pedem, G. I, 11. —

spemque gregemque, G. III, 473. — simul jubet, G. IV, 359. — precatur Oceanum, G. IV, 381. — adnixus, Æ. I, 144, et alibi.

Simulacrum vix positum castris, Æ. II, 172. — ad sedes ducendum, Æ. II, 232. — infelix (visum mihi), Æ. II, 772. — *simulacra* pallentia, G. I, 477. — luce carentum, G. IV, 472. — divûm amplexæ, Æ. II, 517. — pugnæ cient, Æ. V, 585. — belli ciebat, Æ. V, 674. — multa volitantia videt simulacra, Æ. VII, 89.

Simulo : simulat vultu spem, Æ. I, 209. — *simulant* votum pro reditu, Æ. II, 17. — *simularat* nimbos et fulmen, Æ. VI, 591. — *simulans* multa, Æ. I, 352. — illa chorum, Æ. VI, 517. — *simulato* numine Bacchi, Æ. VII, 385. — *simulata* mente, Æ. IV, 105. — *simulatos* latices, Æ. IV, 512. — *simulata* verba, Æ. I, 710. — magnis Pergama, Æ. III, 349.

Simulus cultor, Mor. 3. — non cessat, Mor. 53. — securus Simulus, Mor. 120.

Simus : simo vultu, Mor. 107. — *simæ* capellæ, E. X, 7.

Sin pura ibit, G. I, 431, 454; II, 195, 234, 276, 483. — autem, G. IV, 67, 239. — absumta salus, Æ. I, 555, et alibi.

Sincerus : sincera Ceres, Mor. 42.

Sine me, E. X, 48. — quîs, G. I, 161. — te, G. III, 42. viribus, G. III, 99. — ullis conjugiis, G. III, 274. — ullis hospitiis, G. III, 342. — vi, G. IV, 398. — numine, Æ. I, 133. — fine, Æ. I, 279; II, 771. — ictu, Æ. II, 544. — nomine, Æ. II, 558. — numine divûm, Æ. II, 777. — sidere, Æ. III, 204. — crimine, Æ. IV, 550. — remige, Æ. IV, 588. — honore, Æ. V, 272. — corpore, Æ. VI, 292. — sorte, Æ. VI, 431. — sole, Æ. VI, 534. — more, Æ. VIII, 635. — pace tua, Æ. X, 31. — viribus, Æ. X, 636. — mente, Æ. X, 640. — te quid valeret, Æ. XII, 798. — te dulce mihi erit quidquam, Æ. XII, 883. — respectu, Cu. 227. — judice, Cu. 274. — pœna, Cir. 520. — fraude, Cat. IX, 1, et alibi.

Singulto : singultantem sanguine truncum, Æ. IX, 333.

Singultus : singultu longo tendunt ilia, G. III, 507. — *singultibus* pulsat ilia, Æ. IX, 415. — pressis captat aera, Cir. 211.

Singulus : singula circumvectamur, G. III, 285. — corpora corripiunt morbi, G. III, 471. — dum lustrat, Æ. I, 453. — inter verba, Æ. III, 348. — pandit, Æ. VI, 723. — per singula duxit natum, Æ. VI, 889. — singula monumenta, Æ. VIII, 311. — per singula volvit oculos, Æ. VIII, 618. — singula capitum nudat, Mor. 93. — deperdunt vires, Mor. 102.

Sinister Notus pecori, G. I, 444. — *sinistra* cornix, E. I, 18; IX, 15. — *sinistri* pedis, Æ. VII, 689. — *sinistræ* subligat clipeum, Æ. XI, 10. — *sinistram* insertabam clipeo aptans, Æ. II, 671. — Anxuris dejecerat, Æ. X, 545. — *sinistro* lateri, Æ. X, 160. — *sinistra* ingeminans ictus, Æ. V, 457. — sub rupe, Æ VI, 548. — intentans angues, Æ. VI, 571. — in parte, Æ. IX, 468. — extulit clipeum, Æ. X, 261. — *sinistros* sinus, Æ. V, 830. — mores, Æ. XI, 347. — *sinistris* objiciunt tela, Æ. II, 443. — monitisque sinistris, Æ. X, 110.

Sino : quid non sinis dicere, Cir. 267. — *sinit* regnator Olympi, Æ. II, 779. — non sinit agmina perterrita, Æ. X, 427. — nec sinit turba tela moveri, Æ. X, 433. — sinit volvi Palmum, Æ. X, 700. — quod Adrastia, Cir. 239. — *sinunt* jura exercere, etc., G. I, 269. — numina læva, G. IV, 7. — non sinunt sortes jungere natam viro, Æ. VII, 270. — *sinebant* fata deusque, Æ. IV, 651. — fallere fata, Æ. XI, 701. — Parcæ cedere res Latio, Æ. XII, 147. — *sines* tam patiens tolli dona, Æ. V, 391. — levari obsidione, Æ. X, 26. — *sinet* quis, Æ. IV, 540. — te

fortuna, Æ. VI, 96. — *sinent* (fata) esse hunc ultra, Æ. VI, 871. — *sine* ederam serpere, etc., E. VIII, 12. — feriant fluctus, E. IX, 43. — taxum propius tectis, G. IV, 47. — melior regnet, G. IV, 90. — stringat cautes, Æ. V, 163. — habeant mœnia, Æ. V, 717. — hoc posse parentem, Æ. IX, 90. — me spem ferre, Æ. IX, 291. — me turbare globum, Æ. IX, 409. — hanc animam, Æ. X, 598. — me tentare pericula, Æ. XI, 505. — me aperire mollia fatu, Æ. XII, 25. — me furere, Æ. XII, 680. — *sinito* crescere corpus, G. III, 206. — revisam prælia, Æ. II, 669. — arma viris, Æ. IX, 620. — nunc, Æ. X, 15. — *sinite* me, Æ. XII, 816. — *sinas* letum pro laude pacisci, Æ. XII, 49. — occiderit Troja, Æ. XII, 828. — *sinant* fata, Æ. I, 18. — *sineret* dolor, Æ. VI, 31. — succedere tumulo, Æ. XI, 103.

Sinuo : sinuant terga volumine, Æ. II, 208. — *sinuet* volumina crurum, G. III, 192. — *sinuantur* lintea Coro, Cir. 460.

Sinuosus : sinuoso flexu, G. I, 244. — *sinuosa* volumina, Æ. XI, 753.

Sinum lactis, E. VII, 33.

Sinus fit angustus in nodo, G. II, 76. — orbis extremi, G. II, 123. — ultimus trahit orbes, G. III, 424. — nunc tantum, Æ. II, 23. — Herculei Tarenti hinc cernitur, Æ. III, 551. — hinc patet, Cir. 472. — *sinum* trahit fluctus ex alto, G. III, 238. — implevit lacrimis, Æ. IV, 30. — in sinum anguem subdit, Æ. VII, 347. — sinum implevit sanguis, Æ. X, 819. — *sinu* vasto unda, G. IV, 362. — Sicanio prætenta, Æ. III, 692. — fovebat germanam, Æ. IV, 686. — atro labens Cocytus, Æ. VI 132. — præ se portans, Æ. XI, 544. — perfundit arenam, Æ. XI, 626. — *sinus* laxant arva, G. II, 331. — in reductos scindit se unda, G. IV, 420; Æ. I, 161. — Illyricos penetrare, Æ. I, 243. — fluentes nodo collecta, Æ. I, 320. — secundos implere possis, Æ. III, 455. — Megarus prætervehor, Æ. III, 689. — obliquat, Æ. V, 16. — sinistros nunc dextros solvere, Æ. VI, 831. — pandentem Nilum, Æ. VIII, 712. — crepantes carbaseos collegerat in nodum, Æ. XI, 775. — tumidos relaxans, Cir. 145.

Siser, Mor. 74. *Vid. Indic. plantar.*

Sisto : ad aram (suam), Æ. VIII, 85. — aciem contra, Æ. X, 309. — *sistit* jaculum in ore, Æ. X, 323. — se dea rapido nisu, Æ. XI, 853. — equos bijuges, Æ. XII, 355. — *sistimus* monstrum arce, Æ. II, 245. — *sistunt* amnes, G. I, 479. — *sistam* te tutum limine, Æ. II, 620. — facili tramite, Æ. VI, 676. — exitium meorum, Cir. 292. — *sistet* tertia lux classem in oris, Æ. III, 117. — hic rem Romanam, Æ. VI, 859. — *siste* huc Annam sororem, Æ. IV, 634. — gradum, Æ. VI, 465. — *sistat* me in vallibus Hæmi, G. II, 489. — *sistere* ubi detur, Æ. III, 7. — aquam fluviis, Æ. IV, 489. — contra nec quisquam valet, Æ. XI, 873.

Sistrum : sistro patrio vocat agmina, Æ. VIII, 696.

Sitio : sitit herba, E. VII, 57. — *sitiunt* herbæ, G. IV, 402. — *sitiens* rapiat Venerem, G. III, 136. — *sitientes* Afros, E. I, 65. — Indos, G. IV, 425. — *sitientibus* venis, Cir. 163.

Sitis ignea acta venis adduxerat artus, G. III, 483. — *sitim* restinguere rivo, E. V, 47. — collegerit hora, G. III, 327. — ferens ille nascitur, Æ. X. 274. — *siti* hiulca arva, G. II, 353. — asper, G. III, 434. — deserta regio, Æ. IV, 42.

Situs : situ durescere campum, G. I, 72. — senta loca, Æ. VI, 462. — victa senectus, Æ. VII, 440. — victa ego, Æ. VII, 452. — *situs* revocare, Æ. III, 451.

Situs : siti sunt mediis sedibus omnes heroes, Cu. 358.

Sive, *sive*, E. V, 6, et alibi.

Soboles, vid. *Suboles*.

Socer descendens arce, Æ. VI, 831.

— atque gener coeant, Æ. VII, 317. — Latinus habeto arma, Æ. XII, 192. — habeto imperium, Æ. XII, 193. — beate nec tibi nec alteri, Cat. III, 1. — generque, perdidistis omnia, Cat. III, 6. — *socero* Latino animam devovi, Æ. XI, 440. — *soceris* quondam vocatis parceret, Æ. XI, 105. — ad *soceros* se ferre solebat, Æ. II, 457. — soceros legere, Æ. X, 79.

Socio: socias reliquias Danaum urbe, Æ. I, 600. — *sociat* quem gloria, Cu. 300. — *sociaret* casus opem, Cu. 191. — *sociare* me vinclo cui (alicui), Æ. IV, 16. — natam connubiis, Æ. VII, 96. — natam nulli procorum, Æ. XII, 27. — *sociatus* nuper thalamo, Æ. IX, 594.

Socius vocari si properat, Æ. VII, 264. — virtutis Curius, Cu. 366. — *socium* se infert Æneas, Æ. IV, 142. — hunc consiliis cape, Æ. V, 712. — quem socium exanimem diceret, Æ. VI, 161. — socium Æneæ sese addiderat, Æ. VI, 170. — excipiunt clamore, Æ. IX, 54. — me rebus adjungere, Æ. IX, 199. — *socii* comitentur ovantes, G. I, 346. — coronant cratera, G. II, 528. — o socii! Æ. I, 198; II, 387; III, 560. — penates, Æ. III, 15. — socii deducunt naves, Æ. III, 71. — hortantur, Æ. III, 129. — invadunt, Æ. III, 240. — nudati exercent palæstras, Æ. III, 282. — feriunt mare certatim, Æ. III, 290. — hunc morem sacrorum (tenento), Æ. III, 408. — quamvis increpitent, Æ. III, 454. — salutant Italiam, Æ. III, 524. — legunt vela, Æ. III, 532. — socii immemores me deseruere, Æ. III, 617. — læti ferunt dona, Æ. V, 100. — Hectorei, Æ. V, 190. — feriunt mare, Æ. V, 778. — consurgere tonsis, Æ. X, 299. — quo fugitis? Æ. X, 369. — cesserunt, Æ. X, 444. — frequentes referunt Pallanta, Æ. X, 505. — secuti pæana conclamant, Æ. X, 738. — sequuntur, Æ. X, 799. — ferebant Lausum flentes, Æ. X, 841. — amissi petierunt æthera, Æ. XI, 272. — obliti illum linquunt, Æ. XI, 865. — *sociorum* umbras, Æ. III, 638. — sociûm salutis oblitus, Æ. V, 174. — sociorum mensis, Æ. VIII, 174. — sociûm dextras, Æ. IX, 558. — sociûm virtus, Æ. X, 410. — *socios* carminibus mutavit Ulixi, E. VIII, 70. — partitur in omnes, Æ. I, 194 — amissos sermone requirunt, Æ. I, 217. — parabat Dido, Æ. I, 360. — reduces tibi nuntio, Æ. I, 390. — receptos (vides), Æ. I, 583. — omnes accipiunt portis, Æ. II, 267. — addunt se Ripheus et Epytus, Æ. II, 339. — reviso nocte consumta, Æ. II, 795. — instruit armis, Æ. III, 471. — ad litora cogant, Æ. IV, 289. — a morte reduxi, Æ. IV, 375. — fatigat, Æ. IV, 572. — absumere ferro, Æ. IV, 601. — in cœtum advocat, Æ. V, 43. — per ipsos incedens, Æ. V, 188. — ob socios reductos lætus, Æ. V, 283. — socios arcessit, Æ. V, 746. — linquere, Æ. V, 795. — vocantem, Æ. V, 860. — hortatur, Æ. VI, 184. — circumtulit unda, Æ. VI, 229. — revisit, Æ. VI, 900. — adhibe castris, Æ. VIII, 56. — instruit armis, Æ. VIII, 80. — obtruncat, Æ. VIII, 491. — ovantes poscit incendia, Æ. IX, 71. — addant se Etrusci, Æ. IX, 150. — ad socios Messapi tendebat, Æ. IX, 351. — socios immittere portis, Æ. IX, 758. — vocantem Lyncea, Æ. IX, 768. — palantes vident, Æ. IX, 780. — vocari jube, Æ. X, 241. — exponit, Æ. X, 287. — precatur, Æ. X, 293. — ut vidit, Æ. X, 441. — cunctantes increpat, Æ. X, 831. — ovantes hortatur, Æ. XI, 12. — terræ mandemus, Æ. XI, 22. — ardentes spectant, Æ. XI, 200. — in regna vocemus, Æ. XI, 322. — duces, Æ. XI, 521. — adscire, Æ. XII, 38. — solatur, Æ. XII, 110. — Ithaci mœrentes abegit, Cu. 124. — *sociis* exacta referre, Æ. I, 309. — et rege recepto, Æ. I, 553. — interea mittit viginti tauros, Æ. I, 633. — cum sociis con-

currere in arcem, Æ. II, 316. — a sociis confixi, Æ. II, 429. — sociis commendo Ascanium, Æ. II, 748. — cum sociis feror in altum, Æ. III, 12. — sociis edico capessant arma, Æ. III, 234. — deriguit sanguis, Æ. III, 259. — imperat flectere iter, Æ. VII, 35. — relictis, Æ. IX, 8. — remisit lætum, Æ. IX, 818. — edicit sequantur signa, Æ. X, 258. — humandis dare tempus, Æ. XI, 3. — ex virginibus, Æ. XI, 533. — aperire viam, Æ. XI, 884.

Socius: socium agmen, Æ. II, 613. — *sociam* addit se, E. VI, 20. — se adjungit, Cir. 381. — *socia* urbe, Æ. III, 352. — *socias* rates, Æ. V, 36. — *socia* agmina, Æ. II, 371. — arma, Æ. VIII, 120; XI, 161.

Sodalis morte, Æ. X, 386.

Sol decedens duplicat umbras, E. II, 67. — aureus regit orbem, G. I, 232. — exoriens, G. I, 438. — conditus in nubem, G. I, 442. — monet instare tumultus, G. I, 465. — rapidus contingit hiemem equis, G. II, 321. — discutit umbras, G. III, 357. — invectus equis petit æthera, G. III, 358. — aureus egit hiemem sub terras, G. IV, 51. — accenderit æstus medios, G. IV, 401. — igneus hauserat orbem medium, G. IV, 426. — non tam aversus Tyria ab urbe jungit equos, Æ. I, 568. — circumvolvitur annum, Æ. III, 284. — ruit interea, Æ. III, 508. — qui lustras opera, Æ. IV, 607. — recurrens adspicit Oceanum, Æ VII, 100. — veniens Olympo quæ adspiciebat, Æ VII, 218. — igneus conscenderat orbem, Æ. VIII, 97. — esto testis, Æ. XII, 176. — igneus penetrarat, Cu. 41. — evectus erat, Cu. 106. — corruere minatur, Cu. 350. — *solis* rapidi potentia, G. I, 92. — occasum servans, G. I, 402. — defectus varios, G. II, 478. — ad ortus, G. III, 277. — ad occasum, G. III, 336. — labores, Æ. I, 742. — primi sub lumina, Æ. VI, 255. — extra vias, Æ. VI, 797. — filia, Æ. VII, 11. — cum lumine, Æ. VII, 130. — iniqui plaga, Æ. VII, 227. — ætherii lumina, Æ. VIII, 68. — radiis, Æ. VIII, 195. — radiis inardescit, Æ. VIII, 623. — equi, Æ. XII, 115. — avi specimen, Æ. XII, 164. — *soli* hiberno opponere, G. III, 302. — *solem* novum lucescere, E. VI, 37. — sensit seges, G. I, 48. — tepidum, G. I, 398. — rapidum, G. I, 424. — sequuntur signa, G. I, 439. — falsum dicere, G. I, 463. — cadentem, G. II, 298. — potentem, G. II, 373. — ad solem arduus, G. III, 439. — ad solem æstivum alas pandere, G. IV, 28. — solemque reducit, Æ. I, 143. — ad solem convolvit terga, Æ. II, 475. — solem geminum se ostendere videt, Æ. IV, 470. — cadentem juxta, Æ. IV, 480. — suum norunt, Æ. VI, 641. — ad solem surgentem conversi, Æ. XII, 172. — ardescere optant, Cir. 352. — sub *sole* ardenti, E. II, 13. — corusco rubens, G. I, 234. — novo, G. I, 288. — sub alio jacentem patriam, G. II, 512. — fatigant, G. III, 132. — recens orto, G. III, 156. — cadente, G. III, 401. — sub sole, Æ. I, 431. — cum sole fessos reliquit ventos, Æ. III, 568. — sole adverso trahens colores, Æ. IV, 701; V, 89. — sine sole tristes domos, Æ. VI, 534. — sole lacessita æra, Æ. VII, 527. — novo torrentur aristæ, Æ. VII, 720. — repercussum lumen, Æ. VIII, 23. — infuso, Æ. IX, 461. — reducto, Æ. X, 807. — *soles* longos condere, E. IX, 52. — prospicere ex imbri, G. I, 393. — in novos se credere, G. II, 332. — soles hiberni properent se tingere Oceano, G. II, 481; Æ. I, 745. — tres incertos caligine erramus, Æ. III, 203. — inter soles purpureos, Cir. 37. — *solibus* maturis coquat æstas, G. I, 66.

Solamen mali, Æ. III, 661. — humani quidquid est, Æ. X, 493. — hoc erat, Æ. X, 859.

Solatium : solatia rapta nobis, E. IX, 18. — victo proponit, Æ. V, 367. — duri casus, Æ. VI, 377. — nostri,

Pallanta tibi adjungam, Æ. VIII, 514. — exigua luctus, Æ. XI, 63. — nulla malis reperit, Cir. 181.

Soleo: solet gravis esse cantantibus umbra, E. X, 75. — qualis videri, Æ. II, 592. — virere viscum, Æ. VI, 205. — *solemus* depellere fetus, E. I, 21. — dispicere, G. II, 186. — *solent* cupressi inter viburna lenta, E. I, 26. — more, G. III, 461. — *solebam* parvis magna componere, E. I, 24. — *solebas* stipula disperdere carmen, E. III, 26. — *solebat* cantando deducere montibus ornos, E. VI, 70. — qua se ferre, Æ. II, 456. — spargere somnos, Æ. VII, 754. — per quod solebat ante (sc. jurare), Æ. IX, 300. — *solebant* hic acie certare, Æ. II, 30. — figere dona, Æ. XII, 768. — *solitus* (quæ, canto), E. II, 23. — qui solitus solus contendere, Æ. V, 370. — ante terrere feras, Æ. IX, 591. — *solitæ* virtutis, Æ. XI, 415. — præter *solitum*, G. I, 412. — solitum auxilium, Æ. IX, 129. — tibi, Æ. XI, 383. — ad tempus, Cu. 161 — *solitam* flammam, Æ. VIII, 389. — *solito* de more, Æ. VII, 357. — *solita* humo mandet, Æ. IX, 214. — *soliti* quam omnes a Belo (sc. implere), Æ. I, 730. — hic patres considere, Æ. VII, 176. — torquere cateias, Æ. VII, 741. — *solitæ* videri naves, Æ. II, 462. — *solitos* præponere urbi castra, Cat. XI, 43.

Solido: solidanda area creta tenaci, G. I, 179.

Solidus: in solidum finditur via, G. II, 79. — solidum nodis telum, Æ. XI, 553. — carmen, Cu. 99. — *solidam* glaciem, G. III, 365. — *solido* de robore, G. II, 64. — in solido puteum demitti, G. II, 231. — elephanto, G. III, 26. — solido cornu sonat ungula, G. III, 88. — de marmore, Æ. VI, 69. — adamante, Æ. VI, 552. — argento, Æ. IX, 357. — in solido multos locavit, Æ. IX, 427. — *solidi* auro crateres, Æ. II, 765. — *solidæ* suo stant robore vires, Æ. II, 639. — *solida* viscera, Æ. VI, 253. — æra saxis solida fatiscunt, Æ. IX, 809.

Solium: ad solium Jovis apparent, Æ. XII, 849. — *solio* alte subnixa, Æ. I, 506. — a solio regis traxit, Æ. VI, 396. — solio avito consedit, Æ. VII, 169. — illum accipit regia, Æ. VII, 210. — acerno invitat Ænean, Æ. VIII, 178. — ab alto se tollit, Æ. VIII, 541. — solio aureo surgit, Æ. X, 116. — pulsus, Æ. X, 852. — ab alto infit, Æ. XI, 301.

Sollemnis: sollemne imperium, Æ. XII, 193. — *sollemnem* honorem, Æ. VIII, 102. — *sollemni* in tempore, Cir. 35. — ritu, Cir. 127. — lympha, Cir. 147. — *sollemnes* pompas, G. III, 22; Æ. V, 53. — ad aras, Æ. II, 202. — dapes, Æ. III, 301. — *sollemnia* vota reddemus Nymphis, E. V, 74. — referunt tumulo, Æ. V, 605. — mittent tumulo, Æ. VI, 380. — hæc nobis imposuit supêrstitio, Æ. VIII, 185. — dona, Æ. IX, 626.

Sollers custodia, G. IV, 327.

Sollicito: quid sollicitas ægram, Æ. X, 612. — *sollicitat* voluptas concubitus, G. III, 131. — ea cura quietos, Æ. IV, 380. — vos, Æ. XI, 254. — spicula dextra, Æ. XII, 404. — *sollicitant* remis freta cæca, G. II, 503. — *sollicitanda* tellus, G. II, 418.

Sollicitus monstris rex, Æ. VII, 81. — *sollicitum* mare, G. IV, 262. — *sollicito* tibi cum jacebit sus, Æ. III 389. — *sollicitum* dimisit, Cu. 384. — *sollicitam* urguet timor, Æ. IX, 89. — *sollicita* manu, Mor. 6. — *sollicitis* gnatis, Cu. 249. — *sollicitos* dicamus amores, E. X, 6. — æstus, Cir. 340.

Solor: solatur Pasiphaen amore, E. VI, 46. — fessos opibus, Æ. V, 41. — quos solatur dictis amicis, Æ. V, 770. — solatur Musa amorem, Æ. X, 191. — metum Iuli, Æ. XII, 110. — laborem voce, Mor. 30. — *solabar* equidem occasum Trojæ hoc, Æ. I, 239. — tela curas, Æ. IX, 489. — *solabere* famem, G. I, 159. — mortem hoc, Æ.

nocte, Æ.VI, 268. — *soli* Arcades, E. X, 32. — Teucri, Æ. II, 366. — *soli* divitiis incubuere, Æ.VI, 610. — Messapus et Atinas sustentant aciem, Æ. XII, 661. — *solorum* nemorum juga, Æ. XI, 545. — *solos* Atridas, Æ. IX, 138. — *sola* carmina, E. VIII, 10. — numina, G. I, 30. — pascua, G. III, 212. — *solis* instabis aristis, G. I, 220. — Sabæis est virga turea, G. II, 117. — in agris, G. III, 249. — Mycenis, Æ. IX, 139. — montibus, Æ. XI, 569. — solis in rupibus, Cir. 518.

Solvo te corpore, Æ. IV, 703. — nec solvo Rutulos, Æ. X, 111. — *solvis* docte pantices, Cat. V, 31. — *solvit* se Teucria luctu, Æ. II, 26. — pudorem, Æ. IV, 55. — lumina cunctanti, Æ. V, 856. — silicem radicibus, Æ. VIII, 238. — senior lumina leto, Æ. X, 418. — vetustas annis saxum, Æ. XII, 686. — illi membra torpor, Æ. XII, 867. — *solvunt* corpora, G. IV, 199. — *solvebat* victor vota, Æ. XI, 4. — *solvisti* omnia Deiphobo et umbris, Æ. VI, 510. — *solvere* crates favorum, Æ. IV, 214. — agmina diductis choris, Æ. V, 581. — pariter sinistros nunc dextros sinus, Æ. V, 831. — *solves* vota positis aris, Æ. III, 404. — *solvet* juga tauris, E. IV, 41. — *solvent* formidine terras, E. IV, 14. — vota nautæ, G. I, 436. — *solve* mares, G. III, 64. — metus, Æ. I, 463, et alibi. — *solvite* me, pueri, E. VI, 24. — corde metum, Æ. I, 562. — vela, Æ. IV, 574. — vittas, Æ. VII, 403. — *solvat* me eo, Æ. IV, 479. — cælum in Tartara, Æ. XII, 205. — *solvisset* corpora gracili palla, Cir. 151. — *solvere* colla fumantia equum, G. II, 542. — mentes carminibus, Æ. IV, 487. — fœdera furto, Æ. X, 91. — *solvens* pœnam pro urbe, Cir. 53. — *solvitur* in somnos, Æ. IV, 530. — (puppis), Æ. X, 305. — *solvuntur* nexus medii, G. III, 424. — agmina caudæ, ibid. — latera ima, G. III, 523. — viscera, G. IV, 302. — frigore membra, Æ. I, 92; XII, 951. — vota Minervæ, Cir. 23. — *solvi* ex ordine funem jubet, Æ. V, 773. — posse præmia, Æ. IX, 253. — *soluto* risu, G. II, 386. — *soluti* somno vinoque Rutuli, Æ. IX, 236. — *solutæ* crinem Iliades, Æ. III, 65; XI, 35. — ite, Æ. IX, 116. — *solutos* maniplos, G. I, 399. — crines, Æ. XII, 870. — *solutis* rite exsequiis, Æ. VII, 5.

Somnifer: neque eum juvere, somniferi cantus, Æ. VII, 758.

Somnium: somnia sibi fingunt, E. VIII, 108. — tristia portans, Æ. V, 840. — vana sedem tenere ferunt, Æ. VI, 283. — quæ somnia deludunt sopitos, Æ. X, 642.

Somnus condit lumina, G. IV, 496. — habebat animalia, Æ. III, 147. — levis delapsus ab astris, Æ. V, 838. — reliquit Ænean, Æ. VIII, 67. — ferreus urguet oculos, Æ. X, 746; XII, 310. — levior intravit, Cu. 205. — *somni* hic locus est, Æ. VI, 390. — portæ, Æ. VI, 894. — *somno* volucri simillima, Æ. II, 794. — *somnum* inire, E. I, 56. — per somnum eructans saniem, Æ. III, 633. — per somnum visa imago, Æ. V, 636. — somnum rumpit pavor, Æ. VII, 458. — fingere ne putes, Æ. VIII, 42. — expulerat prima quies, Æ. VIII, 408. — proflabat pectore, Æ. IX, 326. — per somnum udæ nates, Cat. V, 14. — *somno* pueri videre jacentem, E. VI, 14. — mollior herba, E. VII, 45. — Lethæo perfusa papavera, G. I, 78. — jacentem, G. IV, 404. — incepto tegeret lumina, G. IV, 414. — sternunt se phocæ, G. IV, 432. — primo prodita, Æ. I, 470. — sopitum hunc, Æ. I, 680. — sepultam urbem, Æ. II, 265. — excutior, Æ. II, 302. — dulci declinat lumina, Æ. IV, 185. — lenibat curas, Æ. IV, 527. — e somno corripit corpus, Æ. IV, 572. — somno gravatum, Æ. VI, 520. — volucri simillima imago, Æ VI, 702. — sepulti, Æ. IX, 189. — laxabant curas, Æ. IX, 224. — soluti Rutuli, Æ. IX, 236. — fusa cor-

pora, Æ. IX, 316. — jucundo liget corpora, Cu. 92. — securo mandaverat artus, Cu. 158. — dulci devinctus erat, Cir. 206. — *somni* dulces, G. I, 342. — molles sub arbore, G. II, 470. — *somnos* molles carpere sub dio, G. III, 435. — salubres nec abrumpit cura, G. III, 530. — suadent cadentia sidera, Æ. II, 9; IV, 81. — dat adimitque, Æ. IV, 244. — in somnos solvitur, Æ. IV, 530. — somnos carpebat, Æ. IV, 555. — ducere, Æ. IV, 560. — petivit, Æ. VII, 88. — spargere, Æ. VII, 754. — in *somnis* venit imago conjugis, Æ. I, 353. — in somnis visus mihi Hector adesse, Æ. II, 270. — in somnis jacentis, Æ. III, 151. — in somnis me admonet, Æ. IV, 353. — in somnis agit furentem, Æ. IV, 466. — in somnis obtulit se, Æ. IV, 557. — in somnis nequidquam videmur velle, etc., Æ. XII, 908.

Sonipes insignis auro et ostro stat, Æ. IV, 135 — insultans fremit æquore, Æ. XI, 600. — arduus ictu furit, Æ. XI, 638.

Sonitus fit in æthere, G. IV, 79. — fit, G. IV, 188. — fit spumante salo, Æ. II, 209. — clarescit, Æ. II, 301. — pedum visus adesse, Æ. II, 732. — nec sonitus neque auræ memor, Æ. XI, 802. — *sonitum* armorum, G. I, 475. — ingentem dedit, G. II, 306. — amare, G. III, 186. — sensit mater, G. IV, 333. — flammæ acrem dabit, G. IV, 409. — arma dedere, Æ. II, 243. — accipiens, Æ. II, 308. — per litora dedere, Æ. III, 238. — quæ caussa det, Æ. III, 584. — pedum tremisco, Æ. III, 648. — ad sonitum vocis vestigia torsit, Æ. III, 669. — tuba dedit, Æ. V, 139. — sonitum dat torrens, Æ. VII, 567. — miscebant operi, Æ. VIII, 431. — agnovit, Æ. VIII, 531. — terribilem increpuit tuba, Æ. IX, 503. — dant galeæ, Æ. IX, 667. — dedere arma, Æ. X, 488. — dant cycni, Æ. XI, 458. — dedit hasta, Æ. XI, 799. — dat cornus, Æ. XII, 267. — ferunt venti, Æ. XII, 455. — dant amnes, Æ. XII, 524. — fecerat cardo, Cir. 221. — *sonitu* terrebis aves, G. I, 156. — cum sonitu crescunt flumina, G. I, 327. — cum sonitu trahit ruinam, Æ. II, 466. — sonitu multo venit arundo, Æ. VII, 499. — cum sonitu venit fulgor, Æ. VIII, 524, 525. — sonitu quadrupedante quatit campum, Æ. VIII, 596. — tremit Prochyta, Æ. IX, 715. — cum sonitu tranant æthera, Æ. X, 266. — sonitu ingenti dant ruinam, Æ. XI, 614. — testatur honorem Phœbi, Cir. 109. — cum sonitu sese extulit, Cir. 515. — *sonitus* fractos tubarum imitata vox, G. IV, 72. — canoros Curetum, G. IV, 151. — vastos dant pectore, Æ. V, 435. — Olympi imitatur, Æ. VI, 586. — tubarum audire, Æ. VII, 628. — aeris alit Echo, Cu. 150.

Sono: sonat longe unda, G. II, 163. — ungula, G. III, 88. — fluctus immane per saxa, G. III, 239. — nec sonat vox hominem, Æ. I, 328. — icta ilex, Æ. VI, 180. — sacro fonte albunea, Æ. VII, 84. — amnis et Asia palus longe, Æ. VII, 701. — una arcus, Æ. IX, 631. — fraxinus icta, Æ. XI, 135. — ex humero arcus, Æ. XI, 652. — ex humeris arcus, Æ. XI, 774. — circum stagna, Æ. XII, 477. — liquorem (unda), Cu. 147. — *sonant* arbusta. E. V, 64. — amnes mugitibus pecorum, G. III, 555. — pulsu saxa. G. IV, 50. — humeris tela, Æ. IV, 149. totidem ora, Æ. IV, 183. — classica, Æ. VII, 637. — illis non arma, Æ. VII, 686. — scuta, Æ. VII, 722. — saxa marmure, Æ. XII, 592. — psalteria tenui chorda, Cir. 178. — *sonabant* saxa longe, Æ. V, 866. — *sonuerunt* æthere nimbi, Æ. II, 113. — omnia plausu, Æ. V, 506. — arma horrendum, Æ. IX, 732. — undæ, Æ. XI, 562. — *sonaret* litus, E. VI. 44. — *sonare* gradibus compositis, G. III, 191. verbera sæva, Æ. VI, 557. — *sonans* acerba, G. III, 149. — saxosum Hy-

panis, G. IV, 370. — turba, Æ. III, 233. — mortale, Æ. VI, 50. — rauca amnis, Æ. IX, 125. — pestis, Æ. XII, 866. — unda, Cu. 17. — more pastoris fistula, Cop. 10. — *sonanti* pelago, Æ. I, 246. — *sonantem* silvam, G. I, 76. — Ascanium, G. III, 269. — arcum, Æ. V, 521. — turbam, Æ VI, 753. — pharetram, Æ. IX, 660. — turbam, Æ. XII, 249. — nomina avorum Murranum, Æ. XII, 529. — *sonantes* lucos, E. X, 58; G. IV, 364; Cir. 136. — frenos, G. III, 184. — penitus scopulos, Æ. I, 200; Æ. V, 169. — auras, Æ. XI, 863. — *sonantia* silvis Averna, Æ. III, 443. — saxa, Æ. VI, 551. — virgulta, Æ. VI, 704. — virgulta lauro, Æ. XII, 522.

Sonor: sonorem dant silvæ, G. III, 199. — *sonore* magno suggeritur flamma, Æ. VII, 462. — *sonoribus* sæva arma, Æ. IV, 651.

Sonorus: sonoro ære, Æ. XII, 712. — *sonoræ* silvæ, Cu. 280. — *sonoras* tempestates, Æ. I, 53. — *sonoris* fluminibus, Æ. XII, 139.

Sons: sontem animam, Æ. X, 854. — *sontes* quatit flagello ultrix Tisiphone, Æ. VI, 570.

Sonus gravior auditur, G. IV, 260. — omnis excitat suspensum, Æ. II, 728. — vocis qui illi (sit), Æ. V, 649. — fit, Æ. IX, 752. — urbis impulit aures, Æ. XII, 619. — *sonum* dedere arma, G. III, 83. — sine mente dat, Æ. X, 640. — audiit agnovitque, Æ. XII, 449. — letalem nosco, Æ. XII, 877. — *sono* discordia ora, Æ. II, 423. — graviore loquetur, Cu. 8.

Sophia: sophiæ florentis umbra, Cir. 4. — carmine, Cir. 40.

Sopio: sopitum hunc somno recondam, Æ. I, 680. — *sopitos* ignes, Æ. V, 743; Æ. VIII, 410. — sensus, Æ. X, 642. — *sopitas* ignibus Herculeis excitat aras, Æ. VIII, 542.

Sopor in gramine, E. V, 46. — suus occupat artus, G. IV, 190. — artus complectitur, Æ. II, 752. — nec sopor illud erat, Æ. III, 173. — sopor irrigat artus, Æ. III, 511. — consanguineus Leti, Æ. VI, 278. — altus habet animalia, Æ. VIII, 27. — *soporem* placidum carpebant, Æ. IV, 522. — placidum petivit, Æ. VIII, 406. — mitem concepit, Cu. 156. — *sopore* effuso requierunt membra, Cu. 206. — tuo dulci capta, Cir. 315.

Soporifer: soporiferum papaver, Æ. IV, 486.

Soporo: soporatum vi Stygia ramum, Æ. V, 855. — *soporatam* melle offam, Æ. VI, 420.

Soporus: soporæ noctis, Æ. VI, 390.

Sorbeo: sorbet in abruptum fluctus imo gurgite, Æ. III, 423.

Sorbum: sorbis acidis imitantur vitea pocula, G. III, 380.

Sordeo: sordent tibi munera nostra, E. II, 45.

Sordes: sordibus istis tristibus tabescere, Cir. 249.

Sordidus amictus, Æ. VI, 301. — *sordidum* vulnus, Cat. VIII, 10. — *sordido* cœno, Cat. V, 25. — *sordida* rura, E. II, 28.

Soror: Beroe, G. IV, 341. — Cyrene, G. IV, 354. — an soror Phœbi? Æ. I, 329. — soror Anna, Æ. IV, 9. — soror! Æ. IV, 47, etc. — miserrima fertque refertque fletus, Æ. IV, 438. — exterrita ruit, Æ. IV, 673. — exstinxsti me teque, Æ. IV, 682. — Silvia, Æ. VII, 487, 503. — alma monet Turnum, Æ. X, 439. — Acca, Æ. XI, 823. — Juturna simul ac vidit, Æ. XII, 222. — conversa in faciem Metisci, Æ. XII, 623. — fœdans ora, Æ. XII, 871. — *sororis* miserere, Æ. IV, 435. — Hesionæ regna, Æ. VIII, 157. — prostitutæ contubernium, Cat. V, 8. — *sorori* refert Anna, Æ. IV, 31. — ipsi non effata, Æ. IV, 456. — gratare, Æ. IV, 478. — magnæ ferit agnam, Æ. VI, 250. — fessæ succedit, Mor. 28. — *sororem* unanimam adloquitur, Æ. IV, 8. — extremam illam Cœo Enceladoque progenuit, Æ. IV, 179. —

mœstam adgressa, Æ. IV, 476. — Annam huc siste, Æ. IV, 634. — comitem sprevisti, Æ. IV, 677. — Turni est adfata, Æ. XII, 138. — mœstam deserit, Æ. XII, 682. — aurigam videt, Æ. XII, 918. — *sorores* Tartareæ odere monstrum, Æ. VII, 327. — Naides ite, Cu. 18. — divûm, Cat. XIII, 5. — *sororum* ut duxerit una, E. VI, 65. — mearum si quam vidistis, Æ. I, 321. — tuarum nulla mihi audita, neque visa est, Æ. I, 326. — agmina vocat, Æ. VI, 572. — Dirarum ab sede, Æ. VII, 324, 454. — umbram, Æ. X, 190. — mœrentum pectora, Æ. XI, 215. — *sorores* Nymphas, G. II, 294. — ante alias prospiciens Arethusa, G. IV, 351. — Nymphas, G. IV, 382. — cupidas rapiens, Cir. 393.

Sors rerum hæc intentata manebat, Æ. X, 40. — ista debita erat senectæ, Æ. XI, 165. — *sortis* futuræ, Æ. X, 501. — *sorti* cecidit custodia, G. IV, 165. — excipiam illum, Æ. IX, 271. — utrique est æquus, Æ. X, 450. — *sortem* dejectam accepit galea, Æ. V, 490. — ultra sortem senectæ, Æ. VI, 114. — sortem iniquam miseratus, Æ. VI, 332. — Fauni volvit, Æ. VII, 254. — prædæ ducere, Æ. IX, 268. — iniquam Turni miserantur, Æ. XII, 243. — *sorte* mihi datum esse imperium pelagi, Æ. I, 139. — trahebat operum laborem, Æ. I, 508. — ductus sacerdos, Æ. II, 201. — illum tulit hic exitus, Æ. II, 555. — legunt loca, Æ. V, 132. — suprema Trojæ delegi, Æ. V, 190. — sine sorte datæ sedes, Æ. VI, 431. — sorte tenet loca proxima, Æ. VI, 761. — Martis peremtis, Æ. XI, 110. — nova pugnæ conterrita, Æ. XII, 54. — tua utere, Æ. XII, 932. — *sortes* Lyciæ jussere capessere Italiam, Æ. IV, 346. — Lyciæ ferunt (jussa), Æ. IV, 377. — tuas hic ponam, Æ. VI, 72. — ex adyto non sinunt, Æ. VII, 269. — *sortibus* ductis stat urna. Æ. VI, 22.

Sortior: sic sortitur fata deûm rex, Æ. III, 376. — *sortire* armento subolem, G. III, 71. — *sortitus* domos, Æ. V, 756. — fortunam oculis, Æ. XII, 920. — *sortita* periclum legio, Æ. IX, 174. — *sortiti* includunt corpora virûm, Æ. II, 18. — remos, Æ. III, 510. — vices, Æ. III, 634. — pariter laborem, Æ. VIII, 445. — vivere luces alternas, Cir. 397.

Sortitus (quæ) ullos non pertulit, Æ. III, 323.

Sospes vita, Cu. 38. — quo *sospite*, Æ. VIII, 470. — sospite nato nec dirum optabis funus, Æ. XI, 56.

Spadix: honesti spadices, glaucique, G. III, 82.

Spargo: spargit corpus aqua, Æ. VI, 636. — glandes plumbi, Æ. VII, 687. — ungula rores, Æ. XII, 339. — ambrosiæ succos, Æ. XII, 418. — grumos sale, Mor. 47. — contemta humi, Mor. 95. — *spargimus* ferrum dextra, Æ. XII, 51. — *spargebat* lumine terras, Æ. IV, 584; IX, 459. — dies lumine montis, Æ. XII, 113. — *sparsi* sanguine vepres, Æ. VIII, 645. — *sparsit* antrum racemis, E. V, 7. — coloribus alas, Æ. VII, 191. — *sparsere* juvenem discerptum per agros, G. IV, 522. — *sparserat* latices fontis Averni, Æ. IV, 512. — *sparge* nuces, E. VIII, 30. — molam, E. VIII, 82. — virgulta fimo, G. II, 347. — *spargite* humum foliis, E. V, 40. — me in fluctus, Æ. III, 605. — *spargam*, Æ. VI, 885. — arma per agros, Æ. VII, 551. — *spargat* pedibus arenam, E. III, 87; Æ. IX, 629. — quis *spargeret* humum herbis, E. IX, 18. — *sparserit* Eurus morantes, G. IV, 29. — *spargere* voces in vulgum, Æ. II, 98. — undis corpus, Æ. IV, 601. — corpus lympha, Æ. IV, 635. — Vulcanum tectis, Æ. VII, 77. — somnos hydris, Æ. VII, 754. — *spargens* mella et papaver, Æ. IV, 486. — rore et ramo olivæ, Æ. VI, 230. — manu hastilia, Æ. XI, 650. — altaria thallo, Cir. 376. — *sparsuros* sanguine flammam, Æ. XI, 82. — *spargitur* fer-

rum telis, Æ. VIII, 695. — tellus lacrimis, Æ. XI, 191. — *sparguntur* arma, Æ. XI, 691. — *sparsa* est magnum per orbem, Æ. I, 602. — sanguine tellus, Cu. 27. — *sparsus* ora fove haustu aquarum, G. IV, 229. — *sparsa* ad pugnam arena, G. III, 234. — temporibus senectus, Æ. V, 416. — liminibus rosa, Cir. 98. — *sparso* cruore, Æ. XII, 308. — *sparsa* arena, Æ. XII, 106. — *sparsos* cæde penates, Æ. IV, 21. — *sparsas* per æquor Cyclades, Æ. III, 126. — cruore manus, Æ. IV, 665. — *sparsis* etiam nunc pellibus albo, E. II, 41.

Spartum: sparto trajectus medium orbem caseus, Mor. 58.

Sparus agrestis armat manus, Æ. XI, 682.

Spatior: spatiatur secum, G. I, 389. — ad aras, Æ. IV, 62.

Spatiosus: spatiosa prodiga planta, Mor. 35.

Spatium cæli pateat, E. III, 105. — furori peto, Æ. IV, 433. — medium corripiunt, Æ. VI, 634. — hoc fuit Ilo, Æ. X, 400. — emensus, Æ. X, 772. — dedere, Æ. XII, 796. — totum evasit, Æ. XII, 906. — *spatio* iniquo subit, Æ. V, 203. — post relicto, Æ. V, 321. — extremo fere, Æ. V, 327. — in medio occurrit illi chorus, Æ. X, 219. — exiguus hortus, Mor. 63. — in *spatia* addunt, G. I, 513. — spatia campi maxima, G. III, 203. — corripiunt, Æ. V, 316. — plura si supersint, Æ. V, 325. — in spatia sua recessit, Æ. XII, 129. — *spatiis* immensum æquor, G. II, 541. — exclusus iniquis, G. IV, 147. — adversis ineunt cursus, Æ. V, 584. — curvatis fertur, Æ. VII, 381. — propioribus quem mea ætas insequitur, Æ. IX, 275.

Species auri talis erat, Æ. VI, 208. — ilicis, Cu. 138. — patulæ frontis, Cir. 497. — Moreti, Mor. 117. — *speciem* hanc non tulit, Æ. II, 407. — mutata, Cir. 70. — *specie* movetur, Æ. IV, 170. — *species* animorum vertuntur, G. I, 420. — quam multæ sint, G. II, 103. — ferarum variæ eludent, G. IV, 406.

Specimen tale dabit, G. II, 241. — avi solis, Æ. XII, 164.

Spectaculum: spectacula levium rerum admiranda dicam, G. IV, 3. — ista non poscit, Æ. VI, 37.

Spectator adesset parens cuperem, Æ. X, 443.

Specto: spectas si ad vitulam, E. III, 48. — *spectat* illum Ceres Olympo, G. I, 96. — contra hinc Juno, Æ. X, 760. — interrita pugnas, Æ. XI, 837. — *spectant* socios ardentes, Æ. XI, 200. — *spectabat* flumina, G. IV, 367. — *spectabis* frustra alterius acervum, G. I, 158. — *spectabit* crastina lux cædis acervos, Æ. X, 245. — *spectent* Latini, Æ. XII, 15. — *spectare* Cytorum, G. II, 437. — matres rates, Æ. V, 655. — *spectans* lumina solis, Æ. VIII, 68. — ne *spectentur* hæc ab annis nostris, Æ. IX, 235. — *spectata* parenti pietas, Æ. VI, 687. — rebus juventus, Æ. VIII, 151. — *spectata* multo labore, G. I, 197.

Speculator adiret castra Danaum, Æ. XII, 349.

Specula montis, E. VIII, 59. — specula ab alta dat signum, Æ. III, 239. — ab alta vidit, Æ. X, 454. — de montibus isses, Cir. 302. — e *speculis* petit, Æ. IV, 586. — e speculis petit tecta, Æ. VII, 511. — in speculis jacet planities, Æ. XI, 526. — e speculis tollunt clamorem, Æ. XI, 877.

Speculor: speculatur ab tumulo Aruntem, Æ. XI, 853. — amorem e sedibus, Cir. 175. — *speculamur* ortus signorum, G. I, 257. — annum, G. I, 258. — *speculantur* aquas, G. IV, 166. — amicti nube cava, quæ fortuna viris, Æ. I, 516. — *speculatus* lætam cælo, Æ. V, 515. — litora Tarchon, Æ. X, 290. — agmine longo Æneas, Æ. X, 769. — *speculata* locum arte, Æ. VII, 477.

Specus ingens, G. IV,

rendum hic monstratur, Æ. VII, 568. — apparuit, Æ. VIII, 241. — ingens æstuat nebula, Æ. VIII, 258. — subter quam tonat, Æ. VIII, 418. — reddit vulneris undam, Æ. IX, 700. — *specubus* in defossis sub alta terra agunt otia, G. III, 376.

Spelæum infestum diræ testudinis exit, Cir. 467. — *spelæa* inter ferarum, E. X, 52.

Spelunca cohibet Scyllam latebris, Æ. III, 424. — subito commota, Æ. V, 213. — alta fuit, Æ. VI, 236. — Caci hic fuit, Æ. VIII, 193. — *speluncæ* dorso, Æ. VIII, 234. — *speluncam* eamdem devenient, Æ. IV, 124. — eamdem deveniunt, Æ. IV, 165. — in speluncam tractos, Æ. VIII, 210. — ad speluncam ferebant signa, Æ. VIII, 212. — speluncam petit, Æ. VIII, 224. — Caci adjiciunt, Æ. VIII, 304. — *speluncæ*, G. II, 469. — tegant, G. III, 145. — *speluncis* clausos lacus, G. IV, 364. — atris abdidit, Æ. I, 60.

Sperno: nec sperno munera, Æ. VII, 261. — *spernis* me animo, E. III, 74. — *sprevisti* moriens comitem, Æ. IV, 678. — *spretæ* injuria formæ, Æ. I, 27. — *spreto* munere, G. IV, 520. — *spretos* amnes reppulit pede, G. IV, 233.

Spero equidem supplicia hausurum, Æ. IV, 382. — *sperabant* sibi pugnæ requiem, Æ. XII, 242. — *speravi* neque ego abscondere fugam, Æ. IV, 338. — non speravi nasci posse malum, Cir. 431. — *sperasti* me efferre posse pedem? Æ. II, 658. — dissimulare posse, Æ. IV, 305. — te posse evadere, Æ. IX, 561. — *speravimus* ista, Æ. X, 42. — *sperate* laudem hinc, G. III, 288. — deos memores fandi atque nefandi, Æ. I, 543. — pugnam parati, Æ. IX, 158. — non *sperem* contingere Italiam, Æ. V, 18. — non *speret* rumpi amores, Æ. IV, 292. — quid non *speremus* amantes, E. VIII, 26. — nec *sperent* te regem, G. I, 36. — quid *speraret*, E. II, 2. — *sperare* cælum jubebas, G. IV, 325. — salutem hic primum ausus Æneas, Æ. I, 451. — nullam salutem, Æ. II, 354. — tantum dolorem si potui, Æ. IV, 419. — fata flecti desine, Æ. VI, 376. — domos memento, Æ. VII, 126. — salutem, Cir. 322. — *sperans* fore id munus amanti, Æ. VI, 526. — hoc ille, Æ. X, 385. — *speranda* mihi fuerunt hæc, Æ. XI, 275.

Spes libertatis erat, E. I, 33. — Iuli nec jam restat, Æ. I, 556. — nec jam spes ulla patriam videndi, Æ. II, 137. — omnis Danaum stetit auxiliis Palladis, Æ. II, 162. — Danaum sublapsa referri retro, Æ. II, 170. — o spes fidissima Teucrum! Æ. II, 281. — spes tanta nepotum, Æ. II, 503. — opis ulla dabatur, Æ. II, 803. — et pacis, Æ. III, 543. — læta accensa est, Æ. V, 183. — futuri dum incerta, Æ. VIII, 580. — nec spes ulla fugæ, Æ. IX, 131; X, 121. — addita suscitat iras, Æ. X, 263. — sibi quisque, Æ. XI, 309. — tu nunc una, Æ. XII, 57. — altera Romæ, Æ. XII, 168. — salutis est incisa, Cir. 276. — una salutis, Cir. 295. — integra cui cum maneret, Cir. 311. — patriæ sit suspensa capillo, Cir. 321. — *spem* gregis, E. I, 11. — anni credere terræ, G. I, 224. — in spem gentis, G. III, 73. — spemque gregemque simul, G. III, 473. — gentis, G. IV, 162. — spem simulat vultu, Æ. I, 209. — inter spem metumque dubii, Æ. I, 218. — aliquam ponis in armis, Æ. II, 676. — dedit menti, Æ. IV, 55. — fronte serenat, Æ. IV, 477. — Caci fefellit, Æ. VIII, 218. — tui hanc sine me ferre, Æ. IX, 291. — quam spem quisque secat, Æ. X, 107. — per spem meam, Æ. X, 371. — spem inanem hausit, Æ. X, 648. — ponite, Æ. XI, 308. — nullam ponis in armis, Æ. XI, 411. — *spe* carminis luserat, E. VI, 18. — spe vana lusit amantem, Æ. I, 352. — moratur, Æ. IV, 235. — qua spe teris otia? Æ. IV, 271. — spe tollet avos, Æ. VI, 877. — præsumite bellum, Æ. XI, 18. —

Spolio : spoliat coriis, Mor. 94. — *spoliant* aras, Æ. V, 661. — membra, Æ. XII, 297. — *spoliavit* illum vita, Æ. VI, 168. — quibus *spoliaverat* hostem, Æ. XI, 80. — *spoliaret* passim quæstu amantes, Cir. 78. — *spolior* funere felici, Æ. VII, 599. — *spoliata* navis magistro, Æ. V, 353. — armis, Æ. VI, 224. — *spoliatum* lumine corpus, Æ. XII, 935.

Spolium Aurunci hastam corripit, Æ. XII, 94. — *spolio* quo ovat, Æ. X, 500. — *spoliorum* amore, Æ. XI, 782. — *spolia* ut conspexit, Æ. I, 486. — ampla refertis, Æ. IV, 93. — illa pendentia tectis, Æ. V, 393. — inter se agnoscunt, Æ. IX, 457. — ista oderit, Æ. X, 504. — cruenta referes, Æ. X, 862. — sunt hæc, Æ. XI, 15. — derepta Latinis conjiciunt, Æ. XI, 193. — non ulla peto, Æ. XI, 791. — *spoliis* Orientis onustum, Æ. I, 289. — recentibus armat se, Æ. II, 395. — superbi postes, Æ. II, 504. — opimis insignis, Æ. VI, 856. — Geryonæ superbus, Æ. VIII, 202. — cum spoliis adfore Ænean, Æ. IX, 242. — spoliis potiti Rutuli, Æ. IX, 450. — opimis raptis laudabor, Æ. X, 449. — raptis indutum tropæum, Æ. X, 775. — meorum indute, Æ. XII, 947. — fulgentibus ornat templa, Cu. 82.

Sponda aurea se composuit regina, Æ. I, 698.

Spondeo omnia, Æ. IX, 296. — *spondet* Fortuna salutem, Æ. XII, 637. — si *spondeat* mihi Jupiter auctor, Æ. V, 18.

Sponsa : sponsæ furentis præcepta, Æ. II, 345.

Sponte sua, E. IV, 45; VIII, 106; G. II, 11, 47. — tulere fructus rura, G. II, 501. — mea componere curas, Æ. IV, 341. — non sponte sequor Italiam, Æ. IV, 361. — sponte sua patuere ostia, Æ. VI, 82. — sua se tenentem, Æ. VII, 204. — non sponte fluens ad terram, Æ. XI, 828. — sua rapiebant cantus, Cu. 281.

Spuma : spumam elisam vidimus, Æ. III, 567. — *spumas* cruentas aget, G. III, 203. — argenti miscent, G. III, 449. — salis ruebant, Æ. I, 35. — torquent nautæ, Æ. III, 208. — torquent, Æ. IV, 583. — *spumis* humescunt, G. III, 111. — mixtum cruorem, G. III, 516. — fumidus alte spumis exuberat amnis, Æ. VII, 465.

Spumeus Nereus, Æ. II, 419. — amnis, Æ. II, 496. — pontus, Æ. XI, 626. — *spumea* unda, Æ. X, 212. — *spumea* saxa, Æ. VII, 589.

Spumo : spumat vindemia, G. II, 6. — *spumant* cautes adspergine, Æ. III, 534. — freta lacertis adductis, Æ. V, 141. — vada, Æ. X, 208. — *spumabat* Amasenus summis ripis, Æ. XI, 548. — *spumabant* cærula fluctu, Æ. VIII, 672. — *spumaverit* mulctra, G. III, 309. — *spumare* æquor totum, Æ. VIII, 689. — *spumantis* apri, Æ. I, 324. — equi, Æ. VI, 882. — *spumantem* undam, G. IV, 529; Æ. IX, 701. pateram, Æ. I, 739. — aprum, Æ. IV, 158. — cruore ensem, Æ. IV, 665. — sanguine Thybrim, Æ. VI, 87. — pontum secant, Æ. IX, 103. — equum, Æ. XI, 770. — *spumante* salo, Æ. II, 209. — sanguine, Æ. IX, 456. — equo, Æ. XII, 651. — litore, Cir. 475. — *spumantes* rates, Æ. X, 300. — *spumantia* lacte pocula, E. V, 67. — mella, G. IV, 140. — lacte cymbia, Æ. III, 66. — frena, Æ. IV, 135; V, 817. — litora, Æ. V, 124. — frenis ora, Æ. XII, 372. — *spumantibus* ferimur undis, Æ. III, 268.

Spumosus : spumosa unda, Æ. VI, 174. — *spumosi* amnes, Æ. XII, 524.

Spuo : spuit viator terram ore sicco, G. IV, 97.

Squaleo : squalent arva, G. I, 507. — *squalentem* barbam, Æ. II, 277. — auro tunicam, Æ. X, 314. — auro et orichalco loricam, Æ. XII, 87. — *squalentes* conchas, G. II, 348. — *squalentia* terga lacerti, G. IV, 13. — *squalentibus* auro maculis, G. IV, 91.

Squalidus : squalida macies, Cir. 506. — *squalida* Tartara, Cu. 332.

Squalor : squalore terribili horrendus Charon, Æ. VI, 299.

Squama : squamam cui incendebat fulgor, Æ. V, 88. — *squama* duplici fidelis lorica, Æ. IX, 707. — *squamis* adstantibus hydri, G. III, 545. — rutilis clarus, G. IV, 93. — serpentum polibant ægida, Æ. VIII, 436. — aenis horrebat, Æ. XI, 488. — arrectis horret, Æ. XI, 754. — aenis, Æ. XI, 771. — vestire puellam, Cir. 484.

Squameus anguis, G. II, 154. — *squamea* convolvens terga, G. III, 426; Æ II, 218.

Squamosus draco, G. IV, 408. — *squamosi* draconis, Cu. 194. — *squamosos* orbes, Cu. 165.

Stabilis : stabilem Nisum, Cir. 378. — *stabili* fatorum numine concordes Parcæ, E. IV, 47. — connubio, Æ. I, 73; IV, 126. — numine, Cir. 125.

Stabulo : stabulant in foribus Centauri, Æ. VI, 286. — *stabulare* una, G. III, 224.

Stabulum : stabuli custos, G. IV, 433. — tecta, Æ. VII, 512. — *stabulo* audire frenos, G. III, 184. — *stabula* Gortynia, E. VI, 60. — adspectans, G. III, 228. — opponere soli, G. III, 302. — conversa ad medium diem, ibid. — alta ferarum, Æ. VI, 179. — alta habebat, Æ. IX, 388. — alta peragrans leo, Æ. X, 723. — *stabulis* triste lupus, E. III, 80. — cogere oves, E. VI, 85. — armenta tenerent, G. I, 355. — cum stabulis armenta, G. I, 483. — stabulis in mollibus, G. III, 295. — clausa tenent armenta, G. III, 351. — nocturnum furem horrebis, G. III, 407. — accendere cedrum, G. III, 414. — in stabulis aggerat cadavera, G. III, 557. — pinguibus, G. IV, 14. — a stabulis recedunt, G. IV, 191. — fer inimicum ignem, G. IV, 330. — cum stabulis armenta trahit, Æ. II, 499. — stabulis successit, Æ. VII, 501. — a stabulis avertit tauros, Æ. VIII, 207. — stabulis moveret armenta, Æ. VIII, 213. — a stabulis rapuit agnum, Æ. IX, 566. — e stabulis propulit capellas, Cu. 44.

Stagno : stagnantis Helori, Æ. III, 698. — *stagnantem* Nilum flumine effuso, G. IV, 288.

Stagnum : stagni mitis in morem, Æ. VIII, 88. — *stagna* ad alta potare greges jubeto, G. III, 329. — colit anguis, G. III, 430. — virentia musco, G. IV, 18. — refusa imis vadis, Æ. I, 126. — alta Cocyti vides, Æ. VI, 323. — exoptata revisunt, Æ. VI, 330. — fontis Numici hæc (sc. esse), Æ. VII, 150. — per stagna maxima Nerei, Æ. X, 765. — per stagna loquacia dant sonitum, Æ. XI, 458. — stagna circum humida sonat, Æ. XII, 477. — *stagnis* in dulcibus, G. I, 384. — Avernis, G. IV, 493. — quæ præsidet, Æ. XII, 139.

Statio apibus petenda, G. IV, 8. — tutissima nautis, G. IV, 421. — male fida carinis, Æ. II, 23. — gratissima, Æ. V, 128. — Hermionea hinc patet, Cir. 472. — *statione* communi portam tenebant, Æ. IX, 183. — relicta graditur, Æ. IX, 222. — tali frangere puppim, Æ. X, 297.

Statuo quam urbem, vestra est, Æ. I, 573. — *statuit* ipse Pater, G. I, 353. — aram luco, Æ. VIII, 271. — loco Teucros, Æ. XII, 506. — non statuit, Cir. 486. — *statuunt* magnos crateras, Æ. I, 724. — crateras, Æ. VII, 147. — *statui* urbem præclaram, Æ. IV, 655. — *statuere* molem equi, Æ. II, 150. — moniti hanc effigiem, Æ. II, 184. — Æneam castris, Æ. XII, 385. — *statuam* duos crateras, E. V, 68. — ante aras juvencum, Æ. XI, 627. — *statues* quos submittere, G. III, 73. — mœnia pererrato ponto, Æ. II, 295 — *statuent* tumulum, Æ. VI, 380. — *statuisse* summa de re ante vellem, Æ. XI, 302.

Status quis fuerit Latio, Æ. VII, 38.

Stella coronæ decedat, G. I, 222.

— Saturni frigida receptet se, G. I, 336. — de cælo lapsa, facem ducens cucurrit per umbras, Æ. II, 694. — *stellarum* sidere, Cir. 534. — *stellis* navita numeros et nomina fecit, G. I, 137. — acies obtusa videtur, G. I, 395. — Aurora rubescebat, Æ. III, 521. — ardentibus aptum, Æ. IV, 482. — ardentibus aptum axem, Æ. VI, 798. — fulgentibus aptum cælum, Æ. XI, 202. — *stellas* præcipites cælo labi, G. I, 365. — fugarat Oriente dies, Æ. V, 42. — palantes video, Æ. IX, 21.

Stellans: stellantis cæli regia adcipit, Æ. VII, 210.

Stellatus ensis, Æ. IV, 261.

Stellio ignotus sæpe adedit favos, G. IV, 243.

Sterilis: sterilis arbos, G. II, 53. — *sterilem* arenam, G. I, 70. — vaccam, Æ. VI, 251. — *steriles* avenæ, E. V, 37; G. I, 154. — platani, G. II, 70. — orni, G. II, 111. — silvæ, G. II, 440. — *steriles* agros incendere, G. I, 84. — agros, Æ. III, 141.

Sternax: sternacis equi cervice, Æ. XII, 364.

Sterno: sternit ductores ipsos primum, Æ. I, 190. — agros, sternit sata boumque labores, Æ II, 306. — a culmine Trojam, Æ. II, 603. — Asylas Corynæum, Æ. IX, 571. — Antiphaten conjecto jaculo, Æ. IX, 698. — manu Aphidnum, Æ. IX, 702. — humi artus, Æ. IX, 754. — tres per varios casus, Æ. X, 352. — humi Hebrum, Æ. X, 697. — *sternimus* passim ignaros loci, Æ. II, 385. — *sternunt* se somno phocæ, G. IV, 432. — *sternebat* rura sagitta, Cir. 115. — *stravi* aciem sub Præneste, Æ. VIII, 562. — *stravit* pavor corda, G. I, 331. — stravit late Rutulos, Æ. IX, 517. — Latinos, Æ. X, 311. — *straverunt* æquora venti, Æ. V, 763. — terram juvenci, Æ. VIII, 719. — *straverat* quem vulnere victum, Æ. XII, 944. — *sternet* equos Pœnos, Æ. VI, 859. — *sterne* acies, Æ. VII, 426. — ipsum pronum solo, Æ. XI, 485. — *sterneret* æquor aquis in morem stagni, Æ. VIII, 89. — subita turbatam morte Camillam, Æ. XI, 796. — *sternere* humum stipula, G. III, 298. — quem sternere neque igni neque ferro fas, Æ. VII, 692. — cæde viros, Æ. X, 119. — Oroden haud est dignatus, Æ. X, 733. — corpus da, Æ. XII, 97. — morti aversos, Æ. XII, 464. — quem non potuere, Æ. XII, 545. — *sternentes* agmina clava, Æ. X, 318. — *sternitur* bos, Æ. V, 481. — æquor aquis, Æ. V, 821. — ante aciem sagitta, Æ. VII, 533. — telis solum, Æ. IX, 666. — Arcadiæ proles, sternuntur Etrusci, Æ. X, 429. — sternitur Acron, Æ. X, 730. — sternitur alieno vulnere, Æ. X, 781. — projectus corpore terræ, Æ. XI, 87. — *sternimur* ad undam gremio telluris, Æ. III, 509. — *sternuntur* corpora passim per vias, per, etc., Æ. II, 364. — *sternamur* nos campis, Æ. XI, 373. — *stratus* Dardania dextra jaceres, Æ X, 326. — stratus humi capiebat quietem, Cu. 159. — *stratum* æquor, E. IX, 57. — *strato* super ostro, Æ. I, 700. — *strati* baccis agri, G. II, 183. — *strata* poma jacent, E. VII, 54. — pro *stratis* juvencis, Æ. III, 247. — pellibus, Æ. VII, 88. — jacebat velleribus, Æ. VII, 94. — *sternendus* erat ter leto, Æ. VIII, 566.

Sterto: stertere super silice, Cat XI, 46.

Stimulo: stimulat ecce iterum deus, Æ. IV, 576. — *stimulant* Orgia audito Baccho, Æ. IV, 302.

Stimulus: stimulos amoris avertere, G. III, 210. — vertit Apollo, Æ VI, 101. — acres sub pectore vertit, Æ. IX, 718. — *stimulis* Bacchi agit reginam, Æ. VII, 405. — amaris quem agitabat, Æ. XI, 337. — haud mollibus arrectæ (sc. sunt) iræ, Æ. XI, 452. — stimulis haud mollibus injicit iras, Æ. XI, 728.

Stipes: stipitis gravidi nodis armatus, Æ. VII, 507. — de *stipite* manat

cruor, Æ. III, 43. — stipite concusso frondes consternunt terram, Æ. IV, 444. — stipite exusto remanebat fumus, Mor. 8. — *stipitibus* duris agitur, Æ.VII, 524. — imitantur ferrum, Æ. XI, 894.

Stipo : stipat carinis argentum, Æ. III, 465. — *stipant* mella, G. IV, 164. — regem frequentes, G. IV, 216. — quum stipant liquentia mella, Æ. I, 433. — *stipante* magna juvenum caterva, Æ. I, 497; Æ. IV, 136. — *stipata* Tyriis et manu meorum inferar, Æ. IV, 544. — cohors, Æ. X, 328. — eum turba tegebat, Æ. XI, 12.

Stipula : stipulam levem urere, G. I, 85. — *stipula* stridenti, E. III, 27. — in viridi, G. I, 315. — multa sternere humum, G. III, 297. — *stipulæ* leves tondentur nocte, G. I, 289. — *stipulas* volantes ferret hiems, G. I, 321. — in *stipulis* incassum furit ignis, G. III, 99.

Stiria horrida induruit barbis, G. III, 366.

Stirps : stirpis novæ genus, G. IV, 282. — Achilleæ fastus tulimus, Æ. III, 326. — divinæ Acestes, Æ.V, 711. — futuræ ab Ascanio genus, Æ.VIII, 629. — stirpis Romanæ origo, Æ.XII, 166. — *stirpem* exercete odiis, Æ. IV, 622. — heu, stirpem invisam, Æ.VII, 293. — stirpem Phrygiam admisceri, Æ.VII, 579. — stirpem sacrum sustulerant, Æ. XII, 770. — a *stirpe* protentus temo, G. I. 171. — a stirpe valent, G. II, 312. — in stirpe admorso, G. II, 379. — stirpe deorum præclara, G. IV, 322. — stirpe ab antiqua Teucrorum, Æ. I, 626. — a stirpe parentum quæ tellus vos tulit, Æ. III, 94. — de stirpe egregia Priami Diores, Æ.V, 297. — de stirpe magna nepotum aliquis, Æ.VI, 865. — ab quorum stirpe nepotes, Æ.VII, 99. — ab stirpe conjunctus Atridis, Æ. VIII, 130. — ab stirpe durum genus, Æ. IX, 603. — stirpe Vulcano creatus, Æ. X, 543. — cum stirpe procubuisse domum, Æ. XI, 394. — de stirpe imo recisum sceptrum, Æ. XII, 208. — in stirpe lento moratus, Æ. XII, 781. — *stirpes* obruit arvo, G. II, 24. — *stirpibus* ab imis, G. II, 53. — imis, G. II, 209. — validis amplexæ frondes ulmos, G. II, 367.

Stiva, G. I, 174.

Sto : stat in agmine positis castris acer Romanus, G. III, 348. — fortuna domus, G. IV, 209. — Aristæus ad undam, G. IV, 356. — in Ascanio omnis cura parentis, Æ. I, 646. — acies ferri stricta, Æ. II, 333. — casus renovare et reverti, Æ. II, 750. — sonipes, Æ. IV, 135. — gratia bene apud memores, Æ. IV, 539. — Entellus, Æ. V, 437. — urna, Æ. VI, 22. — turris ad auras, Æ. VI, 554. — domus deserta montis, Æ. VIII, 192. — cuique sua dies, Æ. X, 467. — mole sua, Æ. X, 771. — mucro ad costas, Æ. XI, 817. — hac Jupiter, Æ. XII, 565. — conferre manum, stat pati, quidquid acerbi est, Æ. XII, 678. — mutum pecus, Æ. XII, 718. — Megara, Cir. 105. — quid *statis*, Æ. XII, 425. — *stant* juniperi, E. VII, 53. — oves circum, E. X, 16. — rupibus altis, G. III, 273. — corpora circumfusa pruinis, G. III, 368. — robore suo vires, Æ. II, 639. — circum pueri et matres, Æ. II, 767. — aræ manibus, Æ. III, 63. — Strophades dictæ insulæ, Æ. III, 210. — litore puppes, Æ. III, 277; VI, 902. — aræ circum, Æ. IV, 509. — lumina flamma, Æ. VI, 300. — defixæ hastæ, Æ.VI, 652. — sale classes, Æ.VI, 697. vertice cristæ, Æ. VI, 780. — belli caussæ, Æ.VII, 553. — in muris matres, Æ.VIII, 592. — adnixi hastis, Æ. IX, 229. — mæsti turribus, Æ. IX, 471. — miseri turribus, Æ. X, 121. — obnixi contra, Æ. X, 359. — circum juvenes, Æ. X, 837. — utrimque phalanges, Æ. XII, 663. — in vadis rates, Cat. V, 25. — *stabat* incolumis regno, Æ. II, 88. — silex præcisis saxis, Æ. VIII, 233. — Manlius in summo arcis, Æ.VIII, 653. — in armis, Æ. IX, 581.

— ratis crepidine, Æ. X, 654. — acerba fremens Æneas, Æ. XII, 398. — hic hasta, Æ. XII, 772. — *stabant* orantes, Æ. VI, 313. — ter centum in præsepibus, Æ. VII, 275. — reges ante aram, Æ. VIII, 641. — *stetit* agmen campo, G. II, 280. — dum stetit res Ilia regno, Æ. I, 268. — illa tremens, Æ. II, 52. — auxiliis Palladis spes Danaum, Æ. II, 163. — ante pedes Æneæ, Æ. V, 381. — his contra Alciden, Æ. V, 414. — contra ora juvenci, Æ. V, 477. — ut primum juxta, Æ. VI, 452. — fixa dolore, Æ. VII, 291. — ut stetit, Æ. IX, 389. — stetit vulnere sanguis, Æ. XII, 422. — olli galea per hastam, Æ. XII, 537. — obtutu tacito, Æ. XII, 666. — in armis Æneas, Æ. XII, 938. — *stetimus* contra tela, Æ. XI, 282. — *steterunt* comæ, Æ. II, 774; III, 48. — quæ (tela) in corpore Graium, Æ. X, 334. — *steterat* quibus hoc imperium, Æ. II, 352. — hic forte oleaster, Æ. XII, 767. — prius in tenui, Cir. 252. — *steterant* nondum Ilium et arces, Æ. III, 110. — ad litora proræ, Æ. IX, 121; X, 223. — amnes, Cu. 277. — *stabis* de marmore, E. VII, 32. — *stabit* hircus ad aram, G. II, 395. — iners humor, G. IV, 25. — Amor marmoreus, Cat. VI, 10. — *stabunt* Parii lapides, G. III, 34. — illi haud parvo hospitia, Æ. X, 494. — *state* viri, Æ. IX, 376. — si *stet* silex, aut cautes, Æ. VI, 471. — quæ *stent* pericula circum te, Æ. IV, 561. — *starem* sub aciem, Æ. XII, 812. — *stares* nunc Troja, Æ. II, 56. — tu quoque truncus, Æ. XI, 173. — *staret* placidum mare, E. II, 26. — cum jam hic equus, Æ. II, 113. — *steterit* quo modo (arbor), G. II, 270. — ubi *steterint* transmissæ classes, Æ. III, 403. — *stare* loco, G. III, 84. — contra Latinum videt, Æ. VII, 374. — Trojam vetabant fata, Æ. VIII, 399. — campis taurum vidit, Æ. X, 455. — videt cælum pulvere, Æ. XII, 408. — *stetisse* tua voragine dicit, Cat. VIII, 15. — *stans* hostia ad aram, G. III, 486. — in puppi vocavit divos, Æ. III, 527. — procul in prora, Æ. V, 776. — in puppi Augustus, Æ. VIII, 680. — in puppi, Æ. X, 261. — aggere fatur, Æ. XII, 564. — *stantem* in præcipiti turrim, Æ. II, 460. — pro turribus Idan, Æ. IX, 575. — *stantes* in limine armatos vident, Æ. II, 485. — *standi* quæ finis? Æ. V, 384.

Stomachus: stomacho infixa (cornus), Æ. IX, 699.

Strages: stragis confusæ acervum, Æ. VI, 504. — acervos, Æ. XI, 384. — *stragem* dedere ursi, G. III, 247. — dat catervatim, G. III, 556. — ciebunt, Æ. VI, 830. — satis dabit ille, Æ. XII, 454. — quas *strages* ibi tunc ediderit, Æ. IX, 526. — strages tantas ediderit, Æ. IX, 784.

Stramen: stramine agresti sublimem, Æ. XI, 67.

Stratum: strato surgit Palinurus, Æ. III, 513. — *strata* viarum miratur, Æ. I, 422. — e *stratis* corripio corpus, Æ. III, 176. — stratis relictis incubat, Æ. IV, 82. — reponunt membra, Æ. IV, 392. — locavit Ænean, Æ. VIII, 367. — e mollibus surgit, Æ. VIII, 415.

Strepito: strepitant foliis inter se, G. I, 413. — *strepitans* murmure rauco rivus, Cop. 12.

Strepitus fit tectis, Æ. I, 725. — *strepitum* Acherontis avari, G. II, 492. — miratur, Æ. I, 422. — exterritus hausit, Æ. VI, 559. — *strepitu* consonat nemus, Æ. VIII, 305. — qui *strepitus* comitum circa! Æ. VI, 866. — *strepitus* vanos horret, G. III, 79. — audit, Æ. IX, 394.

Strepo: strepit murmure campus, Æ. VI, 709. — galea tinnitu adsiduo, Æ. IX, 808. — *strepuerunt* cornua cantu, Æ. VIII, 2. — *streperet* tot clipeis, Æ. X, 568. — *strepere* anser inter olores, E. IX, 36.

Strictura: stricturæ Chalybum stridunt, Æ. VIII, 421.

Strideo, seu *Strido*: stridit mare, G. IV, 262. — sub pectore vulnus, Æ. IV, 688. — *stridunt* silvæ, Æ. II, 418. — stridunt cavernis stricturæ, Æ. VIII, 420. — auræ hastilibus, Æ. XII, 691. — *stridebat* cardo foribus ahenis, Æ. I, 449. — *stridere* apes utero, G. IV, 556. — *stridens* aquilone procella, Æ. I, 102. — Fama per umbram, Æ. IV, 185. — horrendum bellua, Æ. VI, 288. — hasta, Æ. IX, 419. — horrendum sagitta, Æ. IX, 632. — magnum phalarica, Æ. IX, 705. — sagitta, Æ. XII, 319, 859. — transit (hasta), Æ. XII, 926. — in limine cardo, Cir. 222. — *stridentem* fundam, Æ. IX, 586. — hastam, Æ. X, 645, 776. — *stridenti* stipula, E. III, 27. — stridente nervo, Æ. V, 502. — sagitta, Æ. VII, 531. — in jaculo, Æ. XI, 563. — *stridentes* cardine portæ, Æ. VI, 573. — alas, Æ. VII, 561. — *stridentia* plaustra, G. III, 536. — æra, G. IV, 172; Æ. VIII, 450. — pennis animalia, G. IV, 310. — limina, Æ. VII, 618. — *stridentibus* alis, Æ. I, 397. — rostris, Æ. V, 143; Cir. 515.

Stridor rudentum insequitur, Æ. I, 87. — it, Æ. IV, 443. — ferri (sonare), Æ. VI, 558. — *stridorem* teli audiit, Æ. XI, 863. — Diræ agnovit, Æ. XII, 869. — *stridore* magno insequitur, G. I, 407; Cir. 539. — vectæ apes, Æ. VII, 65. — *stridoribus* magnis æquor, G. II, 162. — magnis acuunt iras, Æ. XII, 590. — furit, Cu. 177.

Stridulus: stridula cornus dat sonitum, Æ. XII, 267.

Stringo: stringunt agricolæ frondes, E. IX, 61. — gladios manibus, Æ. XII, 278. — *strinxit* animum imago, Æ. IX, 294; X, 824. — de corpore Turni, Æ. X, 478. — *strinxerat* hunc hasta, Æ. IX, 577. — *stringe* comas, G. II, 368. — *stringat* palmula cautes, Æ. V, 163. — *stringeret* hordea, G. I, 317. — tot enses, Æ. X, 568. — *stringere* glandes, G. I, 305. — remos, Æ. I, 552. — mulas, Cat. VIII, 19. — *stringentem* ripas pleno flumine quem cernis, Æ. VIII, 63. — *stringentia* corpus tela deflexit, Æ. X, 331. — *stricta* ferri acies, Æ. II, 334. — *strictum* ensem, Æ. X, 577. — mucronem, Æ. X, 651. — *strictam* aciem obfert, Æ. VI, 291. — *stricto* ferro, Æ. IV, 580; X. 715. — ense, Æ. XII, 175. — *strictis* mucronibus, Æ. II, 449; XII, 663. — ensibus, Æ. VII, 526; XII, 288.

Strophium: strophio roseo necte caput, Cop. 32.

Struo: quid struis? Æ. IV, 271; XII, 796. — quid *struit*? Æ. IV, 235. — *struxi* his manibus, Æ. IV, 680. — *struxere* pyram robore, Æ. VI, 215. — pyras in parte diversa, Æ. XI, 204. — quid *struat* his cœptis, Æ. VIII, 15. — *struerem* altaria donis suis, Æ. V, 54. — ut *strueret* hoc ipsum, Æ. II, 60. — *struere* penum quibus cura, Æ. I, 704. — aciem, Æ. IX, 42. — *structa* saxo vetusto templa, Æ. III, 84. — meis manibus mœnia, Æ. V, 811.

Studeo: studeas lædere parentem, Cir. 240.

Studium arva tueri, G. I, 21. — tueri armenta, G. II, 195. — ad studium quos formabis, G. III, 163. — studium magis ad bella, G. III, 179. — hic amor, hoc studium, Æ. XI, 739. — studium longe aliud accincta, Cir. 6. — *studio* jactabat inani incondita, E. II, 5. — lavandi gestire, G. I, 387. — omni avertes, etc., G. III, 318. — visendi ruit, Æ. II, 63. — fugæ ferunt remos, Æ. IV, 400. — celerabat gradum, Æ. IV, 641. — lustrabat animas recolens, Æ. VI, 681. — effusæ matres, Æ. XII, 131. — inani jactabat excubias, Cir. 208. — *studiorum* immemor equus, G. III, 498. — *studia* gentis dicam, G. IV, 5. — in contraria scinditur vulgus, Æ. II, 39. — ista immensi laboris memorem, Cat. XI, 41. — *studiis* otii florentem, G. IV, 564. — asperrima belli, Æ. I, 14. — studiis faventum consonat nemus, Æ. V, 148. — instigant sequentem, Æ. V,

228. — consurgunt Teucri, Æ.V, 450. — in studiis talibus, Cu. 97.

Stultus ego, E. I, 21. — Amyntas, E. II, 39.

Stupa, seu *Stuppa* vomens fumum vivit, Æ.V, 682.

Stupefacio: stupefactus motu aquarum, G. IV, 365. — numine, Æ. VII, 119. — *stupefactæ* carmine lynces, E. VIII, 3. — *stupefacta* Iliadum corda, Æ. V, 644.

Stupeo: stupet attonitus Rostris, G. II, 508. — dum stupet, Æ. I, 495. — stupet pars donum Minervæ, Æ. II, 31. — inscius pastor, Æ. II, 307. — ante omnes Dares, Æ. V, 406. — supra manus inscia, Æ. VII, 381. — inscius Anchisiades, Æ. X, 249. — in Turno, Æ. X, 446. — ipse Latinus, Æ. XII, 707. — *stupuere* domus, G. IV, 481. — *stupeant* terræ lucescere solem, E. VI, 37.

Stupeus, seu *Stuppeus*: stupea flamma, Æ. VIII, 694. — *stuppea* verbera Balearis fundæ, G. I, 309. — vincula collo intendunt, Æ. II, 236.

Stupor urguet oculos, G. III, 523. — *stupore* tuo pressa rus abibit puella, Cat. III, 4.

Styrax: non styrace Idæo picta, Cir. 168.

Suadeo: suadet celerare fugam, Æ. I, 357. — suadet enim fames, Æ. IX, 340; X, 724. — fortuna lacessere bella, Æ. XI, 254. — *suadent* sidera cadentia somnos, Æ. II, 9; Æ. IV, 81, — *suasi* Juturnam succurrere fratri, Æ. XII, 814. — non *suasit* tibi hæc litora, Æ. III, 161. — metus hos arma sequi, Æ. X, 10. — quis natura loci dimittere equos, Æ. X, 367. — *suaserunt* divi numine Italiam petere, Æ. III, 363. — *suadebo* incendere odores, G. IV, 264. — *suadebit* inire somnum, E. I, 56. — *suaderent* tollere pugnas, Cir. 368.

Suavis: suave rubens hyacinthus, E. III, 63. — rubenti murice, E. IV, 43. — Narcissus, Cir. 96. — rubentia mala; Cop. 19. — *suaves* miscetis odores, E. II, 55. — auras hortulus exspirans, Cir. 3. — *suavibus* herbis, E. II, 49; G. IV, 200.

Sub aciem starem, Æ. XII, 811. — sub æquore, Æ. VI, 729. — Albunea, Æ. VII, 82. — Antandro et sub montibus Idæ, Æ. III, 5, 6. — antro, Cop. 9. — antro vidisse Scyllam, Æ. III, 431. — antro, Æ. VIII, 254. — antro mugit, Æ. VIII, 217. — arma coactam Hesperiam, Æ. VII, 42. — armis sedet, Æ. V, 440. — armis, Æ. V, 585. — astra eductam turrim, Æ. II, 460. — astra tenebat oculos, Æ. V, 853. — auras erigit fluctus, Æ. III, 422. — auras glomerat saxa, Æ. III, 576. — auras erige pyram, Æ. IV, 494. — auras erecta pyra, Æ. IV, 504. — auras erigitur, Æ. VIII, 24. — aure, Æ. XI, 637. — axe ætheris, Æ. II, 512; VIII, 28. — axem cæli ventura, Æ. VI, 791. — casum hiemis, G. I, 340. — hoc casu, Æ. IV, 560. — classibus latet, Æ. IV, 582. — corde premit gemitum, Æ. X, 464. — crotalo, Cop. 2. — culmine, Æ. VIII, 456. — dentibus tremerent artus, Æ. III, 627. — dentibus mandunt aurum, Æ. VII, 279. — equis, Æ. IX, 330. — fine laborum, G. IV, 116. — finem, Æ. V, 327. — fluctibus imis, Æ. V, 239. — foliis hærent, Æ. VI, 284. — frigora prima, G. II, 321. — fronde, Cu. 389. — fronte, Æ. III, 636. — — gente Assaraci, Æ. IX, 643. — gente populi quaterni, Æ. X, 202. — gurgite eluitur scelus, Æ. VI, 741. — gutture, Æ. VII, 533. — hæc, Æ. V, 394. — hoste, Æ. X, 438. — Ida, Æ. XII, 546. — Ilio, Æ. V, 261. — ilicibus, Æ. VIII, 43. — imagine formæ, Æ. VI, 293. — imagine servans falcem, Æ. VII, 179. — inguina, Mor. 99. — juga mittant, Æ. VIII, 148. — juga, Mor. 122. — laqueare, Cu. 63. — leges mitteret, Æ. IV, 231. — leges se tradiderit, Æ. IV, 618. — lucem, G. I, 445. — luce, Æ. VI, 270. — lumine splendet pontus, Æ. VII, 9. — lumina

solis, Æ. VI, 255. — Manes imos veniet fama, Æ. IV, 387. — Manes, Æ. XI, 181. — Marte, Æ. XII, 410. — matribus agni, Æ. IX, 61. — mentum ferit, Æ. X, 347. — mœnia duxi, Æ. VIII, 165. — mœnia tendit, Æ. VI, 541; XII, 579. — mœnibus, Æ. XII, 116. — mœnibus altis, Æ. I, 95; III, 322; X, 469. — mœnibus patriæ, Æ. V, 624. — montibus, Æ. VII, 563. — morte ægra, G. III, 512. — morte, Æ. VI, 234. — muris, Æ. XI, 256. — nocte silenti, Æ. IV, 527. — nocte ibant, Æ. VI, 268. — nocte, Æ. VII, 16, 87. — nocte, Cir. 523. — nube figit columbam, Æ. V, 516. — nubibus secuit arcum, Æ. V, 658; IX, 15. — nubibus, Æ. X, 264. — nubila jactant lucem, Æ. VIII, 527. — numine deorum, Æ. IX, 247. — tuo, Æ. XII, 180. — obscurum noctis, G. I, 478. — ora viri venere, Æ. VI, 191. — oras luminis edidit, Æ. VII, 660. — papillam perlata hasta, Æ. XI, 803. — pectore vulnus, Æ. I, 36. — pectore vivit vulnus; Æ. IV, 67. — pectore stridit vulnus, Æ. IV, 689. — pectore, Æ. VI, 101. — pectore habitat, Æ. VI, 599. — pectore volvit, Æ. VII, 254. — pectore fixit, Æ. VII, 457. — pectore vertit stimulos, Æ. IX, 718. — pectore, Æ. X, 212; XII, 831. — pectus abit, Æ. IX, 699. — pedibus videt, E. V, 57. — pedibus deæ et sub orbe clipei teguntur, Æ. II, 227. — pedibus, Æ. IV, 491, etc. — pondere gemuit, Æ. VI, 413. — portis effunde, Æ. XI, 485. — ipsis portis, Æ. X, 499. — ipsos postes nituntur, Æ. II, 442. — precibus, Æ. X, 626. — falsa proditione, Æ. II, 83. — ipsa Præneste, Æ. VIII, 561. — quercu, Æ. VIII, 616. — quo ipso volat Diores, Æ. V, 323. — quo manus juvenum, Æ. X, 167. — ramis, Æ. VII, 108. — rege Eurystheo, Æ. VIII, 292. — illo rege, Æ. VIII, 324. — remis fusi, Æ. V, 837. — robore, Æ. V, 681. — rupe cavata, Æ. III, 229. — ima rupe, Æ. III, 443. — rupe, Æ. VI, 548; VIII, 295, 343. — sidera lapsæ fuga, Æ. III, 243. — sole ardenti, E. II, 13. — Tartara mittit, Æ. IV, 243. — Tartara misi, Æ. VIII, 563. — Tartara detrude caput, Æ. IX, 496. — Tartara, Æ. XI, 397. — Tartara mittam Dardanium, Æ. XII, 14. — tecta portat, Æ. VI, 211. — tecta illam reponunt, Æ. IX, 502. — tegmine fagi recubans, E. I, 1. — tegmine, Cat. XI, 17. — tellure ima, Æ. VI, 459. — tempus instant, G. III, 123. — terras ibit, Æ. IV, 654. — ubere, Æ. V, 285. — umbras succedimus, E. V, 5. — umbras ire, Æ. IV, 660. — umbras tendit, Æ. VI, 578. — umbras fugit, Æ. XI, 831; Æ. XII, 952. — undas volves scuta, Æ. VIII, 538. — undis, Æ. X, 235. — vadis volvit, Æ. I, 100. — vallibus, Æ. IX, 244. — verbere, Æ. VII, 378. — vulnere sub duro crepitant malæ, Æ. V, 436.

Subdo : subdit anguem in sinum, Æ. VII, 347. — *subdiderat* rotas, Æ. XII, 675. — *subdita* flamma medullis, G. III, 271. — cordi est cura, Cu. 90.

Subduco : subduxerat ensem capiti, Æ. VI, 524. — *subducite* naves, Æ. I, 573. — *subducere* se colles incipiunt, E. IX, 7. — liceat classem, Æ. I, 551. — hunc pugnæ valeam, Æ. X, 50. — Ænean manibus Graium, Æ. X, 81. — pugnæ Turnum, Æ. X, 615. — *subducitur* succus pecori, E. III, 6. — *subducta* unda, Æ. III, 565. — *subductæ* litore puppes, Æ. III, 135.

Subeo : subit aspera silva, G. I, 152. — Æneas, Æ. I, 171. — ostia velo pleno, Æ. I, 400. — illa, Æ. II, 240. — ira ulcisci patriam, Æ. II, 575. — pone conjux, Æ. II, 725. — ipse gubernaculo, Æ. V, 176. — spatio iniquo, Æ. V, 203. — ostia velis, Æ. V, 281. — post Helymus, Æ. V, 339. — subit Fadum Herbesumque, etc., Æ. IX, 344. — huic Alcanor, Æ. X, 338. — Neptunia proles, Æ. X, 353. — æmula laudi (spes mea), Æ. X, 371. — ille astu, Æ. X, 522. — hasta per oras

clipei, Æ. X, 588. — obvius hasta, Æ. X, 877. — dum subit alter, Æ. XI, 672. — hac Arruns, Æ. XI, 763. — ipsa, Æ. XII, 471. — *subimus* tecta, Æ. III, 83. — portu Chaonio, Æ. III, 292. — *subeunt* morbi tristisque senectus, G. III, 67. — alii, Æ. II, 467. — lucos, Æ. VI, 13. — luco progressi, Æ. VIII, 125. — equites, Æ. XII, 408. — *subibat* nox orbem medium, Æ. III, 512. — scopulos advecta classis, Æ. V, 864. — horridus tecta, Æ. VII, 668. — *subibant* muro, Æ. VII, 161. — tecta talibus dictis, Æ. VIII, 359. — jam muros, Æ. IX, 371. — *subiit* genitoris imago, Æ. II, 560. — deserta Creusa, Æ. II, 562. — palmæ, Æ. V, 346. — limina Alcides, Æ. VIII, 363. — mucronem Æneæ, Æ. X, 798. — *subiere* leones currum, Æ. III, 113. — feretro, Æ. VI, 222. — *subibo* humeris, Æ. II, 708. — *subibit* halitus tenuis, G. II, 349. — cui deinde Tullus, Æ. VI, 813. — ni *subeat* subsidio fuga, Æ. XII, 733. — *subeamus* nives, E. X, 66. — *subeant* herbæ, G. I, 180. — *subirent* litora, Æ. VII, 22. — illud cervice, Æ. XII, 899. — *subisset* victorem cura, Æ. IX, 757. — *subire* telluris operta, Æ. VI, 140. — *subiisse* humeris parentem, Æ. IV, 599. — *subeuntem* auxilio corripiunt, Æ. II, 216. — portæ Lucetium, Æ. IX, 570.

Suber: de subere raptus cortex, Æ. VII, 742. — subere silvestri clausam natam, Æ. XI, 554.

Subigo : subigit lembum remigiis, G. I, 202. — amantes decernere cornibus, G. III, 218. — ipse ratem conto, Æ. VI, 302. — fateri piacula, Æ. VI, 567. — *subigunt* in cote secures, Æ. VII, 627. — quo tendere fata, Cir. 183. — *subigebant* arva coloni, G. I, 125. — *subegit* victor hos dare terga, G. IV, 85. — linquere socios, Æ. V, 794. — hiems actos fluctibus succedere, Æ. VII, 214. — quæ caussa subegit, Æ. VIII, 212. — Ænean quisquam bella sequi, Æ. X, 65. — hanc faciem cura, Cir. 227. — *subigat* vos fames absumere mensas, Æ. III, 257. — *subactus* insidiis testatur Jovem, Æ. XII, 494. — *subactum* opus, Mor. 47. — *subactis* scrobibus, G. II, 50. — Rutulis, Æ. I, 266.

Subito (adverbialiter), G. II, 268; IV, 281, 407, 499; Æ. I, 88; V, 213, 723, 790; VI, 47, 548; VII, 144, 694; VIII, 554, 637; IX, 541, 735; X, 293, 407; XI, 551. — *Versanti subito vix hæc sententia sedit*, XII, 421. — *quum subito*, Æ. I, 509, 535; II, 731; III, 137, 590; XII, 249.

Subitus tremor, Æ. VII, 446. — calor, Æ. IX, 475. — ignis, Æ. XII, 576. — *subita* dementia, G. IV, 488. — vox, Æ. VII, 95. — *subitum* monstrum, G. IV, 554; Æ. II, 680; Æ. V, 522; Æ. VIII, 81. — examen, Æ. VII, 67. — ob inceptum, Æ. XII, 566. — *subitam* rabiem, Æ. VII, 479. — nubem, Æ. IX, 33. — in figuram, Æ. XII, 862. — *subito* fluctu adsurgens Orion, Æ. I, 535. — fragore, Æ. II, 692. — furore, Æ. IV, 697. — visu, Æ. VI, 710; VIII, 109. — turbante tumultu, Æ. IX, 397. — pondere, Æ. IX, 541. — clamore, Æ. XI, 609. — dolore, Æ. XII, 599. — *subita* formidine, Æ. III, 259; VI, 290. — dulcedine, Æ. XI, 538. — morte, Æ. XI, 796. — spe, Æ. XII, 325. — clade, Æ. XII, 556. — in formidine, Cir. 214. — *subitæ* cristæ concrescunt, G. III, 360. — Harpyiæ adsunt, Æ. III, 225. — *subitis* umbris, Æ. IV, 571.

Subjecto : subjectat unda alte arenam, G. III, 241.

Subjicio vix pauca furenti, Æ. III, 314. — *subjicit* alnus, E. X, 74. — *subjiciunt* fragmenta costis, G. IV, 304. — pedibus lapsus rotarum, Æ. II, 236. — prunas verubus, Æ. V, 103. — epulis liba, Æ. VII, 110. — corpora in equos, Æ. XII, 288. — *subjecit* pedibus fatum et metus, G. II, 492. — caudam utero, Æ. XI, 813. — rubor ignem, Æ. XII, 66. — *subjecta* gens Septemtrioni, G. III, 381. — flamma ad

summum tecti, G. IV, 385. — *subjectam* facem, Æ. VI, 223. — *subjecta* colla, Æ. II, 721. — *subjectis* urere flammis, Æ. II, 37. — subjectis parcere, Æ. VI, 854. — ignibus atris, Æ. XI, 186.

Subjungo: subjungere curru tigres, E. V, 29. — gentem fas, Æ. VIII, 502. *subjuncta* rostro leones Phrygios puppis, Æ. X, 157.

Sublabor: sublapsa spes, Æ. II, 166. — lues, Æ. VII, 354. — vetustas Æ. XII, 686. — ac retro *sublapsa* referri, G. I, 200.

Sublego: sublegi tacitus tibi carmina, E. IX, 21.

Sublevo: sublevat ipsum terra, Æ. X, 831.

Subligo: subligat ensem, Æ. VIII, 459; XI, 11.

Sublimis vertex, G. I, 242. — in aere Nisus, G. I, 404. — ipsa abit Paphum, Æ. I, 415. — ab unda prospexi, Æ. VI, 357. — in aere viderit cœtus, Cir. 49. — *sublime* nomen, E. IX, 29. — expulsam segetem, G. I, 320. — elati, G. III, 108. — columnis tectum, Æ VII, 170. — volans, Æ. X, 664. — *sublimem* feres ad sidera Ænean, Æ. I, 259. — alis portant, Æ. IV, 240. — rapuit, Æ. V, 255. — quem tollit gloria, Æ. X, 144. — stramine juvenem, Æ. XI, 67. — pennis columbam, Æ. XI, 722. — *sublimi* vertice, Æ. IX, 682. — cervice se rapit, Cu. 169. — *sublimes* animas, Æ. VI, 720. — talibus dictis redeunt, Æ. VII, 285. — sublimes olli adsistunt, Æ. XII, 788. — *sublimibus* armis, Æ. XI, 602. — portis, Æ. XII, 133.

Subluceo: sublucet purpura nigræ violæ, G. IV, 275.

Sublustris: sublustri in umbra, Æ. IX, 373.

Submergo: submergere ipsos ponto, Æ. I, 40. — *submersum* vidimus medio in fluctu, Æ. I, 584. — submersum saxum, Æ. V, 125. — *submersas* obrue puppes, Æ. I, 69.

Submitto: submitte inceptum furorem, Æ. XII, 832. — *submittite* tauros, E. I, 46. — *submittere* in spem gentis, G. III, 73. — pecori quos malint, G. III, 159. — amori animos supplex cogitur, Æ. IV, 414. — rivos cura, Mor. 71. — *submissa* Juno, Æ. X, 611. — *submisso* vultu, Æ. XII, 807. — *submissa* fronte, Mor. 10. — *submissi* petimus terram, Æ. III, 93. — *submissis* vocibus, Cir. 355.

Submoveo: submovet quem tellus Oceano, Æ. VII, 226. — *submota* recessu vasto spelunca, Æ. VIII, 193. — *submotis* nubibus, E. VI, 38.

Subnecto: subnectit fibula vestem, Æ. IV, 139. — quam fibula tereti gemma, Æ. V, 313. — *subnecte* cervici circlos, G. III, 167. — *subnectens* cingula mammæ bellatrix, Æ. I, 492. — circulus molli auro, Æ. X, 138.

Subnitor: subnixus mentum et crinem mitra, Æ. IV, 217. — *subnixa* solio alte, Æ. I, 506. — muro Petilia, Æ. III, 402. — cubito pependit, Cir. 348. — *subnixum* regno quem extulerat, Cat. XII, 1. — *subnixæ* nubibus, Cir. 195.

Suboles et *soboles:* Deum, E. IV, 49. — densior, G. III, 308. — potior, G. IV, 100. — si qua suscepta fuisset, Æ. IV, 328. — cara Jovis, Cir. 398. — *subolem* sortire armento, G. III, 71.

Subremigo: subremigat læva undis, Æ. X, 227.

Subrigo: subrigit tot aures, Æ. IV, 183.

Subsidium: subsidio Trojæ ibant, Æ. X, 214. — ni subsidio subeat fuga, Æ. XII, 733.

Subsido: subsedit Acestes galea, Æ. V, 498. — adulter Asiam devictam, Æ. XI, 268. — sincera Ceres, Mor. 42. — *subsidunt* undæ, Æ. V, 820. — *subsident* Teucri, Æ. XII, 836. — ut *subsideret* in limo mersus, Cu. 163. — *subsidens* poplite, Æ. XII, 492.

Subsisto: subsistit adductis habenis, Æ. XII, 622. — *substitit* quater in

limine, Æ. II, 243. — Creusa, Æ. II, 739. — unda tacita Thybris, Æ. VIII, 87. — velut aper, Æ. X, 711. — Æneas, Æ. XI, 95; XII, 491. — *substiterat* uterque, Æ. XI, 609. — *subsiste* pedes ad muros, Æ. XI, 506. — *subsistere* tantum clipeo, Æ. IX, 806.

Subsum : subest natura solo, G. II, 49. — lingua palato, G. III, 388. — *suberat* his unda, Cu. 146. — *suberunt* vestigia fraudis, E. IV, 31.

Subtemen : subtemine auri picturatas vestes, Æ. III, 483.

Subter sternere humum, G. III, 298, et alibi.

Subterlabor : subterlabere fluctus Sicanos, E. X, 4. — *subterlabentia* flumina muros, G. II, 157.

Subtexo : subtexere fumo cælum, Æ. III, 582.

Subtraho : ne subtrahe te adspectu nostro, Æ. VI, 465. — ne subtrahe te amplexu nostro, Æ. VI, 698. — *subtrahitur* solum, Æ. V, 199.

Suburgueo : suburguet interior proram ad saxa, Æ. V, 202.

Subvecto : subvectat corpora cymba, Æ. VI, 303. — *subvectant* saxa sudesque, Æ. XI, 474. — *subvectare* humeris saxa, Æ. XI, 131.

Subveho : subvectus superes amnem, Æ. VIII, 58. — *subvecta* bigis nox, Æ. V, 721. — *subvehitur* regina, Æ. XI, 478.

Subvolvo : subvolvere saxa, Æ. I, 424.

Succedo oneri, Æ. II, 723. — *succedit* lætus fluvio, Æ. VII, 36. — pugnæ Jovis monitis, Æ. X, 690. — sorori, Mor. 28. — *succedimus* antro, E. V, 6. — urbi parvæ, Æ. III, 276. — *succedunt* tecto, Æ. II, 478. — huc Æneas et juventus, Æ. VIII, 607. — illi, Æ. IX, 222. — rursus in certamina, Æ. IX, 663. — matres, Æ. XI, 481. — *successit* quis sedibus nostris, Æ. IV, 10. — rursus innoxius tumulo, Æ. V, 93. — gemens stabulis, Æ. VII, 501. — amor habendi, Æ. VIII, 327. — *suc*[illegible] ille ad superos fama, Æ. XII, 235. — *succede* penatibus hospes, Æ. VIII, 123. — *succedite* tectis nostris, Æ. I, 627. — *succedam* castris, Æ. VIII, 507. — *succedat* pugnæ, Æ. XI, 826. — *succedere* matrum cura incipit, G. III, 138. — tecto et umbræ, G. III, 418. — umbræ molli, G. III, 464. — cælo alto, G. IV, 227. — curru sueti, Æ. III, 541. — terris, Æ. VII, 214. — hostili dextræ pro me, Æ. X, 847. — tumulo, Æ. XI, 103. — tectis postquam matres viderunt, Æ. XI, 146. — dedit Phœbus partem voti, Æ. XI, 794.

Succendo : succensus amore laudis, Æ. VII, 496.

Successus : alit hos, Æ. V, 231. — *successum* negat dea, Æ. XII, 914. — *successu* exsultans, Æ. II, 386. — ipso acrior, Æ. V, 210. — equorum lætus, Æ. XII, 616.

Succido (a *cado*) : succidimus ægri in conatibus, Æ. XII, 911.

Succido (a *cædo*) : succiditur Ceres æstu, G. I, 297. — coma, Cir. 387. — *succisus* aratro flos, Æ. IX, 435. — *succiso* poplite, Æ. IX, 762; X, 700.

Succingo : succinctus trabea, Æ. VII, 188. — amictu intorto, Æ. XII, 401. — *succincta* palla, Æ. VI, 555. — nimbo, Æ. X, 634. — *succinctam* inguina monstris, E. VI, 75. — pharetra et tegmine lyncis, Æ. I, 323.

Succumbo : succumbere potui huic culpæ, Æ. IV, 19.

Succurro : succurrit pulchrum mori, Æ. II, 317. — *succurritis* urbi, Æ. II, 353. — *succurre* relictæ, Æ. IX, 290. — labori nostro, Æ. IX, 404. — rebus fessis, Æ. XI, 335. — *succurrere* everso sæclo, G. I, 500. — miseris, Æ. I, 630. — tectis regis, Æ. II, 451. — Lauso, Æ. X, 439. — Teucris, Æ. X, 512. — fratri, Æ. XII, 813.

Succus : subducitur pecori, E. III, 6. — veniat in herbas, G. I, 90. — *succo* misto terit omnia, Mor. 101. — *succos* priores oblita poma, G. II, 59. — tristes mali, G. II, 126. — salubres ambrosiæ spargit, Æ. XII, 419.

Sudes quadrifidas, G. II, 25.—fraxineas aptare, G. II, 359. — subvectant, Æ. XI, 473. — *sudibus* præustis agitur, Æ. VII, 524. — obustis imitantur ferrum, Æ. XI, 894.

Sudo: sudat jam asellus, Cop. 25. — *sudant* lacunæ humore, G. I, 116. æra, G. I, 480. — *sudabit* ad spatia campi maxima, G. III, 203. — *sudabunt* mella quercus, E. IV, 30. — mihi tempora myrrha, Cir. 438. — *sudent* electra corticibus, E. VIII, 54. — *sudarit* toties sanguine litus, Æ. II, 582. — *sudantia* odorato balsama ligno, G. II, 118.

Sudor illotus adhæsit ovibus, G. III, 444. — incertus, G. III, 501. — frigidus morituris, ibid. — immundus sequebatur membra, G. III, 564. — salsus per artus iit, Æ. II, 174. — gelidus manabat corpore, Æ. III, 175. — fluit undique rivis, Æ. V, 200. — proruptus corpore perfundit artus, Æ. VII, 459. — liquitur, Æ. IX, 812. — *sudore* multo receptas phaleras, Æ. IX, 458. — fumantes equos, Æ. XII, 338.

Sudus: sudum ver, G. IV, 77. — per sudum rutilare, Æ. VIII, 529.

Suesco: suetus ferre manum, Æ. V, 402. — ego his, Æ. V, 414. *sueti* olim succedere curru quadrupedes, Æ. III, 541.

Suffero: sufferre valent nec claustra, nec custodes, Æ. II, 492.

Sufficio: sufficit humorem satis, G. II, 424. — gravidas fruges, ibid. — Pater Danais animos, Æ. II, 618. — nec sufficit umbo ictibus, Æ. IX, 810. — nec *sufficimus* obniti, Æ. V, 22. — *sufficiunt* umbram pastoribus, G. II, 435. — sepem satis, ibid. — pabula melli, ibid. — regem parvosque Quirites, G. IV, 202. — nec jam sufficiunt, Æ. IX, 515. — nec sufficiunt vires corpore, Æ. XII, 912. — *suffecit* id diu, Æ. XII, 739. — *sufficiet* campus vites, G. II, 191. — *suffice* prolem, G. III, 65. — *sufficere* arbuta capris, G. III, 301. — contra vires nec audet, Æ. IX, 803. — *suffecti* oculos sanguine et igni, Æ. II, 210.

Suffio: suffire thymo, G. IV, 241.

Suffodio: suffosso revolutus equo, Æ. XI, 671.

Suffundo: suffudit venas pallor, Cir. 226. — *suffuderit* ore ruborem, G. I, 430. — *suffusa* oculos nitentes lacrimis, Æ. I, 228.

Suggero: suggere tela mihi, Æ. X, 333. — *suggeritur* flamma costis aeni, Æ. VII, 463.

Sulco: sulcat maria carina, Æ. X, 197. — *sulcant* vada salsa carina, Æ. V, 158.

Sulcus longo limite dat lucem, Æ. II, 697. — Triptolemi mutavit illas, Cu. 134. — *sulco* attritus vomer, G. I, 46. — tenui, G. I, 68. — committere vitem, G. II, 289. — in *sulcum* cogendæ (arbores), G. II, 61. — sulcum sibi premat carina, Æ. X, 296. — *sulco* concludere (locum), Æ. I, 425. — serentem, Æ. VI, 845. — *sulci* putres, G. I, 216. — *sulcis* mandare hordea, E. V, 36. — committas semina, G. I, 223. — *sulcos* infindere telluri, E. IV, 33. — æquant sata, G. I, 113. — oneret proventu, G. II, 518. — inertes oblimet, G. III, 136. — infindunt, Æ. V, 142. — *sulcis* quæreret herbam, G. I, 134. — deposuit plantas, G. II, 24.

Sulfur: sulfure fumant loca, Æ. II, 698. — *sulfura* viva miscent, G. III, 449. — componens, Cir. 369.

Sulfureus: sulfurea Nar albus aqua, Æ. VIII, 517.

Sum despectus tibi, E. II, 19. — nec sum adeo informis, E. II, 25. — nec sum animi dubius, G. III, 289. — sum pius Æneas, Æ. I, 378. — patria ex Ithaca, Æ. III, 613. — ubi sum? Æ. IV, 595. — ego sum Thybris, Æ. VIII, 62. — sum paratus adscire socios, Æ. XII, 38. — ego illa, Cir. 409. — rusticus *es*, Corydon, E. II, 56. — custos pauperis horti, E. VIII, 34. — quisquis es, Æ. II, 148; IV, 577; VI, 388; VII, 887. — tu es Maximus ille, Æ. VI, 846.

—quicumque es, Æ. VIII, 122; X, 739. — *est* mihi fistula, E. II, 36. — est mihi domi pater, E. III, 33. — æquum me tibi parere, E. V, 4. — satis est potuisse videri, E. VI, 24. — si non est mihi hæc lux longior anno, E. VII, 43. — nobis Corydon, E. VII, 70. — tibi odio fistula mea, E. VIII, 33. — brevis est via, E. IX, 23. — media nobis via, E. IX, 59. — certum in silvis, E. X, 52. — incertum, G. I, 25. — nulla gratia terræ inaratæ, G. I, 83. — varia natura, G. II, 9. — est numerus, G. II, 104. — Sabæis turea virga, G. II, 117. — tantæ victoria curæ! G. III, 112. — insignis furor, G. III, 266. — in saltibus anguis, G. III, 425. — mens omnibus una, G. IV, 212. — pecori gratior umbra, G. IV, 402. — te fallere quidquam, G. IV, 447. — quidquid ubique Dardaniæ gentis, Æ. I, 601. — in conspectu Tenedos, Æ. II, 21. — quidquid id est, Æ. II, 49. — si qua est pietas cælo, Æ. II, 536. — etsi nullum nomen est, Æ. II, 584. — est jamjam nulla mora, Æ. II, 701. — tumulus templumque Cereris, Æ. II, 713. — locus, Æ. III, 163. — ubi est Hector? Æ. III, 312. — ecqua est puero cura, Æ. III, 341. — si qua est Heleno prudentia, Æ. III, 433. — est necesse præterlabare hanc, Æ. III, 478. — fama, Æ. III, 578, 694, et alibi. — si est tanta injuria, Æ. III, 604. — satis est effugisse, Æ. III, 658. — certum, Æ. III, 686. — hæc est summa, Æ. IV, 237. — hic amor, hæc patria est, Æ. IV, 347. — quæ est invidia? Æ. IV, 350. — est locus Æthiopum, Æ. IV, 481. — si est necesse, Æ. IV, 613. — est animus, Æ. IV, 639. — quicumque est, Æ. V, 83. — quæ est copia cuique, Æ. V, 100. — est saxum contra litora, Æ. V, 124. — quibus est imperium, Æ. V, 235. — est vobis domus, Æ. V, 638. — non hæc est Beroe vobis, Æ. V, 647. — superanda est fortuna, Æ. V, 710. — est tibi Acestes, Æ. V, 711. — quidquid tecum est, Æ. V, 716. — est tibi debellanda gens, Æ. V, 731. — non satis est, Æ. V, 786. — est omne fas, Æ. V, 800. — ut fama est, Æ. VI, 14. — jam fas est, Æ. VI, 63. — hic labor est, Æ. VI, 129. — si tanta cupido est menti, Æ. VI, 133. — si dignum est credere, Æ. VI, 173. — si qua via est, Æ. VI, 194. — quibus est imperium, Æ. VI, 264. — quibus est iter, Æ. VI, 271. — est inops hæc turba, Æ. VI, 325. — hæc est fides? Æ. VI, 346. — si qua via est, Æ. VI, 367. — est hic locus umbrarum, Æ. VI, 390. — si qua fides est, Æ. VI, 459. — hoc est extremum, quod te adloquor, Æ. VI, 466. — nec satis est vidisse, Æ. VI, 487. — est nimium necesse, Æ. VI, 514. — hic locus ubi, etc., Æ. VI, 540. — quæ maxima turba est, Æ. VI, 611. — anne est putandum? Æ. VI, 719. — est vigor ollis, Æ. VI, 730. — penitus necesse, Æ. VI, 737. — hic vir, hic est, Æ. VI, 792. — quantum est instar in ipso, Æ. VI, 866. — si qua est ea gloria, Æ. VII, 4. — hic domus, hæc patria est, Æ. VII, 122. — est obscurior annis fama, Æ. VII, 205. — si cupido est tanta, Æ. VII, 263. — est mihi nata, Æ. VII, 268. — quod usquam est implorare, Æ. VII, 311. — abunde terrorum, Æ. VII, 552. — locus Italiæ medio, Æ. VII, 563. — mos est, Æ. VII, 731. — est supra toto vertice, Æ. VII, 784. — unde est genus amnibus, Æ. VIII, 71. — quam longa est (nox), Æ. VIII, 86. — est vobis pater Mercurius, Æ. VIII, 138. — incertum, Æ. VIII, 352. — tibi hæc mens, Æ. VIII, 400. — lucus prope amnem, Æ. VIII, 597. — supra toto vertice, Æ. IX, 29. — satis semel periisse, Æ. IX, 140. — mihi non opus carinis, Æ. IX, 149. — certum circumdare muros, Æ. IX, 153. — quod est tuendum cuique, Æ. IX, 175. — nec contenta est mens quiete, Æ. IX, 187. — est mihi sat facti fama, Æ. IX, 195. — est hic, est animus lucis contemtor, Æ. IX, 205. — sub quorum numine est

Troja, Æ. IX, 247. — quæcumque est mihi fortuna, Æ. IX, 260. — est mihi genetrix, Æ. IX, 285. — quodcumque est (periculum), Æ. IX, 287. — est iter hac, Æ. IX, 321. — si qua est pietas, Æ. IX, 493. — qua est rara acies, Æ. IX, 508. — si est nulla regio, Æ. X, 44. — est Amathus, est mihi Paphus, Æ. X, 51. — indignum, Æ. X, 74. — nefandum, Æ. X, 84. — Paphus tibi, Æ. X, 86. — quæ cuique est fortuna, Æ. X, 107. — certa sententia Turno, Æ. X, 240. — non est licitum, Æ. X, 344. — est rumpenda via, Æ. X, 373. — pater æquus sorti, Æ. X, 450. — haud alia imago, Æ. X, 456. — omnibus breve tempus, Æ. X, 468. — quidquid est humandi solamen, Æ. X, 493. — est domus alta, Æ. X, 526. — quibus est iræ Mezentius, Æ. X, 714. — non est ulli animus, Æ. X, 715. — si qua est cura, Æ. X, 828. — est diu res, Æ. X, 861. — si qua est venia hostibus, Æ. X, 903. — est hic Mezentius, Æ. XI, 16. — qui est solus honos, Æ. XI, 23. — est potis, Æ. XI, 148. — caussa dextra tua, Æ. XI, 178. — mihi ager, Æ. XI, 316. — animus, Æ. XI, 325. — cordi regia, Æ. XI, 369. — non replenda est curia, Æ. XI, 380. — sive est ira deorum, sive est virtus, Æ. XI, 443, 444. — est si qua fiducia forti, Æ. XI, 502. — supra omnia animus, Æ. XI, 509. — valles curvo anfractu, Æ. XI, 522. — supra toto vertice, Æ. XI, 683. — nihil est, quod dicta retractent, Æ. XII, 11. — æquum est consulere me, Æ. XII, 20. — est aurumque animusque Latino, Æ. XII, 23. — propius malum, Æ. XII, 407. — habilis tergo lorica, Æ. XII, 432. — miserum mori, Æ. XII, 646. — acerbi quidquid, Æ. XII, 678. — quæcumque est fortuna, est mea, Æ. XII, 694. ut est, nomen erit, Æ. XII, 835. — quæ est mora deinde? Æ. XII, 889. — tua Lavinia conjux, Æ. XII, 937. — pretio bacca, Cu. 67. — hic Horatia virtus, Cu. 360. — hic myrtus, Cu. 399. — si est fas dicere, Cir. 21. — est neutra parens, Cir. 68. — satis, Cir. 119. — magnum dicere, Cir. 137. — pia caussa, Cir. 157. — non est rudis, Cir. 242. — est genitor cordi, Cir. 261. — quod metuo, Cir. 324. — nihil, Cir. 339. — fiducia in crine, Cir. 380. — cineri jucunda patria, Cir. 385. — inimica capiti, Cir. 386. — avidum pecus Amphitrites, Cir. 486. — longe, Cat. I, 4. — non est nostrum, Cat. XI, 55. — est vix hominum, Cat. XI, 56. — satis hoc, Cat. XI, 64. — satis illud, Cat. XIII, 11. — vobis culpa, Cat. XIV, 31. — quæ garrit sub antro, Cop. 9. — et vappa, Cop. 11. — rivus, Cop. 12. — est hic Ceres, est Amor, est Bromius, Cop. 20. — cucumis, Cop. 22. — custos tuguri, Cop. 23. — non terribilis, Cop. 24. — delicium vestrum asinus, Cop. 26. — color unus, Mor. 103. — non *sumus* ignari malorum, Æ. I, 198. — nos sumus pinus Idææ, Æ. X, 230. — æqui viribus, Æ. XII, 231. — qui *estis* in armis? Æ. IX, 376. — *sunt* nobis poma, E. I, 81. — munera, E. III, 63, 68. — carmina, E. IX, 33. — violæ nigræ, E. X, 39. — sunt alii, G. II, 22. — Mareotides albæ, G. II, 91. — Aminææ vites, G. II, 97. — pocula sunt fontes liquidi, G. III, 529. — duo genera, G. IV, 92. — sunt, quibus cecidit custodia, G. IV, 165. — mihi Nymphæ, Æ. I, 71. — sua præmia laudi, Æ. I, 461. — lacrimæ rerum, Æ. I, 462. — et Siculis regionibus urbes, Æ. I, 549. — hæc sunt, Æ. III, 461. — et parenti sua dona, Æ. III, 469. — cui quot sunt plumæ, Æ. IV, 181. — sunt præmia victis, Æ. V, 363. — nunc terræ sine nomine, Æ. VI, 777. — geminæ Somni portæ, Æ. VI, 894. — non sunt magna satis numina, Æ. VII, 310. — sunt geminæ portæ Belli, Æ. VII, 607. — aclydes sunt illis tela, Æ. VII, 730. — sunt nobis pectora fortia, sunt animi, Æ. VIII, 150, 151. — et mihi contra mea fata, Æ,

IX, 136. — Cythera tibi, Æ. X, 86. — omnia in oculis, Æ. X, 516. — qui sunt Minionis in arvis, Æ. X, 183. — sunt mihi pondera auri, Æ. X, 527. — hæc spolia, Æ. XI, 15. — sunt omnia ante oculos, Æ. XI, 311. — illis sua funera, Æ. XI, 422. — tibi regna patris, sunt oppida, Æ. XII, 22. — innuptæ aliæ Latio, Æ. XII, 24. — quæ sunt numina ponto, Æ. XII, 182. — en, omnes Troes et Arcades hi sunt, Æ. XII, 231. — alii, Æ. XII, 627. — sunt illi capellæ, Cu. 75. — ubi sunt præmia, Cu. 224. — anxia omnia, Cu. 348. — siti mediis sedibus, Cu. 358. — calices, etc., Cop. 7. — corollæ, Cop. 13. — caseoli, Cop. 16. — pruna, Cop. 18. — mora, Cop. 21. — cui sunt prisca supercilia, Cop. 34. — *eram* dux vester, E. VIII, 38. — unus, Æ. II, 567. — qualis eram, Æ. VIII, 561. — eram haud ignarus, Æ. XI, 154. — nec *erat* spes libertatis, E. I, 33. — dignus amari, E. V, 89. — et certamen erat, E. VII, 16. — fas erat, G. I, 127. — laurus, G. II, 133. — ver illud erat, G. II, 338. — nec via mortis simplex, G. III, 482. — hoc exitio, G. III, 511. — neque erat coriis usus, G. III, 559. — tantæ molis erat, Æ. I, 33. — jam finis erat, Æ. I, 223. — Ilus erat, Æ. I, 268. — conjunx Sychæus, Æ. I, 343. — aut metus acer, Æ. I, 362. — Dido, Æ. I, 503. — erat nobis rex Æneas, Æ. I, 544. — tempus, Æ. II, 268. — hei mihi, qualis erat! Æ. II, 274. — erat limen et fores, etc., Æ. II, 453. — hoc erat, quod me eripis? Æ. II, 664. — erat nox, Æ. III, 147. — nec erat sopor illud, Æ. III, 173. — illi ensis, Æ. IV, 262. — circus in valle, Æ. V, 289. — talis species, Æ. VI, 208. — cernere Tytion, Æ. VI, 596. — laurus medio tecti, Æ. VII, 59. — hæc erat illa fames, Æ. VII, 128. — erat omen regibus, Æ. VII, 174. — hoc gestamen Priami, Æ. VII, 246. — cervus præstanti forma, Æ. VII, 483. — mos in Latio, Æ. VII, 601. — nox, Æ. VIII, 26. — monstro pater Vulcanus, Æ. VIII, 198. — quis neque mos neque cultus, Æ. VIII, 316. — fulmen manibus, Æ. VIII, 427. — cernere classes, Æ. VIII, 676. — Nisus custos, Æ. IX, 176. — his unus amor, Æ. IX, 182. — turris vasto suspectu. Æ. IX, 530. — cui erat cognomen Remulo, Æ. IX, 593. — erat illi solamen, Æ. X, 859. — fas me sociare natam, Æ. XII, 28. — gloria monti, Æ. XII, 135. — cui erat clarum nomen, Æ. XII, 226. — hoc erat quod petivi, Æ. XII, 259. — quod erat tardus, Cu. 197. — erat non exorabile numen, Cu. 287. — oppositus hinc, Cu. 314. — Hector illinc, Cu. 316. — huic comes, Cu. 343. — custos, Mor. 31. — illud opus sumtus, Mor. 66. — illud opus horti, Mor. 69. — proventus populi, Mor. 79. — *erant* quæ rara modo, G. I, 419. — jugera ruris, G. IV, 128. — neque erant astrorum ignes, Æ. III, 585. — qui erant tibi semper (amores), Æ. X, 327. — hic tibi metæ mortis, Æ. XII, 546. — erant hic pastores, Cat. XI, 18. — quorum pars magna *fui*, Æ. II, 6. — fui tibi caussa funeris, Æ. VI, 458. — *fuit* tanta caussa videndi Romam, E. I, 27. — nonne fuit satius, E. II, 14. — meus ille caper, E. III, 23. — juncta tibi fistula cera, E. III, 26. — quis fuit alter, E. III, 40. — puer dignus cantari, E. V, 54. — et fama, E. IX, 11. — nec indignum superis, G. I, 491. — urbs antiqua, Æ. I, 12. — hic currus, Æ. I, 17. — in urbe lucus, Æ. I, 441. — huc cursus, Æ. I, 534. — quo alter justior, nec pietate, nec bello major, Æ. I, 545. — Ilium, Æ. II, 325. — qui fuit justissimus (unus), Æ. II, 427. — fuit ara in ædibus, Æ. II, 513. — Achilles non talis, Æ. II, 541. — ubi fuit Troja, Æ. III, 11. — dum fuit fortuna, Æ. III, 16. — fuit forte juxta tumulus, Æ. III, 22. — ille dies malorum caussa, Æ. IV, 170. — tibi dulce quidquam meum, Æ. IV, 317.

— in tectis templum, Æ. IV, 457. — hoc illud? Æ. IV, 675. — spelunca, Æ. VI, 237. — quæ gratia curruum fuit, Æ. VI, 654. — huic nulla proles, Æ. VII, 51. — urbe summa tectum, Æ. VII, 171. — fuit fortuna, Æ. VII, 413. — quæ fuit caussa laborum, Æ. VII, 481. — qui fuit justissimus, Æ. VII, 537. — quo non fuit pulchrior alter, Æ. VII, 650. — fuit hic spelunca, Æ. VIII, 193. — lucus in arce, Æ. IX, 86. — quo non fuit alter pulchrior, Æ. IX, 180. — silva, Æ. IX, 381. — armiger Anchisæ Dardanio, Æ. IX, 648. — dum fuit fortuna, Æ. X, 43. — solum, quo Troja fuit, Æ. X, 60. — quæ fuit caussa? Æ. X, 90. — fuit tantum moræ Ilo, Æ. X, 400. — qui fuit ditissimus, Æ. X, 564. — fuit hæc sola via, Æ. X, 879. — armiger Evandro, Æ. XI, 32. — quæ virtus esse potuit, fuit, Æ. XI, 313. — fuit et tibi genitor, Æ. XII, 933. — mihi carior vita tua, Cu. 211. — caussa hortandi, Cat. XI, 12. — quæ fuit invidia? Cat. XVI, 8. — *fuimus* Troes, Æ. II, 325. — *fuistis* dulces, Cat. VII, 13. — *fuerunt* sub illo sæcula, Æ. VIII, 324. — hæc nobis gravia, Cir. 310. — fuere hæc prius, Cat. VIII, 23. — *fuerat* anceps fortuna, Æ. IV, 603. — quæ fuerat quondam, Æ. V, 397. — fuerat comes Hectoris, Æ. VI, 166. — qui maximus natorum, Æ. VII, 532. — illi (arci) Saturnia nomen, Æ. VIII, 358. — quæ fuerat quondam (vis), Æ. X, 613. — fuerat æquius, Æ. XI, 115. — fuerat melius, Æ. XI, 303. — cui fuerat domus circum flumina Lernæ, Æ. XII, 519. — nec fuerat, Cir. 130. — vix dignum conjuge, Cir. 409. — quod fuerat Mantua, eris tu nunc illi, Cat. X, 5. — *eris* mihi magnus Apollo, E. III, 104. — alter ab illo, E. V, 49. — quidquid eris, G. I, 36. — noster, Æ. II, 149. — tu eris Marcellus, Æ. VI, 884. — eris mecum ultor dolorum, Æ. X, 864. — tu nullus, Cat. XIV, 7. — *erit* mihi semper ille deus, E. I, 7. — honos huic, E. II, 53. — in me non ulla mora, E. III, 52. — ubi tempus erit, E. III, 97. — alter tum Typhis, E. IV, 34. — sat, E. IV, 54. — si frigus erit, E. V, 70. — huic aliud mercedis, E. VI, 26. — en erit umquam ille dies, E. VIII, 7. — ecquis modus, E. X, 28. — hæc sat erit, E. X, 70. — sat suspendere tellurem sulco, G. I, 68. — ventus, G. I, 143. — uber erit, G. II, 234. — Cæsar in medio, G. III, 16. — nec minor usus, G. 306. — alter, G. IV, 91. — donec talis erit, G. IV, 413. — unum periclum ambobus, Æ. II, 710. — is locus urbis, Æ. III, 393. — hoc sat, Æ. III, 602. — quis erit modus? Æ. IV, 98. — erit mecum iste labor, Æ. IV, 115. — hic Hymenæus, Æ. IV, 127. — hic honos omnibus, Æ. V, 308. — quidquid erit, Æ. V, 710. — erit unus tantum, Æ. V, 814. — mihi pars pacis, Æ. VII, 266. — hic locus urbis, Æ. VIII, 46. — maxima semper, Æ. VIII, 272. — ecquis erit mecum, Æ. IX, 51. — erit mihi genetrix, Æ. IX, 297. — tempus Turno, Æ. X, 503. — tibi semper in lingua Mavors, Æ. XI, 391. — non erit nobis auxilio, Æ. XI, 428. — at erit Messapus (sc. auxilio), Æ. XI, 429. — erit tecum Messapus, Æ. XI, 518. — nec erit sine nomine hoc letum, Æ. XI, 847. — erit illi longe mater, Æ. XII, 52. — quæ erit finis? Æ. XII, 793. — erit mihi dulce quidquam, Æ. XII, 883. — quisquis erit paratus, Cu. 6. — erit auctor carminis Phœbus, Cu. 12. — illa quæcumque, Cir. 445. — *erimus* non indecores regno, Æ. VII, 231. — *erunt* altera bella, E. IV, 35. — hæc tibi semper, E. V, 74. — super tibi, E. VI, 6. — semper erunt, G. III, 69. — hæc tum nomina, Æ. VI, 777. — hæ tibi erunt artes, Æ. VI, 853. — *esto*, E. VII, 36; Æ. IV, 35, et al. — hic esto nuntius, Æ. IV, 237. — esto quisque conjugis memor, Æ. X, 280. — sol testis mihi, Æ. XII, 176. — ne qua esto

mora dictis, Æ. XII, 565. — *este* duces, Æ. VI, 194. — procul, Æ. VI, 258. — mihi boni, o Manes! Æ. XII, 647. — *sunto* nec fœdera populis, Æ. IV, 624. — ea piacula, Æ. VI, 153. — nec qui *sim* quæris, E. II, 19. — caussa doloris matri, Æ. IX, 216. — *sis* bonus, E. V, 65. — felix, Æ. I, 330. — memor, Æ. XII, 439. — quum sis tu mihi caussa mali, Cu. 377. — qui *sit* deus iste, E. I, 19. — Delia non notior canibus nostris, E. III, 67. — quæ sit virtus, E. IV, 27. — an quidquam majus, E. V, 53. — quis sit lucus, E. VI, 73. — quid sit Amor, E. VIII, 43. — Tityrus Orpheus, E. VIII, 55. — bonum sit! E. VIII, 106. — nec mihi sit credere, E. X, 46. — qui cultus pecori, G. I, 4. — cura, G. I, 52. — illis ingenium, G. I, 416. — si sit digesta per agros, G. II, 54. — quæ natura rebus, G. II, 178. — rara sit, etc., G. II, 227. — quæ tellus pinguis, G. II, 248. — melius, G. II, 273. — ne usus luxu obtusior, G. III, 136. — quam magnum vincere, G. III, 290. — quamvis aries candidus, G. III, 387. — neque ventis aditus, G. IV, 9. — qui sit orandi modus, G. IV, 537. — quæ fortuna urbi, Æ. I, 454. — quæ sit fiducia capto, Æ. II, 75. — quæ sit fortuna rebus, Æ. II, 350. — quæ sit copia me circum, Æ. II, 564. — sit comes mihi Iulus, Æ. II, 711. — quæ sit sententia, Æ. III, 59. — qui sit, Æ. III, 608. — quæ sit caussa, Æ. IV, 290. — an sit mihi gratior ulla tellus, Æ. V, 27. — sit mihi fas, Æ. VI, 266. — (fas) pandere res, Æ. VI, 266. — qui me mandet humo, Æ. IX, 213. — satis, Æ. IX, 653. — quo sit loco fortuna, Æ. IX, 723. — quid sit aliud? Æ. X, 19. — fuat Tros Rutulusve, Æ. X, 108. — quæ sit fiducia rebus humanis, Æ. X, 152. — sit mage penetrabile telum, Æ. X, 481. — quæ sit sententia, Æ. XI, 295. — quæ sit sententia menti, Æ. XI, 314. — sit in pectore (anima), Æ. XI, 409. — quæ sit fortuna facillima, Æ. XI, 761. — sit Latium, sint reges, Æ. XII, 826. — Romana propago potens, Æ. XII, 827. — cura, Cu. 21. — dubium prodere, Cu. 193. — modo grata voluntas, Cu. 229. — tibi libido, Cir. 13. — ipsi mater Lamie, Cir. 66. — satis hoc tantum vidisse malorum, Cir. 455. — mihi amor mutuus, Cat. XIII, 12. — grata Ceres, Mor. 55. — *sint* silvæ Consule dignæ, E. IV, 3. — quæ sint arma duris agrestibus, G. I, 160. — suspecti tibi imbres, G. I, 443. — si mihi linguæ centum sint, G. II, 43; Æ. VI, 625. — quæ nomina, G. II, 103. — scrobibus quæ sint fastigia, G. II, 288. — quæ sint, G. IV, 393. — quæ ea numina, Æ. II, 123. — quæ sint ea mœnia, Æ. III, 100. — sive deæ sint, seu volucres, Æ. III, 262. — quæ sint tibi monumenta manuum mearum, Æ. III, 487. — quæ sint ea flumina, Æ. VI, 711. — quæ sint responsa, Æ. XI, 294. — Albani reges, Æ. XII, 826. — sint omnia, Cir. 90. — hæc vera velim, Cir. 306. — quamvis candidus *esses*, E. II, 16. — quo notior, Cir. 304. — *esset* mihi Phyllis, E. X, 37. — siliquis fetus grandior, G. I, 195. — quibus ultimus ille dies, Æ. II, 248. — dignus, qui esset lætior, Æ. VII, 653. — cui pater haud Mezentius esset, Æ. VII, 654. — esset Virbius verso nomine, Æ. VII, 777. — quis esset nuntius, Æ. IX, 228. — par ætas, Æ. XI, 174. — in terris Ciris, Cir. 488. — ut esset in terris ales, Cir. 528. — quamquam *essent* dis geniti, Æ. VI, 394. — qui suaderent, Cir. 367. — quod *fores* Arcas, Æ. VIII, 130. — quum *foret* utraque tellus una, Æ. III, 417. — si foret mihi nunc juventas, Æ. V, 398. — ni foret obvia cohors, Æ. X, 328. — si foret mihi vis, Æ. X, 614. — foret cara mihi, Æ. XI, 586. — opus, Cat. VIII, 5. — ceu *forent* nusquam cætera bella, Æ. II, 439. — ne qua forent vestigia, Æ. VIII, 209. — *fuerit* si hoc proprium,

Æ. VII, 31. — si non fuerit tellus fecunda, G. I, 67. — nec tibi cura canum postrema, G. III, 404. — quodcumque, Æ. II, 77. — quæ fuerit minus obvia Graiis, Æ. III, 499. — quis status fuerit Latio, Æ. VII, 38. — debita hæc pestis, Cir. 456. — mihi decurrere munus, Cat. VI, 1. — fuerit mihi carior, Cat. XIII, 3. — *fuerint* alvearia lento vimine texta, G. IV, 34. — novit quæ sint, quæ fuerint, G. IV, 393. — fata, Æ. II, 506. — ne fuerint tibi tanti moræ dispendia, Æ. III, 453. — quæ fuerint mihi vires, Æ. V, 475. — *fuissem* gregis vestri custos, E. X, 35. — si mens non læva *fuisset*, E. I, 16; Æ. II, 54. — quæcumque fuisset, Æ. III, 652. — fuisset, Æ. IV, 603. — ne quid fuisset inausum, Æ. VIII, 206. — si fuisset cura, Æ. VIII, 396. — fuisset nobis fas, Æ. VIII, 397. — si fuisset Fortuna, Æ. IX, 41. — fuisset satis peccare, Æ. IX, 140. — dies ultimus bello, Æ. IX, 759. — vana custodia vobis, Cir. 129. — *fuissent* defensa, Æ. II, 292. — si fata, Æ. II, 433. — cui fuissent quondam nati, Æ. V, 621. — si fuissent propria hæc dona, Æ. VI, 872. — solet *esse* gravis cantantibus umbra, E. X, 75. — facilem viam voluit, G. I, 122. — apibus partem divinæ mentis, G. IV, 220. — nec morti locum, G. IV, 226. — hoc regnum gentibus, Æ. I, 17. — velis lætum hunc diem, Æ. I, 732. — genus deorum, Æ. IV, 12. — unam urbem Tyriis Trojaque profectis, Æ. IV, 111. — geniumne loci, famulumne parentis putet, Æ. V, 96. — patentes campos jubet, Æ. V, 552. — quem dederat esse monumentum, Æ. V, 572. — esse Trojam hæc loca jubet, Æ. V, 757. — neque ultra esse sinent, Æ. VI, 871. — esse sibi rem cum Danais, Æ. IX, 155. — magistros quos dedit, Æ. IX, 173. — Nymphas e navibus jusserat, Æ. X, 221. — deas dedit, Æ. X, 235. — suos discrimine tenui leti, Æ. X, 512. — quam esse decebat, si vis in amore foret, Æ. X, 613. — esse labores tantos mortalibus miserantur, Æ. X, 759. — acres viros metuens moneret, Æ. XI, 48. — quæ virtus potuit, Æ. XI, 313. — nil moror (sc. invisus), Æ. XI, 364. — beatior quis queat? Cu. 78. — esse illam, Cir. 58. — Scyllam unam ex puellis, Cir. 91. — nihil quod jurabas, Cir. 235. — tibi penates velim, Cir. 331. — dulcior quis potest? Cat. XIII, 4. — *fuisse* infamem, Cir. 87. — mulio ait, Cat. VIII, 2. — et esse tibi hæc cognitissima, Cat. VIII, 13. — doctior potest, Cat. XIII, 8. — *fore* hinc Romanos pollicitus, Æ. I, 234. — hinc ductores, Æ. I, 235. — bello egregiam gentem, Æ. I, 444. — qui regeret, Æ. IV, 229. — te incolumem Ponto, Æ. VI, 345. — id munus magnum, Æ. VI, 526. — ipsam illustrem fama canebant, Æ. VII, 79. — pretium moræ, Æ. IX, 232. — hunc missæ hastæ contiguum credidit, Æ. X, 457. — *futurum* magnum exitium, Æ. II, 191. — futurum genus, Æ. IV, 622. — augurio monstrum, Æ. V, 522. — rebarque futurum, Æ. VI, 690. — futurum (incolume) regnum, Cir. 124. — *futuri* haud ignara, Æ. IV, 508. — spes, Æ. VIII, 580. — *futuræ* pesti devota, Æ. I, 712. — stirpis, Æ. VIII, 628. — sortis, Æ. X, 501. — *futuro* vati, E. VII, 28. — parces, G. IV, 239. — *futuram* huic progeniem, Æ. VII, 257. — se pœnam posterius, Cu. 113. — *futura* morte, Æ. IV, 644; VIII, 709. — *futuri* multis exitio, Æ. IX, 315. — *futura* aperit, Æ. VI, 12. — *futuris* dapibus, Æ. I, 210. — scenis, Æ. I, 429. — regnis instans, Æ. I, 504. — fatis, Æ. II, 246. — sæclis, Cat. XI, 15. — *futuros* morsus mensarum, Æ. III, 394. — motus, Æ. IV, 297. — Æneadas magnos cecinit, Æ. VIII, 340. — comites deos, Cir. 338. — *futuras* in pace gentes, Æ. IV, 504.

Summa : hæc summa est, Æ. IV, 237. — hæc summa belli, Æ. XII, 34.

572. — *summam* belli credere puero, Æ. X, 70.

Summus: summum cacumen, G. II, 28. — ulceris os, G. III, 453. — tecti, G. IV, 385. — decus, Cu. 316. — *summa* arena, G. III, 493. — res, Æ. II, 322. — dies, Æ. II, 324. — potestas, Æ. X, 100. — *summi* patris, Æ. I, 665. — tecti, Æ. II, 302; IV, 186. — culminis, Æ. II, 458. — Olympi regnator, Æ. VII, 558. — tecti laquearia, Æ. VIII, 25. — thoracis oras, Æ. XII, 381. — *summæ* arcis, Æ. II, 166. — Idæ jugis, Æ. II, 801. — arcis custodibus, Æ. IX, 151. — *summo* mari, Æ. I, 110. — *summum* aera, G. II, 123. — apicem, Æ. VII, 64; XII, 492. — corpus, Æ. XII, 376. — *summe* deum, Æ. XI, 785. — *summo* de culmine, G. I, 402. — pulvere signent vestigia, G. III, 171. — fluctu, Æ. I, 105. — æthere, Æ. I, 223. — ab summo Jove, Æ. I, 380. — summo ore tenus, Æ. I, 737. — umbone, Æ. II, 546. — de vertice, Æ. II, 682. — quo tumulo virgulta, Æ. III, 22. — monte, Æ. III, 655. — vertice, Æ. IV, 168. — certamine, Æ. V, 196. — pectore, Æ. V, 558. — ab Jove, Æ. VI, 123. — de culmine, Æ. VII, 512. — in summo arcis stabit, Æ. VIII, 652. — summo de gurgite, Æ. IX, 23. — in vertice, Æ. XI, 526. — Olympo, Æ. XI, 726. — certamine, Æ. XI, 891. — e summo tumulo prospiciens, Æ. XII, 134. — summo Taburno, Æ. XII, 715. — ab æthere, Æ. XII, 853. — a capite, Cir. 120. — in vertice, Cir. 307. — de vertice, Cir. 319. — dorso, Mor. 41. — *summa* in aqua nantes colludere plumas, G. I, 369. — ex arbore, G. II, 300; IV, 557. — arena vestigia ponat, G. III, 195. — unda caput extulit, G. IV, 352. — unda, Æ. I, 127. — ab arce, Æ. II, 41. — ex arce, Æ. IV, 410; VI, 519. — ab unda, Æ. VI, 357. — arce, Æ. VII, 70. — urbe, Æ. VII, 171. — in arce, Æ. IX, 86. — ab aure, Æ. IX, 417. — vi, Æ. IX, 532. — de -o, Æ. XI, 302. — ab hasta, Æ. XI, 747. — vi, Æ. XII, 552. — arce, Cir. 14. — manu, Mor. 108. — *summæ* silvæ, G. III, 199. — *summos* montes, Æ. XII, 113. — *summas* arenas æquabis, G. II, 232. — per ulmos, G. II, 361. — herbas carpentem, G. III, 465. — undas, Æ. I, 147. — arces, Æ. II, 615; XII, 654, 698. — setas, Æ. VI, 245. — ad arces, Æ. XI, 478. — cristas, Æ. XII, 493. — *summa* villarum culmina, E. I, 83. — papavera carpens, E. II, 47. — flagella, G. II, 300. — Lycæi, G. III, 314; IV, 539. — flumina libant, G. IV, 55. — rerum fastigia, Æ. I, 342. — ad delubra, Æ. II, 225. — tabulata, Æ. II, 463. — super culmina, Æ. II, 695. — ad fastigia, Æ. II, 758. — scopuli petit, Æ. V, 180. — per summa æquora, Æ. V, 819. — summa cacumina, Æ. VI, 678. — per gramina, Æ. VII, 808. — tegmina, Æ. X, 476. — tempora, Æ. XII, 174. — oscula, Æ. XII, 434. — juga, Cu. 45. — ad cacumina, Cu. 141. — *summis* rupibus, G. II, 186. — cornibus exstant, G. III, 370. — tectis, Æ. II, 460. — in montibus, Æ. II, 626. — viribus, Æ. V, 226; IX, 531, 744. — rebus, Æ. IX, 199. — de rebus, Æ. IX, 227. — pro turribus, Æ. IX, 575. — montibus, Æ. X, 766. — ripis, Æ. XI, 547. — in montibus, Æ. XI, 837. — coriis, Mor. 94.

Sumo: sumit pœnas ex sanguine, Æ. XI, 720. — pœnam ex sanguine, Æ. XII, 949. — *sumunt* ora horrenda, G. II, 387. — *sumsi* arma impia, Æ. XII, 31. — *sumat* quæ prima exordia, Æ. IV, 284. — *sume* pedum, E. V, 88. — pater, Æ. V, 533. — *sumite* jamdudum pœnas, Æ. II, 103. — *sumere* formas rerum, E. VI, 36. — pœnas sceleratas, Æ. II, 576. — pœnas optavit, Æ. VI, 501. — tibi thyrsos, Æ. VII, 390. — *sumsisse* pœnas laudabor, Æ. II, 585. — *sumtis* pharetris, G. II, 125. — armis juvenalibus, Æ. II, 518. — in armis, Æ. II, 676.

Sumtus opus, Mor. 66.

Suo : suta alvearia corticibus cavatis, G. IV, 33. — per ærea haurit latus, Æ. X, 313.

Supellex virgea vilisque, G. I, 165.

Super abjectum nixus, Æ. X, 736. — acervum stragis procubuisse, Æ. VI, 504. — adventu Teucrum, Æ. VII, 344. — æthera notus, Æ. I, 379. — agmina incidit, Æ. II, 466. — agmine, Cu. 279. — amicum se projecit, Æ. IX, 444. — amnem fugit, Æ. XI, 562. — arbore sidunt, Æ. VI, 203. — arce adstitit, Æ. VI, 17. — arma, Æ. I, 295; X, 488, 841. — armis, Æ. VI, 217. — arvorum cultu canebam, G. IV, 559. — auras errare, Æ. VII, 557. — cælum, Cu. 340. — carinis, Cu. 345. — clipeum intonat, Æ. IX, 709. — culmina labentem, Æ. II, 695. — Cythera alta, et Idalium, Æ. I, 680. — dona omnia, Æ. IX, 283. — dumis, Cu. 153. — fines usque, Æ. XI, 317. — fluctus, Cu. 353. — fronde viridi, E. I, 81. — funere moritura virgo, G. III, 263. — galeam comtus, Æ. VII, 751. — Garamantas proferet imperium, Æ. VI, 795. — gramine, Cu. 68. — hæc, Æ. IX, 168; X, 556, 897; XI, 685. — herbas madefecerat, Æ. V, 330. — hiemes indignas, G. II, 373. — his accensa Juno, Æ. I, 29. — his incipio, Æ. II, 348. — hos advenit, Æ. VII, 803. — ignibus telisque, Cu. 318. — imperio, Æ. X, 42. — inscio, Cat. V, 15. — laude sua, Æ. IV, 233. — laude tua, Æ. IV, 273. — Lauso rogitat, Æ. X, 839. — nata lacrimans, Æ. VII, 358. — nocte media, Æ. IX, 61. — ocellos, Cir. 347. — omnia adjiciunt speluncam, Æ. VIII, 303. — ossa recubans, Æ. VIII, 297. — ostro strato discumbitur, Æ. I, 700. — Pergama venit saltu, Æ. VI, 515. — Priamo multa rogitans, Æ. I, 750. — quem, G. III, 260. — quem adsistens, Æ. V, 490. — quos imminet, Æ. VI, 602. — saxo, G. II, 351. — silice, Cat. XI, 46. — super quam speluncam tendere iter haud poterant volantes, Æ. VI, 239. — tempora, Æ. V, 855. — toro locat, Æ. IV, 507. — vallem hanc jacet planities, Æ. XI, 526.

Super (adverbialiter) satis una superque, Æ. II, 642. — mihi sola mei Astyanactis imago, Æ. III, 489. — ipsa dedissem, Æ. IV, 606. — errat, Æ. IV, 684. — effundit voces, Æ. V, 482. — implentur, Æ. V, 497. — incumbens, Æ. V, 858. — reponunt vestes, Æ. VI, 221. — infundens oleum, Æ. VI, 254. — ira super, Æ. VII, 462. — imminet Ida, Æ. X, 384. — procubuit super, Æ. XI, 150. — dejicis Pagasum, Æ. XI, 670. — premit turba, Æ. XI, 880. — ipse secutus, Æ. XII, 301.

Superaddo : superaddita poculis vitis, E. III, 38. — *superaddite* carmen tumulo, E. V, 42.

Superbia : nec tanta superbia victis, Æ. I, 529.

Superbus tauro, Æ. V, 473. — spoliis et nece Geryonæ, Æ. VIII, 202. — emicat in currum, Æ. XII, 326. — Noctuinus, Cat. IV, 8. — Eryx, Cat. XI, 6. — *superbi* victoris, G. III, 226. — *superbo* ostro, Æ. I, 639. — conjugio, Æ. III, 475. — bello, Æ. VIII, 118. — imperio, Æ. VIII, 481. — de rege, Æ. XI, 15. — *superbum* bello populum, Æ. I, 21. — regnatorem, Æ. II, 556. — Ilium, Æ. III, 2. — juvenem, Æ. III, 326. — hostem, Æ. IV, 424. — Rhamnetem, Æ. IX, 324. — cæde te quærens, Æ. X, 514. — *superbam* animam, Æ. VI, 818. — *superbum* Tibur, Æ. VII, 630. — insigne, Æ. VIII, 683. — genus, Æ. XI, 340. — *superbe* Noctuine, Cat. IV, 1, 3, 4. — *superba* voce, Æ. VII, 630. — *superbi* auro spoliisque postes, Æ. II, 504. — opibus ibant, Æ. V, 268. — *superbos* gressus, G. III, 117. — amantes, G. III, 217. — Pometios, Æ. VI, 775. — debellare, Æ. VI, 854. — Laurentes, Æ. VIII, 613. — fratres, Æ. XI, 695. — dominatus, Cat. XI,

37. — *superbas* gentes, Æ. I, 523. — sedes, Æ. II, 785. — vires, Æ. XI, 539. — *superba* fastidia pati, E. II, 15. — jussa, Æ. X, 445; XII, 877. — *superbis* foribus, G. II, 461. — aulæis, Æ. I, 697. — ratibus, Æ. IV, 540. — tectis, Æ. VII, 12. — foribus, Æ. VIII, 196. — postibus, Æ. VIII, 721. — verbis, Æ. IX, 634. — animis, Æ. XI, 715. — dominis, Æ. XII, 236.

Supercilium hirsutum, E. VIII, 34. — *supercilio* tramitis clivosi, G. I, 108. — *supercilia* prisca cui sunt, Cop. 34.

Superemineo: supereminet gradiens deas omnes, Æ. I, 501. — omnes viros, Æ. VI, 857. — humero undas, Æ. X, 765.

Superjacio: superjacit pontus undam scopulos, Æ. XI, 625.

Superimmineo: superimminet sequens ense Alsum, Æ. XII, 306.

Superimpono: superimponas arma, exuvias lectumque, Æ. IV, 497.

Superinjicio: superinjice frondes raras, G. IV, 46.

Superinsterno: superinsternor humeros et colla pelle leonis, Æ. II, 722.

Superne unde volvitur amnis, Æ. VI, 658. — lucens crista, Cu. 169. — corruere, Cu. 349.

Supero adscensu fastigia tecti, Æ. II, 303. — *superas* saxa Timavi, E. VIII, 6. — *superat* oleaster, G. II, 314. — humor omnibus, G. II, 331. — juventas gregibus, G. III, 63. — pars altera curæ, G. III, 286. — incautum clam ferro, Æ. I, 350. — et vescitur aura, Æ. III, 339. — quoniam Fortuna, Æ. V, 22. — non superat alter carior, Æ. XII, 639. — superat quid mihi, Æ. XII, 873. — *superant* fetus, G. I, 189. — montes, G. III, 270. — vix limen ubere, G. III, 317. — capite et cervicibus, Æ. II, 219. — qui superant amissis navibus, Æ. V, 713. — superant flexus, Æ. VIII, 95. — fossas egressi, Æ. IX, 314. — fata, Æ. XII, 676. — *superabat* amissa palma Acestes, Æ. V, 519. — *superavimus* captæ urbi, Æ. II, 643. — casus, Æ. XI, 244. — *superabit* terra scrobibus repletis, G. II, 235. — *supera* dominam donis, Æ. III, 439. — iramque minasque votis, Æ. VIII, 61. — *superate* vos jugum, Æ. VI, 676. — *superes* remis amnem, Æ. VIII, 58. — *superet* Mantua nobis, E. IX, 27. — Creusa et Ascanius, Æ. II, 597. — *superent* quibus hoc dedisti, Æ. V, 195. — *superare* Phœbum canendo, E. V, 9. — viam saltu, G. III, 141. — fontem Timavi, Æ. I, 244. — possim labores, Æ. III, 368. — locum priorem tendunt, Æ. V, 155. — Gyan, Æ. V, 184. — *superans* animis, Æ. V, 473. — jugo, Æ. XI, 514. — *superante* salo, Æ. I, 537. — Vulcano, Æ. II, 311. — forma, Æ. VIII, 208. — flamma, Cu. 313. — *superanda* est fortuna, Æ. V, 710.

Superstes genitor, Æ. XI, 160.

Superstitio non vana et ignara deorum, Æ. VIII, 187. — una quæ reddita divis, Æ. XII, 817.

Supersto: superstans lapsum immolat, Æ. X, 540.

Supersum: quod superest, G. II, 346; IV, 51. — superest deducere terram, G. II, 354. — superest Cloanthus, Æ. V, 225. — quod superest, Æ. V, 691, 796; IX, 157; XI, 15. — si qua super fortuna laborum est, Æ. VII, 559. — neque enim fuga super ulla pericli (est), Æ. VIII, 251. — *supersunt* vix septem, Æ. I, 383. — populi auxilio, Æ. XI, 420. — *supereram* unus, Æ. II, 567. — *supererit* vix una sedes, Cir. 192. — *super* tibi *erunt* qui cupiant, E. VI, 6. — *supersit* modo vita, G. III, 10. — si *supersint* spatia plura, Æ. V, 325. — *superesse* nequeat labori, G. III, 127. — tantum maris fessis, Æ. V, 616. — per annos decem, Æ. VIII, 399. — te superesse velim, Æ. IX, 212. — nepotem liceat, Æ. X, 47. — patri, Cat. XIV, 8.

Superus: superi Olympi, Æ. II,

779. — *supero* regi Cælicolum, Æ. III, 20. — polo, CAT. XI, 28. — *superum* ad lumen, Æ. VI, 680. — *Superi* Manesque quæ dabant (responsa), Æ. X, 34. — ubi adnuerint, Æ. XI, 20. — *superum* vi, Æ. I, 4. — signat honore, Æ. VI, 781. — superum ad sedes, CIR. 204. — *superis* indignum fuit, G. I, 491. — si placet, Æ. II, 659. — postquam visum, Æ. III, 2. — is labor, Æ. IV, 379. — aversa voluntas, Æ. XII, 647. — divis, Æ. XII, 817. — te restitui, CU. 223. — per *superos* oro, Æ. II, 141. — per superos testor, Æ. III, 600. — superos precati viri, Æ. V, 529. — per superos juro, Æ. VI, 459. — ad superos fleti Dardanidæ, Æ. VI, 481. — apud superos commissa piacula, Æ. VI, 568. — superos flectere si nequeo, Æ. VII, 312. — superos sic precatur, Æ. XI, 784. — ad superos succedet, Æ. XII, 234. — ad superos volitare, CIR. 522. — *superas* ad auras veniebat, G. IV, 486; Æ. V, 427; VI, 128. — sub auras, Æ. VII, 768. — *supera* convexa, Æ. VI, 241, 750. — alta tenentes, Æ. VI, 788. — ardua linquens, Æ. VII, 562. — convexa, Æ. X, 251. — *superi!* Æ. VI, 872. — o superi! Æ. VIII, 572. — *superis* ab oris, Æ. II, 91. — regnis, Æ. VI, 584. — immissa Alecto, Æ. X, 40. — in sedibus, Æ. XI, 532.

Supervenio : supervenit timidis, E. VI, 20. — lapso, Æ. XII, 356.

Supervolito : supervolitaverit tecta alis, E. VI, 81; CIR. 51.

Supervolo : supervolat hasta tremebunda, Æ. X, 522.

Supino : supinatas aquiloni ostendere glebas, G. II, 261.

Supinus : supini colles, G. III, 555. — *supinos* colles, G. II, 276. — *supinas* manus, Æ. III, 176. — *supinis* manibus, Æ. IV, 205.

Suppleo : supplet remigium, Æ. III, 471. — fetura gregem *suppleverit*, E. VII, 36.

Supplex tende munera, G. IV, 534. — aris imponat honorem, Æ. I, 49. — Juno, Æ. I, 64. — tua numina posco, Æ. I, 666. — tendit manus, Æ. III, 592. — dicitur orasse Jovem, Æ. IV, 205. — cogitur submittere animos, Æ. IV, 414. — affare hostem, Æ. IV, 424. — petam connubia, Æ. IV, 535. — veneratur Larem, Æ. V, 745. — oraveris, Æ. VI, 91. — ut te peterem, Æ. VI, 115. — veni, Æ. VIII, 145. — eadem venio, Æ. VIII, 382. — Jovem precatus, Æ. IX, 624. — effatur talia, Æ. X, 523. — venio, Æ. XI, 365. — prima tela tua tenens fugit, Æ. XI, 559. — ille protendens dextram, Æ. XII, 930. — resperserat aras, CIR. 525. — *supplicis* jura fidemque, Æ. II, 542. — *supplice*, sic merito, recepto, Æ. III, 667. — *supplicibus* donis, Æ. III, 439. — votis, Æ. VIII, 61.

Suppliciter ferebant peplum, Æ. I, 481. — venerans aram, Æ. XII, 220.

Supplicium triste te manebit, Æ. VII, 597. — ad supplicium reposcunt regem, Æ. VIII, 495. — nimium crudele luisti, Æ. XI, 842. — *supplicio* alio dignam, CIR. 419. — *supplicia* hausurum spero, Æ. IV, 383. — dira tegentem, Æ. VI, 499. — malorum expendunt, Æ. VI, 740. — infanda expendimus, Æ. XI, 258. — heu! supplicia dira meorum, Æ. XI, 274.

Suppono : supponunt cultros, Æ. VI, 248. — *supponat* falcem aristis, G. I, 348. — *supponite* civibus ignem, Æ. XI, 119. — *supposta* (supposita) furto Pasiphae, Æ. VI, 24. — *supposita* de matre creavit, Æ. VII, 283. — *suppositi* cultri vix tinguntur sanguine, G. III, 492.

Supprimo : supprimite flamina venti, CIR. 404.

Supra nubem volat, G. I, 364. — morem, G. II, 227. — modum ira, G. IV, 236. — caput adstitit, Æ. III, 194; IV, 702; V, 10. — æquora, Æ. IV, 240. — circumque supraque, Æ. VII, 32. — toto vertice est, Æ. VII, 784;

IX, 29; XI, 683. — venabula, Æ. IX, 553. — omnia est animus, Æ. XI, 510. — homines, supra deos ire pietate, Æ. XII, 839.

Supra alluit mare, G. II, 158; Æ. VIII, 149.

Supremum congemuit, Æ. II, 630. — voce ciemus, Æ. III, 68.

Supremus : suprema hæc (fames) nos manebat, Æ. VII, 128. — salus, Æ. XII, 653. — *supremum* laborem Trojæ, Æ. II, 11. — honorem, Æ. XI, 61, 76. — ad supremum est ventum, Æ. XII, 803. — *supremam* noctem, Æ. VI, 513. — *supremo* digressu, Æ. III, 482; VIII, 583. — lumine, Æ. VI, 735. — *suprema* macie, Æ. III, 590. — sorte, Æ. V, 190. — nocte, Æ. VI, 302. — de gente, Æ. VII, 220; X, 350. — *supremos* montes, G. IV, 460. — cineres, Æ. X, 59. — *suprema* cineri ferebant, Æ. VI, 213. — *supremis* muneribus, Æ. XI, 25.

Sura : suras evincta cothurno, E. VII, 32. — vincire cothurno, Æ. I, 337. — incluserat auro, Æ. XI, 488; XII, 430.

Surculus, G. II, 87.

Surdus : surdis non canimus, E. X, 8.

Surgo : surgit carduus, E. V, 39. — quæ sententia nunc animo, Æ. I, 582. — strato Palinurus, Æ. III, 513. — mihi nova facies, Æ. VI, 104. — surgit, Æ. VIII, 68. — e stratis ad opera, Æ. VIII, 415. — pugna, Æ. IX, 667; XI, 635. — ab Arpis in Teucros, Æ. X, 28. — solio, Æ. X, 117. — Drances, Æ. XI, 342. — discordia, Æ. XII, 313. — *surgunt* de semine, G. II, 14. — læta, G. II, 48. — quorum jam mœnia, Æ. I, 437. — magna æquora, Æ. III, 196. — quoties astra, Æ. IV, 352. — de vertice pennæ, Æ. X, 187. qua tegmina humeri, Æ. X, 476. — ductori altius iræ, Æ. X, 814. — *surgebat* Lucifer jugis Idæ, Æ. II, 801. — dies primo Eoo, Æ. III, 588. — *surgebant* cui ærea limina gradibus, Æ. I, 448. — valle platanus, Cu. 122. — *surrexit* Etruria furiis justis, Æ. VIII, 494. — *surget* aurea gens, E. IV, 9. — Aurora, G. I, 446. — Silvius primus ad auras, Æ. VI, 762. — quod mixtum (genus), Æ. XII, 838. — *surge* age, Æ. III, 169; VIII, 59; X, 241. — *surgamus*, E. X, 75. — *surgat* animo sententia, Æ. IX, 191. — *surgere* incipiant silvæ, E. VI, 39. — potuere messes, G. I, 161. — luna videtur, G. I, 396. — quæ regna surgere conjugio cernes, Æ. IV, 47. — surgere lunam videt, Æ. VI, 453. — mortalem ab umbris indignatus, Æ. VII, 771. — quam sensit, Cir. 221. — *surgens* oleaster, G. II, 182. — effert caput Tisiphone, G. III, 553. — a puppi ventus, Æ. III, 130; V, 777. — Aurora, Æ. IV, 129; XI, 1. — per lubrica opposuit sese, Æ. V, 335. — per tacitum Ganges, Æ. IX, 30. — clamor, Æ. XI, 832. — laurus, Cu. 401. — *surgentis* Iuli spes, Æ. VI, 364; X, 524. — *surgentem* imbrem, G. I, 374. — Zephyrum, G. III, 134. — arcem Carthaginis, Æ. I, 366. — Ascanium, Æ. IV, 274. — in cornua cervum, Æ. X, 725. — ad solem, Æ. XII, 172. — *surgente* die, G. III, 400. — *surgentes* Austros, G. II, 333; Æ. III, 481. — columnas, G. III, 29. — herbas atterat, G. IV, 12. — *surgentia* Tyro bella, Æ. IV, 43. — sidera, Æ. VI, 851. — surgentibus ventis, G. I, 356. — astris, G. I, 440. — undis, Æ. VI, 354.

Sus Sabellicus exacuit dentes, G. III, 255. — sus horridus fiet, G. IV, 407. — ingens inventa sub ilicibus, Æ. III, 390; VIII, 43. — alba concolor fetu procubuit, Æ. VIII, 83. — *suis* setigeri fetum, Æ. XII, 170. — terga, Mor. 57. *sues* immundi, G. I, 400. — fregere glandem, G. II, 72. — læti redeunt glande, G. II, 520. — setigeri sævire, Æ. VII, 17. — *suum* magnorum terga horrentia, Æ. I, 635. — *sues* ægros quatit tussis, G. III, 497. — tot cædit,

Æ. V, 97. — sætigeros in flammam jugulant, Æ. XI, 198.

Suscipio : suscipit Anchises, Æ. VI, 723. — quod Roma, Cu. 359. — *suscepit* ignem foliis, Æ. I, 175. — *suscipiunt* famulæ, Æ. IV, 391. — pateris cruorem, Æ. VI, 249. — dominam, Æ. XI, 806. — *suscepta* si mihi fuisset soboles de te, Æ. IV, 327. — *susceptum* munus, Æ. VI, 629; Cat. VI, 1.

Suscito : suscitat terga (telluris), G. I, 97. — tibi pœnas, G. IV, 456. — in arma deos, Æ. II, 618. — ira vim, Æ. V, 454. — cinerem et ignes, Æ. V, 743; VIII, 410. — Evandrum lux, Æ. VIII, 455. — in arma viros, Æ. IX, 463. — spes iras, Æ. X, 263. — in prælia Tarchonem, Æ. XI, 728. — se ira Æneas, Æ. XII, 108. — cædem nullo discrimine, Æ. XII, 499.

Suspectus cæli ad ætherium Olympum, Æ. VI, 579. — suspectu vasto turris, Æ. IX, 530.

Suspendo : suspendit aranea casses, G. IV, 247. — columbam malo ab alto, Æ. V, 489. — collo ensem, Æ. XI, 22. — spicula ex humero, Æ. XI, 575. — capita curru, Æ. XII, 512. — altius ad sidera, Cir. 7. — *suspendunt* oscilla ex pinu, G. II, 389. — ceras tenaces, G. IV, 162. — *suspendi* tholo dona, Æ. IX, 408. — *suspenderat* humeris habilem arcum, Æ. I, 318. — *suspendet* arma capta Quirino, Æ. VI, 860. — *suspendat* nidum hirundo, G. IV, 307. — *suspendere* sulco tenui, G. I, 68. — vestes, Æ. XII, 769. — *suspensa* fluctu ferret iter per mare, Æ. VII, 810. — suspensa sit capillo spes, Cir. 321. — de navibus puella, Cir. 389. — *suspensum* excitat omnis sonus, Æ. II, 729. — multo numine, Æ. III, 372. — te tenebo, Æ. VI, 722. — *suspensam* me insomnia terrent, Æ. IV, 9. — mentem, Æ. V, 827. — saxis rupem, Æ. VIII, 190. — vestem, Cir. 144. — *suspensi* mittimus Eurypylum, Æ. II, 114. — *suspensæ* ad ventos aliæ, Æ. VI, 741. — *suspensa* jugo aratra, E. II, 66. — robora focis, G. I, 175. — cacumina, Cu. 53. — vestigia, Cir. 212. — terga, Mor. 56.

Suspicio : suspicis ortus signorum, E. IX, 46. — suspicit fastigia urbis, Æ. I, 438. — exstantem, Æ. VI, 668. — altum ad sidera, Cir. 218. — *suspiciunt*, Æ. VIII, 527. — *suspexeris* agmen nare, G. IV, 59. — *suspiciens* cælum, G. I, 376; Æ. I, 899; XII, 196. — lunam, Æ. IX, 403. — auras, Æ. X, 899 — *suspecti* tibi sint imbres, G. I, 443. — *suspectas* habuisse domos, Æ. IV, 97. — *suspecta* dona Danaum, Æ. II, 36. — arva, Æ. III, 550.

Suspiro : suspirans ille quærenti talibus, Æ. I, 371.

Sustento : sustentat fratrem dextra Alcanoris, Æ. X, 339. — Venus opes, Æ. X, 609. — virum fama, Æ. XI, 224. — *sustentant* aciem pro portis, Æ. XII, 662. — *sustentare* telis Teucros, Æ. XI, 873. — *sustentata* anceps puppis, Æ. X, 304.

Sustineo : sustinet umbram ingentem, G. II, 297. — patriam parvosque nepotes, G. II, 515. — unda orbes ferratos tergo, G. III, 361. — pinum inter medias, Æ. VII, 398. — cui galea Chimæram, Æ. VII, 786. — humero orbes, Æ. VIII, 137. — nubem belli, Æ. X, 810. — umbo, Æ. X, 884. — a jugulo dextram, Æ. XI, 750. — lances æquato examine, Æ. XII, 726. — quam non *sustinuit* lorica, Æ. IX, 708. — sustinuit ipsum morando, Æ. X, 799.

Susurro : susurrant apes tractim, G. IV, 260. — *susurrantis* lymphæ, Cu. 104. — venti, Cu. 154.

Susurrus : susurro levi, E. I, 56. — resonante domum, Cu. 120.

Sutilis cymba, Æ. VI, 414. — balteus, Æ. XII, 273.

Sutum vide *Suo*.

Suus sopor occupat artus, G. IV, 190. — partus Veneri, Æ. VII, 321. — *sua* voluptas trahit, E. II, 65. — laurea Phœbo, E. VII, 62. — fortuna per-

acta, Æ. III, 494. — seminat arbos, Æ. VI, 206. — cupido, Æ. IX, 185. — cuique stat dies, Æ. X, 467. — forma recessit, Æ. XI, 70. — dextra, Æ. XI, 118. — *sui* nati corpus, E. V, 22. — cara pignora, E. VIII, 92. — *suæ* artis non immemor, G. IV, 440. — conjugis memor, Æ. X, 281. — *suo* nepoti, Æ. IX, 362. — *suum* honorem, G. II, 393. — solem, Æ. VI, 641. — *suam* nutricem, Æ. IV, 633. — *suum* munus, Æ. VI, 142. — augurium secundent, Æ. VII, 260. — *suo* more, G. IV, 66. — *sua* in arbore, E. I, 38. — *suo* vere, G. IV, 22, et alibi.

TAC

Tabella parva locat lumina, Mor. 19. — tabella picta ornabo templa, Cat. VI, 5.

Tabeo: tabentes sale artus, Æ. I, 173. — genæ, Æ. XII, 221.

Taberna famosa, Cop. 3.

Tabes: tabe crudeli quos peredit amor, Æ. VI, 442.

Tabesco: tabescere sordibus patiar, Cir. 249.

Tabidulus: tabidulam mortem, Cir. 182.

Tabidus: tabida lues, Æ. III, 137.

Tabula: tabula lævi componit illam, Mor. 44. — *tabulæ* apparent per undas, Æ. I, 119. — tabulas corripuit flamma, Æ. IX, 537.

Tabularium: tabularia populi vidit, G. II, 502.

Tabulatum: tabulata sequi, G. II, 361. — summa dabant juncturas, Æ. II, 464. — inter tabulata, Æ. XII, 672.

Tabum: tabo infecit pabula, G. III, 481. — turpi dilapsa cadavera, G. III, 557. — maculant terram, Æ. III, 29. — atro fluentia membra, Æ. III, 626. — tristi pallida ora, Æ. VIII, 197. — fluentes, Æ. VIII, 487. — atro fluentia ora, Æ. IX, 472.

Taceo: tacet omnis ager, Æ. IV, 525. — nec *tacui* demens, Æ. II, 94. — *tacuissem* vimen acanthi, G. IV, 123. — *tacentia* nocte late loca, Æ. VI, 265.

Tacitus sublegi carmina, E. IX, 21. — mecum voluto, E. IX, 37. — decedere sperasti, Æ. IV, 306. — vestigia

TÆD

lustrat, Æ. XI, 763. — *tacitum* pectus, Æ. I, 502. — vulnus, Æ. IV, 67. — nemus. Æ. VI, 386. — limen, Æ. VII, 343. — *tacitæ* lunæ silentia, Æ. II, 255. — *tacitum* quis te relinquat? Æ. VI, 842. — per tacitum, Æ. IX, 31. — *tacitam* se prodit, G. II, 254. — Tyndarida, Æ. II, 568. — te edat dolor, Æ. XII, 801. — *tacito* cælo, Æ. III, 515. — incessu, Æ. XII, 219. — obtutu stetit, Æ. XII, 666. — cubili, Cir. 209. — *tacita* unda, Æ. VIII, 87. — tacita voce, Cu. 411. — *taciti* ventura videbant, Æ. II, 125. — incidere funem, Æ. III, 667. — aptent classem, Æ. IV, 289. — *tacitis* luminibus, Æ. IV, 364. — silvis latet, Æ. VII, 505. — incumbere remis, Æ. VIII, 108. — undis, Æ. X, 227. — Amyclis Æ. X, 564.

Tactus: ad tactum dura pellis, G. III, 502. — *tactu* mala vipera, G. III, 416. — lambere flamma comas, Æ. II, 683. — abstinuit, Æ. VII, 618.

Tæda fumida, Æ. IX, 76. — *tædæ* pertæsum fuisset, Æ. IV, 18. — *tædæ* pingues, E. VII, 49. — funestæ, Æ. VII, 322. — *tædas* silva ministrat, G. II, 431. — conjugis prætendi, Æ. IV, 339. — moretur, Æ. VII, 388. — fumantes fixit, Æ. VII, 457. — depellere ratibus, Æ. IX, 109. — ardentes jactant, Æ. IX, 568. — accendit Erinnys, Cu. 245. — *tædis* erecta pyra, Æ. IV, 505. — struxere pyram, Æ. VI, 214. — fumea lumina, Æ. VI, 593. — castis adolet altaria, Æ. VII, 71. — flagrantia lumina, Cu. 215.

Tædet tueri convexa cæli, Æ. IV, 451. — perferre laborem, Æ. V, 617. — vellere spicula, Æ. X, 888.

Tædium : tædia tanta laudis te ceperunt, G. IV, 332.

Tænia vittæ fit coluber, Æ. VII, 352. — *tæniis* puniceis evincti tempora, Æ. V, 269.

Talare : talaria aurea nectit pedibus, Æ. IV, 239.

Talentum magnum argenti dat, Æ. V, 248. — *talenta* auri argentique, Æ. V, 112; X, 531. — duo magna auri, Æ. IX, 265. — argenti defossa, Æ. X, 526. — auri eborisque portantes, Æ. X, 333.

Talis amor, E. VIII, 85, 89. — Cyllarus, G. III, 89. — gens effrena virum, G. III, 381. — erit mutato corpore, G. IV, 413. — erat Dido, Æ. I, 503. — non fuit Achilles, Æ. II, 541. — Dares, Æ. V, 375. — species, Æ. VI, 208. — halitus, Æ. VI, 240. — se infert Mezentius, Æ. X, 768. — Turnus, Æ. XII, 337. — ductor, Æ. XII, 456. — se tulit, Æ. XII, 860. — genitor, Æ. XII, 933. — *tale* carmen, Æ. V, 45. — specimen, G. II, 241. — nil verebar, Æ. IX, 207. — quid ne videret, Æ. XI, 417. — officium, Cu. 412. — velum, Cir. 35. — malum, Cir. 432. — decus, Cir. 481. — numen, Cat. XII, 9. — aliquid meditans, Mor. 86. — *talis* artis repertorem, Æ. VII, 772. — belli, Cir. 303. — *talem* dives arat Capua, G. II, 224. — se ferebat, Æ. I, 503. — qui genuere parentes? Æ. I, 606; X, 597. — casum, Æ. III, 265. — pestem, Æ. III, 620. — non talem illum promisit, Æ. IV, 227. — talem reginam, Æ. VII, 404. — partum, Æ. IX, 298. — animam, Æ. XI, 408. — te venerarer, Cir. 18. — annum diemque, Cir. 28. — puellam, Cir. 522. — *tali* munere, E. V, 53. — carmine, E. V, 81. — honore, Æ. I 335. — voce, Æ. I, 406; IX, 17. — auxilio, Æ. II, 521. — conjugio, Æ. IV, 48. — peste, Æ. IV, 90. — ore, Æ. IV, 276. — remigio, Æ. V, 280. — munere, Æ. V, 651. — templo, Æ. VII, 192. — discrimine, Æ. IX, 210. — statione, Æ. X, 297. — tempore, Æ. XI, 303. — militia, Æ. XI, 585. — monstro, Æ. XII, 874. — munere, Cir. 18. — ritu, Cir. 36. — rumore, Cir. 87. — de clade, Cir. 89. — scoria, Cir. 249. — nutu, Cat. XII, 9. — *tales* curas, Æ. I, 227; IV, 551. — casus, Æ. III, 182. — fletus, Æ. IV, 437. — voces, Æ. V, 409, 723; VIII, 70. — questus, Æ. V, 780. — insidiæ, Æ. VI, 399. — hymenæos, Æ. VII, 555. — animos, Æ. IX, 249. — pœnas, Æ. X, 669. — ad pugnas, Æ. XI, 278. — viros, Æ. XI, 285. — colores, Æ. XII, 69. — vincere voluit, Cu. 193. — caussas, Cir. 254. — *talia* audent fures, E. III, 16. — sæcla, E. IV, 46. — fieri mandat, E. V, 41. — non curat Amor, E. X, 28. — cui curæ, G. IV, 113. — volutans, Æ. I, 50. — refert, Æ. I, 94, 208. — jactanti, Æ. I, 102. — fatur, Æ. I, 131, 256; III, 485; V, 16, 79, 464, 532; VI, 36; VII, 330; VIII, 559; IX, 280; XI, 501; XII, 228. — moliri, Æ. I, 563. — fando, Æ. II, 6. — reddit, Æ. II, 323. — quæ curet, Æ. II, 536. — jactabam, Æ. II, 588. — memorans, Æ. II, 650. — vociferans, Æ. II, 679; X, 651. — fundebat, Æ. III, 344. — passus, Æ. III, 628. — monstrabat, Æ. III, 690. — quis abnuat, Æ. IV, 107. — mandat, Æ. IV, 222. — dicentem, Æ. IV, 362. — cernenti, Æ. IV, 408. — inter media, Æ. IV, 663. — dicta, Æ. V, 852; IX, 431; X, 583, 599. — fanti, Æ. VI, 46. — fata conticuit, Æ. VI, 53. — opera, Æ. VI, 183. — cœpit, Æ. VI, 372. — Graiis instaurate, Æ. VI, 529. — per talia, Æ. VI, 537. — talia monstra, Æ. VII, 21. — arcana, Æ. VII, 122. — connubia, Æ. VII, 555. — per Latium, Æ. VIII, 18. — celebrant, Æ. VIII, 303. — dona, Æ. VIII, 729. — gessi tecum, Æ. IX, 203. — breviter Nisus, Æ. IX, 353. — jactantem, Æ. IX, 621.

mi, Æ. IV, 343. — fremunt lamentis, Æ. IV, 668. — densa ferarum rapit, Æ. VI, 8. — aurea subeunt, Æ. VI, 13. — sub tecta Sibyllæ, Æ. VI, 211. — intra tecta, Æ. VI, 525. — tecta prima locare, Æ. VII, 127. — ardua cernebant, Æ. VII, 160. — intra tecta vocari, Æ. VII, 168. — refugit, Æ. VII, 500. — tecta moliri, Æ. VII, 290. — celsa tyranni petit, Æ. VII, 342. — nova quærere, Æ. VII, 393. — ardua stabuli petit, Æ. VII, 512. — regis circumstant, Æ. VII, 585. — regia subibat, Æ. VII, 668. — rara domorum, Æ. VIII, 99. — Evandri subibant, Æ. VIII, 359. — alta prendere, Æ. IX, 558. — ad regia, Æ. XI, 237. — per regia, Æ. XI, 447. — domorum obsedere, Æ. XII, 132. — defendere manu, Æ. XII, 627. — *tectorum* Priami inter se pervius usus, Æ. II, 454. — limina, Æ. II, 508. — *tectis* penetralibus, G. I, 379. — in tectis, G. I, 449; IV, 38; Æ. IV, 457. — fumosis deripe cola, G. II, 242. — raris habitata mapalia, G. III, 340. — tectis, G. III, 438. — tectis exportant corpora, G. IV, 256. — nostris succedite, Æ. I, 627. — mediis parant convivia, Æ. I, 638. — fit strepitus, Æ. I, 725. — facta silentia, Æ. I, 730. — regis succurrere, Æ. II, 451. — summis eductam turrim, Æ. II, 461. — ingentibus errant, Æ. II, 489. — urbis furenti, Æ. II, 771. — attollere arcem, Æ. III, 134; XI, 213. — tectis tuis pendentia spolia, Æ. V, 393. — emovet arma, Æ. VI, 523. — superbis urit cedrum, Æ. VII, 12. — inferre verbera, Æ. VII, 336. — in altis, Æ. VII, 413. — requirit arma, Æ. VII, 460. — se sepsit, Æ. VII, 600. — galeam rapit, Æ. VII, 638. — effusa juventus, Æ. VII, 812. — bipatentibus considunt, Æ. X, 5. — in tectis Jovis, Æ. X, 758. — tectis succedere, Æ. XI, 146. — altis sese extulit, Æ. XI, 462. — non excepere illum, Æ. XI, 567. — volvitur odor, Æ. XII, 591. — venientem prospicit hostem, Æ. XII, 595.

Tecum, E. III, 32; IX, 18; X, 43; G. II, 2; Æ. I, 74; II, 675; III, 491; IV, 108; V, 83; et sæpe vulgari sensu. — anima habitet tecum, Æ. XI, 409.

Tegmen, seu *tegumen* consertum spinis, Æ. III, 594. — immane leonis torquens, Æ. VII, 666. — capiti habent galeros, Æ. VII, 689. — sub *tegmine* fagi, E. I, 1; G. IV, 566. — tegmine fulvo lupæ lætus, Æ. I, 275. — lyncis succinctam, Æ. I, 323. — projecto, Æ. IX, 577. — ærato circumfert silvam, Æ. X, 887. — pro tegmine pallæ pendent exuviæ, Æ. XI, 576. — tegmine volucri vestivit corpus, Cir. 503. — sub viridi quercus, Cat. XI, 17. — *tegmina* tuta capitum cavant, Æ. VII, 632. — capiti quis cortex, Æ. VII, 742. — armorum resolvit, Æ. IX, 518. — summa humeri, Æ. X, 476. — barbara crurum pictus acu, Æ. XI, 777.

Tego : tegit arbutus umbra, E. VII, 46. — se saxi objice, G. IV, 422. — humeros nix, Æ. IV, 250. — vultu consilium, Æ. IV, 477. — hunc lucus, Æ. VI, 138. — quos circum silva, Æ. VI, 444. — vestigia pero, Æ. VII, 690. — cætra lævas, Æ. VII, 732. — quem galea, Æ. IX, 50. — quem ingenti umbra, Æ. X, 541. — testis, Mor. 51. — si qua *tegunt*, Æ. II, 159. — tegunt Teucros mœnia, Æ. X, 22. — *tegebat* bruma, Æ. II, 472. — crines arundo, Æ. VIII, 34. — se post cratera, Æ. IX, 346. — eum turba, Æ. XI, 12. — quem pellis, Æ. XI, 771. — *texi* Turnum, Æ. XII, 148. — *texit* caput ferrugine, G. I, 467. — te pietas, Æ. II, 430. — confixum seges telorum, Æ. III, 45. — ossa cado, Æ. VI, 228. — Imaona Halesus, Æ. X, 424. — *texere* caput malæ lupi, Æ. XI, 681. — di Capenum, Æ. XII, 539. — *texerat* se hospitio, Cir. 114. — *tegat* nube fugacem, Æ. XII, 53. — *tegant* speluncæ, G. III, 145. — *tegerem* aras ramis, Æ.

III, 25. — *tegeret* lumina somno, G. IV, 414. — *tege* tempora vitta, Æ. IV, 637. — pace Latinos, Æ. VII, 426. — *tegere* humo papaver, G. I, 213. — humo discunt, G. III, 558. — hunc valeam, Æ. X, 50. — *tegendo* alitur vivitque vitium, G. III, 454. — *tegens* veste, Æ. IX, 488. — *tegentem* supplicia agnovit, Æ. VI, 498. — *tegentes* terga armis, Æ. XI, 630. — *teguntur* sub pedibus deæ, Æ. II, 227. — arboribus, Æ. VIII, 95. — *tegentur* nocte comites, Æ. IV, 123. — *tegi* corpus humo, Æ. X, 904. — ista lapide, Cop. 36. — *tectus* sub cortice ignis, G. II, 304. — recusat prodere, Æ. II, 126. — tenet se, Æ. X, 802. — galero, Mor. 121. — *tectum* ilice bustum, Æ. XI, 851. — *tectam* aciem, Æ. IX, 513. — *tecti* silvis, Æ. III, 583. — auro equi, Æ. VII, 279. — *tecta* culmina, Æ. II, 445. — *tectos* enses, Æ. III, 236.

Tela: telæ addere licia, G. I, 285. — *tela* curas solabar, Æ. IX, 489. — *telæ* molles plauduntur, Cir. 179. — *telas* percurrit pectine, G. I, 294. — putres attingere, G. III, 562. — discreverat auro, Æ. IV, 264; XI, 75. — tenues percurrens, Æ. VII, 14.

Tellus fundet munuscula, E. IV, 19. — omnis feret omnia, G. IV, 39. — mutavit glandem arista, G. I, 7. — percussa tridenti, G. I, 13. — fecunda, G. I, 67. — ferebat omnia, G. I, 127. — et æquora ponti, G. I, 469. — Saturnia, parens frugum, G. II, 173. — salsa, amara, G. II, 238. — pinguis, G. II, 248. — omnis fluctuat ære, G. II, 282. — sollicitanda, G. II, 418. — sufficit humorem, G. II, 423. — justissima fundit victum, G. II, 460. — Mavortia, G. IV, 462. — quæ potest me accipere? Æ. II, 69. — ingens aggeritur, Æ. III, 63. — sacra colitur, Æ. III, 73. — quæ prima vos tulit, Æ. III, 95. — læva tibi petatur, Æ. III, 412. — utraque, Æ. III, 416. — Au..., Æ. III, 477. — Italiæ exterrita immugiit, Æ. III, 673. — ima dehiscat, Æ. IV, 24. — Romana, Æ. IV, 275. — ulla, Æ. V, 9. — quæ servat Acestem, Æ. V, 29. — Gnosia, Æ. VI, 23. — jacet extra sidera, Æ. VI, 796. — Mæotia, Æ. VI, 800. — Romula, Æ. VI, 878. — omnis Œnotria, Æ. VII, 85. — debita fatis, Æ. VII, 120. — extrema summovet, Æ. VII, 225. — conterrita, Æ. VII, 722. — Saturnia, Æ. VIII, 329. — Vulcania, Æ. VIII, 422. — Ilia, Æ. IX, 285; XI, 245. — quæ habet funus? Æ. IX, 491. — dat gemitum, Æ. IX, 709. — concussa est pondere, Æ. IX, 752. — tremefacta solo, Æ. X, 102. — quæsita dabitur, Æ. X, 650. — mater alit, Æ. XI, 71. — spargitur lacrimis, Æ. XI, 191. — excita tremit, Æ. XII, 445. — dat gemitum, Æ. XII, 713. — producit corpora, Æ. XII, 900. — Phlegra sparsa est sanguine, Cu. 27. — florida, picta, Cu. 69. — Teucria, Cu. 305. — tumulabit, Cir. 442. — *telluris* Siculæ e conspectu, Æ. I, 34. — amore, Æ. I, 171. — optatæ gremio, Æ. III, 509. — operta, Æ. VI, 140. — tantum obivit, Æ. VI, 802. — tumulus, Cu. 395. — *telluri* sulcos infindere, E. IV, 33. — *tellurem* exercet, G. I, 99. — rigidam moveri, G. II, 316. — cavat ungula, G. III, 88. — amplectitur nox, Æ. VIII, 369. — effundat in undas, Æ. XII, 204. — *tellure* sicca licet, G. I, 214. — recludit thesauros, Æ. I, 358. — insperata potiti, Æ. III, 278. — sub ima, Æ. VI, 459. — repostos, Æ. VI, 655. — semel arrepta, Æ. X, 298. — jacentem, Æ. X, 750. — defigunt hastas, Æ. XII, 130. — conducta ferebat, Æ. XII, 520. — refossa digitis, Mor. 87.

Telum nostrum sit penetrabile, Æ. X, 481. — quod libro, mihi adsit, Æ. X, 773. — *teli* auctorem, Æ. IX, 420, 748. — ultra jactum, Æ. XI, 608. — — venientis nihil memor, Æ. XI, 802. — stridorem, Æ. XI, 863. — *latebram*, Æ. XII, 389. — *telum* imbelle

dimitus quercu, G. I, 349. — circum tempora, Æ. II, 133, 684; V, 435. — tempora redimitus vittis, Æ. III, 81. — tege vitta, Æ. IV, 637. — cingite ramis, Æ. V, 71. — velat myrto, Æ. V, 72. — advelat lauro, Æ. V, 246. — evincti tæniis, Æ. V, 269. — lauro cingit, Æ. V, 539. — super utraque, Æ. V, 856. — populata raptis auribus, Æ. VI, 496. — his cinguntur vitta, Æ. VI, 665. — umbrata quercu gerunt, Æ. VI, 772. — implicat ramo, Æ. VII, 135. — ramis evincti, Æ. VIII, 286. — læta vomunt flammas, Æ. VIII, 680. — rostrata fulgent, Æ. VIII, 684. — media diffidit plumbo, Æ. IX, 588. — cava trajicit, Æ. IX, 633. — inter gemina, Æ. IX, 750. — circum cava, Æ. IX, 808. — redimibat vitta, Æ. X, 538. — inter cava equi, Æ. X, 891. — nudus, Æ. XI, 489. — vincti verbena, Æ. XII, 120. — fulgentia cingunt, Æ. XII, 162. — summa pecudum notant, Æ. XII, 173. — ad aurata torquet telum, Æ. XII, 536. — cingunt cristam, Cu. 196. — florebant lauro, Cir. 121. — sudabunt myrrha, Cir. 438. — *temporibus* geminis sparsa senectus, Æ. V, 416.

Tempus ubi erit, E. III, 97. — jam aderit, E. IV, 48. — est humo tegere, G. I, 213. — serendi, G. I, 253. — stringere glandes, G. I, 305. — veniet, G. I, 493. — non longum, G. II, 80. — solvere equum colla, G. II, 542. — irreparabile fugit, G. III, 284. — pandere inventa, G. IV, 283. — erat, Æ. II, 268. — ineluctabile Dardaniæ venit, Æ. II, 324. — eget defensoribus, Æ. II, 522. — inane peto, Æ. IV, 433. — secum exigit, Æ. IV, 475. — agi res, Æ. V, 638. — hoc non poscit spectacula, Æ. VI, 37. — poscere fata, Æ. VI, 46. — omne datum traherent, Æ. VI, 537. — nocendi nacta, Æ. VII, 511. — nunc poscere equos, Æ. IX, 12. — longum in medio, Æ. IX, 395. — per utrumque, Æ. IX, 418. — justum pugnæ adveniet, Æ. X, 11. — desistere pugnæ, Æ. X, 441. — vitæ breve et irreparabile, Æ. X, 467. — erit Turno, Æ. X, 503. — esse, succurrere Teucris, Æ. X, 512. — juveni oratur, Æ. X, 622. — dare, Æ. XI, 2. — nunc adest, Æ. XII, 96. — lacrimis, Æ. XII, 156. — ad solitum, Cu. 161. — doloris habebis, Cir. 336. — *temporis* orbe perfecto, Æ. VI, 745. — momento, Cat. XII, 10. — *tempore* longo post, E. I, 30, 68; Æ. VI, 409. — pro tempore, E. VII, 35. — tempore ex illo, E. VII, 70; Æ. I, 623, XI, 276. — quo, G. I, 61; III, 267. — eodem, G. I, 483. — non alio, G. III, 245, 531. — nec longo moranti, G. III, 566. — certo cæli, G. IV, 100. — longo vix fatur, Æ. III, 309. — quocumque dabunt se vires, Æ. IV, 627. — illo surgit, Æ. VIII, 414. — quo primum formabat classem, Æ. IX, 80. — tali cogere concilium, Æ. XI, 303. — arrepto ait, Æ. XI, 459. — tristi turbatus, Æ. XI, 470. — tandem capto, Æ. XI, 783. — in sollenni, Cir. 35. — longo post, Cir. 74. — quo requiescunt, Cir. 232. — quo mutavit dominatus, Cat. XI, 38. — *tempora* messor haberet, E. III, 42. — duo messis, G. IV, 231. — pono, Æ. I, 278. — mollissima fandi, Æ. IV, 294. — noras, Æ. IV, 423. — post longa, Æ. VI, 409. — dinumerans, Æ. VI, 691. — rerum quæ fuerint, Æ. VII, 37. — debita complerant Parcæ, Æ. IX, 107. — quum dabunt securos fructus, Cu. 9. — vernantia novant fluctus, Cu. 409. — horrida militiæ, Cat. XI, 42. — vitæ nos ferunt, Cat. XII, 11. — *temporibus* quatuor diversis, G. I, 258.

Tenax flos, G. II, 134. — ficti pravique, Æ. IV, 188. — *tenaci* creta, G. I, 179. — forcipe, G. IV, 175; Æ. VIII, 453; XII, 404. — dente, Æ. VI, 3. — *tenaces* rastros, G. II, 421. — ceras, G. IV, 161. — *tenacia* mella, G. IV, 57. — vincla, G. IV, 412.

Tendo manus ad cælum, Æ. III, 176. — *tendis* armatus ad flumina, Æ. VI, 35.

388. — quo tendis, Æ. IX, 206. — *tendit* in Tartara, G. II, 292; Æ. IV, 446. — dea fovetque, Æ. I, 18. — gressum ad mœnia, Æ. I, 410. — manibus divellere nodos, Æ. II, 220. — cursu ad litora, Æ. II, 321. — supplex manus, Æ. III, 592. — in campum Æneas, Æ. V, 286. — sub mœnia Ditis, Æ. VI, 541. — sub umbras bis tantum, Æ. VI, 578. — velis iter, Æ. VII, 7. — qua videt tela, Æ. IX, 555. — in adversos, Æ. X, 412. — in equos, Æ. X, 571. — ad sidera manus, Æ. X, 667. — ad cælum palmas, Æ. X, 845. — ille in pastus, Æ. XI, 494. — dextram labenti, Æ. XI, 672. — dextram ad sidera, Æ. XII, 196. — dextram sub mœnia, Æ. XII, 579. — radios Hyperionis ardor, Cu. 100. — *tendimus* in Latium, Æ. I, 205. — quo *tenditis?* Æ. V, 670; VIII, 113. — quo tenditis fugam? Æ. IX, 781. — *tendunt* magis ubera, G. III, 396. — ilia singultu, G. III, 507. — pariter ad litora, Æ. II, 205. — vela Noti, Æ. III, 268. — superare locum, Æ. V, 155. — ad sidera palmas, Æ. V, 256. — arcus, Æ. VII, 164. — armati per dumos, Æ. VIII, 595. — nunc hi, nunc illi expellere, Æ. X, 354. — equis ad mœnia, Æ. XI, 871. — vasto certamine, Æ. XII, 553. — *tendebat* iter ad naves, Æ. I, 656. — hic sævus Achilles, Æ. II, 29. — patri Iulum, Æ. II, 674. — in arvis legio, Æ. VIII, 605. — ad socios, Æ. IX, 351. — frater palmas, Æ. X, 595. — ad muros, Æ. XI, 99. — dextram inermem, Æ. XII, 311. — se semita ad limen, Cir. 216. — *tendebant* manus amore ripæ, Æ. VI, 314. — *tetendit* cælo palmas, Æ. II, 688. — oculos telumque, Æ. V, 508. — alacris palmas, Æ. VI, 685. — dextram, Æ. X, 823. — infensa cornu, Æ. XI, 859. — *tende* vincula capto, G. IV, 400. — munera supplex, G. IV, 535. — ne tende ulterius odiis, Æ. XII, 938. — *tendat* ramos quercus, G. III, 333. — qua vi in hostem, Æ. XII, 917. — *tendamus* dextras inertes, Æ. XI, 414. — *tendant* quo ferrum, Æ. V, 489. — *tendere* Italiam si datur, Æ. I, 554. — nec tantum sufficimus, Æ. V, 21. — frustra contra, Æ. V, 27. — palmas, Æ. V, 686; XII, 936. — quo pergant, Æ. VI, 198. — iter pennis, Æ. VI, 240. — hæc limina adegit me, Æ. VI, 696. — ad Indos parant, Æ. VII, 605. — contra illi nihil, Æ. IX, 377. — spicula cornu, Æ. IX, 606. — contra per tela, Æ. IX, 795. — quo subigunt fata, Cir. 183. — *tendens* retinacula, G. I, 513. — late ramos, G. II, 296. — tibi palmas, G. IV, 498. — palmas, Æ. I, 93; V, 233. — ad cælum lumina, Æ. II, 405. — *tendentem* manus Priamum, Æ. I, 487. — adversum vidit, Æ. VI, 684. — contra Lyncea, Æ. IX, 768. — *tentis* ramis, Cu. 129.

Tenebræ densantur, G. I, 248. — ramorum impediunt Euryalum, Æ. IX, 384. — recedunt, Mor. 13. — *tenebras* resolvit, Æ. VIII, 591. — insurgere campis prospiciunt, Æ. IX, 34. — ne timeant, Æ IX, 150. — in tenebras conditur cælum, Æ. XI, 187. — fugarat Aurora, Cu. 43. — inertes explorat, Mor. 6. — *tenebris* et sole cadente, G. III, 401. — Stygiis, G. III, 551. — in tenebris, Æ. II, 92; VIII, 259. — tenebris inhorruit unda, Æ. III, 195; V, 11. — nemorum tuta spelunca, Æ. VI, 238. — reddar, Æ. VI, 545. — clausæ, Æ. VI, 734. — ab infernis, Æ. VII, 325. — commixtis igne, Æ. VIII, 255. — defensi Galli, Æ. VIII, 658. — se celare, Æ. IX, 425. — nigrescunt omnia, Æ. XI, 824. — captare quietem, Cir. 343.

Tenebrosus: tenebrosum aera, Æ. V, 839. — *tenebrosa* palus Acheronte refuso, Æ. VI, 107.

Teneo: neque te teneo, Æ. IV, 380. — teneo te complexu, Æ. VIII, 582. — *tenes* ima gurgitis, G. IV, 322. — *tenet* rura voluptas, E. V, 59. — amnis omnia, G. I, 116. — saxa, Æ. I,

139. — portum pubes tuorum, Æ. I, 400. — hunc Dido, Æ. I, 670. — jam jamque manu, Æ. II, 530. — prima portas, Æ. II, 613. — te nec amor, nec dextera, Æ. IV, 308. — a quo nomen, Æ. V, 121. — pinus tarda pondere, Æ. V, 154. — æquora relictis metis, Æ. V, 171. — prima victor, Æ. V, 338. — læva taurum, Æ. V, 382. — pateram, Æ. V, 775. — per sæcula nomen, Æ. VI, 235. — sorte proxima loca, Æ. VI, 761. — ora defixa, Æ. VII, 250. — rupes sese mole, Æ. VII, 589. — quocumque fonte te lacus, Æ. VIII, 75. — muros fuga, Æ. IX, 557. — prima Æneia puppis, Æ. X, 157. — puppim dextra, Æ. X, 226. — læva galeam, Æ. X, 535. — se tectus, Æ. X, 802. — comprensam columbam, Æ. XI, 723. — jam jamque, Æ. XII, 754. — *tenemus* mediæ urbis iter, Æ. II, 359. — pauci arva, Æ. VI, 744. — quo *tenetis* iter? Æ. I, 370; IX, 377. — *tenent* cælum zonæ, G. I, 233. — arbores late campos, G. II, 12. — oleæ armentaque, G. II, 144. — clausa armenta, G. III, 352. — vincula naves, Æ. I, 169. — postes, Æ. II, 490. — Danai, qua deficit ignis, Æ. II, 505. — quæ late lacus, Æ. IV, 527. — læva, Æ. V, 825. — media silvæ, Æ. VI, 131. — loca proxima, Æ. VI, 434. — Rufras Batulumque, Æ. VII, 739. — tela contra Minervam, Æ. VIII, 700. — alta armis, Æ. IX, 169. — ingentes fossas, Æ. IX, 470. — loca jussa, Æ. X, 238. — siccum rostra, Æ. X, 301. — *tenebam* jam tuta, Æ. VI, 358. — *tenebat* dum me Galatea, E. I, 32. — arbos matura poma, G. IV, 143. — solo fixos oculos, Æ. I, 482; VI, 469. — victor ditione Cyprum, Æ. I, 622. — nox lunam in nimbo, Æ. III, 587. — immota lumina, Æ. IV, 331. — interea classe iter, Æ. V, 1. — nox polum, Æ. V, 721. — oculos sub astra, Æ. V, 853. — aras, Æ. VI, 124. — ipsa flammam, Æ. VI, 518. — auras invecta, Æ. VII, 287. — speluncam dira facies, Æ. VIII, 194. — juxta Ænean ingrediens, Æ. VIII, 308. — Capitolia, Æ. VIII, 653. — humeros dextrasque amborum, Æ. IX, 250. — campum, Æ. XI, 903. — generum moritura, Æ. XII, 55. — turrim vortex, Æ. XII, 673. — illam in radice, Æ. XII, 773. — *tenebant* ora intenti, Æ. II, 1. — jam arva, Æ. II, 209. — tectum, Æ. II, 757. — Danai obsessa limina, Æ. II, 802. — pateras, Æ. III, 355. — metam, Æ. V, 159. — arva ultima, Æ. VI, 477. — boves vallem amnemque, Æ. VIII, 204. — nemora Fauni Nymphæque, Æ. VIII, 314. — ora defixi, Æ. VIII, 520. — castra Tyrrheni, Æ. VIII, 603. — arcem, Æ. VIII, 657. — portam communi statione, Æ. IX, 183. — oculos conversi, Æ. XI, 121. — mœnia, Æ. XII, 705. — vacuum casula, Mor. 67. — *tenuisti* currentes, Cu. 284. — *tenuit* ora Cerberus, G. IV, 483. — vos fiducia generis, Æ. I, 132. — locum secundum virtute, Æ. V, 258. — haud tenuit vestigia solo, Æ. V, 332. — tenuit imperio et armis urbem, Æ. VIII, 482. — quam tellus, Æ. IX, 285. — me voluptas, Æ. X, 846. — ripis Hebrum, Cu. 117. — hospita captos, Cu. 125. — *tenuere* urbem coloni, Æ. I, 12. — quæ tantæ moræ? Æ. II, 282. — altum rates, Æ. III, 192. — rates pelagus, Æ. V, 8. — facem aversi, Æ. VI, 224. — *tenebo* te per ambages, G. II, 46. — te suspensum, Æ. VI, 722. — te amplexa, Cir. 309. — *tenebis* correptum manibus, G. IV, 405. — mox arva, Æ. X, 741. — *tenebit* Cæsar templum, G. III, 16. — *tenebunt* finem portusque, Æ. IX, 98. — sermonem patrium moresque, Æ. XII, 834. — *tene* ferrum, Æ. XII, 778. — *teneto* mente condita signa, Æ. III, 388. — ipse hunc morem, Æ. III, 408. — *teneat* amor Daphnim, E. VIII, 89. — arbos hospitiis, G. IV, 24. — *teneant* hominesne feræne, Æ. I, 308. — cursus inter Scyllam atque Charybdim,

Æ. III, 686. — alii altum, Æ. V, 164. — decus et honorem, Æ. V, 230. — mare, Æ. VIII, 149. — *tenerem* verba, E. IX, 45. — *teneret* terras nox, Æ. IV, 461. — regna, Æ. VII, 735. — *tenerent* armenta agricolæ, G. I, 355. — mare omni ditione, Æ. I, 236. — *tenuissent* mentes carmine, G. III, 3. — *tenere* somnia sedem ferunt, Æ. VI, 284. — Evandrum, Æ. XI, 148. — *tenuisse* fugam per hostes, Æ. III, 283. — carinas huc cursum, Æ. IV, 46. — *tenens* sceptra, Æ. I, 57. — tamen lora, Æ. I, 477. — dextra pateram, Æ. IV, 60. — jamdudùm tela, Æ. V, 514. — arma, Æ. VII, 784; VIII, 299; IX, 29. — tela tua fugit, Æ. XI, 559. — *tenenti* similis, Æ. XII, 754. — *tenentem* aras audiit, Æ. IV, 219. — propiora Cloanthum, Æ. V, 168. — currus Idæum, Æ. VI, 485. — se more veteris dei, Æ. VII, 204. — torva lumina serpentem, Cu. 187. — *tenentes* supera omnes, Æ. VI, 788. — pateras reges, Æ. VIII, 640. — scuta, Æ. IX, 229. — tractus nemorum, Cu. 22. — *teneor* legibus patriæ, Æ. II, 159. — *tenetur* in morte media, Æ. II, 533. — obsessa legio vallis, Æ. X, 120. — muro fossisque, Æ. X, 236. — quod fati lege, Æ. XII, 819. — *tenentur* castra obsidione, Æ. X, 109. — *teneàtur* mecum amore Æneæ, Æ. I, 675. — *teneri* tali peste, Æ. IV, 90. — me quousque decet? Æ. V, 384. — iterum vallo, Æ. IX, 598. — *tenendum* pecus, G. II, 371.

Tener agnus, E. I, 8. — mundi orbis, E. VI, 34. — humor, G. II, 331. — *tenera* frons, G. II, 372. — *tenerum* per aera, Æ. IX, 699. — *teneram* cupressum, G. I, 20. — committere inter pisces, Cir. 485. — *tenero* de corpore, G. II, 23. — morsu, Cu. 50. — gramine, Cu. 68. — *tenera* lanugine mala, E. II, 51. — arundine, E. VII, 12; G. III, 15. — herba, E. VIII, 15; G. I, 112; III, 326. — manu, Æ. XI, 578. — in mente, Cir. 162. — *teneræ* res, G. II, 343. — effigies, Cir. 490. — *tenera* virgulta, E. X, 7. — *teneros* ovium fetus, E. I, 22. — agnos fascinat oculus, E. III, 103. — nervos, Cir. 43. — *teneras* myrtos, E. VII, 6. — plantas, E. X, 49. — palmas, Æ. II, 406; Cir. 403. — frondes, Æ. III, 449. — aristas, Æ. VII, 809. — sentes, Cu. 55. — *teneris* arboribus, E. X, 53. — in teneris consuescere, G. II, 272. — teneris parcendum, G. II, 363. — a teneris inde, G. III, 74. — teneris ossibus, G. IV, 308. — labris, Æ. XI, 572. — truncis, Cu. 128. — pedibus, Cir. 169, 507.

Tenor: tenorem alium habuisse dies, G. II, 337. — servat cruenta hasta, Æ. X, 340.

Tentamentum: tentamenta prima tui pepigi, Æ. VIII, 144.

Tento: quid tentas corda aspera? Æ. X, 87. — *tentat* sese, G. III, 232. — oves scabies, G. III, 441. — prævertere amore animos, Æ. I, 721. — ter nequidquam limina, Æ. VIII, 231. — castra, Æ. XI, 350. — quæ sit fortuna facillima, Æ. XI, 761. — irasci in cornua, Æ. XII, 104. — auribus arrectis silentia, Cir. 210. — *tentamus* viam, Æ. III, 520. — *tentant* excursus apes, G. IV, 194. — vigiles prælia, Æ. II, 334. — nova prælia, Æ. III, 240. — *tentasti* nequidquam artes, Æ. XI, 716. — *tentavit* cursu fugam equorum, Æ. XII, 484. — *tentarat* amictus invisos, G. III, 563. — *tentabunt* pabula insueta fetas, E. I, 50. — *tentet* qua ratione aditus, Æ. IX, 67. — *tentent* prælia, Æ. XI, 912. — *tentare* Thetim ratibus, E. IV, 32. — fluvios, G. III, 77. — latebras uteri, Æ. II, 38. — penitus caussas latentes, Æ. III, 32. — auxilium unde jubeat, Æ. III, 146. — terras repostas, Æ. III, 364. — animum precando, Æ. IV, 113. — iterum precando, Æ. IV, 413. — laborem ausus, Æ. V, 499. — vias ignotas, Æ. VIII, 113. — quidquam recusem, Æ. XI, 437. — manu peri-

sustinet unda orbes, G. III, 361. — taurino quantum circumdare possent, Æ. I, 368. — intorserit hastam, Æ. II, 231. — vulnera accipiunt, Æ. III, 242. — instantem Cloanthum, Æ. V, 168. — duro intendere brachia, Æ. V, 403. — harum effultus, Æ. VII, 94. — bovis vescitur, Æ. VIII, 183. — dato vertit vestigia, Æ. X, 646. — decutit hastas, Æ. X, 718. — locavit membra, Æ. X, 867. — hæsere sagittæ, Æ. XII, 415. — habilis est lorica, Æ. XII, 432. — consternere terram, Æ. XII, 543. — *terga* (telluris) suscitat, G. I, 97. — crassa (agri), G. II, 236. — obverterit axi, G. II, 271. — obesa, G. III, 80. — squamea convolvens anguis, G. III, 426. — squalentia picti lacerti, G. IV, 13. — versa dare fuga, G. IV, 85. — horrentia suum, Æ. I, 635. — post terga, Æ. II, 57; XI, 81. — terga immensa sinuant, Æ. II, 208. — squamea collo circumdati, Æ. II, 219. — lubrica convolvit, Æ. II, 474. — incendebant notæ, Æ. V, 87. — nigrantes juvencos, Æ. V, 97; VI, 243. — ingentia boum rigebant, Æ. V, 405. — Erycis tibi remitto, Æ. V, 419. — nudant fuga, Æ. V, 586. — immania resolvit, Æ. VI, 422. — vertere, Æ. VI, 491. — in terga ferarum, Æ. VII, 20. — terga pantheræ demissa retorquens, Æ. VIII, 460. — vertebant, Æ. VIII, 706. — juvencum fatigamus, Æ. IX, 610. — dedere versi, Æ. IX, 686. — duo taurea, Æ. IX, 706. — dare, Æ. IX, 794; X, 365. — tot ferri, tot æris, Æ. X, 482. — per linea, Æ. X, 784. — tegentes armis, Æ. XI, 630. — pulverulenta dant, Æ. XII, 463. — dabo, Æ. XII, 645. — palantia dabant, Æ. XII, 738. — suspensa suis, Mor. 57.

Tergus: in tergus ingerit hastas, Æ. IX, 764. — *tergore* capræ cinctus, Mor. 22. — *tergora* costis deripiunt, Æ. I, 211.

Termino: terminet imperium Oceafamam astris, Æ. I, 287.

Terminus ævi, G. IV, 206. — hic hæret, Æ. IV, 614.

Ternus: terno ordine, Æ. V, 120. — *terni* ductores, Æ. V, 560. — solverunt agmina, Æ. V, 580. — *terna* licia, E. VIII, 73. — hiberna, Æ. I, 266. — arma, Æ. VIII, 565. — *ternos* colores, E. VIII, 77. — juvencos, Æ. V, 247.

Tero: teris otia, Æ. IV, 271. — *terit* area fruges, G. I, 298. — calcem calce, Æ. V, 324. — omnia misto succo, Mor. 101. — *trivere* radios rotis, G. II, 444. — *teret* area culmos, G. I, 192. — *terat* manum labore, G. IV, 114. — *trivisse* labellum calamo, E. II, 34. — *terens* iter angustum, G. I, 380. — *teritur* bacca Sicyonia, G. II, 519. — ævum ferro, Æ. IX, 609. — qua alvo balteus, Æ. XII, 273. — *trita* melisphylla, G. IV, 63.

Terra, E, VIII, 93. — maxima tremit, G. I, 330. — ditissima, G. II, 136, — nigra et pinguis, G. II, 203. — exhalat nebulam, G. II, 217. — superabit scrobibus repletis, G. II, 235. — dabit vires, G. II, 286. — ima, G. II, 313. — gelu informis, G. III, 355. — antiqua potens armis, Æ. I, 531; III, 164. — Mavortia vastis campis, Æ. III, 13. — visa se attollere, Æ. III, 205. — hospita, Æ. III, 539. — Africa, Æ. IV, 37. — alma Itala, Æ. VII, 644. — vi dehiscens, Æ. VIII, 243. — in manibus nostris, Æ. IX, 132. — tepefacta cruore madet, Æ. IX, 334. — labores præbuit, Æ. X, 321. — deest fugæ, Æ. X, 378. — quæ satis ima dehiscat? Æ. X, 676; XII, 884. — Idæa, Æ. XI, 286. — hæc mihi esto testis, Æ. XII, 176. — hæc videbit fugientem, Æ. XII, 645. — plurima madet sanguine, Æ. XII, 691. — optima, Æ. XII, 778. — *terræ,* G. I, 63, 83; II, 301. — marisque casibus exhaustos, Æ. I, 598. — terræ potentes dii, Æ. III, 528. — cælique medio, Æ. IV, 184. — præsentis amorem, Æ. V, 656. — Circææ litora, Æ. VII, 10. — vastæ

pericula, Æ. X, 57. — tumulo succedere, Æ. XI, 103. — aggere, Æ. XI, 212. — *terræ* invitæ credere spem anni, G. I, 224. — mandare cacumen, G. II, 29. — defigitur arbos, G. II, 290. — affigere concretam radicem, G. II, 318. — ignotæ linquere socios, Æ. V, 795. — adnabam, Æ. VI, 358. — advertere proram, Æ. VII, 35. — fidere, Æ. VII, 290. — deturbat caput, Æ. X, 555. — mandemus corpora, Æ. XI, 22. — sternitur, Æ. XI, 87. — infodiunt corpora, Æ. XI, 205. — applicat ipsum, Æ. XII, 303. — occultæ committere semina, Mor. 70. — condit aratrum, Mor. 123. — *terram* vertere, G. I, 1, 147. — versando, G. I, 119. — insectabere rastris, G. I, 155. — molitus aratro, G. I, 494. — proscinde juvencis, G. II, 237. — excoquere, G. II, 259. — deducere, G. II, 354. — dimovit aratro, G. II, 513. — scindere, G. III, 160. — per terram, G. III, 171. — ferit equus, G. III, 499. ad terram, G. III, 524; Æ. II, 566; V, 243, 447; VI, 310; IX, 542; XI, 501, 828; XII, 855, 927. — rimantur rastris, G. III, 534. — spuit viator, G. IV, 97. — aperit unda dehiscens, Æ. I, 107. — cælumque miscere, Æ. I, 133. — qui ditione tenerent, Æ. I, 236. — per terram, Æ. I, 478. — terram involvens umbra, Æ. II, 251. — terram Hesperiam venies, Æ. II, 781. — tabo maculant, Æ. III, 29. — petimus submissi, Æ. III, 93. — altricem Ulixi, Æ. III, 273. — supra terram, Æ. IV, 241. — terram consternunt frondes, Æ. IV, 444. — mugire videbis, Æ. IV, 491. — mihi injice, Æ. VI, 365. — omnem externam reor, Æ. VII, 369. — vertebat aratris, Æ. VII, 539. — exercent armati, Æ. VII, 748. — stravere juvenci, Æ. VIII, 719. — domat rastris, Æ. IX, 608. — hanc inimicam findite, Æ. X, 296. — ferit, Æ. X, 349. — hostilem petit, Æ. X, 489. — juro, Æ. XII, 197. — consternere tergo, Æ. XII, 543. — gramineam foderet, Cu. 392. — *terra*, E. VIII, 40; G. I, 457. — sua plantaria exspectant, G. II, 27. — ima virescere, G. II, 313. — multa occule virgulta, G. II, 347. — sub alta, G. III, 377. — sub terra, G. IV, 43, 366; Æ. II, 472. — terra prima consistere, Æ. I, 541. — hac consistere, Æ. I, 629. — scelerata excedere, Æ. III, 60. — tuta componere urbem, Æ. III, 387. — mea decedere, Æ. IV, 306. — Ausonia considere, Æ. IV, 349. — deserta quærere Tyrios, Æ. IV, 468. — condidimus reliquias, Æ. V, 48. — maneut graviora, Æ. VI, 84. — alta mersas res, Æ. VI, 267. — cognomine gaudet, Æ. VI, 383. — patria te ponere, Æ. VI, 508. — defixæ hastæ, Æ. VI, 652. — Ausonia consistere, Æ. VI, 808. — paupere missus, Æ. VI, 812. — ignota jaces, Æ. IX, 485. — marique, Æ. IX, 492; X, 162. — patria consistere, Æ. X, 75. — pellere venientes, Æ. X, 277. — sublevat ipsum, Æ. X, 831. — cava te condere, Æ. XII, 893. — fusus erat acervus, Mor. 16. — *terræ* stupeant, E. VI, 37. — concipiunt pabula, G. I, 86. — ferunt monstra, G. I, 184. — dehiscunt, G. I, 479. — segnes jaceant, G. II, 37. — in manibus, G. II, 45. — ferre possunt omnia, G. II, 109. — difficiles, G. II, 179. — tument vere, G. II, 324. — madent udo vere, G. III, 429. — ardore dehiscunt, G. III, 432. — ut pateant Teucris, Æ. I, 298. — quæcumque me vocant, Æ. I, 610. — urbesque recedunt, Æ. III, 72. — nec ullæ apparent, Æ. III, 193. — sine nomine nunc sunt, Æ. VI, 777. — qua patent, Cat. XI, 6. — *terrarum* curam, G. I, 26. — orbis, Æ. I, 233. — opera, Æ. IV, 607. — ardua, Æ. V, 695. — millia, Cir. 521. — orbem, Cat. XII, 3. — *terras* colit, E. III, 61. — solvent formidine, E. IV, 14. — tractusque maris, E. IV, 51. — irrorat Eous, G. I, 288. — exciperet cæli indulgentia, G. II, 345. — ad terras,

G. III, 239; Æ. XI, 625; XII, 451. — terras graves invertisse vomere, G. III, 525. — sub terras, G. IV, 52. — ferant secum, Æ. I, 58. — perflant venti, Æ. I, 83. — jacentes despiciens, Æ. I, 224. — ditione tenerent, Æ. I, 236. — fatigat, Æ. I, 280. — capere aut captas despectare, Æ. I, 395. — in quascumque deducere, Æ. II, 800. — desertas quærere, Æ. III, 4. — crudeles fuge, Æ. III, 44. — Ausonias requirat, Æ. III, 170. — repostas tentare, Æ. III, 364. — has effuge, Æ. III, 396. — quascumque abducite me, Æ. III, 601. — lustrabat, Æ. IV, 6; VII, 148. — inter terras et cælum, Æ. IV, 256. — terras numine torquet, Æ. IV, 269. — dulces relinquere, Æ. IV, 281. — teneret nox, Æ. IV, 461. — per terras, Æ. IV, 523; VI, 692. — terras omnes emensæ, Æ. V, 627. — magnas obeuntia maria, Æ. VI, 58. — spiritus intus alit, Æ. VI, 724. — vestras exquirere, Æ. VII, 239. — petivit, Æ. VII, 323; XII, 860. — levabat, Æ. VII, 571. — per omnes, Æ. VIII, 26; IX, 224. — in terras, Æ. VIII, 428; IX, 19; Cu. 351. — terras spargebat lumine, Æ IX, 459. — omnes adspectat, Æ. X, 3. — linquentem, Æ. X, 193. — amplectitur, Cir. 413. — tangere, Cat. XIII, 2. — *terris* in quibus, E. III, 104, 106. — sub terris, G. I, 182. — terris pinguibus, G. II, 92. — vestigia fecit, G. II, 474. — unde tremor, G. II, 479. — in terris, G. II, 538; III, 242; Æ. I, 460; V, 803; X, 807. — advertere proram, G. IV, 17. — terris et alto jactatus, Æ. I, 3. — magis omnibus, Æ. I, 15. — omnibus errantem, Æ. I, 756. — superbum regnatorem, Æ. II, 556. — freta concita, Æ. III, 127. — animalia somnus habebat, Æ. III, 147. — longis dividit via Italiam, Æ. III, 383. — avertite talem pestem, Æ. III, 620. — Libycis teris otia, Æ. IV, 271. — his morantem, Æ. IV, 568. — his redditus, Æ. VI, 18. — adnare, Æ. IV, 613. — his habeant mœnia, Æ. V, 717. — apricis immittet aves, Æ. VI, 312. — imperium æquabit, Æ. VI, 783. — ostendent hunc fata, Æ. VI, 870. — vestris succedere, Æ. VII, 214. — dedita fama, Æ. VIII, 132. — se reddet lux, Æ. VIII, 170. — his dabitur finis, Æ. X, 583. — vel undis agitare Trojanos, Æ. XII, 803.

Terrenus : terreno ex aggere, Æ. XI, 850. — *terreni* artus hebetant, Æ. VI, 732.

Terreo : terres fulmine, Æ. I, 230. — me erepto nato, Æ. X, 879. — *terret* me imago patris, Æ. IV, 353. — trementes, Æ. XII, 761. — cives formidine, Cir. 363. — *terrent* me auræ, Æ. II, 728. — animos horror, simul silentia, Æ. II, 755. — me insomnia, Æ. IV, 9. — me nil responsa deorum. Æ. IX, 133. — vulnera, Æ. XI, 643. — me dicta tua, Æ. XII, 894. — me dii, Æ. XII, 895. — illum Tartara, Cu. 332. — *terrebat* agrestes religio, Æ. VIII, 349. — *terruit* auster euntes, Æ. II, 111. — non ipse Tiphœus, Æ. VIII, 298. — *terrebis* aves sonitu, G. I, 156. — *terrete* me timentem, Æ. XII, 875. — *terreat* janitor umbras, Æ. VI, 401. — *terrere* hinc Ulixes criminibus, Æ. II, 98. — feras solitus, Æ. IX, 591. — *terreor* insistere tantis ab umbris, Cu. 238. — *terrentur* visu, Æ. VIII, 109. — *terrebere* nimbis, G. I, 459. — ne *terrere* minis, Æ. VIII, 40. — *territus* heros, Æ. V, 453. — ille redit, Æ. IX, 793. — adspectu hæsit, Æ. XI, 699. — insidiis et ripa, Æ. XII, 752.

Terribilis secundo Marte, Æ. XII, 498. — ira, Æ. XII, 947. — est inguine, Cop. 24. — *terribilem* cristis galeam, Æ. VIII, 620. — sonitum, Æ. IX, 503. — *terribili* monitu, Æ. IV, 465. — squalore, Æ. VI, 299. — sæta impexum tegumen leonis, Æ. VII, 667. — *terribiles* formæ, Æ. VI, 277. — oculos, Æ. VIII, 266.

Terrifico : terrificant animos ignes, Æ. IV, 210.

Terrificus : terrifici vates, Æ. V, 524. — *terrificos* mugitus ciet taurus, Æ. XII, 104.

Territo : territat urbes, Æ. IV, 187. — cælum armis, Æ. XI, 351. — quos advena bello, Æ. XII, 262. — bello urbes, Æ. XII, 852.

Terror tantus habet pectora, Æ. XI, 357. — *terrorem* cædis ingeminat, Æ. VII, 578. — inter Argolicum, Æ. IX, 202. — *terrore* eo vertebant terga, Æ. VIII, 705. — *terrorum* abunde est, Æ. VII, 552. — *terroribus* variis obstant portenta, Æ. VII, 58. — magnis implet urbem, Æ. XI, 448. — cæcis attulit aura clamorem, Æ. XII, 617.

Tertius contentus abito, Æ. V, 314. — Eurytion, Æ. V, 496. — Asylas, Æ. X, 175. — *tertia* æstas, Æ. I, 265. — lux, Æ. III, 117; XI, 210. — palma, Æ. V, 339. — *tertia* hastilia, Æ. III, 37. — lunæ cornua, Æ. III, 645. — dona facit, Æ. V, 266. — arma, Æ. VI, 860. — prælia, XI, 631.

Tessera it bello signum, Æ. VII, 637.

Testa peragit partes suas, Mor. 52. — *testæ* ingentis pondere, G. II, 351. — *testa* ardente, G. I, 291. — patula componens sulfura, Cir. 369. — *testis* tegit, Mor. 51.

Testis tu mihi ipse, Æ. V, 789. — nox et tua dextera, Æ. IX, 288. — esto sol, Æ. XII, 176. — *testes* vos coruli, flumina, E. V, 21. — *testibus* illis nil profeci, E. VIII, 19; Cir. 405.

Testor vos et numen vestrum, Æ. II, 155. — vitavisse nec tela, nec vices, Æ. II, 432. — per sidera, Æ. III, 599. — utrumque caput, Æ. IV, 357. — deos et te, Æ. IV, 492. — Xanthum Simoentaque, Æ. V, 803. — sidera, Æ. IX, 429. — accipe tuam, Æ. XI, 559. — ignes et numina, Æ. XII, 201. — *testatur* moritura deos, Æ. IV, 519. — magna voce, Æ. VI, 619. — locum, Æ. VIII, 346. — solum Turnum vocari, Æ. XI, 221. — multa Jovem, Æ. XII, 496. — deos, Æ. XII, 581. — Palæphatia voce papyrus, Cir. 87. — sonitu honorem Phœbi, Cir. 109. — *testantur* ad umbras fur:a, Cir. 215. — *testabor* vos, Cir. 407. — *testentur* quæ amorem Andromachæ, Æ. III, 487. — *testante* patriam figura, Mor. 32. — testatus multa deos, Æ. VII, 593. — *testata* est vices hominum, Cu. 338.

Testudo. testudinis spelæum, Cir. 466. — *testudine* pulchra varios postes, G. II, 463. — cava solans amorem, G. IV, 464. — media templi, Æ. I, 505. — acta obsessum limen, Æ. II, 441. — acta accelerant, Æ. IX, 505. — subter testudine ferre casus, Æ. IX, 514.

Teter cruor, Æ. X, 727. — *tetrum* inter odorem, Æ. III, 228. — *tetris* e cladibus, Cu. 213.

Texo : texit fiscellam hibisco, E. X, 71. — *texunt* vites umbracula, E. IX, 42. — fugas et prælia, Æ. V, 593. — feretrum virgis, Æ. XI, 65. — *texent* horrea floribus, G. IV, 250. — *texas* quod ordine, Cir. 339. — *texamus* robore naves, Æ. XI, 326. — *texuntur* in ordine pugnæ, Cir. 29. — *texatur* fiscina virga, G. I, 266. — *textum* parietibus iter, Æ. V, 589. — *texta* vimine alvearia, G. IV, 34. — *textis* roboribus, Æ. II, 186. — *texendæ* sepes, G. II, 371.

Textilis : textilibus onerat donis, Æ. III, 485.

Textum non enarrabile clipei miratur, Æ. VIII, 625.

Thalamus infelix me habuit, Æ. VI, 521. — fragrans amomo, Cir. 512. — *thalami* tecta, G. IV, 374. — pertæsum fuisset, Æ. IV, 18. — expertem vitam, Æ. IV, 550. — in vestibulo, Cir. 217. — *thalamum* natæ invasit, Æ. VI, 623. — eripiat Teucris, Æ. VII, 388. — sub *thalamo* fluminis, G. IV, 333. — thalamo cunctantem reginam, Æ. IV, 133. — mar-

moreo reponunt membra, Æ. IV, 392. — fixa arma, Æ. IV, 495. — deducere dominam, Æ. VI, 397. — irrumpunt, Æ. VI, 528. — in thalamo moratur, Æ. VII, 253. — aureo conjugis hæc incipit, Æ. VIII, 372. — sociatus, Æ. IX, 594. — *thalami* illi quinquaginta procubuere, Æ. II, 503. — externi caussa mali, Æ. VI, 94. — ferrei Eumenidum, Æ. VI, 280. — cruenti, Æ. X, 498. — *thalamos* incestare ausum, Æ. X, 389. — pactos ne desere, Æ. X, 649. — *thalamis* se composuere apes, G. IV, 189. — paratis ne crede, Æ. VII, 97.

Thalassio, Cat. V, 16.

Thallus: thallo Amyclæo spargens altaria, Cir. 376.

Theatrum: theatri circus, Æ. V, 288. — cuneos, Æ. V, 664. — *theatris* fundamenta locant, Æ. I, 427.

Thesaurus: thesauros veteres tellure recludit, Æ. I, 359. — *thesauris* servata mella, G. IV, 229.

Thiasus: thiasos Bacchi inducere, E. V, 30. — *thiasis* insultant nemora, Æ. VII, 581.

Tholus: tholo suspendi (dona), Æ. IX, 408.

Thorax: thoracis summi oras, Æ. XII, 381. — *thoraca* rumpit, Æ. X, 337. — petitum perfossumque, Æ. XI, 9. — Rutulum indutus, Æ. XI, 487. — *thoracas* ahenos ducunt argento, Æ. VII, 633.

Thuricremus, vid. *Turicremus*.

Thus, vid. *Tus*.

Thyas excita sacris, Æ. IV, 302.

Thymbra: thymbræ graviter spirantis copia, G. IV, 31.

Thymum seu *Thymus*: thymum ferens de montibus, G. IV, 112. — Cecropium admiscere, G. IV, 270. — subjiciunt, G. IV, 304. — *thymo* pascentur apes, E. V, 77. — Hyblæ dulcior, E. VII, 37. — fragrantia mella, G. IV, 169; Æ. I, 436. — plenæ crura se referunt (apes), G. IV, 181. — suffire quis dubitet? G. IV, 241.

Thyrsus: thyrsos molles sumere, Æ. VII, 390.

Tiaras sacer, Æ. VII, 247.

Tibia mea, incipe versus, E. VIII, 21, etc. — dat cantum, Æ. IX, 618. — Bacchi curva indixit choros, Æ. XI, 737. — tibia, Cop. 7.

Tignum: tignis nidum suspendat hirundo, G. IV, 307.

Tigris pessima, G. III, 248. — atra, G. IV, 407. — *tigridis* exuviæ, Æ. X, 577. — tigris vires, Cir. 136. — *tigrim* veluti immanem, Æ. IX, 730. — *tigri* ærata secat æquora, Æ. X, 166. — *tigres* Armeniæ, E. V, 29. — rabidæ absunt, G. II, 151. — mulcentem Orphea, G. IV, 510. — Hyrcanæ admorunt ubera, Æ. IV, 367. — agens, Æ. VI, 806.

Tilia levis, G. I, 173. — *tiliam* pinguem pascuntur, G. IV, 183. — *tiliæ* leves accipiunt formam, G. II, 449. — illi (erant), G. IV, 141.

Timeo Danaos, Æ. II, 49. — *timet* domum ambiguam, Æ. I, 661. — graviora, Æ. IV, 502. — oneri, Æ. XI, 550. — certamina, Cu. 81. — *timent* cujus numen jurare et fallere, Æ. VI, 324. — *timebat* quisque quæ sibi, Æ. II, 130. — *timuit* ales, Æ. V, 505. — Græcia Persas, Cu. 33. — Phlegethonta, Cu. 271. — te ostendere, Cir. 157. — *timuerunt* sæcula noctem, G. I, 468. — ne *time* jussa parentis, Æ. Æ. II, 607. — ne *timeant* tenebras, Æ. IX, 152. — *timuisset* collo aratrum, E. VI, 50. — *timere* deum, Cir. 359. — *timuisse* deum belli, Cat. XI, 50. — *timens* omnia tuta, Æ. IV, 298. — saxa Menœtes, Æ. V, 165. — *timentem* affata, G. IV, 530. — pariter oneri comitique, Æ. II, 729. — Cacum, Æ. VIII, 222. — dicta tua sollicitas, Æ. X, 612. — me ne terrete. Æ. XII, 875.

Timidus: timidum caput, G. III, 422. — *timidi* damæ, E. VIII, 28; G. III, 539. — *timidos* nautas, E. VI, 77. — onagros, G. III, 409. — *timidis* su-

pervenit Ægle, E. VI, 20. — passibus, Æ. VI, 263.

Timor arguit animos degeneres, Æ. IV, 13. — addidit alas, Æ. VIII, 224. — it propius periclo, Æ. VIII, 557. — anxius urguet sollicitos, Æ. IX, 89. — fallit Euryalum, Æ. IX, 385. — omnis abesto, Æ. XI, 14. — nescius adspiciens occæcaverat artus, Cu. 198. — *timoris* me argue, Æ. XI, 383. — *timorem* mœstum mittite, Æ. I, 202. — leniit nova res, Æ. I, 450. — pelle, Æ. V, 812. — non ullum tantum cepisse, Æ. VI, 352. — atrum immisit Teucris, Æ. IX, 719. — *timore* famis pulso, Mor. 119.

Tinea: tineæ, dirum genus, G. IV, 246.

Tingo: tingit mucronem jugulo, Æ. VIII, 358. — aqua bulbum, Mor. 96. — *tingunt* æra lacu, G. IV, 172; Æ. VIII, 450. — *tinxit* necdum latera fluctus, Æ. III, 665. — *tinxerat* ensem unda, Æ. XII, 91. — *tinget* taurus honore focos, Cat. VI, 8. — *tinge* crura musto, G. II, 8. — *tingat* equos gurgite, Æ. XI, 914. — *tingeret* æquore plantas, Æ. VII, 811. — *tingere* se Oceano soles, G. II, 481; Æ. I, 745. — *tinguntur* cultri sanguine, G. III, 492. — *tingi* æquore, G. I, 246.

Tinguo, vid. *Tingo*.

Tinnitus: tinnitu assiduo strepit galea, Æ. IX, 809. — *tinnitus* cie, G. IV, 64.

Titubo: titubata solo haud tenuit vestigia, Æ. V, 332.

Togatus: togatam gentem mecum fovebit, Æ. I, 282.

Tolerabilis: non tolerabile nomen, Æ. V, 768. — *tolerabilibus* curis hæc audis, Cu. 378.

Tolero: tolerare vitam colo, Æ. VIII, 409. — militiam assuescat, Æ. VIII, 515.

Tollo cur non certamina? Æ. XII, 39. — *tollit* silvam de cespite, G. IV, 273. — fluctus ad sidera, Æ. I, 103. — dea fotum gremio, Æ. I, 692. — clamores ad sidera, Æ. II, 222. — se genitor ad auras, Æ. II, 699. — clamorem, Æ. III, 672. — se magno murmure, Æ. V, 369. — caput in prælia, Æ. V, 375. — sese paullatim mare, Æ. VII, 529. — qui sidera, Æ. VIII, 141. — se ab solio, Æ. VIII, 541. — ultro animos, Æ. IX, 127; X, 278. — quem sublimem gloria, Æ. X, 144. — animos omine, Æ. X, 250. — se arrectum quadrupes, Æ. X, 892. — se clamor in auras, Æ. XI, 455. — *tollunt* se in luminis oras, G. II, 47. — brachia vi, G. IV, 174. — saburram cymbæ, G. IV, 196. — se celeres, Æ. VI, 202. — inter sese brachia, Æ. VIII, 452. — animos ad sidera, Æ. IX, 637. — clamorem ad sidera, Æ. X, 262; XI, 878. — prælia venti, Æ. X, 357. — gemitum ad sidera, Æ. XI, 37. — in agros (corpora), Æ. XI, 206. — clamorem, Æ. XI, 622. — se gurgite, Æ. XII, 114. — *tollebant* auræ, Cu. 166. — *sustulit* se arbos, G. II, 57. — palmas ad sidera, Æ. II, 153; IX, 17. — se per cælum, Æ. V, 657. — se ales ad auras, Æ. V, 861. — undam palmis, Æ. VIII, 70. — se in cælum, Æ. IX, 14. — pedibus leporem, Æ. IX, 564. — Turnus commercia, Æ. X, 533. — exsilio comitem infantem, Æ. XI, 542. — sublimem alis, Cir. 487. — *sustulerat* quem furtim regi, Æ. IX, 547. — *sustulerant* stirpem nullo discrimine, Æ. XII, 771. — *tollet* in tantum spe avos, Æ. VI, 877. — *tollemus* ad astra Daphnin, E. V, 51. — in astra nepotes, Æ. III, 158. — *tollent* animos, G. II, 350; III, 207. — *tolle* me tecum per undas, Æ. VI, 370. — minas, Æ. X, 451. — fuga Turnum, Æ. X, 624. — *tollite* me, Æ. III, 601. — cuncta, Æ. VIII, 439. — ferte rates, Æ. X, 295. — *tollat*, sive est virtus et gloria, Æ. XI, 444. — *tollant* aulæa Britanni, G. III, 25. — *sustuleris* calamos lupini, G. I, 76. — *tollere* me humo, G. III, 9. — fluctus vento, Æ.

I, 66. — tantas moles, Æ. I, 134. — quem in montes optabam, Æ. II, 635. — vocem, Æ. VI, 492. — pugnas, Cir. 368. — *tollens* lumina ad cælum, Cir. 402. — *tollentem* minas colubrum, G. III, 421. — manu saxum se cognoscit, Æ. XII, 904. — *tollitur* nimbus arenæ, G. III, 111. — hinc alis, Æ. VII, 408. — undique clamor, Æ. IX, 567. — in cælum clamor, Æ. XI, 745; XII, 462. — *tollimur* in cælum, Æ. III, 564. — *tolli* dona sines, Æ. V, 390. — corpus imperat, Æ. XI, 59. — fatis ad sidera, Æ. XII, 795. — *sublatus* ad æthera clamor, Æ. II, 338. — *sublata* rebus secundis mens, Æ. X, 502. — *sublatum* me inter terrorem erudiit, Æ. IX, 203. — ensem, Æ. IX, 749; XII, 729. — *sublato* pectore, G. III, 426; Æ. II, 474. — genitore, Æ. II, 804. — *sublata* dextra, Æ. V, 642. — *sublata* pocula, Æ. VIII, 175. — *sublatis* cornibus, Æ. VII, 789. — dolis, Æ. XII, 26.

Tondeo : tondent dumeta juvenci, G. I, 15. — menta hirci, G. III, 312. — *tondebat* comam acanthi, G. IV, 137. — *tonde* brachia, G. II, 368. — *tondere* vellera, G. III, 561. — capillum, Cir. 382. — *tondens* jecur rostro vultur, Æ. VI, 598. — *tondenti* cadebat barba, E. I, 29. — *tondentes* campum late equos, Æ. III, 538. — *tondentur* prata, G. I, 290. — cytisi, G. II, 431. — gramina morsu, Cu. 50. — *tonsum* corpus, G. III, 448. — *tonsæ* olivæ foliis, G. III, 21; Æ. V, 774. — *tonsa* corona, Æ. V, 556. — *tonsas* novales, G. I, 71. — *tonsis* ovibus adhæsit sudor, G. III, 443. — in vallibus, G. IV, 227. — villis, G. IV, 377; Æ. I, 702.

Tonitru ciebo cælum, Æ. IV, 122. — tremiscunt ardua terrarum, Æ. V, 694. — rupta, ignea rima percurrit nimbos, Æ. VIII, 391.

Tono : tonat Zephyri domus, G. I, 371. — porta cæli, G. III, 261. — juxta ...na ruinis, Æ. III, 571. — ore ter centum deos, Æ. IV, 510. — cælum fragore, Æ. IX, 541. — cælum tumultu, Æ. XII, 757. — *tona* eloquio, Æ. XI, 383. — *tonant* antra, Æ. VIII, 419. — *tonare* pulsa arma vident, Æ. VIII, 529. — *tonanti* sub axe sternitur æquor, Æ. V, 820.

Tonsa : tonsæ luctantur in marmore, Æ. VII, 28. — *tonsis* consurgere socii, Æ. X, 299.

Tophus scaber, G. II, 214.

Toreuma Boeti referent, Cu. 66.

Tormentum : tormenti genus, Æ. VIII, 487. — *tormento* acti ponderis, Æ. IX, 616. — murali concita saxa, Æ. XII, 922.

Tornus : torno facili superaddita vitis, E. III, 38. — torno rasile buxum, G. II, 449.

Torpeo : torpent cervi mole nova, G. III, 370. — ad prælia vires, Æ. IX, 499. — *torpere* gravi veterno sua regna non passus, G. I, 124.

Torpor novus solvit membra, Æ. XII, 867.

Torqueo : torques fulmina, Æ. IV, 208. — bella sub numine tuo, Æ. XII, 180. — quid torques me? Cir. 257. — *torquet* naves in saxa, Æ. I, 108. — fluctus, Æ. I, 117. — cælum et terras numine, Æ. IV, 269. — Atlas axem, Æ. IV, 482. — clavum ad litora, Æ. V, 177. — nox cursus, Æ. V, 738. — axem humero, Æ. VI, 798. — sidera mundi, Æ. IX, 93. — Jupiter hiemem, Æ. IX, 671. — portam converso cardine, Æ. IX, 724. — jaculum in hostem, Æ. X, 585. — ad tempora telum, Æ. XII, 536. — *torquent* nautæ spumas, Æ. III, 208. — ad litora proras, Æ. III, 532. — spumas adnixi, Æ. IV, 583. — cornua, Æ. V, 831. — amenta, Æ. IX, 665. — alii ferrum, Æ. XII, 578. — *torquebat* spicula Lycio cornu, Æ. XI, 773. — in hostem saxum, Æ. XII, 901. — late motibus orbes, Cu. 165. — *torsisti* telum in Achivos, Æ. V, 497. — *torsit* undam sub vertice, G. IV, 529. —

vestigia ad sonitum, Æ. III, 669. — oculos ad mœnia, Æ. IV, 220. — vestigia in verbo, Æ. VI, 547. — manu tela, Æ. XI, 578. — ad mœnia oculorum orbes, Æ. XII, 670. — sagittam Parthus, Æ. XII, 858. — *torserat* telum in hostes, Æ. XII, 461. — *torquebit* amaror ora, G. II, 247. — *torqueat* stiva currus, G. I, 174. — quo turbine hastam, Æ. XI, 284. — *torserit* dextra telum in Rutulos, Æ. X, 334. — *torquere* spicula cornu, E. X, 59. — cateias soliti, Æ. VII, 741. — *torquens* arenas Hister, G. III, 350. —lumina anguis, G. III, 433. —aciem, Æ. VII, 399. — lumina, Æ. VII, 448. — tegumen immane leonis, Æ. VII, 666. — ocius hastile, Æ. IX, 402. — *torquentem* verbera fundæ, G. I, 309. — *torquentia* montes flumina, G. III, 254. — *torquetur* corporis orbis flexibus, Cu. 178. — *torquentur* taxi in arcus, G. II, 448. — *tortus* per herbam cucumis, G. IV, 121. — *torta* comam, Mor. 33. — *torti* imbris radios, Æ. VIII, 429. — *torto* verbere, G. III, 106; Æ. VII, 378. — vertice, Æ. VII, 567. — *torta* quercu redimitus, G. I, 349. — *tortos* Ixionis angues, G. III, 38. — funes, Æ. IV, 575. — orbes, Æ. XII, 481.

Torques: a torquibus aptos juvencos, G. III, 168. — torquibus nexis ornatæ aræ, G. IV, 276.

Torrens rapidus sternit agros, Æ. II, 305. — dat sonitum, Æ. VII, 567. — impulerat saxa rotantia late, Æ. X, 363.

Torreo: torrent viscera, Æ. V, 103. — *torrebimus* exta in veribus, G. II, 396. — *torrete* igni fruges, G. I, 267. — *torrere* flammis fruges, Æ. I, 179. — *torrens* Indos Sirius, G. IV, 425. — *torrentis* aquæ, Æ. X, 603. — *torrentem* undam, G. II, 451. — *torrentes* pice ripas, Æ. IX, 105; X, 114. — *torrentia* flumina, E. VII, 52. — *torrentibus* flammis, Æ. VI, 550. — *torrentur* aristæ sole, Æ. VII, 720. — *tosta* taurorum viscera, Æ. VIII, 180. — *tostas* fruges æstu medio terit area, G. I, 298.

Torridus: torrida æstas, E. VII, 48. — Zona, G. I, 234.

Torris: torrem ambustum corripit, Æ. XII, 298. — *torre* obusto armatus, Æ. VII, 506.

Tortilis: tortile aurum fit ingens coluber, Æ. VII, 351.

Tortus: tortus longos dat corpore serpens, Æ. V, 276.

Torus: toro ab alto orsus, Æ. II, 2. — super toro locat, Æ. IV, 508. — toro incubuit, Æ. IV, 650. — impressa os, Æ. IV, 659. — est revoluta, Æ. IV, 691. — viridante herbæ consederat, Æ. V, 388. — reponunt membra, Æ. VI, 220. — requirit arma, Æ. VII, 460. — accipit Æneam, Æ. VIII, 177. — bibulo decubuisse, Cop. 6. — *tori* madent, Æ. IX, 334. — *toros* exstruimus litore, Æ. III, 224. — riparum incolimus, Æ. VI, 674. — exstructos inumbrant, Æ. XI, 66. — comantes excutiens gaudet, Æ. XII, 7. — *toris* luxuriat pectus, G. III, 81. — pictis discumbere jussi, Æ. I, 708. — pictis epulata gens, Æ. IV, 207. — genialibus altis lucent fulcra, Æ. VI, 604.

Torvus Abas, Æ. X, 170. — *torva* leæna, E. II, 63. — *torvæ* bovis, G. III, 51. — *torvum* repente clamat, Æ. VII, 399. — *torvam* faciem, Æ. VII, 415. — *torvo* lumine, Æ. III, 677. — adspectu, Cu. 171. — obvia, Cir. 174. — *torva* sub fronte, Æ. III, 636. — feritate, Cu. 302. — *torvos* angues, Æ. VI, 571.

Tot: oblita mihi tot carmina, E. IX, 53. — (tam multa) bella, G. I, 505, et al. — tot natorum (multorum), Æ. V, 645, et al.

Totidem per annos, G. II, 100; IV, 143, 540; Æ. I, 705; III, 204; IV, 183; VI, 44; VIII, 208, 519, 567; IX, 122; X, 83, 376, 518; XII, 763.

Totiens seu *toties* arsere, G. I, 488. — fallis, Æ. I, 407. — sudarit san-

guine litus, Æ. II, 582. — dedignata sim, Æ. IV, 536, et alibi.

Totus ille dies, G. I, 434. — mons, Æ. III, 91; XII, 928. — collucens veste, Æ. X, 539. — Thucydides, Cat. II, 2. — nec totus viridis color, Mor. 104. — *tota* de marmore stabis, E. VII, 31. — Panchaia, G. II, 139. — ardua, G. III, 58. — cohors, Æ. XI, 500. — *totius* gentis, G. IV, 4. — *totum* orbem, E. III, 41; VIII, 9; Æ. I, 457; IV, 231; VII, 258; X, 546. — nemus, G. II, 308. — mensem, G. III, 341. — corpus, G. IV, 416. — mare, Æ. I, 84. — pererrat, Æ. IV, 363. — æquor, Æ. IV, 410; V, 142; VIII, 689; X, 269. — consessum, Æ. V, 340. — corpus, Æ. VIII, 153. — montem, Æ. VIII, 230. — Leucaten, Æ. VIII, 676. — Olympum, Æ. IX, 106; X, 115. — amnem, Æ. IX, 245. — ensem, Æ. IX, 347. — agmen, Æ. X, 170; XI, 781. — bellum, Æ. X, 626. — (ensem) recondit, Æ. X, 816. — spatium, Æ. XII, 907. — *totam* urbem, Æ. II, 611; IV, 300; VIII, 716; XI, 349; XII, 594, 608. — classem, Æ. VI, 150. — molem, Æ. VI, 726. — Hesperiam, Æ. VII, 43. — pererrat, Æ VII, 375. — aciem, Æ. X, 309. — domum, Æ. XI, 394. — *toto* cælo, G. I, 474; Æ. VIII, 427; XII, 283. — orbe, G. I, 511. — aere, G. III, 367. — æstu, G. III, 479. — flumine, G. IV, 527. — utero, G. IV, 555. — æquore, Æ. I, 29, 128; V, 456; X, 569; XI, 599; XII, 501. — pectore, Æ. I, 717; VII, 356; IX, 276, 326. — æthere, Æ. II, 113; V, 695. — corpore, Æ. III, 175; IV, 253; V, 683; VI, 494; VII, 459; IX, 410, 812; X, 127; XI, 87, 313, 828; XII, 728, 920. — litore, Æ. IV, 398, 416; VIII, 497; XI, 199. — luco, Æ. VI, 259. — antro, Æ. VI, 423. — ponto, Æ. VII, 300. — vertice, Æ. VII, 784; IX, 29; XI, 683. — ex agmine, Æ. XI, 60, 906. — ab ore, Æ. XII, 101. — in carmine, Cir. 68. — *tota* bruma, G. III, 321. — urbe, Æ. II, 421, 439; IV, 68, 401, 592; XI, 468. — mente, Æ. IV, 100. — carina, Æ. V, 186. — regione, Æ. VI, 887. — ex Ausonia, Æ. VII, 54. — veste, Æ. VIII, 712. — figura, Mor. 32. — *totæ* lacunæ, G. III, 365. — acies, Æ. XII, 548. — *tota* ubera, G. III, 178. — corpora, G. III, 250. — armenta, Æ. I, 135; XII, 719. — novem jugera, Æ. VI, 596. — mortaria, Mor. 115. — *totos* septem menses, G. IV, 507. — ter centum annos, Æ. I, 272. — *totas* ulmos, G. III, 377. — acies, Æ. XI, 631. — *totis* ædibus, G. II, 462. — muris, Æ. IX, 664. — agminibus, Æ. IX, 686. — campis, Æ. XI, 450.

Trabalis: trabali telo, Æ. XII, 294.

Trabea: trabeam portantes, Æ. XI, 334. — *trabea* parva succinctus, Æ. VII, 188. — Quirinali insignis, Æ. VII, 612.

Trabs: trabe excisa cavavit robora, Æ. II, 481. — cava currimus æquor, Æ. III, 191. — ab alta nectit nodum, Æ. XII, 603. — *trabes* ære nexæ, Æ. I, 449. — aptare (navibus in) silvis, Æ. I, 552. — auratas devolvunt, Æ. II, 448. — fraxineæ scinduntur, Æ. VI, 181. — *trabibus* acernis contextus equus, Æ. II, 112. — turbari mare, Æ. IV, 566. — acernis obscurus lucus, Æ. IX, 87. — compactis eduxerat turrim, Æ. XII, 674.

Tractabilis audit voces ullas, Æ. IV, 439. — non *tractabile* cælum (est), Æ. IV, 53.

Tractim susurrant, G. IV, 260.

Tracto: tractanti resistit dura pellis, G. III, 502.

Tractus: tractu tanto, G. II, 154. — eodem surgens oleaster, G. II, 182. — gementem rotam, G. III, 183. — cæli corrupto venit lues, Æ. III, 138. — in æquoreo fluctuat, Cir. 356. — *tractus* maris adspice, E. IV, 51. — flammarum, G. I, 367. — per tractus maris, G. IV, 222. — tractus aereos nemorum tenentes, Cu. 22. — per tractus manant guttæ, Cu. 179. —

tractibus iisdem volvens immanis serpens, Cu. 161.

Trado: tradit equum comiti, Æ. XI, 710. — *tradidit* mihi pecus, E. III, 2. —*tradiderit* se sub leges pacis, Æ. IV, 619. — *trade* huic, qui superant, Æ. V, 713.

Traduco: traducit vitam placido pectore, Cu. 96. — *traducere* messes alio, E. VIII, 99. — *traducitur* cura in vitulos, G. III, 157.

Trahea: traheæ, G. I, 164.

Traho vitam, Æ. III, 647. — *trahit* sua quemque voluptas, E. II, 65. — crates vimineas, G. I, 95. — lina pelago, G. I, 142. — laborem frustra, G. III, 98. — fluctus sinum, G. III, 238. — sinus ultimus orbes, G. III, 424. — præcipites silvas, Æ. II, 307. — manu sacra deosque, Æ. II, 321. — ruinam cum sonitu, Æ. II, 466. — armenta per campos, Æ. II, 499. — arcus colores, Æ. V, 89. — natum in conventus, Æ. VI, 753. — molle pecus, Æ. IX, 340. — illa ruinam, Æ. IX, 713. — manu telum, Æ. XI, 816. — *trahunt* limum amnes, G. II, 188. — plaustra, G. III, 536. — quo fata, Æ. V, 709. — in mœnia regem, Æ. XII, 585. — vultus nasturtia, Mor. 84. — *trahebam* vitam in tenebris, Æ. II, 92. — *trahebat* liquor ossa in se, G. III, 485. — sorte operum laborem, Æ. I, 508. — noctem sermone Dido, Æ. I, 748. — avo Astyanacta, Æ. II, 457. — clipeo hastile, Æ. X, 795. — *trahebant* juvenem ad regem, Æ. II, 58. — corpora ægra, Æ. III, 140. — *traxi* mecum gubernaclum, Æ. VI, 351. — *traxit* ad altaria trementem, Æ. II, 551. — jugis avulsa ruinam, Æ. II, 631. — per ossa furorem, Æ. IV, 101. — anguis septem gyros, Æ. V, 85. — trementem a solio, Æ. VI, 396. — *traxere* scopuli ruinam, Æ. VIII, 192. —*traham* vela, G. IV, 117. — *trahat* orbes temo, G. III, 173. — *traherem* in prælia Teucros, Æ. XII, 812. — *traheret* hinc partem patriæ, Æ. VIII, 511. — *traherent* fors tempus per talia, Æ. VI, 537. — *traxerit* quas ad letum, Æ. V, 624. — *trahere* licet, Æ. VII, 315. — *traxe* (per pœnam) reliquias, Æ. V, 786. — *traxisse* tot moras tædet, Æ. X, 888. — *trahens* alvum latam, G. IV, 94. — vocem a pectore, Æ. I, 371. — mille colores, Æ. IV, 701. — *trahentem* naves in saxa Scyllam, Æ. III, 425. — genua, Æ. V, 468. — dum *trahitur*, Æ. XII, 374. — trahitur per mare, Cir. 390. — *trahuntur* Zonæ extremæ, G. I, 235. — per terram cervixque comæque, Æ. I, 477. — *trahebatur* virgo a templo, Æ. II, 403. — *trahantur* ventura, G. IV, 393. —*trahi* vento nubem mirabere, G. IV, 60. — nubes, G. IV, 557. — *tractæ* catenæ, Æ. VI, 558. — *tractos* cauda in speluncam (tauros), Æ. VIII, 210.

Trajicio: trajicit sagitta ferro tempora, Æ. IX, 634. — Rhœtea præter, Æ. X, 400. — hunc illa, Æ. XI, 685. — *trajecerat* Aurora medium axem, Æ. VI, 536. — *trajectus* lora per pedes, Æ. II, 273. — sparto caseus, Mor. 58. — *trajecto* in fune, Æ. V, 488. — cerebro, Æ. IX, 419. — lacerto, Æ. X, 339. — gutture, Æ. X, 348. — *trajecta* ferro pectora nudavit, Æ. I, 355.

Trames: tramitis clivosi supercilio G. I, 108. — *tramite* cito decurrit, Æ. V, 610. — jam facili sistam, Æ. VI, 676. — in convexo, Æ. XI, 515.

Trano: tranat nubila, Æ. IV, 245. — *tranant* flumina, G. III, 270. — æthera cum sonitu, Æ. X, 265. — *tranavimus* amnes Erebi, Æ. VI, 671. — *tranabo* tam magni gurgitis undas, Cir. 416. — *tranandus* agor ad undam, Cu. 259.

Tranquillus: tranquillo silet, Æ. V, 127. — *tranquilla* per alta incumbunt pelago angues, Æ. II, 203.

Trans caput, E. VIII, 102. — flumina, G. III, 213. — æquora, Æ. III, 403. — pontum, Æ. VI, 312. — flu-

vium, Æ.VI, 415.—liquidum æthera, Æ. VII, 65.

Transabeo : transabiit ensis costas, Æ. IX, 432.

Transadigo : transadigit hasta juvenem costas, Æ. XII, 276. — ensem costas, Æ. XII, 508.

Transcendo : transcendat evectus finem habendi, Cu. 83.

Transcribo : transcribunt matres urbi, Æ. V, 750. — *transcribi* tua sceptra colonis patiere, Æ. VII, 422.

Transcurro : transcurrunt cælo refixa sidera, Æ. V, 528. — *transcurrere* cælum visus nimbus, Æ. IX, 111.

Transeo : transit præcordia hasta, Æ. IX, 413. — equum cursu, Æ. XI, 719. — per femur, Æ. XII, 926. — *transiit* quem rota, Æ. V, 274. — per orbem, Æ. X, 785. — parmam mucro, Æ. X, 817. — *transeat* prior elapsus, Æ. V, 326. — non te *transierim*, G. II, 102; Æ. X, 186. — *transierent* hiberna terna subactis Rutulis, Æ. I, 266.

Transfero : transfert manu farinas, Mor. 40. — *transtulit* Jupiter Argos, Æ. II, 327. — *transferet* regnum ab sede Lavini, Æ. I, 271.

Transfigo : transfixa hasta, Æ. XI, 645. — *transfixo* pectore, Æ. I, 44.

Transfodio : transfossi pectora ligno, Æ. IX, 544.

Transformo : transformat sese in miracula rerum, G. IV, 441. — sese in vultus aniles, Æ. VII, 416.

Transilio : transilit pontes, Æ. X, 658. — sagitta umbras, Æ. XII, 859.

Transmitto : transmittunt cursu campos, Æ. IV, 154. — *transmisit* me Heleno habendam, Æ. III, 329. — *transmittere* cursum, Æ. VI, 313. — *transmissæ* trans æquora classes, Æ. III, 403.

Transno : transnare Lethæas per undas, Cu. 214.

Transporto : transportare ripas et fluenta, Æ. VI, 328.

Transtrum : per transtra furit Vulcanus, Æ. V, 663. — transtra novant, Æ. V, 752. — fluitantia quos impediunt, Æ. X, 306. — *transtris* considere, Æ. III, 289. — considite, Æ. IV, 573. — considunt, Æ. V, 136.

Transverbero : transverberat hasta aera, Æ. X, 336. — cuspis clipeum, Æ. X, 484. — pectus longa abiete, Æ. XI, 667.

Transverso : transversat durata manu, Mor. 46.

Transversus : transversa tuentibus hircis, E. III, 8. — fremunt venti, Æ. V, 19. — *transversas* salices conjice, G. IV, 26.

Trapetum : trapetis teritur bacca Sicyonia, G. II, 519.

Trecenti : trecentos (juvenes dederat) Ilva, Æ. X, 173.

Tremebundus : tremebunda hasta, Æ. X, 522. —pedem retulit, Cir. 256. — obducere vestem, Cir. 342.

Tremefacio : tremefecit nutu Olympum, Æ. IX, 106; X, 115. — *tremefecerit* Lernam arcu, Æ.VI, 804. — *tremefactus* visu Androgeus, Æ. II, 382. — *tremefacta* comam nutat, Æ. II, 629. — solo tellus, Æ. X, 102. — refugit, Æ. XII, 449. — *tremefacta* per pectora, Æ. II, 228.

Tremisco sonitum vocemque, Æ. III, 648. — *tremiscit* instare telum, Æ. XII, 916. — rursus Ciconas, Cu. 328. — *tremiscunt* tonitru ardua terrarum, Æ. V, 694. — arma proceres, Æ. XI, 403.

Tremo : tremit terra, G. I, 330. — artus, G. III, 84. — ictibus puppis, Æ. V, 198. — tellus, Æ. VII, 722. — Prochyta sonitu, Æ. IX, 715. — hasta, Æ. XI, 645. —tellus, Æ. XII, 445. — *tremunt* in vertice cristæ, Æ. IX, 732. — *tremebant* silvamque saxumque, Æ. VIII, 350. — *tremuerunt* Alpes motibus insolitis, G. I, 475. — te lacus, Æ. VIII, 296. — *tremerent* sub dentibus artus, Æ. III, 627. — *tremere* visa omnia, Æ. III, 90. — certamina dicit, Cir. 358. — *tremens*

equus, G. III, 189. — stetit illa, Æ. II, 52. — bos, Æ. V, 481. — *trementi* labant genua, Æ. V, 431. — *trementem* hastam, Æ. II, 175. — traxit ad altaria, Æ. II, 550. — traxit a solio, Æ. VI, 396. — ora Furiarum addit, Æ. VIII, 669. — hastam quassat, Æ. XII, 94. — *trementes* genas, Æ. IV, 643. — terret, Æ. XII, 761. — *trementia* viscera, Æ. I, 212. — coriandra, Mor. 90. — *trementibus* ævo humeris, Æ. II, 509. — *tremendum* regem, G. IV, 469. — multo magis aliud, Æ. II, 199. — *tremenda* monita egere, Æ. VIII, 335.

Tremor unde terris, G. II, 479. — pertentet corpora equorum, G. III, 250. — gelidus per ossa cucurrit, Æ. II, 121; VI, 55; XII, 448. — occupat artus, Æ. VII, 446; XI, 424.

Tremulus : tremulum lumen, Æ. VIII, 22. — *tremulo* sub lumine, Æ. VII, 9. — *tremulis* flammis, E. VIII, 105. — ululatibus, Æ. VII, 395.

Trepido: trepidat nequidquam multa manu, Æ. XII, 403. — dum trepidat, Æ. XII, 737. — dum *trepidant*, Æ. IV, 121; IX, 418. — illi vestigia, Cir. 171. — ne *trepidate* defendere naves, Æ. IX, 114. — *trepident* immisso lumine Manes, Æ. VIII, 246. — *trepidare* metu nos pavidi, Æ. II, 685. — phalanges metu, Æ. VI, 491. — intus turbati, Æ. IX, 538. — *trepidanti* instat, Æ. X, 788. — *trepidantia* bello corda, G. IV, 69. — castra, Æ. IX, 147.

Trepidus refugit, Æ. II, 380. — formidine, Æ. VI, 290. — galeam rapit, Æ. VII, 638. — *trepida* Dido, Æ. IV, 642. — imago, Æ. X, 656. — *trepidi* pedem urget, Æ. XII, 748. — *trepido* mihi, Æ. II, 735. — cursu, Æ. IV, 672. — tumultu, Æ. VIII, 5. — *trepida* formidine, Æ. IX, 756. — *trepidi* aheni, G. I, 296: — linquunt limina, Æ. III, 616. — nos celerare fugam, Æ. III, 666. — formidine, Æ. IX, 169. — dum trepidi, Æ. X, 283. — trepidi poscunt arma, Æ. XI, 453. — Latini, Æ. XII, 730. — *trepidæ* (apes) coeunt, G. IV, 73. — matres, Æ. VII, 518. — comites, Æ. XI, 805. — jaciunt tela, Æ. XI, 893. — rerum illæ discurrunt, Æ. XII, 589. — *trepida* ostia, Æ. VI, 801. — ora, Æ. XI, 300. — *trepidos* accepit Iulus, Æ. IX, 233. — inter cives, Æ. XII, 583.

Tres ulnas, E. III, 105, et alibi. — *tria* ora, Æ. IV, 511. — *tribus* tauris, Æ. X, 784, et alibi.

Tribulum : tribula, G. I, 164.

Tribulus: tribuli subeunt, G. I, 153. — lappæ tribulique, G. III, 385.

Tribuo : tribuistis mihi præmia, Cir. 93. — cui *tribuere* nec ullo vulnere lædi, Cir. 270. — quantumcumque tribuere sibi vires, Cu. 387.

Tribus Claudia a quo diffunditur, Æ. VII, 708.

Trichila frigida arundinibus, Cop. 8.

Tricorpor : tricorporis umbræ forma, Æ. VI, 289.

Tridens: tridentem sævum datum mihi, Æ. I, 138. — *tridenti* percussa tellus, G. I, 13. — levat naves, Æ. I, 145. — sævit Nereus, Æ. II, 418. — emota fundamenta, Æ. II, 610. — *tridentibus* rostris convolsum æquor, Æ. V, 143; VIII, 690.

Trietericus: trieterica Orgia stimulant, Æ. IV, 302.

Trifaux: trifauci latratu Cerberus, Æ. VI, 417.

Triginta magnos orbes, Æ. I, 269. — capitum fetus enixa sus, Æ. III, 391; VIII, 44.

Trilix : trilicem auro loricam, Æ. III, 467; V, 259; VII, 639.

Triplex gens, Æ. X, 202. — *triplici* versu, Æ. V, 119. — muro, Æ. VI, 549. — juba, Æ. VII, 785. — triumpho, Æ. VIII, 714. — ære, Æ. X, 784. — colore, Cir. 371.

Tripus: tripodes sacri, Æ. V, 110. — *tripodas* qui sentis, Æ. III, 360. — geminos dabo, Æ. IX, 265.

Tris vid. *Tres*.

Tristis at ille tamen, E. X, 31. — senectus, G. III, 67; Æ. VI, 275. — arator, G. III, 517. — hiems, G. IV, 135. — adstitit, G. IV, 319. — Erinnys, Æ. II, 337; Cu. 245. — navita, Æ. VI, 315. — imago, Æ. VI, 695. — dea, Æ. VII, 408. — pugna, Æ. XI, 589. — clamor, Æ. XII, 409. — ab eventu effigies, Cu. 208. — recessit, Cu. 383. — *triste* lupus stabulis, E. III, 80. — nefas, Æ. II, 184. — augurium, Æ. V, 7. — ministerium, Æ. VI, 223. — supplicium, Æ. VII, 596. — nil illo recepto, Æ. IX, 262. — sidus, Æ. XI, 259. — *tristis* lupini, G. I, 75. — *tristem* pugnam, Æ. V, 411. — *tristi* amurca, G. III, 448. — morbo, G. IV, 252. — corde, Æ. VI, 185, 383; VIII, 522. — unda, Æ. VI, 438. — umbra, Æ. VI, 867. — bello, Æ. VII, 545; VIII, 29. — tabo, Æ. VIII, 197. — tempore, Æ. XI, 470. — morte, Æ. XI, 839. — vulnere, Æ. XII, 160. — clade, Cir. 283. — *tristes* Amaryllidis iras, E. II, 14. — succos, G. II, 126. — curas, G. IV, 531. — ruinas, Æ. I, 238. — ferebant peplum, Æ. I, 481. — iras, Æ. III, 366. — umbræ, Æ. V, 734. — sine sole domos, Æ. VI, 534. — portas, Æ. VII, 617. — Diræ, Æ. VIII, 701. — voces, Æ. XI, 534. — curæ, Æ. XII, 802. — pœnæ, Cu. 232. — querelas, Cir. 174. — iras, Cir. 536. — *tristia* bella condere, E. VI, 7. — ora, G. II, 247. — funera, G. IV, 256. — dicta, Æ. II, 115; X, 612. — mea facta, Æ. II, 548. — dona, Æ. III, 301. — sub Tartara, Æ. IV, 243. — somnia, Æ. V, 840. — bella, Æ. VII, 325; Cu. 80. — jejunia, Mor. 4. — *tristibus* extis, G. I, 484. — effera flammis, Æ. VII, 787. — sordibus, Cir. 248. — *tristior* Plias descendit, G. IV, 235. — Venus, Æ. I, 228. — *tristius* illis monstrum, Æ. III, 214. — quid audiero, Cat. X, 4.

Trisulcus: trisulcis linguis micat -a anguis, G. III, 439. — linguis micore coluber, Æ. II, 475.

Triticeus: triticeam in messem, G. I, 219.

Tritura magna veniet cum magno calore, G. I, 190.

Triumpho: triumphata Corintho, Æ. VI, 837. — *triumphatas* bis gentes, G. III, 33.

Triumphus: triumphi magni decus, Cat. XI, 3. — *triumpho* parto ibit regina, Æ. II, 578. — triplici invectus mœnia, Æ. VIII, 714. — *triumphi* exspectati, Æ. XI, 54. — *triumphos* curare, G. I, 504. — Romanos duxere, G. II, 148. — Romanorum illic fecerat, Æ. VIII, 626. — *triumphis* dives terra, Æ. IV, 37. — desueta agmina movebit, Æ. VI, 815. — devota mœnia, Cu. 369.

Trivium: in triviis disperdere carmen, E. III, 26. — triviis ululata Hecate, Æ. IV, 609.

Tropæum tibi, rex Gradive, Æ. X, 542. — indutum spoliis te voveo, Æ. X, 775. — tibi bellipotens, Æ. XI, 7. — pulsæ virginis non peto, Æ. XI, 790. — *tropæa* rapta manu, G. III, 32. — magna ferunt, Æ. XI, 172. — *tropæis* meritis sustentat, Æ. XI, 224. — insignis agros, Æ. XI, 385. — Giganteis ornantur pepla, Cir. 30.

Trucido: trucidant primos, Æ. II, 494; Æ. XII, 577.

Truculentus: truculenta vulnera, Cu. 254.

Trudes: trudes ferratas expediunt, Æ. V, 208.

Trudo: trudit gemmas pampinus, G. II, 335. — *trudunt* flumina glaciem, G. I, 310. — se gemmæ de cortice, G. II, 74. — frumenta grandia, Æ. IV, 405. — *trudentes* pectore montem, G. III, 373. — *truditur* radix e ligno, G. II, 31.

Truncus ingens jacet, Æ. II, 557. — immanis stares, Æ. XI, 173. — *truncum* singultantem relinquit, Æ. IX, 332. — tepentem provolvens, Æ. X, 555. — reliquit arenæ, Æ. XII, 382. — validum detraxit, Cu. 190. —

trunco arboris obnixus, G. III, 233; Æ. XII, 105. — arboris acclinis, Æ. X, 835. — *trunci* enodes resecantur, G. II, 78. — vacabant, Mor. 57. — *truncos* silvestres oleæ, G. II, 302. — valentes, G. II, 426. — teretes circumdare, Æ. VI, 207. — indutos armis ferre, Æ. XI, 83. — *truncis* respondent melius oleæ, G. II, 63. — nata gens, Æ. VIII, 315. — teneris amplexæ brachia, Cu. 128.

Truncus: trunca pinus, Æ. III, 659. — *trunca* pedum animalia, G. IV, 310. — tela, Æ. XI, 9. — *truncas* inhonesto vulnere nares, Æ. VI, 497.

Trux: trucis Boreæ, G. I, 370. — *trucem* pontum, Cir. 76. — *truci* visu, Æ. X, 447.

Tuba canit ludos commissos, Æ. V, 113. — clara dedit sonitum, Æ. V, 139. — increpuit, Æ. IX, 503. — *tubæ* clangor, Æ. VIII, 526. — *tubam* imponit, Æ. VI, 133. — ante tubam tremor occupat artus, Æ. XI, 424. — *tubarum* sonitus fractos, G. IV, 72. — clangor, Æ. II, 313; XI, 192. — sonitus, Æ. VII, 628.

Tueor: tuetur aversa dicentem, Æ. IV, 362. — *tuemur* vix urbe spes Italas, Æ. XII, 34. — *tuebitur* omnes hæc ara, Æ. II, 523. — *tueri* arva, G. I, 21. — armenta, G. II, 195. — fines custode, Æ. I, 564. — populos sub religione, Æ. II, 188. — convexa cæli, Æ. IV, 451. — ora datur, Æ. VI, 688. — effigies, Æ. VII, 443. — *tuens* acerba redit, Æ. IX, 794. — frementes (equos) gaudet, Æ. XII, 82. — *tuenti* tibi obducta nubes, Æ. II, 604. — muros Rutulo, Æ. IX, 65. — *tuentem* torva lenibat, Æ. VI, 467. — pugnas Junonem, Æ. XII, 792. — *tuentes* Dardanidæ, Æ. V, 575. — facta viri, Æ. X, 397. — *tuentibus* transversa hircis, E. III, 8. — *tuendo* ardescit Æ. I, 713. — oculos, vultum expleri, Æ. VIII, 265. — *tuendum* quod cuique est, Æ. IX, 175. — *tuendæ* nobis oves non leviore cura, G. III, 305.

Tugurium: tuguri pauperis culmen, E. I, 69. — custos, Cop. 23.

Tumeo: tument terræ vere, G. II, 324. — corda rabie, Æ. VI, 49. — *tumens* labro, Mor. 33. — *tumentem* colla colubrum, G. III, 421. — colla anguem, Æ. II, 381. — fluvium, Æ. VIII, 86. — vana ut vidit, Æ. XI, 854. — *tumenti* fluctu, Æ. VII, 810. — *tumentes* pedes, Æ. II, 273.

Tumesco: tumescant maria alta, G. II, 479. — *tumescere* incipiunt freta, G. I, 357. — fraudem et bella, G. I, 465.

Tumidus præcordia regno ibat, Æ. IX, 596. — secundo Marte ruat, Æ. X, 21. — *tumidi* maris, Æ. VIII, 671. — *tumidum* tegebat sub terra, Æ. II, 472. — æquor, Æ. III, 157; V, 820. — sanguine Thybrim, Æ. XI, 393. — *tumido* austro, Æ. III, 357. — in pulmone, Æ. X, 387. — *tumida* æquora, Æ. I, 142. — ex ira corda, Æ. VI, 407. — *tumidos* sinus, Cir. 145. — *tumidis* racemis, G. II, 102. — fluctibus, Æ. V, 125.

Tumor omnis deum, Æ. VIII, 40.

Tumulo: tumulabit tellus injecta arena, Cir. 442.

Tumultus: tumultum ingentem fert Acca, Æ. XI, 897. — *tumultu* magno protrahit Calchanta, Æ. II, 122. — misero miscetur domus, Æ. II, 486. — mixto exorta lætitia, Æ. III, 99. — motus, Æ. VI, 317. — magno turbante, Æ. VI, 858. — trepido conjurat Latium, Æ. VIII, 4. — duro mota, Æ. VIII, 371. — subito turbante, Æ. IX, 397. — in medio flagrante, Æ. XI, 225. — ingenti nuntius ruit, Æ. XI, 447. — magno ululante, Æ. XI, 662. calefacta corda, Æ. XII, 269. — tonat cælum, Æ. XII, 757. — *tumultus* cæcos instare, G. I, 464.

Tumulus est egressis urbe, Æ. II, 713. — forte juxta fuit, Æ. III, 22. — telluris crevit, Cu. 395. — inseritur his, Cu. 410. — *tumuli* ex aggere, Æ. V, 44. — aggere composito, Æ. VII,

6. — honos, Æ. X, 493. — *tumulum* facite, E. V, 42. — Cereris venimus, Æ. II, 742. — ad Hectoreum, Æ. III, 304. — ad hostilem, Æ. III, 322. — ad tumulum, Æ. V, 75, 371. — tumulum amplexus, Æ. V, 86. — ad tumulum Anchisæ, Æ. V, 664. — tumulum statuent, Æ. VI, 380. — inanem constitui, Æ. VI, 505. — capit, Æ. VI, 754; XII, 562. — recentem præterlabere, Æ. VI, 875. — *tumulo* superaddite carmen, E. V, 42. — imo auditur gemitus, Æ. III, 40. — aggeritur tellus, Æ. III, 63. — imo successit, Æ. V, 93. — referunt sollemnia, Æ. V, 605. — Anchiseo additur sacerdos, Æ. V, 760. — sollemnia mittent, Æ. VI, 380. — e tumulo, Æ. VIII, 112. — tumulo sub illo, Æ. IX, 195. — constituit quercum, Æ. XI, 6. — terræ succedere, Æ. XI, 103. — feram corpus, Æ. XI, 594. — ab alto, Æ. XI, 853. — e summo, Æ. XII, 136. — *tumuli* recentes ante ora, Æ. XI, 233. — *tumulis* acclive solum, G. II, 276. — in tumulis castella, G. III, 475.

Tundo : tundit humum exspirans, Æ. X, 731. — *tunditur* gens Euro, G. III, 382. — vocibus heros, Æ. IV, 448. — saxum fluctibus, Æ. V, 125. — *tunsa* Ceres, Mor. 27. — *tunsum* gallæ saporem, G. IV, 267. — *tunsæ* pectora palmis, Æ. I, 481. — *tunsa* viscera, G. IV, 302. — *tunsis* frugibus, G. III, 133. — pectoribus Iliades, Æ. XI, 37.

Tunica : per tunicam squalentem auro, Æ. X, 314. — tunicam transiit mucro, Æ. X, 818. — *tunica* inducitur artus, Æ. VIII, 457. — *tunicæ* habent manicas, Æ. IX, 616. — *tunicas* tenues rumpunt, G. II, 75. — pictus acu, Æ. XI, 777.

Turba sonans circumvolat, Æ. III, 233. — omnis ruebat, Æ. VI, 305. — hæc omnis est inops, Æ. VI, 325. — quæ maxima est, Æ. VI, 611. — plurima habet hunc medium, Æ. VI, 667. — matrum, Æ. VII, 813. — capitum, Æ. VIII, 300. — premit leonem, Æ. IX, 792. — nec sinit moveri tela, Æ. X, 432. — omnis ducum, Æ. XI, 13. — Trojana, Æ. XI, 34. — Phrygum, Æ. XI, 145. — inhumata infletaque, Æ. XI, 372. — inimica hos premit, Æ. XI, 880. — omnis fluit castris, Æ. XII, 444. — cetera furit, Æ. XII, 607. — ferox procorum, Cu. 266. — sequax ferarum, Cu. 277. — *turbam* omnem miscet, Æ. I, 191. — inter turbam elabitur, Æ. V, 152. — in turbam sonantem trahit, Æ. VI, 753. — turbam sonantem agminis agitabat, Æ. XII, 248. — *turba* Iliadum comitata domum videbit, Æ. II, 580.

Turbidus auro Hermus, G. II, 137. Ister, G. III, 350. — aqua imber, Æ. V, 696. — cœno gurges, Æ. VI, 296. — lustrat huc atque huc, Æ. IX, 57. — hausit spem, Æ. X, 648. — ingreditur, Æ. X, 763. — se infert Venulo, Æ. XI, 742. — Arruns, Æ. XI, 814. — caligine pulvis, Æ. XI, 876. — ita infit, Æ. XII, 10. — torsit orbes oculorum, Æ. XII, 671. — imber, Æ. XII, 685. — *turbida* imago, Æ. IV, 353. — tempestas, Æ. XII, 283. — *turbida* nubila tranant, Æ. IV, 245. — loca, Æ. VI, 534.

Turbo : turbat res incognita animos, Æ. I, 515. — aliud pectora, Æ. II, 200. — illum amor, Æ. XII, 70. — *turbant* ostia Nili, Æ. VI, 801. — *turbabat* quos cælo, Æ. I, 395. — *turbasti* per artes fœdera, Æ. XII, 633. — *turbavit* janua frondes, Æ. III, 449. — mentes, Æ. XII, 246. — *turbabis* apros latratu, G. III, 412. — *turbet* ne qua facies omina, Æ. III, 407. — *turbaret* clade Latinos, Æ. XII, 556. — *turbare* globum, Æ. IX, 409. — omnia metu, Æ. XI, 401. — *turbans* per ovilia leo, Æ. IX, 339. — *turbanti* viros Turno, Æ. IX, 692. — *turbante* tumultu, Æ. VI, 858; IX, 397. — *turbatur* undique agris, E. I, 12. — *turbantur* mœnia luctu, Æ. XII, 620. — *turbentur* arenæ Zephyro, G. II, 106. — *turbari* trabi-

bus mare, Æ. IV, 566. — *turbatus* constitit, Æ. II, 67. — hisco raris vocibus, Æ. III, 314. — pectora bello, Æ. VIII, 29. — tristi tempore, Æ. XI, 470. — *turbata* funere mens, Æ. XI, 3. — mentem dolore, Æ. XII, 599. — *turbati* hostis, Æ. XII, 302. — *turbatæ* Palladis, Æ. VIII, 435. — *turbatum* Cacum, Æ. VIII, 223. — *turbatam* subita morte (vulnere letali) Camillam, Æ. XI, 796. — vulnere mentis reliquit, Æ. XII, 160. — *turbati* animi, Æ. VIII, 4; XI, 451. — trepidare, Æ. IX, 538. — subito Æneadæ, Æ. IX, 735. — Rutuli, Æ. XI, 869. — cunei, Æ. XII, 269. — venti, Cir. 404. — *turbatæ* extemplo acies, Æ. XI, 618. — *turbata* procellis freta, G. III, 259. — castra, Æ. V, 668; IX, 13. — ne volent (folia), Æ. VI, 75. — ora, Æ. XI, 297. — *turbatos* duces, Æ. XII, 325. — *turbatis* equis, Æ. VII, 767; IX, 124.

Turbo creber agens hiemem, G. III, 470. — ater, Æ. I, 511. — volitans sub verbere, Æ. VII, 378. — fert Turnum, Æ. X, 665. — Afer bacchatur, Cir. 480. — *turbinis* atri more, Æ. X, 603. — atri instar, Æ. XII, 923. — *turbine* nigro hiems ferret culmum, G. I, 320. — corripuit illum, Æ. I, 45. — perflant venti, Æ. I, 83. — jactati, Æ. I, 442. — rupto confligunt venti, Æ. II, 416. — piceo fumantem, Æ. III, 573. — immani præcipitem adegit, Æ. VI, 594. — venti quassatæ trabes, Æ. IX, 91. — quo torqueat hastam, Æ. XI, 284. — nigro circumdata, Æ. XI, 596. — adacta sagitta, Æ. XII, 320. — saxi excutit Murrhanum, Æ. XII, 531. — celeri fertur, Æ. XII, 855. — *turbinibus* omnia sunt anxia, Cu. 348.

Tureus : turea virga solis est Sabæis, G. II, 117. — *turea* dona congesta cremantur, Æ. VI, 225.

Turgeo : turgent in palmite gemmæ, E. VII, 48. — frumenta in viridi stipula lactentia, G. I, 315.

Turgidus : turgidos inedia pedes, Cat. V, 40.

Turicremus : turicremis aris dona imponeret, Æ. IV, 453.

Turifer : turiferis arenis Panchaia pinguis, G. II, 139.

Turma : turmæ Æneadum occurrere, Æ. XI, 503. — *turmæ* tres equitum vagantur, Æ. V, 560. — Latinæ, Æ. XI, 518. — *turmas* feroces, G. III, 179. — ducat avo, Æ. V, 550. — medias opponere, Æ. X, 239. — agrestes invasit, Æ. X, 310. — in turmas compositi, Æ. XI, 599. — turmas inducit, Æ. XI, 620. — alias densat, Cu. 247. — volitantes ad muros ducere, Cir. 117.

Turpis scabies, G. III, 441. — egestas, Æ. VI, 276. — *turpe* caput, G. III, 52. — contubernium, Cat. V, 7. — *turpi* senectæ, G. III, 96. — tabo, G. III, 557. — formidine, Æ. II, 400. — cupidine, Æ. IV, 194. — dolo, Cir. 362. — *turpes* concubitus, E. VI, 49. — racemos, G. II, 60. — podagras, G. III, 299. — apes horrent, G. IV, 96. — phocas, G. IV, 395. — *turpia* fimo membra, Æ. V, 358.

Turpo : turpans canitiem, Æ. XII, 611. — *turpantem* sanguine capillos, Æ. X, 832.

Turriger : turrigeræ Antemnæ, Æ. VII, 631. — urbes, Æ. X, 253.

Turris ferrea stat, Æ. VI, 554. — erat suspectu vasto, Æ. IX, 530. — procubuit, Æ. IX, 540. — *turrim* in præcipiti stantem, Æ. II, 460. — tenebat, Æ. XII, 673. — quam eduxerat ipse, Æ. XII, 674. — *turres* convellunt Dardanidæ, Æ. II, 445. — cœptæ non assurgunt, Æ. IV, 86. — Latinorum cernebant, Æ. VII, 160. — capessant, Æ. XI, 466. — obsedere, Æ. XII, 132. — aerias visere, Cir. 173. — sub *turribus* Œbaliæ, G. IV, 125. — turribus altis sedet, Æ. IV, 187. — cavis exspectant hostem, Æ. IX, 46. — altis stant, Æ. IX, 470; X, 121. — pro summis stantem, Æ. IX, 575. —

pro turribus, Æ. IX, 677. — turribus in altis, Cir. 192.

Turritus : turrita invehitur Berecyntia mater, Æ. VI, 786. — *turriti* scopuli, Æ. III, 536. — *turritis* puppibus, Æ. VIII, 693.

Turtur gemit, E. I, 59.

Tus : turis opes, Cu. 403. — *ture* Sabæo calent aræ, Æ. I, 417. — vaporant templum, Æ. XI, 481. — ornabo templa, Cat. VI, 5. — *tura* mascula, E. VIII, 65. — mittunt Sabæi, G. I, 57. — Panchaica illi adsunt, Cu. 86.

Tussis anhela quatit sues ægros, G. III, 497.

Tutamen in armis, Æ. V, 262.

Tutela Priapi servet, G. IV, 111.

Tuto se credere, G. II, 332. — tibi volant verba, Æ. XI, 381.

Tutor : tutatur favor Euryalum, Æ. V, 343. — *tutare* primum hanc domum, Æ. II, 677. — *tutari* Italiam, Æ. VII, 469.

Tutus potuit penetrare regna, Æ. I, 243. — accedet portus, Æ. V, 813. — latuisset, Æ. VIII, 323. — *tuta* fides, Æ. IV, 373. — nemorum tenebris spelunca, Æ. VI, 238. — in *tutum*, Æ. I, 391. — tutum te sistam limine, Æ. II, 620. — iter, Æ. V, 862. — Piræea, Cir. 468. — *tuto* portu, Æ. III, 78. — *tuta* valle, E. II, 40. — terra, Æ. III, 387. — arce, Æ. X, 805. — *tuti* agni, Æ. IX, 61. — receptus, Æ. XI, 527. — *tutæ* apes, G. IV, 193. — *tuta* æquora, Æ. I, 164; V, 171. — omnia vides, Æ. I, 583. — propugnacula, Æ. IV, 88. — omnia timens, Æ. IV, 298. — vela, Æ. V, 796. — jam tenebam, Æ. VI, 358. — tegmina, Æ. VII, 632. — locis castra, Æ. VIII, 603. — capessunt, Æ. IX, 366. — petunt, Æ. XI, 871. — inter tuta domorum, Æ. XI, 882. — *tutos* auxilio dimittam, Æ. I, 571. — aggere muros, Æ. IX, 43. — *tutis* clamoribus, Æ. X, 713. — quo *tutior* lustres æquora, Æ. III, 377. — *tutissima* nautis deprensis statio, G. IV, 421.

Tuus regnat Apollo, E. IV, 10. — labor explorare, Æ. I, 76. — *tua* cura, E. I, 58. — maxima cura, G. IV, 354. — *tuum* carmen, E. V, 45. — *tui* cura Æneæ, Æ. V, 804. — *tuæ* artis opisque arma, Æ. VIII, 377. — *tuæ* dextræ permittere, Æ. IV, 104. — *tuum* interitum, E. V, 27. — *tuam* dextram, Æ. IV, 314. — *tuum* dulce caput, Æ. IV, 492. — tuo amplexu, Æ. VIII, 569. — *tua* dextra, Æ. I, 98. — *tuæ* puppes, Æ. I, 399. — *tua* rura manebunt, E. I, 47. — *tuorum* fata immota manent, Æ. I, 257. — *tuarum* sororum nulla audita mihi, Æ. I, 326. — *tuis* tu decus omne, E. V, 34. — *tuos* ad ortus, G. III, 277. — *tuas* ad aures, Æ. II, 81, et alibi.

Tympanum : tympana plaustris trivere, G. II, 444. — Berecyntia matris vocant vos, Æ. IX, 619.

Tyrannus Atticæ febris Thucydides, Cat. II, 3. — *tyranni* immitis fœdera, G. IV, 492. — odium, Æ. I, 361. — dextram, Æ. VII, 266. — Laurentis tecta, Æ. VII, 342. — facta, Æ. VIII, 483. — contra dicta it talibus dictis, Æ. X, 448. — *tyranno* Phrygio haud placitura dicta mea refer, Æ. XII, 75. — immiti ignara addixi patriam, Cir. 420. — *tyranni* Nomadum odere, Æ. IV, 320.

UBE

Uber (subst.) aptius vitibus, G. II, 234. — *ubere* alit fetus, E. III, 30. — fertilis campus, G. II, 185. — in denso non segnior Bacchus, G. II, 275. — ab ubere matris depulsus, G. III, 187. — ubere exhausto, G. III, 309. — gravido vix superant limen, G. III, 317. — glebæ potens terra, Æ. I, 531; III, 164. — læto vos accipiet, Æ. III, 95. — sub ubere gemini nati, Æ. V, 285.

— ab ubere raptos, Æ. VI, 428. — ab ubere matris raptum, Æ. VII, 484. — *ubera* ovis siccant capreoli, E. II, 42. — pressabimus palmis, E. III, 99. — lacte distenta, E. IV, 21. — distendant vaccæ, E. IX, 31. — lactea demittunt vaccæ, G. II, 524. — tota consument, G. III, 178. — tendunt, G. III, 396. — circum ubera albi nati, Æ. III, 392; VIII, 45. — circum ubera geminos pueros, Æ. VIII, 631. — ubera immulgens labris, Æ. XI, 752.

Uber (adj.) opulentia, Æ. VII, 262. — *uberrima* pinus, G. IV, 141. — *uberrima* regna, Æ. III, 106.

Ubi tempus erit, E. III, 97, et alibi. — pro quando : *verum ubi*, G. I, 417, et alibi. — *inde ubi*, G. II, 367, et al. — *ergo ubi*, G. IV, 77, et alibi. — *post ubi*, G. III, 235, et alibi.

Ubi, loci; *hic ubi;* E. IX, 60; G. I, 123, et alibi. — quippe ubi, G. I, 505. — O ubi campi, G. II, 486. — Hector ubi est? Æ. III, 312. — aut ubi sum? Æ. IV, 595. — ubi nunc nobis deus ille? Æ. V, 391, 392. — audite, ubi quæque, Æ VII, 400. — ubi hic Juno? Æ. X, 73. — ubi nunc Mezentius acer? Æ. X, 897.

Ubi in comparatione, Æ. I, 592; VI, 311, 707; VII, 719; VIII, 22; XII, 68. — *qualis ubi*, Æ. II, 471; IV, 143, 302; VIII, 589; IX, 563; XI, 492, 624; XII, 451. — ac *velut ubi*, Æ. XII, 523, 908.

Ubique quidquid est Dardaniæ gentis, Æ. I, 601. — ubique luctus, ubique pavor, Æ. II, 368, 369. — ubique terrent silentia, Æ. II, 755. — funditur cruor, Æ. XI, 646.

Udus: udæ vocis, Æ. VII, 533. — *udo* libro, G. II, 77. — palato, G. III, 388. — vere, G. III, 429. — fimo, Æ. V, 357. — sub robore, Æ. V, 681. — veneno, Æ. VII, 354. — *udis* villis, G. III, 446.

Ulciscor: ulciscimur umbras sociorum, Æ. III, 638. — *ulcisci* patriam, Æ. II, 576. — ad *ulciscendum* quæritur injuria, Cir. 158. — *ultus* templa temerata, Æ. VI, 841. — *ulta* virum, Æ. IV, 656.

Ulcus: ulceris os summum rescindere, G. III, 454.

Uligo : uligine dulci læta humus, G. II, 184.

Ullus honos, G. I, 506. — *ulla* non erit in me mora, E. III, 52. — gratior est, E. VI, 11. — non secuta est, E. VI, 49. — non certaverit, G. II, 99. — vigilantia, G. II, 265. — cultura, G. II, 420. — industria, G. III, 209. — fortuna, G. III, 452. — spes, Æ. II, 137, 803; IX, 131; X, 121. — sævior pestis, Æ. III, 214. — tellus, Æ. V, 8, 28. — pietas, Æ. V, 783. — facies, Æ. VI, 103. — requies, Æ. VI, 600. — fuga, Æ. VIII, 251. — venia, Æ. X, 626. — res, Æ. X, 861. — vis, Æ. XI, 148; XII, 203. — gens, Æ. XII, 840. — *ullum* præsentius, G. II, 127. — telorum genus, Æ. II, 467. — aliud malum, Æ. IV, 174. — auxilium, Æ. VIII, 376. — telum, Æ. X, 333. — bellum, Æ. XI, 279. — signum, Æ. XII, 245. — vitæ genus, Cir. 293. — *ullius* violentia, Æ. XI, 354. — cisi, Cat. VII, 3. — *ulli* non obnoxia curæ, G. II, 439. — neque cernitur ulli, Æ. I, 440. — nec ulli facilis visu, Æ. III, 621. — non ulli est animus, Æ. X, 717. — ulli divum parcimus, Æ. X, 880. — haud secundus, Æ. XI, 441. — placabile numen, Cu. 270. — non ulli concedere, Cir. 104. — non ulli puellæ, Cir. 141. — *ullum* timorem, Æ. VI, 352. — *ullam* vim, Æ. III, 242. — *ullo* æquore, G. II, 205. — alumno, Æ. VI, 878. — cursu, Æ. IX, 91. — vulnere, Cir. 270. — *ulla* in utilitate lapidum fulgor, Cu. 64. — non *ulli* pastos egere boves, E. V, 24. — amnes, G. III, 428. — *ullæ* sagittæ, G. II, 124. — herbæ apparent, G. III, 352. — terræ, Æ. III, 192. — volucres, Æ. VI, 239. — facies, Æ. VIII, 298. — urbes, Æ. XI, 567. — *ulla* retia, E. V, 61. — juga, E. X, 12. — frigora, E. X, 56. — præ-

Ululo : ululant plangoribus ædes, Æ. II, 488. — *ulularunt* vertice nymphæ, Æ. IV, 168. — *ululare* per umbram visæ canes, Æ. VI, 257. — formæ luporum, Æ. VII, 18. — *ululante* magno tumultu, Æ. XI, 662. — *ululantibus* lupis, G. I, 486. — *ululata* Hecate triviis, Æ. IV, 609.

Ulva : ulvam palustrem carpes, G. III, 175. — in *ulva*, E. VIII, 87; Æ. II, 135. — glauca, Æ. VI, 416.

Umbo sufficit ictibus, Æ. IX, 810. — aureus vomit ignes, Æ. X, 271. — aureus sustinet, Æ. X, 884. — *umbone* summo clipei pependit, Æ. II, 546. — *umbonum* salignas crates flectunt, Æ. VII, 633.

Umbra frigida noctis, E. VIII, 14. — gravis cantantibus, E. X, 75. — nocet, G. I, 121. — exuberat luxuria foliorum, G. I, 191. — bis ingruit vitibus, G. II, 410. — saxea procubet, G. III, 145. — gratior pecori, G. IV, 402. — Creusæ visa mihi, Æ. II, 772. — adero, Æ. IV, 386. — *umbræ* lætissimus lucus, Æ. I, 441. — tricorporis formæ, Æ. VI, 289. — *umbræ* succedere, G. III, 418. — molli succedere, G. III, 464. — per *umbram* noctis, G. I, 366; Æ. IX, 314. — umbram facturа arbos, G. II, 58. — ingentem sustinet, G. II, 297. — per umbram, Æ. II, 420, 732, 768; IV, 184; VI, 268. — umbram humentem dimoverat, Æ. III, 589; IV, 7. — inter umbram sororum, Æ. X, 190. — umbram tenuem ornat, Æ. X, 636. — gelidam dimoverat, Æ. XI, 210. — in *umbra*, E. I, 4; V, 70. — requiesce sub umbra, E. VII, 10. — umbra rara tegit arbutus, E. VII, 46. — fontes induceret, E. IX, 20. — sub ingenti, G. II, 19. — umbra ingenti ramorum protegat, G. II, 489. — sacra accubet nemus, G. III, 334. — sub populea, G. IV, 511. — horrenti atrum nemus, Æ. I, 165. — dulci complectitur illum amaracus, Æ. I, 694. — magna involvens terram nox, Æ. II, 251. — cava circumvolat nox, Æ. II, 360. — complexa penates laurus, Æ. II, 514. — condidit Jupiter cælum, Æ. VI, 271. — in multa, Æ. VI, 340. — tristi circumvolat nox, Æ. VI, 867. — Herculea velavit comas, Æ. VIII, 276. — in sublustri noctis, Æ. IX, 373. — ingenti quem tegit, Æ. X, 541. — obtexitur cælum, Æ. XI, 611. — in dulci refovebat fessas, Cu. 121. — in densa requievit, Cu. 155. — viridi Sophiæ me complectitur, Cir. 4. — sub pampinea requiesce, Cop. 31. — *umbræ* cadunt de montibus, E. I, 84. — nocent frugibus, E. X, 76. — densæ, G. I, 342. — altorum nemorum, G. III, 520. — tenues ibant, G. IV, 472. — montibus convexa lustrabunt, Æ. I, 607. — paternæ, salvete, Æ. V, 81. — tristes, Tartara, Æ. V, 734. — claudunt convallibus, Æ. VI, 139. — silentes, Æ. VI, 264. — vanæ verterunt currus, Æ. X, 593. — ut primum discussæ, Æ. XII, 669. — *umbrarum* hic locus est, Æ. VI, 390. — *umbras* captant, E. II, 8. — crescentes duplicat sol, E. II, 67. — sub incertas, E. V, 5. — inducite fontibus, E. V, 40. — pampineas, E. VII, 58. — falce premes, G. I, 157. — sufficiunt pecori, G. II, 435. — pallentes discutit sol, G. III, 357. — ministrantem platanum, G. IV, 146. — prensantem nequidquam, G. IV, 501. — per umbras, Æ. II, 693; VI, 461, 490; XII, 864, 881. — umbras sociorum ulciscimur, Æ. III, 638. — ad umbras pallentes Erebi, Æ. IV, 26. — sub umbras ire, Æ. IV, 660. — dispulit, Æ. V, 839. — umbras diverberet ferro, Æ. VI, 294. — exsangues terreat, Æ. VI, 401. — ad umbras imas Erebi, Æ. VI, 404. — sub umbras tendit, Æ. VI, 578. — per umbras testatur, Æ. VI, 619. — umbras noctis diverberat hasta, Æ. IX, 411. — sub umbras fugit vita, Æ. XI, 831; XII, 952. — umbras nunquam fundet, Æ. XII, 207. — celeres

transilit, Æ. XII, 859. — in densas, Cu. 107. — ad cæruleas testantur furta, Cir. 215. — *umbris* orbem divisit, G. I, 209. — horrentibus occulit classem, Æ. I, 311. — crudelibus occubat, Æ. I, 547. — spissis noctis se condidit, Æ. II, 621. — horrentibus clausi, Æ. III, 230. — humentibus operit terras, Æ. IV, 351. — subitis exterritus, Æ. IV, 571. — funeris solvisti omnia, Æ. VI, 510. — veris datur exitus, Æ. VI, 895. — cæcis se condidit, Æ. VII, 619. — ab infernis surgere, Æ. VII, 770. — quos immolet, Æ. X, 519. — quos mitteret, Æ. XI, 81. — vanis sese occulat, Æ. XII, 53. — duplicantibus, Cu. 203.—ah! tantis terreor insistere, Cu. 238.

Umbraculum : umbracula texunt vites, E. IX, 42.

Umbrifer: umbriferum nemus, Æ. VI, 473. — *umbriferis* arundinibus, Cop. 8.

Umbro: umbrantur montes, Æ. III, 508. — *umbrata* quercu tempora, Æ. VI, 772.

Umbrosus : umbrosa Herculea arbos, G. II, 66. — arundo, Æ. VIII, 34. — *umbrosam* vallem, G. III, 331. — *umbrosæ* cavernæ, Æ. VIII, 242. — fagus, Cu. 139. — *umbrosa* cacumina, E. II, 3.

Unquam mirabor, E. I, 68, et al.

Una circumfundimur, Æ. III, 634, et alibi.

Unanimus : unanimam sororem, Æ. IV, 8. — *unanimi* densate catervas, Æ. XII, 264. — *unanimos* fratres, Æ. VII, 335.

Uncus : unci aratri monstrator, G. I, 19. — vomeris, G. II, 223. — *unco* dente, G. II, 423. — morsu, Æ. I, 169. — *uncæ* manus, Æ. III, 217. — *uncis* manibus, G. II, 365; Æ. VI, 360. — pedibus, Æ. III, 233; V, 255; IX, 564; XI, 723; XII, 250.

Unda sibi temperat carinis, G. I, 360. — Julia longe sonat, G. II, 163. — ima exæstuat, G. III, 240. — Mæotia, G. III, 349. — sustinet, tergo orbes ferratos, G. III, 361. — in montis faciem curvata, G. IV, 361. — plurima cogitur vento, G. IV, 420. — dehiscens, Æ. I, 106. — omnis frangitur, Æ. I, 161.—inhorruit tenebris, Æ. III, 105; V, 11. — quos vehit, Æ. VI, 326. — nec unda jam se capit, Æ. VII, 466. — unda spumea murmurat, Æ. X, 212.—fracta remurmurat, Æ. X, 291. — relabens retrahit pedem, Æ. X, 307.—feret mersum, Æ. X, 560. —sonans Castaliæ labitur, Cu. 17.— manans e fontibus suberat, Cu. 146. — maris consurgere certat, Cu. 348. — *undæ* irremeabilis ripam, Æ. VI, 425. — *undam* intermisceat, E. X, 5. — elicit, G. I, 108.—aheni despumat, G. I, 296. — torrentem innatat, G. II, 451. — ingentem salutantum vomit, G. II, 462. — currentem canalibus potare, G. III, 330. — ad undam Penei, G. IV, 355. — ad undam Strymonis, G. IV, 508. — undam spumantem torsit, G. IV, 529. — cernes, Æ. I, 258. — ad undam Simoentis, Æ. I, 618; III, 302. — ad undam fluminis, Æ. III, 389; VI, 714. — ad undam, Æ. III, 509; IX, 22; X, 282; XI, 327. — undam cunctis patentem rogamus, Æ. VII, 230. — de flumine sustulit, Æ. VIII, 69. — agit fumus, Æ. VIII, 257. — spumantem vulneris reddit, Æ. IX, 700. — ad undam Tiberini, Æ. X, 833. — undam superjacit scopulos, Æ. XI, 625. — in undam rivi, Cu. 156. — ad undam Elysiam, Cu. 259. — undam tepidam superingerit, Mor. 44. — *unda* correptos montes, G. III, 254. — summa extulit caput, G. IV, 352; Æ. I, 127. — tarda, G. IV, 479. — in media, Æ. III, 202. — in Trinacria, Æ. III, 384. — verberat sidera, Æ. III, 423. — subducta desidimus, Æ. III, 565. — immota attollitur campus, Æ. V, 127. — spumosa immerserat virum, Æ. VI, 174. — pura circumtulit socios, Æ. VI,

229. — ab summa sublimis, Æ. VI, 357. — ab Stygia, Æ. VI, 385. — tristi inamabilis, Æ. VI, 438. — vitrea Fucinus, Æ. VII, 759. — tacita substitit Thybris, Æ. VIII, 87. — Oceani perfusus Lucifer, Æ. VIII, 589. — Stygia tinxerat (ensem), Æ. XII, 91. — *undæ* dulces, G. II, 243. — omnes intremuere, Æ. III, 673. — subsidunt, Æ. V, 820. — mirantur, Æ. VIII, 91. — sonuere, Æ. XI, 562. — in *undas*, E. VIII, 59; G. I, 386, 438; IV, 253; XII, 204. — undas in hibernas, G. IV, 235. — impellentibus Zephyris, G. IV, 305. — per undas, Æ. I, 119, 537; IV, 381; V, 595, 796; VI, 370; VII, 299; X, 247, 650. — undas summas perlabitur, Æ. I, 147. — exsuperant jubæ, Æ. II, 207. — asperat Aquilonibus hiems, Æ. III, 285. — fuge, Æ. III, 413. — ad lævas, Æ. III, 562. — fluctibus (contrarias) imprecor, Æ. IV, 628. — ad undas pelagi, Æ. V, 165. — undas in liquidas, Æ. V, 859. — ad undas Acherontis, Æ. VI, 295. — undas erigit altius, Æ. VII, 529. — in Stygias, Æ. VII, 773. — sub undas, Æ. VIII, 538. — undas supereminet, Æ. X, 765. — Hadriacas fugit, Æ. XI, 405. — ad undas, Æ. XII, 249; Cu. 344. — undas per Lethæas, Cu. 214. — gurgitis tranabo, Cir. 416. — in *undis* quis est ludus? E. IX, 39. — undis omnibus emat, G. I, 31. — abolere viscera, G. III, 560. — refluentibus, G. IV, 262. — ab undis fessus, G. IV, 403. — sub undis, Æ. I, 100; X, 235. — undis dat latus, Æ. I, 104. — corruptam Cererem, Æ. I, 177. — convulsæ naves, Æ. I, 383. — jactati, Æ. I, 442. — ab Libycis, Æ. I, 596. — in cæcis, Æ. III, 200. — ex undis, Æ. III, 209; XII, 768. — undis Stygiis sese extulit, Æ. III, 215. — spumantibus ferimur, Æ. III, 268. — abscidit Hesperium latus Siculo, Æ. III, 417. — cursus brevissimus, Æ. III, 507. — Siculis confunditur, Æ. III, 696. — spargere corpus, Æ. IV, 600. — primis elabitur, Æ. V, 151. — in sequacibus Maleæ, Æ. V, 193. — volvimur, Æ. V, 629. — in Libycis, Æ. V, 789. — in nocturnis, Æ. V, 868. — tantis surgentibus, Æ. VI, 354. — multis circum latrantibus, Æ. VII, 588. — hibernis conditur Orion, Æ. VII, 719. — ferri, Æ. VIII, 710. — mollior Euphrates, Æ. VIII, 726. — fluvialibus sæptam classem, Æ. IX, 70. — quæcumque evaserit, Æ. IX, 99. — duramus natos, Æ. IX, 604. — mollibus extulit, Æ. IX, 817. — in ignotis, Æ. X, 48. — minatur saxum, Æ. X, 196. — tacitis subremigat, Æ. X, 227. — in mediis, Æ. X, 305. — crepitantibus fremunt ripæ, Æ. XI, 299. — agitare Trojanos, Æ. XII, 803. — ardentibus furentem Phlegethonta, Cu. 271. — Hellespontiacis obiturus, Cu. 337. — in undis, Cir. 391.

Unde homines nati, G. I, 63, et al. — unde domo? Æ. VIII, 114.

Undecimus: alter ab undecimo, E. VIII, 39.

Undique turbatur, E. I, 11, etc.

Undo: undabat ad cælum vortex, Æ. VII, 673. — *undantis* aheni, Æ. VII, 463. — *undantem* Ætnam, G. I, 472. — buxo Cytorum, G. II, 437. — bello Nilum, G. III, 28. — mixto pulvere fumum, Æ. II, 609. — *undanti* cruore, Æ. X, 908. — *undantes* habenas, Æ. XII, 471. — *undantia* lora, Æ. V, 146. — ahena, Æ. VI, 218.

Undosus: undosum Plemmyrium, Æ. III, 693. — æquor, Æ. IV, 313.

Ungo: unguunt corpus, Æ. VI, 219. — *unge* cubilia limo, G. IV, 46. — *ungere* tela manu, Æ. IX, 773. — *uncta* carina, Æ. IV, 398. — abies, Æ. VIII, 91. — *uncta* compitalia, Cat. V, 27. — *unctos* per utres, G. II, 384.

Unguen: unguine pingues ceras, G. III, 450.

Unguis: in unguem quadret, G. II, 277. — *ungues* acutos confixit, Cir. 507. — *unguibus* infodiunt fruges, G.

III, 535. — fœdans ora, Æ. IV, 673; XI, 86; XII, 871. — aureis onerosum tergum, Æ. V, 352. — hæsit, Æ. XI, 752. — ex unguibus, Æ. XII, 255.

Ungula : graviter sonat ungula cornu, G. III, 88. — quatit campum, Æ. VIII, 596; XI, 875. — rapida spargit rores, Æ. XII, 339. — incita equorum proculcat, Æ. XII, 533.

Unguo, vid. *Ungo*.

Unicus : unica quid non possis, Cir. 334. — custos, Mor. 31.

Unus ex vobis fuissem, E. X, 35. — omnibus labor, G. IV, 184. — abest, Æ. I, 584. — justissimus qui fuit, Æ. II, 426; VII, 536. — natorum, Æ. II, 527. — supereram, Æ. II, 567. — Æneas, Æ. III, 716. — hic honos, Æ. V, 308. — erit tantum, Æ. V, 814. — color, Æ. VI, 47. — restituis rem, Æ. VI, 847. — his erat amor, Æ. IX, 182. — Helenor, Æ. IX, 544. — homo, Æ. IX, 783. — amor, Æ. XII, 282. — color, Mor. 113. — *una* sororum, E. VI, 65. — quarum, G. I, 233. — sibi arces septem circumdedit, G. II, 535. — salus, G. III, 510; Æ. II, 354, 710. — omnibus quies, G. IV, 184. — omnibus mens, G. IV, 212; Æ. X, 182. — sanguinis Nympharum, Æ. I, 329. — defuit, Æ. II, 743. — Celæno, Æ. III, 245. — ante alias felix, Æ. III, 321. — quum foret utraque tellus, Æ. III, 417. — femina, Æ. IV, 95. — acies, Æ. V, 563; X, 407. — e multis, Æ. V, 644. — septem arces muro circumdabit, Æ. VI, 784. — cohors, Æ. VII, 710. — boum reddidit vocem, Æ. VIII, 217. — anima, Æ. X, 529. — vox, Æ. X, 616. — comitum mearum, Æ. XI, 586. — spes, Æ. XII, 57; Cir. 295. — conjux, Æ. XII, 272. — superstitio, Æ. XII, 817. — conditio, Cir. 187. — sedes, Cir. 192. — *unius* Ajacis, Æ. I, 41. — ob iram, Æ. I, 251. — miseri, Æ. II, 131. — *uni* huic culpæ, Æ. IV, 19. — viro instant, Æ. X, 691. — in *unum* compulerant greges, E. VII, 2. — unum genus, G. II, 83; Æ. X, 201. — periclum, Æ. II, 709. — illud prædicam, Æ. III, 435. — me scio e classibus Danais, Æ. III, 602. — hoc exsequere, Æ. IV, 420. — pedem, Æ. IV, 518. — ad unum exosus Trojanos, Æ. V, 687. — unum quem docuit Pallas, Æ. V, 704. — caput, Æ. V, 815. — oro, Æ. VI, 106. — anguem, Æ. VII, 346. — contra tela (clipeum), Æ. VII, 447. — in unum venturus, Æ. VIII, 576. — unum oro te, Æ. IX, 284. — in unum coit manus, Æ. IX, 801. — quod restat, Æ. X, 367. — in unum coit omnis virtus, Æ. X, 410. — unum hoc oro, Æ. X, 903. — unum adjicias donis, Æ. XI, 352. — latus, Æ. XI, 649. — sequebatur, Æ. XI, 780. — horum transadigit costas, Æ. XII, 273. — horum (hastile) dirigit, Æ. XII, 490. — id defuit, Æ. XII, 643. — unum me luere fœdus, Æ. XII, 694. — in unum miscentur, Æ. XII, 714. — unum hoc monebo, Cir. 332. — in unum concrescere, Cir. 497. — unum in globum, Mor. 16. — *unam* in faciem, G. II, 85. — quam fertur coluisse, Æ. I, 15. — ferit pontus, Æ. I, 113. — non amplius noctem, Æ. I, 683. — in hanc sedem, Æ. II, 716. — faciemus utramque Trojam, Æ. III, 504. — urbem, Æ. IV, 110. — harum (vestium) induit, Æ. XI, 76. — ex virginibus, Opim, Æ. XI, 533. — ex æqualibus Accam, Æ. XI, 820. — te prætulerim cunctis, Æ. XII, 143. — animam, Æ. XII, 229. — harum dimisit, Æ. XII, 853. — ex puellis Scyllam, Cir. 91. — vidisse tantum malorum, Cir. 455. — *uno* eodemque igni, E. VIII, 81. — de cespite tollit, G. IV, 273. — Achate, Æ. I, 312. — uno obtutu, Æ. I, 495. — ab crimine, Æ. II, 65. — ordine, Æ. II, 102; V, 271. — hoc responso, Æ. VI, 344. — ab sanguine, Æ. VIII, 142. — ictu, Æ. IX, 770. — in corde, Æ. X, 871; XII, 667. — ore, Æ. XI, 132. — congressu, Æ. XII, 514. — eodemque

partu, Æ. XII, 847. — errore, Cir. 240. — te jucundior, Cat. XIII, 9. — *una* cum gente, Æ. I, 17. — cæde, Æ. IX, 453. — via, Æ. X, 487. — nocte, Æ. X, 497, 703. — *una* excidia, Æ. II, 642.

Upilio venit, E. X, 19.

Urbanus : urbani macelli merce, Mor. 82.

Urbs antiqua, Æ. I, 12; II, 363. — Etrusca solo, Æ. X, 180. — *urbis* tecta consortia, G. IV, 154. — sub mœnibus aquantur, G. IV, 193. — fastigia, Æ. I, 458. — Trojanæ casus, Æ. I, 623. — mœnia, Æ. II, 234. — labores, Æ. II, 284. — mediæ iter, Æ. II, 360. — captæ casum, Æ. II, 507. — tectis furenti, Æ. II, 771. — optatæ muros, Æ. III, 132. — ex ignibus, Æ. III, 149. — is locus erit, Æ. III, 393. — Libycæ adspectus, Æ. IV, 348. — opus, Æ. V, 119. — Prænestinæ fundator, Æ. VII, 678. — hic locus erit, Æ. VIII, 46. — Iliacæ auctor, Æ. VIII, 134. — Agyllinæ sedes, Æ. VIII, 479. — aditus firment, Æ. XI, 466. — magnæ sub mœnibus, Æ. XII, 116. — ruina, Æ. XII, 610. — confusæ sonus, Æ. XII, 619. — ad muros, Æ. XII, 690. — sedibus mediis, Cu. 362. — mœnibus direptis, Cir. 423. — *urbi* ingratæ, E. I, 35. — qui imminet (collis), Æ. I, 419. — quæ fortuna sit, Æ. I, 454. — ventura desuper, Æ. II, 47. — mediæ illabitur, Æ. II, 240. — incensæ succurritis, Æ. II, 352. — captæ superavimus, Æ. II, 643. — imperium dabimus, Æ. III, 159. — parvæ succedimus, Æ. III, 276. — transcribunt matres, Æ. V, 750. — propinquant, Æ. VIII, 101. — adest, Æ. IX, 48. — incluserit regem, Æ. IX, 729. — Campanæ hinc ducitur nomen, Æ. X, 145. — remittunt corpora, Æ. XI, 206. — adsciverit generum, Æ. XI, 472. — dabit Lavinia nomen, Æ. XII, 194. — adverteret agmen, Æ. XII, 555. — præponere castra, Cat. XI, 43. — *urbem* Romam, E. I, 20. — in urbem, E. IX, 1; Mor. 80. — urbem petit excidiis, G. II, 505. — conderet, Æ. I, 5. — Patavi hic locavit, Æ. I, 247. — Agenoris, Æ. I, 338. — Tyriam adveneris, Æ. I, 388. — novam condere, Æ. I, 522. — Trojæ quia nesciat? Æ. I, 565. — quam statuo, vestra est, Æ. I, 573. — ad Sidoniam, Æ. I, 677. — in vestram, Æ. II, 192. — per urbem, Æ. II, 249; VIII, 554, 665; IX, 784. — urbem sepultam somno invadunt, Æ. II, 265. — totam eruit, Æ. II, 611. — repeto, Æ. II, 749. — cingi obsidione, Æ. III, 52. — Apollinis veneramur, Æ. III, 79. — mansuram da, Æ. III, 86. — cingetis mœnibus, Æ. III, 255. — celsam Buthroti accedimus, Æ. III, 293. — ante urbem, Æ. III, 302; VIII, 104; XI, 915. — possis componere, Æ. III, 386. — accesseris Cumæam, Æ. III, 441. — quam urbem tu hanc cernes, Æ. IV, 47. — urbem paratam ostentat, Æ. IV, 75. — exiguam posuit, Æ. IV, 211. — pulchram exstruis, Æ. IV, 266. — per totam, Æ. IV, 300. — Trojanam colerem, Æ. IV, 342. — præclaram statui, Æ. IV, 655. — per concussam, Æ. IV, 666. — tuam exstinxsti, Æ. IV, 683. — celsam oppugnat, Æ. V, 439. — orant, Æ. V, 617. — dare civibus, Æ. V, 631. — appellabunt Acestam, Æ. V, 718. — designat aratro, Æ. V, 755. — de gente Phrygum exedisse, Æ. V, 786. — per urbem Elidis, Æ. VI, 588. — urbem Fidenam, Æ. VI, 773. — fundabit legibus, Æ. VI, 811. — ad magnam, Æ. VI, 873. — Latini docet, Æ. VI, 892. — explorant, Æ. VII, 149. — ante urbem exercentur, Æ. VII, 162. — nescimus, Æ. VII, 195. — hanc adferimur, Æ. VII, 216. — per immensam, Æ. VII, 377. — dicitur fundasse, Æ. VII, 409. — in urbem ruit, Æ. VII, 573. — Nomentum qui colunt, Æ. VII, 712. — Trojanam revehis nobis, Æ. VIII, 36. — clari cognominis Albam condet, Æ. VIII, 47. — po-

suere in montibus, Æ. VIII, 53. — relinquunt, Æ. VIII, 125. — ad urbem, Æ. VIII, 306. — urbem viduasset civibus, Æ. VIII, 571. — obsidione premebat, Æ. VIII, 647. — per totam, Æ. VIII, 716; XII, 608. — primam vidimus, Æ. IX, 244. — per pavidam, Æ. IX, 473. — videbat, Æ. IX, 639. — gravidam bello, Æ. X, 87. — Cosas qui liquere, Æ. X, 168. — ad antiquam, Æ. X, 688. — ad mœstam Evandri, Æ. XI, 26. — ad patriam, Æ. XI, 127. — mœstam incendunt clamoribus, Æ. XI, 147. — Argyripam, Æ. XI, 246. — totam consedisse luctu, Æ. XI, 350. — terroribus implet, Æ. XI, 448. — ad urbem, Æ. XI, 514. — urbem Latini adspectabat, Æ. XII, 137. — ad urbem Evandri, Æ. XII, 184. — urbem immunem belli adspicit, Æ. XII, 558. — caussam belli eruam, Æ. XII, 567. — reserare, Æ. XII, 584. — totam concussit, Æ. XII, 594. — ad magnam, Æ. XII, 671. — excisurum minitans, Æ. XII, 762. — adspectat, Æ. XII, 915. — hanc infestam fecerat, Cir. 110. — ab *urbe*, E. VIII, 68. — urbe reportat, G. I, 275. — Tyria profecta, Æ. I, 340. — in media, Æ. I, 441. — a Tyria aversus sol, Æ. I, 568. — nos socias, Æ. I, 600. — in incensa, Æ. II, 327. — tota agitavimus, Æ. II, 421. — in tota, Æ. II, 439. — ex tanta, Æ. II, 659. — egressis, Æ. II, 713. — in eversa, Æ. II, 746. — socia simul fruuntur, Æ. III, 352. — tota vagatur, Æ. IV, 69. — ex urbe tota, Æ. IV, 401, 592. — urbe Sidonia quos revelli, Æ. IV, 545. — Mycenæ deprensus, Æ. V, 52. — posita, Æ. V, 60. — ab Graia, Æ. VI, 97. — summa, Æ. VII, 171. — ex Agyllina, Æ. VII, 652. — relicta, Æ. IX, 8. — ex Latina, Æ. IX, 367. — paterna occubat, Æ. X, 705. — Itala consederat, Æ. X, 780. — Latini in tectis, Æ. XI, 213. — ab magna Diomedis, Æ. XI, 226. — ex Ætola remissos legatos, Æ. XI, 239. — tota discurritur, Æ. XI, 468. — antiqua Priverno quum excederet, Æ. XI, 540. — arceat Trojanos, Æ. XI, 826. — vix tuemur spes, Æ. XII, 34. — ab diversa, Æ. XII, 621. — pro excisa patris, Cir. 53. — in tota, Cir. 167. — crudeliter direpta, Cir. 191. — *urbes* inter alias, E. I, 25. — resonare alte, G. I, 486. — vicinæ, G. I, 510. — egregias, G. II, 155. — domitas, G. III, 30. — sunt Siculis regionibus, Æ. I, 549. — terræque recedunt, Æ. III, 72. — centum magnas habitant, Æ. III, 106. — Argolicas evasisse, Æ. III, 282. — per Graias, Æ. III, 295. — diductas litore interluit, Æ. III, 418. — cognatas, Æ. III, 502. — Gætulæ hinc cingunt, Æ. IV, 40. — per magnas Libyæ, Æ. IV, 173. — magnas territat, Æ. IV, 187. — datas fatis, Æ. IV, 225. — per urbes, Æ. IV, 609; VI, 378. — urbes quas non oraveris, Æ. VI, 92. — per Phrygias, Æ. VI, 786. — regebat in pace, Æ. VII, 45. — per Ausonias, Æ. VII, 104. — ad Idæas, Æ. VII, 207. — per medias, Æ. VII, 384. — in finitimas, Æ. VII, 549. — Albanæ, Æ. VII, 601. — quinque magnæ, Æ. VII, 629. — egregias disjecerit, Æ. VIII, 290. — excitat, Æ. VIII, 434. — ad extremas Corythi, Æ. IX, 10. — per medias Italum, Æ. X, 41. — turrigeræ, Æ. X, 253. — ad Inachias, Æ. XI, 286. — Italæ, Æ. XI, 420. — non ullæ illum excepere, Æ. XI, 567. — patrias remeabo, Æ. XI, 793. — meritas territat, Æ. XII, 852. — vicinæ sedibus sunt, Cir. 101. — *urbibus* si quibus errat, Æ. I, 578. — celsis caput, Æ. VIII, 65. — Tyriis nihil obstabit, Æ. X, 54.

Urgeo seu *Urgueo*: urget ab alto arboribus sinister Notus, G. I, 443. — stupor oculos inertes, G. III, 523. — apes innatus amor habendi, G. IV, 177. — vicinia Persidis, G. IV, 290. — ab alto in brevia, Æ. I, 111. — adnixus summis viribus, Æ. V, 226. — irritus

caput testor, Æ. IV, 357. — Oceanum, Æ. VII, 100; Cu. 102. — per tempus, Æ. IX, 418. — parentem lædere uno errore, Cir. 240. — *utramque* Trojam, Æ. III, 504. — viam, Æ. III, 685; X, 685. — *utroque* ab litore, G. III, 33. — jactantem caput, Æ. V, 469. — ex humero, Æ. IX, 755. — *utraque* manu, Æ. V, 460. — *utrasque* palmas, Æ. V, 233; VI, 685. — *utraque* tempora, Æ. V, 855.

Uterus: uteri latebras terebrare, Æ. II, 38. — *uterum* penitus milite complent, Æ. II, 20. — per uterum, Æ. VII, 499. — *utero* toto stridere apes, G. IV, 556. — recusso insonuere cavernæ, Æ. II, 52. — sonitum arma dedere, Æ. II, 243. — inclusos Danaos, Æ. II, 258. — caudas commissa, Æ. III, 428. — subjecit pavitantem caudam, Æ. XI, 813.

Uti (conjunctio), E. VI, 31, et al.

Utilis pomis arbor, G. II, 150. — *utile* silvis ver, G. II, 323. — navigiis lignum, G. II, 442. — *utilior* passo Psythia, G. II, 93.

Utilitas: utilitate in ulla cognitus manet, Cu. 65.

Utinam rex ipse adforet, Æ. I, 575, et alibi.

Utor: usa est Juno his vocibus, Æ. I, 64. — quibus *usi* (estis) in Syrtibus, Æ. V, 192. — *utere* fatis melioribus, Æ. VI, 546. — sorte tua, Æ. XII, 932. — *uti* Fortuna si permittitis, Æ. IX, 240.

Utrimque urget latus, Æ. VII, 566; XI, 524. — stant, Æ. XII, 662. — cœperat, Cat. VIII, 19. — partitus, Mor. 24.

Uva rubens, E. IV, 29. — ducit colorem, E. IX, 49. — fert racemos, G. II, 60. — lentis racemis, Cop. 21. — *uvæ* maturæ vinitor, E. X, 36. — fertilis campus, G. II, 191. — *uvam* demittere ramis, G. IV, 558. — *uvæ* vitibus decori sunt, E. V, 32. — veniunt felicius, G. I, 54. — *uvas* mites defendet pampinus, G. I, 448. — *uvis* miscuit pocula, G. I, 9. — maturis metuendus Jupiter, G. II, 419.

Uvidus Menalcas, E. X, 20. — Jupiter austris, G. I, 418.

Uxor ducitur tibi, E. VIII, 29. — ad *uxorem* obesam redis, Cat. V, 30.

Uxorius exstruis pulchram urbem, Æ. IV, 266.

VAC

Vacca: vaccæ candentis inter cornua, Æ. IV, 61. — *vaccam* sterilem ferit, Æ. VI, 251. — *vaccæ* aliquæ, E. VI, 60. — pastæ cytiso, E. IX, 31. — demittunt ubera, G. II, 524. — fetæ implebunt mulctraria, G. III, 177.

Vaccinium: vaccinia leguntur, E. II, 18. — mollia, E. II, 50. — nigra sunt, E. X, 39.

Vaco: vacat hactenus indulsisse, Æ. X, 625. — tibi locus meritis, Æ. XI, 179. — ab cura, Cu. 262. — *vacabant* trunci, Mor. 67. — *vacet* audire annales laborum nostrorum, Æ. I, 373. — *vacare* hoste domos, Æ. III, 123. — *vacantes* longe lateque saltus, G. III, 477.

Vacuus: vacuum in orbem, G. I, 62. — in vacuum extendere se, G. II, 287. — per aera, G. III, 209. — per inane, Æ. XII, 906. — *vacuo* cælo, Æ. V, 515. — æquore, Æ. XII, 710. — *vacua* in aula, G. IV, 90. — domo, Æ. IV, 82. — in hora, Mor. 53. — *vacuos* agros, G. II, 54. — portus, Æ. IV, 588. — *vacuas* mentes tenuissent, G. III, 3. — domos, Æ. VI, 269. — ad auras, Æ. XII, 592. — *vacua* atria, Æ. II, 528. — circum atria, Æ. VII, 379. — *vacuis* Acerris, G. II, 225. — in saltibus, G. III, 143. — porticibus, Æ. II, 761; XII, 476.

VAD

Vado: vadit discordia, Æ. VIII, 702. — pastor cum grege, Cu. 204. — *vadimus*, ceu lupi, in mortem, Æ. II, 359. — immixti Danais, Æ. II, 396. — *va*-

de, age, Æ. III, 462; IV, 223; V, 548. — ait, Æ. III, 480. — *vadite*, Æ. XI, 176. — *vadentem* haud timidis passibus æquat ducem, Æ. VI, 263.

Vadosus: vadosi amnis accola, Æ. VII, 728.

Vadum: vado labente relinquit litus, Æ. XI, 628. — *vada* in cæca tulit (nos) Orion, Æ. I, 536. — exsultant, Æ. III, 557. — Lilybeia dura saxis lego, Æ. III, 706. — salsa sulcant, Æ. V, 158. — vada tot superesse, Æ. V, 615. — livida verrunt, Æ. VI, 320. — præter vada fervida vexit, Æ. VII, 24. — per vada tot cærula vexit rates, Æ. VII, 198. — ad vada sacra Numici urguet, Æ. VII, 242. — in vada præcipitant humum nimbi, Æ. IX, 670. — spumant marmore verso, Æ. X, 208. — qua non spirant, Æ. X, 291. — ad vada ima lymphæ repetebant, Cu. 104. — ad vada sua quod venisset, Cu. 176. — *vadis* Eurus illidit, Æ. I, 112. — imis, Æ. I, 126. — in brevibus luctantem, Æ. V, 221. — labitur abies, Æ. VIII, 91. — illisa (pila), Æ. IX, 713. — inflicta (puppis), Æ. X, 303. — Syrtis immittite ratem, Æ. X, 678. — in vadis stant rates cæno retentæ, Cat. V, 25.

Væ miseræ nimium vicina Cremonæ, E. IX, 28.

Vagina eripit ensem, Æ. IV, 579; X, 896. — eripe ferrum, Æ. VI, 260. — eburna habilem aptaverat (ensem), Æ. IX, 305. — cava deripit ensem, Æ. X, 475.

Vagitus ingens (auditus) infantumque animæ, Æ. VI, 426.

Vagor: vagatur ea fama, Æ. II, 17. — urbe furens, Æ. IV, 68. — *vagantur* cervi inter canes et circum tecta, G. III, 540. — tres ductores, Æ. V, 560. — passim in campis, Æ. VI, 887. — socii fluminibus, Æ. XI, 273. — *vagantes* celeres perrepunt ad cava, Cu. 48.

Vagus feror, Cu. 23. — *vaga* præda, Cu. 355. — *vagæ* (capellæ) abdunt silvis corpora, Cu. 47. — capellæ, Cu. 103. — volucres, Cir. 197.

Valeo: vales plurima enumerare, Æ. IV, 334. — quidquid arte, Æ. XII, 892. — si quidquam, Cat. V, 33. — *valet* mutare tantum vetustas, Æ. III, 415. — qui valet cursu pedum, Æ. V, 67. — valet nec clipeo, nec dextra subsistere, Æ. IX, 807. — nec valet quisquam sustentare Teucros, Æ. XI, 873. — valet lingua, Æ. XII, 911. — *valent* carmina, E. IX, 12. — a stirpe, G. II, 312. — sufferre nec claustra, nec custodes, Æ. II, 492. — quantum ignes animæque, Æ. VIII, 403. — complere plures (naves), Æ. XI, 327. — omnes proferre genus, Cir. 12. — valent mihi ira et furor, Cat. V, 5. — non *valuit* contingere, Æ. V, 510. — perdere gentem, Æ. VII, 305. — valuit discludere morsus, Æ. XII, 782. — *vale* longum, E. III, 79. — jamque vale, G. IV, 497; Æ. II, 789; V, 738; XI, 827. — vale æternum, Æ. XI, 98. — Sabine, Cat. VII, 7. — *valete* formosi, Cat. VII, 7. — si *valeam* meminisse, E. IX, 38. — hunc subducere pugnæ, Æ. X, 50. — ut *valeant* non ipsi cælicolæ exscindere, Æ. VI, 554. — quid *valeret* sine te, Æ. XII, 798. — nil *valuisse* preces, Æ. XI, 229. — *valens* hic membris et mole, Æ. V, 431. — fortuna, Cu. 276. — *valentes* malos, G. II, 70. — truncos, G. II, 426.

Validus: validæ classis, Cu. 81. — *valido* regno, Cat. XII, 1. — *validum* ensem, Æ. X, 815. — truncum, Cu. 190. — furorem, Cir. 164. — *validam* bipennem, G. IV, 331; Æ. XI, 651. — navem, Æ. I, 120. — robore annoso quercum, Æ. IV, 441. — hastam, Æ. X, 401; XII, 93. — securim, Æ. XI, 696. — *valido* sub pondere, G. III, 172. — *valida* manu, Æ. XI, 552; XII, 98. — *validi* ictus, Æ. VIII, 419. — *validæ* manus, Æ. X, 320. — *validas* vires, Æ. VI, 834; Cir. 136. — *validis* juvencis, G. II, 237. — stirpi-

bus, G. II, 367. — hastilibus, G. II, 447. — viribus, Æ. II, 50; V, 500. — remis, Æ. V, 15; X, 294.

Vallis: valles (pro, vallis) curvo anfractu est, Æ. XI, 522. — *vallem* umbrosam exquirere, G. III, 331. — tenebant boves, Æ. VIII, 204. — *valle* tuta, E. II, 40. — curva recondo, Æ. II, 748. — valle ter resedit, Æ. VIII, 232. — prona surgebant platanus, Cu. 122. — in *valle* media circus erat, Æ. V, 288. — in valle reducta videt nemus, Æ. VI, 703. — in valle reducta vidit natum, Æ. VIII, 609. — sacrata sedebat, Æ. IX, 4. — *valles* saxosæ, E. V, 84. — pulsæ (sc. vocibus), E. VI, 84. — cavæ complentur, G. II, 391. — Amsancti, Æ. VII, 565. — per *valles* pascitur longum agmen, Æ. I, 186. — per valles imas quærit iter, Æ. VII, 802. — *vallibus* imis, G. I, 374. — Hæmi gelidis, G. II, 488. — in tonsis, G. IV, 277. — imis habitabant, Æ. III, 110. — in vallibus mediis, gaudet equo, Æ. IV, 156. — sub vallibus obscuris vidimus urbem, Æ. IX, 244. — vallibus abdunt corpora, Cu. 47. — imis antra sunt illi, Cu. 76.

Vallo: vallant mœnia, Æ. XI, 915. — *vallata* repente piscibus, Cir. 79.

Vallum: scindere ferro, Æ. IX, 146. — vellere, Æ. IX, 506. — rescindit, Æ. IX, 524. — *valli* medii fiducia, Æ. IX, 142. — *vallo* excutiat Teucros, Æ. IX, 68. — e vallo prospectant hæc Troes, Æ. IX, 168. — pellere missilibus, Æ. IX, 519. — teneri, Æ. IX, 598. — *vallis* tenetur obsessa legio, Æ. X, 120.

Vallus: vallos exacuunt, G. I, 264. — vallos sub tecta primus referto, G. II, 409.

Vannus mystica Iacchi, G. I, 166.

Vanus: vana fides, Æ. IV, 12. — vana superstitio, Æ. VIII, 187. — veri ego feror, Æ. X, 631. — custodia, Cir. 129. — *vanum* etiam finget Fortuna, Æ. II, 80. — *vane* Ligus! Æ. XI, 715. — *vano* honore, Æ. XI, 52. — *vana* spe, Æ. I, 352. — *vani* parentes, Æ. I, 392. — *vanæ* umbræ, Æ. X, 593. — *vanos* strepitus, G. III, 79. — *vanas* in vices, Cu. 225. — *vana* quærentem, Æ. II, 287. — somnia, Æ. VI, 284. — hæc fingere, Æ. VIII, 42. — incendia, Æ. VIII, 259. — tumentem ut vidit, Æ. XI, 854. — *vanis* aristis, G. I, 226. — umbris sese occulat, Æ. XII, 53. — ventis, Cu. 379.

Vapor lentus est carinas, Æ. V, 683. — omnis donec restinctus, Æ. V, 698. — ater volat ad auras, Æ. VII, 466.

Vaporo: vaporant templum ture, Æ. XI, 481.

Vappa nuper diffusa, Cop. 11.

Vario: variant vices, Æ. IX, 164. — *variatur* tot ab herbis, Mor. 105. — *variaverit* sol maculis ortum, G. I, 441. — *variare* corda vulgi vidit, Æ. XII, 223. — *variantibus* floribus, Cu. 87.

Varius fremor, Æ. XI, 296. — *varia* natura arboribus, G. II, 9. — *varium* cæli morem, G. I, 51. — varium et mutabile femina, Æ. IV, 569. — *varii* ævi labor, Æ. XI, 425. — *variæ* vitæ tempora, Cat. XIII, 1. — *vario* sermone, Æ. I, 748; VI, 160; VIII, 309. — certamine, Æ. III, 128. — æstu, Æ. IV, 564; XII, 486. — adsensu, Æ. X, 97. — discensu, Æ. XI, 455. — motu, Æ. XII, 217. — corpore, Cu. 162. — amore, Cir. 1. — *varia* corona, Æ. XI, 475. — imagine, Æ. XII, 665. — *varii* sensus, Æ. XII, 915. — *variæ* venere artes, G. I, 145. — pestes, G. I, 181. — lynces, G. III, 264. — species, G. IV, 406. — facies, Æ. V, 822. — volucres, Æ. VII, 32. — linguis gentes, Æ. VIII, 723. — *variarum* opum dives, G. II, 468. — ferarum monstra, Æ. VI, 285. — *varios* colores, E. IV, 42; G. I, 452; Æ. IV, 701; V, 89; Cir. 502. — flores, E. IX, 40. — postes testudine, G. II, 463. — solis defectus, G. II, 478. — fetus, G. II, 521. — per varios casus, Æ. I, 204. — hominum urbisque labores, Æ. II,

284. — eventus, Æ. X, 160. — per casus, Æ. X, 352. — rumores, Æ. XII, 228. — varios per cantus, Cu. 145. — *varias* artes extunderet, G. I, 133. — pelagi volucres, G. I, 383. — in partes, Æ. IV, 286; VIII, 21. — voces, Æ. VII, 90. — res, Æ. XII, 43. — plantas, Mor. 69. — *variis* sertis, Æ. IV, 202. — adsultibus, Æ. V, 442. — ludis, Æ. V, 605. — floribus, Æ. VI, 708. — terroribus, Æ. VII, 58. — arboribus, Æ. VIII, 95. — armis, Æ. VIII, 685; XII, 123. — rumoribus, Æ. IX, 464. — dictis, Æ. XI, 222. — vocibus, Æ. XI, 730. — herbis, Mor. 63.

Vastator: vastatorem ferarum Amycum, Æ. IX, 772.

Vasto: vastant late omnia, G. IV, 16. — cultoribus agros, Æ. VIII, 8. — *vastabat* Tydides tentoria, Æ. I, 471. — Belus Cyprum, Æ. I, 622. — *vastabant* Pergama ferro, Æ. VIII, 374.

Vastus: vastum maris æquor, Æ. II, 780. — æquor, Æ. III, 191. — *vasta* Charybdis, Æ. VII, 302. — palus, Æ. XII, 745. — *vasti* saxi objice, G. IV, 422. — ponti gens, G. IV, 430. — *vastæ* terræ pericula, Æ. X, 57. — *vastum* leonem, Æ. VIII, 295. — in æquor, Æ. X, 693. — *vasto* cum gemitu, G. III, 222. — sinu unda, G. IV, 362. — antro, Æ. I, 52. — in gurgite, Æ. I, 118. — cum murmure, Æ. I, 245. — gurgite jactamur, Æ. III, 197. — ponto, Æ. III, 605. — in antro, Æ. III, 617; VIII, 424. — sub antro, Æ. III, 431; VIII, 217. — pondere, Æ. V, 447. — æthere, Æ. V, 821. — hiatu, Æ. VI, 237. — sub gurgite, Æ. VI, 741. — recessu, Æ. VIII, 193. — suspectu, Æ. IX, 530. — clamore lacessunt, Æ. X, 716. — certamine, Æ. XII, 553. — inguine, Cop. 24. — *vasta* ruina, Æ. III, 414. — mole, Æ. III, 656. — voragine, Æ. VI, 296. — cæde, Æ. VI, 503. — fornace, Æ. VIII, 446. — *vasti* agri, Æ. XI, 208. — *vastæ* rupes, Æ. I, 162. — *vastos* volvunt fluctus, Æ. I, 86. — fluctus, Æ. III, 421. — Cyclopas, Æ. III, 647. — artus, Æ. V, 432. — sonitus, Æ. V, 434. — ignes, Æ. X, 271. — agros, Æ. XI, 367. — *vastas* aperit Syrtis, Æ. I, 146. — *vasta* per æquora, Æ. VII, 228. — hæc ego dabo, Æ. IX, 323. — *vastis* fluctibus, Æ. I, 333. — campis, Æ. III, 13. — ictibus, Æ. V, 198. — cum viribus, Æ. V, 368. — molaribus, Æ. VIII, 250. — armis, Æ. X, 768.

Vates consultus reddere potest responsa, G. III, 491. — Proteus, G. IV, 387. — novit omnia, G. IV, 392. — intorsit oculos, G. IV, 450. — Cassandra, Æ. III, 187. — infelix, Æ. III, 246. — postquam effatus est, Æ. III, 463. — Helenus, Æ. III, 712. — Delius inspirat animum, Æ. VI, 12. — immanis bacchatur, Æ. VI, 78. — orsa loqui, Æ. VI, 125. — quem socium diceret, Æ. VI, 161. — vere locuta est, Æ. VI, 189. — conclamat, Æ. VI, 259. — cœpit talia, Æ. VI, 372. — Amphrysia fata est, Æ. VI, 398. — cui offam objicit, Æ. VI, 419. — sic orsa loqui, Æ. VI, 562. — continuo inquit, Æ. VII, 68; Cir. 365. — *vatis* Cassandræ imago, Æ. V, 636. — responsa, Æ. VI, 82. — Sibyllæ tecta, Æ. VI, 211. — fatidicæ Carmentis, Æ. VIII, 340. — *vati* futuro noceat, E. VII, 28. — si qua fides, Æ. III, 433. — aurea cassida, Æ. XI, 774. — *vatem* me dicunt, E. IX, 34. — Calchanta protrahit, Æ. II, 122. — insanam adspicies, Æ. III, 433. — quin adeas, Æ. III, 456. — exponit, Æ. VI, 415. — tu vatem tu mone, Æ. VII, 41. — irridens, Æ. VII, 435. — ludit senectus, Æ. VII, 442. — o sanctissima *vates!* Æ. VI, 65. — tu vates optima, Æ. VI, 669. — *vates* terrifici cecinere, Æ. V, 524. — qui pii fuerant, Æ. VI, 662. — castos corrumpere, Cir. 365. — *vatum* ignaræ mentes, Æ. IV, 65. — piorum prædicta, Æ. IV, 464. — haud ignarus, Æ. VIII, 627.

Vecors: vecordem impietate matrem, Cu. 248.

Vectis : vectes centum ærei claudunt, Æ. VII, 609.

Vecto : vectare corpora carina Stygia, Æ.VI, 391. — ornos plaustris, Æ. XI, 138. — *vectari* freta, Cat. V, 2.

Vector mari cedet, E. IV, 38.

Veho mecum classe penates, Æ. I, 379. — quos vehit unda, Æ. VI, 326. — vehit secum Ægyptum, Æ. VIII, 688. — hunc Triton, Æ. X, 209. — *vehebat* navis Orontem, Æ. I, 113. — *vehebant* Auroram equi Phaethontis, Æ. V, 105. — *vexit* me Notus per æquora, Æ. VI, 356. — præter vada, Æ. VII, 24. — quæ causa vexit rates ad litus, Æ. VII, 198. — Helenam, Æ. VII, 364. — *vehat* Argo delectos heroas, E. IV, 34. — quid vehat vesper, G. I, 461. — *vexerit* quæcumque ducem arva Laurentia, Æ. IX, 100. — *vehitur* circum rura faselis, G. IV, 289. — curru, Æ. XII, 162. — *veherere* victor ad sedes, Æ. XI, 44. — *vehatur* pelago, Æ. X, 165. — *veheretur* alto, Cir. 75. — *vectus* qua (navi) Abas, Æ. I, 121. — equo Saces, Æ. XII, 651. — carmine eat tecum, Cat. VI, 4. — *vectum* per æquora te accipio, Æ. VI, 692. — te vectum ad litora coget fames, Æ. VII, 124. — *vecti* maria omnia ventis, Æ. I, 524. — per æquora rogamus sedem, Æ. VII, 228. — *vectæ* per æquora diversa, Æ. III, 325. — trans æthera apes, Æ. VII, 65. — *vectos* diversa per æquora antiqua Troja, Æ. I, 376. — simul per æquora obruit auster, Æ. VI, 335. — *vectis* in patriam, G. I, 206.

Velamen circumtextum acantho, Æ. I, 649. — pictum acantho mirantur, Æ. I, 711. — *velamina* nautis, G. III, 313. — nota super conjiciunt, Æ. VI, 221. — candida fundebant, Cu. 129.

Velivolus : velivolum mare despiciens, Æ. I, 224.

Vello : vellit aurem Cynthius, E. VI, 4. — postes a cardine, Æ. II, 480. — saxum, Æ. X, 381. — hastam de capite, Æ. XI, 566. — rutam, Mor. 90. — *vellere* signa castris, G. IV, 108. — pontem auderet Cocles, Æ. VIII, 650. — vallum parant, Æ. IX, 506. — tot spicula tædet, Æ. X, 889. — signa, Æ. XI, 19. — *vellens* aurem mors, Cop. 38. — *vellitur* arbor solo ruptis radicibus, Æ. III, 28. — *vulsæ* plumæ labuntur, Æ. XI, 724. — *vulsis* radicibus, Æ. III, 650.

Vellus : velleris atri agnam, Æ. VI, 249. — *vellera* siccat aries, E. III, 95. — mutabit luto, E. IV, 44. — tenuia lanæ, G. I, 397. — tenuia depectant foliis, G. II, 121. — Milesia incocta rubores mutentur, G. III, 307. — nascentum infuscet maculis pullis, G. III, 389. — peresa morbo tondere, G. III, 562. — Milesia carpebant Nymphæ, G. IV, 334. — data opibus, Cu. 62. — *velleribus* niveis revinctum templum, Æ. IV, 459. — stratis effultus, Æ. VII, 95.

Velo : velat tempora myrto, Æ. V, 72. — illum coma vitea, Cu. 24. — *velamus* delubra fronde, Æ. II, 249. — *velabat* eum carbasus, Æ. VII, 33. — *velabant* gramine colles, Cu. 46. — *velavit* comas umbra populus, Æ. VIII, 277. — se amictu, Cir. 250. — *velet* honos humeros, Æ. VII, 815. — *velare* comas amictu, Æ. III, 405. — *velamur* capita amictu, Æ. III, 545. — *velatur* gens corpora sætis pecudum, G. III, 383. — fronde juventus, Æ. V, 134. — *velatus* arundine, Æ. X, 205. — *velatum* vittis auroque juvencum, Æ. V, 366. — *velati* ramis oratores, Æ. XI, 101. — lino, Æ. XII, 120. — *velatarum* antennarum cornua, Æ. III, 549. — *velatos* ramis omnes ire jubet, Æ. VII, 154. — *velatas* comas agnoscere videbar, Æ. III, 174.

Velox : Arethusa, G. IV, 344. — ille providit ictum, Æ. V, 444. — *velocis* jaculi, G. II, 530. — *velocem* pristim, Æ. V, 116. — opim, Æ. XI, 532. — Camillam, Æ. XI, 760. — *veloces* catulos, G. III, 405. — cervos

Æ. V, 253. — *velocius* malum aliud, Æ. IV, 174.

Velut agmine facto, Æ. I, 82, et al.

Velum adversa ferit procella, Æ. I, 103. — tale portant, Cir. 35. — *velo* pleno subit ostia, Æ. I, 400. — *vela* humida legit, G. I, 373. — da pelago, G. II, 41. — traham, G. IV, 117. — dabant in altum, Æ. I, 35. — dum darent, Æ. II, 136. — dare fatis, Æ. III, 9. — damus, Æ. III, 191. — cadunt, Æ. III, 207. — tendunt noti, Æ. III, 268. — vocant auræ, Æ. III, 357. — vocet in altum cursus, Æ. III, 455. — legunt socii, Æ. II', 532. — intendere ventis, Æ. III, 683. — dare ventis jubeo, Æ. IV, 546. — citi solvite, Æ. IV, 574. — date, Æ. IV, 594. — intendunt Zephyri, Æ. V, 32. — facit, Æ. V, 281. — tuta dare, Æ. V, 797. — implevit ventis, Æ. VII, 23. — dare ventis, Æ. VIII, 708. — dabit profundo, Æ. XII, 264. — mittimus ad portus, Cat. VII, 8. — *velorum* alas pandimus, Æ. III, 520. — *velis* niveis agnoscit tentoria Rhesi, Æ. I, 469. — aptare classem, Æ. III, 472. — hanc arripe, Æ. III, 477. — æquatis procedere classem, Æ. IV, 587. — flecte viam, Æ. V, 28. — plenis subit, Æ. V, 281. — intendi brachia jubet, Æ. V, 829. — ministrat, Æ. VI, 302. — tendit iter, Æ. VII, 7. — ministrat, Æ. X, 218. — immitte rudentes, Æ. X, 229.

Vena : venam salientem sanguine ferire, G. III, 460. — *venas* inflatum Iaccho, E. VI, 15. — (terræ) hiantes, G. I, 91. — ægrotas suffudit pallor, Cir. 226. — *venis* silicis excuderet ignem, G. I, 135. — ostendit metalla, G. II, 166. — omnibus acta sitis, G. III, 482. — affixæ apes, G. IV, 238. — alit vulnus, Æ. IV, 2. — in venis silicis, Æ. VI, 7. — sitientibus hausit ignem, Cir. 163.

Venabulum : venabula lato ferro ruunt, Æ. IV, 131. — supra venabula fertur, Æ. IX, 553.

Venator fertur equo, Æ. XI, 678. — si quando nactus cervum, instat cursu, Æ. XII, 751.

Venatrix suspenderat humeris arcum, Æ. I, 319. — Ida, Æ. IX, 178. — virgo, Æ. XI, 780.

Venatus asper victu alebat, Æ. VIII, 318. — *venatu* multo nemorum adsueta, Æ. VII, 747. — adsiduo cognovimus amnem, Æ. IX, 245. — invigilant pueri, Æ. IX, 605. — *venatus* virorum virgo sectata esses, Cir. 298. — *venatibus* meis auxi dona, Æ. IX, 407.

Vendo : vendebat auro Achilles corpus, Æ. I, 484. — *vendidit* auro patriam, Æ. VI, 621.

Venenum : venenum duri dentis gregum, G. II, 378. — *veneni* fallax herba, E. IV, 24. — nigri cum lacte, Æ. IV, 514. — sævi felle, Æ. XII, 857. — *venenum* morsibus inspirant læsæ apes, G. IV, 236. — *veneno* Assyrio fucatur lana, G. II, 465. — veneno fallas, Æ. I, 688. — atro perfusus, Æ. II, 221. — udo lues, Æ. VII, 354. — armare ferrum, Æ. IX, 773. — armare calamos, Æ. X, 140. — *venena* mihi lecta Ponto, E. VIII, 95. — membris agit, G. II, 130. — *venenis* versum, fecit avem, Æ. VII, 190. — Gorgoneis infecta Alecto, Æ. VII, 341. — exactis mutata, Cir. 70.

Venerabilis: venerabile donum, Æ. VI, 408. — lignum, Æ. XII, 767. — *venerabilis!* Cu. 36.

Veneror : veneratur Larem farre et acerra plena, Æ. V, 745. — *veneramur* Proteum, G. IV, 391. — Apollinis urbem, Æ. III, 79. — jussi numina, Æ. III, 697. — *venerabar* Nymphas, Æ. III, 34. — templa dei, Æ. III, 84. — *venerabere* Eurydicen vitula cæsa, G. IV, 546. — deos votis, Æ. VII, 597. — *venerarer* te munere, Cir. 18. — *venerare* deos, G. I, 338. — Napæas, G. IV, 535. — *venerans* suppliciter aram Turnus, Æ. XII, 220. — *venerande* puer, Æ. IX, 276. — Octavi, Cu. 25. — *veneranda* Pales, G. III, 294.

— *venerata* dabit cursus secundos, Æ. III, 460.

Venia si qua est, Æ. X, 903. — ulla altior latet sub precibus, Æ. X, 626. — *veniam* dabunt votis, G. IV, 536. — orantes, Æ. I, 519. — precari, Æ. III, 144. — posce deos, Æ. IV, 50. — hanc extremam oro, Æ. IV, 435. — rogantes, Æ. XI, 101. — oremus ab ipso, Æ. XI, 358. — *venia* quos prosequitur Æneas, Æ. XI, 107. — dignus amor, Cu. 293.

Venio imperio Jovis, Æ. V, 726. — eadem supplex, Æ. VIII, 382. — jam moriturus, Æ. X, 881. — supplex, Æ. XI, 365. — venio, Cop. 38. — *venis* quibus ab oris? Æ. II, 283. — actus erroribus, Æ. VI, 532. — *venit* bis ad mulctram, E. III, 30. — ecce Palæmon, E. III, 50. — æstas torrida, E. VII, 47. — ab urbe Daphnis, E. VIII, 109. — Hesperus, E. X, 77. — milio annua cura, G. I, 216. — agmen aquarum, G. I, 322. — tarda arbos, G. II, 58. — auxilium, G. II, 130. — rabies, G. III, 496. — pulvere ab alto, G. IV, 97. — ad delubra, G. IV, 549. — quum venit, Æ. I, 697. — venit in mentem, Æ. IV, 39. — sagitta, Æ. V, 504. — fulgor ab æthere, Æ. VIII, 525. — hasta in tergum, Æ. IX, 412. — per caput sagitta, Æ. IX, 633. — in medios, Æ. XI, 149. — *venitis* de gente matutina, Cir. 408. — *veniunt* felicius uvæ, G. I, 54. — sponte arbores, G. II, 11. — generi externi, Æ. VII, 98. — semineces ad terram, Æ. IX, 544. — *veniebat* assidue, E. II, 4. — ad auras, G. IV, 486. — *veni* hæc in fœdera, Æ. IV, 339. — supplex ad limina, Æ. VIII, 145. — sic ad prælia, Æ. X, 901. — nec veni, nisi dedissent, Æ. XI, 112. — *venisti* tandem? Æ. VI, 687. — *venit* libertas, E. I, 30. — ætas, E. IV, 4. — upilio, E. X, 19. — Menalcas, E. X, 20. — Silvanus, E. X, 24. — Pan, E. X, 26. — candida avis, G. II, 320. — hiems, G. II, 519. — vigor habilis membris, G. IV, 418. — Italiam, Æ. I, 2. — inter quos venit medius furor, Æ. I, 348. — venit in somnis imago conjugis, Æ. I, 353. — venit quæ vox vulgi ad aures, Æ. II, 119. — summa dies Dardaniæ, Æ. II, 324. — subito membris arboribusque satisque lues, Æ. III, 138. — vi pontus medio, Æ. III, 417. — ad æquora, Æ. III, 662. — frustra ad præmia, Æ. V, 346. — saltu super Pergama, Æ. VI, 515. — per ilia arundo, Æ. VII, 499. — sacerdos, Æ. VII, 750. — Saturnus ab Olympo, Æ. VIII, 319. — stridens phalarica, Æ. IX, 705. — Trojanis gloria cum sanguine, Æ. XI, 421. — neque venit Dianæ novus amor, Æ. XI, 538. — venit animis ignavia, Æ. XI, 733. — quo venit Agave, Cu. 110. — venit in terras fragor, Cu. 351. — carissima vobis Ciris, Cir. 200. — tibi Delia, Cat. I, 1. — non adhuc mihi, Cat. I, 3. — *venimus* hinc quæsitum oracula, G. IV, 449. — nos non populare Libycos penates, Æ. I, 528. — tumulum sedemque sacratam, Æ. II, 743. — illius ergo, Æ. VI, 671. — *venistis* quibus ab oris, Æ. I, 369. — Danai oras ad Iliacas, Æ. II, 117. — huc amici, Æ. VIII, 172. — *venerunt* carmina in chartas, Cat. XI, 13. — *venere* artes, G. I, 145; Æ. VI, 163, 191, 201. — quot millia Mycenis, Æ. II, 331. — gentes Sicanæ, Æ. VIII, 328. — *venerat* forte ad Trojam illis diebus, Æ. II, 343. — mihi nuntius, Æ. VI, 457. — de finibus Corythi Acron, Æ. X, 719. — *venies* ad terram Hesperiam, Æ. II, 781. — *veniet* tritura calore, G. I, 190. — tempus, G. I, 493. — ætas lustris labentibus, Æ. I, 283. — mihi fama sub Manes, Æ. IV, 387. — *veniemus* Oaxem, E. I, 66. — in urbem, E. IX, 62. — in unam sedem, Æ. II, 716. — *venient* potum juvenci, E. VII, 11. — ad pocula, E. VIII, 28. — in regna Dardanidæ, Æ. VI, 85. — *veni* huc Lenæe, G. II, 7. — huc, Æ. XI, 856; Cop. 25. — non asper rebus egenis, Æ. VIII, 365. —

venito ipse, E. III, 77. — Galatea, E. VII, 40. — *veniam* quocumque vocaris, E. III, 49. — *venias* deus maris, G. I, 29. — quid, fare, Æ. VI, 389. — *veniat* tibi cupido, G. I, 37. — veniat succus in herbas, G. I, 90. — Cupido pro Ascanio, Æ. I, 659. — sic veniat, Æ. IV, 637. — *veniant* ad litora fluctus, G. II, 108. — quid, Æ. I, 518. — undique auxilio, Æ. VII, 551. — *veniret* læta, Æ. XI, 42. — *venerit* quum ipse, E. IX, 67. — tibi, Cat. I, 5. — *venissem* haud equidem inductus pretio, Æ. V, 400. — *venisset* quibus armis, Æ. I, 751. — ultro ad urbes, Æ. XI, 286. — ad vada, Cir. 176. — *venire* Sidona memini equidem Teucrum, Æ. I, 619. — se satis ambobus, Æ. VII, 470. — *venisse* Ænean, Æ. IV, 191. — non volent, Æ. VI, 86. — Hippolytum rursus sub auras, Æ. VII, 768. — duces, Æ. VIII, 120. — *veniendi* poscere causas, Æ. I, 414. — causas discere, Æ. VI, 488. — *veniens* Lucifer, E. VIII, 17. — ab avo Cyllenia proles, Æ. IV, 258. — in corpore pulchro virtus, Æ. V, 344. — Bebrycia de gente, Æ. V, 373. — sol Olympo, Æ. VII, 218. — ab occasu imber, Æ. IX, 668. — (vulnus) detorsit Juno, Æ. IX, 746. — montibus Umbro, Æ. X, 544. — contra turba, Æ. XI, 145. — ab Œta lux, Cir. 350. — *venientis* sibilus austri, E. V, 82. — famæ amore, Æ. VI, 890. — Turni imago, Æ. X, 456. — ab æthere teli, Æ. XI, 802. — visus, Cu. 166. — *venienti* Ebuso, Æ. XII, 299. — *venientem* in annum, G. II, 405. — me ut conspexit, Æ. III, 306. — ad litora classem, Æ. III, 652. — a vertice ictum, Æ. V, 444. — accepit ille, Æ. IX, 817. — hunc ferit, Æ. XII, 510. — hostem, Æ. XII, 595. — *veniente* aquila, E. IX, 13, — die, G. IV, 466. — magno fragore, Æ. VII, 587. — Aurora, Æ. X, 241. — Ænea, Æ. XII, 540. — *venientes* pellere terra, Æ. X, 277. — vidit, Æ. XII, 446. — undique Persas, Cu. 33, — *venientum* onera, G. IV, 167; Æ. I, 434. — vultus discere, Æ. VI, 755. — *venientibus* se obtulerat, Æ. II, 59. — offert aciem, Æ. VI, 291. — *venturus* in unum vivo, Æ. VIII, 576. — *ventura* desuper urbi (machina), Æ. II, 47. — sub axem cæli progenies, Æ. VI, 791. — Ascanio nuncia rerum patrisque, Æ. VIII, 550. — cura, Cu. 20. — *venturi* præscia vates, Æ. VI, 66. — ævi inscius, Æ. VIII, 627. — *venturæ* hiemis memores, G. IV, 156. — lucis jejunia, Mor. 4. — *venturum* populum excidio, Æ. I, 22. — te fines Ausonios, Æ. VI, 346. — *venturam* ultro bello Asiam, Æ. II, 194. — *venturo* sæclo, E. IV, 52. — *venturos* nepotes, Æ. III, 158. — Teucros ad litora Hesperiæ quis crederet! Æ. III, 186. — ventos, Æ. X, 99. — *ventura* quæ trahantur, G. IV, 393. — videbant, Æ. II, 125. — bella, Æ. III, 458. — bella resident, Æ. IX, 643. — *ventum est* ad prælia, G. III, 98. — postquam in montes, Æ. IV, 151. — ad sedes, Æ. VIII, 362. — postquam inter retia, Æ. X, 710. — postquam ad arma, Æ. XII, 639. — ad supremum, Æ. XII, 803. — *ventum erat* ad limen, Æ. VI, 45.

Venor: venabor apros, E. X, 56. — *venabere* damas canibus, G. III, 410. — *venatum* in nemus ire parant, Æ. IV, 117. — *venantis* Iuli, Æ. VII, 493. — *venantum* corona, Æ. IX, 551. — vulnere saucius, Æ. XII, 5.

Venter: ventris rabies, Æ. II, 356. — fœdissima proluvies, Æ. III, 216. — in *ventrem* cresceret cucumis, G. IV, 122. — ventrem scissum, Cat. V, 39. — in latum demissa cucurbita, Mor. 77.

Ventosus: ventosa gloria, Æ. XI, 708. — *ventosi* murmuris auræ, E. IX, 58. — *ventosa* in lingua, Æ. XI, 390. — *ventosa* per æquora, G. I, 206; Æ. VI, 335. — *ventosas* alas, Æ. XII, 848. — *ventosis* follibus accipiunt auras, Æ. VIII, 449.

Ventus agebat nubila, G. I, 421.

— agat nubes, G. I, 462. — glomerat ferens incendia, G. II, 311. — a puppi surgens prosequitur euntes, Æ. III, 130. — gubernatorque, qua cursum vocabant, Æ. III, 269. — ubi te admoverit, Æ. III, 411. — tenuis quum eadem impulit, Æ. III, 448. — cum sole reliquit fessos, Æ. III, 568. — surgens a puppi prosequitur, Æ. V, 777. — *venti* turbine quassatæ (trabes), Æ. IX, 91. — susurrantis aura, Cu. 154. — *vento* ingenti, G. I, 334. — impendente, G. I, 365. — rubet Phœbe, G. I, 431. — fervere omnia, G. I, 455. — gravidæ equæ, G. III, 275. — cogitur unda, G. IV, 419. — constitit rota, G. IV, 484. — tollere fluctus, Æ. I, 66. — jactatum Anthea, Æ. I, 182. — quas accessere oras, Æ. I, 307. — huc acti, Æ. I, 333. — petiisse Mycenas, Æ. II, 25. — petiere Mycenas, Æ. II, 180. — ad fastigia volvitur ignis, Æ. II, 758. — ferenti ne fieret mora, Æ. III, 473. — ferte viam facilem, Æ. III, 529. — tenuisse carinas cursum huc, Æ. IV, 46. — pulsatur, Æ. IV, 249. — leni crepitabat bractea, Æ. VI, 209. — albescere cœpit fluctus, Æ. VII, 528. — plurima flamma, Æ. IX, 536. — avulsum saxum, Æ. XII, 685. — in *ventum* obliquat sinus, Æ. V, 16. — in ventum effudit vires, Æ. V, 446. — *venti* triste arboribus, E. III, 81. — curant id, G. II, 263. — pabula ferre domum prohibent, G. IV, 9. — velut agmine facto ruunt, Æ. I, 82. — adversi confligunt, Æ. II, 416. — placata dant maria, Æ. III, 69. — volvunt mare, Æ. III, 196. — qui cursum dedere? Æ. III, 337. — consurgunt, Æ. V, 20. — straverunt æquora, Æ. V, 763. — me versant, Æ. VI, 362. — posuere, Æ. VII, 27. — tollunt prælia, Æ. X, 356. — qua incubuere, Æ. XII, 367. — volant, Æ. XII, 455. — *ventorum* prælia concurrere, G. I, 318. — ventorum carcere clauso, Æ. I, 141. — ab accessu, Æ. III, 570. — furiis, Æ. X, 694. — *ventis* sit aditus, G. IV, 9. — vim incute, Æ. I, 69. — comam dederat diffundere, Æ. I, 319. — levibus par, Æ. II, 794; VI, 702. — datis te linquo, Æ. III, 705. — dare vela, Æ. IV, 546; VIII, 707. — dant colla, Æ. VII, 394. — committere vitam, Æ. X, 69. — omnia sunt anxia, Cu. 347. — vanis dimittens omnia, Cu. 379. — *ventos* prædiscere, G. I, 51. — agentes frigora, G. I, 352. — contemnere, G. II, 360. — lacessit ictibus, G. III, 233. — nivales avertes, G. III, 318. — luctantes imperio premit Æolus, Æ. I, 53. — placastis sanguine, Æ. II, 116. — contemnere, Æ. III, 77. — placemus, Æ. III, 115. — omnes explorat, Æ. III, 514. — agit illa fretus, Æ. IV, 245. — secabat, Æ. IV, 257. — ferentes exspectet, Æ. IV, 430. — in ventos recessit vita, Æ. IV, 705. — ventos sic poscere cerno, Æ. V, 26. — poscamus, Æ. V, 59. — in ventos tenues recessit, Æ. V, 527. — ventos adspirat eunti, Æ. V, 607. — ad ventos suspensæ, Æ. VI, 741. — ventos prævertere cursu, Æ. VII, 807. — perpessus, Æ. IX, 60. — furentes excitos quid repetam? Æ. X, 37. — inanes obtendere, Æ. X, 82. — venturos prodentia murmura, Æ. X, 99. — æquante sagitta, Æ. X, 248. — ferre sua gaudia videt, Æ. X, 652. — lacessit ictibus, Æ. XII, 105. — prævertere equo, Æ. XII, 345. — *venti*, divum referatis ad aures, E. III, 73. — vos miserescite, Æ. X, 676. — o venti turbati supprimite flamina, Cir. 404: — venti, Cir. 407. — *ventis* quum placidum staret mare, E. II, 26. — surgentibus, G. I, 356. — carebunt dies, G. I, 435. — labentia folia, G. II, 133. — a ventis stabula, G. III, 302. — a ventis quatuor, G. IV, 298. — evertit æquora, Æ. I, 43. — maria omnia vecti, Æ. I, 524. — quassatam, Æ. I, 551. — fulminis me adflavit, Æ. II, 649. — vocatis ibitis Italiam, Æ. III, 253. — lævam petivit.

Æ. III, 563. — secundis intendere vela, Æ. III, 683. — vocatis petit maria, Æ. V, 211.—ocior, Æ. V, 319. — rapidis ne volent ludibria, Æ. VI, 75. — implevit vela, Æ. VII, 23. — secundis, Æ. VIII, 582. — coortis, Æ. X, 405.

Vepres hirsuti secuerunt corpora, G. III, 144. — sparsi sanguine rorabant, Æ. VIII, 645. — *vepres* incendere, G. I, 271.

Ver purpureum, E. IX, 40. — imbriferum ruit, G. I, 313. — adsiduum, G. II, 149. — utile silvis, G. II, 323. — agebat orbis, G. II, 338. — sudum nactæ apes, G. IV, 77. — *vere* novo, E, X, 74; G. I, 43. — fabis satio, G. I, 215. — sereno, G. I, 340. — rubenti, G. II, 319. — tument terræ, G. II, 324. — calor redit ossibus, G. III, 272. — udo madent terræ, G. III, 429.—suo ducent reges examina, G. IV, 22. — rosam carpere, G. IV, 134.—dulci notat tellus arva, Cu. 70.

Verbena tempora vincti, Æ. XII, 120. — *verbenas* adole pingues, E. VIII, 65. — premens, G. IV, 131.

Verber : verbere torto instant, G. III, 106.—sub verbere torto volitans turbo, Æ. VII, 378. — caudarum minitantur, Cir. 453. — *verbera* fundæ stuppea, G. I, 309. — lenta pati, G. III, 208. — sæva, G. III, 252. — in verbera pendent proni, Æ. V, 147. — sæva sonare, Æ. VI, 558. — tectis inferre, Æ. VII, 336. —insonuit, Æ. VII, 451. — in verbera pendens pronus, Æ. X, 586. — alarum nosco, Æ. XII, 876. — sæva pœnæ quatit, Cu. 218. — *verberibus* me cogunt pœnæ, Cu. 376.

Verbero : verberat amnem funda, G. I, 141. —sidera unda, Æ. III, 423. —ictibus auras, Æ. V, 377. —humum imber, Æ. IX, 669. — adsurgens arbore fluctus, Æ. X, 208. — calcibus auras, Æ. X, 893. — æthera alis, Æ. XI, 756.

Verbum : in verbo vestigia torsit, Æ. VI, 547. — verbo adfore vim crediderat, Æ. X, 547. — *verba* hærent infixa, Æ. IV, 5. — nec sequuntur, Æ. XII, 912. — *verborum* tibi et rerum maxima fides, Æ. IX, 280. — ex dicto, Cir. 159. — Corinthiorum amator, Cat. II, 1. — *verba* si tenerem, E. IX, 45. — non innoxia miscuerunt, G. II, 129; III, 283. —simulata dei mirantur, Æ. I, 710. — inter singula, Æ. III, 348. — viri exaudiri visa, Æ. IV, 460. — novissima dixit, Æ. IV, 650; VI, 231. — precantia præferimus, Æ. VII, 237. — parentis recordor, Æ. VIII, 155. — ea locutus, Æ. VIII, 404. — inania dat, Æ. X, 639. — vestra rèdarguerit, Æ. XI, 688. — inter verba talia media, Æ. XII, 318. — ista omnia miscuit, Cat. II, 5. — *verbis* ea vincere, G. III, 289. — odia movi, Æ. II, 96. — amicis compellat, Æ. II, 372. — his acuit, Æ. VII, 330. — superbis illude virtutem, Æ. IX, 634. — vulgare dolorem, Æ. X, 64. — hæc insuper addit, Æ. XI, 107. — non replenda est curia, Æ. XI, 380.

Vere : nimium vere locuta est, Æ. VI, 188. —vere Phrygiæ, Æ. IX, 617.

Vereor quo se vertant hospitia, Æ. I, 671. — *veretur* ne me sibi præferat, E. III, 4. — rex turmas ducere, Cir. 116. — *veremur*, nox pluviam ne colligat, E. IX, 63. — *verebar* nil tale de te, Æ. IX, 207. — *verita est* orbari parente, Cir. 360. — *veritam* mœnia nostra te habuisse, etc., Æ. IV, 96. —quod nunquam *veriti sumus*, E. IX, 3.—*veriti* fallere dextras, Æ. VI, 613.

Vergo : vergat quo pondere letum, Æ. XII, 727. — *vergant* vineta ad solem cadentem, G. II, 298.

Vernans : vernantia tempora novant flores, Cu. 409.

Vero : tum vero, E. VI, 27, etc.; Æ. II, 309, et al. — si vero, G. I, 227, etc.

Verro : verrit vestigia cauda, G. III, 59. — *verrimus* proni æquora remis, Æ. III, 668. — *verrunt* cærula, Æ.

III, 208; IV, 583. — æquora, Æ. III, 290; V, 778. — vada remis, Æ. VI, 320. — *verrebant* delphines æquora caudis, Æ. VIII, 674. — *verrant* per auras, Æ. I, 59. — *verrens* æquora volat, G. III, 201.

Versatilis: versatile opus, Mor. 39.

Versicolor : versicoloribus armis, Æ. X, 181. — alis, Cat. VI, 9.

Verso : versas currum in gramine, Æ. XII, 664. — *versat* omnia fors, E. IX, 5. — amor ignem in ossibus, G. III, 258. — pectore nova consilia, Æ. I, 657. — animum per omnia, Æ. IV, 286. — dolos in pectore, Æ. IV, 563. — volumina huc illuc, Æ. V, 408. — densis ictibus Dareta, Æ. V, 460. — per omnia animum, Æ. VIII, 21. — inter manus galeam, Æ. VIII, 619. — dextera vi telum, Æ. IX, 747. — secum quos ducere possit, Æ. X, 285. — se in vulnere suo, Æ. XI, 669. — volumina, Æ. XI, 753. — millia terrarum imperio, Cir. 521. — *versant* animos in pectore, G. IV, 83. — ferrum forcipe, G. IV, 175. — me venti in litore, Æ. VI, 362. — massam forcipe, Æ. VIII, 453. — *versabat* animum in partes omnes, Æ. IV, 630. — *versemus* oves, E. X, 68. — *versare* dolos, Æ. II, 62. — odiis domos, Æ. VII, 336. — dolos ingressus, Æ. XI, 704. — *versando* terram experti, G. I, 119. — *versans* curas pectore, Æ. V, 702. — *versanti* omnia sedit hæc sententia, Æ. XI, 551.

Versus ille usquequaque pertinet, Cat. III, 5. — in *versum* distulit ulmos, G. IV, 144. — versum gracilem claudere, Cir. 20. — *versu* ludere, E. VI, 1. — Chalcidico, quæ sunt mihi condita versu, E. X, 50. — prosequar pascua, G. III, 339. — triplici quam impellunt pubes, Æ. V, 119. — alterno jactantes carmina, Cat. XI, 19. — currere carmina, Cu. 34. — *versus* dicere, E. V, 2. — Mænalios incipe, E. VIII, 21. — *versibus* alternis con..re, E. VII, 18. — cuncta amplecti, G. II, 42. — incomtis ludunt, G. II, 386.

Vertex sublimis, G. I, 242. — *vertice* ad auras tendit, G. II, 291. — a vertice incubuit tempestas, G. II, 310. — in Caucasio, G. II, 440. — Aonio, G. III, 11. — sub vertice torsit undam, G. IV, 529. — a vertice in puppim ferit, Æ. I, 114. — quorum (scopulorum) sub vertice silent æquora, Æ. I, 163. — vertice cæli sic constitit, Æ. I, 225. — divinum odorem spiravere comæ, Æ. I, 403. — de alto saxi accipiens sonitum, Æ. II, 308. — concusso nutat comam, Æ. II, 629. — de vertice summo Iuli, Æ. II, 682. — celso constiterunt quercus, Æ. III, 679. — saxi dejectæ, Æ. IV, 152. — summo ulularunt, Æ. IV, 168. — qui fulcit cælum, Æ. IV, 247. — ad auras tendit, Æ. IV, 445. — abstulerat crinem, Æ. IV, 698. — excelso montis miratus adventum, Æ. V, 35. — a vertice venientem ictum, Æ. V, 444. — in vertice Erycino fundatur, Æ. V, 759. — vertice stant cristæ, Æ. VI, 780. — de vertice Nysæ agens tigres, Æ. VI, 806. — vertice torto fragosus torrens, Æ. VII, 567. — ab alto montis descendunt, Æ. VII, 674. — toto supra est, Æ. VII, 784. — gelido Cyllenæ conceptum quem fudit, Æ. VIII, 139. — frondoso collem, Æ. VIII, 351. — aperitur sidus, Æ. VIII, 681. — toto supra est, Æ. IX, 29. — sublimi nutant, Æ. IX, 682. — in vertice tremunt cristæ, Æ. IX, 732. — cujus de vertice surgunt pennæ, Æ. X, 187. — de vertice sacro pinus sumus, Æ. X, 230. — a vertice flamma funditur, Æ. X, 270. — vertice figere cristas, Æ. X, 701. — in vertice summo montis jacet planities, Æ. XI, 526. — a vertice pendent exuviæ, Æ. XI, 577. — vertice nudo cui fulva cæsaries, Æ. XI, 642. — toto supra est, Æ. XI, 683. — excussit cristas, Æ. XII, 493. — de vertice saxum ruit, Æ. XII, 684. — nivali se

attollens, Æ. XII, 703. — Emathio duplicabat Olympum, Cir. 34. — medio fulgebat crinis, Cir. 122. — de vertice ferret crinem, Cir. 185. — patris demsissem crinem, Cir. 281. — in vertice summo montis, Cir. 307. — de vertice summo patris edita purpura, Cir. 319. — in vertice concussit cristam, Cir. 501. — vertice flavo retinentem vittas, Cir. 511.

Verto : vertit quæ te sententia, Æ. I, 237. — neque me sententia, Æ. I, 260. — stimulos sub pectore, Æ. VI, 101 ; IX, 718. — sese tot in ora, Æ. VII, 328. — agmina per muros, Æ. IX, 800. — vestigia, Æ. X, 646. — hæc agmina, Æ. XI, 734. — *vertunt* spicula infensi, Æ. V, 586. — qui Massica rastris, Æ. VII, 725. — crateras, Æ. IX, 165. — equos ad mœnia, Æ. XI, 619. — *vertebat* terram aratris, Æ. VII, 539. — *vertebant* terga Sabæi, Æ. VIII, 706. — *verti* memet in omnia, Æ. VII, 309. — *vertere* (verterunt): vocantes œstrum, G. III, 148. — in glaciem lacunæ, G. III, 365. — currus ex hostibus umbræ, Æ. X, 593. — vocem in notos procellæ, Æ. XI, 798. — *vertet* se in omnes formas, G. IV, 411. — *verte* tete in facies omnes, Æ. XII, 198. — *vertite* in viscera vires, Æ. VI, 834. — ad Ænean munera, Æ. XI, 282. — quod nec bene *vertat*, E. IX, 6. — *vertamus* iter, Æ. V, 23. — quo se hospitia Junonia *vertant* vereor, Æ. I, 671. — *verteret* se ordo signorum, G. I, 239. — arces, Æ. I, 20. — *vertere* terram, G. I, 2, 147. — ramos, G. II, 33. — prædas ad litora, Æ. I, 528. — secum cuncta ne vellet, Æ. II, 652. — cursus quo jubeat, Æ. III, 146. — se in cruorem vina, Æ. IV, 455. — retro sidera, Æ. IV, 489. — mœnia Trojæ cuperem, Æ. V, 810. — pars vertere terga, Æ. VI, 491. — vertere morsus in Cererem, Æ. VII, 112. — jussa potest, Æ. X, 35. — fundo res Phrygiæ, Æ. X. 88. — dictam votorum pœnam, Cir. 84. — *vertisse* consilium domumque Latini, Æ. VII, 407. — *vertentem* lumina Gorgona, Æ. VIII, 438. — *vertitur* interea cælum, Æ. II, 250. — is ordo, Æ. III, 376. — jam septima æstas, Æ. V, 626. — inter primos, Æ. VII, 784. — medio agmine, Æ. IX, 29. — formam oris in Buten, Æ. IX, 646. — victoria, Æ. X, 529. — in mediis catervis, Æ. XI, 683. — *vertuntur* species animorum, G. I, 420. — ad oras Libyæ, Æ. I, 158. — pectore sensus varii, Æ. XII, 915. — *verti* ex imo, Æ. II, 625. — omnia videbunt, Æ. VII, 101. — *versa* retro sententia, Æ. X, 7. — in hanc faciem se fert, Æ. XII, 865. — *versum* venenis fecit avem, Æ. VII, 190. — *versum* fas atque nefas, G. I, 505. — *verso* in obliquum aratro, G. I, 98. — cardine, Æ. III, 448; VII, 621. — nomine, Æ. VII, 777. — marmore, Æ. X, 208. — semel agmine, Æ. XI, 412. — agmine, Æ. XI, 684. — *versa* hasta pulvis inscribitur, Æ. I, 478. — hasta, Æ. IX, 609. — *versi* terga dedere, Æ. IX, 686. — formidine Troes, Æ. IX, 756. — metu effundunt ducem, Æ. X, 573. — Latini, Æ. XI, 618. — Rutuli, Æ. XII, 462. — *versæ* in Zephyrum equæ, G. III, 273. — *versos* fuga hostes, G. III, 120. — Penates, Æ. XI, 264. — *versas* ad litora puppes, Æ. X, 268. — *versa* cornua in obnixos, G. III, 222. — terga fuga dare, G. IV, 85. — freta, Æ. V, 141. — *versis* bidentibus, G. II, 399. — frontibus, G. III, 24. — sagittis, G. III, 31. — Aquilonibus, Æ. I, 391. — viarum indiciis, Æ. VIII, 210. — Teucris succurrere, Æ. X, 512. — armis, Æ. XI, 93. — fatis, Æ. XI, 287. — *vertenda* area manu, G. I, 179.

Veru Sabello pugnant, Æ. VII, 665. — in *veribus* colurnis torrebimus exta, G. II, 396. — veribus figunt viscera, Æ. I, 212. — subjiciunt prunas, Æ. V, 103.

Verum hæc tantum, E. I, 25, et al.

amicum, Æ. III, 82. — in veterem figuram, Æ. VI, 449. — honorem, Cir. 109. — *veteres* coloni, E. IX, 4. — ludi, G. II, 38. — Sicani, Æ. VII, 795. — Pyrgi, Æ. X, 184. — *veterum* præcepta referre, G. I, 176. — parentum, Æ. II, 448; V, 39. — regum, Æ. II, 484. — virorum, Æ. III, 102. — locorum, Æ. III, 181. — malorum, Æ. VI, 527, 739. — avorum, Æ. VII, 177. — deorum ignara superstitio, Æ. VIII, 187. — virorum, Æ. VIII, 356. — virum, Æ. VIII, 500. — deorum, Æ. IX, 786. — malorum, Æ. XI, 280. — haud ulli secundus, Æ. XI, 441. — procorum, Æ. XII, 27. — *veteres* fagos, E. IX, 9. — thesauros tellure recludit, Æ. I, 358. — Pelasgos, Æ. VIII, 600. — *veterrima* laurus, Æ. II, 513.

Vetustas longinqua tantum mutare valet, Æ. III, 415. — si qua vetustas est latura fidem, Æ. X, 792. — sublapsa solvit saxum, Æ. XII, 686.

Vetustus: vetustum templum, Æ. II, 713. — *vetusto* saxo, Æ. III, 84; VIII, 478. — de more, Æ. XI, 142. — *vetusta* de gente, Æ. IX, 284; X, 388.

Vexo: vexavit decus formæ, Cir. 481. — *vexasse* rates, E. VI, 76; Cir. 60. — *vexatus* bello audacis populi et armis, Æ. IV, 615.

Via: quo via ducit, E. IX, 1. — brevis est dum redeo, E. IX, 23. — media nobis est, E. IX, 59. — minus lædat, E. IX, 64. — secta per ambas, G. I, 238. — finditur cuneis, G. II, 79. — in unguem quadret, G. II, 278. — tentanda est, G. III, 8. — mortis simplex, G. III, 482. — qua te ducit, Æ. I, 401. — fit vi, Æ. II, 494. — longa invia dividit (Italiam) longis terris, Æ. III, 383. — prima salutis pandetur, Æ. VI, 96. — si qua via est, Æ. VI, 194, 367. — hinc, Æ. VI, 295. — via findit se in partes, Æ. VI, 540. — quæ excutiat vallo Teucros, Æ. IX, 67. — nos fallit euntes, Æ. IX, 243. — facta per hostes, Æ. IX, 356. — ..npenda, Æ. X, 373. — hæc sola fuit, Æ. X, 879. — lucet, Æ. XI, 143. — laxata est voci, Æ. XI, 131. — *viæ* ignaros, G. I, 41. — auxilium, Æ. I, 358. — nec viæ meminisse in unda, Æ. III, 202. — viæ ignari, Æ. III, 569. — in aggere deprensus, Æ. V, 273. — errore, Æ. VII, 199. — regione fefellit, Æ. VII, 215. — quæ caussa? Æ. IX, 376. — *viam* haud facilem colendi, G. I, 122. — ire, G. III, 77. — superare saltu, G. III, 141. — domandi insiste, G. III, 164. — carpit Romanus, G. III, 347. — adfectat Olympo, G. IV, 562. — monstrante matre, Æ. I, 382. — corripuere interea, Æ. I, 418. — omnem videbar evasisse, Æ. II, 731. — invenient fata, Æ. III, 395. — tentamus, Æ. III, 520. — facilem verte, Æ. III, 529. — utramque leti discrimine, Æ. III, 685. — longam ire, Æ. IV, 468. — inveni, Æ. IV, 478. — flecte velis, Æ. V, 28. — signabit flammis, Æ. V, 526. — celerans, Æ. V, 609. — reperire, Æ. V, 807. — itque reditque, Æ. VI, 122. — invade, Æ. VI, 260. — carpe, Æ. VI, 629. — secat ad naves, Æ. VI, 900. — invenere, Æ. VII, 297. — sermone levabat, Æ. VIII, 309. — ad muros reperire, Æ. IX, 196. — quamcumque dederit Fortuna, Æ. X, 49. — per pectus Halesi da ferro, Æ. X, 422. — molita (hasta) Æ. X, 477. — utramque conatus, Æ. X, 685. — scindens, Æ. X, 765. — aperit vis, Æ. X, 864. — dederit Fortuna, Æ. XI, 128. — aperire sociis, Æ. XI, 884. — quacumque secat, Æ. XII, 368. — auxilio, quæ proxima, poscit, Æ. XII, 388. — regit nulla Fortuna, Æ. XII, 405. — qua pandit victoria, Æ. XII, 626. — quacumque petivit, Æ. XII, 913. — *via* quos sibi reperit usus, G. II, 22. — erravit Creusa, Æ. II, 739. — una eademque sequuntur, Æ. X, 487. — *viæ* fremebant lætitia, Æ. VIII, 717. — *viarum:* paribus numeris dimensa viarum sint omnia, G. II, 284. — strata, Æ. I, 422. — an-

— procul colles et Italiam, Æ. III, 522. — nec videmus quæ caussa det sonitum, Æ. III, 584. — quum videmus monte summo Polyphemum, Æ. III, 655. — urbem consedisse luctu, Æ. XI, 349. — *videtis* quæ sit fortuna, Æ. II, 350. — Xanthi effigiem Trojamque, Æ. III, 497. — hæc quam angusta, Æ. XI, 309. — quem videtis, Cat. VIII, 1. — *vident* armatos stantes in limine, Æ. II, 485. — Misenum in litore, Æ. VI, 163. — arcem murosque procul, Æ. VIII, 99. — rutilare arma per sudum, Æ. VIII, 529. — palantes socios, Æ. IX, 780. — stare pulvere cælum, Æ. XII, 408. — *videbat* namque uti fugerent Graii, Æ. I, 466. — ire una juvenem, Æ. VI, 861. — carpere gramen equos, Æ. IX, 352. — ætheria plaga desuper acies, Æ. IX, 639. — *videbant* taciti ventura, Æ. II, 125. — armenta mugire foro, Æ. VIII, 360. — *vidi* hic illum juvenem, E. I, 43. — me in litore, E. II, 25. — te, pessime, E. III, 17. — legentem mala, E. VIII, 38. — ut vidi, ut perii, E. VIII, 41; Cir. 430. — vidi traducere messes, E. VIII, 99. — multos medicare semina, G. I, 193. — degenerare, G. I, 197. — concurrere prælia, G. I, 317. — quæ ipse miserrima, Æ. II, 5. — audere in prælia, Æ. II, 347. — furentem Neoptolemum, Æ. II, 499. — Hecubam, Æ. II, 501. — regem exhalantem vitam, Æ. II, 561. — quid crudelius, Æ. II, 746. — equos in gramine, Æ. III, 537. — egomet, Æ. III, 623. — quum manderet, Æ. III, 626. — deum ipse, Æ. IV, 358. — mea mœnia, Æ. IV, 655. — immania corpora, Æ. VI, 582. — Salmonea, Æ. VI, 585. — ante oculos oppetere, Æ. XII, 638. — instantia fata, Cu. 226. — quem duplici sidere, Cir. 534. — *vidisti* quo equo ibat, Æ. IX, 269. — *vidit* urbis casum, Æ. II, 507. — Priamus ipsum, Æ. II, 519. — amens arma circum, Æ. III, 307. — habitus Dardanios, Æ. III, 596. — nigrescere latices, Æ. IV, 453. — albescere lucem, Æ. IV, 587. — Deiphobum hic, Æ. VI, 495. — ubi is Ænean, Æ. VI, 684. — natum procul in valle, Æ. VIII, 610. — se inter millia, Æ. IX, 549. — Arcadas terga dare, Æ. X, 365. — ut vidit socios, Æ. X, 441. — vidit ab specula taurum stare, Æ. X, 454. — hunc longe, Æ. X, 721. — ut vidit, ingemuit, Æ. X, 790. — ut vidit vultum et ora, Æ. X, 821. — ut vidit ora, Æ. XI, 40. — Cyclopas, Æ. XI, 263. — fulgentem armis, Æ. XI, 854. — vidit crebrescere sermonem, Æ. XII, 222. — cedentem Ænean, Æ. XII, 324. — ab aggere venientes, Æ. XII, 446. — circumsistere formas, Cir. 80. — *vidimus* quem ipsi ebuli baccis rubentem, E. X, 26. — medio in fluctu submersum, Æ. I, 584. — satis superque una excidia, Æ. II, 643. — spumam et astra rorantia, Æ. III, 567. — urbem sub vallibus, Æ. IX, 244. — castra, Æ. XI, 243. — sat funera, Æ. XI, 367. — *vidistis* si quam sororum, Æ. I, 322. — *videre, seu viderunt* arbustum incidere, E. III, 10. — jacentem, E. VI, 14. — lupi, E. IX, 54. — acies concurrere, G. I, 490. — ut videre, Æ. VI, 490. — ut videre rates, Æ. VIII, 107. — nostri Cacum timentem, Æ. VIII, 222. — Trojæ mœnia considere, Æ. IX, 144. — aditus patentes, Æ. IX, 683. — te gentes dirigere vulnera, Æ. X, 139. — ut videre gradientem, Æ. X, 573. — viderunt succedere, Æ. XI, 147. — ut videre Camillam, Æ. XI, 892. — videre Ausonii, Æ. XII, 447. — viderunt te oppetere campi, Æ. XII, 542. — videre victum tendere palmas, Æ. XII, 937. — quæ Trojæ viri videreque Graii, Cu. 304. — videre vos paratos, Cu. 308. — illam nunquam, Cir. 510. — *videbo* nusquam amnes Hectoreos, Æ. V, 634. — videbo iterum muros, Æ. X, 671. — nec videbo captiva generum Ænean, Æ. XII, 63. — movere lumbos, Cat. V, 22. — habentem ni-

hil, Cat. V, 37. — *videbis* stellas labi, G. I, 365. — mugire terram, Æ. IV, 490. — turbari mare, Æ. IV, 566. — quæ funera! Æ. VI, 874. — funus nati, Æ. XI, 53. — nec videbis indecorem, Æ. XII, 679. — videbis hinc ire genus, Æ. XII, 839. — *videbit* divis permixtos heroas, E. IV, 15. — conjugiumque domumque, Æ. II, 579. — procubuisse domum, Æ. XI, 394. — terra fugientem Turnum, Æ. XII, 645. — *videbunt* nepotes omnia verti, Æ. VII, 101. — *videat* regna deserta, G. III, 476. — si videat vento jactatum Anthea, Æ. I, 182. — funera suorum, Æ. IV, 617. — *viderem* Calydona, Æ. XI, 270. — *videres* Faunos ludere, E. VI, 27. — æquor misceri clamoribus, Æ. IV, 410. — fervere Leucaten, Æ. VIII, 676. — ne videres regna, Æ. XI, 43. — letum fratris, Æ. XII, 636. — me pati indigna, Æ. XII, 810. — *videret* quum cingi urbem, Æ. III, 52. — ut tale quid, Æ. XI, 417. — reducem patria, Æ. XI, 797. — *viderent*, G. I, 391. — *videris* umbræ succedere, G. III, 465. — qualem, G. IV, 414. — dum *viderit* tertia æstas Latio regnantem, Æ. I, 265. — non viderit irrumpentem regem, Æ. IX, 729. — viderit de me pater, Æ. X, 744. — viderit cœtus avium, Cir. 50. — *vidisset* Herculis cestus, Æ. V, 411. — *videre* arva juvat, G. II, 438. — cæsos juvencos, G. III, 23. — bellantum animos, G. III, 182. — locos desertos, Æ. II, 28. bis Tartara, Æ. VI, 134. — vis videre Tarquinios reges? Æ. VI, 819. — sæpe non licet, Cat. I, 1. — homines, Cat. XIII, 2. — *vidisse* corycium senem, G. IV, 127. — Scyllam semel sub antro, Æ. III, 431. — vidisse putat per nubila, Æ. VI, 454. — nec vidisse semel satis est, Æ. VI, 487. — se Jovem credunt, Æ. VIII, 353. — tantum malorum, Cir. 455. — *videndi* Romam quæ causa, E. I, 27. — patriam spes, Æ. II, 137. — *videndo* urit femina, G. III, 215. — miserabile *visu*, Æ. I, 111.

— *videns* mea regna, E. I, 70. — horrere colla, Æ. VI, 419. — cuncta heros, Æ. VIII, 19. — *videnti* pingit frontem, E. VI, 21. — *videntem* Trojam incensam et Pergama prolapsa, Æ. II, 555. — cuncta Rhœtum, Æ. IX, 345. — *videntes* quod sæpe agricolæ, G. I, 354. — *visurus* eum vivo, Æ. VIII, 576. — *visura* abies casus marinos, G. II, 68. — *visuri* Æneadas complerant litora, Æ. V, 108. — *videor* dicere, E. IX, 35. — ire per rupes, E. X, 58. — reperire posse viam, Æ. IX, 195. — *videtur* acies obtusa stellis, G. I, 395. — sibi semper relinqui, Æ. IV, 467. — *videmur* velle extendere cursus, Æ. XII, 910. — *videntur* per aera ferri, G. III, 108. — terras capere, Æ. I, 396. — dum hæc miranda, Æ. I, 494. — quia videntur posse, Æ. V, 231. — *videbar* flens compellare virum, Æ. II, 279. — viam evasisse, Æ. II, 730. — agnoscere vultus, Æ. III, 174. — *videbatur* ventis vela dare, Æ. VIII, 707. — ita *visum est* Neptuno, G. IV, 394. — (est) aliter dis, Æ. II, 428. — mihi Ilium considere in ignes, Æ. II, 624. — superis evertere res Asiæ, Æ. III, 2. — est haud temere, Æ. IX, 375. — *visa est* potior hæc sententia, Æ. IV, 287. — rursus monere, Æ. IV, 557. — qua visa est fortuna pati, Æ. XII, 147. — *videbitur* ipse divis, E. IV, 16. — *videar* tibi amarior, E. VII, 41. — *viderer* equidem non omnino capta, Æ. IV, 330. — *videri* ante se cupit, E. III, 65. — satis est potuisse, E. VI, 24. — unde Troja solita, Æ. II, 461. — cælicolis qualis et quanta solet, Æ. II, 591. — major, Æ. VI, 49. — de colle poterat legio, Æ. VIII, 604. — ea mira regi, Æ. X, 267. — Rutulis impar pugna, Æ. XII, 216. — *visus* deterior, G. IV, 89. — mihi adesse Hector, Æ. II, 271. — apex fundere lumen, Æ. II, 682. — quum visus adesse sonitus, Æ. II, 732. — visus huic Tiberinus se attollere, Æ. VIII, 33. — nimbus transcurrere cælum, Æ. IX, 111. — *visa*

salus morientibus, G. III, 510. — mihi nulla sororum, Æ. I, 326. — mihi ante oculos umbra, Æ. II, 773. — se attollere terra, Æ. III, 206. — nulli virgo, Æ. V, 610. — imago dare faces, Æ. V, 637. — facies effundere voces, Æ. V, 722. — quibus visa aspera facies, Æ. V, 768. — visa vobis nimium potens propago, Æ. VI, 872. — (virgo) comprendere ignem crinibus, Æ. VII, 73. — postquam acuisse furores, Æ. VII, 406. — *visum* longo post tempore donum, Æ. VI, 409. — *viso* sanguine, Æ. X, 787. — *visi* adstare Penates, Æ. III, 150. — *visæ* ululare canes, Æ. VI, 257. — *visa* simulacra pallentia, G. I, 478. — repente omnia tremere, Æ. III, 90. — hinc exaudiri verba, Æ. IV, 461. — omnia repente ruere, Æ. VIII, 525. — *videndam* mihi se obtulit parens, Æ. II, 589.

Viduo : viduasset urbem civibus, Æ. VIII, 571. — *viduata* arva pruinis, G. IV, 518.

Viduus: viduos a lumine lacus adire cogor, Cu. 372.

Vigeo : viget mobilitate, Æ. IV, 175. — *vigebat* regum conciliis, Æ. II, 88. — *vigeant* laude sua, Cu. 371.

Vigil: vigilem ignem, Æ. IV, 200. — *vigiles* cæduntur, Æ. II, 266. — primi portarum prælia tentant, Æ. II, 335. — oculi, Æ. IV, 182. — vigiles excitat, Æ. IX, 221. — *vigilum* excubiis, Æ. IX, 159. — custodia, Cir. 207.

Vigilantia fugit viros, G. II, 265.

Vigilo : vigilasne Ænea? Æ. X, 228. — *vigila,* Æ. X, 229. — *vigilate* præcipites, Æ. IV, 573. — *vigilare* ad cubile, Cir. 231. — *vigilantem* Rhœtum, Æ. IX, 345. — *vigilantibus* oculis, Æ. V, 438. — *vigilata* labore dona, Cir. 46. — quæ *vigilanda* viris, G. I, 313.

Viginti tauros, Æ. I, 634. — lectis equitum, Æ. IX, 48.

Vigor habilis venit membris, G. IV, 418. — igneus est ollis, Æ. VI, 730. — *vigorem* mutat, Æ. IX, 611.

Vilis supellex, G. I, 165. — *vilem* faselum, G. I, 227. — *vili* grabato, Mor. 5. — *viles* animæ, Æ. XI, 372. — *vilibus* pomis, G. I, 274. — *vilior* alga, E. VII, 42.

Villa : villarum culmina fumant, E. I, 83.

Villosus: villosi leonis pelle, Æ. VIII, 177. — *villosæ* capræ tergore, Mor. 22. — *villosa* sætis pectora semiferi, Æ. VIII, 266.

Villula quæ Scironis eras, Cat. X, 1.

Villus: villis mollibus greges, G. III, 386. — udis mersatur aries, G. III, 446. — tonsis ferunt mantelia, G. IV, 377; Æ. I, 702. — onerosum tergum, Æ. V, 352.

Vimen acanthi, G. IV, 123. — lentum alterius convellere, Æ. III, 31. — *vimine* spisso qualos, G. II, 241. — tenui, G. III, 166. — lento texta alvearia, G. IV, 34. — lento aureus ramus, Æ. VI, 137. — querno texunt feretrum, Æ. XI, 65. — *vimina* aspera rusci, G. II, 414. — pauca, Mor. 61. — per *vimina* ibunt guttæ, G. II, 245. — *viminibus* aliquid detexere, E. II, 72. — salices fecundæ, G. II, 446.

Vimineus : vimineas trahit crates, G. I, 95. — *vimineis* in calathis lilia adtulit, Cop. 16.

Vincio : vinxerat post terga manus, Æ. XI, 81. — *vincire* suras alto cothurno, Æ. I, 337. — *vinctura* (vitis) linguam, G. II, 94. — *vinctus* post tergum centum nodis, Æ. I, 295. — serpentibus Otos, Cu. 233. — *vincta* tranabo, Cir. 416. — pendebo, Cir. 417. — *vinctæ* mortis caussa, Cu. 375. — *vinctæ* vites, G. II, 416. — *vincti* verbena tempora, Æ. XII, 120.

Vinco : vincit omnia amor, E. X, 69. — durando nepotes, G. II, 295. — quem vincit dolor contemsisse numina, Cu. 243. — vincit scelus omnia, Cir. 427. — omnia amor, Cir. 437. — *vincunt* noctem funalia flammis, Æ. I, 727. — *vici* fata mea viven-

do, Æ. XI, 160. — vicisti, Æ. XII, 936. — *vicit* omnia labor, G. I, 145. — hiems naves, Æ. I, 122. — iter pietas, Æ. VI, 688. — *vicerat* spe pectus, Cir. 341. — curru Hippomenem, Cat. XI, 26. — *vincet* me carminibus, E. IV, 55. — myrtus corulos, E. VII, 64. — amor patriæ, Æ. VI, 824. — *vincite* hoc, et prohibete nefas, Æ. V, 196. — *vincat* annus horrea, G. II, 518. — nec vincat te violentia, Æ. XI, 354. — *vincant*, vincere quos mavis, Æ. X, 43. — *vinceret* forma omnes, Cir. 74. — ille quid non, Cir. 437. — *vincere* aera jactu, G. II, 123. — ea verbis, G. III, 289. — flamma viscera, G. III, 560. — nec vincere certo, Æ. V, 194. — vincere non ullis viribus poteris, Æ. VI, 148. — tales voluit, Cu. 139. — te potuit, Cu. 285. — senem, Cat. XI, 16. — mure audendo, Cat. XI, 48. — ulterius, Cat. XI, 54. — *vicisse* dolo ratus, Æ. XI, 712. — *vincor* ab Ænea, Æ. VII, 310. — si *victa* est femina dolo, Æ. IV, 95. — *vincantur* cursu quassatæ (trabes), Æ. IX, 92. — *vinci* nescia pectora, Æ. XII, 527. — *victus* abit, G. III, 225. — in sese redit, G. IV, 443. — animi, G. IV, 491. — genitor, Æ. II, 699. — dedit lacrimas, Æ. IV, 370. — membra deo jacebat, Æ. IX, 337. — amore, victus sanguine rupi vincla, Æ. XII, 29. — vi donec defecit, Æ. XII, 254. — velit concurrere, Æ. XII, 571. — me remitto, Æ. XII, 833. — *victa* area pulvere, G. I, 180. — situ senectus, Æ. VII, 440. — situ ego, Æ. VII, 452. — furore Agave, Cu. 109. — *victæ* bis gentis, Æ. XI, 402. — *victo* quis dolor, G. III, 102. — solatia proponit, Æ. V, 367. — *victum* Pan se dicat, E. IV, 59. — frustra contendere, E. VII, 69. — vulnere Lausum, Æ. X, 842. — vulnere Murrhanum, Æ. XII, 640. — tendere palmas videre (-runt), Æ. XII, 936. — vulnere quem straverat, Æ. XII, 943. — *victam* desistere incepto, Æ. I, 37. — me doceat fortuna dolere, Æ. IV, 434. — præterit Centaurus, Æ. V, 156. — *victi*, E. IX, 5. — victoresque pariter cædebant, Æ. X, 757. — nec possunt absistere, Æ. XI, 307. — victi bis tuemur spes Italas, Æ. XII, 34. — parere fatentur, Æ. XII, 568. — *victæ* gentes, Æ. VIII, 722. — *victis* non tanta superbia, Æ. I, 529. — una salus, Æ. II, 354. — redit virtus, Æ. II, 367. — addere vim, Æ. II, 452. — posuissem Pergama, Æ. IV, 344. — sunt præmia, Æ. V, 353. — *victos* penates, Æ. I, 68; VIII, 11. — deos, Æ. II, 320. — vocat lux ultima, Æ. II, 668. — vocantem Nilum, Æ. VIII, 713. — habeat, Æ. XII, 17. — discedere convenit, Æ. XII, 184. — *victas* Trojæ res fatebor, Æ. VIII, 471. — *victis* Argis, Æ. I, 285. — hostibus, Æ. X, 903. — cum victis nullum certamen, Æ. XI, 104.

Vinculum : vinclo jugali ne cui me sociare vellem, Æ. IV, 76. — æquam gentem, Æ. VII, 203. — *vincula* non ulla tenent naves, Æ. I, 168. — arcebant palmas, Æ. II, 406; Cir. 403. — jacta ponto, Cu. 30. — *vinclorum* volumina, Æ. V, 408. — *vincula* injiciunt ex sertis, E. VI, 19. — necto, E. VIII, 78. — tende capto, G. IV, 399. — tenacia contende, G. IV, 412. — rupi, Æ. II, 134. — arcta levari viro, Æ. II, 147. — stuppea intendunt collo, Æ. II, 236. — jugalia cui curæ, Æ. IV, 59. — linea rupit, Æ. V, 510. — qui rupit, Æ. V, 543. — in vincla petivit, Æ. VI, 395. — vincla recusantum leonum, Æ. VII, 16. — Tyrrhena circumdat plantis, Æ. VIII, 458. — tua rupimus, Æ. X, 233. — omnia rupi, Æ. XII, 30. — maxima conscelerata discernit, Cu. 374. — *vinclis* capiundus Proteus, G. IV, 396. — tenebis correptum, G. IV, 405. — excidet, G. IV, 409. — et carcere frenat ventos, Æ. I, 54. — exutas palmas, Æ. II, 153. — exuta pedem, Æ. IV, 518. — ruptis innaret fluvium, Æ. VIII, 651. — abruptis fugit præsepia, Æ. XI, 492.

Vindemia spumat labris, G. II, 6. — pendet arboribus, G. II, 89. — mitis coquitur, G. II, 522.

Vindico: vindicat ideo bis armis, Æ. IV, 228. — acta vitæ, Cu. 275. — *vindicabimus* vitam ab omni cura, Cat. VII, 10.

Vinea falcem patietur, E. IV, 40. — pubescit largo fetu, G. II, 390. — frondes posuit, G. II, 403.

Vinetum: vineta vergant ad solem, G. II, 298. — *vinetis* optima satio, G. II, 319. — inter *vineta* luctantes juvencos, G. II, 357.

Vinitor uvæ maturæ fuissem, E. X, 36. — effetus canit antes, G. II, 417.

Vinum: vino sepultam urbem, Æ. II, 265. — sepultus, Æ. III, 630. — lavere reliquias, Æ. VI, 227. — indulgent, Æ. IX, 165. — sepulti, Æ. IX, 189. — soluti Rutuli, Æ. IX, 236. — fusa corpora, Æ. IX, 316. — *vina* novum nectar fundam, E. V, 71. — currentia rivis repressit, G. I, 132. — mollissima, G. I, 341. — firmissima, G. II, 97. — humida cædunt securibus, G. III, 364. — dividit, Æ. I, 195. — coronant, Æ. I, 724. — fusa vertere se in cruorem, Æ. IV, 455. — fundebat pateris, Æ. V, 98. — liquentia fundam, Æ. V, 238. — dat ferre, Æ. V, 248. — liquentia fundit, Æ. V, 776. — reponite, Æ. VII, 134. — coronant, Æ. VII, 147. — date volentes, Æ. VIII, 275. — simul jacere vident, Æ. IX, 319. — cum sanguine mixta refert, Æ. IX, 350.

Viola molli, E. V, 38. — *violæ* nigræ purpura sublucet, G. IV, 275. — mollis florem, Æ. XI, 69. — omne genus, Cu. 399. — de flore, Cop. 13. — *violæ* nigræ sunt, E. X, 39. — *violas* pallentes carpens, E. II, 47.

Violabilis: non violabile numen, Æ. II, 154.

Violarium: violaria bibant fontem irriguum, G. IV, 32.

Violentia: nec violentia ullius te vincat, Æ. XI, 354. — Turni exarsit, Æ. XI, 376. — gliscit Turno, Æ. XII, 9. — Turni flectitur, Æ. XII, 45.

Violentus aqua notus, Æ. VI, 356. — *violenta* pectora, Æ. X, 151. — *violentior* Eurus, G. II, 107. — amnis effluit, G. IV, 373.

Violo: ante quam te violo, Æ. IV, 27. — *violavi* vulnere dextram, Æ. XI, 277. — *violavit* vulnere corpus, Æ. XI, 848. — *violavimus* ferro agros, Æ. XI, 255. — *violaverat* conjugium, Cir. 73. — sedem Junonis, Cir. 124. — vox aures, Cir. 312. — *violaverit* ebur ostro, Æ. XII, 67. — *violarit* corpus vulnere, Æ. XI, 591. — *violasset* vestra manus dona Minervæ, Æ. II, 189. — *violare* manu malisque orbem crusti, Æ. VII, 114. — *violari* vulnere decuit divum, Æ. XII, 797. — *violata* manu sacraria, Cir. 154.

Vipera mala tactu delituit sub præsepibus, G. III, 417. — interit frustra defensa latebris, G. III, 545.

Vipereus: vipereo generi, Æ. VII, 753. — *vipereum* crinem, Æ. VI, 281. — *viperearn* animam, Æ. VII, 351.

Vir: vir gregis ipse caper, E. VII, 7. — hic vir, hic est, Æ. VI, 792. — hæret viro, Æ. X, 361. — viro se contulit, Æ. X, 734. — legit virum, Æ. XI, 632. — *viri* casu, Æ. I, 614. — ignoti forma, Æ. III, 591. — multa virtus, Æ. IV, 3. — molles aditus, Æ. IV, 423. — aures, Æ. IV, 440. — vocantis verba, Æ. IV, 461. — arma, Æ. IV, 495. — nefandi monumenta, Æ. IV, 498. — sub ora venere, Æ. VI, 191. — mendacis viscera, Æ. VIII, 644. — facta, Æ. X, 398. — exuvias, Æ. X, 423. — cæde, Æ. X, 426. — tela aptat, Æ. XI, 9. — lapis, Æ. XII, 906. — limine clausa, Cat. I, 2. — cuspide, Cat. XII, 6. — nares, Mor. 106. — *viro* adsurrexerit chorus, E. VI, 66. — digno conjuncta, E. VIII, 32. — levari manicas, Æ. II, 146. — sejungere dignetur Dido, Æ. IV, 192. — viro huic donat loricam, Æ. V, 262. — reddi promissa, Æ. V, 386.

— viro sua arma imponit, Æ. VI, 233. — memorat bella, Æ. VI, 891. — matura filia, Æ. VII, 53. — ferre dona, Æ. VII, 155. — nostræ gentis jungere natam, Æ. VII, 268. — Dardanio se adjungere, Æ. VIII, 13. — acri facienda arma, Æ. VIII, 441. — uni instant, Æ. X, 692. — congeminat securim per arma, Æ. XI, 696. — adlapsa sagitta est, Æ. XII, 319. — properate arma, Æ. XII, 425. — *virum* cano, Æ. I, 1. — pietate insignem, Æ. I, 10. — pietate gravem et meritis, Æ. I, 151. — quem si fata servant, Æ. I, 546. — ultro compellare, Æ. II, 280. — fefellit, Æ. II, 744. — compellare, Æ. III, 299. — ulta, Æ. IV, 656. — adire, Æ. V, 579. — exceptum immerserat unda, Æ. VI, 174. — exponit (cymba), Æ. VI, 415. — ut videre, Æ. VI, 490, — euntem comitatur, Æ. VI, 864. — externum adventare cernimus, Æ. VII, 69. — compellare, Æ. VIII, 164. — irritat, Æ. X, 644. — sustentat fama, Æ. XI, 224. — legit vir, Æ. XI, 632. — duplicat dolore, Æ. XI, 645. — ferens, Æ. XI, 747. — vestigat, Æ. XII, 482. — *vir* Trojane! Æ. X, 598; XI, 125. — pro *viro* obtendere nebulam, Æ. X, 82. — *viri*, defunctaque corpora vita, G. IV, 475. — Œnotri coluere, Æ. I, 532; III, 165. — jactant vulnera, Æ. V, 433. — viri convenere, Æ. V, 490. — incurvant arcus, Æ. V, 501. — Trinacrii Teucrique precati superos, Æ. V, 530. — nec morantur sacra jussa, Æ. VI, 41. — huc ruebant, Æ. VI, 306. — complerint agmine ripas, Æ. VI, 712. — bella pacemque gerant, Æ. VII, 444. — qui Præneste colunt, Æ. VII, 682. — instant puppibus, Æ. VIII, 693. — exercent culta, Æ. X, 142. — Phrygii tot cecidere, Æ. XI, 677. — Rutulique Teucrique, Æ. XII, 117. — summa vi nituntur, Æ. XII, 552. — Trojæ quæ vidére, Cir. 304. — *virorum* seu *virum* obruit hastis, G. II, 142. — sæcula volvens, G. II, 295. — progenies, G. II, 340. — per ora volitare, G. III, 9. — frena, G. III, 252. — gens effrena, G. III, 382. — scuta galeasque et fortia corpora volvit, Æ. I, 101. — arma virum, Æ. I, 119. — delecta corpora, Æ. II, 18. — clamor, Æ. II, 313. — inter arma, Æ. II, 782. — veterum monumenta volvens, Æ. III, 102. — diffundit in ora, Æ. IV, 195. — plausu, Æ. V, 148. — murmure, Æ. V, 369. — nulla vis, Æ. VI, 553. — currus inanes, Æ. VI, 651. — mores recensebat, Æ. VI, 683. — prole felix, Æ. VI, 785. — gemitus, Æ. VI, 873. — corpora, Æ. VII, 535. — scuta, Æ. VIII, 93. — ora, pallida pendebant, Æ. VIII, 197. — priorum monumenta, Æ. VIII, 312. — gens, Æ. VIII, 315. — veterum monumenta, Æ. VIII, 356. — veterum flos, Æ. VIII, 500. — scuta, Æ. VIII, 539. — ora, Æ. IX, 471. — non illa memor, Æ. IX, 479. — arma, Æ. IX, 777. — maximus, Æ. X, 312. — globus, Æ. X, 373. — corpora, Æ. X, 662. — manus, Æ. X, 672. — clamor, Æ. XI, 192. — corpora, Æ. XI, 205. — adventus, Æ. XI, 607. — cæde, Æ. XI, 634. — corpora dat leto, Æ. XII, 328. — venatus, Cir. 298. — *viris* ista parcius objicienda, E. III, 7. — omnia intentant mortem, Æ. I, 91. — mores et mœnia ponet, Æ. I, 264. — jura legesque dabat, Æ. I, 507. — quæ fortuna, speculantur, Æ. I, 517. — attulit casus honorem, Æ. V, 201. — sinite arma, Æ. IX, 620. — non dextra vivida, Æ. X, 610. — *viros* fugit vigilantia, G. II, 265. — sibi arcessere vitas, G. IV, 223. — tot casibus actos insequitur fortuna, Æ. I, 240. — virosque virtutesque Trojæ nesciat quis? Æ. I, 566. — viros per tot ducta series rerum, Æ. I, 642. — odisse fas, Æ. II, 158. — levare auxilio, Æ. II, 452. — viros, Æ. II, 797. — contrahimus, Æ. III, 8. — hortatur, Æ. V, 177. — lectos sacrabo, Æ. VI, 74. — ciere ære, Æ. VI, 165.

— lustravit, Æ. VI, 231. — involvens aqua, Æ. VI, 336. — quæ forma fortunave mersit, Æ. VI, 615. — resides movebit in arma, Æ. VI, 815. — supereminet omnes, Æ. VI, 857. — advenisse ingentes, Æ. VII, 168. — cremavit Troja, Æ. VII, 296. — mille secutos nequidquam ducit, Æ. VII, 653. — locat sedili, Æ. VIII, 176. — quibus (curribus) excitat, Æ. VIII, 434. — non ferre arma mirantur, Æ. IX, 57. — mitti exposcunt, Æ. IX, 193. — inter arma jacere vident, Æ. IX, 318. — ad viros semineces concursus, Æ. IX, 455. — viros in arma suscitat, Æ. IX, 462. — turbanti Turno, Æ. IX, 692. — per viros tendere contra, Æ. IX, 796. — viros cæde sternere, Æ. X, 119. — exponit in undis, Æ. X, 305. — esse acres, Æ. XI, 48. — mille lectos mittit, Æ. XI, 61. — quos viros premat Simois, Æ. XI, 257. — duo tales, Æ. XI, 286. — jubet referre, Æ. XII, 112. — secum involvens, Æ. XII, 688. — ingentes coiisse, Æ. XII, 709. — jubeas mutare vocem, Æ. XII, 825. — viri! G. I, 210; Æ. II, 373, 668; IX, 252, X, 280, 737. — state, Æ. IX, 376. — *viris* audet concurrere virgo, Æ. I, 493. — quibus floruerit terra, Æ. VII, 644. — spissa corona, Æ. IX, 509. — cum viris invictis gerimus bellum, Æ. XI, 306. — cum viris acta convivia, Cat. V, 13.

Virago Juturna, mentem concussa metu, Æ. XII, 468.

Vireo: viret genus omne silvarum, G. II, 21. — *virebant* hic inulæ, Mor. 73. — *virebit* nemus, E. VII, 59. — *virere* solet fronde nova, Æ. VI, 206. — *virens* buphthalmus, Cu. 406. — *virenti* luco, Cu. 108. — *virentem* ilicibus Alburnum, G. III, 146. — *virenti* convalle, Æ. VI, 679. — *virentes* silvas, Cu. 22. — *virentia* stagna musco, G. IV, 18.

Viresco : virescunt alibi gramina injussa, G. I, 55.

Viretum : vireta amœna nemorum fortunatorum, Æ. VI, 638.

Virga rubea, G. I, 266. — turea, G. II, 117. — simili frondescit metallo, Æ. VI, 144. — *virgæ* rasæ hastilia, G. II, 358. — fatalis donum, Æ. VI, 409. — *virgam* capit, Æ. IV, 242. — *virga* aurea percussum Picum, Æ. VII, 190. — *virgis* arbuteis texunt feretrum, Æ. XI, 65.

Virgatus : virgatis sagulis lucent, Æ. VIII, 660.

Virgeus : virgea supellex, G. I, 165. — flamma, Æ. VII, 463. — *virgea* pabula, G. III, 320.

Virgineus : virgineum ruborem, G. I, 430. — cruorem, Æ. XI, 804. — *virgineo* pollice, Æ. XI, 68. — ab amne, Cop. 15. — *virginei* volucrum vultus, Æ. III, 216. — *virgineæ* facies, Æ. IX, 120. — *virgineas* contingere vittas, Æ. II, 168.

Virginitas : virginitatis amorem, Æ. XI, 583. — pro *virginitate* erepta sacravit honorem, Æ. XII, 141. — pro virginitate hæc reponit, Æ. XII, 878.

Virgo : virgo infelix, E. VI, 47. — moritura, G. III, 263. — o quam te memorem, Æ. I, 327. — viris audet concurrere, Æ. I, 493. — Priameia, Cassandra, Æ. II, 403. — Priameia felix una ante alias, Æ. III, 321. — pulchro pectore pube tenus, Æ. III, 426. — Panopea, Æ. V, 240, 825. — nulli visa decurrit, Æ. V, 610. — virgo ait, Æ. VI, 45. — o virgo, Æ. VI, 104, 318, 560. — Lavinia, Æ. VII, 72. — virgo, Æ. VII, 318. — sata nocte, Æ. VII, 331. — Cocytia objicit rabiem, Æ. VII, 479. — adsueta pati prælia, Æ. VII, 806. — Lavinia, Æ. XI, 479. — Tritonia! Æ. XI, 483. — virgo! Æ. XI, 508. — o virgo! Æ. XI, 536. — alma Latonia! Æ. XI, 557. — Larina, Æ. XI, 655. — aspera! Æ. XI, 664. — contorsit spicula, Æ. XI, 676. — hæc fatur, Æ. XI, 718. — furens quacumque se tulit, Æ. XI, 762. — venatrix hunc cæca sequebatur, Æ. XI,

778. — virgo! Æ. XI, 841. — tales colores dabat, Æ. XII, 69. — menstrua, Cu. 283. — infelix, Cir. 71. — procurrit, Cir. 150. — infelix bacchatur, Cir. 167. — mæsta, Cir. 236. — sectata esses venatus, Cir. 298. — paret præceptis, Cir. 353. — despue ter, Cir. 372, 773. — Niseia trahitur, Cir. 390. — infelix, Cir. 517. — *virginis:* os gerens et virginis Spartanæ arma, Æ. I, 315. — ereptæ ira invadunt, Æ. II, 413. — Dianæ, Æ. IV, 511. — custos, Æ. VII, 791. — Camillæ ala, Æ. XI, 604. — pulsæ tropæum, Æ. XI, 791. — telis occurrere, Æ. XI, 808. — in mente, Cir. 63. — Phocæ numina, Cir. 304. — genis obducere vestem, Cir. 343. — ineptæ in ore, Cir. 357. — artus, Cir. 399, 482. — fessæ querimonia, Cir. 462. — *virgine* cæsa placastis ventos, Æ. II, 116. — virgine abducta, Æ. VII, 362. — te dignum, Æ. VII, 389. — in virgine horrenda fixus oculos, Æ, XI, 507. — cum virgine hastam vellit, Æ. XI, 565. — in virgine figit vultus, Æ. XII, 70. — *virginibus* bacchata Lacænis, G. II, 487. — Tyriis mos est, Æ. I, 336. — ex virginibus sociis unam compellabat, Æ. XI, 533.

Virgultum: virgulta silvestria, G. II, 3. — avia resonant avibus, G. II, 328. — cornea, Æ. III, 23. — cadunt fragore, Æ. VII, 676. — levi fronde nunquam fundet, Æ. XII, 207. — *virgulta* tenera attondent capellæ, E. X, 7. — quæcumque premes, G. II, 346. — conjiciunt, Æ. V, 661. — sonantia silvis videt, Æ. VI, 704. — in virgulta sonantia lauro immissi ignes, Æ. XII, 522. — *virgultis* petuntur labrusca, Cu. 52.

Viridans: viridante toro, Æ. V, 388. viridanti lauro, Æ. V, 539. — ripa, Æ. VII, 495. — *viridantia* gramina tondentur, Cu. 50.

Viridis Mincius, E. VII, 12. — arbutus, E. VII, 46. — alnus, E. X, 74. — senectus, Æ. VI, 304. — pallor, Cir. 225. — nec totus (color), Mor. 104. — *viridis* Lycæi, G. IV, 539. — *viridem* Ægyptum, G. IV, 291. — silvam, Æ. III, 24. — Donysam, Æ. III, 125; Cir. 476. — metam, Æ. V, 129. — subter muscum, Cu. 105. — *viridi* in antro, Æ. I, 76. — super fronde, E. I, 81. — hibisco, E. II, 30. — in cortice fagi, E. V, 13. — herba, E. VI, 59. — ulva, E. VIII, 87. — umbra, E. IX, 20. — in stipula, G. I, 315. — gramine, G. II, 219. — campo, G. III, 13. — cespite, Æ. III, 304. — lauro, Æ. V, 246. — juventa, Æ. V, 295. — oliva, Æ. V, 494. — solo, Æ. VI, 192. — luco, Æ. VII, 800. — in litore, Æ. VIII, 83. — in antro, Æ. VIII, 631. — pallore, Cu. 42. — cum palmite, Cu. 73. — in herba, Cu. 114. — humo, Cu. 279. — sub fronde, Cu. 359. — de cespite, Cu. 392. — umbra, Cir. 4. — sub tegmine, Cat. X, 17. — *virides* lacertos, E. II, 9. — virides herbas, G. III, 162. — casiæ, G. IV, 30. — ripæ, G. IV, 121. — coronæ, Æ. V, 110. — herbas, Æ. V, 330. — silvas, Æ. VIII, 96; Cu. 381; Cir. 196. — *viridissima* gramine ripa, G. III, 144.

Virilis proles, Æ. VII, 50. — *virilem* animumque curamque, Æ. IX, 311. — *viriles* animos, Æ. VIII, 342.

Virosus: virosa Castorea, G. I, 58.

Virtus quæ sit poteris cognoscere, E. IV, 27. — redit in præcordia victis, Æ. II, 367. — dolus an virtus? Æ. II, 390. — virtus multa viri recursat animo, Æ. IV, 3. — gratior veniens in pulchro corpore, Æ. V, 344. — si cui præsens in pectore, Æ. V, 363. — conscia incendit vires, Æ. V, 455. — vivida bello, Æ. V, 754. — ardens quos evexit, Æ. VI, 130. — mea me conjunxit tibi, Æ. VIII, 131. — veterum virum, Æ. VIII, 500. — si qua virtus animo, Æ. IX, 741. — dare terga neque patitur, Æ. IX, 795. — sociûm coit, Æ. X, 410. — nec virtus cuiquam accedere, Æ. X, 712. — conscia æstuat in corde, Æ. X, 872. — plurima

quæ potuit esse, fuit, Æ. XI, 312. — vivida quid possit, Æ. XI, 386. — et gloria est, Æ. XI, 444. — conscia, Æ. XII, 668. — et fors miscentur, Æ. XII, 714. — Telamonia, Cu. 296. — injunxit honorem, Cu. 298. — alma hujus concidit, Cu. 325. — Horatia hic est, Cu. 360. — *virtutis* hoc opus, Æ. X, 469. — avitæ haud expers, Æ. X, 752. — non egentem, Æ. XI, 27. — solitæ quidquam, Æ. XI, 415. — paternæ nomen, Æ. XII, 226. — honore pariles heroes, Cu. 357. — claræ socius, Cu. 366. — *virtutem* in antiquam excitat Hector, Æ. III, 342. — extendere factis, Æ. VI, 807. — illude verbis, Æ. IX, 634. — accendit, Æ. X, 368. — disce ex me, Æ. XII, 435. — *virtute* tenuit locum, Æ. V, 258. — egregiam progeniem, Æ. VII, 257. — præstantes, Æ. VIII, 548. — nova macte, Æ. IX, 641. — haud ulli secundus, Æ. XI, 441. — feroci quantum exsuperas, Æ. XII, 20. — Itala sit potens propago, Æ. XII, 827. — petivit viam, Æ. XII, 913. — indomita retundere mentes, Cir. 118. — *virtutes* Trojæ quis nesciat? Æ. I, 566. — *virtutibus* patriis pacatum orbem reget, E. IV, 17.

Virus: virus malum addidit serpentibus, G. I, 129. — lentum destillat ab inguine, G. III, 281. — adspergere pecori, G. III, 419.

Vis humana, G. I, 198. — metuenda apibus, G. IV, 37. — quæ adplicat (te) immanibus oris? Æ. I, 116. — animo non ea, Æ. I, 529. — odora canum ruit, Æ. IV, 132. — nulla virum exscindere valeat, Æ. VI, 553. — magna cælestum jubet, Æ. VII, 432. — in amore si foret, Æ. X, 614. — tardat, Æ. X, 857. — vis nulla aperit viam, Æ. X, 864. — effera animi ubi nunc! Æ. X, 898. — non ulla potis est tenere, Æ. XI, 148. — si qua tibi, Æ. XI, 373. — inimica propinquat, Æ. XII, 150. — nec vis ulla me avertet, Æ. XII, 203. — vis Argoa ibat in altum, Cu. 342. — *vim* duram et vincula tende capto, G. IV, 399. — ventis incute, Æ. I, 69. — addere victis, Æ. II, 452. — ullam plumis accipiunt, Æ. III, 242. — suscitat ira, Æ. V, 454. — tela ferunt, Æ. VI, 400. — adfore verbo, Æ. X, 547. — ferre Latinis, Æ. X, 77. — cunctam perfert, Æ. X, 695. — viribus exit, Æ. XI, 750. — infernam deum juro, Æ. XII, 199. — crescere victis decuit, Æ. XII, 799. — *vi* magna flexa ulmus, G. I, 169. — propria nituntur, G. II, 428. — multa vi, G, III, 220. — vi tollunt brachia, G. IV, 174. — sine vi non dabit, G. IV, 398. — vi multa, G. IV, 450. — superum, Æ. I, 4. — muniet longam Albam, Æ. I, 271. — instat, Æ. II, 491. — fit via, Æ. II, 494. — potitur auro, Æ. III, 56. — quondam dissiluisse hæc loca, Æ. III, 414. — — pontus, Æ. III, 417. — cursus vocet in altum, Æ. III, 454. — prima corripit ignem, Æ. V, 641. — Stygia soporatum ramum, Æ. V, 855. — revulsum gubernaclum, Æ. VI, 349. — dehiscens terra, Æ. VIII, 243. — multa tollunt brachia, Æ. VIII, 452. — qua vi audeat eripere juvenem! Æ. IX, 399. — vi summa opum quam evertere certabant, Æ. IX, 532. — multa torquet portam, Æ. IX, 724. — versat dextera telum, Æ. IX, 747. — multa concitus, Æ. XI, 744. — corripit hastam, Æ. XII, 93. — victus, Æ. XII, 254. — populat litora, Æ. XII, 263. — summa opum nituntur, Æ. XII, 552. — multa miscent vulnera, Æ. XII, 720. — tendat in hostem, Æ. XII, 917. — *vires* fractæ, Æ. II, 170. — solidæ stant robore suo, Æ. II, 639. — quocumque tempore se dabunt, Æ. IV, 627. — effetæ frigent, Æ. V, 396. — quæ mihi fuerint, Æ. V, 475. — nec vires heroum prosunt, Æ. V, 684. — cæli marisque absumtæ, Æ. VII, 301. — exiguæ nobis, Æ. VIII, 473. — seræ ad fortia (invident imperium), Æ. VIII, 509. — infractæ torpent, Æ.

IX, 499. — Tusco de sanguine, Æ. X, 203. — novæ rediere, Æ. XII, 424. — notæ non sufficiunt, Æ. XII, 912. — seniles quantumcunque tribuere, Cu. 387. — demtæ in formidine, Cir. 214. — fessæ fugiunt, Cir. 448. — *vires* occultas, G. I, 86. — æquas dabit terra, G. II, 286. — habuere poma, G. II, 427. — firmat industria, G. III, 209. — carpit femina, G. III, 215. — exercet, G. III, 229. — secundas sufficit Danais pater, Æ. II, 617. — adquirit eundo, Æ. IV, 175. — illas promite, Æ. V, 191. — dabat sanguis, Æ. V, 415. — effudit, Æ. V, 446. — incendit pudor, Æ. V, 455. — alias sentit, Æ. V, 466. — non posuere flammæ, Æ. V, 680. — ultra vires senectæ, Æ. VI, 114. — validas patriæ vertite in viscera, Æ. VI, 834. — Orientis secum vehit, Æ. VIII, 687. — animi debilitat senectus, Æ. IX, 711. — addidit Latinis, Æ. IX, 717. — Juno ministrat, Æ. IX, 764. — contra vires sufficere, Æ. IX, 802. — haud pertulit, Æ. X, 786. — vires ministrat, Æ. XI, 71. — ob superbas pulsus, Æ. XI, 539. — validas tigris mansuescere docuit, Cir. 136. — proprias deperdunt, Mor. 112. — aceti infundit, Mor. 113. — *viribus* eniti, G. II, 360. — validis contorsit hastam, Æ. II, 50. — audax, Æ. V, 67. — summis adnixus, Æ. V, 226. — cum viribus vastis effert ora, Æ. V, 368. — validis incurvant arcus, Æ. V, 500. — æquis, Æ. V, 809. — ullis vincere, Æ. VI, 147. — invicti quamquam essent, Æ. VI, 394. — occupet orbem, Æ. VII, 258. — tuis indubitare absiste, Æ. VIII, 404. — nunc usus, Æ. VIII, 441. — adactus ensis, Æ. IX, 431. — summis quam expugnare certabant, Æ. IX, 531. — summis adnixus, Æ. IX, 744. — æquis prælia tollunt, Æ. X, 357. — æquis concurrunt, Æ. X, 431. — imparibus ausum, Æ. X, 459. — magnis emittit hastam, Æ. X, 474. — sine viribus umbram, Æ. X, 636. — viribus prædurum Orsen, Æ. X, 748. — majora audes, Æ. X, 811. — non æquis cernunt propius, Æ. XII, 218. — æqui non sumus, Æ. XII, 230. — totis in vulnera itur, Æ. XII, 528. — haud ullis valuit discludere morsus, Æ. XII, 782. — suis apta ludere, Cu. 35.

Viscum quale solet virere, Æ. VI, 205. — *visco* fallere inventum (est), G. I, 139. — lentius servant gluten, G. IV, 41.

Viscus: viscera undis abolere, G. III, 559. — tunsa solvuntur, G. IV, 302. — boum liquefacta, G. IV, 555. — nudant, Æ. I, 211. — avulsa montis erigit, Æ. III, 575. — torrent, Æ. V, 103. — solida taurorum imponit, Æ. VI, 253. — fecunda pœnis tondens, Æ. VI, 599. — in viscera vertite vires, Æ. VI, 834. — in viscera penitus lapsum malum, Æ. VII, 374. — viscera tosta taurorum ferunt, Æ. VIII, 180. — viri raptabat, Æ. VIII, 644. — vivis eripiunt, Æ. XII, 214. — mea transnare cogunt, Cu. 214. — per viscera, Cir. 182, 225. — *visceribus* miserorum vescitur, Æ. III, 622. — incumbens hæret, Æ. X, 727.

Viso: visere se turres facit caussam, Cir. 173. — *visendi* studio ruit, Æ. II, 63. — *visentem* regna sororis, Æ. VIII, 157. — *visenda* animalia, G. IV, 309.

Visum hoc nulli effata, Æ. IV, 456. — *visis* talibus adtonitus, Æ. III, 172.

Visus: visus venientis ad omnia, Cu. 166. — *visu* diffugimus exsangues, Æ. II, 212. — tremefactus, Æ. II, 382. — in medio deriguit, Æ. III, 308. — facilis, Æ. III, 621. — obstupuit Æneas, Æ. V, 90. — terribiles formæ, Æ. VI, 277. — subito horrescit, Æ. VI, 710. — mirabile ferri, Æ. VII, 78. — subito terrentur, Æ. VIII, 109. — altissima silex, Æ. VIII, 234. — miserabile, Æ. IX, 465. — horrendus Mezentius, Æ. IX, 521. — truci obit, Æ. X, 447. — mirabile monstrum, Æ. X, 637. — horribili porten-

ta, Æ. XI, 271. — mirabile, Æ. XII, 252. — nimium tereti, Cir. 161. — *visus* mortales hebetat nubes, Æ. II, 605. — rite secundarent, Æ. III, 36. — mortales reliquit, Æ. IV, 277.

Vita fallere nescia, G. II, 467. — modo supersit, G. III, 10. — tulit casus, G. IV, 252. — recessit in ventos, Æ. IV, 705. — manebat, Æ. V, 724; VI, 608, 661. — quum reliquit, Æ. VI, 735. — hic rata maneret, Æ. X, 629. — mæsta concessit ad Manes, Æ. X, 819. — indignata fugit, Æ. XI, 831; XII, 952. — debita tibi sospes per annos memoretur, Cu. 38. — tua carior vita ipsa mihi fuit, Cu. 211. — *vitæ* ultima pars, E. IV, 53. — mortalis honorem relinquo, G. IV, 320. — dulcis exsortes, Æ. VI, 428. — lumina, Æ. VI, 829. — ad lumina, Æ. VII, 771. — tempus, Æ. X, 468. — gaudia, Æ. XI, 180. — datæ quercus, Cu. 133. — acta, Cu. 275. — inertia, Cu. 384. — pro munere, Cu. 413. — genus, Cir. 294. — diem, Cir. 296. — variæ tempora, Cat. XIII, 1. — *vitam* deum accipiet, E. IV, 15. — hanc coluere, G. II, 532. — agebat in terris, G. II, 538. — relinquunt aves sub nube, G. III, 547. — in tenebris trahebam, Æ. II, 92. — his lacrimis damus, Æ. II, 145. — cum sanguine fudit, Æ. II, 532. — crudeli vulnere exhalantem, Æ. II, 562. — producere excisa Troja, Æ. II, 637. — ducere, Æ. II, 641. — per extrema duco, Æ. III, 315. — in silvis traho, Æ. III, 646. — ducere, Æ. IV, 340. — thalami expertem degere, Æ. IV, 550. — volunt pacisci, Æ. V, 230. — reliquit in astris, Æ. V, 517. — excoluere per artes, Æ. VI, 663. — tenuem inclusit sanguine, Æ. VII, 534. — tolerare colo, Æ. VIII, 409. — oro, Æ. VIII, 577. — crudelem abrumpere, Æ. VIII, 579; IX, 497. — posuere, Æ. IX, 687. — dedisset jaculo, Æ. IX, 704. — committere ventis, Æ. X, 69. — dedisset deus, Æ. XI, 118. — invisam moror, Æ. XI, 178. — dispergit in auras, Æ. XI, 617. — æternam dedit, Æ. XII, 879. — securam traducit, Cu. 96. — dederit illi, Cu. 192. — in vitam exorabile numen, Cu. 287. — vitam optatam reddidit, Cir. 527. — vindicabimus, Cat. VII, 10. — *vita* defuncta corpora, G. IV, 475; Æ. VI, 306. — vita magis care nate, Æ. V, 724. — bene emi credat honorem, Æ. IX, 206. — dignior tua ætas, Æ. IX, 212. — de vita Turni certant, Æ. XII, 765. — *vitæ* volantum inde, Æ. VI, 728. — *vitas* tenues arcessere, G. IV, 224. — tenues sine corpore volitare, Æ. VI, 292. — silentum discit, Æ. VI, 433.

Vitalis: vitales auras, Æ. I, 388.

Viteus: vitea coma, Cu. 74. — *vitea* pocula, G. III, 380.

Vitiosus: vitiosæ ilicis alveo condunt, G. II, 453.

Vitis semiputata est, E. II, 70. — lenta, torno superaddita, E. III, 38. — ut arboribus decori est, E. V, 32. — Iaccho gratissima, E. VII, 61. — *vitis* genus lætum, G. II, 262. — *viti* lentæ retinacula, G. I, 265. — *vitem* ponere, G. I, 284; II, 273. — committere sulco, G. II, 289. — relictam adtondens, G. II, 407. — sub *vite* lenta jaceret, E. X, 40. — de vite Psythia racemos, G. IV, 269. — *vites* lentæ texunt umbracula, E. IX, 42. — propagine respondent, G. II, 63. — Thasiæ, G. II, 91. — Amineæ, G. II, 97. — vinctæ, G. II, 416. — *vites* ordine pone, E. I, 74. — novellas incidere, E. III, 11. — adjungere ulmis, G. I, 2. — multo Baccho fluentes, G. II, 191. — inter vites corylum sere, G. II, 299. — in vites molire bipennem, G. IV, 331. — *vitibus* uvæ decori, E. V, 32. — lætis intexet ulmos, G. II, 221. — curandis labor, G. II, 397. — bis ingruit umbra, G. II, 410.

Vitisator Sabinus, Æ. VII, 179.

Vitium omne terris excoquitur, G. I, 88. — alitur vivitque tegendo, G. III, 454. — *vitio* aeris, E. VII, 57.

Vito pericula, Æ. III, 367. — *vitant* Hesperium, Cir. 352. — *vitare* mortem monet, Cu. 182. — *vitavisse* vices Danaum, Æ. II, 433.

Vitreus: vitrea unda, Æ. VII, 759. — *vitreis* sedilibus, G. IV, 350.

Vitrum: vitro æstivo te prolue, Cop. 29.

Vitta: vittæ longæ tænia, Æ. VII, 352. — *vitta* molli cinge altaria, E. VIII, 64. — nivea circumdatur infula, G. III, 487. — pia tege tempora, Æ. IV, 637. — nivea cinguntur tempora, Æ. VI, 665. — cum vitta crines induit, Æ. VII, 418. — comtos ramos, Æ. VIII, 128. — vitta sacra redimibat infula tempora, Æ. X, 538. — *vittæ* circum tempora mihi parari, Æ. II, 133. — deum, quas gessi, Æ. II, 156. — *vittas* virgineas divæ contingere, Æ. II, 168. — perfusas sanie et veneno, Æ. II, 221. — capitis resolvit, Æ. III, 370. — manibus præferimus, Æ. VII, 237. — crinales solvite, Æ. VII, 403. — purpureas retinentem, Cir. 511. — *vittis* cæruleis mæstæ aræ, Æ. III, 64. — redimitus tempora, Æ. III, 81. — velatum juvencum, Æ. V, 366. — cruentis innexa crinem, Æ. VI, 281.

Vitula: vitulam depono, E. III, 29. — si ad vitulam spectes, E. III, 48. — pascite, E. III, 85. — *vitula* pro frugibus faciam, E. III, 77. — tu dignus, E. III, 109. — cæsa venerabere Eurydicen, G. IV, 546.

Vitulus curvans cornua quæritur, G. IV, 299. — *vituli* moriuntur in herbis lætis, G. III, 494. — *vitulos* tueri, G. II, 195. — servare sacros, G. III, 160. — hortare, G. III, 164. — reducit vesper ad tecta, G. IV, 434. — tres cædere jubet, Æ. V, 772.

Vivax: vivacis cervi cornua, E. VII, 30. — olivæ, G. II, 181.

Vividus Umber, Æ. XII, 753. — *vivida* virtus, Æ. V, 754; XI, 386. — bello dextra, Æ. X, 609.

Vivo equidem, Æ. III, 315. — si o visurus eum, Æ. VIII, 576. — nunc, Æ. X, 855. — *vivisne?* Æ. III, 311. — *vivit* vitium tegendo, G. III, 454. — sub pectore vulnus, Æ. IV, 67. — sub robore stuppa, Æ. V, 681. — *vixi*, Æ. IV, 653. — *viximus* diu, Æ. X, 862. — *vivite* silvæ, E. VIII, 58. — felices, Æ. III, 493. — vivite, Cop. 38. — *vixet* cui vitam dedisset, Æ. XI, 118. — *vivere* credant socios, Æ. I, 218. — rapto juvat, Æ. VII, 749; Æ. IX, 613. — luces alternas, Cir. 397. — *vivendi* voluptas, Æ. X, 846. — ullum vitæ genus copia, Cir. 294. — caussa, Cir. 314. — *vivendo* vici fata, Æ. XI, 160. — *vivens* morte tua, Æ. X, 849. — *viventes* totidem rapit, Æ. X, 519.

Vivus per ora feretur, Æ. XII, 235. — *vivum* te qui casus attulerint, Æ. VI, 531. — ad *vivum* persedit imber, G. III, 442. — *vivo* saxo, Æ. I, 167; III, 688. — amore, Æ. I, 721. — flumine, Æ. II, 719. — *vivi* pervenimus, E. IX, 2. — lacus, G. II, 469. — *vivis* invia regna, Æ. VI, 154. — quæ fuit gratia armorum, Æ. VI, 654. — jungebat corpora mortua, Æ. VIII, 485. — concedere pacem, Æ. XI, 111. — eripiunt viscera, Æ. XII, 214. — *vivos* vultus, Æ. VI, 849. — *viva* plantaria, G. II, 27. — sulfura, G. III, 449. — volare, G. IV, 226. — corpora vectare, Æ. VI, 391.

Vix vela dabant, Æ. I, 34, et alibi.

Vocatus meos nunquam frustrata hasta, Æ. XII, 95.

Vocifero: vociferans talia, Æ. II, 679; X, 651. — vociferans, Æ. VII, 390; XII, 95. — vociferans digna atque indigna relatu, Æ. IX, 596.

Voco Pergameam, Æ. III, 133. — fontes fluviosque, Æ. XII, 181. — quisquis *vocas* in arma, Æ. IX, 22. — quo vocas fata? Æ. XI, 94. — *vocat* deos atque astra, E. V, 23. — pluviam cornix, G. I, 388. — te Lenææ, G. II, 529. — ingenti clamore Cithæron, G. III, 43. — ad se Eurum, Æ. I, 131. — quo Erinnys, quo fremitus, Æ. II, 338. —

agmen a navibus, Æ. II, 614. — lux ultima victos, Æ. II, 668. — auster lenis in altum, Æ. III, 70. — numina Anchises, Æ. III, 264. — conjugium, Æ. IV, 172. — Mnesthea Sergestumque, Æ. IV, 288. — Cithæron clamore, Æ. IV, 303. — carbasus auras, Æ. IV, 417. — quo vocat Fortuna, Æ. V, 23. — vocat ad sese Epytiden, Æ. V, 547. — rursus in altum, Æ. V, 764. — Teucros in templa, Æ. VI, 41. — in certamina divos, Æ. VI, 172. — ille concilium, Æ. VI, 433. — Menelaum intra tecta, Æ. VI, 525. — agmina sororum, Æ. VI, 572. — auxilium, Æ. VII, 504. — agmina, Æ. VII, 508. — ipse pugnas, Æ. VII, 614. — populos in arma, Æ. VII, 694. — ipsa res, Æ. IX, 320. — concilium in sedem sideream, Æ. X, 2. — illum qui vocat, adspice, Æ. XI, 375. — vocat Æneas solum, Æ. XI, 442. — labor omnis, Æ. XI, 476. — virum magna voce, Æ. XII, 483. — Mnesthea, Æ. XII, 561. — quo ire dolor, Cir. 183. — te ora litoris, Cat. VI, 12. — hanc, Mor. 37. — *vocamus* ipsum Jovem in partem prædamque, Æ. III, 222. — *vocant* te Bacche per carmina læta, G. II, 388. — hostem magnis clamoribus, G. IV, 76. — fata retro, G. IV, 496. — Itali, Æ. I, 109. — quæ me cumque vocant terræ, Æ. I, 610. — auræ vela, Æ. III, 357. — si te vocant fata, Æ. VI, 147. — vocant vos tympana, Æ. IX, 619. — Turnum fata, Æ. X, 472. — nos hinc fata, Æ. XI, 97. — animum in contraria curæ, Æ. XII, 487. — *vocabat* armenta, E. II, 23. — Eurydicen frigida lingua, G. IV, 526. — Manes ad tumulum, Æ. III, 303. — animam Anchisæ, Æ. V, 98. — Danaos ex arce, Æ. VI, 519. — suos clamore, Æ. XII, 312. — *vocabant* te pinus, E. I, 40. — qua vocabant ventus gubernatorque cursum, Æ. III, 269. — *vocavi* iterumque, iterumque Creusam, Æ. II, 770. — deos voce, Æ. IV, 680. — ter voce magna Manes, Æ. VI, 506. — *vocavit* divos, Æ. III, 526. — in vota fratrem, Æ. V, 514. — ad sese Teucros, Æ. VII, 193. — divos in vota, Æ. VII, 471. — magna voce Ænean, Æ. X, 873. — Camillam matris nomine, Æ. XI, 542. — opem Dei in vota, Æ. XII, 780. — *vocabis* me per Cotyttia, Cat. V, 19. — *vocabit* natos ad pœnam, Æ. VI, 822. — *voca* Zephyros, Æ. IV, 223. — *vocate* precibus Anchisen, Æ. VII, 133. — deum communem, Æ. VIII, 275. — *voces* in artes, G. II, 52. — *vocet* auras cursibus, G. III, 194. — quo vocet Phœbus errantes, Æ. III, 101. — vocet cursus in altum vela, Æ. III, 455. — oro, Æ. XI, 442. — hostia in lucos, Æ. XI, 740. — si vocet pugna aspera, Æ. XII, 125. — vocet quos generos, Æ. XII, 658. — *vocemus* socios in regna, Æ. XI, 322. — *vocent* Cererem in tecta, G. I, 347. — *vocares* Deos, E. I, 37. — *vocarent* si quando adversa, Æ. IX, 172. — *vocaveris* votis imbrem, G. I, 157. — *vocaris* quocumque, E. III, 49. — *vocasses* me ad eadem fata, Æ. IV, 678. — *vocasset* divos in vota, Æ. V, 234. — *vocare* sæpe Hesperiam, sæpe Itala regna, Æ. III, 185. — auxilio deos, Æ. V, 686. — nauticum, Cat. V, 24. — *vocans* te in nemora alta, G. III, 393. — voce Hecaten, Æ. VI, 247. — quemque nomine, Æ. XI, 731; XII, 759. — *vocantis* viri verba, Æ. IV, 460. — *vocanti* mihi esto testis, Æ. XII, 176. — *vocantem* aspernata, G. III, 393. — ad pabula fessas, G. IV, 266. — frustra auxilia Sergestum, Æ. V, 221. — nequidquam socios projecit, Æ. V, 860. — in gremium victos Nilum, Æ. VIII, 712. — socios Lyncea, Æ. IX, 768. — me voce Murrhanum, Æ. XII, 638. — *vocantes* œstrum vertere, G. III, 148. — *vocantia* fatis regna, Æ. V, 656. — *vocantibus* Zephyris, G. III, 322. — *vocaturum* sæpe nomine Dido spero, Æ. IV, 384. — *vocamur* ex aliis in alia fata, Æ. III, 494. — *vocabitur* hic quoque votis,

Æ. I, 290. — *vocari* votis adsuesce, G. I, 42. — intra tecta, Æ. VII, 168. — in regna paribus auspiciis, Æ. VII, 256. — socius properat, Æ. VII, 264. — Teucros in regna, Æ. VII, 578. — Latium maluit, Æ. VIII, 322. — in arma socios jube, Æ. X, 241. — solum Turnum testatur, Æ. XI, 220. — Teucros jubeas, Æ. XII, 824. — monstra, Cir. 57. — *vocatus* Apollo audit, G. IV, 7. — aderit Apollo, Æ. III, 395. — *vocati* clamore ad sedes Priami, Æ. II, 437. — accipiunt ensem, Æ. V, 471. — convertere vias, Æ. V, 581. — nec jam exaudire *vocatos*, Æ. I, 219. — *vocatis* ventis, Æ. III, 253. — ventis, Æ. V, 211. — cunctis, Æ. V, 244. — patribus, Æ. V, 758. — populis, Æ. VII, 246. — ventis, Æ. VIII, 707. — quondam hospitibus, Æ. XI, 105. — patribus, Æ. XI, 379.

Volatilis: volatile ferrum, Æ. IV, 71; VIII, 694.

Volemus: volemis gravibus, G. II, 88.

Volgus, vid. *Vulgus*.

Volito: volitant hæc litora circum, Æ. VI, 329. — in mediis millibus ductores, Æ. XII, 126. — *volitabant* Volsci circumfuso milite, Æ. XI, 546. — *volitare* frondes, G. I, 368. — per ora virum victor, G. III, 9. — in nimbo favillam, Æ. V, 666. — vitas tenues sub imagine formæ, Æ. VI, 293. — figuras fama est, Æ. X, 641. — ad superos, Cir. 522. — *volitans* plurimus, G. III, 147. — sub verbere turbo, Æ. VII, 378. — porticibus anser, Æ. VIII, 655. — per urbem fama, Æ. IX, 473. — dat multa corpora leto, Æ. XII, 328. — *volitantem* in vertice montis te conspiciam, Cir. 307. — *volitantes* infesto agmine turmas, Cir. 117. — *volitantia* cavo saxo (folia), Æ. III, 450. — modis miris simulacra, Æ. VII, 89.

Volnificus, vid. *Vulnificus*.

Volnus, vid. *Vulnus*.

Volo: volat supra nubem, G. I, 364. — axis, G. III, 107. — aquilo, G. III, 201. — ille per aera magnum, Æ. I, 300. — fama, Æ. III, 121. — nocte cæli terræque medio, Æ. IV, 184. — humilis circum litora, circum scopulos, Æ. IV, 255. — ecce volat sub ipso, Æ. V, 324. — volat plausu fremituque secundo, Æ. V, 338. — levis per æquora, Æ. V, 819. — fama, Æ. VII, 392. — vapor ad auras, Æ. VII, 466. — obvius rapto telo, Æ. VIII, 111. — fama per urbem, Æ. VIII, 554. — cornus per aera, Æ. IX, 698. — æquore Tarchon, Æ. XI, 746. — ille, Æ. XII, 450. — avia longe, Æ. XII, 480. — per hostes Saces, Æ. XII, 650. — illa, Æ. XII, 855. — hasta turbinis instar, Æ. XII, 923. — *volamus* pelago, Æ. III, 124. — *volant* examina incerta, G. IV, 103. — faces et saxa, Æ. I, 150. — dicta late Ligeri, Æ. X, 584. — quæ volant tibi tuto magna (verba), Æ. XI, 381. — volant æquore ante Notos, Æ. XII, 334. — ante venti, Æ. XII, 455. — faces in tecta, Æ. XII, 656. — haud aliter *volabat*, Æ. IV, 256. — *volabant* circum hunc gentes, Æ. VI, 706. — luco volucres, Æ. VII, 34. — ne *volent* ludibria ventis, Æ. VI, 75. — *volaret* illa per gramina, Æ. VII, 808. — *volare* viva sideris in numerum, G. IV, 226. — ignes ad tecta prospicit, Æ. XII, 596. — Mantuam, Cir. VIII, 5. — *volando* illæ prodire, Æ. VI, 199. — *volans* vela da, G. II, 41. — per æquora, G. III, 194. — curru, Æ. I, 156. — cernit apicem Atlantis, Æ. IV, 246. — fertur in arva columba, Æ. V, 215. — illa fugit, Æ. V, 512. — in nubibus arundo, Æ. V, 525. — se sustulit, Æ. V, 861. — hasta, Æ. IX, 411; XII, 270. — ante præcesserat agmen, Æ. IX, 47. — illa (hasta) transverberat æra, Æ. X, 336. — illa (hasta) incidit, Æ. X, 476. — sublime immiscuit se nubi, Æ. X, 664. — illa excussa est, Æ. X, 777. — Fama, Æ. XI, 139. — alte aquila, Æ. XI, 751. — in æthera ales, Æ. XII, 247. — curru obit omnia, Æ. XII, 478. — vo-

lantis cisi, Cat. VIII, 3. — *volantem* fert impetus illam, Æ.V, 219. — cristam quatit, Æ. XII, 370. — *volantes* stipulas, G. I, 321. — currus, G. III, 181. — columbæ venere, Æ. VI, 191. — haud ullæ, Æ.VI, 239. — *volantia* sidera, Æ. V, 528. — *volantum* vitæ, Æ. VI, 728.

Volo: vis ergo experiamur, E. III, 28. — vis reges Tarquinios videre, Æ. VI, 818. — do quod vis, Æ. XII, 833. — seu vis, Cop. 30. — ista tegi lapide, Cop. 35. — quum *vult*, G. II, 218. — quid vult concursus? Æ. VI, 318. — *vultis* et his mecum considere regnis? Æ. I, 572. — *volunt* vitam pacisci, Æ.V, 230. — ire, Æ. V, 369. — arma, Æ. XII, 242. — *volebat* se ortum a stirpe Teucrorum, Æ. I, 626. — *volebant* musæ, E.VII, 19. — eheu quid *volui!* E. II, 58. — nec volui exercere labores tuos, Æ. VIII, 378. — *voluisti* me expendere pœnas, Æ. X, 669. — *voluit* haud facilem esse viam, G. I, 122. — hac me consistere terra, Æ. I, 629. — te ducere honorem, Æ. V, 534. — cui me precari fortuna, Æ. VIII, 128. — te ferre labores, Æ. XII, 635. — voluit convellere ferrum, Æ. XII, 774. — voluit vincere tales, Cu. 193. — sic *voluistis* dî, Æ.V, 50. — *voluere* sibi nos adjungere, Æ. VII, 238. — non *volent* venisse, Æ. VI, 86. — *velim* deducere pelago in quascumque terras, Æ. II, 800. — te superesse, Æ. IX, 212. — sint hæc vera, Cir. 306. — *velis* terrarum curam, Cæsar, G. I, 26. — hunc diem lætum esse, Æ. I, 733. — occurrere pugnæ, Æ. XI, 528. — esse tibi penates, Cir. 331. — *velit* scire, G. II, 105. — hoc Ithacus, Æ. II, 104. — si velit Jupiter esse unam urbem, Æ. IV, 111. — quas velit, solvere mentes, Æ. IV, 488. — velit me sibi sacra ferre, Æ.V, 60. — arma juventus, Æ. VII, 340. — haud velit pater, Æ. VII, 558. — velit rursus concurrere, Æ. XII, 571. — qui *velint* forte contendere, Æ.V, 291. — qui velint forte, Æ. V, 486. — quæ *vellem*, ludere permisit, E. I, 10. — ne vellem me sociare, Æ. IV, 16. — equidem concedere, Æ. XI, 111. — equidem statuisse ante, Æ. XI, 303. — haud correpta fuisset militia, Æ. XI, 584. — te intexere chartis, Cir. 36. — vellem omnia haberes tua, Cir. 153. — *velles* te credere Marti, Æ. XI, 153. — ne *vellet* vertere cuncta, Æ. II, 653. — quam *vellent* perferre pauperiem! Æ.VI, 436. — *voluissent* cælicolæ me ducere vitam, Æ. II, 641. — *velle* desine, G. IV, 448. — fac velle, Æ. IV, 540. — reverti in corpora, Æ.VI, 751. — fugam frustra, Æ. IX, 539. — videmur extendere cursus, Æ. XII, 910. — libido sit tibi, Cir. 13. — me mori negavi, Cir. 316. — *volens* resolvat vocem, Æ. III, 457. — ipse sequetur, Æ.VI, 146. — vos adoro, Æ. X, 677. — me remitto, Æ. XII, 833. — *volentem* dicere multa, G. IV, 501. — multa dicere deseruit, Æ. II, 790. — conjunge, Æ. V, 712. — populum, Æ. V, 750. — egere, Æ. VIII, 133. — nec volentem me avertet, Æ. XII, 203. — *volente* deo, Æ. I, 303. — *volentes* tenuant armenta, G. III, 129. — per populos, G. IV, 561. — date vina, Æ. VIII, 275. — *volentia* rura tulere fructus, G. II, 500. — *volentibus* animis, Æ. VII, 216.

Volubilis: volubile buxum mirata, Æ. VII, 382.

Volucer: volucrem Eurum, Æ. I, 317. — columbam, Æ. V, 488. — sagittam, Æ. XI, 858. — Hippomenem, Cat. XI, 36. — *volucri* somno, Æ. II, 794; VI, 702. — sagitta, Æ. V, 242. — arundine, Æ.V, 544. — curru, Æ. X, 440. — tegmine, Cir. 503. — *volucres* pelagi varias, G. I, 383. — importunæ signa dabant, G. I, 470. — fumos, G. II, 217. — pictæ, G. III, 243. — absint a stabulis, G. IV, 14. — obscenas pelagi, Æ. III, 241. — diræ obscænæque, Æ. III, 262. — pictæ

somno lenibant curas, Æ. IV, 525. — auras, Æ. V, 503. — variæ mulcebant æthera cantu, Æ. VII, 33. — rotas, Æ. VIII, 433. — in auras, Æ. XI, 795. — cunctæ convertunt fugam, Æ. XII, 251. — sagittæ, Æ. XII, 415. — obscænæ! Æ. XII, 876. — residentes ramis, Cu. 144. — evectus in auras, Cu. 252. — vagæ blandæque, Cir. 197. — *volucrum* vultus virginei, Æ. III, 216. — linguas, Æ. III, 361. — raucarum nubem, Æ. VII, 705. — dirarum nidis, Æ. VIII, 235. — cantus, Æ. VIII, 456. — linguæ cui parent, Æ. X, 177. — equorum, Cat. XI, 29.

Volumen novum prætexite honore, Cir. 100. — *volumine* sinuant terga, Æ. II, 208. — meo quærent famam, Cu. 31. — *volumina* crurum sinuet, G. III, 192. — septena traxit, Æ. V, 85. — immensa vinclorum ipsa versat, Æ. V, 408. — sinuosa versat, Æ. XI, 753.

Voluntas tua si mihi certa, Æ. IV, 125; VII, 548. — si ita fert corde, Æ. VI, 675. — aversa superis, Æ. XII, 647. — ista tua quia nota, Æ. XII, 808. — grata sit, Cu. 229.

Voluptas sua quemque trahit, E. II, 65. — acris tenet silvas, E. V, 58. — sollicitat concubitus, G. III, 130. — ea sola, Æ. III, 660. — mea sera et sola, Æ. VIII, 581. — tanta vivendi me tenuit, Æ. X, 846. — pura simplicibus curis, Cu. 88.

Volutabrum : volutabris silvestribus pulsos apros, G. III, 411.

Voluto : mecum ipse voluto, E. IX, 37. — *volutat* ita secum corde, Æ. IV, 533. — secum animo eventus, Æ. VI, 157. — hæc tristi cum corde, Æ. VI, 185. — secum eventus belli, Æ. X, 159. — aliud gyro, (var. lect.) Æ. X, 883. — aliud secum, Æ. XII, 843. — *volutant* vocem per atria, Æ. I, 725. — vocem litora, Æ. V, 149. — cæca murmura, Æ. X, 98. — *volutans* talia secum corde flammato, Æ. I, 50. — genibus hærebat, Æ. III, 607.

Volvo : volvis sub pectore fluctus irarum, Æ. XII, 831. — *volvit* ignem collectum, G. III, 85. — sub undis scuta, Æ. I, 101. — vices, Æ. III, 376. — sub pectore sortem, Æ. VII, 254. — per singula oculos, Æ. VIII, 618. — lumina per corpus, Æ. X, 447. — semineces multos, Æ. XII, 329. — *volvunt* vastos fluctus, Æ. I, 86. — æstus incendia, Æ. II, 706. — venti mare, Æ. III, 196. — ornos ingentes, Æ. VI, 182. — alii saxum, Æ. VI, 616. — molem Teucri, Æ. IX, 516. — *volvebat* lamenta per auras, Cir. 401. — *volvebant* saxa infesto pondere, Æ. IX, 512. — *volvere* rotam per annos mille, Æ. VI, 748. — *volves* corpora sub undas, Æ. VIII, 539. — *volveret* caput Hebrus, G. IV, 525. — *volvere* saxa, G. I, 473; Æ. XI, 529. — tot casus, Æ. I, 9. — sic Parcas, Æ. I, 22. — fumum visa terra, Æ. III, 206. — *volvens* multa virum sæcula, G. II, 295. — longius fatorum arcana movebo, Æ. I, 262. — plurima per noctem, Æ. I, 305. — monumenta veterum virorum, Æ. III, 102. — huc illuc oculos, Æ. IV, 363. — aciem sanguineam, Æ. IV, 643. — oculos, Æ. VII, 251; XII, 939. — tractibus iisdem serpens, Cu. 161. — corpus, Cu. 167. — in nocte querelas, Cir. 174. — *volventia* plaustra, G. I, 163. — membra, Cu. 194. — *volventibus* annis, Æ. I, 234. — *volvitur* annus in se, G. II, 402. — anguis, G. III, 438. — magister in caput, Æ. I, 116. — ignis vento ad fastigia, Æ. II, 759. — unde superne amnis, Æ. VI, 659. — ille nullo attactu, Æ. VII, 350. — globus caligine, Æ. IX, 36. — ille vomens flumen, Æ. IX, 414. — Euryalus leto, Æ. IX, 433. — moribundus arvis, Æ. X, 590. — ille humi, Æ. XI, 640. — ad muros pulvis, Æ. XI, 876. — in fossas, Æ. XI, 889. — tectis odor, Æ. XII, 591. — *volvimur* undis, Æ. V, 629. — *volvuntur* lacrimæ inanes, Æ. IV, 449. — sidera medio lapsu, Æ. IV, 524. — in imo

fundo, Æ. VI, 581. — fluctus marmore, Æ. VII, 718. — in sanguine equi, Æ. XI, 635. — *volvantur* flammæ per culmina, Æ. IV, 671. — *volvi* Palmum sinit, Æ. X, 700. — *volutus* fluctus ad terras, G. III, 238. — per saxa amnis, G. III, 521. — curru cædit arva, Æ. X, 403. — flammis vortex, Æ. XII, 672. per inane lapis, Æ. XII, 906. — *volutæ* lacrimæ per ora, Æ. X, 790. — *volvenda* dies, Æ. IX, 7. — *volvendis* mensibus, Æ. I, 269.

Vomer, seu *Vomis*: adtritus sulco splendescere incipiat, G. I, 46. — vomis, G. I, 162. — *vomeris* obtusi dentem procudit, G. I, 262. — unci patientem, G. II, 223. — honos, Æ. VII, 635. — *vomere* sub presso, G. II, 203, 356. — impulso enituit campus, G. II, 211. — cum vomere, G. II, 424. — vomere sub duro fumans taurus, G. III, 515. — invertisse terras, G. III, 525. — exercent colles, Æ. VII, 798; XI, 318.

Vomo: vomit domus salutantum undam ædibus, G. II, 462. — taurus cruorem ore, G. III, 516. — ille animam, Æ. IX, 349. — umbo ignes, Æ. X, 271. — ore cruorem, Æ. X, 349. — *vomunt* flammas tempora, Æ. VIII, 681. — *vomens* fumum stuppa, Æ. V, 682. — ore ignes, Æ. VIII, 199. — flumen de pectore volvitur, Æ. IX, 414. — sanguinis rivos cadit, Æ. XI, 668. — *vomentem* incendia, Æ. VIII, 259. — flammas galeam, Æ. VIII, 620.

Vorago ingens aperit fauces, Æ. VII, 569. — *voragine* vasta gurges, Æ. VI, 296. — atra torrentes ripas, Æ. IX, 105; X, 114. — in voragine tua stetisse, CAT. VIII, 15.

Voro: vorat vortex rapidus æquore, Æ. I, 117.

Vortex rapidus vorat æquore, Æ. I, 117. — flammis volutus undabat ad cælum, Æ. XII, 673. — *vortice* insano contorquens silvas, G. I, 481. — *vorticibus*, G. III, 241. — rapidis prorumpit Tiberinus, Æ. VII, 31. Vid. *Vertex*.

Votum pro reditu simulant, Æ. II, 17. — immortale sacrabat dis, Æ. VIII, 715. — *voti* reus, Æ. V, 237. — partem, Æ. XI, 794. — *vota* sollennia reddemus Nymphis, E. V, 74. — solvent nautæ, G. I, 436. — solves positis aris, Æ. III, 404. — cane Junoni, Æ. III, 438. — furentem quid juvant, Æ. IV, 65. — annua exsequerer, Æ. V, 53. — in vota vocasset divos, Æ. V, 234. — in vota vocavit, Æ. V, 514; VII, 471. — in vota cessas, Æ. VI, 51. — vota duplicant metu, Æ. VIII, 556. — per vota precatur Jovem, Æ. IX, 624. — vota deum solvebat, Æ. XI, 4. — facit, Æ. XI, 50. — nulli deorum exaudita, Æ. XI, 158. — in vota non cassa vocavit opem, Æ. XII, 780. — vota debita solvuntur, CIR. 23. — ulla esse facta, CAT. VIII, 20. — *votorum* pœnam, CIR. 84. — *votis* damnabis, E. V, 80. — adsuesce vocari, G. I, 42. — respondet agricolæ, G. I, 47. — vocaveris imbrem, G. I, 157. — veniam dabunt, G. IV, 536. — hic quoque vocabitur, Æ. I, 290. — jubent exposcere pacem, Æ. III, 261. — incendimus aras, Æ. III, 279. — ordine perfectis, Æ. III, 548. — optat, Æ. IV, 158. — seris venerabere deos, Æ. VII, 597. — supplicibus supera iram, Æ. VIII, 61. — oneravit æthera, Æ. IX, 24. — quos prosequitur, Æ. IX, 310. — quod optastis, Æ. X, 279. — quod petivi, Æ. XII, 259. — Iolciacis defigere animum, CIR. 377.

Voveo tropæum, Æ. X, 474. — tibi hanc famulam, Æ. XI, 558. — *votas* vestes, Æ. XII, 769.

Vox fugit Mœrin, E. IX, 53. — exaudita vulgo, G. I, 476. — ingeminata remugit, G. III, 45. — auditur sonitus imitata tubarum, G. IV, 71. — ipsa vocabat Eurydicen, G. IV, 525. — nec hominem sonat, Æ. I, 328. — quæ vox ut venit ad aures, Æ. II, 119. — faucibus hæsit, Æ. II, 774; III, 48; IV, 280; XII, 868. — reddita fertur ad aures, Æ. III, 40. — tum vox dira in-

ter odorem, Æ. III, 228. — vox una omnibus, Æ.V, 616.—si mihi ferrea, Æ.VI, 626. — excidit ore, Æ.VI, 686. —subita est reddita, Æ.VII, 95. — ea audita tulit finem, Æ.VII, 117.—horrenda excidit, Æ. IX, 112. — vox aut verba sequuntur, Æ.XII, 912.—avium obstrepit aures, Cu. 148. — quarum cit Ityn et Ityn, Cu. 251. — ista violaverat aures, Cir. 312. — *vocis* imago offensa resultat, G. IV, 50. — ad sonitum, Æ. III, 669. — sonus, Æ. V, 649. — udæ iter, Æ. VII, 534. — nec vocis nostræ egentem rem, Æ. XI, 343. — *voci* pepercit, Æ. II, 534. — laxata est via, Æ. XI, 151. — *vocem* trahens imo a pectore, Æ. I, 371. — volutant per atria, Æ. I, 725. — rumpit, Æ. II, 129. —hanc pectore rupit, Æ. III, 246. — resolvat volens, Æ. III, 457. —tremisco, Æ. III, 648. —hausi auribus, Æ. IV, 359. — similis Mercurio, Æ. IV, 558. — hanc extremam fundo, Æ. IV, 621. — volutant litora, Æ.V, 149. — exiguam tollere, Æ.VI, 492. — Tartaream intendit, Æ. VII, 514. — ad vocem concurrunt, Æ.VII, 519. — vocem Anchisæ recordor, Æ. VIII, 156. — reddidit una boum, Æ. VIII, 217. — premit, Æ. IX, 324. — similis longævo, Æ. IX, 650. — loquentis rapit, Æ. X, 348. — vertere in notos, Æ. XI, 798. — matris accepit, Æ. XII, 64. —Metisci gerens, Æ. XII, 472. — mutare, Æ. XII, 825. — remittunt late, Æ. XII, 929. — *voce* æquiparas magistrum, E. V, 48. — plena vocat, G. I, 388. — adfatus, G. IV, 320. — qua numina moveret, G. IV, 505. — refert, Æ. I, 94. — talia refert, Æ. I, 208. —tali fugientem est secutus, Æ. I, 406. — sua prodere quemquam, Æ. II, 127. — cum voce repressit pedem, Æ. II, 378. — cum voce palmas tetendit cælo, Æ. II, 688. — voce magna ciemus, Æ. III, 68. — deorum attonitus, Æ. III, 172. — cum voce tendo manus ad cælum, Æ. III, 177. — voce demissa locuta est, Æ. III, 320. — nostra quæ te moneri liceat, Æ. III, 461. — in voce media resistit, Æ. IV, 76. —vocavi deos, Æ. IV, 681. —compellat Menœten, Æ. V, 161. — magna præconis declarat, Æ. V, 245. — magna proclamat, Æ. V, 345. — diremit prælia, Æ. V, 467. — sic precatur, Æ. VI, 186. — vocans Hecaten, Æ. VI, 247. — magna vocavi, Æ. VI, 506. — magna testatur, Æ.VI, 619. — secutus dicta Ilioneus, Æ.VII, 212. — superba adfatur Junonem, Æ. VII, 544. — tali secutus est, Æ. IX, 17. — precatur sic, Æ. IX, 403. — sequentem sidera, Æ. X, 193. — quod gravaris, Æ. X, 628. — lacessit, Æ. X, 644. — cum voce tendit manus ad sidera, Æ. X, 667. — voce magna vocabit Ænean, Æ. X, 873. — longa vocat virum, Æ. XII, 483. — magna incusat Latinum, Æ. XII, 580. — me vocantem Murrhanum, Æ. XII, 638. — blanda sequax insederat regionem, Cu. 278. — cum extrema recessit, Cu. 383. — voce tacita format elogium litera, Cu. 411. — Palæphatia testatur papyrus, Cir. 88. — agresti solatur laborem, Mor. 30. — clara poscit mortaria, Mor. 92. — *voces* jactant ad sidera montes intonsi, E. V, 62. — liquidas ingeminant, G. I, 410. — veras audire et reddere, Æ. I, 409. — ambiguas spargere, Æ. II, 98. — mæstas expromere, Æ. II, 280. — jactare per umbram, Æ. II, 768. — fractas audimus, Æ. III, 556. — ullas audit, Æ IV, 439. — exaudiri (visæ), Æ. IV, 460. — longas in fletum ducere, Æ. IV, 463. — tales referebat, Æ. V, 409. — tales effundit, Æ. V, 482. — tales effundere, Æ. V, 723. — totidem unde ruunt, Æ. VI, 44. — continuo auditæ, Æ. VI, 426. — notas audire et reddere, Æ. VI, 689. — varias audit, Æ. VII, 90. — tales dederat, Æ. VII, 560. — tales effundit, Æ. VIII, 70. — inertes jactat, Æ. X, 322. —has rumpit pectore, Æ. XI, 377. — mæstas fundunt, Æ. XI, 482. — dabat has

tristis ore, Æ. XI, 534. — has dedit pectore, Æ. XI, 840. — inter has, Æ. XII, 318. — ducam, Cu. 5. — querulæ referunt hanc, Cu. 149. — acutas citharæ imitantur, Cir. 107. — ullas reddere, Cir. 255. — has adeo volvebat, Cir. 400. — *vocum* discrimina septem, Æ. VI, 646. — *vocibus* his usa est Juno, Æ. I, 64. — blandis hunc moratur Dido, Æ. I, 671. — raris hisco, Æ. III, 314. — his compellat Ænean, Æ. IV, 304. — adsiduis tunditur heros, Æ. IV, 447. — his infit, Æ. V, 708. — notis compellat, Æ. VI, 499. — cum vocibus his se offert, Æ. VII, 420. — vocibus his adfata Jovem genetrix, Æ. IX, 83. — lacrimosis implent scopulos, Æ. XI, 274. — variis instigat alas, Æ. XI, 730. — his relevaverat æstus, Cir. 341. — submissis tentantur aures, Cir. 355.

Vulgo: vulgare dolorem verbis, Æ. X, 64. — *vulgatur* fama, Æ. XII, 608. — *vulgata* subito fama, Æ. VIII, 554. — *vulgata* jam omnia, G. III, 4. — per totum orbem bella, Æ. I, 457.

Vulgo nascetur amomum, E. IV, 25. — exaudita vox, G. I, 476. — funera dedere, G. III, 246. — habitant ad hæc litora, Æ. III, 643. — tenere Somnia sedem, Æ. VI, 283. — finxere alias puellas, Cir. 64.

Vulgus incautum, G. III, 469. — ignobile sævit animis, Æ. I, 149. — tum vulgus miscet, Æ. I, 190. — vulgus incertum scinditur, Æ. II, 39. — in vulgum spargere voces, Æ. II, 99. — vulgus miserabile, Æ. II, 798. — inermum, Æ. XII, 131. — *vulgi* animos præsciscere, G. IV, 69. — ad aures, Æ. II, 119. — pectora, Æ. XI, 451. — corda, Æ. XII, 223. — fallacis præmia expertum, Cir. 2.

Vulnero: vulneret nuntius aures, Æ. VIII, 583.

Vulnificus chalybs, Æ. VIII, 446.

Vulnus tacitum sub pectore vivit, Æ. IV, 67. — infixum stridit, Æ. IV, 689. — hæsit sub gutture, Æ. VII, 533. — alte adactum, Æ. X, 850. — rigat ora, Æ. XI, 698. — *vulneris* atri undam, Æ. IX, 700. — auctor, Æ. IX, 748. — impatiens, Æ. XI, 639. — *vulnus* æternum servans sub pectore, Æ. I, 36. — alit venis regina, Æ. IV, 2. — ad vulnus tulit manum, Æ. IX, 578. — excepere auræ, Æ. IX, 745. — in vulnus corruit, Æ. X, 488. — vulnus cæcum dare, Æ. X, 733. — cuspidis patens in pectore, Æ. XI, 40. — letale qua ferat, Æ. XI, 749. — acerbum conficit, Æ. XI, 823. — secent ense, Æ. XII, 389. — fovit lympha, Æ. XII, 420. — sordidum, Cat. VIII, 11. — in *vulnere* ponunt animas, G. IV, 238. — Ulixi tardus Pelias, Æ. II, 436. — infesto illum insequitur, Æ. II, 529. — crudeli vitam exhalantem, Æ. II, 561. — vulnere clauda pars, Æ. V, 278. — sub duro crepitant malæ, Æ. V, 436. — a vulnere recens Dido, Æ. VI, 450. — vulnere inhonesto truncas nares, Æ. VI, 497. — letali rumpit spiramenta, Æ. IX, 580. — immani dividit malas, Æ. IX, 751. — de vulnere telum rapit, Æ. X, 486. — alieno sternitur, Æ. X, 781. — ingenti victum, Æ. X, 842. — alto tardat vis, Æ. X, 857. — violavi dextram, Æ. XI, 277. — violarit corpus, Æ. XI, 591. — in vulnere suo se versat, Æ. XI, 669. — vulnere meo pulsa pestis, Æ. XI, 792. — alto ad costas stat mucro, Æ. XI, 817. — quicumque violavit corpus, Æ. XI, 848. — gravi venantum saucius, Æ. XII, 5. — de nostro sequitur sanguis, Æ. XII, 51. — tristi mentis turbatam, Æ. XII, 160. — Æneæ sese jactavit, Æ. XII, 323. — degustat corpus, Æ. XII, 376. — imo stetit sanguis, Æ. XII, 422. — ingenti victum Murrhanum, Æ. XII, 640. — violari divum, Æ. XII, 797. — victum quem straverat, Æ. XII, 943. — hoc te Pallas immolat, Æ. XII, 948. — nec ullo lædi, Cir. 270. — præsenti peperissem letum, Cir. 282. — *vulnera* mea restant, Æ. X, 29. — nec terrent, Æ.

XI, 643. — ad *vulnera* durat humeros, G. III, 257. — medicas adhibere manus, G. III, 455. — per vulnera petunt mortem, G. IV, 218; Æ. XI, 647. — vulnera illa gerens quæ, etc., Æ. II, 278. — hæc cur cerno? Æ. II, 286. — tergo accipiunt, Æ. III, 242. — date lymphis, Æ. IV, 683. — multa jactant, Æ. V, 433. — nati monstrantem, Æ. VI, 446. — passi pugnando, Æ. VI, 660. — Martia passi pugnando, Æ. VII, 182. — in vulnera juvere eum cantus, Æ. VII, 757. — per vulnera properet mortem, Æ. IX, 401. — lavi, Æ. IX, 487. — dirigere, Æ. X, 140. — lambent pisces, Æ. X, 560. — siccabat lymphis, Æ. X, 834. — per vulnera hæc tua servor, Æ. X, 848. — in vulnera itur, Æ. XII, 528. — vulnera illi miscent, Æ. XII, 720. — anxia meditantem gnatis, Cu. 249. — truculenta infestaque ferunt, Cu. 254. — inferre, Cu. 309. — Vulcania depellere, Cu. 320. — *vulneribus* crebris, G. III, 221. — evicta, Æ. II, 630. — non pudendis pulsum, Æ. XI, 56.

Vulpes: vulpes jungat, E. III, 91.

Vultur, seu *voltur*, immanis tondens jecur rimatur, Æ. VI, 597.

Vultus labatur pectore, E. I, 64. — namque tibi haud mortalis, Æ. I, 327. — qui vultus illi sit, Æ. V, 649. — non vultus mansit, Æ. VI, 47. — *vultum* deformat macies, G. IV, 254. — largo flumine humectat, Æ. I, 465. — demissa Dido profatur, Æ. I, 561. — dejecit, Æ. III, 320. — placidi salis ignorare, Æ. V, 848. — movetur illa, Æ. VI, 470. — Anchisæ recordor, Æ. VIII, 156. — tuendo nequeunt expleri, Æ. VIII, 266. — rigabat lacrimis, Æ. IX, 251. — morientis ut vidit, Æ. X, 821. — *vultu* Auroræ, G. I, 452. — taurino, G. IV, 371. — spem simulat, Æ. I, 209. — subridens quo cælum tempestatesque serenat, Æ. I, 255. — tegit consilium, Æ. IV, 477. — eodem redeuntis dei, Æ. IV, 556. — vultu mæsto ingreditur, Æ. VI, 156. — dejecto, Æ. VI, 863. — submisso sic contra Juno, Æ. XII, 807. — læto fundentes gaudia, Cu. 119. — decepta puella, Cir. 429. — simo damnat prandia, Mor. 107. — *vultus* volucrum virginei, Æ. III, 216. — hærent infixi pectore, Æ. IV, 4. — *vultus* notos pueri indue, Æ. I, 684. — flagrantes dei mirantur, Æ. I, 710. — fœdavit quæ causa? Æ. II, 286. — patrios fœdasti funere, Æ. II, 539. — coram agnoscere, Æ. III, 173. — venientum discere, Æ. VI, 755. — vivos ducent de marmore, Æ. VI, 849. — ferarum quos induerat, Æ. VII, 20. — vultus amicos neve exhorrescat, Æ. VII, 265. — in vultus aniles sese transformat, Æ. VII, 416. — figit in virgine, Æ. XII, 70. — aversos huic gerit, Cu. 326. — notorum deflectunt lumina, Cir. 260. — trahunt nasturtia, Mor. 84.

ZEP ZON

Zephyrus levis, Cir. 25. — *Zephyri* domos, G. I, 371. — auris tepentibus, G. II, 330. — *Zephyrum* surgentem, G. III, 134. — in Zephyrum, G. III, 275. — Zephyrum vocat, Æ. I, 131. — ante Zephyrum, Æ. XII, 334. — *Zephyro* resolvit se gleba, G. I, 44. — turbentur arenæ, G. II, 106. — *Zephyri* secundi, Æ. V, 33. — posuere, Æ. X, 103. — *Zephyros* morantes increpitans, G. IV, 138. — voca, Æ. IV, 223. — secundos spirare audis, Æ. IV, 562. — *Zephyris* mutantibus, E. V, 5. — vocantibus, G. III, 322. — impellentibus undas, G. IV, 305. — felicibus, Æ. III, 120.

Zona: Zonæ quinque tenent cælum, G. I, 233.

TERTIUS INDEX.

INDEX
IN NOTAS ET COMMENTARIOS.

Signa : E. *Eclogæ*; G. *Georgica*; Æ. *Æneis*; Cu. *Culex*; Cir. *Ciris*; Cat. *Catalecta*; Cop. *Copa*; Mor. *Moretum*; N. *Notæ*; V. L. *Variantes Lectiones*; Exc. *Excursus*; V. D. *Vita Donati*, T. VII; V. V. *Vita Virgilii*, T. VII; Disq. *Disquisitiones ad Æneid.* T. I.

BAR BUC

EFF ELE

FIG

FUT

GAL

GAN

IND IXI

JUD JUN

MAG MAR

OBJ OCN

QUE QUI

ROM

SAR

…US INDEX.

…ORA

…ILIANA,

SEU

…US PLANTARUM

…II OPERIBUS OCCURRENTIUM.

TAN TAR

ULI URB

VEN VIC

XAN XER

QUARTUS INDEX.

FLORA VIRGILIANA,

SEU

CATALOGUS PLANTARUM

IN VIRGILII OPERIBUS OCCURRENTIUM.

FLORE
DE VIRGILE,

COMPOSÉE

POUR LA COLLECTION

DES CLASSIQUES LATINS,

PAR A. L. A. FÉE,

PHARMACIEN,

MEMBRE DE PLUSIEURS SOCIÉTÉS SAVANTES.

A.

FLORE DE VIRGILE,

OU

CATALOGUE RAISONNÉ

DES PLANTES

CITÉES DANS SES OUVRAGES.

Les prestiges des arts, le tumulte des cités, peuvent avoir leur attrait momentané; mais ils ne remplissent la vie que du commun des hommes. Une ame sensible, une imagination féconde, ont besoin du spectacle de la nature: aussi tous les grands poëtes ont-ils cherché le séjour de la campagne. Virgile sur-tout, qu'on avait surnommé la vierge; Virgile, à qui tous ses amis décernèrent, par la bouche d'Horace, cette simple louange, *optimus;* Virgile pouvait-il ne pas aimer les champs! Il y passa doucement sa vie; et la faveur d'Auguste, et la gloire dont il jouissait à Rome, ne l'attirèrent jamais que par moments dans cette capitale du monde.

Aucun poëte n'a parlé des plantes avec autant de détail et d'intérêt. Il s'y arrête avec complaisance; on dirait qu'il les décrit avec amour. Ses Bucoliques et ses Géorgiques en nomment un si grand nombre, qu'une Flore de Virgile, bien exécutée, doit suffire à l'interprétation de toute la botanique des poëtes latins.

Ce travail, généralement desiré, n'avait point encore été sérieusement entrepris. Beaucoup d'observations utiles restaient isolées dans des ouvrages chers et peu répandus. Plusieurs points n'avaient jamais été traités d'une manière

satisfaisante. Un auteur seul avait jeté sur ces matières plus de jour que les autres; sans nous astreindre à le suivre servilement, nous avons trouvé en lui un guide utile; et nous nous plaisons à reconnaître tout ce qu'il nous a prêté de secours. Martyn, car c'est de lui qu'on parle ici, a rassemblé des faits importants, et souvent il en tire des inductions heureuses. Mais il est diffus, peu méthodique, et son travail n'embrasse que les Géorgiques. C'est, d'ailleurs, un inconvénient, pour son commentaire, de n'être pas écrit en latin, ou en français, dans l'une des deux langues qui sont universelles en Europe.

Nous sommes fâchés d'avoir si souvent combattu Sprengel, botaniste allemand d'une érudition immense, qui a consacré à la Flore de Virgile un chapitre de son *Historia rei herbariæ*, ouvrage important malgré ses défauts, et dont nous préparons en ce moment une traduction, rectifiée par des notes. L'examen attentif que nous avons dû apporter à son travail, nous y a fait découvrir plus de négligences et d'erreurs que nous ne l'aurions pensé. Ses fragments d'Antiquités botaniques, composés avec moins de négligence, nous ont guidés sur quelques points.

Les gens instruits savent assez combien il est difficile de préciser une plante sur une description poétique, sur une simple épithète, quelquefois sur un nom. Nous avons cherché à faire jaillir, soit du texte même et des circonstances concomitantes, soit de la comparaison des passages analogues d'auteurs anciens, le plus de lumière possible. Mais, loin de présenter des assertions trop absolues, nous sommes, en général, restés dans les bornes d'un septicisme dont nous espérons qu'on nous saura gré.

L'avantage du lecteur nous étant plus à cœur qu'un vain étalage de science, nous nous sommes bornés à l'ordre alphabétique, distribution un peu vulgaire, mais simple et commode; et nous avons rejeté à la fin de notre travail

une classification destinée à satisfaire les personnes plus difficiles. Cette classification sera suivie d'une table latine des genres, qui établira la concordance synonymique entre les auteurs grecs et latins.

Après les citations du texte et la synonymie grecque, la nomenclature botanique que nous avons placée la première est toujours celle qui se rapproche le plus des expressions de Virgile, n'importe à quel auteur elle appartienne. Ce moyen établit souvent une connexité qui ramène naturellement, par la tradition, à une nomenclature plus moderne. Toutes les fois que cela nous a été possible, nous avons donné les noms linnéens, et, à leur défaut, ceux des auteurs les plus célèbres de notre temps.

Obligés, pour l'exactitude synonymique, de remonter aux origines des mots, et de discuter des questions d'étymologie souvent épineuses, nous y avons apporté plus de soins, et, nous osons le dire, plus de critique qu'on n'y en met communément. Dans cette utile partie de notre travail, nous nous sommes aidés de l'avis de personnes instruites, et sur-tout des conseils d'un jeune et docte littérateur, M. Guerrier de Dumast, dont le public connaît principalement le talent poétique et les vastes connaissances en archéologie, mais à qui l'étude de la botanique et celle des langues orientales ont aussi servi de délassement, et que nous louerions davantage, si nous n'avions à ménager, dans le savant, la modestie de l'ami.

On s'apercevra sans peine que nous n'avons pas cherché à tout dire. Il eût été facile d'amener, à propos des plantes virgiliennes, toute la botanique des anciens, leur agriculture, leur économie rurale. Tel n'a point été notre but. Avares de développements inutiles, nous nous sommes bornés à peu de mots; ou si parfois il nous arrive de nous étendre, c'est pour rétablir quelque fait, dissiper quelque erreur, motiver enfin notre opinion. Une concordance sy-

nonymique non raisonnée eût aussi fait naître trop peu de confiance, et présenté trop peu d'intérêt.

Telle qu'elle est, notre Flore de Virgile peut rendre service aux amants des muses latines, fixer souvent leurs incertitudes, rétablir la fidélité du paysage, et combler un vide que les dictionnaires étaient insuffisants pour remplir. Qui ne sait, en effet, que depuis le seizième siécle, époque où l'on détermina le sens des noms latins des plantes, d'après les conjectures, quelquefois précipitées, des restaurateurs de la botanique; qui ne sait, disons-nous, que, depuis lors, tous les lexicographes se sont bornés à se copier servilement les uns les autres?

Dans ce travail, hérissé de difficultés, et qu'on doit regarder comme nouveau, il nous reste à réclamer l'indulgence des bons esprits. Nous recevrons, avec un plaisir mêlé de reconnaissance, les avis qu'on pourra nous adresser : heureux d'apprendre les fautes où notre zéle n'aura pu nous empêcher de tomber, et d'être mis à portée de les réparer dans des ouvrages ultérieurs!

N. B. *On peut consulter le Commentaire des volumes précédents sur plusieurs des plantes dont nous allons parler.*

A.

ABIES. *Montana.* — *Nigra.*

Populus in fluviis, ABIES IN MONTIBUS ALTIS.
ECL. VII, 66.

.... *Et casus* ABIES *visura marinos.*
GEORG. II, 68.

.... *Undique colles*
Inclusere cavi, et NIGRA *nemus* ABIETE *cingunt.*
ÆN. VIII, 599.

Ἐλάτη des Grecs (Hom. *Iliad.* Ξ, 287).
Abies pectinata (Décand. Fl. Fr. 2063).
Pinus Picea (Linn. *gen.* 1456) (1).
En italien, *Abeto* (2).
Le Sapin.

Le sapin se plaît sur les hautes montagnes, *in montibus altis*; c'est l'un des plus grands arbres d'Europe; son bois est très propre, à cause de sa légèreté et de sa nature résineuse, à servir à la construction des vaisseaux.

Le sapin a dû l'épithète de *nigra* à la couleur sombre de son feuillage. Nos poëtes français disent aussi les noirs sapins.

ACANTHUS. *Mollis.* — *Ridens.* — *Flexus.*

Et MOLLI *circum est ansas amplexus* ACANTHO.
ECL. III, 45.

Mixtaque RIDENTI *colocasia fundet* ACANTHO.
ECL. IV, 20.

.... *Aut* FLEXI *tacuissem vimen* ACANTHI.
GEORG. IV, 123.

(1) Nous employons la 8e édition du *Genera plantarum* (Francfort, 1791).

(2) Nous ne citerons que rarement les langues étrangères, et seulement pour établir la tradition nominale, quand ce fait pourra donner plus de certitude à la détermination d'une plante.

Ille comam MOLLIS *jam tum tondebat* ACANTHI.
GEORG. IV, 137.

En grec, Ἀκάνθου γένος μαλακόν.

Acanthus pæderos, seu melamphyllum (Plin. *lib.* XXII, *cap.* 22).

Acanthus sativus, vel mollis Virgilii (C. Bauh. *Pin.* 383).

Acanthus mollis (Linn. *gen.* 1065).

En italien, *Acanto.*

Acanthe-brancursine.

Les botanistes ont donné à cet *Acanthus* le nom spécifique de *mollis*, pour le distinguer de l'*acanthus aculeatus* et *crispus* de Pline, *Acanthus spinosus* des modernes.

Le mot *acanthus* vient du mot grec ἄκανθα, *spina*, où l'on retrouve le radical *ac*, qui signifie *pointe* en celtique. Les Anciens avaient appliqué ce nom d'*acanthus* à plusieurs plantes épineuses, notamment aux chardons.

Par les épithètes *mollis* et *flexus*, Virgile a voulu exprimer la nature particulière des feuilles, qui sont flexibles, et douces au toucher. L'adjectif *ridens* s'applique à leur forme, qui les a fait choisir pour orner les chapiteaux de l'ordre corinthien, le plus élégant de tous les ordres d'architecture.

Quelques savants ont prétendu que l'*acanthus mollis* du vers 137 du IVe livre des Géorgiques n'était pas le même que celui des autres passages; s'appuyant du sens de la phrase : « Et lorsque venait le premier printemps, il émondait ses acanthes flexibles »; ce qui ne peut, suivant eux, s'entendre que de quelque espèce d'arbre. Mais Pline le jeune dit (1) que les Romains décoraient les allées couvertes de leurs jardins avec l'acanthe, espèce qu'on ne peut méconnaître aux épithètes de *lubricus* et de *flexuosus;* et l'on ne voit pas qu'il soit étrange de donner à une plante flexible, et non arborescente, telle forme qu'on desire, soit en la liant avec de l'osier, soit en la taillant pour lui ôter le superflu de ses feuilles, afin qu'elle puisse mieux s'aligner en bordure (2).

(1) *Plin. jun. Epist. V*, 5.
(2) Consultez Mathiole sur Dioscoride, liv. III, ch. 17.

On trouve l'acanthe dans les prés des provinces méridionales de France, et en Italie.

ACANTHUS. *Semper frondens.*

.... *Et baccas* SEMPER FRONDENTIS ACANTHI.
GEORG. II, 119.

Ἀκακία; Ἄκανθα ἀραβική; (Dioscorid. *lib.* I, *cap.* 115). Ἄκανθος; (Theophr. IV, *cap.* 3).
Spina Ægyptiaca? (Plin. *lib.* XXIV, *cap.* 12).
Acacia vera? (Wild.).
L'Acacia à la gomme?

Martyn croit que l'*acanthus semper frondens* de Virgile doit être rapporté au *Mimosa nilotica* de Linné, *Acacia vera* de Willdenow; et Sprengel se range à cet avis, qui n'est point le nôtre.

Le *Mimosa nilotica*, Acacia à la gomme arabique, est un arbre toujours vert; il ne porte pour fruit qu'une gousse longue, qui n'est nullement succulente, et que Virgile n'eût point appelée une baye, *bacca*, sorte de fruit très différent, et très bien connu de notre poëte : *baccæ sanguineæ ebuli*, les bayes d'hièble; *lauri baccæ*, les bayes de laurier. (*Voyez* Ecl. X, v. 27, et Géorg. I, v. 306.) D'ailleurs dans le passage du IIe livre des Géorgiques, il nomme l'acanthe avec plusieurs productions précieuses, et dit : « L'Inde donne l'ébène, l'Arabie l'encens; vous parlerai-je du baume, des bayes de l'acanthe toujours vert, des forêts d'Éthiopie qui donnent le coton? » Il est évident que les bayes de l'acanthe de Virgile étaient un fruit estimé, qui, par son utilité et l'excellence de ses qualités, méritait d'être placé parmi les substances les plus recherchées des anciens; tandis que la gousse de l'*Acacia vera* n'est presque point employée, si ce n'est comme un des succédanés de l'écorce de chêne, dont elle a l'astringence.

L'*acanthus semper frondens* de Virgile est donc une plante arborescente, épineuse, qui garde ses feuilles, et dont les bayes ont des propriétés qui les rendent précieuses; sa patrie, qui n'est point indiquée par le poëte, devait être un pays éloigné.

Quel est cet arbre? Nous l'ignorons; et nous aimons mieux avouer notre ignorance, que d'élever des hypothèses aussi peu solides que celles des commentateurs qui nous ont précédés.

ACONITUM.

...... *Nec miseros fallunt* ACONITA *legentes.*
GEORG. II, 152.

Ἀκόνιτον des Grecs.
Aconitum Napellus. (Linn. *gen.* 928).
En italien, *Aconito.*
L'Aconit-Napel.

Bien que, par le mot *aconita*, Virgile ait voulu parler des poisons en général, il est certain néanmoins que l'*aconitum* des anciens était principalement le Napel, l'espèce la plus célèbre du genre. L'*Aconitum lycoctonum* partageait cette célébrité à un degré inférieur, cette plante étant beaucoup plus rare que la première.

ÆSCULUS. Voyez ESCULUS.

ALGA. *Vilis.*

.... *Videar tibi*...................
.... *projecta* VILIOR ALGA.
ECL. VII, 42.
Saxa fremunt, laterique inlisa refunditur ALGA.
ÆN. VII, 590.

Φῦκος (τὸ) des Grecs.
Algæ steriles (Ovide).
Fuci species des modernes.
Algues.

Le mot *alga* ne désigne dans ce passage aucune plante en particulier. C'est à tort que Sprengel, qui, trop souvent, tranche les difficultés, voit ici le *Zostera marina* de Linné (*Phucagrostis* de quelques auteurs.) Les Latins entendaient par *algæ* toutes les herbes aquatiques qui, vivant dans les eaux, sont rejetées, *projectæ*, sur les rivages. Telles sont, pour les eaux douces,

les Conferves, les Potamogétons, les Naïades, etc.; et pour les eaux salées, les débris de plantes marines, et notamment de *Fucus*. Ce qui prouve cette extension donnée au mot *alga*, c'est que, dans l'Églogue VII, la scène se passe au milieu des terres, et que, dans le VIIe livre de l'Énéide, on parle d'un vaisseau qui fend les ondes : il est donc tour-à-tour question des algues d'eau douce et des algues marines. Les botanistes modernes ont admis pour la famille des Algues cette même division.

ALLIUM. *Fibris spissis.*

ALLIA *serpyllumque, herbas contundit olentes.*
ECL. II, 11.

Quatuor educit cum SPISSIS ALLIA FIBRIS.
MOR. 88.

Σκόροδον des Grecs.
Allium sativum (Linn. *gen.* 557).
L'Ail cultivé.

Il n'est pas difficile de déterminer l'espèce botanique du genre *Allium*, dont il est question dans le passage cité. Ce ne peut être ni le porreau, ni l'ognon, dont le poëte parle ailleurs sous les noms de *porrum* et de *cepa*. L'*allium* de Virgile est donc l'*Allium sativum*, ou du moins quelqu'une de ses variétés.

Par la qualification de *spissæ*, le poëte a voulu rendre la qualité des fibrilles qui adhèrent au corps de la bulbe. Ces fibrilles, que l'on regarde comme les véritables racines des liliacées, sont ordinairement assez grosses et fort tenaces dans les espèces du genre *Allium*.

ALNUS. *Viridis.* — *Paludosa.* — *Levis.*

Tum Phaethontiadas musco circumdat amaræ
Corticis, atque solo PROCERAS *erigit* ALNOS.
ECL. VI, 63.

Quantum vere novo VIRIDIS *se subjicit* ALNUS.
ECL. X, 74.

Tunc ALNOS *primum fluvii sensere* CAVATAS.
GEORG. I, 136.

Fluminibus salices, CRASSISQUE PALUDIBUS ALNI
Nascuntur. GEORG. II, 110.
Nec non et torrentem undam LEVIS *innatat* ALNUS.
GEORG. II, 451.

Κλήθρα des Grecs (Hom. *Odyss.* E, 64, 239).
Alnus viridis (Décand. Fl. Fr. 2111).
Betula viridis (Vill. Fl. Dauph. 4, p. 789).
Betula Alnus (Linn. *gen.* 1419).
L'Aulne, variété *α*.

Bauhin est le premier qui ait indiqué, par une phrase botanique, la variété de ce bouleau, dont Villars a fait, depuis, une espèce : *Alnus rotundifolia viridis glutinosa.* (*Pinax*, 428, n° 1.)

L'aulne se plaît dans les lieux humides, dans les marais, *in paludibus;* ses feuilles sont du plus beau vert, *virides;* son bois, qui est léger, *levis*, étoit employé à la construction des petites embarcations. Son tronc, creusé, *cavatus*, suffisait même pour les remplacer, lorsqu'il avait acquis de grandes dimensions.

On voit, par le vers 63 de l'Églogue VI, que Virgile n'est pas d'accord avec lui-même sur le nom de l'arbre, en qui l'on suppose que furent changées les sœurs de Phaéton. Virgile désigne ici l'aulne; mais dans l'Énéide, livre X, vers 190, il indique, comme Ovide, le peuplier.

AMARANTUS.

Sans épithète, parmi les fleurs agréables.
CULEX, 405.

Ἀμάραντος des Grecs.
Amarantus panicula conglomerata (Bauh. *Pin.* 121, n° 3).
Celosia cristata (Linn. *gen.* 405).
En italien, *Amaranto.*
Le Passe-velours, l'Amarante.

La description que Pline donne de son *amarantus*, qui est aussi celui de Théophraste, ne permet pas de méconnaître le *Celosia cristata*, plante originaire d'Asie, mais cultivée dans les jardins d'Italie long-temps avant Virgile. Elle servait à faire

des couronnes en hiver; car elle peut conserver sa couleur plusieurs années. *Amarantus*, en grec ἀμάραντος, signifie *qui ne se flétrit point* (1).

AMELLUS. *Pratensis.*

Est etiam FLOS IN PRATIS, *cui nomen* AMELLO
Fecere agricolæ; facilis quærentibus herba:
Namque imo INGENTEM TOLLIT DE CESPITE SYLVAM,
AUREUS IPSE, SED IN FOLIIS, QUÆ PLURIMA CIRCUM
FUNDUNTUR, VIOLÆ SUBLUCET PURPURA NIGRÆ.
GEORG. IV, 271.

Ἀστὴρ ἀττικὸς des Grecs. (Dioscorid. IV, *cap.* 120).
Aster Amellus. (Linn. *gen.* 1291).
L'Aster de Virgile, l'Amelle.

L'amelle est l'une des plantes les mieux décrites de Virgile. Elle est fort commune en Italie, *facilis quærentibus herba;* elle pousse d'une seule tige une foule de rejetons, *ingentem sylvam uno de cespite;* son disque est jaune, *flos aureus ipse;* mais ses rayons sont pourpres, *sed in foliis violæ sublucet purpura nigræ.*

Mathiole, dans ses Commentaires sur Dioscoride (2), est le premier botaniste qui ait désigné l'ἀστὴρ ἀττικὸς comme étant l'*amellus* du poëte latin; Bodæus de Stappel, et, depuis, notre célèbre Jussieu, ont fortifié cette opinion de la leur.

AMOMUM. *Assyrium.* — *Tyrium,*

Mella fluant illi, ferat et rubus asper AMOMUM.
ECL. III, 89.
.... ASSYRIUM *vulgo nascetur* AMOMUM.
ECL. IV, 25.
Non thalamus TYRIO *fragrans adcepit* AMOMO.
CIR. 512.

(1) Ce mot venant uniquement de μαραίνω, et la racine ἄνθος n'entrant point dans sa composition, on a tort de l'écrire par *th*, soit en français, soit en latin, comme le font des botanistes modernes.

(2) *Comm. Mathiol. in Diosc. lib. IV, cap.* 120.

حماما des Arabes.

Ἄμωμον des Grecs (Diosc. I, 14).

Amomum (Plin. *lib.* XII, *cap.* 13).

Amomum racemosum (Lamk. Encycl. tab. II, fig. 2).

L'Amome.

L'épithète d'*assyrium*, donnée par Virgile à l'*amomum*, a fort occupé les commentateurs. Nous croyons qu'ils y ont attaché beaucoup trop d'importance. A l'époque où le poëte latin écrivait, la terre était mal connue, la navigation peu sûre, et les traditions mensongères : doit-on s'étonner que Virgile ait assigné pour patrie à l'*amomum* l'Assyrie au lieu de l'Inde, quand on saura que de nos jours, où les sciences naturelles ont fait tant de progrès, nous ignorons encore l'origine d'une foule de substances fort usitées, telles que le kino, le bdellium, la myrrhe, la gomme ammoniaque, qui arrivent depuis plusieurs milliers d'années en Europe, sans qu'on puisse indiquer avec précision quel végétal les produit, et quel lieu les voit naître. D'ailleurs, Bauhin justifie Virgile, en nous apprenant que l'*amomum* était fourni aux Romains par le commerce d'Assyrie, et que souvent les marchandises ajoutaient à leur nom celui de la province où on les achetait.

Il paraîtra peut-être curieux de faire connaître succinctement les diverses opinions des commentateurs sur l'*amomum* des Anciens.

Scaliger et Cordus prétendent que c'est la rose de Jéricho (*Rosa hierichuntica* de Bauhin, *Anastatica hierocuntica* de Linné, *Bunias syriaca* de Gærtner).

Gessner, que c'est le poivre des jardins, *Solanum bacciferum* de Tournefort (*Instit.* p. 149).

Planche, dans son dictionnaire Grec-Français, ne regarde l'*amomum* que comme un fruit. Sans préciser l'arbre qui le produit, il le croit originaire de l'Inde.

Césalpin croit qu'on doit voir l'*amomum* dans le *Piper Cubeba.*

Enfin, Plukenet et Sprengel, que l'*amomum* n'est autre chose que le *Cissus vitiginea.*

Nous sommes fâchés de ne pouvoir nous ranger à l'une de

ces opinions, mais nous ne croyons pas qu'on puisse méconnaître l'*Amomum racemosum* dans la plante de Virgile. Il n'y a point, en effet, de raison pour la supposer différente de celle dont parle Pline, d'après Dioscoride, et dont on peut lire la description dans ces deux auteurs.

L'étymologie d'ἄμωμον se tire évidemment de l'homonyme arabe حماما, *hhamâma* (1); les anciens Arabes ayant été les premiers qui aient fait connaître cet aromate aux Grecs. *Hhamâma* peut à son tour n'être qu'un nom indien, devenu arabe. S'il en est autrement, alors dérivé de la racine حم, il exprime la saveur chaude, particulière aux épices (2).

ANETHUM. *Bene olens.*

Narcissum, et florem jungit BENEOLENTIS ANETHI.
ECL. II, 48.

Et vetus ADSTRICTI *fascis pendebat* ANETHI.
MOR. 59.

Ἄνηθον de Théocrite (*Idyll.* XIV, 119) et de Moschus (*Idyll.* III, 107).

Anethum graveolens (Linn. *gen.* 496).

En italien, *Aneto.*

L'Aneth.

Cette ombellifère est originaire d'Italie et d'Espagne; on la cultive en France. Son odeur est assez agréable. Comme sa saveur est chaude, on a voulu tirer son nom grec ἄνηθον de la racine αἴθω, je brûle; mais cette étymologie, loin d'être certaine, n'a pas même de vraisemblance.

APIUM. *Amarum.* — *Gracile.* — *Viride.*

Floribus, atque APIO *crines ornatus* AMARO.
ECL. VI, 68.

.... *Et* VIRIDES APIO *ripæ.*
GEORG. IV, 121.

(1) Golius, *Lexic. Arab.* col. 649.

(2) Comparez Bochart, Géographie sacrée, page 741. Consultez aussi sur l'*amomum* J. Bauhin, T. II, p. 124, 193 et 195; Rai, T. II, p. 1697, etc

Inde comas APII GRACILES, *etc.* MOR. 89.

Σέλινον κηπαῖον des Grecs.

Apium graveolens (Linn. *gen.* 499).

En italien, *Apio.*

L'Ache de marais.

Cette plante se plaît au bord des ruisseaux, ce que l'origine de son nom exprime en latin, comme en français : car, suivant Bullet, *apium* vientde *apon*, EAU en celtique ; et ACHE, d'*aches*, qui, dans la même langue, signifie un ruisseau.

C'est la variété de l'*Apium graveolens* appelée *dulce* par Miller, que l'on cultive en France sous le nom de céleri. L'espèce sauvage est amère.

ARBOR ÆTHIOPICA. *Canens molli lana.*

Quid nemora ÆTHIOPUM, MOLLI CANENTIA LANA?

GEORG. II, 120

Ἐριοφόρον δένδρον de Théophraste (*lib.* IV, *cap.* 9).

Xylon et *Gossypium* de Pline (*lib.* XIX, *cap.* I).

Gossypium arboreum (Linn.).

———— *herbaceum* (*Id.*).

Le Cotonnier.

La première mention du coton se trouve dans Théophraste : on ne peut le méconnaître à la description qu'il en donne. « Des arbres porte-laines, dit-il, croissent dans l'île de Tylos, sur la côte orientale du golfe arabique. Leur laine est contenue dans un globe de la grosseur d'une pomme ἐαρινὴ, qui s'ouvre lors de la maturité. » Il ajoute qu'on fait de ce duvet des tissus plus ou moins précieux, et que la chose se pratique dans l'Inde, aussi bien qu'en Arabie. Ce langage est fort clair, et l'on a droit de s'étonner que Bodæus de Stapel veuille trouver ici la soie et le mûrier.

Suivant Pline, la Haute-Égypte et les environs de l'Arabie produisent un arbrisseau, *fruticem*, nommé *gossypion* ou *xylon*, portant un fruit lanugineux dont on file le duvet, pour en faire des étoffes nommées *xylina*, estimées pour leur finesse et leur blancheur.

C'est là ce *byssus*, ou lin oriental, qui servait aux vêtements des prêtres d'Égypte, suivant Philostrate. C'est la substance la plus anciennement célébrée chez les Arabes pour les étoffes de luxe; et le nom de قطن, qu'il porte, de toute antiquité, chez ce peuple, est devenu l'origine du mot coton. La *moallaka* de Lébid, et d'autres poëmes antérieurs au siècle de Mahomet, parlent des voiles de coton, qui ferment les palanquins des femmes.

M. Desfontaines pense que le *xylon* ou *gossypion* de Pline est le *Gossypium herbaceum* de Linné. Il a vu, dans le Bildulgérid, cette plante devenir ligneuse, atteindre la grosseur du bras, et dépasser six pieds de hauteur.

Mais l'arbrisseau de Pline est-il l'arbre de Virgile? Ce qui pourrait en faire douter, c'est qu'attribuant à l'île de Tylos, et à l'Inde seulement, les gossimpins vrais, le naturaliste romain parle des gossimpins d'Éthiopie comme s'ils fournissaient plutôt une sorte de laine que du coton; en sorte que le mot *lana*, de notre texte, serait une désignation positive, et non pas une expression poétique. Cependant la difficulté est imaginaire; on devine aisément que Pline a voulu copier Virgile, et a pris, suivant son usage, au sérieux, les termes du poëte.

La plante de Virgile est donc celle de M. Desfontaines. Seulement on peut hésiter entre l'espèce qu'il indique, et l'espèce arborescente.

ARBOR INDICA. *Altissima.*

> *Et quos Oceano propior gerit India lucos,*
> .... *ubi aera vincere summum*
> Arboris, *haud ullæ jactu potuere sagittæ.*
>
> Georg. II, 122.

...........?

Le P. Catrou présume qu'il s'agit du cocotier, qui pourtant n'atteint jamais une élévation pareille à celle que feraient supposer les vers de Virgile.

Pline copie la description du poëte, et ne donne aucun autre détail qui puisse nous éclairer.

Mais toute recherche sur cet objet n'est-elle pas superflue?

Qui ne voit ici l'une de ces traditions fabuleuses que l'Orient conserve, et dont la poésie s'empare? Le meilleur commentaire sur cette espèce d'arbres gigantesques, est une aventure assez originale des voyages de Sindbâd le marin. Nous y renvoyons nos lecteurs.

ARBOR SIMILLIMA LAURO. Voyez MALA MEDICA.

ARBUTUS et ARBUTUM. *Grata hædis. — Viridis. — Frondens. — Horrida.*

Dulce satis humor, depulsis ARBUTUS *hædis.*
ECL. III, 82.
Et quæ vos rara VIRIDIS *tegit* ARBUTUS *umbra*
Solstitium pecori defendite. ECL. VII, 46.
.... *Cum jam glandes atque* ARBUTA *sacræ*
Deficerent sylvæ. GEORG. I, 148.
Inseritur vero et fœtu nucis ARBUTUS HORRIDA.
GEORG. II, 69.
.... *Dant* ARBUTA *sylvæ.*
GEORG. II, 520.
.... *Jubeo* FRONDENTIA *capris*
ARBUTA *sufficere.* GEORG. III, 301.
...............*Pascuntur et* ARBUTA *passim*
Et glaucas salices. GEORG. IV, 181.

Κόμαρος des Grecs, Μεμαίκυλον de Théophraste, *lib.* III, *c.* 16.
Unedo de Pline.
Arbutus Unedo (Linn. *gen.* 750).
Arbousier, Fraisier en arbre.

Ainsi qu'on peut le voir par les passages cités, l'arbousier ou arboisier se dit tantôt *arbutus* et tantôt *arbutum.* Il en est de même du fruit; Virgile, à la vérité, le met toujours au neutre, mais Horace le fait masculin :

Impune tutum per nemus arbutos
Quærunt latentes, et thyma...

Bien qu'il ne reste aucun doute sur l'identité de la plante ancienne avec la moderne, il est difficile d'interpréter d'une manière satisfaisante l'épithète d'*horrida* que lui donne Vir-

gile (1). Ce mot, qui signifie hérissé, difforme, rude, ne paraît guère pouvoir s'appliquer à l'*Arbutus*; cependant on a tenté de l'expliquer, tantôt par le manque de feuilles, qui lui donne un aspect difforme (2), tantôt par l'inégalité des branches (3), ou la rudesse de l'écorce (4). Quant à nous, s'il nous est permis d'ajouter notre opinion à tant d'opinions diverses, nous pensons que la signification de ce mot a dans Virgile la même extension que dans Pline, et signifie âpre, rude au goût, astringent. En effet, les feuilles, l'écorce et les fruits, même après la parfaite maturation, ont une forte astringence, à laquelle l'*Arbutus* doit ses propriétés médicinales.

ARUNDO. *Fluvialis.* — *Glauca.* — *Umbrifera.*

Agrestem TENUI *meditabor* ARUNDINE *musam.*
ECL. VI, 8.

Hic viridis TENERA *prætexit* ARUNDINE *ripas*
Mincius. ECL. VII, 12.

.... *Et ripis* FLUVIALIS ARUNDO
Cæditur. GEORG. II, 414.

.... *Errat*
Mincius, et tenera prætexit ARUNDINE *ripas.*
GEORG. III, 15.

.... *Et* DEFORMIS ARUNDO
Cocyti. GEORG. IV, 478.

.... *Velatus* ARUNDINE GLAUCA.
ÆN. X, 205.

COMPACTA *solidum modulatur* ARUNDINE *carmen.*
CULEX, 99.

Et trichila UMBRIFERIS *frigida* ARUNDINIBUS.
COP. 8.

Κάλαμος et Δόναξ des Grecs.
Arundo Donax (Linn. *gen.* 124).
——— *Phragmites* (*Id.*).
Le Roseau.

Discoride (5) énumère cinq espèces de roseau; le *nastos* dont

(1) Géorg. II, 69. (2) Le P. La Rue. (3) Servius. (4) Martyn.
(5) Diosc. *lib. I, cap.* 97.

on fait des flèches, le *syringia* dont on fait des flûtes pastorales, le *cypria* ou le *Donax*, le *phragmites*, et le roseau femelle. Pline (1) et Théophraste (2) en ont un bien plus grand nombre. Mais il est probable que toutes ces variétés se réduisent aux deux espèces linnéennes, les seuls grands roseaux de nos climats. Virgile les a confondus sous le nom générique d'*arundo*.

Un vers du *Copa* nous révèle l'existence d'un ancien usage, ignoré de nos jours : celui d'avoir des berceaux ou tonnelles, formées par le feuillage des grands roseaux. Il est assez difficile de comprendre comment cela se pratiquait; mais on voit que les Anciens, bien plus voluptueux que nous en toutes choses, voulaient ainsi réunir la fraîcheur des eaux à la fraîcheur de l'ombre.

AVENA. *Tenuis.* — *Sterilis.* — *Vana.*

Sylvestrem TENUI *musam meditaris* AVENA.
ECL. I, 2.
Infelix lolium et STERILES *dominantur* AVENÆ.
ECL. V, 37; GEORG. I, 154.
Urit enim lini campum seges, urit AVENÆ.
GEORG. I, 77.
.... *Sed illos*
Exspectata seges VANIS *elusit* AVENIS.
GEORG. I, 226.

Βρόμος, etc., des Grecs.
Diverses graminées.

Le troisième des passages cités, c'est-à-dire le vers 77 du premier chant des Géorgiques, est le seul où Virgile ait voulu préciser une plante particulière. On peut croire que c'est l'*Avena sativa* (L.), qui n'épuise pas moins la terre que ne fait le blé.

Dans le second passage (Écl. V, v. 37), Sprengel croit reconnaître l'*Avena sterilis* de Linné. Ce savant, dont nous combattons souvent l'opinion, sans méconnaître son érudition immense, a décidé la chose d'une manière trop positive. Il est

(1) Plin. *lib. XVI, cap.* 37. (2) Théoph. *lib. IV, cap.* 12.

clair que Virgile entendait parler des *Bromus*, des *Festuca*, des *Poa*, et de toutes les espèces du genre *Avena* qui ne servent point à la nourriture de l'homme.

Enfin, dans le premier et le quatrième exemples, la signification d'*avena* est plus vague encore. Ce mot embrasse toutes les graminées, et ne peut plus se traduire que par paille, tuyau de paille. Il s'agit, en effet, dans le vers 2 de la première églogue, des tuyaux dont on faisait des flûtes; et dans le vers 226 (Géorg. I), des chaumes développés aux dépens des épis.

Les flûtes syringiennes étaient formées ou de tiges creuses d'ombellifères, *cicutæ*, ou de chaumes de graminées, dont les plus petits se nommaient *avenæ*, et les plus grands *arundines*. Ces deux dernières sortes de chalumeaux étaient, au reste, plus voisines qu'on ne le croirait. Virgile en parle dans les mêmes termes. Dans la première églogue :

Sylvestrem TENUI *musam meditaris* AVENA,

Et dans la VIe :

Agrestem TENUI *meditabor* ARUNDINE *musam.*

B.

BACCARIS fém. et BACCAR neut. (1).

Errantes hederas passim cum BACCARE *tellus.*
Ecl. IV, 19.

.... BACCARE *frontem*
Cingite, ne vati noceat mala lingua futuro.
Ecl. VII, 27.

Βάκκαρις ou Βάκχαρις des Grecs.

(1) Les passages de Virgile ne permettent pas de reconnaître lequel de ces deux mots il a voulu employer. Tous les deux sont latins; cependant, comme Théophraste et Pline ont une *baccaris* que nous croyons être la même plante que celle de Virgile, il est raisonnable de préférer la première manière de l'écrire.

Digitalis purpurea, folio aspero (Bauh. *Pin.* 243, *n*° 1).
Digitalis purpurea (Linn. *gen.* 101).
En italien, *Digitella.*
La Digitale pourprée, les Gants de Notre-Dame.

Le *baccar* est nommé dans Virgile sans épithète, et Sprengel pense qu'il faut y reconnaître le nard celtique, *Valeriana celtica* (L.). Si l'on admet, ce qui est probable, que la *baccaris* des anciens botanistes est celle du poëte latin, il nous sera facile de démontrer qu'il ne peut être question que de la Digitale pourprée, plante fort commune, et dont la beauté a dû attirer de bonne heure les regards de ceux qui étudient, ou chantent la nature.

Les premiers commentateurs de Théophraste et de Dioscoride ont confondu l'*Azarum* et la *baccaris*, et ont ainsi introduit dans la langue italienne le mot *baccara*, qui est un des noms de l'*Azarum*, nommé aussi par eux *azaro*. Cette erreur est grossière; il nous suffira, pour la faire reconnaître, de comparer la description de la *baccaris* de Dioscoride avec celle de la Digitale des botanistes modernes.

BACCARIS.	DIGITALIS.
Tige anguleuse, haute d'une coudée; feuilles rudes de grandeur moyenne entre celles de la violette de mars et du *verbascum;* fleur rouge tirant sur le blanc; racines comme celles de l'ellébore noir.	Tige anguleuse, haute de deux à trois pieds, feuilles grandes, dentées, presque cotoneuses, fleurs rouges ponctuées de blanc, racines fibreuses; etc., etc.
La *baccaris* se plaît sur les lieux élevés et humides. Ses propriétés médicinales sont énergiques. Diosc., liv. III, ch. 43.	La Digitale se plaît sur les collines et dans les bois couverts un peu humides. Propriétés médicinales énergiques.

BALSAMUM.

Quid tibi odorato referam SUDANTIA *ligno*
BALSAMA? GEORG. II, 119.

بلسان, ou plutôt بشام des Arabes (1).
βάλσαμον des Grecs.
Résine de l'*Amyris Opobalsamum* (Linn. *gen.* 650).
Le Baume de la Mecque, ou de Judée.

Le baume le plus célèbre chez les Romains fut celui que nous connoissons sous les noms de baume de Judée, de la Mecque, d'Égypte, de Syrie. Il y en a plusieurs sortes aujourd'hui dans le commerce; mais les Anciens n'employaient guère dans leurs parfums que celui qui découle, de lui-même ou par incision, de l'*Amyris Opobalsamum*: espèce que les pharmaciens prisent encore le plus, mais dont il n'arrive presque point en Europe; car il se consomme en Asie; et celui qu'on nous vend est un baume inférieur, qui s'obtient par décoction (2).

En désignant ici l'*Amyris Opobalsamum*, nous avouons que la tradition nominale conservée dans le Levant aurait pu nous conduire à une autre solution. Il paraît, en effet, certain que les Arabes appellent *bachâm* l'espèce d'*Amyris* dont nous venons de parler (3), tandis qu'il faut reconnaître l'*Amyris gileadensis* dans la description qu'Avicenne et Abdou'l-Latif donnent de leur *balsân* ou *balaçân*. Aussi Sprengel croit-il que les Anciens connaissaient le baume de Giléad.

Quoi qu'il en soit, le pluriel, employé par Virgile, semble désigner plusieurs sortes de résines odorantes, et permet d'admettre simultanément les deux opinions.

(1) Nous plaçons la synonymie arabe, tantôt avant, tantôt après la synonymie grecque, selon que les noms de plantes ont passé de l'une de ces langues dans l'autre. Ici nous déclarons franchement ignorer si le premier mot, *balsân*, est plus ou moins ancien que βάλσαμον. Mais quant au second, *bachâm*, son origine sémitique n'est pas douteuse, ni par conséquent son antériorité. C'est, en effet, le mot hébreu בשם, qui se trouve dans le Pentateuque (*Exod.* XXX, 23).

(2) Consultez Dioscorid. *lib. III*, *cap.* 18; Pline, *lib. XII*, *cap.* 25; Justin, *lib. XXXVI*; Théoph. *lib. IX*, *cap.* 6; Gal., *lib. I de Antidotis*, etc., etc.

(3) C'est Sprengel qui l'assure (*Hist. rei herb. I*, p. 257). Il écrit بشم, *bacham*, sans élif; mais nous suivons l'orthographe de Golius.

BETA.

Hic olus, hic LATE FUNDENTES BRACHIA BETÆ,
Fœcundusque rumex. MOR. 72.

Τεῦτλον ou Σεῦτλον des Grecs.
Beta hortensis (Mill. Dict. 2).
Beta vulgaris (Décand. *sp.* 2241. Var. *ά alba*).
Beta Cicla (Linn. *gen.* 436).
La Bette blanche.

M. de Candolle réunit, comme variétés, toutes les espèces du genre *Beta* établies par les auteurs qui l'ont précédé; ce qui nous paraît fort sage; car ce n'est point par les organes essentiels, mais par la forme seule des racines, qu'elles diffèrent entre elles. Nous croyons devoir rapporter la plante de Virgile au *Beta Cicla* de Linné, qui abonde en Italie, et qui, d'ailleurs, a moins de roideur dans son port que les autres variétés; de sorte qu'on peut très bien dire de cette plante : *latè fundens brachia*. M. de Théis (1) prétend que son nom de *cicla*, qu'on trouve pour la première fois dans Catulle, est altéré de *sicula*, parcequ'elle croît spontanément en Sicile. Nous ne sommes point de son avis; et le changement de la lettre *S* en *C* n'a rien ici de naturel. S'il faut que le mot *cicla* ait été défiguré par les copistes, il est plus sage de supposer qu'on l'écrivait *cycla*, par un *y*. Alors l'étymologie, tirée de κύκλος, *cercle*, pourrait s'expliquer, soit par la forme circulaire de la racine, soit par les couches concentriques qu'elle offre, lorsqu'on la coupe transversalement.

BOCCHUS.

.... *Ederæque nitor, pallente corymbo,*
ET BOCCHUS, LIBYÆ REGIS MEMOR. CULEX, 405.

. . . . ?

Les recherches que nous avons faites, pour découvrir le nom de la plante dont il est ici question, ont été infructueuses. Quel-

(1) Glossaire botanique, page 59.

ques savants ont supposé que ce passage du Culex a été mal rétabli, et qu'il faut lire *Bacchus*. D'autres commentateurs, renchérissant sur cette opinion, et regardant le texte comme entièrement altéré, pensent qu'il faut interpréter ainsi cet endroit : « le lierre éclatant, qui rappelle la mémoire de Bacchus, roi de Libye. » Mais bien qu'il soit vrai que le lierre ait été de tout temps consacré à Bacchus ; bien qu'il soit prouvé aussi que ce dieu, qui n'est autre que le Soleil, commence la chronologie de presque tous les anciens peuples (qui avaient la faiblesse de vouloir ennoblir leur origine, en donnant à leurs premiers rois le nom de leurs divinités), cette interprétation nous paraît forcée.

Hésychius parle d'une espèce de plante appelée βώχ. Tout porte à croire qu'elle ne différait point de celle dont nous nous occupons ici, car on n'en trouve aucune mention ailleurs, et cette circonstance doit confirmer l'orthographe de *bocchus*, comme la seule véritable.

BUMASTUS. *Tumidus*.

Non ego te..............................
Transierim, ... TUMIDIS, BUMASTE, RACEMIS.
G. II, 102.

Βούμαστος des Grecs.
Variété du fruit du *Vitis vinifera* (L.).

C'étoit une sorte de raisin que l'extrême grosseur de ses grappes, pour ainsi dire gonflées, *tumidis racemis*, avoit fait comparer au pis d'une vache (βοῦς, μαστὸς) ; et l'étymologie est si bien cela, qu'on la retrouve latinisée dans Varron ; car il a une espèce de raisin nommée *bumamma*.

Voyez VITIS.

BUPHTALMUS. *Virens*.

.... *Hic amarantus*,
BUPHTALMUSQUE VIRENS. CULEX, 405.

Βούφθαλμον des Grecs.
Anthemis tinctoria (Linn. *gen.* 1312).
La Camomille des teinturiers.

Bauhin et Tournefort prennent pour le *buphtalmus* de Dioscoride et de Pline, l'*Anthemis tinctoria*, plante que Mathiole (1) dit être fort commune en Italie, notamment près de Padoue.

Le *buphtalmus* de Virgile est le même que celui des auteurs que nous venons de citer. Le poëte lui donne l'épithète de *virens*, qui ne signifie que verdoyant, et qui est susceptible de s'appliquer à toutes les plantes.

BUXUM et BUXUS (2). *Cytoricum. — Rasile torno.*

Et juvat UNDANTEM BUXO *spectare* CYTORUM,
GEORG. II, 437.

Nec tiliæ leves aut TORNO RASILE BUXUM
Non formam adcipiunt, ferroque cavantur acuto.
GEORG. II, 449.

.... *Stupet inscia juxta*
Impubesque manus, mirata VOLUBILE BUXUM.
ÆN. VII, 382.

Tympana vos BUXUSQUE *vocant* BERECYNTHIA *matris*
Idææ. ÆN. IX, 619.

Ictave BARBARICO *Cybeles antistita* BUXO.
CIR. 166.

Πύξος des Grecs.
Buxus semper-virens (Linn. *gen.* 1420).
Le Buis.

Le buis se plaît sur les montagnes; on le trouve dans toute l'Europe. Il paraît qu'il abondait sur les monts Cytores, situés en Paphlagonie. Le bois de cet arbuste, très propre aux ouvrages de tour, était, dès les plus anciens temps, employé à cet usage. C'est de son nom que dérivent en grec πυξίς, *boîte*, πυξίδιον, *palette de peintre*, etc.

Le mot *buxus*, dans les deux derniers passages cités, signifie flûte : *buxus berecynthia*, la flûte phrygienne; *buxus barbaricus*, la flûte des Barbares (3).

(1) *Math. apud Diosc. lib. III, p.* 351.

(2) Dans le second et le troisième passages le mot est neutre : dans le quatrième, il est masculin; et dans les autres, il y a doute.

(3) Voyez le tome IV de cette édition, page 65, et tome V, page 115.

C.

CALTHA. *Luteola.*

Mollia LUTEOLA *pingit vaccinia* CALTHA.
ECL. II, 50.
.... ALTERNA *conjungens lilia* CALTHA.
CIR. 97.

En grec, Κάλθα (1).
Caltha officinalis? (Mœnch., meth. 585).
Calendula officinalis? (Linn. *gen.* 1339).
Le Souci?

Sprengel (2) adopte, pour la *caltha* de Virgile, une opinion assez répandue, mais qui nous paraît peu certaine. Il croit, avec le P. Hardouin et quelques autres savants, que cette plante est le *Calendula officinalis* des modernes. Voyons les bases sur lesquelles s'appuie cette décision.

Trois auteurs seulement parlent de la *caltha*. Virgile, qui la désigne comme une fleur jaune, *luteola;* Dioscoride (3) qui donne son nom comme l'un des synonymes du *chrysanthemum* (voyez ce mot); et Pline (4) qui en parle avec quelque détail. Voici les expressions de ce dernier: « *Proxima ei (ïanthinæ violæ)* CALTHA *est, concolori amplitudine; vincit numero foliorum marinam, quinque non excedentem; eadem odore superatur: est enim gravis caltha.* Qu'on ajoute à ce peu de données celles qu'on tire de l'étymologie (supposé que *caltha* dérive réellement de κάλαθος, corbeille, vu la forme de sa corolle), et l'on aura devant les yeux tout ce qui servirait à résoudre la question, s'il était possible d'y parvenir; mais on l'essaierait

(1) *Nov. Apparat. græco-lat.* 1754, p. 96. (2) *Hist. rei herb. lib. II, cap.* 3.
(3) Dioscoride, *lib. IV, cap.* 53. (4) Pline, *Hist. nat. lib. XXVI, cap.* 6.

en vain. Ce que nous venons de dire nous prouve seulement, 1° que la *caltha* des Anciens est une plante qui porte une belle fleur jaune; 2° que sa corolle imite une corbeille; 3° que son odeur est forte, *gravis;* 4° et enfin qu'elle a quelque ressemblance avec les chrysanthêmes. On peut arguer de là qu'il s'agit d'une composée de la tribu des radiées; car cette famille de plantes abonde en fleurs jaunes à odeur vive. Mais là s'arrête la certitude, et toute détermination plus précise est arbitraire.

Quant à la plante nommée *Caltha* par les Modernes, c'est une ranunculacée, qui n'a aucun rapport avec la *caltha* des Anciens.

CARDUUS. *Segnis.*

CARDUUS, *et spinis surgit paliurus acutis.*
ECL. V, 39.

.... SEGNISQUE *horreret in arvis*
CARDUUS. GEORG. I, 151.

Σκόλυμος des Grecs.
Centaurea solstitialis? (Linn. *gen.* 1331).
La Centaurée du solstice?

Carduus a, dans ce passage, la même signification que chardon en français; il n'est guère présumable que le poëte ait entendu rien préciser. Si pourtant on voulait le croire, le moyen d'arriver à des conjectures raisonnables serait de chercher à savoir quel chardon se trouve le plus communément dans les champs cultivés du midi de l'Europe. Or Rai nous apprend que le *Centaurea solstitialis* y abonde: « *Monspelii in satis nihil abundantius; nec minus frequens in Italia, unde incremento segetum aliquando officit, et messorum manus pedesque vulnerat.* » Martyn penche vers cette opinion; nous croyons devoir l'émettre, mais avec plus de doute.

A peine est-il besoin que nous nous arrêtions à réfuter une erreur inconcevable de ce savant, qui prétend, dans ce passage, expliquer le verbe *horrere* par *to appear terrible or horrid.* Non seulement le mot *horrere* n'a jamais le sens de faire horreur, mais il ne signifie même avoir horreur que par une figure,

et parceque le frisson fait dresser les cheveux. Sa première et véritable valeur est, de l'aveu général, être hérissé. Il ne faut pas lui en chercher une autre dans le vers qui nous occupe.

Quant à l'épithète de *segnis*, qu'on traduit ordinairement par stérile, et qui veut dire littéralement paresseux, Virgile ne l'aurait-il pas prise dans le sens de tardif? C'est un doute que nous proposons. Au moins est-il certain que les centaurées, les chausse-trappes, les chardons, infectent principalement les champs dans l'arrière-saison.

CARECTUM.

.... *Tu post* CARECTA *latebas.*
ECL. III, 20.

En grec (vaguement parlant), δοναχεῖον.
Lieu planté de *Carex*. Voyez ce mot.

Bien que ce soit là proprement la signification de *carectum*, les Latins entendaient aussi par ce mot les petits massifs qui se trouvent dans les pâturages humides, et qui sont formés par des cyperacées, des Iris, des roseaux, et autres plantes de la même nature.

Au reste, Vitruve emploie le mot *carectum* comme synonyme pur et simple de *carex;* et rien n'empêche, à la rigueur, de lui donner le même sens dans Virgile.

CAREX. *Acuta.*

.... *Et* CARICE *pastus* ACUTA.
GEORG. III, 231.

Ξίφιον des Grecs? Θρύον d'Homère? (*Iliad.* Φ, 351).
Caricis spec. des auteurs.

Martyn croit qu'il est question, dans le passage cité, du *Carex acuta* des modernes, et Sprengel se range à cet avis. Il nous semble que l'épithète *acuta* ne doit pas être prise dans un sens aussi absolu. C'est un poëte qui parle, et non un botaniste. On sait que presque tous les *Carex* ont leurs tiges à angles aigus, souvent même tranchantes, principalement les espèces *riparia, maxima, paludosa, acuta* et *pseudo-cyperus.* Nous

croyons donc qu'il s'agit, dans Virgile, sinon du genre entier, au moins de toutes les espèces qui habitent les marécages et les rives des fleuves.

CASIA.

Nec CASIA *liquidi corrumpitur usus olivi.*
GEORG. II, 466.

Κασία des Grecs.
Casia de Pline (*lib.* XVI, *cap.* 32).
Laurus Cassia? (Linn. *gen.* 700).

Virgile parle ici d'un aromate de luxe, inaccessible aux facultés pécuniaires d'un simple cultivateur. Il s'agit de la κασία des Grecs, substance que Théophraste fait venir d'Arabie, et qu'il semble comparer à la canelle. De quel arbrisseau était-ce l'écorce? Probablement du *Laurus Cassia* (L.), *cassia lignea* des officines.

CASIA. *Herbacea.* — *Humilis.* — *Viridis.* — *Suavis.*

Tum CASIA, *atque* ALIIS *intexens* SUAVIBUS HERBIS.
ECL. II, 49.
Vix HUMILES *apibus* CASIAS *roremque ministrat.*
GEORG. II, 213.
Hæc circum CASIÆ VIRIDES, *et olentia late*
Serpylla. GEORG. IV, 30.
.... *Pascuntur* (*apes*)............
Et glaucas salices, CASIAMQUE. GEORG. IV, 184.
Subjiciunt fragmenta, thymum CASIASQUE RECENTES.
GEORG. IV, 304.
Narcissum CASIAMQUE, HERBAS *incendit* OLENTES.
CIR. 370.

Κνέωρον ou Θυμελαία des Grecs.
Coccum gnidium de Pline (*lib.* XXVII, *cap.* 9).
Daphne Gnidium (Linn. *gen.* 664).
Le Garou poivre-de-montagne.

En lisant avec attention ces différents passages, on voit bien que Virgile n'a pu donner au mot *casia* le même sens que dans l'article précédent.

Il s'agit ici d'une plante peu élevée, herbacée, très commune en Italie; odorante, il est vrai, mais nullement recherchée comme aromate. Le peuple l'avait appelée *casia*, par allusion à la κασία véritable, comme, de nos jours encore, les jardiniers appellent baume une simple menthe cultivée.

Quelle sera cette plante?

Dans le vague des conjectures, les uns avaient désigné la lavande, d'autres le romarin, d'autres un genêt appelé par Bauhin *Spartium triphyllum*. Tournefort (1) crut l'avoir découverte dans l'*Osyris alba*, qu'il nomma, d'après ce système, *Casia poetica*. Mais Pline décrit une *osyris* (2), qui est celle des botanistes modernes; il parle de la *casia* dans un autre passage.

Martyn sera notre guide. Il a observé que Pline regarde comme identique le *cneorum* et la *casia*. Reste à chercher le *cneorum*. Or, Pline dit encore (3) que l'on appelle *cneorum* la thymélée qui porte les *grana gnidia*. Dioscoride, en traitant de la thymélée, n'est pas moins positif. Cette plante, dit-il, porte les grains gnidiens, et sa feuille se nomme *cneoron*.

La seconde espèce de *casia* est donc le *Thymelæa foliis lini* de C. Bauhin, *Daphne Gnidium* de Linné, seule plante qui réunisse tous les caractères voulus; car c'est au hasard, et seulement pour utiliser, selon son usage, un mot déja connu, que Linné a fait de *Cneorum* un des noms spécifiques du genre *Daphne*.

Le nom grec θυμελαία, olivier-thym, exprime fidèlement l'odeur de la plante et la forme de ses feuilles.

CASTANEA. *Alta*.

.... *Ut* ALTÆ
CASTANEÆ, *nemorumque Jovi quæ maxima frondet*
Æsculus. GEORG. II, 15.

CASTANEÆ *fagus, ornusque incanuit albo*
Flore pyri. GEORG. II, 71.

Καστανάϊκὴ καρύα des Grecs.

Castanea vulgaris (Décand. Fl. Fr. 2114).

(1) *Instit. rei herb. Append.* p. 664. (2) *Plin. lib. XXVII, cap.* 12.
(3) Pline, *lib. XIII, cap.* 20.

Fagus Castanea (Linn. *gen.* 1448).

Le Châtaignier.

Cet arbre, dont le nom grec signifie noyer de Castane, avait été rapporté de Castana, ville du Pont; et l'on avait comparé son fruit à la noix, avec laquelle il n'a guère de ressemblance, si ce n'est quand l'un et l'autre sont encore revêtus de leur brou.

Alta est une qualification très juste pour l'un des plus beaux arbres de nos forêts.

CASTANEA NUX. — CASTANEA. *Mollis*. — *Hirsuta*.

> .... *Sunt nobis mitia poma,*
> CASTANEÆ MOLLES, *et pressi copia lactis.*
> ECL. I, 82.
>
> *Ipse ego cana legam tenera lanugine mala,*
> CASTANEASQUE NUCES. ECL. II, 52.
>
> *Stant et juniperi, et* CASTANEÆ HIRSUTÆ.
> ECL. VII, 53.

Καστανaϊκὸν κάρυον, Κάστανον des Grecs.

Fruits du *Fagus Castanea*.

La Châtaigne.

L'interpréte de Nicandre distingue quatre espéces de κάστανον, dont l'une est la châtaigne molle, τὸ μαλακόν. Servius, rejetant cette explication, en donne une bien moins naturelle encore, en supposant qu'il s'agit ici de châtaignes mûres; comme si la maturité de ce fruit ne lui laissait pas sa dureté. Il est plus simple de penser, et l'esprit général du passage l'indique, que par *molles* Virgile désigne des châtaignes cuites. *Hirsutæ* les dépeint dans leur enveloppe verte, effectivement hérissée.

Quand le mot *nux* est sous-entendu, on ne peut plus distinguer, que par la suite de la phrase, s'il s'agit du fruit ou de l'arbre.

Voyez CASTANEA.

CEDRUS. *Odorata. — Olens.*

.... Dant utile lignum,
Navigiis pinos, domibus CEDRUMQUE *cupressosque.*
GEORG. II, 443.
Disce et ODORATAM *stabulis adcendere* CEDRUM.
GEORG. III, 414.
Urit ODORATAM *nocturna in lumina* CEDRUM.
ÆN. VII, 13.
Quin etiam veterum effigies ex ordine avorum
Antiqua e CEDRO. ÆN. VII, 177.
.... Et OLENTEM *scindere* CEDRUM.
ÆN. XI, 137.

Κέδρος des Grecs.
Pinus Cedrus (Linn. *gen.* 1456).
Le Cèdre du Liban.

Le cèdre de Virgile est le fameux ארן des Écritures. Son bois est résineux, et développe en brûlant une odeur agréable; c'est cette propriété, qu'il partage avec beaucoup d'autres bois, qui seule a déterminé les auteurs du dictionnaire de Trévoux à faire venir son nom de κυώδης, *odorant*, qui dériverait, dit-on, de καίω, *je brûle* (1). Est-il possible qu'on s'arrête à des ressemblances aussi illusoires, et surtout qu'on ne veuille jamais chercher les étymologies d'un nom dans la langue de ceux qui, les premiers, ont connu la chose? En se rappelant toutes les idées de grandeur et de majesté attachées par les Orientaux au cèdre du Liban, toutes les comparaisons qu'ils en ont faites aux monarques et aux grands de la terre, peut-on ne pas reconnaître dans son nom la racine sémitique قدر, et notamment le nom d'action arabe KÈDR*oun*, KÈDR, puissance (2)?

Les Anciens regardaient le bois de cèdre comme incorruptible, et non sans quelque raison; car la résine qu'il contient retarde l'action destructive de l'air, et empêche les vers de l'attaquer. Cette incorruptibilité permettait d'en faire des statues qui ornaient les palais : *Quin etiam veterum*, etc.

Mais son principal usage était comme bois de charpente, soit dans les maisons, soit dans les temples. Voilà pourquoi

(1) Gloss. bot. de M. de Théis, p. 366. (2) Golius, *Lexic. Arab.* col. 1861.

Virgile, en parlant des forêts du Caucase, dit qu'elles fournissent des pins pour la construction des vaisseaux, *lignum utile navigiis*, et des cèdres pour celle des maisons, *domibus*. Il est aisé, d'après cela, de voir combien se sont trompés certains commentateurs, suivant lesquels notre poëte n'aurait voulu parler que l'oxycèdre, espèce de genévrier.

CENTAUREUM. *Graveolens.*

Cecropiumque thymum et GRAVEOLENTIA CENTAUREA.
GEORG. IV, 270.

Κενταύριον μέγα des Grecs.
Centaurea Centaurium (Linn. *gen*. 1331).
L'herbe des Centaures, la grande Centaurée, le Rhapontic.

Clusius dit que le suc de la racine de la grande centaurée est odorant. Cette plante, bien décrite par Dioscoride, est commune dans toute l'Europe.

CEPA. *Rubens.*

CEPA RUBENS, *sectique famem domat area porri.*
MOR. 84.

Κρόμμυον des Grecs.
Cepa vulgaris (Bauh. *Pin*. 71, 1.).
Cepa bulbo rotundo purpurascente (Lob. *Ic. tab*. 150, *f*. 1).
Allium Cepa, var. α (Décand. Fl. Fr. 1967).
L'Ognon rouge.

La forme arrondie de cette bulbe, semblable à une tête, lui a fait donner un nom dont le radical se retrouve à peu près dans toutes les langues, avec la même signification : *cep* en celtique, *kœpf* en teuton, ΚΕΦ-αλὴ en grec, CAP-*ut* en latin, etc.

L'épithète de *rubens*, qui se trouve dans le vers cité, permet de préciser la variété que nous indiquons. En effet, sa bulbe, recouverte de tuniques rouges, lui a valu le surnom de *purpurascens*.

CERASUS.

Principio arboribus varia est natura creandis.
....

Pullulat ab radice aliis densissima sylva,
Ut CERASIS, *ulmisque.* GEORG. II, 18.

Κέρασος des Grecs.
Cerasus vulgaris (Mill. Dict. n° 1).
Prunus Cerasus (Linn. *gen.* 679, var. α, β, γ).
Le Cerisier.

Le cerisier a été apporté en Italie par Lucullus, environ 64 ans avant J.-C. Son nom lui a été donné parcequ'il est originaire de Cérasonte, en Asie mineure. Le sol de l'Europe lui a si bien convenu, qu'on l'y trouve naturalisé sous presque toutes les latitudes. Son nom de *cerasus* a été adopté par les Italiens, les Espagnols, les Anglais, les Allemands, etc., sauf les différences de terminaison.

Tout le monde a pu observer que le pied des cerisiers est couvert de nombreux rejetons : *Pullulat ab radice densissima sylva.*

CERINTHA. *Ignobilis.*

.... *Huc tu jussos adsperge sapores,*
Trita melisphylla, et CERINTHÆ IGNOBILE GRAMEN.
GEORG. IV, 63.

Κήρινθον des Grecs.
Cerinthe major? (Linn. *gen.* 195).
Le grand Mélinet.

On paraît s'accorder à croire, d'après la tradition nominale, que la *cerintha* de Virgile est identique avec la *cerinthe* de Pline, le *Cerinthe major* des Modernes. Il y a pourtant lieu de s'étonner que notre poëte ait donné à l'une des plus grandes borraginées d'Europe, le nom de *gramen ignobile,* qui ne devrait guère s'appliquer qu'à une petite plante. Aussi Noël (1) donne-t-il pour *cerintha* le mot pâquerette.

Le *Cerinthe* se trouve en Italie et dans le midi de la France.

CHRYSANTHUS.

Nommé sans épithète, parmi les fleurs agréables.
CULEX, 404.

(1) Diction. lat.-fr. p. 164.

Χρυσάνθεμον des Grecs.

Chrysanthemum coronarium (Linn. *gen.* 1254).

Le Chrysanthême des couronnes.

Ce mot est de formation grecque, et signifie fleur d'or. Le χρυσανθέμον de Dioscoride est le même que celui de Théophraste; il se nomme chez les Modernes *Chrysanthemum coronarium.* Nous pensons que c'est la plante de Virgile. Il serait possible néanmoins que les poëtes latins eussent étendu ce nom de *chrysanthus* à plusieurs fleurs à disque jaune, de la famille des composées, et de la tribu des radiées.

CICUTA. *Fragilis.*

> *Est mihi* DISPARIBUS *septem compacta* CICUTIS
> *Fistula.* ECL. II, 37.
> *Hac te nos* FRAGILI *donabimus ante* CICUTA.
> ECL. V, 85.

Κώνειον des Grecs; ou plutôt ici, Κάλαμος, Σύριγξ.

Les tiges de plusieurs sortes d'ombellifères.

Théophraste et Dioscoride sont d'accord pour la description qu'ils donnent de la ciguë, *Conium maculatum* des Modernes. Pline n'est pas aussi clair que ces deux auteurs; car peu après avoir parlé des propriétés vénéneuses de la ciguë, il dit qu'on était dans l'usage, à Rome, de manger les tiges de cette plante; ce qui ne peut s'entendre que des tiges de fenouil, d'ache, d'angélique, etc., etc., regardées encore aujourd'hui comme aliment.

Au reste, tous les genres de cette famille sont voisins; les signes caractéristiques en paraissent si peu saillants à des yeux mal exercés, que tous les jours le peuple les confond, et qu'il est même résulté de cette erreur de nombreux accidents. Nul motif donc de s'étonner que les Latins aient réuni beaucoup de plantes sous la dénomination de *cicuta;* et je ne vois pas où Sprengel a pu reconnaître que Virgile entendît spécialement parler du *Cicuta virosa* (L.). Il ne s'occupe dans les vers cités que de flûtes pastorales : or, on donnait le nom de *cicuta* aux tuyaux formés par les tiges creuses de toutes les ombellifères,

comme celui de *culmi* ou *calami*, à ceux que fournissaient toutes les graminées.

COLOCASIUM.

Errantes hederas passim cum baccare, tellus,
Mixtaque ridenti COLOCASIA *fundet acantho.*
ECL. IV, 20.

Κολοκασίου γένος des Grecs.
Arum Colocasia (Linn. *gen.* 1387).

Il faut que le lecteur se transporte d'avance à l'article LOTUS, et consulte ce que nous y disons des espèces cotées VII et IX, c'est-à-dire du *Nymphæa Lotus* et de l'*Arum Colocasia*, plantes que les Anciens confondaient fréquemment sous le nom de *colocasium.*

Qu'on ne se flatte pas de décider avec exactitude celle que Virgile avait en vue.

D'une part, il semble naturel que, pour témoigner sa joie, à la naissance de l'enfant mystérieux, la Terre enfante ses plus belles productions. Un *Arum* qui ne fleurit presque jamais, peut-il être mis en balance avec les nymphéas et le luxe de leur floraison ?

De l'autre côté, l'on peut dire que le texte n'annonce pas non plus un si grand éclat. Ce sont de petits présents, *munuscula*, que la Terre offre à son roi ; ce sont les premiers, *prima*, et leur principal mérite est d'avoir été produits sans culture, *nullo cultu.* Elle fera davantage par la suite ; jusqu'à présent il ne s'agit que de feuillage ; le poëte parle de lierre, d'acanthe ; le mot de fleurs n'est prononcé que dans les vers suivants, et comme circonstance qui ajoute à ce qu'il dit (1). Veut-on, parcequ'il est fait mention plus loin d'*amomum*, que ce soit

(1) Comme Virgile a mis ici le *baccar* avec le lierre et l'acanthe, les raisons du second système sont affaiblies ; ou si elles sont bonnes, elles rendent douteuse notre opinion sur le *baccar* (Voyez ce mot). A moins que nous n'ayons bien caractérisé le *baccar* de Pline, mais que celui de Virgile ne soit quelque autre plante moins remarquable.

une plante odoriférante? point d'obstacle encore. L'*Arum Colocasia* a été nommé, par les Arabes, GINGEMBRE d'Égypte.

Entre ces deux opinions, également soutenables, nous adoptons, mais sans la garantir, celle que nous venons de développer la dernière : entraînés, en cela, par l'exemple de Sprengel et l'autorité d'Anguillara.

CORIANDRUM.

.... *Et exiguo* CORIANDRA *trementia filo.*
MOR. 90.

Κόριον des Grecs.
Coriandrum sativum (Linn. *gen.* 367).
La Coriandre.

Par ces mots, *exiguo trementia filo*, Virgile a voulu exprimer la délicatesse des tiges, qui sont presque filiformes.

CORNUM. *Lapidosum.*

.... (*Sæpe videmus*) *insita mala*
Ferre pyrum, et prunis LAPIDOSA *rubescere* CORNA.
GEORG. II, 34.
Victum infelicem, baccas, LAPIDOSAQUE CORNA,
Dant rami. ÆN. III, 649.

En grec, Κράνειον.
Fruit du *Cornus mas* (Linn.).
La Cornouille.

Virgile, en parlant de la greffe du cornouiller sur le prunier, indique naturellement que la cornouille ne passait pas pour un fruit méprisable. On peut, en effet, s'étonner du discrédit où est tombé chez nous ce joli fruit, qui joint à la forme élégante de l'olive l'agréable couleur de la cerise, et dont la saveur même n'est point ingrate si l'on attend une parfaite maturité. Ce qui l'a pu faire exclure du nombre des aliments, c'est, sans doute, son extrême astringence.

Lapidosum est une épithète relative à la dureté de son noyau.
Voyez CORNUS.

CORNUS. *Bello bona.*

At myrtus validis hastilibus, et BONA BELLO
CORNUS. GEORG. II, 448.
Conjecto sternit jaculo : volat Itala CORNUS
Aera per tenerum. ÆN. IX, 698.

Κρανεία, Κρανία des Grecs.
Cornus mas (Linn. *gen.* 194).
Le Cornouiller mâle.

On croit, non sans quelque raison, que le nom de cet arbre lui vient de la dureté de son bois, comparable à celle de la corne.

Il faut pourtant observer que le mot latin *cornu* ne saurait être la racine de ce nom, puisque le cornouiller s'appelait déja en grec κρανεία. D'une autre part, κρανεία a bien aussi de l'analogie avec κέρας, corne; mais κέρας prend dans ses créments un T au lieu d'un N, ce qui forme une différence assez importante.

Tout est facile à concilier ici. La racine sémitique قرن (KaRN) a fait naître chez les Grecs les deux mots de κρανεία et de κέρας, le second plus éloigné que le premier de l'analogie primitive; et chez les Latins elle a produit *cornu* et *cornus*, mots aussi voisins qu'il est possible (1).

La dureté du bois de cornouiller, considéré presque comme une substance cornée, le rendait éminemment propre aux usages de la guerre, et sur-tout à former des manches de haches, de piques, de javelots, qu'il était fort difficile de briser.

CORYLUS. *Densa.* — *Dura.*

Hic inter DENSAS CORYLOS. ECL. I, 14.
Hic CORYLIS *mixtas inter consedimus ulmos.*
ECL. V, 3.

(1) Cette racine CARN ou CORN, que nous représentons ici comme sémitique, pourrait, à plus juste titre, être appelée universelle. On la retrouve, en effet, dans toute la famille des langues du nord, mais sous la forme HORN (de même que COUBAN a formé en grec HYPAN ou HYPAN-*is*, que GART ou GART-*en* a fait en latin HORT-*us*, que GERMAN-*us* est devenu en espagnol HERMAN-*o*, etc.).

.... *Et* DURÆ CORYLI *nascuntur.* GEORG. II, 65.
Neve inter vites CORYLUM *sere.* GEORG. II, 299.

En grec, Καρύα λεπτὴ, Καρύα ἡρακλεωτικὴ ou ποντικὴ.
Corylus Avellana (Linn. *gen.* 1450).
Le Coudrier, le Noisetier.

Densa ne signifie probablement que la proximité relative de plusieurs coudriers formant un bocage; c'est une circonstance, et non un adjectif caractéristique. Autrement, on peut, si l'on veut, l'entendre des rameaux et du feuillage de cet arbre, qui forme des massifs épais dans les bois.

Jamais, au reste, le coudrier n'eut chez les Anciens la même célébrité que chez nos aïeux. Il n'y a guère de conte de troubadour, ni de vieille chanson française, qui ne parle de la coudraie ou coudrette, *coryletum.* Le noisetier y fait, avec le romarin et la fougère, presque tous les frais du paysage.

CROCUS. *Rubens.* — *Odoratus.*

.... *Nonne vides,* CROCEOS *ut Tmolus* ODORES
Mittit. GEORG. I, 56.
Et glaucas salices, casiamque, CROCUMQUE RUBENTEM.
GEORG. IV, 182.
.... *Et hic Cilici* CROCUS *editus arvo.*
CULEX, 400.

Κρόκος et Κρόκον des Grecs.
Crocus sativus (Linn. *gen.* 75).
Le Safran.

On trouve le safran croissant spontanément à Saint-Jean-de-Maurienne, selon Allioni. On le cultive en France dans le Gâtinais, en Espagne dans la Manche et dans le royaume de Murcie. Originaire du Levant, d'où on le tirait autrefois, il est même encore connu dans le commerce sous le nom de safran oriental. Cette plante fut rapportée au temps des croisades, et propagée dans plusieurs parties de l'Europe où elle n'avait pas encore pénétré. Son nom n'est autre chose que le féminin صفراء, *safrâ'*, de l'adjectif arabe أصفر, jaune.

CRUSTUMIUM.

.... *Nec surculus idem*
CRUSTUMIIS, *Syriisque piris.* GEORG. II, 88.

En grec, Ἀπίου γένος.
Variété des fruits du *Pyrus communis* (L.).
La Poire perle. Voyez PYRUM.

CUCUMIS. *Cæruleus.* — *Tortus.*

.... TORTUSQUE *per herbam*
Cresceret in ventrem CUCUMIS. GEORG. IV, 122.
Et pendens junco CÆRULEUS CUCUMIS.
COP. 22.

Σίκυος ou Σίκυς ἥμερος des Grecs.
Cucumis sativus (Linn. *gen.* 1479).
Le Concombre cultivé.

Les personnes qui se sont occupées de jardinage savent combien est variée la couleur du fruit des cucurbitacées; on connaît, par exemple, des concombres jaunes, verts, glauques. Il n'est donc pas impossible qu'il y en ait eu quelque variété bleuâtre. On sait, d'ailleurs, que les Anciens étaient loin d'être aussi bien fixés que nous sur les noms qui peignent les couleurs.

Nous adoptons, pour *cucumis*, l'étymologie proposée par M. de Théis, c'est-à-dire CUCC, chose creuse en celtique.

CUCURBITA. *Gravis.*

Et GRAVIS *in latum demissa* CUCURBITA *ventrem.*
MOR. 77.

Κολοκύνθη des Grecs.
Cucurbita maxima (Tourn. *Instit.* pag. 106, n° 2, t. 34).
Cucurbita Pepo (Linn. *gen.* 1478).
La Citrouille, le Potiron.

La grosseur et le poids de ce fruit lui méritaient bien le surnom de *gravis;* on a vu des citrouilles qui pesaient un quintal. Qui ne connaît, à ce propos, la jolie fable de La Fontaine?

Quant à l'étymologie de *cucurbita*, elle est fort simple. Ce mot vient du verbe *curvare*, avec le redoublement autrefois usité (1). Aussi le potiron a-t-il porté, en français, les noms de courve et de courge.

Peut-être aussi, formé des deux radicaux CUC et CURV, le mot *cuc-curbita* signifie-t-il chose creuse et courbe.

CUPRESSUS et CYPARISSUS. *Idæa.* — *Atra.* — *Conifera.* — *Feralis.* — *Læta.*

> *Et* TENERAM *ab radice ferens, Sylvane,* CUPRESSUM.
> GEORG. I, 20.
>
> *Præterea genus haud unum nec fortibus ulmis*
> .... *nec* IDÆIS CYPARISSIS.
> GEORG. II, 84.
>
> .... *Dant utile lignum*
> .... *domibus cedrumque* CUPRESSOSQUE.
> GEORG. II, 443.
>
> .... ANTIQUA CUPRESSUS,
> *Religione patrum multos servata per annos.*
> ÆN. II, 715.
>
> .... *Stant manibus aræ,*
> *Cæruleis mœstæ vittis,* ATRAQUE CUPRESSO.
> ÆN. III, 64.
>
> *Aeriæ quercus aut* CONIFERÆ CYPARISSI.
> ÆN. III, 680.
>
> .... *Et* FERALES *ante* CUPRESSOS
> *Constituunt.* ÆN. VI, 216.
>
> *Ilicis et nigræ species, et* LÆTA CUPRESSUS.
> CULEX, 138.

Κυπάρισσος des Grecs (Hom. *Odyss.* E, 64).
Cupressus sempervirens (Linn. *gen.* 1458).
Le Cyprès.

Cupressus est la forme latine, et *cyparissus* la forme grecque,

(1) Le redoublement, qui n'a plus lieu que dans un petit nombre de verbes latins (*curro, cucurri; fallo, fefelli,* etc.), a dû être primitivement bien plus fréquent, à l'exemple du grec et du samskrit.

du nom du cyprès. Peut-être ces mots viennent-ils de Κύπρος, Chypre; l'arbre dont nous parlons ayant été fort commun dans cette île.

Il se trouvait aussi sur l'Ida de Crète, ou de Troade, et peut-être sur tous deux. De là l'épithète *idæa*. On lui donne celle d'*atra*, à cause de la couleur sombre de son feuillage; celle de *conifera*, en raison de ses fruits, nommés par les Grecs κῶνοι, et par les Latins *coni*.

Celle de *feralis* n'a pas besoin de commentaire. On connaît assez le rôle que jouait le cyprès dans les funérailles. La religion s'était emparée de cet arbre, et l'avait consacré spécialement aux dieux infernaux. Virgile place cependant un vieux cyprès à côté d'un autel de Cérès (1); mais tout porte à croire qu'il s'agit de Cérès μέλαινα ou καβειρικὴ, divinité très lugubre.

Nous ne parlons pas de l'adjectif *tenera* (qui doit se traduire par jeune), pas plus que d'*antiqua*. Ces épithètes sont purement circonstancielles, et n'ont rien de caractéristique.

Mais quant à la qualification de *læta*, donnée au cyprès dans le *Culex*, rien ne semble d'abord plus bizarre; aussi a-t-on beaucoup discuté sur ce sujet. Les uns prétendent qu'il faut lire *lethæa*, en remplaçant le monosyllabe ET par une virgule: correction assez ingénieuse. Les autres, s'appuyant de l'autorité d'Aristénète, essaient de prouver que le cyprès était au nombre des arbres heureux. Pour nous, nous croyons que *læta*, dans le vers cité, signifie uniquement vigoureux; et, en effet, il n'est pas d'arbre qui présente une plus belle végétation.

CYTISUS. *Florens.*

.... *Non me pascente, capellæ,*
FLORENTEM CYTISUM...... *carpetis.* ECL. I, 79.
FLORENTEM CYTISUM *sequitur lasciva capella.*
ECL. II, 64.
Sic CYTISO *pastæ distentent ubera vaccæ.*
ECL. IX, 31.

(1) *Æn. II*, 715.

Nec CYTISO *saturantur apes, nec fronde capellæ.*
ECL. X, 30.
Tondentur CYTISI. GEORG. II, 431.
At cui lactis amor, CYTISUM..............
Ipse manu........ferat. GEORG. III, 394.

Κύτισος des Grecs.
Cytisus Marantæ? (Lob. *ic.* 2, *tab.* 46).
Medicago arborea? (Linn. *gen.* 1191).
La Luzerne en arbre?

Il faudrait, pour prononcer sur cette plante, des données plus fixes et plus étendues que celles que nous avons. Il est en général fort difficile de déterminer le nom moderne d'une plante mentionnée par un poëte; car à défaut de description, c'est souvent sur une épithète qu'on est forcé d'asseoir son jugement. Virgile nous apprend seulement que le cytise plaisait aux chèvres, qu'il leur donnait du lait, et que les abeilles en étaient friandes. Columelle, sans décrire la plante, parle de sa culture.

Martyn décide que le *cytisus* de Virgile est le *Cytisus Marantæ* des botanistes, et Sprengel et M. Amoreux y reconnaissent le *Medicago arborea* (L.), ce qui revient au même. Ne voyant pas de preuves négatives, nous adoptons l'opinion de ces savants, sans la donner pour certaine.

D.

DICTAMNUM ou DICTAMNUS. *Flore purpureo.* — *Foliis puberibus.*

DICTAMNUM *genetrix cretea carpit ab Ida,*
PUBERIBUS *caulem* FOLIIS *et* FLORE COMANTEM
PURPUREO: *non illa feris incognita capris.*
ÆN. XII, 412.

Δίκταμνος, Δίκταμνον, Δίκταμον des Grecs.

Dictamnum de Pline.

Origanum Dictamnus (Linn. *gen.* 981).

Le dictamne est l'une des plantes les plus célèbres de l'antiquité, et l'une des mieux décrites par Virgile: Hippocrate, Théophraste, Pline et ses successeurs, en célèbrent les vertus. Bien que cette labiée croisse ailleurs qu'en Crête, les Anciens n'estimaient que celle qu'on récoltait sur le mont Ida. Les Modernes ne l'emploient guère, l'expérience ayant prouvé combien ses propriétés avaient été exagérées.

On doit regretter que Linné ait disposé du nom de *Dictamnus*, pour un genre de plante (1) qui n'a aucun rapport avec la plante de Virgile. Sans cet abus, les botanistes eussent eu plus souvent l'occasion de se rappeler le dictamne, et les vers immortels où le poëte latin l'a décrit avec autant d'élégance que de précision.

DUMUS, DUMETUM.

Ter centum nivei tondent DUMETA *juvenci.*
GEORG. I, 15.

Horrentesque rubos et amantes ardua DUMOS.
GEORG. III, 315.

Jam sylvis DUMISQUE *vagæ, jam vallibus abdunt*
Corpora (*capellæ*). CULEX, 47 (2).

Βάτος, ou plutôt Ἀκανθεὼν des Grecs.

Broussailles.

Dumetum, lieu rempli de *dumus*. Mais ces deux expressions deviennent souvent synonymes. La cause en est que les *dumus* ne sont point une plante particulière. Ce mot, d'une signification très vague, s'entend d'un buisson ou d'un assemblage de buissons, le plus souvent épineux. Du reste, on peut l'appliquer à des *Rubus*, des *Cratægus*, des *Lycium*, etc., avec une égale vraisemblance.

(1) La fraxinelle.

(2) Le mot *dumus* est employé fréquemment dans les ouvrages du poëte latin; nous n'avons pas cru nécessaire de citer tous les passages où on le trouve. Il en est de même du mot *laurus* et de plusieurs autres.

E.

EBENUM ou EBENUS. *Nigrum.*

.... *Sola India* NIGRUM
Fert EBENUM. GEORG. II, 117.

הבן des Hébreux.
Ἔβενος ou Ἔβελος des Grecs.
ابنوس des Arabes.
Diospyros Ebenum?
——— *Ebenaster?* } (Pers. *Synops. gen.* 2250).
——— *melanoxylon?*
L'Ébène.

L'Inde seule fournit l'ébène, dit le poëte. Les Anciens distinguaient pourtant un ébène d'Éthiopie; mais il existe un passage d'Hérodote qui confond évidemment cette espèce avec l'autre (1). Le nom d'Éthiopie avait une signification large et mal définie (2).

Malgré les voyages entrepris dans l'Inde par un grand nombre de botanistes éclairés, on n'a pu savoir que fort tard à quel arbre il fallait rapporter le bois d'ébène. Il paraît certain, maintenant, que c'est à un arbre du genre *Diospyros*.

Un ouvrage sur la matière médicale, récemment imprimé à Madras (3), dit que l'ébène est le bois de l'arbre nommé en tamoul *atcha maroum*, qui croît en abondance dans le Gangam-Circars, le Bérar, et même dans l'île de Ceylan, où les naturels l'appellent *naugagaha*. C'est, ajoute le savant anglais, le *Diospyros Ebenaster* de Kœnig.

(1) Hérod. *lib. III, cap.* 97.
(2) Éthiopie ne veut dire qu'un pays où les visages sont brûlés du soleil.
(3) *Materia medica, by Whitelaw Ainslie.* Madras, 1813.

Quant au nom que les Grecs et les Latins ont donné à cet arbre, et qu'il porte encore dans toutes les langues de l'Europe, il vient de l'homonyme hébreu *hâbân*, comme on a pu le voir. Au contraire, son nom arabe, *abnous*, n'a point le caractère primitif; ce n'est que la transcription littérale d'ἔβενος.

EBULUS. *Baccis sanguineis.*

Pan, deus Arcadiæ, venit, quem vidimus ipsi
SANGUINEIS EBULI BACCIS *minioque rubentem.*
ECL. X, 27.

Χαμαιάκτη des Grecs.
Sambucus Ebulus (Linn. *gen.* 505).
L'Hièble ou Yèble.

Les bayes de l'hièble servent en teinture. Quand elles sont parfaitement mûres, elles donnent un suc dont la couleur ne peut mieux être comparée qu'à celle du sang.

EDERA. Voyez HEDERA.

ELLEBORUS. *Gravis.*

Scillamque, ELLEBOROSQUE GRAVES, *nigrumque bitumen.*
GEORG. III, 451.

Ἐλλέβορος des Grecs.
Helleborus niger (Linn. *gen.* 956).
L'Ellébore noir.

Dioscoride parle des propriétés de l'ellébore dans le même sens que Virgile, et les Modernes le font entrer encore dans la composition des pommades anti-psoriques.

L'adjectif *gravis* que quelques savants pensent devoir s'appliquer à l'odeur, doit, suivant nous, rappeler les effets malfaiteurs de l'ellébore dont l'action commence par l'ivresse et l'appesantissement de la tête.

On prétend qu'ἐλλέβορος vient d'ἕλω (αἱρέω) et de βορά, et qu'il signifie nourriture mortifère. Nous ne sommes pas assez certains du contraire pour nier l'étymologie.

ERUCA.

Et venerem revocans ERUCA *morantem.*
MOR. 85.

Εὔζωμον des Grecs (1).

Brassica Eruca (Linn. *gen.* 1096).

La roquette, dit Dioscoride (2), est aphrodisiaque. Pline en parle dans le même sens; Columelle s'exprime ainsi dans son poëme des Jardins (3) :

Et, quæ frugifero seritur vicina Priapo,
Excitat ut veneri tardos eruca maritos.

Ovide dit aussi (4),

Nec minus erucas aptum vitare salaces.

Sans être aussi fameuse chez les Modernes, la roquette passe encore pour un stimulant.

Pline suppose que son nom lui a été donné *quod erodat*. C'est encore là une de ces étymologies à la manière des Anciens, c'est-à-dire absurdes (5). De deux choses l'une : ou bien *eruca* est un nom primitif, de souche étrusque ou latine, consacré depuis trop long-temps pour subir aujourd'hui l'analyse; ou c'est un dérivé du verbe grec ἐρεύγειν, et dont le sens est facile à saisir, la roquette ayant des propriétés carminatives.

ESCULUS. *Maxima.*

...... *Nemorumque Jovi quæ* MAXIMA *frondet*
ESCULUS. GEORG. II, 16.
ESCULUS *inprimis, quæ quantum vertice ad auras*

(1) L'εὔζωμον n'était que la semence de la roquette, dont on assaisonnait les ragoûts.

(2) Dioscorid. *lib. II, cap.* 134. (3) Columel. *lib. X, v.* 108.

(4) Ovid. *Rem. Am.* 799.

(5) Les Anciens ignoraient jusqu'aux plus simples règles de permutation étymologique. Dans leur manière de remonter aux origines des mots, ils semblent croire que toute lettre peut indifféremment se changer en toute autre. *Eruca*, tiré d'*erodo*, est un exemple, entre mille, de cette opinion erronée. Pline ne savait pas que si le *d* peut se changer en *t* et en *s*, le *c* en *g* (et même plus tard en *v* ou en *i*, suivant une marche et dans des cas qu'il serait trop long d'expliquer ici), le changement du *d* en *c* est d'une impossibilité complète et péremptoire. Le passage de la dentale à la gutturale est une aberration dont on ne trouverait pas un exemple, dans quelque langue que ce soit.

Ætherias, tantum radice in Tartara tendit.
GEORG. II, 291.

Φηγὸς de Théophraste? (*lib.* III, *cap.* 9).
Esculus de Pline?
Quercus Esculus? (Linn. *gen.* 1447).
Le Chêne *Esculus*.

S'il était certain que l'*esculus* de Virgile fût celui de Pline, il n'y aurait aucune difficulté sur sa détermination botanique.

Ce dernier *esculus* est, en effet, bien connu. C'est le φηγὸς de Théophraste; c'est notre *Quercus Esculus* (L.).

Le *fagus* de Pline est notre hêtre, et non pas un chêne; la description qu'il en donne le montre jusqu'à l'évidence. Or, c'est au contraire parmi les chênes que Théophraste range son φηγός. Pline aussi met son *esculus* entre le *quercus*, le *robur*, l'*ilex* et le *suber*. Tout s'accorde donc; et d'ailleurs l'étymologie d'*esculus* se tire fort bien d'*esca*, comme celle de φηγὸς de φάγω : analogie que les auteurs ont remarquée, et qui n'est pas déraisonnable.

Mais l'*esculus* de Pline est-il bien, je le répète, l'*esculus* de Virgile? Cette épithète de *maxima*, cette peinture d'un arbre qui touche à-la-fois aux cieux et au Tartare, convient-elle à l'une des plus petites espèces de chêne?

Il est certain que Pline regarde l'*esculus* comme rare en Italie, et que néanmoins Horace y en place de vastes forêts : *Daunia* (*portentum*) *in* LATIS *alit* ESCULETIS. Le poëte de Vénuse ne prenait-il pas ce mot dans un sens différent de celui du naturaliste? Et Virgile n'a-t-il pas pu faire de même?

On est cependant sûr qu'il n'entend pas ici parler de l'*ilex* ni du *suber*. Mais il y aurait des probabilités pour le chêne vrai (*Quercus Robur*), si Virgile ne plaçait en opposition, dans le même vers, le mot *quercus*, ce qui détruit radicalement cette hypothèse. Martyn a donc tort d'amener ici le *Quercus latifolia mas, brevi pediculo*, de Bauhin, en s'appuyant sur la correspondance des mots *latifolia* et *quæ maxima frondet;* car sa plante n'est qu'une variété, très peu distincte, du *Quercus Robur* (L.).

D.*

Dans cet état de la question, quelques botanistes se sont figuré que Virgile avait entendu parler du châtaignier. C'est une idée hardie, mais peu raisonnable.

Une solution ingénieuse, mais inadmissible, est celle des auteurs qui reconnaissent ici le noyer; car Virgile et Ovide le mentionnent positivement sous le nom de *nux*, et Pline l'appelle *juglans*. Il est vrai que le noyer fut consacré à Jupiter, et que son fruit fut comparé à celui du chêne; il est également vrai que la majesté de son port et la hauteur à laquelle il parvient s'accordent très bien avec la description que Virgile donne de son *æsculus;* mais toutes les raisons ne peuvent pas faire supposer que le poëte ait pu nommer ici *æsculus*, l'arbre qu'il nomme ailleurs *nux*, nom consacré par d'autres auteurs au siécle d'Auguste.

F.

FABA.

Vere FABIS *satio.* GEORG. I, 215.

Κύαμος des Grecs.
Faba vulgaris (Mœnch. Meth. 150).
Vicia Faba (Linn. *gen.* 1187).
La Féve de marais (1).

La féve est originaire de la Perse; on la trouve aujourd'hui dans la plus grande partie de l'Europe. Les Égyptiens passent pour s'être les premiers livrés à cette culture. Les Romains es-

(1) Cette dénomination, dont un étranger pourrait à bon droit s'étonner, puisque la féve n'affectionne pas, plus que les autres papilionacées, les terrains marécageux, tient uniquement à une particularité locale. Les terrains voisins des murs de Paris, où l'on cultivait les légumes nécessaires à la consommation de cette capitale, étant autrefois bas et humides, le peuple s'y était habitué à regarder comme synonymes MARAIS et JARDIN POTAGER. Cet abus du mot marais, employé pour jardin, a même formé l'expression barbare de MARAICHER, *olitor.*

timaient beaucoup la féve, et Pline lui donne le premier rang parmi les légumes.

Il n'est sorte de folies qu'on n'ait débitées sur la défense que Pythagore en faisait à ses disciples. Chacun sait pourtant que les suffrages populaires se donnaient autrefois par féves et non par boules; la féve était devenue le symbole des emplois publics; et le sens du précepte n'a rien d'obscur, dans la bouche d'un sage qui ne voyait qu'avec mépris les jouissances de l'ambition.

FAGUS. *Patula.* — *Densa.* — *Umbroso cacumine.* — *Alta.*

> *Tityre, tu* PATULÆ *recubans sub tegmine* FAGI.
> ECL. I, 1.
> *Tantum inter* DENSAS, UMBROSA CACUMINA, FAGOS.
> ECL. II, 3.
> *Aut hic ad* VETERES FAGOS. ECL. III, 12.
> *Cæditur et tilia ante jugo levis,* ALTAQUE FAGUS.
> GEORG. I, 173.
> .... *Inseritur*
> *Castaneæ* FAGUS. GEORG. II, 71.

ὀξύα de Théophraste (*lib.* III, *cap.* 10).
Φηγὸς de Dioscoride (*lib.* I, *cap.* 121).
Fagus sylvatica (Linn. *gen.* 1448).
Le Hêtre.

Le hêtre est l'un des plus beaux arbres des forêts de l'ancien Continent; il est très commun en Europe; son nom de *fagus* (dérivé de φάγω, je mange) indique que ses fruits servaient jadis à la nourriture des hommes. Les Modernes qui nomment ces fruits FAÎNES (*faginæ*, sous-entendu *glandes*), en retirent une huile qui sert à une foule d'usages, et qui, pour certaines de nos provinces, est devenue une branche de commerce fort importante. Le *fagus* de Pline est le même que celui de Virgile et des Modernes; ce qu'il en dit, liv. XVI, chap. 6, ne permet pas d'en douter, et sur-tout cette particularité: *Fagi glans, nuclei similis, triangulâ cute includitur.* Les épithètes du poëte

romain sont, de tous points, applicables à notre hêtre. C'est, après le chêne, le plus bel arbre de nos forêts. Il s'élève fort haut, *fagus alta;* ses rameaux sont développés, *patula;* son feuillage, touffu, *densa;* impénétrable aux rayons du soleil, *umbroso cacumine.* Il vit aussi long-temps que le chêne, et peut mériter souvent l'épithète de *vetus*, antique, que lui donne Virgile.

Le *fagus* des Latins n'est point le même arbre que le φήγος de Théophraste. Cet auteur (1) dit que le φήγος est une espèce de chêne; il est hors de notre sujet de chercher à en fixer l'espèce, qu'on a indiquée dans les chênes à glands doux. Voyez Esculus.

FAR. *Flavum. — Robustum.*

> *Aut ibi* FLAVA *seres, mutato sidere,* FARRA.
> Georg. I, 73.
> *At si triticeam in messem,* ROBUSTAQUE FARRA,
> *Exercebis humum.* Georg. I, 219.

Ζεία ou Ζία des Grecs (Hom. *Iliad.* E, 196).
Triticum Spelta (Linn. *gen.* 130).
Triticum sativum, var. 5 (Kœl.).
La grande Épeautre.

Bien que *far* paraisse signifier ici bled en général, on doit regarder comme à peu près certain que le *far* était cette espèce de froment nommée par les Modernes *Triticum Spelta*, et par les Grecs ζεία ou ζία. Dioscoride (2) distingue deux espèces de *zea:* l'un simple μονοκόκκος, *Triticum monococcum;* l'autre double, δικόκκος, *Triticum Spelta.* Cette dernière espèce est encore de nos jours nommée *farra* dans le Frioul; c'est sous ce même nom de *farra* qu'elle est connue, suivant Bélon, dans les environs d'Alexandrie.

Homère fait mention du *zea*, ainsi que Théophraste. Ce dernier lui donne l'épithète de robuste, que Virgile attribue aussi à son *far.*

Quant à la plante nommée par Homère ὄλυρα, et qu'on a

(1) Théoph. *lib. II, cap.* 9. (2) Math. sur Diosc. *lib. II, cap.* 94.

crue être l'*arinca* de Pline, il paraît que c'est une espèce de seigle (*Secale*) appelée encore, dans certaines parties de l'Italie, *olira*. Cependant Sprengel juge que l'ὄλυρα est le *Triticum Spelta*, et, par une idée hardie et neuve, il suppose que le ζεία est le *Zea Maïs* (L.)

FASELUS. *Vilis.*

Si vero viciamque seres, VILEMQUE FASELUM.

GEORG. II, 227.

Φασίολος des Grecs.

Phaseolus vulgaris (Linn. *gen.* 1180, var. α).

En vieux français, les Fasioles.

Le Haricot.

Le haricot, dont on connaît une foule de variétés, produites par la culture, est originaire de la Perse, comme la fève, dont il partage souvent le rôle (1) et même le nom (2).

Il est plus que probable que ses différentes dénominations grecques φασίολος, φασήολος, φασῖλος, sont autant de diminutifs du mot φασῆλος, chaloupe, petite barque allongée; car le haricot affecte visiblement cette forme. On ne sait s'il faut rapporter à la plante dont nous nous occupons ici le σμῖλαξ κηπαῖα, ou si l'autorité de Dioscoride ne doit pas faire considérer ce *smilax* comme notre asperge.

FERULA.

FLORENTES FERULAS............. *quassans.*

ECL. X, 25.

Νάρθηξ des Grecs.

Ferula communis (Linn. *gen.* 475).

C'est sur l'autorité de Sprengel que nous adoptons le *Ferula communis* comme étant l'espèce virgilienne. Cependant nous croyons devoir faire remarquer que Tournefort, dans son

(1) Son exiguité le rendait préférable à la fève quand on avait à recueillir des votes nombreux; ses couleurs, plus variées, permettaient aussi de le faire servir à distinguer les votes positifs et négatifs.

(2) En Lorraine, le haricot n'est généralement appelé que petite fève.

voyage du Levant, dit avoir rencontré fréquemment, en Grèce, une férule qu'il nomme *orientalis*, dont les tiges sont assez fortes pour servir d'appui, mais tellement légères qu'elles ne surchargent point la main, et qu'on pourrait impunément en frapper quelqu'un sans courir le risque de le blesser : ce qui explique pourquoi on s'en servait dans les bacchanales, qui n'étaient point des combats, mais des fêtes.

Le mot *ferula* vient de *ferire*, frapper. On corrigeait les écoliers avec la tige séchée de cette plante, vraiment plus effrayante que redoutable. C'est par allusion à cet usage que Martial l'appelle, quelque part, le sceptre des pédagogues, et qu'il lui fait dire dans un autre passage :

Invisæ nimium pueris, gratæque magistris
Clara Prometheo munere ligna sumus.

Juvénal a dit aussi :

Et nos ergo manum FERULÆ *subduximus......*
SAT. I, 15.

FILIX. *Aratris invisa.*

Et FILICEM *curvis* INVISAM *pascit* ARATRIS.
GEORG. II, 189.
Et multa duram stipula FILICUMQUE *maniplis*
Sternere subter humum. GEORG. III, 297.

Πτερὶς ou Πτερία des Grecs.
Filix fœmina (Dod. Pempt. 462).
Pteris aquilina (Linn. *gen.* 1626).
La grande Fougère, la Fougère femelle.

Cette fougère est la plus grande des espèces européennes; c'est elle que l'on désigne communément sous le nom de fougère. On la trouve dans les bruyères, dans les bois peu ombragés, et dans les champs, où elle annonce une mauvaise qualité de terroir.

Le nom de *filix* a été donné aux fougères, à cause des fibrilles radicales, qui imitent des fils. Le nom grèc πτερὶς, venu de πτερὸν, exprime la disposition empennée des folioles. Quant au nom spécifique d'*aquilina*, attribué par Linné à la fougère femelle, il vient d'une particularité remarquable : la racine de cette plante, dans sa coupe transversale, présente

la figure assez exacte d'une aigle à deux têtes; ce qui lui a valu en Allemagne le nom de fougère impériale.

FOLIUM SERICUM.

Velleraque ut foliis depectant tenuia SERES.
GEORG. II, 121.

Φύλλα τῆς μορέας des Grecs.
Folia Mori nigræ et albæ (Linn. *gen.* 1424).
Les feuilles du Mûrier.

Les savants ne s'accordent guère sur la véritable position du pays des Sères. On croit néanmoins qu'ils occupaient la partie la plus septentrionale de la Chine. Pline, qui nous apprend que le commerce de ces peuples consistait en fer et en pelleteries, qu'ils envoyaient en Europe (*Seres ad nos ferrum, cum vestibus suis pellibusque, mittunt*), dit en effet qu'à l'orient de la Scythie on trouve un grand désert, à l'extrémité duquel sont les Sères. L'autorité du naturaliste romain dispose donc à croire qu'il s'agit des Chinois septentrionaux, lesquels tiraient la soie de l'intérieur de leur pays, pour en faire le commerce avec l'Europe, par la Tartarie.

Le vers cité :

Velleraque ut foliis depectant tenuia Seres,

décrit la manière dont on supposait que la soie se faisait, et non la vraie manière dont elle se recueille. Les Romains du temps de Virgile croyaient que c'était un duvet venant naturellement sur les feuilles de certains arbres, et qu'après l'avoir détrempé, et récolté avec le peigne, on en formait un fil appelé par eux *vellus sericum*, du nom du pays qui passait pour le fournir. Pline (1) partageait encore cette opinion : *Seres*, dit-il, *lanicio sylvarum nobiles, perfusam aqua depectentes sylvarum canitiem*. Mais, peu après, on connut que la soie était l'ouvrage d'un ver nommé aujourd'hui *bombyx mori;* Pausanias (2) le décrit déja très bien. Constantin commença à faire grand usage des étoffes de soie, ce qui fut généralement blâmé comme un effet de son goût pour le faste et la mollesse; mais l'emploi

(1) Plin. VI, 17. (2) Pausan. *lib. VI.*

n'en devint général que sous l'empire de Justinien, époque où seulement, selon l'historien Zonare (1), les Romains commencèrent à fabriquer la soie, jusqu'alors apportée par les marchands de Perse.

Les feuilles de diverses espèces de mûriers peuvent servir à la nourriture des vers à soie; le mûrier blanc est pourtant celui qu'ils préfèrent. Originaire de la Chine, il n'est naturalisé, dit-on, en Europe que depuis l'introduction de l'insecte précieux dont l'existence y semble attachée. La fable de Pyrame et Thisbé ne pourrait-elle pas faire supposer que le *Morus alba* s'était montré jadis en Italie et en Grèce, mais qu'ayant disparu, par suite de diverses circonstances qui ne sont point sans exemples dans les fastes de l'histoire des plantes, le souvenir traditionnel a fait inventer la fable qui attribue au sang des deux amants la teinte lugubre des fruits du mûrier noir, le seul qui fût demeuré connu.

M. de Théis (2) fait dériver le mot grec μορέα du celtique *mor*, qui signifie noir. C'est de μορέα qu'est venu le nom de Morée, donné au Péloponnèse, vers le milieu du moyen âge, à l'époque où l'éducation des vers à soie devint une branche de commerce importante, dans cette province de l'empire d'Orient.

FRAXINUS. *Ingens.*

> FRAXINUS *in sylvis pulcherrima.* ECL. VII, 65.
> *Plantis et duræ coryli nascuntur, et* INGENS
> FRAXINUS. GEORG. II, 66.

Μελία des Grecs.

Fraxinus Ornus? (Linn. *gen.* 1597).

Fraxinus florifera? (Scop. Fl. carn. n° 1252; Déc. Fl. Fr. esp. 2466).

Le Frêne de Montpellier.

M. Dureau de la Malle, fils, pense que le *fraxinus* des Latins est la plante que nous indiquons, et que l'*ornus* des Latins, βουμελία des Grecs, est notre *Fraxinus excelsior*. Son autorité, que nous suivons à défaut de raisons précises, ne saurait nous

(1) *Ann.* LXIV, *cap.* 9. (2) Gloss. botan. p. 311.

empêcher de remarquer que le frêne à fleurs est un arbre médiocrement élevé, tandis que Virgile donne à son *fraxinus* l'épithète de grand, *ingens*.

Duhamel appelle l'arbre dont nous parlons, frêne de Théophraste. Il abonde en Italie.

FRUMENTUM.

FRUMENTA *in viridi stipula* LACTENTIA *turgent.*
GEORG. I, 315; et ailleurs.

Πυρὸς des Grecs.

Triticum hibernum (Linn. *gen.* 130).

Les Latins entendaient sous ce nom le froment, et, par extension, toutes les plantes céréales. Voyez FAR, TRITICUM.

FUCUS.

.... *Cera*
Spiramenta linunt, FUCOQUE *et floribus oras*
Explent. GEORG. IV, 39.

Φῦκος (τὸ) des Grecs.

Fucacées ou Thalassiophytes.

Les *Fucus*, que Linné appelait Algues marines, sont des plantes d'une nature différente de celle des autres végétaux. Ils vivent dans le fond des mers, d'où les tempêtes les arrachent, et les jettent sur les plages. On en connaît une foule d'espèces, qu'on a réunies en une famille, nommée, par M. Lamouroux, Thalassiophytes. Cet habile botaniste a jeté un grand jour sur l'histoire de ces singuliers végétaux, qui ne sont pas sans intérêt pour l'homme.

G.

GALBANUM. *Odoratum.*

GALBANEOQUE *agitare graves* NIDORE *chelydros.*
GEORG. III, 415.
Hic jam GALBANEOS *suadebo incendere* ODORES.
GEORG. IV, 264.

חלבנה des Hébreux.

Γαλβάνη ou Χαλβάνη des Grecs.

Gomme-résine du *Bubon Galbanum* (Linn. *gen.* 482).

Virgile n'a probablement jamais vu la plante qui produit le galbanum. C'est un arbrisseau toujours verd, qui croît en Afrique et en Asie, mais qu'on ne trouve dans les jardins botaniques de l'Europe que depuis deux ou trois siécles. Il est de la famille des ombellifères. Dioscoride avait déja dit que le galbanum découle d'un νάρθηξ de Syrie; et Pline, qui le copie, attribue cette résine à une *ferula* originaire du mont Amanus.

Le nom de *galbanum* vient de l'hébreu *khèlbenâh*, d'où les Grecs ont formé χαλβάνη. Le galbanum est regardé dans l'Écriture (1) comme un agréable parfum, ce qui ne doit pas surprendre, bien que son odeur nous déplaise; car le sens du goût, comme celui de l'odorat, a des lois arbitraires: on sait que La Peyrouse a séjourné chez un peuple à qui l'odeur de poisson pourri plaisait bien plus que celle des roses; et les Arabes nomment encore mêts des dieux, ce que nous appelons *stercus diaboli*.

Toutefois un lexicographe (2) assure que les Juifs ne différaient point d'opinion avec nous sur le *nidor* du galbanum, et que si on le faisait brûler parmi des aromates agréables, c'était pour enseigner qu'il fallait tolérer, parmi les bons, les faibles et les pécheurs d'Israël.

GENESTA. *Lenta.* — *Humilis.*

...... *Ut molle siler,* LENTÆQUE GENESTÆ.
GEORG. II, 12.

.... *Salices,* HUMILESQUE GENESTÆ.
GEORG. II, 434.

Σπάρτος, Σπάρτον, Σπάρτιον des Grecs.

Genista juncea (Lamarck, *Encycl.* vol. II, p. 617).

Spartium junceum (Linn. *gen.* 1116).

Le Genêt d'Espagne.

Le *Genista juncea*, connu vulgairement sous le nom im-

(1) *Exod. cap. XXX*, ℣ 34. (2) Alb. *Porta linguæ sanctæ.*

propre de genêt d'Espagne, est un arbrisseau très remarquable par la beauté de ses fleurs jaunes, et la couleur agréable de ses tiges, qui sont éminemment flexibles, *lentæ*. Il abonde dans la France méridionale, l'Espagne et l'Italie.

GLANS. *Querna.* — *Ilignea.* — *Chaonia.*

CHAONIAM *pingui* GLANDEM *mutavit arista.*
GEORG. I, 8.

...... *Quum jam* GLANDES *atque arbuta sacræ*
Deficerent sylvæ, et victum Dodona negaret.
GEORG. I, 149.

Sed tamen et QUERNAS GLANDES *tum stringere tempus.*
GEORG. I, 305.

CHAONIIQUE *patris* GLANDES. GEORG. II, 67.

.... GLANDEMQUE *sues fregere sub ulmis.*
GEORG. II, 72.

GLANDE *sues læti redeunt.* GEORG. II, 520.

Nec de CONCUSSA *tantum pluit* ILICE GLANDIS.
GEORG. IV, 81.

Βάλανος des Grecs.

Fruit de divers *Quercus* (Linn.).

Le Gland.

La fameuse forêt de Dodone, dont les chênes rendaient des oracles, était située en Épire; et l'Épire est souvent appelée Chaonie, du nom des Chaoniens, peuple qui l'avait autrefois conquise.

Voyez QUERCUS et ILEX.

H.

HEDERA. *Pallens.* — *Nigra.* — *Scandens.*

.... *Superaddita vitis*
Diffusos HEDERA *vestit* PALLENTE *corymbos.*
ECL. III, 39.

Pastores HEDERA *crescentem ornate poetam.*
ECL. VII, 25.

.... Atque hanc sine tempora circum
Inter victrices HEDERAM *tibi serpere lauros.*
ECL. VIII, 12.

Aut HEDERÆ *pandunt vestigia* NIGRÆ.
GEORG. II, 258.

.... HEDERÆQUE *ligantes*
Brachia................................
Ipsæque excedunt ad summa cacumina lentæ
Pinguntque aureolos viridi PALLORE *corymbos.*
CULEX, 140.

Κισσὸς, Κιττὸς des Grecs.

Helix des Latins.

Hedera Helix (Linn. *gen.* 395) et ses variétés.

Le Lierre.

Le lierre est l'une des plantes les mieux connues de l'antiquité. Outre les descriptions qu'on en trouve dans les plus anciens botanistes et dans les poëtes, on le voit sculpté sur une foule de monuments grecs et romains. Ainsi la difficulté n'est pas de reconnaître l'*hedera* de notre auteur, mais de concilier les diverses épithètes qui lui ont été appliquées, et qu'un grand poëte n'a pu donner au hasard.

Théophraste (1), et d'après lui Dioscoride (2) et Pline (3), ont distingué trois espèces de lierre, subdivisées elles-mêmes en plusieurs espèces. Les commentateurs n'ont pu parvenir à les déterminer toutes, mais il est certain que les Modernes n'ont donné le nom d'*Hedera* qu'à l'*helix* (4) de ces auteurs; c'est seulement de cette plante qu'il sera question dans cet article, car nous pensons que l'*hedera* auquel Virgile donne dans la VIIe églogue, vers 38, l'épithète d'*alba*, est une plante fort différente. Voyez HEDERA ALBA.

On ne connaît en Europe qu'une seule espèce d'*Hedera*, que

(1) Théophr. III, 18. (2) Diosc. II, 175. (3) Pline, XVI, 34.

(4) Le nom d'*helix*, employé par les auteurs, est proprement le mot grec ἕλιξ, entortillement, boucle, spirale, vrille, etc. C'est par une idée semblable que nos aïeux ont donné à cette plante le nom de LIERRE ou LIEUR (comme TROUVERRE pour TROUVEUR), arbre qui se lie ou s'attache. Sans cette étymologie, pour le dire en passant, on ne comprendrait pas pourquoi les poëtes français ont fait autrefois LIERRE de trois syllabes.

ERRATA.

Pages	lignes	au lieu de	lisez
6	18	de négligences	d'omissions
12	14	*lycoctonum*	*Lycoctonum*
15	11	'Αστὴρ	'Αστὴρ
Ibid.	19	Mathiole	partout Matthiole
Ibid.	23	*Tyrium,*	*Tyrium.*
20	22	Μιμαίκυλον	le fruit, *μεμαίκυλον* (Théophr. III, 16)
25	30	בשמ	בשם
26	10	toutes les espèces du genre *Beta*	toutes les espèces cultivées du genre *Beta*
29	17	*luteola,*	*luteola;*
30	10	ranunculacée,	renonculacée,
36	18	ρόμμυον	Κρόμμυον
61	3	de ses tiges	de ses rameaux
62	27	auquel	à laquelle
64	6	grimpante	rampante
Ibid.	22	*Ranuncus Philonotis* (Decand. Fl. Franç. 4699)	*Ranunculus Philonotis* (Decand. Fl. Franç. 4649)
66	7	appeloient	appelaient
80	15	que nous nommons	que l'on nomme
85	14	*bérîr.*	*bérîr,*
89	16	Ajoutez après *déja* : nous avons cherché à prouver	

ERRATA.

Pages	lignes	au lieu de	lisez
93	6	du *faba ægyptiaca*	de la *faba ægyptiaca* (*)
99	tableau	*Lotus africanus.*	*Lotus africana.*
105	15	l'on en aurait	l'on en avait
109	16	*Melittis, Melissophyllum,*	*Melittis Melissophyllum,*
Ibid.	24	opuscule lu	opuscule, déja lu
111	dern.	les idées, restent	les idées restent
112	13	instruites même en	instruites, même, en
114	3	יוק	ירק
115	31	*hic est et spartica*	*hic est, et spartica*
121	16	Bauhin, *Pin.* I, 17	C. Bauh. *Pin.* 472
132	29	serait de choisir le *Populus fastigiata*, peuplier d'Italie.	serait de choisir le *Populus nigra*, fort commun en Italie.
157	20	arbres ionifères,	arbres conifères,
Ibid.	21	Entre « moelle ligneuse » et « *διὰ τὸ ἰνδαλὸς εἶναι*, » supprimez la virgule.	
160	25	*Linn.* gen.	Linn. *gen.* 1511.
165	26	un genre de plantes épineuses,	un genre de plantes à fruits épineux,
185 et ailleurs	21	*Origanum majoranoïdes* (Linn.)	*Origanum majoranoïdes* (Willd.)
186	3	aussi bon que dans l'île de Crête,	aussi bon en Italie que dans l'île de Crête,
194	7	HYPNUM, FONTINALIS, LESKEA (Linn.)	HYPNUM, FONTINALIS (Linn.), LESKEA (Hedw.)
199 et ailleurs	13	NARCISSUS SEROTINUS (Linn.)	NARCISSUS SEROTINUS (Schousb.)
205	dern.	nous a dissuadés,	nous a détrompés,
214	2	TILIA EUROPÆA (Linn.)	TILIA EUROPÆA (Linn. var. γ)
216	28	*Pyrum,*	*Prunum,*
221	32	*Hymen. Honor,*	*Epith. Honor,*
224	31	*adscendere*	*adcendere*
232	20	COECILII	CÆCILII
235	8	148 ....כרד Placez cette ligne après les deux qui la suivent entre לבנה et מויש.	
245	1re col.	*Hedera corymbosa* (Dec.)	*Hedera corymbosa* (Lob.)
249	penult.	*Zizyphus Lotus* (Linn.)	*Zizyphus Lotus* (Willd.)

(*) Voyez la règle que nous avons établie, note 4 de la page CLXX. Elle est violée dans ce cas-ci, et ce n'est pas le seul. Mais nous n'en faisons point la remarque, toutes les fois qu'il s'agit du nom d'un arbre; car la faute, si c'en est une, est alors infiniment excusable. En effet, aucun nom d'arbre n'étant féminin en français, l'oreille du lecteur serait déroutée par des expressions telles que celles-ci : la *celtis* et la *lotus* de Pline, la *cerasus* des Anciens, etc.

FINIS OCTAVI ET ULTIMI VOLUMINIS.

Pages	Lignes	Au lieu de	Lisez
131	6	la Poix.	la poix.
133	6	*porrum*	*Porrum*
134	20	la Poire	La poire
142	25	que plusieurs éditions	que certaines éditions
157	20	arbres ionifères	arbres conifères
Ibid.	21	Entre « moelle ligneuse » et « διὰ τὸ ἔνδᾳδος εἶναι, » il est essentiel de supprimer la virgule, qui défigure le sens.	
160	25	*Linn.* gen.	Linn. *gen.* 1511.
165	3	à décider, qui	à décider qui
171	32	rationnelle une	rationnelle, une
186	3	aussi bon que dans l'île de Crête.	aussi bon, en Italie, que dans l'île de Crête.

les botanistes modernes ont désignée par le nom d'*Helix*, consacré par les Anciens; mais cette espèce offre plusieurs variétés assez remarquables, qui, suivant toute apparence, ont été connues de Virgile.

Les botanistes du moyen âge avaient établi comme espèce, sous le nom d'*arborea*, une variété que distinguent les Modernes par l'épithète de *corymbosa;* c'est ce lierre à corymbe qui est décrit, avec autant d'élégance que de précision, dans le passage cité du *Culex;* c'est le même dont il est parlé dans la IIIe églogue, et dans le IIe livre des Géorgiques.

L'*hedera nigra* des églogues VII et VIII, vers cités, est celui que les Anciens qualifiaient de *dionysia*, de l'un des noms de Bacchus, auquel cette variété était dédiée. C'est l'*Hedera poetica* de Bauhin, espèce conservée par Linné comme variété: elle servait, entrelacée avec le laurier, à couronner les poëtes et les guerriers.

L'épithète de *nigra*, donnée par le poëte à l'*Hedera Helix*, s'applique à ses bayes noirâtres, et à son feuillage d'un verd fort sombre. Par *pallens*, il a voulu sans doute qualifier les fleurs, qui sont blanchâtres, ainsi que les corymbes avant la maturité de leurs fruits.

HEDERA. *Alba.*

.... HEDERA *formosior* ALBA.
ECL. VII, 38.

En grec, Ἀντίῤῥινον ἀσαρῶδες;
Anthirrinum asarinum? (Linn. *gen.* 1007).
Le Mufflier faux Cabaret?

Il est évident que Virgile, en disant *formosior alba edera*, a voulu parler d'une plante remarquable par une beauté tirée de la blancheur, soit de la fleur, soit du feuillage. Ce ne peut donc être l'*Helix* qu'il a eu en vue, mais une plante fort différente de couleur, et qui ne pouvait y ressembler que par la forme des feuilles et par le port.

Nous avons dit en parlant de l'*Helix*, que les anciens botanistes avaient distingué trois grandes espèces de lierre; c'est

de la première et de la plus remarquable que nous venons d'entretenir nos lecteurs; quant à la seconde, les commentateurs n'ont point su la déterminer; mais ils ont cru pouvoir indiquer comme la troisième espèce, toutefois en exprimant quelques doutes, l'*Azarina* du moyen âge, c'est-à-dire un *Antirrhinum* que Linné appelle *asarinum*. Cette plante grimpante est commune dans le midi de la France et dans toute l'Italie. Ses feuilles, découpées à la manière du lierre grimpant, sont blanchâtres, et ses fleurs tout-à-fait blanches.

Sprengel (1) pense que l'*hedera alba* de l'églogue VII n'est autre chose que l'*Helix*. *Solet enim*, dit-il, *quandoque folia habere* NERVIS ALBIS PALLENTIA. Nos lecteurs jugeront si cette explication est vraisemblable.

HELLEBORUS. Voyez ELLEBORUS.

HERBA SARDOA. *Amara*.

Immo ego SARDOIS *videar tibi* AMARIOR HERBIS.
ECL. VII, 41.

Βατράχιον χνοωδέστερον de Dioscoride (*lib.* II, *cap.* 171).
Ranunculum alterum (Pline, *lib.* XXV, *cap.* 13).
La Grenouillette de Sardaigne (Mathiole).
Ranunculus sardous (Crantz, *Fl. Aust.* p. 111).
Ranuncus Philonotis (Décand. Fl. Franç. 4699).
La Renoncule des mares.

Dioscoride, parlant des βατράχια ou renoncules, dont il distingue quatre espèces (2), dit que la seconde est plus velue que la première (3); que sa tige est plus haute, ses feuilles plus déchiquetées, sa nature plus âcre; enfin qu'elle abonde en Sardaigne, où on l'appelle ache sauvage, σέλινον ἄγριον. Ailleurs (4), en traitant de poisons, il revient sur cette plante. La σαρδόνια, dit-il, se classe parmi les renoncules; elle retire les nerfs de la bouche, de manière à faire rire les mourants.

Plusieurs auteurs l'ont, en effet, nommée *apium risus;* non

(1) Sprengel, *Hist. rei herb.* tome I, page 144. (2) Diosc. II, 171.
(3) Pline traduit « plus chargé de feuilles. » (4) Diosc. VI, 14.

qu'il s'agisse d'un rire véritable, mais, comme l'observe fort bien Pausanias, parceque cette herbe imprime aux nerfs de la face une contraction telle qu'il en résulte l'apparence du rire. De là vint le proverbe du rire de Sardaigne, ou sardonique : σαρδώνιος γέλως. Salluste, Aëtius, et le *Polyhistor* de Solin, mentionnent, avec différents détails, cet horrible jeu de la nature.

Les Modernes ne sont pas d'accord sur la détermination de l'*Herba sardoa*. Haller a cru y reconnaître l'*Œnanthe crocata* de Linné, et Daléchamp le *Ranunculus sceleratus*. La première opinion doit céder devant la seconde, puisque Dioscoride (1) et Salluste, comparent positivement leur plante à l'ache, et que cette ressemblance est bien plus marquée dans la renoncule scélérate que dans l'*Œnanthe*. Mais elle est plus satisfaisante encore, si l'on adopte l'avis des auteurs qui désignent ici le *Ranunculus Philonotis*. Le *Philonotis* doit être ce *Ranunculus sardous* qu'Anguillara (2) rapporte avoir trouvé fréquemment près de Venza, non loin d'un fleuve qui vient de Carrare. Il croît également en France, où l'on rencontre sa fleur, tout l'été, dans les champs, sur le bord des chemins, et sur-tout auprès des marais.

Au surplus, toutes les renoncules ayant des qualités analogues, je ne sais si l'on ne ferait pas bien de ne préciser que le genre, sans s'arrêter à l'une ou l'autre espèce. Le pluriel, employé dans le texte latin, favorise encore cette interprétation peu restreinte.

Par l'adjectif *amara*, qu'on pourrait considérer comme une sorte de synonyme poétique d'*acris*, Virgile a peut-être voulu désigner plutôt les propriétés nuisibles que l'amertume de la plante. Ne dit-on pas au figuré, en français, une douleur amère, passer ses jours dans l'amertume?

HIBISCUS. *Viridis.* — *Gracilis.*

Hædorumque gregem VIRIDI *compellere* HIBISCO.
ECL. II, 30.

(1) Diosc. *lib. II, cap.* 171.

(2) Anguill. page 178. Comparez Spreng. *Hist. rei herb.* p. 145 et 178; Loisel. Deslonch., et Marq. Dict. des Sciences médic. XLVII, p. 458.

.... *Et* GRACILI *fiscellam texit* HIBISCO.
ECL. X, 71.

ἱβίσκος, ἀλθαία des Grecs.
Althæa Hibiscus (Dod. Pempt. 655).
Althæa officinalis (Linn. *gen.* 1132).
La Guimauve commune.

La guimauve, que les Grecs appeloient aussi mauve sauvage, ἄγρια μαλάχη (1), et qui se plaît dans les pâturages et près des haies, devait être connue des bergers de Virgile. Cette plante s'élève à plusieurs pieds de hauteur, et peut fournir des tiges assez fortes pour en frapper les chevreaux indociles, *hædorum gregem compellere hibisco.*

Cavanille (2) nous apprend que les fibres de la guimauve, préparées à la manière du chanvre, lui ont donné un fil souple, délié, blanc, assez fort, avec lequel on peut fabriquer des étoffes grossières qui auraient un grand degré d'utilité chez des peuples qui ne connaîtraient ni le lin, ni le chanvre. Nous avons vu à Madrid, chez le savant pharmacien D. Casimir Ortéga, de ces tissus, qui nous ont semblé fort remarquables. Ils étaient faits avec l'écorce des althéas *officinalis* et *cannabina*, et avec celle du *Malva sylvestris*. Ces essais heureux, qui auraient besoin d'être suivis, et qui mettent en évidence l'extrême souplesse des fibres de la guimauve, et en général de presque toutes les malvacées, fournissent peut-être la meilleure manière d'expliquer le vers 71 de la Xe églogue, où cependant, même avec ce système, il restera toujours bien des difficultés.

HORDEUM. *Grande.* — *Culmo fragili.*

GRANDIA *sæpe quibus mandavimus* HORDEA *sulcis,*
Infelix lolium, etc. ECL. V, 36.
Agricola, et FRAGILI *jam stringeret* HORDEA CULMO.
GEORG. I, 317.

Κριθὴ des Grecs.
Hordei (Linn. *gen.* 129) *species cultæ.*
L'Orge cultivé.

(1) Théophr. *IX*, 15; Diosc. *III*, 146. (2) Cavanille, Dissert. II, p. 94.

Ce mot *hordea*, pris au pluriel, est l'équivalent de l'expression employée par nos laboureurs : les orges. Il ne désigne aucune espèce.

HYACINTHUS. *Suave rubens.* — *Mollis.* — *Ferrugineus.* — *Languens.*

Munera sunt, lauri et SUAVE RUBENS HYACINTHUS.
ECL. III, 63.

Ille, latus niveum MOLLI *fultus* HYACINTHO.
ECL. VI, 53.

Et pinguem tiliam, et FERRUGINEOS HYACINTHOS.
GEORG. IV, 183.

Seu mollis violæ, seu LANGUENTIS HYACINTHI.
ÆN. XI, 69.

Voyez aussi CULEX, 400, et CIRIS, 95.

Ὑάκινθος de Théophraste (*lib.* VI, *cap.* 7).
Lilium floribus reflexis, flore rubente (C. Bauh. *Pin.* 77).
Lilium flore nutante, ferrugineo, majus (J. Bauh. II, 692).
Lilium Martagon (Linn. *gen.* 558).
Le Lys Martagon.

Avant d'émettre notre opinion sur l'*hyacinthus* des poëtes latins, nous allons faire connaître celles des divers commentateurs.

Linné pense que cette plante est le *Delphinium Ajacis*.

Saumaise (1) et Sprengel (2) que c'est le *Gladiolus communis*.

Sibtorp désigne plus particulièrement une variété du glaïeul ordinaire, à laquelle il donne la qualification de *triphyllos*.

Martyn (3) croit que l'*hyacinthus* est le *Lilium Martagon*, et il en donne une gravure dans ses commentaires sur les Géorgiques.

Enfin La Cerda, et quelques autres savans, cherchent à prouver que le *vaccinium* de l'églogue II, vers 18, est la même plante que l'*hyacinthus* des divers passages cités en tête de cet article, et la rapportent à une petite espèce du genre *Hyacinthus* des Modernes, laquelle est odorante et de couleur sombre. Voyez VACCINIUM, où cette opinion est discutée.

(1) *Salmas. ad Solin.* p. 1224. (2) *Hist. rei herb. II, cap.* 3.
(3) Martyn, *in Georg.* p. 351.

Examinons brièvement ces différents systèmes, afin de fixer l'incertitude du lecteur.

Suivant Golius et Chardin, le mot *hyacinthus* vient de *yâcout*, qui, dans les langues d'Orient, signifie rubis, pierre précieuse d'un rouge tendre, *suave rubens;* aussi toutes les épithètes données à l'hyacinthe expriment-elles cette couleur; et les commentateurs n'ont en effet désigné pour l'*hyacinthus*, si pourtant j'en excepte La Cerda, que des plantes à fleur rouge, comme le *Delphinium Ajacis*, les *Gladiolus*, et le lys martagon. Laquelle de ces plantes méritera de fixer notre choix?

Ovide, décrivant la plante en laquelle fut changé l'infortuné Hyacinthe, s'exprime ainsi (1):

> .... *Formamque capit, quam lilia; si non*
> *Purpureus color huic, argenteus esset in illis.*
> *Ipse suos gemitus foliis inscribit, et* AI, AI,
> *Flos habet inscriptum.*

L'hyacinthe des poëtes est donc un lys à fleur rouge, sur les pétales de laquelle doivent se trouver des lignes imitant la syllabe AI.

Ce n'est donc plus du *Delphinium*, qui n'est point une liliacée, qu'il s'agit; ni des glaïeuls, liliacées imparfaites, qui n'offrent à l'œil aucunes lignes imitant des caractères; ni de l'*hyacinthus melas* de La Cerda, plante rare, à la fleur de laquelle ne peut se rapporter aucune des épithètes données par les poëtes. Le lys martagon réunit seul toutes les conditions voulues pour l'*hyacinthus:* sa fleur est rouge, elle ressemble aux lys, et fait lire souvent sur ses pétales la syllabe AI.

Les épithètes de *suave rubens* et de *ferrugineus*, données par Virgile à son *hyacinthus*, se rapportent si parfaitement au lys martagon, que les deux frères Bauhin les lui ont appliquées dans leur synonymie, ignorant cependant que les deux plantes fussent les mêmes; ce qui doit faire admirer l'étonnante exactitude du poëte latin.

Le port de cette belle plante sert encore à fortifier cette opinion: malgré son élégance, elle est d'un aspect triste; ses fleurs

(1) *Metamorph. lib. X*, 212.

penchées, dont les pétales sont réfléchies, n'ont pas cette vivacité de couleur qui flatte l'œil, et qui invite la main à les cueillir. Elle semble se plaire sur les monts déserts, dans les vallons incultes, loin des lieux que la main de l'homme embellit par la culture. Enfin son existence est courte; peu de jours suffisent pour la voir briller, se faner, et mourir.

L'*hyacinthus* rappelle deux catastrophes funestes : la mort du jeune Hyacinthe et celle d'Ajax :

Littera communis, mediis, pueroque viroque,
Inscripta est foliis : hæc nominis, illa querelæ (1).

Ce passage des Métamorphoses démontre qu'il n'y a qu'une sorte d'hyacinthe, mais deux manières d'expliquer le AI des pétales, qui est tantôt un gémissement, et tantôt le commencement du nom du roi de Salamine. Ainsi s'éclaircit l'énigme proposée par Ménalque dans la IIIe églogue :

Dic quibus in terris inscripti nomina regum
Nascantur flores.

I.

ILEX. *Arguta.* — *Nigra.*

Sæpe sinistra CAVA *prædixit ab* ILICE *cornix.*
ECL. I, 18.
Forte sub ARGUTA *consederat* ILICE *Daphnis.*
ECL. VII, 1.
ILICIS *et* NIGRÆ *species, et læta cupressus.*
CULEX, 138.

Πρῖνος des Grecs.
Ilex (Tournefort, *Instit.* p. 583).
Quercus Ilex (Linn. *gen.* 1447).
En italien, *Elice.*
L'Yeuse.

(1) Ovid. *Metamorph. XIII,* 397.

Les botanistes modernes n'ont pas cru devoir séparer les *Ilex* de Tournefort et de Bauhin du genre *Quercus;* cependant leur port est fort différent, ainsi que leur aspect. Il était naturel que les peuples distinguassent l'*ilex* du chêne, auquel il ne ressemble que par la disposition et la structure des fleurs et du fruit. Les Français le nomment yeuse, les Espagnols *enzina*, et les Italiens *elice*.

On voit, par le passage cité du *Culex*, qu'il est question de plusieurs sortes d'*ilex*: sans doute des *Quercus Ilex*, *coccifera*, *Prinos*, *Bellota*, etc. C'est parmi ces espèces qu'il faut chercher les chênes à glands doux, qui servaient à la nourriture de l'homme.

Les feuilles de l'yeuse sont dentées, *argutæ;* son tronc est noirâtre, *niger*. Il n'était pas nécessaire de supposer que par *ilex nigra* Virgile ait voulu parler d'une espèce de cyprès.

La plante à laquelle les botanistes modernes ont donné le nom générique d'*Ilex* est fort différente. C'est le houx, arbrisseau commun dans nos contrées.

INTUBUM ou INTYBUM. *Fibris amaris.*

.... *Et* AMARIS INTUBA FIBRIS
Officiunt, aut umbra nocet. GEORG. I, 120.

Κιχώριον (Théophr. *lib.* VII, *cap.* 11).
Cichorium, seu Intubum erraticum (Pline, XXI, 15).
Cichorium Intybus (Linn. *gen.* 1251).
La Chicorée amère.

Originaire d'Égypte, où l'on en fesait depuis long-temps un grand usage (1), cette plante apporta en Europe son nom copte, qui devint en grec κιχώριον ou κιχώρη, et dont on se servit pour distinguer l'espèce sauvage du genre Σέρις. Les Arabes l'ont de même adopté, sous la forme *chikouriéh* (2).

On appelle *cichorium*, dit Pline, l'*intubum erraticum;* et par *erraticum*, il n'entend que sauvage, car ailleurs il avait dit :

(1) Plin. *XXI*, 15. Maillet, Descript. de l'Égypte, édit. de 1735, p. 12.
(2) Forskahl. 72. Gloss. bot. p. 113.

Erraticum, quod apud nos quidam ambulejam appellavere, in Ægypto cichorium vocant, quod sylvestre sit (1). Mais ce n'est pas là le vrai sens d'*erraticum intubum*, ni d'*ambuleja*. Il s'agit des racines longues, nombreuses et traçantes de la chicorée amère; et c'est là ce que Virgile avait en vue dans ces mots: *Intuba fibris officiunt*. Déja nous avons fait remarquer (2) cet emploi poétique du mot *fibra* pour *radix*.

INTUBUM. *Olus sativum.*

> .... *Canerem biferique rosaria Pæsti,*
> *Quoque modo potis gauderent* INTUBA *rivis.*
> GEORG. IV, 120.
> *Venales olerum fasces portabat in urbem,*
> ....
> INTUBAQUE, *etc.* MOR. 84.

هندب ou هندبية des Arabes.
Σέρις κηπευτή de Dioscoride.
Seris, seu sativum Intubum de Pline (XX, 8).
Intybum sativum (J. Bauh. II, 1011).
Cichorium Intybus, var. *γ*, *sativum* (Lob. *Icon. tab.* 229, *fig.* 1).
Cichorium Endivia (Linn. *gen.* 1251).
L'Endive.

Les passages rapportés ici motivent la division que nous faisons de l'*intybum* de Virgile en deux articles. On voit qu'il ne s'agit plus de la chicorée amère ou sauvage, mais de l'espèce cultivée, qui n'est peut-être, au reste, qu'une variété de la première.

Endive est venu du mot barbare *endivia*, usité dans le moyen âge, où l'on trouve une évidente corruption de l'arabe *hendib*, et du latin classique *intybum*. Mais de ces derniers mots, lequel a donné naissance à l'autre? Il y a des raisons pour et contre. Une considération doit pourtant faire attribuer l'antériorité au terme oriental, c'est qu'on ne trouve point ἴντυβον en

(1) Plin. *lib. XX, cap.* 8. (2) Voyez l'article ALLIUM.

grec, et que les traducteurs employés par les califes à faire passer en arabe les richesses scientifiques de l'Europe, n'empruntèrent presque rien aux Latins.

INULA. *Oleracea.*

Hic olus.........................
.... INULÆQUE *virebant.*
MOR. 72.

Premier Ἑλένιον de Dioscoride (*lib.* I, *cap.* 27).
Inula de Pline (*lib.* XIX, *cap.* 5).
Enula Campana du moyen âge.
Inula Helenium (LINN. *gen.* 1295).
L'Aunée.

L'aunée, comptée par les Modernes au nombre des plantes officinales, l'était autrefois parmi les légumes. Pline dit que l'impératrice Julia en mangeait tous les jours de l'année. Il nous apprend encore que pour lui ôter son âcreté, on avait soin de la confire. Malgré cette préparation, ce mêts devait être désagréable au goût. Il est probable qu'on attachait à son usage l'idée de quelque propriété salutaire.

Enula Campana est le nom sous lequel l'école de Salerne recommande cette racine, que Pline, qui l'appelle *inula*, nous dépeint comme plus courte, plus charnue, plus amère que celle du panais (1), et qui, bien certainement, est le premier ἑλένιον de Dioscoride (2). Quant à l'autre ἑλένιον, que le médecin d'Anazarbe dit abonder en Égypte dans le voisinage de la mer, avoir les feuilles de la lentille et le port du serpolet, c'est une plante toute différente, et dont Pline fait mention ailleurs (3) sous le nom d'*helenium.*

(1) *Hist. nat. XIX*, 5. (2) Diosc. *lib. I*, *cap.* 27. (3) *Hist. nat. XXI*, 10.

J.

JUNCUS. *Limosus.* — *Mollis.*

> LIMOSOQUE *palus obducat pascua* JUNCO.
> ECL. I, 49.
> *Viminibus* MOLLIQUE *paras detexere* JUNCO.
> ECL. II, 72.

Σχοῖνος des Grecs.
Scirpus lacustris? (Linn. *gen.* 94).
Le Scirpe des lacs.

Dans le premier de ces deux passages, *juncus* a la signification la plus vague, et peut s'entendre de toutes les espèces de joncs.

Le second vers offre quelques données de plus. On sait que la plante employée par les vanniers n'appartient point au genre *Juncus* des Modernes, mais au genre *Scirpus*. Le scirpe qui se trouve dans lès étangs, et qu'on nomme *lacustris*, sert aux tourneurs pour rempailler les chaises; on l'emploie aussi à faire des paillassons et autres ouvrages de ce genre. Nous pensons donc que le *juncus mollis* de Virgile peut être rapporté avec quelque certitude au *Scirpus lacustris* de Linné.

JUNIPERUS.

> *Stant et* JUNIPERI, *et castaneæ hirsutæ.*
> ECL. VII, 53.
> JUNIPERI *gravis umbra.* ECL. X, 76.

Ἄρκευθος des Grecs.
Juniperus communis (Linn. *gen.* 1552).
Le Genévrier.

Le genévrier est un arbuste fort commun, dont on distingue deux variétés, différenciées par la grosseur du fruit. Il croît en Europe à toutes les latitudes; à cela près que, faible arbrisseau dans le Nord, il devient quelquefois, sous une température plus heureuse, un arbre élevé.

Sa baye, que les Grecs nommaient ἀρκευθὶς, et que nous ap-

pelons geniévre, a des propriétés énergiques bien connues, et une odeur forte dont l'arbre même n'est pas exempt; dernière circonstance qui justifie l'espèce d'arrêt porté contre lui dans la Xe églogue : *Juniperi gravis umbra.*

L.

LABRUSCA. *Sylvestris.* — *Densa.*

.... *Antrum*
SYLVESTRIS *raris sparsit* LABRUSCA *racemis.*
ECL. V, 7.
.... *Arbuta* ....
DENSAQUE *virgultis avide* LABRUSCA *petuntur.*
CULEX, 52.

Ἀγριάμπελος des Grecs.
Vitis sylvestris Labrusca (Tournef. *Instit.* 613).
Vitis vinifera (Linn. *gen.* 396; Décand. *sp.* 4566, var. *α*).
La Vigne sauvage.

On croit que la vigne, améliorée par la nature, n'est autre chose que le *Labrusca*, arbrisseau qui se trouve dans presque toute l'Europe, où il est connu sous le nom de vigne sauvage, et qui ne produit qu'un petit nombre de grappes, *raros racemos.*
Voyez VITIS.

LACTUCA.

Grataque nobilium requies LACTUCA *ciborum.*
MOR. 76.

Θρίδαξ des Grecs.
Lactuca sativa (Linn. *gen.* 1234).
La Laitue cultivée.

Peu nourrissante et presque sans saveur, la laitue pouvait être appelée avec autant de justesse que d'élégance, *requies grata ciborum nobilium.* Chez nous, quoique sous un ciel moins brûlant, pendant toute la saison où elle croît, il n'y a point

encore de repas si pompeux qu'elle ne termine. Les fruits et les mêts sucrés peuvent seuls passer après.

Pline fait mention d'une plante dont la sève était laiteuse et purgative, et qu'on appelait *lactoris*. Ce nom et celui de *lactuca* ont la même étymologie. En effet, la laitue laisse découler de sa tige, si on la rompt, quelques gouttelettes d'un suc de couleur et de consistance lactée.

LANA MOLLIS. Voyez ARBOR ÆTHIOPICA.

LAPPA. *Aspera.*

.... *Subit* ASPERA *sylva*,
LAPPÆQUE, *tribulique.* GEORG. I, 153.
.... *Primum* ASPERA *sylva*,
LAPPÆQUE *tribulique absint.* GEORG. III, 385.

Ἀπαρίνη des Grecs.
Galium Aparine (Linn. *gen.* 162).
Le Glouteron, le Grateron.

La plante de Virgile ne diffère point de celle que Pline appelle aussi *lappa*. Or, le passage où ce naturaliste en parle (1) est la traduction littérale de celui où Théophraste (2) décrit son ἀπαρίνη. Cette ἀπαρίνη est donc l'herbe qu'a voulu désigner notre poëte.

Il est précieux d'avoir obtenu ce renseignement; car la plus grande incertitude a régné, chez les Modernes, sur le sens du mot *lappa*, qui paraît avoir désigné, dans le moyen âge, toutes les plantes qui s'attachent aux vêtements : le grateron, la bardane, etc. C'est même à la bardane (*Arctium*) que Linné a conservé pour nom spécifique la dénomination traditionnelle de *Lappa*. Cette composée cynarocéphale ne semble pourtant guère convenir au texte de Virgile qui nous occupe, car elle ne croît point dans les champs cultivés; à la différence des *Galium*, qu'on y trouve souvent.

D'ailleurs, la signification du mot grec n'ayant point varié, et différents détails, qu'on peut lire dans Bodæus de Stapel (3),

(1) *Hist. nat. XXI*, 17. (2) *Hist. plant. VII*, 14.
(3) *Not. et comm. ad Theophr.* p. 883.

prouvant que l'ἀπαρίνη de Théophraste est aussi celle de Dioscoride, nous avons, je le répète, un point de départ excellent, et c'est là qu'il faut chercher une solution. Or ce dernier auteur assure (1) que l'*aparine*, connue également sous les noms de *philanthropos*, *ampelocarpos*, *omphalocarpos*, etc., a la tige quarrée, les feuilles verticillées, les fleurs blanches, l'aspect général de la garance. Certes il s'agit ici du grateron, nommé fort à propos, par Linné, *Galium Aparine*. Rarement on a le plaisir, en étudiant la botanique des Anciens, d'arriver à une détermination aussi précise.

L'*aparine*, le *philanthropos*, etc., dont parle Pline en différents endroits de son livre (2), ne forment qu'un double emploi avec ce qu'il dit de sa *lappa* dans le premier passage cité (3).

LAURUS. *Phœbi.* — *Parnassia.* — *Odoratus.*

.... PHOEBO *sua semper apud me*
Munera sunt, LAURI, *et suave rubens hyacinthus.*
ECL. III, 64.
.... PARNASSIA LAURUS
Parva sub ingenti matris se subjicit umbra.
GEORG. II, 18.
Inter ODORATUM LAURI *nemus.* ÆN. VI, 658.
Etc. etc. etc.

Δάφνη des Grecs (Hom. *Odyss.* ι, 183).
Laurus nobilis (Linn. *gen.* 688).
Le Laurier franc.

Il y aurait trop à dire sur le laurier, et les bornes de notre ouvrage nous forcent souvent au sacrifice des détails les plus intéressants. Nous renvoyons donc à Dioscoride, à Pline, et

(1) Diosc. *lib. III*, *cap.* 88. Bod. de Stapel cite à faux le chap. 104. Ce n'est pas la centième inexactitude que nous ayons corrigée dans les commentateurs ou les traducteurs de Théophraste, de Pline, de Dioscoride. Recourir sans cesse aux textes originaux est une nécessité pénible; mais c'est la seule manière de travailler, pour un auteur qui respecte le public.

(2) *Hist. nat. XXIV*, 19; *XXVII*, 5.

(3) Comparez, sur cet article, Galien, *de Medic. simpl. VI*, et Martyn. *Georg.* p. 33.

aux auteurs qui, sans même être botanistes, ont traité de la mythologie (1).

Que le lecteur nous permette une seule réflexion. Les arbres dont la verdure brave l'âpreté des hivers, et dont une éternelle jeunesse semble être le partage, ont été l'objet du culte particulier de l'homme. Le myrte, l'olivier, le pin, le cyprès, et plusieurs autres arbres à feuilles persistantes, ont reçu les honneurs d'une sorte d'apothéose, par leur dédicace aux divinités de l'Olympe : il était naturel que ce qui présente l'image d'une végétation non interrompue devînt l'attribut d'une vie qui ne devait point cesser. Parmi ces végétaux, le laurier se distingue par la beauté de son feuillage, l'élégance de son port, et la fragrance de toutes ses parties. Ornement des pays méridionaux, où il se plaît à croître, ce bel arbre était digne de parer les fronts victorieux, de devenir le prix de tous les genres de combats, où l'homme, par la force de son génie, décèle la noblesse de son origine et la grandeur de ses futurs destins. Symbole de l'immortalité, quel autre rameau pouvait mieux ombrager la tombe du chantre de Mantoue!

LENS. *Pelusiaca.*

Nec PELUSIACÆ *curam adspernabere* LENTIS.
GEORG. I, 228.

Φάκος et Φακὴ des Grecs (Théophr. VIII, 3).
Lens esculenta (Mœnch. meth. 131).
Ervum Lens (Linn. *gen.* 1188).
La Lentille.

Péluse est une ville du Delta qui avait donné son nom à l'une des sept embouchures du Nil. Les lentilles pélusiaques, autrefois fort estimées, devaient entrer pour quelque chose dans les regrets des Hébreux, si affligés de se voir privés des légumes d'Égypte. Aussi Mahomet nomme-t-il spécialement l'*adas*, عدس, qui est la lentille, parmi les aliments que demandaient les Israëlites à la place de la manne (2).

(1) Diosc. *lib. I*, *cap.* 90. Pline, XV, 30. Voyez aussi les commentateurs de Théophraste, p. 185 et suivantes; l'éloge du laurier, publié en latin par Passerat en 1594, etc. (2) Coran, *sur. II*, ☨ 58 de l'édit. de Hinckelmann.

Nous croyons que cette légumineuse, dont il est parlé sous le même nom d'*adas*, עדש, dans l'histoire si connue d'Esaü, ne diffère point de l'*Ervum Lens* de Linné. Toutefois Sprengel préfère y voir le *Cicer Lens;* et son opinion n'a rien d'inadmissible.

LIGUSTRUM. *Album.*

ALBA LIGUSTRA *cadunt, vaccinia nigra leguntur.*
ECL. II, 18.

Κύπρος des Grecs?
Ligustrum vulgare (Linn. *gen.* 23).
Le Troëne.

C'est à tort que quelques commentateurs ont prétendu qu'il fallait voir dans le *ligustrum album* de Virgile, le *Convolvulus sepium*, ou grand liseron des haies. Pline (1) et Dioscoride (2) disent positivement que c'est un arbrisseau. Ils en donnent l'un et l'autre une description qui ne permet pas de le méconnaître.

Le troëne a des fleurs blanches et des fruits noirs, ce qui lui a valu tantôt l'épithète d'*album*, et tantôt celle de *nigrum*. Son nom latin lui vient du nom de la Ligurie, dont il est originaire.

LILIUM. *Album.*

.... *Mixta rubent ubi* LILIA *multa*
ALBA *rosa.* ÆN. XII, 68.

لاله des Persans.
Lilie des Allemands.
Lily des Anglais.
Λείριον et Κρίνον des Grecs (3).
Lirio des Espagnols.
Lilium candidum (Linn. *gen.* 558).
Le Lys blanc.

(1) Plin. *lib. XXIV*, *cap.* 10. (2) Dioscorid. *lib. I*, *cap.* 107.
(3) Λείριον signifiait aussi narcisse, mais seulement chez les Attiques.

Le mot persan *laléh*, qui est le nom de toutes les belles liliacées, et principalement de la tulipe, que les Anciens paraissent n'avoir pas connue, a passé d'une part dans la famille des langues du Nord (*lilie*, *lily*, etc.), et d'une autre dans le grec et le latin; car *lirion* est pour *lilion*, par la permutation usitée de deux lettres fort voisines (1).

LILIUM. *Grande.*

Florentes ferulas, et GRANDIA LILIA *quassans.*
ECL. X, 25.

En grec, ὀρνιθόγαλον, ἢ ἄλλο τι εἶδος λειριώδους ἄνθους.
Liliaceæ sylvestres quælibet.
Diverses Liliacées sauvages.

Bien qu'il paraisse d'abord naturel de supposer que Virgile a voulu, dans le passage cité, désigner le lys blanc, on peut croire aussi qu'il s'agit des grandes espèces de l'*Ornithogalum* de Tournefort, que plusieurs botanistes du moyen âge nommaient encore *lilium* : espèces qui se rencontrent chez les Modernes dans les genres *Phalangium*, *Ornithogalum* et *Scilla*, et qui croissent spontanément dans les forêts d'Italie ou sur les bords de la mer. Cette opinion semble d'autant plus raisonnable que les *lilia* dont il est parlé dans l'églogue X sont portés par les Sylvains, dieux des forêts, et que pourtant le lys blanc, originaire d'Orient, n'était connu à Rome, du temps de Virgile, que dans les jardins des curieux. On le voit, de nos jours, croître spontanément dans plusieurs cantons de la Suisse; mais il n'y est que naturalisé.

LINUM.

Urit enim LINI *campum seges.* GEORG. I, 77.
Nec non et LINI *segetem et cereale papaver*
Tempus humo tegere. GEORG. I, 212.

(1) Les lettres L et R sont placées l'une près de l'autre, en samskrit, dans la classe des sémi-voyelles.

Λίνον des Grecs.

Linum usitatissimum (Linn. *gen.* 528).

Le Lin.

Columelle, Pline et Palladius, partagent l'opinion de Virgile sur la culture du lin, qui, suivant eux, desséche la terre, et la rend peu propre à recevoir les semences céréales.

LOLIUM. *Infelix.*

Grandia sæpe quibus mandavimus hordea sulcis,
INFELIX LOLIUM....... *dominatur.* ECL. V, 37.
.... *Interque nitentia culta*
INFELIX LOLIUM *et steriles dominantur avenæ.*
GEORG. I, 154.

Αἶρα ou Ζιζάνιον des Grecs (1).

Lolium temulentum (Linn. *gen.* 126).

L'Ivraie.

L'ivraie, que nous nommons ainsi parceque ses effets nuisibles s'annoncent par une sorte d'ivresse, est nommée par Virgile *infelix*, soit à cause de ses propriétés dangereuses, soit parceque, venant habituellement dans les lieux arides, elle annonce la stérilité et la misère.

LOTOS ou LOTUS. masc. et fém. (2).

Les plantes dont la surface de la terre est embellie ont été données à l'homme pour servir à ses besoins, et multiplier ses jouissances. Armes, abris, vêtements, aliments, remédes, il doit tout au régne végétal, qui purifie jusqu'à l'air qu'il respire. Aussi, plein de reconnaissance et d'admiration, l'homme voulut associer les plantes à son culte, les dédier à ses dieux, et leur fit jouer, en les rendant le sujet des plus aimables fictions, un rôle important dans l'histoire et les coutumes des sociétés.

(1) Ces deux mots n'étaient pas absolument synonymes; mais la nuance s'en est perdue.

(2) Planche, dans son dictionnaire, ne donne Λωτὸς que comme un mot masculin. Ce nom n'a-t-il pas les deux genres en grec, comme il les a, sans contredit, en latin? *Videant doctiores.*

Plus éclairés, sans être beaucoup plus heureux que nos pères, nous avons dépouillé les plantes du doux prestige qui les environnait. L'olivier, le myrte, le laurier, le peuplier, ne sont plus, dans ce siècle ennemi des fables, que quelques individus de la grande famille végétale, que rien ne distingue de la foule. A peine couronne-t-on encore, dans les vers, les poëtes et les guerriers. Le gui meurt ignoré sur le chêne qui le nourrit; et le lotos épanouit sa fleur d'albâtre sur les eaux du Nil, sans que les temples de Memphis s'en décorent, et retentissent du chant sacré des prêtres de l'Égypte.

La nature, mieux connue, est peut-être aussi moins aimable. Un regret s'attache aux illusions détruites, et fait gémir jusqu'à l'homme qui a le plus contribué à les bannir. Les fictions mythologiques qui rattachaient le ciel à la terre et la terre au ciel, par qui tout était vie et mouvement, ne cesseront jamais de nous intéresser, même aujourd'hui que le règne des douces erreurs est passé sans retour.

De toutes les plantes qui rappellent des souvenirs historiques et mythologiques, et que l'antiquité rendit célèbres, il n'en est point qui le soit plus que les lotos; il n'en est point non plus dont l'histoire soit plus confuse. Ce point, si intéressant, de la botanique des Anciens, a fait naître d'innombrables erreurs. Arrivés à cette matière importante, qu'environne tant d'obscurité, nous croyons nécessaire de changer notre marche habituelle, et de commencer par débrouiller l'histoire de tous les *lotus*, avant d'essayer à déterminer les *lotus* de Virgile.

On convient d'abord assez généralement que ce nom fut autrefois donné à un arbre, et à deux plantes, l'une terrestre, l'autre aquatique. Ce premier fait indique la division de notre travail, et y jette un commencement de clarté.

PREMIÈRE SECTION.

LOTUS, arbre.

§. Ier.

Le plus célèbre des arbres qui ont porté ce nom, est l'arbre des Lotophages, illustré par Homère, et dont le fruit, doux

comme miel, *μελιώδης*, faisait oublier aux étrangers leur patrie (1).

Olaüs Celsius établit assez bien que ce fruit est le fameux דודאים, *doudaïm*, si vanté chez les Hébreux pour sa saveur et son odeur (2). En effet les anciens rabbins disent qu'on le cueillait sur l'arbre מייש, *müch*, que le botaniste arabe Abou'l-Fadhli assure être le *lotos* des Grecs.

Sprengel s'égare ici en voulant séparer des choses que Théophraste a visiblement réunies. Écoutons l'auteur même de l'Histoire des plantes :

« Le lotus est de la grandeur du poirier, ou un peu plus petit; ses feuilles, découpées, ressemblent à celles de l'yeuse (3). Il y en a plusieurs variétés, distinguées par le fruit. Ce fruit, de la grandeur d'une féve, naît parallèlement sur les branches, à la manière des bayes du myrte, et mûrit, comme les grappes de raisin, en changeant de couleur. On en fait un vin qui s'aigrit au bout de trois jours. Du reste, le fruit est très abondant sur l'arbre, et l'arbre lui-même est commun sur la côte de Carthage, où l'on conte que l'armée d'Ophellus, privée de toute autre nourriture, vécut, plusieurs jours, des seuls drupes du lotus. C'est dans l'île des Lotophages que le fruit atteint la saveur la plus exquise; mais le bois de l'arbre, qui est noir, et

(1) *Odyss.* I'. Voyez Saumaise, *Exerc. Plin.* p. 728, etc.; Riccius, *Diss. Homer.*; Shaw, *Voyages*, *I*, p. 292, etc.; *Travels of M. Bruce*, etc.

(2) Il n'y a rien, au reste, de plus divergent que les opinions des botanistes sur le *doudaïm*. On a voulu long-temps y voir l'*Atropa Mandragora*; Sprengel, comme Linné, désigne une sorte de concombre; Bruckmann, au contraire, prétend qu'on ne peut y méconnaître la truffe, d'après les propriétés qu'il lui suppose. M. Virey, partant du même principe, croit, avec plus de vraisemblance encore, que le *doudaïm* est le fameux salep des Orientaux, formé des bulbes desséchées de différents *Orchis*.

Mais qu'Olaüs Celsius se soit trompé, ce fait importe peu à la conclusion que nous prétendons tirer, savoir que le λωτὸς des Grecs est le *Zizyphus Lotus*. (Wild.)

(3) Sprengel traduit (*Antiq. bot. spec. I*) *foliis incisis, serratis, velut ilicis folia*. Je sais qu'on lit *φύλλον δὲ ἐντομὰς ἔχον καὶ πρινῶδες*, ou bien *καὶ πριονῶδες*, mais il faut choisir; et si l'on admet *foliis serratis*, on ne peut plus ajouter *sicut ilicis folia*.

dont on fait des flûtes, est préférable, au contraire, dans la Cyrénaïque (1). »

Tous ces détails, fidèlement tirés de Théophraste, et dont nous n'avons un peu modifié que l'ordre, se rapportent à un seul et même arbre. Quel est-il?

C'est celui dont Hérodote compare le fruit aux dattes, Eustathe aux nèfles, et dont Polybe donne, d'après ses propres observations, une description, qu'Athénée nous a conservée (2), assez exacte pour lever tous les doutes :

« L'arbre, dit-il, est de médiocre grandeur, épineux, semblable au *rhamnus;* il a les feuilles petites, plus ovales que celles du *rhamnus*, et de couleur plus foncée. Son fruit, comparable à plusieurs égards aux bayes du myrte, porte un noyau très petit; il prend à l'époque de la maturité une couleur pourpre, et parvient à la grosseur d'une olive. Mûr, on le cueille pour être pilé avec une bouillie de froment, et servir à la nourriture des esclaves. Les maîtres le mangent aussi, après en avoir enlevé le noyau. C'est une datte pour le goût, mais l'odeur en est plus suave. »

Il faut donc voir, dans le lotus d'Homère et de Théophraste, un arbre de la famille des rhamnoïdes.

Sans savoir bien au juste quelle est l'espèce nommée par les Arabes *echkel*, l'espèce, plus connue, qu'ils appellent اراك, *arâc*, et qui paraît correspondre au *Rhamnus Lotus* (L.), nous semble mieux convenir à la description; d'autant que son fruit, connu sous le nom de عنّاب, *'onnâb*, passe du vert au rouge par la maturité (3).

Nous ne devons pas dissimuler pourtant que ce fruit croît pour ainsi dire en grappes, et non point parallèlement. Mais cette condition, exigée par Théophraste, repose sur quelque inexactitude; car aucun des arbres proposés, dans les différents systèmes, ne la remplit.

Le *Rhamnus Lotus* de Linné, *Zizyphus Lotus* de Wildenow, plante à laquelle nous ont conduits les descriptions combinées de Théophraste et de Polybe, est en effet très commun

(1) *Hist. plant. IV*, 4. (2) *Deipnosoph. XIV*. (3) *Gol. Lexic. col.* 76.

près des Syrtes, où l'on s'est toujours accordé à placer le pays des Lotophages. Shaw, d'Avity, Poiret, Desfontaines, en exaltent le fruit, comme la plus délicieuse production des côtes de Tunis et de Tripoli.

Bodæus de Stapel, malgré l'évidence de cette solution, se croit obligé de la combattre, parceque les jujubiers conservent leurs feuilles l'hiver, et présentent une écorce rude, tandis que le lotus perdait son feuillage dès l'arrière-saison (1), et présentait une écorce lisse, agréable à la vue (2). Mais ces derniers faits ne sont basés que sur une erreur de Pline, qui confond le *celtis*, improprement surnommé *lotus*, avec l'arbre des Lotophages. C'est ce que nous verrons plus en détail au §. IV.

La seule objection de quelque poids que nous ne puissions détruire. est celle qui se tire de la couleur du bois de lotus, s'il est vrai, comme l'assure le même commentateur, que le bois des jujubiers soit jaune, et jamais noir. Mais est-il bien sûr de son assertion?

§. II.

En parlant du lotus précédent, Théophraste ajoute (3) que la meilleure espèce de fruit est celle qui n'a point de noyau, car, dit-il, on en connaît de ce genre. Pline répète cette particularité sans l'éclaircir (4).

Robert Constantin, partant de l'erreur qui lui fait prendre le *lotus* et le *celtis* pour une même chose, et considérant le *celtis* comme un alisier, croit trouver cette variété sans noyau dans l'amalenchier, arbre dont le fruit se nomme amalenche en Savoie, et ambrozelle en Provence.

Bodæus de Stapel, pour qui *celtis* et *lotus* sont aussi deux idées confondues, se contente d'observer que le lotus à fruits sans noyaux ne saurait être, comme on l'avait supposé, le *lauro-cerasus*, ni même le gaïac de Padoue (*Diospyros Lotus*), sans déclarer s'il adopte l'opinion de R. Constantin.

Quant à Sprengel, il veut que cette espèce seule soit la jujube.

(1) Plin. *Hist. nat. lib. XVI, cap.* 30. (2) *Id. ibid.*
(3) *Hist. plant. IV*, 4. (4) *Hist. nat. XIII*, 17.

et que le fruit du lotus à noyau, du lotus ἥλικος ἄπιος, πρινώδης, etc., soit la baye du *Celtis australis*. Par là il se trompe plus complétement que les deux autres, qui sont au moins conséquents dans leur erreur. En effet, entre ce lotus et le précédent, quels qu'ils soient, il n'y a d'autre différence essentielle, comme on peut le voir par Théophraste et Pline, que la présence ou l'absence du noyau. Si donc on adopte, pour l'un, le genre des jujubiers, des alisiers, des plaqueminiers, il ne faut pas s'en écarter pour le second.

Pour nous, qui avons désigné le *Rhamnus Lotus*, nous ne sortirons ni du genre *Rhamnus*, ni même de l'espèce. Parmi les variétés qu'elle présente, il doit aisément s'en trouver une où la culture ait fait disparaître le noyau. Est-ce la jujube appelée *zifzouf*, زفزوف? ou celle nommée *bèrtr*, بربر? ou quelque autre encore moins connue? Le fait peut se vérifier sur les lieux. Que les botanistes du Midi l'éclaircissent.

Quand même on ne trouverait pas de jujube entièrement dépourvue de noyau, il suffirait de choisir celle qui approche le plus de ce caractère. Les Anciens, en effet, n'employaient point strictement, et à la lettre, cette expression de fruits APYRÈNES ou sans noyau. Le hasard veut que nous en ayons conservé la preuve, dans une comparaison appliquée par Sénèque à la morale : *Sic sapiens imperturbatus dicitur, quomodo* APYRINA *dicuntur,* NON QUIBUS NULLA EST DURITIA GRANORUM, *sed quibus minor* (1).

§. III.

Martyn (2), dont l'article LOTUS est un des plus incomplets et des moins raisonnés que ce docte commentateur ait rédigés, observe pourtant une chose que Sprengel (3) a passée sous silence. C'est que Théophraste parle d'un λωτὸς παλίουρος. Le savant anglais pense qu'il s'agit du *nabka* des Arabes, du *lotus* de Polybe, et du *paliurus* de Virgile.

Sans nous arrêter à remarquer que le *nabka* est un fruit, et non point un arbre, nous dirons d'abord que le lotus de Polybe

(1) Senec. *Epistol.* 85. (2) *Comm. in Georg. II,* 84.
(3) *Antiq. botan. Specim. I.*

ne saurait trouver place ici, puisque nous l'avons déja classé au paragraphe précédent, et que c'est le *Zizyphus Lotus* (Wild.). Mais faut-il maintenant établir, pour notre seconde espèce, le *Rhamnus Paliurus* (L.)?

« Il y a aussi en Afrique, dit Théophraste (1), un lotus-paliure, qui diffère du lotus des Lotophages, ayant la tige plus entourée de rejetons, et la feuille du paliure grec. Le fruit n'en est point aplati, mais rond et rouge. Son noyau ressemble aux pépins de la grenade. Ce fruit est suave; on l'améliore encore en le faisant macérer dans du vin, qu'il améliore à son tour. »

Pline exalte aussi le paliure d'Afrique : *Cyrenaica regio loton ipsam suo postponit paliuro.*

Or le véritable paliure, *R. Paliurus* (L.), ne donne pas d'assez bons fruits pour qu'on ait jamais pu lui accorder le nom de lotus. Il est plus raisonnable de chercher un arbre analogue. Ce ne sera point l'*Ilex Aquifolium*, encore moins le *Cornus gharaf*, mais bien le *séder* des Arabes, que son fruit rapproche du lotus, et ses épines, du paliure.

Le *séder* ou *sidr*, سدر, dont le fruit, *nabka*, *nébik*, etc., نبق, doit être servi par les houris aux bienheureux, et qu'à la description donnée soit par Abou Hanif Ed-Daynouri, soit par Ebn Alwam, on reconnait bien devoir appartenir au genre des jujubiers, est fort épineux, sans doute; tellement même, qu'au rapport d'Hasselquist, on croit en Orient que la couronne de Jésus-Christ fut faite des branches de cet arbuste. Mais cette qualité n'est point particulière au seul *R. Paliurus*. Les épines sont un caractère très prononcé du *Rhamnus divaricatus* de Forskahl; le même que Linné, d'après la tradition dont nous venons de parler, a nommé *R. Spina Christi*.

Voilà le *séder* des Orientaux, et le λωτὸς παλίουρος de Théophraste.

Mais c'est une erreur de Razi (2) et d'Abou Ali ben Sina (3) que d'avoir confondu leur *séder* avec le λωτὸς de Dioscoride (*Celtis australis*), plante toute différente, et dont nous allons parler.

(1) *Hist. plant. IV*, 4. (2) Rhazès. (3) Avicenne.

§. IV.

Pline, en copiant la description, donnée par Théophraste, le l'arbre des Lotophages, ajoute qu'il s'est naturalisé en Italie, où on l'appelle également *lotus* et *celtis* (1); mais que la lifférence du sol l'a changé.

Cette puissance du sol serait bien grande; car le *celtis* de Pline n'est plus épineux, et son fruit, qui, suivant cet auteur, *nascitur densus in ramis, myrti modo*, près des Syrtes et chez les Nasamons, croît en Italie *cerasi modo*.

Mais il n'en est rien, et Sprengel a parfaitement raison d'affirmer que Pline a confondu deux arbres dont il n'avait jamais vu qu'un seul. Le *celtis*, connu en Grèce et en Italie, avait été vulgairement surnommé *lotus* chez les Romains, vu l'agrément de son fruit, et par allusion au lotus d'Afrique, célèbre de toute antiquité. Nous voyons à chaque instant de ces exemples. N'appelons-nous pas ébène une sorte de cytise? baume, une espèce de menthe? ananas, une belle variété de la fraise? marronnier, un *Esculus* à fruit castaneïforme?

Le *celtis* de Pline reste à déterminer. C'est, dit Robert Constantin, le *perlaro* des Italiens et notre alisier. L'un ou l'autre, à la bonne heure; mais le *perlaro* est un *Celtis*, et l'alisier un *Cratægus*, ce qui ne se ressemble guère. *Perlaro*, micocoulier, dit Vénéroni.

Antoine du Pinet de Noroy établit mal-à-propos la même confusion, comprenant aussi le micocoulier dans les alisiers. Martyn se sert du mot *nettle-tree*, que les dictionnaires traduisent par alisier, sans dire dans quel sens ils l'entendent.

Puisque Robert Constantin fait du lotus apyrène (voyez §. II) l'amélanchier (*Cratægus rotundifolia*, Lamk.), il est probable qu'il entendait, sous le nom d'alisier commun, le *Cratægus Aria* de Linné, le droulier de quelques provinces. Il en existe une variété sans épines, la seule qui puisse convenir à la description du naturaliste romain; c'est celle qu'on appelle cormier-

(1) *Hist. nat. XIII*, 17.

sorbier, et même simplement sorbier, sorbier domestique. comme si on la confondait avec le *Sorbus domestica* (L.).

Mais, restituant au mot *perlaro*, synonyme de *menicocco*, sa véritable signification, nous préférons voir l'arbre de Pline dans le micocoulier, auquel Linné a fort bien fait d'attribuer le nom générique de *Celtis*.

Le fruit du *Celtis australis* naît *cerasi modo*, ce qui n'a pas lieu dans le *Cratægus Aria*. Sa feuille, à dents de scie, assez comparable à celle de l'yeuse, explique d'ailleurs pourquoi Pline a pu le confondre avec l'arbre de Théophraste. Une autre cause d'erreur a été la dureté du bois de lotus, recherché pour les flûtes et les lyres; dont étaient faits le fourreau de l'épée d'Hercule, selon Théocrite, les tables de la loi, selon les Arabes, etc. Car nul arbre en Italie ne doit offrir un bois plus dur que le *Celtis*, d'après la lenteur de la croissance de cet arbre. On en conservait un à Rome, qui passait pour avoir quatre cent cinquante ans.

C'est ici le lotus sans épines de Sérapion; c'est également le lotus de Dioscoride et de Galien, qui accordent à son bois râpé une vertu styptique et un principe colorant, caractères retrouvés par Scopoli dans le micocoulier. Les fruits du *Celtis australis* sont bien reconnaissables, aussi, à la description de Dioscoride (1): doux au manger, astringents, plus gros que des grains de poivre.

§. V.

Dans tout ce que Pline a dit jusqu'à présent, il n'a point employé le mot de fève grecque. Voici qu'ailleurs (2) il décrit un lotos ou *faba græca*. Cet arbre n'a de branches que vers le sommet, et les a fort grosses; son écorce, lisse, est d'une couleur agréable. Son ombrage, très passager, disparaît avant l'hiver. Il porte un fruit suave, presque semblable à la cerise.

Pline veut-il réellement parler d'un nouvel arbre? ou n'est-ce encore que le *Celtis*? Un passage qui semblerait de nature à

(1) Diosc. I, 134. (2) *Hist. nat. XVI*, 31.

lever ce doute (1), est précisément susceptible de s'entendre dans les deux sens.

S'il faut se décider pour un arbre différent du premier, il n'y en a point qui convienne mieux que le *Diospyros Lotus*, dont Mathiole applique mal-à-propos la figure au lotus de Dioscoride.

Ce *Diospyros* n'est point le διόσπυρος de Théophraste, mais le gaïac d'Italie de Bauhin, *Guayacana* de Tournefort, nommé en France plaqueminier. Son fruit, cérasiforme, est l'*uva d'India* qui se vend à Florence.

Mais ne vaut-il pas mieux penser, avec Bodæus de Stapel, que Pline, accoutumé, comme les anciens botanistes, à s'affranchir de toute méthode, a simplement traité de la même plante sous deux noms, et dans deux chapitres différents? Quant à nous, la chose nous semble infiniment probable. Déja le fruit de sa féve grecque est une cerise, comme le fruit de son *lotus-celtis*. Il attribue ensuite à l'écorce et à la racine de cette *faba græca*, une vertu colorante (2) qui se trouve dans le lotus de Dioscoride. Columelle, en parlant de la fève grecque, qu'il range parmi les arbres fruitiers, ne lui donne aucun caractère qui la distingue du lotus italique ordinaire. Concluons donc, sans toutefois regarder comme inadmissible l'opinion contraire, que *celtis* et *faba græca* n'étaient que deux noms du micocoulier, ou lotus d'Italie (*Celtis australis*, L.).

En terminant l'histoire des lotus arborescents, une remarque importante se présente à nous. L'*aquatica lotos* d'Ovide (3) est un arbre; les mots *truncum*, *ramos*, ne permettent pas d'en douter. Ailleurs il place encore le lotus avec le saule (4). Voici donc un lotus ligneux qui ne peut se rapporter à aucune de nos cinq espéces, car aucune n'est aquatique. Il faut lui donner un paragraphe spécial, et chercher quelle plante ce peut être.

Mais nos travaux sur cette matière seraient les dissertations sur la dent d'or. Jamais un tel lotus n'exista dans la nature.

(1) *Hist. nat. XXIV*, 2. (2) *Ibid. XVI*, 30.
(3) *Metamorph. IX*, 341 : *Edit. nostræ*, Vol. IV, pag. 111.
(4) *Metamorph. X*, 96 : *Edit. nostræ*, Vol. IV, pag. 162.

Aucun auteur grec ou latin, poëte ou prosateur, ne dit un mot qui puisse en faire présumer la réalité. Ovide seul, Ovide, écrivain aimable et superficiel, occupé de raconter la métamorphose d'une nymphe sans trop s'inquiéter du reste, a pu donner à un lotus arborescent la qualité d'aquatique, qui n'appartient qu'à des lotus herbacés.

SECONDE SECTION.

LOTUS, plante aquatique.

Cette famille de lotos est encore plus célèbre que la précédente; et cependant l'obscurité qui y régne est telle, que Paw lui-même, dans l'ouvrage savant, judicieux, et peut-être trop peu vanté, qu'il a consacré à des recherches sur l'Égypte (1), n'a pu sortir de la confusion qui régnait avant lui sur cette matière. Bélon, Prosper Alpin, n'avaient fait qu'embrouiller les noms et les choses; c'est Mathiole, Dodonæus, Clusius, qui, jusqu'à nos jours, s'étaient le plus approchés de la vérité, quand nos campagnes d'Égypte sont venues fournir des renseignements précieux.

§. VI.

Parlons d'abord du κύαμος αἰγυπτιακὸς des Anciens, de la féve d'Égypte, le plus remarquable des *lotus* aquatiques.

Théophraste qui décrit cette plante (2), la fait naître dans le Nil, quoiqu'elle vienne aussi, dit-il, dans quelques marais de Syrie, de Cilicie, etc. La racine en est épineuse au point de faire fuir le crocodile, qui n'a pourtant que les yeux de vulnérables. Passons sur cette fable, et voyons le reste. On mange cette racine, crue ou cuite. La fleur est rose, double de celle du pavot; le fruit, assez semblable à un rayon de miel circulaire, contient, dans ses alvéoles, une trentaine de fèves propres à servir d'aliment, et qu'on a soin de semer dans du limon mêlé de paille, pour propager la plante.

(1) Recherches sur les Égyptiens et les Chinois, 2 vol. in-8°.
(2) Theoph. *lib. IV, cap.* 10.

Hérodote l'appelle lys rosé. Il en compare aussi le fruit à du miel en rayons.

Galien vante, comme aliment, les fèves que fournit le κιβώριον. On appelait κιβώριον le globe formé par les capsules réunies du fruit de notre plante. On s'en servit comme de vase à boire; et de là κιβώριον prit, en grec, le sens de coupe (1). Nous en avons formé notre mot CIBOIRE, que sans cela on aurait cru pouvoir dériver naturellement de *cibus*.

Athénée dit que la fève égyptienne se nomme aussi *lotos* ou *melilotos* (2). Nicandre la surnomme colocase. Ces deux appellations sont impropres et abusives.

Quel est donc enfin le κύαμος αἰγυπτιακὸς des Anciens? C'est le ترمس, *termous*, des Arabes, le *Nymphæa Nelumbo* de Linné, le *Nelumbium speciosum* de Wildenow.

C'est cette belle plante qui formait, au milieu du Nil, des masses de verdure, où l'on allait, au rapport de Strabon, prendre des repas délicieux. On ammarrait aux touffes épaisses des nymphéas, les barques légères où, sur des lits voluptueux, les convives, mollement couchés, jouissaient de la beauté du ciel et de la fraîcheur des eaux; enivrés du parfum de ces grandes rosacées, et garantis des ardeurs du soleil par les larges feuilles que des pétioles, de dix pieds de longueur, balançaient audessus de leurs têtes.

C'est cette plante, la coiffure des sphinx, la parure d'Isis, le siége d'Harpocrate, l'emblême du silence et de la perfection; c'est le *tamara* des Indes, portant Brahma sur l'abîme des

(1) Sprengel prétend, il est vrai, que c'est le mot κιβώριον, coupe, qui a fourni le nom de la plante égyptienne. Cette progression d'idées est peu naturelle; et d'ailleurs κιβώριον, qui ne dérive d'aucune racine grecque, offre toutes les apparences d'un emprunt fait aux étrangers. Pourquoi ne serait-ce pas un mot de la langue égyptienne, aujourd'hui oubliée? Ne pourrait-il pas venir de KEB, tête, l'un des radicaux les plus universels que l'on connaisse, et d'OR (que nous appelons Orus), divinité du pays?

On peut former, sur les mêmes bases, beaucoup d'autres conjectures. Cependant l'étymologie KEB-OR prendrait un degré de probabilité de plus, s'il ne restait aucun doute sur l'assertion de Prosper Alpin, quand il rapporte que le fruit du *Nymphæa Lotus* se nomme encore, vulgairement, tête du Nil,

(2) *Deipnosoph. lib. III, cap.* 1.

eaux éternelles, ou servant de conque flottante à la divine Lakchmi.

Elle ne se trouve plus en Égypte; les *fabeta* du Nil ont disparu; mais elle existe encore dans les grands fleuves de l'Inde, et continue à jouer, dans la religion des Brahmes, le rôle important qu'elle occupait dans celle de leurs imitateurs. Le missionnaire Just Huern, dont la relation se trouve insérée dans les commentaires de Bodæus de Stapel sur Théophraste, l'avait vue dans l'île de Java, et l'appelait *Nymphæa glandifera*.

§. VII.

Il est un autre *lotus*, voisin du précédent, dont il a partagé la célébrité. Hérodote l'appelle simplement λωτός. Il naît, dit-il, dans les lieux inondés par le Nil. Son fruit, de la forme d'une tête de pavot, contient des semences qu'on fait rôtir pour en préparer une sorte de pain. Sa racine bulbeuse, de la grosseur d'un beau fruit, est également comestible.

Théophraste décrit en outre la fleur de ce lotus, blanche, et semblable à celle du lys. Il ajoute aussi qu'au soleil couchant elle se replie, et s'enfonce sous les eaux pour ne reparaître qu'au soleil levant; que les semences renfermées dans son fruit papaveracé, loin d'égaler le volume des fèves d'Égypte, ressemblent à des grains de millet; qu'on entasse ses têtes pour en laisser pourrir l'enveloppe, qu'ensuite on en sépare la semence par des lavages, et qu'on en fait du pain; qu'enfin la racine du lotus est ronde, de la grosseur d'une pomme de coing, et blanche, sous une écorce brune; qu'elle se nomme κόρσιον· qu'on la mange crue et cuite, mais mieux de la dernière façon.

Voici donc une espèce bien distincte de celle que nous avons déterminée. Une bulbe au lieu d'une racine, une fleur constamment blanche et non rose, de petites graines pour semence au lieu de fèves, sont des caractères saillants, qui l'en séparent, même aux yeux de ceux qui ne sont pas botanistes.

Nul doute sur le nom à lui donner. On y reconnaît la plante que les Arabes appellent بشنين, *bachenîn*, et dont ils nomment

la bulbe (le *corsium* des Anciens) بيمروم, *baymaroum* (1). On y voit clairement, en un mot, le *Nymphæa Lotus* de Linné.

Cependant Dioscoride, qui l'appelle, ainsi que plusieurs Anciens, κολοκάσιον, la confond avec le κιβώριον, et dit qu'on les surnomme, l'une et l'autre, fève pontique. Pline fait bien mieux: il transporte à la tige du *faba ægyptiaca* ce que Théophraste avait dit de sa racine; il attribue à une seule et même plante (la colocase) deux particularités dont l'une, l'usage des tiges comme aliment, ne concerne que le *Nymphæa Lotus*, tandis que l'autre, l'emploi des feuilles pour former des vases, ne convient qu'au *Nymphæa Nelumbo*. Il dit enfin qu'on la semait en Italie de son temps, et ceci a rapport à l'*Arum Colocasia*.

§. VIII.

Un troisième *Nymphæa*, que Sprengel passe sous silence, le confondant avec le *Nelumbo*, quoiqu'il se rapproche plutôt du *Nymphæa Lotus*, à la différence près de ses feuilles plus entières et de sa couleur bleue, est probablement le *lotus* dont parle Athénée dans le XVe livre de son Banquet des savants.

C'est l'espèce qui porte proprement le nom de لينوفر, *linoufar*: mot qui s'écrit aussi *niloufar*, *ninoufar* et *noufar*, et dont nous avons pris le nom français de nénufar. On la trouve encore dans le Nil. M. Savigny, qui l'a soigneusement observée, l'appelle botaniquement *Nymphæa cærulea*.

Sur les monuments de la sculpture égyptienne, on ne saurait distinguer l'une de l'autre les espèces VI, VII et VIII, principalement caractérisées par la couleur de leurs fleurs, circonstance qu'on ne pouvait y exprimer, ou par la forme de leur fruit, qu'on n'avait point de motifs pour y représenter.

(1) *Bayâroum* suivant Golius, *baymaroum* selon Sprengel (*Antiq. botan. specim.*). Ce savant ajoute, d'après Prosper Alpin, que le fruit se nomme tête du Nil, راس النيل. Je n'ai pas osé l'affirmer, craignant qu'il n'y eût là quelque erreur, fondée sur la ressemblance de deux mots arabes. En effet, les fleurs de cette plante se nomment très certainement عرائس النيل, *Arâïs el-Nil*, les épouses du Nil.

§. IX.

Il est singulier que le nom de colocase, donné si souvent au *Nymphæa Lotus*, ait pu s'appliquer aussi à une plante du genre des *Arum*. Le fait est néanmoins indubitable.

L'*Arum Colocasia* ne fleurit presque jamais, et ses fleurs diffèrent extrêmement de celles des nénufars. Mais il y a de la ressemblance dans les feuilles. La racine de l'*Arum*, quoiqu'assez âcre, se mange aussi à la manière du *corsium*. Ce légume, d'ailleurs, était originaire d'Égypte. En voilà plus qu'il ne faut pour que les Romains, qui en avaient naturalisé la culture en Italie, l'aient confondu avec la véritable colocase.

Jamais en effet ils n'en citent la fleur, qui, certes, s'il se fût agi d'un *Nymphæa*, n'aurait pu être oubliée. On voit, en outre, que la manière de le planter par bulbes au bord des eaux, rapportée par Columelle et Palladius, est la même qu'ont vu pratiquer, pour l'*Arun*, Clusius et Bélon. Il peut cependant aussi végéter dans les champs (1).

Quant aux Arabes, ils l'ont toujours bien distingué, et c'est à cette espèce seule qu'ils ont réservé le nom de *koulkas*, قلقس; Rhazès en recommande la racine comme stomachique. Abdou'l-Latif parle des bulbes qui l'accompagnent, et qui sont de la forme d'une fève, et de couleur rose. Le juif Maimonide l'appelle le gingembre de l'Égypte.

C'est assurément le *niliacum olus* dont Martial plaisante.

(1) Cette raison me fait grandement douter de l'utilité d'une correction que Sprengel propose au texte d'Avicenne. Il croit que le fruit du *niloufar* ne saurait s'appeler graine de l'époux (*el-'arous*), mais de l'*Arum* (*el-'aroun*). L'*Arum* est bien la colocase *koulkas*, mais non la colocase *Nymphæa;* et le nom de légume aquatique, donné par Avicenne, ne lui convient qu'à moitié. Ainsi nul prétexte pour changer. — Mais que signifie *Habb el-'arous?* — Qu'importe? Ce pourrait être un de ces noms insignifiants comme nous en avons mille. Et cependant, par bonheur, nous tenons le fil qui doit nous guider dans cette explication. Ce fil est l'expression *Arâïs el-Nil*, citée dans la note 1, page XCIII.

TROISIÈME SECTION.

LOTUS, plante terrestre.

§. X.

Homère fait mention, dans quatre ou cinq passages différents, d'un *lotos* qui couvrait les campagnes (1), et qui servait de fourrage choisi pour les bestiaux. Les chevaux d'Achille (2), les bœufs que déroba Mercure (3), en étaient nourris. On ne sait s'il faut attribuer au hasard le voisinage que le poëte établit toujours entre cette plante et quelque plante de marécages; le mettant constamment, dans ses énumérations, à côté du κύπειρος ou du σέλινον ἐλεόθρεπτον. Une circonstance pareille prouve moins dans Homère que dans tout autre écrivain : chez lui, une formule une fois adoptée, se reproduit sans cesse.

On trouve pourtant dans le poëte une exception bien notable; c'est le passage où il fait naître le lotus sur l'Ida, avec le safran et l'hyacinthe, pour servir de couche aux célestes époux (4).

Dioscoride, Galien, Paul d'Egine, n'en ont d'ailleurs tenu compte; ils ne font point de leur lotus trifolié une plante de marais. J'ai dit trifolié, car c'est ainsi qu'ils peignent le lotus herbacé des pâturages. Les auteurs anciens le rapprochent souvent du cytise; et ces deux particularités réunies l'ont fait avec raison chercher parmi les papilionacées.

Ceux qui pensent reconnaître, dans le cytise des Anciens, le *Medicago arborea*, désignent, pour le lotus de leurs bestiaux, le *M. falcata*, espèce voisine, et qui fournit l'excellent fourrage nommé *kadhb*, قضب. Il y a sur ce point mille opinions, celles de Comelin, de Plukenet, de Daléchamp, etc. La plus connue est celle de Linné; nous pourrions nous y tenir, et désigner son *Lotus corniculatus* comme la plante dont il s'agit. Mais, tout réfléchi, il nous semble voir plus de probabilité dans les raisons de Sprengel. Ce botaniste a tort de s'é-

(1) *Odyss.* Δ, 602. (2) *Iliad.* B, 776. (3) *Hymn. in Merc.* 107
(4) *Iliad.* Ξ; 348. — Voyez aussi Pline, XXII, 21.

tayer de Mathiole, qui n'a jamais affirmé ce qu'il lui fait dire, et qui ne parle ici que d'un *trifoglio cavallino* dont l'espèce n'est pas facile à préciser; mais à cela près, son opinion, quoiqu'isolée, paraît très admissible, et nous dirons avec lui que le λωτὸς ἥμερος τριφύλλος de Dioscoride est le *Melilotus officinalis* (L.). La tradition nominale attachée aux plantes dont la médecine a fait usage, est en effet l'une des boussoles les moins incertaines.

Si la correction insérée par plusieurs bons critiques, dans le texte de Théophraste, est admise, le botaniste athénien avait probablement parlé de notre plante sous le nom de μελίλωτος. Il ne décrit réellement, comme nous l'avons dit, que cinq lotus, deux aquatiques, et trois arborescents; mais, vers la fin de son ouvrage (1), en parlant de la ressemblance des noms des plantes: « Il est essentiel, dit-il, de faire attention aux particularités, aux différences des genres homonymes. Le lotos en est un exemple (2); car on en connaît beaucoup d'espèces, différenciées par les feuilles, les tiges, les fleurs et les fruits; au nombre desquelles espèces il faut compter celle qu'on appelle MÉLILOT. »

§. XI.

Après avoir parlé de ce lotus (3), surnommé ἥμερος parcequ'on le semait dans les pâturages, Dioscoride en décrit sommairement un autre (4) sous le nom de lotier sauvage, λωτὸς ἄγριος. Cette espèce était vulgairement nommée *libyon*.

Bodæus de Stapel, analysant les différentes conjectures formées à cet égard, et les comparant aux propriétés odorantes et médicinales accordées au λωτὸς ἄγριος, établit que ce n'est point le trèfle vulgaire, mais l'herbe que les bonnes femmes de son pays appellent, dit-il, baume des sept temps, herbe des sept odeurs.

Qu'est-ce que le baume des sept temps?

(1) *Hist. plant. lib. VII, cap.* 14.

(2) Ὥσπερ ὁ λωτός· τούτου γὰρ εἴδη πολλὰ, διαφέροντα καὶ φύλλοις, καὶ καυλοῖς, καὶ ἄνθεσι, καὶ καρποῖς· ἐν οἷς καὶ ὁ ΜΕΛΙΛΩΤΟΣ καλούμενος.

(3) *Diosc. IV*, 106. (4) *Id. ibid.* 107.

Parmi les plantes improprement décorées du nom de baume, on ne connaît qu'une seule papilionacée; le choix est donc facile. Et justement cette papilionacée a conservé le nom de lotus. C'est le *Meli-lotus cærulea* (L.), appelé aussi lotier odorant, baume du Pérou, etc., et dont l'odeur forte et le suc mielleux attirent puissamment les abeilles.

La seule difficulté consiste en ce qu'on regarde le *Melilotus cærulea* comme originaire de Bohême, et non d'Afrique. Mais il croît dans beaucoup de climats. Qui sait, d'ailleurs, si *libyon* n'était pas, chez les Anciens, une qualification aussi abusive que l'est chez nous celle de baume du Pérou?

Telle est l'histoire entière des lotus. Il y reste sans doute plusieurs points incertains, que nous desirons voir s'éclaircir par les investigations de plus savants que nous. Mais si nous n'avons pu résoudre avec succès toutes les questions, nous les avons clairement posées. Réduisant à des termes précis les difficultés d'une matière sur laquelle on a beaucoup parlé sans parvenir à s'entendre, nous avons espéré que le tableau synoptique, qui va suivre, servirait de fil pour les recherches ultérieures tentées dans ce labyrinthe, jusqu'à présent inextricable. Aucun sujet botanique n'offrait un intérêt comparable à celui-ci. Il s'agissait d'une plante que réclament à-la-fois l'agriculture, la médecine, (1) la religion, la poésie; d'une plante dont le nom remplit tous les livres, et se lie à l'histoire comme à la fable; d'une plante dont la célébrité peut s'apprécier par un seul trait, quand on se rappelle cette gracieuse tradition d'après laquelle un jardin, arrosé d'une eau où la fleur du lotus avait été broyée (2), devait produire, sans autre semence, tous les végétaux agréables, et se couvrir, par le luxe d'une fécondité subite, de tous les dons qui parent la corbeille de Flore.

Mais avant de récapituler les onze espèces de *lotus* que nous

(1) *Ferunt ventris non sentire morbum, qui eum mandant* (Plin. XIII, 17).
(2) *Geoponic. XII*, 6.

venons de voir, jetterons-nous, suivant notre usage, un coup d'œil rapide sur l'étymologie de ce nom? Oui; si ce n'est pour établir une vérité, au moins pour dissiper des erreurs.

Il n'y a pas même d'apparence à celle qu'un rêveur a inventée, et que tout le monde copie, c'est-à-dire, لشا pour لوطس. Qu'a de commun l'idée de VOULOIR avec celle de *lotus*?

Ce nom est plus ancien que la langue grecque. En lui supposant une origine sémitique (1), on pourrait le faire dériver, non de لات qui n'aurait aucun sens, mais de لاث qui, à la deuxième forme, signifie troubler l'eau, et d'où peut venir le mot latin *lutum*, boue; ou plutôt de لثّ, être arrosé, mouillé, ce qui convient très bien aux nénufars; peut-être aussi de لاط qui, entre autres sens, a celui de cacher, cacher des mystères, et pourrait s'appliquer à cette fleur symbolique et sacrée.

Mais pourquoi ne pas avouer notre ignorance? Pourquoi ne pas croire simplement que c'est un mot égyptien? LOT a dû servir à désigner, de toute antiquité, dans la bouche des indigènes, les nymphéas du Nil, etc.

Si ce mot avait un sens antérieur et plus général, c'est ce qu'on ne saura jamais. Hasardons pourtant une conjecture. La seule ressemblance entre les plantes si diverses qui ont porté le nom de lotus; le seul point de contact entre des Nénufars, des Jujubiers, un *Arum* et un Mélilot, c'est l'existence d'une sorte de fèves, ou de quelque chose qu'on y ait comparé. On a vu que, pour les deux premières familles, c'est le fruit qui avait fourni aux Anciens cette similitude, et que pour la troisième, ce sont les bulbes oblongues de la racine; quant à la dernière, on sait bien que le fruit à gousse de toute papilionacée représente en petit celui de la Fève proprement dite. Ne pourrait-on pas raisonnablement induire de là que, dans son acception primitive, le mot égyptien LOT signifiait fève, et qu'il s'est ensuite étendu, avec plus ou moins de justesse, aux plantes dans lesquelles le peuple aura cru saisir cette analogie?

(1) Langues sémitiques : famille de langues, dont le nom vient probablement du nom de Sem, et que des caractères communs, très marqués, distinguent de toutes les autres. Les principales sont l'hébreu, l'arabe, etc.

ABLEAU SYNOPTIQUE DES LOTUS DES ANCIENS.

	NUMÉROS DES PARAGRAPHES de l'article.	NOMS VULGAIRES			NOMS BOTANIQUES.
		GRECS.	ARABES (écrits selon la prononciation française).	LATINS.	
TUS ESCENTS.	I.	Λωτοφάγων δένδρον.	*Arâc?* Et le fruit, *onnâb?*	*Lotus.* *Lotus africanus.* *Lotophagorum arbor.*	*Rhamnus Lotus* (L.). *Zizyphus Lotus* (Wild.).
	II.	Λωτὸς ἀπύρηνος.	*Arâc?* Fruit, *bérir? zifzouf?*	*Lotus sine nucleo.*	*Rhamnus Lotus* (L.) var.....?
	III.	Λωτὸς παλίουρος.	*Séder* ou *Sidr.* Et le fruit, *nabka.*	*Lotus paliurus.* *Pal. cyrenaïcus.*	*Rhamnus Spina Christi* (L.).
	IV.	Λωτός....	»	*Lotus italica.* *Celtis.*	*Celtis australis* (L.).
	V.	Λωτός....	»	*Lotus, sive Faba græca.*	*Diospyros Lotus?* *Celtis australis?*
uatiques.	VI.	Λωτός. Κύαμος αἰγυπτιακός. Κιβώριον.	*Termous.*	*Lotus sacra.* *Faba ægyptiaca.*	*Nymphæa Nelumbo* (L.).
	VII.	Λωτὸς λευκός. Κολοκάσιον. Sa racine, κόρσιον.	*Bachenine.* Et la racine, *baymaroum.*	*Lotus, sive Colocasium.*	*Nymphæa Lotus* (L.).
	VIII.	Λωτὸς στεφανωτικός.	*Linoufar, Niloufar,* etc.	*Lotus....?* (*cyaneus*).	*Nymphæa cærulea* (Sav.).
	IX.	Λωτὸς ἢ Κολοκάσιον.	*Koulkas.*	*Colocasium.* *Niliacum olus.*	*Arum Colocasia* (L.).
errestres.	X.	Λωτὸς ἥμερος τρίφυλλος. Μελίλωτος;	*Kadhb?*	*Lotus....?* (*pratensis*).	*Melilotus officinalis* (L.).
	XI.	Λωτὸς ἄγριος. Λίβυον.	»	*Id.*	*Melilotus cærulea* (L.).

Nous pouvons maintenant examiner quelles espéces de *lotus* Virgile a mentionnées dans ses écrits. Voici les passages où il en parle:

> .... *Inter quas* IMPIA LOTOS,
> *Impia, quæ socios Ithaci mœrentis abegit.*
> CULEX, 124.
> *Præterea genus haud unum nec fortibus ulmis*
> *Nec salici* LOTOQUE, *neque idæis cyparissis.*
> GEORG. II, 84.
> *At cui lactis amor, cytisum,* LOTOSQUE *frequentes*
> *Ipse manu...... ferat.* GEORG. III, 394.

Dans le premier, il s'agit évidemment de nos deux premières espèces, c'est-à-dire du *Zizyphus Lotus* (Wild.) et de sa variété apyrène. Le poëte appelle impie un arbre dont la douceur faisait oublier l'amour de la patrie, ce sentiment le plus noble et le plus naturel de tous, cette religion des grandes ames.

Dans le second, il a certainement en vue le *Celtis australis* de Linné, vrai lotus italique. Quand il dit *genus haud unum*, fait-il allusion aux lotus d'Afrique, différents du premier? ou n'a-t-il en vue que de légères variétés dans l'aspect du *Celtis?* ou enfin parle-t-il, à-la-fois, du *Celtis australis* et du *Diospyros Lotus*, deux arbres qui pouvaient, à la rigueur, porter en même temps, en Italie, le nom vulgaire de *Lotus?* Ceci est bien difficile, pour ne pas dire impossible à décider.

Le troisième passage correspond à la sixième de nos espèces, *Melilotus officinalis* (L.), et peut-être aussi à la onzième, *M. cærulea*.

Virgile a donc parlé des espéces de *lotos* qui, dans le tableau précédent, sont comprises sous les numéros I, II, IV, X, et peut-être V et XI.

Quant à l'espéce III, Virgile ne l'a point citée, comme on le prétend, sous le nom de *paliurus* (Voyez ce mot). L'a-t-il vaguement désignée, avec d'autres, dans le premier ou dans le second passage? N'en a-t-il point parlé du tout? Ce dernier système est le plus probable.

Il n'a fait aucune mention des espéces VI et VIII, malgré leur célébrité.

Restent les espèces VII et IX. Virgile a désigné l'une des deux, on ne sait laquelle, sous le nom de *colocasium*. Mais nous avons discuté ailleurs cette question, qui n'appartient plus à l'article LOTUS. Voyez COLOCASIUM.

LUCI INDICI, etc. Voyez ARBOR INDICA.

LUPINUS. *Tristis.*

Aut tenues fœtus viciæ, TRISTISQUE LUPINI
Sustuleris. GEORG. I, 75.

Θέρμος ἥμερος des Grecs.
Lupinus sativus (Bauh. *Pin.* 347, n° 1).
Lupinus albus (Linn. *gen.* 1176).
Le Lupin.

Le lupin servait autrefois de nourriture aux stoïciens et aux pauvres. Virgile le qualifie de *tristis*, semblant ainsi faire allusion à l'étymologie assez problématique, qui fait venir *lupinus* de λύπη, tristesse. Au moins est-il certain, que cette plante est peu agréable à la vue, et qu'elle fournit « un triste manger. »

LUTUM. *Croceum.* — *Corycium.*

.... *Jam* CROCEO *mutabit vellera* LUTO.
ECL. IV, 44.

Ut tibi CORYCIO *glomerarem flammea* LUTO.
CIR. 317.

Στρουθίον des Grecs?
Lutum herba (Dodon. Pempt. 80).
Reseda Luteola (Linn. *gen.* 831).
La Gaude, l'Herbe à jaunir.

Les Anciens, chez lesquels la chimie était à naître, n'avaient qu'un très petit nombre de substances employées en teinture: la pourpre, *murex*, la gaude, *lutum*, le sandyx (voyez ce mot) et quelques autres. Chez les Modernes, où elles sont variées à l'infini, la gaude joue encore un rôle important. Elle fournit une belle couleur jaune safranée, *crocea*. On la cultive dans quelques unes de nos provinces pour cet objet.

Le mont Corycus, en Cilicie, était célèbre par la récolte du safran. Il paraît qu'on y cultivait aussi la gaude. Ou bien le *lutum* n'aurait-il l'épithète de *corycium* qu'à raison de sa couleur, qui le ferait confondre, par le poëte, avec le safran?

Savoir quelle est la plante des Grecs qui correspond au *lutum*, si c'est le στρουθίον, l'ισάτις, le χυμένιον, etc., ce point forme une question très compliquée, qu'il n'entre pas dans notre sujet de résoudre, et sur laquelle on peut consulter principalement Bodæus de Stapel (1), qui, sans avoir à cet égard des idées très nettes, a du moins recueilli beaucoup de faits.

M.

MALUM. *Roscidum.* — *Suave rubens.*

> *Sæpibus in nostris, parvam te* ROSCIDA MALA
> .... *vidi, cum matre, legentem.*
> ECL. VIII, 37.
> .... *Mutatamque insita* MALA
> *Ferre pyrum.* GEORG. II, 33.
> .... *Et* SUAVE RUBENTIA MALA.
> COP. 19.

Μῆλον des Grecs.

Fruit du *Malus communis* (Linn.).

La Pomme.

Malum correspond exactement au mot pomme, sans détermination plus précise. Dans le passage cité du *Copa*, l'épithète *suave rubens* peut cependant faire croire qu'il s'agit de la pomme d'api, fruit de la variété de pommier nommée *Malus apiosa* par les jardiniers; ce qui, après tout, n'est d'aucune importance.

(1) *Comm. in Theophr. lib. VI, cap. 7.*

MALUM AUREUM, MALUM HESPERIDUM.

Quod potui, puero, sylvestri ex arbore lecta,
AUREA MALA *decem misi; cras altera mittam.*
ECL. III, 71.

Tum canit, HESPERIDUM *miratam* MALA *puellam.*
ECL. VI, 61.

Χρυσόμηλον des Grecs.
Fruit du *Citrus Aurantium* (Linn. *gen.* 1218).
L'Orange.

Malgré l'opinion commune, M. Gallesio, dans son traité du *Citrus*, a voulu prouver que les Anciens ne connaissaient point l'oranger. Il est vrai qu'ils ne le décrivent pas clairement; mais n'ont-ils pas pu le confondre avec les autres espèces de citronniers?

A quel fruit, mieux qu'à l'orange, peuvent se rapporter ces qualifications de pomme d'or, de pomme des Hespérides? Ce ne pourrait être au citron, dont la saveur acide n'eût pas mérité qu'on en fît la pomme d'un autre paradis terrestre. Ce serait donc le coing, comme le croit M. Gallesio. « Goropius Bécanus, dit-il, rapporte qu'on découvrit à Rome une statue d'Hercule tenant à la main trois pommes de coing; or, on connaît la fable d'Hercule dépouillant l'arbre des Hespérides; cet arbre est donc le coignassier. » Mais il y a beaucoup de choses à dire sur ce témoignage isolé de Goropius Bécanus, et sur la conséquence du fait, qui, fût-il mieux prouvé, pourrait bien ne résulter que du caprice particulier d'un artiste. La couleur jaune sale du coing ne semble guère pouvoir être cette couleur éclatante et divine qui séduisit Atalante.

On insiste : « L'oranger ne croît pas dans les pays où les poëtes plaçaient le jardin des Hespérides. » Mais qui donc a si bien instruit M. Gallesio, et lui a pu dire quel était ce pays? En supposant que les poëtes anciens aient commencé par le savoir eux-mêmes, nous autres Modernes avons tant à choisir entre les différents systèmes qui le mettent l'un en Suède, l'autre en Arménie, celui-ci aux Canaries, celui-là à la Nouvelle-Zemble, que nous n'aurons jamais, je pense, d'opi-

nion fixe sur ce merveilleux jardin, avant d'avoir retrouvé les dragons qui en gardaient l'entrée.

Rapportons-nous-en à l'opinion générale, puisque les objections paraissent peu fondées, et que l'étymologie la confirme. Pourquoi ne pas voir les oranges dans ces *mala aurea*, qu'au moyen âge on nommait en latin *aurantia*, et en français méridional *auranzes?* Les croisades propagèrent la culture de l'oranger en Europe, mais elles n'y donnèrent pas naissance. Sans doute, on la pratiquait dès le temps des Romains, au moins dans les provinces qui forment aujourd'hui le royaume de Naples. Ils en avaient, au moins, en tous cas, entendu souvent parler.

Cependant, si *mala Hesperidum* doit toujours se traduire par oranges, il ne nous semble pas que, pour *mala aurea*, la régle, quoique certaine, soit aussi impérieuse, et n'admette aucune exception. *Malum*, en principe, ne veut dire qu'une pomme; or une pomme peut recevoir accidentellement toutes les épithétes dont la poésie embellit les objets qu'elle décrit; et le hasard peut faire qu'on l'appelle dorée, comme on l'appellerait ronde, rougeâtre, appétissante.

C'est même probablement le cas du vers 71 de l'Églogue VII. En effet ces *mala aurea* envoyés par un simple berger, *ex sylvestri arbore*, peuvent très bien n'être ni des oranges, ni des coings, mais simplement des pommes, dont Ménalque, qui en a fait don à l'objet de ses amours, se plaît à vanter la belle couleur.

Toutefois nous croyons que la poésie seule a fait mettre dans cette circonstance *aurea* pour *flava;* et que si l'on rencontrait dans un prosateur latin *mala aurea*, il serait naturel de traduire ces mots par oranges, sans plus d'hésitation que pour *mala Hesperidum*.

MALUM CANUM. *Tenera lanugine.*

Ipse ego CANA *legam* TENERA LANUGINE MALA.

ECL. II, 51.

Κυδωνίον μῆλον des Grecs.

Malum cotoneum (C. Bauhin, *Pinax* 434).

Fruit du *Pyrus cydonia* (Linn. *gen.* 858).
Le Coing.

Voici le coing, à la bonne heure. Il ne s'agit plus de pommes d'or, mais de pommes blanchâtres et lanugineuses; la description est claire.

Le coing, fruit dédié à Vénus, et regardé comme l'emblême du bonheur et de l'amour, s'appelait chez les Grecs κυδώνιον μῆλον, pomme de Cydon. On l'avait primitivement cultivé à Cydon, ville de Créte.

Quant au nom de *malum cotoneum*, si c'était dans Bauhin, et dans les auteurs du seizième siècle, qu'on le trouvât pour la première fois, il n'y aurait point de difficulté sur son étymologie. Depuis l'invasion des Musulmans en Occident, le mot arabe قطن avait passé dans toutes les langues européennes pour exprimer le coton, et l'on en aurait formé, en latin vulgaire, l'adjectif COTTONEUS. *Scriptum in charta cottonea,* dit un vieux diplôme, rédigé en Sicile au siècle des croisades, et tracé sur le papier de coton que le commerce apportait alors d'Égypte. Or il n'est point de fruit qui méritât plus que le coing l'emploi de cette épithéte. On ne peut mieux comparer qu'à du coton ce duvet particulier, *tenera lanugo*, dont il est revêtu.

Mais Pline emploie l'expression de *mala cotonea*, qui, de son temps, ne pouvait aucunement signifier pommes cotonneuses. Quels sont les mots latins analogues? On n'en voit point, si ce n'est *cottonea* pour *cottona*, petites figues qu'on faisait taper et sécher. Pline appelle-t-il le coing, pomme semblable à un *coctonum*, à une petite figue (1)?

Non, mais *cotonea* n'est que la corruption vulgaire de κυδώνια (*cudonia*, *cudonea*, *cutonea*). L'*upsilon* n'était pas toujours, ainsi que se le figurent les Grecs modernes, l'équivalent de l'*iota*. Souvent, comme dans Ὑστάσπης, Ὕπανις, Τυφών, il fut employé pour rendre la diphtongue *ou* des mots orientaux. Souvent aussi, en passant en latin ou en français, il ne se changea point en *y*, mais en *u* ou en *ou*. Κύβος, *cubus;* πῦρ ἄγω, *purgo;*

(1) *Juven. Sat. III*, 82.

πύξος, *buxus*; πύργος, *burgus*; βύρσα, bourse; θύειν, tuer; μύσταξ, moustache; etc., en sont des exemples.

MALUM FELIX. Voyez MALUM MEDICUM.

MALUM MEDICUM. *Tristi succo.*

MEDIA *fert* TRISTES SUCCOS, *tardumque saporem*
Felicis MALI......................
....
Ipsa ingens arbos, faciemque simillima lauro;
Et, si non alium late jactaret odorem,
Laurus erat: folia haud ullis labentia ventis:
Flos ad prima tenax: animas et olentia Medi
Ora fovent illo, et senibus medicantur anhelis.
GEORG. II, 126.

Μηδικὸν μῆλον, Κίτριον des Grecs.

Fruit du *Citrus medica* (Linn. *gen.* 1218).

Le Citron.

Le citronnier, décrit par le poëte latin avec une exactitude que nous avons eu déja l'occasion d'admirer, fut long-temps sans recevoir de nom chez les Grecs, comme chez les Romains. Théophraste l'appelle μηλέα μηδικὴ ἢ περσική. Pline, pommier de Médie ou d'Assyrie. Plus tard, μηλέα περσικὴ prit le sens de pêcher; *malus assyriaca* cessa d'être en usage; et la désignation du citronnier devint plus précise, sous le nom de *malus medica* ou de *citrus*.

Est-ce du citron que parle Josèphe, quand il fait mention de la pomme de Perse, qui, de son temps, servait de *hadar* (1)? Quand la chose serait certaine, il n'en résulterait pas que ce mot hébreu signifiât citron ou citronnier, comme l'ont cru quelques savants. On entendait uniquement par là un fruit remarquable et choisi qui devait servir d'offrande au Seigneur. Rien ne fait penser que les Juifs du temps de Moïse connussent le *citrus*. Ils employèrent donc à cet usage sacré divers fruits, jusqu'à l'époque où celui-ci fut transporté de Perse en Judée.

(1) Loisel. Deslonch. Dict. des Sciences nat. tome IX, p. 310.

De toutes les espèces du genre *Citrus*, celle dont nous nous occupons dans cet article, et à laquelle les botanistes ont conservé par excellence le nom de citronnier de Médie, fut probablement la première connue en Occident.

Felix indique l'heureux emploi du fruit comme moyen curatif, et *tristis succus* la saveur acerbe de son écorce ; car c'est de l'écorce que Virgile indique l'usage médical. Il ne fait point en effet allusion à la vertu rafraîchissante du citron, mais à son action tonique; or, celle-ci ne peut s'entendre du jus, dont il paraît que les qualités n'étaient pas encore assez connues.

MALUS.

Et steriles platani MALOS *gessere valentes.*

GEORG. II, 70.

Μηλέα des Grecs.

Malus communis (Lam. *Illust.* t. 435).

Malus sylvestris, var. α (Mill. Dict. n° 1).

Le Pommier commun.

Valens est ici pour exprimer que la branche de pommier, greffée sur le platane, n'en conserve pas moins une végétation vigoureuse: ce qui est une fable, comme on sait; la greffe ne réussissant point entre des genres d'arbres aussi différents. Mais alors cette invention était dans sa nouveauté, puisque Matius, son auteur, homme qui joignit à la probité, au savoir (1), un épicuréisme délicat, et dont on a perdu les ouvrages sur l'art de perfectionner les jardins (2), vivait peut-être encore. L'imagination, agréablement frappée d'une aussi piquante découverte, aimait à s'en exagérer les résultats. Ne vit-on pas, il y a trente ou quarante ans, lors des premiers aérostats, les Français, dans leur enthousiasme, se figurer qu'on allait voyager en ballon d'une partie du monde à l'autre?

(1) Cicer. *Epist. fam. XI*, 27.

(2) Colum. *de Re rust. XII*, 44; Pline, XII, 2, et XV, 14.

MALVA.

.... Malvæque *inulæque virebant.*
Mor. 73.

Μαλάχη des Grecs.
Malvæ (Linn. *gen.* 1134) *species quælibet.*
La Mauve.

Les mauves se trouvent placées parmi les légumes, dans le passage auquel nous renvoyons; Dioscoride (1) et Théophraste (2) les désignent comme aliment; le premier de ces deux auteurs dit que la mauve des jardins est meilleure à manger que la sauvage, ce qui semble annoncer qu'on en mangeait de plusieurs espèces. Dans nos provinces méridionales, on fait encore entrer les mauves dans un mets assez estimé, que l'on nomme garbure.

La mauve avait reçu chez les Grecs un nom relatif à ses propriétés médicales. Μαλάχη dérive en effet de μαλάσσω, futur μαλάξω, amollir, adoucir: verbe qui n'est lui-même que la racine orientale ملك, dont le sens primitif est pétrir.

MEDICA.

Vere fabis satio : tum te quoque, medica, *putres*
Accipiunt sulci. Georg. I, 215.

Μηδικὴ des Grecs.
Medica sativa (Lamk. Fl. Franç. 2, p. 585).
Medicago sativa (Linn. *gen.* 1214).
La Luzerne (3).

Cette plante, cultivée d'abord par les Mèdes, a reçu le nom de son pays originaire. C'est ainsi que la pêche, l'abricot, la cerise, ont été appelés *persica*, *armeniaca*, *cerasum*, pour avoir été tirés de Perse, d'Arménie, du territoire de Cérasonte. La description que Pline (4) et Dioscoride (5) donnent

(1) Diosc. *lib. II, cap.* 111. (2) Théoph. *lib. I, cap.* 5.
(3) Confondue très improprement dans quelques provinces avec le sainfoin, *Hedysarum*.
(4) Plin. *lib. XVIII, cap.* 16. (5) Diosc. *lib. II, cap.* 141.

de la *medica* ne permet pas d'y méconnaître la luzerne, qui se cultive dans presque toute l'Europe, et qui même y croît aujourd'hui spontanément.

MELISPHYLLUM.

.... Huc tu jussos adsperge sapores,
Trita MELISPHYLLA. GEORG. IV, 63.

Μελισσοφύλλον, Μελισσοβότανον, Μελιττὶς, etc., des Grecs.
Apiastrum de Pline.
Melissa officinalis (Linn. *gen.* 983).
La Mélisse.

Comme on le voit, tous les noms donnés par les anciens auteurs à la mélisse, expriment le goût que les abeilles ont pour cette plante, dont la dénomination latine vient d'*apis* et non d'*apium*. On l'appelle en Provence le piment des abeilles, parcequ'on suppose qu'elle leur donne de l'appétit.

La labiée nommée par les botanistes modernes *Melittis*, *Melissophyllum*, n'a qu'un rapport assez éloigné avec la plante qui porte ce nom chez les Anciens; car elle est inodore. On ne saurait trop dire à quel point il est fâcheux que des noms consacrés, par les premiers botanistes connus, aient été donnés à des plantes différentes, ce qui a fait de la synonymie un chaos inextricable. Il serait bien à desirer, pour la science, qu'on soumît enfin à des règles invariables la nomenclature des plantes. Nous donnerons, dans un opuscule lu devant la Société de Pharmacie, et qui aura pour titre Essai sur la Phytonymie, les motifs et les développements de notre opinion à cet égard.

MILIUM.

.... Et MILIO *venit annua cura.*
GEORG. I, 216.

Κέγχρος des Grecs.
Milium semine luteo (Tournef. *Instit.* p. 514).
Panicum miliaceum (Linn. *gen.* 108).
Le Millet.

Les semences de cette graminée servent comme substance alimentaire dans plusieurs contrées du globe de la terre. Dans

celles qui abondent en bled, généralement on en néglige la culture.

MORUM. *Cruentum.*

Sunt et MORA CRUENTA, *et lentis uva racemis.*
COP. 21.

Μόρον des Grecs.
Mori nigræ (Linn. *gen.* 1424) *fructus.*
La Mûre noire.

Nous renvoyons le lecteur à l'article FOLIUM SERICUM, où il est traité du Mûrier.

MORUM. *Sanguineum.*

.... *Jamque videnti*
SANGUINEIS *frontem* MORIS, *et tempora, pingit.*
ECL. VI, 21.

Βατίον, Βάτινον des Grecs.
Rubi fruticosi (Linn. *gen.* 864) *fructus.*
La Mûre sauvage.

Malgré l'identité de nom et la ressemblance des deux épithètes, cet article-ci doit être séparé du précédent. Il s'agit des fruits du βάτος, et non pas de ceux de l'arbre μορέα.

Dans le vers du *Copa*, on énumérait les diverses productions d'un jardin; mais, dans la VIe églogue, la scène se passe au milieu des forêts, où l'on trouve force ronces et point de mûriers. C'est donc sur les ronces de ces lieux sauvages que la jeune Églé va cueillir le fruit qui doit la servir dans le tour innocent qu'elle veut jouer à Silène.

Nulle difficulté à notre système. *Rubi ferunt mora*, dit Pline; et nos paysans, nos enfants, ne connaissent encore aujourd'hui le fruit des *Rubus* que sous le nom de mûres sauvages.

MUSCUS. *Viridis.*

At liquidi fontes, et stagna VIRENTIA MUSCO,
Adsint. GEORG. IV, 18.

> .... *Ad vada lymphæ*
> *Quæ subter* VIRIDEM *residebant cærula* MUSCUM.
> CULEX, 105.

Μνίον, Βρύον, etc., des Grecs.

Muscorum, peculiariter Hypni (Linn. *gen.* 1656), *species variæ.*

La Mousse.

Ce mot de *Muscus* ainsi employé, ne peut se traduire que par mousse, dans le sens vague et ordinaire. Si pourtant, à l'imitation des savants allemands, on veut absolument préciser un genre, il faut choisir les *Hypnum.* Ce sont en effet les plus grandes mousses connues. Les *Hypnum* recouvrent le tronc des arbres, tapissent agréablement le bord des ruisseaux, forment des lits sur les rochers humides; attirent enfin, par leur importance, mieux que toutes les autres mousses, l'attention du poëte et du paysagiste.

MYRICA. *Humilis.*

> *Non omnes arbusta juvant,* HUMILESQUE MYRICÆ.
> ECL. IV, 2.
> .... *Te nostræ, Vare,* MYRICÆ,
> *Te nemus omne canet.* ECL. VI, 10.
> *Pinguia corticibus sudent electra* MYRICÆ.
> ECL. VIII, 54.
> *Illum etiam lauri, illum etiam flevere* MYRICÆ.
> ECL. X, 13.

Μυρίκη des Grecs.

Myrica de Lenæus et de Favorinus, cités par Pline (*lib.* XXIV, *cap.* 9).

Ericæ (Linn. *gen.* 659) *species.*

La Bruyère.

Les contradictions que l'on remarque dans les Anciens, quand ils parlent botanique, nous étonneraient moins, si nous voulions considérer que les noms de leurs espèces sont pour nous des noms de genres, et même de famille. On ne crée des mots qu'en proportion des idées, et les idées, restent simples

tant qu'il n'y a pas nécessité de les subdiviser. De nouveaux besoins, qui font découvrir dans les êtres de nouveaux rapports, sont, pour les peuples naissants, la seule cause qui puisse augmenter le vocabulaire de la langue. Plus tard, une civilisation avancée introduit la méthode dans les sciences; et comme la méthode repose essentiellement sur l'analyse, il se fait une dissection d'idées toujours croissante, et une perpétuelle création de mots, dont, la veille encore, on ne sentait pas le besoin. Non seulement, par exemple, nos auteurs dédoublent aujourd'hui tous les genres de Linné, qui ne paraissaient pas, il y a trente ans, trop vagues ni trop étendus; mais (chose bien plus forte) ne voyons-nous pas des personnes de bon sens, fort instruites même en d'autres matières que la botanique, se contenter du mot de GAZON, comme peinture d'une idée simple et suffisamment précise, tandis que ce terme, qui nous paraît, à nous, d'un vague extrême, s'applique à plus de trente-six différents genres de plantes (1), divisés chacun en je ne sais combien d'espèces, sans compter les variétés!

Ces personnes sont encore ce qu'étaient les Anciens; et, par les réflexions que nous venons de faire, il est aisé de concilier ce qu'ils ont dit des plantes, entre autres de leur *myrica*.

Plus de difficulté, dès-lors, si nous lisons que la *myrica* est un arbre (2), qu'elle est une herbe (3); qu'elle est stérile (4), qu'elle fructifie (5); qu'elle est petite (6), qu'elle est grande (7). Tout consiste à savoir l'extension que pouvait avoir ce nom.

Or presque tous les commentateurs ont affirmé qu'il ne s'était donné qu'au tamarisc. Le tamarisc l'a porté sans doute; pourquoi? parcequ'on regardait cet arbrisseau comme la plus grande espèce de bruyère. Car, au fond, *myrica* ne voulait dire que bruyère. Aussi Lenæus, au rapport de Pline, confondait-il *erica* et *myrica*.

On peut, je crois, faire quatre classes principales des *myrica* de l'antiquité:

(1) Quarante-trois, selon de Candolle, pour les seules graminées de France.
(2) Dioscoride. (3) Favorinus. (4) Nicandre et Pline. (5) Dioscoride. (6) Virgile. (7) Theophraste.

1° Μυρίκη de Théophraste; première μυρίκη de Dioscoride, à ·uit cotonneux. . . . . *Tamarix gallica.*

2° Seconde μυρίκη de Dioscoride (1), à fruit semblable à une :alle (2); *brya* de Pline. . . . . *Tamarix africana?*

3° *Myrica* de Pline, { Les grandes bruyères. . . . *Erica vulgaris.*
—— *Tetralix.*
—— *mediterranea.*
Et de plus, le... *Tamarix gallica.* }

4° *Myrica* de Lenæus et de Favorinus. . *Erica* (jusqu'aux plus petites espèces).

C'est dans la quatrième classe que nous rangerons la plante de Virgile, caractérisée par l'adjectif *humilis.*

On prétend que μυρίκη vient de μύρω, couler, parceque l'arbrisseau dont nous parlons se plaît au bord des eaux. La chose est plus que douteuse. Μύρω veut plutôt dire laisser couler, répandre; il n'est pas sans analogie avec μῦρον, essence liquide; μύῤῥα, myrrhe; μυρόω, parfumer, etc. Mais ce dernier sens ne s'accorderait pas mieux avec les faits, puisque Virgile regarde comme impossible qu'une *myrica* distille des parfums :

Mala ferant quercus; narcisso floreat alnus;
PINGUIA CORTICIBUS SUDENT ELECTRA MYRICÆ;
Certent et cycnis ululæ.

L'étymologie, d'ailleurs, serait toujours mauvaise; car l'accent de μυρίκη, placé sur la pénultième, et non sur la dernière comme dans tous les dérivés en ικὸς, fait assez voir que cette dernière syllabe n'est point simplement accessoire, et que sa consonne, *cappa*, fait partie intégrante du radical.

Détruisons donc, avant tout, une assertion erronée, quand même nous n'aurions rien pour la remplacer. Mais nous avons,

sc. *lib. I, cap.* 99.

›n (Singul. II, 25) dit que les tamariscs d'Égypte portent des ıbreuses, appelées par les Arabes *chersamel;* il est vraisemblable plante est la deuxième μυρίκη de Dioscoride, qui pourrait être elle- : nouveau tamarisc désigné par Desfontaines, dans sa Flore de ıs le nom spécifique d'*africana.* Ce savant ne dit point s'il y a galles, ce qui aurait levé tous les doutes.

pour *erica*, une étymologie excellente, qui, par l'addition usitée d'un מ servile, rend également compte de *myrica;* c'est la racine arabe ورق, hébreu ירק, *frondosus fuit ut frutex.*

MYRRHA. *Pinguis.*

.... *Et fœdare in pulvere crines*
Vibratos calido ferro, MYRRHAQUE *madentes.*
ÆN. XII, 100.

Non mihi jam PINGUI *sudabunt tempora* MYRRHA.
CIR. 438.

Μύῤῥα des Grecs.

Gomme-résine du......... (arbre inconnu).

On ne connaît pas jusqu'à présent le nom botanique de l'arbre qui fournit la myrrhe, gomme-résine fort célèbre dans l'antiquité, et encore usitée de nos jours en médecine. Théophraste le fait naître en Arabie, chez les Sabéens (1). Cet arbre, ajoute-t-il, est plus petit que celui qui porte l'encens, plus dur, plus tortu; et l'écorce en est lisse comme le pourpier. Sa feuille, semblable à celle de l'orme, est crépue, tandis que celle de l'arbre thurifère est de la nature de la feuille de laurier. Pline (2), en répétant à-peu-près les mêmes détails, ajoute que la hauteur de notre végétal est de cinq coudées. Dioscoride (3) donne encore moins de lumières. La description que Bruce et Niébuhr en donnent dans leurs voyages d'Abyssinie et d'Arabie, a fait croire qu'il s'agissait d'un *Mimosa;* mais d'autres voyageurs, qui se prétendent bien instruits, assurent que la myrrhe découle d'un *Amyris.* Cette opinion, trop peu développée pour faire autorité, est cependant plus vraisemblable que la première; tous les produits connus des *Mimosa* étant inodores.

Il paraît, par les deux passages de Virgile, que la myrrhe était, chez les Anciens, le parfum employé pour les cheveux, principalement pour la coïffure des gens efféminés qui se faisaient friser. Au reste, quelle que fût la mollesse phrygienne, nous doutons fort qu'Énée eût les cheveux *vibratos calido ferro;*

(1) *Hist. plant. IX,* 4. (2) *Hist. nat. XII,* 15. (3) Diosc. *lib. I,* 72.

et quoique le poëte latin se garde en général des anachronismes, il pourrait bien avoir ici transporté aux siècles d'Homère une idée du siècle d'Auguste.

MYRTETUM.

Litora MYRTETIS *lætissima.* GEORG. II, 112.

Lieu planté de Myrtes. Voyez le mot MYRTUS.

MYRTUM. *Cruentum.*

Et lauri baccas, oleamque, CRUENTAQUE MYRTA.
GEORG. I, 306.

Μύρτον et Μυρτὶς des Grecs.
Baye du *Myrtus communis.* Voyez MYRTUS.

MYRTUS. *Paphia.* — *Horrida.* — *Spartica.*

Et vos, o lauri carpam, et te PROXIMA MYRTE.
ECL. II, 54.
Hic mihi, dum TENERAS *defendo a frigore* MYRTOS.
ECL. VII, 6.
.... *Cingens* MATERNA *tempora* MYRTO.
GEORG. I, 28.
.... *Solido* PAPHIÆ *de robore* MYRTUS.
GEORG. II, 64.
At MYRTUS *validis hastilibus...... bona.*
GEORG. II, 447.
Pallentesque ederas, et amantes litora MYRTOS.
GEORG. IV, 124.
...... *Et densis hastilibus* HORRIDA MYRTUS.
ÆN. III, 23.
Et PASTORALEM *præfixa cuspide* MYRTUM.
ÆN. VIII, 817.
Queis aderat veteris MYRTUS *non nescia fati.*
CULEX, 143.
Et violæ genus omne hic est et SPARTICA MYRTUS.
CULEX, 399.

Μύρτος et Μυρσίνη des Grecs.
مرسين des Arabes modernes (آس des anciens).
H.

Myrtus communis (Linn. *gen.* 844).
Myrtus communis italica (Bauh. *Pin.* 468).
Le Myrte.

Le genre *Myrtus* des botanistes modernes n'a qu'une espèce en Europe. Elle offre un assez grand nombre de variétés, toutes différenciées par les feuilles.

Le myrte était, comme on sait, consacré à Vénus; et de là lui vient l'épithète de *paphia*. Il croissait en abondance sur les coteaux du Taygète : *spartica*. Son bois était recherché pour former le manche des javelines : *hastilibus bona*.

Nous ne parlerons pas des épithètes *proxima*, *pastoralis*, *materna*, *tenera*, relatives à des circonstances particulières.

Pour comprendre le vers du *Culex* où Virgile dit *veteris myrtus non nescia fati*, il faut se rappeler que le myrte était en quelque sorte le gui d'Éleusis, et savoir que Virgile, initié fervent, ne perd jamais une occasion de faire allusion aux Mystères. On en a, dans la suite de l'un des vers cités en tête de cet article, une nouvelle preuve: c'est le rôle que joue le myrte dans la lugubre histoire de Polydore au IIIe livre de l'Énéide (1).

N.

NARCISSUS.

Mala ferant quercus; NARCISSO *floreat alnus.*
ECL. VIII, 53.

. . . . *Pars intra septa domorum*
NARCISSI *lacrymam* . . . .
Prima favis ponunt fundamina. GEORG. IV, 160.

(1) Consultez A. P. F. Guerrier de Dumast, note 4 du Ier chant de son poëme de la Maçonnerie (Paris, 1820); comparez-y les notes 11 et 12 du même chant, et la note 15 du chant III.

Ναρκίσσου des Grecs (1) εἴδη πάντα.
نرجس ou نرجيس des Arabes.
نرگس des Persans.
Narcissi (Linn. *gen.* 550) *species quælibet.*
Les Narcisses.

Que le *nardjis* des Arabes soit le *Narcissus Tazetta*, comme le prétendent Forskahl et Delille, ou plutôt, comme le pense, avec Sprengel, M. Garcin de Tassy (2), le *Narcissus orientalis*, il doit toujours entrer dans la synonymie de notre article; car Virgile, dans ces passages du IVe livre des Géorgiques, donnant au mot *narcissus* toute son étendue générique, peut embrasser les deux espèces, et en outre le *N. poeticus*.

L'une et l'autre de ces deux plantes croissent dans les campagnes, à l'entour de la Méditerranée. La première se trouve principalement vers l'Espagne, et la seconde vers l'Asie mineure.

L'étymologie du nom de narcisse se présente, contre l'usage, dans les langues de l'Occident, à qui les langues de l'Orient l'ont emprunté. Cette marche, que les scoliastes ont si fréquemment supposée, quoiqu'elle ait eu lieu si rarement, se trouve vraie une fois. Il est certain que les Persans tiennent leur mot *narguis* du mot arabe *nardjis;* or, ce dernier qui, sous sa forme quadrilitère, ne présente pas une racine, n'offre pas même un dérivé naturel; tandis que νάρκισσος se tire aisément de νάρκη, torpille, mot dont on a fait NARCOTIQUE. Plusieurs médecins, entr'autres M. le docteur Roques, qui publie en ce moment un savant traité sur les plantes à vertus énergiques (3), ont en effet reconnu au narcisse des propriétés très actives, qui peuvent le faire ranger dans la classe des poisons désignés sous le nom de narcotiques âcres.

NARCISSUS. *Purpureus.*

Pro molli viola, pro PURPUREO NARCISSO.
ECL. V, 38.

(1) Le narcisse était aussi nommé λείριον par les Attiques.
(2) Les Oiseaux et les Fleurs, page 138.
(3) Phytograph. médicale, 7e livraison, page 115.

Νάρκισσος (κατ' ἐξοχὴν) des Grecs (Théocr. *Idyll.* I).
Narcissus poeticus (Linn. *gen.* 550).
Le Narcisse des poëtes.

Il ne peut plus être ici question des deux sortes de narcisse dont nous avons parlé, puisqu'elles ont le nectaire jaune. Le *Narcissus poeticus*, au contraire, a le nectaire bordé d'un rouge très vif; et c'est ce qu'a voulu peindre Virgile en l'appelant *purpureus*, car, du reste, sa corolle est blanche.

Quiconque a vu en observateur la plante qui vient de nous occuper, a dû admirer avec quel soin les Anciens établissaient leurs fables, et quelle vaste connaissance de la nature elles annoncent. Le beau Narcisse, suivant les mythologues, était un jeune adolescent qui s'éprit de ses propres charmes, et qui sécha d'amour en contemplant son image dans l'onde transparente des fontaines. La fleur en laquelle on suppose qu'il fut métamorphosé, aime à s'épanouir sur les bords des ruisseaux, où elle brille un instant dans la saison qui invite aux amours; sa couleur est celle de la jeunesse et de l'innocence, et le cercle empourpré de son nectaire semble la rehausser encore; les airs sont embaumés du doux parfum qu'elle exhale. Mais sa beauté n'est qu'éphémère. Penchée sur sa tige fragile, comme si elle cherchait son image dans les eaux qui murmurent près d'elle, elle se fane bientôt, et n'est plus digne de parer la couronne de Flore. Le jeune et malheureux Narcisse ne revit-il pas tout entier dans la fleur qui porte son nom? ou plutôt cette fleur n'est-elle pas admirablement personnifiée dans une fable que les poëtes ont su rendre si touchante!

NARCISSUS. *Sera comans.*

> .... *Nec* SERA COMANTEM
> NARCISSUM...... *tacuissem.* GEORG. IV, 122.

En grec, Νάρκισσος ὀπωρινός.
Narcissus serotinus (Linn. *gen.* 550).
Le Narcisse tardif.

Sprengel imagine avec vraisemblance (1) qu'il faut séparer ce narcisse du précédent, et désigner ici l'espèce qui fleurit en automne, et qu'on appelle *N. serotinus.*

NASTURTIUM. *Acre.*

Quæque trahunt ACRI *vultus* NASTURTIA *morsu.*
MOR. 84.

Κάρδαμον des Grecs (2).
Nasturtium sativum (Crantz, *Fl. Austr.* 21).
Lepidium sativum (Linn. *gen.* 1077).
Thlaspi sativum (Déc. Fl. Fr. esp. 4247).
Nasitort, Cresson alénois.

Pline (3) prétend que *nasturtium* vient de *nasus tortus*, par allusion à la grimace que fait faire l'âpreté de cette plante dès qu'on veut l'employer comme aliment. Toute bizarre que soit une pareille étymologie, les grossières idées du peuple la rendent possible; et le vers cité, de Virgile, ne contribue pas peu à l'appuyer.

O.

OLEA.

.... OLEÆQUE *Minerva*
Inventrix. GEORG. I, 18.
Et lauri baccas, OLEAMQUE. GEORG. I, 306.
.... *Atque* OLEA *magnum vestire Taburnum.*
GEORG. II, 38.
Sed truncis OLEÆ *melius*..................
Respondent. GEORG. II, 64.
.... *Tenent* OLEÆ, *armentaque læta.*
GEORG. II, 144.

(1) *Hist. rei herb. lib. II, cap.* 3. (2) *Theoph. VII,* 4; *Diosc. II,* 149.
(3) *Plin. lib. XX, cap.* 13.

.... *Neve* OLEÆ *sylvestres insere truncos.*

GEORG. II, 302.

Contra non ulla est OLEIS *cultura.* GEORG. II, 420.

Ἐλαία, Ἐλαία ἥμερος, des Grecs.

Olea europæa (Linn. *gen.* 25).

L'Olivier d'Europe.

L'importance de l'olivier, dont les fruits fournissent cette huile si connue et si utile, lui a valu chez toutes les nations une égale célébrité. Sa culture remonte au berceau des nations civilisées, pour lesquelles il fut tour-à-tour l'emblème de la paix, de la chasteté, de la clémence, et en général de toutes les vertus paisibles. Columelle (1) le désigne comme le premier de tous les arbres : *olea prima omnium arborum est.*

On pourrait demander la cause qui lui a fait prodiguer tant de louanges par les poëtes et par tous les écrivains. Ses formes, en effet, sont rudes, et n'ont rien d'agréable; il ne s'élève guère au-delà de vingt pieds; ses rameaux tortueux ne forment qu'une cîme irrégulière; son tronc est noueux, ses feuilles petites, coriaces, et d'une couleur vert-glauque qui déplaît à l'œil; ses fleurs enfin, blanchâtres et fort petites, ne rompent en aucun temps la triste monotonie de son aspect. Mais il est éminemment utile, et tout est justifié. Une beauté stérile eût mérité moins d'éloges.

Olea n'est qu'une altération très légère du mot ἐλαία, *elæa;* car la prononciation de la diphtongue αι en *é* fermé, autorisée par l'exemple de la langue qui a formé le grec (2), et par la manière dont les noms de la langue hellénique ont été traduits en latin, est un des points sur lesquels il faut donner raison aux Grecs modernes, qui ne l'ont pas toujours.

Quand, au lieu d'*olea,* on emploie *oliva,* c'est encore la même étymologie. Le *v* ajouté représente l'insertion du digamma éolique, comme dans *ovis,* ὄϊς· *ovum,* ὠόν· *ævum,* αἰών. Dans ce troisième exemple il n'y a pas eu de mutation de diphtongue; mais le plus souvent il arrive, comme dans *oliva,*

(1) Colum. *lib. V, cap.* 7. (2) Le samskrit, où l'A et l'I font É.

que, devant le digamma, l'*æ* se change en *i*: ainsi d'Ἀχαιοὶ, Virgile fait *Achivi*, et d'ἀρχαῖα, nous avons fait ARCHIVES.

OLEAGINA RADIX.

Truditur e sicco RADIX OLEAGINA *ligno.*
GEORG. II, 31.

Virgile dit ici *radix oleagina* pour *radix oleæ* ou *olivæ*. Voyez OLEA.

OLEASTER. *Foliis amaris. — Ingens.*

Infelix superat FOLIIS OLEASTER AMARIS.
GEORG. II, 314.
Palmaque vestibulum, aut INGENS OLEASTER *inumbret.*
GEORG. IV, 20.
Forte sacer Fauno FOLIIS OLEASTER AMARIS
Hic steterat. ÆN. XII, 766.

Ἀγριελαία, Ἐλαῖος, Ἐλαιάγριον, des Grecs.
Oleaster, sive Olea sylvestris (Bauhin, *Pin.* I, 17).
Elæagnus angustifolia (Linn. *gen.* 213).
Le Chalef, l'Olivier sauvage ou de Bohême.

Cet arbre croît naturellement en Bohême, dans le midi de l'Europe, et dans le Levant. On le cultive pour l'ornement des jardins. D'après le témoignage d'Olivier, ses fruits se mangent en Turquie et en Perse. Bien qu'il diffère beaucoup de l'olivier sous les rapports botaniques, il lui ressemble extrêmement par le port, ainsi que par la forme des feuilles et du fruit.

OLEUM et OLIVUM. *Liquidum.*

Illa ferax OLEO *est.* GEORG. II, 222.
Nec casia LIQUIDI *corrumpitur usus* OLIVI.
GEORG. II, 466.

En grec, Ἐλαῖον.

Oleum et *olivum* sont les deux noms latins de l'huile; et tous deux dérivent du nom de l'olivier, la première plante d'où l'on apprit à extraire cet utile liquide. Mais le sens du mot *oleum* s'est généralisé; à la différence d'*olivum*, qui n'a continué à

signifier qu'une seule espèce d'huile, celle qu'on retire de l'olive.

OLIVA. *Pallens.* — *Tarde crescens.* — *Palladia.* — *Vivax.*

Lenta salix quantum PALLENTI *cedit* OLIVÆ.
ECL. V, 16.

...... *Et prolem* TARDE CRESCENTIS OLIVÆ.
GEORG. II, 3.

PALLADIA *gaudent* SILVA VIVACIS OLIVÆ.
GEORG. II, 181.

Hoc PINGUEM, *et placitam Paci, nutritor* OLIVAM.
GEORG. II, 425.

Ce mot dans beaucoup de cas, et spécialement dans les vers cités, est synonyme d'*olea*, olivier. Voyez OLEA.

OLIVA. *Pinguis.*

Nec PINGUES *unam in faciem nascuntur* OLIVÆ.
GEORG. II, 85.

Ἐλαία des Grecs.
Oleæ Europeæ fructus.
L'Olive.

L'*oliva* est le fruit de l'arbre nommé tantôt *oliva*, tantôt *olea*. Voyez OLEA.

ORCHAS ou ORCHIS.

ORCHADES *et radii, et amara pausia bacca.*
GEORG. II, 86.

Ὄρχις et ὄρχας des Grecs.
Oleæ europeæ fructus, var. hispanica (Mill. Dict. nº 2).
Olive d'Espagne.

Plusieurs éditeurs de Virgile écrivent *orchites*, déterminés en cela par l'autorité de Pline (1), qui s'exprime ainsi : *Genera earum tria dixit Virgilius : orchites, et radios, et pausias.* Cette

(1) *Histor. natur. lib. XV, cap.* 1.

orchis de Pline, que Varron nomme également ainsi, est une sorte particulière d'olive, plus grosse que les autres.

Ce n'est pas que le naturaliste romain n'employe ailleurs le nom d'*orchis* dans le même sens que nos botanistes modernes. Il n'y a point à s'étonner que le mot grec ὄρχις, *coleus*, ait pu désigner également une plante bulbeuse aphrodisiaque et le fruit d'un *Olea;* car dans le premier cas, on avait égard aux propriétés, et dans le second, à la forme. Voyez OLEA.

ORNUS. *Rigida.* — *Sterilis.* — *Montana.*

> *Cantando* RIGIDAS *deducere montibus* ORNOS.
> ECL. VI, 71.
> .... ORNUSQUE *incanuit albo*
> *Flore pyri.* GEORG. II, 71.
> .... STERILES *saxosis montibus* ORNI.
> GEORG. II, 111.
> ...... SUMMIS *antiquam* IN MONTIBUS ORNUM.
> ÆN. II, 626.

Βουμελία de Théophraste (*Hist. plant.* III, 2, et IV, 9).
Fraxinus sylvestris, seu Ornus, de Columelle.
Fraxinus rotundiore folio? (G. Bauhin, *Pinax* 416).
Fraxinus rotundifolia? (Lamk. Dict. II, p. 546).
En italien, *Orno.*
Le Frêne champêtre à feuilles rondes?

Pline (1) met l'*ornus* au nombre des arbres de montagne qui peuvent aussi croître quelquefois dans la plaine. Il est remarquable que Virgile, quand il le qualifie, le place toujours sur les montagnes.

Malgré l'opinion de Sprengel (2), il est prouvé que cet *ornus* des Latins n'est point le *Fraxinus Ornus.* Martyn, dans ses commentaires sur les Géorgiques (3), paraît incertain sur le nom moderne à donner à l'orne. Ce savant désigne d'abord le *Sorbus aucuparia*, que, dans plusieurs provinces d'Angleterre, on nomme frêne de montagne. Il rapporte le texte suivant de

(1) *Hist. nat. lib. XVI, cap.* 18. (2) *Hist. rei herb. lib. II, cap.* 3.
(3) *Comm. in Georg. II, p.* 122.

Columelle : *Sed si aspera et siticulosa loca arboribus obserenda erunt, neque opulus, neque ulmus, tam idoneæ sunt quam orni. Eæ sunt sylvestres fraxini, paulo latioribus tamen foliis quam cæteræ fraxini; nec deteriorem frondem quam ulmi præstant* (1). Mais il nous semble que ce passage, loin d'appuyer l'opinion dont il s'agit, en fortifie une seconde, que développe le même savant; c'est-à-dire que l'*ornus* pourrait bien être ce *Fraxinus* qui donne la manne, cet arbre rapporté de Calabre par Gaspard Bauhin, sous le nom de troisième *Ornus*, et dont il a fait, dans son fameux *Pinax*, une espèce de frêne, désignée par l'expression de *rotundiore folio*. Notre célèbre Lamark, adoptant cette espèce, en a fait le *Fraxinus rotundifolia* de l'Encyclopédie.

Une autre opinion, qui n'est point non plus improbable, désigne le *Fraxinus excelsior*; comme nous avons eu déja l'occasion de le dire à l'article FRAXINUS. (Voyez ce mot.)

L'orne, en tous cas, est un frêne champêtre, qui croît sur les montagnes. Son nom même indique cette localité, *ornus* venant de ὀρεινος, dérivé de ὄρος.

P.

PALIURUS. *Spinosus.*

Carduus et SPINIS *surgit* PALIURUS ACUTIS.

ECL. V, 39.

Παλίουρος des Grecs.

Paliurus aculeatus (Décand. Fl. Fr. esp. 4081).

Rhamnus Paliurus (Linn. *gen.* 358).

Le Paliure, le Porte-chapeau.

On s'aperçoit aisément que, sous le nom de paliure, les Anciens désignent une foule de plantes diverses.

(1) Colum. *De arborib. cap.* 16.

1° « Le paliure, dit Théophraste (1), offre des différences; mais toutes les espèces portent fruit. Ce fruit consiste en trois ou quatre semences renfermées dans une gousse, et bonnes pour la toux, ayant les propriétés de la graine de lin. Les lieux humides, les lieux secs, paraissent lui convenir également. Il perd ses feuilles l'hiver, à la différence des *rhamnus* (2). »

2° Indépendamment de ces espèces, on a vu qu'ailleurs il parlait d'un paliure-lotus (Voyez l'article LOTUS, §. III).

3° Dioscoride (3) et Pline (4) donnent, du paliure, des descriptions fort incomplètes. Le premier dit que c'est un arbuste épineux fort commun. Au lieu de gousses, comme Théophraste, il lui donne des bayes grasses et de couleur de suie. Le second nous apprend que c'est une sorte d'épine, et s'en tient à-peu-près là.

4° Agathoclès, dans Athénée (5), parle d'un connare ou paliure d'Afrique, qui, visiblement, n'est point le *lotus paliurus*. On peut voir là-dessus les détails donnés par B. de Stapel (6).

Voilà donc au moins quatre espèces de plantes distinctes, et peut-être davantage; car les différences indiquées par Théophraste constituaient probablement plus que des variétés.

Si nous voulions faire de cet article une petite monographie, pareille à notre article LOTUS, la matière, comme on voit, ne nous manquerait pas. Nous en léguons la tâche à qui voudra l'entreprendre, satisfaits d'avoir une fois donné cet exemple, et desirant que les savants s'exercent sur des controverses de ce genre. Mais, pour nous renfermer dans la question qui concerne Virgile, nous dirons, sans nous arrêter à la détermination des plantes qui ont porté le nom de paliure, que le *paliurus* du poëte latin est, d'après toutes les apparences, l'arbuste épi-

(1) *Hist. plant. III*, 17.

(2) Je ne sais si le lecteur a déja remarqué tout l'art, toute l'exactitude, tout le pittoresque des descriptions de Théophraste. L'auteur athénien manque de méthode, comme tous les botanistes de l'antiquité; mais à cela près, comme il leur est supérieur! comme il sait mieux voir qu'eux, et mieux rendre ce qu'il a vu! Dioscoride, bien préférable à Pline, et bien plus exempt d'erreurs, n'est pas encore à comparer à l'auteur des Caractères.

(3) *Diosc. lib. I, cap.* 104. (4) *Hist. natur. lib. XXIV, cap.* 13.

(5) *Deipnos. lib. XV.* (6) *Comment. in Theoph. lib. III, pag.* 258 *et seq.*

neux auquel Linné et M. de Candolle en ont conservé le nom traditionnel.

PALMA. *Ardua.*

> .... *Etiam* ARDUA PALMA
> *Nascitur.* GEORG. II, 67.
> PALMAQUE *vestibulum, aut ingens oleaster inumbret.*
> GEORG. IV, 20.

Φοίνιξ des Grecs.
Palma major (Bauhin, *Pin.* 506, n° 1).
Phœnix dactilifera (Linn. *gen.* 1694).

Le palmier est trop connu pour qu'il soit nécessaire d'en parler ici. *Ardua*, élevé, inaccessible, exprime heureusement le port élancé de ce beau végétal, et ce manque absolu de branches qui donne aux arbres monocotylédones une physionomie si particulière, l'un des principaux traits des paysages d'Afrique et d'Asie.

PALMES. *Methymnæus.*

> .... *Vindemia......*
> *Quam* METHYMNÆO *carpit de* PALMITE *Lesbos.*
> GEORG. II, 90.

κλῆμα des Grecs.
Tige du *Vitis vinifera.*
Sarment de vigne.

Palmes, qui, dans Pline, se prend pour la grande feuille du palmier, signifie ici tige ou sarment de vigne. Columelle l'emploie dans le même sens que Virgile.

La réputation du vin de Lesbos, chez les Anciens, n'est ignorée de personne. Voyez VITIS.

PAPAVER. *Lethæum.* — *Vescum.* — *Soporiferum.* — *Gelidum.*

> *Urunt* LETHÆO *perfusa* PAPAVERA SOMNO.
> GEORG. I, 78.
> *Lilia verbenasque premens,* VESCUMQUE PAPAVER.
> GEORG. IV, 131.

Inferias Orphei LETHÆA PAPAVERA *mittes.*
GEORG. IV, 545.
Spargens humida mella, SOPORIFERUMQUE PAPAVER.
ÆN. IV, 131.
Hic etiam nocuum capiti GELIDUMQUE PAPAVER.
MOR. 75.

Μήκων ἥμερος des Grecs. Sa capsule χωδεία, et l'opium νηπενθές (1).
Papaver somniferum (Linn. *gen.* 881).
Le Pavot des jardins.

On connaît plusieurs variétés du pavot cultivé; les plus remarquables sont les deux suivantes :

Papaver hortense, semine albo (Bauh. *Pin.* 170, n° 1).
Papaver hortense, semine nigro (Bauh. *Pin.* 170, n° 2).

Le pavot blanc est celui qui nous donne l'opium, et qui mérite le mieux le nom de *lethæum*, puisqu'il apporte le sommeil et la mort. Par une singularité qui n'est point sans exemple dans le règne végétal, il est digne aussi de l'épithète de *vescum;* car si la capsule est un poison, les semences forment un aliment que prisaient beaucoup les Grecs et les Romains. En Lorraine, le peuple mange encore avec délices, sous le nom de sémezan (2), les graines du pavot.

On retire de ces semences une huile qui ne le cède en qualité qu'à l'huile d'olive et à celle de faîne.

PAPAVER. *Cereale.*

Nec non et lini segetem, et CEREALE PAPAVER,
Tempus humo tegere. GEORG. I, 212.

Μήκων ῬΟΙΆΣ καλουμένη; (Théophr. *lib.* IX, *cap.* 13).
Papaver erraticum de Pline?
Papaver Rhœas? (Linn. *gen.* 881).
Le Coquelicot?

(1) Suivant l'opinion de Villoison et de M. Virey.

(2) Mot évidemment formé de *semen*, et peut-être de ξανθόν. L'existence des écoles d'Autun a laissé dans les jargons populaires de la France orientale bien plus de mots grecs qu'on ne le suppose. Nous ne serions pas embarrassés d'en fournir des exemples.

Théophraste, qui distingue plusieurs espèces de pavots sauvages, en décrit une dont le caractère essentiel convient à la plante de Virgile, puisqu'elle croît dans les champs cultivés, ἐν ἀρούραις, et principalement dans les moissons d'orge. « C'est, dit-il, cet autre μήκων appelé ῥοιάς. Sa fleur est rouge, ἐρυθρὸν, et la plante se mange comme la chicorée sauvage, à laquelle elle ressemble assez (1). » Or les paysans des environs de Trente mangent encore les jeunes feuilles du coquelicot, *Papaver Rhœas* (L.).

Dioscoride (2) parle aussi du μήκων ῥοιάς, qui, dit-il, a reçu ce nom διὰ τὸ ταχέως τὸ ἄνθος ἀποβάλλειν (probablement de ῥέω). Pline (3), qui le regarde comme intermédiaire entre les pavots sauvages et cultivés, donne à ce même mot une autre origine, mais je ne sais comment il l'entend : *Inter sativa et sylvestria medium genus*, QUONIAM IN ARVIS NASCERETUR, *rhœan vocavimus et erraticum*. Il a tort, d'ailleurs, de former de *rhœas* l'accusatif *rhœan;* l'imitation du grec aurait dû le conduire à *rhœada*.

Mécontent, avec raison, de ces étymologies, B. de Stapel (4) demande si ῥοιάς n'est pas venu de ῥοιά, grenade, *a colore puniceo*. La solution est bonne; à moins qu'on ne dise plutôt que ῥοιά et ῥοιάς, aussi anciens l'un que l'autre, viennent d'un mot oublié qui signifiait ROUGE. La lettre R est la première consonne de tous les termes qui ont cette valeur : ἐρυθρὸς, *Ruber*, *Read*, Rouge, etc., etc.

Notre opinion sur le *cereale papaver* de Virgile est celle du plus grand nombre de lecteurs; mais on y fait des objections. Il est certain que le poëte semble indiquer sa plante comme l'objet d'une culture soignée, ce que l'on ne pratique plus pour le coquelicot, simple parure de nos blés.

S'il s'agissait du pavot blanc, on pourrait expliquer l'adjectif CÉRÉALE, en disant que cette plante n'a pas besoin de croître dans les sillons, et qu'il suffit que sa graine ait servi anciennement de nourriture, ce dont on ne peut douter (5).

(1) Théophr. Περὶ φυτῶν ἱστορίας, βιβλ. Ι', κεφ. ιγ' (*lib. I, cap.* 13).
(2) Περὶ ὕλης ἰατρικῆς, βιβλ. Δ', κεφ. ξδ' (*lib. IV, cap.* 64).
(3) *Hist. nat. lib. XX, cap.* 19. (4) *Comm. in Theophr. p.* 1101.
(5) Plin. *lib. IX, cap.* 8.

Peut-être aussi *cereale* veut-il simplement dire consacré à
érès. On sait que cette fleur était un des attributs de la
éesse (1).

PAUSIA. *Amara.*

Orchades, et radii, et AMARA PAUSIA BACCA.
GEORG. II, 86.

Πρημαδία; (Nicand. *in Alexiph.*).
Oleæ europeæ fructus, var. *præcox?* (Gouan, *Fl. Mons-eliac.* 6).
L'Olive précoce ou Négrette?

L'amertume paraît avoir été le caractère distinctif de la *pau-a,* espéce d'olive que Columelle (2) appelle *pausea.*

PINUS. *Alta.* — *Edita.* — *Hirsuta per artus.* — *Semper orida.*

Aut TEMPESTIVAM *sylvis evertere* PINUM.
GEORG. I, 256.
.... *Tibique*
Oscilla ex ALTA *suspendunt mollia* PINU.
GEORG. II, 389.
.... *Dant utile lignum*
Navigiis PINOS. GEORG. II, 443.
.... EDITA PINUS
Proceras decorat sylvas, HIRSUTA PER ARTUS.
CULEX, 135.
.... *Et* SEMPER FLORIDA PINUS.
CULEX, 406.

Πεύκη des Grecs (Hom. *Iliad.* Ψ, 328).
Pinus maritima (Décand. Fl. Fr. 2, esp. 2057).
——— *sylvestris* (*Id. ibid.* esp. 2054).
Les Pins sauvages.

Les deux espéces de pin que nous regardons comme parti-ulièrement désignées dans ces passages, sont, plus souvent que

(1) Serv. *ad Georg. II;* Porphyr. *apud Euseb. Præpar. lib. III;* Ovid. *Fast. ib. IV,* etc. (2) Colum. *lib. XII, cap.* 47.

les autres, employées aux constructions navales. On les trouve sur les montagnes du midi de l'Europe, où quelquefois elles atteignent les proportions les plus élevées; aussi les pins ont-ils fourni de tous temps la mâture des vaisseaux. Leurs divers produits, les résines, les térébenthines les rendent importants pour les arts.

La forme pyramidale de ces beaux arbres, leur feuillage toujours vert, *semper florida*, les fait contraster agréablement avec le reste des arbres de nos contrées. Quand Virgile dit *hirsuta per artus*, il a sûrement en vue ces lichens qui les couvrent dans leur vieillesse, ces masses blanchâtres d'*Usnea barbata*, qui, se dessinant sur l'écorce noire, leur donnent souvent un aspect fort pittoresque : ornement étranger, qui présage au naturaliste la prochaine mort de ces géants du règne végétal.

De toutes les épithètes virgiliennes du pin, il n'y en a qu'une qui puisse arrêter; c'est *tempestiva*. Elle est uniquement relative à la phrase où elle se trouve, et y tient lieu de l'adverbe *tempestive*, par une figure de style, assez ordinaire en poésie.

PINUS. *Hortensis.* — *Uberrima.*

Fraxinus in sylvis pulcherrima, PINUS *in* HORTIS.
ECL. VII, 65.

.... *Illi tiliæ, atque* UBERRIMA PINUS.
GEORG. IV, 141.

Pinus Pinea (Linn. *gen.* 1456).
—— *sativa* (Lamk. Fl. Fr. 2, p. 200).
Πίτυς ἥμερος des Grecs.
Le Pin à pignon, ou Pin domestique.

Il s'agit ici du pin qu'Ovide nomme *culta;* du pin à pignons, commun dans l'Europe méridionale, et dont Théocrite veut peut-être parler dans les premiers vers de son Idylle I. Les Anciens qui en estimaient le fruit, l'admettaient dans leurs vergers. De nos jours le peuple espagnol est celui qui a conservé le plus de goût pour les pignons, et qui en fait la plus grande consommation.

La qualification d'*uberrima* n'est point générale. Virgile parle seulement de cette fécondité que savait faire naître autour de soi, par une bonne culture, le vieillard du Galèse.

PIX. *Idæa.* — *Phrygia.*

IDÆASQUE PICES. GEORG. III, 450.
Et visco et PHRYGIÆ *servant* PICE *lentius* IDÆ.
GEORG. IV, 41.

Résine du *Pinus Picea* (L.).
La Poix.

Il paraît par ce passage que ce n'était point le mont Ida de l'île de Crète, mais bien celui de Phrygie, qui abondait en pins.

PLATANUS. *Sterilis.* — *Aeria.*

Et STERILES PLATANI *malos gessere valentes.*
GEORG. II, 70.
Nam primum prona surgebant valle patentes
AERIÆ PLATANUS. CULEX, 123.

Πλάτανος des Grecs.
Platanus orientalis (Linn. *gen.* 1451).
Le Platane d'orient.

L'identité du platane des Anciens avec le nôtre est suffisamment prouvée. Denys le géographe avait observé, après Pline, que la feuille du platane représentait assez bien la forme du Péloponnèse, ce qui est vrai; on ne saurait pourtant regarder cette ressemblance comme exacte; mais elle est aussi bien marquée que celle qu'on se figure trouver entre une botte et l'Italie.

Par *steriles*, Virgile entend parler de l'inutilité des fruits, dont on ne peut tirer aucun parti. Par *aeria*, il exprime l'élévation de l'arbre, l'un des plus beaux du midi de l'Europe.

POPULUS. *Candida.*

.... *Hic* CANDIDA POPULUS *antro*
Imminet. ECL. IX, 41.

לבנה des Hébreux.
Λευκή des Grecs.
Populus alba (Linn. *gen.* 1531).
Le Peuplier blanc.

Les noms de *libenêh* et de *leukê*, donnés à cet arbre par les Hébreux et les Grecs, sont, l'un et l'autre, relatifs à sa blancheur. Un caractère aussi facile à saisir ne laisse planer aucune incertitude sur la détermination botanique du *populus* de la IXe églogue.

POPULUS. *Herculea.*

POPULUS ALCIDÆ GRATISSIMA. ECL. VII, 61.
.... HERCULEÆQUE *arbos umbrosa* CORONÆ.
GEORG. II, 66.

Αἴγειρος, Ἀχερωΐς, des Grecs.
Populus nigra (L.)
Le peuplier noir.

Beaucoup de souvenirs mythologiques se rattachent au peuplier. On connaît la fable de la couronne d'Hercule, et du voyage aux enfers, circonstance par laquelle les poëtes prétendaient expliquer les deux couleurs de la feuille de cet arbre : je dis les poëtes; car, pour les théosophes, cette légende, ainsi que tant d'autres, ne formait qu'une allégorie.

Une particularité intéressante, c'est qu'au rapport de Bertholdi, le peuplier est encore à présent fort commun sur les bords du lac *Acherusia*.

POPULUS.

Qualis POPULEA *mœrens Philomela sub* UMBRA.
GEORG. IV, 511.

Αἴγειρος, Ἀχερωΐς, Λευκή, des Grecs?
Populi (*Auct.*) *species quædam.*
Divers Peupliers.

S'il fallait absolument indiquer l'espèce dont Virgile veut parler ici, l'opinion la plus sage serait de choisir le *Populus fastigiata*, peuplier d'Italie. Mais puisque le poëte ne précise rien, pourquoi ne pas s'en tenir avec lui à l'idée générique?

On a peine à deviner l'étymologie du nom *populus*, donné à un arbre. Les langues du Nord et de l'Orient ne fournissent rien de satisfaisant. Est-ce quelque mot samnite, volsque.

étrusque? Est-ce le mot latin si connu, détourné de sa signification première par une allusion dont la trace se sera perdue (1)? Mieux vaut avouer son ignorance que de s'égarer au pays des chimères.

PORRUM. *Capitatum.*

.... *Et* CAPITI *nomen debentia* PORRA.
COP. 74.

Πράσον κεφαλωτὸν des Grecs.
Allium porrum (Linn. *gen.* 557).
Le Porreau.

Le porreau a dû son surnom de κεφαλωτὸν, employé par Théophraste, et de *capitatum*, que lui donnent Pline et Virgile, au renflement du corps de sa bulbe.

PRUNUM.

.... *Et spinos jam* PRUNA *ferentes.*
GEORG. IV, 145.

Προῦνον ou Κοκκόμηλον des Grecs.
Fruit du *Prunus domestica* (Linn. *gen.* 849).
La Prune.

Nulle désignation particulière. Voyez PRUNUS.

PRUNUM. *Cereum.*

Addam CEREA PRUNA. ECL. II, 53.
Sunt autumnali CEREA PRUNA *die.* COP. 18.

En grec, Προῦνον κηροειδές.
Prunum coloris ceræ (Bauh. *Pin.* 443, n° 7).
Fruit du *Prunus domestica*, var. *cerea* (Linn. *gen.* 849).
Prune de Sainte-Catherine?

L'adjectif *cereum* désigne quelque prune jaune, comme la sainte-catherine, ou la mirabelle. Voyez PRUNUS.

(1) R. Etienne prétend que le nom de *populus* a été donné au peuplier, à cause de la multitude de ses feuilles (πόλυς), et Bullet, parceque son feuillage est dans un mouvement perpétuel, comme un peuple qui va et vient sans cesse (Gloss. botan. 380).

PRUNUS.

.... *Et* PRUNIS *lapidosa rubescere corna.*
GEORG. II, 34.

Κοκκυμηλία, etc., des Grecs.

Prunus domestica (Linn. *gen.* 849).

Théophraste (1) et Dioscoride (2) désignent le prunier domestique sous le nom de κοκκυμηλία· ailleurs il est appelé par Théophraste (3) προύνη· Galien le nomme προύμνη. Le mot composé κοκκυμηλία, c'est-à-dire pommier qui porte pour fruit des balles ou pilules, est l'expression la plus hellénique; celui de προύνη, d'où vient évidemment sa dénomination latine, semble être un mot barbare grécisé. Cet arbre est originaire des montagnes des environs de Damas.

Cependant quelques auteurs croyent que le *Prunus insititia* de Linné, qu'on trouve dans les haies en France, est le type du prunier domestique.

PYRUM.

.... *Nec surculus idem*
CRUSTUMIIS, SYRIISQUE PYRIS, GRAVIBUSQUE VOLEMIS.
GEORG. II, 87.

Ἄπιον des Grecs.

La Poire.

Quoique Virgile parle de rejetons ou greffes (*surculi*), il est ici question des fruits du *Pyrus*, et non de l'arbre. Nous disons de même : j'ai planté des reinettes, pour « des pommiers qui donnent la reinette. »

Columelle distingue un bien plus grand nombre de poires que notre poëte, mais il fait mention des trois variétés virgiliennes.

La poire nommée *crustumium* ou *crustuminum*, nommée aussi, suivant Celse, *nævianum*, était réputée la meilleure de toutes. Columelle (4) la place en première ligne, et Pline dit en propres termes : *cunctis autem crustumina gratissima.* Dalé-

(1) Théophr. *Hist. I*, 18. (2) Dioscor. *lib. I*, *cap.* 138.
(3) Théophr. *lib. IX*, *cap.* 1. (4) Colum. *lib. V*, *cap.* 10.

champ croit que c'est l'espèce de poire que nous appelons poire perle, et que B. de Stapel (1) assure être connue des Flamands sous la qualification de poire de Saint-Jacques. Son nom de *crustumium* lui vient du nom d'une ville d'Italie dans le territoire de laquelle elle abondait.

La poire de Syrie, *syrium pyrum*, est, dans Columelle (2), un nom générique, qui embrasse le *crustumium* et le *tarentinum;* Pline au contraire sépare la poire de Tarente de celle de Syrie. Il semblerait, au reste, que l'épithète *syrium* n'est point relative au pays dont cette poire est originaire : *syria*, dit Servius, *id est*, *nigra*. Σύρος, en effet, signifie NOIR dans Théocrite, et Pline lui-même assure que la poire syrienne est noirâtre; mais qu'est-ce qu'une poire noirâtre?

La poire dite de Bergame, ou bergamotte, n'est pas, que je sache, de couleur beaucoup plus sombre qu'une autre; toutefois, noire ou non, c'est celle que Martyn suppose être le *syrium pyrum*. Libre au lecteur d'en croire ce qu'il voudra.

Quant au *volemum*, que Virgile qualifie de *grave*, uniquement à cause de sa pesanteur, son nom lui avait été donné comme à la plus grosse des poires : *quia manus* VOLAM *implebat*. Aussi les traducteurs anglais employent-ils l'expression de *pounder-pear*. Le Père La Rue croit qu'il s'agit de la poire dite de bon-chrétien. D'autres, pourtant, pensent que le bon-chrétien répond au ταλανταῖον ἄπιον, que Pline appelle *librale pyrum*, et qu'il ne paraît pas confondre avec le *volemum*.

Il existait aussi un ἄπιον κολοκύνθις, dont le volume devait être plus étonnant encore, si, comme son nom l'indique, on l'avait jugé comparable à la citrouille; mais B. de Stapel aime mieux penser que cette similitude gisait plutôt dans la forme que dans la grosseur.

PYRUS. *Inserendus*.

INSERE *nunc, Melibœe,* PYROS. ECL. I, 74.

ὄγχνη des Grecs (Hom. Odyss. Η, 120).

(1) Voyez Théophr. *Bod. a Stapel comm.* page 595.
(2) Colum. *loco citato*.

Pyrus sylvestris (Duham. Arb. II, T. 45).
Le Poirier sauvage.

PYRUS. *Edura.*

EDURAMQUE PYRUM, *et spinos jam pruna ferentes.*
GEORG. IV, 145.

Ἄπιος des Grecs.
Pyrus communis (Linn. *gen.* 858).
Le Poirier cultivé.

Le sens de tout le passage oblige à reconnaître ici le poirier cultivé, arbre convenablement placé dans le jardin du vieillard du Galèse. L'adjectif *edura* n'en est pas moins juste ; il se rapporte à la nature de son bois.

Q.

QUERCUS. *Dura.* — *Sacra.* — *Jovis, etc.*

De cælo tactas memini prædicere QUERCUS.
ECL. I, 17.
Et DURÆ QUERCUS *sudabunt roscida mella.*
ECL. IV, 30.
...... *Eque* SACRA *resonant examina* QUERCU.
ECL. VII, 13.
.... *Torta redimitus tempora* QUERCU.
GEORG. I, 349.
.... *Atque habitæ Graiis oracula* QUERCUS.
GEORG. II, 16.
Sicubi MAGNA JOVIS *antiquo robore* QUERCUS
Ingentes tendat ramos. GEORG. III, 332.
Quam comitabantur fatalia carmina QUERCUS.
CULEX, 132.
Molliter hic viridi PATULÆ *sub tegmine* QUERCUS.
CAT. XI, 17.

Derw des Celtes.

Δρῦς des Grecs (Hom. *Odyss.* Ξ, 12).

Quercus (Linn. *gen.* 1447) *species omnes.*

Le genre Chêne, dans toute son acception botanique.

Tous les êtres, l'homme excepté, paraissent comme relégués dans un espace de terre plus ou moins circonscrit. Les déserts brûlants de l'Afrique, les plaines glacées du pôle, ont leurs animaux et leurs plantes qui n'émigrent jamais. Le chamois aime à bondir de rochers en rochers, à travers les précipices des régions élevées des Alpes; le renne se plaît à parcourir les plaines neigeuses de la triste Laponie; et la nature refuse aux bords de la Seine les bambous et les bananiers, qui ombragent les rives du Gange. Chaque contrée a des êtres différents qui l'habitent, et des productions particulières qui l'enrichissent. Le Sénégal voit croître le gommier et le baobab; l'Inde, le camphrier et la canelle; la Chine, le thé; et le Pérou s'enorgueillit de produire cette écorce à jamais célèbre (1), conquête plus précieuse pour nous que les trésors de ses mines. Parmi les végétaux du sol européen, on distingue le chêne, roi des forêts de notre continent. Consacré à Jupiter par les Grecs et par les Romains; déclaré arbre sacré par les Gaulois, moins sans doute parceque le gui s'y trouve parasite, que par l'importance des services qu'il rend dans nos climats, le chêne élance dans les airs sa tête majestueuse, *ramos ingentes*. Son tronc robuste, *dura*, contre léquel le lierre s'élève en grimpant, est couvert de mousses élégantes et de lichens aux formes bizarres; à ses pieds rampent quelques fougères; et sous le vaste abri de ses rameaux, *sub tegmine viridi patulæ quercus*, croissent une multitude de jolies plantes et de jeunes arbrisseaux dont quelques uns protégeront peut-être à leur tour, contre les orages, le protecteur de leur premier printemps. Près de lui tout est vie, tout est mouvement: des troupes innombrables d'oiseaux se jouent dans son feuillage; des milliers d'insectes bourdonnent à l'entour, y dépo-

(1) Le quinquina.

sent leurs œufs, ou vivent de sa substance sans l'épuiser jamais; le mulot établit ses magasins auprès de ses racines; les fourmis et les guêpes y fondent leur république au niveau du sol; tandis que l'écureuil saute de branche en branche, en rongeant quelques uns de ces glands qui nourrirent nos rustiques aïeux.

Un arbre si beau, si important, devait frapper l'imagination : les poëtes l'ont fréquemment chanté.

En lisant attentivement les divers passages de Virgile où il est question du chêne, il est facile de s'apercevoir que cet auteur en désigne plusieurs espèces, dont la déterminaison ne serait pas aisée. Cependant celle qui figure le plus ordinairement dans les vers comme le symbole de la force, et qui avait mérité, par sa beauté, d'être dédiée au maître de l'Olympe, est ce *Quercus* auquel les botanistes ont conservé le surnom de *Robur*, et qui abonde en Europe. Il y formait jadis des forêts impénétrables aux rayons du soleil; des forêts où régnait cette horreur mystérieuse, si favorable aux pratiques imposantes des religions de l'Antiquité.

Les traditions les plus respectables nous apprennent que les glands ont servi long-temps à la nourriture de l'homme; ce qui pourtant n'est vrai que d'un certain nombre d'espèces de chênes à fruits doux, et notamment des glands de plusieurs *Ilex* (1). Il paraît d'ailleurs prouvé que jamais le gland ne fut pour l'espèce humaine un aliment exclusif.

Glans, aussi bien que βάλανος, servait de nom aux fruits de divers arbres (*glans fagi; glans castaneæ;* Δίος βάλανος, *Jovis glans, juglans*); on peut croire que ces deux mots signifiaient tous les fruits sauvages renfermés dans une enveloppe osseuse ou membraneuse. Homère distinguait cependant les glands co-

(1) Pendant la dernière guerre d'Espagne, en 1812, l'armée, cantonnée dans les environs de Salamanque, où se trouvent d'immenses forêts de *Quercus Ballota*, vécut pendant plusieurs jours des fruits de cet arbre. Ce sont des glands d'une saveur agréable, qui tient le milieu entre celle de la noisette et celle de la châtaigne. Les Espagnols en font une grande consommation.

mestibles, des glands âpres : il nomme simplement les derniers φάλανοι, et donne aux premiers le nom d'ἄκυλα (1).

Notre mot CHESNE, qu'on écrit aujourd'hui CHÊNE, vient de QUESNE ou QUERNE, qui se dit encore dans le patois picard, et qui a le même sens. Duquesne est synonyme de Duchêne; le nom de la ville du Quesnoy signifie la Chenaie, etc. Quant à ce mot QUESNE ou QUERNE, c'est la traduction de l'adjectif latin *quernus*, employé par abus pour le substantif *quercus* (2). On demandera maintenant l'étymologie de *quercus* : M. de Théis la trouve, non sans vraisemblance, dans le celtique *quer*, beau, *cuez*, arbre : le bel arbre, l'arbre par excellence ; ce qui ne formait, au reste, qu'un des surnoms du chêne, désigné proprement, chez les Gaulois, sous le nom de *derw*, nom très analogue au mot grec δρῦς.

R.

RADIUS.

Orchites et RADII, *et amara pausia bacca.*

GEORG. II, 86.

En grec, Ἐλαία προμηκεστέρα.

Oleæ europeæ fructus (*varietas Italis recentioribus* PIRRUTELLA *dicta*).

L'Olive longue.

Le *radius* était une olive de forme très alongée (3); il en est fait mention dans Columelle (4), qui le regarde, ainsi que l'*or-*

(1) Voyez notre Éloge de Pline à la suite duquel se trouve une liste des plantes d'Homère. (Paris, 1821.)

(2) Cet abus des adjectifs est ordinaire dans la vieillesse des langues ; il envahit déja la nôtre. Au lieu de dire L'AME et LE CORPS, on dit maintenant LE MORAL et LE PHYSIQUE ; un voyageur ne visite plus LES RIVAGES de l'Italie, il en a parcouru LE LITTORAL, etc. etc.

(3) Serv. *ad Georg. II*, 86. (4) Colum. *lib. XII, cap.* 47.

chis, comme plus propre à fournir un aliment agréable qu'une huile de bonne qualité : *orchis quoque*, *et* RADIUS, *melius ad escam*, *quam in liquorem stringitur*. Ailleurs il la nomme *radiolus*, sans doute pour la distinguer, par cette forme diminutive, de l'espéce que Caton appelle *radius major* (1).

Il paraît, autant qu'on en peut juger d'après les faibles données que l'on possède, qu'il s'agit de la variété que les Italiens nomment *pirrutella*.

RACEMUS. *Lentus*.

> .... *Antrum*
> *Sylvestris* RARIS *sparsit labrusca* RACEMIS.
> ECL. V, 7.
> *Sunt et mora cruenta*, *et* LENTIS *uva* RACEMIS.
> COP. 21.

Racemus et *uva* signifient, l'un et l'autre, raisin; mais *uva*, mot de la même famille que *uvor*, *uvidus*, indique une grappe pleine de suc, et spécialement celle de la vigne cultivée. *Racemus*, au contraire, venu de ῥὰξ, ῥαγὸς, pepin, graine, n'a d'abord signifié qu'une seule des graines de la grappe (2). Plus tard il s'est appliqué à tout fruit composé de graines réunies, comme celui du *Vitis Labrusca*, du groseiller, etc.

Uva indique plutôt la substance du fruit, et *racemus* la forme : on pourrait dire, à la rigueur, *uvæ racemus*, la grappe du raisin.

De *racemus* on fait en français RÉGIME, mais seulement quand il s'agit du bananier, ou de quelque autre plante monocotylédone.

RHODODAPHNE.

> *Laurus item Phœbi surgens decus; hic* RHODODAPHNE.
> CULEX, 401.

Νήριον et Ῥοδοδάφνη des Grecs.

Nerium lauriforme (Lam. Fl. Fr. 2, p. 299).

Nerium Oleander (Linn. *gen*. 420).

Le Laurier-Rose.

(1) Cat. *de Re rustica*, *cap*. 6.

(2) C'est là le seul sens que lui donnent les Synonymes latins de Gardin Dumesnil.

Ce charmant arbrisseau, sur lequel les regards des poëtes ont dû s'arrêter de bonne heure, se trouve dans les pays méridionaux, sur le bord des eaux. C'est de là qu'il a pris son nom grec de νήριον, venu de νηρὸς, humide. Il abonde en Espagne sur les bords du Guadalquivir, le Bétis des Anciens. On le trouve aussi, communément, en Italie et en Provence.

Une ressemblance assez éloignée avec l'olivier lui a valu le nom d'*oleander;* mais le rapprochement de sa feuille avec celle du laurier, et de sa fleur avec celle de la rose, l'a fait appeler plus exactement *rhodo-daphne.*

ROS, et ROS MARINUS.

Vix humiles apibus casias ROREMQUE *ministrat.*
GEORG. II, 213.

.... *Et* RORIS *non avia cura* MARINI.
CULEX, 402.

Λιβανωτὶς στεφανωματικὴ des Grecs.
Rosmarinus officinalis (Linn. *gen.* 49).
Le Romarin.

Les Grecs nommaient λιβανωτὶς une ombellifère qu'on croit être le *Cachrys Libanotis* des Modernes (1). Ils donnaient ce même nom au romarin, mais avec l'épithète de στεφανωματικὴ, propre aux couronnes (2). Cette labiée croît spontanément dans les pays méridionaux de l'Europe, sur-tout près des bords de la mer, et son odeur, agréable quoique forte, lui a donné de la célébrité.

Ros marinus ou *ros maris*, rosée de mer, a dû signifier aussi parfum de la mer; de même qu'on lit, dans Ovide et dans Tibulle, *ros arabus*, *ros syrius*, essence de nard.

Mais *ros*, employé seul, peut-il avoir le sens de romarin? Plus d'un lecteur en a douté, et l'on peut voir, dans Martyn, que cette difficulté jetait du louche sur l'interprétation du vers cité des Géorgiques. Le commentateur anglais se détermine néanmoins, et avec raison, pour l'affirmative; il aurait pu allé-

(1) Diosc. *lib. II*, *cap.* 87, *edit. Sarac.* 1598.
(2) *Id. ibid. cap.* 89, *id.*

guer un vers d'Ovide (1) après lequel il n'est plus permis de conserver la moindre incertitude :

Pars thyma, pars RОREM, *pars meliloton amant.*

J'ai sous les yeux la belle édition in-4° du Dictionnaire latin-français de Noël, et cette importante signification du mot *ros*, consacrée par Virgile et par Ovide, n'y est pas indiquée; en sorte que sans un commentaire, le meilleur latiniste, s'il prenait ce dictionnaire pour guide, ne saurait expliquer ni le vers 213 du second chant des Géorgiques, ni le pentamètre cité du quatrième chant des Fastes.

Quant aux expressions *rosmarinus, rosmaris*, on les y trouve; toutefois il aurait fallu écrire *ros marinus, ros maris*, pour en faire sentir la division. Car, non seulement on décline l'un et l'autre mot, comme dans *respublica* (disant au génitif *roris marini*, et non *rosmarini*) mais on peut encore jeter une demi-phrase dans l'intervalle, ainsi qu'on le voit par cet exemple :

.... *Et* RORIS *non avia cura* MARINI (2).

Encore une remarque. Ce serait déja bien assez qu'à l'article *ros* il ne fût pas fait mention de l'adjectif *marinus;* mais le pis est qu'on l'y trouve, et que cette locution n'y est traduite que par EAU DE MER ; de façon que dans notre passage du *Culex*, il faudrait amener « le soin ou la culture, non inutile, de l'eau de mer. »

Ce ne sont pas là les seules fautes, à beaucoup près, qu'on puisse remarquer dans l'ouvrage d'un lexicographe dont l'érudition est pourtant justement estimée (3). Nous avons seule-

(1) Ovid. *Fast. IV*, 440. Je sais que plusieurs éditions éludent la difficulté, en plaçant *casiam* pour *rorem*. Mais plusieurs manuscrits démentent cette leçon.

(2) L'argument tiré du rapprochement de *ros* et de *marinus* dans les manuscrits est nul; personne n'ignore qu'autrefois les mots s'écrivaient tous sans interruption, et qu'un usage postérieur a seul servi de règle dans la manière de les séparer. De ces trois expressions latines *ros maris*, *ros marinus*, *rosmarinum*, il n'y a que la dernière, terme employé pour la première fois dans Pline, qui doive s'écrire sans division : le manque d'accord entre un nom masculin et un adjectif neutre, prouve que dès-lors la fusion des deux mots s'était opérée par l'effet du langage usuel.

(3) Voici quelques omissions que je me rappelle au hasard :

ment voulu montrer avec quelle défiance on doit consulter encore les meilleurs dictionnaires.

ROSA.

Primus vere ROSAM........ (*carpebat*).
GEORG. IV, 134.
Sparsaque liminibus floret ROSA. CIRIS, 98.

Ῥόδον des Grecs.
ورد des Arabes.
Rosa des Latins, des Italiens, des Espagnols, etc.
Rose des Allemands, des Anglais, etc.
La Rose.

Dans les deux passages cités, on le voit sans commentaire; le mot *rosa* ne peut avoir qu'une signification générique; toute détermination précise serait futile. Mais il s'agit de la rose, et cela suffit. La reine des fleurs ne saurait être méconnue.

Son nom, dans toutes les langues de l'Europe, est absolument le même, à la désinence près. Le mot grec ῥόδος ne s'éloigne pas non plus de cette analogie; car le Δ, chez les Grecs modernes, ressemble au *th* doux des Anglais; et l'on a lieu de penser que dès les temps les plus anciens, le son de cette lettre était déja voisin du Z.

Si le mot arabe ورد est venu prendre place dans notre nomenclature, c'est qu'il pourrait bien n'être que le radical grec ΡΟΔ. On sait en effet combien le و initial est peu important; il disparaît dans le futur des verbes, etc.

ROSA. *Rubicunda*. — *Purpurea*.

...... *Aut* MIXTA RUBENT *ubi lilia* MULTA
Alba ROSA. ÆN. XII, 69.

Cacumeum (Arnob.), sorte de gâteau différente de l'*afritia*.

Plasea, le même mot que *palasea*, queue de bœuf enduite de farine et de sang. (On trouve un sens analogue, mais moins précis, à l'article *Palasea*.)

Oleo, dans le sens de CROÎTRE, est indiqué comme étymologie à l'article *olus*; je le crois bon, car il se retrouve dans *adolesco*; mais alors il fallait en faire l'objet d'un article, sauf à prévenir qu'il est inusité.

Etc. etc. etc.

Et ROSA *purpureo crescit* RUBICUNDA *colore.*
CULEX, 398.
Sertaque PURPUREA *lutea mista* ROSA.
COP. 14.

Restreint par des adjectifs, le mot *rosa* perd ici quelque chose de sa latitude. On peut encore l'appliquer à beaucoup d'espèces de roses; mais il faut en retrancher les variétés blanches, jaunes, etc., toutes celles dont la couleur n'approche point de la pourpre ou de l'incarnat.

ROSARIUM et ROSETUM. *Puniceum.* — *Pæstanum.*

PUNICEIS *humilis quantum saliunca* ROSETIS.
ECL. V, 17.
...... *Biferi* (*canerem*)...... ROSARIA PÆSTI.
GEORG. IV, 119.

Ces deux mots, d'une signification pareille, veulent dire un lieu planté de rosiers, une roseraie; mais il est évidemment question d'espèces différentes de roses, dans les passages cités.

Le vers de l'églogue V est mis dans la bouche d'un berger, et la scène est aux champs. Il ne peut donc être question que de roses sauvages; il serait difficile de croire que Ménalque cherchât ses objets de comparaison ailleurs qu'autour de lui. Nous présumons qu'on peut s'arrêter à cette espèce d'églantier à laquelle les botanistes ont consacré l'épithète de *punicea* :

Rosa punicea (Rœss. Rot. r. 5).
—— *Eglanteria* (Decand. Fl. Fr. 3694).

Quant à la rose de Pæstum, ville de Lucanie, aujourd'hui de Calabre, il n'est pas facile de la déterminer. On a proposé l'espèce que Pline (1) qualifie de *campania*, que Bauhin (2) nomme *Rosa alba vulgaris major*, et que De Candolle a conservée, dans sa Flore française, sous le nom spécifique d'*alba*. Ce qui doit faire rejeter cet avis, c'est que l'espèce en question ne fleurit qu'une fois l'an, et que le poëte la désigne par

(1) Plin. *lib. XXI, cap.* 4. (2) Bauh. *Pin.* 482.

l'épithète de *bifera* (1). Au reste la discussion est d'une fort mince importance.

RUBUS. *Asper.* — *Horrens.*

Mella fluant illi, ferat et RUBUS ASPER *amomum.*
ECL. III, 89.
HORRENTESQUE RUBOS *et amantes ardua dumos.*
GEORG. III, 315.

Βάτος des Grecs.
Rubus fruticosus (Linn. *gen.* 864).
La Ronce.

Fuchsius pensait à tort que les fruits du *vaccinium* de Virgile devaient être regardés comme ceux de la ronce. (Voyez VACCINIUM.) Ces derniers fruits sont nommés par le poëte *mora sanguinea.* Voyez MORUM.

RUMEX. *Fecundus.*

FECUNDUSQUE RUMEX...... *virebat.* MOR. 72.

ὀξυλάπαθον des Grecs.
Rumex acetosa (Linn. *gen.* 613).
L'Oseille.

L'oseille a dû l'épithète de féconde, que lui donne le poëte, à la rapidité de sa végétation, et à la facilité de sa reproduction, qui a lieu par rejets et par semences.

RUSCUS. *Horridus.* — *Asper.*

.... *Videar tibi*............
HORRIDIOR RUSCO. ECL. VII, 42.
.... *Nec non etiam* ASPERA RUSCI
VIMINA. GEORG. II, 413.

Κεντρομυῤῥίνη (Théoph. *lib.* III, *cap.* 17).
Μυρσίνη ἄγρια, ὀξυμυρσίνη (Diosc. *lib.* IV, *cap.* 141).
Myrtus sylvestris, ou *Chamæ-Myrtus* de Pline (XXIII, 9).

(1) Cette épithète, dans le texte, se rapporte à Pæstum; mais il y a métonymie évidente.

Ruscus de Castor, suivant Pline (livre cité).
Ruscus aculeatus (Linn. *gen.* 1559).
Le Brusc, le Housson, le petit Houx, le Houx Fragon.

Du temps de Virgile, les tiges de ce petit arbuste servaient d'échalas pour soutenir les vignes, ce que démontre la suite du passage des Géorgiques cité plus haut. Les feuilles, quoique garnies d'aiguillons assez roides, rappellent celles du myrte, et cette ressemblance a motivé les divers noms qu'il a portés chez les Grecs ou les Romains. L'aspect général du *Ruscus* est peu agréable; et nulle plante ne mérite mieux les épithètes d'*horridus* et d'*asper*, données par le poëte.

Le petit houx abonde en Italie, et même en France.

RUTA. *Rigens.*

Inde comas apii graciles, RUTAMQUE RIGENTEM.
MOR. 89.

Πήγανον des Grecs.
Ruta graveolens (Linn. *gen.* 725, var. *α*).
Ruta hortensis (Lam. Fl. Fr. p. 527).
La Rhue ou Rue (1).

Cette plante, d'un emploi dangereux, ne sert plus qu'en médecine. Mais les Anciens, qui la cultivaient, la considéraient comme un condiment agréable. Pline (2) nous apprend que Cornelius Céthégus, ayant été élu consul l'an 421 de Rome, fit au peuple des largesses de vin aromatisé avec la rhue. Au reste, l'émanation nidoreuse de cette plante, si rebutante pour nous, trouve encore grace dans d'autres climats. A Naples, les dames, qui attribuent à la rhue des propriétés anti-septiques, paraissent en aimer l'odeur.

(1) Tous les anciens auteurs français écrivent RHUE, et jamais RUE. Sans doute la lettre H n'est pas rigoureusement nécessaire, car elle n'existe pas dans le mot latin; mais puisque l'usage l'avait introduite, on aurait dû soigneusement la conserver, à cause de la distinction que cette orthographe établissait entre la RHUE, plante, et la RUE d'une ville.

(2) Plin. *lib. XIX*, *cap.* 8.

S.

ABINA.

Herbaque turis opes priscis imitata SABINA.
CULEX, 403.

Βράθυς et Βάραθρον des Grecs.
Sabina ou *Savina* des Latins.
Juniperus Sabina (Linn. *gen.* 1552).
La Sabine.

Pline est d'accord avec Virgile sur l'emploi de la sabine: *a ıltis in suffitus pro thure assumitur* (1). Dioscoride en avait déit deux espèces (2): l'une à feuilles de cyprès, l'autre à feuilles : tamarisc.

Beaucoup d'anciens manuscrits portaient *Herbaque thuris es priscis imitata* SABINIS, mais la variante est moins imporıte qu'elle ne le paraît. Cette herbe « fameuse chez les Sans » serait toujours la sabine.

SALICTUM.

.... *Sæpes*
Hyblæis apibus florem depasta SALICTI.
ECL. I, 55.
...... *Et glauca canentia fronde* SALICTA.
GEORG. II, 13.

Ιτέων des Grecs.

Salictum, dans Cicéron, est synonyme de *salicetum*, lieu anté de saules. Mais il semble que Virgile entende par ce ot le saule même, ou du moins le grouppe des arbres dont saussaie est plantée. Cette nuance manque à nos dictionıires. Voyez SALIX.

(1) Plin. *lib. XXIV, cap.* 11. (2) Diosc. *lib. I, cap.* 88.

SALIUNCA. *Humilis.*

Puniceis HUMILIS *quantum* SALIUNCA *rosetis,*
.... *tantum tibi cedit Amyntas.*
ECL. V, 17.

כרכ des Hébreux?

Νάρδος κελτικὴ des Grecs.

Saliunca et *Nardus gallicus* de Pline (XXI, 7 et 20).

Valeriana celtica (Linn. *gen.* 60).

Valeriana celtica } (Decand. Fl. Fr. esp. 3332).
——— *Saliunca* }

Le Nard celtique.

Un auteur, dont la réputation d'érudit est fort grande et très justement méritée, avec lequel nous regrettons de ne pas être plus souvent d'accord, Sprengel, prend la *saliunca* de Virgile pour cette valériane nommée *Saliunca* par Allioni, et qui diffère, selon lui, de la valériane celtique par ses feuilles, cunéiformes dentées, obtuses et entières dans la première espèce. Cette distinction, à peine suffisante aux yeux exercés d'un des premiers botanistes de notre époque (1), n'a pu être appréciée par les auteurs anciens, et encore moins par le vulgaire, dont ils avaient adopté la nomenclature, toujours établie sur des différences fortement tranchées. La *baccharis* et la *saliunca* ne peuvent être des plantes aussi voisines que le pense Sprengel. Les deux espèces de valériane qu'il indique n'avaient sans doute qu'un nom chez les Romains, comme elles n'en avaient qu'un chez tous les botanistes avant Allioni.

Nous avons adopté pour la *baccharis* d'après Mathiole, la digitale pourprée. Cette opinion peut paraître douteuse, car la digitale est inodore. Mais si la *baccharis* n'est point cette fleur, il est du moins certain que ce ne peut être la valériane celtique, plante qu'il est très facile de reconnaître (2) dans cette description de Pline : *Saliunca folio quidem subbrevi, et quod necti non possit, radici numerosæ cohæret : herba verius quam flos, densa veluti manu pressa, breviterque cespes sui generis.*

(1) M. de Candolle. (2) Plin. *lib. XXI*, *cap.* 7.

Pannonia hanc gignit et Norici Alpiumque aprica; tantæ suavitatis, ut metallum esse cœperit; et ailleurs (1) : *Saliuncæ radix, in vino decocta, sistit vomitiones, corroborat stomachum.* Quelques auteurs, malgré la ressemblance de ces descriptions avec les caractères reconnus par les Modernes dans la *Valeriana celtica*, universellement réputée être le nard celtique ou gallique des Romains, croient qu'il s'agit, dans ces passages, de toute autre plante, se fondant sur ce que Pline mentionne plus loin le nard celtique; mais ceci ne peut affaiblir l'opinion que nous émettons : car le naturaliste de Vérone ne décrit point ce nard; et sans doute, ici comme ailleurs, il parle d'une même plante sous deux noms différents.

La valériane celtique abonde dans les Alpes; elle forme des touffes épaisses, semblables à un gazon serré; sa racine est traçante, et a des propriétés stomachiques; ses feuilles et le port de ses tiges la font ressembler à une petite graminée, nommée, à cause de cette ressemblance, *Nardus*, et qui est peut-être le *nerd* des Hébreux.

SALIX. *Lenta.* — *Glauca.*

Dulce..............................
LENTA SALIX *fœto pecori.* ECL. III, 83.
LENTA SALIX *quantum pallenti cedit olivæ,*
Tantum.... ECL. V, 16.
Mecum inter SALICES *lenta sub vite jaceret.*
ECL. X, 40.
.... *Pascuntur* (*apes*) *et arbuta passim*
Et GLAUCAS SALICES, *casiamque.* GEORG. IV, 183.
Vel SALICIS LENTÆ, *vel*.... CULEX, 54.

ἰτέα des Grecs.
Salicis (Linn. *gen.* 1493) *species.*
Les Saules.

Les saules se plaisent au bord des eaux. Leur port varie beaucoup : tantôt ce sont d'humbles arbrisseaux, tantôt des

(1) Plin. *lib. XXI, cap.* 20.

arbres assez élevés; mais quel que soit ce port, leurs branches sont toujours flexibles, *lentæ*.

Dans les divers passages cités, on s'efforcerait en vain de déterminer les espèces : il n'est permis que de former des conjectures; on peut croire que le saule agréable au bétail est le *Salix caprea*, ainsi nommé parceque les chèvres en sont très friandes; on peut penser aussi que le saule mis en opposition avec l'olivier dans la cinquième éclogue est le *Salix vitellina*, ou quelques espèces voisines. Par saule glauque, Virgile voulait peut-être indiquer le *Salix daphnoïdes* (1), espèce commune en Italie et en France, où on le nomme saule à bois glauque.

Dans le reste des passages cités, *salix* n'a qu'une acception ordinaire et générale.

SANDYX.

Sponte sua SANDYX *pascentes vestiet agnos.*

ECL. IV, 45.

Σάνδυξ des Grecs.

Le *sandyx* n'est point une plante, mais une composition métallique; Pline dit (2) qu'on le préparait avec la *sandaracha* (sulfure d'arsenic jaune), et une terre ochracée. Dioscoride (3) n'est pas d'accord avec le naturaliste romain; mais, comme il donne, avec toute l'exactitude que comportaient les connaissances de son temps, la manière de le préparer, son autorité a fait loi, et tous les savants reconnaissent dans le *sandyx* le *Minium* (per-oxide de plomb des chimistes). Notre travail sur Virgile ne s'étendant qu'aux productions végétales, nous n'aurions point parlé du *sandyx*, si nous n'avions voulu relever l'erreur de plusieurs commentateurs qui l'ont pris pour une plante.

Beckmann, d'après Hésychius, a cherché à prouver que le *sandyx* était la garance. Cette opinion n'est basée que sur une fausse interprétation du passage de Virgile, et probablement sur la propriété depuis long-temps reconnue, dans la garance,

(1) Villars, Fl. du Dauph. IV, p. 765, tom. 50, P. 7.

(2) *Hist. nat. lib. XXXV, cap.* 6. (3) Diosc. *lib. V, cap.* 63.

de colorer en jaune les os des animaux qui la mangent. Sans doute ce savant a cru que le poëte latin avait supposé l'extension de cette influence à leur laine. L'erreur de Beckmann, toute grossière qu'elle est, est plus pardonnable que celle du naturaliste de Vérone, dont l'autorité lui a peut-être imposé.

Hæc (*sandaracha*), dit Pline, *si torreatur*, *æqua parte rubrica admixta*, *sandycem facit. Quanquam animadverto Virgilium existimasse herbam id esse*, *illo versu*,

> *Sponte sua sandyx pascentes vestiet agnos.*

Mais où donc voit-il qu'il soit ici question d'une plante? Écoutons Virgile:

> *Non rastros patietur humus, non vinea falcem:*
> ....
> *Nec varios discet mentiri lana colores:*
> *Ipse sed in pratis aries jam suave rubenti*
> *Murice, jam croceo mutabit vellera luto;*
> *Sponte sua sandyx pascentes vestiet agnos.*

En disant que « l'âge d'or va revenir, que les arts seront désormais inutiles, que la terre donnera ses fruits sans culture, et que la laine se couvrira des couleurs du safran, de la pourpre et du vermillon, tandis que le mouton paîtra dans les prairies, » le poëte n'a point exprimé, ni fait entendre, que le sandyx fût un végétal. Quel motif aurait-on de le croire? Serait-ce à cause de *pascentes agnos?* Les agneaux paissent, à la bonne heure; mais où voit-on qu'ils broutent le *sandyx?* A ce compte, il faudrait donc que le belier des vers précédents, dont la toison aussi se colore *in pratis*, y trouvât à manger non seulement le safran ou la gaude, *croceum lutum*, mais encore le coquillage appelé *murex*.

On doit s'étonner, en conséquence, que Pline ait aussi mal interprété ce passage, et qu'il ait pu penser que Virgile prît pour une plante une substance que toute l'Antiquité regarde comme une préparation minérale (1).

(1) Voyez sur le sandyx *B. a Stap. comm. in Theoph. lib. IX*, *cap.* 14.

SCILLA.

SCILLAMQUE, *elleborosque graves, nigrumque bitumen.*
GEORG. III, 451.

Σκίλλα des Grecs.
اسقيل des Arabes.
Scilla maritima (Linn. *gen.* 567).
La Scille maritime.

Cette plante, dont les propriétés énergiques étaient connues de l'antiquité, et dont la célébrité remonte si haut que Pythagore avait, dit-on, écrit un livre entier sur son emploi médical, est encore classée de nos jours parmi les substances les plus héroïques. Son nom grec, que les Arabes ont emprunté sous les formes *iskîl*, *sîkel*, *sikâl*, paraît venir de σκύλλω, *noceo.*

SERPYLLUM.

Allia SERPYLLUMQUE, *herbas contundit olentes.*
ECL. II, 11.
SERPYLLA.... (*apibus grata*). GEORG. IV, 31.

Ἕρπυλλον, Ἕρπυλλος, des Grecs.
Thymus Serpyllum (Linn. *gén.* 982).
Le Serpollet.

Les Anciens mentionnent deux espèces de serpollet, l'un sauvage, l'autre qui croît dans les jardins. C'est du premier qu'il est question. On le trouve abondamment dans toute l'Europe; il n'est pas extraordinaire qu'on l'ait fait entrer autrefois dans quelques mets rustiques: car il sert encore de nos jours à parfumer certains aliments. On a remarqué que les abeilles dont les ruches étaient près des coteaux couverts de serpollet ou de thym, donnaient un miel bien supérieur à tous les autres.

Le nom grec du serpollet, copié par les Latins, vient de l'idée de ramper, et tient à la procombence de ses tiges.

SILER. *Molle.*

Sponte sua veniunt....................
.... MOLLE SILER, *lentæque genestæ.*
GEORG. II, 12.

Ἰτέα μικρὰ des Grecs, (ἙΛΙΚΗ καλουμένη;)
Siler de Pline.
Helice du même?
Salix græca de Columelle?
Salix vitellina? (Linn. *gen.* 1493).
L'Osier?

Les incertitudes, les contradictions des commentateurs, et tous les genres de difficultés que nous avons tant de fois signalés, vont se reproduire encore. Quelle est la plante que Virgile appelle *siler?* On a bâti mille systèmes, dont aucun n'offre de certitude.

Césalpin croyait devoir entendre ici l'εὐώνυμος de Théophraste. Mais c'est dans les haies que croît le fusain, tandis que Pline, dans la mention abrégée qu'il fait du *siler* (1), nous le montre comme naissant au bord des eaux. La même raison devait éloigner La Cerda de son bizarre système : car il n'y a rien de moins aquatique que le *Siler montanum* (L.). De plus, comment aller choisir une herbacée ombellifère, quand toutes les probabilités sont pour un arbrisseau?

L'opinion la plus générale et la plus saine nous ramène au genre *Salix*. C'est toutefois bien peu que cette donnée. Plus, en effet, on lit Théophraste, Pline, Columelle, plus on voit la difficulté de saisir clairement les espèces de saules connus de l'Antiquité. L'ἑλικὴ des Grecs paraît mieux convenir que toutes les autres; il ne faut pourtant pas dissimuler au lecteur que Pline a quelque part une *helice*, distincte de son *siler;* mais plus d'une fois il lui arrive de parler de la même plante sous des noms différents.

L'ἑλικὴ ou *siler* des Anciens devait être probablement l'osier,

(1) *Hist. nat. lib. XVI, cap.* 18.

Salix vitellina (L); à moins que ce ne soit, comme l'a répété Sprengel d'après Anguillara, le *Salix caprea*, notre saule marceau, dont les branches n'ont pourtant point une mollesse, une flexibilité aussi remarquable.

SISER.

Hic SISER, *et capiti nomen debentia porra.*
MOR. 73.

Σίσαρον des Grecs?
Sium Sisarum (Linn. *gen.* 480).
La Berle Chervi.

Il est assez généralement admis, on ne sait trop sur quel fondement, que cette plante est originaire de la Chine. Du moins avait-elle pénétré de bien bonne heure, par la Tartarie, jusqu'aux limites de l'Europe, puisqu'au rapport de Pline (1), Tibère exigeait annuellement des Germains un tribut de chervi.

La description de Pline ne pourrait conduire à la détermination de son *siser* que par des inductions tirées des propriétés médicales; car il regarde cette plante comme diurétique, aphrodisiaque, analeptique, et anti-mercurielle (2). Mais comme il n'y a point de raison suffisante pour croire, avec Sprengel, que le *siser* de Pline diffère de celui de Columelle (3), qui passe à bon droit pour être le σίσαρον de Dioscoride (4), la critique peut marcher avec quelque certitude.

Ce σίσαρον de Dioscoride et de Galien (5), qui n'en disent pas autre chose que Pline, ou moins encore, est représenté comme doué de qualités trop énergiques pour n'être, comme on l'a prétendu, que la carotte ou le panais. Il avait cependant une racine mangeable; mais cette condition est remplie dans le *Sium Sisarum* de Linné, bien qu'il soit devenu hors d'usage d'y chercher une substance alimentaire.

Il faut avouer, en finissant, que plusieurs savants ont pro-

(1) *Hist. nat. lib. XIX, cap.* 5. (2) *Id. ibid. lib. XX, cap.* 5.
(3) *De Re rustic. lib. XI, cap.* 13. (4) Diosc. *lib. II, cap.* 90.
(5) Galien. *de simpl. medic. facult. lib. VII.*

posé la substitution du mot *cicer* à *siser*, dans le texte de Virgile; ce qui dépouillerait de toute son importance la question que nous venons de traiter.

SORBUM. *Acidum.*

Hic noctem ludo ducunt, et pocula læti,
Fermento, atque ACIDIS *imitantur vitea* SORBIS.
GEORG. III, 379.

ὄον, οὖον, des Grecs; et l'arbre, οὔα, ὄα, οἴη.

Fruit du *Sorbus domestica* (Linn. *gen.* 855; Decand. Fl. Fr. esp. 3693).

La Sorbe.

Les sorbes, ou cormes, sont les fruits d'un grand arbre qui croît dans presque toute l'Europe; tous les auteurs de l'Antiquité en font mention. Les cormes ne mûrissent que fort tard et après avoir été détachées de l'arbre; on peut en préparer par la fermentation un suc vineux qui ressemble au poiré.

Plusieurs auteurs prétendent que le poëte par le mot *sorba* a entendu parler de tous les fruits à cidre qui fournissent une liqueur potable, qu'on peut avaler, *sorbere*. Rien n'indique que Virgile ait voulu donner une telle extension au mot *sorbum*, réservé par les auteurs latins au fruit du sorbier.

M. de Théis (1), dont nous avons eu plusieurs fois l'occasion de faire connaître les étymologies, quelquefois hasardées, mais presque toujours ingénieuses, prétend que *sorba* vient du celtique *sormel*, composé de *sor*, rude, âpre, et *mel*, pomme, parceque ce fruit est âpre ou rude. De ce mot *sormel*, les Français ont fait CORMEL et ensuite CORME. L'étymologie la plus connue et la plus naturelle fait venir *sorbus* de *sorbere*, parceque la chair de sorbes mûres est molle et facile à avaler.

SPINUS.

Eduramque pirum, et SPINOS *jam pruna ferentes.*
GEORG. IV, 145.

(1) Gloss. botan. p. 437.

Ἀγριοκοκκυμηλέα (Diosc. *lib.* I, *cap.* 138).

Prunus insititia (Linn. *gen.* 849).

Le Prunier sauvage.

Spinus, qui ne semble signifier qu'un arbuste épineux en général, est employé, par le naturaliste romain, dans le même sens que l'a fait Virgile.

STYRAX. *Idæum.*

Non STYRACE IDÆO *fragrantes picta capillos.*

CIR. 168.

Στύραξ des Grecs.

اصطرك des Arabes.

Styrax des auteurs latins.

Styrax officinale (Linn. *gen.* 735).

L'Aliboufier ou Styrax.

Le *Styrax*, que les Français méridionaux, chez lesquels il croît, nomment aussi aliboufier, ressemble par son port et la forme de ses feuilles au coignassier; mais ses feuilles sont plus petites, ses fleurs se rapprochent de celles de l'oranger. Il ne produit que très peu de baume dans nos contrées; celui qui est liquide et qu'on emploie dans les pharmacies, où il se nomme *styrax* et *storax*, vient le plus ordinairement d'Amérique, et découle du *Liquidambar;* mais le *storax calamita*, ainsi désigné parcequ'on le conservait dans des roseaux, est produit par le *Styrax officinale.* Le meilleur venait de Syrie et de Cilicie. Virgile qualifie le sien d'*idæum*, quoique Pline regarde celui de Crête comme inférieur en qualité.

Ce baume, nommé encore, en Orient, *istorak* ou *isterk*, entre dans la composition de divers remèdes; il est plus employé encore dans des parfums, et sert comme tel depuis des milliers d'années. On croit que le *storax* est le véritable *thus Judæorum*, présenté par les Mages au Christ: opinion contraire à celle qui veut que ce soit le baume fourni par l'*Amyris.*

SYRIUM PYRUM.

Crustumiis SYRIISQUE PYRIS, *gravibusque volemis.*

GEORG. II, 87.

La Bergamotte? Voyez PYRUM.

T.

TÆDA et TEDA.

.... TÆDAS *sylva alta ministrat.*
GEORG. II, 431.

Πεύκη de Théophraste? (*lib.* I, *cap.* 9).
Pinus Mugho? (Mill. Dict. n° 5; Décand. Fl. Fr. 2056).
Pinus sylvestris, var. γ? (Vill. Dauph. Part. IV, 805).

Ordinairement on ne traduit le mot latin *tæda* que par TORCHE; il est très possible d'y donner ce sens, dans notre passage de Virgile. Toutefois il existe un autre système, que nous allons développer.

« Ce n'est là, dit-on, qu'une signification secondaire, bien qu'elle soit devenue la plus commune. *Tæda* est proprement le nom d'une espèce de pin, la sixième de celles que Pline décrit. Plus abondante que les autres en sucs résineux, elle était employée à fournir les flambeaux sacrés (1).

« Dans le mot *tæda*, il est aisé de reconnaître δᾴς, δᾳδὸς, dérivé de δαίω, brûler, parfait moyen δέδηα. Théophraste, qui donne ce nom à des concrétions résineuses qui se forment à l'intérieur des arbres ionifères, dit (2) que la πεύκη, plus encore que les pins nommés πίτυς et ἐλάτη, a la moelle ligneuse, διὰ τὸ ἔνδᾳδος εἶναι, ce que le traducteur latin rend ainsi: *quod plurimum tedæ ingerat.*

« Ce passage du botaniste d'Erèse, et celui où il attribue à ce même arbre πεύκη l'espèce de fruit fétide que Pline donne à la *tæda*, doivent déterminer à regarder le pin, nommé *tæda* par les Latins, comme répondant à la πεύκη de Théophraste. »

Voilà le système en son entier. S'il est vrai, nous avons dû donner une place, dans cette Flore, au mot *tæda;* et comme

(1) *Hist. nat. lib. XVI, cap.* 10. (2) *Hist. plant. lib. I, cap.* 9.

nul arbre n'est plus résineux que le *Pinus Mugho* (Mill.), il convenait de le présenter comme celui de Virgile.

Mais si tout cet échafaudage reposait sur une méprise? Si *tæda* n'avait jamais été proprement le nom d'un arbre? Si Pline s'était trompé?

Bodæus de Stapel le croit, et non sans apparence. Pline, avec les erreurs et les distractions qu'on lui connaît, n'est qu'une mince autorité quand il est seul. Or, aucun autre que lui n'a pris *tæda* pour *pinus*. Seulement les poëtes ont employé *pinus* pour *tæda*, ce qui est très différent : car les torches étant faites de bois de pin, on pouvait donner au produit le nom de la matière première. Ne dit-on pas aussi *pinus* pour *navigium*? Et qui jamais en a conclu que l'on pût dire *navigium* au lieu de *pinus*? Dans notre poésie, où le glaive s'appelle FER, le fer se nomme-t-il GLAIVE?

Quand donc Pline assure qu'une maladie du *larix* est de se changer en *tæda*, il défigure singulièrement Théophraste, qui, sans métamorphoser un arbre en un autre, fait mention seulement d'une maladie dont l'effet est d'augmenter les sécrétions du *larix*, au point qu'il semble se tourner en résine. Son expression ἔνδᾳδος εἶναι, qu'on a citée, est tout-à-fait générique; en parlant des forêts du Pont, il dit (1) qu'on y trouve bien des ormes, des pommiers, etc., mais ni pins, ni sapins, ni mélèses, rien enfin de résineux : οὐδὲν ἔνδᾳδον.

Concluons que *tæda*, venu réellement de δέδηα, parf. moy. ou de δᾳς, δᾳδος, résine, ne signifie en latin que flambeau; principalement, il est vrai, celui qui se formait de morceaux de bois réunis et goudronnés (torche qu'un usage antique conservait à Rome, à l'exclusion de tout autre luminaire, pour les cérémonies nuptiales, et dont les voyageurs se servaient en Grèce sous le nom de γράβιον, comme on le voit (2) par Athénée); mais aussi toutes les autres sortes de flambeaux, quelque postérieure qu'en fût l'invention. Apulée nomme un cierge *tæda cerea*.

(1) *Hist. plant. lib. IV, cap.* 6. (2) Athen. *Deipnosoph. lib. XV.*

TAXUS. *Cyrnæa.* — *Nocens.* — *Arcubus idonea.*

Sic tua CYRNÆAS *fugiant examina* TAXOS.
ECL. IX, 30.
...... *Amant.... aquilonem et frigora* TAXI.
GEORG. II, 113.
.... TAXIQUE NOCENTES.
GEORG. II, 257.
.... *Ituræos* TAXI *torquentur in arcus.*
GEORG. II, 448.
Neu propius tectis TAXUM *sine.* GEORG. IV, 47.

Μῖλος de Théophraste (*lib.* III, *cap.* 4).
Σμῖλαξ de Dioscoride (*lib.* IV, *cap.* 80, *ed. sarac.*).
Taxus baccata (Linn. *gen.* 1553).
L'If.

L'if a reçu de Virgile l'épithète de *nocens*, parceque les bayes et les feuilles de cet arbre passent pour vénéneuses, *lethale quippe baccis, in Hispania præcipue, venenum inest* (1). A ces paroles de Pline on peut joindre le témoignage de J. César, décrivant, dans ses commentaires, la mort de Catívulcus. *Taxo, cujus magna in Gallia Germaniaque copia est, se exanimavit* (2). Cette opinion sur les propriétés mortifères du *Taxus baccata* n'avait jamais été combattue, ni dans le moyen âge, ni même chez les Modernes; et l'on allait jusqu'à regarder comme dangereux de dormir quelques heures sous son ombre. Tout-à-coup s'élève un système contraire, sous l'abri d'un nom qui semble déja former seul une autorité. M. le baron Percy, dans des mémoires composés *ad hoc*, soutient l'innocuité de l'if, et prétend qu'une faible vertu purgative, dont la médecine peut tirer un parti avantageux, est tout ce qui distingue cet arbre si redouté du peuple. En attendant que les choses soient éclaircies par une plus longue expérience, nous croyons qu'il est bon de s'en tenir, à cet égard, à la maxime de Zoroastre (3).

Indigène des pays du Nord, l'if, dans les climats méridio-

(1) Plin. *Hist. nat. lib. XVI, cap.* 10. (2) J. Cæs. *de Bell. gall. VI.*
(3) « Dans le doute, abstiens-toi. »

naux, cherche un sol montueux et froid. Aussi doit-il prospérer en Corse, comme l'indique le surnom de *cyrnea*.

Après le buis, le bois d'if est le plus fin et le plus serré que produise l'Europe. L'industrie peut en tirer grand parti. Il paraît qu'autrefois on en faisait des arcs, principalement chez les Ituréens, peuplade belliqueuse de la Cœlésyrie.

Mais ce qui en avait sur-tout propagé la culture, aujourd'hui négligée, c'est la coutume qu'avaient nos pères de tailler l'if en statues effrayantes ou grotesques : décoration recherchée alors dans les parterres. Je ne crois pas qu'il reste un exemple plus saillant de ce luxe bizarre et de mauvais goût, que le jardin de l'*Alcazar* de Séville.

Quand les croyances religieuses, plus puissantes, ramenaient plus souvent l'esprit aux idées de la mort, il était aussi d'usage de planter l'if dans les cimetières. Le feuillage sombre, l'attitude sévère de cet arbre, devaient y frapper l'imagination par des rapports mélancoliques, et y multiplier les harmonies funèbres.

TEREBINTHUS. *Oricia*.

> .... *Quale per artem,*
> *Inclusum buxo, aut* ORICIA TEREBINTHO,
> *Lucet ebur.* ÆN. X, 136.

Τέρμινθος et Τερέβινθος des Grecs.
Terebinthus vulgaris (Clus. *Histor.* 15, *ic.*).
Pistacia Terebinthus (Linn. *gen.*).
Le Térébinthe.

Oricium, ville d'Epire, voisine des monts Cérauniens, dont la chaîne était couverte de forêts, et principalement d'arbres résineux et toujours verds.

Tout le monde connaît la térébenthine, substance fréquemment employée dans les arts, et qui prend son nom du térébinthe, dont elle découle.

Quoique le nom de cet arbre si poétique, et si connu dans l'Orient, doive tirer son origine de quelque langue d'Asie, les recherches dirigées dans ce sens n'ont encore rien produit de

bien satisfaisant sur son étymologie. En effet, toutes les fois que la Vulgate emploie le mot *terebinthus*, on ne trouve pour terme correspondant, dans le texte sacré, que אלה ou אלון, *èlah* ou *alôn*, mots qui n'y ressemblent en rien, et dans lesquels on a plutôt cherché l'étymologie d'*ilex;* car ce sont des noms extrêmement vagues, interprétés également de l'orme, du châtaignier, du chêne, de l'yeuse et du térébinthe. D'une autre part, les mots arabes et persans sous lesquels Léonard Bauwolf prétend que le térébinthe est connu (1) ne se trouvent ni dans Golius ni dans Méninski; et quant au nom turc طرمنتين اغاجي, arbre à la térébenthine, ce n'est qu'un composé de l'adjectif τερμίνθινος, emprunté par les stupides usurpateurs de la Grèce.

THUREA VIRGA. *Sabaïca.*

.... *Solis est* THUREA VIRGA SABÆIS.
GEORG. II, 117.

Λίβανος, Λιβανωτὸς, Λιβανωτρὶς, des Grecs.
Juniperus Lycia (Linn. *gen.* 1552).
L'Arbre à Encens (2).

THUS. *Panchæum.* — *Arenosum.* — *Masculum.*

Verbenasque adole pingues, et MASCULA THURA.
ECL. VIII, 65.
India mittit ebur; molles sua THURA *Sabæi.*
GEORG. I, 57.
.... *Bactra* (*ne certent*), *neque Indi,*
Totaque THURIFERIS PANCHAIA PINGUIS ARENIS.
GEORG. II, 139.
Ille colit lucos; illi PANCHAIA THURA
.... *adsunt.*
CULEX, 86.

En hébreu, לבונה.
En grec, Λιβανωτὸν et Λίβανος.
En vieux français, *l'Oliban.*
L'Encens mâle.

(1) *Hodæporic. lib. II, cap.* 8.
(2) Consultez, au XXXVIIe vol. du Dictionnaire des Sciences médicales, l'article OLIBAN par le docteur Mérat.

L'arbre qui donne l'encens avait été déja regardé par Théophraste comme originaire de l'Arabie; Pline a dit plus tard la même chose: Virgile est d'accord avec tous deux, comme on le voit dans les vers cités. En effet la Panchaïe n'est que le Yémen; et les Sabéens, que le poëte qualifie assez légèrement de *molles*, étaient les Arabes civilisés, distingués des nomades ou Bédouins.

La résine de la *thurea virga* fut, de temps immémorial, brûlée sur les autels des Dieux. La sensation bien connue qu'elle procure, sensation qui dispose aux idées grandes et religieuses, l'a fait considérer comme le parfum par excellence; en sorte que le mot générique *incensum*, substance que l'on brûle, est devenu sa désignation particulière.

Notre vieux mot français OLIBAN n'est que le mot grec λίβανος, joint à l'article ὁ (comme dans HOQUETON, venu de ὁ χίτων). Quant à l'origine de ce nom grec λίβανος, qu'on a voulu rattacher à la racine λείβω, verser, λιβὰς, source, par allusion à l'écoulement de cette résine, elle se retrouve dans l'hébreu לבנה, *lebonah*. Qui sait, d'ailleurs, si les premiers Grecs, assez mal instruits de tout ce qui concernait l'Asie, n'ont pas pu croire que l'encens leur venait du Liban?

D'après le même système, et avec plus de probabilité encore, on pourrait croire que le nom qu'il portait chez les Latins est celui de la montagne de *Thour*, طور, qui est le Sinaï. Mais cette étymologie, si vraisemblable, s'évanouit devant la vérité. En effet le mot est samskrit: dans la langue des Brahmes, *tourouzca* signifie encens (1).

Il ne reste plus qu'un mot à dire sur l'épithète *masculum*, dont l'interprétation semble vague et livrée aux systèmes. Nous croyons, quant à nous, qu'elle désigne seulement quelque variété de cet aromate, plus odoriférante que les autres, plus recherchée dans le commerce, et choisie de préférence pour les cérémonies superstitieuses de la magie; celle peut-être que Dioscoride appelle encens stagonial.

(1) *Vyâcarana*, p. 206.

THYMBRA. *Spirans graviter.*

.... *Et* GRAVITER SPIRANTIS *copia* THYMBRÆ.
GEORG. IV, 31.

θύμβρα (Diosc. III, 45, *edit. Sarac.*).
Satureia Thymbra (Linn. *gen.* 961).
La Sarriette *Thymbra.*

La *thymbra* des Anciens est généralement regardée comme une sorte de sarriette; cependant Columelle fait mention de la *satureia* et de la *thymbra*, comme de deux plantes différentes (1). C'est que par le premier de ces noms il entend désigner la sarriette vraie, *Satureia hortensis* (L.).

THYMUM ou THYMUS. *Hyblæus.* — *Cecropius.*

Nerine Galatea, THYMO *mihi dulcior* HYBLÆ.
ECL. VII, 37.

Ipse THYMUM..........................
Tecta serat late circum. GEORG. IV, 112.
.... *Proderit* (*apibus*) *admiscere*.....
CECROPIUM.... THYMUM. GEORG. IV, 270.

θύμον et θύμος des Grecs.
Thymus capitatus, qui Dioscoridis (Bauh. *Pin.* 219).
Satureia capitata (Linn. *gen.* 961).
La Sarriette en tête.

L'importante labiée que les Anciens ont connue sous le nom de thym, a joui chez eux d'une grande célébrité. Son nom, en grec, est celui de cœur, et se rapporte peut-être à ses vertus énergiques et cordiales. Virgile, qui attribue quelque part à l'influence de cette plante l'odeur suave qu'exhale le miel :

.... *Redolentque thymo fragrantia mella*,

fait mention, dans nos passages, des deux contrées qui fournissaient le miel le plus exquis : l'Attique et la Sicile, le mont Hymette et le mont Hybla.

(1) Colum. *lib. X*, v. 233.

L'examen des expressions de Dioscoride (1) avait décidé l'auteur du *Pinax* à ne pas regarder le thym des Anciens comme le nôtre, et à donner le nom de *Thymus Dioscoridis* à une labiée dont les fleurs sont rassemblées en tête, et qu'on trouve en abondance dans les climats méridionaux. Martyn est également d'avis que le *thymus* de Virgile est la plante ainsi déterminée par Bauhin. Or Linné l'a rangée parmi les sarriettes, et son nom botanique est maintenant *Satureia capitata*.

TILIA. *Levis.* — *Lævis.* — *Pinguis.*

Cæditur et TILIA *ante jugo* LEVIS.........
GEORG. I, 173.

Nec TILIÆ LÆVES *aut*........... *buxum,*
Non formam adcipiunt. GEORG. II, 449.
.... TILIÆ (*in horto*) GEORG. IV, 142.
Et PINGUEM TILIAM... *pascuntur* (*apes*). GEORG. IV, 183.

Φίλυρα des Grecs?
Tilia microphylla (Decand. Fl. Fr. 4503).
—— *europæa*, var. γ (Linn. *gen.* 894).
Le Tilleul d'Europe.

Le tilleul est un arbre très connu; il embellit nos forêts, et sur-tout nos promenades. Son bois, qui est léger, *levis*, devient poli, *lævis*, sous le ciseau de l'ouvrier; car il s'emploie à de nombreux usages. *Mollissima tilia*, dit Pline; *tiliæ ad mille usus petendæ* (2).

Les feuilles du tilleul sont souvent recouvertes pendant l'été, sur-tout après les longues sécheresses, d'une sorte de mannite qui les rend onctueuses et luisantes : c'est sans doute ce que Virgile entend par *pinguis*.

Il nomme le tilleul parmi les plantes que doivent butiner les abeilles. Columelle (3), au contraire, l'en excepte positivement : *at tiliæ solæ ex omnibus sunt nocentes*. La vertu sédative qu'on

(1) Θύμος... θαμνίσκιον φρυγανοειδὲς, φυλλαρίοις πολλοῖς καὶ στενοῖς περιειλημμένον, ἔχον ἐπ' ἄκρου κεφάλαια ἄνθους πορφυρίζοντα. DIOSC. περὶ ὕλ. ἰατρικ. III, 44. (*Sarac.*)

(2) Plin. *lib. XXIV, cap.* 8. (3) Colum. *de Re rust. lib. IX, cap.* 4.

s'accorde à reconnaître aux fleurs de tilleul les ferait-elle agir comme narcotiques sur ces petits animaux? Je laisse à d'autres à décider, qui s'est trompé, du poëte ou de l'agronome.

On ignore l'origine du mot latin *tilia;* mais c'est de là qu'est venu notre mot TILLEUL, par le diminutif *tiliola;* car les troubadours écrivaient et prononçaient TILIOL, avant que la diphtongue EU fût venue prendre, dans la langue, cette prédominance qui la substitue si fréquemment à l'o (1). Qui ne sait la vogue extrême qu'obtinrent les diminutifs, à l'époque de la décadence du grec et du latin, vogue dont il est resté des traces dans la formation de l'italien, du français, du grec moderne, etc. *Figliuolo* ne vient point de *filius*, mais de *filiolus; augello*, non d'*avis*, mais d'*avicella* devenu *aucella;* OBEILLE, qui dériverait mal d'*auris*, se retrouve dans *auricula;* ψῶμι, πάρι, découlent bien mieux de ψώμιον et d'ἱππάριον, que de ψωμὸς et d'ἵππος.

TRIBULUS. *Asper.*

> .... *Subit* ASPERA SYLVA,
> *Lappæque,* TRIBULIQUE. GEORG. I, 153.
> .... *Primum* ASPERA SYLVA,
> *Lappæque,* TRIBULIQUE *absint.* GEORG. III, 385.

Τρίβολος des Grecs.
Tribulus terrestris? (Linn. *gen.* 732).
La Tribule-Croix-de-Malte.

Linné a particularisé le nom de *Tribulus*, en le donnant à un genre de plantes épineuses, de la décandrie monogynie, qui infeste les moissons du midi de l'Europe. Ce choix n'a rien de blâmable; mais le mot *tribulus* avait, chez les Anciens, une valeur moins précise. Lorsque, dans la Genèse (2), le Seigneur irrité force la terre à produire des épines et des chardons, les Septante traduisent : ἀκάνθας καὶ τριβόλους. Or le mot *dardad*, דרדר, qui correspond à τρίβολος, signifie diverses plantes, entre autres le *Fagonia arabica* (L.).

(1) HEURE, *hora;* SEIGNEUR, *senior;* FLEUR, HONNEUR, *flor..em*, *honor..em*; etc.
(2) *Gen. cap. III*, ℣ 18.

TRITICUM.

At si TRITICEAM *in* MESSEM *robustaque farra*
Exercebis humum.... GEORG. I, 219.

Πυρὸς des Grecs (1).

Triticum hybernum (Linn. *gen.* 130) et ses variétés.

Le Bled.

C'est parmi les plantes en apparence les plus disgraciées de la nature que se trouvent les céréales, dont les graines ont remplacé les racines et les fruits sauvages, premiers aliments des hommes. L'agriculture, dont le prince des poëtes latins a si éloquemment chanté les bienfaits, n'est que l'art de rendre la terre propre à recevoir les semences de quelques graminées: trésor inestimable des peuples civilisés, auquel ils devraient le bonheur et la paix, si le bonheur et la paix pouvaient être le partage de l'homme. C'est aux Dieux que les Anciens attribuaient l'invention de l'art de cultiver la terre, ce qui veut dire qu'ils déifièrent les hommes dont ils avaient appris l'agriculture: douce apothéose, touchante coutume des temps que nous appelons barbares!

Sans affirmer quelle est la patrie du *Triticum*, on *croit* pouvoir lui assigner la Perse; du moins, Michaux a-t-il observé, dans la province de Hamadan, la végétation spontanée de l'épeautre, *Triticum Spelta* (2). Strabon (3) dit qu'on trouvait le froment dans la Musicanie (4). Les Hébreux le connaissaient déja, et l'appelaient *khitah*, חטה, d'où probablement est venu *Githago*, nom d'un *Agrostemma* qui ne croît que dans les bleds. Le froment est aujourd'hui cultivé chez presque tous les peuples civilisés; il s'accommode de la plupart des terrains, et la nature a pris un soin particulier de sa reproduction, en lui donnant ainsi qu'à l'orge et au seigle trois radicules, tandis que les autres plantes n'en ont qu'une: prévoyance admirable, qu'on s'indignerait d'entendre appeler hasard.

TUREA VIRGA, TUS. Voyez THUS.

(1) Voyez à la fin de ce travail la synonymie que nous en avons donnée.
(2) Lmk. Encycl. méth. II, 560.
(3) Strab. *lib. XV, p.* 988. (4) Région méridionale de l'Inde.

U.

ULMUS.

Semiputata tibi frondosa vitis in ULMO *est.*
ECL. II, 70.
Hic corulis mixtas inter considimus ULMOS.
ECL. V, 3.
.... *Et curvi formam adcipit* ULMUS *aratri.*
GEORG. I, 170.
Pullulat ab radice aliis densissima sylva,
Ut cerasis ULMISQUE. GEORG. II, 18.
.... *Glandemque sues fregere sub* ULMIS.
GEORG. II, 72.
Illa tibi lætis intexet vitibus ULMOS.
GEORG. II, 221.
Ille etiam seras in versum distulit ULMOS.
GEORG. IV, 144.

Πτελέα des Grecs (Hom. *Iliad.* Φ).
Allemand, *Ulme.*
Hollandais, *Olm, Olm-boom.*
Anglais, *Elm-tree.*
Espagnol et italien, *Olmo.*
Vieux français, *Oulme, Olme.*
Ulmus campestris (Linn. *gen.* 443).
L'Orme ou Ormeau.

On a lieu de croire, d'après le nom latin *ulmus*, qui a tant d'homonymes dans les langues du Nord, que les Romains avaient primitivement reçu l'orme des Gaules ou de la Germanie, plutôt que de la Grèce : non que les Grecs ne le connussent aussi dès les plus anciens temps, l'ayant probablement tiré de la Thrace, pays limitrophe pour eux. Il fai-

sait partie de leur matière médicale, comme on le voit par Dioscoride (1). Théophraste (2) en distinguait deux, l'orme de montagne et celui de plaine; Pline (3) porte cette division à quatre espéces.

Peu d'arbres ont une célébrité poétique pareille à celle de l'ormeau. Planté près du manoir féodal, il prêtait communément son ombre aux divertissements des vassaux dans les jours de fête; et dans toutes nos vieilles ballades, comme dans nos modernes idylles, comme dans nos plus simples chansons, son nom semblait déja la rime obligée des DANSES DU HAMEAU. Mais dans les climats du midi, son rôle est plus remarquable encore au milieu du paysage, par l'effet pittoresque que produisent les pampres aux larges feuilles, aux branches flexibles, dont il devient l'appui. Ce soutien, prêté par la force à la faiblesse, à la grace, semblait un mariage dans la nature; aussi l'union de la vigne et de l'ormeau a-t-elle fourni l'image la plus juste et la plus universellement adoptée, par conséquent aujourd'hui la plus usée, de l'union conjugale.

ULVA. *Viridis.* — *Glauca.*

Propter aquæ rivum VIRIDI *procumbit in* ULVA.
ECL. VIII, 87.

Limosoque lacu, per noctem, obscurus, in ULVA
Delitui. ÆN. II, 135.

Tandem trans fluvium incolumes vatemque virumque
Informi limo GLAUCAQUE *exponit in* ULVA.
ÆN. VI, 415.

En grec, τελματικῶν Φυκέων καὶ Ποιῶν εἴδη πάντα.
En vieux français, *le Feulu*.
Diverses plantes aquatiques.

Pour exprimer la généralité des plantes aquatiques, les poëtes latins semblent presque toujours employer indifféremment *alga* et *ulva*. On croit cependant que le premier de ces

(1) Diosc. *de Mat. med. I*, 112 et 183.
(2) Théophr. *lib. III, cap.* 14.
(3) Plin. XVI, 17. H. Estienne cite par erreur XVII, 16.

deux mots ne désigne que les algues marines, et le second que les algues d'eau douce :

ALGA *venit pelago, sed nascitur* ULVA *palude.*

C'est en effet ce qui arrive le plus souvent ; mais quand Mathiole (1) soutient sans restriction cet avis, il ne voit pas que Lucain (2), Valerius Flaccus (3), etc., négligent même une distinction si simple. Et comment cela pourrait-il étonner, quand une fois on a remarqué l'identité réelle des deux mots *alga* et *ulva*, qui ne sont que deux prononciations différentes d'un seul type, dont la forme et le sens primitifs peuvent fournir matière à discussion, mais dont l'existence est certaine (4)?

L'*ulva viridis* de l'églogue VIII n'est point la même plante que l'*ulva glauca* du VIe chant de l'Enéide. Si nous les réunissons dans un même article, c'est que l'une n'est pas plus déterminée que l'autre. Dans quelques éditions, *ulva viridis* a été remplacé par les mots *herba viridis*, qui, dans ce vers, offrent à peu près le même sens.

Quant à l'*ulva* du second chant de l'Enéide, quelque vague qui règne sur la signification de ce mot, on est sûr, du moins, que Virgile entendait par là quelque grande plante des marécages, assez élevée pour que ses touffes pussent cacher un homme : circonstance qui exclut l'idée du *Festuca fluitans*, dont nous allons parler.

ULVA. *Palustris* (*vesca*).

Interea pubi indomitæ (*juvencis*) *non gramina tantum,*
Nec vescas salicum frondes, ULVAMQUE PALUSTREM,
Sed frumenta.... carpes. GEORG. III, 174.

Τίφη de Théophraste (*Hist. plant.* VIII, 9).
Ἄγρωστις ποτάμιος de Dioscoride (*Mat. med.* IV, 30).

(1) Comm. sur Diosc. IV, 102. (2) *Phars. V*, 520. (3) *Argon. I*, 252.

(4) Il n'est pas nécessaire de rappeler ici ce qu'aucun étymologiste n'ignore, que le *v* et le *g* sont la même lettre. Disait-on, dans le principe, *alga* et *ulga*, ou *alva* et *ulva*? voilà la seule question.

Ulva ovium de Caton (*de Re rust.* 37).

Gramen aquaticum fluitans, multiplici spica (C. Bauh. *Pin.* p. 3).

Festuca fluitans (Linn. *gen.* 119).

La Fétuque flottante, l'Herbe à la manne.

S'il est vrai de dire que le plus souvent le mot *ulva* n'est qu'un terme générique, quelquefois aussi l'on peut, sans ridicule, chercher à le particulariser. Le vers 175 du IIIe chant des Géorgiques est un exemple de ce cas.

Virgile en parle comme d'un aliment ordinaire des bestiaux. Il est vrai qu'il s'agit de jeunes taureaux; mais M. Thiébault de Berneaud, auteur d'une savante dissertation sur cette matière (1), n'en présume pas moins que la plante indiquée doit être celle que désigne Caton (2) sous le nom d'*ovium ulva*.

Appuyé sur des considérations tirées de la constitution physique des bêtes à laines et des aliments qui leur conviennent, ce naturaliste ne veut donc admettre ni la πίστανα des Grecs, qui est notre flèche d'eau (*Sagittaria sagittifolia*), appelée déja par les Romains *sagitta* (3), ni la massette ou glois, τύφη de Théophraste, *Typha latifolia* (L.); deux plantes que repoussent les moutons, et dont le cheval seul fait sa nourriture. Amené à ne choisir que dans la famille des graminées, il s'arrête au *Festuca fluitans* de Linné (4).

(1) Voyez les Mémoires de la Société linnéenne de Paris, tome I, p. 573.

(2) *De Re rustica*, *cap.* 37.

(3) Plin. *lib. XXI*, *cap.* 17.

(4) « Au *Festuca fluitans* de Linné. » Comme il serait possible qu'un lecteur inattentif demandât pourquoi nous ne disons pas « à la *Festuca fluitans*, » *festuca* étant du féminin, il faut expliquer ici la règle que nous avons toujours suivie dans cette Flore, et dont les botanistes instruits se seront aperçus dès les premières pages :

Toutes les fois que nous citons un mot grec, ou un mot latin en tant qu'employé par les Latins, nous lui donnons, dans la phrase française, son genre particulier; nous disons LE PREMIER πλάτανος, LA SECONDE τίφη de Théophraste; LE *ruscus* et LA *myrica* de Virgile ou de Pline, etc. Mais les noms botaniques modernes, formés suivant la méthode linnéenne, sont des noms consacrés, techniques, qui n'ont plus rien d'usuel, et pour ainsi dire de

La fétuque flottante, avidement recherchée des brebis, est gramen fort connu, également abondant aux deux extrétés de l'Europe, dans la Grèce et l'Italie, en Pologne et en ède, et qui porte les noms d'herbe à la manne, de manne Pologne, parcequ'elle fournit même à l'homme un aliment ssi sain qu'agréable, au moyen de sa graine mondée, cuite c le lait comme le sagou. On peut lire, dans la dissertation e je cite, tous les détails de cette récolte.

Ce n'est pas sans raison que le *Festuca fluitans* passe pour e la τίφη des Grecs, dont Amyot, dans Plutarque (1), à mal ropos traduit le nom par MASSE, confondant τίφη avec τύφη. τίφη, comme on le voit par la comparaison de Théophraste

ible. On emploie alors le masculin, uniformément et sans distinction. us écrirons donc très bien : « La *festuca* de Plaute est le *Festuca rubra* (L.). »

Par un soin du même genre, nous n'avons JAMAIS donné la lettre majuse aux noms latins des plantes, quand nous les citons comme employés les Latins (excepté, bien entendu, au commencement des phrases, et is la nomenclature placée en tête de chaque article, au-dessous des vers i en font le texte); tandis que nous avons soigneusement conservé la macule aux dénominations linnéennes, quand il le fallait; c'est-à-dire, au emier des deux noms, TOUJOURS, et au second, quand c'est un terme vulire employé antérieurement à Linné. Nous écrivons, en conséquence, et st ainsi qu'on ne devrait jamais négliger de le faire :

« Le *Populus alba* est l'arbre désigné par Virgile sous le nom de *populus ndida*. »

« La *myrica* des Anciens est le *Tamarix gallica* (L.). »

« Leur *ruscus* est le *Ruscus aculeatus*. »

« Mais leur *ulva* n'est point l'*Ulva Lactuca*. »

« La τίφη, différente de la τύφη, est le *Typha latifolia* (L.).

« Le *Pinus sylvestris* (L.) s'appelait πεύκη. »

« Le *Pinus Pinea* se nommait en grec πίτυς ἥμερος. »

Par cette méthode rationnelle une foule d'obscurités ou d'erreurs sont itées. Si par exemple le lecteur rencontre, dans une de nos phrases, les ots *Pinus sylvestris*, on aura beau avoir oublié d'y ajouter ce signe (L.), majuscule initiale suffit pour lui donner la certitude que c'est un nom oderne, un nom botanique consacré. Qu'il trouve au contraire *pinus sylstris* sans autre détermination, sans doute il ne saura pas si l'expression t de Pline, de Columelle, de Virgile; mais il sera sûr, au moins, qu'on occupe d'une locution vulgaire, usitée dans le temps où le latin était une ngue parlée. Dans beaucoup de cas, cette différence est importante.

(1) Plut. *Quæst. natur.* 2.

et de Pline (1), était une graminée commune dans les lieux marécageux. Beaucoup de scholiastes anciens prétendaient, à ce que Galien nous apprend (2), qu'Homère l'avait eue en vue sous le nom de πυρὸς, dans cette graine céréale qu'Andromaque donnait à manger aux chevaux d'Hector. Il est certain qu'on regardait la τίφη comme une nourriture excellente pour les animaux, et comme pouvant devenir, en cas de besoin, celle de l'homme : ce sont là les caractères de la fétuque flottante. On les retrouve aussi dans l'ἄγρωστις ποτάμιος de Dioscoride, dont l'imprimeur de M. Thiébault de Berneaud s'obstine à défigurer le nom, l'appelant toujours ἄγροσις ou ἄγρωσις (3).

Jusqu'ici j'ai pris pour guide M. de Berneaud, et je ne pouvais qu'y gagner. Il me permettra seulement de l'abandonner, quand, poursuivant trop loin les conséquences de son principe, il prétend décider aussi que sa fétuque est cette *ulva* qui, suivant Ovide (4), servait de couchage, ainsi que l'ulve dont on faisait des paniers, selon Vitruve (5). Certes, il y a plutôt lieu de croire que c'était quelque espèce de jonc, ou du moins qu'on rentre ici dans le sens général et vague du mot *ulva*. (Voyez l'article précédent.)

Il en est de même de son opinion sur l'*akhou* (6) des Hébreux. En traduisant אחו par *ulva*, saint Jérôme n'a probablement voulu employer qu'une expression indéfinie, et l'idée

(1) Théophr. *Hist. plant. VIII*, 9; Plin. *Hist. nat. XVIII*, 8.

(2) Gal. *De aliment. facult. I*, 5.

(3) Je n'ai garde d'attribuer au secrétaire perpétuel de la Société linnéenne de Paris les innombrables fautes que renferme le mémoire cité. Voici, par exemple, un échantillon de la manière dont les textes grecs y sont transcrits : Τὸ δὲ σπέρμα, τὸ τῆς τίφης ἔχει μὲν ἔξοθεν λεμμα, καθάπερ καὶ ὀλύρα, καὶ κριθή. M. de Berneaud sait distinguer les vers pentamètres des hexamètres, et ne pas les écrire sur le même alignement; il n'ignore pas non plus, sans doute, qu'εἶδεν n'est point synonyme d'εἶδεκα; et si je lis dans la traduction *ferebam*, au lieu de *ferebat*, je ne puis l'imputer qu'à l'imprimeur.

(4) *Metam. VIII*, 655; *Fast. I*, 197, et *V*, 519.

(5) Vitr. *de Archit. V*, 12.

(6) Qu'un Allemand écrive *achu*, c'est tout simple; il imite dans sa langue la prononciation hébraïque. Pourquoi un Français n'en fait-il pas autant dans la sienne? pourquoi n'écrit-il pas *akhou*, et se croit-il obligé de copier une orthographe étrangère?

du *Festuca fluitans* n'était pas plus présente à son esprit que celle de toute autre plante aquatique.

UVA.

Et turpes, avibus prædam, fert UVA *racemos.*
GEORG. II, 60.

Voyez RACEMUS et VITIS.

V.

VACCINIUM. *Nigrum.*

Alba ligustra cadunt, VACCINIA NIGRA *leguntur.*
ECL. II, 18.

Et nigræ violæ sunt, et VACCINIA NIGRA.
ECL. X, 39.

Ὑάκινθος μέλας des Grecs.
Vaccinium Myrtillus (Linn. *gen.* 658).
L'Airelle-petit-Myrte, le Vaciet.

Les commentateurs veulent que le *vaccinium* des Latins soit indistinctement le ὑάκινθος des Grecs, s'appuyant sur je ne sais quelle ressemblance qu'ils s'imaginent découvrir entre ces deux noms : comme si *vaccinium*, dérivé de *vacca*, n'était pas devenu VACIET; comme si ὑάκινθος, venu de *yâcout*, ياقوت, n'avait pas formé JACINTHE.

En s'égarant ainsi, on a fait du *vaccinium* soit une sorte de jacinthe à fleur brune, assez recherchée dans les jardins d'Italie, mais à laquelle les bergers de Virgile n'ont jamais songé; soit le *Delphinium Ajacis*, qui n'a pu mériter à aucun titre l'épithète de *nigrum*.

N'était-il pas bien plus simple de penser que le poëte opposait l'un à l'autre deux arbrisseaux, et que sans cela l'antithèse serait inexacte et froide? Les deux arbrisseaux mis en regard sont d'une part *ligustrum album*, le blanc troêne, et de l'autre *vaccinium nigrum*, le noir vaciet. Ce nom de vaciet, conservé par la tradition, servait de guide pour retrouver le *vaccinium*

de Virgile ; et en effet la plante du poëte est le *V. Myrtillus* de Linné, dont les petits fruits noirs en corymbe, susceptibles de donner une nourriture champêtre, peuvent être mis en parallèle avantageux avec la grappe blanche des fleurs du troëne.

Maintenant qu'il est bien expliqué que le *vaccinium* est notre vaciet, cherchons un peu la véritable cause de l'erreur. Tout vient de la confusion jetée, jusqu'à nous, sur le sens du mot *hyacinthus*.

Étayés de Martyn, nous avons éclairci l'histoire de cette plante (voyez HYACINTHUS), et donné une solution simple et satisfaisante de toutes les difficultés que présentait sa description, en montrant qu'il fallait entendre par là le *Lilium Martagon* (L.) L'*hyacinthus* des Latins n'a rien de commun avec le vaciet.

Mais en est-il de même en grec ? c'est là la question. Observons d'abord que si ὑάκινθος n'est pas le nom du *Vaccinium Myrtillus*, il n'a point de nom grec, car on ne lui en sait point d'autre ; et pourtant les Grecs ont dû avoir un terme pour le désigner. Ensuite nous trouvons un ὑάκινθος noir, μέλας (1), qui ne peut être le *Lilium Martagon*. On ne saurait guère non plus rapporter qu'à un arbrisseau la baguette d'hyacinthe, ῥάβδος ὑακινθίνη, dont l'Amour se sert comme d'une houssine pour chasser Anacréon devant lui (2).

Que conclure de tout cela ? Que le mot ὑάκινθος désignait deux plantes différentes :

La première (avec l'épithète ἐρυθρὸς, rouge, ou sans épithète), *hyacinthus* des Latins, *Lilium Martagon* de Linné ;

La seconde (avec l'épithète μέλας, noir), *vaccinium nigrum* des Latins, *Vaccinium Myrtillus* de Linné.

VERBENA.

VERBENASQUE *adole pingues et mascula thura.*
ECL. VIII, 65.

Lilia VERBENASQUE *premens, vescumque papaver.*
GEORG. IV, 131.

(1) Μέλας ou μέλαινα, car le mot a les deux genres ; il est même plus souvent féminin que masculin : ἁ γραπτὰ ὑάκινθος, dit Théocrite.

(2) Anacr. *Od. VII.*

Ἱεροβοτάνη ou Περιστερεὼν des Grecs.
Herba sacra, *Verbena* des Latins.
Verbena officinalis (Linn. *gen.* 43).
La Verveine.

On ne connaît pas trop l'origine des croyances superstitieuses attachées à cette plante, si respectée des Gaulois, et nommée par excellence chez les Grecs, plante sacrée. Les bardes, les prophétesses, se couronnaient de verveine. Notre mot français VERVE, inspiration poétique et divine, n'a peut-être pas d'autre étymologie.

VIBURNUM. *Lentum.* — *Humile.*

> ..... *Alias inter tantum caput extulit urbes* (*Roma*),
> *Quantum* LENTA *solent inter* VIBURNA *cupressi.*
> ECL. I, 26.

...... des Grecs.
Viburnum Lantana (Linn. *gen.* 503).
La Viorne.

Suivant certains auteurs, Virgile indique, dans ce passage, quelque sorte de genêt; mais on l'a vu ailleurs employer le mot *genista*. Il existe, de plus, un arbrisseau, connu des Italiens sous le nom de *lantana*, et qui a conservé en France celui de viorne, *viburnum*: la tradition nous conduit à le désigner.

Le *Viburnum Lantana* (L.) ne s'élève jamais à plus de deux mètres; ordinairement il n'atteint pas cette hauteur. Son bois mérite éminemment la qualification de flexible, *lentum*, qui ne saurait guère s'appliquer à l'obier, *V. Opulus* (L.)

Quel nom les Grecs donnaient-ils à notre viorne? Impossible de le savoir, ni même de trouver une conjecture probable. On peut lire Bodæus de Stapel, dans son commentaire sur le chapitre 6 du Ier livre de Théophraste.

VICIA. *Tenui fœtu.*

> *Aut* TENUES FOETUS VICIÆ, *tristisque lupinus.*
> GEORG. I, 75.
> *Si vero* VICIAMQUE *seres*, *vilemque faselum.*
> GEORG. I, 227.

κύαμος d'Homère?

ἀφακή; Théophr. VIII, 8, et Diosc. II, 142.

Vicia sativa (Linn. *gen.* 1187).

La Vesce cultivée.

La vesce étant une plante plus forte et plus élevée que le lupin, et les semences étant au contraire plus petites, le poëte leur a donné par comparaison l'épithète de *tenues*. On croyait autrefois que la culture de la vesce fertilisait la terre au lieu de l'épuiser : *vicia pinguescunt arva*, dit Pline.

L'ἄφακὸς des Grecs paraît être la lentille; mais on ne sait si leur ἀφακὴ est notre vesce, où cette espèce de gesse (*Lathyrus*) que Linné appelle *Aphaca*. Rien ne prouve mieux le peu de différence que l'on faisait entre ces légumineuses semées dans les champs, que l'identité des mots GESSE et VESCE (*Lathyrus* et *Vicia*); car anciennement on écrivait d'ordinaire VESSE par deux S, et quelquefois GESCE par SC.

VIOLA. *Mollis.* — *Nigra.*

Pro MOLLI VIOLA, *pro purpureo narcisso.*
ECL. V, 38.

Et NIGRÆ VIOLÆ *sunt.* ECL. X, 39.

ἴον μέλαν des Grecs.

Viola odorata (Linn. *gen.* 1364).

La Violette odorante.

Viola est le mot grec ἴον, précédé du digamma éolique, et mis à la forme diminutive. Du nom de la fleur est venu celui de la couleur violette, comme on dit olive, rose, etc.; et c'est avec peu de connaissance du mécanisme de la formation des langues qu'on a supposé le nom de la violette venu de sa couleur.

Sprengel a rédigé sur les violettes un travail d'une érudition immense (1), dont le but est de faire élargir les limites du genre VIOLETTE chez les anciens. Nous ne le suivrons pas dans cet examen; et bien qu'il soit difficile de croire que des plantes

(1) *Antiq. botan. Spec. prim.* 1798.

aussi différentes que le *Viola* et le *Cheiranthus* aient pu être comprises sous un même nom, nous ne préjugeons rien sur la question de savoir si les Grecs ont donné ou non à leur ἴον cette acception indéfinie.

Mais il n'y a aucune raison pour s'écarter de la tradition reçue, à l'égard des vers de Virgile. *Mollis* peint à merveille la délicatesse de la violette; *nigra* s'applique à la couleur sombre de cette fleur. Le poëte a dit ailleurs (voyez AMELLUS), *violæ sublucet purpura nigræ*.

VIOLA. *Pallens.*

PALLENTES VIOLAS *et summa papavera carpens.*
ECL. II, 38.

ἴον des Grecs γένος ὠχρότερον.
Viola palustris? (Linn. *gen.* 1364).
—— *montana?* (*Id.*).
La Violette des marais.
———— des montagnes.

« On trouve, dit Matthiole (1), des violettes blanches, qui croissent dans les lieux bas et humides, et tapissent souvent, du côté de Trente, une grande étendue de terrain. »

En effet le *Viola palustris* (L.) est d'un violet très pâle; on en peut dire à peu près autant de l'espèce *Viola montana*. L'*odorata* même a une variété à fleurs blanches. Ces fleurs pâles, offertes au jeune Alexis par l'amoureux Corydon, peuvent donc être fort bien de véritables violettes, et l'on n'a pas besoin de supposer ici des *Cheiranthus* ou des *Leucoïum*.

Il y a plus: les fleurs que donne Corydon sont évidemment symboliques: *palleat omnis amans*, dit quelque part Ovide. Or, cette couleur du visage des amants (couleur que les Orientaux, nés sous un soleil plus ardent qui brûle la peau, comparent à celle de l'or) était simplement considérée, par les Latins, comme un blanc où la nuance rose était remplacée par une teinte violette (2). Le doute ne peut donc plus avoir lieu,

(1) Comm. sur Diosc. pag. 424.
(2) *Et tinctus viola pallor amantium*. Hor. *Carm. III*, 10.

et les fleurs cueillies pour Alexis étaient, sans contredit, quelque espèce ou variété blanchâtre du genre *Viola*.

Quant à la *viola alba* de Pline, qui est le λευκό-ἴον des Grecs, il ne peut en être question dans le vers cité de Virgile, puisque c'était la première fleur qui sortît des neiges et qui vînt annoncer le printemps (1): circonstance décisive; car des pavots, auxquels on la mêle, aucune espèce ne s'épanouit d'aussi bonne heure. Nous savons d'ailleurs, par Théophraste, que le λευκόϊον ne différait pas seulement de l'ἴον par la couleur, mais aussi par l'aspect, ayant des feuilles moins larges et moins couchées à terre (2): ce qui indique assez clairement notre *Leucoïum*, plante à laquelle les Modernes ont fort à propos appliqué le nom qu'elle portait en Grèce. En résultat, le *Leucoïum vernum* (L.) est la *viola alba* de Pline, mais non la *viola pallens* de notre poëte.

VIOLA. *Omnis generis.*

Et VIOLÆ GENUS OMNE. CULEX, 399.

Λευκοϊον, ἴον, κ. τ. λ. des Grecs εἴδη πάντα.
Leucoii (Linn. *gen.* 548) } *species.*
Violæ (Linn. *gen.* 1364) }
Cheiranthi (Linn. *gen.* 1091) *species?*

Ce passage de Virgile est le seul qui prête quelque fondement au système de Sprengel; encore est-il très permis de ne pas donner ici au mot *viola* d'autre sens que celui des deux articles précédents. Voyez VIOLA I, VIOLA II.

VIOLARIUM.

.... *Irriguumque bibant* VIOLARIA *fontem.*
GEORG. IV, 32.

ἰωνιὰ des Grecs.

Ce mot signifie un lieu tapissé de violettes. Voyez VIOLA.

(1) Plin. *lib. XXI, cap.* 11. (2) Theophr. *lib. VI, cap.* 7.

VISCUM.

Quale solet sylvis, brumali frigore, VISCUM
Fronde virere nova, quod non sua seminat arbos.

ÆN. VI, 205.

Ἰξὸς des Grecs.

Viscum album (Linn. *gen.* 1504).

Le Gui.

On croit que le nom celtique de cette plante fameuse est *gwid;* quelques conjectures sont pour *gwisc*, qui s'éloigne moins du mot latin *viscum*, et dont un dérivé se retrouve dans le nom normand Guiscard. Quant au mot grec ἰξὸς, prononcé quelquefois ἰσκὸς, les Éoliens en faisaient βισκός : de cette manière il ne diffère plus du nom latin.

Si l'on veut chercher la cause physique de la célébrité du gui, on la trouvera dans son existence parasite, dans sa manière, en quelque sorte miraculeuse, de croître et de s'implanter sur un arbre, contre les régles ordinaires de la végétation. La renommée du gui de chêne surpassait tout le reste, parcequ'ici la singularité était encore plus grande, cet arbrisseau ne naissant presque jamais sur le chêne (1), et le peuple regardant comme un phénomène de l'y trouver.

Mais il y avait à cela d'autres causes. On sait que le gui passait pour nécessaire, même à Rome (2), dans toutes les opérations magiques. Il porte encore dans le Mecklenbourg le nom de rameau des spectres (3). Pour se rendre raison de sa valeur symbolique, pour comprendre son importance religieuse, il faut lire avec soin la XXVIIIe fable de l'Edda, où il est question de la mort de Balder, et comparer ce mythe funèbre à tous ceux où l'on trouve, comme circonstance nécessaire de la fable, un rameau mystérieux (4).

(1) Voyez Dict. des Sciences naturelles, édition de Levrault, t. XX, p. 68.
(2) *Læl. apud L. Apul. in Apolog. prim.*
(3) Mallet, notes de l'Edda.
(4) Voyez Guerrier de Dumast, la Maçonnerie, p. 50 et 51.

M.

VISCUM.

Tum laqueis captare feras, et fallere VISCO
Inventum. GEORG. I, 139.
...... *Collectumque hæc ipsa ad munera gluten,*
Et VISCO *et Phrygiæ servant pice lentius Idæ.*
GEORG. IV, 41.

En grec, ἰξός.
La glu.

La glu ne portait point d'autre nom que celui du gui, parce-qu'on la tirait de cette plante éminemment VISQUEUSE.

Dans le second de nos deux passages, *viscum* pourrait être pris aussi bien pour la plante que pour son produit. La présence du mot *gluten*, qui fait pléonasme, semblerait même exiger que l'on traduisît *viscum* par GUI, si le reste du dernier vers n'engageait à suivre un système opposé. On y lit, en effet, *pice;* non point *pinu*, ni *picea*. L'analogie subsiste donc : *gluten collectum et visco et pice.*

VITIS. *Lenta.*

Semiputata tibi frondosa VITIS *in ulmo est.*
ECL. II, 70.
LENTA *quibus torno facili superaddita* VITIS.
ECL. III, 38.

(Voyez aussi GEORG. I, 2; II, 63, 91, 221, 262, et ailleurs.)

Ἄμπελος des Grecs (Hom. *Odyss.* I).
Ἄμπελος οἰνόφορος (Diosc. *lib.* V, *cap.* 1).
Vitis vinifera (Linn. *gen.* 396).
La Vigne.

Notre mot VIGNE vient du latin barbare *vinia*, pour *vinea*. *Vinea*, qui n'était point synonyme de *vitis*, et qui ne signifiait point le végétal ἄμπελος, mais le lieu où on le plantait, n'était au fond que le féminin de l'adjectif *vineus* (*vinea cultura*), formé de *vinum*. Quant à ce dernier mot, on voit bien qu'il dérive d'οἶνος, mais là se brise entre nos mains le fil étymologique.

Les Romains laissaient la vigne parvenir à toute sa hauteur, et ne lui donnaient d'appui que les arbres : les Grecs préfé-

raient le système des vignes basses, qui est le nôtre, et qui se conserve encore dans l'Archipel, et dans les parties de l'Italie où furent fondées les villes de la grande Grèce. Il ne faut point perdre de vue cette différence, en lisant les agronomes des deux nations; car les préceptes qu'ils donnent, applicables à l'un de ces systèmes, ne conviennent pas toujours à l'autre.

Et qu'on n'aille pas croire qu'une telle lecture serait inutile: faite avec soin, elle pourrait donner d'importantes lumières. Les Anciens, en effet, et sur-tout les Grecs, avaient poussé fort loin, dans ce genre de culture, l'étude et l'observation; et, comme l'a judicieusement remarqué M. Reynier, dans un excellent mémoire sur l'objet dont nous parlons, ils donnaient moins que nous à la routine. Toutefois il conviendrait, en pareil cas, de peser les différences motivées par d'autres sols et par une autre température. Des Français, par exemple, n'iront jamais choisir, pour leurs vignes, l'exposition du nord; malgré le conseil du Carthaginois Magon, conseil relaté par Columelle (1), et que l'on a raison de suivre encore en Égypte, comme l'a vu pratiquer M. Reynier aux environs d'Alexandrie (2).

C'est de toute antiquité que la vigne fut connue aux Grecs. Homère décrit une vendange, où les jeunes garçons et les jeunes filles recueillent le raisin au son de la flûte (3); il parle même de pressoirs (4) ainsi qu'Hésiode (5), qui donne aussi des préceptes sur la taille (6).

Rien, en cela, qui doive étonner; car le culte de Bacchus, apporté d'Orient, est d'origine immémoriale; et l'Écriture (7) fait remonter la plantation de la vigne aux premières années qui suivirent le déluge. Il n'est guère de peuple si ancien chez lequel le vin ne se trouve connu, au moins comme boisson de luxe ou comme remède, pour peu que la latitude du climat permît d'y faire venir le raisin à maturité. On excepte commu-

(1) Colum. III, 12. (2) Mémoires de la Soc. linnéenne, p. 557.
(3) Hom. *Iliad.* Σ, 567. (4) Hom. *Odyss.* H, 125. (5) Hes. *Oper. et dies.*
(6) Hes. *ibid.* Les vers que cite M. Reynier ne parlent point de cet objet.
(7) *Gen. cap. X,* ℣ 20.

nément de cette assertion l'Amérique, qui passe pour n'avoir pas connu la vigne avant l'arrivée des Européens. Mais les anciens voyages des Danois et des Islandais en Vinelande, c'est-à-dire sur une partie de l'Amérique septentrionale où le raisin croissait en abondance et sans culture (1), sont des faits aujourd'hui sanctionnés par l'épreuve d'une critique éclairée et sévère, et qui ne peuvent plus être révoqués en doute.

Chez nous, la vigne, apportée par les Phocéens de la colonie de Marseille, ne se propagea d'abord que dans les parties méridionales qui formaient la Province romaine. De proche en proche on parvint à la cultiver jusqu'aux environs d'Autun, ville devenue fameuse sous les empereurs par ses écoles grecques. Des ordres dictés par une politique fausse et cruelle firent arracher toutes les vignes établies dans nos contrées. Mais, sur la fin du troisième siècle, l'empereur Probus, aussi bon prince que brave guerrier, permit de les replanter; et c'est l'époque où l'on en vit la culture prendre le plus grand développement. César n'eût jamais pu croire, quand il traversait les humides forêts de la Gaule, qu'au sein de ces froides contrées, par-delà même le territoire des Éduens, naîtraient un jour les vins les plus délicats, les plus agréables de la terre.

VOLEMUM. *Grave.*

Crustumiis, syriisque pyris, GRAVIBUSQUE VOLEMIS.
GEORG. II, 87.

Ἄπιον ταλανταῖον des Grecs?
Le Bon-Chrétien? Voyez PYRUM.

(1) Voyez Mallet, Histoire du Danemarck, tom. I.

SUPPLÉMENT

CONTENANT

LES ARTICLES OMIS DANS LA FLORE.

ACER.

Præcipue quum jam, TRABIBUS *contextus* ACERNIS,
Staret equus. ÆN. II, 112.
Accipit Ænean, SOLIOQUE *invitat* ACERNO.
ÆN. VIII, 178.
Lucus in arce fuit summa..............
Nigranti picea TRABIBUSQUE *obscurus* ACERNIS.
ÆN. IX, 87.

Σφένδαμνος (Théophr. III, 11).
Acer campestre (Linn. *gen.* 1590).
L'Érable des champs.

Dans les deux premiers passages, le poëte ne cite l'érable qu'au sujet de son bois, recherché dans les arts. Il suppose qu'on en avait construit le cheval de Troie, et le trône du bon monarque Évandre.

Dans le troisième, où l'on décrit les arbres qui formaient sur les monts de Phrygie une futaie sacrée, *acerna trabes* ne peut plus vouloir dire une POUTRE, mais un TRONC d'érable encore sur pied. Cette signification forcée du mot *trabes* nous paraît donner du poids à l'opinion des savants qui, pour d'autres raisons, ont cru devoir regarder ces vers comme supposés.

Entre les différentes sortes d'érable que reconnaît Théophraste, et que Pline a multipliées, on voit seulement que

l'*acer*, surnommé ζυγία, est notre charme, *Carpinus*, et n'a rien de commun avec les passages de Virgile. On peut, du reste, discuter sur le choix parmi les espèces restantes. L'*Acer campestre*, plus répandu que les autres sur toute la surface de l'Europe, plus employé aux ouvrages de menuiserie, paraît seulement préférable.

ADOR.

.... *Et* ADOREA LIBA *per herbam*
Subjiciunt epulis. ÆN. VII, 109.

Ζεία des Grecs?
Triticum Spelta? (Linn. *gen.* 130).
L'Épeautre?

Par *adorea liba* Virgile entend les plateaux de pâte grossière qui tenaient anciennement lieu de plats et d'assiettes. On les faisait avec la farine de l'*ador*, nommé aussi *adoreum* quand l'on sous-entendait *semen*.

Il règne, sur l'*ador*, le *far*, la *siligo*, une extrême confusion d'idées. Columelle est de tous les auteurs latins celui dont le texte donne le plus de notions positives.

Il place d'abord au premier rang parmi les céréales (*frumenta*), le *triticum* et le *semen adoreum* (1). Divisant ensuite ces deux classes, il fait l'énumération des *tritica*, ce qui n'est point ici de notre sujet; puis, lorsqu'il en vient à l'*adoreum*, il en distingue quatre espèces principales, et plus usitées que les autres : savoir, 1° le *far* surnommé clusien, blanchâtre; 2° le *far* dit *vennuculum* (ou suivant les éditions, *vernaculum*, *vermiculum*), d'un roux doré; 3° un autre *far*, blanc comme celui de Clusium, mais plus pesant; 4° enfin l'*halicastrum*, nommé aussi grain de trois mois, parcequ'il ne lui faut que ce temps pour croître : dernière espèce qu'il regarde comme préférable à toutes les autres variétés d'*adoreum*.

Ador et *far* ne sont donc point, comme on le dit, entièrement synonymes; mais trois espèces diverses de *far*, et une

(1) Colum. *de Re rust. lib. II, cap.* 6.

céréale appelée *halicastrum*, portaient ensemble le nom générique d'*ador*.

J. M. Gesner croit être sûr que tous les passages qui se rapportent à l'*adoreum* conviennent au grain appelé, dans la Haute-Allemagne, *dünckel*. Reste à savoir quel est le vrai nom botanique de ce *dünckel*.

Il faudrait des recherches, d'une longueur que ce supplément ne comporte pas, pour déterminer les espèces d'*Hordeum* ou de *Secale* qui ont pu être rangées sous ce nom vague et général d'*ador;* mais puisque le plus souvent il se confond avec *far*, on ne se basarde guère en le prenant pour la ζεία des Grecs, ou notre *Triticum Spelta*.

AMARACUS. *Mollis*.

> .... *Ubi* MOLLIS AMARACUS *illum*
> *Floribus et dulci adspirans complectitur umbra.*
> ÆN. I, 693.

ἀμάρακος (Théophr. I, 15), Σάμψυχον (Diosc. III, 47).
Sampsuchum (Colum. X, 171).
Amaracus (Plin. XXI, 11).
En espagnol, *Amoradux*.
Origanum majoranoïdes (Linn. *gen*. 981).
L'Origan-fausse-Marjolaine.

Suivant la fable, un prince de Chypre, Amaracus, avait été changé après sa mort en une plante à laquelle on donna son nom. C'est en effet dans les bois d'Idalie, que le poëte, toujours observateur des couleurs locales, a placé cette fleur.

L'opinion de presque tous les commentateurs s'accorde pour désigner la marjolaine comme le *sampsuchon* des Grecs, dont le nom paraît n'être qu'un des synonymes d'*amaracus;* en effet, Dioscoride nous apprend que le σάμψυχον était nommé ἀμάρακος par les Siciliens et les Cyzicéniens, et Pline dit que le médecin Dioclès, à l'exemple des Siciliens, appelait *amaracus* la plante à laquelle les Égyptiens et les Syriens attribuaient le nom de *sampsuchon*. Cependant le nom d'*amaracon* paraît aussi donné par Dioscoride (*lib. III, cap.* 155) à la ma-

tricaire; et peut-être Galien avait-il en vue cette dernière plante, quand il parlait de son ἀμάρακος, qui, suivant lui (*Antidot. I*, 431), croissait aussi bon que dans l'île de Crète, d'où les herboristes avaient coutume de le faire venir.

AVIARIUM.

> *Sanguineisque inculta rubent* AVIARIA *baccis.*
>
> GEORG. II, 430.

Aviarium signifie un buisson de quelqu'un de ces arbres dont les fruits attirent les oiseaux : le *Cornus*, le *Berberis*, le *Cratægus*, le *Prunus insititia*, etc.

CALAMUS.

ECL. I, 10; II, 34; GEORG. I, 76; ÆN. X, 140; etc.

Κάλαμος des Grecs.

Voyez ARUNDO dans tous ses sens généraux : chaume, flûte, flèche, etc. Il ne s'agit d'aucune plante spéciale.

FRAGUM. *Humi nascens.*

> *Qui legitis flores, et* HUMI NASCENTIA FRAGA.
>
> ECL. III, 92.

Fruit du *Fragaria vesca* (Linn. *gen.* 865).

La Fraise.

Chose digne de remarque : les anciens Grecs n'ont point connu la fraise, ce joli fruit, qui paraît originaire des Alpes et des forêts de la Gaule. Nicolas Myrepsicus, médecin du treizième siècle, est le premier Grec qui en fasse mention. Le nom de φραγοῦλι, sous lequel il en parle, est encore à présent usité. Planude, dans sa traduction d'Ovide, emploie le mot κόμαρον, et c'est ce qu'il pouvait faire de mieux; cependant les κόμαρα ou μιμαίκυλα étaient proprement les fruits du κόμαρος, arbre toujours verd, que l'on regarde comme l'*arbutus* des Latins. Voyez ARBUTUS.

NUX.

> .... *Quum se* NUX *plurima sylvis*
> *Induet in florem, et ramos curvabit olentes.*
>
> GEORG. I, 187.

Inseritur vero et fetu NUCIS *arbutus horrida.*
GEORG. II, 69.

Καρύα des Grecs.

Juglans regia (Linn. *gen.* 1446).

Le Noyer.

Nux, que Virgile n'emploie que dans le sens de noyer, jouit, chez les Latins, d'une signification fort étendue. On dit *nux juglans*, *nux avellana*, *nux amygdala*, le noyer, le noisetier, l'amandier. De plus, il s'applique indifféremment aux arbres et aux fruits.

PAMPINUS.

Heu! male tum mites defendet PAMPINUS *uvas.*
GEORG. I, 448.

.... *Nec metuit surgentes* PAMPINUS *Austros.*
GEORG. II, 333.

Le Pampre, le Cep de Vigne garni de ses feuilles.

Pampinus, abrégé à la manière des Francs, et devenu PAMPNE par le retranchement de sa voyelle, ne pouvait plus se prononcer qu'avec peine; il fallut dire PAMPRE. C'est ainsi que de *Londinum*, ou de *London*, on a formé LONDRE au lieu de LONDNE.

Voyez PALMES et VITIS.

PICEA. *Nigrans.*

Procumbunt PICEÆ; *sonat icta securibus ilex.*
ÆN. VI, 180.

Lucus in arce fuit summa..............
NIGRANTI PICEA *trabibusque obscurus acernis.*
ÆN. IX, 87.

Picea, l'un des synonymes du mot *pinus*, était particulièrement le nom des espèces de pins qui donnent la poix. Voyez PINUS.

POMUM.

ECL. I, 38, 81; VII, 54; IX, 50; GEORG. II, 59; *etc.*

Tous les fruits, principalement les plus gros.

LISTE

DES ARTICLES DE LA FLORE

ET DU SUPPLÉMENT.

CONCORDANCE

SYNONYMIQUE

DE LA FLORE DE VIRGILE,

OU

RAPPROCHEMENT

DE TOUS LES NOMS ADOPTÉS PAR LES AUTEURS GRECS ET LATINS

POUR LES PLANTES CONNUES DE CE POËTE (1),

RANGÉS SOUS CHAQUE DÉNOMINATION LINNÉENNE,

ET DANS L'ORDRE DES FAMILLES NATURELLES.

L'UTILE et riche Synonymie que nous offrons au lecteur, et pour laquelle nous n'avions point de modèle, forme le complément nécessaire de la Flore de Virgile : elle en reçoit une clarté qu'elle y répand à son tour. Ce n'est point un simple résumé de l'ouvrage. Établie sur un autre plan, appuyée d'une foule d'autorités nouvelles, c'est un second travail, plus aride, plus long peut-être que le premier, et dans lequel il fallait, pour soutenir notre patience, ce desir loyal de remplir la tâche une fois entreprise, ce juste respect de soi-même et du public, qui devient tous les jours plus rare.

Ce n'est pas qu'une œuvre de ce genre ne doive renfermer

(1) On ne retrouvera, dans la Synonymie qui va suivre, que les plantes qui ont été connues de Virgile, et mentionnées par lui. La seule exception qu'on ait faite à cette règle concerne un petit nombre de plantes classées dans le tableau synoptique de l'article LOTUS. Elle est assez motivée par la grande importance de cet article.

encore de nombreuses imperfections. Plus de science que nous n'en possédons, plus de temps que nous n'avons pu y en mettre, ne suffiraient même pas pour donner une entière garantie de son exactitude. Il restera donc, même à la critique la plus raisonnable, bien des avis à nous donner. Mais enfin, nos vérifications scrupuleuses nous permettent de présenter un travail dont les ciseaux n'ont pas fait tous les frais. Du moins, nos fautes nous appartiennent; et nous n'essuierons pas le reproche d'avoir joint à nos propres méprises toutes celles de nos devanciers.

Indépendamment des erreurs qui ont pu nous échapper, il reste beaucoup de décisions douteuses, et par nous reconnues pour telles. C'est, dans ce cas, le texte de la Flore qui doit venir au secours de la Synonymie, et fournir la discussion des probabilités. Communément, et quand le doute est assez fort, nous l'indiquons, même dans le tableau qui va suivre, par un point d'interrogation (?); par un point et virgule, bien entendu (;), s'il s'agit d'une dénomination grecque (1).

Virgile est le seul auteur dont nous n'ayons jamais indiqué les passages, suffisamment connus par la Flore. Quant aux autres, nous citons avec exactitude, par livres, et par chapitres ou par vers, laissant de côté la méthode vicieuse de rappeler les pages, qui subordonne tout à une seule édition. Le plus souvent nous négligeons de nommer l'ouvrage, quand l'auteur n'en a fait qu'un seul, ou qu'un seul, du moins, qui soit relatif à la botanique (2).

Nous n'avions donné de mots hébreux, dans la Flore, que

(1) Il ne faudra pas s'étonner si l'on rencontre, sans aucun point dubitatif, une même appellation, soit de Virgile, soit de quelque autre ancien auteur, sous différents noms linnéens. C'est que le mot grec ou latin avait un sens étendu, qui embrassait plusieurs dénominations modernes. On trouvera, par exemple, « *Filix* de Virgile » aussi bien sous l'article *Polypodium Filix mas*, que sous le titre *Pteris aquilina*, parcequ'on peut le rapporter, avec probabilité pareille, à l'un et à l'autre.

(2) Théophraste, il est vrai, a fait, indépendamment de ses Caractères, deux ouvrages de botanique; mais il s'agit toujours de son Histoire des plantes. Son traité *de Causis*, beaucoup moins connu, n'a proprement rapport qu'à la physiologie végétale.

ceux qui présentaient quelque analogie avec les noms grecs ou latins. Mais, pour satisfaire davantage le lecteur, il nous a paru convenable de tirer du catalogue des plantes bibliques, extrait par Sprengel du grand ouvrage d'Olaüs Celsius, toutes celles qui se rapportent à quelques unes des plantes virgiliennes; et d'enrichir ainsi notre Synonymie, d'une partie de la botanique des livres saints.

L'ordre chronologique est celui dans lequel on trouvera placés les auteurs grecs et latins. Voici les abréviations sous lesquelles le lecteur doit les reconnaître :

AUTEURS GRECS.		AUTEURS LATINS.	
Hom.	*Homerus.*	Cat.	*M. Porcius Cato.*
Hes.	*Hesiodus* (*Ascræus*).	Varr.	*M. Terentius Varro.*
Her.	*Herodotus.*	Lucr.	*T. Lucretius Carus.*
Hipp.	*Hippocrates* (*Cous*).	Cic.	*M. Tullius Cicero.*
Aristoph.	*Aristophanes comicus.*	Catul.	*C. Valerius Catullus.*
Xen.	*Xenophon.*	Virg.	*P. Virgilius Maro.*
Arist.	*Aristoteles.*	Hor.	*Q. Horatius Flaccus.*
Demosth.	*Demosthenes.*	Ov.	*P. Ovidius Naso.*
Theoph.	*Theophrastus* (*Eresius*).	Col.	*L. J. Moderat. Columella.*
Theoc.	*Theocritus* (*Syracusanus*).	Lucan.	*M. Annæus Lucanus.*
Mosch.	*Moschus.*	Plin.	*C. Plinius Secundus.*
Callim.	*Callimachus.*	Scr. Larg.	*Scribonius Largus.*
Nic.	*Nicander* (*Colophonius*).	Mart.	*M. Valerius Martialis.*
Strab.	*Strabo.*	Nem.	*A. Olymp. Nemesianus.*
Diosc.	*Pedacius Dioscorides.*	A. Gell.	*Aulus Gellius.*
Plut.	*Plutarchus.*	Veg.	*Fl. Vegetius Renatus.*
Gal.	*Galenus* (*Pergamenus*).	Marcell.	*Marcellus* (*Burdigalensis*).
Athen.	*Athenæus.*	Claud.	*Claudius Claudianus.*
C. Bass.	*Cassianus Bassus.*	Pall.	*Palladius Rutilius Taurus.*
Hesych.	*Hesychius.*	Isid.	*Isidorus* (*Hispalensis*).
Myreps.	*Nicolaus Myrepsicus.*	C. magn.	*Carolus magnus* (*Imp.*).
Schol.	SCHOLIASTÆ.		

ACOTYLÉDONES.

FAMILLE DES ALGUES.

FUCUS. Les Varecs. Syst. sex. class. 24, Cryptog. Algues.

Φῦκος, Hom. *Iliad.* I, 7; Diosc. IV, 100 (1), etc., etc.

Alga, Virg.; Col. XI, 3; VIII, 17; Pall. *Mart.* 10.

FAMILLE DES MOUSSES.

HYPNUM, FONTINALIS, LESKEA (Linn.), et autres genres principaux de cette famille. Class. 24, Cryptog. Mousses.

Muscus, Lucr. *de rerum Nat. V;* Virg.

MONOCOTYLÉDONES.

FAMILLE DES FOUGÈRES.

PTERIS AQUILINA (Linn.) Class. 24, Cryptog. Fougères.

Θηλυπτερὶς, Theoph. IX, 20. = Θηλυπτερὶς et νυμφαία Πτερὶς, Diosc. IV, 187.

Filix, Virg. = *Avia*, Col. VI, 14. = *Thelypteris, Filix nymphæa* ou *fœmina*, Plin. XXVII. 9.

POLYPODIUM FILIX MAS. — FILIX FOEMINA, et espéces voisines (Linn.) Class. 24, Cryptog. Fougères.

Πτερὶς, Theoph. IX, 20; Theoc. *Idyll. III*, 14; *V*, 55. = Πτερὶς, Βλῆχνον, Πολύῤῥιζον (2), Diosc. IV, 186. = Βλῆχρον, Nicand. *Ther.* = Βλῆχον, Πτερία, de plusieurs auteurs.

(1) Nous avions employé, dans la Flore, tantôt les éditions de Mathiole, tantôt celle de Saracenus, 1598. Ici, pour la régularité, nous ne citerons que cette dernière, la seule qui présente le texte. La remarque est importante en ce que la coupure des chapitres diffère.

(2) Dans tout le cours de cette Concordance, la synonymie des noms botaniques modernes ne jouant aucun rôle, nous avons pu, sans inconvénient, donner la lettre majuscule aux noms anciens des plantes; ce que nous ne faisions jamais dans la Flore, comme on peut le voir par les raisons données dans la grande note de l'article Ulva, page clxxi.

On a pu remarquer aussi que, par un soin trop généralement négligé.

Felicula, Cat. I, 158. = *Filix*, Virg. = *Filicula*, Col. VI, 27.

FAMILLE DES AROÏDES.

ARUM COLOCASIA (Linn.) Class. 20, Gynand. polyandrie.

Κολοκασίου γένος, en grec. = Ἄρον κυρηναϊκὸν, Gal. *de alim. Facult. II*, 147; Athen. *Deipnos. III*, 1.

Colocasium, Virg.; Plin. XXI, 15. = *Niliacum olus*, Mart. VIII et XIII.

FAMILLE DES SOUCHETS.

SCIRPUS. Voyez JUNCUS.

CAREX (1). Syst. sex. class. 21, Monœc. triandr.

Θρύον; Hom. *Iliad.* Φ, 351.

Carex, Virg.; Col. XI, 2.

FAMILLE DES GRAMINÉES.

PANICUM MILIACEUM (Linn.) Class. 3, Triandrie digyn.

Κέγχρος, Hesiod. = Κέγχρος, Theoph. VIII, 3, etc.; Diosc. II, 119; Strab. V, 308; Gal. *de alim. Facult. lib. I*, et *de simpl. Med. VI*, 10.

Milium, Virg.; Plin. XVIII, 7, et autres auteurs latins.

TRITICUM HIBERNUM (Linn.) Class. 3, Triandrie digyn.

חטה, *Deuter. VIII*, 8.

Πυρὸς, Hom. *Iliad.* Λ, 69; *Odyss.* Δ, 604; Θ, 112; Théoph. VIII, 4 et ailleurs; Diosc. II, 107; Plut. *Symp. VI*, 6; Gal. *ad Glauc. II*; *de simpl. Facult. VIII*, 16.

et d'où résultent pourtant de grands avantages, nous réservions, sans exception aucune, le caractère ROMAIN pour le français, et l'ITALIQUE pour toutes les autres langues. Dans cette Synonymie seulement, des raisons d'élégance typographique nous forcent à faire abus du caractère romain, en ne donnant l'italique qu'aux noms des ouvrages, et non à ceux des auteurs, même quand ces derniers sont cités en latin.

(1) C'est abusivement qu'on a donné dans les lexiques grecs le mot ξίφιον pour traduire le mot *carex*. Le ξίφιον des botanistes grecs appartient aux iridées. On croit que c'est l'*Iris Xiphion* des Modernes.

N.

Frumentum et Triticum, Virg.; Plin. XVIII, 7.

———— SPELTA (Linn.) Class. 3, Triand. digyn.

כסמת, *Exod. IX*, 32.

Ζεα ou Ζειά, Theoph. VIII, 9. = Ὀλύρα et Ζέα, Hom. *Iliad* Ε, 196; *Odyss.* Δ, 41.

Far, Cat. II, 4; Varr. I, 9; Virg.; Col. II, 619.

LOLIUM TEMULENTUM (Linn.) Class. 3, Triandrie digyn.

Αἶρα, Theoph. VIII, 7. = Αἶρα et Θύαρος, Diosc. II, 122.

Ζιζάνιον de quelques auteurs.

Lolium, Virg.

HORDEUM. Espéces cultivées de l'Orge. Système sex. class. 3, Triand. digyn.

Κριθὴ λεύκη, Hom. *Odyss.* Δ, 41; *Iliad.* Ε, 196; Athen. *Deipn.* I, 61.

Hordeum, Cat. 35; Virg.; Col. II, 9, etc.

AVENÆ SPECIES. Syst. sex. class. 3, Triand. digyn.

Βρῶμος (1) et Βρόμος des Grecs?

Avena des Latins. Col. II, 11.

ARUNDO DONAX (Linn.) Class. 3, Triand. digyn.

Δόναξ, Hom. *Hym. in Pan.* v. 15, dans le sens de flûte; et *Iliad.* Λ, 588, dans le sens de flèche. = Κάλαμος δόναξ, Theoph. IV, 12; Diosc. I, 114.

Arundo, Virg. = *Donax*, Plin. XVI, 36.

———— PHRAGMITIS. (Linn.) class. 3, Triandrie trigyn.

Κάλαμος φραγμίτης, Theoph. IV, 12; Diosc. I, 114.

Arundo, Virg. = *Arundo phragmitis*, Plin. XXXII, 10.

(1) Ce mot n'est pas aussi vague que le mot *avena*: Dioscoride (*lib. IV, cap.* 135) dit que le βρόμος est une herbe semblable à l'égylops, et Théophraste (*lib. VIII, cap.* 9) le nomme comme espèce parmi les graminées. On croit assez généralement qu'il s'agit d'une sorte d'avoine; mais laquelle? Il n'est pas facile de la déterminer.

FAMILLE DES PALMIERS.

PHŒNIX DACTILIFERA. (Linn.) Append. Palmiers.

Φοῖνιξ, Hom. *Odyss.* Z, 163; Theoph. II, 8; Diosc. I, 148.

On voit, par Pollux et par Hérodote, que son fruit se nommait aussi φοῖνιξ. Ailleurs il est appelé φοίνικος βάλανος ou φοινικοβάλανος. Son spathe ou involucre, σπάθη ou ἐλάτη.

Palma, Cic. *de legib. I;* Virg.; Col. V, 5; Plin. XIII, 4; Pall. *April.* 5. Le régime se nomme *palmula.*

FAMILLE DES ASPERGES.

RUSCUS ACULEATUS (Linn.) Class. 22, Diœc. syngen.

Μυῤῥίνη ἀγρία, Hipp. *Ulc.* 880. = Κεντρομυῤῥίνη, Theoph. III, 17. = Ὀξυμυρσίνη, Μυρσίνη ἀγρία, Ἱερόμυρτον, Χαμαίμυρτον, Diosc. IV, 146.

Myrtus sylvestris, Oxymyrsine, Cat. 133; Colum. XII, 38. = *Ruscus,* Virg. = *Chamæmyrsine,* etc., Plin. = *Scopa regia,* Scr. Larg. 39.

FAMILLE DES JONCS.

JUNCUS. Syst. sex. class. 6, Hexand. monogyn.

Σχοῖνος, Hom. *Odyss.* E, 463.

Juncus de Virg. et des Latins.

Ce mot n'a qu'une signification vague; il doit néanmoins s'appliquer plus particulièrement aux *Scirpus* des lacs.

FAMILLE DES LILIACÉES.

LILIUM CANDIDUM (Linn.) Class. 6, Hexandr. monogyn.

שושנה, *Cant. Cantic. II,* 1.

Λείριον des Grecs. = Κρίνον, Theoph. VI, 6.

Lilium, Virg.; Pall. *Febr.* 21.

——— MARTAGON (Linn.) Class. 6, Hexand. monogyn.

Ὑάκινθος, Hom. *Iliad.* Ξ, 348; Theoph. VI, 7; Theocr. *Idyll. I,* 28, et *XVIII,* 2; Nicand. *Ther.* 902.

Hyacinthus des poëtes latins (1). Col. X, 305.

(1) L'ὑάκινθος de Dioscoride (*lib. III, cap.* 58) n'est point notre plante; c'est

FAMILLE DES ASPHODÈLES.

SCILLA MARITIMA (Linn.) Class. 6, Hexandr. monogyn.

Σκίλλη et Σχῖνος, Hipp. *Morb. mul. II*, 670. = Σκύλλα, Theoph. VII, 4. = Σκίλλα, Diosc. II, 202.

Scilla, Virg.; Col. XII, 33 et 44; etc.

ORNITHOGALUM (Linn.) Class. 6, Hexandr. monogyn.

Ὀρνιθόγαλον, Theoph. VII, 12; Diosc. II, 174.

Lilium grande, Virg. = *Ornithogalum*, Plin. XXI, 17.

ALLIUM CEPA (Linn.) Class. 6, Hexand. monogyn.

בצל, *Num. II*, 12.

Κρόμμυον (1), Theoph. VII, 4; Diosc. II, 181.

Cepa rubens, Virg. = *Cepa marsica vulgo dicta Unio*, Colum. XII, 10. = *Cepa*, Plin. XX, 6. = *Cepulla*, Pall. *Feb.* 24; *Oct.* 11. = *Cepa margaritacea*, Car. magn. *Capitul.* 70.

——— **PORRUM** (Linn.) Class. 6, Hexandr. monogyn.

חציר, *Num.* XI, 12.

Πράσον, Theoph. VII, 4. = Πράσον κεφαλωτὸν, Diosc. II, 179; Athen. IX, 13.

l'*Hyacinthus comosus* des botanistes. Dioscoride dit plus loin, même livre, ch. 85: « Le deuxième *delphinium*, que d'autres appellent *hyacinthus*, et que les Romains nomment *bucinum*, est fort semblable au premier; il est plus grand, etc. » C'est sans doute ce passage qui a déterminé Linné à choisir pour l'*hyacinthus* des poëtes ce *Delphinium* qu'il nomme *Ajacis*. L'ὑάκινθος de Théocrite, le même que celui de Virgile, a dans ce poëte l'épithète de μέλαινα, qui pourrait le faire ranger parmi les vaciets, et celle de γραπτά, qui le rapproche naturellement de notre système. Il y a également beaucoup de doute sur l'ὑακίνθινον ἄνθος d'Homère (*Odyss.* ξ, 231, et ψ, 158), fleur à laquelle le poëte compare une chevelure, probablement à cause de sa couleur sombre, par une similitude qui est encore en usage chez les auteurs orientaux.

(1) Κρόμμυον signifie ognon en général; Théophraste en distingue un grand nombre qu'il désigne d'après le nom de leur patrie, ognons gnidiens, ascalonites, seraniens, etc.

Porrum, Virg.; Col. XI, 3; Plin. XX, 6.

——— SATIVUM (Linn.) Class. 6, Hexandr. monogyn.

Σκόροδον, Aristoph. *in Pluto;* Xenoph. *Symp.;* Theoph. VII, 4; Diosc. II, 146.

Allium, Virg.; Col. X, 314; Plin. XX, 6; Pall. *Januar.* 14.

FAMILLE DES NARCISSES.

NARCISSUS POETICUS (Linn.) Class. 6, Hexandr. monogyn.

Νάρκισσος, Theoph. VI, 6; Theoc. *Idyll. I*, 133; Diosc. IV, 161.

Narcissus, Virg.; Col. X, 297.

——— SEROTINUS (Linn.) Class. 6, Hexandr. monogyn.

Narcissus sera comans, Virg.

Voyez *Narcissus poeticus*, avec lequel cette espèce est confondue par les autres auteurs anciens.

FAMILLE DES IRIS.

CROCUS SATIVUS (Linn.) Class. 3, Triand. monogyn.

Κρόκος et Κρόκον, Hom. *Iliad.* Ξ, 348, *Hymn. in Pan.* 25; Theoph. VI, 6; Callim. *Hymn. in Apoll.;* Diosc. I, 25.

Crocus, Virg.; Col. III, 8; IX, 4; Plin. XXI, 6; Veg. IX, 22, etc.

FAMILLE DES BALISIERS.

AMOMUM RACEMOSUM. (Lmk.) Syst. sex. class. 1, Monand. monog.

Καρδάμωμον, Hipp. *Morb. mul.* Α, 603; = Ἄμωμον, Theoph. IX, 7; Diosc. I, 14.

Amomum, Virg.; Plin. XII, 13, et auteurs latins.

FAMILLE DES MORRÈNES.

NYMPHÆA CÆRULEA (Savig. Annales du Musée). Syst. sex. class. 13, Polyand. polygyn.

Λωτὸς, Athen. XIV, 65.

Ninoufar des Égyptiens modernes.

———— LOTUS (Linn.) Class. 13, Polyand. polygyn.

Λωτὸς λευκὸς, Κολοκάσιον. La racine, κόρσιον.

Lotus, sive Colocasium, Pall. *Februar.* 24. = *Baditis?* Marcell. Burd.

Bachenin des Arabes. La racine *baymaroum*.

———— NELUMBO (Linn.) Class. 13, Polyandr. polygyn.

Λωτὸς, Κύαμος αἰγυπτιάκος, Κιβώριον, Κιβώτιον, Her. II, 92; Theoph. IV, 10; Nicand. *in Georg.;* Strab. XVII; Diosc. II, 128; Gal. *de aliment. Facult. I;* Athen. *Deipnos. III*, 1.

Lotus sacra, Faba ægyptiaca des Latins.

Termous des Arabes.

DICOTYLÉDONES.

FAMILLE DES CHALEFS.

ELÆAGNUS ANGUSTIFOLIA (Linn.) Class. 4, Tétrand. monogyn.

Ἀγριέλαιος, Theoph. II, 3. Ἐλαίος est d'un meilleur usage. = Ἀγριελαία, Diosc. I, 137. (H. Estienne cite 138.)

Oleaster, Virg.; Col. VIII, 10; Pall. *April.* 2.

FAMILLE DES THYMÉLÉES.

DAPHNE GNIDIUM (Linn.) Class. 8, Octandr. monogyn.

Κνέωρον, Theoph. VI, 2. = Χαμελαία, πυρὸς ἄχνη, ἄκνηστος, Κόκκος κνίδειος, Κνέωρον, Κέστρον, Θυμελαία, Diosc. IV, 172 et 173.

Casia, Hygin. *apud* Plin. XXI, 9. = *Casia humilis*, Virg. = *Coccum gnidium*, Col. IX, 5; III, 8; Plin. XXVII, 9.

FAMILLE DES LAURIERS.

LAURUS CASSIA (Linn.) Class. 9, Ennéand. monogyn.

קדה et קציעות, *Exod. XXX*, 24; *Psalm. XLV*, 9.

Κασία, Hipp. *Morb. mul. I*, 609; Theoph. IX, 12.

Casia, Virg.; Plin. XII, 19, etc.

——— NOBILIS (Linn.) Class. 9, Ennéandr. monogyn.

Δάφνη, Hom. *Odyss.* I, 183; Hesiod. *Theog.* 30; *Oper. et Dies*, 434; Diosc. I, 106; Athen. II et IV.

Laurus, Cat. 8 et 133, II; Plin. XXIII, 8; Virg.; Pall. *Feb.* 23.

FAMILLE DES POLYGONÉES.

RUMEX ACETOSA (Linn.) Class. 6, Hexand. trigyn.

Ὀξυλάπαθον, Diosc. II, 140 et 141.

Rumex, Virg. = *Lapathos*, Col. X, 373.

FAMILLE DES ARROCHES.

BETA HORTENSIS. (Mill.) Syst. sex. class. 5, Pentand. monogyn.

Σεῦτλον, Hipp. *Vict. acut.* 404, et Τεῦτλον, *Morb. mul. I*, 609. = Τεῦτλον σικελικὸν, Theoph. VII, 4. = Τεῦτλον λεύκον, Diosc. II, 149. = Τευτλόῤῥιζον, C. Bass. *Geopon.*

Beta, Catul., Virg., Plin., etc. = *Beta pede candida*, Col. X, 254.

FAMILLE DES AMARANTES.

CELOSIA CRISTATA. (Linn.) Pentand. monogyn.

Amarantus (1), Virg.; Col. IX, 4; X, 175; Plin. XXI, 8.

FAMILLE DES ACANTHES.

ACANTHUS MOLLIS (Linn.) Class. 14, Didynamie angiosp.

Ἄκανθος ὑγρος, Theocr. *Idyll. I*, 55. = Ἄκανθος et Ἑρπάκανθος, Diosc. III, 19.

Acanthus mollis, Virg. = *Acanthus pæderos seu melamphyllum*, Plin. XXII, 22.

(1) L'*amarantus* de Dioscoride (*lib. IV, cap.* 57) est une autre plante, qu'on a cru reconnaître dans le *Gnaphalium Stæchas* de Linné. Dioscoride lui donne aussi les noms de χρυσάνθεμον et d'ἑλίχρυσον, qui sont ceux de Galien. Ainsi le mot ἀμάραντος, qui se trouve en tête de notre article, traduit simplement le mot latin *amarantus*, sans renvoyer à aucune synonymie grecque précise.

FAMILLE DES JASMINÉES.

FRAXINUS ORNUS (Linn.) Class. 23, Polygam. diœc.

ארן d'Esdras? XLIV, 14.

Μελία, Hes. *Opera et Dies*, 145; Hom. *Iliad.* Ν, 178; Ε, 666, etc.; Theoph. III, 2; Diosc. I, 108.

Fraxinus, Virg.; Col. V, 6; VI, 17; Plin. XVI, 13.

——— ROTUNDIFOLIA? } (Lmk.) Syst. sex. class.
——— EXCELSIOR? } 23, Polygam. diœc.

Βουμελία ou Βουμέλιος, Theoph. III, 11, et IV, 9.

Ornus, Virg. = *Ornus, seu Fraxinus sylvestris*, Col. *de Arbor. XVI*, 1. = *Bumelia, seu macedonia Fraxinus*, Plin. XVI, 13. (H. Estienne cite par erreur, IV, 9.)

OLEA EUROPÆA (Linn.) Class. 2, Diand. monogyn.

זית, *Deuter. II*, 28, 40.

Ἐλαία, Hom. *Odyss.* Λ, 589; Η, 116; Plut. *de aud. poem.* (arbre et fruit). = L'olive, ἐλαία, Demosth. περὶ στεφ. Athen. *Deipnos. II*, 47.

Olea des Latins.

LIGUSTRUM VULGARE (Linn.) Class. 2, Diand. monogyn.

Κύπρος; Diosc. I, 124.

Ligustrum, Virg.; Plin. XXIV, 10. = *Ligustrum nigrum*, Col. X, 300.

FAMILLE DES GATTILIERS.

VERBENA OFFICINALIS (Linn.) Class. 2, Diandr. monogyn.

Ἱερὰ Βοτάνη et Περιστερεὼν ὕπτιος, Diosc. IV, 61; Gal. *de simpl. Med. VIII*, 16.

Verbena, Virg.; Veg. III, 1. = *Verbenaca*, etc., Plin. XXV, 9.

FAMILLE DES LABIÉES.

ROSMARINUS OFFICINALIS (Linn.) Class. 2, Diand. monogyn.

Λιβανωτὶς, Diosc. II, 87.

Rosmarinus des Latins. Col. IX, 4; Plin. XIX, *sub finem*, XX, 16.

SATUREIA THYMBRA (Linn.) Class. 14, Didyn. gymnosp.

Θύμβρα, Theoph. VII, 1; Diosc. III, 45.

Thymbra, Virg.; Col. IX, 4; X, 233; Plin. XIX, 8.

——— CAPITATA (Linn.) Class. 14, Didynam. gymnosp.

Θύμον, Theoph. VI, 2. = Θύμος, Diosc. III, 44. = Κονίλη; Nic. *Theriac.* 626. = Θρύμβη, C. Bass. (Un petit nombre d'auteurs le nomment ἄρον.)

Thymus, Virg.; Col. XII, 57; Plin. XXI, 10. = *Thymus sylvestris?* Veg. III, 27.

ORIGANUM DICTAMNUS (Linn.) Class. 14, Didyn. gymnosp.

Δίκταμος, Theoph. IX, 16. = Δίκταμνος, Diosc. III, 37.

Dictamus, Cic. *de Nat. Deor. II*, 4. = *Dictamnus*, Virg. = *Dictamnum*, Plin. XXV, 8.

——— MAJORANOIDES (Linn.) Class. 14, Didyn. gymnosp.

Ἀμάρακος, Theoph. XV, 1; Gal. *simpl. Med. VI*, 26; *Antidot. I*, 431; Athen. XV, 27. = Σάμψυχον, Diosc. III, 47.

Amaracus, Catul. *Carm.* 62; Plin. XXI, 11. = *Sampsuchum*, Col. X, 171.

THYMUS SERPYLLUM (Linn.) Class. 14, Didynam. gymnosp.

Ἕρπυλος, Theoph. V, 1. = Ἕρπυλλος, Diosc. III, 46.

Serpullum, Cat. 73; Varr. I, 25. = *Serpyllum*, Col. XI, 3; Plin. XX, 22; Pall. *Mart. IX*, 17.

MELISSA OFFICINALIS (Linn.) Class. 14, Didyn. gymnosp.

Μελίτεια, Theoc. *Idyll. IV*, 25. = Μελισσόφυλλον, Diosc. III, 118. = Μελισσοβότος, Nic. *Ther.* 677. = Μελίταινα et Μελίκταινα, Hesych. = Μελισσοβότανον, Schol. de Théocrite.

Apiastrum, Varr. III, 16; Col. IX, 9; Plin. XXI, 9. = *Melisphyllum*, Virg.

FAMILLE DES SCROPHULAIRES.

ANTIRRHINUM ASARINUM (Linn.) Class. 14, Didynam. angiosp.

Cette plante n'est point décrite dans les anciens auteurs (1); mais le genre auquel elle appartient a une espèce qui leur était connue; ils la nomment Ἀντίῤῥινον, Ἀναῤῥίνον, ἀγρία Λυχνίς· c'est la linaire, *Antirrhinum Linaria* des Modernes.

Hedera alba, Virg.

DIGITALIS PURPUREA (Linn.) Class. 14, Didynam. angiosp.

Βάκκαρις ou Βάκχαρις, Diosc. III, 51.

Baccharis (2), ou plutôt *bacchar* de Virg. = *Baccar*, Plin. XXI, 6.

FAMILLE DES BORRAGINÉES.

CERINTHE MAJOR (Linn.) Class. 5, Pentand. monogyn.

Κήρινθον, Arist. *Anim. IX*, 40; Theoph. VI, 7.

Cerintha, Virg. = *Cerinthe*, Plin. II, 7; XXI, 12.

FAMILLE DES APOCYNÉES.

NERIUM OLEANDER (Linn.) Class. 5, Pentand. monogyn.

(1) Sprengel croit pourtant que l'*Antirrhinum asarinum* est le χαμαικίσσος de Dioscoride (IV, 126) qu'on a cru reconnaître dans le *chamæcissus* de Pline (XXIV, 15); Fuchsius avait jugé que cette plante ne pouvait être que le lierre terrestre; mais une lecture attentive des passages cités prouve évidemment, 1° que le χαμαικίσσος et le *chamæcissus* diffèrent entre eux; 2° que ni l'une ni l'autre des plantes décrites par le botaniste grec et par le naturaliste romain ne peuvent être l'*Antirrhinum asarinum* des Modernes.

(2) L'opinion que nous avons adoptée pour la *baccharis* est celle que développe Mathiole (*Comm. in Diosc. lib. III, cap.* 94). Cependant nous nous sommes assurés que la racine en était inodore, ce qui affaiblit les probabilités. Sprengel a désigné avec autant de vraisemblance (*Hist. rei herb.* tom. *I*, p. 142) la valériane celtique.

Ῥοδωνία; Theoph. I, 15. = Νήριον, Ῥοδόδενδρον, Ῥοδοδάφνη, Diosc. IV, 82.

Rhododaphne, Virg.; Veg. II, 48; Pallad. I, 35. = *Nerium*, *Rhododaphne*, *Rhododendrum*, Plin. XVI, 20; XXIV, 11. = *Laurea rosea*, Apul. *Metam.*

FAMILLE DES GUAYACANÉES.

DIOSPYROS EBENUM. (Pers.) Syst. sex. class. 23, Polygam. diœc.

הבן, Ezech. XXVII, 15.

Ἔβενος, Theoc. *Idyll. XV*, 123; Diosc. I, 119.

Ebenum, Virg.; Plin. XII, 4.

STYRAX OFFICINALE (Linn.) Class. 10, Décandrie monogyn.

Στύραξ, Theoph. IX, 7; Diosc. I, 79; Strab. *Geogr. XII*, p. 825; Gal. IX, 3; etc.

Styrax idæum, Virg. = *Styrax*, Plin. *XII*, 25. = *Storax*, Veg. *Ars veter. III*, 68.

Istorak des Arabes.

FAMILLE DES ÉRICACÉES.

ERICÆ SPECIES (Linn.) Class. 8, Octand. monogyn.

Ἐρείκη, Diosc. I, 117.

Sisara? Varr. III, 26. = *Myrica*, Virg.

ARBUTUS UNEDO. (Linn.) Class. 10, Décandrie monogyn.

Κόμαρος, Theoph. III, 16; Diosc. I, 175.

Arbutus, Virg.; Hor. *Carm. I*, 16 (1); Col. VII, 9; Plin. XV, 25.

Le fruit se nommait, en grec, κόμαρον, μεμαίκυλον ou μιμαίκυλον, Athen. II, 35. En latin, *arbutum*, Lucr. *de rer. Nat. V*; Virg. = *Arbuteus fœtus*, Ov. *Metam. I*, 104. = *Unedo*, Plin. XV, 25.

VACCINIUM MYRTILLUS (Linn.) Class. 8, Octand. monogyn.

(1) A l'article Arbutus de la Flore, nous avions expliqué ce mot d'Horace dans le sens d'arbouse, ou fruit d'arboisier, sur la foi de commentateurs que cite Martyn. Mais un examen plus attentif nous a dissuadés.

FAMILLE DES DIPSACÉES.

VALERIANA CELTICA (Linn.) Class. 3, Triandr. monogyn.

Νάρδος κελτική, Νάρδος ἀγρία, Πηρῖτις (1) des Grecs, Diosc. I, 7.

Saliunca, Virg. = *Nardum gallicum*, Col. XII, 20. = *Saliunca* et *Nardus gallicus*, Plin. XXI, 7 et 20. = *Nardus celticus*, Pall. *Oct.* 14.

FAMILLE DES RUBIACÉES.

GALLIUM APARINE (Linn.) Class. 4, Tétrand. monogyn.

Ἀπαρίνη, Theoph. VII, 14, etc.

Lappa, Virg.; Plin. XXI, 17.

FAMILLE DES CAPRIFOLIACÉES.

VISCUM ALBUM (Linn.) Class. 22, Diœc. tétrand.

Ἰξός, Theoph. III, 9; Diosc. III, 103.

Viscum, Col. VI, 5; Plin. *lib. XVI, cap. ult.;* Veg. III, 2, etc.

VIBURNUM LANTANA (Linn.) Class. 5, Pentandrie digyn.

Les Grecs ne connaissaient pas cet arbuste.

Viburnum, Virg.

SAMBUCUS EBULUS (Linn.) Class. 5, Pentand. digyn.

Χαμαιάκτη, Diosc. IV, 174.

Ebulus, Cat. 37; Virg.; Col. X, 10. = *Sambucus Chamæacte, seu Helion*, Plin. XXIV, 8. = *Odocos*, Marc. Burdig.

CORNUS MAS (Linn.) Class. 4, Tétrand. monogyn.

Κρανεία et Κρανία (2), Hom. *Iliad.* Π, 767, et *Odyss.* Κ, 242; Theoph. III, 12; Diosc. I, 172; Gal. *comment. in lib. de fract.*

(1) Dioscoride (*lib. I, cap.* 7, 8) distingue plusieurs sortes de *nardus*, l'indien, le syrien, le celtique et le nard de montagne. C'est à ce dernier qu'il donne les noms de θυλακῖτις et de νῆρις. Sprengel pense que cette νῆρις est la *Valeriana tuberosa* de Linné, et qu'on a tort de la confondre avec la valériane celtique.

(2) Hésychius donne à tort ce mot comme signifiant *avellana*, λεπτοκάρυα.

Cornus, Virg.; Plin. XVI, 26; Veget. III, 16. Le fruit, *cornum*, Col. XII, 10.

HEDERA HELIX (Linn.) Class. 5, Pentand. monogyn.

Κισσὸς, Κιττὸς, Theoph. III, 18; Diosc. II, 210; Plut. *Symp.* 3, *Probl.* 2.

Edera, Cat. 52. = *Hedera*, Virg. = *Helix*, Plin. XVI, 34; XXIV, 10.

FAMILLE DES OMBELLIFÈRES.

APIUM GRAVEOLENS (Linn.) Class. 5, Pentandrie digyn.

Ἐλειοσέλινον, Theoph. VII, 6; Diosc. III, 75 (1).

Apium, Virg.; Plin. XX, 11. = *Paludapium*, Colum. XI, 3; Veg. II, 11; Pall. *Apr.* 3.

ANETHUM GRAVEOLENS (Linn.) Class. 5, Pentand. digyn.

Ἄνηθον, Aristoph. *in Nub.*; Theoc. *Idyll. XIV*, 119; Mosch. *Idyll. III*, 107; Diosc. III, 67.

Anethum, Virg.; Horat. *Carm. II*, 7; Colum. XI, 3; Plin. XIX, 7; Pall. *Februar.* 25.

CORIANDRUM SATIVUM (Linn.) Class. 5, Pentand. digyn.

גד, *Exod. XVI*, 31.

Κόριον, *seu* Κορίαννον, Diosc. III, 71.

Coriandrum, Col. VI, 33; XI, 3; Plin. XIX, 8; Veg. II, 35; etc.

BUBON GALBANUM (Linn.) Class. 5, Pentand. digyn.

Dioscoride (III, 97) n'indique la plante que généralement, et comme une ombellifère (νάρθηξ). Pline en fait une *ferula*.

Sa résine se nomme en grec χαλβάνη ou μετώπιον. = En latin, *galbanum*, Virg.; Colum. VIII, 5; X, 17; Plin. XXIV, 5; Pallad. *Januar.* 35.

(1) Dans la Flore, à la synonymie de l'article *Apium graveolens*, au lieu de σελινον καππαῖον, lisez ἐλειοσέλινον.

SIUM SISARUM (Linn.) Class. 5, Pentand. digyn.

Σίσαρον des Grecs.

Siser, Virg.; Col. XII, 56; Plin. XIX, 5.

FERULA COMMUNIS (Linn.) Class. 5, Pentand. digyn. *Ferula glaucofolia*, Tournef. *Coroll.*

Νάρθηξ, Theoph. VI, 12. = Νάρθηξ et Ναρκαφτον, Diosc. III, 91.

Ferula, Plin. XIII, 22.

CONIUM MACULATUM (Linn.) Class. 5, Pentand. digyn.

Κώνειον, Theoph. IX, 17; Diosc. IV, 79.

Cicuta des Latins (1).

FAMILLE DES RENONCULACÉES.

RANUNCULUS PHILONOTIS. (Décand.) Syst. sei. class. 13, Polyand. polygyn.

Βατράχιον χνοωδέστερον, Diosc. II, 206. = Σαρδόνια, *Id.* VI, 14.

Herba sardoa, Virg. = *Ranunculum alterum*, Plin. XXV, 13.

HELLEBORUS NIGER (Linn.) Class. 13, Polyandrie polygyn.

Ἐλλέβορος (2), Theoph. IX, 11; Diosc. IV, 151.

Elleborus ou *Helleborus* des Latins. Pall. *Januar.* 35.

ACONITUM LYCOCTONUM (Linn.) Class. 13, Polyand. trigyn.

Ἀκόνιτον, Theoph. IX, 16. = Ἀκόνιτον λυκοκτόνον et κυνοκτόνον, Diosc. IV, 78.

Aconitum, Virg. (3); Plin. XXVII, 3.

(1) Nous avons expliqué (article Cicuta) que ce mot, dans les vers de Virgile, ne signifiait que κάλαμος, σύριγξ.

(2) Les Grecs et les Latins connaissaient deux espèces d'hellébore, le noir et le blanc, λευκὸς et μέλας. Il est probable, le nom dans Virgile étant au pluriel, que ce poëte a voulu parler de tous les deux. L'hellébore blanc est un *veratrum*.

(3) Peut-être est-il plus convenable de désigner, pour l'aconit de Virgile, le *Lycoctonum* que le *Napellus*, indiqué de préférence dans le cours de cet

FAMILLE DES PAPAVÉRACÉES.

PAPAVER RHOEAS. (Linn.) class. 13, Polyand. monogyn.

Μήκων Ῥοιὰς καλουμένη, Theoph. IX, 13. = Ῥοίας, Diosc. IV, 64; Gal. *de fac. simpl. med. VII*, 12.

Papaver cereale, Virg.; Col. X, 314. = *Papaver erraticum*, Plin. XX, 19.

——— **SOMNIFERUM** (Linn.) Class. 13, Polyand. monogyn.

Μήκων (1), Theoph. IX, 13; Diosc. IV, 65; Hom. *Iliad.* Θ, 306; Nic. *Ther.* (L'espèce à semences noires se nommait chez les Grecs Πιθῖτις.)

Papaver sativum, Col. XI, 3; Plin. XX, 18.

FAMILLE DES CRUCIFÈRES.

BRASSICA ERUCA (Linn.) Class. 15, Tétradyn. siliqueuse.

Εὔζωμον (2), Diosc. II, 170.

Eruca, Col. X, 108, 372, etc.; Plin. XX, 13 (3).

LEPIDIUM SATIVUM (Linn.) Class. 15, Tétradyn. siliculeuse.

Κάρδαμον (quelques copistes écrivent Καρίδαμον), Theoph. VII, 4; Diosc. II, 185.

Nasturtium, Varr. III, 9; Plin. XX, 13; Pall. *Jan.* 14.

ouvrage. Au reste, malgré les travaux de MM. de Candolle et Encontre, on est dans la presque impossibilité de fixer la synonymie des aconits, faute de descriptions précises.

(1) Quelques auteurs nomment aussi le pavot cultivé ῥοιάς.

(2) La plante et la semence portent le même nom; c'est ainsi qu'on dit en français moutarde, pour la plante, la graine, et le condiment qu'on en prépare.

(3) Nous avons blâmé (page L) l'étymologie d'*eruca*, QUOD ERODAT. Mais si le mot est mauvais, l'idée pourrait bien être juste. *Eruca* ne viendrait-il point, par hasard, de la racine orientale حرق ronger?

FAMILLE DES CAPPARIDÉES.

RESEDA LUTEOLA (Linn.) Class. 12, Dodécand. monogyn.

Στρούθιον; Theoph. VI, 7; Diosc. I, 193.

Lutum, Virg. = *Herba lanaria* et *Radicula*, Plin. XXIV, 11 et 18.

FAMILLE DES ÉRABLES.

ACER CAMPESTRE (Linn.) Class. 23, Polygam. monœc.

Σφένδαμνος, Theoph. III, 11.

Acer, Virg.; Plin. XVI, 15.

FAMILLE DES ORANGERS.

CITRUS MEDICA et C. AURANTIUM (Linn.) Class. 18, Polyadelph. icosandr.

Les Anciens confondaient l'orange et le citron. L'arbre, nommé Κιτρία, Μηλέα μηδική, etc., est principalement indiqué, chez eux, par le nom de son fruit.

Μηλέα χρύσεα, Hes. *Theog.* 216, 335. = Μῆλον μηδικὸν ἢ περσικόν, Theoph. IV, 4. = Μηδικὸν μῆλον, κιτρόμηλον ou κεδρόμηλον, Diosc. I, 166. = Ἑσπερίδων μῆλον, Athen. III, 23. = Νεράντζιον ἢ μηδικὸν μῆλον du Scholiaste de Nicandre. = Κίτριον, Eustath. *comm. in Hom.*

Malum aureum Hesperidum, Varr. II, 1; *Citrus*, *id.* III, 2, etc.; Pallad. *Mart.* 10. = *Malum Hesperidum*, Virg. = *Malum medicum*, *citreum*, Plin. XV, 14. = *Malum citreum persicum*, Macrob. *Saturn. II*, 15.

Narancio, *narangio*, *arancio*, *arangio*, *melarancio* (μῆλον νεράντζιον) des Italiens : *cedro*, *cedrangolo*, etc.

Orange (qui du temps de Rob. Estienne, s'écrivait AURANGE), citron, cédrat, etc.

FAMILLE DES VIGNES.

VITIS VINIFERA (Linn.) var. *α*. Class. 5, Pentandrie monogyn. *Vitis sylvestris Labrusca*, Tournef. *Instit.* 613.

Ἀγριάμπελος, Theoph. IX, 22; Diosc. IV, 183, et V, 2 : il en ›mme la fleur οἰνάνθη.

Labrusca, Virg.; Col. VIII, 5; Plin. XXIII, 1.

——— VINIFERA (Linn.) Class. 5, Pentand. monogyn.

Ἄμπελος, Hom. *Odyss.* I, 110, 133; Ω, 245; Theoph. II, 4, etc. = Ἄμπελος οἰνόφορος, Diosc. (1) V, 1; Gal. *de alim. Facult. II;* Athen. *Deipnos. I*, 6.

Vitis, Cat. VIII, 1, etc.; Col. III, IV, V; Plin. XIV, 1 et suiv.

Le raisin, βότρυς, σταφύλη, Hesiod. *Oper. et Dies*, 611; *Scut. Herc.* 294; Athen. XIV, 68. = *Uva*, Virg.; Nemesian. *Ecl. III.* La variété que Virgile nomme *bumastus* est le βούμαστος des Grecs. = *Bumamma*, Varr. *de Re rust. II*, 5; Macrob. *Saturn. II*, 16. = *Bumastus*, Plin. XIV, 3.

FAMILLE DES MALVACÉES.

MALVÆ SPECIES (Linn.) Class. 16, Monadelph. polyand.

Μαλάχη, Hom. *Batrachom.* 160; Hesiod. *Opera et Dies*, 41; Aristoph. *in Plut.;* Athen. *Deipnos. II*, 52. = Μολόχη, Antiph. *apud* Athen. II, 52.

Malache, Col. *de Re rust. X*, 247. = *Malva*, Plin. XX, 21; Pall. *Febr.* 24; *Oct.* 11.

GOSSIPIUM ARBOREUM (Linn.) Class. 16, Monadelphie polyand.

בוץ, *Paral. XV*, 23. C'est de là que vient *byssus*.

Δένδρον ἐριοφόρον, Theoph. IV, 9.

Nemus canens molli lana, Virg. = *Xylon* et *Gossipium*, Plin. XIX, 1.

ALTHÆA OFFICINALIS (Linn.) Class. 16, Monadelphie polyand.

Ἀλθαία, Theoph. IX, 19. = ἰβίσκος, Diosc. III, 163. = Ἐβίσκος et Ἀλθαία Gal. *de Fac. simpl. VI*, 5. = ἰβίσκον, Suid.

Hibiscus, Virg.; Plin. XX, 4. = *Ibischa Mismalva*, C. magn. *Capitul.*

(1) Dioscoride qualifie la vigne d'οἰνόφορος, pour la distinger de la vigne blanche, de la vigne noire et de la vigne sauvage : ἄμπελος λευκὴ, ἄμπελος μέλαινα, ἄμπελος ἀγρία (*Bryonia*, *Tamus*, et *V. Labrusca*).

Chardin et Tournefort nous apprennent que la vigne croît sans culture en Arménie et en Géorgie.

FAMILLE DES TILIACÉES.

TILIA EUROPÆA (Linn.) Class. 13, Polyand. monogyn.

Φίλυρα, Theoph. I, 8. = Φιλλυρέα, Diosc. *I*, *in præf.*

Tilia, Virg.; Col. IX, 4; Plin. XXIV, 8.

FAMILLE DES CISTES.

VIOLA ODORATA (Linn.) Class. 19, Syngén. polyg.

Ἴον, Hom. *Odyss.* E, 70; Theoph. VI, 6; Diosc. IV, 122.

Viola nigra, etc. Virg. = *Viola*, Col. *de Re rust.* X, 102; *id. de Arb.* 30; Plin. XXI, 5; Pall. *Januar.*, 37.

FAMILLE DES RUTACÉES.

TRIBULUS TERRESTRIS (Linn.) Class. 19, Décand. monogyn.

Τρίβολος, Theoph. IV, 11; Diosc. IV, 15.

Tribulus, Plin. XXI, 15, et XXII, 10.

RUTA GRAVEOLENS (Linn.) Class. 19, Décand. monogyn.

Πήγανον, Diosc. III, 52 et 53; Plut. *Sympos.* 3. = Ῥυτὴ de Nicand. *Alexiph.* 306.

Ruta, Col. XI, 3; Plin. XIX, 7; XX, 13; Pall. *Mart.* 9.

FAMILLE DES CARYOPHYLLÉES.

LINUM USITATISSIMUM (Linn.) Class. 5, Pentand. pentagyn.

בשתה, *Exod. XVI*, 31.

Λίνον, Hom. *Iliad.* E, 487; Theoph. IV, etc.; Thucyd. IV, 26.

Linum, Col. II, 10; Pall. *Feb.* 22, etc.

FAMILLE DES MYRTES.

MYRTUS COMMUNIS (Linn.) Class. 12, Icosand. monogyn.

Μυῤῥίνη, Μυρσίνη, Μύρτος, Pherecr. *apud* Athen. VI, Plat. *de Rep. II*; Theoph. I, 5; Diosc. I, 155; Plut. *Polit. II*, 310; Gal. *de Fac simpl. med. VII*, 12.

Myrtus, Cat. 133; Col. XII, 38.
Mirsyn des Arabes.

FAMILLE DES ROSACÉES.

MALUS COMMUNIS (Linn.) Class. 12, Icos. monog.

Μηλέα, Homer. *Odyss.* Η, 115; Hesiod. *Oper. et Dies*, 145; Pausan. *in Attic.*

Malus, Virg.; Colum. *de Re rust. XII*, 44; Plin. XIII, 2, et XV, 14.

Le fruit, μῆλον de Pollux et de C. Bass. *Geopon. X;* Athen. *Deipnos. III*, 20. = *Malum*, Virg.

PYRUS COMMUNIS (Linn.) Class. 12, Icosand. monogyn.

Ἄπιος des Grecs. Diosc., Eustath., etc.

Pyrus, Varr. I, 40, etc.; Colum. *de Re rust. V*, 10; *id. de Arb.* 24.

Le fruit, ἄπιον, Athen. XIV, 63; Suidas.

Pyrum, Virg., Col., etc.

——— CYDONIA (Linn.) Class. 12, Icosand. monogyn.

חבוח, *Cant. Cantic.* II, 3; V, 7 et 8.

Κυδώνιον μῆλον des Grecs. Athen. *Deipnos. III*, 21.

Malum canum, Virg. = *Malum cotoneum*, Col. V, 10; Plin. XXIII, 6.

——— SYLVESTRIS. (Duham.) Syst. sex. class. 12, Icosand. monogyn.

Ὄχνη et Ὄγχνη, Hom. *Odyss.* Η, 120. = Ἀχράς; Diosc. I, 168. = Ἄπιος ἀγρία, Eustath. *comm. in Hom.*

CYDONIA. Voyez PYRUS.

SORBUS DOMESTICA (Linn.) Class. 12, Icosand. monogyn.

Οἴη, Theoph. III, 12. D'autres l'appellent Οὖα, Ὄα, Ὄη.

Sorbus, Cat. *de Re rust.* c. 7; Plin. XV, 21.

Le fruit, οὖον de Diosc. I, 173; ailleurs Ὄον.

En latin, *sorbum*, Virg.; Col. V, 10; Pall. *Januar.* 15.

ROSA CENTIFOLIA (Linn.) Class. 12, Icosand. monogyn.

Ῥόδον, Anacr. *Od.* 43. = Βρόδον des Éoliens, etc.
Rosa des Latins. Apul. *Met. XI;* Aus. *Idyll. XIV.*

—— **PUNICEA** (Rœss.) Syst. sex. class. 12, Icosand. monogyn.

Voyez *Rosa centifolia* pour la synonymie.

FRAGARIA VESCA (Linn.) Class. 12, Icosand. polygyn.

Le fruit, φραγοῦλι, Myreps. = Κόμαρον, Planud. trad. d'Ovide.
Fragum, Virg.; Plin. XV, 23; Apul. *Met.*

RUBUS FRUTICOSUS (Linn.) Class. 12, Icosandrie monogyn.

Βάτος, Hom. *Odyss.* Ω, 229; Diosc. IV, 37; Plut. περὶ πολυφιλίας.
Rubus, Virg.; Pall. *Januar.* 34, etc.
Le fruit, βάτινον, Gal. *de alim. Facult. II*, 13. = Μόρον βατώδες, Athen. II. = *Morum sanguineum*, Virg.

CERASUS VULGARIS (Mill.) Système sex. class. 12, Icosand. monogyn.

Κεράσος, Theoph. III, XIII; Athen. XXI.
Cerasus, Virg.; Plin. XV, 25; Pall. *Oct.* 12.
Le fruit, κεράσιον, Diosc. I, 137; Athen. *Deipnosoph. II*, 35; C. Bass. *Geopon.* = *Cerasum*, Pall. *Oct.* 12.

PRUNUS DOMESTICA (Linn.) Class. 12, Icosand. monogyn.

Προύνη, Theoph. I, 18; IX, 1. = Κοκκομηλέα, Diosc. I, 174. = Gal. *de simpl. Fac. VII*, 35. = Προύμνη de quelques auteurs.
Prunus, Virg.; Col. XII, 10, etc.; Pall. *Feb.* 25, etc.
Le fruit se nomme en grec κοκκύμηλον· en latin, *pyrum*, Virg.

———— **INSITITIA** (Linn.) Class. 12, Icosand. monog.

Ἀγριοκοκκυμηλέα, Theoph. IX, 1; Diosc. I, 138.
Spinus, Virg.; Pall. *Feb.* 25.

FAMILLE DES LÉGUMINEUSES.

ACACIA VERA (Wild.) Syst. sex. class. 17, Diadelph. décand.

Ἄκανθος, Theoph. IV, 3. = Ἀκακία, Ἄκανθα ἀραβικὴ, Diosc. I, 133.

Acanthus semper frondens, Virg. = *Spina ægyptiaca*, Plin. XXIV, 12.

SPARTIUM JUNCEUM (Linn.) Class. 17, Diadelph. décand.

Σπάρτον, Hom. *Iliad.* B, 582; Thucyd.; Aët. I. = Σπάρτιον, Dioscor. IV, 158. = Σπάρτος, Paul. Ægin. V.

Genista (1) ou *Genesta*, Col. IV, 31; IX, 29; Plin. XIX, 2.

LUPINUS SATIVUS (Linn.) Class. 17, Diadelph. décand.

Θέρμος, Theoph. VIII, 7; Diosc. II, 32; Athen. *Deipnos. II*, 45. = Λυπηνάριον de Suidas.

Lupinus, Virg.; Col. II, 10, etc.; Plin. XVIII, 14.

MELILOTUS CÆRULEA (Linn.) Class. 17, Diadelphie décand.

Λωτὸς ἄγριος, Λίβυον, Diosc. IV, 112.

Lotus apibus grata, Virg.

——————— OFFICINALIS (Linn.) Class. 17, Diadelph. décand.

Λωτὸς ἥμερος τριφύλλος, Diosc. IV, 111.

Lotus pratensis. = *Kadhb* des Arabes?

MEDICAGO ARBOREA (Linn.) Class. 17, Diadelph. décand.

Κύτισος, Theocr. *Idyll. V*, 128; Diosc. IV, 113. = Κύτισος ἀρνόφυλλος, Hesych. *Lexicon.*

Cytisus, Virg.; Col. V, 12; VII, 6, etc.; Plin. XIII, 24.

——————— SATIVA (Linn.) Class. 17, Diadelph. décand.

(1) Il n'est pas démontré que le σπάρτος des Grecs soit la *genista* des Latins.

Μηδικὴ βοτάνη, Arist. *de Anim. VIII;* Diosc. II, 177.

Medica, Varr. I, 42; Col. II, 11; Plin. XVIII, 16.

PHASEOLUS VULGARIS (Linn.) Class. 17, Diadelphie décand.

Δόλιχον, Theoph. VIII, 3 = Φασίολος, Diosc. II, 130. = Φασήλις, Athen. *Deipnos. II*, 46.

Faselus, Virg.; Col. XI, 2. = *Faseolus*, Carol. magn. *Capit.* 70.

VICIA FABA (Linn.) Class. 17, Diadelph. décand.

Κύαμος, Plut. *Polit.* 2; Eustath. *in Hom.*

Faba, Cat. 35; Varr. I, 44; Col. II, 10; Plin. XVIII, 7 et 12. = *Fabulum?* A. Gell.

——— SATIVA (Linn.) Class. 17, Diadelph. décand.

Ἀφακὸ, Theoph. VIII, 8; Diosc. II, 178. = Ἀφακὴ et Βικίον, Gal. *de alim. Facult. lib. I, cap. penult.* = Ἀφάκιον chez les Attiques.

Vicia de Virg. et des agronomes latins. = *Aphaca*, Plin. XXI, 17.

ERVUM LENS (Linn.) Class. 17, Diadelph. décand.

Φάκος et Φακὴ, Theoph. VII, 3; Diosc. II, 129; Athen. *Deipnos. IV*, 51.

Lens, Cat. 35; Virg.; Col. II, 10; Plin. XVIII, 7.

FABA. Voyez VICIA.

FAMILLE DES TÉRÉBINTHES.

AMYRIS OPOBALSAMUM (Linn.) Class. 8, Octand. monogyn.

Βάλσαμον, Theoph. IX, 6; Strab. *Geogr. XVI*, 1073; Diosc. I, 18; Gal. *de Antidot. I*, et *de simpl. Facult. VII*, 2.

Balsamum, Col. X, 301; Plin. XII, 25; Justin. XXXVI; Solin. *Polyhist.* 35. Il a, chez divers auteurs, les noms des provinces qui le fournissent; ainsi on l'appelle baume de Judée, d'Égypte, etc.

TEREBINTHUS VULGARIS (Clus.), PISTACIA TEREBINTHUS (Linn.) Class. 22, Diœc. pentand.

Τερέβινθος et Τέρμινθος, Theoph. *Hist. pl. III*, 15; Diosc. I, 91.
Terebinthus des auteurs latins.
Termentîn aghâdgi des Turcs.
Le fruit porte les mêmes noms, mais on le nomme pourtant plus souvent τέρμινθος.

JUGLANS REGIA (Linn.) Class. 20, Monœc. polyand.

Καρύα, Theoph. III, 15. = Καρύα βασιλικὴ, Diosc. I, 178; Diocl. *apud Athenæum*, *II*, 42.
Juglans, Varr. I, 16; Colum. V, 10; Plin. XV, 22. = *Nux*, Virg.; Ovid.

FAMILLE DES NERPRUNS.

RHAMNUS LOTUS (Linn.) Class. 5, Pentandrie monogyn.

דודאים des Hébreux, suivant O. Celsius.
Λωτοφάγων δένδρον, Hom. *Odyss.* I, 84, 91; Herod. IV, 177; Theoph. IV, 4; Polyb. *apud* Athen. *Deipnos. XIV*, 65.
Lotophagorum arbor des Latins. = *Lotos impia*, Virg. = *Lotos*, *Lotos africana*, Plin. XIII, 17. = *Mella?* Isid. Hisp.
Arâk des Arabes.

——— PALIURUS (Linn.) Class. 5, Pentand. monogyn.

הרול, *Proverb. XXIV*, 31.
Παλίουρος, Theoph. III, 17; Diosc. I, 121.
Paliurus, Virg.; Col. VII, 9, 6; XI, 3, 4; Plin. XXIV, 13.

——— SPINA CHRISTI (Linn.) Class. 5, Pentand. monogyn.

Λωτὸς παλίουρος, Theoph. IV, 4. = Παλίουρος, Athen. *Deipnos. XIV*, 62.
Lotus paliurus. = *Paliurus cyrenaïcus*, Plin. XIII, 19.
Sidr des Arabes?

FAMILLE DES EUPHORBES.

BUXUS (1) SEMPERVIRENS (Linn.) Class. 20, Monœc. tétrand.

תאשור, Isaïe, XLI, 19.

Πύξος, Theoph. III, 15.

Buxus, Virg; Plin. XVI, 16, 30.

FAMILLE DES CUCURBITACÉES.

CUCUMIS SATIVUS (Linn.) Class. 21, Monœc. syngén.

Σίκυος ou Σίκυς ἥμερος, Theoph. VII, 4; Diosc. II, 163; Athen. III, 4.

Cucumis, Virg. Col. X, 234, 380; XI, 3; Pall. *Mart.* 9; etc.

CUCURBITA PEPO (Linn.) Class. 21, Monœc. syngén.

Κολοκυνθὶς, Hippocr.; Arist. *Problem.* *XX*, 14; Theoph. = Κολόκυνθα, Diosc. II, 162; IV, 178 (2). = Κολοκύντη, Epicharm. *apud* Athen. = Κολοκύνθη Theoph. VII, 4; Athen. *Deipnos.* *II*, 53.

Cucurbita, Virg. = *Colocynthis*, Plin. XX, 3.

FAMILLE DES URTICÉES.

MORUS NIGRA (Linn.) Class. 21, Monœc. tétrandr.

Μορέα et Συκαμινέα, Dioscor. I, 180.

Morus, Col. V, 10; X, 402; Pall. *Ins.* 127.

Le fruit συκάμινον et μόρον, Athen. *Deipnos. II*, 38. Dans quelques auteurs, μῶρον.

En latin, *morum; morum cruentum*, Virg.

FAMILLE DES AMENTACÉES.

ULMUS CAMPESTRIS (Linn.) Class. 5, Pent. digyn.

(1) Pline dit, peut-être d'après notre poëte, que le buis abondait sur les monts Cytores et Bérécynthe.

Poinsinet de Sivry assure que le mot BUIS, que nos pères écrivaient BOUYS, vient du celtique *bou*, bois, et *ys*, fer, bois de fer. Pline dit, livre cité, *in igni quoque duritia, quæ ferro.*

(2) La κολοκυνθὶς de Dioscoride est une κολοκύνθα sauvage. (*Cucumis prophetarum?*)

Πτελέα, Hom. *Iliad.* Φ, 350 et ailleurs; Hes. *Oper. et Dies*, 434; Theoph. III, 14; Diosc. I, 111.

Ulmus, Cat. 28, etc.; Col. V, 6; *id. de Arb.* 16; Plin. XVI, 17; Claudian. *Epithal.*

CELTIS AUSTRALIS (Linn.) Class. 5, Pentand. digyn.

Λωτὸς, Diosc. I, 134; Gal. *de Facult. simpl. VII*, 11; Serap.

Lotus italica, Plin. *Hist. nat. XIII*, 17. = *Lotus sive faba græca?* Plin. XVI, 31.

Perlaro des Italiens.

SALIX. (Linn.) Le genre Saule. Class. 22, Diœc. diand.

Ἰτέα, Hom. *Iliad.* Φ, 350; ἰτέα ὠλεσίκαρπα, *Odyss.* Κ, 510; Theoph. III, 13; Diosc. I, 115.

Salix des poëtes et des agronomes latins.

POPULUS ALBA (Linn.) Class. 22, Diœc. octandr.

Λεύκη, Theoph. III, 14; Diosc. I, 109.

Populus candida, Virg. — *alba*, Horat. *Carm. II*, 3; Plin. XXIV, 8.

——— NIGRA (Linn.) Class. 22, Diœc. octandr.

Ἀχερωΐς, Hom. *Iliad.* Ν, 389; Π, 482; Hesiod. *Scut. Herc.* 377; Theoph. III, 14; Diosc. I, 113.

Populus, Virg.?

ALNUS VIRIDIS. (Decand.) Syst. sex. class. 22, Diœc. octandr.

Κλήθρα, et Κλήθρη en ionien; Hom. *in Odyss.* Ε, 64. = Κλῆθρος, Theoph. III, 14.

Alnus des Latins.

BETULA. Voyez ALNUS.

PLATANUS ORIENTALIS (Linn.) Class. 21, Monœc. polyand.

Πλατάνιστος, Hom. *Iliad.* Β, 310; Theoc. XVIII, 44. = Πλάτανος, Theoph. III, 7, etc.; Diosc. I, 107.

Platanus, Varr. I, 7; Plin. XXIV, 8; Claud. *Hymen. Honor.*; Pall. *de Ins.* 87.

FAGUS SYLVATICA (Linn.) Class. 21, Monœc. polyand.

ὀξύα, Theoph. III, 10. = Φηγὸς, Diosc. I, 144.

Fagus, Virg.; Plin. XVI, 6; Pall. *Novemb.* 15.

QUERCUS. (Linn.) Class. 21, Monœc. polyandr.

Δρῦς (1) d'Homère, d'Hésiode, d'Aristophane, etc.

Quercus Lucret.; Virg.; Colum. *de Arb.* 17, 3; Pall. *Nov.* 16.

——— **ESCULUS** (Linn.) Class. 21, Monœc. polyand.

אלון, Isaïe, XLIV, 6.

Φηγὸς, Hom. *Iliad.* H, 767, et E, 693, et ailleurs; Theoph. III, 9. = Le fruit se nomme aussi φηγός.

Esculus, Virg.; Plin. XXVI, 27; Pall. *Nov.* 15.

——— **ILEX** (Linn.) Class. 21, Monœc. polyand.

תרזה, Isaïe, XLIV, 14.

Πρῖνος, Hesiod. *Oper. et Dies*, 436; Theoph. III, 16; Diosc. IV, 143; Hesych.

Ilex, Virg.; Lucan., *Phars. III.* = *Ilex minor?* Col. IX, 2.

En terminant l'article des chênes, nous ferons observer que le mot grec βάλανος, et le mot latin *glans*, ne se rapportent pas toujours aux fruits des arbres du genre *Quercus*.

Βάλανοι, en grec, les fruits sauvages :

Βάλανοι fruits	δρύϊναι.	des chênes.
	πρίνιναι	des chênes verds.
	φηγοῦ.	des hêtres.
	σαρδιαναὶ.	des châtaigniers.
	Διὸς	des noyers.
	φοινίκος	du dattier.

CASTANEA VULGARIS. (Decand.) Syst. sex. class. 21, Monœc. polyand.

תדהר, Isaïe, XLI, 19.

Καρύα κασταναϊκὴ des Grecs.

(1) Δρῦς, comme *robur*, paraît avoir été un terme générique, applicable à tous les arbres, même à la vigne, qu'un ancien poëte appelle δρῦς οἰνοχίτων.

Castanea, Virg.; Col. IV, 33; V, 10, 14; Plin. XV, 23; Pall. *Feb.* 25; *Nov.* 7, etc.

Le fruit, καστανaïκὸν κάρυον, Theoph. III, 10. = Μότον, Διὸς βάλανος, λόπιμον, κάστανον, σαρδιανὴ βάλανος, Diosc. I, 146. = Λόπιμον κάρυον, Nic. = Ἄμωτον, Athen. II, 37. = Εὐβοϊκὸν κάρυον et καστανὸν, Mnesith. *apud* Athen. II, 37. = Σαρδινιαὶ βάλανοι, Diphil. *apud* Athen. II, 37.

Castanea nux, Virg.

CORYLUS AVELLANA (Linn.) Class. 21, Monœc. polyand.

Καρύα ποντικὴ des Grecs.

Corylus, Virg.

Le fruit, κάρυον ποντικὸν, ἡρακλεωτικὸν ou λεπτον, Dioscor. I, 179; Athen. *Deipnos. II*, 42.

Nuces avellanæ, Cat. 8; Plin. XXIII, 8, etc.

FAMILLE DES CONIFÈRES.

TAXUS BACCATA (Linn.) Class. 22, Monœc. monadelph.

Σμίλος, Theoph. III, 4; Nicand.; Plut. *Sympos.* 3. = Σμίλαξ et Θύμαλος, Diosc. IV, 80. = Τάξος, Gal.

Taxus, Virg. Lucan. *Phars. III;* Plin. XXIV, 13.

JUNIPERUS COMMUNIS (Linn.) Class. 22, Monœc. monadelph.

Ἄρκευθος, Theoph. III, 4; Diosc. I, 103.

Juniperus, Virg.

———— LYCIA (Linn.) Class. 22, Monœc. monadelph.

Λίβανος, Theoph. IX, 4; Diosc. I, 81.

Thurea virga, Virg. = *Thurea*, Col. III, 8. = *Arbor thurifera*, Plin. XII, 14.

L'encens (1) porte en grec le même nom que l'arbre qui le produit.

(1) Il a été qualifié d'arabique et d'indien, suivant qu'il paraissait venir

En latin il se nomme *thus*, Virg.

———— SABINA (Linn.) Class. 22, Monœc. monadelph.

Βράθυ, Βράθυς, Βάραθρον, Diosc. I, 104; Apul., *in libro de Nomin. et Virtut. herb.* = Quelques auteurs grecs la nomment Βέραθρον.

Sabina et *Savina* des Latins. Cat. 70; Virg.; Plin. XXIV, 11. = *Savina*, C. magn. *Capitul.*

CUPRESSUS SEMPERVIRENS (Linn.) Class. 20, Monœc. monadelph.

Κυπάρισσος, Hom. *Odyss.* E, 64; Theoph. IV, 6; Diosc. I, 102.

Cupressus, Cat. 28; Plin. XVI, 33; Veg. I, 26.

PINUS CEDRUS (Linn.) Class. 20, Monœc. monadelph.

ארז, *Paralip. II*, 18.

Κέδρος (1), Theoph. V, 8; Diosc. I, 105.

Cedrus, Virg.; Col. IX, 4; Plin. XIII, 5; Pall. *Nov.* 15.

———— MARITIMA. (Decand.) Syst. sex. class. 20, Monœc. monadelph.

Πεύκη, Hesiod. *Scut. Herc.* 377. = Πεύκη ἀγρία, *spec. dicta* παραλία, Theoph. III, 10 : sous le simple nom de Πεύκη ἀγρία on peut entendre plusieurs espéces de *Pinus* des botanistes modernes.

Picea, Virg.; Plin. XVI, 10, etc. etc.

————MUGHO (Linn.) Class. 20, Monœc. monadelph.

Tæda (2) de Pline, XVI, 10.

———— PICEA (Linn.) Class. 20, Monœc. monadelph.

de l'une ou l'autre de ces contrées; il était aussi désigné par les épithétes d'ἄτομος, ἀμμωμίτης et ὀροβίας, suivant la grosseur ou la forme de ses larmes.

(1) On donnait aussi le nom de κέδρος et de *cedrus* à diverses espèces de *Juniperus*, et notamment au *Juniperus Lycia;* il serait possible que ce fût de cette espèce dont il est question dans ce vers :

Disce et odoratam stabulis adscendere cedrum.

GEORG. III, 414.

(2) Les Grecs (Théophr. et Dioscor.) ne connaissaient la *tæda* que comme une maladie des pins qui, accumulant la résine dans certaines parties, les rendait propres à servir de torches. Voyez notre article TÆDA.

Ἐλάτη, Hom. *Iliad.* Ξ, 287; Hesiod. *Oper. et Dies*, 509; *Scut. Herc.* 188; Theoph. III, 10. = Ἐλάτη ὀρεινὸς, *id.* III, 4.

Abies, Virg.; Plin. XVI, 10. = *Abies gallica*, Pall. *Nov.* 15.

——— PINEA (Linn.) Class. 20, Monœc. monadelph.

Πεύκη ἥμερος, Theoph. III, 10; Arist. *de Anim.* V, 19, etc. = Πίτυς, Theocr. *Idyll. I*, 1.

Les Grecs nommaient le fruit στρόβιλος, Gal. *de aliment. Facult. II*, etc. = Πιτύϊνον κάρυον, Diocl. Caryst. *apud* Athen. *Deipnos. II*, 49. = Κῶνος, Athen. *ibid.* etc.

Pinus uberrima, Virg. = *Pinus*, Plin. XVI, 10.

——— SYLVESTRIS (Linn.) Class. 20, Monœc. monadelph.

Πίτυς ἀγρία, Theoph. III, 10. = Πίτυς et Πίττα, Plut. *Sympos. V*, *Probl.* 3.

Pinaster. Cat. 48; Col. V, 10, 14; Plin. XVI, 10; Pall. *Feb.* 25.

ABIES. Voyez PINUS PICEA.

LISTE
DES AUTEURS CITÉS,
INDIQUANT
LES ÉDITIONS DE LEURS OUVRAGES
DONT ON S'EST SERVI,
AVEC LE RENVOI AUX PAGES DE CETTE FLORE
OÙ ILS SE TROUVENT MENTIONNÉS.

ARISTOTELES, *de Animalibus. Parisiis*, 1619, in-fol. P. 204, 220.
ATHENÆI NAUCRATITÆ *Deipnosophistarum libri XV* (*edit. J. Schweighauser*). *Argentorati*, 1804, in-8°. P. 83, 91, 93, 158, etc.
AVICENNÆ *opera. Romæ*, 1593, in-fol. P. 25, 86, 94.

BARTHOLDI. Voyage en Grèce. P. 133.
BAUHINI (*Caspar.*) Πίναξ *theatri botanici. Basileæ*, 1671, in-4°. P. 14, 16, 17, 28, 33, 51, 63, 124, 144, 164.
BAUHINI (*Joann.*) *Universalis plantarum historia. Eberodun.* 1650, in-fol. P. 17.
BECANI (*Goropii*) *opera omnia. Antuerpiæ*, 1580, in-fol. P. 103.
BECKMANNI (*Jos.*) *de Historia naturæ Veterum libellus. Petropoli*, 1766, in-12. P. 150, 151.
BÉLON (Pierre). Les Observations de plusieurs singularités, trouvées en Grèce, Asie, Judée, Égypte, Arabie. Paris, 1554, in-4°. P. 54, 94.
BOCHARTI (*Samuelis*) *Hierozoïcon.* 1675, in-fol. P. 17.
BODÆI A STAPEL (*J.*) *Commentarii in historiam plantarum Theophrasti. Amstelodami*, 1644, in-fol. P. 15, 18, 75, 77, 84, 89, 96, 102, 125, 128, 135, 151, 158, 175.
BRUCE's (*James*) *Travels to discover the source of the Nile. Edimburgh*, 1790, in-4°. P. 82, 114.
BRUCKMANN (François-Ernest). Traité de la Truffe. Helmstadt, 1720, in-8°. P. 82.
BULLET (J.-B.). Mémoires sur la langue celtique. Besançon, 1754, in-fol. P. 18, 133.

CÆSALPINUS (*Andræas*), *de Plantis. Florentiæ*, 1583, in-4°. P. 16, 153.
CÆSARIS (*Caii Julii*), *de Bello gallico libri VI. Curante* Lemaire. Paris, 1819, in-8°. P. 159.
CALLIMACHI *Hymni* (édit. Dacier). Paris, 1675, in-4°. P. 199.
CASTOR, *apud Plinium, lib. XIX, cap.* 8. P. 146.
CATO (*Marcus Porcius*), *de Re rustica. Lipsiæ*, 1735, in-4°. P. 140, etc,
CATROU. Traduction de Virgile, en prose poétique avec des notes. Paris, 1729, in-12. P. 19.
CATULLUS, TIBULLUS, PROPERTIUS, *ex recens. J. G. Grævii, c. n. var. Trajecti ad Rhen.* 1680, in-8°. P. 26.
CAVANILLES (Ant. Jos.). *Monadelphiæ classis dissertationes. Matriti*, 1790, in-4°. P. 66.
CELSII (*Olai*) *Hierobotanicon. Upsaliæ*, 1745, in-8°. P. 82, 134.

P.

Chardin (Jean). Voyages en Perse, etc. Amsterdam, 1711, in-12. P. 68.

Ciceronis (*Marc. Tull.*) *opera omnia*. Paris, 1817, in-8°. P. 107, 148.

Clusii *rariorum plantarum Historia*. Anvers, 1601, in-fol. P. 94.

Columellæ (*Lucii Junii Moderati*) *de Re rustica libri XII* (*edit. Gesneri*). *Lipsiæ*, 1735, in-4°. P. 46, 50, 80, 89, 94, 107, 120, 124, 129, 134, 135, 139, 150, 164, etc.

Comelyni (*Caroli*) *Hortus Amelstodami. Amelstodami*, 1697, in-fol. P. 95.

Constantini (*Rob.*) *Commentarii in historiam plantarum Theophrasti. Amelstodami*, 1644, in-fol. P. 85, 87.

Cordi (*Euricii*) *Botanologicon. Coloniæ*, 1534. P. 16.

Crantz (*H. Jos. Nepom.*). *Institutiones rei herbariæ*. 1766, in-8°. P. 64.

Daléchamp. Histoire générale des plantes. Lyon, 1653, in-fol. P. 65, 95, 135.

D'Avity. Description de l'Afrique. Paris, 1750, in-8°. P. 84.

Decandolle et Encontre. Mémoire sur l'aconit des Anciens. Annales chimiques de Montpellier, 2e série, vol. II. P. 211.

Delile. *Floræ ægyptiacæ illustratio*. Dans le grand ouvrage d'Égypte. P. 117.

Demosthenis *opera. Francofurti*, 1604, in-fol. P. 202.

Desfontaines. Histoire des arbres et arbrisseaux. Paris, 1809, in-8°. P. 19, etc.

Dictionnaire des Sciences médicales, volumes 37 et 47. Paris, 1812 à 1822, in-8°. P. 65, 161.

Dictionnaire universel de Trévoux. Paris, 1732, in-fol. P. 35.

Dictionnaire des Sciences naturelles (édit. Levrault), tom. 20. P. 107.

Diocles *apud Athenæum, lib. II, cap.* 49. P. 219.

Dionysius Periegetes, *de Situ orbis*. Saumur, 1676, in-8°. P. 131.

Dioscoridis (*Pedacii*) *Anazarbæi, de Materia medica, libri VII. Lugduni*, 1598 (*curante Saraceno*). P. 17, 21, 24, 25, 29, 33, 36. 38, 49, 50, 54, 62, 64, 65, 72, 76, 77, 78, 88, 93, 95, 96, 108, 112, 113, 114, 125, 128, 134, 141, 147, 150, 154, 168, etc.

Diphyllus *apud Athen. lib. II, cap.* 43. P. 223.

Dodonæi (*Recuberti*) *Stirpium historiæ Pemptades sex. Antuerpiæ*. 1563. P. 101.

Duhamel (Henri-Louis). Traité des arbres et arbustes. Paris, 1755, in-4°. P. 59.

HARDUINI (*Johannis*) *Interpretatio et Notæ in Historiam naturalem C. Plinii, ad usum Delphini. Parisiis*, 1723, in-fol. P. 29.

HASSELQUITZII (*Frederici*) *Iter Palestinum* (*edidit C. Linnæus*). *Stockholmiæ*, 1557, in-8°. P. 86.

HERODOTI *Historiarum libri IX* (*edit. Reizii*). *Oxonii*, 1808, in-8°. 48, 83, 91, 92.

HESIODI (*Ascræi*) *opera* (*edit. Gævii*). *Amstelodami*, 1767. P. 195, etc.

HESYCHII *Dictionarium. Venetiis*, 1514, in-fol. P. 27.

HIPPOCRATIS *opera omnia. Venetiis*, 1526, in-fol. P. 47, etc.

HOMERI *Ilias et Odyssæa; accedunt Batrochomyomachia, Hymni*, etc. (*edit. Barnes*). *Cantabrigiæ*, 1711. P. 54, 81, 94, 172, etc.

HORATII FLACCI *opera omnia* (*curante Sanadon*). *Parisiis*, 1756, in-18 P. 20, 51.

HUERN (Just). Relation d'un voyage à Java, insérée dans les Commentaires de B. de Stapel sur Théophraste. P. 92.

HIERONYMI (*S. Eusebii*) *opera. Parisiis*, 1693, 1706, in-fol. P. 172.

JOSEPHI (*Flavii*) *Antiquitates judaïcæ. Basileæ*, 1544, in-fol. P. 106.

Journal de Physique, tom. XXXIII. M. Desfontaines, sur le Lotos des Lotophages. P. 84.

JUSTINI *Historiæ* (edit. Cantet). *Parisiis*, 1677, in-4°.

JUVENALIS (*Decii Junii*) *Satyræ* (*edit. Juvencii*). *Parisiis*, 1715, in-12. P. 105.

KOELER. *Descriptio graminum in Gallia et Germania nascentium. Francfurti ad Mœnium*, 1802, in-8°. P. 54.

KOENIG (*Emmanuelis*) *Regnum vegetabile. Basileæ*, 1696, in-4°. P. 48.

LA CERDA (J. Lud. de). *Explic. et Not. in Virgilium. Lugduni*, 1612, in-fol. P. 67, 68, 153.

LAMARCK et DECANDOLLE. Flore française. Paris, 1805, *in-8°*. P. 26, 148, etc. ete.

LAMARCK. Flore française. Paris, 1778, in-8°. P. 123, etc.

LAMARCK. Encyclopédie méthodique. Botanique. Paris, 1783 *et* suiv., in-4°. P. 124, 166.

LAMOUROUX. Essai sur les Thalassiophytes, etc., 1813, in-8°. P. 60.

LAPEYROUSE (Jean Franç.). Voyage autour du monde. Paris, 1797, in-4°. P. 60.

LÉBID. Sa *Moallaka*, dans le Calila et Dimna de M. de Sacy. Paris, 1820, in-4°. P. 19.

Olivier. Voyage dans l'empire ottoman, l'Égypte et la Perse. Paris, an IX, in-4°. P. 121.

Ovidii (*Publ. Nasonis*) *opera omnia*, *edent.* Lemaire. Paris, 1820, in-8°, P. 50, 69, 90, 129, 130, 141, 142, 172, etc.

Palladii Rutilii, *de Re rustica libri XIV. Lipsiæ*, 1735, in-4°. P. 80, 94, etc.

Passeratii *Poemata. Parisiis*, 1797, in-4°. P. 77.

Paulin de Saint-Barthélemy (le P.). *Vyacârana, seu grammatica samsordamica locupletissima. Romæ*, 1804, in 4°. P. 162.

Pausanias. *Descriptio Græciæ. Lipsiæ*, 1818, in-18. P. 57, 65.

Paw. Recherches sur les Égyptiens et les Chinois. Berlin, 1673, in-12. P. 90.

Percy. Preuves de l'innocuité des bayes d'if, etc. mémoire inséré dans le journal de Médecine, Chirurgie et Pharmacie de Montpellier, année 1790, vol. 83, p. 226. P. 160.

Persoon (C. H.). *Synopsis plantarum.* Paris, 1805, in-18. P. 48.

Pherecrates *apud Athen.* P. 214.

Philostratis *opera. Lipsiæ*, 1709, in-fol. P. 19.

Planche. Dictionnaire grec-français, Paris, in-4°. P. 16, 80.

Plinii Coecilii Secundi (*C.*) *Epistolarum libri decem, et Panegyricus, ex edition Godorfr. Henr. Schæfferiana, quibus addidit notas* N. E. Lemaire. *Parisiis*, 1822, in-8°. P. 10.

Plinii Secundi (*C.*) *Historiæ naturalis libri XXXVII* (*cur. Harduin.*). *Parisiis*, 1723, in-fol. P. 10, 14, 18, 19, 21, 25, 33, 37, 47, 50, 51, 53, 55, 57, 60, 62, 71, 72, 75, 76, 77, 78, 80, 85, 86, 87, 93, 97, 105, 106, 107, 108, 112, 114, 119, 121, 123, 125, 128, 131, 134, 145, 144, 146, 147, 148, 149, 150, 153, 154, 156, 157, 158, 159, 162, 164, 168, 170, 172, 176, etc., etc.

Plukenetii (*Leonardi*) *opera omnia Botanicæ. Londini*, 1720, in-fol. P. 16, 95.

Plutarchi *opera, græce et latine. Parisiis*, 1624, in-fol. P. 171, etc.

Poiret (l'abbé). Voyage en Barbarie. Paris, 1789, in-8°. P. 84.

Pollucis (*Julii*) *Onomasticon. Amstelodami*, in-fol. P. 215.

Polybii *Historiarum libri V; gr. et lat.* (*edit. Gronovii*). *Lipsiæ*, 1763 et 1764, in-8°. P. 83.

Porphyrius *apud Eusebium* (*præparat. evangel. lib. III*). P. 129.

Raii (*Johannis*) *Historia plantarum. Londini*, 1686, 1688, 1704, in-fol. P. 17, 30.

Riccii (*Aug. Mar*) *Dissertationes homericæ. Florentiæ*, 1740, in-4°. P. 82.

IASIS *opera omnia medica. Venetiis*, 1506, in-fol. P. 86, 94.

ŒSSIG. Histoire naturelle des Roses. Leipsig, 1802 et suiv., in-4°. P. 144.

QUES. Phytographie médicale. Paris, 1821, in-4°. P. 117.

ÆI (*Carl.*), *in edit. Virgilii, commentarii. Parisiis*, 1682, in-4°. P. 21, 135.

LLUSTII (*Caii Crispi*) *opera omnia* (*curante Burnouf*), *edit.* Lemaire. Paris, 1821, in-8°. P. 65.

LMASII (*Claudii*) *Plinianæ exercitationes*, etc. *Trajecti ad Rhen.* 1689, in-fol. P. 67, 102.

VIGNI. Annales du Muséum d'Histoire naturelle. T. Ier. Paris, 1802, in-4°. P. 93.

ALIGERI (Jul. Cæs.) *Commentarii in Theophrasti historiam plantarum. Amstelodami*, 1644, in-fol. P. 16.

holæ Salernitanæ opusculum, etc. *Parisiis*, 1545, in-12, 72.

OPOLI (*Joannis Antonii*) *Flora carniolica. Viennæ* 1760, in-8°. P. 88.

RIBONII LARGI *Opera* (*edit. J. Rhodii*). P. 197.

ENECÆ (*Luc. Ann.*) *Epistolarum libri XXV. Romæ*, 1475, in-4°. P. 85.

ERAPIONIS (*Johannis*), *de simplicium medicamentorum Historia, lib. VII. Venetiis* 1552, in-fol. P. 88.

ERVII (*Honorati*) *Commentarii in Bucolica, Georgica et Æneidem Virgilii. Venetiis*, 1471, in-fol. P. 21, 129, 135, 139.

HAW'S (Thomas) *Travels in several parts of Barbary*, etc. Oxford, 1738, in-fol. P. 82, 84.

IBTORPH *Flora græca. Londini*, 1807, in-fol. P. 67.

OLINI (*Caii Julii*) *Polyhistor. Parisiis*, 1472, in-4°. P. 65.

PRENGEL (*Curtii*) *Historia rei herbariæ. Amstelodami*, 1897, in-8°. P. 11, 12, 16, 22, 24, 25, 29, 31, 38, 40, 46, 55, 64, 65, 67, 78, 87, 91, 95, 117, 119, 123, 148, 154.

PRENGEL (*Curtii*) *Antiquitatum botanicarum specimen primum. Leipsiæ* 1798, in-4°. P. 82, 84, 90, 94, 176.

TEPHANI (*Henrici*) *Thesaurus linquæ græcæ. Parisiis*, 1571, in-fol. P. 168.

TEPHANI (*Roberti*) *Thesaurus linguæ latinæ. Lugduni*, 1573, in-fol. P. 133.

TRABONIS *Rerum geographicarum libri XVII, gr. et lat. Oxonii*, 1807, in-fol. P. 91, 168, etc.

SUIDÆ *opera* (*edit. Rusteri*). *Cantabrigiæ*, 105, in-fol. P. 213.

THÉIS (A. de). Glossaire de Botanique. Paris, 1810, in-8°. P. 26, 35, 43, 58, 70, 139, 155.

THEOCRITI SYRACUSII *quæ supersunt* (*edit. Warton*). *Oxonii*, 1770, P. 135.

THEOPHRASTI *de Historia plantarum, libri IX. Theodoro Gaza interprete. Amstelodami*, 1644, in-fol. P. 14, 18, 22, 25, 32, 38, 47, 62, 75, 76, 82, 84, 85, 86, 90, 92, 96, 106, 108, 112, 114, 125, 128, 134, 157, 158, 161, 168, 171, etc., etc.

THUCYDIDES, *de bello Peloponensi. Amstelodami*, 1731, in-fol. P. 217.

TIBULLI *carmina* (*edit. Wunderlich*). *Lipsiæ* 1816, in-8°. P. 141.

TOURNEFORT (J. P.). *Institutiones rei herbariæ. Parisiis*, 1700, in-4°. — Relation d'un Voyage au Levant. Paris, 1717, in-4°. P. 16, 28, 33, 56.

VAILLANT (*Sebastiani*) *Prodromus botanici parisiensis. Lugd. Batav.* 1723. — *Botanicon parisiense, ibid.* 1726, in-fol.

VALERII FLACCI *Argonauticon libri VIII* (*edit. Burmanni*). *Leidæ*, 1724. P. 169.

VARRONIS (*M. T.*) *de Re rustica libri tres. Leipsiæ*, 1735, in-4°. P. 27, 123.

VÉNÉRONI. Dictionnaire italien-français, et français-italien. Paris, 1749, in-4°. P. 87.

VILLARS. Histoire des plantes du Dauphiné. Grenoble 1786, 1789, in-4°. P. 14.

VILLOISON (d'Ansse de). *Anecdota græca*, etc. *Venetiis*, 1781, in-4°. P. 127.

VITRUVII *de Architectura libri X. Amstelodami*, 1649, in-fol. P. 31, 172.

WHITELAW AINSLIE. *Materia medica. Madras*, 1813, in-4°. P. 48.

WILDENOW. *Species plantarum. Berolini*, 1797, in-8°. P. 12.

XENOPHONTIS *opera. Parisiis*, 2625, in-fol. P. 199.

ZONARAS, *in Historia Byzantina. Parisiis*, 1468, in-fol. P. 58.

LISTE

DES MOTS HÉBREUX

EMPLOYÉS DANS LA FLORE DE VIRGILE.

LISTE

DES MOTS ARABES

EMPLOYÉS DANS LA FLORE DE VIRGILE.

LISTE

DES NOMS GRECS DE PLANTES

EMPLOYÉS DANS LA FLORE DE VIRGILE.

LISTE

DES NOMS LATINS DE PLANTES

MENTIONNÉS DANS LA FLORE DE VIRGILE.

(On n'a mis en italique que les noms modernes consacrés.)